This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

B.G.

Digitized by Google

G. DE MEYER
BOEKBINDERIJ
RELIURES
Sint-Paulusstraat, 2
GENT

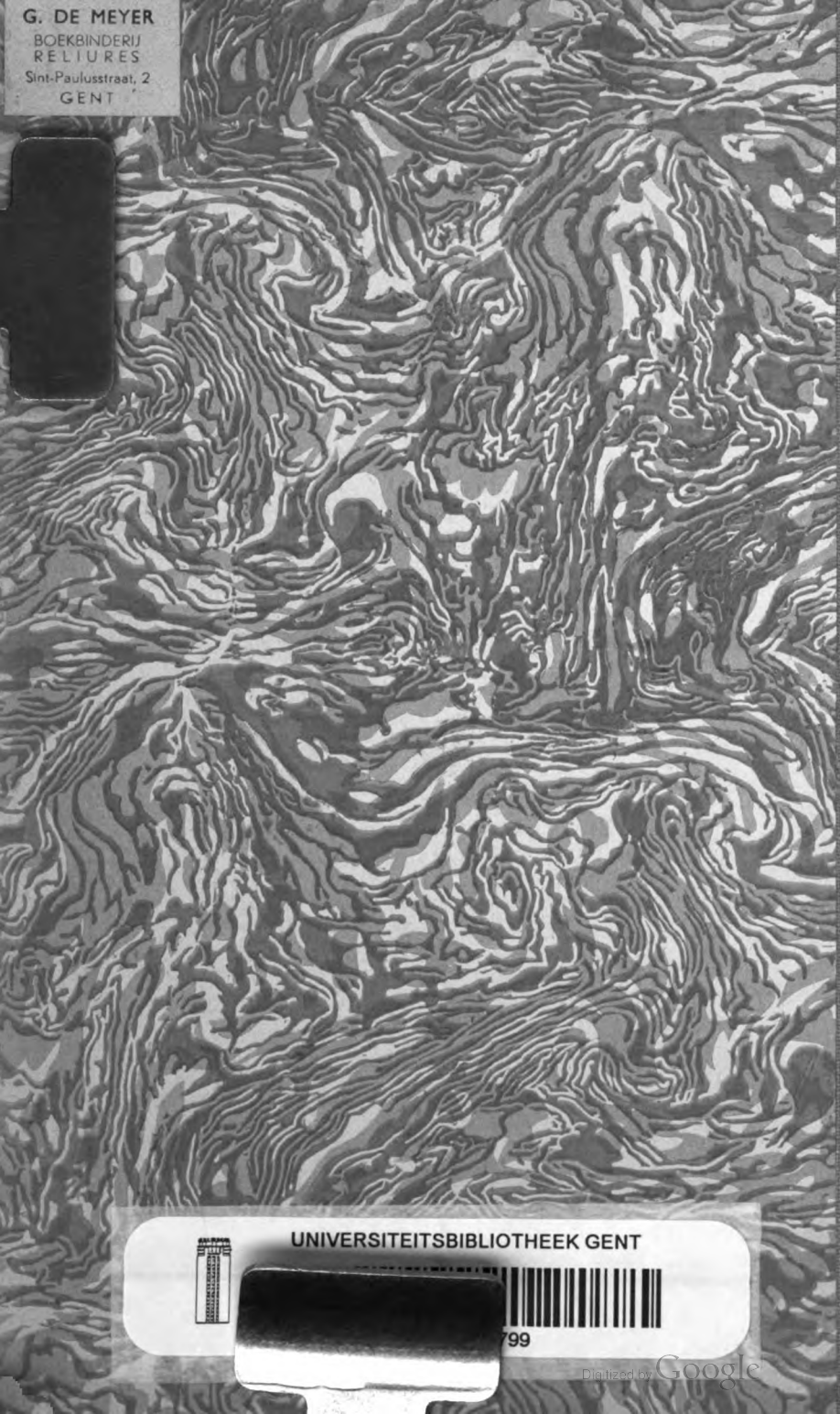

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT
799
Digitized by Google

Digitized by Google

Az 3512

Digitized by Google

ad usum Emilii de Lave

LEXICON

MANUALE

HEBRAICUM ET CHALDAICUM

IN QUO

OMNIA LIBRORUM VETERIS TESTAMENTI VOCABULA AD ORDINEM ALPHABETICUM DIGESTA, NECNON LINGUÆ SANCTÆ IDIOMATA EXPLANANTUR, TANDEM LOCA SACRI TEXTUS DIFFICILIORA SCOLIIS SEU BREVIBUS COMMENTARIIS ILLUSTRANTUR,

CUM INDICE LATINO VOCABULORUM.

OPUS SUMMO VIRO **QUATREMERE** DEDICATUM.

Auctore

J. B. GLAIRE,

Decano, et Scripturæ sacræ Professore in sacrâ Facultate Theologiæ Parisiensi.

EDITIO ALTERA MULTISQUE MODIS EMENDATA, AUCTA ATQUE LOCUPLETISSIMA.

A3512

911

PARISIIS,

APUD MEQUIGNON JUNIOREM ET J. LEROUX,

FACULTATIS THEOLOGIÆ BIBLIOPOLAS.

1843.

Digitized by Google

2.35/2

PRINCIPES

DE

GRAMMAIRE HÉBRAÏQUE ET CH

Accompagnés d'une Chrestomathie hébraïque, ch
française et une analyse gram

PAR J. B. GLAIRE,

DOYEN ET PROFESSEUR D'ÉCRITURE SAINTE A LA FACU

Troisième Edition.

OUVRAGE DÉDIÉ A M. QUATREMÈ

Dans cette troisième édition, M. Glaire s'est
les limites de son livre pouvaient le lui permettre
philologie, qui donnent à son enseignement en
prouvent jusqu'à l'évidence que la langue hébraïque
texte massorétique, et qu'elle est enseignée par
nom, est un vrai chef-d'œuvre de linguistique, p

Imprimerie de Wittersheim, rue Mon

Digitized by Google

A 2 3 5 12

LEXICON

MANUALE

HEBRAICUM ET CHALDAICUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

LEXICON
MANUALE
HEBRAICUM ET CHALDAICUM

Ac 3572

IN QUO

OMNIA LIBRORUM VETERIS TESTAMENTI
VOCABULA AD ORDINEM ALPHABETICUM DIGESTA, NECNON
LINGUÆ SANCTÆ IDIOMATA EXPLANANTUR, TANDEM LOCA SACRI
TEXTUS DIFFICILIORA SCOLIIS SEU BREVIBUS
COMMENTARIIS ILLUSTRANTUR,

CUM INDICE LATINO VOCABULORUM.

OPUS SUMMO VIRO QUATREMÈRE DEDICATUM.

Auctore

J. B. GLAIRE,

Decano, et Scripturæ sacræ Professore in sacrâ Facultate Theologiæ Parisiensi.

EDITIO ALTERA MULTISQUE MODIS EMENDATA, AUCTA ATQUE LOCUPLETISSIMA.

PARISIIS,
APUD MEQUIGNON JUNIOREM ET J. LEROUX,
FACULTATIS THEOLOGIÆ BIBLIOPOLAS.

1843.

Digitized by Google

Ex typis Wittersheim, via dicta Montmorency, 8.

Digitized by Google

SUMMO VIRO

QUATREMÈRE.

Cùm jàm Ill. de Sacy, quem deflendum nunquàm satis Orientales lugent litteræ, Lexicon hocce, ubi primùm in lucem prodiit, sacrum sibi esse haud fuerit dedignatus, gaudeo vehementer, quòd idem per tuam in me singularem benevolentiam, nunc denuò typis mandatum, Viro nuncupare mihi liceat, qui solus in orbe erudito illi æquiparari meritò possit. Equidem vix ullum in re grammaticâ parem habuit Cl. de Sacy; verùm quis unquàm, sicut Tu, Vir eximie, tot et tantas ex uberrimis Arabiæ, Persiæ, Armeniæ et Ægypti fontibus opes hausit collegitque? Arabiæ præ cæteris damnum factum est in illo maximum; nequaquàm tamen, te superstite, non resarciendum. Ipse etenim in arabicis eruditione atque doctrinâ te jactare solebat. Imò haud semel, me præsente, exclamavit: Étienne Quatremère est l'orientaliste le plus capable et même le seul capable de faire un bon Dictionnaire arabe. *Quæ quidem verba eò magis referre juvat, quòd non solùm tibi, Vir clarissime sed et Galliæ ipsimet permagnæ laudi omninò sunt.*

Vale.

J. B. GLAIRE, PRESBYTER.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Ne linguæ sacræ cultores lateat, quæ potissimùm causa fuerit, cur diventidis jàm dudùm omnibus Lexici mei exemplaribus, illud denuò typis mandandum nondùm curaverim, scire eos volo, cùm ex *anno 1830, quo primùm in lucem prodiit*, lætiora in Galliis incrementa ceperint hebrææ *litteræ*, aliud planè opus elaborandum fuisse atque concinnandum. Præterà etsi laudem non minimam de iis qui orientalibus studiis dant operam omnium manibus trita G. Gesenii et G.-B. Wineri Lexica meruerint, fatendum tamen est, in iis multa reperiri, quæ cum veritate hebraïcâ haud minùs graviter, quàm cum divinâ Revelatione pugnant. Enimverò doctissimi viri illi, utpotè *rationalismi* fautores, nusquàm hebraïcam vocem aut sententiam ad alienum sensum non detorquent ubi genuinum *supranaturalismo* favere deprehendunt. Quod si autem adeò clari et perspicui sint vocabulorum significatus, ut ne in dubium quidem ullo modo vocari possint, scriptores sacros erroris superstionisve insimulare minimè pudet eos. Deindè sæpiùs et quidem levioribus de causis ab eâ quam *communem* vel *vulgarem* nuncupant, opinione deflectit Gesenius; nec non fucum

Digitized by Google

facit densissima illa *radicum sanscritarum, persicarum, græcarum, latinarum, gothicarum aliarumque his finitimarum* silva, quâ totum horrescit ejus *Lexicon Manuale*. Indè rogârunt me optimi viri, ut in his castigandis emendandisque operam darem. Quorum precibus deesse nolens, munus delatum in me recepi, quamquàm intelligebam haud pauca et ardua mihi præstanda superesse, hancque editionem, novo labore suscepto, retardatum iri. Jam verò cùm multò majorem in molem excreverit liber, præcipuas tantùm, quas in hâc editione elaborandâ secutus sum, rationes, paucis exponam.

Et primùm quidem *Manuale Gesenianum*, quod, nemo inficias ibit, concinnitate cæteris facilè præstat, magnâ ex-parte secutus sum, servatis haud rarò ipsissimis verbis. Attamen Christ. Stockii vestigia premens, Lexicon chaldaïcum ab hebraïco sejungendum duxi; hâc nimirùm fretus ratione, quod, cum in Bibliis, quæ chaldaïcâ dialecto conscripta sunt, non ubivis dispersa jaceant, sed, si Jer. 10, 11 excipias, plura capita tenore ferè uno legantur, tironibus usum præberem commodiorem. Eamdem ob causam, et aliundè expostulantibus permultis viris doctis, vocabula non ad radicum ordinem sed litterarum alphabeticarum digessi, subjecto tamen cuique Derivato nomini suo proprio stemmate. Prætereà hunc ipsum litterarum alphabeti ordinem prout in vocabulis adhibetur paululùm immutavi; namque haud mistim שׂ et שׁ composui, sed, Arabum more, priorem locum characteri שׂ, posteriorum verò שׁ ubiquè vindicavi.

Deindè appellativis nominibus hominum locorumque propria adjeci ferè omnia. Equidem, Gesenii neglecto exemplo, eorum internam significationem subjungere non tentavi; sed

Digitized by Google

facilè, ut spero, veniam dabunt periti, quos non latet rem esse perarduam, adde et usûs ferè nullius.

Tùm nihil non egi, ut vocabulorum primariam vim nativamque detegerem. Hinc etymis quamdam, sed tantùm ut par erat, tribui auctoritatem; namque, fatebor, pleraque à doctoribus allata, cùm distorta sint, parùm firmam præ se ferunt auctoritatem; undè fit ut sæpiùs etiam etymologici viri mirum in modum inter se discrepantes, et quasi alternis ipsimet pedibus insistentes, nullam aliis viam ab errore tutam præstare possint. Præter quàm quòd nullum idioma exstat, nulla omninò lingua, in quam usus complures non invexerit significatus, invitâ prorsùs, imò reluctante etymologiâ.

Porrò ad enucleanda vocabula, quæ ob rariorem usum abstrusæ essent significationis multùm adjutus sum subtiliùs observatâ elementorum *et radicum mutuâ necessitudine*, seu *collatione verborum nominumve*, ut nuncupant, *vicinorum, affinium, cognatorum*. Signa autem numerorum arabica singulis præmisi significationibus, quæ diversæ sunt aut esse videntur. Jàm verò, cùm ad linguas penitùs intelligendas haud sufficiat vocum vim propriam atque potestatem novisse, nihil potius habui, quàm ut linguæ sanctæ idiotismos exponerem. Indè in obscuriora, adeòque difficiliora Bibliorum loca aliquam lucem affundere conatus sum, adjectis identidem adnotationibus, quæ commentariorum aut scoliorum vices explerent.

Ad verborum nominumque declinatus quod attinet, tironum gratiâ potiores adscripsi, et quidem illos maximè qui vel anomalorum verborum essent vel à legitimâ inclinatione aliquantulùm deflecterent.

Duobus astericis (*—*) vocabula haud pauca sententiasque

Digitized by Google

integras interclusi, quæ novè et feliciùs explanasse mihi visus sum. An tamen ubiquè rem acu tetigerim, judicent Eruditi qui saltem viginti annos in hebraïcis litteris consumpserunt.

Tandem denuò dicam, quod jam in primâ editione animadverti : « Mirum denique non sit, si, cùm mentionem fecerim de quibusdam scriptis (qualia sunt Bocharti *Hierozoïcon*, Celsii *Hierobotanicon*, Braunii *de Vestitu Sacerd. Hebræor.*, atque Schrœderi de *Vestitu Mulierum Hebr.*), ne caput quidem libri vel paginam adnotaverim ; quippè illis annexus est singularum vocum index ad alphabeticum digestus ordinem. »

Scribebam Pariis Kal. Julii ann. 1843.

Digitized by Google

LEXICON HEBRAICUM.

א

א Prima alphabeti littera hebraicè אָלֶף *Alef* sonans; in numeralibus *unitatis* nota. Ex litteris gutturalibus lenissimam habet pronunciationem, et leni gutturis, vel potiùs pulmonis, halitu profertur, ut Græcorum spiritus lenis, Gallorumque *h* in voculis *habit*, *homme*. Non nunquam transiit in ה et ע ob eam quam admodùm vicinam pronunciationem habent tres istæ litteræ. Sed ubi magis emolienda est, transit in quescibiles ו et י.

Ad *vocum conformationem* quod attinet, notand. 1) Hebræos sæpiùs א vocali carens ob initio vocum abjicere per aphæresin. 2) eosdem præponere ab initio vocabulorum א prostheticum; quod tunc potissimum fieri solet, ubi vocabulum à duabus consonantibus Scheva mobili tantùm distinctis insipit, veluti זְרוֹעַ, אֶזְרוֹעַ *brachium*, etc.

אָב m. constr. אַבִי, et quandoque in nominib. propr. compos. אַב; cum suffix. אָבִי, אָבִיךָ, אָבִיכֶם, 1 pers. אָבִי; pl. אָבוֹת, constr. אֲבוֹת, suff. אֲבוֹתַי, אֲבוֹתָיו, אֲבוֹתָיכֶם, אֲבוֹתָיהֶם, et אֲבוֹתֵיהֶם *pater*, nom. forsan primitiv., etsi forma grammatica ad verbum אבה illud referat, et quasi pro אָבֶה dictum videatur. Primar. significatio est *pater*, ut Gen. 44, 19, 20. Ps. 103, 13, etc. Sed cùm *patris* notio alias includat, veluti originis, pietatis curæ et auctoritatis paternæ, dicitur etiam 1) de *quovis ex majoribus* 1 Reg. 15, 11: 2 Reg. 14, 3. 15, 38. 16, 2 etc., ut de *avo* Gen. 28, 13. 31, 42. 32, 10. 37, 35, *proavo* Num. 18, 1, 2: 1 Reg. 15, 11, 24, etc. Sæpissimè ità in plur. אֲבוֹת *majores* Gen. 15, 15. Ps. 45, 17. De formulâ נֵאָסַף אֶל־אֲבוֹת v. sub voc. אָסַף. 2) de *conditore*, *auctore gentis* Gen. 4, 21. 10, 21. Jos. 24, 3 etc. 3) de *auctore* rei, spec. de creatore Job 38, 28: *num pluviæ est pater?* i e. creator. Hoc quidem sensu Deum vocari *patrem hominum*. Jes. 63, 16. 64, 7. Deut. 32, 6. non refugio modò non excludatur paternæ pietatis atque benevoli ergà homines animi notio, quam ibidem vox אָב manifestò præ se fert. 4) de *altore*, *nutritore* Job 29, 16. Ps. 68, 6, etc. 5) de *doctore*, *magistro* 1 Sam. 10, 12; atque hinc sacerdotes et prophetæ utpote magistri divina auctoritate instructi, patris nomine, honoris causa, salutantur, etiam à regibus 2 Reg.

Digitized by Google

2, 13. 5, 13. 6, 21. 13, 14. (cf. 8, 9.) Jud. 17, 10, etc. Hinc *pater regis* dicitur is, qui regi est à consiliis supremis, quem hodiè *Vesirum* appellant Orientales; וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה *constituit me patrem Pharaonis*, Gen. 45, 8. Sic intelligebant veteres nonnulli illud Gen. 41, 43: אַבְרֵךְ explicantes *patrem regis* vel *terræ*, *regni*. 7) poeticè de eo quod tam arctè conjunctum est, ut naturali quasi vinculo adhæreat: sic Job 17, 14, *putredini clamavi* אָבִי אַתָּה *pater meus tu es*. A voc. אב multa sunt nomina propria, quæ suo loco reperire est. * Dubiæ admodùm interpretationis est אָבִי, in Job. 34, 36: אָבִי יִבָּחֵן אִיּוֹב Vulg. *pater mi probetur Job*. LXX *verùm enim verò disce Job*. Syr. et Arab. *verè exploratus est*. Chald. *cupiens ego ut probetur*. Verùm insolentius est Deum compellari; quippè bis tantùm in Vet. Test. (Jes. 63, 16, et 64, 7), *patris* appellatio Deo tribuitur. Nec ratio perspicitur cur hoc loco illâ compellatione utatur Elium, quæ aliundè sententiam languentem omninò reddit. Haud multùm displicet Chald. אָב vel אָבָה *voluntatem* sive *desiderium* vertens, à radice אָבָה, quamquàm hujus formæ nullum aliud vestigium exstat. Sed magis arridet eorum opinio qui אָבִי defectivè scriptum volunt pro אָבִיא *adducam*, *afferam*, à verbo בוא in quo sæpiùs deficit א. Vid. בוא. Undè sensus est: *adduco* (quo) *Job exploretur*. Hoc maximè suadent orationis series et ipsum argumentum. *

אֵב m. *viror*, de herba; suffix. אִבּוֹ *viror ejus*, Job. 8, 12. Pl. constr. אִבֵּי הַנַּחַל *virores vallis*. Vulg. *poma* ex signific. chaldaic. Cant. 6, 11. Rad. אבב.

אכב Hebr. inusit. Chald. in *Pa.* אַבֵּב est *fructus protulit*, maxime primos et præcoces. Deriv. אָבִיב, אֲבִיב.

אֲבַגְתָּא n. pr. viri Esth. 1, 10.

אָבַד; part. activ. אֹבֵד, constr. אֹבַד, Deut. 32, 28. pl. אֹבְדִים, inf. abs. אָבוֹד, constr. אֲבֹד, cum suff. אֲבָדֶךָ, in pausâ אֲבָדֶךָ; fut. יֹאבַד et יֹאבֵד; signif. 1) *amissus est*; imprimis de pecore in desertis oberrante Deuter. 26, 5. de ove amissâ et oberrante Ps. 129, 176, etc. De homin. Deut. 26, 5. Jes. 27, 13. et de reb. ut de rivis in deserto evanescentibus Job. 6 18; et metaph. de sapientiâ exstinctâ Jes. 29, 14. Hinc 2) *periit*, *interiit* de hominib. aliisque animantib. Ps. 37, 20. Job. 4, 11; interdum adject. מֵעַל הָאָרֶץ Deut. 4, 26. 11, 17. Jos. 23, 13, 16; it. de terrâ domibusque, quæ vastantur Jer. 9, 11. Am. 3, 15; metaph. de spe, voto, desideriis, quæ irrita cadunt Ps. 9, 19. 112, 10. Prov. 10 28. 11, 7. Eze. 12, 22. Constr. cum לְ pers. 1 Sam. 9, 3. 20; it. cum מִן Deut. 22, 3. Job. 11, 20, etc. 3) *miser*, *infelix fuit* de eo qui in præsenti periculo versatur. Job. 29, 13. 31, 19. Proverb. 31, 6. — * Hinc denique *evanuit*, *deletus est* (*disparaître*, *s'effacer*); sic intelligendum istud Ps. 2, 12: וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד *et semita improborum delebitur* i. e.

Digitized by Google

vestigia semitæ, Deo jàm non curante, ut proborum hominum viam curat, adeò delebuntur, ut non videant improbi, ubi pedem reponant. Semita enim cui nulla cura impenditur, sensim tegitur herbis crescentibus, ità ut mox ex oculis prorsùs evanescat. Sic etiam expediendum Ps. 2, 12: וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ *et pereatis semitâ*, seu *quoad semitam*, i. e. et deleatur semita vestra. *

Pi. אִבֵּד, fut. cum ו conv. et suff. וָאֲאַבֶּדְךָ Ezech. 28, 16, pro וָאֲאַבֶּדְךָ. Dicitur de hominib. et de reb. inanim. 1) *pro amisso habuit* Eccl. 3, 6. — 2) *dispersit* Jer. 23, 1.—3) *perdidit corrupit* Eccl. 7, 7. cum מִן *exstirpavit*, *abstulit*. Jer. 51, 55. *vastavit* 2 Reg. 19, 18. Num. 33, 52. Deuter. 12, 2. *dilapidavit* rem familiarem Prov. 29, 3. *occidit, necavit, exstirpavit* Esth. 3, 9. 13: 2 Reg. 11, 1. 13, 7.

Hiph. הֶאֱבִיד. fut 1. pers. cum ת parag. אֹבִידָה Jer. 46, 8. pro אֹאבִידָה. Sign. *perdidit*, *delevit*, ut homines populosque Deuter. 7, 10. 8, 20; interdum addit. מִקֶּרֶב הָעָם Lev. 23, 30, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם Deuter. 7, 24, it. *vastavit* terram Soph. 2, 5, *ademit* spem Job. 14, 19. Derivata sequuntur.

אֹבֵד m. 1) *miser*, *infelix*, v. verbum no. 3.—2) nom. participiale *perditio* Num. 24, 20, 24.

אֲבֵדָה f. constr. אֲבֵדַת 1) *res perdita, amissa* Ex. 22, 8. Lev. 5, 22, 23.—2) *locus perditionis, orcus* Prov. 27, 20. in Chethib.

אֲבַדּוֹן m. 1) *exitium* Job. 31, 12. — 2) *locus exitii, barathrum*, ut ferè synony. שְׁאוֹל Job. 26, 6. 28, 22. Prov. 15, 11.

אֹבֶדֶן m. *excisio, occisio* (activè) *cædes* Esth., 9, 5.

אֹבֶדֶן, constr. אֹבֶדֶן m. *perditio* (passivè), *interitus* Esth. 8, 6.

אָבָה, 3 pl. אָבוּא, Jes. 28, 12, pro אָבוּ, cum א parag. arab. more; fut יֹאבֶה, sed Prov. 1, 10 תֹּאבֶא occurrit; *propensus*, *proclivis*, *pronus fuit*; hinc *voluit* et *desideravit*, *cupivit*, *eguit*; sæpiùs additâ negatione. Constr. cum infin. vel nudo Deut. 2, 30. 10, 10. 25, 7. Jes. 30, 9. vel cum præf. לְ, quod quidem posterius magis pedestris orationis est. Exod. 10, 25. Lev. 26, 21: 2 Sam. 13, 14. 16. Job. 39, 9, etc. Cum לְ pers. *facilem se præbuit alicui, obtemperavit, obsecutus est*. Deuter. 13, 9. Psal. 81, 12. Prov. 1, 30. Deriv. אֵבֶה, אֲבִיוֹנָה, אֶבְיוֹן, אֲבוּי.

אֵבֶה masc. *voluntas*, *desiderium*; sic communiter undè Job 9, 26: אֳנִיּוֹת אֵבֶה *naves desiderii*, id est cum desiderio ad portum prosperantes, seu veloces, ut vertit Symmach. Al. *naves poma portantes*, ut Chald. et Vulgat. Al. *naves arundineæ*, *papyraceæ*, ex papyro niloticâ contextæ; nam Arab. אַבָּאָה est *arundo palustris*, vel *arundinetum*; et Æthiop. אבוי abawi, *Nilus*; prætereà navigia papyro contexta frequentissimo usui Ægyptiis et Æthiopibus fuisse, neminem latet. « Quam exhibent 44 libri MSS. lectionem איבה, inquit

Digitized by Google

W. Gesenius, haud dubie illa cum Syro interprete efferenda est אִיבָה atque expliquanda de navigiis hostilibus, prædatoriis, quæ velocissimo impetu per mare feruntur ac satis commode in altero hemistichio aquilæ junguntur in prædam irruenti. Sed idem illud potest significari scriptura vulgari, modo pro אֲבָה scribitur אָבָה".

אָבָה undè quid. deducunt voc. אָבִי Job 34, 36, sed vid. אב sub finem.

אֲבוּי *paupertas, miseria* Prov. 23, 29. Aliis est interject. *heu, eheu!* Sed contextui minùs aptum videtur. Rad. אָבָה.

אֲבוּס m. ex Syriasmo pro אֲבוּס; cum suff. in pausâ אֲבוּסֶךָ pro quo alii legunt in plur. אֲבוּסֶיךָ; sign. *locus, ubi saginatur* pecus, vel *præsepe*, ut LXX, Vulgat. et alii veteres interpretes, vel *stabulum*, Job. 39, 9 (12). Prov. 14, 4. Jes. 1, 3. Rad. אָבַס.

אבח radix inus. undè

אֲבָחָה vel אֲבָחָה f. constr. אִבְחַת חֶרֶב forsan *mactatio gladii*. Eze. 21, 20. « Ut dicam quod sentio, inquit W. Gesenius, scriptura in illo Ezechielis loco mihi laborare videtur, sic restituenda: טִבְחַת חֶרֶב *mactatio gladii*. Firmant conjecturam *LXX* σφάγια ῥομφαίας, Chald. קָטְלֵי חַרְבָא, et quæ consequuntur: *væ, redditus est coruscus et exacutus ad mactandum* (לְטֶבַח). Cf. v. 14. 15. Sæpenumerò voc. gr. σφάγιον σφαγή exprimuntur hebr. טֶבַח, טִבְחַ טִבְחָה. »

אֲבַטִּיחִים m. pl. *melones ægyptii, cucurbitæ citrulli*, Numer. 11, 5.

אֲבִי et אֲבִיָּה n. pr. f. 2 Reg. 18, 2; 2 Par. 29, 1.

אֲבִי־עַלְבוֹן n. pr. viri 2 Sam. 23, 31, qui etiam אֲבִיאֵל 1 Par. 11, 32, vocatur.

אֲבִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 11, 32. qui et אֲבִי־עַלְבוֹן. it. alius viri 1 Sam. 9, 1. 14, 51.

אֲבִיאָסָף n. pr. viri Ex. 6, 24, qui 1 Par. 6, 8, 22. 9, 19 אֶבְיָסָף vocatur.

אָבִיב m. *arista, spica* Lev. 2, 14. Ex. 9, 31: חֹדֶשׁ הָאָבִיב *mensis spicarum*, posteà נִיסָן dictus, sic vocabatur, quia tunc temporis hordeum erat in aristâ. A novilunio Aprilis (Martii juxta Rabbin.) orditur, et primus est veteris anni mensis. Ex. 13, 4. 23, 15. Deuter. 16, 1. Rad. אבב

אֲבִיגַיִל n. pr. duar. feminarum quæ et אֲבִיגַל dicuntur. 1 Sam. 25, 3, 14: 2 Sam. 3, 3. 17, 25; 1 Paral. 2, 15.

אֲבִידָן n. pr. viri Num. 1, 11. 2, 22.

אֲבִידָע n. pr. viri Gen. 25, 4.

אֲבִיָּה n. pr. 1 Sam. 8, 2: 1 Paral. 7, 8: 1 Reg. 14, 1: 1 Paral. 24, 10. Neh. 10; 8. it. n. pr. mulieris 1 Par. 2, 24.

אֲבִיָּהוּ et אֲבִיָּה n. pr. rex Judæ 2 Paral. 13, 1 sqq., in libris Regg. constanter אֲבִיָּם scriptus 1 Reg. 14, 31. 15, 1, 7, 8.

אֲבִיהוּא n. pr. viri Lev. 10, 1 sqq.

אֲבִיחַיִל n. pr. mul. 1 Par. 2, 29.

אֶבְיוֹן, pl. אֶבְיוֹנִים, constr. אֶבְיוֹנֵי; sign. 1) *egenus, pauper* Ex. 13, 6. Deut. 15, 4, 7, 11. 2) *oppressus, miser* Psalm. 40, 18. 70, 6. 86, 1.

Digitized by Google

109, 22. Dicitur præsertim de iis qui immerita patiuntur, quanquam pii Dei cultores, Ps. 12, 6. Jes. 29, 19 (21). 41, 17. Amos 2, 6. Rad. אָבָה.

אֲבִיוֹנָה f. propr. *appetitus, concupiscentia*; hinc *bacca capparis*, quæ et appetitum et venerem instigare dicitur, Eccl. 12, 5. Rad. אָבָה.

אֲבִיחַיִל n. propr. viror. Num. 3, 35. Esth. 2, 15. 9, 29; et mulieris 2, Par. 11, 18.

אֲבִישַׁל n. pr. mulier. 2 Sam. 3, 4.

אֲבִיָּם vid. אֲבִיָּהוּ.

אֲבִימָאֵל n. propr. vir. Gen. 10, 28: 1 Par. 1, 22.

אֲבִימֶלֶךְ n. pr. complurium regum in terrâ Philistæorum, ac diversis quidem temporibus Gen. 20, 2 sqq. 21, 22 sqq. 26, 1 sqq.—it. alior. viror. *8, 31 sqq. 9, 1 sqq. 2 Sam. 11, 21: 1 Par 18, 16.*

אֲבִינָדָב n. pr. viror. 1 Sam. 7, 1. 16, 8. 17, 13. 31, 2: 1 Reg. 4, 11.

אֲבִינֹעַם n. pr. viri Jud. 4, 6. 5, 1.

אַבִּינֵר n. pr. viri 1 Sam. 14, 50. alibi אַבְנֵר q. v.

אֲבִיעֶזֶר n. pr. viri Jos, 17, 2 et meton. ejus posteri Jud. 6, 34. 8, 2. Nom. patronym. אֲבִי הָעֶזְרִי Jud. 6, 11. 24. 8, 32. Indè decurtat. אִיעֶזְרִי Num. 26, 30 et nom. patronym. אִיעֶזְרִי ibid. — it. alterius viri 2 Sam. 23, 27: 1 Par. 11, 28. 27, 12.

אָבִיר m. constr. אֲבִיר *fortis, validus, potens*, Gen. 49, 24. Jes. 1, 24. Rad. אָבַר.

אַבִּיר m. pl. אַבִּירִים; constr. אַבִּירֵי, suff. אַבִּירַי; 1) *fortis, validus, heros* Thren. 1, 15. Jer. 46, 15. et forsan Jud. 5, 22, ubi alii de *equis* intelligunt, quod contextui minùs congruere videtur. Cum לֵב, *animo valens* Ps. 76, 6. it. *contumax, pervicax*, Jes. 46, 12. poet. de tauris Ps. 22, 13. 50, 13 et metaph. de principib. Ps. 68, 31. de equis Jer. 8, 16. 47, 3. 50, 11.—2) *potens, nobilis* Job. 24, 22. 34, 20. Hinc *cibus nobilium* s. *principum*, i. e. cibus delicatior, exquisitus Ps. 78, 25. Cf. Jud. 5, 25. *præfectus, princeps* 1 Sam. [illegible], 8.

אֲבִירָם n. pr. virorum Num. 16, 1. 12. 26, 19: 1 Reg. 16, 36.

אֲבִישַׁג n. pr. mul. 1 Reg. 1, 3. 2, 17.

אֲבִישוּעַ n. pr. virorum 1 Par. 8, 4. 6, 4, 5, 50. Esr. 7, 5.

אֲבִישׁוּר n. propr. viri 1 Paral. 2, 28, 29.

אֲבִישַׁי n. pr. m. vir. 1 Sam. 26, 6 sqq. 2 Sam. 2, 18. 24; dicitur אַבְשַׁי 1 Sam. 10, 10.

אֲבִישָׁלוֹם n. pr. vir. 1 Reg. 15, 2, 10 qui 2 Par. 11, 20, 21 אַבְשָׁלוֹם.

אֶבְיָתָר n. pr. vir. 1 Sam. 22, 20 sqq. 23, 6. 30, 7: 2 Sam. 15, 24.

אָבַךְ probab. *volvit, convolvit*, it. *implicuit*, vicin. est בּוּךְ *implicare, perplexum, intricatum esse.*

Hithp. Jes. 9, 17: וַיִּתְאַבְּכוּ גֵּאוּת עָשָׁן *et convolvuntur elatione fumi*; i. e. convoluti surgunt et evanescunt. Hoc sensu Vulgat.

אָבַל fut. יֶאֱבַל; *luxit* sequent. עַל Hos. 10, 5. Am. 8, 8. Propr. signif. esse videtur *languere, capite demisso incedere* (cf. vicin. אָבַל, בָּלַהּ, נָבַל, נָפַל, quod faciunt lugentes; transfertur autem à habitu cultuque lugentium

Digitized by Google

ad vocem et ejulationem (v. אֲבֵל). Poet. de rebus inanimat. Jes. 24, 4. 7. 33, 9. Amos 1, 2.

Hiph. הֵאֵבִיל *fecit lugere*, *luctum attulit* Ez. 31, 15, fut. conv. וַיַּאֲבֵל *et luctum attulit* Thren. 2, 8.

Hithpa. propr. *lugentem se gessit*; hinc *luxit*, i. q. Kal, maxime in sermone pedestri, cum illud orationi poët. pr. sit Gen. 37, 34. Exod. 33, 4, cum אֶל et עַל pers. 1 Sam. 15, 35: 2 Sam. 13, 37. Derivat. protinùs sequuntur.

אָבֵל constr. אָבֵל plur. אֲבֵלִים, constr. אֲבֵלֵי, suff. אֲבֵלָיו f. אֲבֵלוֹת, *lugens* Gen. 37, 35. Esth. 6, 12. Jes. 57, 18. 61, 2, 3. Ps. 35, 14, etc. — אָבֵל (sed significat. *loci graminosi*, *vireti*, ex Arab. deductâ, ut volunt) præmissum aliis vocabulis abit in nom. propr. locor. complurium; sic 1 Sam. 6, 18, nisi pro אָבֵל הַגְּדֹלָה legend. אֶבֶן הַגְּדֹלָה, quod fermè flagitant vers. 14. 15, et expresserunt LXX cum Syro. — אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה oppidum Manassitarum 2 Sam. 20, 14, 15: 1 Reg. 15, 20: 2 Reg. 15, 29, alibi אָבֵל־מַיִם 2 Par. 16, 4 coll. 1 Reg. 15, 20, et simpl. אָבֵל 2 Sam. 20, 18. — אָבֵל הַשִּׁטִּים Numer. 33, 49 locus in campestribus Moabi, idem forsan qui ibidem 25, 1, et Mich. 6, 5. simpl. שִׁטִּים. — אָבֵל כְּרָמִים Jud. 11, 33, pagus Ammonitarum, אָבֵל מְחוֹלָה vicus in tribu Issachar, Jud. 7, 22: 1 Reg. 4, 12. 19, 16. — אָבֵל מִצְרַיִם area haud procul ab Jordane quod loco cit. ita explicatur, ut appareat, scriptorem sacrum sine punctis legisse, et אֵבֶל מִצְרַיִם (*luctus Ægyptiorum*) pronuntiasse, Gen. 50, 11.

אֵבֶל m. suff. אֶבְלִי; *luctus*, Gen. 27, 41. Jerem. 6, 26. Mich. 1, 8: עָשָׂה אֵבֶל לִ *luctum alicui instituit* Gen. 50, 10.

אֲבָל adverb. *profecto*, *certo* Gen. 42, 21: 2 Sam. 14, 5: 2 Reg. 4, 14. *immò* Gen. 17, 19, *immò verò* 1 Reg. 1, 43. *at verò*, *contrà* Dan. 10, 7, 21. Esr. 10, 13: 2 Par. 1, 4. 19, 3.

אָבַל vid. אוּבַל.

אָבַן rad. inusit. undè

אֶבֶן f. (forsan m. 1 Sam. 17, 40) suff. אַבְנוֹ plur. אֲבָנִים, constr. אַבְנֵי אַבְנָיִו, אַבְנָיָה, אַבְנֵיהֶם — 1) *Lapis* cujuscumque generis, rudis et politus, sive maximi, sive minimi moduli molisque. Collect. *lapides*, Gen. 11, 3. 28, 18, etc. Hinc *lapideum*, *lapide formatum quid*, ut *vas lapideum*, Ex. 7, 19 (cf. עֵצִים *vasa lignea*). *Idolum lapideum*, Deuteron. 4, 28, etc. — * Forsan pro *domo* ipsâ sumitur Genes 49, 24; ubi רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל, facile sic expeditur: *pastor* (evasit, Joseph scilicet) *domûs Israëlis*; qui locus alio modo explanari nequit, quin eruatur sensus perquam difficilis intellectu et seriei orationis minimè accommodatus.* — Metaph. 1 Sam. 25, 37. Ezech. 11, 19. Job. 41, 16. אֶבֶן בָּרָד *lapis grandinis* Jes. 30, 30, undè Jos. 10, 11: אֲבָנִים גְּדֹלוֹת de grandine majori, paulo inferiùs אַבְנֵי חָבָרָד dicta. — 2) *lapis pretiosus*, *gemma* Ex. 28, 9 sqq. 35, 27, plenius

Digitized by Google

אֶבֶן חֵפֶץ Jes. 54, 12, אֶבֶן חֵן Prov. 17, 8, אֶבֶן יְקָרָה Eze. 28, 13, quod quidem posterius dicitur etiam de lapidibus ad ædificandum, ut marmore 1 Reg. 10, 2, 11. — 3) *lapis ærosus*, Job 28, 2. — 4) *pondus libræ* (quoniam lapidibus olim utebantur hodieque in Oriente utuntur pro ponderibus), quanquam non lapideum, Zach, 4, 10. אֶבֶן וָאֶבֶן *pondera diversa* Deut. 25, 13. אַבְנֵי כִיס *pondera in marsupio gesta* Prov. 16, 11. — *Pondus perpendiculi*, a filo pendens, primitus sine dubio lapideum, posteà etiam staneum aut plumbeum, quo cœmentarius structuræ rectitudinem et architectus singulas ædificii exstruendi partes solent examinare, Jes. 34, 11. — 6) Nonnunquam *lapides* locis designandis *inserviebant*, sic אֶבֶן עֵזֶר 1 Sam. 4, 1. 5, 1. 7, 12. אֶבֶן הָאֵזֶל (*lapis discessus*) 1 Sam. 20, 19 Cf. חֶלֶת.

אֶבֶן m.i. q. אָבֶן *lapis*; dual. אָבְנַיִם 1) *sellæ particurientum*: sic vulgò; undè vertunt Ex. 1, 16: *cùm videritis* eas (parturientes scilicet) *super sellas*; sed melius forsan intelligunt alii *labra lapidea*, i. e. *duplici lapide formata* in quibus recens nati lavari solebant. — 2) *sellæ, tabulæ figulorum* Jer. 18, 3. juxta plerosque, sed potius *rota* figuli, instrumentum duplici rotâ constans alterâ inferiore et majore, alterâ minore et superiore; in quo figulos Mauros opus suum facere testatur R. Jona seu Abulwalid. Vid. quæ de hoc vocab. dixi in *Le Pentateuque avec une traduction française et des Notes, etc.* Exodr, I, 16. pag. 8.

אַבְנֵט m. suff. אַבְנֵטְךָ pl. אַבְנֵטִים *balteus* vel *cingulum*, quale gestabant sacerdotes Ex. 28, 4, 39, 40. Lev. 16, 4 aliique nobiles Jes. 22, 21, cf. Joseph. Arch. 3, 7 § 2. Rad. inus. בנט.

אַבְנֵר nom. pr. viri 1 Sam. 14, 51. 17, 55, 57. 20, 25. Aliquoties אֲבִינֵר 14, 50.

אָבַס *saginavit*. Part. pass. אָבוּס *saginatus* Prov. 15, 17; pl. אֲבוּסִים 1 Reg. 5, 3. Deriv. מַאֲבוּס, אֲבוּס

אֲבַעְבֻּעֹת plural. *pustulæ* in cute exortæ. Ex. 9, 9, 10. Cf. בּוּעַ.

אֶבֶץ n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 17, 20.

אֶבְצָן n. pr. vir. Jud. 12, 8. 10.

אָבַק forsan ut חָבַק *amplexus est*; hinc Niphal נֶאֱבַק, infin. cum suffix. הֵאָבְקוֹ, fut. יֵאָבֵק *alter alterum amplexus est, reciprocè luctatus est*, Gen. 32, 25, 26. constr. c. עִם. Sed vulgò habetur pro denom. ab אָבָק *pulvis*, quia inter luctandum pulverem excitant, ut græcè παλαίειν, συμπαλαίειν, συγκονιοῦσθαι a πάλη, κόνις.

אָבָק masc. constr. אֲבַק, cum suffix. אֲבָקָם; *pulvis*, tenuis et subtilis, qualis per auras facile dispergitur Jes. 5, 24. Ez. 26, 10. אָבָק וְעָפָר *pulvis minutior et densior*, i. e. pulvis omnis generis Deut. 28, 24. *Pulvis pedum Dei*, poët. de nubibus, quibus vehitur Deus Nah. 1, 3.

אַבְקַת fem. id. constr. אַבְקַת רוֹכֵל *pulvis institoris* h. e. aromaticus Cant. 3, 6.

Digitized by Google

אָבַר forsan 1) *valuit, polluit robore;* vid. אַבִּיר, אָבִיר. Hiph. הֶאֱבִיר fut. יַאֲבִיר (denom. à אֶבְרָה) *pennas alarum agitavit ad volandum*, hinc *volavit*. Job 39, 26 (29).

אֶבְרָה m. *penna major*, Jes. 40, Ps. 55, 7. Distinguitur ab ipsa ala Eze. 17, 3.

אֶבְרָה f. suffix. אֶבְרָתוֹ, pl. אֶבְרוֹת suff. אֶבְרוֹתֶיהָ, id. Job. 39, 16 (13). Psalm. 68, 14. Poët. tribuitur Deo Deut. 32, 11. Ps. 91, 4.

אַבְרָהָם n. pr. *Abrahamus*, à אָב *pater*, et *multitudo* רהם exusu Arab. *rōhâm*. In Gen. usque ad 17, 5 ubique vocatur אַבְרָם i. e. *pater altitudinis*.

אַבְרֵךְ vox a præcone ante Josephi currum pronuntiata Gen. 41, 43. Si hebræa esset, profecto Infin. abs. Hiph. (a rad. בָּרַךְ) pr. הַבְרֵךְ efferendum (cf. אַשְׁכֵּים pro הַשְׁכֵּים Jer. 25, 3) qui Imperat. hoc loco vices sustineat, ut sit: *genua flectite*. At probabilius hoc vocab. ægyptiacæ est originis a scriptore hebræo ita inflexum et immutatum, ut, quamquam peregrinum, tamen hebraicè sonaret, atque ex hujus linguæ radicibus posset derivari. Et vocem istam ægyptiacam forsan assecuti sunt, qui sub ea delitescere judicant *Au-rek*, h. e. *inclinet se quisque* (sensu optativi), vel *Aperek* h. e. *inclinate caput*.

אַבְשַׁי vid. אֲבִישַׁי.

אָבָא n. pr. viri 2 Sam. 23, 11.

אָגָג n. pr. regum Amalecitarum; Num. 24, 7: 1 Sam. 15, 8, 9, 20, 32.

אֲגָגִי n. gentil. de Amano, Esth. 3, 1, 10, 8, 3, 5.

אגד radix inusitat. Chaldaic. *ligavit*. Indè.

אֲגֻדָּה fem., constr. אֲגֻדַּת, suffix. אֲגֻדָּתוֹ, pl. אֲגֻדוֹת. — 1) *nexus, vinculum, lorum*, Jes. 58, 6. — 2) *fasciculus*, ut hyssopi Ex. 12, 22. — 3) *manipulus* s. *turma* hominum 2 Sam. 2, 25. — 4) *opus fornicatum*, de fornice cœli (*la voûte des cieux*) Am. 9, 6.

אֶגוֹז m. *nux* Cant. 6, 11. Rad. ut videtur, גוז, et א prosthetic.

אָגוּר vid. אָגַר.

אֲגוֹרָה f. constr. אֲגוֹרַת, 1) *nummulus, obolus argenteus*, (rad. אָגַר *collegit;* sic lat. *stips* in formula *stipem colligere*) 1 Sam. 2, 36. LXX. ὀβολός, Vulgat. *nummus*.

אגל inus. cogn. radici גָּלַל. Indè

אֶגֶל m. pl. constr.; אָגְלֵי טַל *stillæ* i. e. guttulæ, globuli *roris*, Job 38, 28. Sic optimè Vulg. Chald. Syr. Minus favet contextus notioni *promptuariorum*, *receptaculorum* à quibusdam excogitatæ.

אֶגְלַיִם nom. pr. vici in agro Moab, Jes. 15, 8.

אגם rad. inus. chald. *contristatus fuit*, *doluit*. Indè

אָגָם m., constr. אַגַם, pl. אֲגַמִּים, constr. אַגַמֵּי, suffix. אַגַמֵּיהֶם 1) *stagnum*, *palus*; Ex. 7, 16. 8, 1. Jes. 35, 7. 42, 15. Ps. 107, 35 — 2) *palus arundine obsita*, *arundinetum* Jer. 51, 32.

אָגַם m. pl. constr. אַגְמֵי נֶפֶשׁ, *tristes animi* vel *animo* Jes. 19, 10.

אַגְמוֹן et אַגְמֹן m. 1) *ahenum fervens* Job 41, 12, — 2) *juncus*, Jes. 58, 5. Ad Jes. 9, 13, 19, 15, cf. כִּפָּה — 3) *funis junceus* Job 40, 26. Rad. אגם.

Digitized by Google

אגן rad. inus. undè:

אַגָּן m. constr. אַגַּן, pl. אַגָּנוֹת; *labrum*, *pelvis* Ex. 24, 6. Jes. 22, 24. Cant. 7, 3.

אֲגַפִּים m. pl., suff. אֲגַפָּיִךְ, אֲגַפָּיו; pr. *alæ*, ut chald. et talmud. גַּף, אֲגַף; hinc *alæ exercituum*, *exercitus* ipsi, *copia*: tantummodò apud Ezechielem obvium Eze. 12, 14. 17, 21. 38, 6, 9. 39, 4. Rad. גָּנַף.

אָגַר futur. יֶאֱגֹר. part. act. אֹגֵר; *collegit*, *congessit* fruges Deut. 28, 39. Prov. 6, 8. 10, 5.*—Part. pass. est אָגוּר Prov. 30, 1. sed cùm signif. activâ *congregans* (cf. אָחוּז, יָקוּשׁ); symbolicum nomen quo Salomo significatur; haud secus atque קֹהֶלֶת q. v. Sic permulti; alii verò nomen pr. esse volunt viri sapientis, *qui Proverb. capitis 30, autor fuit, et cujus sententiæ Salomonis*, sententiis adjectæ sunt ob argumenti similitudinem.* — Deriv. אֲגוֹרָה, אִגֶּרֶת, et secundum plurimos אֲגַרְטָל.

אֶגְרוֹף m. *pugnus* Exod. 21, 18. Jes. 58, 4. Rad. גָּרַף.

אַגַרְטָל m. pl. constr. אַגַרְטְלֵי *pateræ*, Esr. 1, 9. Etymon prorsùs incertum.

אִגֶּרֶת f. pl. אִגְּרוֹת suff. אִגְּרוֹתֵיהֶם, (vox sequioris Hebraismi): *epistola*, potissimum, de epistolis edictisque regiis vel auctoritate publica scriptis, 2 Paral. 30, 1, 6. Neh. 2, 7, 9. 6, 5, 17. Esth. 9, 6, 29.

אֵד masc. pr. *expressio*, *exhalatio* terræ, hinc *vapor* Gen. 2, 6. Job 36, 27. Rad. אוּד.

אוֹדוֹת vid. אוֹרוֹת.

אָדַב ut דָּאַב *contabuit*, q. v. legitur non nisi in Hiph. inf. לַאֲדִיב (pro לְהַאֲדִיב) *ad conficiendum summo mærore*; 1 Sam. 2, 33. Cf. imprimis Deut. 28, 63.

אַדְבְּאֵל n. pr. viri Gen. 25, 13.

אֲדַד n. pr. viri 1 Reg. 11, 17. qui ibid. ver. 14, vocatur הֲדַד.

אִדּוֹ n. pr. viri Esr. 8, 17.

אָדוֹן m. constr. אֲדוֹן, suff. אֲדֹנַי, præfix. בַּאדֹנִי, וַאדֹנִי, plur. אֲדֹנִים, constr. אֲדֹנֵי suff. אֲדֹנַי, אֲדֹנֶיךָ, אֲדֹנָיו; plur. affix. אֲדֹנַי, undè אֲדֹנָי q. v.— Propr. *qui exercet imperium* aut *dominium* quodcumque in alios, *dominus*. Dicitur, 1) de *possessore*; 1 Reg. 16, 24. unde de hero servorum Gen. 24, 14. 27. 39, 2, 7, de *regibus* ut dominis subjectorum; Jes. 26, 13, de *marito* uxoris Gen. 18, 12. (cf. בַּעַל). Denique de *Deo mundi et possessore et moderatore* Jos. 3, 13: אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ, qui et κατ' ἐξοχὴν הָאֲדוֹן Ex. 23, 17. et omisso art. אָדוֹן vocatur Ps. 114, 7. — 2) De *præfecto* et *moderatore* Gen. 45, 8. — אֲדֹנִי *domine mi!* compellatio honorifica omnium, quibus reverentia debetur Gen. 31, 35. Num. 12, 11: 1 Reg. 1, 17, 18. 3, 17. Blandius et aliquantò submissius dici solebat *dominus meus*, loco pronom. *tu*, ut Gen. 33, 8, 13, etc.

Plur. אֲדֹנִים *domini* Jes. 26, 13. (cum verbo pl.) et sic cum suff. אֲדֹנַי *domini mei* Gen. 19, 2, 18. Alibi ubivis est pl. excellentiæ, ejusdem prorsus cum singulari significatûs Gen. 39, 2 sqq. eamque ob causam adjectivo singulari jungitur, ut Jes. 19, 4, etc.

Digitized by Google

אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים *dominus dominorum*, i. e. Jehova Deut. 10, 17. De idolis Soph. 1, 9. cf. בַּעַל.

אֲדֹנָי *Dominus*, de Deo solo dicitur Gen. 18, 27. Jud. 13, 8. Esr. 10, 3. etc. Terminatio יָ־ forma vestustior est Plur. pro vulgari ־ִים (ut in שַׁדַּי); sed scribitur יָ־ ut distinguatur ab אֲדֹנָי *domini mei*. Ceterum Judæi quotiescunque in contextu sacro scriptum est יְהוָה, legunt אֲדֹנָי.

אֲדוֹרַיִם n. pr. oppidi Judæorum 2 Par. 11, 9.

אֲדוֹרָם vid. אֲדֹנִירָם.

אַדִּיר m. suff. אַדִּירוֹ, pl. אַדִּירִים, constr. אַדִּירֵי, suff. אַדִּירֶיךָ, 1) *prægrandis*, *ingens*, *validus* Ps. 93, 4. 33, 21. — 2) *potens*, Ps, 136, 18. Eze. 32, 18. — 3) *princeps*, *dux*, Plur. *proceres*, *magnates* Jud. 5, 25: 2 Par. 23, 20. Neh. 10, 30. — 4) *magnificus*, *illustris*, *gloriosus* Ps. 8, 2. — 5) *nobilis* Ps. 16, 3.

אַדַלְיָה n. pr. viri Esth. 9, 8.

אָדַם *rubuit*, *rutilavit*. Hinc forsan *Principes eorum..... candebant præ lacte*, אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים *rubuit corpus eorum præ coraliis* Thren. 4, 7. Candor et rubedo pertinent ad descriptionem pulchritudinis juvenilis.

Puh. Part. מְאֻדָּם *rubro colore infectus* Ex. 25, 5. 35, 7, 23. Nah. 2, 4.

Hiph. Fut. plur. יַאֲדִימוּ *rubrum colorem referent*, *rubræ erunt*, Jes. 1, 18.

Hithpa. fut. יִתְאַדָּם *rutilat* (vinum in poculo) Prov. 23, 31. Deriv. sequuntur; vid. prætereà דָּם.

אָדָם m. 1) pr. *è terrâ ortus* (cf. Gen. 2, 7. 3, 19), *homo*. Neque st. constr., neque pluralis formam admittit hoc voc., sæpissimè autem collect. notat *homines*, *genus humanum* Gen. 1, 26, 27. 6, 1. Ps. 68, 19. 76, 11. Job. 20, 29. Interdùm adjectivis ut genitivus postponitur, velut אֶבְיוֹנֵי אָדָם *pauperes hominum* i. e. homines pauperes Jes. 29, 19, cf. Hos. 13, 2; et intercedente בְּ, ut בְּגֹדִים בְּאָדָם Prov. 23, 28. — Spec. legitur 1) de *aliis*, reliquis *hominibus*, opp. iis de quibus nunc actum fuerat Jer. 32, 20: בְּיִשְׂרָאֵל וּבְאָדָם *in Israële et in reliquis hominibus*. Jud. 16, 7. 18, 28. Ps. 73, 5. Jes. 43, 4. — 2) de *hominibus è vulgo*, *ignobilibus*, *infimæ sortis* Job. 31, 33. Ps. 82, 7. Jes. 2, 9. 5, 15, — 3) de *mancipiis*, ut נֶפֶשׁ Num. 16, 32. — 4) de *militibus*, Jes. 22, 6. Cf. אִישׁ. — 5) pro *viro*, i. q. אִישׁ Eccl. 7, 28: *virum* (sc. hoc nomine dignum, per emphasin) *reperi unum e millibus*, *sed mulierem in toto earum numero non inveni*. — 6) pro *aliquo* Lev. 1, 2. Cum part. negandi *nemo* Job. 32, 21. Cf. אִישׁ. — 7) n. pr. hominis protoplasti Gen. 2, 7 sq. 3. 4. it. oppidi ad Jordanem Jos. 3, 16. — בֶּן אָדָם cum art. בֶּן הָאָדָם *filius hominis* poët. de *homine*. Num. 23, 19. Ps. 8, 5. 80, 18. Job. 16, 21. 25, 6. 35, 8, et sæpissimè apud Ezechielem, ubi propheta à Deo compellatur: בֶּן אָדָם *fili hominis* i. e. mortalis! Eze. 2, 1, 3. etc. Frequentior etiam est Plur. בְּנֵי אָדָם *homines* Deut. 32, 8. Ps. 11, 4, etc. Cum art. בְּנֵי הָאָדָם 1 Sam.

Digitized by Google

26, 19: 1 Reg. 8, 39. Ps. 145, 12. Eccl. 1, 13.

אָדֹם et אָדוֹם adj. f. אֲדֻמָּה plur. אֲדֻמִּים; *ruber*, de veste sanguine conspersa Jes. 63, 2, de genis rubicundis Cant. 5, 10, de equo fusco Zach. 1, 8. 6, 2, de vacca rufa Num. 19, 2, de lentium rubedine Gen 25, 30. Substant. *rubrum* i. e. *rubedo*. Jes. 63, 2.

אֱדֹם n. pr. 1) cognomen Esaü Gen. 25, 25. — 2) Edomi posteri i. e. *Edomitæ* s. Idumæi Num. 20, 14. Jud. 11, 17. it. *regio Idumæorum*, *Idumæa*, ipsa et tunc ferè feminine generis est Gen. 36, 32. Jes. 11, 14. Jer. 49, 17. Edomitarum autem regio tractum illum montanum inter mare mortuum et maris rubri sinum Ælaniten occupabat, posteà Gebalene, Γεβαλήνη, hodiè *Dschebal* dictum. — Nomen gent. est אֱדֹמִי *Edomita*, *Idumæus* Deut. 23, 8. Fem. אֱדֹמִית pl. אֲדֹמִיּוֹת *Idumææ* (mulieres) 1 Reg. 11, 1.

אֹדֶם masc. *gemma* quædam *rubicunda*, fort. *rubinus*, *granatum* Ex. 28, 17. 39, 10. Eze. 28, 13. LXX. Vulg. Σάρδιον, *Sardius*.

אֲדַמְדָּם f. אֲדַמְדֶּמֶת pl. f. אֲדַמְדַּמּוֹת *subrudibus*, *subrufer*, de areolâ, quæ squamam (la croûte, l'écaille) circumdat in leprâ Lev. 13, 19 sq. 14, 37.

אֲדָמָה f. 1) *humus* Ex. 20, 21, de pulvere, quo lugentes caput conspergebant, 1 Sam. 4, 12: 2 Sam. 15, 32. — 2) *terra*, quæ colitur, *ager* Gen. 4, 2. 47, 19, 22, 23. Ps. 105, 35. Jes. 28, 24. אֹהֵב אֲדָמָה *amans agrum* i. e. *agriculturam* 2 Par. 26, 10. De proventu agri, Jes. 1, 7. — 3) *terra*, *regio* Gen. 28, 15. אַדְמַת יְהוָה *terra Jehovæ* i. e. Canaan Jes. 14, 2. Plur. אֲדָמוֹת *regiones*, semel Ps. 49, 12. — 4) *orbis terræ* Gen. 4, 11. 6, 1. 7, 4. — 5) n. pr. oppidi tribus Nephtali. Jos. 19, 36.

אַדְמָה n. pr. oppidi in regio Pentapolitanâ Gen. 10, 19. 14, 2, 8. Deut. 29, 22. Hos. 11, 8.

אַדְמוֹנִי et אַדְמֹנִי m. *rufus*, i. e. rufis capillis Gen. 25, 25: 1 Sam. 16, 12. 17, 42.

אֲדָמִי n. pr. oppidi Nephtalitarum. Jos. 19, 33.

אֲדֹמִי vid. אֱדֹם.

אַדְמָתָא n. pr. viri. Esth 1, 14.

אָדָן n. pr. viri Esr. 2, 59: idem in loco parallelo Neh. 7, 61, אַדּוֹן.

אָדֹן m. pl. אֲדָנִים. constr. אַדְנֵי, suffix. אֲדָנָיו, אַדְנֵיהֶם; *basis*, *stylobates* Ex. 26, 19 sq. 27, 10 sq. 36, 38. Job. 38, 6, etc. Rad. אדן.

אֲדֹנִי vid. p. 10.

אֲדֹנִי־בֶזֶק nom. titulusve regis urbis Cananææ Bezec Jud. 1, 5—7.

אֲדֹנִי־צֶדֶק n. pr. Hierosolymorum regis Canaanitici Jos. 10, 1, 3.

אֲדֹנִיָּהוּ n. pr. 1) viri 1 Reg. 1, 8 sq., qui et אֲדֹנִיָּה vers. 5. 2 Sam. 3, 4. — 2) 2 Par. 17, 8. — 3) Neh. 10, 17. qui et Esr. 2, 13.

אֲדֹנִירָם n. pr. viri, 1 Reg. 4, 6. forsan id. ac אֲדוֹרָם 2 Sam. 20, 24: 1 Reg. 12, 18, et הֲדוֹרָם 2 Paralip. 10, 18.

אָדַר cognat. הָדַר pr. *amplus*, dein *magnificus fuit*.

Niph. Partic. נֶאְדָּר, cum ר parag.

Digitized by Google

נֶאְדָּרִי; *magnificatus est* Ex. 15, 11. et ver. 6, ubi: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ *dextra tua, ô Jehova, magnificata est* (i. e. illustris reddita) *robore*, al. vertunt *ô Jehova*, qui es *magnificus*; referentes נֶאְדָּרִי ad יְהוָה sed minus aptè.

Hiph. *magnificum, illustrem reddidit*; fut. יַאְדִּיר *magnificum, illustrem reddet* Jes. 42, 21. Deriv. אֶדֶר, אֶדֶר, אַדִּרֶת, אַדִּיר.

אֲדָר *Adar*, mensis duodecimus, a novilunio mensis Martii ad novilunium Aprilis (sec. Rabbinos à novilunio Februarii ad novilunium Martii). Esth. 3, 7, 13, 8, 12, 9, 1. 15, 17, 19. 21.

אֹדֶד v. חֲצַר אֹדֶק.

אֶדֶר m. pr. 1) *pallium amplum*. Mich. 2, 8, i. q. אַדֶּרֶת. — 2) *magnificentia* Zach. 11, 13.

אַדַּרְכֹּן m. pl. אַדַּרְכֹנִים 1 Par. 29, 7. Esr. 8, 27, i. q. דַּרְכְּמוֹן *daricus*, nummus persicus ex auro puro cusus, isque Judæis, quamdiu Persarum imperio subjecti erant, frequentissimus. א prosthet. est. Vulgò idem ac δραχμή. Etymon haud satis certum.

אַדְרַמֶּלֶךְ n. pr. 1) idoli Sipparenorum, qui humanis placabatur 2 Reg. 17, 31. — 2) viri Jes. 37, 38: 2 Reg. 19, 37.

אֶדְרֶעִי n. pr. 1) metropoleos Batanææ veteris, intra fines Manassitarum sitæ, Num. 21, 33. Deut. 1, 4. Jos. 12, 4. — 2) oppidi Nephtalitar. Jos. 19, 37.

אַדֶּרֶת f., suff. אַדַּרְתּוֹ, *ampla*. Eze. 17, 8: גֶּפֶן אַדֶּרֶת *vitis ampla, frondosa*. — 2) *pallium* 1 Reg. 19, 13. 19: 2 Reg. 2, 13. 14. Jon. 3, 6. אַדֶּרֶת שִׁנְעָר *pallium babylonicum* Jos. 7, 21 i. e. picturis variegatum, vel intextas habens variis coloribus hominum bestiarumque figuras. אַדֶּרֶת שֵׂעָר *pallium pilosum* Gen. 25, 25. Zach. 13, 4. — 3) *magnificentia*. Zach. 11, 3.

אָדַשׁ i. q. דּוּשׁ *triturávit*: undè infin. abs. אָדוֹשׁ *triturando* Jes. 28, 28.

אָהַב et אָהֵב part. act. אֹהֵב, suff. אֹהֲבִי, pl. אֹהֲבִים, constr. אֹהֲבֵי; f. אֹהֶבֶת, cum parag. אֹהַבְתִּי: pass. אָהוּב, f. אֲהוּבָה, fut. יֶאֱהַב et יֶאֱהֵב, 1 pers. אֶהַב et אֶהֱב, 2e pers. pl. m. תֶּאֱהַבוּ; infin. אֶהֹב Eccl. 3, 8. et אַהֲבָה. 1) *cupivit, adspiravit*; cum acc. Ps. 40, 17. 70, 5, sq. כִּי Ps. 116, 1. — 2) *amavit*, cum acc. Gen. 37, 3, 4. Deut. 4, 37, rarius cum לְ Levit. 19, 18, 34, et בְּ Eccl. 5, 9: 1 Sam. 20, 17. Part. אֹהֵב *amicus*, isque diligens et dilectus familiaris, diversus à רֵעַ *socio*. Prov. 18, 24. Esth. 5, 10, etc. — 3) *delectatus est* aliquâ re, cum gerundio verbi (*aimer à faire quelque chose*). Jer. 14, 10, etc. Hos. 12, 8: לַעֲשֹׁק אָהֵב *oppressione delectatur*. Jes. 56, 10. Jer. 14, 10.

Niph. part. pl. נֶאֱהָבִים *amabilis* 2 Sam. 1, 23.

Pi. part. מְאַהֵב pl. מְאַהֲבִים, suff. מְאַהֲבֶיהָ; 1) *amicus* Zach. 13, 6. — 2) *amasius*, imprimis *mœchus*. Eze. 16, 33 sq. 23, 5 sq. Derivata statim sequuntur.

אַהֲב in pl. tantùm אֲהָבִים 1) *amores*, spec. inhonesti. Trop. de societatibus cum gentibus exteris junctis Hos.

Digitized by Google

8, 9. — 2) *deliciæ* אֵילַת אֲהָבִים *cervi deliciarum* i. e. suavissima, dulcissima Prov. 5, 19.

אֹהֵב m. *amor*. In sing. semel pro amasiis, mœchis Hos. 9, 10 (LXX. οἱ ἠγαπημένοι). Plur. אֹהֲבִים *amores*, maximè inhonesti, meretricii. Prov. 7, 18

אַהֲבָה (infin. אָהַב), constr. אַהֲבַת, suff. אַהֲבָתָם, 1) *amare*, cum acc. Deut. 7, 8: 1 Reg. 10, 9, etc. — 2) *amor*, 1 Sam. 18, 3. Prov. 10, 12. Cant. 8, 6, 7. — 3) *objectum amoris, deliciæ* Cant. 2, 7. 3, 5, etc.

אֹהַד n. pr. viri Gen. 46, 10.

אֲהָהּ interj. dolentis *ah! eheu!* Jos. 7, 7. Jud. 6, 22: 2 Reg. 6, 5, 15. Joël 1, 15, etc.

אֵהוּד n. pr. viror. Jud. 3, 15 sq. 1 Par. 7, 10.

אַהֲוָא n. pr. fluminis Esr. 8, 21, 31 et regionis conterminæ Vers 15, in quâ Esras populum in patriam rediturum congregabat.

אֶהְיֶה Hos. 13, 10, 14. Hoc vocab. quod alibi est fut. apoc. à rad. הָיָה, hic i. q. אַיֵּה, אַי *ubi?* Sic Chald. LXX. Vulgat. et exigit contextus.

אָהַל; fut. conv. וַיֶּאֱהַל — 1) forsan ut הָלַל *splenduit, micuit;* — 2) *tentorium movit* (denom. ab אֹהֶל), de Nomade migrante, tentoria mox figente mox promovente, Gen. 13, 12, 18.

Pi. fut. יֶאֱהַל pro quo יַהֵל *tentorium figet* Jes. 13, 20. Cf. מַלָּף pro מְאַלֵּף.

Hiph. i. q. Kal no. 1. *splenduit.* Job. 25, 5: הֵן עַד־יָרֵחַ וְלֹא־יָאִהִיל *ecce vel lunam, neque hæc splendet* i. e. pura, munda est de sententia Dei. Sic LXX. Vulgat. efflagitant tum contextus, tum parallelismus.

אֹהֶל c. Suff. אָהֳלִי, אָהֳלֶךָ (*oholcha*) cum He parag. אֹהֳלָה; pl. אֹהָלִים pro אֲהָלִים cum præf. בָּאֹהָלִים, constr. אָהֳלֵי, suff. אָהֳלָיו, אָהֳלֶיךָ, אָהֳלֵיכֶם, אָהֳלַי 1) *tentorium* Gen. 9, 27, etc. אֹהֶל מוֹעֵד *tentorium conventus*, i. e. templum illud portabile Israëlitarum in deserto, quod describitur Ex. 26 collat. 36, etiam simpliciter הָאֹהֶל dictum 1 Reg. 1, 39. Quo in tentorio si אֹהֶל distinguitur à מִשְׁכָּן, אֹהֶל est tegumentum tentorii exterius, duodecim constans cortinis è pilis caprarum contextis, quod imponebatur *habitaculo* (מִשְׁכָּן) h. e. decem aulæis interioribus, quæ asseribus incumbebant. Ex. 26, 1, 7. 36, 8, 14, 19. — 2) *domus, habitatio* quælibet Jes. 16, 5. Jer. 4, 20, etc. — 3) spec. de templo. Eze. 41, 1. — 4) n. pr. viri 1 Paral. 3, 20. Latet etymon.

אָהֳלָה n. pr. meretricis fictium quo designatur Samaria Eze. 23, 4 sq.

אָהֳלִיאָב n. pr. viri Ex. 31, 6. 35, 34.

אָהֳלִיבָה n. pr. mulieris meretricis quo indigitatur Jerusalem Deo infidelis, Eze. 23, 4 sqq.

אָהֳלִיבָמָה n. pr. mulieris, Gen. 36, 2, 14, et viri Gen. 36, 41: 1 Chron. 1, 52.

אֲהָלִים m. pl. Num. 24, 6. Prov. 7, 17; et f. אֲהָלוֹת Ps. 45, 9. Cant. 4, 14, genusar boris odoriferæ, Græc. ἀγάλλοχον, ξυλαλόη quoquæ dictæ, *lignum aloës*, it. *lignum paradisi et li-*

Digitized by Google

gnum aquilæ, *Excœcaria Agalocha* Linn. V. Diosc. l. I, 21. Vid. Celsius in *Hierobot.* et Michaëlis in *Suppl.*

אהר rad. inusit. et incerta. Indè

אַהֲרוֹן n. pr. Aaron Ex. 4, 14, etc. בְּנֵי אַהֲרוֹן *filii Aaronis* Jos. 21, 4. 10. 13 et poët. בֵּית אַהֲרוֹן Ps. 115, 10, 12. 118, 3 *domus Aaronis* de sacerdotibus, *Aaron* autem Ps. 133, 2 pro quovis summo sacerdote dicitur.

אַו masc. constr. אוֹ (formæ יָקוּ, צוּ à rad. אָוָה *voluit*) — 1) pr. *voluntas*, *desiderium*. Semel legitur substantivè Prov. 31, 4 in Chetib, ubi efferendum: וְלִרְזָנִים אוֹ שֵׁכָר *et principes* (non decet) *desiderium temeti*. Keri: אַי שֵׁכָר (non decet dicere) *ubi temetum?* — 2) *libera voluntas*, *electio*, hinc Conj. quæ liberam hoc vel illud eligendi potestatem dat, *vel*, *aut*, sicut *vel* (et quod indè decurt. est, *ve*) à *velle*. Deut. 13, 2, etc. Ubi geminatur *sive*, *sive* Exod. 21, 31. Lev. 5, 1. Aliquoties intendit sermonem: *aut potiùs*. 1 Sam. 29, 3: *qui mecum fuit jam multos dies* אוֹ זֶה שָׁנִים *quin potiùs annos*. Passim ellipt. pro אוֹ כִּי quod sequ. futuro subjunctivo latinè commodè vertas *nisi forte*, sic: *totam ego comburam*, אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי *nisi fortè prehenderit asylum meum*, Jes. 27, 5. — Hinc abiit, 3) in part. condition. pr. *si vis*, *si*, *si forte*, *sin autem*. (LXX. ἐάν), cf. lat. *sive*, in quo itidem latet *si* condit ita seq. futuro 1 Sam. 20, 10: *quis indicabit* mihi אוֹ מַה־יַּעֲנֶךָ אָבִיךָ קָשֶׁה *si duri quiaquam tibi responderit pater tuus?* LXX. ἐάν. Vulg. *si forte*. Vertas etiam, *sin autem* Ex. 21, 36, etc. — * Quoad Gen. 24, 55, sic statuendum videtur: *maneat nobiscum puella*, יָמִים אוֹ עָשׂוֹר *dies aliquot* (i. e. aliquod tempus decem diebus longius) aut saltem decem. *

אוּאֵל n. pr. viri Esr. 10, 34.

אוב radix inusit. undè

אוֹב m. pl. f. אוֹבוֹת — 1) *uter* Job 32, 19, ubi pl. אֹבוֹת *utres* jungitur masculino חֲדָשִׁים *novi*. — 2) *necromantes* et *necromantia*, *ars necromantica* Lev. 19, 31: 1 Sam. 28, 7, 8, etc Gesenius et quidam alii putant Jes. 29, 4 אוֹב dictum de *ipso mortuo evocato*, sed haud minùs commodè per usitatum significatum *necromantem* verti potest. — LXX ubique fere אֹבוֹת reddunt ἐγγαστριμύθους, *ventriloquos*, et rectè, quoniam ventriloqui apud veteres plerumque hâc intus loquendi arte ad præstigias abutebantur. — Est etiam אוֹבוֹת n. pr. stationis Israëlitar. in deserto Num. 21, 10. 33, 43.

אוֹבִיל n. pr. viri 1 Par. 27, 30.

אוּבָל et אֻבָל m. *fluvius*, *amnis*. Dan. 8, 2, 3, 6. Rad. יָבַל.

אוּד et אִיד cognat. אוּץ *premere*, *urgere*. Derivat. statim; adde מְאוּד.

אוּד m. pl. אוּדִים *titio*, *torris*, Jes. 7, 4. Zach. 3, 2. Amos 4, 11.

אוֹדוֹת f. pl. suff. אוֹדוֹתַי, אוֹדוֹתֶיךָ; pr. *res quæ premunt*, *urgent*; hinc *molestiæ*; quæ notio ubique congruit, etsi per *propter* vulgò vertant. Usurpatur non nisi in formulâ עַל אוֹדוֹת, Gen. 21, 11, 25. 26, 32. Ex. 18, 8. Jos. 14, 6. Jer. 3, 8. Quod in editt. legitur 2 Sam. 13, 16 אֵל אוֹדוֹת, id

Digitized by Google

è dub. lection. conflatum est, alterâ אֶל אוֹרוֹת, alterâ עַל אוֹרוֹת.

אוה et אִיָּה cognat. אָבָה *pronus fuit, cupivit*. In Kal inus.

Pi. אִוָּה fut. יְאַוֶּה; sed נָאוָה, נָאוּה, vide in נָאָה; *expetivit, desideravit*. Tribuitur ubique animæ (נֶפֶשׁ) Ps. 1, 32, 13, 14, etc.

Hithpa. הִתְאַוָּה, part. f. מִתְאַוָּה; pl. m. מִתְאַוִּים, fut. יִתְאַוֶּה. apoc. יִתְאָו; 1) *cupivit, desideravit sibi*. Constr. absol. 1 Par. 11, 17. Cum acc. Num. 11, 4. Deut. 5, 18. Jer. 27, 16. Cum dat. Prov. 23, 3, 6. — 2) *signavit, designavit, descripsit*, ut תָּאָה et תָּוָה. Num. 34, 10. ubi agitur de limitibus, finibus determinandis. A Piel ita differt Hithpael, ut hoc nunquam, illud semper jungatur substantivo נֶפֶשׁ. Nomina derivata præter hæc, quæ sequuntur, sunt אַו constr. אַו, מַאוַיִם אִי, אוּ, תַּאוָה.

אַוָּה f. constr. אַוַּת, suff. אַוָּתִי *desiderium, libido* Deut. 12, 15. Jer. 2, 24. — 2) *lubitus*. 1 Sam. 23, 20. Ubique tribuitur animæ (נֶפֶשׁ), præter Hos. 10, 10.

אוּזַי n. pr. viri Neh. 3, 25.

אוּזָל n. pr. viri Gen. 10, 27.

אֵוִי n. pr. regis Madianitarum Num. 31, 8. Jos. 13, 31.

אוֹי 1) *lamentatio* Prov. 23, 29. —2) interj. tam dolentis, *væ* cum dat. 1 Sam. 4, 8 Jes. 3, 9. rarò cum acc. *Ezech.* 24, 6, 8, et absol. Num. 24, 23, quàm comminantis et imprecantis Num 21, 29. Cognatum est הוֹי.

אוֹיָה i. q. אוֹי. Ps. 120, 5. cum dat.

אֱוִיל m. pl. אֱוִילִים; *stultus*, vel adject. אִישׁ אֱוִיל Prov. 29, 9. Hos. 9, 7, vel, quod sæpius fit, subst. Job 5, 2. Jes. 19, 11. Prov. 7, 22, etc. Interdum *impietatis* notionem inclusam habet. Job 5, 3. Rad. אָוַל.

אֱוִילִי Zach. 11, 15. Rad. אָוַל.

אֱוִיל מְרֹדַךְ n. pr. regis Babyloniæ 2 Reg. 25, 27. Jer. 52, 31.

אול rad. inusit. i. q. יָאַל q. v.

אול et איל rad. inus. sed cujus significationes sunt, quantùm sive ex derivatis nominibus, sive ex verbis cognatis, sive ex usu arabico autumare licet: *fortem, robustum, primum, primorem esse*.

אוּל m. 1) *corpus*, ut in arab. Ps. 73, 4. —2) Plur. *potentes, primores*. 2 Reg. 24, 15 in Chethib אוּלֵי הָאָרֶץ *primores terræ*. Keri אֵילֵי exhibet.

אוּלַי comp. ex אוּ et לַי = לֵא, לָא, לָא *non* (cf. לוּלֵי, אַהֲלֵי) — 1) *si non, nisi*; sic Num. 22, 33, ubi vertendum: *nisi declinasset a facie mea, illicò te interfecissem*. LXX. Εἰ μή. Aben Esra bene לוּלֵי. — 2) *an non* i. e. *fortassè, forsitan* Gen. 16, 2. 24, 5. Jos. 9, 7. Amos 5, 15, etc. — 3) n. pr. fluvii Dan. 8, 2.

אוּלָם rarius אֻלָּם m. pl. constr. אֻלַּמֵּי; pr. *pars prima*, seu *anterior* ædificii; hinc 1) *vestibulum, porticus*, German. Vorhalle 1 Reg. 7, 6 seqq. Eze. 40, 7 seqq. Spec. de templi Salomonis vestibulo (πρόναος) 1 Reg. 6, 3. Joël 2, 17. Sæpiùs LXX per ναός vertunt undè cum quibusdam suspicari possis, sequiori ævo, אוּלָם quandoque pro *templo* ipso, partem pro toto, dictum fuisse 2 Chron. 29, 7. collat. 28, 24. — hinc 2) adverb. pr.

Digitized by Google

à parte anticâ, undè *ex adverso*, *verùm*, *verùm enim verò* Job 2,5. 5, 8. item *veruntamen*, *nihilominùs* (*toutefois*) Gen. 48, 19. Ex. 9, 17. — 3) n. pr. virorum 1 Par. 7, 16. 8, 39, 40. Rad. אול.

אִוֶּלֶת f., suff. אִוַּלְתִּי, 1) *stultitia*, sæpissimè in Proverbiis. — 2) *impietas* Ps. 38, 6 (cf. נְבָלָה). 69, 6. — 3) fort. *potestas*, *principatus*, ut si a rad. אול. Prov. 14, 24: אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת *principatus* s. magni honores *stultorum stultitia* sunt i. e. fons actionum stultarum. Lusisse videtur scriptor in duplici ejusdem vocabuli אִוֶּלֶת significatione. Rad. אול.

אוֹמָר n. pr. viri Gen 36, 1.

אוּן et אִין rad. inus. Indè.

אָוֶן m., suff. אוֹנֶךָ, אוֹנָם, pl. אוֹנִים; 1) *inanitas*, *vanitas*, it. *inane*, *vanum*, Jes. 41, 29. Zach. 10, 2, spec. de vanitate idolorum omniumque rerum ad idolatriam pertinentium (cf. הֶבֶל) 1 Sam. 15, 23. adeoque de ipsis idolis Jes. 66, 3. Hinc apud Hoseam urbs בֵּית־אֵל (domus Dei) utpote idolis dedita contemtim dicitur בֵּית־אָוֶן *domus idolorum* 4, 15. 10, 5. Eòdem referenda sunt tum בִּקְעַת אָוֶן *vallis idoli* Amos 1, 5 i. e. vallis quædam in vicinia urbis Damasci, tum אָוֶן pro אוֹן Heliopolis Eze. 30, 17 cum notione urbis idololatricæ. — Spec. 2) *vanitas verborum*, *mendacium*, *fraudulentia*. Ps 36, 4. Prov. 17, 4. — 3) *nequitia*, *scelus*. Num. 23, 21. Job 36, 21. Jes. 1, 13. מָתַי, אָוֶן, אַנְשֵׁי אָוֶן *viri nequam* Job 22, 15. 34, 36. פֹּעֲלֵי אָוֶן *patrantes scelus* ibid. 31, 3. 34, 8 22. In plur. אוֹנִים Prov. 11, 7 probab. pro אַנְשֵׁי אָוֶן sec. LXX. Syr. Arab. Chald. — 4) *infortunium*, *res adversæ*, *calamitas* Ps. 54, 4. Prov. 22, 8. Ps. 90, 10. Hab. 3, 7, etc. Spec. *dolor*, undè בֶּן־אוֹנִי *filius doloris mei* Gen. 35, 18. לֶחֶם אוֹנִים *panis doloris* h. e. lugentium cibus, qui immundus erat Hos. 9, 4, cf. Deut. 26, 14. Cæterum tirones monentur, ne אָוֶן, quod suffixis munitum forma sua congruit cum אוֹן, cum hoc confundant.

אוֹן m. suff. אוֹנִי, אוֹנוֹ (quod ultimum passim n. prop. est; vid. paulò infrà); plur. אוֹנִים; 1) *vires*, *robur* Job 18, 7, 12. 40, 16. Hos. 12, 4, spec. de robore virili et vi genitali. Gen. 49, 3. Deut. 21, 17. Jes. 40, 26. 29 Ps. 78, 51. — 2) *facultates*, *opes* Hos. 12, 9. Job 20, 10. — 3) n. pr. viri Num. 16, 1.

אָוֶן, אֹן et Eze. 30, 17 אָוֶן *Heliopolis* (cf. Jer. 43, 13) n. pr. urbis antiquæ Ægypt. Gen. 41, 45, 50. 46, 20.

אוֹנוֹ n. pr. oppidi Benjaminitarum Esr. 2, 33. Neh. 7, 37. 11, 35: 1 Par. 8, 12, cum valle cognomini Neh. 6, 2.

אוֹנִיּוֹת f. pl. 2 Par. 8, 18 in Chethib pro אֳנִיּוֹת *naves*.

אוֹנָם n. pr. viri Gen. 36, 23: 1 Par. 2, 26.

אוֹנָן n. pr. viri Gen. 38, 9. 46, 12. Num. 26, 19.

אוּפָז n. pr. regionis auriferæ Jer. 10, 9. Dan. 10, 5. Videtur non fuisse diversa ab Ophir, cum affines sint litteræ ר et ז.

אוֹפִיר, אוֹפִר, אֹפִיר, n. pr. *Ophir* regio Gen. 10, 29, auro, lignis ac

Digitized by Google

lapidibus pretiosis, nec non ebore, peronibus et similis abundans, 1 Reg. 9, 28, etc. 2 Chron. 8, 18, etc. — Auri ophiritici tanquam purissimi mentio fit Jes. 13, 12. Job 23, 16. Ps. 45, 10: 1 Chron. 29, 4. et metonym. אוֹפִיר pro *auro ophiritico* usurpatur. Job 22, 24. De ipsius situ magna opinionum diversitas. Recentiorium doctissimi viri inter tres tantùm regiones ambigunt, *Indiam* scilicet, quemdem *Arabiæ* tractum, et orientalem *Africæ* partem, videlicet *Nigritiam*, *Sofalam*que Arabum (hodie *Zanguebar*, Mosambique, ubi regio aurifera *Fura*), pro quâ tamen minus feliciter pugnatum est. Cæterùm vide, si placet, quæ hâc de re disputata sunt, in G. Gesenii *Thesaur. ling. hebr.* p. 141—143.

אוֹפָן m. constr. אֹפַן pl. אֹפַנִּים; constr. אֹפַנֵּי, suff. אֹפַנֵּיהֶם *rota* Ex. 14, 25. Prov. 20, 26: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹפָן *et vertit rotam* (tribulorum) *super eos* i. e. conculcat et comminuit eos. Cf. דוּשׁ. Rad. אָפַן.

אוּץ præter. et part. act. אָץ; 1) *urgere, fortius instare* alicui Exod. 5, 13. — 2) *festinare* Jos. 10, 13. Prov. 19, 2. 28, 20. Sequ. מִן est: *retro festinare, subtrahere se.* Jer. 17, 16: לֹא־אַצְתִּי מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ pro מִהְיוֹת רֹעֶה *non subtraxi me, ne pastor* (propheta) *fierem teque sequerer.* — 3) *angustus, arctus fuit* Jos. 17, 15.

Hiph. i. q. Kal no. 1. *ursit, institit*, sequ. בְּ pers. Gen. 19, 15. Jes. 22, 4.

אוֹצָר m. constr. אוֹצַר, suff. אוֹצָרוֹ, pl. אוֹצָרוֹת, constr. אוֹצְרוֹת, suff. אוֹצְרוֹתֶיךָ; 1) *thesaurus, promtuarium*, ut frugum, cibi commeatusque 2 Par. 11, 11: 1 Par. 27, 27, auri, argenti aliarumque rerum prætiosarum 1 Reg. 7, 51. 14, 26. 15, 18. — 2) *horreum* Joel 1, 17, *ærarium* 2 Par. 32, 27. Rad. אצר.

אוֹר *lucere, illucescere, lucidum fieri* Gen. 44, 3. De oculis hominis languidi, nunc animam recipientis 1 Sam. 14, 27. 29. Præt. imperson. אוֹר *illuxit* 1 Sam. 29, 10 Imperat. אוֹרִי *illucesce, illuminare* Jes. 60, 1.

Niph. נֶאוֹר, fut. יֵאוֹר i. q. Kal 2 Sam. 2, 32. Inf. לֵאוֹר pro לְהֵאוֹר *ut illustretur* Job 33, 30. Part. נָאוֹר *illustris, gloriosus.* Ps. 76, 5.

Hiph. הֵאִיר 1) *illustravit, lucidum reddidit* sq. acc. Ps. 77, 19. 97, 4 etc. — a) הֵאִיר עֵינֵי פ׳ *collustravit oculos alicujus* (qui tenebris obvoluti erant) i. e. ad vitam quasi revocavit eum Ps. 13, 4, inde *refecit, recreavit* Prov. 29, 13 etc. — b) *illustravit faciem alicujus* i. e. exhilaravit Eccl. 8, 1 cf. synon. נָהַר — הֵאִיר פָּנָיו *faciem suam illustravit* dicitur impr. de numinis vultu hilari et propitio Ps. 80, 4. 8, 20; sequ. אֶל Num. 6, 25, עַל Ps. 31, 17, בְּ Ps. 119, 135, לְ 118, 27, אֵת Ps. 67, 2. Semel omisso פָּנִים Ps. 118, 27. — c) *illuminavit* i. e. sapientia imbuit. Ps. 119, 130. — 2) *luxit, lucem præbuit*, absol. Gen. 1, 15. cum dat. Exod. 13, 21. Jes.

Digitized by Google

60, 19. — 3) *accendit* Mal. 1, 10. Jes. 27, 11. (Cf. angl. *to light* et אור *ignis*). Deriv. præter sequentia sunt מָאוֹר et מְאוֹרָה.

אוֹר m. (semel f. Job 36, 32), suff. אוֹרוֹ, pl. אוֹרִים (sed pro מְאֹרִים *luminaria*, i. e. sidera); *lux* Gen. 1, 3 — 5. Job. 3, 9. 12, 25. Spec. est a) *lux matutina*, Neh. 8, 3. Job. 24, 14. — b) *lux solis* et ipse *sol* Job 31, 26. 37, 21. Jes. 18, 4. Hab. 3, 4. — c) *lux fulguris*, et ipsum *fulgur*. Job 36, 32: עַל־כַּפַּיִם כִּסָּה אוֹר *lucem* fulguris *tegit super manus* i. e. ut videtur, manus tegit fulgure, rubent fulgure manus. ib. 37, 3. 11. 15. — d) *lux*, *vitæ* Job 3, 16, 20, plenius אוֹר חַיִּים Ps. 56, 14. — Metaphor. e) *felicitas* Job 30, 26. Ps. 97, 11. — f) *lux* pro *doctrina*. Jes. 49, 6: אוֹר גּוֹיִם *lux gentium* i. e. doctor. 51, 4 etc. — g) אוֹר פָּנִים *lux faciei* i. q. hilaritas vultus, vultus serenus Job 29, 24. Prov. 16, 15 etc.

אוּר m. pl. אוּרִים et אֻרִים; 1) i. q. אוֹר *lux*. Hinc in Plur. אוּרִים α) *luces* i. e. regio lucida, *oriens*, Jes. 24, 15. — b) *luces* metaph. *revelationes sacræ* Numer. 27, 21: 1 Sam. 28, 6, plerumque plenius הָאוּרִים וְהַתֻּמִּים *revelatio et veritas* Exod. 28, 30. Levit. 8, semel תֻּמִּים וְאוּרִים Deuter. 33, 8. LXX. δήλωσις καὶ ἀλήθεια. Gestatas fuisse sacras has sortes, quas solus pontifex maximus in gravioris momenti causis consulere solebat, *in* vel *super* pectorali ejus, apparet ex Exod. 28, 30. Quales verò fuerint, incertum omninò. Vid interpretes, si placet. — 2) *splendor*, *ignis flamma* Jes. 50, 11, et ipse *ignis* 44, 16. 47, 14. Eze. 5, 2. — 3) n. pr. oppidi Chaldæorum, plenius אוּר כַּשְׂדִּים Gen. 11, 28, 31. 15, 7. Nehem. 9, 8, it. n. pr. viri 1 Par. 11, 33.

אוֹרָה f 1) *lux* Ps. 139, 12, metaph. *felicitas* Esth. 8, 16. — 2) Pl. אוֹרוֹת *viridia*, *olera* 2 Reg. 4, 39. Sic Jes. 29, 29: כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ *nam ros plantarum est ros tuus* i. e. recreabit ros Dei resurrectos instar roris plantas recreantis.

אֲוֻרוֹת transp. pro אֲרֻוֹת q. v. *stabula*, *præsepia*. 2 Par. 32, 28.

אוּרִי nom. pr. virorum Ex. 31, 2: 1 Reg. 4, 19. Esr. 10, 24.

אוּרִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 6, 9. 15, 5, 21: 2 Par. 13, 2.

אוּרִיָּה n. pr. viror. 2 Sam. 11, 3: 2 Reg. 16, 10. Jes. 8, 2.

אוּרִיָּהוּ n. pr. prophetæ Jer. 26, 20 sqq.

אוּשׁ v. הִתְאוֹשֵׁשׁ sub אִישׁ.

אוֹת c. plur. אוֹתוֹת, אֹתֹת, suffix. אֹתוֹתֵינוּ, אֹתֹתַי; — 1) *signum*, prognosticum Jes. 20, 3, etc. miraculosum Ex. 4, 8. Jes. 7, 11. 8, 18. etc. stupendum Ps. 78, 43. propheticum Deut. 13, 1, 2. memoriale Ex. 13, 9, 16. Deut. 6, 8. signum militare sed minus, nam majus erat דֶּגֶל Num. 2, 2 seqq. — 2) *documentum*, *argumentum* Job 21, 29. — *Sed Gen. 4, 15: וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת

Digitized by Google

vertendum forsan : *Sic cum Caïno pactam rem habuit Deus, ut qui in illum incideret, ipsi necem non inferret;* ut suspicati sumus in *Le Pentateuque, avec une trad. franç.*, etc. Genèse, *p.* 27. Vel, quod magis arridet, explanandum est : *Et fecit Deus miraculum coram Caïno*, ut ipsi nullus timendi locus superesset, ne ab ullo quocumque homine interficeretur. De formulâ שׂוּם אתות *miracula facere*, confer Ex. 10, 2. Ps. 78, 43. — Rad. אָוָה.

אות vel אֹת cum suffix., vid. אֵת.

אוֹת v. אוּת rad. in Kal. inusit.

Niph. נָאוֹת, fut., 1 plur. נֵאוֹת, 3 pl. יֵאוֹתוּ; *consensit, obsecutus est* 2 Reg. 12, 9. cum dat. pers. *morem gessit alicui* Gen. 34, 15, 22, 23.

אָז pr. subst. *tempus*, hinc in acc. *eo tempore, tunc*, spec. 1) de tempore præterito, Gen. 12, 6. Jos 10, 12. 14, 11. Sequitur præter. verbi 1 Reg. 8, 12: 2 Paral. 6, 1. 8, 12, 17, et fut., præter. vices gerens Ex. 15, 1. Deut. 4, 41, etc.—2) *tunc*, de temp. fut. construitur cum fut., quod vim suam retinet Ps, 96, 12. Soph. 3, 9. Job 3, 13. Nonnunquam etiam cum præt. significatione futur., ubi futur. præcessit Jud. 5, 11. Exod. 15, 15. — 3) *tunc* pro *ideo, idcirco, propterea.* Jer. 22, 15. Ps. 40, 8.

מֵאָז et מִן־אָז pr. *a tempore*, inde a) adv. *inde a longo tempore, olim, antea* 2 Sam. 15, 34. Jes. 16, 13. 44, 8. 45, 21. 48, 3, 5, 7. b) præpos. et conj. *ex* (aliquo) *tempore, ex quo* (*depuis, dès lors*), cum inf. Ex. 4, 10. Jos. 14, 10. cum subst. Ruth 2, 7. Psalm. 76, 8. Cum verbo finito (pro מֵאָז אֲשֶׁר) Gen. 39, 5. Ex. 5, 23. Rad. אזה.

אוֹב rad. inus., unde אֲזוֹב.

אֶזְבַּי n. pr. viri 1 Par, 11, 37.

אוּה rad. inusit. forsan *præteriit*, ut עָדָה. Deriv. אָז, אֲזִי.

אֵזוֹב (per Syriasm. pro אֲזוֹב) m. ὕσσωπος, *hyssopus* veterum, qua utebantur Hebræi in lustrationibus sacris. Videntur tamen eo nomine alias quoque plantas aromaticas comprehendisse Exod. 12, 22. Lev. 14, 4, 6, 21, 49. Ps. 51, 9: 1 Reg. 5, 13. Rad. אזב.

אֵזוֹר (per Syriasm. pro אֲזוֹר) m. 1) *cingulum* Jes. 5, 27. Jer. 13, 1 sq. 2) *funis vinculum* Job 12. 18. Rad. אָזַר.

אֲזִי i. q. אָז adv. *tum, tunc* Ps. 124, 3—5.

אַזְכָּרָה f. suff. אַזְכָּרָתָהּ (verbale Hiphil à rad. זָכַר), pr. *memoriale, in memoriam revocans* sc. sacrificium. LXX. Vulg. μνημόσυνον, *memoriale*, sic appellabatur id quod de fertis in altare comburebatur, maximè verò thus quod fertis jungi solebat, Lev. 2, 2, 9, 16. 5, 12. 24, 7. Num. 5, 26.

אָזַל fem. אָזְלַת, ex chaldaismo, pro אָזְלָה, Deut. 32, 36. fut. f. 2 pers. תֵּזֵלִי similiter ex chald. pro תֵּאֵזְלִי, Jer. 2, 36. *abiit, abiit*, maximè citò. Prov. 20, 14 (sq. dat. pleon. לוֹ, ut הָלַךְ לוֹ). Jes. 2, 36. Metaph. *defecit* aqua Job 14, 11, oibus 1 Sam. 9, 7, vis Deut. 32, 36.

Digitized by Google

Pu. Part. מְאוּזָל pro מְאֻזָּל, *quod netum est*, fila, ex usu Talmudico; innuit præterea contextus, sed. aliis est *abire factus*, al. legunt מֵאוּזָל *ex Uzal*, n. pr. loci, Eze. 27, 19.

אֹזֶל *abitus*, *discessus*, vid. אֶבֶן no. 6.

אָזַן rad. in Kal inusit. Pih. אִזֵּן *aures arrexit, auribus auscultavit, attendit* (denom. à אֹזֶן *auris*) Eccl. 12, 9.

Hiph. הֶאֱזִין, part. מֵזִין pro מַאֲזִין Prov. 17, 4. fut. 1 pers. אַזִּין pro אַאֲזִין Job 32, 11; *auscultavit*. Construitur cum acc. Gen. 4, 23. Job 33, 1, לְ Job 34, 2, אֶל Ps. 77, 2, עַל Prov. 17, 4, עַד Num. 23, 18 pers. et rei. Spec. *exaudivit*, de Deo Ps. 5, 2. Job 9, 16. de homin. *obedivit*, *obsecutus est* sq. dat. Neh. 9, 30. Ex. 15, 26. Deriv. מאזנים et forsan

אֹזֶן m. suff. אָזְנְךָ sed multi codices in pl. habent אָזְנֶיךָ quod præferendum videtur; *suppellex*, pr. *arma* (cf. chald. אֲזֵנִין *arma*) Deut. 32, 14. Eadem et supellectilis et armorum notio inest in vocabulo כְּלִי. Rad. juxta multos דזן.

אֹזֶן suff. אָזְנוֹ, dual. (qui etiam pro plurali est) אָזְנַיִם, constr. אָזְנֵי suff. אָזְנָיו; *auris* Ex. 29, 20. Lev. 8, 23, etc. Formulas cum hac voce compositas exposuimus sub verbis quibuscum construitur. שָׁמַע בְּאָזְנָיו *auribus suis audivit*, emphat. Ps. 44, 2. Job 28, 22,

אֹזֶן שְׁאֵרָה n. pr. oppiduli 1 Par. 7, 24.

אַזְנוֹת־תָּבוֹר n. pr. oppidi Nephtalitarum Jos. 19, 34.

אַזְנִי n. pr. viri Num. 26, 16.

אַזַּנְיָה n. pr. viri Neh. 10, 10.

אֲזוּקִים, cum artic. הָאֲזוּקִים, cum præfix. בָּאֲזוּקִים, הָאֲזוּקִים, בָּאֲזוּקִים, *catenæ*, *vincula* Jer. 40, 1. 4. Rad. זָקַק.

אָזַר (cognat. אָסַר) part. pass. אָזוּר, imper. אֱזֹר et־אֲזֹר, fut. יֶאֱזַר, Jer. 1, 17, cum suff. יַאַזְרֵנִי Job 30, 18, *cinxit* it. *cinctus est*, *cinxit se*; de veste, qua quis cingitur, cum acc. pers. Job 30, 18. cum acc. membri cingendi Job 38, 3. 40, 2. Jer. 1, 17 et cum acc. cinguli vestisve, qua quis cingitur, et metaph. 1 Sam. 2, 4: אֲזוּרֵי חַיִל *robore cincti sunt*.

Niph. partic. נֶאְזָר *accinctus* Ps. 65, 7.

Pih. part. cum suff. מְאַזְּרֵנִי, pl. constr. מְאַזְּרֵי, fut. יְאַזֵּר, sed תְּזָרֵנִי cum suff. pro תְּאַזְּרֵנִי 2 Sam. 22, 40; *cinxit*, cum acc. pers. et cinguli Jes. 50, 11. Ps. 18, 33, 40. 30, 12.

Hithp. הִתְאַזֵּר *accinxit se* (robore) Ps. 93, 1. Imper. הִתְאַזְּרוּ *accingite vos*, i. e. *armate vos*, *parate bellum*. Jes. 8, 9.

אֶזְרוֹעַ *brachium* Jer. 32, 21. Job 31, 22. Rac. זְרַע.

אֶזְרָח m. constr. אֶזְרַח; *indigena* de arbore necdum aliud in solum transplantatâ Ps. 37, 35. it. de homin. Levit. 16, 29. 18, 26 etc. Rac. זָרַח.

אֶזְרָחִי n. patron. 1 Reg. 5, 11. (4, 31) etc.

Digitized by Google

אָח m. constr. אֲחִי, cum suff אָחִי, אָחִיךָ, אָחִיו, אֲחִיכֶם; pl. אַחִים, const. אַחֵי, suffix. אַחֶיךָ, אָחָיו, אֲחֵיכֶם, nomen. forsan primitiv., etsi forma grammatica illud modò ad verbum אחה, modò ad אחח referat. Primaria significatio est *frater*, et dicitur de fratribus eodem patre editis, sed diversis matribus Gen. 42, 15. Jud. 11, 3. de fratribus uterinis quidem, sed diverso patre genitis Jud. 9, 19, qui, plenè vocantur בֶּן אָב, בֶּן אֵם. Sed signific. latius patet, est enim 1) *cognatus* et *consanguineus* quicunque Gen. 14, 16. 13, 8. 29, 12, 15. — 2) *contribulis* 2 Sam. 19, 13, sic dicitur de Levitis Num. 8, 26. 16, 10. Neh. 3, 1. — 3) *popularis*. Jud. 14, 3. Ex. 2, 11. 4, 18, usurpatur adeo *de populis cognatis, ut de Edomitis* et Hebræis Gen. 9, 25. 16, 12. 25, 18. Num. 20, 14. — 4) *socius*, de populis consociatis, ut de Tyriis et Hebræis Amos 1, 9, vel ejusdem religionis Jes. 66, 20. — 5) *amicus* Job 6, 15, etc. — 6) *quivis alius homo*, sola humani generis societate nobiscum conjunctus i. q. רֵעַ Levit. 19, 17. Hinc præcedente אִישׁ *alter*, *alter* Gen. 13, 11. 26, 31, et ita dicitur de rebus inanimatis sibi similibus, modo masculini generis sint (de feminis eodem sensu usurpatur אִשָּׁה־אַחוֹת) Ex. 25, 20. 37, 9. — 7) metaph. *similitudinem* quandam ingenii morumve exprimit Prov. 18, 9. Hinc Job 30, 29: *frater canum ferorum factus sum* i. e. instar canis feri mihi ululandum est. Confer Gen. 49, 5 ubi אַחִים *fratres* sonat non modò eodem patre câdemque matre editos, verùm ingenio et moribus conjunctos; nam alluditur ad significatum nominis לֵוִי *Levi*, cujus nativa ac genuina vis in notione *conjungendi*, *adhærendi* reperitur. Sed vid. quæ hâc de re diximus in *Le Pentateuque, avec une traduction française*, etc. Genèse, XLIX, 5. — Tandem inservit ad efformanda multa nomina propria composita.

אֹח interj. dolentis *ah! heu! eheu!* Eze. 6, 11. 21, 20.

אֹח *olla magna*, seu *foculus* portatilis, quali utuntur hodiè Orientales, Jer. 36, 22, 23. Urcei hæ formam habent solentque in foramine, quod in medio conclavi est, reponi. *Exstincto igne ollis scabelli majoris genus imponitur tectum aulæo*, quo, quicunque calefieri cupiunt, terræ insidentes pedes, crura adeoque ventrem tegunt. Rad. אחח.

אֹחַ m. unde pl. אוֹחִים Jes. 13, 21. forsan vocabulum sonum imitans, *ulu latus*, *rugitus*, et hinc probabiliter avium vel animalium genus, ut *ululæ*, *bubones*, *stryges*, quod præter Vulgat. et Arab. suadet parallelismus. LXX et Syr. *echo*, *sonus*, habent. Rad. אחח.

אַחְאָב n. pr. 1) regis Israelis 1 Reg. 16, 28 — 22, 40. — 2) viri Jer. 29, 21.

אַחְבָּן n. pr. viri 1 Par. 2, 29.

אֶחָד constr. אַחַד f. אַחַת (pro אַחֲדֶת) in pausa אֶחָת, *unus*, *a*, *um*. Sed *unus* sæpè valet 1) *idem* Gen.

Digitized by Google

40, 5. Job 31, 1. — 2) *primus*, *a*, *um*, sed nonnisi in numerandis mensium diebus Gen. 8, 5. 13, etc. Cf. μία τῶν συββάτων Act. 20, 7 et Galli *il est une heure*, pro *la première heure*. Alibi, ut Gen. 1, 5. 2, 11, אֶחָד numeri card. notionem non exuit, ut lat. *unus*, *alter*, *tertius* Sueton. Octav. 101. — 3) *aliquis*, *nonnemo*. אֶחָד הָעָם *nonnemo ex populo*. לֹא, אֵין אֶחָד *nemo*. Hinc sæpenumero 4) articuli indefiniti partes sustinet, Gen. 37, 20. Exod. 29, 3: 1 Reg. 20, 13. Dan. 8, 3. Job 2, 10, etc. — 5) *unicus* in suo genere Job 23, 13. Eze. 7, 5. Cant. 6, 9. — 6) ubi repetitur est *unus*, *alter*. Ex. 17, 12. 18, 3: 1 Sam. 10, 3, etc. Etiam distributive de singulis Num. 13, 2. — 7) כְּאֶחָד *sicut unus*, i. e. *unà*, *simul* Esr. 2, 64. 3, 9. 6, 20. Eccl. 11, 6. Deinde etiam i. q. *unà*, *junctim* Jes. 65, 25. In eandem sententiam dicitur כְּאִישׁ אֶחָד Jud. 20, 8: 1 Sam. 11, 7. — 8) Fem. אַחַת elipt. pro פַּעַם אַחַת *unâ vice*, *semel* 2 Reg. 6, 10. Ps. 62, 12. — 9) בְּאַחַת *unâ vice*, *semel* Num. 10, 4. it. *subito*, *repente* Prov. 28, 18. et *unâ* Jer. 10, 8. — 10) לְאַחַד אֶחָד *unus post alterum*, *singulatim* Jes. 27, 12 et Eccl. 7, 27: אַחַת לְאַחַת *una post alteram*. — Pl. אֲחָדִים 1) *iidem*. Gen. 11, 1. Cf. lat. *uni*, ut unis moribus vivere Cic. pro Flacco 26. Terent. Eun. 2, 3, 75. — 2) *in unum conjuncti*, *uniti* Eze. 37, 17. — 3) *pauci*, *aliquot* Gen. 27, 44. 29, 20. — Deriv. verbum denominativum

אִחֵד inus. in Kal, cujus vices explet יִחֵד *univit*.

Hithp. imper. fem. הִתְאַחֲדִי *uni te* (ensem triplicem compellat. ver. 19) Eze. 21, 21. i. e. unitis, conjunctis viribus grassare, sævi in hostes, ut optimè Rosenmüllerus in Schol. ad hunc locum.

אָחוּ vox ægyptiaca *gramen palustre*, *ulvam juncumque* notans, et *quicquid in palude virens nascitur*. LXX ἄχι, ἄχει Gen. 41, 2. 18. Job 8, 11.

אֶחוּד n. pr. viri 1 Par. 8, 6, qui אֲחִי scribitur Gen. 46, 21.

אַחְוָה f., suffix. אַחְוָתִי *declaratio*, *indicatio mea*, i. e. sententiæ meæ Job 13, 17. Est nomen verbale Hiph. a rad. חָוָה.

אַחֲוָה f. *fraternitas* Zach. 11, 14, denom. ab אָח *frater* q. v.

אֲחוֹחַ n. pr. 1 Par. 8, 4, pro quo v. 7 אֲחִיחוּד. Patronym. אֲחוֹחִי 2 Sam. 23, 9, 23.

אֲחוּמַי n. pr. viri 1 Par. 4, 2.

אָחוֹר m. pl. constr. אֲחוֹרֵי, suffix. אֲחוֹרַי, אֲחוֹרֵיהֶם; 1) *pars posterior*, *postica* Ex. 23, 23. 26, 12: 1 Reg. 7, 25. Eze. 8, 16. In adverb. abiit *ponè*, *à tergo*, Eze. 2, 10: 1 Par. 19, 10. Ps. 139, 5. *retrò*, *retrorsùm*, Gen. 49, 17. Jer. 15, 6, etc. Cum præfix. בְּאָחוֹר *retrorsum*. Prov. 29, 11 *omnem iram suam expromit stultus* וְחָכָם בְּאָחוֹר יִשְׁבְּחֶנָּה *sed sapiens retrorsum compescit eam*, quod est retrorsum agit, ut ad se re-

Digitized by Google

deat. לְאָחוֹר *ponè*, *à tergo*, Jer. 7, 24. *retrorsum*, Ps. 114, 5. מֵאָחוֹר *à tergo* 2 Sam. 10, 9. — 2) *pars occidentalis* Job 23, 7, 8. Jes. 9, 11. — 3) *tempus posterum, futurum.* לְאָחוֹר *in posterum* Jes. 41, 23. 42, 23.

אָחוֹת f. (pro אֲחוֹתֶת, à masc. אָחוֹ) constr. אֲחוֹת, suff אֲחוֹתִי; pl. cum suff. אֲחוֹתַיִךְ et אַחְיוֹתֵךְ, it אַחְיוֹתַי, אַחְיוֹתָיו (tanquam à sing. אַחְיָה), *soror* Gen. 4, 21. 25, 20, etc. Proprie quidem dicitur de sorore germana, iisdem parentibus orta, sed (ubi nihil refert, accurate dicere) etiam de sorore ex eodem patre tantùm editâ Gen. 20, 12: 2 Sam. 13, 2, 5. vel de eâdem matre solum Lev. 18, 9, 11. 20, 17. Latiore sensu *soror* vocatur etiam 1) *cognata, consanguinea* Job 42, 11. Gen. 24, 60, ubi mater cum fratre ad Rebeccam: אֲחוֹתֵנוּ אַתְּ *tu soror nostra* (es). — 2) *contribulis, popularis* Num. 25, 18. — 3) *socia*, gens, civitas consociata. Ezech. 16, 46. 23, 31. — 4) post אִשָּׁה: *altera, altera*, etiam de rebus inanimat. sexus femin. Exod. 26, 3, 5, 6, 17. Eze. 1, 9. 3, 13. — 5) poet. *soror* vocatur res nobis arctissimè conjuncta, ut Prov. 7, 4: *dic sapientiæ: tu soror mea.* Job 17, 14. Cf. reliqua vocabula, quæ *propinquitatis* significationem gerunt, imprimis autem אָב et אָח et ita blandè compellatur sponsa Cant. 4, 9 et seq.

אָחַז, part. act. אוֹחֵז, fem. אוֹחֶזֶת, passiv. אָחוּז et אָחֻז, pl. אֲחוּזִים, constr. אֲחוּזֵי, pl. fem. אֲחוּזוֹת, infin. constr. אֹחֶז, cum præf. בְּאָחֹז, לְאָחֹז, imper. אֲחֹז, fem. אֲחֹזִי (pro אֲחֹזִי) pl. אֲחֹזוּ, in pausâ אֲחֹזוּ; fut. יֹאחַז, rarius יֶאֱחֹז, cum vav convers. וַיֹּאחֶז 2 Sam. 20, 9, — 1) *prehendit, apprehendit* spec. manu. Constr. cum acc. pers. vel rei Ps. 56, 1. Jud. 12, 6, sæpius etiam seq. בְּ Ex. 4, 4. Job 23, 11: 2 Sam. 20, 9. Metaph. tribuitur terrori, metui Ex. 15, 14, 15. Ps. 48, 7. et vicissim de aliquo dicitur *cepit apprehendit* horrorem, dolores Job 18, 20. 21, 6. Jes. 13, 8. — 2) *cepit* in bello, venando, piscando Jes. 5, 21. Eccl. 9, 12. Cant. 2, 15. — 3) *cepit* eligendo, eximendo è numero Num. 31, 30: 1 Par. 24, 6. — 4) prehensum *tenuit*, cum acc. 1 Par. 13, 9. 2 Par. 25, 5, et בְּ Gen. 25, 26. Metaph. *amplexus est* aliquid cum acc. Job 17, 9 (cf. κρατέω Apoc. 2, 25), c. בְּ 23, 11. Part. pass. significatu activo. אֲחוּזֵי־חֶרֶב *tenentes gladium* Cant. 3, 8. — 5) *conjunxit, conjunctus fuit, adhæsit* 1 Reg. 6, 6. Ezech. 41, 6. — Hinc 6) *conjunxit* tigna et asseres, *contignavit, tabulavit, contabulavit.* 1 Reg. 6, 10. Hinc denique 7) *clausit, occlusit* Neh. 7, 3.

Niphal נֶאֱחַז, partic. נֶאֱחָז, plur. נֶאֱחָזִים; imp. plur. הֵאָחֲזוּ, fut. plur. יֵאָחֲזוּ; 1) *prehensus, captus est* Eccl. 9, 12. — 2.) *hæsit* Gen. 22, 13. — 3) *possessorem, se fecit, occupavit* Gen. 34, 10. 47, 27. Jos. 22, 9, 19.

Pih. part. מְאַחֵז *continere faciens, contignans* Job 26, 9, ubi agitur de facie throni Dei, et sensus est: contignat et coagmentat cœli superficiem.

Digitized by Google

ut in eo posteà nubes consternantur, ut in altero hemistichio sequitur : sic vulgò (cf. Hophal) : sed aliqui *claudens*, *occludens* vertunt i. e. abscondens et obvelans nubibus, adscitâ imprimis significatione *claudendi* quâ gaudet אחז in Kal Neh. 7, 3. Verùm hoc ipso Neh. loco agitur de portis civitatis claudendis, quæ ideo multò rectius conjungi et contignari dicerentur, quàm abscondi aut obvelari, præsertim si ad modum attendamus quo veteres Hebræi portas occludebant.

Hoph. part. לַכִּסֵּא מְאֻחָזִים *throno conjuncta coagmentata*, *contignata* 2 Chron. 9, 18, ubi de sex gradibus et scabello sermo est. Deriv. protinus sequuntur.

אָחָז nom. pr. 1) regis Judæ, 2 Reg. 16, 1 sq. 2 Par. 28, 16 sq. Jes. 7, 1 sq. 38, 8. — 2) cujusdam viri 1 Par. 8, 35. 9, 42.

אֲחֻזָּה fem., constr. אֲחֻזַּת, suff. אֲחֻזָּתְכֶם; *possessio* imprim. terragum agrorumque; adhibetur tamen de mancipiis Lev. 25, 45, 46. Conjungitur אֲחֻזַּת נַחֲלָה Num. 27, 7, et נַחֲלַת אֲחֻזָּה 35, 2.

אַחְזַי n. pr. viri Neh. 11, 13, pro quo 1 Par. 9, 12 יַחְזֵרָה.

אַחַזְיָה et אֲחַזְיָהוּ n. pr. 1) regis israëlitici 1 Reg. 22, 40 : 2 Reg. 1, 2. — 2) Regis Judæ 2 Reg. 8, 24. 9, 16.

אַחְזָם n. pr. viri 1 Par. 4, 6.

אֲחֻזַּת nomen. pr. viri Genes. 26, 26.

אחח rad. inusit. undè אָח, אֹחִים derivantur.

אֲחִי vide אֲחוּד.

אֲחִי n. pr. viror 1 Par, 5. 15. 7. 34.

אֲחִיאָם n. pr. m. viri 2 Sam. 23, 33 : 1 Par. 11, 33.

אֲחִיָּה n. pr. viror 1 Sam. 14, 3, 8 : 1 Reg. 4, 2 15, 27, 33 : 1 Par. 2, 25. 8, 7. 11, 36. 26, 20. Neh. 10, 27. it. n. pr. prophetæ 1 Reg. 11, 29. 12, 15, pro quo אֲחִיָּהוּ 14, 6. 18; 2 Par. 10, 15.

אֲחִיהוּד n. pr. viri Num. 34, 27.

אַחִיו n. pr. viror. 2 Sam. 6, 3. 4 : 1 Par. 8, 14, 31. 9, 37.

אֲחִיחוּד n. pr. viri 1 Par. 8, 7.

אֲחִיטוּב n. pr. viror 1 Sam. 14, 3. 22, 9 : 2 Sam. 8, 17 : 1 Par. 5, 37. Neh. 11, 11.

אַחִילוּד n. pr. viri 2 Sam. 8, 16. 20, 24 : 1 Reg. 4, 2.

אֹחִים v. אָח.

אֲחִימוֹת n. pr. viri 1 Par. 6, 10 (25), pro quo in locis parallelis מַחַת legitur.

אֲחִימֶלֶךְ n. pr. viror 1 Sam. 21, 2. 22, 9 : 2 Sam. 8, 17. Ps. 52, 2 : 1 Chron. 24, 3. 6, 31.

אֲחִימָן n. pr. viror. Num. 13, 22. Jos. 15, 14. Jud. 1, 10 : 1 Par. 9, 17.

אֲחִימַעַץ n. pr. viror. 1 Sam. 14, 50 : 2 Sam. 15, 27. 36, 17. 17, 20. 18, 19 sq.

אַחִין n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

אֲחִינָדָב n. pr. viri 1 Reg. 4, 14.

אֲחִינֹעַם n. pr. mul. 1 Sam. 14, 50. it. viror. 1 Sam. 25, 43. 27, 3. 30, 5 : 2 Sam. 2, 2. 3, 2.

אֲחִיסָמָךְ n. pr. viri Ex. 31, 6. 33, 34.

Digitized by Google

אֲחִיעֶזֶר n. pr. viror m. Num. 1, 12. 2, 25. 7, 66: 1 Par. 12, 3.

אֲחִיקָם n. pr. viri 2 Reg. 25, 22. Jer. 39, 14. 40, 5 sq.

אֲחִירָם n. pr. viri Numer. 26, 38. Patronym. י — ibid.

אֲחִירַע n. pr. viri Numer. 1, 15. 2, 29. 7, 78, 83. 10, 27.

אֲחִישַׁחַר n. pr. viri 1 Chron. 7, 10.

אֲחִישָׁר n. pr. viri 1 Reg. 4, 6.

אֲחִיתֹפֶל n. pr. viri 2 Sam. 15—17.

אֲחֶלָב n. pr. oppidi in tribu Asser Jud. 1, 31.

אַחֲלַי et אֲחֶלַי *utinam! faxit Deus!* 2 Reg, 5, 3. Ps. 119, 5. Vulgô derivant à rad. חלה, Pi. חִלָּה פָנִים *demulsit faciem, adulatus est, rogavit*, sed nonne potius composita est ex אַח et לַי = לוּ ?

אַחְלַי n. pr. viri 1 Par. 11, 41. Et mul. 2, 31.

אַחְלָמָה f. Ex. 28, 19 nomen gemmæ. LXX. Vulg. ἀμέθυστος, *amethysthus*. Videtur esse verbale Hiph. à חלם *somniavit*, fortasse quia gestantibus somnia indicat. Sic dicitur ἀμέθυστος, quod ebrietatem depellat à gestantibus.

אֲחַמְתָּא vid. infra in Lexic. Chald.

אֲחַסְבַּי n. pr. viri 2 Sam. 23, 34.

אָחַר *posterior fuit*, hinc *moratus, cunctatus est;* fut. conv. וָאֵחַר *et moratus sum* Gen. 32, 5. ex Chaldaïsmo, sic in אחב et אזל.

Pi. אִחֵר, pl. אֶחֱרוּ pro אֶחֱרוּ part. plur. מְאַחֲרִים, constr. מְאַחֲרֵי; fut. יְאַחֵר, in pausâ יֹאחַר. Sed וַיּוֹחַר quod exstat in Keri 2 Sam. 20, 5, vid. in rad. יחר; — 1) *retardavit, moratus est* aliquem Gen. 24, 56, *distulit* aliquid Ex. 22, 28, et per ellipsin Deut. 7, 10: *non differt* (pœnas) *osori suo.* — 2) ut Kal *moratus, cunctatus est* Gen. 34, 19. Jud. 5, 28. Ps. 40, 18. 70, 6. — 3) *immoratus est rei*, hinc מְאַחֲרִים עַל־הַיָּיִן *qui diu immorantur vino* i. e. qui ad multam noctem bibunt, Prov. 23, 30. Cf. Jes. 5, 11. Ps. 127, 2.

Deriv. statim seq., adde אָחוֹר:

אַחֵר (cum Dag. forti occulto) f. אַחֶרֶת, pl. m. אֲחֵרִים, f. אֲחֵרוֹת (à sing. deperdito אָחֵר) 1) adj. pr. *sequens, alter*, spec. qui primum sequitur, *secundus* (a sequendo) Gen. 17, 21: 1 Reg. 3, 22. Dein generatim *alius, alia, aliud* Gen. 4, 25. 8, 10, 12. 29, 19, etc. אֱלֹהִים אֲחֵרִים *dii alii*, de idolis Deut. 6, 14. 7, 4. Jer. 1, 16. 7, 18 et sexcenties Sing. אֶל אַחֵר Ex. 34, 14, et omisso אל Jes. 42, 8: וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן *et gloriam meam alii* (Deo) *non relinquam.* 48, 11. Semel, ut videtur, adverb.: *aliorsum.* Psalm. 16, 4: אַחֵר (אֲשֶׁר) מָהֲרוּ *qui aliorsum festinant* sc. à vero deo ad idola. — 2) n. pr. viri 1 Par. 7, 12.

אַחַר, pl. אֲחֵרִים undè constr. אַחֲרֵי, suff. אַחֲרַי, אַחֲרָיו, אַחֲרֶיךָ, אַחֲרֵיהֶם, pr. *posterius, pars posterior, postica, extrema* 2 Sam. 2, 23. Sed plerumque abit 1) in adv. tum loci, *ponè, post, à tergo*, sic Gen. 22, 13, ubi genuinus sensus est: Abraham audito strepitu (arietis videlicet expedire sese à fruticeto conantis), oculos deflexit et animadvertit arietem à tergo

Digitized by Google

vepribus jam implicitum (נֶאֱחַז plusquamperfect.). Non audiendus Gesenius, qui אָחַר, *in recessu*, non autem *post tergum* vertendum statuit, neque est, cur cum Samar. LXX. Syr. et 42 codd. legatur אָחֹר. — tum temporis, *postea*, *tum*. Gen. 10, 18. 18, 5, 24, 55. 30, 21, etc. — 2) præp. loci, *pone*. Cant. 2, 9. Ex. 3, 1. it. *post*. הָלַךְ אַחַר פ׳ *secutus est aliquem* Gen. 37, 17. Job, 31, 7. מֵאַחַר עָלוֹת הֱבִיאוֹ *à post lactantes duxit eum* i. e. eum, qui pecudes secutus erat, duxit Ps. 78, 71. — temporis, *post*. Gen. 9, 28. 15, 1. 22, 1. Sequ. Infin. *postquam*. Num. 6, 19. אַחַר כֵּן pr. *post sic* i. e. postquam ita, ut dictum est, res evenerant, i. e. *postea* Lev. 14, 36. Deut. 21, 13. — 3) conj. אַחַר אֲשֶׁר *postquam*. Eze. 40, 1, et omisso אֲשֶׁר Lev. 14, 43, Job. 42, 7. Sed pro אַחַר longe frequentius in Plural. dicitur אַחֲרֵי, quo constanter utuntur, ubi Suffixa affigenda sunt. Hinc fit 1) præp. tum loci *pone* Jud. 18, 12 (h. l. i. q. ab occidente), crebrius *post*, Lev. 26, 33: 1 Sam. 14, 37: 2 Reg. 19, 21. אַחֲרֵיהֶם (אֲשֶׁר) *qui eos sequuntur* i. e. assentatores et parasiti eorum Ps. 49, 14. Hinc jungitur verbis *eundi*, ut valeant *sequi*. הָיָה אַחֲרֵי פ׳ est: *partes alicujus secutus est* Ex. 23, 2: 2 Sam. 2, 10. Cf. 1 Reg. 1, 7. Prov. 28, 23. — tum temporis, *post* Gen. 16, 13. 17, 8. Seq. infin. *postquam* Gen. 5, 4. — 2) conj. *postquam* plerumque dicitur אַחֲרֵי אֲשֶׁר. Deut. 24, 4. Jos. 9, 16, 23, 1, rariùs אֲשֶׁר omittitur Lev. 25, 48. Semel אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר Jos. 2, 7. — 3) אַחֲרֵי־כֵן pr. *post* quam res *ita* evenerant, i. e. *postea*. Gen. 15, 14. 23, 19. 25, 26, etc. Addito אֲשֶׁר denuo fit Conjunctio et i. q. אַחֲרֵי אֲשֶׁר ut lat. *posteaquam* pro *postquam* Gen. 6, 4: 2 Sam. 24, 10. Cum præfix. et aliis præp. 1) מֵאַחֲרֵי, semel מִן אַחֲרֵי 1 Par. 17, 7, pr. *à post*, *ne* (sit amplius) *post* (aliquid), Usurpatur maxime, ubi, quem antea secuti eramus, relinquimus, alias partes jam amplexi Num. 14, 43, 43. Deut. 7, 4: 2 Sam. 20, 2, it. *à tergo*, *post* Jos. 8, 2. Ex. 14, 19. Jer. 9, 21; de tempore Eccl. 10, 14. Apud Neh. 4, 7, pro eo est, מֵאַחֲרֵי לְ. Hinc מֵאַחֲרֵי כֵן *postea* 2 Sam. 3, 28. 15, 1. — 2) אֶל אַחֲרֵי *post* cum acc. *ad tergum*. 2 Reg. 9, 18: סֹב אֶל אַחֲרַי *redi post me*. 2 Sam. 5, 23. — 3) עַל אַחֲרֵי Eze. 41, 15 i. q. אַחֲרֵי Cf. עַל.

אָחוֹרוֹן, f. אַחֲרֹנָה (ab אַחַר cum term. ון) 1) *posterior*, oppos. priori, superiori (רִאשׁוֹן) Gen. 33, 2. Ex. 4. 8. Deut. 24, 3. הַיָּם הָאַחֲרוֹן *mare posterius* i. e. occidentale, mediterraneum Deut. 11, 24. 34, 2. Joël 2, 20. — 2) *posterus*, *a*, *um* Ps. 48, 14. Prov. 31, 25. Jes. 30, 8. Plur. אַחֲרֹנִים *posteri* Job. 18, 20. — 3) *postremus*, *ultimus*, *novissimus*. Jes. 44, 6. Job. 19, 25. Neh. 8, 18. Fem. אַחֲרֹנָה adv. *postremùm*. Dan. 11, 29. It. בָּאַחֲרֹנָה Deut. 13, 10 et לָאַחֲרֹנָה Num. 2, 31. Eccl. 1, 11 *in fine*, *postremò*.

אַחֲרַח n. pr. viri 1 Par. 8, 1.

Digitized by Google

אֲחַרְחֵל nomen propr. viri 1 Par. 4, 8.

אַחֲרִית f. 1) *pars postrema, extrema.* Ps. 139, 9. Frequentius de tempore, *finis* Deut. 11, 12, *exitus, eventus*, ultima sors Job 8, 7. 42, 12. Prov. 5, 4. etc. De eventu felici Prov. 23, 18. 24, 14. — *tempus posterum, futurum*, Gen. 49, 1. Jes. 2, 2. Mich. 4, 1. —2) *posteritas, posteri.* Ps. 109, 13. Amos 4, 2. 9, 1. Dan. 11, 4.

אָחֹרַנִּית adv. *retrorsum.* Gen. 9, 23: 1 Sam. 4, 18.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים m. pl. vox origine persica Esther. 3, 12. 8, 9. 9, 3, etc. *satrapæ*, provinciarum majorum præfecti apud veteres Persas, civili et militari potestate instructi, regnum, quorum splendorem æmulabantur, in provinciis vicarii. *Singulis harum provinciarum partibus circulisque procuratores* (פַּחוֹת) *præerant*, satrapæ integris provinciis.

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ *Assuerus*, nomen, seu titulus regum Persarum et Medorum, Esth. 1, 1. Dan. 9, 1. Esr. 4, 6.

אֲחַשְׁרֹשׁ Esth. 10, 1 Chethib, pro אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ.

אַחַשְׁתָּרִי n. pr. viri 1 Par. 4, 6.

אֲחַשְׁתְּרָנִים plur. masc. vox persica *muli*, Esth. 8, 10.

אֵחֶד v. אַחַת.

אַט m. 1) *tenuis sonus, murmur, gemitus*, et plur. concr. אֲטִים *mussitatores* i. e. νεκρομάντεις, ventriloqui, vocis artificiosæ murmure manium vocem imitantes (v. sub. אוֹב) Jes. 19, 3. — 2) *lenis incessus, lenis fluxus, lenis agendi ratio*, unde: אַט, לְאַט, לְאָט plerumque adv. *leniter, lente*, de leni lentoque incessu lugentis 1 Reg. 21, 27, de aqua leniter fluente Jes. 8, 6. — לְאִטִּי pr. *leni incessu meo*, i. e. *lentè* Gen. 33, 14. — de agendo et loquendo 2 Sam. 18, 5: לְאַט לִי לַנַּעַר *leniter agite mihi cum puero!* Job 15, 11: וְדָבָר לְאַט עִמָּךְ *et verbum placidè tecum* factum. Rad. אטט Hebr. inus. sed Arab. *lenem sonum edidit, murmuravit.*

אטד Hebr. inusit. Arabib. *firmus fuit*; hinc:

אֵטֶד m. *rhamnus* (*Rhamnus paliurus* Linn.), à firmitate radicum dicta Jud. 9, 14. 15. Ps. 58, 10.

אֵטוּן m. forsan *instratum* (*tapis*) Prov. 7, 16. Rad. אטן.

אָטַם, part. act. אָטֵם, pass. plur. אֲטוּמִים, f. אֲטֻמוֹת; *clausit, obturavit os*, aures Prov. 17, 28. 21, 13. Jes. 33, 15. חַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת Eze. 40, 16. 41, 16. 26, *fenestræ clathris cancellisve clausæ*, ità ut extrinsecus ne violentiâ quidem aperiri possent. Cf. 1 Reg. 6, 4.

Hiph. יְאַטֵּם *obturabit.* Ps. 58, 5.

אָטַר, fut. יֶאֱטֹר *claudet*, Ps. 69, 16. Vicinæ rad. sunt עָצַר, חָצַר, אָצַר. Indè:

אָטֵר n. pr. viror. Esr. 2, 16, 42. Neh. 7, 21, 45.

אָטֵר masc. præclusus *impeditus.* אָטֵר יַד יְמִינוֹ *impos manu dexterâ suâ* Jud 3, 15. 20, 16.

אַי constr. אֵי 1) adv. *ubi?* — 2) nota quæ adverbiis et pronominibus, quibus præmittitur, vim interrogativam tribuit. Hinc אֵי זֶה *quis?* sed ubique (præter Eccl. 11. 6) cum

Digitized by Google

respectu ad locum 1 Reg. 13, 12 : אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ הָלַךְ *quânam viâ abiit?* Job 38, 24, etc. et sine interrogatione Jer. 6, 16. Eccl. 11, 6. Alibi est *ubi?* Job 28, 12. Est. 7, 5. Scribitur quoque אֵיזֶה v. infra. אֵי מִזֶּה *unde?* Gen. 16, 8: 1 Sam. 30, 13. Jon. 1, 8: אֵי מִזֶּה עָם אַתָּה *ex quonam populo es?* (Pr. *undenam populi?* sic Plaut. *unde gentium?* Odyss. 1, 170 πόθεν ἀνδρῶν). אֵי לָזֹאת *cur? quare?* (à לָזֹאת *propterea*) Jer. 5, 7. Aliis quibusd. partic. אֵי arctius jungitur, ut in unum vocabulum coalescant, אֵיפֹה, אֵיכָה, אֵיכָה, אֵיךְ, q. vide.

אִי (pro נָאִי, à rad. נאה) m. pl. אִיִּים, et termin. Chald. אִיִּין Eze. 26, 18; const. אִיֵּי; pr. ut videtur *regio longinqua, remotissima.* Sic autem vocabant Hebræi regiones quasvis, quæ ad occidentem vergebant. Hinc dicitur 1) de *regione maritimâ*, et spec. de *orâ maris* Jes. 20, 6. 23, 2, 6. Eze. 27, 7: אִיֵּי אֱלִישָׁה *oræ Elisæ* i. e. Peloponnesi s. Græciæ. — it. de *insulâ* Jer. 47, 4: אִי כַּפְתֹּר *insula Caphtor* i. e. Creta. אִיֵּי כִתִּים *insulæ Chittæorum* Eze. 27, 6. Jer. 2, 10. cf. Esth. 10, 1, ubi אִיֵּי הַיָּם opponuntur *terræ continenti.* Sæpissimè Plur. in universum usurpatur de *regionibus maritimis* et *transmarinis* (Jer. 25, 22 per epexegesin חָאִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם), et proindè longissimè remotis Jes. 24, 15. 40, 15. 41, 1. 5. 42, 4. 10. 12. 49, 1. 51, 5, impr. de oris maris mediterranei Ps. 72, 10. Dan. 11, 18, quæ magis definitè אִיֵּי הַיָּם Jes. 11, 11, et אִיֵּי הַגּוֹיִם Gen. 10, 5. Soph. 2, 11. — Eze. 27, 15 Indiæ Archipelagus intelligendus est. — 2) de *solitudine, deserto;* undè concret. *incola deserti.* וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו *et ululabunt incolæ deserti* (aves silvestres) Jes. 13, 22. Sic 34, 14. Cf. אִוִּיה. — * Quidam אִי deducunt à stemmate נָוָה, et vertunt *terram habitabilem, habitatam*, conferentes illud Jes. 42, 15: וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים *et mutabo flumina in terras habitabiles*: sed aliam prorsùs vatis sacri mentem redarguit contextus. Totus enim in eo est propheta, ut nobis ob oculos ponat, omnia, fervente irâ divinâ, sus deque verti atque omninò pessumdari. Non ergò cogitavit de fluminibus tanquàm in terras habitabiles vertendis, sed potiùs utpotè in siccas et aridas plagas, seu vastam solitudinem, vastum desertum, mutandis. Ponitur etenim in loco paralello Jes. 50, 2 מִדְבָּר *desertum*, pro אִיִּים.*

אִי forsan onomotap. interj. i. q. אוֹי *væ!* cum dat. Eccl. 10, 16. 4, 10, ubi pleræque editt. junctim exhibent אֵילוֹ *væ ei!*

אִי adv. *non* Job 22, 30 et in nominib. pr. Latet etymon, quamquàm Buxtorfius per apocopen dici putat pro אֵין.

אִי־כָבוֹד n. pr. viri 1 Sam. 4, 21.

אֹיֵב, part. אוֹיֵב, suff. אוֹיְבִי, אוֹיְבֶךָ; pl. אוֹיְבִים, constr. אוֹיְבֵי, suff. אוֹיְבָיו; f. אוֹיֶבֶת, undè אוֹיַבְתִּי sed aliis est parag.; *adversatus est alicui, inimice et hostiliter persecutus est aliquem*,

Digitized by Google

odit. Verbum finitum occurrit tantùm Ez. 33, 22. Sed longè frequentissimi usûs est Part. *adversarius*, *inimicus*, *hostis* Gen. 22, 17. 49, 8: 1 Sam. 18, 29. — *inimica*, collect. de inimicis, hostibus Mich. 7, 8. 10. Indè:

אֵיבָה, constr. אֵיבַת f. *inimicitia*, *hostilis animus* Gen. 3, 15. Num. 35, 21. Eze. 25, 15. 35, 5.

אֵיד m. pr. *id quod premit;* unde 1) *grave infortunium*, *calamitas* Ps. 18, 19. Job 21, 30. — 2) *exitium*, *pernicies* Job 18, 12. 21, 17. 30, 12. אֵיד אֵל *exitium Dei* i. e. à Deo immittendum. Rad. אוד.

אִיָּה f. cujus. masc. est אִי; pr. *deserti*, *solitudinis habitatrix*; dein 1) *avis* quædam è genere immundarum et rapacium Lev. 11, 14. Deut. 14, 13, cui insignis oculorum acies tribuitur Job 28, 7. LXX. et Vulg. modo *vulturem*, modo *milvum* reddunt. Juxta Bochart *æsalon* veterum, noster *emerillon*. — 2) n. pr. viror. Gen. 24, 24: 2 Sam. 3, 7. 21, 8: 1 Chron. 1, 40.

אַיֵּה i. q. אַי *ubi?* cum ה־ parag.; suff. אַיּוֹ *ubi ille?* Ex. 2, 20, etc., אַיָּם *ubi illi?* Jes. 19, 12, etc. et cum ב epenthet. אַיְּכָה *ubi tu?* Gen. 3, 9. In interrog. obliquâ Nah. 3, 17. Job 15, 23.

אִיּוֹב n. pr. *Jobus*, præter librum à se nominatum tantûm Eze. 14, 14, 20 commemoratus.

אִיזֶבֶל n. pr. mulieris 1 Reg. 16, 31. 18, 4, 13. 21, 5 sq. 2 Reg. 9, 7 sq.

אֵיזֶה *ubi?* Job 38, 19, 24 Compos. ex אַי *ubi?* et זֶה *hic.*

אֵיךְ *quomodo?* (decurt. ex אֵיכָה) Gen. 26, 9. Sæpe est dolentis (*eheu*) *quam!* Ps. 73, 19. Jes. 14, 4. Eccl. 2, 16. In interrog. obliquâ Ruth, 3, 18; 2 Reg. 17, 28:

אֵיכָה (ex אֵי no. 2 et כָּה i. q. כֹּה *ita*, *hic*) — 1) *quomodo?* Deut. 1, 12. — 2) *ubi?* Cant. 1, 7. Sæpe dolentis est (ut אֵיךְ) Jes. 1, 21. Thren. 1, 1. Citra interrog. Deut. 12, 30.

אֵיכֹה *ubi*, sine interrog. 2 Reg. 6, 13, ubi in Keri legitur אֵיכוֹ.

אֵיכָכָה *quomodo?* Cant. 5, 3 Esth. 8, 6 ex אֵי et כָּכָה = כָּה, כֹּה *ita.*

אִיל v. rad. אוּל Deriv. statim.

אַיָּל m. pl. אַיָּלִים; *cervus* Deut. 12, 15. 14, 5. Jes. 35, 6. Cant. 2, 9. 17. Ubique est mascul. gen., sed Ps. 42, 2 femimino junctum more communium, cervam notat, quæ alibi peculiari formâ אַיָּלָה, אַיֶּלֶת appellatur. Quod ad etymon attinet, אַיָּל est quasi intensivum vocis אַיִל pr. igitur *magnum arietem* notat, אַיָּלָה *capram majorem.*

אַיִל m. constr. אֵיל, pl. אֵילִים et אֵלִים, cons. אֵילֵי, suff. אֵלָיו, אֵלֵיהֶם, אֵלֵיהֶמָה, pro אֵלֵיהֶם. 1) *aries* Gen. 15, 9. 31, 38. Ex. 25, 5. Num. 5, 8. Job 42, 8. — 2) *superliminare*, sic vulgò, sed non improbabilis opinio Gesenii, qui ait: « architecturæ vocabulum significans *crepidinem portæ* s. marginem prominentem, qui portam superne et ab utraque parte cingit, plerumque columnis utrinque, superne zoophoro, infra crepidine or-

Digitized by Google

natum, 1 Reg. 6, 31. Eze. 41, 3 cf. 40, 9, 21, 24, 26, 29, 33, 36, 37, 48, 49. In Plur. אֵילִים *crepidines* s. partes in fronte ædificii prominentes, columnis palmisve plerumque ornatæ, quibus lacunaria s. intercolumnia, ubi fenestris locus, interjecta erant. Eze. 40, 10, 14, 16, 38. 41, 1. Verss. antiquæ modo *postes*, modo *columnas* reddunt, Aqu. κρίωμα q. d. arietinum opus i. e. columnarum maxime corinthiarum voluta, alibi κριός dicta. Cf. אֵילָם.»

אֵיל m. *fortitudo robur* Ps. 88, 5.

אַיִל pl. אֵילִים m. pl. *fortis, robustus* 1) Plur. *potentes, primores, principes civitatis* Ex. 15, 15. Eze. 17, 13. et 2 Reg. 24, 15 (in Keri). — 2) *arbor robusta*, spec. terebinthus, et quercus, ut plurimi contendunt. Sing. semel exstat Gen. 14, 6 in n. pr. אֵיל פָּארָן LXX. τερέβινθος τῆς Φαράν. Plur. אֵילִים, אֵלִים Jes. 1, 29. 57, 5. 61, 3. Cæterum confer, si placet, quæ de hoc vocabulo disputârunt Celsius in Hierobot., Michaëlis in Supplem. et Gesenius in Thesaur.

אַיָּלָה f. pl. אַיָּלוֹת, constr. אַיְלוֹת; *cerva* 2 Sam. 22, 34. Ps. 18, 34. Cant. 2, 7. 3, 5. et sic communiter Gen. 49, 21, ubi tamen Bochart putat legendum אֵילָה et locum exponit נַפְתָּלִי אַיֶּלֶת שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי שָׁפֶר *Nephtali est terebintus surculosa, edens ramos pulchritudinis*, i. e. egregios et speciosos. Ita etiam LXX et quidem haud parùm aptè.

אַיָּלוֹן n. pr. 1) urbis leviticæ in tribu Dan Jos. 10, 12. 19, 42. 21, 24. Jud. 1, 35. — 2) urbis in tribu Zabulon Jud. 12, 12.

אֵילוֹן n. pr. 1) oppidi Danitarum Jos. 19, 43: 1 Reg. 4, 9. — 2) n. pr. viror. Gen. 26, 34. 36, 2. 46, 14. Jud. 12, 11.

אֵילוֹת et אֵילַת n. pr. urbis Idumææ ad sinum orientalem maris rubri sitæ, qui ab ea sinus Ælanites nuncupatur Deut. 2, 8: 2 Sam. 8, 14: 1 Reg. 9, 26: 2 Reg. 14, 22. 16, 6. A Josepho dr. Εἰλάνη, Ἔλανα Ptolemæo, *Ælana* Plinio (VI. 32 s. 38). Vid. *Relandi* Palæst. p. 217. 554 sq.

אֵילוּת f. undè cum suff. אֵילוּתִי *robur meum* Ps. 22, 20.

אֵילָם et אֻלָם, pl. אֵילַמִּים et אֻלַמִּים; suff. אֵילַמָּיו in Keri, ubi Chetib אֻלַמָּו habet; pl. f. אֻלַמּוֹת; *projectura cymatii* (*doucine*, *cymaise*); quantùm autumare licet. Apertè ab אוּלָם, quocum plerique confuderunt, distinguitur Eze. 40, 7 sq. Nimirùm אֵילַמִּים ædificium circumcircà cingunt, iisque ferè ubivis אֵילִים junguntur. Vid. 40, 16, 22, 26, 29.

אֵילִם n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Ex. 15, 27. 16, 1. Num. 33, 9. Cum He parag. אֵילָמָה Exod. 15, 27.

אֵילַת vid. אֵילוֹת.

אֵילֶת f. i. q. אַיָּלָה (cui est pro statu constr.) *cerva*, Jer. 13, 5. Trop. blanda feminæ compellatio Prov. 5, 19. Sed in inscriptione Psal. 22: עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר *ad cervam auroræ*, carminis cujusdam nomen esse vide-

Digitized by Google

tur, ad cujus modos hic Psalmus decantandus esset.

אִים rad. inus. Chald. et Talmud. אַיֵּם *terruit*. Indè :

אִים f. אֵימָה; *terribilis*, *formidabilis*. Hab. 1, 7. Cant. 6, 4. 10, et

אֵימָה, f. constr. אֵימַת cum ה parag. אֵימָתָה; suff. אֵימָתוֹ, אֵימַתְכֶם; pl. אֵימוֹת et אֵימִים, suff. אֵימֶיךָ; — 1) *terror* Gen. 15, 12. Deut. 32, 25. Ps. 55, 5. 88, 16. Activè sumitur : sic Prov. 20, 2 : אֵימַת מֶלֶךְ *terror regis*, i. e. quem rex incutit. Job 33, 7 : אֵימָתִי *terror meus* i. e. quem incutio. — 2) *idola* pr. *terricula* Jer. 50, 38. Cf. מִפְלֶצֶת. 3) *Emæi*, n. pr. populi antiquissimi, qui ante Moabitas terram ipsorum incoluisse fertur. Gen. 14, 5. Deut. 2, 11.

אִין rad. inus. i. q. אוּן. Indè :

אַיִן stat. constr. אֵין, suffix. אֵינֶנִּי, אֵינְךָ, f. אֵינֵךְ, אֵינֶנּוּ (cum Nun *Epenthet.*), fem. אֵינֶנָּה, אֵינְכֶם, אֵינָם et formâ plur. (quasi ab אֵינִים) אֵינֵימוֹ, אֵינָמוֹ; pr. subst. *nihilum*, *defectus*, *vacuitas*, Deut. 22, 27. Jer. 40, 23, etc. Hinc adv. 1) *nihil*. Sæpè ità, ut verbum substantivum involvat 1 Reg. 8, 9 : אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים *nihil erat in arcâ præter duas tabulas lapideas*. Ex. 22, 2. Ps. 19, 7. — 2) *non*, incluso itidem verbo subst. : *non est*, *non erat*, *non sunt*, *non erat*, etc. i. q. לֹא יֵשׁ. Gen. 37, 29. Lev. 13, 31. Numer. 14, 42. Ps. 10, 4, etc. Observand. cum verbum subst. ex linguæ usu in hâc negandi particulâ lateat, ea penæ ubivis participio jungitur. Dan. 8, 5 : *ecce hircus ab occidente veniebat super faciem terræ* וְאֵין נֹגֵעַ בָּאָרֶץ *et non tangebat terram*, i. q. לֹא נָגַע Ex. 5, 16. Esth. 3, 8. 7, 4. Esr. 3, 13. Sæpe ità circumscribitur *nemo*, *nullus* Jos. 6, 1 : אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא *neque* (erat) *egrediens*, *neque* (erat) *ingrediens*, i. e. nemo egrediebatur, et nemo ingrediebatur. Levit. 26, 6. Jes. 5, 29. Rarissimè jungitur verbo finito. אֵין לִי *mihi non est* dicitur pro *non habeo*, *non habui*. Lev. 11, 10 : 1 Sam. 1, 2, sequente gerundio sæpè valet *non licet*, sicut οὐκ ἔστιν pro οὐκ ἔξεστιν, Esth. 4, 2. Ruth 4, 4. Ps. 40, 6. Variis jungitur vocabulis : אֵין אִישׁ *nemo est*, *erat*, אֵין דָּבָר, et אֵין מְאוּמָה *nihil quicquam est*, *erat*, אֵין כֹּל *nihil prorsus est*, *erat*. — 3) *non adest*, *non præsto est*, *erat*, *erant*, etc. (*il n'y a pas*) Num. 21, 5 : 1 Sam. 9, 4, etc. — 4) *sine*, *absque* i. q. בְּאֵין. Sed. pr. exempla redeunt ad no. 2. Joel 1, 6 : *valide et absque numero*, pr. et non est numerus. Deut. 32, 4. — 5) cum præfixis : בְּאֵין pr. *in defectu*, hinc *dum non*, *priusquàm* (esset) Prov. 8, 24. Sed plerùmquè *sine* Eze. 38, 11. Prov. 5, 23. 11, 14. — כְּאֵין *propemodum*, *pænè* Ps. 73, 2, pr. *ferè nihil*, hinc : *nihil abfuit quin*. Cf. כְּמְעַט *parùm abfuit quin* i. e. *propemodum*. — לְאֵין pro לַאֲשֶׁר אֵין *ei cui non* (est) Jes. 40, 29, *ei cui nihil* (est) Neh. 8, 10. it. pro לְלֹא הָיוֹת *ita ut non* (esset) Esr. 9, 14. מֵאֵין *ita ut non* (cum duplice negatione) Jes. 5, 9 : מֵאֵין יוֹשֵׁב *ita ut non sit habitator*. 6, 11. it. *eo quod non* (est) Jes. 50, 2. i. q. אֵין cum מִן pleonastico *nemo*. Jer. 10, 6, 7. 30, 7.

Digitized by Google

אַיִן ut אַי, אֵי, *ubi?* tantummodo cum præf. מֵאַיִן *undè?* Gen. 29, 4 et sæpè.

אֵין ut אַיִן, sed interrogat. *annon?* 1 Sam. 21, 9.

אִיעֵזֶר v. אֲבִיעֶזֶר.

אֵיפָה, rarius אֵיפָת f., constr. אֵיפַת; *Epha*, mensura, tantùm continens in aridis, quantùm *batus* in liquidis, i. e. tres *seas*, sive tria *sata*. Ex. 16, 16. Num. 5, 15. Jud. 6, 19. Ruth 2, 17. Mich. 6, 10, etc. אֵיפָה וְאֵיפָה, *duplex modius* (alter justus, alter justo minor et injustus) Prov. 20, 10. Deut. 25, 14 Amos 8, 5. Fortassè vox est ægyptica, quamquam nonnulli ad hebr. אוֹף alias אפף referunt. LXX. vertunt οἰφί vel οἰφεί, quæ mensura Ægyptiorum antiquissima fuit.

אֵיפֹה (ex אֵי et פֹּה —1) *ubi?* 1 Sam. 19, 22. Jes. 47, 21, etc. —2) *quomodò* Jud. 8, 18. In interrog. indir. Jer. 36, 19.

אֵיפוֹא i. q. אָפוֹא *prorsus*, *ità*, *igitur*. Jud. 9, 38. Prov. 6, 3.

אִישׁ m. suff. אִישָׁהּ, אִישֵׁךְ, אִישִׁי, pl. ter tantùm (Ps. 141, 4. Prov. 8, 4. Jes. 53, 3) אֲנָשִׁים, alibi semper אֲנָשִׁים (vid. אֱנָשׁ), constr. אַנְשֵׁי, suff. אַנְשֵׁיהֶם, אֲנָשָׁיו, et periphrasticum בְּנֵי אִישׁ; 1) *vir*. Spec. *mas*, *masculus*, Gen. 4, 1: 1 Sam. 1, 11. Adeò de brutis Gen. 7, 2, cf. 1, 27. 6, 19. — *maritus* Gen. 3, 6. 29, 32. 34. Ruth. 1, 11. Oppos. seni est nomen *virilis ætatis* 1 Sam. 2, 33. — Nonnumquam *qui virilem animum gerit*, *viri virtutem habet*, *strenuus* 1 Sam. 4, 9: 1 Reg. 2, 2. *homo*, oppos. numini Job 9, 32. 12, 10. Jes. 31, 8, maximè in Plur. Gen. 32, 29. Jes. 7, 13. Opp. bestiis Gen. 49, 6. Ex. 11, 7. — Per appositionem jungitur aliis substantivis, ut אִישׁ סָרִיס *eunuchus* Jer. 38, 7, אִישׁ כֹּהֵן *sacerdos* Levit. 21, 9; imprimis gentilitiis, אִישׁ עִבְרִי *Hebræus* Gen. 39, 14. — Sequ. genitiv. urbis terræ, populique *incola* civis ejus אִישׁ יִשְׂרָאֵל *Israelita*; אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 7, 11; אַנְשֵׁי יְהוּדָה 2 Sam. 19, 42, item אַנְשֵׁי הָעִיר Gen. 24, 13. Hâc maxime significat. sing. אִישׁ collectivè ponitur, אִישׁ יִשְׂרָאֵל pro אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל Jos. 9, 6. 7. 10, 24. Jud. 7, 8. 8, 22, etc. — Seq. genit. regis, ducis, præfecti militaris, domini etc. *viri alicujus* sunt *comites*, *sectatores*, *milites* ejus, 1 Sam. 23, 3, 12. 24, 5, 8. 28, 1. Semel fortassè de *cognatis* et *necessariis* dicitur, Eze. 24, 17, 22, ubi לֶחֶם אֲנָשִׁים est cibus, quem cognati et necessarii lugentibus mittere solebant. Similiter אִישׁ אֱלֹהִים et אִישׁ הָאֱלֹהִים *vir Dei*, i. q. servus Dei Deut. 33, 1, Jud. 13, 6, 8: 1 Sam. 2, 27, etc. Sequ. genit. qui attributum, virtutem, vitium, etc. designat, eum notat, qui *tali attributo præditus* est, sic: אִישׁ תֹּאַר *vir formæ* i. e. formosus, אִישׁ דָּמִים *sanguinolentus*, אַנְשֵׁי לֵבָב *cordati*, etc. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם *celebres* Gen. 6, 4, cf. אִישׁ הָאֲדָמָה *agricola* Gen. 9, 21. — אִישׁ *virum* notat *nobiliorem*, oppos. אָדָם *homini*, *hominibus* ex plebe 2, 9. 5, 15, etc. — 2) *alter*, seq. אָח, aut רֵעַ, Gen. 11, 3. Ex. 25, 10, etc.

Digitized by Google

— 3) *aliquis* Gen. 13, 16. Ex. 16, 29. Cant. 8, 7. — 4) *quisque, unusquisque*, Gen. 40, 5. Jud. 9, 55, etc. maximè si geminetur אִישׁ אִישׁ Exod. 36, 4. Lev. 20, 2. alibi אִישׁ אִישׁ *singuli* Num. 1, 4; sed אִישׁ וְאִישׁ, אִישׁ וְאִישׁ *homines varii generis* Ps. 87, 5. Esth. 8, 1. — 5) Imperson. pro Gall. *on*: כֹּה אָמַר אִישׁ *dictum fuit*. gall. *on a dit*. Sic legitur 1 Samuel. 9, 9: כֹּה אָמַר אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל *in Israële ita dicebant* l. dicebatur. בְּנֵי אִישׁ *filii viri* est periphrastic. pro *viri* simpliciter, sicut בְּנֵי אָדָם (vid. אָדָם no. 5), Ps. 4, 3. Interdum ἐμφατικῶς de viris nobilibus, oppos. בְּנֵי אָדָם (v. אָדָם no. 2). Ps. 49, 3. Prov. 8, 4. Hinc denominat.

Hithpal. הִתְאוֹשֵׁשׁ *virum se gessit, præstitit* (ἀνδρίζεσθαι); imper. pl. הִתְאוֹשְׁשׁוּ *viros vos præstate* i. e. fortes strenuos præbete vos in abjiciendo idolotatriam, Jes. 46, 8.

אִישׁ־בֹּשֶׁת n. pr. viri 2 Sam. 2, 3, 4.

אִישְׁהוּד n. pr. viri 1 Par. 7, 18.

אִישׁוֹן m. (diminutiv. אִישׁ) 1) *homunculus*, et sequ. עַיִן *homunculus oculi* i. e. *pupilla*, in quâ hominis imaguncula conspicitur Deuter. 32, 10. Prov. 7, 2. Plenius Ps. 17, 8 אִישׁוֹן בַּת עַיִן *pupilla, filia oculi* (V. בַּת). — 2) Metaph. *medium, meditullium rei*. Hinc Prov. 7, 9: *in pupillâ noctis* i. e. mediâ nocte. 20, 20: *in pupillâ tenebrarum* i. e. in mediis tenebris, ubi Keri habet בְּאֵשׁוּן *in tenebris*.

אִישַׁי n. pr. viri, alibi יִשַׁי 1 Par. 2, 13.

אִיתוֹן m. *ingressus* Eze. 40, 15 in Keri, sed in Chetib אֵתִין legitur. Rad. אָתָה.

אִיתַי n. pr. v. אֶתַּי.

אִיתִיאֵל n. pr. viri Prov. 30, 1.

אִיתָמָר n. pr. viri Deut. 6, 23. 28, 1.

אֵיתָן et אֵתָן m. suff. אֵיתָנוֹ pl. אֵיתָנִים; vox cujus vera significatio incerta est, sive etymologiam consulas, sive antiquas versiones. Ex usu tamen valet fortassè 1) *petra, rupes*, sic הָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ *rupes, fundamenta terræ* Mich. 6, 2. it. נְוֵה אֵיתָן *habitaculum rupis* Jer. 50, 44. (cf. חַגְוֵי סֶלַע 49, 16). et אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ *rupes, habitatio tua*, ubi proximè sequitur בַּסֶּלַע קִנֶּךָ *in petrâ nidus tuus* Num. 24, 21. Sic. Prov. 13, 15, *via perfidorum saxetum* (est) i. e. dura perniciosa, Vulgat. *vorago*. — * Gen. 49, 24 וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ sic verto: *sed stetit in petrâ arcus ejus*, i. e. Josephus arcum suum validè ad petram instruxit et disposuit in fratres; quam metaphoram commendant, tùm antecedentia, tùm sequentia; idcircò iis minimè assentior, quibus בְּאֵיתָן est *in robore, firmitate*, aut *firmus*, quasi בְּ esset Beth essentiæ.* — Hinc 2) *validus*, Job 33, 19, ubi sensus est: *et contentione*, i. e. concussione et quassatione *ossium maximâ* scil. חוּכַּח *punitur*. גּוֹי אֵיתָן *populus fortis* Jer. 5, 15. Pl. אֵיתָנִים *potentes, fortes*. Vulgat. *optimates* Job 12, 19. — * נַחַל אֵיתָן Deut. 21, 4. Amos 5, 24, juxtà quosdam est *rivus perennis*, i. e. *perpetuò fluens*, et hoc

Digitized by Google

sensu Ps. 74, 15. Ex. 14, 27 explanant, haud secus ac 1 Reg. 8, 2. יֶרַח הָאֵיתָנִים *mensis* (rivorum) *perennium* (alibi *Tisri*), qui à novilunio Octobris orditur et anni hebræi septimus est; collat. arab. وتن *perennis fuit* aqua. Verùm opinio ista fundamentum habet haud satis certum. Primùm, Deut. loc. citat. non congruit *rivi* notio sed *vallis*, ut constat ex subjectà descriptione; ac proindè vox ipsa אֵיתָן significatu *perpetuò fluentis*, haud gaudet, cui aliundè competit *saxosæ*, *petrosæ* sensus. Similiter, Amos 5, 24, ubi agitur de rivo, nihil impedit quominùs vocabulo אֵיתָן, *validi*, *vehementis*, quam aliàs habet, significatio tribuatur. Haud difficiliùs expedientur, tùm Ex. 14, 27, ubi אֵיתָנוֹ exprimit tantummodò *impetum vehementem*, et notio *fluendi* includitur in יַם *mare*, quemadmodùm Ps. 74, 15 in נַהֲרוֹת *flumina*; tùm 1 Reg. 8, 2, ubi latet חֲנָחָלִים *torrentium*, modo tamen non subaudiatur aliud nomen quod nos fugit. Nec ideò ad arabic. significatum confugere necesse est.* — 3) n. pr. viri 1 Reg. 5, 11. Ps. 89, 1: 1 Par. 6, 18, 29.—Rad. יתן.

אֵךְ forsan ex אֶכֵן à rad. כון, cf. chald. הָכֵי, הָכֵין et כְּ ortum ex pleniore כֵּן — 1) *profectò*, *certè*, Gen. 44, 28: 1 Reg. 22, 32. Ps. 58, 12. Job. 18, 21, etc. — 2) *tantùm*, *tantummodò*, *nonnisi* Ex. 10, 17. Lev. 11, 21. Ps. 37, 8. Prov. 14, 23, etc. Hinc antè adject., et adverb. et verba *prorsus*, *omninò* Deut. 16, 15. Jes. 16, 7. 19, 11: 1 Sam. 25, 21. Ps. 73, 13. Job 19, 13, etc. Antè subst. *nil nisi*, quod sæpè adjectivis *solus*, *merus*, *totus* reddi potest Ps. 39, 12. 139, 11. Cf. Ex. 12, 15: אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן *prorsus primo die* est *ipso die primo*. — 3) est excipientis: *modò*, *tantummodò*, *sed* Gen. 20, 12: אַךְ לֹא בַת אִמִּי *modo non filia matris meæ*. Lev. 11, 4. Num. 26, 55. Deut. 18, 20. Jos. 3, 4. — 4) de tempore *tantùm quod*, *vixdùm*, Gall. *à peine*, Gen. 27, 30. Jud. 7, 19.

אַכַּד n. pr. urbis à Nemrode conditæ Gen. 10, 10. LXX. Ἀρχάδ. Targg. Hieron. *Nesibin* intelligunt, Mesopotamiæ urbem.

אַכְזָב *mendax*, *fallax* Jer. 15, 18. Mich. 1, 14. — Rad. כָּזַב.

אַכְזִיב n. pr. 1) oppidi maritimi in tribu Aser, gr. *Ecdippa*, hodie *Dsib* Jos. 19, 29. Jud. 1, 31. — 2) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 44. Mich. 1, 14. Cf. כְּזִיב et כֹּזֵבָה.

אַכְזָר m. 1) *fortis*, *audax* Job 41, 2. — 2) *durus*, *crudelis* Thren. 4, 3, hinc *hostis* Job 30, 21. — 3) *sævus*, (de veneno) Deut. 32, 33.—Rad. כזר.

אַכְזָרִי m. 1) *durus*, *crudelis* Prov. 5, 9. 17, 11. Jer. 6, 23. — 2) *sævus*, *atrox*. Prov. 17, 11: *nuntius atrox* i. e. qui nuntium affert funestum, velut sententiam mortiferam. Jes. 13, 9. Jer. 30, 14.—Rad. כזר.

אַכְזְרִיּוּת f. *crudelitas*, *sævitia* Prov. 27, 4.—Rad. כזר.

אֲכִילָה f. *cibus*, *esus* 1 Reg, 19, 8.—Rad. אָכַל.

Digitized by Google

אָכִישׁ n. pr. regis Philist. in urbe Geth 1 Sam. 21, 11. 27, 2 : 1 Reg. 2, 39.

אָכַל, inf. abs. אָכוֹל, constr. אֱכֹל, cum præf. לְאָכֹל, בְּאֱכֹל, cum suff. אֲכָלְךָ, אָכְלוֹ, fut. יֹאכַל, in Pausâ יֹאכַל, semel יוֹכְלוּ Eze. 42, 5. — 1) *edit*, *comedit*. (Vicina radix est בָּלָה). Ponitur absol. Deut. 27, 7 : 1 Sam. 9, 13, sæpius cum acc. cibi, rarò sq. לְ Thren. 4, 5, בְּ Ex. 12, 43 — 45. Lev. 22, 11 et מִן Lev. 7, 21. 25, 22. Num. 15, 19. Usurpatur etiam de bestiis Jes. 11, 7, undè הָאֹכֵל *comesor* Jud. 14, 14 de leone dicitur. Notand. *edere terram*, *agrum*, *vitem* pro *fructum ejus comedere* Gen. 3, 17. Jes. 1, 7. 36, 16 (cf. 37, 30). — אָכַל לֶחֶם *cibum consumsit* 1 Reg. 21, 7. Ps. 102, 5. it. *pransit*, *cœnavit*, *epulatus est* Gen. 31, 54. 43, 16. Jer. 41, 1. 52, 33 cf. φαγεῖν ἄρτον Luc. 14, 1. et simpliciter *vixit* Amos 7, 12. — אָכַל לִפְנֵי יְהוָה *epulas sacrificales instituit* videlicet in templo Ex. 18, 12. Deuter. 12, 7. 18. 14, 23. — אָכַל בָּשָׂר *comedit carnem* alicujus Ps. 27, 2 de hostibus sævis et ferocibus sanguinem alicujus sitientibus. — Sed *carnem suam comedere* Eccl. 4, 5 de stolido, qui invidiâ conficitur. — אָכַל עַם, עֲנִיִּים *comedere*, *devorare populum*, *pauperes* dicuntur viri principes, opes populi absumentes, eum divexantes et exhaurientes Ps. 14, 4. Prov. 30, 14. Hab. 3, 15. Idem est *carnem populi comedere* Mich. 3, 3. Alibi *comedere* est i. q. cæde belloque absumere Deut. 7, 16. Jes. 9, 11. Jer. 10, 25. 30, 16. 50, 7, 17. 51, 34. Hos. 7, 7. *sermones* alicujus *comedere* est avidè captare, Jes. 15, 16. — 2) *voravit*, *absumsit*: sæpè de inanim. velut de igne, Num. 16, 35. 21, 28. 26, 10. Job. 1, 16, etc., sq. בְּ Zach. 11, 1, de gladio 2 Sam. 2, 26. 18, 8. Deut. 32, 42, de fame et peste Eze. 7, 15, de morbo mortifero Job 18, 13, de irâ Dei Ex. 15, 7, de exsecratione Jes. 24, 6, de calore et frigore Gen. 31, 40, de nimio studio et desiderio Ps. 69, 10. — 3) *fruitus est* aliquâ re, ut bono, fortunâ Job 21, 25, fructibus bonarum malarumve actionum, amplexibus venereis Prov. 30, 20. — 4) fortassè *gustavit*, de gustandi sensu Deut. 4, 28. — 5) *diminuit*, *detraxit*. Eze. 42 : 5 : *cellæ superiores breviores erant* כִּי יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה *nam tigna* seu *columnæ detrahebant indè* i. e. partem earum occupabant.

Niph. נֶאֱכָל, part. fœm. נֶאֱכֶלֶת, infin. הֵאָכֵל, fut. יֵאָכֵל; *comestus est* Ex. 12, 46. 13, 3, 7, it. *comedi potuit*, *esu idoneus fuit* Gen. 6, 21. Metaph. *igne absumptus est* Zach. 9, 4.

Pi. אִכֵּל, fut. cum suff. תְּאַכְּלֵהוּ אֵשׁ (teâchlehou) *consumet eum ignis*, Joq 20, 26. pro תְּאַכְּלֵהוּ sed illud alii ad Kal referunt, alii ad Puhal.

Pu. אֻכַּל *consumptus est*, igne Neh. 2, 3, 13, gladio Jes. 1, 20.

* Hiph. הֵאֱכִיל, part. מַאֲכִיל; inf. אָכִיל pro הַאֲכִיל, sed הַכִּיל vid. in כּוּל; fut. יַאֲכִיל, semel 1 pers. אוֹכִיל,

Digitized by Google

apoc. יַאֲכֵל; *fecit, ut comederet, voraret* gladius Eze. 21, 33; spec. *comedendum dedit, cibavit*, cum duobus accus., pers. et rei. Ex. 16, 32. Num. 11, 18. Deut. 8, 16. Jes. 49, 26, cum מִן cibi Ps. 81, 17.—Deriv. præter hæc, quæ statim sequuntur, vid. מַאֲכָל, אֲכִילָה.

אֹכֶל m., suff. אָכְלוֹ; — 1) nomen actionis *edere, vorare*. Ex. 12, 4: אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ *quisque prout edit*. 16, 16, 18, 21. Job. 20, 21. — 2) *cibus*, maximè *frumentum, fruges, annona, commeatus* Gen. 14, 11. 41, 35 sq. 42, 7 sq. 43, 2 sq. 44, 1. item *præda*, *esca* Job 9, 26. 39, 3, 32.

אֹכֶל n. pr. viri Prov. 30, 1.

אָכְלָה f. *cibus* Gen. 1, 29. 6, 21; de pabulo ferarum Jer. 12, 9, metaph. de alimento ignis Eze. 15, 4, 6.

אָכֵן (pr. inf. abs. Hiph. à rad. כוּן pro הָכֵן, הָכִין *stabiliendo*, chald. הָכֵי, הָכֵין — 1) *profecto! sanè!* Gen. 28, 16. Ex. 2, 14. Jer. 8, 8.—2) *verùm, verò* Ps. 31, 23. Jes. 49, 4. 53, 4. Indè forsan est אַךְ, q. v.

אָכַף 1) pr. fórsan *onus, sarcinas imposuit*, quemadmodùm in arab. *clitellas imposuit*. Hinc — 2) *ad opus impulit* Prov. 16, 26: כִּי אָכַף עָלָיו פִּיהוּ *nam impellit eum os suum* i. e. fames eum ad laborem incitat. Quod construitur cum עַל, id è primariâ *opus imponendi* signif. explicandum. Sed alii aliter.

אֹכֶף m. *onus*, et metaph. *gravitas, auctoritas*, ut כָּבוֹד. Job 33, 7: וְאַכְפִּי עָלֶיךָ לֹא יִכְבָּד *et onus meum tibi non grave* seu *molestum erit*. Ità Chald. Syr., sed LXX. ἡ χείρ μου.

אָכַר rad. inus. sed vicina radicibus כָּרַר, כּוּר, קוּר, נָקַר. Indè:

אִכָּר m. pl. אִכָּרִים, suff. אִכָּרֶיכֶם; *fossor, agricola*, Jes. 61, 5. Jer. 51, 23. Amos 5, 16: 2 Par. 26, 10. Joël 1, 11.

אַכְשָׁף n. pr. oppidi in tribu Aser. Jos. 12, 20. 19, 25.

אַל pr. 1) *nihilum, res nihili* Job 24, 25, sed in adverb. negandi abit, — 2) *ne* absolutè positum pro *ne ità fiat* Ruth 1, 13: אַל בְּנֹתַי *ne* ita faciatis, *ó filiæ meæ!* Gen. 19, 18: 2 Reg. 3, 13. Aliquoties simpliciter negandi vim habet, nonnisi in propositionibus, quas vocant, subjectivis. Itaque jungitur soli futuro et ita differt à neg. לֹא. 2 Reg. 6, 27: אַל־יוֹשִׁיעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ quum *Deus te non juvet, quomodo ego te juvem?* (לֹא יוֹשִׁיעֵךְ vertendum esset: Deus *te non juvabit*. Optimè LXX. μὴ σε σώσαι Κύριος, vereor ut Dominus salvet te). Gen. 21, 16. Ps. 34, 6. 41, 3. 50, 3. Prov. 3, 25. Job 5, 22. Nonnunquam verbum omissum est Amos 5, 22: דִּרְשׁוּ־טוֹב וְאַל־רַע *sectemini bonum, et non* (sectemini) *malum*. 2 Sam. 1, 21: אַל־טַל וְאַל מָטָר עֲלֵיכֶם *ne* (sit) *ros, neque pluvia super vos*. Prov. 12, 28, ubi reddendum: *via justitiæ* (dat) *vitam, et via recta* אַל מָוֶת *non* (dat) *mortem* s. calamitatem, via recta nunquam ducit ad mortem. Sed vergit plerumquè in — 2) conj. *prohibentis, dehortan-*

Digitized by Google

tis, deprecantis, optantis, *ne* quid *fiat*. Ubique jungitur futuro, eique, ubi forma fort, apocopato, in primâ personâ paragogico Exod. 16, 29: אַל יֵצֵא אִישׁ *ne egrediatur quisquam*. 1 Sam. 26, 20, etc. Ps. 25, 2: אַל־אֵבוֹשָׁה *ne pudore suffundar*? scil. ita faxit Deus, utinam non suffundar. Est etiam imprecantis Genes. 49, 4: אַל־תּוֹתַר *aussi tu n'auras pas ces avantages*. In precibus additur נָא. Gen. 13, 8: אַל־נָא תְהִי *ne, quæso, sit*. 18, 3, 30, 32. (לֹא cum fut. est fortius prohibentis, פֶּן *ne fortè* mitius etiam dehortantis). — 4) interr. pro *num*, *annon*? 1 Sam. 27, 10. juxta quosdam, sed veteres interpretes videntur legisse אֶן quò, quod commendat contextus et imprimis Davidis responsio. — *Deriv. ab hâc stirpe* אֵלִיל; *sed* verbum אָלַל, num unquàm in usu fuerit, incertum.

אַל Arab. articulus, i. q. hebr. הַל, nonnullis etiam vocibus heb. præfixus, quæ vel arab. ogirinis sunt, vel certè, quanquam exoticæ, è linguâ arab. in hebræam transierunt, vid. אַלְמוֹדָד, אַלְקוֹם, אֶלְגָּבִישׁ, אַלְמֻגִּים. Cognatum est pron. pers. pl. אֵל, אֵלֶּה, q. v.

אֵל masc., suff. אֵלִי, tantùm; pro *Deus tuus, suus* dicitur אֱלֹהֶיךָ, אֱלֹהָיו, pl. אֵלִים, et defect. אֵלִם Ex. 15, 11. constr. אֵלֵי; — 1) *fortis*, *heros* Eze. 31, 11. et sic אֵלִים *fortes* Job 41, 17, ubi multi libri mss. et editi אֵילִים, habent. — Spec. 2) *Deus*, sive verus (Jehova) Gen. 14, 20, 22. Ex. 20, 5, etc., qui accuratius vocatur אֵל אֱלֹהִים, עֶלְיוֹן, אֵל חַי, אֵל שַׁדַּי; sive commentitius, falsum numen, et tunc usurpatur tùm undè, Jes. 44, 10, 15, tùm adjecto epitheto, אֵל אַחֵר, *deus alius*, אֵל זָר, אֵל נֵכָר *deus peregrinus*, *alienigena* ut passim. Notand. Genes. 31, 13: הָאֵל בֵּית־אֵל ellipt. dici pro *Deus ille visus tibi in Bethel*: obstat enim artic. הָ, quominus בֵּית ut genitiv. consideretur. — Adhibetur quoque אֵל ad superlativa efformanda, seu ad exprimenda quæcumquè in suo genere eximia, præstantia; hinc אַרְזֵי אֵל, Ps. 80, 11 *cedri Dei* i. e. altissimæ, (cf. עֲצֵי יְהוָה Ps. 104, 16, גַּן יְהוָה Gen. 13, 10), הַרְרֵי אֵל *montes Dei* Ps. 36, 7. — בְּנֵי אֵלִים Psalm. 29, 1, vertunt LXX, Vulg. et Syr. *filios arietum*, Chald. autem *turmas*, *cœtus angelorum*; quem sensum maximè commendat Ps. 89, 7, ubi legitur: *Quis in nubibus Jovæ conferatur? Quis assimiletur Jovæ* בְּבְנֵי אֵלִים *inter filios deorum*, i. e. ex idiomate syntaxeos hebr. et syr. poët. inter filios Dei, quod ibidem habent LXX, Vulg., nempè angelos, ut reddunt Chald. et Syr. — * 3) *robur potestas*, juxta plerosque, in phrasi אֵין לְאֵל יָדִי, יֵשׁ לְאֵל יָדִי, sed parùm congruenter, ni fallor. Fatendum, est non satis sibi constare veteres versiones; indè fidus interpres hæret dubius. Verumtamen, attentè perspecto unoquoque loco, ubi occurrit phrasis hæcce, conjectare licet, ipsius vim primariam eamdem prorsus esse ac formulæ חָרִים יָד לְאֵל *extollere manum ad Deum*, quod intelligi potest tùm de iis qui juramento se ob-

Digitized by Google

stringunt, tùm de his qui divinum auxilium implorant. Igitur Gen. 31, 29: יֶשׁ לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע ad verbum: *Est ad Deum manus mea, si faciam vobis malum*, i. e. manum tollendo ad cœlum, juro me non malè vos esse habiturum; ubi monitum volo, לעשות esse pro אִם, quæ in juramentis fit particula negandi (cf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une Traduction française et des Notes, etc.* Genèse, XXXI, 29. pag. 206, 207). Sic Prov. 3, 27: *Ne cohibeas beneficium ab eo cui debetur*, בְּהָיוֹת לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹת *etiamsi juraverit te non* ipsi benè *facturum*. Sic etiam Mich. 2, 1: *Væ cogitantibus scelus, malumque in cubilibus suis molientibus!* primâ enim *diei luce illud perpetrant*, כִּי יֶשׁ לְאֵל יָדָם *quippè manus suas Deo extulerunt*, i. e. jurârunt se illud perpetraturos esse. Neque à primario *extollendi manum ad Deum* significatu deflectunt cætera exempla. Ità enim Nehem. 5, 5: וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ *neque ad Deum est manus nostra*, i. e. non valemus, elevatis ad cœlum manibus, divinam opem implorare; hunc *attolendi ad Deum manus* sensum reddidêre etiam Syr. et Arab. Haud aliter intelligend. Deut. 28, 32, invitâ tamen veterum versionum auctoritate. * — Rad. אול, juxta plurimos, sed aliis אֵל videtur primitiv. et ab eo tanquam stirpe plures alias voces derivari, velut אָלָה *Deum invocavit* maximè *in jurando*, אָלַה *Deum coluit*, et אֱלוֹהַּ *Deus;* quod omninò improbab. non videtur.

אֵל pron. pl. utriusque generis, i. q. אֵלֶּה *hi, hæ, hæc*, tantummodò in Pentateucho et 1 Par. 20, 8 legitur. Cognat. artic. הַל.

אֵל, nonnisi constr. אֶל (ferme ubique sq. Makkeph), rarius et poet. in Pl. constr. אֵלֵי Job 3, 22. 5, 26. 15, 22. 29, 19; cum suff. אֵלַי, אֵלֶיךָ, אֵלָיו, אֵלֶיהָ, אֵלֵינוּ, אֵלֵיכֶם, אֵלֵיהֶם et אֵלֵהֶם, semel אֵלֵיהֶם Eze. 31, 14 poet. אֵלֵימוֹ Ps. 2. 5; pr. ut videtur, *motio, directio* ad aliquem locum, et hinc, ad aliquid *conversio, directio* tùm corporis, tùm animi, sed ex usu in proposition. abiit, quæ latinè reddi potest 1) *ad, versus*, vel per dativ.; sicque jungitur cum verbis eundi, ponendi, jaciendi, dandi, intuendi, alloquendi, jubendi, expectandi et similibus, Gen. 8, 9. Ex. 14, 20. Jos. 5, 14, etc. Nonnunquam constructio est prægnans, ut זָנָה אֶל *scortatus est* (accedendo) *ad* Num. 25, 1. Eze. 16, 29. דָּרַשׁ אֶל *oraculum petiit* (se convertendo) *ad* aliquem Jes. 8, 19. Prægnans etiam constr. Jos. 11, 19. Jer. 33, 4, haud secus ac (saltem pro ut mihi videtur) Gen. 6, 6. 24, 11. Deut. 16, 6, et cætera exempla in quibus hæc partic. à suo primario significatu *ad* deflectere videtur. — 2) *adversus, contra* Gen. 4, 8. Jos. 10, 6. Jud. 12, 3. 20, 30. Hos. 12, 5. Imprimis huc pertinet locutio הִנְנִי אֵלֵיכֶם *ecce me contra vos* (Targ. *ecce mitto iram meam contra vos*) Eze. 13, 8. 21, 8. 34, 10. Jer. 50, 31. 51, 25. Nah. 2, 14, quâ rarò etiam in bonam partem utuntur Eze. 36, 9. — Atque sic

Digitized by Google

in bonam partem pro *erga* 2 Sam. 3, 8: 1 Reg. 14, 13: 2 Par. 16, 9, etc. — 3) *usque ad*, i. q. עַד. Jer. 51, 9. Job 40, 23. Metaph. Hos. 9, 1: *ne læteris, Israël,* אֶל גִּיל *usque ad exultationem.* Job 3, 22. Eodem pertinet etiam usus ejus ad indicandam mensuram, ut אֶל־אַמָּה Gen. 6, 16 *usque ad ulnæ longitudinem.* Compos. אֶל־מִן *adeò ex*, Job 5, 5: וְאֶל־מִצִּנִּים יִקָּחֻנוּ *et adeo ex spinis* (i. e. hortis sepe spinosâ septis) *rapiet eum.* — 4) *in* cum accus. græc. εἰς, germ. hinein, angl. *into*, Gen. 6, 18. 7, 1: 2 Sam. 5, 8. Jon. 1, 5, etc. — 5) *inter* 1 Sam. 10, 22. Jer. 4, 3. — 6) *præter*, *una cum*, partic. addentis, adjicientis (cf. no. 1, et הוֹסִיף אֶל 1 Reg. 10, 7) Lev. 18, 18: *uxorem præter sororem ejus* (אֶל־אֲחוֹתָהּ) *ne ducito.* Thren. 3, 41: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפַּיִם אֶל־אֵל *tollamus cor nostrum cum manibus ad Deum*, (LXX ἐπὶ χειρῶν.) Post verbum conjungendi Dan. 11, 23. Crebrius hoc sensu utuntur עַל. — 7) Metaphoricè est respicientis ad aliquid, spectantis aliquid, rationem habentis alicujus rei, inde *propter*, sic Eze. 44, 7: אֶל־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם *propter omnes abominationes vestras.* (Cf. vers. 6, ubi eodem contextu legitur מִן, et vers. 11, ubi בְּ). 2 Sam. 21, 1. 1 Reg. 14, 5. 21, 22. Sic בָּכָה אֶל *flere propter aliq.* 2 Sam. 1, 24. הִנָּחֵם אֶל, שָׂחַק אֶל, Jud. 21, 6. it. *de*, post verba dicendi, narrendi, ut אָמַר Gen. 20, 2. דִּבֶּר Jer. 40, 16, סִפֵּר Ps. 69, 27 (quandoquidem oratio spectat *ad* aliquid), et audiendi Eze. 19, 4, שְׁמוּעָה אֶל *fama de* aliquâ re 1 Sam. 4, 19. (Cf. in N. T. εἰς Act. 2, 25. Ephes. 5, 32). Vide etiam 1 Sam. 1, 27: אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי *de hoc puero precatus sum*, ubi אֶל finem scopumque orationis indicat. — 8) Metaph. est itidem ad normam exigentis *secundùm* אֶל פִּי *secundum mandatum* Jos. 15, 13. 17, 4, אֶל־נָכוֹן *tanquam certum*, 1 Sam. 26, 4. Atque sic post verba similitudinis, ut דָּמָה, נִמְשַׁל, q. v. — 9) Præpositionibus, quietem in loco indicantibus, præmissum his significatum motûs s. conversionis in locum tribuit, ut מִחוּץ לְ *extra*, cum abl. אֶל מִחוּץ לְ *extra* cum acc. Lev. 4, 12, cf. *foris* et *foras*; בֵּין *intra*, אֶל בֵּין *inter* Eze. 10, 2. 31, 10. Cf. אֶל מִנֶּגֶב לְ, אֶל־מִבֵּית, אֶל אַחֲרֵי, אֶל־תַּחַת, אֶל נֹכַח Jos. 15, 3. — 10) *ad* pro *apud* 1 Reg. 13, 20. Jer. 41, 12, etc. — Rad. אלה.

אֶלָא n. pr. viri 1 Reg. 4, 18.

אֶלְגָּבִישׁ m. *grando* Eze. 13, 11, 13. 38, 22, i. q. גָּבִישׁ glacies, κρύσταλλος, unde אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ *lapides glaciei* i. e. grando. Vocab. fortasse magis arab., quàm hebr. erat.

אֶלְמֻגִּים v. אַלְמֻגִּים.

אֶלְדָּד n. pr. viri Num. 11, 26, 27.

אֶלְדָּעָה n. pr. viri Gen. 25, 4.

אֵלָה inus. denomin. esse possit ab אֵל *fortis, Deus*, ubi vid. in fine. — Deriv. אֶלוֹהַּ.

אָלָה, 2 pers. f. אָלִית, inf. absol. אָלֹה; denom. esse possit ab אָל et sic — 1) pr. *per Deum affirmavit*, hinc *juravit* 1 Reg. 8, 31 — 2) *exsecra-*

Digitized by Google

tus est Jud. 17, 2. Hos. 4, 2. —3) *ejulavit*, ex signif. Chald. et Syr. Sic imper. אֱלִי *ejula* Joel 1, 8.

Hiph. inf. הַאֲלוֹת, undè cum suff. הַאֲלֹתוֹ, fut. apoc. וַיּוֹאֶל à יוֹאֵל pro יַאֲלֶה, formâ petitâ à יָאַל; *jurare fecit aliquem, jurejurando adstrinxit* eum, cum acc. 1 Sam. 14,24: 1 Reg. 8,13: 2 Par. 6, 22. — Deriv. אָלָה, אַלְיָה, יַאֲלִיָּה et תַּאֲלָה.

אָלָה f., suff. אָלָתוֹ, plur. אָלוֹת; 1) *jusjurandum, juramentum.* בּוֹא בְּאָלָה *inire jusjurandum* i. e. jurejurando se obstringere Neh. 10,30, hinc הֵבִיא בְּאָלָה *obstringere* aliquem *juramento* Eze. 17, 13. Cf. Virg. Æn. 4, 339: *Hæc in fœdera veni.* אָלָתִי *jusjurandum mihi præstitum* Gen. 24, 41. —2) *fœdus juramentis confirmatum* Gen. 26, 28. Deut. 29, 11, 14. Eze. 16, 59. — 3) *imprecatio, exsecratio.* Num. 5, 21, 23. Jer. 44, 12. Jes. 24, 6, etc.

אַלָּה f. *quercus* Jos. 24, 26, i. q. אֵלוֹן. — Rad. אלל.

אֵלָה f. i. q. אַיִל no. 2 q. vid.; *arbor robusta*, spec. *terebinthus*, arbor in Palæstinâ frequens, longæva et propterea locis designandis adhibita Gen. 35, 4. Jud. 6, 11, 19. Verss. vett. modò *terebintum* modò *quercum* reddunt. — Rad. אול.

אֵלֶּה pron. pl. utriusque generis *hi, hæ, hæc*, ut אֵל, q. vid. Refertur tàm ad antecedentia Gen. 9, 19. 10, 20, 29, 31, quàm ad consequentia Gen. 2, 4. 6, 9. 11, 10. Postponitur plerumque nomini, ut Gen. 15, 1; ubi præponitur, vel est ellipsis verbi subst. vel usurpatur δεικτικῶς Ps. 73, 12. Cf. זֶה. Bis terve repetitum: *hi, illi, illi* Jos. 8, 22. Jes. 49, 12, etc.

אֱלֹהַּ, אֱלֹהִים v. אֱלוֹהַּ.

אִלּוּ (ex אִם et לוּ) *si, etsi* Eccl. 6, 6. Esth. 7, 4.

אֱלוֹהַּ m., cum præf. לֵאלֹהַּ et suff. לֵאלֹהוֹ, plur. אֱלֹהִים, constr. אֱלֹהֵי, suff. אֱלֹהֵיכֶם; cum præfix. בֵּאלֹהִים, לֵאלֹהִים, *Deus;* singul. אֱלֹהַּ exstat quinquagesies et septies; plerumque in libris poet. in Cant. Deut. 32, bis, in prophetis aliquoties, in Job quadragies, in reliq. libris sedecies, pluralis autem אֱלֹהִים bis mille et quingenties circiter vicibus occurrit. Jam verò usurpatur sing. — 1) de *deo quocumque* Dan. 11, 37, 39: 2 Par. 32, 15. Neh. 9, 17. Dictio proverb. est Hab. 1, 11 de homine protervo: זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוֹ *cui robur suum pro numine est* i. e. qui propriis viribus confidit. Cf. Job. 12, 6: אֲשֶׁר הֵבִיא אֱלוֹהַּ בְּיָדוֹ *qui deum in manu gerit.* Arma intelliguntur. Cf. Virg. Æn. 6, 773: *Dextra mihi Deus, et telum..... Nunc adsint.* — 2) plerumque de *vero Deo* pro הָאֱלוֹהַּ Deut. 32, 15. Ps. 50, 22, et in libro Job quadragies. Constr. cum adj. sing. Deut. 32, 15 et pl. Job 35, 10.— Plur. אֱלֹהִים usurpatur. 1) de *Diis* s. *numinibus falsis* Gen. 35, 2, 4. Ex. 12, 12. Deut. 29, 18. 32, 17. —2) de *uno Deo*, constr. tùm cum sing. Gen. 1, 1, 3, etc. 2 Reg. 19, 4. Ps. 7, 10, etc. tùm cum plur. Gen. 20, 13. 35, 7, etc. — 2) de *numine quocunque.*

Digitized by Google

Deut. 32, 39. Ps. 14, 1, etc. —3) *de idolo*, Ex. 32, 1 : 1 Sam. 5, 7, etc. — 4) *Deus alicujus* est deus, quem aliquis colit, quem deum domesticum, tutelarem habet. Gen. 17, 7, 8. 28, 21. Jon. 1, 5. Ruth 1, 16. — *Israëlitarum* igitur *deus* est Jehova, sexcenties propterea dictus אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל · אֱלֹהֵי יַעֲקֹב et junctim יְהוָה אֱלֹהֶיךָ · יְהוָה אֱלֹהַי — 5) Rarius *genitivus* continet id, cui deus præest, vel id, quod creavit, ut אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ Gen. 24, 3, אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת Am. 3, 13; vel dei attributa, ut : אֱלֹהֵי אֱמֶן *deus verax* Jes. 65, 16. — 6) de *specie divinâ* 1 Sam. 28, 13, ubi incantatrix ad Saulum : *speciem divinam video è terrâ surgentem.* — 7) de *angelis* juxta *plærusque* Ps. 8, 6. 82, 1. 97, 7. 138, 1.—8) de *judicibus* Ex. 21, 6. 22, 7, 8. quarum tamen sententiam refutare conatus est W. Gesenius in Thesaur. pag. 95. — Quoad אֱלֹהִים Ps. 45, 7, de *Deo* et quidem *Messiâ* dicitur (Cf. Hebr. 1, 8), et sic vertendum : *solium tuum, ô Deus,* (solium est) *sæculi et æternitatis*, i. e. in sempiternum stabit; non autem, ut vult W. Gesenius : *solium tuum* erit *solium divinum* i. e. à Deo munitum et fortunatum. — 9) cum art. הָאֱלֹהִים est *DEUS*, Deus unus et verus, Deut. 4, 35 : כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים *nam Jehova est* (verus) *Deus.* 1 Reg. 18, 21 : *Si Jehova est Deus, hunc sequimini, si Baal est* (Deus), *sequimini illum.* Vers. 37. Deut. 7, 9. Undè הָאֱלֹהִים sæpissimè de *Jehova* quamquam sexenties idem valet אֱלֹהִים sine articulo. — *Dei* esse dicebant Hebræi quidquid ipsis utpotè præstantissimum in suo genere specialiter à Deo profectum, missum creatumve videbatur, vel divinam augustamque speciem præ se ferebat (τὸ θεῖον), Gen. 30, 8. 23, 6 : 1 Sam. 14, 15. Ps. 68, 16, etc. similis forsan est ratio formulæ לֵאלֹהִים adjectivis additæ. Jon. 3, 3 : עִיר גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים propr. *urbs divinitus magna.* Act. 7, 20 : ἀστεῖος τῷ θεῷ.

אֱלוּל m. 1) i. q. אֱלִיל *vanus* Jer. 14, 14 in Chethib. — 2) mensis Hebræorum sextus, à novilunio Septembris ad Octobris novilunium. Neh. 6, 15. Etymol. latet.

אַלּוֹן m. 1) i. q. אֵלָה Gen. 35, 8. Eze. 27, 6. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 37.—Rad. אלל.

אֵלוֹן m., pl. אֵלוֹנִים undè constr. אֵלוֹנֵי; 1) *arbor robusta* spec. *terebinthus*, vel *quercus*, ut uno ore vett. intpp. Gen. 12, 6. 13, 18. 14, 13. 18, 1. Deut. 11, 30, etc. Nonnunquam arbores istæ propriis nominibus insigniebantur. — 2) n. pr. viri Gen. 46, 14, qui 36, 2. אֵילוֹן legitur.—Rad. אול.

אֶלֶף et אַלֶּף, m. plur. אֲלָפִים et אַלָּפִים, constr. אַלְפֵי, suff. אַלְפֵנוּ, אַלּוּפָיו; denom. forsan à אֶלֶף *familia*, undè pr. *tribus* plurib. constans familiis, Gen. 36, 15, 30, in quo tamen ultimo ver. לְאַלּוּפָיו est *cum ducibus tribûs suæ.*—2) *dux tribus* spec. Idumæor. Gen. 36, 40. seqq. 1 Par. 1, 51, sqq. Judæor. Zach. 9, 7. 12, 5, 6, it. *dux* in genere Jer. 13, 21

Digitized by Google

— 3) *familiaris*, *socius*, *amicus* Prov. 16,28.17.9. Mich. 7,5. אַלּוּף הַנְּעוּרִים *amicus inventutis* dicitur *maritus* Jer. 3, 4 (cf. רֵעַ Jer. 3, 20). — 4) *mansuefactus*, *cicuratus* Jerem. 11, 19. — 5) *bos* i. q. אֶלֶף. Sexûs est *mase. epicœni*, ita ut sub mascul. etiam de bove feminâ usurpetur Ps. 144, 14. —Rad. אלף.

אֶלוּשׁ n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 13.

אֶלְזָבָד n. pr. viror. 1 Par. 12, 12. 26, 7.

אָלַח rad. in Kal inusit.

Niph. נֶאֱלָח, part. נֶאֱלָח; metaph. *corruptus*, *perditis moribus* qs. vappa *fuit*. Ps. 14, 3. 53, 4. Job 15, 16.

אֶלְחָנָן n. pr. viri 2 Sam. 21, 19, et fortasse 2 Sam. 23, 24.

אֶלִיאָב n. pr. viror. Num. 1, 9. 2, 7. 16, 1, 12. 26, 8: 1 Sam. 16, 6. 17, 13, 28: 1 Par. 16, 4.

אֶלִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 24. 8, 20, 22. 11, 46, 47. 12, 11. 15, 9, 11: 2 Par. 31, 13.

אֶלִיאֶתָה n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

אֶלִיזוּר n. pr. viri Num. 34, 21.

אֶלִידָע n. pr. viror. 2 Sam. 5, 16: 1 Reg. 11, 23: 2 Par. 17, 17.

אַלְיָה f. *cauda* quarumdam ovium orientalium, quæ juxta testimonia veterum et recentiorum, adeò crassa et adiposa, ut ad minus decem, aut duodecim, aliquoties quadraginta libras pondere excedat. Ex 29, 22. Levit. 3, 9. 7, 3. 8, 25. 9, 19.—Rad. אָלָה.

אֵלִיָּה et אֵלִיָּהוּ *Elias*, n. pr. prophetæ 1 Reg. 17, 1, 13, etc. 2 Reg. 1, 3, 4. Malach. 3, 23. — 2) alior. viror. Esr. 10, 21, 26: 1 Par. 8, 27.

אֶלִיהוּ n. pr. vir. 1 Par. 26, 7. 27, 18.

אֱלִיהוּא n. pr. 1) Jobi amici qui et אֱלִיהוּ dicitur, Job 32, 2, 4. 35, 1, etc. —2) alior. viror. Job 32—35: 1 Sam. 1: 1 Par. 12, 20.

אֶלִיהוֹעֵנַי n. pr. viror. Esr. 8, 4: 1 Par. 26, 3.

אֶלְיוֹעֵינַי n. pr. viror. 1 Par. 3, 23. 4, 36. 7, 8. Esr. 10, 22, 27.

אֶלִיחֻבָּא n. pr. viri 2 Sam. 23, 32.

אֶלִיחֹרֶף n. pr. viri 1 Reg. 4, 3.

אֱלִיל, pl. אֱלִילִים, constr. אֱלִילֵי, suff. אֱלִילֵיהָ; 1) *qui nihili est*, *inanis*, *vanus*. 1 Par. 16, 26. Ps. 96, 5. Plur. *vani* i. e. idola. Levit. 19, 4. 26, 1 (cf. חֶבֶל). —2) *vanitas*, *debilitas* Job 13, 4: רֹפְאֵי אֱלִיל *medici inanes* i. e. consolatores inanes, cf. Zach. 11, 17. —Rad. אלל.

אֲלִימֶלֶךְ n. pr. viri Ruth 1, 2. 2, 1.

אֶלִיסָף n. pr. viror. Num. 1, 14. 2, 14. 3, 24.

אֶלִיעֶזֶר n. pr. viror. Gen. 15, 2, 3. Ex. 18, 4: 1 Par. 7, 8. 15, 24. 27, 16: 2 Par. 20, 37. Esr. 8, 16. 10, 18, 23, 31.

אֶלְיוֹעֵינַי n. pr. viri 1 Par. 8, 20.

אֶלְיָעָם n. pr. viri 2 Sam. 11, 3, pro quo 1 Par. 3, 5 עַמִּיאֵל legitur. it. alterius 2 Sam. 23, 34.

אֲלִיפַז n. pr. viror. Gen. 36, 4 sq. Job 2, 11. 4, 1. 15, 1 etc.

אֶלִיפָל n. pr. viri 1 Par. 11, 35.

אֶלִיפַלְהוּ n. pr. viri 1 Par. 15, 18, 21.

אֶלִיפֶלֶט n. pr. viri 1 Par. 3, 6. 14, 7, pro quo 14, 5 אֶלְפֶלֶט. it alior.

Digitized by Google

2 Sam. 23, 34 : 1 Par. 8, 39. Esr. 8, 13. 10, 33.

אֱלִיצוּר n. pr. viri Num. 1, 5. 2, 10. 7, 30, 35. 10, 18.

אֱלִיצָפָן n. pr. viri Num. 3, 30, pro quo אֶלְצָפָן Ex. 6, 22. Lev. 10, 4. it. alterius Num. 34, 25.

אֱלִיקָא n. pr. viri 2 Sam. 23, 25.

אֶלְיָקִים n. pr. viror. 2 Reg. 18, 18. 19, 2. 23, 34. 24, 1. Jes. 22, 20. 36, 3. Jer. 1, 3. Neh. 12, 41 : 1 Chron. 3, 15.

אֱלִישֶׁבַע n. pr. mul. Ex. 6, 23. LXX. Ἐλισαβέτ, ut Luc. 1, 7.

אֱלִישָׁה n. pr. regionis : Gen. 10, 4. Eze. 27, 7, juxta Bochart, *Peloponnesus* est, in quo *Elis* vetustissima et amplissima regio cujus una pars ab Homero vocatur *Alisium*, juxta alios *Hellas* est. Vid. *Michaëlis spicil. Geogr. Hebr. T. I, p. 78.*

אֱלִישׁוּעַ n. pr. viri 2 Sam. 5, 15. 1 Par. 14, 5.

אֶלְיָשִׁיב n. pr. viror. 1 Par. 3, 24. 24, 12. Esr. 10, 6. 24, 27, 36. Neh. 3, 1, 20. 12, 10.

אֱלִישָׁמָע n. pr. viror. Num. 1, 10. 2, 18 : 2 Sam. 5, 16 : 2 Reg. 25, 25. Jer. 41, 1 : 1 Par. 2, 41 : 2 Par. 17, 8.

אֱלִישָׁע n. pr. prophetæ, 2 Reg. 1-13. In N. T. Ἐλισσαῖος Luc. 4, 27.

אֱלִישָׁפָט n. pr. viri 2 Par. 23, 1.

אֱלִיתָה v. אֱלִיאָתָה.

אלל vicin. יָלַל; hinc Deriv. אֲלָלַי. Ab eodem stemmate defluunt אֵלָה, אוֹן, אֵלִיל quamquam haud satis patenti signific. cognatione.

אֲלָלַי *væ, hei*, gr. ἰὴ λαῦ, sequ. לִי, Job. 10, 15. Mich. 7, 1.

אָלַם in Kal. inusit. pr. 1) *ligavit.* — 2) passiv. *ligatus fuit* sc. linguâ i. e. *obmutuit, tacuit.* — 3) *solitarius, relictus, viduus fuit.*

Niph. נֶאֱלַם, fut. יֵאָלֵם, plur. f. תֵּאָלַמְנָה; 1) *obmutuit, mutus fuit* Jes. 53, 7. Ps. 31, 19. 39, 3, 10. — 2) *siluit* Eze. 33, 22.

Pih. אִלֵּם; part. pl. מְאַלְּמִים *colligantes* Gen. 37, 7. Deriv. facilè inter sequent. dignoscentur.

אֵלֶם vid. אֵילֶם.

אֵלֶם m. *silentium.* Ps. 58, 2 : *num revera silentium justitiæ proloquimini?* i. e. num revera justitia, quæ tamdiu siluit et obmutuisse videtur, utimini in decretis vestris? Ps. 56, 1 : יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים *columba silentii inter peregrinos* (i. e. fort. populus Israëlitarum exsul, cf. תּוֹר Ps. 74, 19), inscriptio carminis, ad cujus modos Ps. 56. cantandus erat.

אִלֵּם m. pl. אִלְּמִים, adj. *mutus* Ex. 4, 11. Jes. 35, 6. 50, 10. Ps. 38, 14.

אֵלֶם Job. 17, 10 in nonnul. editt. malè pro אוּלָם q. v. *sed, verò.*

אַלְמֻגִּים m. pl. 1 Reg. 10, 11, 12 et litt. transp. אַלְגּוּמִּים 2 Par. 2, 7. 9, 10, 11 *ligni pretiosi genus*, quod Salomon ex Ophir advexit Vulgat. *Thyana ligna.* Plerique Rabbini, *coralia* intelligunt, sed hæc non sunt ligna (עֵצִים), ut jam observavit Celsius in Hierob.; et aliundè non ex Indis, sed ad Indos deportabantur.

Digitized by Google

Juxta eum est potius *Sandalus*, in Persiâ et Indiâ orientali frequens.

אַלְמוֹדָד n. pr. filii Joctanis Gen. 10, 26: 1 Par. 1, 20.

אַלְמָה f. suff. אַלְמָתִי, pl. אֲלָמִים et f. cum suff. אֲלֻמֹתָיו; *manipulus* frugum, *merges*. Gen. 37, 7. Ps. 126, 6.

אַלְמֶלֶךְ n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 26.

אַלְמָן m. adj. *viduus*, *derelictus* Jer. 51, 5.

אַלְמֹן m. *viduitas*, trop. de civitate rege suo orbatâ Jes. 47, 9.

אַלְמָנָה fem. plur. אַלְמָנוֹת, suff. אַלְמְנוֹתָיו; 1) *vidua* Gen. 38, 11. Ex. 22, 21 etc. Metaph. de civitate rege orbatâ Jes. 47, 8. (Cf. vers. 9 et 54, 4). — 2) Jes. 13, 22 *palatia* i. q. אַרְמְנוֹת, quod ipsum in nonnul. codd. legitur, litt. ר emollit. in ל, ut sæpissimè. Cf. אַרְמוֹן.

אַלְמְנוּת pl. אַלְמְנוּתִים f. *viduitas* Gen. 38, 14. Metaph. de Israëlis in exilio conditione Jes. 54, 4.

אַלְמֹנִי m. *quidam*, ὁ δεῖνα, pr. *qui reticetur*, cujus nomen dissimulatur. Ubique præmittitur פְּלֹנִי q. v.

אֶלְנַעַם n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

אֶלְנָתָן n. pr. viror. 2 Reg. 24, 8. Jer. 26, 22. 36, 12, 25. Esr. 8, 16.

אֶלְסָר n. pr. regionis vel regni fortassè *Assyriæ* Gen. 14, 1, 9.

אֶלְעָד n. pr. viri 1 Par. 7, 21.

אֶלְעָדָה n. pr. viri 1 Par. 7, 20.

אֶלְעוּזַי, et אֶלְעָזַי n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

אֶלְעָזָר n. pr. viror. quod sæpissimè occurrit.

אֶלְעָלָא et אֶלְעָלֵה n. pr. oppidi in tribu Ruben, Num. 32, 3, 37. Jes. 15, 14. 16, 9.

אֶלְעָשָׂה n. pr. viror. Jer. 29, 3: 2 Par. 2, 39. 8, 37. 9, 43.

אָלַף vel אָלֵף, fut. יֶאֱלַף; 1) *assuevit*, *assuetus fuit*, undè *familiaris*, *socius*. — 2) *mansuefactus fuit*, de brutis. — 3) *didicit*, cf. לָמַד. Prov. 22, 25. — 4) *copulavit*, *sociavit*.

Pih. אִלֵּף, fut. יְאַלֵּף, part. cum suff. מַלְּפֵנוּ ex Syrismo pro מְאַלְּפֵנוּ; *docuit*, cum duob. acc. altero pers. altero rei. Job 15, 5. 33, 33. cum uno qui ad pers. refertur Job 35, 11.

Hiph. (denom. ab אֶלֶף *mille*) *millia fecit*, vel *protulit*, *produxit*; part. pl. f. מַאֲלִיפוֹת, Ps. 144, 13. — Deriv. אַלּוּף et

אֶלֶף c. dual. אַלְפַּיִם, pl. אֲלָפִים, constr. אַלְפֵי, suff. אַלְפָיו; 1) *bos* Deut. 7, 13. 28, 4. Ps. 8, 8. Prov. 14, 4. — 2) *familia* quarum plures unam tribum constituebant Jud. 6, 15: 1 Sam. 10, 19. 23, 23. De oppido ut familiæ sede Mich. 5, 1. — 3) *mille* Gen. 20, 16. 18, 21. Num. 7, 85. Jud. 20, 45, etc. — 4) n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 28.

אַלּוּף vid. אַלּוּף.

אֶלְפֶּלֶט vid. אֲלִיפֶלֶט.

אֶלְפַּעַל n. pr. viri 1 Par. 8, 11, 12, 18.

אָלַץ in Kal inus. ut אוּץ et לָחַץ.

Pi. אִלֵּץ fut. cum suffix. תְּאַלֲצֵהוּ; *ursit*, *institit* alicui, *vim fecit* Jud. 16, 16.

אֶלְצָפָן vid. אֲלִיצָפָן.

Digitized by Google

אַלְקוֹם forsan ut in arab. *populus* quasi אַל sit articul. arab. Sic Pocock. ad *Specim. hist. Arab.*, et Castel in Lexic. Unde Prov. 31: וּמֶלֶךְ אַלְקוֹם עִמּוֹ *rex quocum populus* i. e. populo suo stipatus, LXX. δημηγορῶν ἐν ἔθνεσι. Hebr. interpr. אַלְקוֹם compos. videtur ex אַל *non* et קוּם *surgere* (cf. אַל־מָוֶת Prov. 12, 28), hâc sententiâ: *rex, contra quem surgi* i. e. *qui resisti nequit*, sed parum aptè ad contextum.

אֶלְקָנָה n. pr. viror. 1 Sam. 1, 1. sq. 2, 11, 20. Ex. 6, 24: 1 Par. 6, 8, 10, 11, 20, 21. 12, 6: 2 Par. 28, 7.

אֶלְקֹשִׁי nom. gent. Nah. 1, 1.

אֶלְתּוֹלַד vid. תּוֹלַד.

אֶלְתֶּקֶא et אֶלְתֶּקֶה n. pr. urbis leviticæ in tribu Dan Jos. 19, 44. 21, 23.

אֶלְתְּקֹן n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 59.

אֵם f. suff. אִמִּי, pl. אִמּוֹת suff. אִמּוֹתָם; nom forsan primitiv., etsi forma gramm. ad verbum אמם illud referat; *mater*. Jud. 14, 16. Ps. 27, 10. Esth. 2, 7. — בֶּן אִמִּי *frater meus uterinus* Gen. 43, 29. Poët. בְּנֵי אִמִּי *fratres mei* universè Gen. 27, 29. Cant. 1, 6. De *novercâ* Gen. 37, 10. quæ accuratiùs אֵב אִשֶּׁת. Sed matris nomen latiùs patet et dicitur etiam 1) de *aviâ* 1 Reg. 15, 10, et universim de *parente procreatrice* Gen. 3, 20. — 2) metaph. de *eâ, quæ beneficiis de aliis meretur* Jud. 5, 7. — 3) de eo quod tam arctè conjunctum est, ut naturali quasi vinculo adhæreat; sic de vermibus, quibus corpus arroditur, Job 17, 14 (cf. אָב no. 7). — 4) de *gente*, oppos. liberis i. e. hominibus ex eâ oriundis. Jes. 50, 1. Jer. 50, 12. Eze. 19, 2. Hos. 2, 4. 4, 5. — 5) cum דֶּרֶךְ, *mater viæ* est *bivium*, pr. caput viarum (alibi רֹאשׁ דֶּרֶךְ) Eze. 21, 26. — 6) i. q. אֵם *metropolis, urbs insignis et primaria*, quamquam non capitalis 2 Sam. 20, 19. — 7) Metaph. de *terrâ* omnium hominum matre Job 1, 20.

אֵם partic. demonstr., interrog. et condition., ut הֵן; hinc 1) *en, ecce!* Hos. 12, 12. Job 17, 13, 16. Prov. 3, 34. — 2) in interrog. rectâ *num? an?* 1 Reg. 1, 27. Jes. 29, 16. Longè creberrimè in interrog. disjunctivâ, ubi præcessit הַ; *utrum — an?* Jos. 5, 13: 1 Reg. 22, 15. Job 21, 6. 34, 17. 40, 8, 9. Etiam in quæst. gemin., quamquam non disjunctivâ, ut Gen. 37, 8. 17, 17. (*Ubi duæ quæstiones se excipiunt inter se minus cohærentes*, repetitur הַ 1 Sam. 23, 11). — 3) in interrogat. obliquâ: *an, num*, Germ. ob, angl. *if*. Post verba interrog. Cant. 7, 13, explorandi, dubitandi 2 Reg. 1, 2; in quæst. gem. et disjunct. הַ־אֵם Gen. 27, 21. Num. 13, 20. Formula מִי יוֹדֵעַ אֵם Esth. 4, 14 *nescio an, haud scio an, fortassè*. — 4) *si, si*, Germ. wenn, seq. præter. ubi non dubitatur aliquid factum esse vel fieri, sic Esth. 5, 8: אִם מָצָאתִי חֵן *si inveni gratiam* Gen. 43, 9. 18, 3. Num. 22, 20; et fut. in re dubiâ Jud. 4, 8: אִם תֵּלְכִי עִמִּי *si mecum ibis* (quod nescio an futurum sit). Genes. 13, 16. 28, 20. Job 8, 4 sq. 11, 10, rarius participio Jud. 9, 15. 11, 9, infin. (pro verbo fin.) Job 9, 27. Ponitur

Digitized by Google

etiam sine verbo 8, 6. 9, 19.—Quandò geminatur, est *sive*, *sive* Ex. 19, 13. Lev. 3, 1. Eze. 2, 5, etc. et præcedente negat. *neque*, *neque* 2 Reg. 3, 14.—5) *etsi*, *quamquam*, gr. ἐὰν καὶ, κἂν, seq. præter. ubi exprimendum *quanquam sum* Job 9, 15, plerumque fut., ubi exprimendum: *etsi essem* Jes. 1, 18. 10, 22. Ps. 139, 8. Job 20, 6 (cf. tamen 9, 20). It. seq. nomine verbali Nah. 1, 11.—6) *o si*, *utinam!* εἰ γάρ. Sq. fut. Ps. 68, 14. 81, 9. 95, 7. 139, 19. Anacoluthon est Gen. 23, 13: אִם אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי *utinam tu!—utinam audias me.*—7) *quum*, *quando* (cf. Germ. wenn, wann, et angl. *when*). Seq. præt., sæpe etiam plusquamperf. et fut. exacto reddendum Jes. 24, 13: אִם כָּלָה *quando finita est* Am. 7, 2: וְרָחֲיָה אִם כִּלָּה לֶאֱכֹל *et cum absumsisset.* Jes. 4, 4: אִם רָחַץ *quando abluerit.* Gen. 38, 9. Ps. 63, 7. Job 8, 4. 17, 13. Ita in comp., ut עַד אִם *usquè dùm* Gen. 24, 19, עַד אֲשֶׁר אִם 28, 15. Num. 32, 17. Jes. 6, 11.—8) rarò *quum* causale, *quandoquidem* Gen. 47, 18. Jes. 53, 10.—In jurisjurandi formulis אִם absol. positum, fit partic. negans, 2 Sam. 11, 11: 1 Reg. 1, 51. Ps. 89, 36, etc., sed addito לֹא, fit affirmans Num. 14, 28. Jes. 5, 9. Jer. 15, 11, etc. Propriè quidem est partic. merè conditionalis, quippè per euphismum omittitur sententiæ pars, quæ mali imprecationem continet. Plena verò formula exstat: *sic faciat mihi Deus et addat*, אִם *si*, pro ut legitur 1 Sam. 3, 17, etc. Vid. etiam Num. 32, 23. Deut. 11, 28. Ps. 137, 6, etc. — In obtestationibus haud secus ac in juram. Cant. 2, 7. 3, 5. Neh. 13, 25, rarò alibi maximè poet. Jud. 5, 8. Jes. 22, 14. 62, 8. Prov. 27, 24. — Compos. cum aliis partic. הֲאִם *nonne? ecce?* Num. 17, 28. Job 6, 13. — אִם־לֹא *nonne?* (ubi præcessit הֲלֹא Jes. 10, 9. it. *si non*, *nisi* Ps. 7, 13. Gen. 24, 8. Indè post form. jurandi fortiter affirmat et asseverat Numer. 14, 28. Jes. 14, 9, etiam in obtestationibus Job 1, 11. 2, 5. 17, 2. 22, 20. 30, 25. Jes. 5, 9. Ponitur pro *sed*, sondern, (cf. εἰ μή, *nisi*, Chald. אֶלָּא ex אִם־לָא) Genes. 24, 37, 38.

אֲמָה f. suff. אֲמָתִי, pl. (servato ה) אֲמָהוֹת, construct. אֲמָהוֹת, suffix. אֲמָהוֹתַיִךְ; vocabul. forsan primitiv. *ancilla*, *serva*. אֲמָתְךָ *serva tua* pro *ego*, Jud. 19, 9: 1 Sam. 1, 11, 16. 25, 24 sq. 2 Sam. 14, 15 (cf. אָדוֹן). בֶּן־אֲמָה *filius ancillæ* i. e. servus. Ex. 23, 12. Ps. 116, 16.

אַמָּה, fem., constr. אַמַּת, dual. אַמָּתַיִם, pl. אַמּוֹת; pr. i. q. אֵם, sed ubique metaph. *de principio*, *capite*, *fundamento* rei. Spec. 1) est *mater brachii* i. e. pars brachii anterior, *cubitus*, *ulna* Deut. 3, 11. De mensurâ Gen. 6, 15. Ex. 25, 10, etc. Ulnarum numerandarum ratio hæc est: אַמָּתַיִם *duæ ulnæ*, שָׁלֹשׁ אַמּוֹת *tres ulnæ* atque ita usque ad denarium numerum, in sequiore Hebr. אַמּוֹת שָׁלֹשׁ 2 Par. 6, 13; cum numeris denario majoribus in antiquiore Hebr. hunc in modum: חֲמִשִּׁים אַמָּה Gen. 6, 15, in sequiore

Digitized by Google

חֲמִשִּׁים אַמּוֹת Ez. 42, 2 vel אַמּוֹת עֶשְׂרִים 2 Par. 3, 4. Præterea omnis generis numeralibus et in utroque Hebr. jungitur interced. בְּ: אַרְבַּע בָּאַמָּה *quatuor ad ulnam* i. e. quatuor ulnæ, מֵאָה בָאַמָּה *centum ulnæ*, Ex. 27, 9. 18. 36, 15. 38, 9. Ulna vulgaris Hebræorum sex, ut videtur, palmorum erat, et major ἑπτασπάλαιστος memoratur Eze. 40, 5. 43, 13. cf. 2 Par. 3, 3, et quæ disputavit W. Gesenius in Thes. p. 110. 113.—Metaph. Jer. 51, 13: *venit finis tuus, mensura rapinæ tuæ* i. e. tempus, quo Deus nefandoqûæs tui tuo modum et mensuram posuit.—2) *metropolis*. 2 Sam. 8, 1: *et sumsit Davides frenum metropoleos è manu Philistæorum* i. e. metropolin Philistæorum sibi subjecit. Cf. proverbium Arabum: *tradidit capistrum suum alicui* i. e. arbitrio ejus se permisit. Schult. ad Job 30, 11.—3) *fundamentum* Jes. 6, 4. —4) n. pr. collis 2 Sam. 2, 24.—Rad. אמם, si formam gramm. spectes.

אֵמָה i. q. אֵימָה q. v. *terror*.

אֻמָּה f. *populus*, *natio*. Legitur tantum in plur. אֻמּוֹת Gen. 25, 16. Num. 25, 15, et אֻמִּים Ps. 117, 1. —Rad. אמם.

אָמוֹן m. *alumnus*, al. *opifex*, *architectus* i. q. אָמָן, Prov. 8, 30 de sapientiâ Dei mundi opifice. — 2) i. q. הָמוֹן (à rad. חָמָה) *multitudo*, *turba* Jer. 52, 15.— 3) *Amon*, n. pr. numinis suremi apud Thebanos (vid. נֹא אמון) — 4) n. pr. viror. 1 Reg. 22, 26: 2 Reg. 21, 18 — 26: 2 Par. 33, 20 sq. Neh. 7, 59.

אָמוּן n. pl. אֲמוּנִים et אֲמָנִים; sed constr. אֲמוּנֵי, vid. in Rad.; *fides*, *veracitas* Deut. 32, 20. Jes. 26, 2. אִישׁ אֱמוּנִים *vir fidus*, *fidelis* Prov. 20, 6.—Rad. אמן.

אֱמוּנָה f. constr. אֱמוּנַת, suffix. אֱמוּנָתְךָ et אֱמֻנָתְךָ, in pausâ אֱמוּנָתֶךָ, pl. אֱמוּנוֹת; 1) *firmitas* Ex 17, 12.— 2) *securitas* Jes. 33, 6. — 3) *fides*, quâ quis promissa exsequitur. Tribuitur hominibus Ps. 37, 3. Prov. 28, 20. Hab. 2, 4, Deo Deut. 32, 4. Ps. 36, 6. 40, 11.—Rad. אמן.

אָמוֹץ n. pr. viri Jes. 1, 1. 2, 1. 13, 1. 20, 2.

אָמִי n. pr. viri Esr. 2, 57, forsan corruptum pro אָמוֹן Neh. 7, 59.

אֵמִים vid. אֵימִים.

אֲמִינוֹן n. pr. viri i. q. אֲמְנוֹן. 2 Sam. 13, 20.

אַמִּיץ m. *firmus*, *fortis* Job 9, 4, 19, plenius addito כֹּחַ Nah. 2, 2. Jes. 40, 26.—Rad. אמץ.

אָמִיר m. *vertex* arboris, *ramus summus*, Jes. 17, 6, 9.

אָמַל vel אֻמַל *languit*, *flaccidus fuit*, pr. caput demisit. Affine est אָבַל q. v. Par. pass. f. אֲמֻלָה *languidum*, de corde Eze. 16, 30.

Pyl. אִמְלֵל 1) *languit*, pr. de plantis Jes. 24, 7, hinc de agris, de homine ægroto Ps. 6, 3, ubi אֻמְלַל est pro מְאֻמְלָל.—2) *tristis fuit* Jes. 19, 8, de terrâ vastatâ Jes. 24, 4. 33, 9. de mœnibus dirutis Thren. 2, 8. Usurpatur tantum in sermone poët. Sed pedestris sermonis est

אֻמְלָל m. *languidus*, *debilis* Neh. 3, 34.

Digitized by Google

אמם rad. inus. quæ ut עמם, נמם (q. v.) *conjugendi* vim habuisse videtur.-Deriv. אֻמָּה et forsan לְאֹם.

אֲמָם n. pr. oppidi ad meridiem tribûs Judæ. Jos. 15, 25.

אָמַן pr. *fulcivit, sustentavit*, hinc *nutrivit, aluit* (cf. כִּלְכֵּל). it. intrans. *fultus*, hinc *firmus inconcussus*, et metaph *fidus fuit*. Partic. act. אֹמֵן παιδαγωγός, puerum *gestans et curans* Num. 11, 12. it. *tutor* et *altor* Esth. 2, 7. f. אֹמֶנֶת *nutrix* Ruth 4, 16. suff. מֵנִתוֹ *nutrix ejus* 2 Sam. 4, 4. pl. m. אֹמְנִים *altores, tutores* 2 Reg. 10, 1. suff. אֹמְנַיִךְ *altores tui* Jes. 49, 23. Par. pass. pl. אֲמוּנִים *nutriti*, i. e. *gestati* Thren. 4, 5. Sed *fidi, fideles* Ps. 12, 2. 31, 24. Constr. אֲמוּנֵי *fideles* (Israëlis) 2 Sam. 20, 19.

Niph. נֶאֱמַן, part. נֶאֱמָן, plur. נֶאֱמָנִים, fut. יֵאָמֵן, plur. f. in pausâ תֵּאָמַנְנָה pro תֵּאָמַנָּה; 1) *fultus, gestatus est* brachiis parvulorum instar Jes. 60, 4.—2) *firmus, stabilis fuit* 1 Sam. 2, 35. 25, 28: 2 Sam. 7, 16: 1 Reg. 11, 38. Jes. 22, 23, 25.—3) *diù duraturus, perennis fuit*, de aquâ Jes. 33, 16. Jer. 15, 18, de morbis Deut. 28, 59, de fœdere Ps. 89, 29.— 4) metaph. *fidus, fidelis fuit*, Num. 12, 7, Deut. 7, 9. Jes. 49, 7. Hos. 12, 1.—5) *probus, integer fuit*, Prov. 11, 13. 27, 6: נֶאֱמָנִים פִּצְעֵי אֹהֵב *proba sunt vulnera amici* i. e. ex animi candore profecta. Vulneribus autem significantur correctiones severiores. — 6) *verus, certus fuit* Hos. 5, 9. De verbo Dei Ps. 19, 8; it. *verus agnitus est* Gen. 42, 20, et *verus confirmatus est* 1 Reg. 8, 26.

Hiph. הֶאֱמִין, fut. יַאֲמִין (sed תַּאֲמִינוּ Jes. 30, 21 vid. in יָמַן); 1) *innixus est, superstruxit rei* pr. Jes. 28, 16: *cui qui superstruit, non aufugiet*. Plerumque—2) transl. *fidem habuit* Gen. 15, 6. Job. 4, 18. Ps. 78, 22, etc.—3) *credidit*, absol. Jes. 7, 9, plerumque seq. לְ pers. et rei Gen. 45, 26. Ex. 4, 1, 8, 9. Prov. 14, 15. Ps. 106, 24, seq. כִּי Ex. 4, 5. Job 9, 16; it. cum inf. Job 15, 22. — 4) fortassè intrans. *constitit firmus*. Job 39, 24: *non consistit firmus, ubi tubæ vox* sc. audita est. Cf. Virg. Georg. 3, 83. E vulgari linguæ usu interpretatio esset: ita exoptat pugnam, ut *vix credat* suisque auribus confidat præ gaudio. Cf. 9, 16. 29, 24.

אָמָן m. *artifex, faber* Cant. 7, 2.

אָמֵן 1) adj. verbal: *firmus*, metaph. *fidus, verus*. Cf. Apoc. 3, 4. Neutr. *fidum, verum, fides* Jes. 65, 16.—2) Indè transiit in partic. affirmantis et assentientis *firmum, ratum esto, verè, certò*, Deut. 27, 15. Num. 5, 22: 1 Reg. 1, 36. Neh. 15, 13, etc. Geminat. vim auget Ps. 41, 14. 72, 19. 89, 53.

אֹמֶן m. *fides, veritas* Jes. 25, 1.

אֲמָנָה f. 1) *fœdus* Neh. 10, 1. — 2) *statutum, decretum* i. q. חֹק. Neh. 11, 23. — 3) n. pr. fluvii in Antilibano 2 Reg. 5, 12, à quo illa

Digitized by Google

ipsa Libani pars Amana dicta Cant. 4, 8.

אֻמָּנָה f. pr. *fulciens*, hinc *columna*, *postis* Pl. אֻמְנוֹת 2 Reg. 18, 16.

אֹמֶנֶת f. 1) *educatio*, *tutela* Esth. 2, 20. — 2) *veritas*, adv. *re verâ*, *verè* Gen. 20, 12. Jos. 7. 20.

אֲמְנוֹן n. propr. 1) filius Davidis Sam. 3, 2. 13, 1—39, qui et אֲמִינוֹן 2 Sam. 13, 20. — 2) alter. viri 1 Par. 4, 20.

אָמְנָם adv. *re verâ*, *verè*, *profectò*, Job 9, 2. 19, 4. 5. Jes. 37, 18. אָמְנָם כִּי *verum est quod* Job 12. 2. Ruth. 3, 12.

אֹמְנָם *id.* Gen. 18, 13. Num. 22, 57.

אָמַץ, imp. אֱמַץ, fut. יֶאֱמַץ; *firmus*, *validus fuit* (vicin. חָמַץ, חָמַם *acer fuit*), 2 Par. 13, 18. Sq. מִן *prævaluit* alicui Gen. 25, 23. Ps. 18, 18. 142, 7. Hinc *fortis*, *animosus fuit* Deut. 31, 6, 7, 23. Jos. 1, 6, 9, 10. 10, 25.

Pi. אִמֵּץ 1) *firmum reddidit*, *firmavit* labantem Job 4, 4. Jes. 35, 3. Hinc *firmavit*, *alacrem reddidit animum* Deut. 3, 28. Job. 16, 5. — 2) *roboravit*, *corroboravit* Jes. 41, 10. Ps. 89, 22. 2 Par. 11, 17. Prov. 31, 17. 24, 5.—3) *restituit*, *refecit* ædificium i. e. חִזֵּק 2 Par. 24, 13, it. *statuit*, *condidit*. Prov. 8, 28.— 4) *obfirmavit* (cor) Deut. 2, 30. 15, 7: 2 Par. 36, 13. — 5) *constituit*, *delegit sibi* Ps. 80, 18. Jes. 44, 14.

Hiph. fut. apoc. יַאֲמֵץ *fortis sit*, de animo Ps. 27, 14. 31, 25.

Hithpa. הִתְאַמֵּץ, *alacrem se gessit*, *alacriter fecit aliquid* 1 Reg. 12. 18: 2 Par. 10, 18. — 2) *corroboravit se*, de conjuratis 2 Par 13. 7. — 3) *obfirmavit se* i. e. animo obfirmato fuit Ruth 1, 18. Cf. חָזַק.

אֹמֶץ pl. אֲמָצִים *alacres* de equis. Zach. 6, 3. Aquila et Vulgat. *fortes*, sed ver. 7 ob contextum flagitat אֲדֻמִּים *rubri*.

אֹמֶץ m. *robur*, Job 17, 9.

אֲמָצָה m. *robur*. Zach. 12, 5.

אֲמַצְיָ n. pr. viror. 1 Par. 6, 31. Neh. 11, 12.

אֲמַצְיָה et אֲמַצְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 12, 22. 14, 1, 11. Amos 7, 10: 1 Par. 4, 34. 6, 30: 2 Par. 25, 1 sqq.

אָמַר, part. act. אֹמֵר, pass. אָמוּר, infin. absol. אָמוֹר, constr. אֱמֹר, sed semel אֵמַר Prov. 25, 7. cum præf. בֶּאֱמֹר, כֶּאֱמֹר, sed cum לְ semper לֵאמֹר, cum suff. אָמְרִי, אָמְרֵכֶם, fut. יֹאמַר et יֹאמֵר, convers. וַיֹּאמֶר; 1. pers. sing. אֹמַר pro אוֹמַר, cum suffix. et abjecto Aleph יִמְרוּךָ Ps. 139, 20, ubi quidam legunt à יָמַרוּךָ; 1) *dixit* Gen. 1, 3. Jer. 14, 17, et sexcenties. it. *locutus est*, ut דִּבֵּר sed rarò Gen. 4, 8. Ex. 19, 25: 2 Par. 2, 10. 32, 24. Psalm. 139, 20, et Dan. 7, 16. Constr. cum לְ, אֶל, *ad aliquem*, *alicui* ut plurimùm; nonnumquàm *de aliquo*, ut Gen. 20, 13. Jud. 9, 54. Ps. 71, 10. sæpiùs cum accus. rei Deut. 17, 11. Jer. 3, 16. Ps. 139, 10. *jussit mandavit* Lev. 17, 12. Ps. 105, 31. Esth. 1, 17:

Digitized by Google

1 Par. 21, 17. *addixit, assignavit* 1 Reg. 11, 18. Hab. 3, 9. *prædicavit, celebravit,* Jes. 3, 10. Ps. 40, 11. 145, 6, 11. *vocavit, nominavit* Jes. 8, 12. — 2) *secum dixit, animo volvit, cogitavit* addito vel non בְּלִבּוֹ, לְלִבָּבוֹ, Gen. 17, 17. Ps. 10, 6, 11. Ex. 2, 14.

Niph. נֶאֱמַר, fut. יֵאָמֵר et יֵאָמַר, 1) *dictus est* Dan. 8, 26. cum לְ et אֶל pers. Num. 23, 23. Eze. 13, 12. ut lat. *dicitur, dicunt* Gen. 10, 9. 22, 14. Num. 21, 14. — 2) יֵאָמֵר לְ *dicitur alicui* (hoc vel illud) i. e. (ita) *vocatur, appellatur.* Jes. 4, 3. 19, 18. 61, 6. 62, 4. Hos. 2, 1.

Hiph. הֶאֱמִיר *dicere* i. e. spondere fecit Deut. 26, 17, 18.

Hithpa. הִתְאַמֵּר *seipsum prædicavit, extulit se, gloriatus est* Ps. 94, 4. Derivata sunt præter seq. אָמִיר, מַאֲמָר.

אֵמֶר m. cum c. suff. אָמְרוֹ plur. אֲמָרִים constr. אִמְרֵי, suffix. אֲמָרַי, אִמְרֵיכֶם; 1) *verbum, sermo* i. q. דָּבָר, sed tantùm poët. præter Jos. 24, 27. Maximè de verbis Dei Num, 24, 4, 16. Prov. 6, 2. 15, 26. 22, 21. Ps. 19, 15. Sed Gen. 49, 21, Bochart legit אֲמָרֵי *rami* q.v. in אַיָּלָה — 2) *jussum, mandatum.* Job 20, 29: נַחֲלַת אִמְרוֹ מֵאֵל *sors à Deo ei demandata*, imposita.

אֵמֶר n. pr. viror. Jer. 20, 1. Esr. 2, 59. Neh. 7, 61.

אֹמֶר m. suff. אָמְרִי; poët. tantùm. i. q. אֵמֶר, 1) *verbum, sermo* Ps. 19, 4. — 2) spec. *carmen, hymnus* (ἔπος) Ps. 19. 3; *epinicium* Ps. 68, 12. Hab. 3, 9. — 3) *promissio* Dei. Ps. 77, 9. — 4) *res, aliquid*, sicut דָּבָר. Job 22, 28.

אִמְרָה, constr. אִמְרַת, suff. אִמְרָתוֹ, pl. אֲמָרוֹת, constr. אִמְרוֹת; nonnisi poët. *verbum, sermo*, potissimum de verbo Dei Ps. 18, 31. 119, 38, 50, 103, 140, et de poësi sacrâ Gen. 4, 23. Deut. 32, 2. Ps. 17, 6.

אֶמְרָה f. id. Thren. 2, 17.

אֱמֹרִי *Amorrhæus*, collect. *Amorrhæi*, n. pr. populi cananitici, cujus nomen nonnunquàm latissimè patet et ad omnes gentes Cananæas transfertur Gen. 14, 7, 13. 15, 16. 48, 22. Num. 13, 29. 21, 13, 24, 32, 39. Deut. 1, 20. 4, 47. Jos. 2, 10.

אֹמְרִי n. pr. viror. 1 Par. 9, 4. Neh. 3, 2.

אֲמַרְיָה n. pr. viror. Soph. 1, 1: 1 Par. 5, 3 (al. 6, 7). 5, 37 (al. 6, 11). Esr. 7, 3. 10, 42. Neh. 10, 4. 11, 4. 12, 2, 13.

אֲמַרְיָהוּ n. pr. viror 1 Par. 24, 23: 2 Par. 19, 11. 31, 15.

אַמְרָפֶל n. pr. viri Gen. 14, 1, 9.

אֶמֶשׁ m. 1) *nox, præterita*: hinc adv. *nocte præteritâ* Gen. 19, 34. 31, 29, 42. it. *heri* i. q. תְּמוֹל 2 Reg. 9, 26. — 2) *nox, tenebræ* generatim. Job 30, 3: *fugiunt* אֶמֶשׁ שֹׁאָה וּמְשֹׁאָה *in noctem* seu *tenebras vastæ vastitatis.* Desertum enim invium egregiè nocti tenebrisque comparare solent Orientales. Vide Jer. 2, 6, 31 et Jes. 42, 16. Etymon incertum.

אֱמֶת pro אֲמֶנֶת f., suff. אֲמִתִּי, אֲמִתָּו; pr. *firmitas, stabilitas, perennitas*, hinc *amicitia, favor, boni-*

Digitized by Google

tas constans et *stabilis* Ex. 18, 21. Jud. 9, 16, 19. Jos. 2, 12. Jes. 39, 8. — 2) *fides*, quâ quis sibi constat, promissa servat et exsequitur Jes. 59, 14, 15. Ps. 45, 5. 71, 22. 91, 4. Sæpissimè jungitur חֶסֶד et per ἓν διὰ δυοῖν intelligendus *favor constans et perennis*. עָשָׂה חֶסֶד וֶאֱמֶת עִם *benevolentiam sinceram alicui præstare* Gen. 24, 49. 47, 29. Jos. 2, 14: 2 Sam. 2, 6. 15, 20. — 3) *probitas, integritas*. Opp. רֶשַׁע Prov. 8, 7. Spec. est *integritas* (judicis), *justitia* Ps. 19, 10. Jes. 16, 5. Prov. 29, 14; it. *sinceritas* opp. simulationi Jos. 24, 14: 1 Sam. 12, 24: 1 Reg. 2, 4. Jes. 10, 20. — 4) *veritas* oppos. mendacio Gen. 42, 16. Deut. 22, 20: 2 Sam. 7, 28. אֲמָרִים אֱמֶת *verba (quæ) veritas (sunt)* Prov. 22, 21. Jes. 42, 3. Jer. 26, 15. Ps. 119, 142. אֱמֶת יְהוָה *veritas Dei* sæpè pro verâ ejus doctrinâ et religione Ps. 25, 5. 26, 3. 86, 11. — Rad. אָמַן.

אַמְתַּחַת f., suff. אַמְתַּחְתּוֹ, plur. constr. אַמְתְּחוֹת, suff. אַמְתְּחֹתֵינוּ; *saccus* Gen. 42, 27. sq. 43, 18, 21, 22, — Rad. מָתַח.

אַמְתַּי n. pr. viri 2 Reg. 14, 25. Jon. 1, 1.

אָן forsan contract. ex אַיִן *ubi?* מֵאָן *unde?* 2 Reg. 5, 25 (in Chethib). Dein: *quo? quorsum?* de tempore *quamdiu?* עַד־אָן *usque quando? quamdiu?* Job 8, 2. Cum ה locali אָנָה 1) *quo? quorsum?* etiam citra interrog. Jos. 2, 5. Neh. 2, 16. Constr. prægnans est Jes. 10, 3: אָנָה תַעַזְבוּ כְבוֹדְכֶם *quorsum* (transportabitis ubi) *relinquetis divitias vestras*. — 2) *ubi?* Ruth. 2, 19. — 3) de tempore: עַד־אָנָה *usque quando? quamdiu?* Ex. 16, 28. Ps. 13, 2. Job 18, 2. — 4) sine interr. אָנָה וָאָנָה *huc et illuc* 1 Reg. 2, 36, 42.

אֹן i. q. אוֹן *Heliopolis*.

אָנָּא (lege *ânna*, non *onna*) interj. *ah quæso!* seq. imperat. Gen. 50, 17, vel fut. apoc. i. e. Optativ. Neh. 1, 5, alibi absol. legitur Ex. 32, 31. Dan. 9, 4. Scribitur אָנָּה 2 Reg. 20, 3. Jes. 38, 3. Job 1. 14.

אָנָה 1) vicin. verbis אָנַח, אָנַק, אָנַן, עָנָה; *mœruit, luxit, ingemuit, suspiria duxit* Jes. 3, 26. 19, 8. — 2)

Pih. אִנָּה *fecit* (Deus), *ut obveniret, accideret* aliquis alicui Ex. 21, 13.

Puh. אֻנָּה, fut. יְאֻנֶּה; *obvenire factus est* i. e. *obvenit, obtigit* infortunium Prov. 12, 21. Ps. 91, 10.

Hithpa. הִתְאַנָּה, part. מִתְאַנֶּה; *se ipsum objecit*, i. e. *occasionem quæsivit* alicui nocendi cum לְ 2 Reg. 5, 7. — Deriv. אָנִי, אֲנִיָּה, אֳנִיָּה (et fort. אֵת pro אֶנֶת), תַּאֲנָה, תְּאֵנָה, תַּאֲנִיָּה.

אָנָה *quorsum?* vid. אָן.

אָנָּה vid. אָנָּא.

אָנוּ *nos* i. q. אֲנַחְנוּ tantùm Jerem. 42, 6 in Chethib. Deriv. ab אָנִי, ut אֲנַחְנוּ ab אָנֹכִי, et ex eâ decurtata sunt Suffixa נוּ, ־נוּ, ־נוּ. In Keri אנחנו, at nil dubito, quin אנו genuinum sit.

אֱנוֹשׁ m., pl. אֲנָשִׁים (cf. יוֹם, pl. יָמִים), constr. אַנְשֵׁי, suffix. אֲנָשֶׁיךָ,

Digitized by Google

אֲנָשֶׁיהָם; vocab. poët. 1) *homo* et plerùmque collect. *homines* Ps. 8, 5. 55, 14. Job 7, 17. 15, 14. Deut. 32, 26. Spec. est forsan *vulgus*, *homines vulgares*, hinc Jes. 8, 1: בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ *scripturâ vulgari* i. e. vulgaribus, non artificiosis litterarum figuris, ab illiterato quoque nullo negotio legendis. —it. *homines mali*. Ps. 9, 20. 56, 2 66, 12.—2) n. pr. viri Gen. 4, 26. 5, 9, 9.—Rad. אָנַשׁ, ut vulgò, sed W. Gesenio אֱנוֹשׁ est forma deducta vocabuli inusit. אֱנֹשׁ, quod ut primitiv. ducit, et à quo etiam formam contractam et emollitam אִישׁ derivari contendit. Ergò juxta eum ægritudinis et morbi significatus, qui inest in rad. אָנַשׁ, aliundè (à themate נָשׁ) penitus ab hâc radice nominali planè alienus est. Sed hoc nimis coactum.

אָנַח vicin. אָנַה · אָנַק · אָנָה · אָנָק.

Niph. נֶאֱנַח, imper. הֵאָנַח, fut. יֵאָנַח; *ingemuit*, *suspiravit* Thren. 1, 21. Prov. 29, 2. Joël 1, 18. Cum עַל rei propter quam suspiratur Eze. 21, 12 (9, 4) et מִן Ex. 2, 23.

אֲנָחָה f. suff. אֲנָחָתִי, pl. cum. suff. אֲנָחוֹתַי; *gemitus*, *suspirium* Ps. 6, 7. 31, 11. Job 3, 23. Thren. 1, 22. Jes. 24, 2. 35, 10. 51, 11.

אֲנַחְנוּ pron. plur. c. *nos*, forma vulgaris, ex qua decurt. est נַחְנוּ.

אֲנִי, cum accentu disjunct. אָנִי, pron. sing. c. *ego* i. q. אָנֹכִי q. v. Ex. 22, 26. Eccl. 2, 1, etc. Nonnunquam includit verbum substant. *ego* (*sum*). Gen. 24, 24; sed plerumque seq. attributo.

אֳנִי c. *navis* seu potius collect. *classis* 1 Reg. 9, 26. 10, 11, 22. — Rad. אנה.

אֳנִיָּה f. pl. אֳנִיּוֹת, suff. אֳנִיּוֹתֵיהֶם; *navis* Gen. 49, 13. Jud. 5, 17. Jes. 2, 16. Jon. 1, 3. Prov. 30, 19: 2 Par. 9, 21, sed 18, 13 Chethib habet אוֹנִיּוֹת · אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת *nautæ* 1 Reg. 9, 27. — Rad. אָנָה.

אֲנִיָּה f. *mœror*, *luctus* Jes. 29, 2. — Rad. אָנָה.

אֲנִיעָם n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

אֹנֶךְ m. *plumbum* i. q. עֹפֶרֶת, hinc pro *perpendiculo* Am. 7, 7: חוֹמַת אֲנָךְ *murus perpendiculi* i. e. ad amussin constructus. Vers. 8: *perpendiculum admovebo populo meo Israël* i. e. omnia destruam, quasi ad normam et libellam. Cf. Jes. 34, 11: 2 Reg. 21, 13.

אָנֹכִי in Pausâ mutato tono אָנֹכִי pron. sing. c. *ego*, Gen. 7, 4. Ex. 3, 6. Jud. 17, 9: 1 Sam. 1, 15, etc. Ab hâc formâ primigeniâ derivata videtur brevior altera אֲנִי.

אָנַן vicin. sunt אָנָה, אָנַח, אָנָה.

Hithpo. הִתְאוֹנֵן pr. *mœstum se gessit*, hinc *conquestus*, *quiritatus*, *est*. Part. pl. מִתְאוֹנְנִים *quiritantes* Num. 18, 1. fut. יִתְאוֹנֵן *quiritabitur* Thren. 3, 39.

אָנַס ut in Syr. *ursit*, *coëgit*; part. act. אוֹנֵס Esth. 1, 8.

אָנַף, fut. יֶאֱנַף pr. *spiravit*, *naribus efflavit*; hinc translatè *iratus fuit*. Constr. vel absol. Ps. 2, 12. 60, 3. 79, 5, vel cum בְּ objecti Jes. 12, 1: 1 Reg. 8, 46. Ps. 85, 6. In Kal

Digitized by Google

legitur nonnisi in submiliore et poëtico dicendi genere, in pedestri oratione frequentatur.

Hithpa. הִתְאַנַּף, futur. יִתְאַנַּף, pr. *iratum se præbuit*, hinc i. q. Kal, cum בְּ Deut. 1, 37. 4, 21. 9, 20: 1 Reg. 11, 9.—Deriv. אַף pro אֲנַף.

אַנָּפָה f., avis quædam impura vulgò *ardea* Lev. 11, 19. Deuter. 14, 18. LXX. χαραδριός i.e. avis in hiatibus amnium et ad ripas degens. Bochart *iracundam* reddit cum Hebræis et suspicatur aquilæ genus esse, quod Arabes *zummadj* vocant et cui nomen est ab *iracundiâ*.

אָנַק, imper. אֲנַק, fut. יֶאֱנַק; vicin. sunt אָנָה, אָנַח, אָנָח, אָנַק, חָנַק; *ingemuit vehementius, clamavit cum gemitu* Jer. 51, 52. Eze. 26, 15.

Niph. part. plur. נֶאֱנָקִים *gementes apud se, singultantes* Eze. 9, 4. 24, 17. Imper. הֵאָנֵק דֹּם *ingemisce tacens*, ne quis suspiria audiat.—Indè:

אֲנָקָה f. constr. אֲנָקַת 1) *clamor, gemitus* Mal. 2, 13. Ps. 12, 6. 79, 11. 102, 21. — 2) Lev. 11, 30 *stellionis* genus nomen habens à voce suâ gemebundâ. LXX. Vulgat. *murem araneum* reddunt. Vide Bochart. in Hierozoic.

אָנֹשׁ i. q. נוּשׁ *æger, malè affectus fuit*. Part. pass. אָנוּשׁ, f. אֲנוּשָׁה *æger, malè affectus*, de plagâ aut vulnere ægrè sanabilibus Jer. 25, 18. Mich. 1, 9. Job 34, 6, de dolore Jes. 17, 11, de die calamitoso Jes. 17, 16, de animi indole malignâ Jer. 17, 9.

Niph. fut. in pausâ et cum וְ conv. וַיֵּאָנֵשׁ *et graviter ægrotavit*. 2 Sam. 12, 15.

אָסָא n. pr. viri. 1 Reg. 15, 9—24: 1 Par. 9. 16: 2 Par. 14—16.

אָסָה inus. sed forsan i. q. arab. אזי *læsus est, percepit noxam* et transit. *læsit*. Indè אָסוֹן.

אָסוּךְ m. *pyxis unguentaria* 2 Reg. 4, 2. — Rad. סוּךְ.

אָסוֹן m. *noxa, damnum*, Gen. 42, 4. 38. Ex. 21, 22, 23.—Rad. אסה.

אָסוּר m. pl. אֲסוּרִים, suff. אֲסוּרָיו; *vinculum* Jud. 15, 14. Eccl. 7, 26 (27). בֵּית הָאָסוּר Jer. 37, 15 *domus vinculi* i. e. carcer. Jer. 37, 15. — Rad. אָסַר.

אָסִיף et אָסֻף m. *collectio* seu *messis pomorum* Ex. 23, 16, 34, 22. — Rad. אָסַף.

אָסִיר m. pl. אֲסִירִים, constr. אֲסִירֵי, suff. f. אֲסִירַיִךְ; substant. (cf. Gen. 39, 20) *captivus*. Job 3, 18. Ps. 68, 7.

אַסִּיר m. 1) id. Jes. 10, 4. 24, 22. 42, 7. — 2) n. pr. viror Ex. 6, 24: 1 Par. 6, 7, 8, 22.

אסם vicin. שׂוּם *ponere*, chald. et syr. אסן *coacervavit, reposuit*. Indè

אֲסָמִים, m. pl. suff. אֲסָמֶיךָ; *horrea* Deut. 28, 8. Prov. 3, 10, quæ in oriente subterranea esse solent, hodiè *Matmourath* dicta.

אַסְנָה n. pr. viri Esr. 2, 50.

אַסְנַפַּר n. pr. viri Esr. 4, 10.

אָסְנַת n. pr. mulieris Gen. 41, 45. 46, 20.

Digitized by Google

אָסַף part. act. cum suff. אֹסְפָךְ, אָסְפֵם, pass. pl. constr. אֲסֻפֵי, infin. absol. אָסוֹף, constr. אֹסֶף, suff. אָסְפָךְ, imp. אֱסֹף, cum ה parag. אֱסֹפָה, pl. אִסְפוּ, fut. תֹּסִף, יֹאסֹף Ps. 104, 29, cum ו convers. וַיֹּסֶף 2 Sam. 6, 1. Suff. יֹאַסְפֵנִי, 1 pers. cum ה paragog. אֹסִפָה et suff. אֹסִפְךָ 1 Sam. 15, 6; cognat. סוּף, סָפָה, it. יָסַף, et fortius חָסַף; 1) *collegit*, fruges Ex. 23, 10, spicas Ruth 2, 7, pecuniam 2 Reg. 22, 4, it. *congregavit* homines, populum, etc. Ex. 3, 16. Num. 21, 16: 2 Sam. 12, 28, etc. constr. cum אֵל et עַל loci. — 2) *recepit*, maximè in hospitium et tutelam Deut. 22, 2. Jos. 20, 4. אָסַף מִצָּרַעַת 2 Reg. 5, 3 sq. *recepit* aliquem *a lepra* i. e. medicatus est homini leproso, quo facto in reliquorum hominum consortium denuò recipiebatur. — 3) *collegit* ad se, *contraxit*, *retraxit* Gen. 49, 33: 1 Sam. 14, 19. Joël 2, 10. — 4) *abstulit* Gen. 30, 23. Jes. 4, 1. 10, 14. Ps. 104, 29. Job 34, 14. — 5) *sustulit è medio*, *interfecit*. Jud. 18, 25: 1 Sam. 15, 6. Jer. 8, 13: Eze. 34, 29. Soph. 1, 2. — Quoad Jes. 58, 8, est vel *in tutelam et protectionem assumpsit*, vel *extremum agmen collegit, duxit*; cf. Pih. Hunc ultimum sensum commendare videtur antitheti ratio, quippè proximè anteponitur; *et præcedet faciem tuam justitia tua*.

Niph. נֶאֱסַף, part. נֶאֱסָף, inf. absol. הֵאָסֹף, imp. f. הֵאָסְפִי, fut. יֵאָסֵף: 1) *collectus*, *congregatus est*, cum אֵל (Lev. 26, 25), עַל (2 Sam. 17, 11), לְ (2 Par. 30, 3) loci, quanquàm עַל in hâc phrasi frequentiùs valet *contra* Genes. 34, 30 Ps. 35, 15. — נֶאֱסַף אֶל־עַמּוֹ Genes. 49, 29, אֶל־אֲבוֹתָיו Jud. 2, 10 et simpliciter נֶאֱסַף Num. 20, 26 *congregatus est ad populum suum*, *ad patres suos*, de introitu in locum ubi Hebr. animas majorum suorum, congregatas esse credebant. Distinguitur ista *ad patres* seu *ad populum congregatio* tam à morte quam à sepulturâ (Gen. 25, 8. 35, 29: 2 Reg. 22, 20). Alia ratio est locorum, in quibus נֶאֱסַף dicitur de collectione cadaverum in pugnâ interfectorum ad sepulturam Jer. 8, 2. Eze. 29, 5. Job 27, 19. — 2) *receptus est* (cf. Kal no. 2), de leproso i. q. sanatus est Num. 12, 14. et reflex. *recepit se* (in vaginam), de gladio Jer. 47, 6. — 3) *ablatus est*, *evanuit*, *periit*. Jes. 16, 10. 60, 20 Jer. 48, 33. Hos. 4, 3.

Pihel particip. מְאַסֵּף, pl. cum suff. מְאַסְּפֵי, Daguesch ejecto; 1) *collegit* Jes. 62, 9. — 2) *recepit* in hospitium Jud. 19, 18. — 3) *extremum agmen collegit*. Num. 10, 25. Jos. 6, 9, 13. Jes. 52, 12.

Puh. אֻסַּף, part. מְאֻסָּף; *collectus est* Jes. 24, 22. Eze. 38, 12. Zach. 14, 14.

Hiph. fut. תֹּאסִפוּן v. in יָסַף.

Hithpa. infinit. הִתְאַסֵּף *congregari* Deut. 33, 5. — Deriv. אֹסִיף et quæ statim seq.

אָסָף n. pr. viror. Jes. 36, 3: 2 Reg. 18, 18. Esr. 2, 41. 3, 10. Neh. 2, 8. 7, 44. 11, 22: 1 Par. 16, 4, 5. 25, 1: 2 Par. 20, 14. 29, 13, 30.

Digitized by Google

Nomen unius ex ipsis præseferunt inscriptiones duodecim Psalmorum (50. 73—83).

אָסִיף vid. אָסִיף.

אָסוֹף m., tantùm in plur. אֲסָפִים et constr. אֲסָפֵי; *collectiones* i. e. promptuaria 1 Par. 26, 15, 17. Neh. 12, 25. Aliis *congregationes*, *concilia*, sed illud præstat. cf. 2 Par. 25, 24.

אֹסֶף m. pl. constr. אֲסָפֵי; *collectio*, *messis*, maximè *pomorum* Jes. 32, 10. 33, 4. Mich. 7, 1.

אֲסֵפָה f. *congregatio* Jes. 24, 22.

אֲסֻפָּה f. nonnisi in pl. אֲסֻפּוֹת *congregationes*, maximè virorum doctorum et sapientium de rebus divinis disputantium Eccles. 12, 11: בַּעֲלֵי אֲסֻפּוֹת *domini* i. e. socii *congregationum*, *sodales societatum*.

אֲסָפִים v. אָסוֹף.

אֲסַפְסֻף m. *turba miscella*, ex variis hominum generibus collecta. Cum Art. הָאֲסַפְסֻף Num. 11, 4, א quiesc. De eâdem re Ex. 12, 38 עֵרֶב רַב.

אַסְפָּתָא n. pr. viri Esth. 9, 7.

אָסַר part. act. poët. אֹסְרִי (pro אֹסֵר) Gen. 49, 11. pass. אָסוּר, pl אֲסוּרִים, cum articulo et expulso א, הָסוּרִים Eccl. 4, 14. f. אֲסוּרוֹת, constr. אֲסוּרֵי, inf. abs. אָסוֹר, constr. cum præf. לֶאֱסוֹר et לֶאֱסוֹר, suff. אֲסָרֶךָ, אֲסָרָם, imper. אֱסוֹר, pl. אִסְרוּ, fut. יֶאֱסֹר et יֶאֱסֹר, cum suff. et ו convers. וַיֶּאֱסָרֵהוּ, וַיֶּאֱסָרֵהוּ 1) *ligavit*, *alligavit* (cogn. אָזַר) Gen. 49, 11. Eze. 3, 25. Ps. 118, 27. Neh. 4, 12, etc. —2) *vinxit* Gen. 42, 24, nominatim compedibus Ps. 149, 8. Jer. 40, 1. 2 Reg. 25, 7. Part. אָסוּר *vinctus* Ps. 146, 7, metaph. de homine amore mulieris capto Cant. 7, 6. —3) *captivum fecit*, *in custodia tenuit*, quamquam non vinctum. 2 Reg. 17, 4. 23, 33. Part. אָסוּר *captivus* Gen. 40, 3, 5. Jes. 49, 9. בֵּית הָאֲסוּרִים *domus captivorum* i. e. carcer Jud. 16, 21, 25. Eccl. 4, 14. — 4) *alligavit*, *junxit* currui jumenta 1 Sam. 6, 7, 10, et currum (jumentis) Gen. 46, 29, vel absol. 1 Reg. 13, 44: אֱסֹר וָרֵד *junge* (currum equis) *et descende*. —5) *alligavit* seu *nexuit pugnam* i. e. adoriendo incepit, 1 Reg. 20, 14: 2 Par. 13, 3.—6) אָסַר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ *ligavit obligationem* seu *interdictum super se* i. e. religione quâdam se obstrinxit votoque suscepto abstinentiam ab usu alicujus rei aliàs licitæ promisit. Num. 30, 3 sq Differt à נָדַר נֶדֶר, pr. *voto suscepto se aliquid facturum* vel *præstiturum promisit*.

Niph. נֶאֱסַר, imp. pl. הֵאָסְרוּ, fut. יֵאָסֵר; 1) *ligatus*, *vinctus est* Jud. 16, 6. 13. — 2) *in custodia tenetur* Gen. 42, 16. 19.

Pu. אֻסַּר *bello captus*, *captivus factus est* Jes. 22, 3. — Deriv. præter seq. sunt: מָסֹרֶת, אַסִּיר, אָסִיר, אֵסוּר, מוֹסֵרִים.

אֵסָר et אִסָּר m. pr. *obligatio*, hinc *votum abstinentiæ*. Num. 30, 3 sq. In statu abs. ubiquè אֶסָּר, at cum suff. אֲסָרָה, pl. אֲסָרֶיהָ 30, 6, 8, 15.

אֵסַר־חַדּוֹן n. pr. *Assaraddon* Assyriæ rex 2 Reg, 19. 37. Jes. 37, 38. Esr. 4, 2.

אֶסְתֵּר n. pr. mul. Esth. 8, 10, 11.

Digitized by Google

אַף particula, quæ augendæ orationi, inservit. Ferè synonym. conjunctionis גַּם, sed magis poët. est. — 1) *adeò* Job 14, 3. 15, 4. Cant. 1, 16, etc. — הַאַף *num adeò?* Am. 2, 11. Job 34, 16. 40, 8. — Ante pronomen iteratum emphaseos causâ Prov. 22, 19: הוֹדַעְתִּיךָ אַף אַתָּה *doceo te, te inquam.* Hinc *nedum* Job 4, 19. — 2) simpl. *etiam* Lev. 26, 16, 28: 2 Sam. 20, 14. Ps. 93, 1. 108, 2. Job 32, 10, etc. Jes. 40, 24. 41, 26. Sæpè dicitur poët. et cum emphasi pro vulgari *et item*, *nec non* Jes. 48, 12, 13. 26, 8. 33, 2. 41, 10. — 3) per ellipsin particulæ conditionis. i. q. אַף אִם *etiamsi*, Job 19, 4. It. *licet, quamquàm* Ps. 44, 10. 58, 3. 68, 17. — אַף כִּי a) pr. *quin etiam quod, quin imò* Eze. 23, 40. Hab. 2, 5. — b) *nedùm;* ubi igitur præcessit affirmatio, *quantò magis* 1 Sam. 14, 30: 2 Sam. 4, 11, ubi negatio, *quantò minùs* Job 25, 6. — Gen. 3, 1: אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים forsan pro הַאַף כִּי *adeone verum quod dixerit Deus?* siccine Deus dixerit?

אַף (pro אֶנֶף) m. suff. אַפִּי, אַפְּךָ, dual. אַפַּיִם, constr. אַפֵּי; pr. *spiramentum, membrum, quo spiramus*, hinc 1) *nasus* sive hominum Num. 11, 20 sive animalium Job 40, 24. גֹּבַהּ אַף de fastu v. גֹּבַהּ. רוּחַ אַף *efflatio spiritus per nares*, ut eorum, qui irâ perciti sunt Job 4, 9. — Hinc 2) *ira*, quæ anhelando se prodit. בַּעַל אַף Prov. 22, 24 et אִישׁ אַף 29, 22 *iracundus.* Sæpissimè de *irâ Dei* Deut. 32, 22. 29, 19. Job 36, 13. — Dual. אַפַּיִם 1) *duo spiramina* seu *spiramenta* i. e. *nares*, *nasus.* Gen. 2, 7. — 2) *ira*, maximè in קְצַר אַפַּיִם *citò irascens*, אֶרֶךְ אַפַּיִם *tardus ad iram* i. e. patiens. — 3) *facies*, *vultus* Gen. 3, 19. Crebra est formula: *prostravit sè* אַפַּיִם אַרְצָה *vultu ad terram demisso* Gen. 19, 1. 42, 6. לְאַפֵּי דָוִד *coram Davide* 1 Sam. 25, 23 pro vulgari לִפְנֵי. — 4) *duæ personæ* (cf. πρόσωπον, et פָּנִים). 1 Sam. 1, 5: מָנָה אַחַת אַפַּיִם *portionem unam duarum personarum* dedit i. e. duplicem. — 5) n. pr. viri 1 Par. 2, 30, 31. — Rad. אָנַף.

אָפַד fut. יֶאֱפֹד *accinxit, amicivit*, spec. de humerali summi sacerdotis אֵפוֹד dicto Ex. 29, 5. Lev. 8, 7. Indè אֵפוֹד, nisi ab eo verbum ipsum denominatum sit.

אֵפֹד n. pr. viri Num. 34, 23.

אֵפֹדָה f. constr. אֵפֹדַת, suff. אֵפֹדָתוֹ; 1) nom. action. verbi אָפַד; *amictus, adstrictio* (Ephodi) Ex. 28, 8. — 2) *amictus* (aureus) seu *obductio* statuæ Jes. 30, 22 i. q. צִפּוּי. Solebant enim idolorum imagines è ligno vel opere fictili confici laminisque aureis argenteis sive foràs obduci.

אַפְדָּן m. ut in syr. *palatium;* suff. אָהֳלֵי אַפְדְּנוֹ *tentoria palatii ejus* Dan. 11, 45. Aleph est forsan prosthetic. sequente Dag. forti, cf. אַפְרִיוֹן. — Rad. פדן.

אֹפֶה, part. act. אֹפֶה, suff. אֹפֵהוּ, pl. אֹפִים, f. אֹפוֹת, imp. pl. אַפוּ (pro אֵפוּ) Ex. 16, 23. fut. f. cum ו conv. et suffix. וַתֹּאפֵהוּ (pro וַתֹּאפֶהוּ) 1 Sam. 28, 24. pl. יֹאפוּ; *coxit*, special. pa-

Digitized by Google

nem placentamve in furno, Gen. 19, 3. Lev. 26, 26. Jes. 44, 15, 19, etc. *Seq.* duo accus. alter materiæ, alter ejus, quod ex eâ paratur Lev. 24, 5. Part. ut substant. sumitur *pistor*, pistrix Genes. 40, 1: 1 Sam. 8, 13, שַׂר הָאֹפִים *princeps pistorum*, Ægyptiorum regis aulicus (Gen. 40, 2 sqq.) quæ dignitas etiam apud Mogolos est.

Niph. fut. f. תֵּאָפֶה *coquatur, coquetur* Lev. 6, 10. 7, 9, pl. תֵּאָפֶינָה *coquantur* Lev. 23, 17. - Der. תַּפּוּחִים, מַאֲפֶה et אֹפוּ et אֹפוֹא cum Aleph paragog. (ut רִבוֹא, רִבוּא), quæ formæ in libris mss. mirè variant; — 1) adv. *ità prorsus, igitur*. Job 9, 24: אִם־לֹא אֵפוֹ *si non ita est*. Gen. 43, 11: אִם־כֵּן אֹפוֹא *si prorsus ita* (est) Gall. *puisqu'il en est ainsi*. — 2) plerumque emph. additur tum pronom. *et* adv. interrog. ut gr. ποτέ, latin. *tandem* Gen. 27, 33. בַּמֶּה אֹפוֹא *quâ tandem re?* Ex. 33, 16. Jes. 22, 1: מַה־לָּךְ אֹפוֹא *quid tibi tandem?* אַיֵּה אֹפוֹא *ubi tandem?* Job 17, 15. Jud. 9, 38. Jes. 19, 12. Gen. 27, 37: וּלְכָה אֹפוֹא מָה אֶעֱשֶׂה בְנִי *et tibi jam quid faciam mi fili?* tum exhortat. et votis. Job 19, 6: דְּעוּ אֹפוֹא *scitote igitur*, LXX. γνῶτε οὖν. 2 Reg. 10, 10. Prov. 6, 3.

אֹפוֹ v. אוּפוֹ.

אֵפוֹד m. *ephod*, amiculum summi sacerdotis, auro, purpurâ, cocco byssoque contextum, quod juxta Braunium post Kimchi, Jarchi, etc. est vestimentum breve, constans duabus plagulis, in humeris fibulis aureis gemmatis nexis, et indè ad medias nates dependentibus, quarum altera posterior tergum, altera anterior pectus et ventrem tegebat. Ex. 28, 4 sqq. Lev. 8, 7. Præter summum pontificem alii quoque hoc vestimento sed ex lino confecto induebantur, Davides nempe sacram choream ducens 2 Sam. 6, 14 atque Samuel, summi sacerdotis puer 1 Sam. 2, 18, 28 nec non alii inferioris ordinis pontifices. — 2) *simulacrum* idoli. (cf. אֵפוֹד no. 2) Jud. 8, 27, neque aliter, ut videtur Jud. 17, 5. 18, 17 — 20. Hos. 3, 4. — 3) n. pr. viri Num. 34, 23.

אֲפִיחַ n. pr. viri 1 Sam. 9, 1.

אָפִיל *serotinus*, de frugibus, Ex. 9, 32. — Rad. אפל.

אָפִיק, m. constr. אֲפִיק, pl. אֲפִיקִים Job 12, 21. constr. אֲפִיקֵי 1) *canalis, tubus*, Job 40, 18. a) *alveus fluvii* Jes. 8, 7. Eze. 32, 6, it. fondus maris 2 Sam. 22, 16. — b) *rivus, torrens* Ps. 42, 2. 126, 4. Joël 1, 20. אֲפִיק נְחָלִים *torrens convallium* Job 6, 15; hinc c) ipsa *vallis*, torrente irrigua i. q. נַחַל, Eze. 6, 3. 34, 13. 35, 8. 36, 4, 6. — 2) *fortis, robustus* Job 41, 7: אֲפִיקֵי מָגִנִּים *robusti clypeorum* i. e. clypei (crocodili) robusti. 12, 21: *zonam fortium solvit*; in paralell. גְּדִיבִים.

אֲפִיק Jud. 1, 32, vid. אֶפֶק.

אפל rad. inusit. Indè אֹפֶל, אֹפֶל, אֲפֵלָה, מַאֲפֵלָה, מַאֲפֵלִיָּה, אָפִיל.

אָפֵל m. *caliginosus*, Am. 5, 20.

אֹפֶל m. *caligo*, vox poët, Ps. 11, 2. Job 3, 6. 10, 22. 28, 3. 30, 26. Metaph *miseria, infortunium* Job 23, 17.

אֲפֵלָה f. suff. אֲפֵלָתְךָ *caligo*, eaque densa et crassa Ex. 10, 22. Metaph.

Digitized by Google

miseria Jes. 8 22, etc. Pl. אֲפֵלוֹת *tenebræ* Jes. 59, 9.

אֲפֵלֵל n. pr. viri 1 Par. 2, 37.

אפן rad. inus. sed forsan *vertit* ut פָּנָה. — Hinc אוֹפָן *rota*, et

אֹפֶן, pl. cum suff. אֲפָנָיו; *tempus* à *vertendo volvendo*que, cf. תְּקוּפָה, דּוֹר, περίοδος et plura vocab. *annum* designantia, quæ omnia pr. orbem indicant, ut *annus*, undè *annulus*, ἐνιαυτός. Hinc Prov. 25, 11: דָּבָר דָּבֻר עַל־אָפְנָיו *verbum prolatum in temporibus suis* i. e. tempore opportuno. Symm. Vulg. Abulwalid., qui confert arabic. אָפָן *tempus*. Sed aliis est: *Verbum ductum super rotis suis*, i.e. citò dictum, modò אֹפֶן idem *rota* sit quod אוֹפָן. Ità Syr. *in rotâ* i. e. *citò*.

אָפַס i. q. פָּסַס *cessavit, esse desiit, defecit* Gen. 47, 15. 16. Ps. 77, 9. Jes. 16, 4. Indè

אֶפֶס, m. suff. אַפְסִי, dual. אֶפְסַיִם pl. אֲפָסִים, undè constr. אַפְסֵי; 1) subst. *finis, extremitas*. אַפְסֵי אֶרֶץ *fines terræ*, poët. de ultimis terrarum oris. Ps. 2, 8, etc. Dual. *utraque* pedum *extremitas* i. e. *tali*. Sic Chald. Syr. et Vulg. Eze. 47, 3, ubi sensus est aquæ non profundæ, quæ modò talos rigant. — 2) adv. *non amplius* Deut. 32, 36. Jes. 5, 8. Am. 6, 10. It. *pretereà non* Jes. 45, 6. 46, 9. Soph. 2, 15: אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד *ego sum neque ullus præterea*. — 3) *non*. Jes. 54, 15. בְּאֶפֶס *sine*, Dan. 8, 25. Job 7, 6. Prov. 14, 28. — 4) *nihil, nihilum* Jes. 41, 12. 29. מֵאֶפֶס id. pr. *de nihilo* 40, 17, בְּאֶפֶס *propter nihilum* i. e. sine causâ 52, 4. — 5) *nonnisi* Num. 22, 35. 23, 13. — 6) Conj. אֶפֶס כִּי pr. *tantùm, quòd*, simpl. pro *tamen, veruntamen*. Num. 13, 28. Deut. 15, 4. Am. 9, 8.

אֶפֶס דַּמִּים n. pr loci in tribu Judâ 1 Sam. 17, 1, pro quo 1 Par. 11, 13 פַּס־דַּמִּים.

אֶפַע m. vocab. forsan vitiosum Jes. 41, 24, ubi de idolorum infirmitate: פָּעֳלֶכֶם מֵאַפָּע, in altero membro מֵאַיִן Nonnullis אֶפַע est i. q. אֶפְעֶה *vipera*, et reddunt: *facinus eorum viperâ pejus* (est), sed prorsus invito contextu. Repone ergò cum Vulg. Chald. Saad. מֵאֶפֶס, quod legitur in locis similibus 40, 17. 41, 12, 29 et frequentissimum est in his capitibus.

אֶפְעֶה c. *vipera*, Job. 20, 16. Jes. 30, 6. 56, 5. Job 20, 16. — Rad. פָּעָה.

אֹפֶף, pl. אֲפֻפוֹ, pro. אֲפוֹ, cum suff. אֲפָפוּנִי; ut סָבַב *circumdedit*, sed poët. cum acc. Ps. 18, 5. 116, 3: 2 Sam. 22, 5. Jon. 2, 6. cum עַל Ps. 40, 13.

אָפַק obfirmavit, *tenuit, continuit*, cf. חָזַק, הֶחֱזִיק.

Hithpah. inf. הִתְאַפֵּק, fut. in pausâ אֶתְאַפֵּק fut. *continuit se, vim sibi fecit*, Gen. 43, 31. 45, 1: 1 Sam. 13, 12. Jes. 42, 14. 63, 15. Esth. 5, 10. — Deriv. אֲפִיק.

אֲפֵק n. pr. *Apheca* 1) urbis in tribu Aser Jos. 19, 30, quæ et אֲפִיק Jud. 1, 31. Eadem Jos. 13, 4 sed cum ה locali. — 2) urbis propè Jezrahel (cum ה locali) 1 Sam. 29, 1. Harum alterutram intelligas etiam Jos. 12, 18.

אַפֵּקָה n. pr. oppidi in montanis Judæ Jos. 15, 53.

Digitized by Google

אֵפֶר m. * 1) pr. *pulvis*, neque *cinis*, ut vulgò volunt: invictè demonstrant tùm locutiones Gen. 18, 27. וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר *ego qui nonnisi terra et pulvis* (sum). et Jes. 44, 20 רֹעֶה אֵפֶר *pascens pulverem* scil. vento agitatum, i. q. alibi *pascens* i. e. sectans *ventum*. tùm deniquè vocab. דֶּשֶׁן quod pr. *cinerem* notat. — Hinc 2) *cinis* Num. 19, 9, 10. Alibi de *pulvere* intelligi minimè repugnat. * Metaph. Job 1, 3, 12: מְשָׁלֵי אֵפֶר *sententiæ pulveris* i. e. inanes et fallaces. — Rad. אפר, modò non sit primitiv. cf. עָפָר.

אֵפֶר m. id. juxta quosdam, sed potius *capitis tegumentum fastigiatum*, sive conferatur בָּאֵר transp. litt. Sive (Syr. מעפרא mahphrô) *cidaris* sacerd. *et episcoporum 1 Reg. 20, 38, 41. LXX.* τελαμών.

אֶפְרֹחַ masc. plur. אֶפְרֹחִים, suff. אֶפְרֹחָיָה; *pulli* avium. Deut. 22, 6, Ps. 84, 4. — Rad. פָּרַח.

אַפִּרְיוֹן m. *sella gestatoria, lectica*, Cantic. 3, 9. LXX. φορεῖον. Vulgat. *ferculum*. — Rad. פָּרָה.

אֶפְרַיִם n. pr. 1) *Ephraim*. Josephi filius natu minor, Gen. 41, 52. 46, 20, etc. — 2) tribus ab eo oriunda Jos. 16, 5. sqq., plenius בְּנֵי אֶפְרַיִם Numer. 10, 22. — 3) *universum regnum populusque decem tribuum*, impr. in libris prophetarum. Jes. 9, 8. 17, 3. 28, 3. Hos. 4, 17. 5, 3 sq. 9, 3. sq. Ubi terra signif. est fem. Hos. 5, 9, ubi populus, masc. Jes. 7, 8. cf. אֶפְרָת no. 2.

אֶפְרָת Gen. 48, 7, et אֶפְרָתָה Gen. 35, 16, 19. Ruth 4, 11 (terra, regio) 1) n. pr. oppidi in tribu Judæ, alibi *Bethlehem* dicti. Gen. 48, 7. — 2) i. q. אֶפְרַיִם Ps. 132, 6. — 3) n. pr. mul. 1 Par. 2, 19, 50. 4, 4.

אֶפְרָתִי m. nom. gentil. 1) *Ephratæus* seu Bethlehemita 1 Sam. 17, 12. Pl. אֶפְרָתִים Ruth 1, 2. — 2) *Ephraimita* Jud. 12, 5: 1 Sam. 1, 1: 1 Reg, 11, 26.

אָצַב rad. incerta, fortasse i. q. עָצַב *laboravit*. Indè

אֶצְבּוֹן n. pr. viror. Gen. 46, 16: 1 Par. 7, 7.

אֶצְבַּע f. suff. אֶצְבָּעִי, pl. אֶצְבָּעוֹת, constr. אֶצְבְּעוֹת *digitus* Ex. 31, 18, pr. forsan index, qui *intingendo* adhibetur Lev. 4, 6 sq. 14, 16. Ex. 8, 15: *hîc Dei digitus est* i. e. Dei ipsius potentiâ hoc factum. Plur. *digiti* pro manu Ps. 8, 4. 144, 1. De mensurâ digiti transversi Jer. 52, 21. seq. רֶגֶל *digitus pedis* 2 Sam. — Rad. צָבַע.

אֶצֶל m. plur. constr. אֲצִלֵּי, suff. אֲצִילֶיהָ; 1) *latus* i. q. אֵצֶל. Jes. 41, 9: *latera terræ* i. e. fines, extrema. In altero membro est קְצוֹת הָאָרֶץ. — 2) adj. *nobilis* stirpe ut in Arab. Ex. 24, 11. — Rad. אָצַל.

אֲצִיל m. cum ה local. אֲצִילָה, pl. constr. אֲצִילֵי, f. אֲצִילוֹת; *juncturæ*; undè *juncturæ* יָדַיִם *brachiorum* Jer. 38, 12. Eze. 41, 8, sunt *cubitus*, ut patet ex contextu loci Eze. 13, 18, quanquam alii hîc *carpum* vel *axillam* explicant, et illic *juncturas articulos manuum*. — Rad.

אָצַל 1) *junxit, copulavit*. — 2)

Digitized by Google

miseria Jes. 8 22, etc. Pl. אֲפֵלוֹת *tenebræ* Jes. 59, 9.

אֲפֵלֵל n. pr. viri 1 Par. 2, 37.

אָפַן rad. inus. sed forsan *vertit* ut פָּנָה. — Hinc אוֹפָן *rota*, et

אֹפֶן, pl. cum suff. אָפָנָיו; *tempus* à *vertendo volvendo*que, cf. תְּקוּפָה, דּוֹר, περίοδος et plura vocab. *annum* designantia, quæ omnia pr. orbem indicant, ut *annus*, undè *annulus*, ἐνιαυτός. Hinc Prov. 25, 11: דָּבָר דָּבֻר עַל־אָפְנָיו *verbum prolatum in temporibus suis* i. e. tempore opportuno. Symm. Vulg. Abulwalid., qui confert arabic. אֹפֶן *tempus*. Sed aliis est: *Verbum ductum super rotis suis*, i.e. citò dictum, modò אֹפֶן idem *rota* sit quod אוֹפָן. Ità Syr. *in rotâ* i. e. *citò*.

אָפַס i. q. פָּסַס *cessavit, esse desiit, defecit* Gen. 47, 15. 16. Ps. 77, 9. Jes. 16, 4. Indè

אֶפֶס, m. suff. אַפְסִי, dual. אַפְסַיִם pl. אֲפָסִים, undè constr. אַפְסֵי; 1) subst. *finis, extremitas*. אַפְסֵי אֶרֶץ *fines terræ*, poët. de ultimis terrarum oris. Ps. 2, 8, etc. Dual. *utraque* pedum *extremitas* i. e. *tali*. Sic Chald. Syr. et Vulg. Eze. 47, 3, ubi sensus est aquæ non profundæ, quæ modò talos rigant. — 2) adv. *non amplius* Deut. 32, 36. Jes. 5, 8. Am. 6, 10. It. *pretereà non* Jes. 45, 6. 46, 9. Soph. 2, 15: אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד *ego sum neque ullus prætereà*. — 3) *non*. Jes. 54, 15. בְּאֶפֶס *sine*, Dan. 8, 25. Job 7, 6. Prov. 14, 28. — 4) *nihil, nihilum* Jes. 41, 12. 29. מֵאֶפֶס id. pr. *de nihilo* 40, 17, בַּאֶפֶס *propter nihilum* i. e. sine causâ 52, 4. — 5) *nonnisi* Num. 22, 35. 23, 13. — 6) Conj. אֶפֶס כִּי pr. *tantùm, quòd*, simpl. pro *tamen, veruntamen*. Num. 13, 28. Deut. 15, 4. Am. 9, 8.

אֶפֶס דַּמִּים n. pr loci in tribu Judâ 1 Sam. 17, 1, pro quo 1 Par. 11, 13 פַּס־דַּמִּים.

אֶפַע m. vocab. forsan vitiosum Jes. 41, 24, ubi de idolorum infirmitate: פָּעֳלְכֶם מֵאָפַע, in altero membro מֵאַיִן. Nonnullis אֶפַע est i. q. אֶפְעֶה *vipera*, et reddunt: *facinus eorum viperâ pejus* (est), sed prorsus invito contextu. Repone ergò cum Vulg. Chald. Saad. מֵאֶפֶס, quod legitur in locis similibus 40, 17. 41, 12, 29 et frequentissimum est in his capitibus.

אֶפְעֶה c. *vipera*, Job. 20, 16. Jes. 30, 6. 56, 5. Job 20, 16. — Rad. פָּעָה.

אָפַף, pl. אֲפָפוּ, pro. אַפּוּ, cum suff. אֲפָפוּנִי; ut סָבַב *circumdedit*, sed poët. cum acc. Ps. 18, 5. 116, 3: 2 Sam. 22, 5. Jon. 2, 6. cum עַל Ps. 40, 13.

אָפַק obfirmavit, *tenuit, continuit*, cf. חָזַק, הֶחֱזִיק.

Hithpah. inf. הִתְאַפֵּק, fut. in pausâ אֶתְאַפַּק fut. *continuit se, vim sibi fecit*, Gen. 43, 31. 45, 1: 1 Sam. 13, 12. Jes. 42, 14. 63, 15. Esth. 5, 10. — Deriv. אָפִיק.

אֲפֵק n. pr. *Apheca* 1) urbis in tribu Aser Jos. 19, 30, quæ et אֲפִיק Jud. 1, 31. Eadem Jos. 13, 4 sed cum ה locali. — 2) urbis propè Jezrahel (cum ה locali) 1 Sam. 29, 1. Harum alterutram intelligas etiam Jos. 12, 18.

אֲפֵקָה n. pr. oppidi in montanis Judæ Jos. 15, 53.

Digitized by Google

אֵפֶר m. * 1) pr. *pulvis*, neque *cinis*, ut vulgò volunt: invictè demonstrant tùm locutiones Gen. 18, 27. וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר *ego qui nonnisi terra et pulvis* (sum). et Jes. 44, 20 רֹעֶה אֵפֶר *pascens pulverem* scil. vento agitatum, i. q. alibi *pascens* i. e. sectans *ventum*. tùm deniquè vocab. דֶּשֶׁן quod pr. *cinerem* notat. — Hinc 2) *cinis* Num. 19, 9, 10. Alibi de *pulvere* intelligi minimè repugnat. * Metaph. Job 1, 3, 12: מְשָׁלֵי אֵפֶר *sententiæ pulveris* i. e. inanes et fallaces. — Rad. אפר, modò non sit primitiv. cf. עָפָר.

אֵפֶר m. id. juxta quosdam, sed potius *capitis tegumentum fastigiatum*, sive conferatur בֵּאֵר transp. litt. Sive (Syr. מעפרא mahphrô) *cidaris* sacerd. *et episcoporum* 1 Reg. 20, 38, 41. LXX. τελαμών.

אֶפְרֹחַ masc. plur. אֶפְרֹחִים, suff. אֶפְרֹחֶיהָ; *pulli* avium. Deut. 22, 6, Ps. 84, 4. — Rad. פָּרַח.

אַפִּרְיוֹן m. *sella gestatoria, lectica*, Cantic. 3, 9. LXX. φορεῖον. Vulgat. *ferculum*. — Rad. פָּרַה.

אֶפְרַיִם n. pr. 1) *Ephraim*. Josephi filius natu minor, Gen. 41, 52. 46, 20, etc. — 2) tribus ab eo oriunda Jos. 16, 5. sqq., plenius בְּנֵי אֶפְרַיִם Numer. 10, 22. — 3) *universum regnum populusque decem tribuum*, impr. in libris prophetarum. Jes. 9, 8. 17, 3. 28, 3. Hos. 4, 17. 5, 3 sq. 9, 3. sq. Ubi terra signif. est fem. Hos. 5, 9, ubi populus, masc. Jes. 7, 8. cf. אֶפְרָת no. 2.

אֶפְרָת Gen. 48, 7, et אֶפְרָתָה Gen. 35, 16, 19. Ruth 4, 11 (terra, regio) 1) n. pr. oppidi in tribu Judæ, alibi *Bethlehem* dicti. Gen. 48, 7. — 2) i. q. אֶפְרַיִם Ps. 132, 6. — 3) n. pr. mul. 1 Par. 2, 19, 50. 4, 4.

אֶפְרָתִי m. nom. gentil. 1) *Ephratæus* seu Bethlehemita 1 Sam. 17, 12. Pl. אֶפְרָתִים Ruth 1, 2. — 2) *Ephraimita* Jud. 12, 5: 1 Sam. 1, 1: 1 Reg, 11, 26.

אָצַב rad. incerta, fortasse i. q. עָצַב *laboravit*. Indè

אֶצְבּוֹן n. pr. viror. Gen. 46, 16: 1 Par. 7, 7.

אֶצְבַּע f. suff. אֶצְבָּעִי, pl. אֶצְבָּעוֹת, constr. אֶצְבְּעוֹת *digitus* Ex. 31, 18, pr. forsan index, qui *intingendo* adhibetur Lev. 4, 6 sq. 14, 16. Ex. 8, 15: *hîc Dei digitus est* i. e. Dei ipsius potentiâ hoc factum. Plur. *digiti* pro manu Ps. 8, 4. 144, 1. De mensurâ digiti transversi Jer. 52, 21. seq. רֶגֶל *digitus pedis* 2 Sam. — Rad. צָבַע.

אָצִיל m. plur. constr. אֲצִילֵי, suff. אֲצִילֶיהָ; 1) *latus* i. q. אֵצֶל. Jes. 41, 9: *latera terræ* i. e. fines, extrema. In altero membro est קְצוֹת הָאָרֶץ. — 2) adj. *nobilis* stirpe ut in Arab. Ex. 24, 11. — Rad. אָצַל.

אַצִּיל m. cum ה local. אֲצִילָה, pl. constr. אֲצִילֵי, f. אֲצִילוֹת; *juncturæ*; undè *juncturæ* יָדַיִם *brachiorum* Jer. 38, 12. Eze. 41, 8, sunt *cubitus*, ut patet ex contextu loci Eze. 13, 18, quanquam alii hîc *carpum* vel *axillam* explicant, et illic *juncturas articulos manuum*. — Rad.

אָצַל 1) *junxit, copulavit*. — 2)

Digitized by Google

ferè i. q. אָצַר, emollit. ר in ל, it *seposuit;* hinc. sequ. מִן *subtraxit, abstulit*. Num. 11, 17, *denegavit* Eccl. 2, 10, sq. לְ *reservavit* alicui. Gen. 27, 36.

Niph. נֶאֱצַל *contractus fuit*. Eze. 42, 6.

Hiph. futur. cum ו conv. וַיַּאֲצֵל, pro וַיַּאֲצִל *et seposuit* Num. 11, 25. —Deriv. אֲצַל, אֲצִיל, אֲצִיל.

אֶצֶל in pausâ אָצֵל, n. pr. 1) viri 1 Par. 8, 37, 38, 9, 43, 44. — 2) loci propè Jerusalem Zach. 14, 5.

אֵצֶל m. suff. אֶצְלִי m. 1) *latus* 1 Sam. 20, 41: מֵאֵצֶל חַנֶּגֶב *à parte meridionali.* מֵאֵצֶל מ' *à latere alicujus*: 1 Reg. 3, 20 et i. q. *ad latus alicujus* Eze. 40, 7. — 2) præp. *juxta, propè* Gen. 41, 3. Lev. 1, 16. 6, 3. 10, 12: 1 Sam. 5, 2. 20, 19. Jungitur etiam verbis motûs ad locum Gen. 39, 10: 2 Par. 28, 15.

אֲצַלְיָהוּ n. pr. viri 2 Par. 34, 8.

אֵצֶם n. pr. viror 1 Par. 2, 15, 25.

אֶצְעָדָה f. pr. *catenula cruralis, compes*, dein, nullà habità etymi ratione, *armilla*. Numer. 31, 50: 2 Sam. 1, 10. Cf. צְעָדָה. —Rad. צָעַד.

אָצַר part. act. pl. אֹצְרִים; *recondidit, reposuit, concervavit* in thesauro (cognat. עָצַר חָצַר, it. אָזַר, אָסַר) 2 Reg. 20, 17. Jes. 39, 6. Am. 3. 10.

Niph. fut. יֵאָצֵר *reponetur* in thesauro Jes. 23, 18.

Hiph. fut. cum ו conv. et ה parag. וְאוֹצִרָה, pro וְאוֹצִירָה; *fecit, ut reconderet in thesauro* i. e. *thesauro præposuit* aliquem Neh. 13, 13. Deriv. אוֹצָר.

אֵצֶר n. pr. viri Gen. 36, 21, 30.

אֶקְדָּח m. *gemma* quædam, forsan *ignea* et *scintillans* (à קָדַח *arsit*) Jes. 54, 12.

אַקּוֹ m. *ibex, hircus silvestris* Deut. 14, 5. — Rad. אָנַק vel אקק.

אוֹר v. אוֹר *lux* et יאר.

אֵרָא n. pr. viri 1 Par. 7, 38.

אֲרִאֵל forsan i. q. אֲרִיאֵל *leo Dei, heros*. Hinc 1) אֲרִאֵלִי n. pr. viri Gen. 46, 16. Num. 26, 17. — 2) אֲרִאֵלָם Jes. 33, 7 vel collect. *heroum copia* (cf. כְּנָם), vel *heroes eorum* scil. Israelitarum, Sed cùm explicari nequeat Dag. forte ל litteræ, quidam legunt cum pluribus codd. אֲרִאֵלִים vel אַרְאֵלִים.

אַרְאֵל vid. אֲרִיאֵל.

אָרַב, imp. אֶרֹב, fut. יֶאֱרֹב, pl. cum ה parag. נֶאֱרְבָה; 1) pr. *plexit, nexult, texuit*, hinc (Vicin. עָרַב). —2) *insidiatus est*. Constr. cum לְ Ps. 59, 4. Prov. 24, 15. Jos. 8, 4, sq. acc. Prov. 12, 6, עַל Jud. 9, 34. Alibi absol. pro *speculatus est ex insidiis* Jud. 9, 32. 21, 20. Part. אוֹרֵב, חָאוֹרֵב *insidiator*, sæpè collect. *insidiatores*, Jos 8, 14, 19, 21. Jud. 20, 33 sq.

Pihel. part. pl. מְאָרְבִים *insidiantes*, sq. עַל 2 Par. 20, 22, absol. Jud. 9, 25.

Hiph. Fut. conv. וַיָּרֶב pro וַיַּאֲרֵב *insidias posuit*. 1 Sam. 15, 5. —Deriv. sequuntur, excepto מַאֲרָב.

אֶרֶב n. pr. oppidi in montanis Judæ. Jos. 15, 52. Hinc prob. est Gentil. אַרְבִּי 2 Sam. 23, 35.

אֹרֶב m. 1) *insidiæ* Job 38, 40.—

Digitized by Google

2) *locus insidiarum*, *latibulum* ib. 37, 8.

אֹרֶב m. suff. אָרְבּוֹ, אָרְבָּם *insidiæ* Jer. 9, 7. Hos. 7, 6.

אַרְבְּאֵל v. בֵּית אַרְבְּאֵל.

אַרְבֶּה m. *locusta* Ex. 10, 4 sq. Lev. 11, 22. Joël 1, 4. Ps. 78, 46. Spec. de certâ quâdam earum specie, prob. de *gryllo gregario* Lev. 11, 22. Joël 1, 4. — Rad. רָבָה.

אֶרְבָּה f. pl. אֲרֻבוֹת constr. אֲרֻבוֹת, Jes. 25, 11: *humiliabit ille* (Deus) *superbiam ejus* (Moabi) *cum insidiis manuum ejus* i. e. quas manus ejus struxerunt.

אֲרֻבָּה f. pl. אֲרֻבוֹת, suff. אֲרֻבוֹתֵיהֶם; pr. *opus* plexum seu *reticulatum*, *cancelli*, *clathri*, semel in sing. Hos. 13, 3, alibi in pl. 1) *fenestra* Eccl. 12, 3. — 2) *columbarium*, Jes. 60, 8. — 3) *fumarium* Hos. 13, 3. Cf. Voss. ad Virg. Georg. 2, 242. — 4) אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם *catarrhactæ cœli*, quæ aperiuntur, dum pluit. Gen. 7, 11. 8, 2: 2 Reg. 7, 19. Jes. 24, 18. Mal. 3, 10. — 5) אֲרֻבּוֹת n. pr. loci, prob. in tribu Judæ 1 Reg. 4, 10.

אַרְבִּי, vid. אֶרֶב.

אַרְבַּע f. et אַרְבָּעָה m. constr. אַרְבַּעַת 1) *quatuor*. Cum suff. אַרְבַּעְתָּם *quatuor illi*. Ezc. 1, 8, 10. Passim. pro ord. *quartus*, ubi anni mensesque numerantur Jes. 36, 1. Zach. 7, 1. — Dual. אַרְבַּעְתַּיִם *quadruplum* 2 Sam. 12, 6. Pl. אַרְבָּעִים *quadraginta* Gen. 8, 6. Deut. 29, 4, etc. — 2) n. pr. viri Jos. 14, 15. 15, 13. 21, 11. — Rad. רָבַע.

אָרַג part. act. אֹרֵג, pl. אֹרְגִים, f. אֹרְגוֹת, fut. f. תֶּאֱרֹגִי, pl. in pausâ יֶאֱרֹגוּ; 1) *plexuit* Jud. 16, 13. — 2) *texuit* 2 Reg. 23, 7. Jes. 59, 5. Part. אוֹרֵג *texens* Jes. 19, 9 et subst. *textor* Ex. 28, 32. Jes. 38, 12. מְנוֹר אֹרְגִים *jugum textorium* 1 Sam. 17, 7. — Indè

אֶרֶג m. 1) *textura* Jud. 16, 14. — 2) *radius textorius* Job 7, 6.

אַרְגֹּב n. pr. 1) regionis in Basan Deut. 3, 4, 13: 1 Reg. 4, 13. — 2) viri 2 Reg. 15, 27.

אַרְגָּמָן *purpura* i. q. אַרְגְּוָן 2 Par. 2, 6.

אַרְגָּז m. *cista* è plaustri lateribus pendens 1 Sam. 6, 8, 11, 15. — Rad. רָגַז.

אַרְגְּוָן m. 1) *purpura*, Num. 4, 13. Cant. 7, 6. — 2) *purpurâ infectum*, *panni purpurei* Ex. 25. 26. 27. Eze. 27, 16. Prov. 31, 22. Jer. 10, 9. — Etymon prorsus incertum.

אַרְדִּ n. pr. viri Num. 26, 40 Gen. 46, 21. Indè gent. אַרְדִּי Num. l. c.

אַרְדּוֹן n. pr. viri 1 Par. 2, 18.

אָרַדָּה 1) *carpsit*, *decerpsit*, Cant. 5, 1 Ps. 80, 13. — 2) vicin. חָרַדָּה *arsit*, *exarsit*. — Deriv. אֶרְדָּה et אֶרְדִּי, אַרְיוֹן; אַרְיֵאל, אֲרִי.

אַרְוָד n. pr. *Arad*. urbs phœnicia in insulâ cognomine haud procul à littore (Strab. XVI, 2 §. 13, 14) Eze. 27, 8, 11. Nom. gent. אַרְוָדִי Gen. 10, 18: 1 Par. 1, 16.

אָרוֹד n. pr. viri Num. 26, 17, undè gent. אָרוֹדִי Gen. 46, 16.

אֲרוּבָה et אֲרִיבָה, f. pl. אֲרוּבוֹת, et per metathes. אֲוֻרוֹת 2 Par. 32, 28, constr. אֲרֻבוֹת et אֲרִיבוֹת *præsepe*, *stabulum* mul-

Digitized by Google

tis est, sed Bochart *loculi* singulis equis, proprii et ex quibus pabulum carpunt, sive *stationes jumentorum in stabulo*. 1 Reg. 4, 26 (5, 6) : 2 Par. 9, 25. 32, 28.

אֲרוּכָה, אֲרֻכָה et אֲרֻכָה, f., constr. אֲרֻכַת, suff. אֲרֻכָתְךָ; *sanatio, sanitas*, sed aliis est pr. *prolongatio vitæ*, al. *fascia longua*, quam sanando vulneri medicus applicare solet. Ubiquè metaph. Jes. 58, 8. Jer. 8, 22. 30, 17. 33, 6. Neh. 4, 1 : 2 Paral. 24, 13. — Rad. אָרַךְ.

אֲרוּמָה n. pr. Jud. 9, 41 oppidum fort. i. q. רוּמָה 2 Reg. 23, 36.

אֲרוּמִים 2 Reg. 16, 6 mendosè pro אֲדוֹמִים, ut Keri habet.

אָרוֹן c., constr. אֲרוֹן; *cista, arca*, de arcâ pecuniariâ 2 Reg. 12, 10, 11, ferali Gen. 50, 26, sæpius de arcâ sacrâ, quæ pleniùs dicitur *arca legis* Ex. 25, 22. 26, 33. *arca fœderis Jehovæ*, Deut. 10, 8 etc. *arca fœderis* Jos. 3, 6, etc. *arca Jehovæ* 1 Sam. 5, 3, etc. Quod ad etymon attinet, longiùs petita videtur signif. *colligendi, res asservandas*, collato Æthiop.

אֲרוֹנָה 2 Sam. 24, 20 sq. n. pr. viri, quod ibid. ver. 16 in Chetib אוֹרְנָה, ver. 18 in Chethib אַרַנְיָה scribitur, in Par. אָרְנָן.

אֶרֶז m., plur. אֲרָזִים, אַרְזִי, suffix. אַרְזִיו, אַרְזֶיךָ; *cedrus*, arbor. è pinorum genere. Intelligitur *cedrus conifera*, arbor admodùm procera et patula, in Libano olim frequentissima sed hodiè perquam rara Jes. 2, 13. Eze. 31, 3. Amos 2, 9. Ps. 29, 5. 92, 13, etc. Metonym. *tabulatum cedrinum* 1 Reg. 6, 18. Jer. 22, 15 : 1 Par. 17, 1. — De etymo, notand. apud Arabes, nomen אַרַז *arborem designare firmas radices habentem*.

אַרְזָה f. *tabulatum cedrinum* Soph. 2, 14. Fem. vim habet collectivam, ut in עֵצָה *ligna*. Al. *tabulatum cedrinum ejus*, deficiente Mappik in ה.

אָרַח *interfecit* Job 34, 8. Part. act. אֹרֵחַ *viator* Jud 19, 17 : 2 Sam. 12, 4. 14, 8. Pl. אֹרְחִים Jer. 9, 1. Fem. s. et pl. vid. mox אֹרַח, אֹרְחָה.

אָרַח n. pr. viror. Esr. 2, 5. Neh. 7, 10 : 1 Par. 7, 39.

אֹרַח c., suffix. אָרְחִי pl. אֲרָחוֹת; constr. אָרְחוֹת, suff. אָרְחֹתַי. אָרְחֹתֶיךָ, אָרְחֹתָם, et אָרְחֹתַי, אָרְחֹתֶיךָ, אָרְחֹתָם; voc. poët. 1) *incessus, profectio, iter* Ps. 139, — 2) *via*, quâ itur Gen. 49, 17. Jud. 5, 6. Ps. 19, 6, etc. Hinc metaph. (cf. דֶּרֶךְ) *vivendi et agendi ratio* Jes. 40, 14. Ps. 17, 4, etc. it. *conditio sors* hominis Job 8, 13. Prov. 1, 19. *consuetudo*, i. e. menstrua mulieris Gen. 18, 11. — 3) *turma viatorum* (*caravane*) Job 6, 18. — 4) *viator* Job 31, 32.

אֹרְחָה f. constr. אֹרַחַת, pl. אֹרְחוֹת; 1) *gressus, incessus* Jes. 3, 12. Prov. 9, 15. — 2) collect. *caterva viatorum*, maximè institorum (*caravane*) Gen. 37, 25. Jes. 21, 13.

אָרְחָה f. constr. אֲרֻחַת, suff. אֲרֻחָתוֹ, *demensum portio definita*, maximè cibi 2 Reg. 25, 30. Jer. 40, 5. 52, 34. Prov. 15, 17.

אָרִי m. in pausâ אָרִי, pl. אֲרָיִם 1 Reg. 10, 20, alibi אֲרָיוֹת *leo* pr. *carpens, discerpens* Num. 24, 9 : 1 Sam.

Digitized by Google

17, 34 sq. Jer. 51, 38, etc. Imaginem præbet tùm fortitudinis Num. 23, 24, tùm crudelitatis Prov. 28, 15. — Rad. אָרָה.

אֲרִיאֵל et אֲרֵאֵל m. (comp. ex אֲרִי et אֵל) 1) *leo Dei*, i. e. fortissimus heros. 2 Sam. 23, 20: 1 Par. 11, 22. — 2) *focus Dei*, de altari holocaustorum Eze. 43, 15, 16, Not. אֲרִיאֵל dici Jerusalem Jes. 20, 1, 2, sivè quod ibi exstructa erant altaria Dei, sive quia plena erat heroïbus. — 3) Jes. 29, 1. 2 de Hierosolymis dr. tanquam *heroum urbe*, quæ invicta futura sit, quanquam alii, coll. Ezechielis loco statim laudato *focum* i. e. altare *Dei* reddunt. —4) n. pr. viri, Esr. 8, 16.

אֲרִידַי n. pr. viri Esth. 9, 9.

אֲרִידָתָא n. pr. viri Esth. 8, 9.

אַרְיֵה i. q. אַרְיֵ (cum ה paragog. ut in אֵשׁ et אִשָּׁה) *leo* Gen. 49, 9. Deut. 33, 22. Jud. 14, 8. De hoste potenti sævoque Jes. 15, 9. 21, 8. Jerem. 4, 7.

אֲרִיָּה v. אֲרִוָּה.

אַרְיוֹךְ n. pr. viror. Gen. 14, 1, 9. Dan. 2, 14.

אַרְיְסַי n. pr. viri Esth. 9, 9.

אָרַךְ fut. pl. יַאֲרִכוּ, f. cum ו conv. וַתַּאֲרַכְנָה: *longus fuit*. Eze. 31, 5. Gen. 26, 6: וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים *accidit cum diù ibi vixisset*. Eze. 12, 22.

Hiph. הֶאֱרִיךְ, inf. הַאֲרִיךְ, imp. f. הַאֲרִיכִי, fut. יַאֲרִיךְ, part. מַאֲרִיךְ; 1) *longum fecit, prolongavit* Ps. 129, 3, *protendit* linguam Jes. 57, 4. הֶאֱרִיךְ יְמֵי פ׳ *prolongavit vitam alicujus, vitam longam ei concessit* 1 Reg. 3, 14, contra ה׳ יָמָיו *prolongavit vitam suam, longævus fuit* Deut. 4, 26, 40. 5, 30. 17, 20. 22, 7. Jes. 53, 10, etiam omisso יָמִים Prov. 28, 2. Eccl. 7, 15. 8, 12. — 2) intrans. *longus fuit* 1 Reg. 8, 8, maximè de tempore: הֶאֱרִיכוּ יָמִיו *longævus fuit* Ex. 20, 12. Deut. 5, 16. 6, 2. 25, 15. — 3) *tardavit. distulit.* הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ Jes. 48, 9. Prov. 19, 11 *distulit iram, patiens fuit* et μακρόθυμος. Cf. אֶרֶךְ אַפַּיִם seu אֶרֶךְ. —4) *moratus, commoratus est* Num. 9, 19, 22. —Deriv. præter אֲרוּכָה protinus sequuntur.

אָרֵךְ nonnisi constr. אֶרֶךְ adj. 1) *longus* Eze. 17, 3: אֶרֶךְ תָּאֳבָר *longis pennis prædita* (aquila). —2) *tardus*, in formulis אֶרֶךְ רוּחַ Eccl. 7, 8, et אֶרֶךְ אַפַּיִם *ardus ad iram*, μακρόθυμος, Prov. 15, 18. 16, 32. Ex. 34, 6. Num. 14, 18. Semel אֶרֶךְ אַפַּיִם est τὸ μακρόθυμον, *patientia* Jer. 15, 15. Oppos. קְצַר רוּחַ.

אָרֹךְ m. אֲרֻכָּה f. adj. *longus, diuturnus* 2 Sam. 3, 1. Job 11, 9.

אֶרֶךְ n. pr. urbis Gen. 10, 10. Plurimi *Edessam* intelligunt, rectius forsan Bochart (Phaleg IV, 16) *Arecam* seu *Areccam* urbem in Babyloniæ et Susianæ confiniis (Ammian. 23, 21).

אֹרֶךְ m. suff. אָרְכּוֹ m. *longitudo* Gen. 6, 15. Ex. 26, 2, etc. אֹרֶךְ יָמִים *longævitas* Ps. 21, 5. לְאֹרֶךְ יָמִים *quamdiu vivo* Ps. 23, 6. אֶרֶךְ אַפַּיִם *patientia* Prov. 25, 15.

אֲרוּכָה et אֲרֻכָּה v. אֲרִוכָה.

אָרְכִּי n. gent. incola oppidi vel re-

Digitized by Google

gionis אֶרֶךְ, in finibus tribûs Ephraïm (Jos. 16, 2) quærendæ, à cognomine Babyloniæ oppido diversæ Jos. l. c. 2 Sam. 15, 32. 16, 16.

ארם inusit. i. q. רָאַם. רוּם; רָמַם *altus fuit*, Indè אַרְמוֹן et

אֲרָם st. constr. אֲרַם; *Aram*, n. pr. viri Gen. 10, 22. 22, 21. it. alterius viri 1 Par. 7, 34. — *Aramæa*, *Aramæi*, constr. cum verbo masc. sing. 2 Sam. 10, 14, 15, 18: 1 Reg. 20, 26, pl. 2 Sam. 10, 17, 19: 1 Reg. 20, 20, rarius cum sing. fem. Jes. 7, 2. Aramææ autem quæ apud Hebræos complectitur regionem Damascenam, Syriam ad Orontem, et Mesopotamiam, Assyriâ exclusâ, variæ distinguntur partes: 1) אֲרַם נַהֲרַיִם Gen. 24, 10, etc. *Syria duorum fluviorum* seu *Mesopotamia*, planities inter Tigrim et Euphratem, quæ et פַּדַּן אֲרָם dicitur Gen. 25, 20. 28, 2, 5, 6, 7. 31, 18. — 2) אֲרַם צוֹבָא 2 Sam. 10, 6, 8, etc. vid. צוֹבָא. — 3) אֲרַם דַּמֶּשֶׂק *Syria Damascena*, Libanum inter et Antilibanum sita, cujus caput Damascus 2 Sam. 8, 5. — 4) אֲרַם מַעֲכָה 1 Par. 19, 6, ob vicinia urbis cognominis nuncupata; et — 5) אֲרַם בֵּית רְחוֹב 2 Sam. 10, 6, propter eamdem rationem sic dicta. — Indè אֲרַמִּי.

אַרְמוֹן m. pl. f. constr. אַרְמְנוֹת, suff. אַרְמְנוֹתָיו; *palatium* Jes. 32, 14. Jer. 17, 27. Prov. 18; 19. etc. אַרְמוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ 1 Reg. 16, 18: 2 Reg. 15, 25 est *arx domus regiæ*, pars ejus interior caque altissima et munitissima. De arce urbis hostium capitalis Jes. 25, 2.

אֲרָמִי in fem. אֲרָמִית adv. *linguâ aramæâ*, *aramaïcè* Jes. 36, 11. Dan. 2, 4. Esr. 4, 7.

אֲרַמִּי nomen gentil. *Aramæus*, Gen. 25, 20. 28, 5. 31, 20, 24. 2 Reg. 5, 20. Fem. אֲרַמִּיָּה 1 Par. 7, 14. Pl. אֲרַמִּים 2 Reg. 8, 29, et per Aphæresin הָרַמִּים pro הָאֲרַמִּים 2 Paral. 22, 5.

אַרְמֹנִי n. pr. viri 2 Sam. 21, 8.

אָרָן n. pr. viri Gen. 36, 28: 1 Par. 1, 42.

אֹרֶן m. 1) nomen arboris è cujus ligno idola sculpebantur. Vera ipsius significatio haud patet omninò; videtur quædam esse *pini species* Jes. 44, 14. Vulgò quidem vertitur. *ornus*, sed Celsio est i. q. arab. *Arân*, i. e. arbor spinosa, baccifera; valles et planities amans. LXX, Vulgat. et Bochart *pinus*. — 2) n. pr. viri 1 Par. 2, 25. — Etymon latet.

אַרְנֶבֶת f. *lepus* Lev. 11, 6. Deut. 14, 7. Bochart. ab אָרַהּ *carpsit*, *decerpsit*, et נִיב *proventus* compositum esse statuit.

אַרְנוֹן nom. propr. torrentis cum valle cognomini, ab oriente in lacum Asphaltiten se exonerantis. Num. 21, 13 sq. 22, 36. Deut 2, 24, 36. 3, 8 sq. 4, 48. Jes. 16, 2 etc.

אֲרַנְיָה v. אֲרַוְנָה.

אַרְנָן n. pr. viri 1 Par. 3, 21.

אָרְנָן n. pr. viri 1 Par. 21, 1: 2 Par. 3, 2.

אַרְפַּד n. pr., oppidi et regionis Sy-

Digitized by Google

riæ, 2 Reg. 18, 34. 19, 13. Jes. 10, 9. Jer. 49, 23.

אַרְפַּכְשַׁד n. pr. filii Sem natu tertii, populum regionemve simul designans. Gen. 10, 22. 24 11, 10–13.

אֶרֶץ c. sed sæpiùs f. cum art. הָאָרֶץ, cum ה locali אַרְצָה, suff. אַרְצוֹ; pl. אֲרָצוֹת, constr. אַרְצוֹת; *terra*, hinc spec. 1) *orbis terrarum*, opp. cœlo Gen. 1, 1. 2, 1, 4. Synecd. pro incolis terræ Gen. 9, 19. 11, 1. 19, 31.—2) *terra*, *continens*, opp. mari Gen. 1, 28. — 3) *terra*, *regio* Gen. 21, 32. Ex. 3, 8. Ruth 1, 7. *Terra alicujus* est, quæ ei paret et subdita est, ut *terra Sidonis* Neh. 9, 22, aut consecrata Jer. 2, 7. 16, 18, it., in quâ quis habitat Deut. 19, 2, 10. 28, 12, vel natus est, *patria* ejus Gen. 24, 4. 30, 25. Num. 10, 9. Jes. 8, 9. *Absol.* אֶרֶץ et הָאָרֶץ non rarò de *Palæstinâ* κατ' ἐξοχήν Joël 1, 2, ut in שָׁכַן אֶרֶץ, יָרַשׁ Ps. 37, 9, 11, 22, 29. 44, 4. Prov. 2, 21. 10, 30. It. de incolis regionis Jes. 26, 18, spec. de impiis Jes. 11, 4.—4) *ager* (German. ein Stück Land) Gen. 23, 15. Ex. 23, 10. De agro oppidi Jos. 8, 1. — 5) *humus solum terræ* Gen. 33, 3. 37, 10, — 6) *terræ elementum*, *partes terreæ*, *scoriæ* (metalli) Ps. 12, 7. — Plur. אֲרָצוֹת Gen. 10, 20, 26, 3, 4, et הָאֲרָצוֹת maximè in sequiore Hebraismo, sunt *terræ*, *regiones exteræ* præter Palæstinam, sic עַמֵּי הָאֲרָצוֹת *populi terrarum* (profanarum) 2 Par. 13, 9. 17, 10. מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת *regna regionum* (ethnicarum) 1 Par. 29, 30: 2 Par. 12, 8. 17, 10. — Not. אֲרָצָה dic etiam poët. pro אֶרֶץ Job 34, 13. 37, 12. Jes. 8, 23 (cf. לַיְלָה pro לַיִל).

אַרְצָא n. pr. viri 1 Reg. 16, 9.

אָרַר, part. act. pl. constr. אֹרְרֵי, suff. אֹרְרֶיךָ, pass. אָרוּר, f. אֲרוּרָה, pl. m. אֲרוּרִים, inf. abs. אָרוֹר, imp. cum ה parag. אָרָה, pl. אוֹרוּ et אֹרוּ, fut. אָאֹר, תָּאֹר, 1) *abhorrui* Gen. 3, 14: *horrori esto omni bestiæ*, ad litt. *sois abhorré par tous les animaux*. — 2) *exsecratus est*, *maledixit* Jos. 6, 26: 2 Reg. 9, 34, etc. Sq. acc. pers. aut rei Gen. 27, 29. Ex. 22, 27. Num. 22, 6. Mal. 2, 2. Job 3, 8: אֹרְרֵי יוֹם *qui dies exsecrantur*, præstigiatorum genus, qui imprecationibus suis dies infaustos arcessere posse putabantur.

Niph. part. pl. נְאָרִים *maledicti* Mal. 3, 9.

Pihel אֵרַר 1) *maledixit* Gen. 5, 29. — 2) *exsecrationem effecit* seu *peperit*. Num. 5, 22: הַמַּיִם הַמְאָרְרִים *aquæ*, *quæ* potæ uxori adulteræ et perjuræ *interitui sunt*.

Hoph. fut. יוּאָר *maledictus erit* Num. 22, 6. — Deriv. מְאֵרָה.

אֲרִרִי vid. חֲרִרִי.

אֲרָרָט n. pr. regionis in mediâ ferè Armeniâ sitæ, etiamnùm ab Armeni *Ararat* dictæ, in cujus montanis (חֲרִי אֲרָרָט) arca Noachi substitit Gen. 8, 4: 2 Reg. 19, 37. Jes. 37, 38. De totâ Armeniâ ipsâ Jer. 51, 27.

אָרַשׁ in Kal inusit.

Pih. אֵרַשׁ, fut. יְאָרֵשׁ; *desponsavit* mulierem Deut. 20, 7. 28, 30: 2 Sam. 3, 14. Hos. 2, 21, 22.

Puh. אֹרַשׁ in pausâ אֹרָשָׁה *despon-*

Digitized by Google

sata est Ex. 22, 15. Deut. 22, 28. Part. fœm. מְאֹרָשָׂה *desponsata* puella Deut. 22, 23, 25, 27.

אָרַשׁ inus. i. q. arab. ورش *concupivit*, undè

אַרְשָׁת f. Ps. 21, 3 *desiderium*, *cupiditas*. LXX. δίψαις. Vulgat. *voluntas*.

אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא Esr. 4, 8, 11, 23, אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא 7, 7 et אַרְתַּחְשַׁסְתְּא 4, 7; n. pr. *Artaxerxes* rex Persarum.

אֲשַׂרְאֵל nom. propr. viri 1 Paral. 4, 16.

אַשְׂרִיאֵל n. pr. viri Num. 26, 31. Jos. 17, 2: 1 Par. 7, 14. Patron. אַשְׂרִיאֵלִי Num. l. c.

אֵשׁ c. sed sæpiùs fem. suff. אִשּׁוֹ, אִשְּׁכֶם; *ignis*, Gen. 15, 17. 22, 6. Ex 3, 2. Lev. 1, 7 et sexcenties. spec. 1) *ignis* Dei, i. e. *fulgur* Gen. 19, 24. Num. 11, 1: 1 Reg. 18, 38. Job 1, 16. Metaphorica dicitur etiam tùm de irâ Dei summâ atque præfervidâ. Deut. 32, 22. Jer. 4, 4. Eze. 22, 21. Soph 1, 18. Ps. 78, 21. Thren. 2, 4. tùm de interno animi hominis ardore Jerem. 20, 9. Ps. 39, 3, 4. — 2) Poët. *ignis* dr. de *bello* Num. 21, 28. Jud. 9, 15, 20. Jes. 10, 16. Psalm. 21, 10, etc. קָדַח אֵשׁ *accendit ignem* metaph. pro belli tumultus excitavit Jes. 50, 11. — 3) *res quævis adversa*, *quodvis exitium* Job 15, 34. 20, 26. 22, 20. 31, 12. Jes. 1, 31. 30, 30. 33, 11, 14. — 4) *solis fervor* Joël 1, 19, 20. 2, 3, 5. — 5) *splendor* Nah. 2. 5. Eze. 28, 14, 16. Vide deriv. אשן

אִשׁ i. q. יֵשׁ verbum substantivum *est*, *sunt* 2 Sam. 14, 9. Mich. 16, 10. Quidam volunt אִשׁ, hìc poni pro אִישׁ.

אֶשְׁבֵּל n. pr. viri Gen. 46, 21: 1 Par. 8, 1. Patronym. אַשְׁבֵּלִי Num. 26, 38.

אֶשְׁבָּן n. pr. viri Gen. 36, 26.

אַשְׁבֵּעַ n. pr. viri 1 Par. 4, 21.

אֶשְׁבַּעַל n. pr. viri 1 Par. 8, 33. 9, 39.

אשר in chald. et syr. *effudit*. Indè

אֶשֶׁד m. *effusio* Num. 21, 15.

אֶשְׁדָּה fem. plur. אֶשְׁדּוֹת, constr. אַשְׁדּוֹת; pr. *effusio* (torrentium) *radix montium*. Deut. 3, 17. 4, 49. Jos. 10, 40. 12, 2, 3, 8.

אַשְׁדּוֹד n. pr. *Asdod*, una ex quinque Philistæorum urbibus primariis Jos. 11, 22. 15, 46: 1 Sam. 5, 1. Jes. 20, 1. Nomen gent. אַשְׁדּוֹדִי, f. אַשְׁדּוֹדִית, pl. אַשְׁדּוֹדִיּוֹת; sed. f. seu אַשְׁדּוֹדִית adv. *Asdodicè*, *linguâ Asdodicâ* Neh. 13, 23.

אֶשָּׁה f. i. q. אֵשׁ *ignis* Jer. 6, 29 in Chethib: מֵאֶשָּׁתָם עֹפֶרֶת *ab igne eorum plumbum* sc. absumitur, sed in Keri מֵאֵשׁ תָּם *igne absumitur*.

אִשֶּׁה m. (cum ה paragog. אֶרִי, הִנֵּה, הֵן, אֲרִיֵּה), constr. אִשֶּׁה, plur. constr. אִשֵּׁי; suff. אִשַּׁי; *ignitum*, *sacrificium igne absumendum*, Ex. 29, 18. Lev. 1, 9, etc. De sacrificiis non cremandis occurrit tantummodò Lev. 24, 7, 9.

אִשָּׁה f. (pro אִנְשָׁה formæ אֵנֹשׁ), constr. אֵשֶׁת (f. formæ אִישׁ pro אִישֶׁת) qui nonnunquàm etiam absol. ponitur Deut. 21, 11: 1 Sam. 28, 7.

Digitized by Google

Ps. 58, 9, suff. אִשְׁתִּי, אִשְׁתּוֹ, אִשְׁתֶּךָ etc., semel אִשְׁתֵּךְ Ps. 128, 3. Plur. semel אִשּׁוֹת Eze. 23, 44, alibi נָשִׁים (pro אֲנָשִׁים per aphærcsin, à sing. אִנְשָׁה), constr. נְשֵׁי, suff. נָשַׁי, נָשָׁיו, נָשֶׁיהָם; 1) *femina*, *mulier*, omnis ætatis et conditionis, sive nupta, sive non Gen. 24, 5. 31, 25. Jes. 4, 1. Job 42, 15, etc. Spec. est a) nomen *sexus*, adeòque de animalibus usurpatur, *gall. femelle* Gen. 7, 2. — b) *uxor*, *conjux*, opp. marito. Gen. 24, 3, 4, etc. אֵשֶׁת אָבִיךָ *uxor patris tui* i. e. noverca tua Lev. 18, 8. לָקַח לוֹ לְאִשָּׁה est *sumsit sibi* feminam *uxorem* Gen. 4, 19. 6, 2. Etiam de pellice et concubinâ Gen. 30, 4, de sponsâ Gen. 29, 21. — c) *mulier* per convicium dicitur de *viro imbelli, timido, consilii experte*. Jes. 19, 16. 3, 12. Jer. 51, 30. Nah. 3, 13. Cf. homer. Ἀχαιΐδες οὐκ ἐτ' Ἀχαιοί, Virg. Æn. 9, 617. — d) per appositionem jungitur variis nom. ut אִשָּׁה זוֹנָה *meretrix* Jos. 2, 1, אִשָּׁה אַלְמָנָה *vidua* 1 Reg. 7, 14. — e) sq. genitivo attributum continente feminam indicat tali attributo præditam. אֵשֶׁת חַיִל *mulier honesta* Ruth 3, 11. Sic Prov. 27, 15. Hos. 1, 2. — 2) Seq. אֲחוֹת vel רֵעוֹת: *altera*, *altera* (v. sub his v. v.). — 3) *unaquæque*, *quælibet* Ex. 3, 22. Amos 4, 3.

אִשִּׁיָּה v. אֲשִׁיָּה.

אֵשׁוּן m. *tenebræ*. Prov. 20, 20 בְּאֵשׁוּן חֹשֶׁךְ in Keri, sed Chethib habet בְּאִישׁוֹן חֹשֶׁךְ — Rad. אשן.

אֵשׁוּר vel אִשּׁוּר m. suff. אִשְׁרוֹ, pl. אֲשֻׁרִים (f. Ps. 44, 19), suff. אֲשֻׁרַי, אֲשֻׁרָיו; 1) *gressus* Prov. 14, 15. Metaph. *actiones* hominis Ps. 37, 31. 46, 3. 73, 2. Sed Job 23, 11: *gressus Dei* i. e. lex, voluntas ejus. — 2) i. q. תְּאַשּׁוּר *cedri* genus. Eze. 27, 6: קַרְשֵׁךְ עָשׂוּ־שֵׁן בַּת־אֲשֻׁרִים *transtra tua fecerunt ex ebore, filiâ cedrorum* i. e. cedro incluso. — Rad. אָשַׁר.

אַשּׁוּר et אַשֻּׁר (1 Par. 5, 6) fem. suff. אַשְׁרִי; 1) *gressus* Job 31, 7. — 2) n. pr. filius Sem Gen. 10, 11, 22, à quo — 3) n. pr. *Assyria* Hos. 9, 3. 10, 6. Zachar. 10, 10, pleniùs אֶרֶץ אַשּׁוּר Jes. 7, 18 et *Assyrii* (et tunc constr. cum masc.) Jes. 19, 23. 23, 13. 30, 31. 31, 8. Ps. 83, 9. Hos. 14, 4. *Assyria* verò est — a) vel *vetus et propria* cujus caput Ninive fuit, ad orientem Tigridis (cf. Gen. 2, 14. 10, 10, 11, 12, 22). — b) vel *regnum Assyrium* quod complectebatur Mediam ac Mesopotamiam. Num. 24, 22: 2 Reg. 18, 11. Jer. 8, 7. 18, 2, 7. Nah. 3, 19. Mich. 5, 5. Zach. 10, 11, etc. — c) vel *regnum Persarum* Esr. 6, 22. — Cum ה locali אַשּׁוּרָה *in Assyriam* Gen. 25, 18. — Nom. אֲשׁוּרִי 2 Sam. 2, 9 forsan i. q. pl. אֲשׁוּרִים Gen. 25, 3, nomen proprium gentis arabicæ in vicinia Galaad.

אַשְׁחוּר n. pr. viri 1 Par. 2, 24. 4, 5.

אֲשִׁיָּה f. undè pl. cum suff. אֲשִׁיּוֹתֶיהָ *fundamenta ejus* Jer. 50, 15 in Keri, sed in Chethib est אֲשִׁיתֶיהָ — Rad. אשה.

אַשִּׁימָא 2 Reg. 17, 30 numen do-

Digitized by Google

mesticum Emathæorum incertæ originis. Conferunt nonnulli pers. *Asumán*, i. e. cœlum et non improbab.

אֲשֵׁרָה v. אֲשֵׁרָה.

אָשִׁישׁ m. pl. constr. אֲשִׁישֵׁי; *fundamentum*, forsan de *ruinis* ædificiorum, quia domibus dirutis fundamenta tantùm remanent (cf. מוֹסָדִים Jes. 58, 12 de ruinis) Jes. 16, 7, ubi quidam אַנְשֵׁי legendum putant, sed immeritò, prout videtur. — Rad. אשש.

אֲשִׁישָׁה f. pl. אֲשִׁישׁוֹת, pl. constr. אֲשִׁישֵׁי; *liba*, spec. qualia ex uvis passis parare solebant 2 Sam. 6, 19. Hos. 3, 1. Cant. 2, 5: 1 Par. 16, 3. — Rad. אשש.

אֶשֶׁךְ m. *testiculus* Lev. 21, 20.

אֶשְׁכֹּל m. pl. אֶשְׁכֹּלוֹת et אַשְׁכְּלוֹת (quasi ab אֶשְׁכֹּלֶת, cf. אַרְמוֹן), suff. אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ; *racemus*, Traubenkamm, undè baccæ, acini floresve in uvæ speciem dependent, ut dactylorum Cant. 7, 8, florum cypri 1, 14, maximè de *uvâ*, vel adjectis vocc. הַגֶּפֶן 7, 9, עֲנָבִים Num. 13, 23, 24, vel absol. Jes. 65, 8. Mich. 7, 1. Semel Gen. 40, 10 אֶשְׁכֹּל distinguitur ab עֵנָב *uva* et *racemum* pr. dictum notat. Verba enim הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ עֲנָבִים vertenda sunt: *et racemi ejus* (vitis) *maturabant uvas* seu baccas uvarum. — 2) n. pr. a) vallis in Palæstinâ meridionali Num. 13, 32, 24. 32, 9. Deut. 1, 24. b) viri Gen. 14, 13, 24. — Rad. שכל, quæ arab. est *ligavit*, *plexuit*.

אַשְׁכְּנַז n. pr. regionis et gentis forsan in Asiâ boreali quærendæ, Gen. 10, 3. Jer. 51, 27.

אֶשְׁכָּר m. f. אֶשְׁכָּרֵךְ; *donum*. Eze. 27, 15. Ps. 72, 10. — Rad. שכר.

אֵשֶׁל m. *nemus*, *lucus* Gen. 21, 33. Cum art. הָאֵשֶׁל *nemus loco cuidam proprium* 1 Sam. 22, 6. 31, 13. Nec obstat quominùs in loco parall. 1 Chron. 10, 12, pro הָאֵשֶׁל ponatur הָאֵלָה, quippè illud rem generatim exprimit, hoc verò speciatim designat. Multi tamen cum Celsio *arborem* in genere intelligunt, alii tamarisii speciem arab. *Athol* dictam. — Etymon latet; possis tamen conferre אֶשְׁרָה permut. litteris ל et ר ut sæpè.

אָשַׁם et אָשֵׁם infin. absol. אָשֹׁם, fut. יֶאְשַׁם 1) *deliquit*, *culpam contraxit* Lev. 4, 13, 22, 27. 5, 2, 3, 4, 17. Jer. 50, 7. Eze. 22, 4. Sunt qui אָשַׁם Hos. 5, 15. Zach. 11, 5. Lev. 4, 22, 23, reddunt: *reum se agnovit*. Sed ubiquè vulgaris signif. retineri potest, modò reddas apud Hos. *donec pœnas dederint* (v. no. 2), apud Zach. *neque pœnas dant*, Levit. *ubi princeps peccavit per errorem..... culpam is contraxit. Ubi vero* (או) *peccatum ejus ei innotuerit*, etc. אָשַׁם h. l. idem est quod נָשָׂא עֲוֹנוֹ 5, 1, 17. — 2) *culpam sustinuit*, *culpæ pœnas dedit* Ps. 34, 22, 23. Jes. 24, 6. Jer. 2, 3. — 3) יָשַׁם et שָׁמַם *periit*, *vastatus est*, de altaribus Eze. 6, 6.

Niph. pl. in pausâ נֶאְשְׁמוּ *pœnas dederunt*, indè *perierunt* de gregibus Joël 1, 18.

Hiph. imp. cum suff. הַאֲשִׁימֵם *pœ-*

Digitized by Google

nas delicti sui fac eos solvere Ps. 5, 11. — Deriv. statim sequntur.

אָשָׁם m. suff. אֲשָׁמוֹ, pl. cum suff. אֲשָׁמָיו; *culpa*, quam quis contraxit Gen. 26, 10. Jer. 51, 5, hinc: 1) *id, quo* (surrepto) *quis culpam contraxit* Num. 5, 7. 8. — 2) *sacrificium pro delicto* 1 Sam. 6, 3 sq. 2 Reg. 12, 17. Jes. 53, 10. Eze. 40, 39. Hæc *sacrificia pro delicto* (אֲשָׁמִים) à *sacrificiis pro peccato* (חַטָּאוֹת), diversa erant, quamquam de discriminis ratione haud satis constat.

אָשֵׁם m. pl. אֲשֵׁמִים; adj. verbale 1) *reus* Gen. 42, 21: 2 Sam. 14, 13. — 2) *sacrificium pro delicto offerens.* Esr. 10, 19.

אַשְׁמָה fem. constr. אַשְׁמַת, suff. אַשְׁמָתוֹ, pl. אַשְׁמוֹת, suff. אַשְׁמוֹתַי; 1) pr. Inf. verbi אָשַׁם, ut הַהֲבָה, יִרְאָה. Lev. 4, 3. 5, 26 (6, 7) — 2) *culpa, delictum* Ps. 69, 6: 1 Par. 21, 3: 2 Par. 24, 18. 28, 10, 13. Am. 8, 14: אַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן *culpa Samariæ* pro idolis ejus. — 3) *oblatio hostiæ pro delicto.* Lev. 5, 24 (6, 5).

אַשְׁמַנִּים m. pl. i. q. שְׁמַנִּים *pinguedines*, hinc *arva pinguia*, fertilia (cf. Gen. 27, 28: al. *tenebræ*, sed forsan minùs rectè. Jes. 59, 10. — Rad. שָׁמַן.

אַשְׁמֻרָה, אַשְׁמוּרָה fem. constr. אַשְׁמֹרֶת (semel absol. Jud. 7, 19), pl. אַשְׁמֻרוֹת; *vigilia*, φυλακή, pars noctis, dicta à vigiliis excubiisque militum. Apud veteres Hebræos tres erant vigiliæ (prima seu רֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת Thren. 2, 19, media Júd. 7, 19, tertia אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר Ex. 14, 24: 1 Sam. 11, 11), quatuor in N. T. ex more Romanorum — Rad. שָׁמַר.

אֶשְׁנָב m. suff. אִשְׁנְבִי; *clathri fenestræ* (*jalousies*) Jud. 5, 28. Prov. 7, 6. — Rad. שנב.

אַשְׁנָה n. pr. duorum oppidorum tribûs Juda Jos. 15, 33, 43.

אַשְׁעָן n. pr. oppidi in tribu Juda Jos. 15, 52.

אשף inus. Propr. juxta quosdam *texit, occultavit, recondidit*, undè Syr. *incantavit*, pr. *occultis artibus usus est*, coll. לָאַט et לוּט. Cf. præterea כָּשַׁף. Indè

אַשָּׁף m. undè pl. אַשָּׁפִים; *incantator* Dan. 1, 20. 2, 2.

אַשְׁפָּה f. suff. אַשְׁפָּתוֹ f.; *pharetra*, in quâ sagittæ *occultantur*, sive *reconduntur* Jes. 49, 2, ubi ad hanc vocis originem alluditur. Jer. 5, 16. Ps. 127, 5. Job 39, 23. Thren. 3, 13: בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ *filii pharetræ ejus* i. e. sagittæ.

אַשְׁפְּנַז n. pr. viri Dan. 1, 3.

אֶשְׁפָּר m. 2 Sam. 6, 19: 1 Par. 16, 3. Vulgat. *assatura bubulæ carnis*, ab אֵשׁ *ignis* et פָּר *bos*. Al. est certa (vini potûsve) *mensura*, *calix*, pro שֶׁפֶר cum Aleph prosthet. à rad. שָׁפַר i.q. in æthiop. *mensuravit*, (et coll. סָפַר *numeravit*).

אַשְׁפֹּת pro שִׁפֹּת (Neh. 3, 13) m. sing. ut videtur, pl. f. אַשְׁפָּתוֹת (à sing. אַשְׁפָּתָה vel אַשְׁפֹּת) *fimetum*, *fimus* Thren. 4, 5. Neh. 2, 13. 3, 14. 12, 31. Metaph. de summæ egestatis sordibus 1 Sam. 2, 8. Ps. 113, 7. — Rad. שָׁפַת, quod inuit forma

Digitized by Google

plur. אַשְׁפָּתוֹת, vel אָשַׁף, ut aliis placet.

אַשְׁקְלוֹן n. pr. *Ascalon*, maritima urbs Philistæorum Jud. 1, 18. 14, 19: 1 Sam. 6, 17: 2 Sam. 1, 20. Nomen gent. אַשְׁקְלוֹנִי Jos. 13, 3.

אָשַׁר (cogn. יָשַׁר), imp. pl. אַשְׁרוּ; 1) pr. *rectus fuit*, impr. de viâ. — 2) *recta incessit* et univers. *incessit*. Prov. 9, 6. — 3) *successum habuit*, *prosperavit*, *felix fuit*.

Pih. אִשֵּׁר imp. אַשֵּׁר, fut. יְאַשֵּׁר, part. pl. מְאַשְּׁרִים, constr. מְאַשְּׁרֵי, suff. מְאַשְּׁרֶיךָ 1) *recta duxit*, Prov. 23, 19. Jes. 1, 17: אַשְּׁרוּ חָמוֹץ *ducite* in rectam virtutis viam *oppressorem* (nisi coll. Pub. no. 2 cum vett. intpp. vertendum ῥύσασθε ἀδικούμενον. Vulg. *subvenite oppresso*, pr. *beatum reddite oppressum*), et generatim *duxit* Jes. 3, 12. 9, 15. — 2) intrans. *incessit* Prov. 4, 14. — 3) *felicem prædicavit* Gen. 30, 13. Ps. 72, 17. Prov. 31, 28. Cant. 6, 9. Job 29, 11.

Puh. אֻשַּׁר et אוּשַׁר, fut. יְאֻשַּׁר, part. מְאוּשָׁר, pl. cum suff. מְאוּשָׁרֶיךָ; 1) *ductus est* Jes. 9, 15. — 2) *felix redditus est* Ps. 41, 3. Prov. *redditus est* Ps. 41, 3. Prov. 3, 18. — Deriv. אֹשֶׁר, אֹשֶׁר, אֲשׁוּחַ, אַשּׁוּר, אֲשֵׁרָה, תְּאַשּׁוּר.

אָשֵׁר n. pr. 1) filii Jacob Gen. 30, 15. 35, 26, auctoris tribus cognominis Num. 1, 40, 41. Jos. 19, 24, 31. Nom. gent. אֲשֵׁרִי Jud. 1, 32. — 2) oppidi ab oriente Sichem Jos. 17, 7.

אֲשֶׁר et formâ breviore שֶׁ, שׁ q. v. — 1) pronom. relat. utriusque generis et numeri, *qui*, *quæ*, *quod* et pl. *qui*, *quæ*, *quæ*; de ipsius usu agendum in Syntaxi. Animadv. tantùm— a) אֲשֶׁר sæpè merum esse relationis signum, quod substantivis adverb. et pronom. vim relativam, tribuit, velut אֲשֶׁר אֶת־עָפָר *quem pulverem* Gen. 13, 16. אֲשֶׁר לוֹ *cui* (à לוֹ *ei*), אֲשֶׁר בּוֹ *in quo*, מִמֶּנּוּ *à quo*, אֲשֶׁר לְשֹׁנוֹ *cujus lingua*, אֲשֶׁר־שָׁם *ubi* (à שָׁם *ibi*), אֲשֶׁר מִשָּׁם *undè* (à מִשָּׁם *indè*), atque hanc esse rationem, quâ Hebræi obliquos Relativi casus exprimere solent, exceptis בַּאֲשֶׁר Jes. 47, 12 pro אֲשֶׁר בָּהֶם, et עִם אֲשֶׁר Gen. 31, 32 pro אֲשֶׁר עִמּוֹ *apud quem*. — b) אֲשֶׁר לְ inservire Genitivo circumscribendo, imprimis ubi plures Genitivi ex uno nomine in statu constr. pendent, et ubi ex duobus nominib. constructis, prius indefinitè accipiendum est, ut 1 Sam. 21, 8: אַבִּיר הָרֹעִים אֲשֶׁר לְשָׁאוּל *princeps pastorum Saulis*. Cant. 1, 1: שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה *Canticum canticorum Salomonis*. 2 Sam. 2, 8: שַׂר צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל *unus ex ducibus exercitûs Saulis*, nam שַׂר צָבָא שָׁאוּל est *dux unicus* (*le chef*) *exercitûs Saulis*. — 2) conjunct. *quòd*, cf. g. ὅτι, germ. daß, Ex. 11, 7. Lev. 5, 5: 1 Reg. 22, 16. Jes. 38, 7. Esth. 3, 4. Eccl. 5, 4, etc. Quomodò Neutrum Relativi in hanc vim transierit, ex his potissimùm exemplis intelliges Jos. 2, 10: שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֵת־מֵי יַם־סוּף *cognovimus* id *quod exsiccavit Iehovah aquas maris rubri*. 1 Sam. 24, 11. 19: 2 Sam. 11, 20: 2 Reg. 8, 12. Deut. 29, 15. Jes. 38, 7:

Digitized by Google

hoc tibi signo sit, *quod*, etc. — 3) *ut* (*afin que*) seq. Fut. Gen. 11, 7. 22, 14. Deut. 4, 40. 6, 3. Ruth 3, 1: 2 Reg. 9, 37. Ps. 144, 12. Dan. 1, 8. Plenius לְמַעַן אֲשֶׁר (v. מַעַן) semel אֶת־אֲשֶׁר Eze. 36, 27. — 4) *eò quod*, *quia*, sq. Præt. Gen. 30, 18. 31, 49. 34, 27. Jos. 4, 7. 22, 31: 1 Reg. 15, 5. Eccl. 4, 9, rarò Fut. ubi refertur ad rem incertam 1 Reg. 8, 33. Pleniùs תַּחַת אֲשֶׁר. יַעַן אֲשֶׁר autem commodiùs redditur *nam* Deuteron. 3, 24 (LXX. Vulgat. Syr.), et אֲשֶׁר לָמָה Dan. 1, 10 (coll. שְׁלָמָה Cant. 1, 7) pr. *nam quare?* — 5) *si* Lev. 4, 22: 1 Reg. 8, 31: 2 Par. 6, 29, etc. seq. Fut. Gen. 30, 38. Jos. 4, 21. Jes. 31, 4. Hinc *etsi* Eccl. 8, 12. — 6), *quo tempore*, *quùm*, ὅτε, sq. Præt. Deut. 11, 6: 1 Reg. 8, 9. Ps. 139, 15: 2 Par. 35, 20. — 7) *quo loco*, *ubi*, οὗ, pro אֲשֶׁר שָׁם. Num. 20, 13. Ps. 95, 9. Jes. 64, 10, et pro אֲשֶׁר שָׁמָה *quò*, *quocunque* Num. 13, 27. Ps. 84, 4. Jes. 55, 11. — 8) i. q. כַּאֲשֶׁר *sicut* in protasi Ex. 14, 13 (LXX. ὃν τρόπον). 1 Reg. 8, 24. Sequ. כֵּן Jer. 33, 22. It. *quomodò*, *quo pacto* Job 37, 17. — 9) * i. q. לֵאמֹר *dicendo*, cùm præmittitur orationi directæ (cf. כִּי, arab. *ân*, pers. *khî*, gr. ὅτι), sic 2. Sam. 1, 4, etc. nec non 1 Sam. 15, 19, quamquàm omnes reddunt *immò*.* — Errat, W. Gesenius, cùm ait אֲשֶׁר signum esse apodoseos, nam Deut. 1, 31 sensus est: *in deserto* (est) *quòd vidisti*. 2 Sam. 2, 4 vertend. *viri* (sunt) *Jabès*, *qui sepelierunt Saulem*. 2 Sam. 14, 15: *sed nunc* (est) *quòd veni ad loquendum*. Zach. 8, 23: *diebus illis* (erit) *quòd prehendant*. Tandem Jes. 3, 20: אִם לֹא יֹאמְרוּ כַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר, est *nisi ità loquuntur*, *quibus nulla lucebit aurora* et sequitur apodosis vers. 21 וְעָבַר *transibit*. Verùm huic interpretationi maximè favet contextus, nedùm ipsi repugnet. — 10) *adeò*, *immò*, pro pleniore עַד אֲשֶׁר *adeò ut* Job 5, 5. 9, 15. 19, 27. Ps. 8, 2. 10, 6. — 11) præpos. quibus adjicitur, in conjunct. convertit, velut אַחַר אֲשֶׁר *postquam*, עַד אֲשֶׁר *usquè dùm*, etc. Semel אֲשֶׁר præponitur, אֲשֶׁר עַל כֵּן Job 34, 27 i. q. עַל כֵּן אֲשֶׁר *propterea quòd*, *quia*. — Cum Præfixis: a) בַּאֲשֶׁר *ubi*, *ubicunque* Ruth 1, 17. Jud. 5, 27. 17, 9, sq. שָׁם *ibi* Job 39, 30. Plenius בַּאֲשֶׁר־שָׁם Gen. 21, 17, et בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁם 2 Sam. 15, 21. *et quò*, *quòcumque* 1 Sam. 23, 13: 2 Reg. 8, 1. — b) *eò quod*, *quia* Gen. 39, 9, 23. — c) בַּאֲשֶׁר לְ *propter*, Jon. 1, 8. Contractiùs dicitur בְּשֶׁל ib. 7, 12. כַּאֲשֶׁר v. sub כְּ. — מֵאֲשֶׁר *eò quod* Jes. 43, 4. — De origine אֲשֶׁר statuit nunc tandem W. Gesenius, illud pariter atque reliqua pronomina relativa antiquitùs vim demonstrativam habuisse videri: suamque opinionem haud infelici conatu adstruere tentat in *Lex. Man.* pag. 109, 111, 112.

אֹשֶׁר m. *felicitas*, sed interject. evasit. Hinc pl. constr. אַשְׁרֵי הָאִישׁ pr. *ô felicitates viri* i. e. *ô felicem vi-*

rum! Ps. 1, 1. 2, 12. 32, 1, 2. 33, 12. — Ps. 65, 5: אַשְׁרֵי תִבְחַר *felix* est, quem *diligis*. Cum suff. אַשְׁרֶיךָ *ô te felicem!* Deut. 33, 29. אַשְׁרֵיךָ (pro אַשְׁרַיִךְ) Eccl. 10, 17, אַשְׁרֶיךָ Prov. 14, 21, et אַשְׁרֵהוּ (pro אַשְׁרֵיהוּ) Prov. 29, 18, אַשְׁרֵיכֶם Jes. 32, 20. Cf. græc, et lat. τρισμακάριος, τρισόλβιος, τρισευδαίμων, *terque*, *quaterque beatus*.

אֹשֶׁר id. suff. אָשְׁרִי *felicitas mea* Gen. 30, 13.

אַשְׁרְאֵלָה n. pr. viri 1 Par. 25, 2, quod ver. 14 יְשַׁרְאֵלָה scribitur.

אֲשֵׁרָה f. rarò אֲשֵׁרָה, pl. אֲשֵׁרִים, f. אֲשֵׁרוֹת, suff. אֲשֵׁרֵיהֶם; *nemus*, *lucus*, ut volunt plærique post Vulgat. Sed quibusdam est propr. *fortuna* i. e. in Phœnicum Aramæorumque religionibus *Astarte* seu *stella Veneris*, alibi עַשְׁתֹּרֶת dicta Baalis, socia et conjux (cf. Jud. 3, 7: 1 Reg. 18, 19: 2 Reg. 23, 4.) *ejusque simulacrum*, in Plur. *simulacra Astartes* et fort. universim *idolorum simulacra*, certæ saltem speciei. — * Etsi non paucis in locis, *luci* significatio contextui minimè sit apta, in quibusdam tamen, prout videtur, congrua omninò est, velut Ex. 34, 15. Deut. 7, 5. 16, 21: 2 Reg. 18, 4. 23, 14: 2 Par. 14, 2. 31, 1. Neque sufficit ad hunc significatum eliminandum quòd אֲשֵׁרָה copuletur cum מַצֵּבָה aut פֶּסֶל, quippè de pluribus valdè distinctis oratio esse potest, vel cum עָשָׂה, שָׁבַר, etc., quia verba hæc ut alia benè multa à suâ primariâ significatione plusquàm semel paululum recedunt. Quapropter visum est אֲשֵׁרָה duplici significatu gaudere, *luco* nempè et *Deâ Astarte*.*

אָשַׁשׁ, הִתְאוֹשֵׁשׁ v. sub rad. אִישׁ p. 32.

אֶשֶׁת v. אִשָּׁה.

אֶשְׁתָּאל n. pr. urbis Danitarum Jos. 15, 33. 19, 41. Jud. 13, 25, 16, 31. Nom. Gent. אֶשְׁתָּאֻלִי 1 Par. 2, 53.

אֶשְׁתּוֹן n. pr viri 1 Par. 4, 11, 12.

אֶשְׁתְּמֹה Jos. 15, 50. et אֶשְׁתְּמוֹעַ n. pr. urbis Levitarum in montanis Judæ Jos. 21, 14: 1 Sam. 30, 28: 1 Par. 4, 17, 19. 6, 42.

אַתְּ i. q. אַתָּה *tu* q. v.

אַתְּ f. cum accentu dist. אָתְּ pron. pers. 2 pers. *tu*, sexcenties. Jungitur masculinis Num. 11, 15. Deut. 5, 24. Eze. 28, 14.

אֶת sq. Makkeph אֶת־, suff. אֹתִי, אֹתְךָ, in Pausâ אֹתָךְ, אֹתָהּ, אֹתוֹ, אֹתָנוּ, (quæ cuncta non minus freq. plenè leguntur), אֶתְכֶם, rarò אוֹתְכֶם Jos. 23, 15, אֹתָם, אֹתָן, אֹתָנָה Ex. 35, 26, rarius אֶתְהֶם Gen. 32, 1, אוֹתְהֶם Eze. 23, 45, אוֹתְהֶן ver. 47. — 1) pr. pron. demonst. αὐτός, *ipse*, Gen. 1, 1: אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ *cœlum hoc et terram istam qualia nunc videmus*. Jer. 38, 16. Dan. 3, 13, etc. —Not. a) *reflexivè* poni, אֹתוֹ ἑαυτόν, אֹתָם ἑαυτούς. Eze. 34, 2: *væ pastoribus* אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים אֹתָם *qui se ipsos pascunt* i. q. נַפְשָׁם. Ver. 8. 10. Jer. 7, 19. Num. 6, 13. b) Apud Eze. adeo quater sine sequente nomine legit pro αὐτό *id*, *ipsum*, cum alibi nomen vel suffixum requirat. Eze. 43,

Digitized by Google

אֶת מְקוֹם כִּסְאִי וְאֶת מְקוֹם כַּפּוֹת : 7 רַגְלַי *hic* (αὐτὸ) *est locus solii mei et hic locus plantarum mearum.* Eze. 47, 17, 18, 19, cf. ver. 20, ubi זאת eodem contextu. — 2) paulatim verò de vi suâ primitivâ multùm remisit, ità ut nominib. et pronominib. præmissum vim demonstr. vix augeret : אֶת הַדָּבָר i. q. gall. *la chose.*— Creberrimè objecto propositionis præ*positum est*, undè abiit in particulam quæ *accusativum* notaret. Jam verò *accus.* notat. a) quoties jungitur verbis activis, b) quandò etiam construitur cum verbis passivis, quamquàm ibidem per nominativum commodiùs vertitur Gen. 17, 5. 21, 5. Ex. 10, 8, etc. His in locis verbum impers. explanandum est, haud secus ac in Num. 32, 5: יִתֵּן אֶת הָאָרֶץ *datur terra* (pr. *terram*), gall. *on donne la terre*: et Hos. 10, 6: גַּם אֹתוֹ לְאַשּׁוּר יוּבָל *etiam ipse* (pr. *ipsum* sc. vitulum) *in Assyriam deportabitur.* Nominativum fortassè denotat, quandò verbis neutris jungitur, velut Jos. 22, 17: 1 Sam. 17, 34: 2 Sam. 11, 25: 2 Reg. 6, 5, quamquàm ferè ibidem non absonè accus. saltem adverbialiter sumptus intelligeretur. Frequentatur autem אֶת hunc in modum antè Substantiva articulo (אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ Gen. 1, 1, cf. אֶרֶץ וְשָׁמַיִם 2, 4) aut addito Genitivo aut Suffixo definitis (Esth. 9, 14. Ruth 2, 15), it. ante nomina propria (Jon. 2, 1), longeque frequentius in sermone pedestri legitur, quam in poëtico. Tria tantùm occurrerunt exempla vocabuli nostri nominibus etiam non determinatis præmissi, duo (Prov. 13, 21. Eze. 43, 10), ubi sententia definita est, unum (Ex. 21, 28), non est.

אֵת sq. Makkeph אֵת־, suff. אִתִּי, אִתְּךָ, in Pausâ et in fem. אִתָּךְ, אִתּוֹ, אִתָּם, אִתְּכֶם, אִתָּנוּ, rariùs et in libris potissimùm Jos. Reg. Jer. et Eze. אִתָּךְ, אִתָּהּ, אִתָּם (ita ut cum אֵת nota accus. confusum videatur); præp. signif. 1) *apud*, *prope* Gen. 19, 33. Lev. 19, 13. Job 2, 13, etc. אֵת־פְּנֵי ס׳ *coram aliquo* Ps. 16, 11. 140, 14. et sic forsan Ps. 67, 2. — Not. Gen. 30, 29: *te non fugit, qualis factus est grex tuus* אִתִּי *apud me* i. e. me pastore eumque curante, cf. 39, 6: *nullius rei curam gerebat* אִתּוֹ *i. e.* dùm Josephum habebat οἰκόνομον, ver. 8. — 2) *penes* Deut. 8, 5. Job 14, 5. Ps. 38, 11. *Ellipticè* dicitur pro מֵאֵת Gen. 49, 25, ubi ex anteced. repetendum מִן. — 3) *cum*, de societate Gen. 6, 13. 43, 16. Jud. 1, 16. Jer. 51, 59, de affinitate 1 Reg. 3, 1, fœdere Gen. 15, 18, de auxilio Gen. 4, 4. Jer. 1, 8. 15, 20. Dr. loqui *cum* aliquo 1 Reg. 8, 15, nec non pugnare, bellum gerere *cum* aliquo (ubi אֵת reddi potest *contra*) Gen. 14, 9: 1 Par. 20, 5. Prov. 23, 11. הִתְהַלֵּךְ אֶת־יְהוָה *ambulavit cum Deo* Gen. 5, 24 i. e. vitam degit Deo placentem עָשָׂה חֶסֶד אֶת־פ׳ *benignè egit cum aliquo* Zach. 7, 9 cf. Ruth 2, 20: 2 Sam. 16, 17. — De Ex. 1, 14, vid. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, p. 8;

Digitized by Google

adde tamen quod me fugerat, voc. אֵת à W. Gesenio in *præter* conversum fuisse in hoc loco nec non 1 Reg. 11, 1, 25. Sed minùs rectè prout videtur. — מֵאֵת vid. sub מִן.

אֵת m. suff. אֶתוֹ, pl. אֵתִים et אֶתִים, suff. אֶתֵיכֶם; *ligo* cum Symmacho, Vulgat. et interp. hebr. etsi sit vomer aratri juxta plurimos veter. interp. 1 Sam. 13, 20. — Etymon latet.

אֶתָּא vid mox אֶתֶּה.

אֶתְבַּעַל n. pr. viri 1 Reg. 16, 31.

אֶרְהָ et אֶתָּא, propriè Chald. est, undè et hujus linguæ formam imitatur, et nonnisi poëticè ab Hebr. usurpatur; præt. pl. אֶתְנוּ (pro אֶתָּאנוּ) fut. יֵאֶתֶה, pl. יֵאֶתְיוּ contrac. et def. וַיֵּתֶא, תֵּאתֶה et וַיַּאת (pro וַיֵּאָתֶה) imp. pl. אֶתְיוּ (pro אֶתָּיוּ) — 1) *venit* Deut. 33, 2, 21. Jer. 3, 22. Mich. 4, 8. Prov. 1, 27, etc. Part. pl. fem. הָאוֹתִיּוֹת *res venturæ* i. e. futuræ Jes. 41, 23, 44, 7. 45, 11. — 2) *evenit* alicui, *supervenit, accidit* (malum) Job 3, 25. — 3) *ivit, transiit.* Job 16, 22.

Hiph. *attulit.* Præt. pl. הֵתִיוּ (pro הֵאֵתִיוּ) Jes. 21, 14, et eadem forma pro Imp. Jer. 12, 9.—Deriv. אֵיתוֹן.

אֶרְהָ pro אֲנַתָּה ut habent Chald. Syr. Arab. et Ethiop. Cum accentu distinct. אַתָּה Gen. 3, 11. 4, 11. 27, 32, et quinquies in Chethib אַתְּ 1 Sam. 24, 19. Ps. 6, 4. Eccl. 7, 22. Job 1, 10. Neh. 9, 6. pron. sing. m. *tu.* In casibus obliq. *tui, tuus* 1 Reg. 21, 19, *te* Prov. 22, 19.—Vid. Grammat.

אָתוֹן f., suff. אֲתֹנוֹ, pl. אֲתֹנוֹת; *asina* Gen. 12, 16. 32, 16. 49, 11. Num. 22, 23 sq. — Rad. אתה ut vulgò, sed quibusd. est אתן i. q. in arab. *contracto brevique passu incessit, stetit, constitit: sic asina* Ovidio *lentè gradiens* dicitur.

אַתּוּק Eze. 41, 15 in Chethib pro אַתִּיק q. v.

אַתִּי i. q. אַתְּ pron. sing. f. *tu.* Quanquam in V. T. rara est hæc forma (septies tantum legitur in Chethib 1 Reg. 14, 2. 2 Reg. 4, 16. 23. 8, 1. Jud. 17, 2. Jer. 4, 30. Eze. 36, 13, et totidem Masoretharum ἀκρισία sublato Jod reposuit אַתְּ, ita ut in textu apparent אַתִּי), tamen non dubitandum, quin genuina sit atque adeò primaria et antiquior, quam postea negligentior vulgi pronuntiatio decurtavit in אַתְּ. Jod in fine additum sexus muliebris nota est, ut in תִּקְטְלִי.

אַתַּי n. pr. viri 2 Sam. 15, 19. 22. 18, 2. it. alterius 2 Sam. 23, 19, quod et אִיתַּי scribitur.

אַתִּיק m. plur. אַתִּיקִים, suff. fem. אַתִּיקֵיהָא, cum א pleonast. in fine; Chethib habet אתוקיהא; Eze. 41, 15, 16. 42, 5, 5 genus quoddam columnarum (v. imprim. 42, 5 coll. 6). LXX. Vulgat. Cap. 42: περίστυλον, *porticum* reddunt.—Rad. אתק.

אַתֶּם pron. pl. m. *vos* feminino jungitur Eze. 13, 20. Ortum est ex אַתָּה q. v. addito ם, multitudinis notâ.

אֶתֶם n. pr. loci in deserto arabico ubi castrametati sunt Israëlitæ Ex. 13, 20. Num. 33, 6.

אֶתְמוֹל et אֶתְמוּל, semel אִתְּמוֹל 1 Sam. 10, 11 i. q. תְּמוֹל cum Aleph

Digitized by Google

prosth. adv. 1) *heri* 1 Sam. 4, 7. 14, 21. 19, 7. Ps. 90, 4. — 2) *pridem*, *anteà* Jes. 30, 33. Mich. 2, 8.

אַתֵּן pro אֵיתֵן q. v.

אַתֵּן pron. pl. f. *vos* Eze. 34, 31, ubi alii codd. אַתֶּן. Cum ה parag. אַתֵּנָה Gen. 31, 6. Eze. 13, 11, 20. 34, 17, et ibid. 13, 20 אַתֵּנָה ad analogiam formarum הֵנָּה, הֵמָּה. Noun n fine, æquè ac Mem, est multitudinis nota, maximè in fem.

אֶתְנָה f. *merces*, spec. meretricia Hos. 2, 14 (11). — Rad. תָּנָה.

אֶתְנִי n. pr. viri 1 Par. 6, 26.

אֶתְנַן Eze. 16, 34, 41 et אֶתְנָן m. constr. אֶתְנַן suff. אֶתְנַנָּהּ; pl. cum suff. אֶתְנַנֶּיהָ; 1) *quæstus meretricius* absol. Eze. 16, 31. 34, et adjecto זוֹנָה Deut. 23, 19. Metaph. de agrorum proventu, *quem ab idolis acceptum referebant idololatræ* Hos. 9, 1. Mich. 1, 7, cf. Jes. 23, 17, 18. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 7. — Rad. תָּנָה.

אֲתָרִים n. pr. loci ab Austro Palæstinæ. Num. 21, 1: דֶּרֶךְ אֲתָרִים *in viâ quæ Atharim ducit*.

ב

ב Secunda alphabeti littera hebraicè בֵּית *Beth* sonans; in numeralibus valet *duo*. — Quod ad *permutationem* ejus attinet, ב transit interdùm in alias litteras, labiales, quod quidem patet, ubi aliæ ling. semiticæ conferuntur.

בְּ, antè monosyllaba passim בַּ (vide Grammat.), suff. בִּי; בְּךָ, rarò בְּכָה Ps. 114, 8, in Pausâ et fem. בָּךְ; בּוֹ, בָּהּ; בָּנוּ; בָּכֶם, בָּכֶן; בָּהֶם, בָּהֶן f. בָּהֵן; pr. *in* cum ablat. gr. ἐν, et dicitur Spec. pr. a) de loco Ex. 7, 16. 2 Reg. 4, 40. Thren. 3, 53, etc. — b) de tempore Gen. 1, 1. Jud. 10, 8. etc. — c) de conditione, in quâ versamur Lev. 4, 2. Num. 35, 20: 1 Sam. 29, 7, etc. — d) de fonte, origine et materiâ, undè aliquid hauritur, fit, egreditur, ut in formulâ: *bibere in poculo* i. e. bibere quæ poculo insunt, pro *ex poculo* (ut gall. *boire dans une tasse*, gr. ἐν χρυσῷ, ἐν ποτηρίοις πίνειν Xenoph. Anab. VI, 1 §. 4) Gen. 44, 5. Am. 6, 6. it. 2 Par. 9, 18: כֶּבֶשׂ בַּזָּהָב *scabellum ex auro*. Ex. 38, 8. Lev. 13, 52: 1 Reg. 7, 14. Eze. 7, 20. Metaph. יָדַע בְּ *cognovit ex aliquâre* Ex. 7, 17. — 2) *inter* Deut. 4, 27: 2 Sam. 15, 31, etc. Indè nonnullis verbis copulatum hæc nonnisi ad partem prædicati referri declarat, ut הִכָּה בְּ *percussit* (plures) *ex iis*, stragem hostibus intulit (divers. ab הִכָּה cum acc. *percussit eos*) 2 Sam. 23, 10, הָרַג בְּ Ps. 78, 31 cf. נָשָׂא בְּ Job 7, 13. — 3) *intra* de loco Ex. 20, 10. Jes. 56, 5, de tempore Dan. 11, 20. Eccl. 11, 1, et quidem jam absoluto Num. 28, 26. — 4) *in* cum acc., *ic*, angl. *into* Gen. 19, 8. Lev. 16, 22. Deut. 7, 20, etc., *inter* cum acc. Deut. 4, 27: 1 Reg, 11, 2. — 5) *ad*, *apud* 1 Sam. 29, 1. Eze. 10, 15. Lev. 25, 53. — 6) *coram*, *ante* Gen. 23, 18 pleniùs בְּעֵינֵי, בְּאָזְנֵי, בְּפָנֵי. — 7) *in* pro *super* Num. 14, 10: 1 Reg. 8, 9. Jes. 66, 20. — *ad* cum motu ad

Digitized by Google

locum Gen. 11, 4: *turris* רֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם *cujus caput cœlum attingat.* מַשְׁתִּין בַּקִּיר *mingens ad parietem* 1 Reg. 16, 11. Indè frequentatur post verba et nomina attingendi adhærendi, adeundi, interrogandi, adoriendi, adprehendendi, inclinationis et affectus, quæ cuncta latinè cum particulis, *ad*, *in* componuntur. Quùm בְּ hoc significatu sit *transeundi* particula, nonnullis verbis vim transitivam, atque adeo causativam tribuit, quæ alibi conjugatione Hiphil exprimitur, ut videre est in נָשָׂה et עָבַד. Spec. בְּ hoc sensu a) verbis videndi, audiendi, olfaciendi, ubi iis postponitur, immorationem quamdam inesse vindicat, ac proindè iisdem adjungit notionem voluptatis, doloris, etc. (v. רָאָה, חָזָה, חִבִּיט, שָׁמַע, חֵרִיחַ). b) in juramentis præponitur pers. vel rei, *per* quam i. e. *ad* quam conversi juramus Gen. 21, 23. 22, 16, vel diris devovemus 1 Sam. 17, 43. — 8) *in* pro *super* cum accus. Lev. 20, 9: 1 Reg. 2, 44. Et ita post verba calcandi, regnandi, innitendi, etc.—9) *in* pro *contra*, *adversus* Gen. 16, 12: 2 Sam. 24, 17. Ita post verba pugnandi, irascendi, perfidè agendi. — 10) *cum* a) de societate. Num. 20, 20: בְּעַם כָּבֵד *cum populo multo.* Jes. 8, 16: בְּלִמֻּדָי *cum cultoribus meis* i. e. adhibitis cultoribus meis. 1 Reg. 10, 2, etc. Cf. Gen. 32, 11. Ex. 8, 1, 13. Jes. 7, 24. b) de auxilio Jes. 26, 13. Ps. 44, 10, etc. c) Substantivis attributa, maximè virtutes et vitia, significantibus præmissum inservit adverbiis circumscribendis, ut בְּחִפָּזוֹן *cum festinatione*, *festinanter* Ex. 12, 11, בְּתֻמִּים *cum integritate*, *integrè*, בְּאַשְׁרִי *cum felicitate meâ* i. e. *feliciter* Gen. 30, 15. Ps. 29, 4: *vox Dei* est *cum robore* i. e. *robore prædita.* — 11) Usurpatur de instrumento, ubi latinè Ablativo utimur, ut בְּחֶרֶב *gladio* Jos. 10, 11, בְּרַגְלַיִם *pedibus* Eze. 34, 18, etc. de intercessore (lat. *per*) ut בְּמֹשֶׁה *per Mosen*, בְּיַד מֹשֶׁה *per manum Mosis;* it. de causâ efficiente ut *deficere fame* (בְּרָעָב) Thren. 2, 19, *igne* (בָּאֵשׁ) *cremare* Lev. 8, 32, *jussus est à Deo* (בִּיהוָה) Num. 36, 2, בַּיהוָה, בַּבַּעַל הִתְנַבֵּא, *per Deum*, *per Baalem vaticinatus est* i. e. Deo, Baale inspirante, it. post passivum Num. 36, 2. Jes. 45, 17. — 12) *cum* pro *licet*, בְּכָל־זֹאת *cum omnibus istis* i. e. his non obstantibus, nihilò minus Jes. 9, 11, 16, 20. 10, 4. 47, 9. Job 1, 22. Num. 14, 11. Vicina est formula בְּזֹאת *hoc concesso* i. e. *eâ lege* Gen. 34, 22: 1 Sam. 11, 2. — 13) *pro* de pretio, præmio et permutatione ut lat. *loco* et *pro* pro *ante*, germ. anſtatt et für pro vor et vice versâ. Gen. 29, 18, 20, 27. Deut. 19, 21. Jes. 7, 23. Eccl. 4, 9, etc. — 14) *propter* Gen. 18, 28: 2 Reg. 14, 6. Jon. 1, 14.—15) *de*, gall. *au sujet de* 1 Reg. 5, 22, maximè post verba gaudendi, audiendi, sciendi et imprimis loquendi. — 16) *juxta*, *secundum* Gen. 1, 26. Num. 31, 11. בְּדֶרֶךְ *ad modum*, *ad morem* Jes. 10, 24, 26. Amos 4, 10. —Winero (Le-

Digitized by Google

xic. hebr. p. 109) lubens assentior quùm ait Rosenmüll. ad Ps. 11, p. 947 et Gesen. ad Jes. 11, p. 78 non satis probabiliter præcipere, בְּ passim poni pro כְּ *sicut*; nam Hos. 10, 15 sensus est: *evanescet prorsus cum aurorâ* i. e. citò (cf. Ps. 37, 20 בְּעָשָׁן *cum fumo*), Ps. 39, 7: *homo vivit in imagine*, i. e. homo nihil nisi umbram præ se fert, et Jes. 48, 10: *purgavi te, sed non in argento*, i. e. *argento* non adhibito. — Not. substantiv. quibus præfigitur *effici* quandoque adject. Ps. 90, 4: *vigilia in nocte*, i. e. *vigilia nocturna*, et ita Ps. 29, 4.—* Haud aliter expediri possunt plura exempla *quibus Beth essentiæ*, seu pleonasticum inesse volunt Ex. 32, 22. Eccl. 7, 14. Prov. 3, 26. Sed Jes. 26, 4: כִּי בְיָהּ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים sensus est *nam in Jâh Jehovâ est petra æterna*, ad quam scilicet confugiendum est vobis. Nec satis video, quid sibi velit Geseniùs, cùm vertit (Lexic. hebr. p. 122): *nam Jâh* (i. e. *æternus sibi constans*) *est Jehova* præter quamquòd hæc explicatio nullo modo congruit cum iis quæ immediatè præcedunt. Ps. 68, 5: בְיָהּ שְׁמוֹ verte *in Jâh est virtus* seu *potentia ejus* (cf. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, not. in יהוה שמו, p. 118). Hos. 13, 9, cum Gesenio: שִׁחֲתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי בִי בְעֶזְרֶךָ Vulgat. quidem reddit: *perditio tua, Israël: tantummodò in me auxilium tuum*, sed coll. 7, 13 interpretandum: *id perdidit te, Israël, quòd contra me, auxiliatorem tuum* fuisti seu rebellasti. 1 Reg. 13, 34 redde: *eamque ob causam* (בַּדָּבָר הַזֶּה) *in culpam incidit domus Jeroboami*. Esr. 3, 3: כִּי בְאֵימָה עֲלֵיהֶם *nam in terrore erant propter seipsos*. 1 Par. 9, 33: עֲלֵיהֶם בַּמְּלָאכָה *iis incumbebat* esse *in opere*. At in 7, 23: כִּי מְרֻעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ *quia calamitas fuerat in domo ejus*, בְּ est verè pleonast. — Sq. infinit. בְּ circumscribit Gerundium, ut בְּשָׂחֹק *in ridendo* Prov. 14, 13, et vulgò conjunctionibus exprimitur, *dùm* Num. 35, 19. Prov. 30, 32. Cant. 5, 6. Esth. 2, 8. *quùm*, Gen. 33, 18. Ex. 3, 12. Jes. 20, 1. Job 42, 10. *eo quod* 2 Paral. 28, 6. *si, etsi, licet* Jes. 1, 15. Ps. 46, 3. — Quod ad etymon attinet probabilis est vetus Grammaticorum opinio, בְּ decurtatum esse ex בַּיִת *in domo, in* (ut לְ ex אֶל, מִ ex מִן).

בְּאָה f. *introitus* Eze. 8, 5.—Rad. בוא.

בָּאַר pr. ut. in Arab. *fodit*, spec. puteum, foveam. Vicina sunt בָּרַר, בּוּר.

Pih. בֵּאֵר, imper. בָּאֵר, infin. בַּאֵר Deut. 27, 8, (ubi alii legunt בָּאֹר); 1) *insculpsit* litteras lapidi, sq. עַל Deut. 27, 8. Hab. 2, 2. — 2) *explicavit*, *declaravit*, pr. eruit sententiam, erutamque exposuit. Deut. 1, 5. — Deriv. statim seq.

בְּאֵר f. suff. in pausâ בְּאֵרֶךָ; pl. בְּאֵרוֹת constr. בַּאֲרוֹת, 1) *puteus* Gen. 24, 11, Prov. 5, 15, etc. sæpè pleniùs בְּאֵר מַיִם חַיִּים Gen. 21, 19, 26, 19. Distinguitur à fonte (עַיִן) in terræ superficie vel è rupe effluente: potest tamen *puteus* (בְּאֵר) etiam *fons* (עַיִן) vocari v. Gen. 16, 7 coll. 14.

Digitized by Google

24, 11, 13, 16. De puteis bituminis Gen. 14, 10.—2) *fovea* Ps. 55, 24. 69, 16. — 3) n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 21, 16—18, probab. idem ac qui Jes. 15, 8 plenius vocatur בְּאֵר אֵלִים *puteus heroum*. it. oppidi Palæstinæ Jud. 9, 21.

בְּאֵר לַחַי רֹאִי n. pr. putei in finibus australibus Palæstinæ Gen. 16, 14. 24, 62. 25, 11.

בְּאֵר שֶׁבַע n. pr. oppidi in australibus Palæstinæ finibus Gen. 21, 31. 26, 33. Jud. 20, 1, etc.

בְּאֵרָא n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

בְּאֵרָה n. pr. viri 1 Par. 5, 6.

בְּאֵרוֹת n. pr. oppidi inter Jerusalem et Sichem Jos. 9, 17. 18, 25: 2 Sam. 4, 2. Esr. 2, 25. Neh. 7, 29. Nom. gent. בְּאֵרֹתִי 2 Sam. 4, 2. 23, 37, et contrac. בֵּרֹתִי 1 Par. 11, 39. Cf. infrâ בֵּרֹתַי.

בְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן nom. pr. stationis Israelitarum in deserto Deut. 10, 6, in loco gemino Num. 33, 31 ellipt. בְּנֵי יַעֲקָן.

בְּאֵרִי nom. pr. viror. Gen. 26, 34. Hos. 1, 1.

באר m., pl. בארות; i. q. בור, quod usitatius est, *cisterna* Jer. 2, 13 et in Chethib 2 Sam. 23, 15, 16, 20, ubi Keri et 1 Par. 11, 17, 18, 22 בור.

בָּאַשׁ fut. יִבְאַשׁ *fœtuit* Ex. 7, 18, 21. 8, 10. 16, 20. Jes. 50, 2.

Niph. נִבְאַשׁ *fœtidus* et metaph. *invisus, odiosus factus est*, 1 Sam. 13, 4: 2 Sam. 10, 6. 16, 21, cf. Gall. *Être en bonne, en mauvaise odeur.*

Hiph. הִבְאִישׁ, infin. abs. הַבְאֵשׁ, cum suff. הַבְאִישֵׁנִי, fut. יַבְאִישׁ 1) *fœtidum reddidit* Eccl. 10, 1 et metaph. *odiosum reddidit* Gen. 34, 30. Pleniùs Ex. 5, 21: הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ *fœtidum fecistis odorem nostrum* i. e. in invidiam vocastis nos. — 2) intrans. *fœtuit* Ex. 16, 24. Ps. 36, 38, 6, metaph. *odiosus fuit* 1 Sam. 27, 12. —* Prov. 13, 5: *sermones falsos odit justus* וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וַיַּחְפִּיר *ac improbus fœtere facit* (eos) *atque ignominiâ afficit*, i. e. improbus autem mendacia effutiendo spargit fœtidam diffamationem et ignominiam. Quibusdam הִבְאִישׁ est hîc *malè egit* collat. Syrio idiomat., sed minùs rectè. Gesenius (Lexic. hebr. p. 124) וַיַּחְפִּיר vertit *et turpiter agit*, sed inferiùs (p. 360) transit. tribuit sensum *pudefaciendi, ignominiâ afficiendi.**

Hithp. הִתְבָּאֵשׁ *seipsum odiosum fecit* 1 Par. 19, 16. — Derivata sequuntur.

בָּאֹשׁ (*beosch*) m. suff. בָּאְשָׁם בָּאְשׁוֹ *fœtor* Amos 4, 10, Joël 2, 20. Jos. 34, 3.

בְּאֻשִׁים m. pl. uvæ *malæ*, acidæ et immaturæ, *labruscæ*, ut optimè Vulgat. Jes. 5, 2, 4. Alii *aconitum, napellum* sed malè intelligunt.

בָּאֻשָׁה f. *herba fœtida et mala* Job 31, 40.

בָּבָה (pro נְבָבָה, נְבָאבָה) f. pr. *cavitas, foramen*, hinc constr. בָּבַת עַיִן *pupilla oculi* Zach. 2, 12. — Rad. נָבַב.

בֶּבַי n. pr. viri Esr. 2, 11. 8, 11. Neh. 7, 16.

בָּבֶל nom. propr. *Babel, Babylon*,

Digitized by Google

urbs Asiæ, celeberrima ad Euphratem sita, quæ Babyloniæ metropolis fuit Gen. 10, 10. 11, 9: 2 Reg. 17, 24, 20, 12 sq. Mich. 4, 10, etc. Item *Babylonia* provincia Ps. 87, 4. 137, 1. Jes. 14, 4, undè sæpè מֶלֶךְ בָּבֶל *rex Babyloniæ*, quod quidem nomen etiam Persiæ regibus tribuitur, ut Cyro Esr. 5, 13, Artaxerxi Neh. 13, 6, cf. אַשּׁוּר.

בַּג vox persica *cibum* designans, in composito פַּתְבַּג (q. v.) obvium, prætereà Ezech. 25, 7 Chethib: וּנְתַתִּיךְ לְבַג לַגּוֹיִם *et dabo te cibum populis*. Attamen rectius cum omnibus Verss. antiquis legeris לְבַז *in prædam*, quod commendant similes formulæ Jer. 15, 13, 17, 3, maximè Eze. 26, 5. 34, 28.

בָּגַד part. act. בּוֹגֵד, f. בֹּגֵדָה, pl. m. בֹּגְדִים, *inf. abs.* בָּגוֹד, constr. בְּגֹד, suff. בִּגְדוֹ, fut. יִבְגֹּד, semel יִבְגַּד (Mal. 2, 10) pr. *texit*, indè 1) *tectè, fraudulenter perfidè egit*. Ponitur absol. 1 Sam. 14, 33. Job 6, 15, sæpius sq. בְּ pers. *perfidè deseruit* Ex. 21, 8. Jud. 9, 23. Hos 5, 7. 6, 7, etc. raro sq. מִן Jer. 3, 20, et acc. Ps. 73, 15. Part. בֹּגְדִים *qui perfidè* à Deo *defecerunt impii* (LXX. παράνομοι). Prov. 2, 22. 11, 3, 6. 13, 2, 15. Ps. 25, 3. 59, 6. Jer. 9, 1. — 2) *oppressit, afflixit, rapuit* i. q. גָּזַל, עָשַׁק. Jes. 21, 2. 24, 16. 33, 1. De petulantiâ Hab. 2, 5. — Deriv. seq.

בֶּגֶד m. (f. Lev. 6, 20) in pausâ בָּגֶד, suff. בִּגְדִי, בִּגְדוֹ, pl. בְּגָדִים, constr. בִּגְדֵי, suff. בִּגְדֶיךָ, f. cum suff. בִּגְדוֹתֶיךָ; 1) *stragula, pannus*, quo aliquid involvitur Num. 4, 6 — 13, de stragulis lecti 1 Sam. 19, 13: 1 Reg. 1, 1. — 2) *vestis* Gen. 39, 12, etc. 1 Reg. 22, 10. Ps. 45, 9, etc. — 3) *perfidia* Jer. 12, 1. — 4) *rapina* Jes. 24, 16.

בִּגְדוּת f. pl. *perfidiæ* Soph. 3, 4.

בָּגוֹד m. בָּגוֹדָה f. adj. *perfidus* Jer. 3, 7, 10.

בִּגְוַי n. pr. viri Esr. 2, 2, 14. 8, 14. Neh. 7, 19.

בִּגְתָא nomen propr. viri Esther 1, 10.

בִּגְתָן id. Esth. 2, 21, et בִּגְתָנָא 6, 2.

בַּד m. 1) pr. *separatio, res separata*. Ex. 30, 34: בַּד יִהְיֶה בְּבַד *separatio erit cum separatione*, i. e. quodque aromatum seorsum præparabitur; sed alii aliter (cf. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, p. 216). Plur. בַּדִּים spec. *partes corporis* i. e. *membra* Job 18, 13. 41, 4, arboris i. e. *rami* Eze. 17, 6. 10, 14, indè *vectes* Ex. 25, 13 sq. Num. 4, 6 sq. Metaph. *vectes urbis* de principibus Hos. 11, 6. — In Sing. cum præf. לְבַד a) adv. *separatim, seorsum*, gall. *à part*. Ex. 26. 9. 36, 16. Sæpè hoc significatu additur suff. Gen. 21, 28: *collocabat Abrahamus septem agnos* לְבַדְּהֶן *separatim*. 30, 40. 32, 17. 45, 32, etc. Frequentius b) לְבַד cum suffix. est i. q. *solus, a, um*. Unde לְבַדִּי *solus ego*, לְבַדְּךָ *solus tu*, לְבַדּוֹ *solus ille*, לְבַדָּם *soli illi*, etiam post casus obliquos, ut לְךָ לְבַדְּךָ *tibi soli* Ps. 51, 6, צִדַּקְתְּךָ לְבַדֶּךָ pr. de *justitia*

Digitized by Google

tui, *tui solius* i. e. *tua solius justitia* Ps. 71, 16. c) *solùm*, *tantummodò* Jes. 26, 13. Eccl. 7, 29. d) sq. מִן abit in præp. *præter* Ex. 12, 37. Num. 29, 39. Jos. 17, 5, sq. עַל Esr. 1, 6. Idem valet מִלְּבַד Gen. 26, 1. Num. 17, 14. Deut. 4, 35. מִלְּבַד אֲשֶׁר *præter* (id) *quod* Num. 6, 21. — 2) Spec. *filum* collect. *fila*, maximè linea, indè *linteum* album, et subtile Ex. 28, 42. 39, 28. Lev. 5, 3. Plur. בַּדִּים *vestes linteæ* Eze. 9, 2 sq. Dan. 10, 5. — 3) *solitudo*. בַּדֵּי שְׁאוֹל *solitudines inferni* Job 17, 16. multis tamen est *vectes inferni* i. e. *portæ inferni*, sed בַּדִּים signif. tantùm *vectes ad portandum*, et nusquàm usurpatur pro *pessulis* qui hebr. בְּרִיחִים dicuntur. — 4) Plur. בַּדִּים *nugæ*, *mendacia*, Job 11, 3. Jes. 16, 6. Jer. 48, 30. It. i. q. אַנְשֵׁי בַדִּים *mendaces* de hariolis et pseudoprophetis. Jes. 44, 25. Jer. 50, 36. — Rad. בָּדַד.

בָּדָא *effinxit, commentus est* 1 Reg. 12, 33. Neh. 6, 8. Part. cum suff. בָּדָאם per Syriasmum pro בָּדְאָם Neh. loc. citat.

בָּדַד 1) pr. *separavit*. — 2) *separavit se*, *solitarius fuit*. Part. בּוֹדֵד *solitarius*. Jes. 14, 31. Hos. 8, 9. Ps. 102, 8. — 3) i. q. בָּדָא *effinxit*, *commentus est*. — Deriv. בַּד et

בָּדָד m. *separatio*, indè adv. *seorsùm* Lev. 13, 46, *solitariè*, quod latinè plerumque adjectivo *solus*, *a*, *um* exprimitur Jes. 27, 10: *urbs munita* stat *sola* i. e. derelicta Deut. 32, 12: *Jehova solus ducebat eum*. It. לְבָדָד *solitariè* pro *solus*, *a*, *um* Num. 23, 9. Mich. 7, 14. Ps. 4, 9.

בְּדָד n. pr. viri Gen. 36, 35.

בְּדֵי v. דֵּי.

בִּדְיָה n. pr. viri Esr. 10, 35.

בְּדִיל m. pl. cum suff. f. בְּדִילַיִךְ; 1) *stannum* i. e. plumbum nigrum, quod in fodinis invenitur argento mixtum, et vi ignis ab eo *separatur* Jes. 1, 25. — 2) *plumbum album* Num. 31, 22. Eze. 22, 18, 20. 27, 12. — Radix

בָּדַל vicin. בָּחַל *separavit*, *discrevit*.

Niph. נִבְדַּל, part. נִבְדָּל 1) *sejunctus est*, *sejunxit se*, sq. מִן Esr. 6, 21. 9, 10, 11, it. *selectus est* Esr. 10, 16, sq. לְ ad aliquid 1 Par. 23, 13. — 2) *seclusus est*, Esr. 10, 8. — 3) *dicessit* sq. מִן loci Num. 16, 21, sq. אֶל *discessit in partes* alicujus 1 Par. 12, 8.

Hiph. הִבְדִּיל 1) *separavit*, *disjunxit* Lev. 1, 17, ut duo loca velo, pariete, muro Gen. 1, 6. Ex. 26, 33. Eze. 42, 20, res antea permixtas Gen. 1, 4. — 2) Translatè ad animum: *discrevit*, *distinxit* res diversas Lev. 10, 9, 10. 11, 47. 20, 25. In utrâque hâc signif. (no. 1. 2) seq. בֵּין וּבֵין — Gen. 1, 4, 7. Ex. 26, 33. בֵּין — לְבֵין Jes. 59, 2. לְ — בֵּין Gen. 1, 6. — 3) *sejunxit* à reliquis, *selegit* ex iis sq. מִן Num. 8, 14. 16, 9. Lev. 20, 24, 26, it. sq. לְ rei, cui aliquid destinatur, 1 Reg. 8, 53, et sine מִן Deut. 4, 41. 10, 8: 1 Par. 25, 1, absol. Deut. 19, 7. Eze. 39, 14. — 4) *seclusit*, *segregavit* sq. מִן Neh. 13,

Digitized by Google

3, מַעֲל Jes. 56, 3. — Deriv. בְּדִיל, מִבְּדֻלוֹת et

בָּדָל m. constr. בְּדַל; *pars*, *particula*, semel Am. 3, 12.

בְּדֹלַח m., Gen. 2, 12. Num. 11, 7. forsan *bdellium* (sic Aquila, Symm., Vulgat. Josephus et Theod. in Num.) i. e. *lacryma translucida odoratàque* arboris crescentis *in Arabiâ, Indiâque, Mediâ ac Babylonia*. Juxta Plin. hist. nat., *l. XII*, c. 9. Levioris sunt momenti rationes à Bochart contra *bdellium* et in *margaritarum* gratiam allatæ, quàm ut à veterum opinione deficiam. — Etymon latet omninò, quidquid idem Bochart dixerit.

בֹּדֶן n. pr. viri 1 Par. 7, 17. In loco 1 Sam. 12, 11 videtur fuisse Israëlitarum judex, qui tamen in libro Jud. non commemoratur; sed LXX. Syr. Arab. *habent* בָּרָק.

בָּדַק, inf. constr. בְּדוֹק; 1) *fidit*, *rimas egit*, undè בֶּדֶק. — 2) denom. à בֶּדֶק, *rimas reparavit*; 2 Par. 34, 10.

בֶּדֶק m. suff. בִּדְקֵךְ; *fissura*, *rima* 2 Reg. 12, 6 sq., in nave Eze. 27, 9, 27.

בִּדְקַר n. pr. viri 2 Reg. 9, 25.

בֹּהוּ m. (pro בֹּהֶו) *vacuitas*, *inanitas* et concr. *res vacua et inanis*, i. e. sine terminis et limitibus. Ter paronomasticè jungitur voci תֹּהוּ q. v. Gen. 1, 2. Jer. 4, 23. Jes. 34, 11.

בַּהַט Esth. 1, 6 marmoris species, ex quâ pavimenta fiebant. LXX. Vulgat. *smaragdites*.

בָּהִיר adject. * forsan *crustosum*, *squameum* (cf. בַּהֶרֶת), indè *crassum* quid Job 37, 21, ubi sensus est, homines nunquàm splendorem solis videre posse; quippè, vel nubibus sol circumfunditur, et jàm imaginem crustæ aut squamæ seu alicujus rei crassæ tantùm, refert, vel transeunte vento, et (ver. 22), veniente ab aquilone splendore aureo, corruscat, sed tunc illum aspicere non sustinent, cùm oculos statim fulgore suo pertringat. Hâc nimirùm comparatione utitur eliu, ut ex eâ colligat, majestatem Dei formidandam, semper inaccessam esse, ac proindè summæ esse insipientiæ nec non arrogantiæ, cum numine omnipotenti disputationem instituere, quod sibi dari Job poposcerat. Interpp. ad unum omnes בהיר vertunt *fulgentem*, *splendidum*, sed invitâ prorsùs orationis serie.*

בָּהַל, Niph. נִבְהַל, part. נִבְהָל, f. נִבְהָלָה, fut. יִבָּהֵל, pl. cum ן parag. et in pausâ יִבָּהֲלוּן; 1) *trepidavit* Eze. 7, 27. Ps. 6, 3, 4. — 2) *perterritus*, *perculsus est* Ex. 15, 15: 1 Sam. 28, 21. Ps. 48, 6. Eze. 26, 18, sq. מִפְּנֵי Gen. 45, 3. Job 23, 15. Eccl. 8, 3. — 3) *trepide fugit* Jud. 20, 41 et univ. *festinavit* ad aliquid, sq. לְ Prov. 28, 22. — 4) *acceleratus fuit* Soph. 1, 18. — 5) subitò *periit*, juxta quosdam, Ps. 104, 29, sed rectiùs *perturbatus est*, quippè in hemistichio proximè sequenti peculiariter dicitur: *Si halitum eorum retrahas, extremam reddent animam*.

Pih. בִּהֵל, part. pl. מְבַהֲלִים, inf. cum suff. בַּהֲלֵנִי, בַּהֲלָם, fut. יְבַהֵל, cum suffix. יְבַהֲלֶךָ, יְבַהֲלֵמוֹ; *terrore perculit*, *perterrefecit* Dan. 11, 44. Ps. 2, 5. 83, 16. Job 22, 10, inde *fecit*,

Digitized by Google

ut animum desponderet Esr. 4, 4 Keri. —2) *acceleravit* Esth. 2, 9, et 3) sq. Gerundio i. q. מָהַר *festinavit* (qs. trepidavit) aliquid facere Eccl. 5, 1. 7, 9.

Pub. part. f. Prov. 20, 21 Keri: נִבְהָלוֹת מְבוּהָלֶת *opes acceleratæ* i. e. nimis anxiè et festinanter comparatæ; m. pl. מְבֻהָלִים *celeres* Esth. 8, 14.

Hiph. הִבְהִיל, fut. יַבְהִיל, pl. cum suff. יַבְהִלֻהוּ 1) *perterrefecit* Job 23, 16.—2) *acceleravit* Esth. 6, 14.—3) *deturbavit* aliquem è loco. 2 Paral. 26, 20. — Deriv.

בֶּהָלָה f., pl. בֶּהָלוֹת; *terror* Lev. 26, 16. Jer. 15, 8. Cum artic. *terror* κατ' ἐξοχήν, *exitium repentinum* Jes. 65, 23.

בְּהֵמָה fem., constr. בְּהֵמַת, suff. בְּהֵמָתוֹ, בְּהֵמָתְךָ (qs. a בְּהֵמַת) plur. בְּהֵמוֹת, constr. בַּהֲמוֹת; *bestia* eaque *quadrupes*, *major* et general. *terrestris*. Opp. aves et reptilia. Gen. 6, 7, 20. 7, 2, 8, 23. 8, 20. Ex. 9, 25. Lev. 11, 2. Spec. 1) *quadrupedes domesticæ*, *pecus*, idque collect., opp. חַיַּת הָאָרֶץ Gen. 1, 24, חַיַּת הַשָּׂדֶה 2, 20. 3, 14, חַיָּה 7, 14, 21. Lev. 25, 7 animalia agrestia, feræ. Complectitur צֹאן et בָּקָר Gen. 47, 18. Lev. 1, 2. Alibi —2) sola *jumenta*, ut asini, cameli, opp. מִקְנֶה Gen. 34, 23. 36, 6. Num. 32, 26: 2 Reg. 3, 17. — 3) poët. *quadrupedes agrestes* et *feræ*. Ita in pl. בְּהֵמוֹת Deut. 32, 24. Hab. 2, 17, maximè sq. הָאָרֶץ Deut. 28, 26. Jes. 18, 6, שָׂדֶה, חַיַּת שָׂדֶה 1 Sam. 17, 44. Joël 1, 20, יַעַר Mich. 5, 7. — Sed בְּהֵמוֹת Job 40, 15 (10) est —4) pl. majest. seu excell. (propterea sq. sing. masc.) *quadrupes magna*, *ingens*, quo nomine *hippopotamus* insignitur. — Radix בהם in Arab. X conjug. *obmutuit*.

בֹּהֶן m. *pollex* sive manûs, sive pedis Ex. 29, 20. Lev. 8, 23 sq. 14, 14, etc. — Rad. בהן.

בֹּהַן n. pr. filii Ruben, à quo nomen traxit אֶבֶן־בֹּהַן locus in confiniis tribuum Judæ et Benjamin. Jos. 15. 6. 18, 17.

בְּהֹנָה f. undè plur. בְּהֹנוֹת *pollices* Jud. 1, 6, 7. — Rad. בהן.

בֹּהַק m. Lev. 13, 39, morbi genus constans crustis albis et subnigris, lepræ simile sed innoxium, neque contagiosum, quod Arabes hodiè adhuc *Bohak*, ut testatur Niebuhr (Description de l'Arabie, tom. 1 pag. 191). Cf. etiam quæ notavi in *La Sainte Bible en latin et en français*, *etc.*, tom. I, pag. 460.

בַּהֶרֶת f. pl. בְּהָרוֹת Lev. 13, 2, 4, 19, 38, 39. * Al. *macula* al. *papula*, *pustula*, Vulgat. *quasi lucens quippiam*. Reverà in semiticis dialectis rad. בהר est *lucere*, *splendere*; verùm mihi probabilius est בהרת valere *crustam*, *squamam* ob rationes quas attuli in *La Sainte Bible*, *etc.*, tom. I, p. 456, 457.*

בוֹא, præt. בָּא, fem. בָּאָה, 2 per, בָּאתָ, f. בָּאת semel בָּאוּת 2 Sam. 14, 3. cum suff. בָּאַתְנוּ. Ps. 44, 18 pl. בָּאוּ, et בֹּאוּ Jer. 27, 18. 1 per. בָּאנוּ sed בָּנוּ 1 Sam. 25, 8. part. בָּא fem. בָּאָה, pl. m. בָּאִים, f. בָּאוֹת, inf. בוֹא, sed בֹּאָה 1 Reg. 14, 12. Cum suff. בֹּאֲךָ, et בֹּאֲכָה, in pausâ בֹּאֶךָ, בֹּאֶן et בֹּאֲנָה,

Digitized by Google

imp. בוֹא, בֹּא, bis בֹּאִי 1 Sam. 20, 21: 1 Reg. 13, 7. fut. יָבוֹא, וַיָּבֹא, sed וַיָּבוֹ in Chethib 1 Reg. 12, 12. cum suffix. תְּבוֹאֶךָ, cum ה paragog. תְּבוֹאָה, atque indè תְּבוֹאָתְךָ Job 22, 21 (quod aliis est nomen), it. תְּבוֹאָתָה Deut. 33, 16. תְּבוֹאָתִי, in Keri תְּבוּאַת 1 Sam. 25, 34. pl. cum suff. יְבוֹאוּנִי, Ps. 119, 77, יְבֹאֻנִי 119, 41. Pl. f. תְּבוֹאֹנָה, et תְּבוּאֹן Gen. 30, 38, it. תְּבוֹאֹתָיו Jer. 9, 17. Ps. 45, 16. —1) *ingredi*, *intrare*. Oppos. יָצָא Jos. 6, 1: 1 Reg. 13, 17. Locus, quem quis ingreditur, constr. cum בְּ, אֶל, לְ, cum ה locali, vel poët. cum accusat. Gen. 6, 18. 12, 11. Deut. 23, 25, 26. Esth. 6, 4. Ps. 100, 4. Thren. 1, 10, etc. Sq. אֶל pers. *ingredi ad aliquem* Gen. 6, 20. 7, 13. Sq. בְּ, *ingredi in* corpus Eze. 2, 2: 2 Reg. 18, 21. Spec. a) *ingredi ad feminam*, honestè dicitur de coitu Gen. 6, 4. 16, 2. 30, 3, et sq. עַל Gen. 19, 31. b) *intrare in judicium cum* aliquo i. e. in jus vocare aliquem Jes. 3, 14. Job 22, 4. Ps. 143, 2. c) יָצֹאת וָבוֹא *egredi et ingredi*, formula universam vitæ agendique rationem describens. Deut. 28, 6. 1 Sam. 29, 6. Ps. 121, 8. Diversum est *egredi et ingredi antè populum* i. e. populum in bellum ducere, deduce Num. 27, 17: 1 Sam. 18, 16: 2 Par. 1, 10, etiam omisso לִפְנֵי הָעָם Jos. 14, 11. 1 Reg. 3, 7. d) בוֹא בְּ *consuetudinem inire* cum aliquo Jos. 23, 7. 12. e) *ingredi* de sole, i. q. *occidere* Gen. 15, 12, 17. 18, 11, etc. Plures aliæ sunt formulæ, quarum sensus facilè capitur ex locis, in quibus occurrunt. —2) *venire* Opp. הָלַךְ. Sq. אֶל pers. locive Gen. 37, 23, עַל Ex. 18, 23, עַד 2 Sam. 16, 5, לְ 1 Sam. 9, 12. Jes. 49, 18. Sæpe de rebus inanim. Job 37, 9. 38, 11. Jer. 7, 32. Spec. a) בוֹא בְּ *venire cum* aliquâ re i. e. *eam afferr, eoffere* 1 Reg 13, 1. Ps. 66, 13. Eccl. 5, 2. Ps. 71, 16: *veniam cum facinoribus Domini* i. e. ea narrabo, laudabo. b) עַד לְבוֹא *donec venis* Jud. 3, 3 et ellipt. לְבוֹא Num. 13, 21. 34, 8, pro *usque ad*, in descript. geogr. idem est עַד־בֹּאֲךָ Gen. 19, 22, בֹּאֲכָה, בֹּאֲךָ Gen. 10, 19, 30, 13. 10. c) sq. עַד *pervenire ad* (locum) Ex. 22, 8 et metaph. *pervenire ad* aliquem i. e. eum *æquare*, ei *parem esse* 2 Sam, 23, 19, sq. אֶל 2 Sam. 23, 23. d) *supervenire* alicui, *invadere* aliquem, maximè ex inopinato Gen. 34, 27. 1 Sam. 12, 12. Job 20, 22. Rarò de re bonâ et exoptata sq. עַל Jos. 23, 15. Job 22, 21. Ps. 119, 41, 77. e) i. q. *evenire*. *impleri*, *compleri* Deut. 13, 2. 18, 22. Jud. 13, 12. Prov. 13, 12, etc. f) בוֹא בְשֵׁמוֹת *adduci* i. e. *recenseri nominatim* 1 Par. 4, 38. — 3) rariùs *ire* i. q. הָלַךְ, Gen. 37, 30. Num. 32, 6. Jud. 19, 3. Jes. 7, 24. 22, 15. 24, 62. Jon. 1, 3. Sq. pleon. לֵךְ 1 Sam, 22, 5. Spec. a) Metaph. *vivere* cum aliquo i. e. *consuetudinem habere* Ps. 26, 4. Prov. 22, 24. b) בוֹא אֶל אֲבֹתָיו *ire ad patres suos* Gen. 15, 15 i. q. congregari ad patres suos, intrare in infernum.

Hiph. הֵבִיא, 2 pers. הֵבֵאתָ, cum suff. הֲבִאֹתָנוּ Ps. 66, 11, item הֵ

pers. cum suff. הֲבִאתִים Ezech. 23, 22, frequentiùs הֲבִיאוֹתִיךָ, הֲבִיאוֹתַנִי, הֲבִאתָם, plur. הֲבִאתִים, Levit. 23, 10 et הֲבִיאוֹתָם 1 Sam. 16, 17. part. מֵבִיא, passim מֵבִי, inf. abs. הָבֵא, constr. הָבִיא cum præfix. לְהָבִיא, bis לָבִיא 2 Par. 31, 10. Jer. 39, 7, imp. הָבֵא Gen. 43, 16. Ex. 4, 6, sed הָבִיא 1 Sam. 20, 40. fut. יָבִיא, וַיָּבֵא et 1 pers. אָבִי 1 Reg. 21, 29. Mich. 1, 15; causat. conj. Kal, fermè in omnibus signif. hinc 1) *ingredi fecit, introduxit, induxit* Gen. 43, 17. Ex. 6, 8, etc. חֵבִיא בְמִשְׁפָּט *in jus vocavit* Job 14, 3. Eccl. 11, 9, *reduxit* populum i. e. in bellum et è bello, Nume 27, 17: 1 Paralip. 11, 2*, *ingredi* i. e. *occidere jussit* solem Amos 8, 9. De inanim. *invexit* proventum 2 Sam. 9, 10, *tulit intrò, intùlit* Gen. 27, 10. Lev. 4, 5. 16, etc., *inseruit, immisit* Ex. 4, 9. 25, 14. 26, 11. —2) *adduxit*, pr. de animatis, Gen. 2, 19, *advocavit, admisit* Esth. 5, 10, 12. Transl. de rebus inanim. Indè a) *attulit* Gen. 27, 10: 2 Par. 9, 10, etc. b) *obtulit* Gen. 4, 4: 1 Sam. 9, 7. 25, 27. c) *adduxit super aliquem* malum seu perniciosum quid, Gen. 6, 17. Jer. 4, 6, 5, 15. 15, 8. 32, 42. d) *evenire jussit, eventum dedit* Jes. 37, 26. 46, 11. Jer. 39, 16.

Hoph. הוּבָא, f. more chald. הָבְאַת Gen. 33, 11, et 2 pers. m. הָבֵאתָה Eze. 40, 4. part. מוּבָא, pl. מוּבָאִים, fut. יוּבָא; 1) *introductus est* Gen. 43, 18. Ps. 45, 15, *illatus est* Lev. 10, 18: 2 Reg. 12, 10 sq., *insertus, immissus est* Ex. 27, 7. — 2) *adductus est* Lev. 13, 2, 9. 14, 2, *allatus est* Gen. 33, 11. —Deriv. מָבוֹא, מִבוֹא, תְּבוּאָה.

בוּב. Quæ huc vulgò referunt, נְבוּב et בָּבָה, forsan pertinent ad rad. נָבַב.

בַּוַּי n. pr. viri Neh. 3, 18.

בוּז, præt. בָּז, Zach. 4, 10 pro בָּז, formâ petitâ à בָּזַז, part. בָּז, inf. בוֹז fut. יָבוּז et יִבֹּז; pr. forsan quemadmodum vicin. בָּזַז, i. fermè q. בוּס *conculcare pedibus*, quod ad contemptum refertur, cf. Prov. 27, 7; indè *spernere, contemnere*. Constr. sq. acc. Prov. 1, 7, sæpius ל 11, 12, etc. Cant. 8, 1, 7. Prov. 6, 30: *non despiciunt furem* i. e. non impunis dimittitur fur, cf. 30, 17. — Deriv.

. בוּז m. 1) *contemptus* Job 12, 5. 31, 34. —2) n. pr. viri Gen. 22, 21, it. populi et regionis Arabiæ desertæ Jer. 25, 23. Nom. gent. בוּזִי Job 32, 2. —3) Tandem nom. propr. alterius viri 1 Par. 5, 14.

בוּזָה f. *contemptus*, indè *qui contemptui est* Neh. 3, 36.

בוּזִי n. pr. viri Eze. 1, 3.

בוּךְ inus. in Kal, cf. אָבַךְ.

Niph. נָבוּךְ, part. נִבְכִּים; *perplexus, perturbatus est* Esth. 3, 15, *aberravit* cum perturbatione Joel 1, 18. Ex. 14. 3. — Deriv. מְבוּכָה.

בּוּל pro יָבוּל 1) *proventus* Job 40, 15 (20) adjecto עֵץ *proventus arboris* i. e. *lignum*, vel *caudex ligni, truncus*, ut in linguâ chald. Jes. 44, 19. — 2) *pluvia vehemens, imber*, hinc nomen mensis Hebr. octavus, à novilunio Novembris ad Decembris novilunium 1 Reg. 6, 38. —Rad. יָבַל.

Digitized by Google

בֵּן cum deriv. v. בִּין.

בּוּנָה n. pr. viri 1 Par. 2, 25.

בּוּנִי v. בְּנִי.

בּוּס, part. pl. בּוֹסִים, fut. יָבוּס; vicin. בּוּז, בָּזָה; *pedibus calcare*, veluti rem neglectam, et depsectam Prov. 27, 7, tropicè *penitùs subigere* Jes. 14, 25. 63, 6. Ps. 44, 6. 60, 14. Zach. 10, 5,

Pil. בּוֹסֵס *pedibus calcavit* locum *terramve sanctam* Jer. 12. 10. Jes. 63, 18, adjuncta polluendi profanandique potestate, cf. καταπατεῖν i. q. βεβηλοῦν 1 Macc. 3, 45, 51. Apoc. 11, 2 et רָמַס.

Hoph. part. מוּבָס *conculcatum* (de cadavere) Jes. 14, 19.

Hithpal. part. f. מִתְבּוֹסֶסֶת *conculcandam se præbens* Eze. 16, 6, 22. — *Deriv.* מְבוּסָה. תְּבוּסָה.

בּוּעַ *inus.* sed cum vicinis בָּעָה et בָּבַע *ebulliendi*, potestatem habet, et transfertur, tùm ad aquam *scaturientem* et *ebullientem*, tùm ad ulcera *ardentia*. V. אַבְעֻבָּעוֹת.

בּוּץ et בֻּץ 1 Par. 4, 21, m. *byssus* et *pannus byssinus* i. e. bombycinus, isque candidus, subtilissimus et pretiosissimus. Esth. 1, 6, 8, 15: 1 Par. 15, 27: 2 Par. 5, 12. Spec. autem usurpatur de bysso Syriorum (Eze. 27, 16), et distingui videtur ab Ægyptiorum bysso שֵׁשׁ dicta (ibid. ver. 7): alibi non differt à שֵׁשׁ et pro eo frequentatur in seq. Hebr. 1 Par. 4, 21: 2 Par. 3, 14. coll. Ex. 26, 31.—Rad. בוץ i. q. בִּיץ.

בּוּצֵץ n. pr. scopuli 1 Sam. 14, 4.

בּוּקָה f. *vacuitas*, *evacuatio* i. e. vastatio, depopulatio Nah. 2, 11.— Rad. בוּק i. q. בָּקַק.

בּוֹקֵר pr. *armentarius* (denom. à בָּקָר q. v.), spec. *opilio* Amos 7, 14.

בּוֹר m. cum ה locali בֹּרָה, suff. בֹּרוֹ, pl. בֹּרוֹת (pro בֹּאר, בֹּאר, à rad. בָּאַר) — 1) *fovea* 1 Sam. 13, 6. 1 Par. 11, 22.—2) spec. *cisterna* Gen. 37, 20 sq. Deut. 6, 11. — 3) *carcer subterraneus*, quia in cisternis aquâ destitutis captivi detinebantur, Gen. 40, 15. Jer. 38, Zach. 9, 11. hinc. *carcer* in genere Jes. 24, 22, pleniùs בֵּית הַבּוֹר Ex. 12, 29. Jer. 37, 16. — 4) *sepulcrum* adeoque i. q. שְׁאוֹל *locus infernorum* Jes. 38, 18. Ps. 28, 1. 30, 4. 88, 5. Jes. 14, 19: *descensuri in lapides sepulcri* i. e. in sepulcris lapideis (nobilioribus) sepeliendi. עַד בּוֹר *usque ad sepulcrum* Prov. 28, 17. Jes. 14, 15: יַרְכְּתֵי־בוֹר *recessus sepulcri* i. e. imum sepulcrum.

בּוֹר i. q. בֹּר q. v.

בּוּר i. q. בָּרַר *exploravit*, inf. לָבוּר *ad explorandum* Eccl. 9, 1.

בּוֹשׁ præt. part. inf. et imp., fut. יָבוֹשׁ *pudefieri*, *pudere* Eze. 36, 32. Est. 8, 22: בֹּשְׁתִּי לִשְׁאֹל *puduit me petere*. 9, 6. Cum verbo finit. Job 19, 3: לֹא־תֵבֹשׁוּ תַּהְכִּרוּ־לִי *sine pudore me obtunditis*. Spec. est 1) *spe et exspectatione excidere*, quod cum pudore et rubore conjunctum est Jer. 14, 3. Job 6, 20. Ps. 6, 11, etc. Contrà *non pudefactum iri* dicuntur, quicunque fiduciam in Deo posuerunt. Ps. 22, 6, etc. — 2) *perturbatus confusus est animo*, *maximè*

Digitized by Google

in formulâ עַד בוֹשׁ Jud. 3, 25: *exspectabant* עַד בוֹשׁ *usque dum perturbati sunt* 2 Reg. 2, 17. — 3) forsan i. q. יָבֵשׁ *exarescere* Hos. 13, 15.

Pil. בֹּשֵׁשׁ *cunctatus est* Ex. 32, 1. Jud. 5, 28, pr. exspectantem pudore affecit eum justo diutiùs detinendo. Cf. עַד בוֹשׁ Jud. 3, 25.

Hiph. הֵבִישׁ 2 pers. הֵבִישׁוֹתָ, fut. יָבִישׁ (aliam formam הוֹבִישׁ habes sub rad. יָבֵשׁ) — 1) *pudore affecit* aliquem impr. propter irritos conatus. Ps. 14, 6. 44, 8, etc. — 2) *ignominiâ affecit.* Prov. 29, 15. — 3) intr. *pudenda fecit, turpiter egit.* Part. מֵבִישׁ *turpis, inhonestus, nequam.* Prov. 10, 5. 14, 35. 17, 2. Fem. מְבִישָׁה Prov. 12, 4, opp. אֵשֶׁת חַיִל.

Hithpal. fut. pl. in pausâ יִתְבּוֹשָׁשׁוּ erubescent Gen. 2, 25. — Deriv. בֹּשֶׁנָה, בֹּשֶׁת, מְבֻשִׁים et

בוּשָׁה f. *pudor* Eze. 7, 18. Mich. 7, 10. Ps. 89, 46, etc.

בַּז m. suff. f. בִּזָּהּ; *præda* Num. 14, 3. Jes. 42, 2. Jer. 15, 13. Eze. passim et 25, 7 in Keri. — Rad. בָּזַז.

בָּזָא vulgò i. q. בָּזַז *rapuit,* sed quibusdam est ut Chald. בְּזַע *fidit, dissecuit,* undè Jes. 18, 2: *populus...* אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ *cujus regionem flumina dissecant*; quod quidem satis placet.

בָּזָה, part. act. בּוֹזֶה, plur. בּוֹזִים, suff. בּוֹזַי, pass. בָּזוּי, constr. בְּזוּי, f. בְּזוּיָה, fut. יִבְזֶה, apoc. יִבֶז; *sprevit, contempsit,* ut בוז q. v. Sq. acc. Num. 15, 31. Ps. 22, 25, etc. sq. לְ 2 Sam. 6, 16. et (appositè ad etymon) עַל Neh. 2, 19. Hinc *neglexit* Prov. 19, 16. *pro nihilo duxit* Esth. 3, 6.

Niph. part. נִבְזֶה *contemptus* Jes. 53, 3. Ps. 15, 4. Pl. נִבְזִים Mal. 2, 9.

Hiph. inf. constr. הַבְזוֹת *spernere* Esth. 1, 17. — Deriv. בִּזָּיוֹן, נִמְבְּזֶה, et

בָּזֶה adj. verbale, constr. בְּזֵה־נֶפֶשׁ *contemptus ab hominibus* Jes. 49, 7. i. q. בְּזוּי עָם Ps. 22, 7.

בִּזָּה i. q. בַּז *præda,* sed nonnisi in seq. Hebr. 2 Paral 14, 13. 28, 14. Esr. 9, 7. Neh. 3, 36. Esth. 9, 10 sq. Dan. 11, 24, 33. — Rad. בָּזַז.

בָּזַז pl. בָּזְזוּ, בָּזְזָנוּ, semel imperf. בַּזּוֹנוּ, part. act. בּוֹזֵז, plur. בּוֹזְזִים, pass. בָּזוּז, inf. בֹּז, fut. יִבֹּז; *diripuit, prædam egit, prædatus est, spoliavit.* Constr. absol Num. 31, 53: 1 Sam. 14, 36, et cum acc. prædæ *rapuit, raptumque asportavit* Gen. 34, 29. Num. 31, 9. Deut. 2, 35. בָּזַז בַּז *rapuit prædam* Jes. 10, 6. 33, 23. בָּזַז שָׁלָל id. 2 Par. 8, 8, tandem cum acc. loci, hominum spoliatorum Gen. 34, 27. Jes. 42, 22. Eze. 39, 10: 2 Par. 14, 13, etc.

Niph. נָבֹז, pl. נָבֹזוּ, inf. הִבּוֹז, fut. יִבּוֹז *spoliatus est,* Jes. 24, 3. Amos 3, 11.

Puh. בֻּזַּז id. Jer. 50, 37. — Deriv. בִּזָּה, בַּז.

בִּזָּיוֹן m. *contemptio, contemptus* Esth. 1, 18. — Rad. בָּזָה.

בִּזְיוֹתְיָה n. pr. oppidi in meridionalibus Judæ Jos. 15, 28.

בָּזָק m. Eze. 1, 14 i. q. בָּרָק *fulgur,* permut. ז et ר.

בֶּזֶק n. pr. urbis Cananææ Jud. 1, 4 sq. 1 Sam. 11, 8.

Digitized by Google

בָּזַר fut. יִבְזֹר; ut פִּזַּר, *dispersit*, *dissipavit* Dan. 11, 24.

Pih. בִּזֵּר *dispersit*, *in fugam conjecit* Ps. 68, 31.

בִּזְתָא n. pr. viri Esth. 1, 10.

בָּחוֹן adj. verb. i. q. בֹּחֵן *explorator* metallorum Jer. 6, 27. — Rad. בָּחַן.

בַּחוּן (cum Dag. forti occulto) m. pl. בַּחוּנִים; *specula*, *turris* urbi obsidendæ exstructa Jes. 23, 13 in Keri. — Rad. בָּחַן.

בָּחוּר m. plur. בַּחוּרִים, constr. בַּחוּרֵי (formæ קָטוּל cum Dag. forti occulto, ut disting. à בְּחוּרִים) *juvenis*, Deut. 32, 25. Jud. 14, 10: 1 Sam. 8, 16. Jes. 62, 5. Thren. 1, 18, etc. Spec. *juvenes* ad militiam selecti Jes. 9, 16. Jer. 18, 21, Am. 4, 10, etc. — Rad. בָּחַר.

בְּחוּרוֹת v. בְּחֻרוֹת.

בָּחִין Jes. 23, 13 Cheth. v. בַּחוּן.

בָּחִיר, constr. בְּחִיר, suff. בְּחִירִי, pl. cum suff. בְּחִירַי, בְּחִירָיו; adject. verb. *electus* 2 Sam. 21, 6. Jes. 42, 1. 65, 9, etc. Ps. 105, 6, 43, etc. — Rad. בָּחַר.

בָּחַל *fastidivit* ex signif. chald. et syr. sic reddidit Onkelos; sed LXX. vers. syr. arab. et Vulg. est *rugire*, *ululare* Zach. 11, 8.

Puh. part. f. מְבֹחֶלֶת Prov. 20, 21 in Chethib, forsan *sordidâ avaritiâ acquisita* divitiarum possessio; sed Vulgat. *ad quam festinatur* juxta Keri מבהלת.

בָּחַן part. act. בֹּחֵן, infin. constr. בְּחֹן, imp. בְּחַן, undè cum suff. בְּחָנֵנִי, fut. יִבְחַן; 1) *exploravit*, *examinavit*, pr. metalla (ut צָרַף) Jer. 9, 6. Zach. 13, 9. Ps. 66, 10, metaph. Job 23, 10. Dein in genere Jer. 11, 20. Mal. 3, 10, 15. Ps. 95, 9, etc. — 2) *speculatus est* i. q. צָפָה.

Niph. נִבְחַן, fut. יִבָּחֵן; *exploratus*, *probatus est* Gen. 42, 15, 16. Job 34, 36.

Puh. בֹּחַן *nam probatio facta est*, Eze. 21, 18. Aliis בֹּחַן est nomen a *probatio* scil. facta est. — Deriv. præter seqq. sunt בָּחוּן, בַּחוּן, בָּחִין.

בָּחָן m. *specula* Jes. 32, 14.

בֹּחַן m. *probatio* Jes. 28, 16.

בָּחַר, part. act. בֹּחֵר, pass. בָּחוּר. בְּחוּרִים, infin. abs. בָּחוֹר, constr. בְּחוֹר, cum suff. בָּחֳרִי, imp. בְּחַר, fut. יִבְחַר; 1) *probavit* i. q. *exploravit*, *examinavit*, ut בָּחַן. Jes. 48, 10. Job. 34, 4: 2 Par. 34, 6 — 2) *probavit* i. q. *elegit*, *delegit*. Cum accus. ejus quod eligitur. Gen. 13, 11. Ex. 17, 19. Jos. 8, 3, etc. cum בְּ Num. 16, 5. 17, 20: 1 Sam. 10, 24, etc. semel עַל (quod desiderium rei notat) Job 36, 21, it. מִן (præferendi potestate) Ps. 84, 11. — Part. בָּחוּר *delectus*, *electus*. Ex. 14, 7. it. *præstans*, *eximius*. Cant. 5, 15. — 3) *dilexit*, *delectatus est concupivit*, *placuit ei*, cum acc. Gen. 6, 2: 2 Sam. 15, 15. Jes. 1, 29. Prov. 1, 29. 3, 31; sq. בְּ Jes. 14, 1. Zach. 1, 17. 3, 2; et לְ 1 Sam. 20, 30 (ubi plures codd. בְּ). Semel prægn. sq. עַל pers. 2 Sam. 19, 39: כֹּל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ *quæcunque cupies mi-*

Digitized by Google

hique (ad faciendum) *impones*, *faciam tibi.*

Niph. נִבְחַר *electus est*, sq. מִן *præstantior fuit* aliquâ re 1) Jer. 8, 3. Part. נִבְחָר *præstans* Prov. 10, 20, etc. sq. מִן *præstantior* Prov. 16, 16. 22, 1. —2) sq. לְ *electus est ab aliquo, placuit alicui.* Prov. 21, 3.

Puh. fut. יְבֻחַר *eligetur* Eccl. 9, 4 Chethib. — Deriv. בָּחִיר, בָּחוּר, בְּחוּרוֹת, בָּחָר, מִבְחוֹר, מִבְחָר et בְּחֻרוֹת f. pl. undè cum suff. בְּחֻרוֹתֶיךָ et בְּחוּרוֹתֶיךָ; *juventus* Eccl. 11, 9, 12, 1.

בַּחֻרִים m. pl. cum suff. בְּחֻרָיו; id. Num. 11, 28.

בְּחִרִים n. pr. oppiduli Benjaminitarum 2 Sam. 3, 16. 16, 5. 17, 18. 19, 17: 1 Reg. 2, 8, 10. Simonis (Onomast.) indè derivat nom. gent. בַּחֲרוּמִי 1 Par. 11, 33, et litt. transp. בַּרְחֻמִי 2 Sam. 23, 31.

בָּטָא et בָּטַה *effutivit, temerè et inconsideratè locutus est* part. act. בּוֹטֶה *blaterator, garrullus* Prov. 12, 18.

Pih. inf. בַּטֵּא, fut. יְבַטֵּא; id. Lev. 5, 4. Ps. 106, 33. —Deriv. מִבְטָא.

בָּטַח, part. act. בּוֹטֵחַ, f. בּוֹטַחַת, infin. constr. בְּטֹחַ, imp. בְּטַח, fut. יִבְטַח 1) *confisus est* alicui, *spem et fiduciam* in aliquo *collocavit.* Sq. בְּ Prov. 11, 28. Ps. 28, 7. עַל 2 Reg. 18, 20. 21. 24, אֶל Ps. 4, 6. 31, 7. Cum Dat. pleon. 2 Reg. 18, 21. Jer. 4, 7, 8. Rarò absol. ponitur Job 6, 20, et tunc plerumquè valet.— 2) *securus fuit, nihil sibi timuit* Jud. 18, 7, 10, 27. Jer. 12, 5. Job 40, 23. Prov. 11, 13. Part. pass. בָּטוּחַ *confisus*, signif. activâ. Jes. 26, 3. Ps. 112, 7.

Hiph. הִבְטִיחַ, part. cum suffix. מַבְטִיחִי, fut. apoc. יִבְטַח; 1) *confidere jussit*, sq. אֶל et עַל. Jes. 36, 15. Jer. 28, 15. 29, 31. —2) absol. *securum fecit* Ps. 22, 10. — Deriv. אֲבַטְּחִים, seqq. et מִבְטָח.

בֶּטַח m. — 1) *fiducia*, et adv. *fidenter, confidenti animo* Gen. 34, 25. — 2) *securitas* Jes. 32, 17. Alibi semper לָבֶטַח et בֶּטַח adv. a) *sine periculo et metu, tutò* Lev. 25, 18, 19. 26, 5. Deut. 33, 12: 1 Sam. 12, 11. b) *sine metu, securè.* Mich. 2, 8. De nimis securo et incauto Jud. 8, 11. Jer. 49, 31. —3) n. pr. oppidi Syriæ 2 Sam. 8, 8, quod 1 Paral. 18. 8 טִבְחַת scribitur.

בִּטְחָה f. *fiducia* Jes. 30, 15.

בִּטָּחוֹן m. *fiducia* Jes. 36, 4, *spes* Eccl. 9, 4.

בַּטְחוּת f. plur. pr. *securitates* i. e. tranquillitas secura Job 12, 6.

בָּטַל *cessavit, feriatus est.* Eccl. 12, 3.

בֶּטֶן f. suff. בִּטְנִי; 1) *venter* Num. 5, 22. Jud. 3, 21. Ezech. 3, 3, etc. —2) *uterus* Gen. 25, 23. 24. מִן־הַבֶּטֶן, מִבֶּטֶן et pleniùs מִבֶּטֶן אִמִּי *indè ab utero*, hyperbol. pro *à teneris.* פְּרִי־בֶטֶן *soboles, proles* Gen. 30, 2. Deut. 7, 13. Jes. 13, 18. Mich. 6, 7, ubique de prole jam natâ, non de fœtu, etiam sq. genit. patris (Mich. l. c). De uno filio dicitur בַּר בִּטְנִי *filius uteri mei* Prov. 31, 2, ubi suff. refertur ad matrem; sed Job 3, 10 בִּטְנִי *uterus meus*

Digitized by Google

est *uterus matris meæ* et בְּנֵי בִטְנִי Job 19, 17 non intelligendi videntur *Jobi filii* (hi enim perierant 1, 19 cf. 29, 5), sed probab. fratres uterini, ἀδελφοὶ cf. Ps. 69, 9). — 3) *intima pars rei* i. q. קֶרֶב. — בֶּטֶן שְׁאוֹל *intimum inferni* Jon. 2, 3. Impr. de imo pectore hominis. Job 15, 35. 32, 18. Prov. 22, 18. collat. חַדְרֵי בֶטֶן Prov. 18, 8. 20, 27, 30. 26, 22. —4) *prominentia columnarum* ventri similis 1 Reg. 7, 20. —5) n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 25.

בָּטְנִים plur. Gen. 43, 11 *pistacia*, nuces oblungæ à tumore quasi *ventris*, ut volunt, quibus et nunc abundant Syria et Palæstina. Vid. Celsius, Hierobot. et Bochart, Geogr. Part. II, lib. 2, cap. 9.

בִּטְנִים n. pr. oppidi in tribu Gad Jos. 13, 26.

בִּי *quæsò, obsecrò*, ubiquè sq. אֲדֹנִי, אֲדֹנָי, Gen. 43, 20. 44, 18. Ex. 4, 10. Jos. 7, 8. Jud. 6, 13: 1 Sam. 1, 26: 1 Reg. 3, 17, etc. W. Gesenio est pr. *precatio, rogatio*, ità ut sit pro בְּעִי à rad. בָּעָה. Vide, si placet, quæ disputavit in Thes. p. 222.

בִּיאָה f. *introitus* Eze. 8, 5.

בִּין et בוּן, præt. בַּנְתָּה Ps. 139, 2, sed בִּינֹתִי Dan. 9, 2, part. act. בָּן, pl. בָּנִים, inf. et imp. בִּין, fut. יָבִין, apoc. et conv. יָבֵן, וַיָּבֶן; pr. ut in arab. *secuit, fidit* (undè בֵּין *separatio, intervallum*), metaphor. *distinctè cognovit* (Gall. *distinguer*), *dijudicavit* (sic Lat. *videre* et *dividere*, *cernere* et *decernere*); hinc *intellexit*. Spec. 1) *animadvertit* oculis i. q. *vidit*. Cum acc. Prov. 7, 7. בְּ Neh. 13, 7, לְ Job 9, 11. 23, 8, auribus i. q. *audivit*, Job 23, 5. Prov. 29, 19, tactu i. q. *sensit*, de rebus inanim. Ps. 58, 10. — 2) *animum advertit* ad aliquid, *attendit*, cum acc. Deut. 32, 7. Dan. 10, 1. Ps. 5, 2. Prov. 23, 1, etc. בְּ Esr. 8, 15. Dan. 9, 2. 23, אֶל Ps. 28, 5, לְ Deut. 32, 29. Job 14, 21. Jes. 32, 4, עַל Dan. 11, 30, 37, absol. Ps. 94, 7. — 3) *intellexit* Jes. 6, 9. Dan. 12, 8. sq. כִּי 1 Sam. 3, 8: 2 Sam. 12, 19. Jes. 43, 10. —4) *compertum habuit, scivit, novit*, sq. acc. Ps. 19, 13. Job 38, 20, לְ Ps. 139, 2. —5) absol. *sapuit* Hos. 4, 14. Job 42, 3. 18, 2. Part. plur. בָּנִים *sapientes, prudentes* Jer. 49, 7.

Niph. נָבוֹן, 1 pers. נִבְנוֹתִי *intelligens, prudens fuit* Jes. 10, 13. Part. adj. נָבוֹן *intelligens, rerum peritus*, Gen. 41, 33, 39. Deut. 1, 13. 4, 6. Jes. 5, 21. נְבוֹן דָּבָר *sermonis peritus, eloquens* 1 Sam. 16, 18.

Pi. בּוֹנֵן fut. cum suff. יְבוֹנְנֵהוּ *curavit eum* Deut. 32, 10. —* Sic vulgò, sed forsan rectiùs verbum hoc loco denomin. est à בֵּין *inter* et vertendum: *statuit eum inter* columnam nubis et columnam ignis, coll. Ex. 13, 24, 25. 14, 19, 20. Hunc sensum non minùs efflagitat יְסֹבְבֶנְהוּ *circumdedit* immediatè præcedens, ut patet vel leviter attendenti. *

Hiph. הֵבִין, pl. 2 pers. הֲבִינוֹתֶם, part. מֵבִין, pl. מְבִינִים, infin. הָבִין, suff. הֲבִינְךָ, imp. הָבֵן, suff. הֲבִינֵנִי, fut. יָבִין 1) causat. *intelligere fecit* aliquem aliquid, i. e. *declaravit, explicavit*. Dan. 8, 16, 27. Neh. 8, 8,

Digitized by Google

it. *docuit*, *instruxit*, cum acc. pers. Neh. 8, 9. Ps. 119, 34, 73, 130. Jes. 40, 14, simul et rei Ps. 119, 27. Prov. 8, 5. Alibi cum accusat. rei et dat. person. Job 6, 24. Dan. 11 33 et accusat. pers. et dat. rei Nehem. 8, 7; *intelligentem reddidit* Job 32, 8. —2) *percepit*, velut rumorem Jes. 28, 19; *animum advertit ad* aliquid, cum בְּ Dan. 9, 23. 10, 11. Neh. 8, 12, אֶל Ps. 33, 15; et absol. Dan. 8, 5. 17; *discrevit*, *intellexit* 1 Reg. 3, 9; *scivit*, *novit* Mich. 4, 12. Job 28, 23, etc. *peritus fuit rei*, sq. בְּ Dan. 1, 17 et acc. Dan. 8, 23. Prov. 1, 6, it. abs. Jes. 29, 16; *sapuit*. Jes. 57, 1. Part. מֵבִין *sapiens*, Prov. 8, 9. 17, 10, 24. 28, 7, 11. *doctus*, *peritus* Esr. 8, 16: 1 Chron. 27, 32.

Hithp. הִתְבּוֹנְנוּ pl. in pausâ הִתְבּוֹנָנוּ Jes. 52, 15, imp. הִתְבּוֹנֵן, fut. יִתְבּוֹנֵן in pausâ יִתְבּוֹנָן; 1) pr. *attentum se exhibuit*, i. e. *animum advertit*, *attendit*, absol. Jer. 2, 10. 9, 16. Job 11, 11, sq. אֶל 1 Reg. 3, 21. Jes. 14, 16, עַל Job 31, 1. Ps. 37, 10; עַד Job 32, 12. 38, 18; בְּ Jer. 30, 24. Job 30, 20; cum acc. Job 37, 14; hinc— 2) *percepit* cum acc. Job 26, 14. —3) *sapuit* pr. *sapientem se præbuit* Ps. 119, 100, 104. -Deriv. תְּבוּנָה תְּבוּן et seq.

בֵּין, constr. בֵּין; suff. בֵּינְךָ בֵּינִי, in pausâ בֵּינֶךָ; בֵּינוֹ, dual. בֵּנַיִם, pl. בֵּינִים et בֵּינוֹת, undè cum suff. בֵּינָיו, בֵּינֵינוּ et בֵּנֵינוּ Jos. 22, 25. בֵּינֵיכֶם et בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם; pr. *separatio*, *intervallum*, *spatium interjectum*, sed abit in præp. 1) *inter* Job 30, 7. Prov. 6, 19, etc. Duplic. *inter — inter* est וּבֵין — בֵּין Gen. 26, 28. Ex 11, 7. Jos. 22, 25 etc. rariùs בֵּין—לְ (pr. *intervallum—usquè ad*) Gen. 1, 6. Lev. 20, 25. Deut. 7, 8, בֵּין—לְבֵין Jes. 59, 2, וְלְ — בֵּין Joel 2, 17. Ubi seq. verba videndi, intelligendi, docendi, hæc signif. videre, intelligere, docere, quid intersit *inter et inter*. Mal. 3, 18: וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע *videbitis*, *quid intersit inter justum et impium*, sic 2 Sam. 19, 36: 1 Reg. 3, 9. Eze. 44, 23. Jon. 4, 11. — 2) *intra* Job 24, 11. Prov. 26, 13. De tempore *intra decem dies* Neh. 5, 18. — Dual. בֵּנַיִם *spatium inter duas acies medium*, undè אִישׁ־הַבֵּנַיִם 1 Sam. 17, 4, 23, *intercessor*, μεσίτης, monomachiâ litem dirempturus, de Goliatho. —Compon. cum aliis præp. עַל־בֵּין et אֶל־בֵּינוֹת *inter* אֶל־בֵּין *usque inter* Eze. 19, 11. בְּבֵין *inter* Jes. 44, 4, ubi aliis est *sicut inter*, sed tunc כְּבֵין legend. מְבֵּן *è medio*, gall. *d'entre* Zach. 6, 1. Ps. 104, 12, etc. מִבֵּינוֹת לְ *inter*, *intrà* i. q. בֵּינוֹת Eze. 10, 2, 6, 7.

בִּינָה f. constr. בִּינַת, suff. בִּינָתִי. pl. בִּינוֹת; 1) *intellectus* Jes. 33, 19. Dan. 8, 15, etc. — 2) *intelligentia*, *prudentia* Jes. 27, 11. Prov. 4, 5. Job 28, 12, etc. יָדַע בִּינָה *intelligens fuit* vel *factus est* Jes. 29, 24. Job 38, 4. Prov. 4, 1. Jes. 29, 24. Spec. *peritia* artis vel disciplinæ 2 Par. 2, 12: 1 Par. 12, 32: יוֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים *temporis rationum periti*.

בִּיץ arab. *album esse*. Indè

בִּיצִים pl. m. terminat. sed jungitur adjectivo fem. Jes. 10, 14. constr. בֵּיצֵי, suff. בֵּיצֵיהֶם; *ovum* Deut. 22,

Digitized by Google

6. Jes. 10, 14. 59, 5. Job 39, 14.

בֵּץ m. *puteus* i. q. בְּאֵר Jer. 6, 7 in Keri.

בִּירָה f. 1) *palatium*, *arx*, de arce Susorum Neh. 1, 1. Esth. 1, 2. 2, 3, 8. 3, 15. Dan. 8, 2, de totâ urbe adjacente Esth. 1, 5. 2, 5. 8, 14. 9, 6, 11, 12, de arce templi Hierosol. Neh. 2, 8. — 2) *templum* 1 Par. 29, 1, 19. — Quoad etymon, videtur esse *originis persicæ*, ut

בִּירְנִית f. undè pl. בִּירְנִיּוֹת *arces*, *castella* 2 Par. 17, 12. 27, 4.

בַּיִת m. constr. בֵּית, suff. בֵּתוֹ, cum ה locali בַּיְתָה, constr. בֵּיתָה, pl. בָּתִּים (bottim) constr. בָּתֵּי, suff. בָּתֵּיהֶם. בָּתֵּינוּ. בָּתֵּיכֶם; — *domus*, בֶּן־הַבַּיִת *filius domus* Gen. 15, 3. Eccl. 2, 7 et יְלִיד בַּיִת Gen. 17, 12, 27. Jer. 2, 14, est *verna*, *servus in domo natus*, אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת apud privatos homines est οἰκόνομος, *dispensator*, servus rei familiari reliquisque servis præfectus Gen. 43, 16. 44, 1, sed v. infra no. 3. *Domus luteæ* Job 4, 19 sunt corpora humana, utpote fragilia et caduca (cf. 2 Cor. 5, 1 ibique intpp.). *Domus Dei* est universus mundus Ps. 36, 9. In Acc. constr. בֵּית sæpè pro בְּבֵית Gen. 24, 23. 38, 11, etc. Spec. est 1) *tentorium* Gen. 27, 15. 33, 17, de tabernaculo fœderis, et Ex. 23, 19. Jos. 6, 24, etc. — 2) *palatium*, *arx* Gen. 12, 15: 2 Sam. 11, 2, 9: 1 Reg. 9, 1, etc. Interdum הַבַּיִת dicitur et κατ' ἐξοχὴν pro בֵּית הַמֶּלֶךְ, undè אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת *præfectus palatii* 1 Reg. 4, 6: 2 Reg. 10, 5. 15, 5. Jes. 22, 15, ut רַב הַבַּיִת Esth. 1, 8. Passim est certa ædium pars, ut conclave Esth. 2, 3, 9, cœnaculum Cant. 2, 4. Esth. 7, 8. — 3) *ædes*, *templum* 1 Sam. 5, 2, 5: 1 Reg. 6, 5. Jes. 66, 1, etc. — 4) *sepulcrum* Jes. 14, 18. — 5) *habitaculum*, *mansio*, *locus* cujuscunque generis Ps. 84, 4. Job 17, 13. 27, 18, etc. Hinc *receptaculum*. בָּתֵּי כֹּשֶׁם *olfactoriola* Jes. 3, 20. בָּתִּים לַבְּרִיחִים. לַבְּרִיחִים *receptacula vectium* Ex. 26, 29. 36, 34. 37, 14. 38, 5. בֵּית אֲבָנִים *locus lapidosus* (in terra) Job 8, 17. Neh. 2, 3. Eze. 41, 9: בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבַּיִת *spatium conclavium templi lateralium*. — 6) *interior pars*, *quod intus*, *intra est* (Opp. חוּץ *extra*, *foras*). בַּיְתָה, מִבַּיִת et מִבַּיְתָה *intus intrinsecus*. Oppos. מִחוּץ. בֵּית לְ, לְמִבַּיִת לְ, מִבַּיִת לְ, *intra* (spatium quoddam). אֶל־מִבַּיִת לְ *intra*, cum acc. — 7) Metonym. *qui versentur in domo*, *familia* Gen. 7, 1. 12, 17, etc. Ita *domus regis*, de aulicis Jes. 22, 18. — 8) *nepotes*, *posteri*, *prosapia* i. q. בָּנִים (et ita plurali jungitur Jes. 2, 5) Gen. 18, 19. בֵּית לֵוִי i. q. בְּנֵי לֵוִי Ex. 2, 1, בֵּית יוֹסֵף Jos. 17, 17. בֵּית דָּוִד *gens davidica* 1 Sam. 20, 16. Jes. 7, 2, 13. בָּנָה בַיִת לְ *prolem*, *sobolem dedit alicui*, de leviro (i. q. הֵקִים שֵׁם לְ) Deut. 25, 9, de Deo 1 Sam. 2, 35. 25, 28: 2 Sam. 7, 27. Cf. Ruth. 4, 11. Idem valet עָשָׂה בַיִת לְ Ex. 1, 21: 2 Sam. 7, 11. — 9) *res*, *opes*, quæ in domo asservantur, *totaque res familiaris* Gen. 15, 2. Esth. 8, 1, 2, 7. — 10) בֵּית אָב *domus seu familia paterna* Gen. 31, 30. Not.

Digitized by Google

in censibus Hebræorum singulæ *tribus* (מַטּוֹת, שְׁבָטִים) dividebantur in *familias* (מִשְׁפָּחוֹת), familiæ in *domos paternas* (בֵּית אָבוֹת) Hinc רָאשֵׁי בֵית אֲבוֹתָם Ex. 6, 14, רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם 1 Par. 5, 24, vel per ellipsin רָאשֵׁי הָאָבוֹת Num. 31, 26. Jos. 14, 1, vel שָׂרֵי הָאָבוֹת 1 Par. 29, 6, נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת 2 Par. 5, 2 *principes domuum*, *patriarchæ*. — Quod ad etymon attinet, est forsan בַּיִת pro בָּנִית, à rad. בָּנָה, et pl. בָּתִּים pro בָּנִיתִים, primùm excluso נ ut persæpè, deinde in pl. correpto י in Daghesch velut in אִישׁ, אִשָּׁה, etc. Quod etymon valdè commendat præterea ipsamet significatio. — Sæpissimè בַּיִת præmittitur nom. pr. oppidorum, modò necessariò, modò ita ut etiam omitti queat: sic בֵּית אָוֶן opp. tribûs Benjamin, Jos. 7, 2: 1 Sam. 13, 5, etc. בֵּית אֵל (olim לוּז dicta Gen. 28, 19) oppid. inter Jerusalem et Sichem sita Gen. 35, 1. Jos. 16, etc. Contemptim à prophetis vocatur בֵּית־אָוֶן, vid. אָוֶן. Nom. gent. בֵּית חָאֶלִי 1 Reg. 16, 34. — בֵּית הָאֶצֶל opp. Judææ vel Samariæ Mich. 1, 11. — בֵּית אַרְבֵּאל Hos. 10, 14, aliis eadem est ac Ἄρβηλα Galilæorum (1 Macc. 9, 2), aliis ab eâ diversa. — בֵּית בַּעַל מְעוֹן Jos. 13, 17, alibi בַּעַל מְעוֹן Num. 32, 38 et בֵּית מְעוֹן Jer. 48, 23 opp. in tribu Ruben. Idem videtur בְּעוֹן (pro מְעוֹן) Num. 32, 3. — בֵּית בִּרְאִי opp. Simeonitarum 1 Par. 4, 31. — בֵּית בָּרָה Jud. 7, 24 locus ad Jordanem, prob. pro בֵּית עֲבָרָה, cf. Βηθαβαρά Joan. 1, 28 in codd. multis. — בֵּית גָּדֵר opp. tribûs Judæ 1 Par. 2, 51 i. q. גְּדֵרָה, q. v. — בֵּית גִּלְגָּל Neh. 12, 29 i. q. גִּלְגָּל q. v. — בֵּית גָּמוּל opp. Moabitarum Jer. 48, 23. — בֵּית דִּבְלָתַיִם Jer. 48, 22 et דִּבְלָתַיִם Num. 33, 46 opp. Moab. — בֵּית דָּגוֹן opp. 1) tribûs Judæ Jos. 15, 41; — 2) tribûs Aser Jos. 19, 27. — בֵּית הָרָם Jos. 13, 27 urbs Gaditarum, Num. 32, 36 בֵּית הָרָן appellata. — בֵּית חָגְלָה opp. Benjaminit. in confiniis Judæ Jos. 15, 6. 18, 19. 21. — בֵּית חָנָן opp. Judæorum vel Danitarum 1 Reg. 4, 9. — בֵּית חֹרוֹן duo oppida tribûs Ephraim; alterum, *superius* dictum in septentr. ejus tribûs parte (Jos. 16, 5. 21, 22), alterum *inferius* in limite Benjaminitarum situm erat (Jos. 16, 3. 18, 13). Bis (Jos. 10, 11: 2 Par. 25, 13) Beth-horon κατ' ἐξοχήν memoratur, et apud Josue certè *inferius* intelligendum. — בֵּית הַיְשִׁימוֹת opp. Rubenitarum ad Jordanem Num. 33, 49, Jos. 12, 3. 13, 20. Eze. 29, 9. — בֵּית כַּר locus in Philistæorum regione situs 1 Sam. 7, 11. — בֵּית הַכֶּרֶם opp. Judæ Jer. 6, 1. Neh. 3, 14. — בֵּית לְבָאוֹת Jos. 19, 6, et לְבָאוֹת Jos. 15, 32. urbs Simeonitarum. — בֵּית לֶחֶם — עֶפְרָה v. לְעַפְרָה 1) opp. tribûs Judæ, patria Davidis et Christi (olim אֶפְרָתָה Gen. 35, 19) Jud. 17, 7, 9. Ruth 1, 1, 2. Mich. 5, 1. Nom. gent. בֵּית הַלַּחְמִי 1 Sam. 16, 1, 18. 17, 58. — 2) opp. tribûs Zabulon Jos. 19, 15. — בֵּית מִלּוֹא v. מִלּוֹא — בֵּית מַעֲכָה — בֵּית בַּעַל מְעוֹן v. בֵּית מְעוֹן opp. in radicibus Hermon. 2 Sam 20, 14, cf. מַעֲכָה et בֵּית מַעֲכָה אָבֵל — בֵּית הַמֶּרְחָק locus ad torrentem Cedron

2 Sam. 15, 17.—בֵּית הַמַּרְכָּבוֹת opp. Simeonitarum Jos. 19, 5 : 1 Par. 4. 31.—בֵּית נִמְרָה Num. 32,36. Jos. 13, 27, et נִמְרָה Num. 32, 3 opp. in tribu Gad.—בֵּית עֵדֶן urbs regia Syriæ in monte Libano Amos 1, 5.—בֵּית עַזְמָוֶת Neh. 7, 28 et simpl. עַזְמָוֶת ib. 12, 29. Esr. 2, 24 vicus tribûs Judæ vel Benjamin. — בֵּית הָעֵמֶק opp. in tribu Aser Jos. 19, 27. — בֵּית עֲנוֹת *opp.* tribûs Judæ Jos. 15, 59.-בֵּית עֲנָת opp. Nephtalitarum Jos. 19,38. Jud. 1,33.—בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים locus propè Samariam 2 Reg. 10, 12, et omisso הָרֹעִים vers. 14.—בֵּית עֲרָבָה et בֵּית הָעֲרָבָה opp. in confiniis tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 6. 18, 22, omisso בֵּית Jos. 18, 18.— בֵּית פֶּלֶת opp. in australibus Judæ Jos. 15, 27.—בֵּית פְּעוֹר urbs Moabitarum Deut. 3, 29. 34, 6. Jos. 13, 20. — בֵּית פַּצֵּץ opp. Issacharit. Jos. 19, 21.— בֵּית צוּר opp. in montanis Judæ Jos. 15, 58 : 2 Par. 11, 7. —בֵּית רְחֹב Jud. 18, 28 : 2 Sam. 10, 6, alibi רְחֹב (nisi fortè *Beth Rechob* regionem denotat, *Rechob* urbem), urbs in tribu Aser sita, Num. 13, 21. Jos. 19, 28, 30. 21, 31 : Jud. 1, 31. Syriæ pars vicina appellatur אֲרַם בֵּית רְחֹב 2 Sam. 10, 6, אֲרַם רְחֹב ib. vers. 8.—בֵּית שְׁאָן Jos. 17, 11, 16, contr. בֵּית שָׁן 1 Sam. 31, 20, 12, et בֵּית שַׁן 2 Sam. 21, 12 urbs Manassitarum, cis Jordanem sita, posteà Scythopolis dicta (LXX Jud. 1, 27).— בֵּית הַשִּׁטָּה opp. ad Jordanem Jud. 7, 22.—בֵּית שֶׁמֶשׁ opp. 1) Levitarum, in limitibus tribuum Judæ et Dan et Philistææ Jos. 15, 10. 21, 16 : 1 Sam. 6. 12, etc. Constr. cum plur. 1 Sam. 6, 13, ubi cives intelligendi. N. gent. בֵּית הַשִּׁמְשִׁי ibid. vers. 14, 18. —2) Nephtalitarum Jos. 19, 38. Jud. 1, 33. — 3) Issacharitarum Jos. 19, 22. — 4) i. q. אֹן Heliopolis Ægypti Jer. 43, 13.—בֵּית טַפּוּחַ opp. tribûs Judæ. Jos. 15, 53.

בִּיטָן m. constr. בִּיטַן *palatium* Esth. 1, 5. 7, 7, 8.

בָּכָא i. q. בָּכָה *flevit*, *lacrymavit*. Hinc :

בָּכָא m. 1) *fletus* Ps. 84, 7 : עֵמֶק הַבָּכָא *vallis fletûs* i. e. infortunii, sec. omnes vet. interpr. sed aliis est n. pr.— 2) pl. בְּכָאִים 2 Sam. 5, 23. 24. 1 Par. 14, 13, 14, arbor quæ, auctore Celsio, eadem est ac arab. *Bacâ*, arbor prope Meccam et in locis vicinis crescens, temperamento calida et sicca; sed cum ejus folium resecatur, lacryma quædam indè destillat alba, calida et acris.

בָּכָה part. act. בֹּכֶה, f. בֹּכִיָּה; inf. abs. בָּכוֹ et בָּכֹה, constr. בְּכוֹת; fut. יִבְכֶּה, conv. וַיֵּבְךְ, pl. cum ן parag. in pausâ יִבְכִּיוּן; pr. i. q. בָּכָא *stillavit, guttatim fluxit*; hinc *flevit*, Gen. 43, 30 : 2 Sam. 19, 2. Esr. 10, 1. Sq. acc. *deflevit*, *luxit* aliquem, maxime mortuum. Gen. 23, 2. 37, 35. 50, 3, it. sq. עַל Jud. 11, 37. Thren. 1, 16, אֶל 2 Sam. 1, 24. Eze. 27, 31 et לְ Jer. 22, 10. Job 30, 25. Sq. עַל præterea est *lamentando adiit* aliquem Num. 11, 13. Jud. 14, 16; et *flevit super* aliquo i. e. in amplexu ejus, Gen. 45, 15. 50, 1.

Niph. part. pl. constr. נִבְכֵּי Job

Digitized by Google

38, 16, quod quidam huc referunt, vide sub נבך.

Pih. part. f. מְבַכָּה, pl. מְבַכּוֹת; *vehementer de flevit, luxit* mortuum cum acc. Jer 31, 15. Eze. 8, 14. — Deriv. בֶּכֶה, בְּכוּת, בְּכִי, בְּכִית.

בֶּכָה m. *fletus* Esr. 10, 1.

בְּכוֹר m. pl. constr. בְּכוֹרֵי; *primogenitus* tam hominum Gen. 25, 13. 35, 23, quam brutorum Ex. 11, 5. 12, 29. 13, 15. Hinc metaph. de *quâlibet re* in suo genere *præcipuâ* et *primariâ*. Job 18, 13: בְּכוֹר מָוֶת *mortis* filius *primogenitus* i. e. *maximus inter morbos letiferos;* ut apud Arabes *filiæ fati* seu *mortis*, sunt *febres mortiferæ*. Vulgat. *primogenita mors*, forsitan *præcocem* et *præmaturam* intellexit. Jes. 14, 30: בְּכוֹרֵי דַלִּים *primogeniti tenuium*, i. e. forsan *pauperrimi*. — Rad. בָּכַר.

בְּכוּר m., suff. f. בְּכוּרָהּ Jes. 28, 4. (sed forsan legendum בְּכוּרָה quod vide paulò inferius); plur. בִּכּוּרִים, בִּכּוּרִים *primitiæ* fructuum frugumque Num. 13, 20, maximè de primitiis Deo dofferenis Ex. 23, 19. Lev. 2, 14. 23, 17. Neh. 10, 36, etc.

בְּכוֹרָה, בְּכֹרָה f. suff. בְּכֹרָתוֹ, pl. בְּכֹרוֹת 1) *primogenita*, *primogenitum*, de hominibus Neh. 10, 37, de fœtu bestiarum Gen. 4, 4. Deut. 12, 6, 17. 14, 23. — 2) *primogenitura* Gen. 43, 33 (Opp. צְעִירָה). מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה *jus primogenituræ* seu natu maximorum Deut. 21, 17. De eodem ellipt. בְּכוֹרָה Gen. 25, 31, 34. 27, 36.

בִּכּוּרָה f. *ficus præcox* et propterea in deliciis habita Mich. 7, 1. Hos. 9, 10, et Jes. 28, 4 (ubi tamen cod. communiter legunt cum editt. בְּכוּרָה sed suffixo languente). Mauri hodiè eam vocant *Bakkora*, et Hispani *Albacora*, quibus idem est ac *breva*, alia prorsus atque ficus vulgaris *higo* dicta.

בַּכּוּרָה fem. plur. בַּכּוּרוֹת id. Jer. 24, 2.

בְּכוֹרַת n. pr. viri 1 Sam. 9, 1.

בְּכוּת f. *fletus*, *luctus* Gen. 35, 8. — Rad. בָּכָה.

בְּכִי m. in pausâ בֶּכִי; suff. בְּכִיִּי; 1) *fletus* Gen. 45, 2. Jes. 15, 3, etc. — 2) *fluxus*, *stillatio* aquæ in metallifodinis Job 28, 11. — Rad. בָּכָה.

בֹּכִים n. pr. loci Jud. 2, 1, 5.

בְּכִירָה f. *primogenita* Gen. 19, 31. 29, 26: 1 Sam. 14, 49. — Rad. בָּכַר.

בְּכִית f. *fletus*, *luctus* Gen. 50, 4. — Rad. בָּכָה.

בָּכַר rad. in Kal inusit.

Pih. בִּכֵּר, inf. בַּכֵּר, fut. יְבַכֵּר; forsan denomin. à בְּכוֹר, vel בִּכּוּר; hinc 1) *fructus præcoces tulit* arbor. Eze. 47, 12. — 2) *primogenitum fecit*, *primogenituræ jus dedit* alicui Deut. 21, 16.

Puh. f. בֻּכַּר; fut. יְבֻכַּר; *primogenitus fuit* Lev. 27, 26.

Hiph. part. f. מַבְכִּירָה *primipara* Jer. 4, 31. — Nomina sunt paulo altius allata, et mox seq. cætera.

בֶּכֶר m. pl. constr. בִּכְרֵי; *camelus juvencus* Jes. 60, 6.

בֶּכֶר n. pr. 1) filii Ephraim Num.

Digitized by Google

26, 35. N. gent. בַּכְרִי ibid. — 2) filii Benjamin Gen. 46, 21.

בִּכְרָה f. *camela juvenca* Jer. 2, 23.

בִּכְרוּ n. pr. viri 1 Par. 8, 38. 9, 44.

בִּכְרִי n. pr. viri 2 Sam. 20, 1.

בַּל 1) *nihilum*, *nihil* Ps. 17, 3. — 2) *non* i. q. לֹא, sed poët., sq. præt. Ps. 10, 11. 21, 3 et fut. Ps. 10, 4, 6. 49, 13. Prov. 10, 30. Jes. 26, 14, *it nondum* pro *vix* Jes. 40, 24 (cf. 2 Reg. 20, 4), semel pro בְּבַל = בְּלֹא. Ps. 32, 9: *ne sitis equis similes, freno et capistro coercendis* בַּל קְרוֹב אֵלֶיךָ pr. *in non appropinquando ad te.* — 3) *ne* i. q. אַל sq. futur. Ps. 10, 18. — Rad. בָּלָה.

בַּל n. pr. numen domesticum idque primarium Babyloniorum Jes. 46, 1. Jer. 50, 2. 51, 44. Juxta quosdam, contract. est ex בְּעַל i. q. בַּעַל.

בַּלְאָדָן n. pr. viri 2 Reg. 20, 12.

בָּלַג in Kal inus. forsan ut in arab. *nituit*, *fulsit* aurora. et *risit*, *hilaris fuit*, à vultu nitido.

Hiph. הִבְלִיג, fut. יַבְלִיג; 1) *effulgere*, seu *subitò oriri jussit*. Amos 5, 9: הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז *effulgere* seu *subitò oriri jubens vastationem super potentes* i. e. subitò iis immitens, metaphora petita ab aurorâ subitò et velociter se diffundente, cf. Joel 2, 2. — 2) *exhilaravit* scil. vultum, *hilaris factus est* Ps. 39, 14. Job 9, 27. 10, 20. — Deriv. מַבְלִיגִית.

בִּלְגָּה n. pr. viri Neh. 12, 5, 18, sed Neh. 10, 9 בִּלְגַּי scribitur.

בִּלְדַּד n. pr. viri Job 2, 11. 8, 1. 18, 1. 25, 1.

בָּלַהּ in Kal inus. forsan *trepidavit*, *perterritus est* ut בָּהַל.

Pih. בִּלָּה *terruit*, ut Syr. בלהי; hinc part. m. pl. מְבַלְּהִים *terrentes* Esr. 4, 4 Chetib. In Keri est usitatius מבהלים — Deriv. בַּלְהָה.

בָּלָה inf. cum suff. בָּלְתִּי; fut. יִבְלֶה; pr. *cecidit*, *concidit*, *collapsus est* (ut נָבַל, אָבַל q. v.), spec. dr. 1) de *vestibus* usu et vetustate *collapsis* et dilaceratis. Sq. מֵעַל est constructio prægn. pro *detritum decidere* Deut. 8, 4. 29, 4, et absol. Jos. 9, 13. Neh. 9, 21. Translatè de cœlo terrâque Jes. 50, 9. 51, 6. Ps. 102, 27. — 2) de hominibus, qui morbo, senio, curis *marcescunt* Gen. 18, 12. Ps. 32, 3. Job 13, 28. Hinc — 3) *occidit*, *ad nihilum redactus est*, ut constat ex derivatis.

Pih. בִּלָּה, inf. constr. בַּלּוֹת, fut. יְבַלֶּה; 1) *veterascere fecit* Thren. 3, 4, hinc generatim *absumsit*, *consumsit* Ps. 49, 15. Jes. 65, 22. Refertur ad tempus, Job 21, 13: *in felicitate vitam terunt* seu traducunt. — 2) *afflixit*, *vexavit* 1 Par 17, 9. — Deriv. בִּלְתִּי, בִּלִּי, בָּלֶה, בַּל, תַּבְלִית, בְּלוּאִים, et comp. בִּלְיָעַל, בִּלְיָמָה, בִּלְעָדֵי.

בָּלֶה m. adj. f. בָּלָה *usu et vetustate attritus* Jos. 9, 4. 5. Transl. *mulier mœcha* Eze. 23, 43.

בַּלָּהוֹת f. pl. בַּלָּהוֹת, constr. בַּלְהוֹת; in sing. semel Jes. 17, 14, sæpiùs in pl. 1) *terror*, *terrores* Job 18, 11. 24, 17. etc. — 2) *subita pernicies* Ps. 73, 19. Eze. 26, 21. 27, 36. 28, 19. — Rad. בָּלַהּ.

Digitized by Google

בִּלְהָה n. pr. 1) mulieris Gen. 30, 3 sq. 35, 22.—2) oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 29, quod alibi בָּלָה (Jos. 19, 3), nec non בַּעֲלָה.

בִּלְהָן n. pr. viror. Gen 36, 27: 1 Par. 7, 10.

בָּלוּא m. nonnisi in plur. constr. בְּלוּאֵי Jer. 38, 12 et contr. בְּלֵי ver. 11. *vestium detritarum panni laceri.* Posterior hæc forma *belovê* efferenda, pr. est à sing. בְּלוּ pro בְּלוּוּ, in aliis codd. tamen (v. J. H. Michaëlis) legitur בְּלוּיֵי et in editt. בְּלוּי (ad formam גּוּי, גּוּיֵי) à sing. בְּלוּי (formæ אֲבוּי).

בֵּלְטְשַׁאצַּר n. pr. assyrio-babylonicum Danieli datum Dan. 1, 7. 2, 26, etc.

בְּלִי subst. 1) *consumptio*, *interitus* Jes. 38, 17. — 2) *defectus*, *nihil*, hinc adv. negandi i. q. לֹא. Gen. 31, 20. Jes. 14, 6. 32, 10. Hos. 7, 8. 8, 7. Nonnunquam subst. arcte jungitur, ut in unam notionem coalescant, בְּלִי שֵׁם *non-fama* i. e. *infamia* Job 30, 8.—3) pro בְּבְלִי *sine*, nonnisi poët. Job 8, 11. 24, 10. 31, 39, etc. Ps. 59, 5. — Cum Præp. a) בְּבְלִי pr. *in defectu*, i. e. *sine* בְּבְלִי דַעַת *imprudenter* Deut. 4, 42. 19, 4, *inopinatò* Job 35, 16. 36, 12.— b) לְבְלִי id. Job. 38, 41. 41, 25. Jes. 5, 14.—c) מִבְּלִי pr. *propter defectum* i. e. *eò quod non*, *quia non*, sq. infin. Deut. 9, 28. Jes. 5, 13, part. Thren. 1, 4. Nonnunquam Pleon. מִבְּלִי אֵין Ex. 14, 11. 2 Reg. 1, 3, 6, 16.—Est et מִבְּלִי *ita ut non* Deut. 28, 55. Job 6, 6. 18, 15. Sq. part. *ita ut nemo* Jer. 2, 15. 9, 10, cf. Eze. 14, 15, Sq. אֲשֶׁר et pleon. לֹא, *ne* Eccl. 3, 11. — d) עַד בְּלִי *usque ad interitum* i. e. *quamdiu* Ps. 72, 7. Mal. 3, 10. — e) עַל בְּלִי *eò quod non*, sq. præt. Gen. 31, 20.

בְּלִיל m. pr. *mixtum*, spec. *farrago*, pabulum ex pluribus frugum generibus, ut farre, hordeo, viciis aliisque leguminibus constans Jes. 30, 24. Job 6, 5. 24, 6.—Rad. בָּלַל.

בְּלִימָה (comp. ex בְּלִי et מָה) *non quidquam*, *nihil* Job 26, 7.

בְּלִיַּעַל (comp. ex בְּלִי et יַעַל) pr. *inutilitas*, *ignobilitas*; *quod inutile*, *nullius frugis est*. Indè 1) *nequitia*, *vilitas*. Jungitur voc. בַּת, בֶּן־אָדָם, אִישׁ ita ut sit *vir*, *mulier nequam* Deut. 13, 14. Jud. 19, 22: 1 Sam. 1, 16. 25, 17, 25: Hinc דְּבַר בְּלִיַּעַל *res abjecta*, *turpis* Ps. 41, 9. 101, 2. cf. Deuteron. 15, 9. — 2) *pernicies*, *exitium* Nah. 1, 11. Ps. 18, 5: *torrentes exitii me*, id est hostes torrentium instar irruentes. — 3) Ellipt. pro אִישׁ בְּלִיַּעַל *homo nequam* 2 Sam. 23, 6. Job 34, 18, *vastator*, *exitium parans* Nah. 2, 1.

בָּלַל 1 pers. בַּלֹּתִי, part. pass. בָּלוּל, f. בְּלוּלָה, fut. cum ה parag. נְבַלָּה pro נָבַלָּה, cum ו conv. וַיְבָל Jud. 19, 21 in Keri, sed ויבול in Chetib. 1) *perfudit* Lev. 2, 4, 5. 7, 10, 12. 14, 21. Num. 7, 13, 19. Intrans. *perfusus est* Ps. 92, 11. — 2) *confudit* maximè sermonem Gen. 11, 7, 9. — 3) *pabulum præbuit* (denom. à בְּלִיל) Jud. 19, 21.

Hiph. fut. conv. וַנְבֵל Jes. 64, 5, vid. נָבַל.

Digitized by Google

Hithpo. fut. in pausâ יִתְבּוֹלָל *immiscebit se* Hos. 7, 8.—Deriv. תֶּבֶל, שִׁבּוֹל, בְּלִיל, תַּבְלִיל.

בָּלַם inf. constr. בְּלוֹם; *constrinxit*, os jumenti capistro Ps. 32, 9.

בָּלַם, undè part. act. Amos 7, 14: בּוֹלֵס שִׁקְמִים, LXX. κνίζων συκάμινα. Vulgat. *vellicans sycomoros*. Bochart, Simonis et alii vertunt: *colens ficus* vel *sycomoros*, collat. *balas* quod arab. *ficus*, æthiop. *ficus* et *sycomorus* est; sed, ut animadvertit Eichhorn (ad Lex. Simon.), obstat, quod Nomadum certas sedes non habentium, haud moris est arbores colere.

בָּלַע inf. constr. בְּלַע, et בַּלַּע, undè cum suff. בַּלְּעִי; fut. יִבְלַע. Vicin. לוּעַ; 1) *deglutivit*, *devoravit* Gen. 41, 7. Ex. 7, 12. Jes. 28, 4. Jer. 51, 34. Jon. 2, 1. Proverbialis est locutio Job 7, 19: *non dimittis me* עַד־בְּלְעִי רָקִי *dum deglutiam salivam meam* i. e. ne respirandi quidem locum mihi relinquis, ne brevissimum quidem momentum, quo recreer, mihi concedis. Similiter apud Arabes et Persas *absorptio salivæ* dicitur de morâ. — 2) Transl. *absumsit, perdidit* Job 20, 18. Prov. 1, 12. Ps. 124, 3. Tribuitur inanimatis Num. 16, 30 sq. Ps. 69, 16.

Niph. נִבְלַע *perditus est* Hos. 8, 8, spec. de ebriis. Jes. 28, 7: נִבְלְעוּ מִן הַיָּיִן *perditi sunt vino* i. e. vino oppressi, fracti, victi.

Pih. בִּלַּע, inf. בַּלֵּעַ et בַּלַּע; fut. יְבַלֵּעַ et יְבַלַּע; *deglutivit*. Semel ellipt. Num. 4, 20: *neque veniant ad videndum*, כְּבַלַּע *dum deglutitur* sc. saliva i. e. ne unicum quidem temporis momentum. Egregie LXX. ἐξάπινα. Metaph. *devoravit scelus* i. e. totum se replevit sceleribus Prov. 19, 28 (cf. שָׁתָה Job 15, 16). — 2 *perdidit, vastavit, pessumdedit, exitio dedit*, etc. Jes. 49, 19. Hab. 1, 13. Ps. 21, 10. 35, 25: 2 Sam. 20, 19. 20. Thren. 2, 8, it. *dilapidavit* opes Prov. 21, 20; *perdidit* i. e. irritum fecit consilium Jes. 19, 3, cf. Ps. 55, 10; viam alicuius i. e. effecit, ut in exitium rueret Jes. 3, 12.

Puh. part. m. pl. מְבֻלָּעִים; fut. יְבֻלַּע; *perditus est*, *periit*. Jes. 9, 15, *exitium paratum est*, sq. לְ 2 Sam. 17, 16.

Hithpa. fut. f. תִּתְבַּלַּע *absorbetur in se* Ps. 107, 27.

בֶּלַע m. in pausâ בָּלַע; suff. בִּלְעִי; 1) *devoratio*, *res devorata* Jer. 51, 44. — 2) *exitium* Ps. 52, 6. — 3) n. pr. urbis in littore australi maris mortui, etiam צֹעַר dictæ Gen. 14, 2, 8. 19, 20 sq. — 4) n. pr. viror. Gen. 36, 32: 46, 21. 1 Par. 5, 8.

בִּלְעֲדֵי; suff. בִּלְעָדַי, בִּלְעָדֶיךָ (comp. ex בַּל *non*, et עַד, עֲדֵי *usque ad*) 1) pr. *non usque ad*, *nihil ad*, declinantis deprecantisque particula. Gen. 14, 24: *nihil ad me scil.* perveniat, nihil mihi vindico. 41, 16: *non ad me*, scil. pertinet.—2) *sine* Gen. 14, 24: *sine te* i. e. te inscio et invito *nemo tollet manum suam*. — 3) *præter*. Jes. 45, 6. Ellipt. pro אֲשֶׁר בִּלְעֲדֵי *præter id quod*. Job 34, 32: בִּלְעֲדֵי אֲחֶזֶה אַתָּה חוֹרֵנִי (si quæ

Digitized by Google

בִּלְהָה n. pr. 1) mulieris Gen. 30, 3 sq. 35, 22.—2) oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 29, quod alibi בָּלָה (Jos. 19, 3), nec non בַּעֲלָה.

בִּלְהָן n. pr. viror. Gen 36, 27: 1 Par. 7, 10.

בָּלוֹא m. nonnisi in plur. constr. בִּלוֹאֵי Jer. 38, 12 et contr. בִּלְוֵי ver. 11. *vestium detritarum panni laceri.* Posterior hæc forma *belové* efferenda, pr. est à sing. בְּלוֹ pro בִּלוֹ, in aliis codd. tamen (v. J. H. Michaëlis) legitur בְּלוּיֵי et in editt. בִּלוּיֵי (ad formam גּוּיֵי, גּוֹיֵי) à sing. בְּלוּי (formæ אֲבוּי).

בֵּלְטְשַׁאצַּר n. pr. assyrio-babylonicum Danieli datum Dan. 1, 7. 2, 26, etc.

בְּלִי subst. 1) *consumptio*, *interitus* Jes. 38, 17. — 2) *defectus*, *nihil*, hinc adv. negandi i. q. לֹא. Gen. 31, 20. Jes. 14, 6. 32, 10. Hos. 7, 8. 8, 7. Nonnunquam subst. arcte jungitur, ut in unam notionem coalescant, בְּלִי שֵׁם *non-fama* i. e. *infamia* Job 30, 8.—3) pro בְּבְלִי *sine*, nonnisi poët. Job 8, 11. 24, 10. 31, 39, etc. Ps. 59, 5. — Cum Præp. a) בְּבְלִי pr. *in defectu*, i. e. *sine* בְּבְלִי דַעַת *imprudenter* Deut. 4, 42. 19, 4, *inopinatò* Job 35, 16. 36, 12.— b) לְבְלִי id. Job. 38, 41. 41, 25. Jes. 5, 14.—c) מִבְּלִי pr. *propter defectum* i. e. *eò quod non*, *quia non*, sq. infin. Deut. 9, 28. Jes. 5, 13, part. Thren. 1, 4. Nonnunquam Pleon. מִבְּלִי אֵין Ex. 14, 11. 2 Reg. 1, 3, 6, 16.—Est et מִבְּלִי *ita ut non* Deut. 28, 55. Job 6, 6. 18, 15. Sq. part. *ita ut nemo* Jer. 2, 15. 9, 10, cf. Eze. 14, 15, Sq. אֲשֶׁר et pleon. לֹא, *ne* Eccl. 3, 11. — d) עַד בְּלִי *usque ad interitum* i. e. *quamdiù* Ps. 72, 7. Mal. 3, 10. — e) עַל בְּלִי *eò quod non*, sq. præt. Gen. 31, 20.

בְּלִיל m. pr. *mixtum*, spec. *farrago*, pabulum ex pluribus frugum generibus, ut farre, hordeo, viciis aliisque leguminibus constans Jes. 30, 24. Job 6, 5. 24, 6.—Rad. בָּלַל.

בְּלִימָה (comp. ex בְּלִי et מָה) *non quidquam*, *nihil* Job 26, 7.

בְּלִיַּעַל (comp. ex בְּלִי et יַעַל) pr. *inutilitas*, *ignobilitas; quod inutile, nullius frugis est.* Indè 1) *nequitia*, *vilitas*. Jungitur voc. בַּת, בֶּן־אָדָם, אִישׁ ita ut sit *vir*, *mulier nequam* Deut. 13, 14. Jud. 19, 22: 1 Sam. 1, 16. 25, 17, 25: Hinc דְּבַר בְּלִיַּעַל *res abjecta*, *turpis* Ps. 41, 9. 101, 2. cf. Deuteron. 15, 9. — 2) *pernicies*, *exitium* Nah. 1, 11. Ps. 18, 5: *torrentes exitii me*, id est hostes torrentium instar irruentes. — 3) Ellipt. pro אִישׁ בְּלִיַּעַל *homo nequam* 2 Sam. 23, 6. Job 34, 18, *vastator*, *exitium parans* Nab. 2, 1.

בָּלַל 1 pers. בַּלֹּתִי, part. pass. בָּלוּל, f. בְּלוּלָה, fut. cum ה parag. נִבְלָה pro נִבְלָה, cum ו conv. וַיִּבָּל Jud. 19, 21 in Keri, sed ויבול in Chetib. 1) *perfudit* Lev. 2, 4, 5. 7, 10, 12. 14, 21. Num. 7, 13, 19. Intrans. *perfusus est* Ps. 92, 11. — 2) *confudit* maximè sermonem Gen. 11, 7, 9. — 3) *pabulum præbuit* (denom. à בְּלִיל) Jud. 19, 21.

Hiph. fut. conv. וַנְבֵל Jes. 64, 5, vid. נָבַל.

Digitized by Google

Hithpo. fut. in pausâ יִתְבּוֹלָל *immiscebit se* Hos. 7, 8.—Deriv. תֶּבֶל, שֶׁבְּלוּל, בְּלִיל, תַּבְלִיל.

בָּלַם inf. constr. בְּלוֹם; *constrinxit*, os jumenti capistro Ps. 32, 9.

בָּלַס, undè part. act. Amos 7, 14: בּוֹלֵס שִׁקְמִים, LXX. κνίζων συκάμινα. Vulgat. *vellicans sycomoros*. Bochart, Simonis et alii vertunt: *colens ficus* vel *sycomoros*, collat. *balas* quod arab. *ficus*, æthiop. *ficus* et *sycomorus* est; sed, ut animadvertit Eichhorn (ad Lex. Simon.), obstat, quod Nomadum certas sedes non habentium, haud moris est arbores colere.

בָּלַע inf. constr. בְּלַע, et בְּלֹעַ, undè cum suff. בִּלְעִי; fut. יִבְלַע. Vicin. לוּעַ; 1) *deglutivit*, *devoravit* Gen. 41, 7. Ex. 7, 12. Jes. 28, 4. Jer. 51, 34. Jon. 2, 1. Proverbialis est locutio Job 7, 19: *non dimittis me* עַד־בִּלְעִי רֻקִי *dum deglutiam salivam meam* i. e. ne respirandi quidem locum mihi relinquis, ne brevissimum quidem momentum, quo recreer, mihi concedis. Similiter apud Arabes et Persas *absorptio salivæ* dicitur de morâ. — 2) Transl. *absumsit*, *perdidit* Job 20, 18. Prov. 1, 12. Ps. 124, 3. Tribuitur inanimatis Num. 16, 30 sq. Ps. 69, 16.

Niph. נִבְלַע *perditus est* Hos. 8, 8, spec. de ebriis. Jes. 28, 7: נִבְלְעוּ מִן הַיָּיִן *perditi sunt vino* i. e. vino oppressi, fracti, victi.

Pih. בִּלַּע, inf. בַּלֵּעַ et בַּלַּע; fut. יְבַלַּע et יְבַלֵּעַ; *deglutivit*. Semel ellipt. Num. 4, 20: *neque veniant ad videndum*, כְּבַלַּע *dum deglutitur* sc. saliva i. e. ne unicum quidem temporis momentum. Egregie LXX. ἐξάπινα. Metaph. *devoravit scelus* i. e. totum se replevit sceleribus Prov. 19, 28 (cf. שָׁתָה Job 15, 16). — 2 *perdidit*, *vastavit*, *pessumdedit*, *exitio dedit*, etc. Jes. 49, 19. Hab. 1, 13. Ps. 21, 10. 35, 25: 2 Sam. 20, 19. 20. Thren. 2, 8, it. *dilapidavit* opes Prov. 21, 20; *perdidit* i. e. irritum fecit consilium Jes. 19, 3, cf. Ps. 55, 10; viam alicuius i. e. effecit, ut in exitium rueret Jes. 3, 12.

Puh. part. m. pl. מְבֻלָּעִים; fut. יְבֻלַּע; *perditus est*, *perilt*. Jes. 9, 15, *exitium paratum est*, sq. לְ 2 Sam. 17, 16.

Hithpa. fut. f. תִּתְבַּלַּע *absorbetur in se* Ps. 107, 27.

בֶּלַע m. in pausâ בָּלַע; suff. בִּלְעִי; 1) *devoratio*, *res devorata* Jer. 51, 44. — 2) *exitium* Ps. 52, 6. — 3) n. pr. urbis in littore australi maris mortui, etiam צֹעַר dictæ Gen. 14, 2, 8. 19, 20 sq. — 4) n. pr. viror. Gen. 36, 32: 46, 21. 1 Par. 5, 8.

בִּלְעֲדֵי; suff. בִּלְעָדַי, בִּלְעָדֶיךָ (comp. ex בַּל *non*, et עַד, עָדֵי *usque ad*) 1) pr. *non usque ad*, *nihil ad*, declinantis deprecantisque particula. Gen. 14, 24: *nihil ad me scil.* perveniat, nihil mihi vindico. 41, 16: *non ad me*, scil. pertinet.—2) *sine* Gen. 14, 24: *sine te* i. e. te inscio et invito *nemo tollet manum suam*. — 3) *præter*. Jes. 45, 6. Ellipt. pro אֲשֶׁר בִּלְעֲדֵי *præter id quod*. Job 34, 32: בִּלְעֲדֵי אֲחֵזֶה אַתָּה חוֹרֵנִי (si quæ

Digitized by Google

peccavi) *præter ea quæ video* scio, *tu* hæc *indica mihi.*

בַּלְעֲדֵי id. Ubique cum מִן : מִבַּלְעֲדֵי 1) *sine.* Jes. 36, 10 : *num sine Deo* i. e. Deo invito nec annuente *ascendi in hanc terram*? Jerem. 44, 19.—2) *præter.* Num. 5, 20. Jes. 43, 11. Ps. 18, 32.

בִּלְעָם n. pr. 1) viri. Num. 22-24. Deut. 23, 5, 6. Jos. 13, 22. 24, 9. Mich. 6, 5. LXX Βαλαάμ.—2) oppidi Manassitarum trans Jordanem 1 Par. 6, 55, alibi יִבְלְעָם dicti Jos. 17, 11. Jud. 1, 27 : 2 Reg. 9, 27.

בָּלַק, part. act. cum suff. f. בּוֹלְקָה; *evacuavit, exinanivit* Jes. 24, 1.

Puh. partic. f. מְבֻלָּקָה *exinanita* Nah. 2, 11.

בָּלָק n. pr. viri Num. 22, 2 sq. Jos. 24, 9. Jud. 11, 25. Mich. 6, 5.

בֵּלְשַׁאצַּר et בֵּלְאשַׁצַּר n. pr. ultimi Chaldæorum regis, LXX. Βαλτάσαρ. Dan. 5, 12, etc. 7, 1. 8, 1.

בִּלְשָׁן n. pr. viri Esr. 2, 2. Neh. 7, 7.

בֵּלֶת vel בֶּלֶת nom. inus. à rad. בָּלָה (formæ כֶּסֶת à כָּסָה) pr. *nihilum, redactio ad nihilum* i. q. בַּל, בְּלִי, undè cum Iod paragog.

בִּלְתִּי 1) adv. *non* i. q. לֹא 1 Sam. 20, 26. — 2) præp. pro בְּבִלְתִּי *sine* Jes. 14, 6, *præter* (ubi antecessit negatio) Gen. 21, 26. Ex. 22, 19. Num. 11, 6. 32, 12. cum suff. בִּלְתִּי *præter me* Hos. 13, 4. Jes. 10, 4. בִּלְתֶּךָ *præter te* 1 Samar. 2, 2.—3) conjunct. pro בִּלְתִּי אֲשֶׁר *præterquàm quòd* Dan 11, 18; *nisi quòd* Gen. 43, 3. Pleniùs dicitur בִּלְתִּי אִם *nisi quòd* Amos 3, 4, et simpl. *nisi* Gen. 47, 18. Jud. 7, 14. — Cum præfix. לְבִלְתִּי sq. infin. valet *quòd non* Jud. 8, 1. *ut non, ita ut non*, Ex. 8, 25. 9, 17. Num. 9, 7. Jer. 16, 12. *ne* Gen. 3, 11, 38, 9 : 2 Reg. 12, 9. semel pleon. לְבִלְתִּי לְ 2 Reg. 23, 10, et ter לְבִלְתִּי sq. verbo finito pro לְבִלְתִּי אֲשֶׁר Jer. 23, 14. 27, 18. Eze. 13, 3.—מִבִּלְתִּי *quòd non, quia non*, sq. Inf. Num. 14, 16, nomine verbali Eze. 16, 28. — עַד בִּלְתִּי *usque dùm non, donec non*, sq. præt. Num. 21, 35. Deut. 3, 3. Jos. 8, 22. 10, 33, it. *quamdiù* Job 14, 12. Cf. עַד בְּלִי.

בָּמָה f. cum ה loc. בָּמָתָה; pl. בָּמוֹת, et adjecto altero plur. numeri signo בָּמוֹתַיִם, undè constr. בָּמוֹתֵי (cf. רַאֲשׁוֹתֵי 1 Sam. 26, 12); suff. בָּמוֹתַי; quæ tamen quibusdam sunt à sing. בָּמוֹת (formæ אָחוֹת) immediatè deducta. Est quidem construct. בָּמוֹתֵי Deut. 32, 13. Jes. 58, 14. Mich. 1, 3 in Chetib, sed in Keri בָּמָתֵי et ita in textu Job 9, 8. Jes. 14, 14. Amos 4, 13.—1) *locus excelsus, editus*, generale voc. montes clivosque comprehendens, 2 Sam. 1, 19. 25. בָּמוֹת אַרְנוֹן *montes ad Arnonem* Num. 21, 28. — 2) *arx, castellum* in monte structum. Ps. 18, 34 : *in arcibus meis constituit me* i. e. tutum me præstitit. רָכַב דָּרַךְ עַל־בָּמָתֵי אֶרֶץ *vectus est, incessit super arces terræ* poet. i. e. ut victor et triumphator, celsissimas arces conscendit, omnia sub pedibus subjecta habuit Deut. 32, 13. 33, 29. Jes. 58, 14. Amos 4, 13. Mich.

Digitized by Google

1, et translatè Job 9, 8 *super arces maris*, et Jes. 14, 14 *super arces nubium*, de Deo summo mundi rectore.—3) *delubrum*, *sacellum* in collibus montibusque erectum, cultûs causâ, sive liciti ut 1 Reg. 3, 2, 3, sive illiciti ut 1 Reg. 11, 7: 2 Par. 17, 6, etc. Probabiliter hæc sacella tentoria erant aulæis ornata (Eze. 16, 16), cf. 2 Reg. 23, 7. Amos 5, 26, cujus *generis* tabernacula etiam Pœnos veteresque Slavos habuisse constat (Diod. 20, 25.)—4) Fortassè *tumulus sepulcralis*, gr. βωμός. Eze. 43, 7, cf. vers. 8 et intpp. ad Jes. 53, 9, cui loco hæc significatio commodè adhiberi potest.—Rad. בום juxta quosdam, sed probabilius est vocab. exoticum.

בְּמַהֲל *n. pr.* viri 1 Par. 7, 33.

בְּמוֹ vide מוֹ.

בָּמוֹת Num. 21, 19, pleniùs בָּמוֹת בַּעַל 22, 41. Jos. 13, 17 n. pr. oppidi in ditione Moabitarum, ad Arnonem fluvium siti.

בֵּן est Jos. 22, 25: 1 Sam. 4, 17, 23 pro בֵּין q. v.

בֵּן m. constr. בֶּן (cum præf. בְּ, בְּ, לְ sine Makkeph) rarò בֵּן Prov. 30, 1. Deuter. 25, 2 Jon. 4. 10 et ubicunque sequitur n. pr. נוּן; semel בְּנִי (sicut אֲבִי) Gen. 49, 11 et בְּנוֹ Num. 24, 3. 15; suff. בְּנוֹ, בִּינְךָ, in pausâ בְּנֶךָ; pl. בָּנִים (quasi à sing. בֵּן); constr. בְּנֵי; suff. בָּנָיו, בָּנֶיךָ et in pausâ בָּנֶיךָ primaria significatio est *filius*. Plural. בָּנִים nonnunquàm de de utriusque sexûs *liberis* Gen. 3, 16. 21, 7. 30, 1. 31, 17. 32, 12. Deut. 4, 10, quanquàm crebriùs plenè dicitur בָּנִים וּבָנוֹת Gen. 5, 4, 7, 10, 13. 11, 11 sq. In sing. communis generis vestigium habes in בֶּן־זָכָר (rectiùs בֵּן זָכָר) *filius masculus* Jer. 20, 15, υἱὸς ἄῤῥην Apoc. 12, 5. Sed significatio latiùs patet; dicitur enim—1) de *nepote* Gen. 29, 5. Esr. 5, 1 cf. Zach. 1, 1. Plur. בָּנִים *nepotes* Gen. 32, 1 (31, 55). 31, 28 (quanquàm, ubi major est sermonis accuratio, *nepotes* dicuntur בְּנֵי בָנִים. Ex. 34, 7. Prov. 13, 22. 17, 6), i. *posteri*, ut בְּנֵי יִשְׂרָאֵל *Israelitæ*, בְּנֵי לֵוִי, בְּנֵי יְהוּדָה *Judæi*, *Levitæ*, בְּנֵי עַמּוֹן *Ammonitæ*, etc. —2) de *puero*, *juvene* ut gr. παῖς. Cant. 2, 3. Prov. 7, 7.—3) de *subjecto*, regi dominoque quasi patri obsequium præstante 2 Reg. 16, 7. Hinc metaph. *filius mortis* est morti destinatus et quasi in dominium traditus. 1 Sam. 20, 31: 2 Sam. 12, 5, *filius plagarum* i. q. plagis damnatus Deut. 25, 2.—4) de *alumno* qui filii instar educatur Ex. 2, 10, cf. Act. 7, 21, et de *discipulo*, quatenus doctores parentum cultu et observantiâ prosequi *patris*que nomine ornare solebant. Hinc *filii prophetarum* pro *discipulis prophetarum* ipsorumque prophetarum collegiis 1 Reg. 20, 35: 2 Reg. 2, 3, 5, 7. 4, 38, etc. Eodem pertinet, quod in Proverbiis auctor lectorem *filium* compellat Prov. 2, 1, etc. — 5) de *alumno*, *incolâ* loci, sic *filii Sion*, sunt ejus incolæ Ps. 149, 2, *filii Orientis*, i. e. orientales Jes. 11, 14.

Digitized by Google

De brutis Deut. 32, 14: *arietes*, *filii Basan*. Transfertur etiam ad res, quæ in aliquo loco continentur, ut *filii pharetræ*, de sagittis Thren. 3, 13.—6) Sq. genit. temporis, *personam remve* designat, vel *eo tempore natam ortamque*, vel *hujus temporis alumnam* i. e. quæ hoc temporis spatium transegit. Sic *filius senectutis ejus* id est in senectute ejus genitus Gen. 37, 3, *filius juventutis ejus* à patre juvene genitus Ps. 127, 4, *filii orbitatis* matre orbâ i. e. in exilio nati Jes. 49, 20; *filius quingentorum annorum*, i. e. quingentos annos natus Gen. 5, 32, etc.—7) Sq. genitivo virtutem, vitium, vitæve conditionem significante, *hominem* notat *illius virtutis vitiive* quasi *alumnum*, *lis imbutum*, vel *in tali conditione adultum*, velut בֶּן־חַיִל *filius roboris*; heros, bellator, בֶּן־בְּלִיַּעַל *filius nequitiæ*, homo nequam, בֶּן־עָנִי i. q. עָנִי *miser* Prov. 31, 5, etc. In aliis hujus generis locutionibus figuratis et poëticis, *filius* alicujus rei vocatur, qui ei similis est, veluti *filii fulguris*, de avibus fulguris æmulis Job 5, 7; vel ex eâ pendet, veluti *filii arcûs*, de sagittis Job 41, 20; vel quâcunque necessitudine cum eâ conjunctus est, ut *filii olei*, oleo delibuti, uncti Zach. 14, *filius olei* (s. *pinguedinis*), pinguis, fertilis, etc. Cf. אָב, אִישׁ, בַּעַל.—8) plur. *filii*. Sq. nomine *Dei* tribuitur a) *angelis* Ps. 29, 1. Job 1, 6. 2, 1. 38, 7, etc. b) *hominibus Deum piè colentibus* Ps. 73, 15. Prov. 14, 26. Deuter. 14, 1, spec. Israëlitis, quanquam filiis interdum ingratis Jes. 1, 2. 30, 1, 9. 43, 6. Jer. 3, 14. 19. Hos. 2, 1. In sing. Israël *Dei filius* vocatur Ex. 4, 22. 23. Hos. 11. Sed Ps. 2, 7. *filius Dei*, est Messias, quem Jehova parens ab æterno genuit, vid. יָלַד. —9) de *fœtu bestiarum* Gen. 49, 11. Lev. 12, 6. Ps. 147, 9, etc. Quoad Gen. 49, 22, בֵּן פֹּרָת v. פֹּרָת.—10) n. pr. viri 1 Par. 15, 18. Alia nomn. propria compos. sunt: — בֶּן־אוֹנִי n. propr. Benjamino à matre impositum Gen. 35, 18.—בֶּן־הֲדַד n. pr. trium regum Syriæ Damascenæ, quorum primus memoratur 1 Reg. 15, 20 sq. et 2 Par. 16, 2 sq.: alter, 1 Reg. 20, 1 sq.: 2 Reg. 6, 24 sq. 8, 7: tertius 2 Reg. 13—*Palatia Benhadad* id est Damascena Jer. 49, 27. Am. 1, 4.—בֶּן־חַיִל n. pr. viri 2 Par. 17, 7.—בֶּן־חָנִין n. pr. viri 1 Par. 4, 20.—בֶּן־יָמִין n. pr. viror. 1 Par. 7, 10. Esr. 10, 32. Nehem. 3, 23. Ubi Benjamin patriarcha intelligitur, hoc vocab. semper (except. Sam. 9, 1 Chethib) junctim scribitur בְּנְיָמִין, q. v.—בְּנֵי־בְרַק n. pr. oppidi tribûs Dan. Jos. 19, 45. — בְּנֵי יַעֲקָן v. in בְּאֵרוֹת.—Rad. בָּנָה.

בָּנָה, inf. abs. בָּנֹה, constr. בְּנוֹת, cum suff. בְּנֹתַיִךְ Eze. 16, 31, irreg. pro בִּנֹתַיִךְ; imp. בְּנֵה; fut. יִבְנֶה, cum conv. וַיִּבֶן et sexies וַיִּבְנֶה; 1) *ædificavit*, *exstruxit*, veluti domum, templum, urbem, mœnia, munimenta, etc. Gen. 8, 20. Jer. 7, 31, Eze. 27, 5. Metaph. *Sedem fixam concessit*, *res prosperas fecit* alicui Jer. 24, 6,

Digitized by Google

33, 7. 42, 10. Materia ex quâ quid exstruitur, ponitur plerumquè in *aceus*. Ex. 20, 22. Deuter. 27, 6: 1 Reg. 15, 22, cum בְּ materiæ est *munire* et *mœnibus cingere* 1 Reg. 6, 15. 16, 24, cum בְּ rei exstruendæ, *occupari in exstruendo* aliquo ædificio, Zach. 6, 15. Neh. 4, 4, 11. Sq. עַל, *obstruxit*. Thren. 3, 5: *obstruxit me* (Deus) i. e. viam undique præclusit, ut egredi nequeam, cf. גָּדַר vers. 7, 9.—Transl. *finxit* hominem Gen. 2, 22.—2) *restituit, instauravit* domum urbemque vastatam Jos. 6, 26: 1 Reg. 16, 34. Amos 9, 14. Ps. 122, 3.—3) 2 Reg. 14, 22. בָּנָה בַיִת לְ *domum alicui ædificavit* i. e. prolem et sobolem ei dedit (v. בַּיִת n° 8 et mox Niph. n° 3).

Niph. נִבְנָה; part. נִבְנֶה; inf. הִבָּנוֹת; fut. יִבָּנֶה—1) *ædificatus est* Num. 13, 22. Deut. 13, 17, cum acc. materiæ 1 Reg. 6, 7. Metaphor. *sede stabili rebusque secundis auctus est* Jer. 12, 16. Mal. 3, 15. Job 22, 23.—2) *instauratus est* Jes. 44, 28.—3) denomin. à בֵּן, *sobole aucta est* mulier, *liberi progeniti sunt ei*. Gen. 16, 2. 30, 3. Genes. 16, 2: אִבָּנֶה מִמֶּנָּה *ædificabor per illam* i. e. hujus ancillæ ope liberos habebo, in sequiore germanismo diceres: ich werde durch sie bekindert werden.—Deriv. בֵּן, בַּת, בִּנְיָה, בִּנְיָן, מִבְנֶה, תַּבְנִית.

בָּנוּי n. pr. viror. Esr. 10, 30, 38. Neh. 3, 24, 7, 15, etc.

בָּנוֹת *filiæ*, vid. בַּת.

בָּנִי n. pr. viror. 2 Sam. 23, 36: 1 Par. 6, 31. Esr. 10, 26. Neh. 3, 17, etc.

בִּנְיִי n. pr. viri Neh. 9, 4. 10, 16.

בְּנָיָהוּ n. pr. viror. 2 Sam. 8, 18. 23, 30. Eze. 11, 1, 13: 1 Par. 15, 24. 27, 34: 2 Par. 31, 13, etc.

בִּנְיָה f. *ædificium*. Eze. 41, 13. Cf. בִּנְיָן.—Rad. בָּנָה.

בִּנְיָמִין n. pr.—1) *Benjamin* patriarchæ, filii Jacob natu minimi, Gen. 35, 18, etc.—2) tribûs ab eo oriundæ Jos. 18, 28. Jud. 19, 14, etc.—Nom. gent. בֶּן־יְמִינִי 1 Sam. 9. Ps. 7, 1, et בֶּן־הַיְמִינִי Jud. 3, 15: 2 Sam. 16, 11. Plur. בְּנֵי יְמִינִי Jud. 19, 16. Ellipt. dicitur אִישׁ יְמִינִי pro אִישׁ בֶּן־יְמִינִי 1 Sam. 9, 1: 2 Sam. 20, 1 et אֶרֶץ יְמִינִי 1 Sam. 9, 4.

בִּנְיָן m. 1) *ædificium* Eze. 41, 12.—2) *murus* Eze. 40, 5.—Rad. בָּנָה.

בִּנּוּי n. pr. viri Neh. 10, 14.

בִּנְעָא n. pr. viri 1 Par. 9. 43. et בִּנְעָה 8, 37.

בְּסוֹרְיָה n. pr viri Neh. 3, 6.

בֶּקִי n. pr. viri Esr. 2, 49. Neh. 7, 52.

בסס rad. spuria, v. בוס.

בֹּסֶר m. suff. בָּסְרוֹ; *uva acida et immatura* Job 15, 33.

בֹּסֶר m. id. Jes. 18, 5. Jer. 31, 29. 30. Eze. 18, 2.

בְּעַד et בַּעַד suff. בַּעֲדִי et בַּעֲדָנִי Ps. 139, 11, בַּעֲדָךְ, בַּעֲדוֹ, in pausâ בַּעֲדֶךָ, בַּעֲדָנוּ, et בַּעֲדֵינוּ Amos 9, 10, בַּעֲדָם, בַּעֲדֶכֶם; pr. subst. sed ex linguæ usu abiit in partic. designans—1) *juxta, propè* 1 Sam. 4, 18. et metaph. *propter* Prov. 6, 26.—2) *pone, post* Gen. 7, 16. Jud. 3, 22. Amos 9, 10, etc. מִבַּעַד לְ i. q. בַּעַד (ut מִתַּחַת לְ i. q. תַּחַת). Cant. 4, 1: *oculi*

Digitized by Google

tui instar *columbarum* מְכַנַּף לְצִמְּתֵךְ *pone velum tuum* ver. 3. 6, 7. — 3) *circa* Ps. 139, 11. Job 1, 10, 23. Thren. 3, 7.—4) *inter* (duas res) *per* cum verbo veniendi Joel. 2, 9, prospiciendi Gen. 26, 8. Jud. 5, 28.—5) Metaph. *pro* Ex. 8, 24: 1 Sam. 7, 9: 2 Sam. 20, 21. Jer. 21, 2, etc. —Rad. בעד.

בָּעָה, imper. pl. in pausâ בְּעִיוּ (mutat. ה in י); fut. pl. cum ן parag. et et extra pausam תִּבְעָיוּן; 1) pr. *tumefecit, tumentem et ebullientem fecit aquam* (Vicin. נָבַע). Jes. 64, 1: מַיִם תִּבְעֶה אֵשׁ sicut *ignis aquam efficit ebullientem.* — 2) ut in Chald. et Syr. *quæsivit, petiit, interrogavit* Jes. 21, 12.

Niph. נִבְעָה; part. נִבְעֶה; 1) *tumefactus est, tumuit*, proptereaque *prominuit, erupit* Jes. 30, 13.—2) *quæsitus est* Obad., 6.—Derivat. בְּעִי et בִּי (pro בְּעִי), ut quidam volunt.

בְּעוֹר n. pr. viror. Gen. 36, 32. 1 Num. 22, 5. Deut. 23, 5: 1 Par. 1, 43.

בֹּעַז 1) viri Ruth 2, 1 sq.—2) columnæ templi Salomonis 1 Reg. 7, 21: 2 Par. 3, 17.

בָּעַט; fut. יִבְעָט; 1) *calcavit*, hinc *neglexit* 1 Sam. 2, 29.—2) *recalcitravit* Deut. 32, 15. — *Sic vulgò, sed invitâ prorsus in utroque loco orationis serie. Quocircà ubiquè *ingurgitavit se, nimiam pabuli* vel *cibi copiam comedit*, vertere nullus dubito, efflagitante contextu, nec non verbo עָבָה *crassus factus est* pinguedine, quod Deut. loc. cit. occurrit post בָּעַט cui cognatum esse possit*.

בְּעִי m. *preces, precatio.* Job 30, 24: לֹא בְעִי יִשְׁלַח יָד *nil* valent *preces*, Deus *extendit manum!* et alterum hemistichium sic interpretare: *neque in exitio ejus* i. e. à Deo immisso *iis clamor* prodest.—Rad. בָּעָה.

בְּעִיר m. suff. בְּעִירָה, pro בְּעִירוֹ; *pecus* Gen. 45, 17. Ex. 22, 4. Num. 20, 4. Ps. 78, 48.—Rad. בָּעַר.

בָּעַל; fut. יִבְעַל; 1) *dominatus est, possedit* Jes. 26, 13. Sq. ל 1 Par. 4, 22.—2) *uxorem duxit* Deut. 21, 13. 24, 1. Mal. 2, 11. Jes. 62, 5. Part. act. בוֹעֲלִיךְ Plur. excellent. *maritus tuus* Jes. 54, 5. Part. pass. f. בְּעוּלָה ibid. 1; constr. בְּעֻלַת בַּעַל *nupta, quæ viro nupsit* Gen. 20, 3. Deuter. 22, 22. Metaph. de terrâ orbâ, nunc incolis denuò repletâ Jes. 62, 4. — Quod spectat Jer. 3, 14. 31, 32, ubi constr. cum בְּ, LXX, Syr. Abulwalides aliique veteres interpretes *fastidivit, rejecit* vertunt. Sed posset tamen *dominandi* notio his quoque locis accommodari.

Niph. fut. f. תִּבָּעֵל *uxor fiet* Prov. 30, 23, metaph. Jes. 62, 4. Indè

בַּעַל m. suff. בַּעְלִי, בַּעְלָהּ; plur. בְּעָלִים, constr. בַּעֲלֵי; suff. בְּעָלָיו, בַּעֲלֵיהֶן, בְּעָלֶיהָ; — 1) *dominus, possessor* Ex. 22, 7. Jud. 19, 22, Job 31, 39. Jes. 1, 3, etc.—2) *maritus* Ex. 21, 22: 2 Sam. 11, 26. בַּעַל אִשָּׁה *uxorem habens* Exod. 21, 3. בַּעַל נְעוּרִים *maritus, cui juveni nupsit conjux* Joel 1, 8.—Sequente genitivo urbis, terræ, populique, est *incola, civis* ejus Jos. 24, 11. Jud. 9, 2: 2 Sam. 21, 12, etc. — Con-

Digitized by Google

junctum multis substantivis, concretum exprimit denominativum, et possessivum vel quamcumque relationem cum his substantivis. Sic *Dominus caasarum* est *litem habens* Ex. 24, 14. *Dominus alæ*, *cornuum*, id est *alatus*, *cornutus* Dan. 8, 6. Prov. 1, 17. *Domini sagittarum*, i. e. *sagittarii*, Gen. 49, 23. *Domini fœderis*, i. e. *confederati* Gen. 14, 13. Neh. 6, 18. *Dominus linguæ*, i. e. *incantator* Eccl. 10, 11.—Eccl. 8, 8: *scelus non servat dominum suum* id est *scelestum*. 7, 12. Prov. 3 27: *ne cohibeas beneficium à domino ejus*, i. e. *ab eo* cui debetur, ad quem pertinet, ab egeno.—3 חַבַּעַל, cum præf. לַבַּעַל, בַּבַּעַל; *Baal* id est *Dominus* κατ' ἐξοχὴν vocatur idolum Cananitarum (Phœnicum) atque primarium, etiam ab *Hebræis*, *imprimis Samariæ*, una cum Astarte magnâ cum regione cultum Jud. 6, 25 sq. 2 Reg. 10, 18 sq. Indè בֵּית הַבַּעַל *templum Baal* 1 Reg. 16, 32, נְבִיאֵי הַבַּעַל *prophetæ Baal* 1 Reg. 18, 22. Pl. הַבְּעָלִים *statuæ Baal* Jud. 2, 11. 3, 7. 8, 33. 10, 10: 1 Sam. 7, 4. 12, 10, etc. A singulis quibusdam civitatibus ejus cultui deditis, certis epithetis ornabatur, qualia sunt: בַּעַל בְּרִית *fœderum præses et tutor* à Sichemitis cultus Jud. 8, 33. 9, 4 cf. 46 q. d. Ζεὺς ὅρκιος.—b) בַּעַל זְבוּב à Philistæis incolis Accaron cultus, tanquam muscarum averruncus, æquè ac Ζεὺς Ἀπόμυιος, et Myiagrus deus Romanorum. 2 Reg. 1, 2.—c) בַּעַל פְּעֹר v. פְּעֹר.—Præmittitur nom. pr. viror. et oppid. —בַּעַל n. pr. 1) viror. 1 Par. 5, 5. 8, 30. 9, 36.—2) oppidi 1 Par. 4, 33, fort. idem quod בַּעֲלַת בְּאֵר in confiniis Simeonitarum Jos. 19, 8.—בַּעַל גָּד oppid. in radicibus Hermonis circa fontes et ad ortum Jordanis situm, prob. i. q. בַּעַל חֶרְמוֹן, juxta Gesenium, quem vide in Thes. p. 225. —בַּעַל הָמוֹן Cant. 8, 11. Oppidum Βελαμών (LXX Βελαμών) in Samaria situm memoratur Judith 8, 3.—בַּעַל חָנָן n. pr. viror. Gen. 36, 38: 1 Par. 1, 49. 27, 28.—בַּעַל חָצוֹר opp. vicusve juxta tribum Ephraïm 2 Sam. 13, 23, fortassè i. q. חָצוֹר Neb. 11, 33 in tribu Benjamin.—בַּעַל חֶרְמוֹן oppid. cum monte vicino ad radices Hermon 1 Par. 5, 23. Jud. 3, 3.—בַּעַל מְעוֹן v. בֵּית בַּעַל מְעוֹן p. 92.—בַּעַל פְּרָצִים *locus* vicusve in vicinia vallis Rephraïm 2 Sam. 5, 20: 1 Par. 14, 11, cf. Jes. 28, 21.—בַּעַל צְפוֹן oppid. Ægypti in vicinia maris Rubri Ex. 14, 2. 9. Numer. 33, 7.—בַּעַל שָׁלִשָׁה 2 Reg. 4, 42 opp., probab. in regione שָׁלִשָׁה, montanis Ephraïm vicina (1 Sam. 9, 4).—בַּעַל תָּמָר n. propr. loci cujusdam Jud. 20, 33.—בַּעֲלֵי יְהוּדָה 2 Sam. 6, 2 oppid. quod alibi בַּעֲלָה et קִרְיַת יְעָרִים vocatur, cf. 1 Paral. 13, 6, vid. בַּעֲלָה no. 2.

בַּעֲלָה f. constr. בַּעֲלַת; 1) *domina* 1 Reg. 17, 17. Metaph. *aliquâ re prædita*, *pollens*, בַּעֲלַת־אוֹב *necromantiæ perita*, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים *præstigiatrix* Nah. 3, 4.—2) n. pr. duarum urbium, quarum altera a) in septentrionali parte tribus Judæ sita (Jos. 15, 9: 1 Par. 13, 6) etiam קִרְיַת יְעָרִים, בַּעֲלֵי יְהוּדָה

Digitized by Google

et קִרְיַת־בַּעַל dicta est et monti *Baala* (Jos. 15, 11) in eâdem regione, sed mari propius sito nomen dedisse videtur: b) altera in ejusdem tribûs regione australi sita erat Jos. 15, 29, et eadem videtur, quæ alibi בָּלָה Jos. 19, 3 et בִּלְהָה 1 Paral. 4, 29 dicta, Simeonitis tribuitur.

בַּעֲלוֹת n. pr. oppidi in australibus Judæ Jos. 15, 24, diversi forsan à בַּעֲלָה ver. 9, 29.

בְּעַלְיָדָע n. pr. viri 1 Par. 14, 7, qui 2 Sam. 5, 16 אֶלְיָדָע vocatur.

בְּעַלְיָה n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

בַּעֲלִיס n. pr. regis Ammonitarum Jer. 40, 14. Nonnulli codd. suffragante Josepho (Arch. IX, 3) habent בעלים

בַּעֲלַת n. pr. oppid. tribûs Dan Jos. 19, 44: 1 Reg. 9, 18: 2 Par. 8, 6.

בַּעֲלַת־בְּאֵר vide בַּעַל n. pr. viror.

בַּעֲנָא n. pr. viror. 1 Reg. 4, 12, 16. Neh. 3, 4.

בַּעֲנָה n. pr. viror. 2 Sam. 4, 2. 23, 29: 1 Par. 11, 30. Esr. 2, 2. Neh. 7, 7. 10, 28.

בָּעַר, fut. יִבְעַר 1) pr. *depavit*, *absumsit*, in genere;—2) spec. *igne consumsit* (cf. אָכַל no. 2), *combussit* Ps. 83, 15, plerumque sq. בְּ, sed tunc notionem *grassandi* prægnanter includit Num. 11, 3. Ps. 106, 18. Job 1, 16. Jes. 42, 25. Jer. 44, 6. Thren. 2, 3, it. *accendit* Jes. 30, 33. Alibi intrans. *igne absumtus est*. Ex. 3, 3. Jes. 1, 31. 9, 17. *arsit*, ut ignis Jer. 20, 9, pix Jes. 34, 9, carbo Eze. 1, 13, translatè ira Jes. 30, 27. Ps. 79, 5. 89, 47. *accensus est*. Hos. 7, 4: *sicut furnus* בַּעֲרָה מֵאֹפֶה *accensus à pistore* it. *extarsit* carbo Ps. 18, 9, et metaph. ira Ps. 2, 12. Esth. 1, 12. —3) (denom. à בְּעִיר) *brutus fuit*. Jer. 10, 8. Part. בּוֹעֲרִים homines *bruti* Ps. 94, 8, *feroces* Eze. 21, 36.

Niph. נִבְעַר, part. f. נִבְעָרָה; *brutus factus est* Jes. 19; 11. Jer. 10, 14, 21. 51, 17.

Pih. בָּעֵר, infin. בָּעֵר, fut. יְבַעֵר; 1) *depavit* agrum, vineam Jes. 3, 14. 5, 5, sq. בְּ Ex. 22, 4 (5). — 2) *accendit*, Ex. 35, 3. Lev. 6, 5 (10), it. *cremavit*, *combussit* Neh. 10, 35. Jes. 44, 15. 40, 16, בָּעַר אֵשׁ בְּ *ignem admovit* alicui rei. Eze. 39, 9, 10.—3) *sustulit*, *removit*, *exterminavit* Deut. 26, 13, 14: 2 Sam. 4, 11: 1 Reg. 22, 47: 2 Reg. 23, 24: 2 Par. 19, 3. Jes. 4, 4. 6, 13. Formula solemnis Deuteronomii, ubicunque jubetur supplicium, hæc est: בִּעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ *tolles hoc scelus è medio vestro* Deut. 13, 6, etc. vel מִיִּשְׂרָאֵל 17, 12. 22, 22, cf. Jud. 20, 13. (De locutionibus synonymis Ex., Levitici et Numer., v. rad. כָּרַת).

Pub. part. f. מְבֻעֶרֶת, *accensa*, de fornace Jer. 36, 22.

Hiph. הִבְעִיר, part. מַבְעִיר, fut. יַבְעִיר, apoc. יַבְעֵר, cum Makkeph יַבְעֵר־; 1) *depavit* Ex. 22, 4 (5).—2) *accendit* Ex. 22, 5 (6), *combussit cremavit* Jud. 15, 5. Eze. 5, 2. Additur בָּאֵשׁ 2 Par. 28, 3. הִבְעִיר אֵשׁ בְּ *ignem admovit* alicui rei Jud. 15, 5. —3) *removit*, *exterminavit* 1 Reg. 16, 3.—Deriv. præter quæ seq. בְּעִיר.

בַּעַר m. pr. *stupiditas*, sed ubique

Digitized by Google

concr. *stupidus*, *brutus* instar pecoris, *de* hominibus Ps. 49, 11. 73, 22. Prov. 12, 1. 30, 2.

בַּעֲרָא n. pr. mul. 1 Par. 8, 8.

בְּעֵרָה f. *incendium* Ex. 22, 5.

בַּעְשָׁא n. pr. viri 1 Reg. 15, 16, sq. Jer. 41, 9. 2 Par. 16, 1 sq.

בַּעֲשֵׂיָה n. pr. viri 1 Par. 6, 25.

בְּעֶשְׁתְּרָה n. pr. urbis Levitarum in tribu Manassis trans Jordanem Jos. 21, 27. 1 Par. 6, 56 עַשְׁתָּרוֹת dicta.

בָּעַת inus. in Kal.

Niph. נִבְעַת *subitò invasus*, *obrutus est*, hinc *perturbatus*, *perterritus est* Dan. 8, 17, seq. 1 Par. 21, 30. Esth. 7, 6.

Pih. בִּעֵת part. f. מְבַעַת per syncop. pro מְבַעֶתֶת, undè cum suff. et in pausâ מְבַעְתֶּךָ; fut. יְבַעֵת; 1) pr. ut in arab. *subitò invasit*, *obruit* hominem, *ingruit* in eum 1 Sam. 16, 14, 15,* haud secus atque 2 Sam. 22, 5. Jes. 21, 4. Jer. 8, 15. Ps. 18, 5. Job 3, 5, et in cæteris prorsus locis, ubi occurrit, quamquàm minùs aptè *terruit*, *perterruit* vulgò vertunt.*—Indè

בְּעָתָה f. *subita et inopinata aggressio*, *invasio* Jer. 8, 15. 14, 19.

בְּעוּתִים m. pl. constr. בְּעוּתֵי; suff. בְּעוּתֶיךָ; id. Ps. 88, 17. Job, 6, 4.

בֹּץ m. *cœnum*, *lutum* Jer. 38, 22. —Rad. בצץ.

בְּצָה f. *palus* Job, 8, 11. 40, 21. Plur. cum suff. בְּצָאתָיו ex scripturâ parum emendatâ Eze. 47, 11 pro בְּצוֹתָיו.—Rad. בצץ.

בֵּצַי n. pr. viri Esr. 2, 17. Neh. 7, 23. 10, 19.

בָּצִיר m. constr. בְּצִיר, suff. בְּצִירְךָ; 1) *vindemia* Lev. 26, 5. Jes. 24, 13. 32, 10. Jer. 48, 32.—2) *inaccessus*, *altus*, Zach. 11, 2 in Keri, sed Chethib habet בָּצוּר.—Rad. בָּצַר.

בְּצַל ut פְּצַל *decorticavit*. Indè

בֶּצֶל m. undè pl. בְּצָלִים *cepæ*. Num. 11, 5. Cf. quadril. חֲבַצֶּלֶת.

בְּצַלְאֵל n. pr. viror. Ex. 31, 2. 35, 30. Esr. 10, 30.

בַּצְלוּת n. pr. viri Esr. 2, 52, quod Neh. 7, 54 scribitur בַּצְלִית.

בָּצַע, part. act. בֹּצֵעַ; imper. cum suff. בְּצָעֵם, irreg. pro בִּצְעֵם; fut. יִבְצַע; 1) *scidit*, *discidit*, *fregit*. (Affinia sunt פָּצָה, פָּצַח, פָּצַל, פָּצַם, פָּצַע) Amos 9, 1. Intrans. *vulneratus est* Joel 2, 8 de locustis: *ruunt per medios enses strictos* לֹא יִבְצָעוּ *neque vulnerantur*. Sic meliùs quàm: *non abrumpunt* scil. cursum.—2) *diripuit*, *rapuit*, pr. de hostibus Hab. 2, 9. Ps. 10, 3, dein formula בָּצַע בֶּצַע *rapinam rapuit* transfertur ad privatos homines iniqui lucri studiosos, aliosque exspoliantes, cf. german. Geld schneiden; hinc בֹּצֵעַ בֶּצַע *lucri improbi nimis cupidus* Prov. 1, 19. 15, 27. Jer. 6, 13. 8, 10.

Pih. בִּצַּע, fut. יְבַצֵּעַ; 1) *resecuit*. Jes. 38, 12: מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי *à peniculamento ab scindit me* (Deus), metaphora petita à textore, qui telam absolutam à peniculamento abscindit Job, 6, 9.—2) *diripuit*, *fraudavit* aliquem Eze. 22, 12.—3) *perfecit*, *absolvit* Jes. 10, 12. Zach. 4, 9. Thren. 2, 17. Indè

בֶּצַע m. in pausâ בָּצַע; suff. בִּצְעֶךָ; 1) *rapina*, *præda* pr. hostium Jud.

Digitized by Google

5, 19. Jer. 51, 13. Ezech. 22, 13. Mich. 4, 13. —2) *lucrum iniquum* Ex. 18, 21: 1 Sam. 8, 3. Jes. 57, 17. Prov. 28, 16.—3) *lucrum quodvis* Jes. 56, 11. Eze. 33, 31. מַה־בֶּצַע *quid* indè *lucri?* Gen. 37, 26. Job 22, 3. Ps. 30, 10.

בָּצַק *intumuit* Deut. 8, 4. Neh. 9, 21.—Indè

בָּצֵק m. *massa* farinacea Ex. 12, 34. 39: 2 Sam. 13, 8. Jer. 7, 18.

בְּצֻקֹת n. pr. oppidi Judæ Jos. 15, 39. 2 Reg. 22, 1.

בָּצַר, part. act. בּוֹצֵר, pl. בּוֹצְרִים, pass. בָּצוּר, f. בְּצוּרָה, pl. בְּצוּרוֹת et בְּצֻרוֹת; fut. יִבְצֹר; 1) *abscidit, amputavit.* Plerumque refertur ad uvas et vindemiam et valet *vindemiavit* Lev. 25, 5, 11. Deut. 24, 21. Jud. 9, 27. Part. בּוֹצֵר *vinitor* Jer. 6, 9, plur. בּוֹצְרִים *vinitores* metaphor. de hostibus cladem parantibus Jer. 49, 9. Obad. 1, 5. Metaph. Ps. 76, 13: *abscindit* q. d. frangit *superbiam principum.*—2) *cohibuit, arcuit, inaccessum fecit.* Ita Part. pass. בָּצוּר *inaccessus* Deut. 28, 52. Jes. 2, 15. Zach. 11, 2 in Keri, de urbibus munitissimis Numer. 13, 28. Deut. 1, 28. 3, 5. Jos. 14, 12: 2 Sam. 20, 6. Jes. 25, 2. Metaph. *arduus intellectu* Jer. 33, 3. — 3) *excidit*, de metallis, v. בֶּצֶר.

Niph. נִבְצַר, fut. יִבָּצֵר *cohibitus, arduus, inaccessus fuit* alicui, sq. מִן. Gen. 11, 6: *haud nimis arduum ipsis erit, quodcunque consilium capient.* Job 42, 2.

Pih. בִּצֵּר, inf. בַּצֵּר, fut. יְבַצֵּר; *inaccessum reddidit* munimentum Jer. 51, 53, it. simpl. *munivit*, murum *resarcivit* Jes. 22, 10.—Deriv. præter מִבְצָר, seq.

בֹּצֶר m. in pausâ בֹּצֶר Job 36, 19 i. q. בֶּצֶר, q. vide

בֶּצֶר m. 1) *auri argentique metallum*, idque rude, quale ex fodinis *exciditur* effoditurque, ab *excidendo* vel *frangendo* (Ps. 76, 13) dictum. Job 22, 24: שִׁית־עַל עָפָר בֶּצֶר *in pulverem conjice pretiosa metalla.* In altero hemist. aurum Ophir. Plur. Comm. 25: וְהָיָה שַׁדַּי בְּצָרֶיךָ *et omnipotens tibi erit instar metallorum*, in altero hemist. כֶּסֶף תּוֹעָפוֹת. Adde בֹּצֶר Job 36, 19 quod idem valet. Optimam hanc vocabuli obscuri explicationem ex Abulwalide uberius vindicavit Gesenius in Thes. p. 230, ubi vide.—2) n. pr.—a) urbis in tribu Ruben, Deut. 4, 43. Jos. 20, 8. 21, 36. Vulgat. *Bosor.*—b) viri 1 Par. 7, 37.

בָּצֵרָה f. 1) *septum, ovile* Mich. 2, 12.—2) n. pr. urbis primariæ Idumæorum Gen. 36, 33. Jes. 34, 6. 63, 1. Jer. 49, 13, 22. Amos 1, 12. Semel (Jer. 48, 24) Moabitis tribuitur, undè vel alia est, vel eadem, sed quæ fuit aliquamdiù in Moabitarum potestate.

בְּצָרוֹן m. *munimentum* Zach. 9, 12.

בַּצֹּרֶת f. pl. בַּצָּרוֹת; *cohibitio* scil. pluviæ, *siccitas* Jer. 14, 1. 17, 8.

בַּקְבּוּק m. 1) *lagena* 1 Reg. 14, 3. Jer. 19, 1, 10.—2) n. pr. viri Esr. 2, 51. Neh. 7, 53.—Rad. בָּקַק.

בַּקְבֻּקְיָה n. pr. viri Neh. 11, 17. 12, 9.

Digitized by Google

בַּקְבַּקַּר n. pr. viri 1 Par. 9, 15.

בָּקִי n. pr. viror. Num. 34, 22: 1 Par. 5, 31. 6, 36.

בָּקִיהוּ n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 13.

בְּקִיעַ m. pl. בְּקִיעִים, constr. בְּקִיעֵי *fissuræ*, *rimæ* Jes. 22, 9. Amos 6, 11.—Rad. בָּקַע.

בָּקַע, imp. cum suff. בְּקָעֵהוּ, inf. cum suff. בְּקָעָם, fut. יִבְקַע, 1) *fidit*, *diffidit* ligna Eccl. 10, 9, mare Ex. 14, 16, ventrem prægnantis Amos 1, 13, copias hostiles, urbes, i. q. *expugnavit*, *disrupit*, *perrupit* 2 Sam. 23, 16: 2 Par. 21, 17. 32, 1.—2) prægnanter *findendo* seu *rumpendo eduxit* ut fontem Ps. 74, 15, et absolutè positum *ova fidit* avis, id est *pullos exclusit* Jes. 34, 15.

Niph. נִבְקַע, inf. הִבָּקַע, fut. יִבָּקַע; *fissus est*, *fidit* et *aperuit se* terra Num. 16, 31. Zach. 14, 4, it. *ruptus*, *disruptus est* Job 26, 8. 32, 19: 2 Par. 25, 12, *expugnata est* urbs 2 Reg. 25, 4. Jer. 52, 7.—2) prægnanter *rumpendo eductus est*, *erupit*, *prorupit* aqua Gen. 7, 11. Jes. 33, 6. Prov. 3, 20, lux Jes. 58, 8, fletus Jes. 59, 5.

Pih. בִּקַּע, fut. יְבַקַּע; 1) *fidit* ligna Genes. 22, 3, rupem Ps. 78, 15, *diffidit*, *dissecuit* ventrem gravidarum 2 Reg. 8, 12. 15, 16.—2) *discerpsit*, *dilaceravit* 2 Reg. 2, 24: Hos. 13, 8.—3) *aperuit*, *prorumpere fecit* rivos Job 28, 10, torrentes Hab. 3, 9, ventum Eze. 13, 11, 13, ova Jes. 59, 5.

Puh. בֻּקַּע, part. f. מְבֻקָּעָה pl. m. מְבֻקָּעִים; *fissus est* Jos. 9, 4, *diffissus est* Hos. 14, 1, *expugnatus est* Eze. 26, 10.

Hiph. הִבְקִיעַ, inf. הַבְקִיעַ, futur. יַבְקִיעַ, 1) *aperuit* urbem, eam *expugnavit* Jes. 7, 6. — 2) seq. אֶל *perrupit ad* aliquem 2 Reg. 3, 26.

Hoph. הֻבְקַע, *perruptus*, *expugnatus est* Jer. 39, 2.

Hithpa. הִתְבַּקַּע, fut. יִתְבַּקַּע; *fissus*, *diffissus est*, *findi*, *diffindi* Jos. 9, 13. Mich. 1, 4.—Deriv. præter בְּקִיעַ, seq.

בֶּקַע m. *pars dissecta* in duas partes, spec. *dimidius siclus* Gen. 24, 22. Ex. 38, 26.

בִּקְעָה, f. const. בִּקְעַת; pl. בְּקָעוֹת; *vallis* Deut. 8, 7. 11, 11. Jes. 41, 18. Ps. 104, 8. Sæpiùs autem *planities*, *campus latè patens* (LXX πεδίον) vocatur is, in quo Babylon sita erat Gen. 11, 2, cf. Eze. 3, 23. 37, 1, 2. בִּקְעַת הַלְּבָנוֹן *vallis Libani*, de planitie ad radices Hermonis et Antilibani atque ortum Jordanis Jos. 11, 17. 12, 7.

בָּקַק, 1 pers. בַּקֹּתִי, part. act. בֹּקֵק; *vacuavit*, *evacuavit* pr. vas, sed translatè *evacuavit*, *incolis nudavit* terram Jes, 24, 1, *spoliavit*, *exinanivit* incolas Nah. 2, 3. *Evacuare consilium alicujus*, i. e. eum consilii inopem reddere Jer. 19, 7. — Quoad Hos. 10, 1: גֶּפֶן בֹּקֵק, aliis est *vitis vastata*; ità chald. interpres; undè sensus loci esse possit: Israël est veluti vitis palmitibus foliisque denudata, quæ anteà fructus uberrimos protrudebat. Aliis verò *vitis latè se diffundens*, *frondosa*, *pa-*

Digitized by Google

tula, sic LXX et Vulgat., sed minùs ad etymon accommodatè, quamquam ad significatum arab. *multùm pluviæ fudit* cœlum, *multam prolem peperit* mulier, confugiunt. Alii adhuc aliter.

Niph. נָבַק, f. נָבְקָה, pro נָבַקָה, inf. abs. חָבוֹק, fut. יִבּוֹק; *evacuatus est* Jes. 24, 3, trop. *evanuit, periit* Jes. 19, 3.

Poh. בּוֹקֵק, fut. יְבוֹקֵק; *populatus est* Jer. 51. 2.—Deriv. בַּקְבּוּק.

בָּקַר inusit. in Kal.

Pih. בִּקֵּר, inf. בַּקֵּר; fut. יְבַקֵּר; 1) *diligenter inspexit, animum advertit ad* aliquid, sq. לְ Lev. 13, 36. בֵּין־לְ 27, 33. Sq. בְּ *cum voluptate adspexit* Ps. 27, 4. — 2) *providit, curæ habuit* cum acc. Eze. 34, 11, 12. — 3) *animo contemplatus est, circumspexit, cogitavit.* 2 Reg. 16, 15 (19). Prov. 20, 25.—4) *animadvertit in* aliquem, *punivit* eum, vid. בִּקֻּרֶת — Deriv. protinùs sequuntur.

בָּקָר epic. constr. בְּקַר; suff. בְּקָרְךָ, בַּקְרְכֶם: pl. בְּקָרִים; 1) *bos*, sive mas, sive femina. In Plur. Amos 6, 12. Neh. 10, 37: 2 Par. 4, 3. In reliquis exemplis ubiquè — 2) collect. *boves, boum grex, armenta.* צֹאן וּבָקָר *armenta et (ovium caprarumque) greges.* Gen. 12. 16. 13, 5. 20, 14. Deut. 32, 14, etc. — עֵגֶל בֶּן־בָּקָר Lev. 9, 2, עֶגְלַת בָּקָר Jes. 7, 21 et simpl. בֶּן־בָּקָר Gen. 18, 7, 8. *vitulus bovinus.* De bobus arte factis 1 Reg. 7, 29. — Indè est denom. בּוֹקֵר.

בֹּקֶר m. pl. בְּקָרִים 1) *manè, prima lux, tempus matutinum.* אוֹר בֹּקֶר *lux matutina* 2 Sam. 23, 4. In Acc. adv. *manè* Ps. 5, 4, crebriùs בַּבֹּקֶר *manè* Gen. 19, 27, et poët. לַבֹּקֶר Ps. 30, 6. 59, 17 quod alibi est עַד בֹּקֶר Deut. 16, 4. Ps. 130, 6. Distributivè בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר, לַבֹּקֶר לַבֹּקֶר, לַבֹּקְרִים לַבֹּקְרִים *quovis manè*, Ex. 16, 21: 1 Par. 9, 27. Jes. 33, 2. Job 7, 18, etc. Metaph. *manè* i. e. *prospera lux* Job 11, 17.—2) Spec. *crastina lux* Ex. 29, 34. Lev. 19, 13. 22, 30. Num. 9, 12. Jud. 6, 31. Indè *dies crastinus* ut מָחָר (cf. אֶמֶשׁ), et adv. *cràs.* Ex. 16, 7. Num. 16, 5. ut בַּבֹּקֶר 1 Sam. 19, 2, idque pro *mox* Ps. 5, 4 (in hemistichio priore). 90, 14. 143, 8, לַבֹּקֶר id. Ps. 49, 15.

בַּקָּרָה f. *cura*, ut videtur, quamvis vulgò *inquisitio* Eze. 34, 12.

בִּקֻּרֶת f. *animadversio, castigatio* Lev. 19, 20.

בָּקַשׁ rad. inusit. in Kal.

Pih. בִּקֵּשׁ; part. מְבַקֵּשׁ, pl. omisso Daguesch מְבַקְּשִׁים; inf. בַּקֵּשׁ; fut. יְבַקֵּשׁ; 1) *quæsivit.* Constr. abs. 2 Reg. 2, 17, cum acc. pers. et rei Gen. 37, 15, 16: 1 Sam. 10, 14; sq. לְ *inquisivit in* aliquid Job 10, 6. Additur nonnunquàm Dativus commodi לוֹ 1 Sam. 28, 7. Thren. 1, 19, quo adjecto etiam *deligendi* vim habet 1 Sam. 13, 14. Jes. 40, 28, cf. Eze. 22, 30. Spec. a) *quæsivit faciem regis* i. e. regem adiit, adire cupivit 1 Reg. 10, 24, maximè petendi ergo Prov. 29, 26. — b.) *quæsivit faciem Dei* pr. Deum adiit, maximè preci-

Digitized by Google

bus, 2 Sam. 12, 16. Ps. 24, 6. 27, 8. 105, 4, oraculum petiturus 2 Sam. 21, 1, eum placaturus Hos. 5, 15. — c) בִּקֵּשׁ אֵת־יְהוָה *oraculum à Deo petiit* Ex. 33, 7: 2 Par. 20, 4. מְבַקְשֵׁי יְהוָה *Dei cultores* Ps. 40, 17. 69, 7. 105, 3. Jes. 51, 1. Cf. דָּרַשׁ. — 2) *appetiit, sectatus est, captavit* Num. 16, 10. Ps. 4, 3. Prov. 17, 9. Rarò sq. לְ Prov. 18, 1. בִּקֵּשׁ נֶפֶשׁ מ׳ *vitæ alicujus insidiatus est* Ex. 4, 19: 1 Sam. 20, 1, etc. semel in bonam partem: *operam dedit vitæ alicujus servandæ*. Prov. 29, 10 (cf. דָּרַשׁ לְנֶפֶשׁ Ps. 142, 5). בִּקֵּשׁ רָעַת מ׳ *malum, interitum* alicujus *sectatus est, intendit*. 1 Sam. 24, 10. Ps. 71, 13, 24, etc. — 3) *poposcit, postulavit*. Neh. 5, 18, sq. מִן Ps. 104, 21, מִיַּד Gen. 31, 39, 43, 9. Jes. 1, 12, Spec. בִּקֵּשׁ דַּם מ׳ מִיַּד מ׳ *postulavit sanguinem alicujus ab aliquo* i. e. cædis commissæ pœnam repetiit. 2 Sam. 4, 11. Eze. 3, 18, 20. 33, 8, et omisso דָּם 1 Sam. 20, 16. — 4) *rogavit, petiit* sq. מִן pers. Esr. 8, 21. Dan. 1, 8, et acc. rei Esth. 2, 15, it. sq. עַל *precatus est, deprecatus est pro* aliquo Esth. 4, 8. 7, 7. — 5) *interrogavit, quæsivit ex* aliq., sq. מִן Dan. 1, 20.

Puh. *quæsitus est* Eze. 26, 21. Jer. 50, 20. Esth. 2, 23. Indè

בַּקָּשָׁה f. suff. בַּקָּשָׁתִי; *petitio*. Esth. 5, 3, 7, 8. Esr. 7, 6.

בֵּן m. cum suff. בְּנִי; *filius*, in Chald. et Syr. usitatissim. apud Hebræos poët. tantum. Bis legitur Prov. 31, 2. Ps. 2, 12: נַשְּׁקוּ בַר *osculamini filium* (Dei), ubi Vulgat. *apprehendite disciplinam*; sed minùs rectè prout videtur ex orationis serie et imprimis è vers. 7. Conf. præterea. בֵּן Jes. 9, 5. — Rad. בָּרָה.

בַּר m. f. בָּרָה; plur. m. constr. בְּרֵי; 1) *electus, dilectus* Cant. 6, 9. — 2) *purus* 6, 10. Metaph. de moribus *probus* Ps. 24, 4. 73, 1. Job 11, 4. — 3) *inanis*, de horreo Prov. 14, 4. — Rad. בָּרַר.

בַּר Am. 5, 11. 8, 6. Ps. 72, 16, alibi בָּר m. 1) *frumentum*, pr. *purgatum* à paleâ Gen. 41, 35, 49. Prov. 11, 26. Joel 2, 24, sed de frugibus arva ornantibus Ps. 65, 14. — 2) *campus, rus*, ut in Chald. Job 39, 4. — Rad. בָּרַר.

בֹּר m. suff. בֹּרִי 1) *puritas*. Figuratè *innocentia* 2 Sam, 22, 25, alibi additur יָדַיִם, vel כַּפַּיִם, 2 Sam. 22, 21. Ps. 18, 21, 25. Job 9, 30. 22, 30. — 2) ut בֹּרִית q. v. *quod purgandi vim habet, lixivium, sal lixivii* Job 9, 30, et Jes. 1, 25, ubi vulgò *puritatem* vertunt. — Rad. בָּרַר.

בָּרָא; part. act. בּוֹרֵא, suff. בֹּרְאֶךָ; pl. cum suff. בּוֹרְאֶיךָ; inf. בְּרֹא; imp. בְּרָא; fut. יִבְרָא; 1) pr. *cecidit, secuit, secando effinxit*. — 2) *creavit, produxit*. Dicitur de creatione cœli et terræ Gen. 1, 1, hominum Gen. 1, 27. 5, 1, 2. 6, 7, gentis, i. e. *condidit* Jes. 43, 1, 15. Eze. 28, 13. Part. בּוֹרְאֶיךָ (in Plur. majestat.) *creator tuus* Eccl. 12, 1. — * Quod ad בָּרָא לַעֲשׂוֹת Gen. 2, 3 attinet, videtur לַעֲשׂוֹת referendum non ad בָּרָא, sed ad שָׁבַת quod præcedit, ità

Digitized by Google

ut sensus sit : *quia hâc* (die) *cessârat à producendo* (Vid. quæ diximus in *Le Pentateuque*, etc. *Tom.* I. Genèse pag. 12 et 321) * — 3) *comedit, saginavit se*, à secando dictum.

Niph. præter et part. נִבְרָא; inf. יִבָּרֵא, suff. f. הִבָּרְאָךְ; fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יִבָּרְאוּן; 1) *creatus est* Gen. 2, 4. 5, 2, *factus est* Ex. 34, 10. — 2) *natus est* Eze. 21, 35 (30). 28, 13. Ps. 104, 30.

Pih. בְּרֵא; inf. בָּרֵא, 1) *cecidit*, ut gladio Eze. 23, 47, silvam securi, Jos. 17, 15, 18. — 2) *finxit*, *effinxit* i. q. יָצַר, Eze. 21, 24 (19).

Hiph. inf. cum suff. הַבְרִיאֲכֶם *saginare vos* 1 Sam. 2, 29. — Deriv. בְּרִיאָה, בָּרִיא.

בְּרָאִי vid. בֵּית־בְּרָאִי.

בְּרַאדַךְ בַּלְאֲדָן n. pr. regis Babyloniæ 2 Reg. 20, 12, qui *Merodach Baladan* Jes. 39, 1, vid. מְרֹאדַךְ.

בְּרָאיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 21.

בַּרְבֻּרִים m. pl. aves, quæ *saginatæ* Salomonis mensæ apponebantur 1 Reg. 5, 3 (4, 23). Bochart, *selectissima quæque altilia* esse putat. — Rad. בָּרַר.

בָּרַד pr. *sparsit* (cf. פָּרַד), hinc *sparsit grandinem*, *grandinavit* Jes. 32, 19. Indè

בָּרָד m. *grando* Ex. 9, 18. Ps. 18, 13, etc. אַבְנֵי בָרָד *lapides grandinis*, de ipsâ grandine, v. אֶבֶן.

בָּרֹד m. pl. בְּרֻדִים; *maculis sparsus*, *maculosus*, de hircis Gen. 31, 10, 12, de equis Zach. 6, 3, 6. Sic lat. *sparsas albo pelles* dixit Virg. Ecl. 2, 41. Differt à נָקֹד, cui jungitur Gen. l. c., quod minora puncta designat.

בֶּרֶד n. pr. 1) loci Gen. 16, 14. — 2) viri 1 Par. 7, 20.

בָּרָה; fut. יִבְרֶה; 1) *comedit* 2 Sam. 12, 17. 13, 6, 10. בָּרָה לֶחֶם idem est quod אָכַל לֶחֶם v. אָכַל. — 2) *genuit*. — 3) *pinguis fuit*. — 4) *elegit*, ut בָּרַר 1 Sam. 17, 8.

Pih. infin. בָּרוֹת *comedere* Thren. 4, 10.

Hiph. הִבְרָה; infin. הַבְרוֹת; fut. יַבְרֶה, undè cum suff. הַבְרֵנִי; *comedendum dedit*, sq. duobus acc. 2 Sam. 3, 35. 13, 5. — Deriv. בַּר, בְּרִי, בְּרִית, בָּרוּת, בְּרִיָּה.

בָּרוּךְ n. pr. 1) prophetæ, Jer. 32, 12, et. — 2) alior. viror. Neh. 3, 20. 10, 7. 11, 5.

בְּרוֹמִים m. pl. Eze. 27, 24 *vestes polymitæ*, ut rectè Kimchius. Arab. برم (berîm) est *funiculus contortus bicolor*, et مبرم (mobrem) *vestis ex ejusmodi filis contexta*. — Rad. برم.

בְּרוֹשׁ m. pl. בְּרוֹשִׁים; 1) *cupressus*, arbor procera Jes. 55, 13 et fructifera Hos. 14, 9. Sed Vulgat. et pluribus aliis est *abies*. 1 Reg. 5, 22. Jes. 14, 8, etc. « *Cypressum*, inquit Gesenius, non *abietem*, intelligere et res ipsa jubet, et veterum interpp. auctoritas, quanquàm hoc nomen fortasse alias quoque arbores è pinorum genere comprehendebat. Vide hæc uberius exposita in Thes. p. 246. » — 2) *quod è ligno cupressino factum est*, ut *lancea* Nah. 2, 4, it. *instrumentum musicum*. 2 Sam. 6, 5.

Digitized by Google

בְּרוֹת m. pl. בְּרוֹתִים i. q. בְּרוֹשׁ, mutat. ש in ת ex Syrorum dialecto; al. *bruta*, arbor (de quâ Plinius. 12, 17) cupresso similis. Cant. 1, 17. — Rad. ברת.

בְּרוּת f. *cibus*, *alimentum* Ps. 69, 22. — Rad. בָּרָה.

בְּרוֹתָה et בְּרוֹתַי n. pr. urbis quæ in ditione regis Syriæ Sobææ fuit 2 Sam. 8, 8 et Damascum inter et Hamath *interponitur* Eze. 47, 16, undè Berytum Phœnices urbem esse, quod plerique volunt, non videtur.

בִּרְזוֹת 1 Par. 7, 31 in Chethib n. pr. forsan mulieris.

בַּרְזֶל m. 1) *ferrum* Gen. 4, 22. Eze. 27, 12. 19, etc. Sæpè adhibetur ad duritiem et firmitatem adumbrandam, sic Ps. 2, 9. Jes. 48, 4. — 2) *instrumentum ferreum* Deut. 27, 5. Jos. 8, 31: 2 Reg. 6, 5, *vinculum ferreum* Ps. 105, 18, plenè כֶּבֶל בַּרְזֶל 149, 8. — Quod ad etymon. spectat, latet omninò; nam, quod nonnulli volunt, vocabulum istud derivari à Chald. et Talmud. בְּרַז *transfixit*, *transfodit*, addito ל, id à longè nimis petitum videtur; quippè *transfigendi* notionem inter et *ferrei metalli*, nulla prorsus exstat analogia. Cæterum Radix esse possit inusit. בזל inserto, ut sæpè, ר (vid. sub litter. ר).

בַּרְזִלַּי n. pr. viror. 2 Sam. 17, 27. 19, 32 — 39: 1 Reg. 2, 7. Esr. 2, 61.

בָּרַח, inf. constr. בְּרֹחַ; imper. בְּרַח; fut. יִבְרַח; 1) *transiit*, *pertransiit* (german. durchschneiden, durchbrechen); sic Ex. 36, 33: *et fecit vectem medianum, qui transiret per medios asseres ab uno extremo ad alterum.* — 2) *fugit*, *aufugit* (germ. durchbrechen, durchgehen). Constr. absol. Gen. 31, 22, 27: 1 Sam. 19, 18, cum acc. loci, quò fugitur 1 Sam. 27, 4, it. sq. לְ Neh. 13, 10, אֶל Num. 24, 11 et מִן loci, ex quo fugitur 1 Sam. 20, 1. Is, qui fugitur, exprimitur prævio מִפְּנֵי Gen. 16, 8, 55, 1. e, מִלִּפְנֵי Jon. 1, 3, מִן Jes. 48, 20, מִיַּד (*è manu* i. e. *potestate ejus*) Job 27, 22, מֵאֵת 1 Reg. 11, 23, Differt à הִמְלִיט *elabi*. 1 Sam. 19, 12: וַיֵּלֶךְ וַיִּבְרַח וַיִּמָּלֵט *abiit, aufugit et elapsus est*. Imperativo sæpè additur Dat., בְּרַח לְךָ Gen. 27, 43. Num. 24, 11. Am. 7, 12 (cf. gall. *s'enfuir*).

Hiph. הִבְרִיחַ; part. מַבְרִיחַ; *transiit*, *pertransiit* 1) Ex. 26, 28. — 2) *in fugam conjecit*, *fugavit* Job 41, 20, it. *expulit*, *abegit* Neh. 13, 28. — Deriv. בְּרִיחַ. מִבְרָח et

בָּרִיחַ m. *fugitivus*, *fugax* de serpente naturali Jes. 27, 1, hinc *sidus draco*, *draco borealis* Job 26, 13.

בְּרִי m. f. בְּרִיָּה 1) *pinguis* Eze. 34, 20, ubi plures codices habent בְּרִיאָה. — 2) *serenitas* Job 37, 11. desumptâ signif. à בָּרַר. Notio ista huic loco sola apta videtur. Alii, ב ut servili habito, deducunt à רָוָה (ut sit pro רְוִי, veluti אֵי pro אֲוִי). Sic inter alios Winer (ad Lexic. Simonis), qui tamen vertit *serenitas* ad verbum טָרַח. — Rad. בָּרָה.

בְּרִי n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

Digitized by Google

בָּרִיא m. f. בְּרִיאָה ; pl. m. בְּרִיאִים, constr. בְּרִיאֵי ; pl. f. בְּרִיאוֹת ; *saginatus*, *pinguis* Gen. 41, 25. Jud. 3, 17. Dan. 1, 15. Hab. 1, 16. Fem. הַבְּרִיאָה coll. *pecus pingue* Eze. 34, 3. Zach. 11, 16. — Rad. ברא .

בְּרִיאָה f. *res creata*, nova, inaudita. Num. 16, 30. — Rad. בָּרָא .

בְּרִיָּה f. *cibus*. 2 Sam. 13, 5, 7, 10. — Rad. בָּרָה .

בָּרִיחַ m. (pro בַּרְחַ, formæ צַדִּיק) ; pl. בָּרִיחִים ; 1) *fugitivus* Jes. 43, 14, et forsan 15, 5 ut habent interpr. Chald., Arab. et Kimchi, quamquàm alii cum Vulgat. *vectes* seu *principes* tenent. — 2) n. pr. viri 1 Chron. 3, 22. — Rad. בָּרַח .

בְּרִיחַ m. pl. בְּרִיחִים constr. בְּרִיחֵי ; suff. בְּרִיחָיו ; *lignum transversum*, *vectis* quo ab uno latere ad alterum per annulos trajecto singuli in tentorio sacro asseres conjungebantur, Ex. 26, 26, etc. Num. 3, 36. 4, 31. — 2) *repagulum*, *vectis* portæ claudendæ Jud. 16, 3. Neh. 3, 3, etc. *Terræ repagula*, i. e. vectes portæ, quâ in penetralia terræ i. e. in infernum descenditur Jon. 2, 7. — Metaphor. *vectis* dr. pro *principe*, quatenùs tuendæ civitati operam dat (v. בַּד sed de Hos. 11, 6). Sed de Jes. 15, 5. בְּרִיחָיָה, vid. בָּרִיחַ .

בְּרִיעָה n. pr. viror. Gen. 46, 17 : 1 Par. 7. 23. 8, 13. 23, 10.

בְּרִיעִי n. patron. Num. 26, 44.

בְּרִית f. suff. בְּרִיתוֹ ; 1) *fœdus* quodcumque sive hominis cum homine, sive Dei cum homine sancitum. De fœdere constituendo et sanciendo utuntur verbis הֵקִים, נָתַן, שׂוּם, כָּרַת, עָבַר בְּ, בוֹא בְּ, שִׁכֵּר בְּ, הֵפֵר, חִלֵּל, עָזַב . — 2) *conditio fœderis*, nimirum a) *promissio* Num. 18, 19 : 2 Sam. 23, 5, et sæpiùs b) *præcepta* Dei ab Israële servanda, i. e. *lex divina*, *decalogus* Num. 10, 33. Deut. 4, 13. 9, 9, etc. — 3) *signum fœderis* Gen. 17, 10, 13. — * Quoad etymon, omnes ad unum, et quidem meritò ad Rad. בָּרָה, vocab. בְּרִית referunt, sed adscitâ *dissectionis* notione, quia nimirum, animalium dissectio in pangendis fœderibus usitata erat; sed nobis vero similius videtur בְּרִית pr. *cibum* (*repas*) signare quia : 1° absque sufficienti ratione sensus *concîdendi*, *dissecandi* ver. 50 בָּרָה tribuitur ; nullibi etenim hoc sensu usurpatur ; 2° cætera hujus verbi derivata *cibum* significant, et nullo modo *dissectionem* ; 3° carnes animalium edere solebant qui pangebant fœdus. Vide quæ adnotavimus tùm in *Chrestomathie hébraïque*, pag. 64, tùm in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. *Tom. I.* Genèse, p. 36.*

בֹּרִית f. pr. *res purgatoria*, *res purgandi vim habens* (à בֹּרִי inus., quod ipsum est à בֹּר cum termin. fem. ת—), *smegma* special. *sal lixivii*, *sal alcali* (*potasse*) maximè vegetabile (minerale enim נֶתֶר vocatur), è cineribus nonnullarum plantarum salsuginosarum factum, quod oleo permixtum in vestibus et metallis purgandis apud veteres adhibebatur, Jer. 2, 22. Mal. 3, 2. — Rad. בָּרַר .

Digitized by Google

בָּרַךְ ; part. pass. בָּרוּךְ , constr. בְּרוּךְ ; pl. בְּרוּכִים et בְּרֻכִים (infin. abs. בָּרוֹךְ pertinet ad Pihel, ubi vid.) ; fut. יִבְרַךְ ; 1 pers. pl. cum ה parag. נְבָרְכָה ; 1) *genua flexit*, *in genua procubuit* (denom. à בֶּרֶךְ *genu*) Ps. 95, 6 : 2 Par. 6, 13. — 2) *laudavit*, maximè Deum, *fausta apprecatus est*, *benedixit*. Sæpè ità in Pih., in Kal verò tantùm in Part. pass. בָּרוּךְ *laudatus*, *benedictus* (LXX. εὐλογημένος, εὐλογητός), Gen. 9, 26. 26, 29 : 2 Sam. 2, 5. Jes. 65, 23. Ruth 3, 10. Ps. 115, 15, etc.

Niph. נִבְרַךְ *benedictus est* Gen. 12, 3. 18, 18. 28, 14. Vid. Hithpah.

Pih. בֵּרַךְ ; Part. מְבָרֵךְ ; inf. abs. בָּרוֹךְ (pro בַּרוֹךְ , forma קָטוֹל , יָסוֹר), constr. בָּרֵךְ , cum suff. בָּרְכוֹ ; imper. בָּרֵךְ , pl. בָּרְכוּ et בָּרֲכוּ ; fut. יְבָרֵךְ , conv. וַיְבָרֶךְ , cum ה parag. יְבָרְכָה , cum suff. יְבָרֶכְךָ , simulque cum נ epenthet. יְבָרֶכְנְךָ , יְבָרֶכְנְהוּ ; 1) Deum *invocavit*, *laudavit*, *celebravit*, *veneratus est*, quod fit genubus flexis, (cf. 2 Par. 6, 13. Ps. 95, 6. Dan. 6, 11). Constr. sq. acc. (ut γονυπετεῖν τινα Matth. 17, 14). Ps. 104, 1. 26, 12, etc., rarò sq. לְ 1 Par. 29, 20. Job 2, 9 : בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת *lauda Deum et morere* i. e. quantum vis Deum laudabis et celebrabis, tamen tibi mox moriendum est, vana igitur tua erga Deum pietas. Verba sunt mulieris impiæ. Plenius dicitur בֵּרַךְ שֵׁם יְהוָה *invocavit nomen Jehovæ* Ps. 96, 2 et בֵּרַךְ בְּשֵׁם יְהוָה (ut קָרָא בְשֵׁם יי) Deut. 10, 8. 21, 5. Semel de invocatione idolorum Jes. 66, 3, adeoque de propriâ laude Ps. 49, 19. — 2) *fausta* alicui *apprecatus est* numine invocato כְּשֵׁם יְהוָה Ps. 129, 8 : 1 Par. 16, 2, *benedixit alicui* Gen. 27, 27, 28. Dicitur de piis votis et precibus, Gen. 27, 4. Lev. 9, 22, 23. Num. 6, 23, Deut. 27, 12. — 3) *benedixit* Deus homini aliisque rebus creatis ut feliciter cedant et fausta incrementa capiant Gen. 1, 22. 9, 1. 12, 2. Ex. 23, 25. Job 1, 10. Prov. 3, 33, etc. — 4) *salutavit* 2 Reg. 4, 29. Prov. 27, 14. Dicitur de adveniente Gen. 47, 7. 2 Sam. 6, 20, de discedente et valendicente Gen. 47, 10. 1 Reg. 8, 66, item de præsentibus, qui salvere jubent advenientem 1 Sam. 13, 10, et discedentem bonis votis prosequuntur Gen. 24, 60. Jos. 22, 6. 7. — 5) In malam partem *execratus est maledixit* 1 Reg. 21, 10. Ps. 10, 3. Job 1, 5, 11. 2, 5.

Puh. בֹּרַךְ , part. מְבֹרָךְ , f. מְבֹרֶכֶת , plur. m. מְבֹרָכִים , undè cum suff. מְבֹרָכָיו ; fut. יְבֹרַךְ ; 1) *laudatus est* Deus Job 1, 21. — 2) *benedictus* i. e. *prosperatus est* à Deo, sq. מִן rei Deut. 33, 13.

Hiph. הִבְרִיךְ ; fut. conv. וַיַּבְרֵךְ ; *in genua procumbere fecit* camelos, ut quiescerunt et biberent Gen. 24, 11. Vide אַבְרֵךְ pag. 8.

Hithpah. הִתְבָּרֵךְ ; part. מִתְבָּרֵךְ ; fut. יִתְבָּרֵךְ ; 1) *benedixit sibi* Deut. 29, 18. — * 2) *benedictus est* Gen. 22, 18. 26, 4. Sic LXX. et Chald. (Cf. Gal. 3, 8) ; hoc sensu passivo vertenda sunt cætera loca, veluti Jes. 65, 16. Jer. 4, 2. Ps. 72, 17, quæ

Digitized by Google

manifestò ad Genes. loc. citat., alludunt. Verò enim simile est Formam Hithpah. antiquitùs usurpatam fuisse ad sensum passivum exprimendum, Syrorum et Cheldæorum more, qui verba passiva ex activis efformant, additâ ab initio syllabâ אֵת. Haud secus ergo explicanda Forma Niphal, quæ in formulâ de benedictione omnium gentium, occurrit Gen. 12, 3. 18, 18. 28, 14.* — Deriv. seq.

בֶּרֶךְ f. *genu*, semel Jes. 45, 23. Dual. constr. בִּרְכֵּי; constr. בִּרְכַּי; *utrumque genu* Gen. 30, 3. Jes. 66, 12. Eze. 7, 17. Job 3, 12, etc. — Indè verbum בָּרַךְ.

בַּרְכְּאֵל n. pr. viri Job 32, 2. 6.

בְּרָכָה semel בְּרֵכָה (Gen. 27, 38) f. constr. בִּרְכַּת, suff. בִּרְכָתִי; pl. בְּרָכוֹת constr. בִּרְכוֹת 1) *benedictio*, *adprecatio boni* Gen. 27, 12 sq. 33, 11. — 2) prosperitas, *felicitas*, quæ alicui (divinitùs) contingit Gen. 39, 5. Ps. 3, 9, etc. Nonnunquam sequitur Genit. ejus cui Deus benedixit: Sic *benedictio Abrahami*, est benedictio quâ Deus Abrahamo benedixit Gen. 28, 4. — 3) metonym. *prosperatus*, *fortunatus* Gen. 12, 2. Zach. 1, 13. Ps. 21, 7. — 4) *munus*, *donum*, Gen. 33, 11: 1 Sam. 25, 27. 30, 26, etc. נֶפֶשׁ בְּרָכָה *anima munifica*, i. e. homo munificus Prov. 11, 25. — 5) *pax* 2 Reg. 18, 31. Jos. 36, 18. — 6) n. pr. vallis in deserto propè Thecue 2 Par. 20, 26, it. n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

בְּרֵכָה f. constr. בִּרְכַּת; pl. בְּרֵכוֹת; *stagnum*, *piscina*, pr. talis, ad quam cameli potaturi procumbunt (vid. חִבְרִיךְ) 2 Sam. 2, 13. Nah. 2, 9. Jes. 22, 11, etc. Eccl. 2, 6, etc. Cant. 7, 5. Hodiè adhuc Arabes Jemanenses *Birké* vocant receptaculum quoddam aquæ stagnantis, undè cameli adaquantur. Cf. hispan. *Alberca*.

בֶּרֶכְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 20. 9, 16. Neh. 3, 4, 30.

בֶּרֶכְיָהוּ (id.). Zach. 1, 7: 1 Par. 6, 24: 2 Par. 28, 12.

בָּרְנֵעַ v. בַּרְנֵעַ קָדֵשׁ.

בֶּרַע n. pr. viri Gen. 14, 2.

בָּרַק; imper. בְּרוֹק; *fulguravit* Ps. 144, 6. — Deriv. בָּרָקִים, בָּרֶקֶת, et

בָּרָק m. constr. בְּרַק; pl. בְּרָקִים: suff. בְּרָקָיו 1) *fulgur* Job 38, 35. Dan. 10, 6. Collect. *fulgura* Ps. 144, 6: 2 Sam. 22, 15. Eze. 1, 13. — 2) Deut. 32, 41. Eze. 21, 15, 33. Nah. 3, 3. Hab. 3, 11. — 3) *gladius coruscans* Job 20, 25. — 4) n. pr. viri Jud. 4, 6 sq. 5, 1, 12, 15.

בְּרַק, vide בְּנֵי בְרַק p. 100.

בַּרְקוֹס n. pr. viri Esr. 2, 53. Neh. 7, 55.

בָּרָקִים m. pl. vulgò genus *spinarum*, *tributi* vertitur, sed melius fortasse *tribulæ* seu instrumenta, quibus in triturando uti solent, facta ex tabula lignea crassiore infra ferro vel lapidibus *pyritis*, quibus Palæstina abundat, munita et asperata, ut comminuantur frumenta Jud. 8, 7, 16.

בָּרֶקֶת f. Ex. 28, 17 et בָּרֵקֶת Eze. 28, 13 *gemmæ* species, à *fulgore* dicta. LXX. Vulgat. et Josephus *smaragdum* reddunt, idque proli-

Digitized by Google

xius vindicavit Braunius (*De vest. sacerdott.*) — Rad. בָּרַק.

בָּרַר, præt. 1 pers. בָּרוֹתִי; part. pass. בָּרוּר, f. בְּרוּרָה; pl. m. בְּרוּרִים, f. בְּרֻרוֹת; infin. cum suff. בָּרֹם Eccles. 3, 18; 1) *separavit, sejunxit* Eze. 20, 38. — 2) *selegit, elegit.* 1 Par. 7, 40. 16, 41. Nehem. 5, 18. — 3) seq. לְ, *destinavit* 1 Par. 9, 22. — 4) *separavit* et *removit* impura, *purgavit* sagittam ab ærugine, *polivit, cuspidavit, acuit* eam Jes. 49, 2. Translatè dicitur de labio seu sermone *puro, casto* Soph. 3, 9, *verace, justo* Ps. 19, 9. Hinc adverb. Jos, 33, 3: שְׂפָתַי בָּרוּר מִלֵּלוּ *labia mea purè* i. e. verè, infucatè *eloquuntur.* — 5) *exploravit, indagavit* Eccl. 3, 18.

Niph. נְבַר; imp. pl. חִבְּרוּ; *purgavit se* Jes. 52, 11. Part. נָבָר *purus* i. e. *integer, pius.* 2 Sam. 22, 27. Ps. 18, 27.

Pih. inf. בָּרֵר *purgare* Dan. 11, 35.

Hiph. inf. חָבַר; imp. pl. חִבְּרוּ; *purgavit* sagittam i. e. acuit Jer. 51, 11, frumentum in areâ Jer. 4, 11.

Hithpa. הִתְבָּרֵר; fut. יִתְבָּרַר sed 2 Sam. 22, 27, legitur תִּתְבָּר pro תִּתַּבָּר; 1) *purgavit se, emendavit se* Dan. 12, 10. — 2) *purum*, i. e. *castum sanctum se gessit* 2 Sam. 22, 27. — Deriv. בֹּר, בְּרִית, בַּרְבָּרִים.

בִּרְשַׁע n. pr. viri Gen. 14, 2.

בְּשׂוֹר, ubique cum art. הַבְּשׂוֹר n. pr. torrentis qui propè Gazam in mare Mediterran. illabitur 1 Sam. 30, 9, 10, 21.

בְּשׂוֹרָה et בְּשֹׂרָה f. 1) *lætus nuntius* 2 Sam. 18, 22, 25, 27. — 2) *læti nuntii præmium* 2 Sam. 4, 10 Rad. בָּשַׂר.

בָּשַׂם rad. iuusit. forsan ut chald. et syr. בְּסַם, *suavis, jucundus fuit, benè oluit.* Indè:

בֹּשֶׂם m. suff. בָּשְׂמִי forsan *balsamum, planta balsamifera*, in Judææ hortis olim frequens et etiamnum Tiberiade culta Cant. 5, 1.

בֹּשֶׂם m. pl. בְּשָׂמִים; suff. בְּשָׂמַי; 1) *odor suavis*, maximè aromaticus Ex. 25, 6. Cant 4, 6. — 2) *aroma* ipsum Ex. 30, 23: 1 Reg. 10, 2.

בֹּשֶׂם m. 1) *odor suavis*, aromaticus Ex. 50, 23. — 2) *aroma* ipsum Ex. 35, 28. Jes. 3, 24. Eze. 27, 22. — 3) i. q. בָּשָׂם *frutex balsamum ferens.* Cant. 5, 13. 6, 2.

בָּשְׂמַת n. pr. mulierum Gen. 26, 34. 36, 3: 1 Reg. 4, 15.

בָּשַׂר iuusit. in Kal.

Pih. בִּשֵּׂר; particip. מְבַשֵּׂר, fem. מְבַשֶּׂרֶת; pl. מְבַשְּׂרוֹת; infin. בַּשֵּׂר; fut. יְבַשֵּׂר, cum ה parag. יְבַשְּׂרָה; 1) *lætum nuntium attulit, nuntiavit* (læta) alicui, cum accus. pers. 2 Sam. 18, 19. Jes. 40, 9. Ps. 68, 12. Absol. 2 Sam. 4, 10, etiam sq. acc. rei nuntiatæ Jes. 60, 6. Ps. 40, 10. — 2) *nunciavit* in genere 2 Sam. 18, 20, adeoque de nuntio ingrato 1 Sam. 4, 17, quare bis plenè בְּשֹׂר שׁוֹב 1 Reg. 1, 42. Jes. 52, 7.

Hithp. fut. יִתְבַּשֵּׂר *lætum nuntium accipiet* 2 Sam. 18, 31. — Deriv. בְּשׂוֹרָה et

בָּשָׂר m. constr. בְּשַׂר; suff. בְּשָׂרוֹ; pl. semel בְּשָׂרִים (Prov. 14. 30); 1) *caro* Gen. 2, 21. Ex. 21, 28. Jud.

Digitized by Google

6, 19. Dan. 10, 8. — 2) totum *corpus*, Num. 8, 7. Prov. 14, 13. Eccl. 12, 12, *anima, animans*, undè כָּל־בָּשָׂר *bestiæ et homines* Gen. 7, 15. Job 34, 15. — 3) sæpius *omnes homines* tantùm, Jes. 40, 6. Jer. 12, 12. Ps. 65, 3. — 4) *mortales* opp. cœlestibus Ps. 56, 5. Job 10, 4. Jes. 31, 3. — 5) *consanguineus cognatus* Gen. 29, 14. Job 9, 2 : 2 Sam. 5, 1 : 1 Chron. 1, 1. — 6) *pudendum* virile Lev. 15, 2, 3, 7, 19. Eze. 16, 26.

בְּשׂוֹרָה vid. בְּשׂוֹרָה.

בָּשַׁל vel בָּשֵׁל *coctus est* 1) igne Eze. 24, 5. — 2) solis ardore, i. e. *maturuit* messis Joël 4, 13 al. 3, 18.

Pih. בִּשֵּׁל; part. מְבַשֵּׁל; inf. et imp. בַּשֵּׁל; fut. יְבַשֵּׁל; *coxit* carnem et alios cibos Ex. 16, 23. 23, 19. Num. 11, 8 : 2 Reg. 4, 38. 6, 29.

Puh. בֻּשַּׁל : part. מְבֻשָּׁל; fut. יְבֻשָּׁל; coctus est Ex. 12, 9. Lev. 6, 21.

Hiph. הִבְשִׁיל, *maturavit* Gen. 40, 10 (vid. אֶשְׁכֹּל).—Deriv. מְבַשְּׁלוֹת et

בֶּשֶׁל m. Exod. 12, 9, בְּשֵׁלָה fem. Num. 6, 19 *coctum, coctile*.

בִּשְׁלָם n. pr. viri Esr. 4, 7.

בָּשָׁן sæpè cum Art. הַבָּשָׁן n. pr. regionis transjordanensis inter torrentem, Jabok et saltum Hermon, alendo pecori aptissimæ Num. 21, 33. 32, 33. Deut. 32, 14. Ps. 22, 13. Amos 4, 1. Eze. 39, 18 : 1 Par. 5, 23, etc. Apud Josephum et Ptolem. Βαταναία, hodie *el-Bottin*.

בָּשְׁנָה f. *pudor* Hos. 10, 6. Formæ est insolitæ à Rad. בוֹשׁ.

בָּשַׁס undè Pohel בּוֹשֵׁס; infin. cum suff. בּוֹשַׁסְכֶם; i. q. בּוֹסֵס *conculcavit* seq. עַל, Amos 5, 11.

בָּשַׁשׁ rad. spuria, vid. בוּשׁ.

בֹּשֶׁת fem. suff. בָּשְׁתִּי; 1) *pudor*, sæpè addito פָּנִים Jer. 7, 19. Dan. 9, 7, 8. Job 8, 22. Ps. 35, 26. —2) *ignominia, conditio vilis et ignominiosa* Jes. 54, 4. 61, 7. Hab. 2, 10. Mich. 1, 11 : עֶרְוָה בֹשֶׁת *in nuditate et ignominia* (al. *nuda pudendis*). — 3) *idolum*, quod spem cultorum fallendo pudore et ignominiâ afficit Jer. 3, 24. 11, 3. Hos. 9, 10. — Rad. בוֹשׁ.

בַּת f. (constr. ex בֵּנֶת); suff. בִּתִּי; pl. בָּנוֹת; constr. בְּנוֹת (à sing. בֵּנָה, cf. בָּנִים *filii*); primaria signif. est *filia*, sed latius patet, sicut בֵּן q.v.; dicitur enim — 1) de *nepte, ex progenie alicujus oriendâ* Gen. 24, 48, hinc *filiæ Chanaan*, i. e. *mulieres ex Chanaan oriendæ* Gen. 36, 2. — 2) de *puellâ, adolescentulâ, muliere* gall. *fille* Gen. 30, 13. Jud. 12, 9. Jes. 32, 9. Cant. 2, 2, etc. Poët. בַּת הַנָּשִׁים *filia mulierum* i. e. *puella, juvencula* Dan. 11, 17.—3) de *alumnâ, filiâ adoptivâ* Esth. 2, 7. 15. — 4) de *discipulâ, cultrice* Malach. 2, 11. —5) Sq. genit. loci, impr. urbis, regionis, de *feminâ ibi natâ et degente*, spec. juvenilis ætatis Gen. 34, 1. Jes. 3, 16. Cant. 2, 7, etc. E singulari autem linguæ Hebrææ et Syriacæ idiomate בַּת *filia*, pariter atque alia feminina à poëtis collectivè usurpatur pro בָּנִים *filii* (cf. בַּת גְּדוּד Mich. 4, 14 pro בְּנֵי גְדוּד 2 Par. 25, 13)

Digitized by Google

et *filia urbis* aut *regionis* aut *populi* poët. dicitur pro *incolis civibusque* ejus. Sic *filia Tyri* i. e. *populus Tyri* Ps. 45, 13, *filia Jerusalem* i. e. *incolæ Jerusalem* Jes. 37, 22, *filia Ægypti* i. e. *Ægypti* Jer. 46, 11 etc. — * Poëticè etiam de urbe et regione ipsâ usurpari volunt veluti Jes. 1, 8. 10, 32. Jer. 46, 19. 48, 18. Zach. 2, 11. Ps. 137, 8; sed in his et pluribus aliis locis possit commodissimè verti *arx* (*gall. citadelle*), servatâ propriâ radicis videlicet *ædificandi* significatione: undè, quæ haud rarò occurrit, formula בְּתוּלַת בַּת, sequenti urbis vel regionis, reddenda erit: *virgo arcis* i. e. virgo inclusa in arce. Hoc enim pacto, sed non aliter explicatur status constructus vocabuli בְּתוּלַת.* — 6) Sq. genit. temporis notat. *feminam*, quæ hoc tempus transegit. Sic filia nonaginta annorum i. e. nonaginta annos nata Gen. 17, 17. — 7) Figuratè *filia alicujus rei* vocatur *quodcunque ex eâ pendet*, *ad eam pertinet*, vel *eâ imbutum est*. Sic *filiæ urbis* vocantur vici minores in ditione urbis siti et ex eâ pendentes Num. 21, 25 etc. Jos. 17, 11. Jud. 11, 26. בַּת־עַיִן *filia oculi* i. e. pupilla; בַּת־אַשּׁוּרִים (ebur) *filia cedrorum* i. e. *cedro* inclusum Eze. 27, 6. — 8) de *fœtu bruterum* Lev. 11, 16. Jes. 13, 21. Job 30, 29 etc. בְּנוֹת חֲשִׁיר *filiæ cantilæ* poët. sunt *alites* Eccl. 12, 4. Quoad בְּנוֹת עֲדָרָה Gen. 49, 29, vid. עֵדֶר. — 9) Quædam nomina pr. notat, ut בַּת־רַבִּים n. pr. portæ Heshbon, [illegible] 5. — בַּת־שֶׁבַע n. pr. uxoris Davidis, 2 Sam. 11, 3: 1 Reg. 1 15 sq. Vocatur בַּת־שׁוּעַ 1 Par. 3, 5.

בַּת m. sed f. Jes. 5, 10, pl. בָּתִּים; *bathus*, mensura liquidorum, ut vini et olei; decima Chomeri (חֹמֶר) pars erat 1 Reg. 7, 26, 38. Eze. 45, 10 etc. — Rad. בתת quam conferunt cum eâdem rad. arab. significante *scidit*, *secuit*, *resecuit*; sed, quidquid dicant, nimis distortum etymon istud.

בָּתָּה f. *vastatio*, *excidium* Jes. 7, 19. — Rad. בתת, q. v. in בַּת præcedente.

בָּתָּה fem. id. Jes. 5, 6. — Rad. בָּתָה vel בוּת, nisi potiùs legendum sit בַּתָּה ut suprà.

בְּתוּאֵל n. pr. 1) viri Gen. 22, 22, etc. — 2) oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 30, quod Jos. 19, 4 בְּתוּל scribitur.

בְּתוּלָה f. constr. בְּתוּלַת; plur. בְּתוּלוֹת; 1) *virgo*, illibata ita dicta utpotè à virorum consortio separata et seclusa (quomodò autem differat ab עַלְמָה, vid. ad istam vocem pag. 432) Gen. 24, 16: 1 Reg. 1, 2 etc. — 2) *uxor recens nupta* Joël 1, 8. — 3) Metaph. *urbs*, *gens* Jes. 37, 21. Jer. 18, 13. 31, 4, 21. Amos 5, 2, præsertim: *intacta* et *incorrupta* i. e. indomita, in hostium potestatem nondùm redacta Jes. 23, 12. — Radix inusitata בתל vicina est בָּדַל *separavit*, *sejunxit*; hoc sensu occurrit quoque in arab. بتل.

בְּתוּלִים m. plur. constr. בְּתוּלֵי; suff. בְּתוּלַי; 1) *virginitas* sensu physico (*l'hymen*) Lev. 21, 13. Jud. 11, 37. — 2) *signa virginitatis* Deut. 22, 14 seq. Metaphoricè *status quo versabantur Israëlitæ*, *quandò ab idolo-*

Digitized by Google

latrid alieni erant Eze. 23, 8. — Rad. בתל.

בְּתִיָּה n. pr. mul. 1 Par. 4, 18.

בָּתִּים pl. *domus*, vid. בַּיִת.

בָּתַק ut in arab. *diffidit, secuit, amputavit.*

Pih. בִּתֵּק *confodit, transfixit* Eze. 16, 40. Vulgat. *trucidavit.*

בָּתַר *dissecuit* (Vicin. פָּטַר, פָּתַר) Gen. 15, 10.

Pih. בִּתֵּר *dissecuit* Gen. 15, 10. — Indè

בֶּתֶר m. in pausâ בָּתֶר; suff. בִּתְרוֹ; pl. constr. בִּתְרֵי; suff. בִּתְרֵיהֶם; 1) *pars dissecta* hostiarum Gen. 15, 10. Jer. 34, 19. — 2) *disjunctio, separatio* Cant. 2, 17.

בִּתְרוֹן n. pr. loci 2 Sam. 2, 29.

ג

ג tertia alphabeti littera hebraicè גִּימֶל *Gimel* sonans; in numeralibus valet *tres*. — Quod ad *permutationem* ejus attinet, ג transit in alias litteras palatinas כ et ק; item, sed rariùs in gutturales ח, ע; quod maximè patet, ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur.

גֵּא m. (pro גֵּאוּת q. v.) *superbus, fastuosus* Jes. 16, 6.

גָּאָה infin. abs. גָּאֹה; fut. יִגְאֶה; poët. 1) *extulit se* aqua Eze. 47, 5. *crevit* planta Job 8, 11. — 2) Metaph. *elatus, magnificus fuit*, de Deo Ex. 15, 1, 21. — 3) *superbivit, fastuosus fuit.* — Deriv. sequuntur præter גֵּוָה, גֵּא.

גֵּאֶה m. pl. גֵּאִים; 1) *elatus, altus* Jes. 2, 12. Job 40, 11, 12. — 2) *superbus, fastuosus* Jer. 48. 29, sæpè adjunctâ impietatis notione Ps. 94, 2. 140, 6. Prov. 15, 26. 16, 19.

גֵּאָה f. *fastus* Prov. 8, 13.

גְּאוּאֵל n. pr. viri Num. 13, 15.

גַּאֲוָה f. pr. *elatio*, hinc 1) *sublimitas, magnificentia, majestas* Dei Deut. 33, 26. Ps. 68, 35. *Vox majestatis Dei* i. e. tonitru Job 37, 4. — 2) *decus, ornatus* Deut. 33, 29. Job 41, 7. — 3) *superbia, fastus* Jes. 9, 8. Ps. 73, 6. Prov. 14, 3 etc.

גְּאוּלִים m. plur. (forma עֲשׁוּקִים, קְדוּמִים) *redemtiones, redemtio* Jes. 63, 4: שְׁנַת גְּאוּלַי *annus redemtionis meæ* i. e. annus quo populum meum redimam. Ità LXX. Vulgat. Syr. Vulgò: *annus redemtorum meorum.* — Rad. גָּאַל.

גָּאוֹן masc. constr. גְּאוֹן; pl. cum suff. f. גְּאוֹנַיִךְ; pr. *elatio*, undè 1) *sublimitas, majestas* Dei Ex. 15, 7. Jes. 2, 10. Job 37, 4 etc. — 2) *decus, splendor* Jes. 4, 2. 60, 15. 13, 19. Ps. 47, 5 etc. — 3) *superbia, fastus* Eze. 16, 56. Prov. 16, 18. Job 38, 11. — Rad. גָּאָה.

גָּאוּת f. 1) *elatio, motus in sublime*, de fumo in altum se extollente Jes. 9, 17. — 2) *majestas* Dei Ps. 93, 1. — 3) *decus, splendor* Jes. 28, 1, 3. — 4) *superbia, fastus, insolentia* Ps. 17, 10. 89, 10. — Rad. גָּאָה.

גַּאֵיוֹן *superbus, fastuosus* Ps. 123, 4 Chethib, in Keri גְּאֵי יוֹנִים *superbi inter oppressores.*

גָּאוּת *valles* vid. גַּיְא.

גָּאַל; part. act. גֹּאֵל, suff. גֹּאֲלִי; pass. pl. גְּאוּלִים; constr. גְּאוּלֵי, suff. גְּאוּלַי; infin. absol. גָּאוֹל; constr. גְּאוֹל; suff. f. גְּאָלֵךְ; imp. גְּאַל; fut.

Digitized by Google

יִגְאַל; 1) *redemit*, tum res, tum homines Lev. 25, 25, 48. 27, 13. Ruth. 4, 4, 6. Creberrimè de Deo homines, et spec. Israëlem redimente, Ex 6, 6. Jes. 43, 1, etc. Constr. absol. et sq. מִיַּד, מִן. — 2) sq. דָּם: *sanguinem repetiit* i. e. *vindicavit*, *cædis factæ pœnas* ab aliquo *repetiit*, nonnisi in Part. גֹּאֵל הַדָּם *vindex sanguinis* Num. 35, 19 sq. Deut. 19, 6. 12. Jos. 20, 3: 2 Sam. 14, 11, et omisso הַדָּם Num. 35, 12. — 3) Quandoquidem et redimendi jus (no. 1) et cædis vindicandæ officium (no. 2) proximi consanguinei erat, גֹּאֵל *consanguineum*, *propinquum* denotat. Num. 5, 8. Lev. 25, 25. Ruth 3, 12. Cum artic. הַגֹּאֵל *proximus consanguineus* Ruth 4, 1. 6. 8 cf. 3, 9. 12. Qui hunc proximè excipit, vocatur מְגֹאָל Ruth 2, 20 cf. 4, 4. Plur. גֹּאֲלִים *cognati* 1 Reg. 16, 11. — 4) Cum verò ex lege mosaicâ hujus esset, mortui cognati viduam in matrimonium ducere (v. יִבֵּם, יָבַם), verbum גָּאַל etiam de hoc officio dicitur et tunc est denomin. à גֹּאֵל, Ruth 3, 13. — 5) Hinc *vindicavit*; sic Job 3, 5 de die natali agens: *vidicent* sibi *illum tenebræ*, *et caligo*, i. e. recuperent, denuò occupent. — 6) ut Chald. גְּעַל, *polluit*, *contaminavit*.

Niph. נִגְאַל et נִגֹּאַל, part. fem. נִגְאָלָה; fut. יִגָּאֵל; 1) *redemptus est* Lev. 25, 30, 54. 27, 20, etc. — 2) reflexiv. *se ipsum redemit* Levit. 25, 49. — 3) *pollutus*, *contaminatus est* Jes. 59, 3. Sophon. 3, 1. Thren. 4, 14.

Pih. גֵּאֵל *polluit*, *inquinavit* Mal. 1, 7.

Puh. גֹּאַל; fut. יְגֹאַל; 1) *pollutus est*. Part. מְגֹאָל *pollutus*, *impurus*, de cibo Mal. 1, 7. 12. — 2) *impurus declaratus* i. e. à sacro ministerio *remotus est* sacerdos. Esr. 2, 62. Neh. 7, 64.

Hiph. אֶגְאַלְתִּי *contaminavi* Jes. 63, 3, cum א pro ה, ex formâ Syriacâ.

Hithpa. fut. יִתְגָּאֵל *polluit se* Dan. 1, 8. Indè

גְּאָלֶל, m. pl. constr. גְּאָלֵי *inquinationes* Neh. 13, 29.

גְּאֻלָּה f. 1) *redemtio* Lev. 25, 24. Ruth 4, 6. — 2) *jus redemtionis* Lev. 25, 29, 31, 48. Jer. 32, 7. גְּאֻלַּת עוֹלָם *jus redimendi in perpetuùm* Lev. 25, 32. Ruth 4, 6. — 3) *objectum redemptionis* — 4) *pretium redemtionis* Lev. 25, 26, 51, 52. — 5) *cognatio*, *propinquitas*: undè Ezech. 11, 15: אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֵךְ *propinqui tui*.

גַּב m. suff. גַּבִּי; pl, m. גַּבִּים, fem. גַּבּוֹת; constr. m. גַּבֵּי pr. *gibbus*, *res in gibbi arcusve figuram incurvata*: hinc 1) *dorsum* animalium Eze. 10, 12, hominum Ps. 129, 3. — 2) *dorsum clypei*, *umbo* Job 15, 26 proverbio dicitur: *irruit in eum... densis clypeorum dorsis*, metaphora petita à militibus, qui scutis arctè et testudinis more junctis impectum facere solent. — 3) *propugnaculum*, *arx* Job 13, 12: *arces luteæ arces vestræ*. Intelliguntur argumenta debilia et infirma, quibus adversarii se defendant. — 4) *domus fornicata*, *for-*

Digitized by Google

nix spec. de lupanari, cella camerata, in quâ meretrices prostabant (ut lat. *fornix* Juven. 3, 156) Eze. 16, 24, 31, 39. — 5) *absis*, *curvatura* rotarum 1 Reg. 7, 33. Eze. 1, 18. — 6) *supercilium* Lev. 14, 9. — 7) *dorsum* i. e. superficies *altaris* Eze. 43, 13. LXX. τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου. Idem valet גַּב הַמִּזְבֵּחַ Ex. 30, 3. 37, 26, ut dubitare possis, sitne ita legendum. Rad. גבב.

גֵּב pl. גֵּבִים 2 Reg. 25, 12 Chethib, vid. rad. גוּב.

גֵּב m. undè plur. גֵּבִים 1) *asseres*, *tabulæ* 1 Reg. 6, 9. — 2) *fossæ*, *foveæ* Jer. 14, 3. — 3) *locustæ* Jes. 33, 4. — Rad. גוּב; sed גֵּב *locustam*, quidam ad Rad. גבה referunt et pro גֵּבֶה poni volunt.

גֵּב et גּוֹב n. pr. loci 2 Sam. 21, 18, 19, pro quo 1 Par. 20, 4 גֶּזֶר.

גֶּבֶא m. pl. גְּבָאִים, undè cum suff. גְּבָאיו, 1) *lacuna*, *cisterna* Jes. 30, 14. Vulg. *fovea*. — 2) *palus*, *piscina* Eze. 47, 11.

גָּבַהּ, f. גָּבְהָא ex Chaldaismo pro גָּבְהָה; inf. constr. גָּבֹהַּ, cum ה parag. גָּבְהָה; fut. יִגְבַּהּ, 3 pl. f. irreg. תִּגְבַּהֲנָה pro תִּגְבַּהְנָה; 1) *altus fuit* 1 Sam. 10, 23. Eze. 19, 11. Ps. 103, 11. — 2) *elatus*, *exaltatus est* ad majorem dignitatis gloriæque gradum Jes. 52, 13. Job. 36, 7. — 3) גָּבַהּ לִבּוֹ a) in bonam partem: *animum sumsit* 2 Paral. 17, 6. b) in malam partem: *extulit se cor ejus ad fastum et superbiam*, *superbus fuit*. Ps. 131, 1. Prov. 18, 12: 2 Par. 26, 16; hinc sine לֵב, *superbus*, *fastuosus fuit* Jes. 3, 16. Jer. 13, 15.

Hiph. הִגְבִּיהַּ; part. הַגְבִּיהַּ; *altum fecit*, *exaltavit*. Ezech. 17, 24. Prov. 17 17, etc. Psalm. 113, 5: הַמַּגְבִּיהִי לָשֶׁבֶת *qui se exaltat ad habitandum* i. e. *qui in sublimi habitat*. Job. 5, 7: יַגְבִּיהוּ עוֹף *altum faciunt volare*, i. e. *altè volant*. Omisso עוֹף id. Job 39, 27 (30), sq. verbo finito Jes. 7, 11. — Deriv. seq.

גָּבֹהַּ *altus*, undè constr. גְּבַהּ עֵינַיִם, גְּבַהּ רוּחַ, גְּבַהּ לֵב *superbus* Ps. 101, 5. Prov. 16, 5. Eccl. 7, 8.

גָּבֹהַּ, rarò גָּבוֹהַּ; f. גְּבֹהָה; constr. m. גְּבַהּ; pl. גְּבֹהִים, fem. גְּבֹהוֹת; 1) *altus* Gen. 7, 19: 1 Sam. 9, 2. Jes. 2, 15. Eze. 17, 24, etc. Subst. *proceritas* 1 Sam. 16, 7. — 2) *superbus*, *fastuosus* 1 Sam. 2, 3. Jes. 5, 15.

גֹּבַהּ m. suff. גָּבְהוֹ; plur. constr, גָּבְהֵי 1) *altitudo*, 1 Sam. 17, 4. Eze. 1, 18. Amos 2, 9. Job 22, 12. — 2) *majestas*, *magnificentia* Job 40, 10. — 3) *superbia*, *fastus* Jer. 48, 29, pleniùs גֹּבַהּ לֵב, גֹּבַהּ רוּחַ et גֹּבַהּ אַף.

גַּבְהוּת f. *fastus* Jes. 2, 11, 17.

גְּבוּל et גְּבֻל m. suff. גְּבוּלִי, גְּבֻלִי; plur. גְּבוּלִים; pr. *funis* quo mensurantur termini; hinc 1) *terminus*, *limes*, agri et regionis Deut. 19, 14. Prov. 22, 28. גְּבוּל יָם *terminus occidentalis* Num. 34, 3, 6. Ps. 104, 9. — 2) *spatium finibus suis circumscriptum*, *fines* Gen. 10, 19. Ex. 10, 14. 19: 1 Sam. 11, 3. 7, etc. Plur. *fines*, *territoria*, 2 Reg. 15, 16, 16.

Digitized by Google

Jes. 60, 18. Jer. 15, 13. Eze. 27, 4. — 3) *margo* (altaris) Eze. 43, 13, 17. — Rad. גָּבַל.

גְּבוּלָה et גְּבֻלָה f. unde cum suff. גְּבֻלָתוֹ; pl. גְּבוּלוֹת et גְּבֻלוֹת; *terminus*, *margo* Jes. 28, 25. Plur. *termini*, *limites* agri Job 24, 2, regionum Numer. 34, 2, 12, populorum Deut. 32, 8. — Rad. גָּבַל.

גִּבּוֹר, גִּבֹּר m. pl. גִּבּוֹרִים constr. גִּבּוֹרֵי; 1) *fortis*, *validus*, *strenuus* Gen. 10, 9: Dan. 11, 3. Ps. 33, 16. גִּבּוֹר חַיִל *bellator strenuus* Jud. 6, 12. 11, 1: 1 Sam. 9, 1, etc. *opibus pollens* Ruth 2, 1: 1 Sam. 9, 1. 2 Reg. 15, 20. — 2) *potens* Gen. 10, 8. — 3) *dux*, *præfectus militaris*. Jes. 3, 2. Haud secus forsan 2 Sam. 23, 8: 1 Reg. 1, 8: 1 Par. 11, 26. 29, 24. Generatim de præfecto 1 Paral. 9, 26: גִּבּוֹרֵי הַשְּׁעָרִים *præfecti portitorum*. — 4) *superbus*, *tyrannus* Ps. 52, 3. — Rad. גָּבַר.

גְּבוּרָה et גְּבֻרָה; fem. suff. גְּבוּרָתוֹ, גְּבֻרָתוֹ; plur. גְּבוּרוֹת; *robur* corporis Eccl. 9, 16. Ps. 90, 10: *vivimus septuaginta annos*, וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמֹנִים שָׁנָה *et si robore valemus*, *octoginta*. — 2) *fortitudo* Jud. 8, 21. Jes. 36, 5. Mich. 3, 8. Hinc *viri fortes*, *heroes* Jes 3, 25. — 3) *potentia* Jes. 30, 15, impr. Dei Ps. 21, 14. 54, 3. 66, 7. 71, 18. 89, 14. גְּבוּרוֹת יְהוָה *facinora Dei*. Deut. 3, 24. Ps. 106, 2. Job 26, 14. — 4) *victoria* Ex. 32, 18. — Rad. גָּבַר.

גַּבַּח m. *anteriore capitis parte calvus*, *recalvus* Levit. 13, 41. Opp. קָרֵחַ *occipite calvus*.

גַּבַּחַת f. *calvitium sincipitis* Lev. 13, 42, 43. It. *locus calvus et depilis* in *exteriore* et *adversâ vestium pannorumque parte* Lev. 13, 55. Opp. קָרְחָה *calvitium occipitis* et *aversæ* pannorum *partis*.

גַּבַּי n. pr. viri Neh. 11, 8.

גִּבִּים n. pr. oppiduli non procul à Jerusalem Jes. 10, 31.

גְּבִינָה fem. *lac coagulatum*, *caseus* Job 10, 10. Rad. גבן.

גָּבִיעַ m. constr. גְּבִיעַ; suff. גְּבִיעוֹ; pl. גְּבִיעִים; 1) *calix*, *scyphus* Gen. 44, 2 sq., *crater* vini Jer. 35, 5, distinguitur enim à כּוֹס i. e. *cyathis*, quibus vinum è cratere hauritur. — 2) *calix florum*, in ornamentis candelabri sacri. Ex. 25, 31 sq. 37, 17, 19. — Rad. גבע.

גְּבִיר m. *dominus* Gen. 27, 29, 37. — Rad. גָּבַר.

גְּבִירָה f. *domina*, præsertim *regina*, 1 Reg. 11, 19: 2 Par. 15, 16, etc. — Rad. גָּבַר.

גָּבִישׁ pr. *glacies* (vid. אֶלְגָּבִישׁ), transl. de *crystallo*, glaciei simili et re verâ pro glacie habito (Plin. H. N. 37, 2), cf. gr. κρύσταλλος Job 28, 18. — Rad. גבש.

גָּבַל; fut. יִגְבֹּל; 1) *torsit*, *contorsit*, *plexuit*, ut funem (vic. חָבַל, כָּבַל) — 2) denominat. à גְּבוּל *terminavit*, a) de ipso termino Jos. 18, 20. b) cum acc. termini: *determinavit* Deut. 19, 14. — 3) seq. בְּ *conterminus fuit*, *adjacuit* terræ Zach. 9, 2.

Hiph. הִגְבִּיל; imper. חַגְבֵּל; *terminavit*, *terminis sepivit*. Ex. 19, 12. 23. — Deriv. גְּבוּל, גְּבֻלוֹת, מִגְבָּלָה.

Digitized by Google

גֶּבַל *Byblus*, n. pr. urbis Phœnicum, Tripolin inter et Berytum non procul a mari, ab Arabibus hodiè *Djebleh* nuncup. Eze. 27, 9. Nom. gent. גִּבְלִי, pl. גִּבְלִים 1 Reg. 5, 32.

גְּבַל *Gebalene*, n. pr. regionis montanæ ab Idumæis habitatæ, à mari Mortuo meridiem versus ad Petram usque patentis, hodiè *Djebâl* dictæ Ps. 83, 8.

גֶּבֶל vid. גְּבוּל.

גַּבְלוּת et גַּבֶּלֶת f. *opus tortile*, instar funis plexum et tortum, Ex. 28, 22: *et facies pectorali catenulas tortiles, opere plexili, ex auro puro*. it. 39, 15. — Rad. גָּבַל.

גִּבֵּן masc. *gibbosus* Levit. 21, 20, — Rad. גבן.

גַּבְנֻנִּים m. pl. *cacumina* Ps. 68, 16: ver. 17 per appositionem הָרִים גַּבְנֻנִּים *montes*, qui *cacumina* sunt i. e. cacuminibus abundant. — Rad. גבן.

גֶּבַע n. pr. urbis Levitarum in tribu Benjamin Jos. 18, 24. 21, 17: 2 Reg. 23, 8. Zach. 14, 10, pleniùs גֶּבַע בִּנְיָמִין 1 Sam. 13, 16.

גִּבְעָא n. pr. viri 1 Par. 2, 49.

גִּבְעָה f. constr. גִּבְעַת; pl. גִּבְעוֹת: constr. גִּבְעוֹת; 1) *collis* 2 Sam. 2, 25. Jes. 40, 12. Cant. 2, 8, etc. גִּבְעַת יְהוָה *collis Dei*, Sion Eze. 34, 26 cf. Jes. 31, 4. Non pauci Palæstinæ colles nominibus propriis insigniti erant (חֲכִילָה, גָּרֵב, אַמָּה), alibi collis nomen translatum est. — 2) ad *oppidum in colle situm*, velut a) גִּבְעַת בִּנְיָמִין 1 Sam. 13, 15, גִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִין 2 Sam. 23, 29, etiam גִּבְעַת שָׁאוּל 1 Sam. 11, 4, גִּבְעַת הָאֱלֹהִים 1 Sam. 10, 5 cf. 10, κατ' ἐξοχὴν חֲגִבְעָה Hos. 5, 8. 9, 9. 10, 9 et גִּבְעָה 1 Sam. 10, 26, etc. oppid. Benjaminitarum, in quo Saül natus erat, atroci civium flagitio infame Jud. 19, 12 sq. 20, 4 sq, cæterum, pariter atque Bethel, antiquis Palestinæ sanctuariis annumerandum 1 Sam. 10, 5. 6. Nom. gent. גִּבְעָתִי 1 Par. 12, 3. — b) גִּבְעַת פִּינְחָס in montanis Ephraim Jos. 24, 33. — c) גִּבְעָה oppid. in tribu Judæ Jos. 15, 57. — Rad. גבע.

גִּבְעוֹן n. pr. oppidum magnum in Hevitarum Jos. 10, 2. 11, 19, posteà Benjaminitarum Jos. 18, 25. 21, 17. Nom. gent. גִּבְעֹנִי 2 Sam. 21, 1 sq.

גִּבְעֹל m. *calix, corolla florum* aliis est *culmus aristà*, sed forsan minus rectè. Ex. 9, 31: *nam triticum erat arista* וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל *et linum florum corollæ* i. e. linum florum corollas habebat. — Quoad etymon, idem est atque גְּבִיעַ *calix*, addito in fine ל, quod, juxta quosdam interdùm vim diminutivam inferre videtur. Hoc, si non omninò certum, verò simillimum est. — Rad. גבע.

גִּבְעַת n. pr. oppidum tribûs Judæ Jos. 18, 28.

גָּבַר et גָּבֵר 2 Sam. 1, 23; fut. יִגְבַּר *valuit, invaluit* Gen. 7, 18, 19, 20, 24. Ex. 17, 11, de aquis Job 21, 7. Sq. מִן *prævaluit* alicui 2 Sam. 1, 23, it. sq. עַל Gen. 49, 26.

Pih. גִּבֵּר; fut. יְגַבֵּר; *fortem, robustum fecit* Zach. 10, 6, 12. Eccl. 10, 10.

Hiph. הִגְבִּיר; fut. יַגְבִּיר; 1) *fortem firmum fecit*. Dan. 9, 27. — 2) intrans. *prævaluit* (pr. *robur exercuit*, cf. sy-

Digitized by Google

nonym. הֶחֱזִיק , הֶאֱמִיץ et lat. *robur facere*, ital. *far forze*) Ps. 12, 5.

Hithpah. fut. יִתְגַּבַּר 1) *fortem se gessit*, sq. עַל. Jes. 42, 13. — 2) *superbiit, ferociit*, ὑπερίχειν Job 36, 9, sq. אֶל *contra* aliquem. ibid. 15, 25. — Deriv. גֶּבֶר , גֵּבֶר , גְּבֶרֶת , גִּבּוֹר , גְּבִירָה , גְּבִיר , גְּבוּרָה .

גֶּבֶר m. in pausâ גָּבֶר , pl. גְּבָרִים ; 1) *vir*, à robore, i. q. אִישׁ , Deut. 22, 5 : 1 Par. 24, 4. 26, 12. Job 3, 2 ; hinc לְגִבָּרִים et לַגְּבָרִים *viritim* Jos. 7, 14, 17. 1 Par. 23, 3. — 2) opp. feminæ *mas*, *masculus* Deut. 22, 5. Jer. 30, 6. — 3) opp. conjugi *maritus* Prov. 6, 34. — 4) opp. numini, *homo* Job 4, 17. 10, 5. 14, 10, 14. — 5) *miles* Jud. 5, 30. — 6) *quilibet*, *quivis* Joel 2, 8. Thren. 3, 39. — 7) n. pr. viri 1 Reg. 4, 19 cf. 13.

גֶּבֶר m. *vir* Ps. 18, 26.

גַּבְרִיאֵל n. pr. Archangeli Dan. 8, 16. 9, 21.

גְּבֶרֶת f. suff. גְּבִרְתִּי *domina*, opp. ancillæ Gen. 16, 4. Jes. 47, 5, 7. Prov. 30, 23. — Rad. גָּבַר .

גִּבְתּוֹן n. pr. oppidi in tribu Dan. Jos. 19, 44. 21, 23. 1 Reg. 15, 27.

גַּג m., constr. גַּג ; suff. גַּגּוֹ , cum ה parag. גַּגָּה , pl. גַּגּוֹת ; 1) *suprema ædificii pars*, plana et æqua apud Orientales : *tectum* domus apud nos. Jos. 2, 6, 8 : 1 Sam. 9, 25, 26. Prov. 21, 9, etc. De tecto turris Jud. 9, 51, templi 16, 27. — 2) *superficies altaris* Ex. 30, 3. 37, 26. — Etymon prorsus incertum.

גַּד m. *coriandrum*, plantæ genus, cujus semini manna comparatur Ex. 16, 31. Num. 11, 7. — 2) *fortuna*, ut vulgò post LXX et Vulgat. vertunt, et coll. præterea Arab. linguæ usu : undè cum articulo est special. *Dea fortuna* Jes. 65, 12. Sed forsan est גַּד vocab. exoticum, cujus primaria vis nos latet omninò. Si formam spectes, Rad. esse possit גָּדַד .

גַּד m. 1) *fortuna*, Gen. 30, 11, ubi Chethib habet בָּגָד , LXX. ἐν τύχῃ , Vulgat. *feliciter* scil. hoc mihi accidit : sed ubi Keri et Onkelos legunt בָּא גָּד *venit fortuna*. — * Sic omnes, sed invitâ orationis serie ; nam ver. 13, Lia alterum, quem Zelpha peperit, filium, nomine *prosperitatem* signante, donavit ; quod sanè non egisset, si primam prolem nomine synonymo jam compellasset. Notand. præterea in Gen. 49, 19 manifestò alludi significatui nomini גָּד ; jam verò hoc in loco, nullas allius concipi potest significatus, præter quàm quem habet verbum גּוּד , q. v. Idcircò Gen. 30, 11 vertendum videtur, *venit post* alios, scil. fratres, i. e. numero fratrum suorum se adjunxit. Cf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc Genèse, t. I, p.* 188, 317. * — 2) n. pr. a filii Jacob et tribûs cognominis Gen. 30, 11. 49, 19. Jos. 13, 24, etc. Nom. gent. est גָּדִי plerumque collect. הַגָּדִי Deut. 3, 12. Jos. 22, 1. — b) prophetæ 1 Sam. 22, 5. 2 Sam. 24, 11 sq.

גִּדְגָּד undè הֹר הַגִּדְגָּד Num. 33, [illegible] n. pr. statio Israelitarum in deserto arab., i. q. גֻּדְגֹּד Deut. 10, 7.

גָּדַד ; fut. pl. יִגְּדוּ ; 1) *incidit*, se-

Digitized by Google

euit. — 2) i. q. גוד pr. *gressus est* (*faire des pas*), hinc *gressus est post* aliquem, aliquid (*marcher*, *courir après*), undè *sectatus*, *persecutus est* et seq. עַל *irrupit* in aliquem Ps. 94, 21.

Hithpoh. part. מִתְגֹּדֵד; fut. יִתְגֹּדֵד; 1) *incidit se*, *incisiones* sibi *fecit* in cute, Deut. 14, 1: 1 Reg. 18, 28. Jer. 16, 6. 41, 5. 47, 5. — 2) *turmatim se congregavit* Jer. 5, 7. Mich. 4, 14. — Deriv. גָּד, גְּדוּד.

גָּדָה vid. חָצַר גָּדָה.

גָּדֶה vel גֵּדֶה f. pl. constr. גְּדוֹת *ripæ* Jos. 3, 15. 4, 18. Jes. 8, 7. — Rad. גדה.

גְּדוּד m. pl. m. גְּדוּדִים, f. גְּדוּדוֹת; 1) *incisio* cutis Jer. 48, 37, agri, i. e. *sulcus* Ps. 65, 11. — 2) *turma*, *agmen militum* prædas agentium. Gen. 49, 19: 2 Reg. 5, 2, etc: בְּנֵי הַגְּדוּד *filii* i. e. milites *turmæ* 2 Par. 25, 13, poët. בַּת גְּדוּד Mich. 4, 14. De turmâ prædonum 1 Reg. 11, 24. Hos. 7, 1. גְּדוּדֵי יְהוָה *agmina Jehovæ*, de angelis Job 25, 3, de agminibus malorum ab eo immissis 19, 12. — Rad. גָּדַד.

גָּדוֹל et גָּדֵל constr. גְּדוֹל, גְּדֹל, ter in Keri גָּדֵל Ps. 145, 8. Prov. 19, 19. Nah. 1, 3. pl. גְּדוֹלִים, f. גְּדוֹלָה, pl. גְּדֹלוֹת 1) *magnus*, de mole et ambitu Num. 34, 6, de numero Gen. 12, 2; de vehementia, ut gaudii Neh. 8, 12, luctûs Gen. 50, 10; de gravitate rei Gen. 39, 9. Joël 2, 11. Gen. 29, 7: עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל *adhuc magnus* i. e. multus *esdies* (gall. *il est grand jour*). Subst. Ex. 15, 16. Plur. גְּדֹלוֹת *magna facinora*, præclarè facta, maximè Dei Job 5, 9. 9, 10. 37, 5. — Specialiter a) *natu major*, *maximus* Gen. 10, 21. 27, 1, 15, 42. — b) *magnus* potentiâ, nobilitate, opibus, *potens*, *nobilis* Ex. 11, 3: 2 Reg. 5, 1. Job 1, 3. הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל *sacerdos magnus* i. e. summus Agg. 1, 1, 12, 14. Pl. גְּדֹלִים *proceres*, *optimates* 2 Reg. 10, 6. 11. Prov. 18, 16. — 2) *superbus*, Ps. 12, 4: לְשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת *lingua loquens superba* id est magniloquia, impia. — Rad. גָּדַל.

גְּדוּלָה, גְּדוֹלָה et גֻּדְלָה fem. plur. גְּדֻלוֹת; 1) pr. *magnitudo*, concr. *magna* Dei *facinora* 2 Sam. 7, 23: 1 Par. 17, 19, 21. et Ps. 145, 6. in Chethib. — 2) *magnificentia*, *majestas* Esth. 1, 4, Ps. 71, 21. 145, 3. — Rad. גָּדַל.

גְּדוּף undè plur. m. גְּדוּפִים et fem. גְּדוּפוֹת Jes. 43, 28. 51, 7. — Rad. גדף.

גְּדוּפָה f. id. Eze. 5, 15.

גָּדִי 1) patron. à גָּד *Gadita*; — 2) n. pr. viri 2 Reg. 15, 14.

גַּדִּי n. pr. viri Num. 13, 11.

גְּדִי m. pl. גְּדָיִים, constr. גְּדָיֵי; *hœdus* Gen. 27, 9. Ex. 20, 19. 1 Sam. 10, 3. pleniùs גְּדִי עִזִּים *hœdus caprinus* Gen. 38, 17, 20. — Rad. גָּדָה.

גַּדִּיאֵל n. pr. viri Num. 13, 10.

גְּדִיָּה vel גַּדִּיָּה *littus*. pl. suff. גְּדִיוֹתָיו vel גַּדְיוֹתָיו 1 Par. 12, 15 Chethib.

גְּדִיָּה f. pl. גְּדִיּוֹת; *capella* Cant. 1, 8. Cf. גְּדִי.

גְּדִיל m. undè pl. גְּדִילִים *fila intorta* seu *fimbria funiculis constans* Deut. 22, 12, it. *fila catenata*, *filamenta* quæ inter columnarum capitella, ornatûs causâ, pendebant, 1 Reg. 7, 17. — Rad. גדל.

Digitized by Google

גָּדִישׁ m. 1) *acervus mergitum in agro* Ex. 22, 5. Jud. 15, 5. Job 5, 26. — 2) *tumulus sepulcralis* Job 21, 32. — Rad. גדש.

גָּדַל et גָּדֵל; inf. absol. גָּדוֹל, fut. יִגְדַּל; 1) pr. *contorsit, plexuit funem*, ut in arab. chald. et syr. — 2) *magnus fuit, crevit* Gen. 21, 8. Ex. 2, 10. Job 31, 18: גִּדַּלַנִי כְּאָב *adolevit mihi* orphanus *sicut patri* i. e. mecum, me educante. — 3) *potens, nobilis fuit* Gen. 26, 13. 48, 19. — 4) *magni estimatus fuit* 1 Sam. 26, 24; hinc *laudibus celebratus est* 2 Sam. 7, 26. Ps. 35, 27. 40, 17. 70, 5.

Pih. גִּדֵּל, in fine enunciationis גִּדֵּל (Jos. 4, 14. Esth. 3, 1); infin. גַּדֵּל, cum suff. גִּדְּלָהּ; fut. יְגַדֵּל; 1) *fecit curavit* que, *ut* aliquid *crescceret et magnum fieret*, itaque *aluit, promisit* capillum Num. 6, 5, *eduxit* plantas, arbores, Jes. 44, 14. Eze. 31, 4, *educavit* liberos 2 Reg. 10, 6. Jes. 1, 2. 23, 4. Transl. *opulentum et potentem fecit* Gen. 12, 2. Jos. 3, 7. Esth. 3, 1. — 2) *magni fecit* Job 7, 17. hinc *laudavit* Ps. 69, 31, sq. לְ 34, 4.

Puh. part. pl. m. מְגֻדָּלִים, *educati* Ps. 144, 12.

Hiph. הִגְדִּיל, infin. הַגְדִּיל, futur. יַגְדִּיל; 1) *magnum fecit* Gen. 19, 19. Jes. 9, 2, seq. לַעֲשׂוֹת *præclarè egit, magna facinora patravit*, de Deo Joel 2, 21, et omisso לַעֲשׂוֹת 1 Sam. 12, 24, sed vid. infra. הִגְדִּיל פֶּה Obad. 12, et הִגְדִּיל בְּפֶה Eze. 35, 13 *fastuosè, insolenter locutus est*; it. הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת *fastuosè egit*, sq. Joel 2, 20, et simpl. הִגְדִּיל Thren. 1, 9. Soph. 2, 8. sq. עַל Ps. 35, 26. 38, 17. — 2) *altum fecit, sustulit* Ps. 41, 10.

Hithpah. 1 pers. הִתְגַּדַּלְתִּי (pro חִתְגַּדַּלְתִּי); fut. יִתְגַּדַּל; 1) *magnum, præclarum se præbuit* Eze 38, 23. — 2) *fastuosè egit*, sq. עַל Jes. 10, 15. Dan. 11, 36, 37. — Deriv. גָּדוֹל, גְּדוּלָה, גְּדִילִים, מְגַדֵּל, et

גָּדֵל m. *crescens, adolescens* Gen. 26, 13; 1 Sam. 2, 26, *magnus* Eze. 16, 26 ubi pl. constr. גִּדְלֵי, alii ad sing. גָּדֵל, referunt.

גֹּדֶל m. suff. גָּדְלוֹ et גָּדְלוֹ; 1) *magnitudo* Eze. 31, 7. — 2) *magnificentia, majestas* Deut. 3, 24. 5, 21. Eze. 31, 2. Ps. 150, 2. — 3) גֹּדֶל לֵבָב *fastus, insolentia* Jes. 9, 8. 10, 12.

גֹּדֶל n. pr. viror. Esr. 2, 47, 56. Neh. 7, 58.

גֹּדֶל vid. גָּדוֹל.

גְּדֻלָּה vid. גְּדוּלָה.

גְּדַלְיָה n. pr. viror. 2 Reg. 25, 22. sq. Jer. 40, 5 sq. 41, 1 sq., alibi גְּדַלְיָהוּ 39, 14. Soph. 1, 1. Esr. 10, 18.

גְּדַלְיָהוּ n. pr. viror. Jer. 38, 1; 1 Par. 25, 3, 9.

גִּדַּלְתִּי n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 29.

גָּדַע; part. pass. גָּדוּעַ, f. גְּדוּעָה; pl. m. גְּדֻעִים; fut. יִגְדַּע, 1) *cecidit, succidit, amputavit* pr. de arboribus, dein de hominibus Jud. 21, 6. Jes. 10, 33. — 2) *fregit* Zach. 11, 10, 14. 1 Sam. 2, 31. Thren. 2, 3.

Niph. נִגְדַּע; *cæsus, succisus est* Jes. 14, 12. 25, it. *fructus est*, Jer. 48, 25. Eze. 6, 6.

Pih. גִּדַּע cum Accent. dist. גִּדֵּעַ;

Digitized by Google

fut. יִגְדַּע; *fregit, confregit* Deut. 7, 5. Jes. 45, 2. Ps. 75, 11.

Puh. גֻּדַּע; *cæsus est* Jes. 9, 9. — Deriv. sequuntur.

גִּדְעוֹן n. pr. viri Jud. cap. 6—8. LXX. Γεδεών.

גִּדְעֹם n. pr. loci in tribu Benjamin Jud. 20, 45.

גִּדְעֹנִי n. pr. viri Num. 1, 11, 2, 22.

גָּדַף inusit. in Kal.

Pih. גִּדֵּף; part. מְגַדֵּף *conviciatus est*, verbis 2 Reg. 19, 6, 22. Jes. 37, 6, 23. Ps. 44, 17, it. factis Num. 15, 30. Eze. 20, 27. — Deriv. גְּדוּפִים · גְּדוּפָה ·

גָּדַר part. act. גֹּדֵר; *circumdedit* sepi, *pariete*, *muro*, undè *murum struxit*. Part. גֹּדְרִים *fabri murarii* 2 Reg. 12, 13. Sæpè figuratè — a) גָּדַר גָּדֵר עַל *muro circumducto munivit* i. e. tutum præstitit aliquem Eze. 13, 5 cf. 22, 30. — b) גָּדַר בְּעַד פְּ *obstruxit viam alicujus*, ut egredi non posset Thren. 3, 7, 9. Job 19, 8. Hos. 2, 8. — Deriv. sequuntur.

גָּדֵר constr. גֶּדֶר; suff. גְּדֵרוֹ, pl. m. cum suff. f. גְּדֵרֶיהָ; 1) *septum*, *maceria*, *murus* Num. 22, 24. Jes. 5, 5. Eze. 13, 5. 42, 10. Prov. 24, 31. Ps. 62, 4. — 2) *locus muro munitus* Esr. 9, 9.

גֶּדֶר n. pr. urbis regiæ Cananæorum Jos. 12, 13, fort. ejusdem atque גְּדֵרָה ·

גֶּדֶר n. pr. 1) oppidi in montanis Judæ Jos. 15, 58. — 2) viri 1 Par. 8, 31. 9, 37.

גְּדֵרָה f. constr. גְּדֵרַת; pl. גְּדֵרוֹת, constr. גְּדֵרוֹת, suff. גְּדֵרֹתָיו; 1) *murus* urbis Ps. 89, 41, frequentius *maceria* vineæ Jer. 49, 3. Nah. 3, 17, et stabulum in agris exstructum supernè apertum, muris undiquè cinctum, plenè גְּדֵרוֹת צֹאן Num. 32, 16, 24, 36. — 2) Cum Art. הַגְּדֵרָה n. pr. oppidi in planitie tribûs Judæ Jos. 15, 36 fortassè ejusdem, quod alibi בֵּית גָּדֵר · Nom. gent. גְּדֵרָתִי 1 Par. 12, 4.

גְּדֵרוֹת Jos. 15, 41 et cum Art. הַגְּדֵרוֹת 2 Par. 28, 18 itidem n. pr. oppidi in tribu Judæ.

גְּדֵרוֹתַיִם n. pr. oppidi in planitie tribûs Judæ Jos. 15, 36.

גָּדֵרִי Nom. gent. à בֵּית־גָּדֵר vel à גֶּדֶר 1 Par. 27, 28.

גֵּה Eze. 47, 13 scriptura mendosa pro זֶה ·

גָּהָה; fut. יִגְהֶה; *curavit*, *sanavit* Hos. 5, 13; sic Hebræi, quod maximè congruit. — Hinc

גֵּהָה fem. *sanatio* vulneris Prov. 17, 22.

גָּהַר *inclinavit se*, *procubuit*, *procidit*; fut. cum ו conv. 2 Reg. 4, 34, 35: וַיִּגְהַר עָלָיו *et inclinavit se super illum*. 1 Reg. 18, 42: וַיִּגְהַר אַרְצָה *et humi procidit*.

גַּו m. suff. in pausâ גֵּוֹךְ; *dorsum*, in unâ locutione הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי גַּוּוֹ *conjecit post tergum suum* i. e. neglexit, contemsit. 1 Reg. 14, 9. Eze. 23, 35. Neh. 9, 26. — Rad. גוו ·

גֵּו (pro גֵּוָה, ut בֵּן pro בֵּנָה) m. constr. גַּו; suff. גַּוִּי, גֵּוֵךְ; 1) *dorsum* Prov. 10, 13. Jes. 50, 6. 51, 23, etc. — 2) *medium* Job 30, 5. — Rad. גוה ·

Digitized by Google

גּוּב 1) forsan ut in arab. *fidit, secuit.* — 2) *fodit puteum*, ut in arab. — 3) i. q. יָגַב *aravit, agrum secuit* aratro. Indè 2 Reg. 25, 12 Chethib גֹבִים (גָּבִים) *oratores*, in Keri יוֹגְבִים.

גּוֹב masc. plur. גּוֹבַי et גֹּבַי (pro גּוֹבִים); *locusta* Am. 7, 1. Nah. 3, 17: גּוֹב גּוֹבַי *locusta locustarum*, i. e. *prægrandes*, vel ut aliis placet *numero multæ locustæ.*

גּוֹב *n. pr.* loci 2 Sam. 21, 18. 19:

גּוֹג *Gog*, n. pr. 1) regis terræ Magog Eze. 38, 2, 3, etc. — 2) viri Rubenitæ 1 Par. 5, 4.

גּוּד; fut. יָגוּד; ut גָּדַד q. v. *institit* alicui, *ursit*, *invasit* eum, Gen. 49, 19. Hab. 3, 16. — Deriv. גָּד.

גֵּוָה f. ut גֵּו *corpus* Job 20, 25. — Rad. גּוּה.

גָּוָה f. (pro גַּאֲוָה 1) *elatio* Job 22, 29: *cùm submissè agunt homines, jubes elationem* i. e. modestos, mansuetos homines attollis. — 2) *superbia*, *fastus* Jer. 13, 17. Job 33, 17. — Rad. גָּאָה.

גּוּז; præter. גָּז; fut. convers. וַיָּגָז; (vic. גָּזַז), pr. *dissecuit*, hinc 1) *pertransiit*, *transiit* ut in syr. et arab. Ps. 90. 10. — 2) *transportavit*, *transvexit* Num. 11, 31, ubi Hebræi interpp. *avulsit*. collat. גזז. De voce גּוֹזִי Ps. 71, 6 vid. rad. גָּזַז.

גּוֹזָל m. pl. suff. גּוֹזָלָיו; pr. *rapinæ expositus*, vel *pipiens*; hinc *pullus* columbinus Gen. 15, 9, aquilinus Deut. 32, 11. — Rad גָּזַל.

גּוֹזָן n. pr. urbis vel regionis in Mesopotamiâ boreali 2 Reg. 17, 6. Jes. 37, 12: 1 Par. 5, 26, etc.

גּוֹחַ, vid. גִּיחַ.

גּוֹי m. cum suff. 1 pers. גּוֹי pro גּוֹיִי, Soph. 2, 9; pl. גּוֹיִם, aliquoties in Chethib גַּיִם; constr. גּוֹיֵי; suff. גּוֹיֵךְ pro גּוֹיֶיךָ, f. גּוֹיַיִךְ pro גּוֹיֵיךְ; pr. ut volunt, *confluxus* hominum (a rad. גּוּה arab. *confluere*; hinc *gens*, *populus* Gen. 15, 14. 20, 4. Deut. 4, 7. Special. de populo Israël. Gen. 12, 2. Ex. 19, 6, etc., de populo oriundo stirpe non Israëliticâ (*les païens*), Jer. 2, 11. Ps. 115, 2. Neh 5, 8, de hostibus Israëlitarum Ps. 9, 6. 10, 16. 59, 6, etc. Metaph. de locustis, Joël 1, 6 (quemadmodùm עַם de *formicis* Prov. 30, 25). — Notand. ubi de Israëlitis agitur, rarissimè inveniri גּוֹי יְהוָה, גּוֹי, sed dici creberrimè עַמִּי. עַמּוֹ עַם יְהוָה. LXX satis constanter עַם reddunt λαός, גּוֹי ἔθνος, Vulgat. *gens*, unde etiam in N. T. τὰ ἔθνη opponuntur τῷ λαῷ θεοῦ Ἰσραήλ Luc. 2, 32.

גְּוִיָּה f. constr. גְּוִיַּת; suff. גְּוִיָּתֵנוּ; pl. גְּוִיּוֹת; suff. גְּוִיּוֹתֵינוּ; 1) *corpus* Gen. 47, 18. Eze. 1, 11. 23. Dan. 10, 6. Neh. 9, 37. — 2) *cadaver* hominum 1 Sam. 31, 10, 12. Nah. 3, 3, bestiarum Jud. 14, 8. 9. — Rad. גּוּה.

גּוּל *exultare* vid. גִּיל.

גּוֹלָה f. part. act. fem. verbi גָּלָה; 1) collect. *exulum turba*, *exules* (cf. sing. m. גּוֹלֶה *exul* 2 Sam. 15, 19.) Esr. 1, 11. 9, 4. Jer. 28, 6. Eze. 1, 1. 3, 11, 15. 11, 24, 25, etc. etiam de iis, qui jam in patriam redierant Esr. 10, 8. — 2) abstr. *exilium*, *migratio* Jer. 29, 16. Eze. 12,

Digitized by Google

7 : 1 Par. 5, 22 : בְּנֵי הַגּוֹלָה *exules*, etiam ii, qui redierant ex captivitate Esr. 4, 1. 6, 19. 8, 35.

גּוֹלָן n. pr. urbis in Basan Deut. 4, 43. Jos. 20, 8. 21, 27 (ubi Keri גָּלוֹן). 1 Par. 6, 56.

גּוּמָּץ m. *fovea* Eccl. 10, 8. — Rad. גמץ in chald. et syr. *fodit*, *effodit*.

גּוּן rad. inusit. chald. גַּוֵּן *colore tinxit*. Indè

גּוּנִי 1) n. pr. viri Gen. 46, 24, undè patron. ejusdem formæ (pro גּוּנְיִי) Num. 26, 48. — 2) n. pr. viri 1 Par. 5, 15.

גָּוַע; part. גּוֹעַ inf. גְּוֹעַ et גָּוֹעַ; fut. יִגְוַע; *exspiravit*, animam exhalavit Gen. 6, 17. Num. 17, 27, maximè poët. Job 3, 10. 10, 18, etc. Passim additur מות Gen. 25, 8.

גּוּף inusit. in Kal; 1) forsan ut in arab. *cavus fuit*. — 2) *clausus fuit*.

Hiph. הֵגִיף *clausit* valvas; fut. pl. יָגִיפוּ *claudent* Neh. 7, 3. — Indè

גּוּפָה f. constr. גּוּפַת; plur. גּוּפֹת; *corpus*, *cadaver*, à cavitate 1 Par. 10, 12, pro גְּוִיָּה in loco parall. 1 Sam. 31, 12.

גּוּר; præt. et part. act. גָּר; fem. constr. גָּרַת; plur. m. גָּרִים, constr. גָּרֵי; inf. abs. גוֹר; imper. גּוּר; fut. יָגוּר; forsan ut in arab. pr. *deflectere à viâ*, (cf. זוּר), hinc *divertere* ad aliquem; demùm in vulgari linguæ usu; 1) *commorari* alicubi *tanquam peregrinum et hospitem*, *peregrinari* Gen. 12, 10. Jud. 17, 7. Ps. 105, 23. Esr. 1, 4. Poët. de brutis Jes. 11, 6. Personam apud quam quis commoratur, præcedit vel עִם Gen. 32, 5, vel אֵת Ex. 12, 48. Lev. 19. 33, vel בְּ Jes. 16, 4, vel poët. simplic. accusativus Jud. 5, 17. Ps. 120, 5, etc. Ex. 3, 22 : גָּרַת בֵּיתָהּ *inquilina* vel sec. Vulg. *hospita ejus*. LXX. σύσκηνος. Alii *vicinam* intelligunt, ex usu Arabum. גּוּר בְּאֹהֶל יְהוָה *commorari in tentorio Jehovæ* est i. q. frequentem adesse in templo, Dei quasi hospitem esse, et, quod cum eo conjunctum est, ejus tutela et patrocinio uti. Ps. 5, 5. 15, 1. 61, 5. Job 28, 4 in descriptione metallifodinæ : פָּרַץ נַחַל מֵעִם גָּר *rumpit* homo *canalem* i. e. puteum *ex eo*, *ubi habitat* et quasi peregrinatur i. e. indè à superficie terræ hominumque sede, מֵעִם גָּר pro pleniore מֵעִם אֲשֶׁר גָּר שָׁם i. q. posteà מֵאֱנוֹשׁ; — 2) *timere*, ut יָגֹר. Pendet forsan hic significatus è *deflectendo* : timidus enim pavidusque alteri de viâ decedit et ab eâ deflectit, velut german. *geht ihm aus dem Wege*, *tritt zurück*. Sq. מִן Job 41, 17, et מִפְּנֵי Num. 22, 3. Deut. 1, 17. 9, 19. 18, 22 : 1 Sam. 18, 15, semel accus. rei quam timemus Deut. 32, 27, ל rei, cui timemus Hos. 10, 5. De timore seu reverentiâ Dei Ps. 22, 24. 33, 8. — 3) *congregari* (cf. גָּרַר, אָגַר) Ps. 56, 7. יָגוּרוּ יַצְפִּינוּ *congregantur* et *delitescunt* i. e. gregatim in insidiis delitescunt. Sq. עַל et אֵת *contra* aliquem Ps. 59, 4. Jes. 54, 15. Vide Hithpah. Semel, ut videtur, transitivè Ps. 140, 3;

Digitized by Google

יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת *congregant bella*, ubi alii vertunt *concitant bella*. Hithpal. הִתְגּוֹרֵר; fut. יִתְגּוֹרֵר; 1) *commoratus est* 1 Reg. 17, 20. — 2) *congregavit se* Hos. 7, 14. Part. מִתְגֹּרֵר Jer. 30, 23 vide sub rad. גָּרַר. — Deriv. מָגוֹר, גֵּרוּת, גֵּיר, גֵּר, מַמְגּוּרָה, מְגוּרָה, מְגוּרָה, et duo seq.

גּוֹר m. pl. constr. גֹּרֵי; suff. גֹּרוֹתָיו; *catulus leonis* Jer. 51, 38. Nahum. 2, 13.

גּוּר *m. pl.* גּוּרִים; 1) *catulus*. Spec. de *catulo leonis* Eze. 19, 2. 3, 5. גּוּר אַרְיֵה Gen. 49, 9. Deut. 33, 22, ubi intelligitur catulus matris adhuc ubera sugens, diversus à כְּפִיר *leone* qui à lacte depulsus ipsi victum quærere cœpit. Semel de catulo canis feri (תַּן) Thren. 4, 3. — 2) מַעֲלֵה גּוּר *ascensus catuli*, n. pr. loci propè Jeblaam 2 Reg. 9, 27.

גּוּר בַּעַל n. pr. oppidi in Arabiâ, 2 Par. 26, 7.

גּוֹרָל m., constr. גּוֹרַל; suff. גּוֹרָלוֹ; plur. גּוֹרָלוֹת; 1) *sors* Lev. 16, 8 sq. De sorte jaciendâ utuntur verbis יָרָה, יָדָה, הִשְׁלִיךְ, הִפִּיל, הֵטִיל, נָתַן (quæ vide), de sorte jactâ נָפַל Jon. 1, 7. Eze. 24, 6, de sorte ex concussâ hydriâ exeunte dicitur עָלָה גּוֹרָל עַל Lev. 6, 9, et יָצָא גּוֹרָל לְ Num. 33, 54. Jos. 19, 1 sq. Res, de quâ sortes consuluntur, constr. cum עַל Ps. 22, 19, אֶל Joel 4, 3. — 2) *quod sorte alicui obtigit*, maximè pars *hereditatis, terra, quæ hereditate alicui obtigit* Jud. 1, 3. Jes. 57, 6. Ps. 125, 3. Metaph. de *sorte* hominibus divinitus concessâ Ps. 16, 5. Dan. 12, 13.

גּוּשׁ, גִּישׁ m. forsan ut chald. et Talmud. גּוּשָׁא, *gleba* terræ, pulveris Job 7, 5: *vestiunt* i. e. *tegunt corpus meum vermes et glebæ terræ*, quod referendum ad cineritiam ægroti cutem, asperam insuper et quasi squamosam, cui terræ glebæ inspersæ esse videbantur. Vulgat. *sordes pulveris* reddidit. — Quoad Etymon, perobscurum est. Jo. Simoni גּוּשׁ et גִּישׁ dictum esse videtur pro נְגוּשׁ, נְגִישׁ à rad. arab. נַגַשׁ, *impurus, spurcus fuit.*

גֵּז m. pl. constr. גְּזֵי; 1) *lana* ovium *detonsa, vellus*. Deut. 18, 4. Job 31, 20. Cf. גָּזַז. — 2) *pratum detonsum* Ps. 72, 6. Am. 7, 1: גְּזֵי הַמֶּלֶךְ *fœnisecia regis*, primitiæ fœni, quas fortasse exigebant Israëlitarum reges. — Rad. גָּזַז.

גִּזְבָּר m. *thesaurarius*, pecuniæ regiæ apud Persas præfectus Esr. 1, 8. Plur. vid. infra in Lexic. chald.

גָּזָה pr. *secuit*, ut גָּזַז (q. v.) spec. 1) *lapidem cecidit, cædendo effinxit*; — forsan ut in chald. et in arab. *retribuit, pensavit*. Sic particip. cum suffix. גּוֹזִי *retributor meus* i. e. beneficiis me afficiens Ps. 71, 6. Vulgat. *protector meus* habet. Aliis est *avulsor meus*. — Deriv. גָּזִית.

גִּזָּה f. *detonsum, vellus* Jud. 6, 39, 40, plenius גִּזַּת הַצֶּמֶר ver. 37. — Rad. גָּזַז.

גִּזֹּה n. pr. loci aliundè non cogniti, à quo gentil. גִּזְנִי 1 Par. 11, 34.

גָּזַז; part. גֹּזֵז, pl. גֹּזְזִים; fut. conv. וַיִּגְזֹז vid. גּוּז; *secuit*, ut fœnum (v. גֵּז), spec. *totondit* gregem. Gen. 31, 19. 38, 12: 1 Sam. 25, 4, 7, capillum, ut in luctu Job 1, 20. Mich. 1, 16.

Niph. נָגוֹז, plur. נָגוּזוּ; *tonsus est;*

Digitized by Google

hinc metaph. *excisus est* Nah. 1, 12. — Deriv. גֵּזָה, גֵּז.

גֵּזִז n. pr. viror 1 Par. 2, 46.

גְּזִירָה vid. גְּזֵרָה.

גְּזִית f. *cæsio, cæsura lapidum*. Undè אַבְנֵי גָזִית 1 Reg. 5, 31 et simpl. גָזִית *lapides cæsi*, maxime *quadrati* Jes. 9, 9: 1 Reg. 6, 36. Ex. 20, 22.

גָּזַל; part. pass. גָּזוּל; fut. יִגְזֹל (vicin. גָּזַר); 1) pr. *detraxit*, ut cutem de carne Mich. 3, 2. — 2) *rapuit, abripuit* Lev. 5, 23. Mich. 2, 2. Job 24, 9: 1 Par. 11, 23, etc. — 3) cum acc. pers. *diripuit, spoliavit, defraudavit* aliquem Levit. 19, 13. Deut. 28, 29. Jud. 9, 25. Ps. 35, 10. Prov. 22, 22.—4) *pipivit* ut in arab. juxta multos post Bochart.

Niph. נִגְזַל *raptus, abreptus est*, de somno Prov. 4, 16. — Deriv. גוֹזָל et seqq.

גָּזֵל m. constr. ut videtur גֵּזֶל; *rapina* et *raptum* Lev. 5, 21. Jes. 61, 8. 18, 18. Eccl. 5, 7.

גְּזֵלָה f. constr. גְּזֵלַת; plur. גְּזֵלוֹת; id. Eze. 18, 7, 12. et Jes. 3, 14, ubi rapina pauperis i. e. bona pauperibus erepta.

גזם rad. inusit. pr. *resecuit, amputavit*, ut in arab. conf. præterea גָּזַז, גָּזַל, גָּזַר. Hinc

גָּזָם m. *locustæ species* Joel 1, 4, 2, 25. Amos. 4, 9. LXX. κάμπη. Vulg. *eruca*.

גַּזָּם n. pr. viri Esr. 2, 48. Neh. 7, 51.

גִּזְמִי nom. gent. vid. גִּזָּה.

גזע rad. inusit. i. q. גָּדַע *cecidit*. Indè

גֵּזַע m. suff. גִּזְעוֹ *truncus arboris cæsæ* Job 14, 8, dein *quilibet truncus* Jes. 11, 1. Jes. 40, 24.

גָּזַר; fut. יִגְזֹר et יִגְזַר; (vicin. גָּזַז, גָּזַל, גָּזַח, קָצַר); 1) *secuit, dissecuit* 1 Reg. 3, 25, 26. Ps. 136, 13. — 2) *cecidit ligna* 2 Reg. 6, 4. — 3) *comedit, voravit* Jes. 9, 19, ubi de belli cæde.—4) *decrevit, constituit* Job 22, 28, ut in Chald. et Syr. — 5) intrans. *defecit* Hab. 3, 17.

Niph. נִגְזַר; 1) *decretum fuit* Esth. 2, 1. — 2) *segregatus, exclusus est* Jes. 53, 8. Ps. 88, 6. 2 Par. 26, 21. —3) *absumtus est, periit*. Thren. 3, 54. Cum dat. pleon. Eze. 37, 11: נִגְזַרְנוּ לָנוּ *perditi sumus*.—Deriv. sequuntur, præter מַגְזֵרָה.

גֵּזֶר 1) *segmentum, pars*, pl. גְּזָרִים *segmenta* hostiarum Gen. 15, 17, *partes* maris discissi Ps. 136, 13. — 2) n. pr. urbis leviticæ Jos. 10, 33. 12, 12. 16, 3. 21, 21. Jud. 1, 29: 1 Reg. 9, 15-17.

גְּזֵרָה vel גְּזִירָה (ut plures codices habent) f. *terra abscissa, derosa, muda, herbâ carens* i. e. deserta, *solitaria*, ut optimè Vulgat. Lev. 16, 22. Conf. ver. 10, 21 et 22.

גְּזֵרָה f. suff. גְּזֵרָתָם; 1) *excisio* i. e. *formatio, forma* cf. gall. *taille* Thren. 4, 7. — 2) *structura separata* à reliquo ædificio, ut exponi solet, Eze. 41, 12-15. 42, 1, 10, 13.

גְּזֵרִי 1 Sam. 27, 8 in Keri (Chethib גרזי) n. pr. populi prob. incolæ urbis Gezer (גֶּזֶר).

גָּחוֹן m. suff. גַּחְנְךָ; *venter* seu potius *corpus* ipsum reptilium Lev. 11, 42, serpentum Gen. 3, 14. — Rad. גחן in Chald. et Syr. *inclinavit, incurvavit se*.

Digitized by Google

גֵּחֲזִי, גֵּיחֲזִי n. pr. viri 2 Reg. 4, 11 sq. 5, 20 sq.

גֶּחָל m. plur. גֶּחָלִים, גַּחֲלֵי, suff. גַּחֲלָיו; *pruna, carbo ardens* (divers. à פֶּחָם *carbo niger* Prov. 26, 21). Job. 41, 13. Prov. 6, 28. Jes. 44, 19, plenius גַּחֲלֵי אֵשׁ Lev. 16, 12. Poët. de *fulguribus* 2 Sam. 22, 9, 13. Not. *Prunæ in capite* proverb. dici, forsan de re admodum molestâ; sic Prov. 25, 21, 22: *si esurierit inimicus tuus, ciba eum, si sitiens est, præbe potum; prunas enim coacervabis in caput ejus*, i.e. gravissimis eum curis obrues eumque animi sui inimici tibique infensi pudebit, cf. Rom. 12, 20. Haud secus Arabes *prunas cordis, ignem hepatis* figuratè dicunt de curis ardentibus, deque animo æstuante et pudore suffuso. Plura vid. apud Schultens in Comment. ad hunc loc. — Rad. גחל.

גַּחַם n. pr. viri Gen. 22, 4.

גַּחַר n. pr. viri m. Esr. 2, 47. Neh. 7, 49.

גַּי c., גַּיָּא m. גֵּיאָ m. Zach. 14, 4, et גֵּיא m. Jes. 40, 4. constr. גֵּיאָ et גֵּי; pl. גיאות (lege גֵּיאוֹת) 2 Reg. 2, 16. Eze. 6, 3 in Chethib, sed sæpius transp. גֵּאָיוֹת; cum suff. גֵּיאוֹתֶיךָ; 1) *vallis*, dein *regio plana, depressa*. Differt à נַחַל, quod vallem notat torrente irriguam, item à בִּקְעָה et עֵמֶק, quibus campi et planities majores indicantur, et propterea certis quibusdam vallibus constanter tribuitur, quemadmodum aliæ נַחַל, בִּקְעָה, עֵמֶק nuncupantur — 2) nom. pr. locorum signat, ut גֵּי בֶן־הִנֹּם Jer. 7, 32, 19, 2. 6, גֵּי בְנֵי הִנֹּם 2 Reg. 23, 10. Chethib, גֵּי הִנֹּם Jos. 15, 8 vallis finitima Hierosolymor. et Molocho consecrata, etiam תֹּפֶת dicta et κατ' ἐξοχὴν חֲגִיגָא Jer. 2, 23. — גֵּי חָרָשִׁים et גֵּי הַחֲרָשִׁים *vallis* in finibus Judææ Neh. 11, 35. — גֵּי יִפְתַּח־אֵל *vallis* in septentrionalibus Zabulon finibus Jos. 19, 14, 27. — גֵּיא מֶלַח *vallis* mari mortuo vicina Ps. 60, 2: 2 Sam. 8, 13. — גֵּי הָעֲבָרִים *vallis* ab oriente maris Galilæi Eze. 39, 11. — גֵּי חֲצָבִעִים *vallis* in tribu Benjamin 1 Sam. 13, 18. — גֵּיא צְפָתָה *vallis* in planitie tribus Judæ 2 Par. 14, 9. — גַּיָּא et חֲגַיָּא Israëlitarum statio Num. 21, 20. Deut. 3, 29, 4, 46. — Rad. גיא quam conferunt cum arab. גרי et גיא *confluxit* aqua.

גִּיד m. pl. גִּידִים, constr. גִּידֵי; *nervus, tendo* vel potius quodvis *ossium ligamentum* Gen. 32, 33. Jes. 48, 4. Eze. 37, 8. Job 10, 11. 40, 17.

גּוּחַ et גִּיחַ; part. cum suff. גֹּחֵי; infin. cum suff. גִּיחוֹ; imper. fem. גּוּחִי; fut. cum Vav conv. וַיִּגַּח; 1) *prorupit, erupit* Job 40, 23. 38, 8. Eze. 32, 2. — 2) trans. *fecit ut prorumperet, prodiret* infans, *produxit* eum ex utero Ps. 22, 10. De matre: *parturivit, peperit* Mich. 4, 10

Hiph. part. מַגִּיחַ *erumpens* Jud. 20, 33.

גּוּל vid. mox גִּיל.

גּוֹלָן n. pr. urbis in Basan Deut. 4, 43. Jos. 20, 8: 1 Par. 6, 56.

גִּיחַ n. pr. loci prope Gabaon. 2 Sam. 2, 24.

גִּיחוֹן n. pr. 1) unius è quatuor fluviis Eden Gen. 2, 13. — 2) fontis cum rivo et piscinis prope Hierosolyma alibi שִׁלֹחַ dicti. 1 Reg. 1, 33, 38: 2 Par. 32, 30. 33, 14.

Digitized by Google

גִּיל et גִּיל; infin. absolut. גוֹל in Chethib Prov. 23, 24, ubi Keri גִּיל habet; imper. f. גִּילִי; fut. יָגִיל, apoc. יָגֵל, cum ה parag. יָגִילָה, cum ן parag. יָגִילוּן; pr. *in orbem ire, gyrare* ut גָּלַל, חוּל et חָגַג; hinc 1) *exsultavit* præ gaudio, *lætatus est* cum בְּ pers. vel rei de quâ exsultatur Job 3, 22. Ps. 9, 15. cum עַל Soph. 3, 17.—Metaph. rebus inanimatis tribuitur Jes. 35, 1. Ps. 96, 11. — 2) *trepidare*, quod fit exsultatione et palpitatione cordis Hos. 10, 5. Ps. 2, 11. — Deriv. protinus sequuntur.

גַּיִל vid. אֲבִיגַיִל.

גִּיל m. 1) propr. *orbis*, indè *ætas*, *ævum*, et meton. *homines coævi* i. q. דּוֹר. Dan. 1, 10: חַיָּלִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם *adolescentes vestræ ætatis*. — 2) *exsultatio* Jes. 16, 10. Jer. 48, 33. Ps. 45, 16.

גִּילָה fem. *exsultatio* Ps. 65, 13. Quoad v cabul. גִּילַת Jes. 35, 2, vel est constr. pro absoluto, vel forma est absoluta.

גִּילִנִי V d. גִּלָּה.

גִּיר, גִּיד m. *calx* Jes. 27, 9. conferunt verbum arab. גיד quod *æstuandi* vim habere volunt.

גֵּיר *peregrinus* ut גֵּר, 2 Par. 2, 16.

גִּישׁ vid. גּוּשׁ.

גִּישָׁן n. pr. viri 1 Par. 2, 47.

גַּל m. pl. גַּלִּים constr. גַּלֵּי; suff. גַּלָּיו; 1) *acervus lapidum* Job 8, 17, plerumque adjecto אֲבָנִים Jos. 7, 26. Sæpe de ruinis Jes. 25, 2. Plur. *ruinæ parietinæ* Jer. 9, 10. 51, 37. — 2) *scaturigo* Cant. 4, 12. Plur. *fluctus* Ps. 42, 8. 89, 10. 107, 25, 29.— Rad. גָּלַל.

גֹּל m. suff. f. גָּלָהּ; *lecythus*, *lenticula* Zach. 4, 2. — Rad. גָּלַל.

גַּלַּב m. undè plur. גַּלָּבִים *tonsores* Eze. 5, 1.

גִּלְבֹּעַ n. pr. montis vel regionis montanæ in tribu Issachar 1 Sam. 28, 4. 31, 1: 2 Sam. 1, 6, 21.

גַּלְגַּל pl. גַּלְגַּלִּים undè cum suff. גַּלְגַּלָּיו; 1) *rota* currus Jes. 5, 28. Eze. 10, 2. 6. 23, 24. 26, 10. putei sive *trochlea* Eccl. 12, 6. — 2) *turbo* Eze. 10, 13. Ps. 77, 19. — Hinc 3) *stipula*, *palea*, *festuca*, *gluma*, quæ turbine agitantur Ps. 83, 14. Jes. 17, 13. — Rad. גָּלַל.

גִּלְגַּל m. constr. גִּלְגַּל; 1) *rota* Jes. 28, 28. — 2) cum art. הַגִّלְגָּל, n. pr. oppidi ad Orientem Jericho, Jos. 4, 19: 1 Sam. 10, 8: 2 Reg. 4, 38. Amos 5, 5; plenius בֵּית הַגִּלְגָּל Neh. 12, 29, Γάλγαλα 1 Macc. 9, 2. Non diversus quibusdam videtur vicus Jos. 12, 23. Deut. 11, 30 commemoratus. — Rad. גָּלַל.

גֻּלְגֹּלֶת f. *cranium* Jud. 9, 53; 2 Reg. 9, 35. Indè *caput* seu *homo ipse individuum*, ubi singulorum numerus initur, aut census agitur. Sic Ex. 16, 16: עֹמֶר לַגֻّלְגֹּלֶת *Gomer singulis capitibus (un Gomer par tête, par individu, pour chacun)*. Num. 1, 2, etc. — Rad. גָּלַל.

גָּלַד rad. inusit., quæ *glabritiei* et *nuditatis* significatum habuisse videtur (ut plurimæ radd. à litteris גל, חל ordientes); indè

גֶּלֶד m. cum suff. גֶּלְדִּי; *cutis* hominis Job 16, 15.

גָּלֶה part. act. גּוֹלֶה, f. גּוֹלָה; pl. m. גּוֹלִים; part. pass. גָּלוּי, constr. גְּלוּי; infin. absol. גָּלֹה, constr. גְּלוֹת; im-

Digitized by Google

per. גָּלַה; fut. יִגְלֶה, apocop. יִגֶל; pr. forsan *nudus* fuit, et transit. *nudavit.* Conf. גָּלַח). Hinc 1) *revelavit, retexit*, maximè in locutione גָּלָה אֹזֶן ב, *aurem* alicujus remotis capillis *nudavit, retexit*, quod faciunt arcani quiddam alteri revelaturi, hinc *certiorem fecit* de aliquâ re, *aperuit* rem 1 Sam. 20, 2, etc. Indè *revelavit* arcanum Amos 3, 7. Prov. 20, 19. Item *aperuit* librum Jer. 32, 11, 14. — 2) *nudavit* terram incolis i. e. *emigravit* 2 Sam. 15, 19, it. *in exilium ductus est* 2 Reg. 17, 23. Amos 1, 5. 6, 7, etc. Hinc de rebus inanim. *exulavi*- Job 20, 28. Prov. 27, 25. Jes. 24, 11.

Niph. נִגְלָה; part. נִגְלֶה, f. נִגְלָה; inf. abs. נִגְלֹה, נִגְלוֹת, constr. הִגָּלוֹת; fut. יִגָּלֶה, apocop. יִגָּל; 1) *retectus, nudatus est* Jes. 47, 3. Eze. 13, 14, etc. — 2) *revelatus est*, de hominibus et Deo: *apparuit*, sq. אֶל Gen. 35, 7. 1 Sam. 14, 8. 11, cf. Jes. 53, 1, ubi sequitur עַל. It. *manifestatus, manifestus est*, de rebus, quæ antea latuerant Jes. 49, 9. Hos 7, 1, et *nuntiatum est*, sq. לְ et אֶל Jes. 23, 1: 1 Sam. 3, 7. — 3) *deportatus est* Jes. 38, 12.

Pih. גִּלָּה; part. מְגַלֶּה; imper. apoc. גַּל, f. גַּלִּי; fut. יְגַלֶּה, apocop. יְגַל; 1) *nudavit, retexit* Ruth 3, 4. 7. Mich. 1, 6, etc. Spec. — *a*) גִּלָּה עֶרְוַת אִשָּׁה *retexit pudenda mulieris* i. e. rem habuit cum eâ Lev. 18, 8 sq. Hos. 2, 11, etc. Hoc sensu *retexit* stragulam ejus Deut. 23, 1. 27, 20. — *b*) *retexit* (Deus) *oculos* alicujus. i. e. *aperuit, monstravit* ei res mortalibus occultas Num. 22, 31. Ps. 119, 18. גְּלוּי עֵינַיִם *apertus oculorum* i. e. *propheta* Num. 24, 4. 16. — 2) Metaph. *revelavit* rem occultam Job 20, 27, arcanum Prov. 11, 13, *prodidit* fugitivum Jes. 16, 3, *aperuit* virtutes suas Deus Ps. 98, 2. Jer. 33, 6.

Puh. גֻּלָּה, undè f. גֻּלָּתָה *retecta, denudata est*, ignominiosè Nah. 2, 8. Part. f. מְגֻלָּה *aperta, manifesta* Prov. 27, 5.

Hiph. הִגְלָה et הֶגְלָה; inf. constr. הַגְלוֹת; fut. יַגְלֶה, apoc. יַגֶל; *deportavit, in exilium abduxit* 2 Reg. 15, 29. 17, 11. Jer. 20, 4. Esdr. 2, 1, etc.

Hoph. הֻגְלָה, f. הֻגְלָתָה, et ex chaldaismo הָגְלָת; part. pl. מָגְלִים; *deportatus est* Esth. 2, 6. Jer. 13, 19. 40, 1.

Hithpah. הִתְגַּלָּה; inf. הִתְגַּלּוֹת; fut. apoc. יִתְגַּל; 1) *retexit se* Gen. 9, 21. — 2) *revelavit se* cor alicuj. Prov. 18, 2. — Deriv. גּוֹלָן, גּוֹלָה, גָּלוּת, גְּלָיוֹן.

גָּלָה f. ut גּוֹלָה *emigratio.*

גִּלֹּה n. pr. urbis in montanis Judæ Jos. 15, 51, nom. gent. גִּילֹנִי 2 Sam. 15, 12.

גֻּלָּה f. constr. גֻּלַּת; pl. גֻּלּוֹת; 1) Plur. *scaturigo* Jos. 15, 19. Jud. 1, 15. — 2) *lecythus, lenticula* Zach. 4, 3. Eccl. 12, 6. — 3) Plur. *orbes coronarum* in *columnis conspicui* (*volutes de chapiteaux*, vel *chapiteaux circulaires*) 1 Reg. 7, 41: 2 Par. 4, 12, 13. — Rad. גָּלַל.

גִּלּוּלִים m. plur. vel pr. *trunci, caudices*, à volvendo dicti, vel *stercorei* à גֵּלֶל *stercus*; hinc contemptim dicuntur *idola* Lev. 26, 30. Deut. 29, 16: 1 Reg. 21, 26. Eze. 18, 12, etc. — Rad. גָּלַל.

Digitized by Google

גְּלוֹם m. undè pl. constr. גְּלוֹמֵי; *stragula, pallium*, cui quis involvitur Eze. 27, 24. — Rad. גָּלַם.

גָּלוֹן Jos. 20, 8. 21, 27 in Keri ut גּוֹלָן quod vid.

גָּלוּת et גָּלֻת Obad. 20 f. suff. גָּלוּתִי; 1) *deportatio, exilium* 2 Reg. 25, 27. Jer. 52, 31. Eze. 1, 2, etc. — 2) metonym. *deportati, exules* Jes. 45, 13, Jer. 24, 5. 28, 4. 29, 22. 40, 1. — Rad. גָּלָה.

גָּלַח in Kal inusit. pr. forsan *glaber*, hinc *nudus* (cf. גַּלָּח) spec. *calvus fuit*.

Pih. גִּלַּח; inf. cum suff. גַּלְּחוֹ; *rasit* caput Num. 6, 9. Deut. 21, 12, virum 1 Par. 19, 4, *abrasit* capillum, barbam 2 Sam. 10, 4. Semel intrans. *rasit sibi* (capillum barbamque) Gen. 41, 14. Metaph. *radere terram* i. e. eam ferro flammâve pervastare Jes. 7, 20.

Puh. גֻּלַּח *rasus est* Jud. 16, 17, 22. Part. pl. constr. מְגֻלְּחֵי זָקָן *rasi barbâ* Jer. 41, 5.

Hithpah. הִתְגַּלַּח; inf. cum suff. הִתְגַּלְּחוֹ; 1) *rasit se* Lev. 13, 33. — 2) *abrasit sibi*, cum accus. Num. 6, 19.

גְּלָיוֹן m. (formæ גְּלָיוֹן, כְּזָיוֹן, נְקָיוֹן) vulgò *volumen, liber* (quasi esset à rad. גָּלַל); sed potius *tabula* è ligno, lapide, aut metallo, *rasa atque polita*, in qua scribebatur (collat. arab. גلا *detersit* et *polivit*) Jes. 8, 1. Apud Talmudicos גְּלָיוֹן est *spatium chartæ in librorum lateribus vacuum*. — Plur. גְּלְיוֹנִים *specula* Jes. 3, 23; sic permulti; sed melius forsan cum Schrœder (De vest. mulier. Hebr. p. 311, 312) post LXX qui verterunt διαφανῆ λακωνικά, et plures alios *pellucidæ et tenuiores vestes*, quæ corpus magis nudant quam tegunt; quod opprimè convenit Prophetæ consilio, luxum et lasciviam fœminarum gravissimè increpantis. — Rad. גָּלָה.

גָּלִיל m. pl. גְּלִילִים, constr. גְּלִילֵי; 1) adj. *volubilis, versatilis*, de valvis 1 Reg. 6, 34. — 2) subst. *annulus* Esth. 1, 6. Cant. 5, 14. — 3) *circulus, tractus terræ circuitu conscriptus, regio*, hinc גְּלִיל הַגּוֹיִם Jes. 8, 23 circulus gentium, et κατ' ἐξοχὴν הַגְּלִיל Jos. 20, 7. 21, 32. cum He parag. הַגְּלִילָה 2. Reg. 15, 29, אֶרֶץ הַגְּלִיל 1 Reg. 9, 11, n. pr. regionis in Palæstina septentrionali, i. e. in tribu Nephtali, à gentilibus habitatæ. LXX. ἡ Γαλιλαία.

גְּלִילָה f. *tractus, regio*, Eze. 47, 8, ubi alii *Galilæam* intelligunt. Plur. גְּלִילוֹת *regiones (Philistæorum)* Jos. 13, 2. Joel 4, 4, Γαλιλαία Ἀλλοφύλων 1 Mac. 5, 15. גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן *circulus, ripa Jordanis* Jos. 22, 10. 11. — Rad. גָּלַל.

גַּלִּים n. pr. oppidi de cujus situ non constat 1 Sam. 25, 44. Jes. 10, 30.

גָּלְיָת n. pr. gigantis 1 Sam. 17, 4, 23, etc. De 1 Par. 20, 5, vid. sub. לַחְמִי.

גָּלַל 1 pers. גָּלַלְתִּי, sed 3 plur. גָּלְלוּ (Gen. 29, 3, 8); part. act. גֹּלֵל. imper. גֹּל, גּוֹל, semel גַּל (Ps. 119, 22); *volvit*, ut lapides Gen. 29, 3, 8. Metaph. sq. מֵעַל *devolvit, amolitus est ab* aliquo Jos. 5, 9. Ps. 119, 22. *Devolvere in Deum*, i. e. *Deo permittere* Ps. 37, 5. Prov. 16, 3. — * Quoad Ps. 22, 9, ubi poëta inimicos suos fiduciam in Deo positam derisuros ita inducit lo-

Digitized by Google

quentes: גֹּל אֶל־יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ vel vertendum *devolvit* res suas *in Deum, is scilicet eripiet eum*, ita ut גֹּל infinitivus sit pro verbo finito; vel explicandum *devolve*, ita ut גֹּל sit imper. et supponatur, inimicos Davidis seu potius Messiæ, qui adumbratur, postquam illum his verbis *devolve, etc.*, compellârunt, mutuò alium ad alium dixisse: *Deus eripiet;* quod nobis perplacet. *

Niph. נָגַל pl. נִגְלוּ; fut. יִגַּל; *volvi, de fluctibus* Amos 5, 24. it. *convolvi* voluminis instar Jes. 34, 4.

Pilp. גִּלְגֵּל *volvit, devolvit* Jer. 51, 25.—Hithpalp הִתְגַּלְגֵּל *devolvit se* irruens Job. 30, 14.

Pohal. part. f. מְגוֹלָלָה *volutatum* i. e. inquinatum Jes. 9, 4.

Hithpoh. הִתְגּוֹלֵל; part. מִתְגּוֹלֵל; *volutavit se, irruit* Gen. 43, 18. 2 Sam. 20, 12.

Hiph. fut. convers. וַיָּגֶל *volvit, devolvit* lapidem Gen. 29, 10.—Deriv. præter seqq. sunt: גַּלְגַּל, גֶּלֶח, גֹּל, גַּל, גִּלְגַּל, גִּלְגָּל, גִּלְגֹּל, גִּלְגָּלֶת, גִּלְיוֹן, גִּלִּיל, גְּלִילָה, גְּלוּלִים.

גַּל m. 1) *stercus* 1 Reg. 14, 10. —2) *res, causa*, unde cum præp. בַּגַּל, et cum suff. בִּגְלָלֶךָ, בִּגְלָלְכֶם *tui, vestri, causâ* i. e. *propter te, propter vos* Gen. 39, 5. Deut, 15, 10. 18, 12. Jer. 11, 17. 15, 4.—3) n. pr. viror. 1 Par. 9, 15, 16. Neh. 11, 17.

גֵּל m. undè cum suff. גֶּלְלוֹ; pl. גֵּלִים constr. גִּלֵּי; *stercus* Job 20, 7. Eze. 4, 12, 15. Sophon. 1, 17.

גִּלַּי n. pr. viri Neh. 12, 36.

גָּלַם, fut. יִגְלֹם; *convolvit, complicuit* 2 Reg. 2, 8.—Deriv. גְּלוֹם et גֹּלֶם m. suff. גִּלְמִי; pr. *res convoluta*, deinde *materia rudis* et *informis*, nondum elaborata. Hinc *embryo* Ps. 139, 16.

גַּלְמוּד m. et f. גַּלְמוּדָה; adj. *durus*, hinc *sterilis*, propriè de solo duro, lapidoso, dein de muliere Jes. 49, 21, poët. de nocte, in qua nemo parietur Job 3, 7, *macer*, fame emaciatus 15, 34. 30, 3.—Rad. גלמד.

גָּלַע rad. in Kal inusit.

Hithpah. inf. הִתְגַּלַּע; fut. יִתְגַּלַּע; *exacerbatus, irritatus est* (altercatione) Prov. 17, 14. 18, 1. 20, 3.

גִּלְעָד n. pr. 1) filii Machir, nepotis Manassis Num. 26, 29, 30, undè patronym. גִּלְעָדִי Jud. 11, 1. 12, 4, et aliorum viror. Jud. 11, 1, 2: 1 Par. 5, 14.—2) montis, urbis et regionis transjordanem ad Orientem Jer. 8, 22. Hos. 6, 8. Zach. 10, 10, etc.

גַּלְעֵד, n. pr. acervi lapidum à Laban et Jacobo congesti Gen. 31, 47.

גָּלַשׁ, *ascendit, prodiit.* Sic Bochart. post Græcos Interpretes in Complutensi editione et Parisiensi nuperâ, Cant. 6, 4. αἱ ἀνέβησαν. Vulgat. Cant. 4, 1, *quæ ascenderunt.* Sic etiam Syrus Interpr. non obstat partic. מִן, quia ascendi potest de uno ad alterum montem, vel in eodem monte de partibus inferioribus ad superiores. Potest etiam textus intelligi hoc ordine. *Capillitium tuum est ut gregis caprarum è monte Galaad quæ ascendunt*, supple *illum montem.* Plura sunt hujusmodi locutionis exempla. Sic 2 Sam. 11, 2, *vidit mulierem se lavantem ex tecto*, pro *vidit ex tecto*, etc. Sic etiam Ps. 68, 24. — Multò simplicius quidam, collato arab. גלش,

Digitized by Google

vertunt *ut gregis caprarum quæ discumbunt quasi* pendentes *è monte.*

גַּם particula, quæ augendæ orationi inservit ut אַף (q. vid.); 1) *etiam* Gen. 3, 6. Job 7, 11, etc. Sumitur interrog. (pro הֲגַם) *etiamne?* 1 Sam. 22, 7. Zach. 8, 6. גַּם — גַּם *et — et, tàm, quàm* Gen. 24, 25. 43, 8. Ex. 12, 31, *ut—ita* Jer. 51, 12.—2) *adeò* Prov. 14, 20. 17, 26. Joel 3, 2. Cum negandi particulâ, *ne quidem* Ps. 14, 3. 53, 4: 2 Sam. 17, 12, 13. — 3) *inquam, utique* Gen. 20, 5: 1 Sam. 24, 12. Prov. 14, 20, etc. — 4) גַּם־כִּי *etiamsi* Jes. 1, 15. Hos. 8, 10. 9, 16, et omisso כִּי Jes. 49, 15. Ps. 95, 9. — כִּי גַּם *etiamsi* Eccl. 4, 14. 8, 12. — 5) *tamen, sed* Ps. 129, 2. Eccl. 4, 16. Eze. 16, 28.

גָּמָא in Kal inusit. *sorpsit, hausit, bibit,* ut in chald.

Pih. גִּמֵּא; undè fut. יְגַמֵּא אֶרֶץ *absorbet terram,* celerrimo cursu Job 39, 24. Familiaris est Arabib. locutio *sorbet terram equus,* quin et Latin. non insueta.

Hiph. imp. f. cum suff. הַגְמִיאֵנִי *sorbere sine me, pota me* Gen. 24, 17. — Indè

גֹּמֶא m. *juncus palustris* spec. *papyrus nilotica,* ita dicta, quia humorem sorbet et bibit, undè *bibula papyrus* Job 8, 11. Jes. 35, 7. Conficiebant indè Ægyptii vestes, calceos, corbes, varii generis vasa, præsertim navigia Ex. 2, 3. Jes. 18, 2.

גַּמָּדִים m. pl. Eze. 27, 11 *milites fortes, audaces.* Hieron. *bellatores.* Aliis n. pr. populi cujusdam Phœniciæ, cæterum incogniti; sed præstat quod præcedit. — Rad. גמד Arab. et Syr. (in *Aphel*) *audax fuit* miles.

גֹּמֶד m. *cubitus,* ut vulgò vertitur Jud. 3, 16.

גְּמוּל n. pr. viri 1 Par. 24, 17.

גְּמוּל m. suff. גְּמֻלְךָ, f. גְּמוּלֵךְ; pl. cum suff. גְּמוּלָיו; 1) *actio, opus, bene* aut *male factum,* plenius גְּמוּל יָדַיִם Jud. 9, 16. Prov. 12, 14. Jes. 3, 11, hinc *beneficium* Ps. 103, 2. הֵשִׁיב גְּמוּלוֹ לְ *rependit alicui actiones* seu *opera ipsius* Ps. 28, 4. Prov. 12, 14, sq. עַל Ps. 94, 2, vel בְּרֹאשׁ Joel 4, 7; it. שִׁלֵּם גְּמוּל לְ id. Ps. 137, 8. Prov. 19, 17, sq. עַל Joel 4, 4. — 2) *retributio* Jes. 35, 4.—Rad. גָּמַל.

גְּמוּלָה f. pl. גְּמֻלוֹת; *beneficium* 2 Sam. 19, 37. it. *opus, agendi ratio* Jes. 59, 18. Jer. 51, 56.

גֶּמְזוּ n. pr. oppidi tribûs Judæ 2 Par. 28, 18.

גָּמַל; part. act. גֹּמֵל, pass. גָּמוּל, et גָּמֻל, cum suff. f. גְּמוּלֵךְ; inf. cum suff. f. גְּמָלֵךְ; imper. גְּמֹל; fut. יִגְמֹל; 1) *tribuit, præstitit* alicui *bonum* vel *malum,* cum dupl. accus. personæ et rei Gen. 50, 15. Prov. 3, 30. Jes. 63, 7, cum לְ pers. Jes. 3, 9. Ps. 137, 8. — 2) *benefecit* alicui Prov. 11, 17. cum Ps. 13, 6. 116, 7. 119, 17. 142, 8. — 3) *retribuit, rependit* alicui bonum malumve, Deut. 32, 6. Ps. 18, 21: 2 Par. 20, 11, etc. — 4) *ablactavit* infantem 1 Reg. 11, 20, Jes. 11, 8. 28, 9. — 5) *maturavit* fructum Num. 17, 23, et intrans. *maturuit* Jes. 18, 5.

Niph. נִגְמַל, undè inf. הִגָּמֵל; fut. יִגָּמֵל, cum ו conv. וַיִּגָּמֵל; *ablactatus est* Gen. 21, 8: 1 Sam. 1, 22. — Deriv. גְּמוּל, גְּמוּלָה, תַּגְמוּל.

Digitized by Google

גָּמָל c. pl. גְּמַלִּים; constr. גְּמַלֵּי, suff. גְּמַלֶּיךָ; *camelus* Lev. 11, 4. Deut. 14, 7. Jes. 21, 7; sed fœmin. *camela* (Gen. 32, 16). Bochartus aliique ducunt à גָּמַל *retribuit*, quod camelus animal sit ἀνταποδοτικόν. Sed forsan verbo גָּמַל inest vis *portandi* haud secus ac verbo arab.

גַּמְלִי n. pr. viri Num. 13, 12.

גַּמְלִיאֵל n. pr. viri Num. 1, 10. 2, 20. 7, 53.

גָּמַר; part. גֹּמֵר; fut. יִגְמֹר, cum Makkeph יִגְמָר־; 1) *perfecit, ad finem duxit*: hinc cum עָלַי et בְּעַדִי *ad felicem exitum omnia mea perduxit* Ps. 57, 3. 138, 8. — 2) intrans. *desiit, defecit* Ps. 7, 10. 12, 2. 77, 9.

גֹּמֶר n. pr. 1) populi aquilonaris Gen. 10, 2, 3. Eze. 38, 6. Incert. quænam fuerint sedes illius ac fines, quamquam haud improbabiliter juxta quosdam intelligendi *Cimmerii* (Κιμμέριοι) Chersonesum Tauricam cum regionibus vicinis ad Tanais et Istri ostia habitantes. Vid. J. D. Michaëlis, *Spicileg.* et *Supplem.* — 2) uxoris Hoseæ prophetæ, Hos. 1, 3.

גְּמַרְיָה n. pr. viri Jer. 29, 3.

גְּמַרְיָהוּ n. pr. viri Jer. 36, 10 — 12.

גַּן c. (f. Gen. 2, 15); suff. גַּנִּי; pl. גַּנִּים *hortus*, maxime *arboretum* Gen. 2, 8 seq. Deut. 11, 10: 1 Reg. 21, 2, etc. *Hortus clausus* Cant. 4, 12 figuratè de muliere casta. — Rad. גָּנַן.

גָּנַב; part. pass. גָּנוּב; f. constr. גְּנֻבָתִי; pl. m. גְּנוּבִים; infin. absol. גָּנוֹב; fut. יִגְנֹב; *furatus est, furto abstulit, surripuit* Gen. 31, 19, 39. Prov. 6, 30. Hinc *furari aliquem*, vel *cor alicujus*, i. e. *eum decipere, fallere* Gen. 31, 20, 26, 27.

Niph. fut. יִגָּנֵב, *furto auferetur* Ex. 22, 11.

Pih. part. m. pl. constr. מְגַנְּבֵי *suffuratores* Jer. 23, 30; fut. conv. וַיְגַנֵּב *et decepit* 2 Sam. 15, 6.

Puh. גֻּנַּב; infin. absol. גֻּנֹּב; fut. יְגֻנַּב; *furto surreptus est* Gen. 40, 15. Ex. 22, 6. Sed Job 4, 12: *et ad me verbum erat surreptum*, i. e. furtim seu clam ad me perlatum, delatum est.

Hithpah. fut. conv. וַיִּתְגַּנֵּב *et furtim se subduxit* 2 Sam. 19, 4. — Deriv. sqq.

גַּנָּב m. pl. גַּנָּבִים; *fur* Ex. 22, 1, 6, 7.

גְּנֵבָה f. suff. גְּנֵבָתִי; *furto ablatum* Ex. 22, 2, 3.

גְּנֻבַת n. pr. viri 1 Reg. 11, 20.

גַּנָּה f. pl. גַּנּוֹת; *hortus* Jes. 1, 30. Job 8, 16. Am. 4, 9. 9, 14. — Rad. גָּנַן.

גִּנָּה f. id. Esth. 1, 5. 7, 7, 8. Cant. 6, 11. — Rad. גָּנַן.

גְּנָזִים m. pl. undè constr. גְּנָזֵי; 1) *thesauri* Esth. 3, 9. 4, 7. — 2) *cistæ*, in quibus merces pretiosiores reconduntur Eze. 27, 24. — Rad. גנז chald. arab. *abscondit, in thesauro reposuit.*

גַּזְבָּךְ m. undè pl. cum suff. גַּזְבָּכָיו, *gazophylacia ejus* (templi) 1 Par. 28, 11. — Rad. גנז cum termin. chald. ך.

גָּנַן 1 pers. גַּנּוֹתִי; inf. absol. גָּנוֹן; (vicin. כָּנַן, עָנַן) pr. *texit, obtexit*, translatè *protexit*, ubique de Deo homines protegente, cum עַל et אֶל 2 Reg. 19, 34. 20, 6. Jes. 31, 5. 37, 35. 38, 6.

Digitized by Google

Hiph. fut. יָגֵן *proteget* cum עַל et בְּעַד Jes. 31, 5. Zach. 9, 15. 12, 8. — Deriv. גֵּן, גַּנָּה, גִּנָּה, מָגֵן, מִגִּנָּה.

גִּנְתוֹן n. pr. viri Neh. 10, 7. 12, 6. Versu 4 vitiosè legitur גִּנְתוֹי.

גָּעָה *mugiit, boavit;* undè inf. abs. גָּעוֹ (pro גָּעוֹה) 1 Sam. 6, 12. fut. יִגְעֶה Job 6, 5.

גַּעָה n. pr. loci prope Hierosolyma Jer. 31, 39.

גָּעַל; part. f. גֹּעֶלֶת; *fastidivit, cum fastidio abjecit, respuit.* Sæpè dicunt גָּעְלָה נַפְשִׁי אֶת *anima mea fastidit aliquid* Lev. 26, 11, etc. cum בְּ Jer. 14, 19, et sine נֶפֶשׁ Lev. 26, 44. Eze. 16, 45.

Niph. נִגְעַל *abjectus est* 2 Sam. 1, 21.

Hiph. fut. יַגְעִיל; undè Job 21, 10: שׁוֹרוֹ עִבֵּר וְלֹא יַגְעִיל vertunt haud pauci *taurus ejus transmittit* membrum scilicet aut semen, *et non rejicit,* semen temerè et extra matricem vaccæ. Sed, cum געל omninò sit *aliquid ablatum fastidire, rejicere, spernere,* alii post LXX, Aquila, Symmach. et Vulgat. reddunt: *bos* i. e. vacca *ejus concipit nec respuit,* scil. tauri semen. — * Nobis verò sic explanandus locus videtur: *taurus ejus init* vaccam, et vacca *non abjicit* semen; hoc enim modo sua cuique vox servatur genuina significatio; neque obstare debet subita subjecti mutatio, ut callenti linguam hebr. patet omninò. Parùm sibi constat Gesenius in isto loco expediendo; conf. *Lexic. man.* pag. 219, ad Hiph. גָּעַל, et pag. 732, ad Pih. עֵבֶר *.

גֹּעַל m. *fastidium* Eze. 16, 5.

גַּעַל n. pr. viri Jud. 9, 26, 28, 30.

גֹּעֵר; part. act. גֹּעֵר; inf. constr. גְּעֹר undè cum Makkeph גְּעָר־ imper. גָּעַר; fut. יִגְעַר *increpuit, objurgavit,* cum accus. et בְּ Gen. 37, 10. Ruth 2, 16. Jer. 29, 27. Sæpè de Deo aliquem increpante Jes. 17, 13. 54, 9. Ps. 9, 6. 68, 31. 119, 21, maximè ad coercendum eum; hinc *arcuit cohibuit, coercuit* Zach. 3, 2. Mal. 3, 11, sed *ecce increpabo vobis semen,* i. e. vetabo semini, ne germinet Mal. 2, 3. *compescuit* mare Ps. 106, 9. Nah. 1, 4. — Deriv. מִגְעָרֶת et

גַּעֲרָה constr. גַּעֲרַת; suff. גַּעֲרָתוֹ; *increpatio, objurgatio* Prov. 13, 1. Eccl. 7, 5. Job 26, 11. Ps. 76, 7. Ps. 104, 7. Jes. 30, 17. 50, 2.

גָּעַשׁ, undè fut. cum וְ conv. וַתִּגְעַשׁ *concussa est* terra Ps. 18, 8.

Puh. גֹּעַשׁ, undè fut. pl. יִגְעָשׁוּ *commoventur* Job 34, 20.

Hithpah. fut. conv. וַיִּתְגָּעַשׁ *et commovit se, commotus est* de terra 2 Sam. 22, 8 in Keri plur. m. יִתְגָּעֲשׁוּ *commoventur* Jer. 46, 7.

Hithpoh. הִתְגֹּעַשׁ; fut. יִתְגֹּעַשׁ; *vacillavit, titubavit* Jer. 25, 16, *commotus est* Jer. 46, 8.

גַּעַשׁ n. pr. montis Jos. 24, 30. Jud. 2, 9: 2 Sam. 23, 30: 1 Par. 11, 32.

גַּעְתָּם n. pr. viri Gen. 36, 11, 16.

גַּף m. suff. גַּפּוֹ; pl. constr. גַּפֵּי; 1) *dorsum,* ut גַּב; hinc *fastigium* Prov. 9, 3. — 2) *corpus.* Indè בְּגַפּוֹ *cum* (solo) *corpore suo* i. e. cælebs, sine uxore et liberis Ex. 21, 3, 4.

גֶּפֶן c. suff. גַּפְנִי; pl. גְּפָנִים; *vitis* Gen. 40, 9: 2 Reg. 18, 31. Hos. 10, 1. *vera vitis,* strictius dicitur גֶּפֶן הַיַּיִן Num. 6, 4. Jud. 13, 14, quia eodem vocabulo exprimuntur aliæ similes

Digitized by Google

plantæ. Sic גֶּפֶן הַשָּׂדֶה vitis agrestis 2 Reg. 4, 39. *Vitis generosa* figuratè designat generosiorem hominum indolem, et contra *vitis peregrina, vitis Sodomitica* indolem ignobilem et degenerem. — Rad. גפן.

גֹּפֶר m. nomen ligni incogniti Gen. 6, 14. E recentioribus Bochartus (Phaleg I, 4) et Celsius (Hierob. 328) haud male spec. κυπάρισσον, *cupressum*, intelligunt, ad litterarum etiam similitudinem non temere provocantes. — Rad. גפר.

גָּפְרִית f. *sulphur*. Gen. 19, 24. Deut. 29, 22. Jes. 30, 33. 34, 9. Job 18, 15. — Rad. גפר.

גֵּר *inquilinus* vid. Rad. גור.

גֵּר m. suff. גֵּרוֹ, גֵּרְךָ; pl. גֵּרִים; *peregrinus, hospes, alienigena*, homo *extra patriam degens* Gen. 15, 13. Ex. 2, 22. 22, 20, etc. Lev. 19, 34. Jes. 5, 17. Sæpè jungitur syn. תּוֹשָׁב *advena, accola* (cf. Michaël. in Jur. mos. 2, § 38) Gen. 23, 4, oppos. אֶזְרָח *indigena* Ex. 12, 19. Jos. 8, 33. — Rad. גור.

גִּר *calx*, vid. גִּיר.

גּוֹר *catulus leonis*, vid. גור.

גֵּרָא n. pr. viror. Gen. 46, 21. Jud. 3, 15: 1 Par. 8, 7. 8, 3, 5: 2 Sam. 16, 5.

גָּרָב m. *porrigo, scabies maligna* Lev. 21, 20. 22, 22. Deut. 28, 27.

גָּרָב n. pr. 1) viri 2 Sam. 23, 38: 1 Par. 11, 40. — 2) collis in vicinia Hierosolym. Jer. 31, 39.

גַּרְגַּר m. undè pl. גַּרְגְּרִים *grana, baccæ* Jes. 17, 6. — Rad. גָּרַר.

גַּרְגְּרוֹת fem. pl. undè cum suff. גַּרְגְּרוֹתֶיךָ *fauces tuæ, guttura tua* Prov. 1, 9. 3, 3, 22. 6, 21. — Rad. גרר.

גַּרְגָּשִׁי n. pr. populi Cananitici de cujus sedibus non constat Gen. 10, 16. 15, 21. Jos. 24, 11. LXX cum Josepho Ant. Γεργεσαῖος. Euseb. in *Onomast.* sub voc. Γεργεσεί, eum trans Jordanem habitasse tradit.

גָּרַד in Kal inusit., in chal. syr. arab. *scabit, rasit.*

Hithpah. infin. הִתְגָּרֵד *scabere se* Job. 2, 8.

גָּרָה in Kal inusit.

Pih. גֵּרָה; fut. יְגָרֶה; *provocavit, excitavit* litem Prov. 15, 18. 28, 25. 29, 22.

Hithpah. הִתְגָּרָה; imper. apocop. הִתְגָּר; fut. יִתְגָּרֶה, apoc. יִתְגָּר; pr. *se ipsum excitavit* ad iram, ad litem, ad pugnam, indè 1) *irritatus, irâ percitus est* cum ב *contra* aliquem Prov. 28, 4. — 2) *bellum iniit* cum aliquo, seq. ב, et addito aut omisso מִלְחָמָה *bellum* Deut. 2, 5, 9, 19, 24. Jer. 50, 24. — הִתְגָּרָה בְרָעָה *contendic tum infortunio* tanquam cum hoste 2 Reg. 14, 10. Absol. הִתְגָּרָה *bellum gessit* Dan. 11, 10, et cum לַמִּלְחָמָה *excitavit se, surrexit ad pugnam* Dan. 11, 25. — Deriv. גָּרוֹן, תְּגָרָה.

גֵּרָה f. 1) *ruminatio*, cibus, quem ruminando ex imo retrahit jumentum Lev. 11, 3, etc. Deut. 14, 6, 7. — 2) pr. *granum, faba* ut גֵּרַר, deinde *pondere* et *nummo* Hebræorum *minimo, vicesimâ sicli parte* Ex. 30, 13. Lev. 27, 25. Num. 3, 47. 18, 16. Valde enim probabile, Hebræos, pariter atque Græcos et Romanos, in hâc re siliquæ seu ceratii fabis usos esse. — Rad. גָּרַר.

גָּרוֹן m. suff. גְּרוֹנִי; 1) *guttur*, Ps. 5, 10. 69, 4, etc. קָרָא בְגָרוֹן *clama-*

Digitized by Google

vit gutture, i. e. plenâ voce, ore pleno, Jes. 58, 1. — 2) *jugulum, collum*, hinc Jes. 3, 16: *erecto jugulo incedunt*, i. e. altos spiritus gerunt. — Rad. גָּרָה.

גֵּרוּת f. *hospitium* Jer. 41, 17. — Rad. גזר.

גָּרַז in Kal inusit. ut גָּזַר quod vid.

Niph. נִגְרַז *excisus*, seu *exclusus est* Ps. 31, 23. 88, 6. — Deriv. seqq.

גְּרִזִי vel גַּרְזִי n. pr. populi in vicinia Philistææ 1 Sam. 27, 8 Chethib. Hinc forsan הַר גְּרִזִים *mons Garizim*, in agro Ephraim Deut. 11, 29. 27, 12. Jos. 8, 33.

גַּרְזֶן m. *securis* Deut. 19, 5. 20, 19. 1 Reg. 6, 7. Jes. 10, 15.—Rad. גָּרַז.

גָּרֶל m. undè constr. in Chethib Prov. 19, 19. גָּרֶל־חֵמָה *asper iræ*, i. e. iræ asperæ, iracundus et asper; sic Schultens, sed Keri habet גְּדֹל חֵמָה *valens irâ, iracundus*, quod exprimunt omnes veteres interpretes.

גּוֹרָל vid. גּוֹרָל.

גָּרַם, forsitan *seposuit, servavit*. Undè Soph. 3, 3: לֹא גָרְמוּ לַבֹּקֶר *nihil seposuerunt in diem crastinum*. Sic omnes versiones quoad sensum; alii *ossa roserunt* Soph. 3, 3. LXX οὐχ ὑπελίποντο. Vulgat. *non relinquebant ad mane*. Cf. אָצַל לְ Gen. 27, 36.

Pih. גֵּרַם; יְגָרֵם; (denom. à גֶּרֶם) *ossa derosit* al. *confregit* Num. 24, 8. Hinc translatè Eze. 23, 34: *ebibes et exsuges illud* (poculum) וְאֶת־חַרְשִׂיהָ תְגָרְמִי *et testes ejus rodes* i. e. lambes, ne guttam quidem vini in illis relictura.

גֶּרֶם m. pl. גְּרָמִים; suff. גַּרְמָיו; 1) *os* ut עֶצֶם, sed rarius et nonnisi poët. Prov. 17, 22. 25, 15. Job 40, 18. Hinc חֲמוֹר גְּרָם *asinus* ossibus valens, i. e. validus, robustus Gen. 49, 14.— 2) *substantia* rei, res *ipsa* (at עֶצֶם) אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת *super gradus ipsos* 2 Reg. 9, 13.

גַּרְמִי n. pr. viri 1 Par. 4, 19.

גֹּרֶן f. c. cum ה local. גֹּרְנָה; suff. גָּרְנִי; pl. גְּרָנוֹת; constr. גָּרְנוֹת); 1) *area, forum* ante portas urbium, alibi רְחֹב dicta, 1 Reg. 22, 10: 2 Par. 18, 9. — 2) *area*, in quâ fruges triturantur Ruth 3, 2. Hos. 9, 1. Mich. 4, 12, etc. *Proventus areæ* i. e. *fruges* Num. 18, 30: sed Jes. 21, 10: בֶּן־גָּרְנִי *fili areæ meæ* i. e. ô gens patria, quæ nunc conculcata et fracta es, ut fruges in area solent. Parall. מְדֹשִׁי *tritura mea*. Metonym. sumitur pro ipso *frumento* Job 39, 12.— Rad. גרן.

גָּרַס *fractus, comminutus fuit* Ps. 119, 20.

Hiph. fut. conv. וַיַּגְרֵס *confregit* (*dentes meos*) figuratè pro conditione longè molestissimâ et infelicissimâ Thren. 3, 16. Vide infra גָּרַשׁ.

גָּרַע; part. pass. f. גְּרוּעָה vel גְּרֻעָה; inf. constr. גְּרוֹעַ; fut. יִגְרַע; 1) *abrasit* barbam Jer. 48, 37. et in nonnullis codd. Jes. 15, 2. Indè — 2) generatim *detraxit* Jer. 26, 2. Job. 36, 7. Sæpè גָּרַע מִן valet: *detraxit* (*aliquid*) *de* aliquâ re; ita quidem, ut accusativus partis detractæ omittatur Ex. 5, 8, 19. Deut. 4, 2. 13, 1. Eccl. 3 14. Hinc cum acc. *diminuit*, pr. *detraxit de* Ex. 21, 10. Eze. 16, 27. Job 15, 4. Seq. אֶל *attraxit* Job 15, 8.

Niph. fut. יִגָּרַע et יִגָּרֵע. Constr.

Digitized by Google

velita, ut res detrahenda diserte notetur Num. 27, 4. 36, 3, vel ita ut supplestur, נִגְרַע; 1) *detractum est* aliquid (imperson.) Ex. 5, 11. Lev. 27, 18. Num. 36, 3. — 2) *imminutus, inferior fuit* Num. 9, 7. 27, 4.

Pih. fut. יַעְרַע *attrahit* Job 36, 27. — Deriv. מַגְרֵעוֹת.

גָּרַף *rapuit, abripuit, everrit* Jud. 5, 21. — Deriv. אֶגְרוֹף, מַגְרֵפָה.

גָּרַד; *fut.* יָגוֹר, undè cum suff. יִגְרָהוּ; *traxit, rapuit.* Habac. 1, 15. Prov. 21, 7.

Niph. fut. in pausâ יִגָּר *ruminabit* (cibum) Lev. 11, 7; quod tamen ad Kal refert Gesenius. Part. pl. f. נִגָּרוֹת (formæ chald.) *corrasæ* opes Job 20, 28, juxta eumdem Gesen. sed omnes fere alii radici נָגַר tribuunt.

Pohal. part. pl. f. מְגוֹרָרוֹת *dissectæ* 1 Reg. 7, 9.

Hithpoh. part. מִתְגּוֹרֵר *trahens, rapiens* de turbine Jer. 30, 23. — Deriv. גָּרָה, מְגֻרָה, גַּרְגְּרוֹת, גָּרוֹן.

גֵּרָר n. pr. urbis Philistæorum Gen. 20, 1. 26, 1, 17.

גֶּרֶשׁ m. suff. f. גִּרְשָׁהּ; *contusum* Lev. 2, 14, 16. Conf. גָּרַס — Rad. גרשׁ.

גָּרַשׁ; part. act. גֹּרֵשׁ, pass. fem. גְּרוּשָׁה; *expulit* Ex. 34, 11. Jes. 57, 20. It. *abegit, repudiavit* uxorem Lev. 21, 7, 14. 22, 13. Num. 30, 10. Eze. 44, 22.

Niph. נִגְרַשׁ; part. נִגְרָשׁ 1) *expulsus est* Jon. 2, 5. — 2) *propulsus*, seu *abreptus est* Amos 8, 8. — 3) *impulsus*, commotus fuit de mare Jes. 57, 20.

Pih. גֵּרַשׁ; infin. גָּרֵשׁ; fut. יְגָרֵשׁ, pl. cum ן parag. יְגָרְשׁוּן; *expulit, abegit* Gen. 3, 24. Ex. 11, 1. 23, 29, 31. Jud. 2, 3.

Puh. גֹּרַשׁ; fut. pl. in pausâ יְגֹרָשׁוּ; *expulsus est* Ex. 12, 30. Job 30, 5. — Deriv. מְגֹרָשׁ et quæ statim sequuntur.

גֹּרֶשׁ m. pr. *quod propellitur, protruditur, hinc proventus.* Deut. 33, 14.

גֵּרֻשָׁה f. undè pl. cum suff. גֵּרֻשֹׁתֵיכֶם *expulsiones vestræ* Eze. 45, 9.

גֵּרְשׁוֹן n. pr. filius Levi, auctor leviticæ Gersonitarum gentis Gen. 16, 11. Ex. 6, 16. Num. 3, 17, etc. Indè patronym. גֵּרְשֹׁנִי Num. 3, 23. 26, 57.

גֵּרְשֹׁם n. pr. 1) filii Mosis Ex. 2, 22. 18, 3. — 2) filii Levi, qui alibi גֵּרְשׁוֹן — 3) aliór. viror. Jud. 18, 30. Esr. 8, 2.

גְּשׁוּר n. pr. vel unius, vel plurium regionum.

גְּשׁוּרִי nom. gent. 1) populi ad radices Hermon Deut. 3, 14. Jos. 12, 5. 13. — 2) populi in vicinia Philistææ Jos. 13, 2: 1 Sam. 27, 8.

גָּשַׁם in Kal. inusit.

Hiph. part. pl. מַגְשִׁמִים *pluere facientes* Jer. 14, 22. Forsan est denom. à seq.

גֶּשֶׁם m. pl. גְּשָׁמִים, constr. גִּשְׁמֵי; 1) *pluvia vehementior, imber* Gen. 7, 2: 1 Reg. 18, 45. Eze. 13, 11. 13. Job 37, 6. — 2) n. pr. viri Neh. 2, 19. 6, 1, 2, quod et גַּשְׁמוּ scribitur.

גֶּשֶׁם m. suff. גִּשְׁמָהּ *imber ejus* Eze. 22, 24.

גֹּשֶׁן n. pr. 1) Ægypti regio, in quâ Israelitæ indè à Jacobi tempore usque ad Mosen (i. e. per 430 annos) habitârunt. Gen. 45, 10. 46, 28, 34. 47,

Digitized by Google

27. 50, 8. Ex. 9, 26. — 2) urbs in tribu Juda Jos. 10, 41. 11, 16. 15, 51.

גַּשְׁפָּא n. pr. viri Neh. 11, 21.

גָּשַׁשׁ in Kal inus. Vicin. est קָשַׁשׁ. Pih. fut. cum ה parag. נְגַשֵּׁשָׁה *palpamus, palpando quærimus* Jes. 59, 10.

גַּת f. pl. גִּתּוֹת; 1) *torcular*, vel potius *cupa (cuve) superior* in quâ uvæ conculcantur, et ex quâ mustum in cupam inferiorem (יֶקֶב) destillat. Joël 4, 13. Neh. 13, 15. Thren. 1, 15. — 2) n. pr. urbis Philistæorum, Jos. 13, 3: 1 Sam. 6, 17. 21, 11: 1 Reg. 2, 39, 40. Indè patron. גִּתִּי. — 3) גַּת חֵפֶר oppidum in tribu Zabulon (cum He locali גִּתָּה חֵפֶר) Jos. 19, 13. — 4) גַּת רִמּוֹן oppidum in tribu Dan. Jos. 19, 45. — Quoad etymon quidem, ad radicem גנן collatam cum arab. رنن *contudit, subegit, pressit*, referunt; undè גַּת, quod contractum est ex גֶּנֶת, ut בָּת ex בֶּנֶת, usurpatur pro יְגֶנֶת. Vi formæ posset referri ad rad. inusit. גנת, vel גתת.

גִּתִּי n. gent. à גַּת no. 2. 2 Sam. 6, 10, 11. 15, 18. Indè fem. גִּתִּית Ps. 8, 1. 81, 1. 84, 1 vel *instrumenti musici* genus, Gathitis familiare, vel initium carminis illis temporibus noti, ad cujus modos cantandum erat; quod præfero ob עַל præpositum.

גִּתַּיִם n. pr. oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 33.

גֶּתֶר n. pr. regionis Aramæorum, cujus fines prorsus ignorantur Gen. 10, 23.

ד

ד Quarta alphabeti littera hebraicè דָּלֶת *Daleth* sonans; in numeralibus valet *quatuor*. — Permutatur haud raro cum ט, ת, et interdum cum ז; quæ ultima permutatio constat, ubi conferantur aliæ linguæ semiticæ.

דָּאַב; infin. cum ה parag. דַּאֲבָה; *tabuit, liquefactus est*, hinc *languit*. Ps. 88, 10. Jer. 31, 25, 31, 12. — Deriv. seq.

דְּאָבָה f. *pavor, timor* Job. 41, 14.

דְּאָבוֹן m. constr. דַּאֲבוֹן *tabes, contabescentia* Deut. 28, 65.

דָּאג m. ut דָּג *piscis*. Neh. 13, 16.

דָּאַג; fut. יִדְאַג; propr. ut דָּאַב *liquefactus fuit*, hinc *timuit, metuit* Jer. 17, 8, cum acc. 38, 19. Jes. 57, 11, מִן Jer. 42, 16; it. לְ person. cui metuimus 1 Sam. 9, 5. 10, 2, et מִן rei, propter quam metuitur Ps. 38, 19. — Deriv. seq.

דָּאג n. pr. viri 1 Sam. 21, 8. 22, 9. Ps. 52, 2. In Chethib 1 Sam. 22, 18. 22 est דּוֹיֵג.

דְּאָגָה f. ut דְּאָבָה *pavor, timor, sollicitudo*. Eze. 4, 16. 12, 18, 19. Jer. 49, 23. Prov. 12, 25.

דָּאָה; fut. יִדְאֶה, apocop. יִדֶּא; *volavit, volitavit* Deuter. 28, 49. Jer. 48, 40. Ps. 18, 11. (De וידא 2 Reg. 17, 21 vid. נָדָא). — Deriv. דַּיָּה et

דָּאָה f. *avis* quædam *rapax*, eaque *celeriter volans*. LXX γύψ. Vulg. *milvus* Lev. 11, 14.

דְּאֵל vid. יִדְאֶלָה.

דֹּאר vid. דּוּר.

דֹּב et דּוּב m. epicœn. pl. דֻּבִּים; 1 Sam. 17, 34: 2 Reg. 2, 24. Jes. 59, 11, *ursus*, Prov. 17, 12. Hos. 13, 8: דֹּב שַׁכּוּל *ursus* (i. e. *ursa*) *catulis orbatus* — Rad. דָּבַב.

Digitized by Google

דְּבָא m. forsan ut Vulg. *senectus*, vel mors. Deut. 33, 25; כְּיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ *ut vita tua, ita senectus tua.* — Rad. דבא.

דָּבַב; undè part. act. דֹּבֵב, Cant. 7, 10, vulgo *loquens*, al. *loqui faciens*, quasi præter. Pohel esset; sed al. ex usu arab. *reptans, leniter incedens*, seu *fluens*; quod quidem valdè commendat הוֹלֵךְ, in parallelism. positum, et de vino usitatum. — Deriv. דוֹב, דב, *et*

דִּבָּה f. constr. דִּבַּת; suff. דִּבָּתְךָ; (rad. דָּבַב no. 2) *obtrectatio, calumnia, infamia*; sumitur vel activè Ps. 31, 14. Jer. 20, 10, vel passivè Gen. 37, 2. Num. 13, 32. 14, 37. Prov. 25, 10.

דְּבוֹרָה f. pl. דְּבֹרִים; 1) *apis* Deut. 1, 44. Jud. 14, 18. Jes. 7, 18. Ps. 118, 12. — 2) n. pr. prophetissæ Jud. 4, 4, 5. 5, 1. — Rad. דָּבַר.

דְּבְיוֹנִים m. pl. 2 Reg. 6, 25 in Keri, *stercora columbarum*, honestè dictum pro חֲרֵי יוֹנִים, ut habet Chethib, pr. *fluor, profluvium columbarum*, à verbo דבא, דבח, in hebr. inus. sed in chald. *fluendi* vim habente.

דְּבִיר m. 1) *adytum* templi Salomonei, alibi קֹדֶשׁ קָדָשִׁים sanctum sanctorum dictum; pars templi interior seu portica i. e. occidentalis. — 2) n. pr. viri Jos. 10, 3. — 3) dictum; 1 Reg. 6, 5, etc. 2 Chr. 3, 16, etc. n. pr. oppidi tribûs Judæ, olim *Kirjath Sepher* dicti Jud. 1, 11. — Rad. דָּבַר.

דְּבֶלָה f. constr. דִּבְלַת; pl. דְּבֵלִים; *palatha, massa* ficuum aridarum *compressa* in modum placentæ 1 Sam. 25, 18. 1 Chr. 12, 40, addito תְּאֵנִים 2 Reg. 20, 7. — Rad. דבל.

דִּבְלָה Eze. 6, 14 aliis videtur vitiosè scriptum pro רִבְלָה (quod vid.); aliis idem est ac sequens.

דִּבְלָתַיִם Num. 33, 46, et בֵּית דִּבְלָתַיִם Jer. 48, 22, n. pr. oppidi Moabitarum. Hieronym. *Deblatai.*

דָּבַק et דָּבֵק; infin. cum ה parag. דָּבְקָה; fut. יִדְבַּק, fem. cum ן parag. et in pausâ תִּדְבָּקִין; 1) *adhæsit* spec. firmiter seu visco, *agglutinatus est.* Constr. sq. בְּ Job 19, 20, אֶל Jer. 13, 11, לְ Ps. 102, 6. Thren. 4, 4: *adhæret lingua lactantis palato suo* (præ siti, ariditate). Ps. 22, 16. Eadem locutio usurpatur de eo, qui obmutescit reverentiâ ductus Job 29, 10. Ps. 137, 6. Deut. 13, 18: *nec quidquam manibus tuis adhæreat*, h. e. ne quidquam surripias. Job 31, 7, Metaph. *secutus est aliquem, ei adhæsit* Ruth 2, 8, 21, sq. בְּ V. 23. Hinc *addictus est alicui*, singulari ejus amore ductus (κολλᾶσθαι τινί), cum בְּ et לְ Deut. 10, 20. 11, 22: 2 Sam. 20, 2: 1 Reg. 11, 2. Jos. 23, 12. Gen. 2, 24. 34, 3, cum אַחֲרֵי Ps. 63, 9. — 2) *assecutus est, attigit* aliquem, cum accus. בְּ et אַחֲרֵי Gen. 19, 29. Deut. 28, 60. Jer. 42, 16.

Puh. fut. pl. in pausâ יְדֻבָּקוּ *conglutinantur, cohærent* Job 38, 38. 41, 9.

Hiph. הִדְבִּיק; fut. יַדְבִּיק, apocop. יַדְבֵּק, pl. יַדְבִּיקוּ et irreg. יִדְבְּקוּ; 1) *fecit adhærere, agglutinavit* Eze. 3, 26. 29, 4. Jer. 13, 11. — 2) *persecutus est*, cum accus. Jud. 18, 22. 2 Sam. 1, 6, et אַחֲרֵי Jud. 20, 45: 1 Sam. 14, 22. 31, 2. — 3) *assecutus est, attigit* Gen. 31, 23. Jud. 20, 42, nec non causat. *fecit, ut attingeret* Deut. 28, 21.

Digitized by Google

Hoph. part. מְדֻבָּק *agglutinatus* Ps. 22, 16. — Derivat. seq.

דָּבֵק, f. דְּבֵקָה; pl. m. דְּבֵקִים; *adhærens* 2 Par. 3, 11. Metaph. *deditus* addictus Deut. 4, 4: 2 Reg. 3, 3. Prov. 18, 24.

דֶּבֶק m. pl. דְּבָקִים; 1) *ferruminatio* metalli Jes. 41, 7. — 2) *junctura, commissura* 1 Reg. 22, 34: 2 Chr. 18, 33.

דָּבַר; in Kal non occurrit, nisi part. act. דֹּבֵר pl. דֹּבְרִים, constr. דֹּבְרֵי; pl. f. דֹּבְרוֹת; pass. דָּבָר; infin. cum suff. et in pausâ דָּבְרֵךְ. Variæ hujus radicis significationes quæ apparent, aliæ in derivatis, aliæ in verbo ipso, aliæ demum in linguis cognatis, hunc in modum dispescendæ esse per multis videntur. 1) *seruit, nexuit, ordinavit;* indè — 2) *duxit, egit,* spec. pecudes *pastum egit,* populum *rexit, administravit in ordinem coëgit, subegit.* — 3) *secutus est, à tergo* seu *ponè fuit.* — 4) *insidiatus est, perdidit.* — 5) à primariâ nectendi et serendi potestate oritur significatio in verbo frequentissima *loquendi*, propr. *verba serendi* (conf. *sermo* et *dissero* à *serendo*, et gr. εἴρω, *necto* et *dico*). Ex. 6, 29. Num. 27, 7. 32, 27. 36, 5. Ps. 5, 7. Prov. 25, 11. — Notand. דִּבֶּר שָׁלוֹם לְ *loquens pro salute*, alicujus Esth. 10, 3.

Niph. נִדְבַּר; part. plur. נִדְבָּרִים; reciprocè *collocutus est* alter cum altero, Mal. 3, 16, seq. בְּ Eze. 33, 30. Ps. 119, 23, et עַל Mal. 3, 13.

Pih. דִּבֵּר et in mediâ sententiâ דִּבֵּר; part. מְדַבֵּר, f. מְדַבֶּרֶת, pl. m. מְדַבְּרִים, f. מְדַבְּרוֹת; infin. cum suff. דַּבְּרוֹ; imp. דַּבֵּר; fut. יְדַבֵּר, cum ה parag. יְדַבְּרָה, in pausâ יְדַבֵּרָה, pl. cum ן parag. יְדַבְּרוּן; 1) *locutus est*, diversum ab אָמַר *dixit.* Ponitur autem — a) absol. Num. 12, 2. Eze. 3, 18. Job. 11, 5, etc. — b) Cum acc. ejus, quod quis loquitur, Ex. 6, 29. Ps. 101, 7. Jes. 45, 19. Dan. 11, 27, etc. דִּבֶּר דְּבָרִים *verba locutus est*, nil amplius, quemadmodum latinè dicunt *verba dare.* Hos. 10, 4. — Sed דִּבֶּר דִּבְרִיו *causam suam dixit, egit* (*plaider sa cause*) sensu forensi Jos. 20, 4: 2 Sam. 19, 30. Rarò, ut אָמַר *dixit;* sed potius in hoc casu לֵאמֹר est subaudiendum. Gen. 41, 17. Ex. 32, 7: 1 Reg. 21, 5. Eze. 40, 4. Dan. 2, 4, etc. Personam, quâcum colloquimur, præcedunt particulæ בְּ Num. 12, 6, 8. Zach. 1, 9. etc. אֶל Gen. 8, 15. 19, 14 et לְ Jud. 14, 7, עִם Gen. 31, 29. Deut. 5, 4; præpos. אֵת (cum) Gen. 23, 8. 42, 30, עַל Jer. 6, 10. Semel cum acc. *allocutus est* Gen. 37, 4, conf. λέγειν τινά, *alicui dicere. Loqui de aliquo* vel *de aliquâ re* ponitur cum acc. Gen. 19, 21. 23, 16. Ruth 4, 1. cum בְּ 1 Sam. 19, 3, אֶל Job 42, 7, עַל 1 Reg. 2, 19. Dan. 9, 12. Jer. 25, 13. 42, 19. — *Contra* aliquem *loqui* cum עַל Ps. 109, 20. Jer. 29, 32. Deut. 13, 6; vel בְּ Num. 21, 7. Job 19, 18. Ps. 50, 20. 78, 19. Sed דִּבֶּר בְּ est etiam *per* aliquem *locutus est*, aliquo *usus est interprete* Num. 12, 2: 2 Sam. 23, 2: 1 Reg. 22, 28. — *Loqui* autem, docente contextu, sæpè est — a) *promittere* Deut. 19, 8. Jon. 3, 10, cum acc. rei Deut. 6, 3, cum אֶל et עַל person.; et in malam partem *minari* Ex. 32, 14. — b) *præcipere*, *jubere* Gen. 12, 4. Ex. 1, 17. 23, 22. *admonere* 1 Sam. 25, 17. — c) *elo-*

Digitized by Google

qui carmen, id quod *canere* Jud. 5, 12. — d) *alloqui* mulierem, i. e, *in matrimonium expetere*, sq. לְ Jud. 14, 7, בְּ 1 Sam. 25, 39. — Insuper notandæ sunt hæ locutiones, quæ cæterum è contextu facilè expediuntur: — e) דִּבֵּר עַל־לֵב פ׳ *blandè allocutus est aliquem, consolatus est*, — f) דִּבֵּר בְּלִבּוֹ, אֶל לִבּוֹ, עַל לִבּוֹ, עִם לִבּוֹ *secum locutus est*. — g) דִּבֵּר טוֹב טוֹבָה עַל (de Deo) *bona locutus est de aliquo*, promisit. Num. 10, 29. 1 Sam. 25, 30. Jer. 18, 20. דִּבֵּר רָעָה עַל *mala* alicui *decrevit, inflixit*. 1 Reg. 22, 23. Jer. 11, 17. 19, 15. 26, 19. 35, 14, sq. אֶל 36, 31. — h) דִּבֵּר טוֹבוֹת אֶל, אֶת *blandè cum aliquo locutus est* 2 Reg. 25, 28. Jer. 12, 6, it. דִּבֵּר שָׁלוֹם עִם *amicè, quietè cum aliquo locutus est*. Ps. 28, 3, seq. אֶת Jer. 9, 7, seq. אֶל *salutem nuntiavit, promisit*. Ps. 85, 9, et בְּ *fausta apprecatus est* Ps. 122, 8, אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ *fausta tibi apprecor*; sed absolutè Ps. 35, 20. — i) Quoad אֶת, vid. מִשְׁפָּט. — 2) *insidias, perniciem struxit* Ps. 127, 5; hinc *perdidit, delevit* 2 Par. 22, 10 (conf. אָבַד loco parallelo 2 Reg. 11, 1).

Puh. part. מְדֻבָּר *dictus* Ps. 87, 3. fut. יְדֻבַּר־בָּהּ *sermo erit de eâ, expetetur* in matrimonium Cant. 8, 8.

Hiph. fut. conv. וַיְדַבֵּר *subegit, subjecit* Ps. 18, 48. 47, 4.

Hithp. part. מִתְדַּבֵּר *colloquens* Num. 7, 89. 2 Sam. 14, 13. Eze. 2, 2, pro מִתְדַּבֵּר. — Deriv. דְּבִיר, מִדְבָּר, דְּבוֹרָה, et seqq.

דָּבָר m. constr. דְּבַר, suff. דְּבָרִי; pl. דְּבָרִים, constr. דִּבְרֵי; suff. דִּבְרֵיהֶם;

1) *verbum* λόγος Gen. 44, 18, etc. Sæpè in pl. Gen. 29, 13. Ex. 4, 28. 18, 19, etc Sæpè etiam in sing. collect. *verba, sermo, vox* Job 15, 3. דְּבַר שְׂפָתַיִם *vox labiorum* i. e. *sermo futilis, inanis* Jes. 36, 5. נְבוֹן דָּבָר *sermonis peritus* 1 Sam. 16, 18. Spec. est — a) *promissio, promissum*, 1 Reg. 2, 4. 8, 20. 12, 16. Ps. 33, 4. 56, 5. — b) *præceptum, edictum* Esth. 1, 19. Jos. 1, 13: 1 Sam. 17, 29: Jes. 8, 10. Exod. 34, 28: עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים *decem præcepta, decalogus*. 1 Par. 26, 32: 2 Par. 29, 15. — c) *effatum, sententia*, ut sapientis Prov. 4, 4. 20. 30, 1. 31, 1; imprim. *effatum numinis, oraculum*, Num. 23, 5. 16. Jer. 1, 4. Eze. 3, 16. Job 4, 12. — d) *consilium, sententia proposita*. 2 Sam. 17, 6. — e) *rumor, nuntius* 1 Reg. 10, 6. — 2) *id de quo* dici, sermo fieri *potest, res, res gesta, negotium*, ut λόγος, ἔπος et ῥῆμα דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה *res gestæ, facinora Salomonis* 1 Reg. 11, 41. דִּבְרֵי הַיָּמִים *rerum gestarum commentarii*, 1 Par. 27, 24. Esth. 6, 1. הַדָּבָר הַזֶּה *hæc res, hoc*. Gen. 20, 10. 21, 11, 26. כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה *omnes hæ res, hæc omnia* Gen. 20, 8. כַּדָּבָר הַזֶּה Gen. 18, 25. 32, 20. 44, 7, et כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה 24, 28. 39, 17, 19 *hoc modo, ita*. אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה *his ita gestis, quo facto*. Gen. 15, 1. 22, 1. 39, 7. דְּבַר יוֹם *quotidianum*, hinc דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ *quotidianum suo die*, i. e. *diebus singulis*, Ex. 5, 13, 19. 16, 4. Lev. 23, 37: 1 Reg. 8, 59. It. לְדָבַר בְּדְבַר יוֹם בְּיוֹם 2 Paral. 8, 13 et יוֹם בְּיוֹמוֹ 2 Paralip. 8, 14. 31, 16. — hinc 3) *aliquid*. Gen. 18, 14. אֵין דָּבָר, לֹא דָבָר *nihil* 1 Sam. 20, 21. כָּל־דָּבָר *omnis, ulla res*. Num. 31, 23. Deut.

Digitized by Google

17, 1. דָּבָר טוֹב *aliquid boni* 1 Reg. 14, 13. דָּבָר טָמֵא *impuri quiddam* Levit. 5, 2. — 4) *causa, ratio,* Jos. 5, 4. Hinc. עַל דְּבַר *propter* Gen. 12, 17. 20, 11. 43, 18. עַל דִּבְרֵי id. Deut. 4, 21. Jer. 7, 22. 14, 1. עַל דְּבַר אֲשֶׁר (sequente verbo) *propterea quod* Deut. 22, 24. 23, 5 : 2 Sam. 13, 22. — 5) *causa*, sensu forensi Ex. 18, 16, 22. 22, 8. Job 19, 28. Esdr. 10, 16. Jos. 24, 4, etc. Hinc בַּעַל דְּבָרִים *qui causas habet* Ex. 24, 14.

דֶּבֶר m. pl. דְּבָרִים, undè cum suff. דְּבָרֶיךָ (Hos 13, 14) pr. *pernicies, mors*, hinc *pestis* Ex. 9, 3. Deut. 28, 21 : 2 Sam. 24, 13 : 1 Reg. 8, 37, etc. LXX. plerumque θάνατος cf. Sir. 39, 29. conf. Eccli 39, 29.

דֶּבֶר m. undè cum. suff. דְּבָרָם, דְּבָרוֹ, *pascuum ejus, eorum* Jes. 5, 17. Mich. 2, 12.

דִּבְרוֹת pl. f. *rates*, ut quæ per mare, flumina aguntur, 1 Reg. 5, 23.

דִּבְרָה f. undè pl. cum suff. Deut. 33, 3 : יִשָּׂא מִדִּבְרוֹתֶיךָ *accipit* (Israël) *de verbis, præceptis tuis*; sic rectè LXX et Vulgat.

דִּבְרָה f. constr. דִּבְרַת, cum י parag. דִּבְרָתִי; suff. דִּבְרָתִי; ut דָּבָר; 1) *ratio, modus*. Ps. 110, 4 : *tu es sacerdos in æteruum* עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק *secundum rationem Melchisedek* LXX κατὰ τὴν τάξιν, Vulgat. *secundum ordinem*. Paul. in Epist. ad Hebr. 5, 6 ut LXX, sed 7, 15 κατὰ τὴν ὁμοιότητα, Vulgat. *secundum similitudinem* — 2) *causa*, hinc עַל דִּבְרַת *propter* Eccl. 3, 18. 8, 2. עַל דִּבְרַת שֶׁ *ideò ut* 7, 14. — 3) *causa*, sensu forensi Job 5, 8.

דְּבַשׁ m. suff. דִּבְשִׁי *mel*. Spec. est 1) *mel apum* Lev. 2, 11 : 1 Sam. 14, 26. Prov. 16, 24, etc. דְּבַשׁ מִצּוּר et דְּבַשׁ מִסֶּלַע *mel ex rupe* i. e. mel quod apes deponunt in rupium rimis et fissuris Deut. 32, 13. Ps. 81, 17. sic intellige *mel silvestre* de quo 1 Sam. 14, 26, 27. — 2) *mel uvarum*, i. e. mustum, seu syrupus ex uvis passis confectus, quem hodieque ex Palæstinâ, imprimis ex Hebronis regione, in Ægyptum deportari solet Gen. 43, 11. Eze. 27, 17 : 2 Par. 31, 5. Cæterum conf. quæ diximus in *Introd. histor. et critique aux livr. de l'Anc. et du Nouv. Test. T. II. contenant l'Archéol. Biblique, pag.* 209, 228.

דַּבֶּשֶׁת f. — 1) *gibbus* cameli Jes. 30, 6. — 2) n. pr. oppidi, Jos. 19, 11. — Etymon latet omninò.

דָּג m. pl דָּגִים, constr. דְּגֵי; pr. *mirificè se multiplicans* (rad. דָּגָה), hinc *piscis* Gen. 9, 2. Num. 11, 22 : 1 Reg. 5, 13. Job 40, 31. Jon. 2, 1, 11. Neh. 3, 3. — Indè verbum denomin. דוּג.

דָּגָה f. constr. דָּגַת; דָּגָתָם; id. Deut. 4, 18. Jon. 2, 2, plerumque collectiv. Gen. 1, 26. 28. Ex. 7, 18. 21. Num. 11, 5. Eze. 29, 4. 5.

דָּגָה *mirum in modum multiplicatus, auctus est*; fut. pl. יִדְגּוּ *perquàm maximè multiplicentur* Gen. 48, 16. — Deriv. דָּגָן, דָּגָה, דָּג.

דָּגוֹן n. pr. Philistæorum idoli, quod capite manibusque humanis erat, et reliquo corpore piscem referebat 1 Sam. 5, 2, 3, 4. Jud. 16, 23. בֵּית דָּגוֹן *templum Dagon* 1 Par. 10, 10, alibi n. pr. loci, vid. in בַּיִת.

דָּגַל *vexilla erexit*. Verbum denomin. à דֶּגֶל undè fut. נִדְגַּל *vexilla*

Digitized by Google

erigemus Ps. 20, 6. LXX et Vulgat. *magnificabimur*, legentes vel conjicientes נגדל. Part. pass. דָּגוּל *instar vexilli elatus, conspicuus, insignis*, de juvene Cant. 5, 11.

Niph. part. f. pl. כַּנִּדְגָּלוֹת *vexillis instructæ copiæ* Cant. 6, 4, 10.

דֶּגֶל m. suff. דִּגְלוֹ; pl. דְּגָלִים, constr. דִּגְלֵי *vexillum militare* idque *majus* (minora enim dicuntur אתות) Num. 1, 52. 2, 2, etc. Cant. 2, 4.

דָּגָן m. constr. דְּגַן; suff. דְּגָנִי; pr. *mirum in modum se multiplicans*, dein *frumentum*, Gen. 27, 28, 37. Num. 18, 27. Deut. 28, 51, de *pane* Thren. 2, 12. — Rad. דָּגָה.

דָּגַר ut chald. דְּגַר et ut rectè Vulgat. habet, *fovit* ova pullosque, Jes. 34, 15. Jer. 17, 11.

דַּד m. dual דַּדַּיִם; constr. דַּדֵּי; suff. f. דַּדַּיִךְ, דַּדַּיָּךְ; *utraque mamma* Eze. 23, 3, 8, 21. Prov. 5, 19.

דָּדָה in Kal inusit.

Hithp. חִדַּדָּה (pro חִתְדַּדָּה); undè fut. אֶדְדֶּה *lentè incedam* i. e. modestè et submissè agam lugentium more Jes. 38, 15. Quoad Ps. 42, 5: אֶדַּדֵּם *incedam lentè cum eis* (de solemni pompæ tarditate) est pro אֶדַּדֵּה עִמָּהֶם.

דָּדָן n. pr. populi et regionis in Arabiâ septentrionali, Gen. 10, 7. 25, 3. Jer. 25, 23. Eze. 27, 15, etc.

דְּדָנִים m. pl. *Dodanæi*, n. pr. populi Gen. 10, 4. Sed Samar. et LXX legerunt רֹדָנִים *Rhodii*, quod ipse textus hebr. refert in 1 Par. 1, 7.

דֹּהַם in Kal inusit.

Niph. part. נִדְהָם *stupefactus, attonitus* subito infortunio, ex usu Arab. Jer. 14, 9.

דָּהַר, undè part. דֹּהֵר *celeriter currens concitatissimus* equus Nah. 3, 2. — Deriv. תַּדְהָר, et

דַּהֲרָה f. *cursus equi concitatus*, Jud. 5, 22.

דּוּב, *ursus*, vid. דֹּב.

דּוּב ut דָּאַב *tabuit, languit*.

Hiph. part. f. pl. מַדִּיבוֹת *tabem, languorem injicientes*. Lev. 26, 16.

דּוּג et דִּיג (denomin. à דָּג) *piscari* Jer. 16, 16. — Deriv. דּוּגָה, דָּיָג et

דָּיוּג m. undè pl. דַּיָּגִים *piscatores* Eze. 47, 10 et Jer. 16, 16 in Chetib.

דּוּגָה f. *piscatio* Amos 4, 2.

דּוֹד m. suff. etiam defect. דֹּדֶךָ, דֹּדוֹ; pl. דֹּדִים; suff. דֹּדֶיךָ; 1) *amor*, in solo plurali hoc sensu occurrit et dicitur maximè de amore sexuum Cant. 1, 2. Eze. 16, 6. Prov. 7, 18, etc. — 2) *objectum amoris, amatus* Cant. 1, 13, 14, 16. 2, 3, etc. — 3) *amicus* Jes. 5, 1. Spec. *patris frater, patruus*, Lev. 10, 4. 20, 20: 1 Sam. 10, 14. 15, 16. Esth. 2, 5. Jer. 32, 7, 8, 9; sed versu 12 pro בֶּן־דּוֹד positum esse videtur. — Rad. דוּד.

דּוֹדָה f. undè cum suff. דֹּדָתוֹ, דֹּדָתְךָ; *amita* (patris soror) Ex. 6, 20, it. *patruiuxor* Lev. 18, 14. 20, 20. - Rad. דוּד.

דּוּד m. pl. דּוּדִים et דֻּדִים; 1) *olla* Job. 41, 11: 1 Sam. 2, 14: 2 Par. 35, 13. — 2) *corbis* 2 Reg. 10, 7. Jer. 24, 2. Ps. 81, 7. — Rad. דוּד.

דָּוִד et דָּוִיד n. pr. filii Isai, Israëlitarum regis, sæpissimè occurrit in libris Samuel. עִיר דָּוִד *urbs Davidis* i. e. *Sion* 1 Reg. 3, 1. 8, 1. 9, 24. בֵּית דָּוִד *familia, posteri Davidis* Jes. 7, 2, 13. Jer. 21, 12.

דּוּדָאִים m. pl. constr. דּוּדָאֵי; 1) *corbes* Jer. 24, 1, — * 2) vegetabile genus quoddam odoratum Gen. 30, 14 seqq. Cant. 7, 14. Pleri-

Digitized by Google

que interpretum post LXX, *mandragoras* intelligunt; sed argumenta quibus nituntur, per quam debilia sunt. Nullibi orationis series mandragoræ sensum expetit; magis autem favet Cant. 7, 14 suave olentis floris notioni, nec obstat Gen. loc. cit. Ideò nobis probabilius est דוּדָאִים signare *flores* quosdam *amœnos, amabiles* seu *amoris* ab Hebræis nuncupatos, quem ad modum apud nos Amarantus, trino colore fulgens vocatur *fleur d'amour*.*

דָּוָה ut דָּאַב *languit, ægrotus fuit* præsertim de mulieribus menstruatis. Infin. cum suff. f. דְּוֹתָהּ *languere, languor ejus* Lev. 12, 2. — Deriv. מַדְוֶה, דַּוִּי, דָּוִי, דָּוֶה.

דָּוֶה m. et f. דָּוָה; 1) *languidus, a*, de mulieribus menstruatis. Lev. 15, 33. 20, 18. Indè forsan דָּוָה est Jes. 30, 22 metonymicè *vestis menstruata* — 2) *æger* animi, *tristis* Thren. 5, 17. — 3) *afflictus, miser* Thren. 1, 13.

דּוּחַ in Kal. inus. ut דָּחָה, נָדַח.

Hiph. הֵדִיחַ; fut. יָדִיחַ; 1) *pepulit, trusit*. Jer. 51, 34. — 2) *abluit, dispulit sordes, purgavit* altare 2 Chron. 4, 6. Eze. 40, 38, culpam cædis perpetratæ Jes. 4, 4.

דַּוִּי m. *languor, morbus* Ps. 41, 4, Sed דְּוִי Job 6, 7 plerisque est pl. constr., undè חֲמָה כְדְוִי לַחְמִי vertunt: *sunt sicut dolores panis*, per hypallagen pro *pane* seu *cibo dolorum* (conf. Ps. 127, 2), i. e. cibis molestis, et dolores creantibus. Gesenius (in Lexic.) reddendum existimat: *his simile est tædium s. immundities cibi mei*; « sed, ut rectè animadvertit Rosenmüller (Schol. in Job, l. cit.); illa *impuri* nomini דַּוִּי tributa significatio neque hebraeæ, neque cognatæ alicujus linguæ usu probari potest.... Ego, pergit Rosenmüller, ego non dubito iis accedere, qui כְּדַוִּי idem valere existimant, quod כְּדֵי Jud. 6, 5, *sicut, tanquam*. Nam quod eo loco legitur, כְּדֵי־אַרְבֶּה, exponitur Cap. 7, 12. per כָּאַרְבֶּה. Ita et h. l. כְּדְוִי־לַחְמִי pro כְּדַוִּי־לַחְמִי Certè nisi hoc statuas, aptum sensum ex verbis hebraicis non facile elicias..... Integri versûs sententia ergo hæc erit: quæ summum mihi fastidium creant à quibus in totum abhorret stomachus meus, iis pro cibis uti cogor. Perstat in comparatione, versu superiori institutâ, malorum quæ sibi immituntur cum cibis injucundis sibi obstrusis. »

דָּוִי m. *æger* animi Jes. 1, 5. Jer. 8, 18. Thren. 1, 22. — Rad. דָּוָה.

דָּוִיד vid. דָּוִד.

דּוּךְ ut דָּכַךְ *tundere, contundere* Num. 11, 8. — Deriv. מְדוֹכָה.

דּוּכִיפַת f. Lev. 11, 19. Deut. 14, 18 *avis* quædam *impura*, forsan ut LXX. Vulg. Arab. Bochart, etc. *upupa*. — Quoad etymon, componi volunt alii ex דּוּ, ut arab. *dzou*, nempè *dominus, possessor*, et כַּפַּת, id est, ut in Chald. כֵּיפָא *rupes*; alii ex innsit. דּוּךְ quod Arab. דִּיךְ scriptum *gallus* sonat; et ex כִּיפָא; aliis tandem est quidem דּוּךְ *gallus*, sed פַּת *stercus* significare existimant, collat. arab. פתא *stercus excrevit*. Quæ omnia appositè conveniunt upupæ.

דּוּמָה f. 1) *silentium*, metaph. *sepulchrum*, vel *status mortuorum* Ps. 94, 17. 115, 17. — 2) n. pr. tribûs et regionis Ismaëliticæ in Arabiâ Gen. 25, 14. Jes. 21, 11. — Rad. דּוּם.

Digitized by Google

דוּמִיָּה et דְּמִיָּה f. 1) *silentium* et adv. *tacitè* Ps. 39, 3, *quies, pax* Ps. 22, 3. — 2) *silens expectatio, fiducia* in Deo reposita Ps. 62, 2. 65, 2. — Rad. דוּם.

דּוּם m. *silens, mutus* Hab. 2, 19, *quietè confidens* Thren. 3, 26. Hinc adv. *tacitè* Jes. 47, 5. — Rad. דוּם.

דּוּמֶשֶׂק n. pr. vid. דַּמֶּשֶׂק,

דּוּן vel דִּין undè fut. יָדוּן *permanebit* Gen. 6, 3. Sic omnes veteres versiones saltem quoad sensum. Cætera vid. in rad. דִּין.

דִּין m. *judicium* Job. 19, 29 in Keri, sed Chethib דִּין refert.

דּוּנָג et דֹּנַג m. *cera* Ps. 22, 15. 68, 3. 97, 5. Mich. 1, 4. — Rad. דנג.

דּוּץ undè fut. f. תָּדוּץ *exsultabit, exsiliet* Job. 41, 14.

דּוּר 1) pr. ut in arab. *circumire, in orbem ire.* — 2) *commorari, habitare* Ps. 84, 11. — Deriv. מָדוֹרָה et seqq.

דּוֹר m. 1) *orbis, circuitus* Jes. 29, 3. — 2) *pila rotunda* Jes. 22, 18. — 3) *rogus, strues* lignorum *rotunda* Eze. 24, 5.

דּוֹר et דֹּר m. suff. דּוֹרוֹ; pl. m. דּוֹרִים, fem. דּוֹרוֹת; suffix. דּוֹרוֹתָם, דּוֹרוֹתָיו; 1 *periodus, orbis vitæ annorum* (*génération*) Num. 32, 13. Eccl. 1, 4. Job 42, 16, etc. De generatione venturâ, de posteris, Gen. 17, 7. Ex. 12, 14. Lev. 3, 17, etc. Sic לְדוֹר דֹּר *ad omnes ætates* (*futuras*) Ex. 3, 15. Joël 4, 20, לְדוֹר וָדוֹר Ps. 10, 6. 33, 11. 49, 12. עַד דֹּר וָדֹר Jes. 13, 20. Ps. 110, 5. מִדֹּר דֹּר Ex. 17, 16. Alibi etiam de ætate præteritâ Deut. 32, 7. Jes. 58, 12. — 2) *habitatio* Jes. 38, 12. Ps. 49, 20: דּוֹר אֲבוֹתָיו *domus patrum suorum*, i. e. infernus. — 3) n. pr. urbis, vid. נָפָה.

דּוּשׁ, דּוֹשׁ et דִּישׁ; præter. דָּשׁ; part. f. דָּשָׁה vel דָּשָׁא (Jer. 50, 11); infin. cum suff. דִּישׁוֹ, דּוּשָׁם; imper. f. דּוּשִׁי; fut. יָדוּשׁ (cognat. אָדַשׁ); 1) *terere, conterere*, maximè *calcando*; undè *conculcare* Hab. 3, 12. Job 39, 15. Metaph. *comminuere* hostes, *vim* eorum *infringere* Mich. 4, 13. — 2) *triturare* frumentum, de bobus qui pedibus frumentum exculcant Deut. 25, 4. Jer. 50, 11. Hos. 10, 11, et de hominibus bovem triturantem agentibus 1 Par. 21, 20: Hinc *triturare* captivos, quod fiebat in areâ tribulis ferreis Jud. 8, 7. Amos 1, 3.

Niph. נָדוּשׁ; infin. constr. הִדּוּשׁ; *conculcatus est*, Jes. 25, 10.

Hoph. fut. יוּדַשׁ *triturabitur* Jes. 28, 27. — Deriv. דִּישׁ, דִּישׁוֹן, מְדוּשָׁה.

דְּחָה; part. act. דּוֹחֶה, pass. fem. דְּחוּיָה; infin. absol. דָּחֹה (cognat. דָּחַה, דּוּחַ, נָדַח); *trusit, impulit* pecul. ad. lapsum Ps. 35, 5. 62, 4.

Niph. נִדְחָה, undè fut. יִדָּחֶה *detrudetur*, in pernitiem ruet Prov. 14, 32.; pl. יִדָּחוּ *impellentur* Jer. 23, 12, est à דָּחַה. Quoad part. pl. constr. נִדְחֵי, vid. in נָדַח.

Puh. præt. pl. דֻּחוּ *impulsi sunt* ad lapsum Ps. 36, 13. — Deriv. דִּחִי, מִדְחֶה.

הִדִּיחַ ut דָּחָה; hinc Niph. fut. pl. יִדַּחוּ Jer. 23, 12. Sed si יִדָּחוּ legatur ad דָּחָה referri potest.

דִּחִי m. in pausâ דְּחִי; *impulsio* ad lapsum, hinc *lapsus, eversio* Ps. 56, Ps. 116, 8. — Rad. דָּחָה.

Digitized by Google

דֹּחַן m. forsan ut in arab. *holcus*, frumenti genus, cujus plures species coluntur in Italia, Syria, Ægypto, etc. Communiter *panicum*, *milium* intelligunt. — Rad. דחן.

דְּחַף, undè part. pass. pl. דְּחוּפִים *impulsi, concitati ad motum celeriorem* Esth. 3, 15. 8, 14.

Niph. נִדְחַף *impulsit se, properavit* 2 Par. 26, 20. Esth. 6, 12. — Deriv. מַדְחֵפוֹת.

דָּחַק; part. act. דּוֹחֵק, undè pl. m. cum suff. דֹּחֲקֵיהֶם *oppressores eorum* Jud. 2, 18. Fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יִדְחָקוּן *trudent, prement* Joël 2, 8.

דַּי m. constr. דִּי; cum suff. et in pausâ דַּיָּךְ, דַּיָּם; *sufficientia, sufficiens* et adverb. *satis, affatim*. Hinc Mal. 3. 10 : *effundam vobis benedictionem* עַד בְּלִי דַי *usque ad defectum sufficientiæ*, seu usque dum deficiat abundantia mea; quod cum fieri nequit, sensus est : Effundam vobis benedictionem perpetuam et abundantissimam, adèo ut mihi potius desit sufficientia benedicendi, quàm vobis desint meæ benedictiones. Sic Ps. 72, 2 : *usque ad defectum lunæ*, i. e. quamdiù erit luna, sive in perpetuum. כְּדַי בָּזָיוֹן *juxta sufficientiam contemptionis*, i. e. quantùm satis est contemptionis Esth. 1, 18. Qui sequitur, genitivus plerumque rem personamve designat, cui sufficit aliquid, דַּי שֶׂה *quantùm suffit ad agnum emendum* Lev. 5, 7. Sic דַּיָּם *sufficiens eis* Ex. 36, 7. כְּדַי בָּנוּ *quantùm in nobis erat* Neh. 5, 8. Rarius genitivo id significatur, cujus sat magna copia adest. Prov. 27, 27 : דֵּי חֲלֵב עִזִּים *satis lactis caprarum*. — Cum Præp. a) בְּדֵי *in copiâ* i. e. *quotiès*; hinc Job 39, 25 : בְּדֵי שׁוֹפָר *quoties tuba insonat*. It. *ad sufficientiam*, *pro* Nah. 2, 13. בְּדֵי אֵשׁ *pro igne*, בְּדֵי רִיק *in vanum, incassum* Hab. 2, 13. Jer. 51, 58. — b) דֵּי *secundum copiam, pro ratione* Deut. 25, 2. Jud. 6, 5. — c) מִדֵּי *præ copiâ, juxta copiam*, undè sequent. verbo sive finit. sive infinit. *quoties* 1 Sam. 18, 30 : 1 Reg. 14, 28. Jes. 28, 19. Jer. 20, 8, sic מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה *quotannis* 1 Sam. 7, 16. Zach. 14, 16. — Rad. דוי vel אדי arab. *plenus*, *multus fuit*.

דִּי זָהָב n. pr. loci in deserto Arabiæ haud procul à monte Sinaï, qui ab auri abundantiâ dictus esse videtur, Deut. 1, 1.

דִּיבוֹן n. pr. 1) oppidi ad Arnonem, olim Moabitarum, deindè Rubenitarum, tandem rursus Moabitarum, Num. 32, 34. Jos. 13, 9, 17. Jes. 15, 2. Jer. 14, 18, 22. Sed Jes. 15, 19 דִּימוֹן *scribitur*. — 2) oppidi in tribu Juda Neh. 11, 25. quod et דִּימוֹנָה Jos. 15, 22.

דִּיג *piscari*, vid. דוּג. — Indè

דָּיָג m. pl. דַּיָּגִים *piscatores* Jes. 19, 8, et Jer. 16, 16 in Keri.

דַּיָּה f. pl. דַּיּוֹת; avis quædam rapax in ruinis habitans. LXX κρέας, Vulgat. *milvus*, Bochart. *vultur niger*. — Rad. דיה forsan ut in Chald. דְּיָהָה seu דַּיְהָה *obscurus, obscuratus fuit*.

דְּיוֹ m. *attramentum*, Jer. 36, 18. — Rad. היד.

דִּימוֹן, דִּימוֹנָה, vid. דִּיבוֹן.

דִּין; præt. et part. act. דָּן; infin. דִּין; fut. יָדִין 1) *regere, moderari*, cum accus. Gen. 49, 16 : 1 Sam. 2,

Digitized by Google

10. Zach. 3, 7.—2) *judicare*; sed notand. apud Orientales regendi et judicandi notiones arctè cohærere. Jes. 3, 13. Ps. 7, 9. 50, 4, etc. — Hinc *causam* alicujus *agere*, *absolvere*, *vindicare* Gen. 30, 6. Jer. 5, 28. Ps. 54, 3. Prov. 31, 9, etc. Item *damnavit*, *punivit* sontem, κατακρίνειν Gen. 15, 14. Job 36, 31, seq. בְּ Ps. 110, 6. —3) seq. עִם, *disceptare*, *litigari cum* aliquo Eccl. 6, 10.

Niph. part. נָדוֹן *disceptans*; alter cum altero 2 Sam. 19, 10. — Deriv. præter quæ proximè sequuntur מְדִינָה, דִּין, מָדוֹן, מָדָן, אָדוֹן.

דִּין m. suff. דִּינִי; 1) *judicium* Ps. 76, 9. Prov. 20, 8. Job 35, 14—2) *causa quæ judicatur* Deut. 17, 8. Job 36, 17. Prov. 29, 7, etc. Hinc עָשָׂה דִּין et דָּן דִּין *causam* alicujus *egit*, *defendit*. Ps. 9, 5. 140, 13. Jer. 5, 28. 22, 16. —3) *judicii norma*, *jus* Esth. 1, 13.—4) *lis*, *litigatio* Prov. 22, 10.

דִּינָה n. pr. mulieris Gen. 30, 21. 34, 1 seqq.

דַּיָּן m. constr. דַּיַּן; 1) *judex* 1 Sam. 24, 16. — 2) *vindex*, *patronus*, *causidicus* Ps. 68, 6.

דִּיפַת, 1 Par. 1, 6. Forsan vitiosa lectio pro רִיפַת (qd vide), ut habent plures Codices. Versiones Græc. et Latin. reddiderunt *Riphath*.

דָּיֵק m. *murus* quo obsidentes urbem *circumvallabant* (ligne de circonvallation); sic antiqui interpretes, quibus adstipulantur recentiores permulti et præsertim J. D. Michaëlis (*Supplem. pag.* 439 - 441); aliis inter quos Gesenius numeratur, est *specula*, *turris* in quâ stant oppugnatores, et undè eos vident, qui in muro stant, quin et ea quæ in ipsa urbe sunt, plateas et muros, quemadmodum habet Ephrem. ad Ezech. 4, 2.—Rad. דִּיק ut דּוּק in chald. et syr. *prospicere*, *speculari*, sed in Arab. IV conjug. *circumdare*, *cingere*.

דִּישׁ ut דּוּשׁ *triturare* qd. vid. Inde

דַּיִשׁ m. *trituratio*, *tempus trituramdi* Lev. 26, 5.

דִּישׁוֹן m. 1) *dorcadis species*, de quâ, quid attulerim, vid. in *Archéol. biblique*, *pag.* 110.—Quoad etymon, latet prorsus primaria notio. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 21, 25, 30: 1 Chron. 1, 38, 41.

דַּךְ m. in pausâ דָּךְ; pl. cum suff. דַּכָּיו; pr. *contritus*, *attritus*: hinc *depressus*, *afflictus* Ps. 9, 10. 10, 18. 74, 21. Sed quidam volunt significatu activo accipiendum pro *contundens*, i. e. castigans, reprehendens in Prov. 26, 28, ubi לָשׁוֹן שֶׁקֶר יִשְׂנָא דַכָּיו est *lingua mendax odit castigantes eam*; hunc sensum inquiunt, commendat parallelismus; quippè alterum hemistichium habet: *os blandum parit ruinam*; favent etiam LXX qui *lingua mendax odit veritatem* verterunt. Verumtamen alii aliter intelligunt. Vid. mox infrà דַּכָּיו.— Rad. דכך ut דָּכָא.

דִּכָּא ut דִּכָּה et דּוּךְ in Kal inusit.

Niph. part. pl. m. נִדְכָּאִים *oppressi* Jes. 57, 15.

Pih. דִּכָּא, 2 pers. דִּכָּאתָ (petitâ punctuat. à דִּכָּה); infin. דַּכֵּא cum suff. דַּכְּאוֹ Jes. 53, 10; fut. יְדַכֵּא, 2 pers. pl. cum suff. et נ *epenthet.* more Syrorum תְּדַכְּאוּנַנִי; 1) *contrivit* Ps. 72, 4. 89, 11. Job 6, 9. Metaph. Job. 19, 2.—2) *conculcavit* (pe-

Digitized by Google

dibus) Thren. 3, 34, hinc metaph. *oppressit*, maximè in judicio Jes. 3, 15. Ps. 94, 5. Prov. 22, 22.

Puh. דֻּכָּא; part. מְדֻכָּא, pl. מְדֻכָּאִים; fut. יְדֻכָּא; 1) *confractus, contritus est*, de brachio Job 22, 9. — 2) *contusus est* (plagis) Jer. 53, 3. — 3) *oppressus, confectus est* mœrore Jes. 19, 10. Jer. 44, 10.

Hithp. fut. pl. יִתְדַּכְּאוּ (pro יִתְדַּכָּאוּ) in pausâ יִדַּכְּאוּ *conterentur, opprimentur* Job 5, 4. 34, 25. — Deriv. seq.

דַּכָּא m. pl. דַּכָּאִים, undè constr. דַּכָּאֵי *valdè comminutus* seu substant. *comminutum*, poët. pro *pulvere* Ps. 90, 3. — 2) *confractus, abjectus* animo Jes. 57, 13. Ps. 31, 19.

דָּכָה ut דָּכָא; *contusus est* Ps. 10, 10, in Chethib, nam Keri habet fut. יִדְכֶּה *contundetur*.

Niph. נִדְכֶּה; part. נִדְכֶּה; *confractus, contritus est* Ps. 38, 9, de animo, 51, 19.

Pih. דִּכָּה *contudit, confregit* Ps. 44, 20. 51, 10. — Deriv. דֶּכִי et juxta plures דַּכְּיוֹ.

דַּכָּה f. *contritio* testium, *castratio* Deut. 23, 2. — Rad. דכך.

דֶּכִי m. undè cum suff. דֶּכְיָם; *illisio, collusio*, hinc *fragor eorum*, de fluctibus Ps. 93. — Rad. דָּכָה.

דַּכָּיוֹ m. ut fere דָּכָא *attritus, afflictus* Prov. 26, 28 (mutata tertia radic. ה in ו, cum י otioso, sicut in עָנִיו Num. 12, 3., שָׁלָיו, שָׁלָיו Jer. 49, 31, etc.); undè sensus est: *lingua mendax odit* sive *hostiliter tractat attritum, afflictum*, adeòque afflicto addit afflictionem. Notand. huic explanationi permultùm favere parallelismum. Sed vid. paulò altius דַּךְ.

דַּל m. pr. forsan *pendulus, nutans*, indè *valva* januæ. Metaph. de *labiis* oris; semel occurrit Ps. 141, 3. Conf. Mich. 7, 5. Job 41, 6. — Longè frequentius est fem. דֶּלֶת. — Rad. דָּלָה.

דַּל m. דָּלָה, constr. דַּלַּת; pl. m. דַּלִּים; f. דַּלּוֹת; 1) *exhaustus, attenuatus* corporis viribus, *macilentus* Gen. 41, 19: 2 Sam. 13, 4. — 2) *attenuatus* opibus, *infirmus, impotens* Jud. 6, 15: 2 Sam. 3, 1. — 3) *tenuis* sorte, *ignobilis* Ex. 23, 3. Ruth 3, 10, Jes. 14, 30. Jer. 5, 4. Ps. 41, 2, etc. — Rad. דָּלַל.

דָּלַג, undè part. act. דּוֹלֵג *saliens, exsiliens* Soph. 1, 9.

Pih. דִּלֵּג; part. מְדַלֵּג; fut. יְדַלֵּג; id. Jes. 35, 6, cum accus. Ps. 18, 30, seq. עַל Cant. 2, 8.

דָּלָה; inf. abs. דָּלֹה; fut. יִדְלֶה, undè cum suff. et נ *epenthet.* יִדְלֶנָּה; pr. forsan *pependit deorsum, pendulus fuit*, ut דָּלַל. — * Quem significatum, præterquàm quod ipsi faveat arab., innuere videtur hebr. תָּלָה q. vid. * — 2) *pendere fecit*, i. e. *demisit* urnam in puteum, *hausit*, Ex. 2, 16, 19. Metaph. Prov. 20, 5.

Pih. דִּלָּה *hausit, extraxit* (ex puteo), metaph. *liberavit* Ps. 30, 2. De forma דַּלִּיוּ Prov. 26, 7, vid. ad דָּלַל. — Deriv. דַּל, דָּלָה, דֶּלֶת, דְּלִי, דֻּלִּי, דַּלִּית.

דָּלָה f. undè cum suff. דַּלְתֶּךָ *janua tua* Jes. 26, 20 in Keri, sed Chethib habet in dual דַּלְתֵיךְ. A דָּלָה dimanat dual. דַּלְתַּיִם q. v. infrà in דֶּלֶת.

דַּלָּה f. constr. דַּלַּת; pl. דַּלּוֹת; pr. *res pendula, tenuis tenue quid*, special. 1) *filia tenuia, licium* Jes. 38,

Digitized by Google

12. — 2) *coma pendula* Cant. 7, 6. — 3) *tenuitas, paupertas*, pro concr. *pauperes* 2 Reg. 24, 14. 25, 12. Jer. 52, 15, 16. — Rad. דָּלַל.

דָּלַח, fut. יִדְלַח; *turbavit, lutulentam fecit aquam* pedibus Eze. 32, 2, 13.

דְּלִי m. *haustrum, situla* Jes. 40, 15. — Rad. דָּלָה.

דְּלִי m. id. undè dual. דְּלַיִם, et cum suff. דַּלְיָו *situlæ ejus*, quæ binæ esse solent, Num. 24, 7, ubi: *fluet aqua ex situlis ejus*, i. e. larga erit ei posteritas, multos procreabit liberos; obscæna quidem apud nos metaphora est, sed Orientalibus familiaris. Voces דְּלַיִם, דַּלְיָו efferendæ sunt *dolyayim*, *dolyáv*, remanente aliquandò Chateph-Kamets cum accentu Metheg, ut videre est apud grammaticos. — Rad. דָּלָה.

דְּלָיָה n. pr. viror. Esr. 2, 60. Neh. 6, 10. 7, 62: 1 Chron. 3, 24.

דְּלָיָהוּ n. pr. viror. Jer. 36, 12, 25: 1 Chron. 24, 18.

דְּלִילָה n. pr. mulieris Jud. 16, 4 seqq.

דָּלִית f. undè pl. דָּלִיּוֹת, cum suff. דָּלִיּוֹתָיו; *rami, palmites* Jer. 11, 16. Eze. 17, 6, 23, etc. — Rad. דָּלָה.

דָּלַל; 1 pers. s. דַּלּוֹתִי, 3 pl. דָּלְלוּ et forsan דַּלְיוּ Prov. 26, 7. Quod aliis est imper. Pih. verbi דָּלָה, mutatâ tertiâ radicali in י et extruso Daguesch ex ל schevato. — 1) *deorsùm pependit, pendulus fuit*. De fossoribus in puteos metallicos sese demittentibus Job 28, 4, ubi verte: *deorsùm pendent* (דַּלּוּ) *ab hominum sede* et *vacillant*. Sic Prov. 26, 7: *dependent* (דַּלְיוּ), ut inutile pondus, *crura à claudo, et sententia* pendet æquè inutilis *in ore stultorum*. — 2) *exhaustus est*, de aquis Jes. 19, 6, de hominibus, i. e. *miser, pauper, tenuis fuit*, Ps. 79, 8. 116, 6. 142, 7, de oculis Jes. 38, 14: *languebant oculi mei* suspicientes *in altum*.

Niph. fut. יִדַּל *attenuabitur, debilitabitur*, de populo Jud. 6, 6. Jes. 17, 4, — Deriv. דַּלִּים, דַּלְעָן.

דַּלְעָן n. pr. oppidi tribûs Juda Jos. 15, 38.

דָּלַף, fut. יִדְלֹף; *stillavit, perstillavit* domus, i. e. tecto effracto, inter rimas pluviam decidere sivit. Eccl. 10, 18, it. *lacrymavit* oculus Job. 16, 20, de animo Ps. 119, 28. — Indè

דֶּלֶף m. *stillatio, stillicidium* Prov. 19, 13. 27, 15.

דַּלְפוֹן n. pr. viri Esther 9, 7.

דָּלַק; part. act. pl. m. דֹּלְקִים; infin. constr. דְּלֹק; fut. יִדְלַק; vulgò *arsit, flagravit*, Ps. 7, 14. Obad. 18, hinc translatè *angore æstuavit* Ps. 10, 2, *amore, amicitiâ incaluit*, Prov. 26, 23, *ardenter persecutus est, insectatus est* Gen. 31, 36: 1 Sam. 17, 53. Thren. 4, 19. — *Sed rectiùs forsan propr. ferè ut vicina rad. דָּלַג *saliit, exsiliit*, hinc *cucurrit* post aliquem, eum *insectatus est*; itaquè construitur cum אַחֲרֵי Gen. et Sam. loc. cit. particulæ verò locum tenet accus. in Thren. 4, 19, et ut videtur, in Ps. 10, 2. Translatè dicitur de scintillis, ex igne et flammâ exsilientibus, adeò ut primaria *exsiliendi* vis nunquàm absit, sed contra ex ipsâ eliciatur *ardendi* significatus. Indè commodiùs vertitur Obad. 18: *Et erit domus Jacob ignis et domus Joseph flamma, et domus Esaü stipula*, וְדָלְקוּ בָהֶם *et*

Digitized by Google

emittent (ignis et flamma) *scintillas in eis* (domibus) *et consument eas*. Haud aliter Ps. 7, 14: *sagittas suas* לְדֹלְקִים *scintillantes efficiet;* et Prov. 26, 23: *Argentum scoriarum inductum super testâ* sunt *labia urentia et cor malum*, i. e. labia quæ convicia proferunt et cor pravum sunt prorsùs ut argentum nondum à scoriis defæcatum, atque testa, nimirum res vilissimæ*.

Hiph. infin. abs. הַדְלֵק *scintillare faciendo* ignem Eze. 24, 10; fut. cum suff. יַדְלִיקֵם *scintillare faciet, inflammabit eos* vinum Jes. 5, 11. — Indè

דַּלֶּקֶת f. *febris ardens* Deut. 28, 22.

דֶּלֶת f. suff. דַּלְתּוֹ; pl. דְּלָתוֹת, constr. דַּלְתוֹת, suff. דַּלְתוֹתָיו; 1) *valva* januæ, maximè in pl. et dual. Deut. 3, 5. Jes. 45, 1. Eze. 41, 24, etc. — 2) ipsa *janua, porta* Jud. 3, 23. Gen. 19, 10. Prov. 26, 14. Metaph. de operculo arcæ 2 Reg. 12, 10, de facili accessu Cant. 8, 9, de faucibus crocodili Job 41, 6. — 3) *columnæ* libri Jer. 36, 23, sed aliis sunt *capita* libri ut rabbin. שַׁעַר. — Rad. דָּלַת.

דָּם m. forsan pro אָדָם; constr. דַּם; suff. דָּמוֹ, דָּמְכֶם (pro דַּמְכֶם); pl. דָּמִים, constr. דְּמֵי, suff. דָּמָיו, דָּמֶיךָ, דְּמֵיהֶם; 1) *sanguis* Ex. 7, 19: 2 Reg. 21, 16, etc. אָכַל עַל דָּם (carnem) *comedit cum sanguine* 1 Sam. 14, 32, 55. Eze. 33, 25.—2) *sanguis effusus* per cædem Jes. 9, 4, hinc *cædes* ipsa Lev. 19, 16, et *culpa pro cæde contracta* Gen. 37, 26. Lev. 17, 14. Deut. 17, 8. אֵין לוֹ דָּם *non est cædis reus* Num. 35, 27. Sic *vir sanguinum*, i. e. sanguinolentus, atrox, *domus, urbs sanguinum*, i. e. cædis reæ, *sanguines ejus in eo*, i. e. cædis reus est. — 3) *sanguis uvæ*, i. e. vinum Gen. 49, 11. Deut. 32, 14. — Rad. אָדַם.

דָּם m. fortassè *similitudo;* hinc Eze. 19, 10: *mater tua sicut vitis est* בְּדָמְךָ *ad similitudinem tui*, i. e. tui instar. Al. *in sanguine tuo*, i. e. cùm primùm prodires ex utero sanguine aspersus, necdùm abstersus à sordibus. — Rad, דָּמָה.

דָּמָה; part. act. דֹּמֶה; imp. דְּמֵה; fut. יִדְמֶה; 1) *similis fuit, similis factus est*, cum לְ Ps. 102, 7. 144, 4. Cant. 2, 9. 7, 8, sed Cant. 2, 17 prorsùs pleonast. est לְךָ *tibi;* cum בְּ Eze. 31, 8. — 2) ut דוּם et דָּמַם *siluit, quievit, desiit* Jer. 14, 17, et causat. *finem fecit* rei, *perdidit, vastavit, destruxit* Jer. 6, 2. Hos. 4, 5.

Niph. נִדְמָה; 2 pers. m. cum ה paragog. נִדְמֵיתָה; part. נִדְמֶה; infin. abs. נִדְמֹה; sed תִּדַּמּוּ, יִדַּמּוּ pertinent ad Niph. verbi דָּמַם; 1) *assimilatus est*, seq. כְּ Ps. 49, 13, 21, accus. Eze. 32, 2. — 2) *excisus est, periit* Jes. 6, 5. 15, 1. Jer. 47, 5. Hos. 4, 6. 10, 7, 15. Sophon. 1, 11.

Pih. דִּמָּה; fut. יְדַמֶּה; 1) *comparavit, assimilavit*, seq. אֶל Jes. 40, 18, 25, לְ 46, 5. Cant. 1, 9. Thren. 2, 13. Hinc *parabolas proposuit* Hos. 12, 11 quod aliis est *perdidit*, minùs favente contextu. — 2) *animo sibi informavit, opinatus est* Jes. 10, 7. Ps. 50, 21. Esth. 4, 13, *meditatus est* aliquid facere, seq. לְ Num. 33, 56. Jud. 20, 5: 2 Sam. 21, 5. Jes. 14, 24, *recordatus est*, cum accus. Ps. 48, 10.

Hithp. fut. אֶתְדַּמֶּה pro אֶתְדַּמֶּה *assi-*

Digitized by Google

milabo me Jes. 14, 14. — Deriv. דָּם, דְּמִיּוֹן, דָּמִי, דְּמִי, דְּמוּת.

דְּמָה f. *vastatio, vastatum* quid. Sic Eze. 27, 32: *Quis sicut Tyr*, כְּדֻמָּה *sicut vastata?* — Rad. דָּמַם.

דְּמוּת f. suff. דְּמוּתוֹ; 1) *similitudo* Gen. 1, 26. 5, 1. — 2) *imago* Jes. 40, 18. — 3) *exemplar (modèle)* 2 Reg. 16, 10. — 4) *species, forma*, Eze. 1, 5, 26. Dan. 10, 16. Nonnunquàm כְּדִמּוּת *juxta similitudinem* in adverbium abit *sicut, instar* Ps. 58, 5, omisso etiam כְּ Jes. 13, 4. — Rad. דָּמָה.

דְּמִי m. forsan *quies*. Jes. 38, 10: בְּדִמִּי יָמַי *in quiete dierum meorum, i. e.* hoc tempore vitæ quo tranquillè regnare poteram. Al. *in meridie*, Vulgat. *in dimidio*. — Rad. דָּמַח.

דֹּמִי m. *quies* Jes. 62, 6, 7. Ps. 83, 2 — Rad. דָּמָה.

דִּמְיוֹן m. undè cum suff. דִּמְיוֹנוֹ *similitudo ejus* Ps. 17, 12. — Rad. דָּמָה.

דָּמַם pl. דָּמוּ, in pausâ דָּמוּ; imper. דֹּם, דּוֹם, pl. דֹּמוּ; fut. יִדֹּם, pl. יִדְּמוּ (ex chaldaismo); 1) *siluit, tacuit* Lev. 10, 3. Eze. 24, etc. Seq. לְ *siluit alicui* i. e. cum silentio, reverentiâ eum audivit Job 29, 21, hinc *siluit Jehovæ*, i. e. patienter ejus auxilium exspectavit Ps. 37, 7. 62, 6. — 2) *obstupuit* (cf. שָׁמַם) Ex. 15, 16. Jes. 23, 2. Thren. 2, 10. — 3) *quievit, cessavit, desiit* 1 Sam. 14, 9. Ps. 4, 5. Job 31, 34. Thren. 2, 18. — 4) *substitit* Jos. 10, 12, 13.

Niph. נִדְּמָם pl. נִדְּמוּ; fut. f. תִּדֹּמִי, pl. יִדַּמּוּ, in pausâ יִדֹּמוּ; *excisus est, periit* de hominibus 1 Sam. 2, 9. Jer. 49, 26, etc. *vastata est* regio Jer. 25, 37. 48, 2. Huc forsan referend. Jer. 8, 14, ubi נִדְּמָה *pereamus* est pro נִדָּמָה.

Poh. דִּמֵּם *silere fecit, compescuit* Ps. 131, 2.

Hiph. הֶחֱדִם *exeídit, perdidit* Jer. 8, 14. — Deriv. דָּמָה et

דְּמָמָה f. *silentium, lenis aura* Ps. 107, 25. *Vox silentii* 1 Reg. 19, 12 i. e. vox tenuis, lenis. Job 4, 16.

דֹּמֶן m. *stercus, fimus* 2 Reg. 9, 37. Jes. 5, 25. Jer. 8, 2, etc. — Rad. דמן.

דִּמְנָה n. pr. oppid. tribûs Zabulon Jos. 21, 35.

דָּמַע undè infin. abs. דָּמֹעַ, fut. f. תִּדְמַע; *lacrymatus est* Jer. 13, 17. — Deriv. seq.

דֶּמַע m. suff. דִּמְעֶךָ; *lacryma*, metaph. *succus* arborum ut vitis, oleæ, seu *vinum et oleum* Ex. 22, 28.

דִּמְעָה f. constr. דִּמְעַת; suff. דִּמְעָתִי; pl. דְּמָעוֹת; *lacryma*, plerumque sing. collect. usurpatur. Ps. 6, 7. 80, 6. Thren. 2, 11, etc.

דַּמֶּשֶׂק, n. pr. 1) *Damascus*, urbs Syriæ celeberrima ad radices Antilibani Gen. 14, 15. 15, 2: 2 Sam. 8, 6. Jes. 7, 4, etc. — 2) i. e. אִישׁ דַּמֶּשֶׂק vel בֶּן דַּמֶּשֶׂק, Gen. 15, 2, ut כְּנַעַן Hos. 12, 8 pro כְּנַעֲנִי.

דְּמֶשֶׂק *sericum, pannus sericus artificiosè textus (Damas)* Amos 3, 12. Judæis est *angulus*.

דָּן n. pr. 1) filii Jacobi; hinc nomen tribûs Dan, Gen. 30, 3. Num. 2, 25. Jos. 19, 40-48, etc. — 2) Gen. 14, 14 forsan fontis Jordanis, diversi ab oppido hujus fontis non remoto, et anteà לַיִשׁ nuncupato. Jos. 19, 47. Jud. 18, 29. Cæterum vide quæ dixi-

Digitized by Google

mus in : *Le Pentateuque avec une traduction française et des notes philologiques*, etc. T. 1. Genèse, *pag.* 71. Conf. etiam Clericum et Rosenmüller *in Gen.* XIV, 14. Quoad דָּנָה 2 Sam. 24, 6, idem locus est de quo Jos. 19, 47, cum ה locali.

דָּנָה n. pr. oppidi in tribu Judâ, Jos. 15, 49.

דְּנֵהָבָה n. pr. oppidi Idumæorum Gen. 36, 32 : 1 Par. 1, 43.

דָּנִיֵּאל n. pr. prophetæ, Dan. 1, 6, quod et דָּנֵאל Eze. 14, 14, 20. 28, 3.

דַּעַ m. (infin.); suff. דַּעְיִ; pl. דַּעִים; *cognitio, scientia* Job. 32, 10. 36, 3. 37, 17. — Rad. יָדַע.

דָּעָה (inf. f. præcedentis); pl. דֵּעוֹת; Jes. 28, 9. Ps. 73, 11. Job. 36, 4, seq. accus. Jes. 11, 9. — Rad. יָדַע.

דְּעוּאֵל n. pr. viri Num. 1, 14. 7, 42, quod 2, 14 רְעוּאֵל legitur.

דָּעַךְ; fut. יִדְעַךְ; *exstinctus est*, pr. de lucernâ Prov. 13, 9 : *lucerna impiorum exstinguitur*, i. e. fortuna eorum periit. Job 18, 5, etc. Metaph. de hostibus cæsis Jes. 43, 17.

Niph. נִדְעַךְ *exstinctus est*, *exaruit* de aquis Job 6, 17.

Puh. דֻּעַךְ *exstinctus est* hostis Ps. 118, 12.

דַּעַת (infin. f.); suff. דַּעְתּוֹ; 1) *cognitio, scientia*, passim seq. accus. Jer. 22, 16. Hos. 4, 1. 6, 6. Cum artic. הַדַּעַת *cognitio* κατ' ἐξοχὴν, seu *cognitio Dei* Hos. 4, 6, etiam sine artic. Jes. 5, 13. בְּבִלְי דַעַת *per ignorantiam*, *imprudenter* Deut. 4, 42. 19, 4. Jos. 20, 5. — 2) *intelligentia, intellectus, sapientia* Prov. 1, 4. 2, 6, etc. בְּבִלְי דַעַת *insipienter, temerè* Job 35, 16. 36, 12, etc. יָדַע דַּעַת *sapientiâ pollûit* Prov. 17, 27. — Rad. יָדַע.

דַּפְּי m. in pausâ דַּפֵּי; vel propr. *impulsio*, LXX et Vulgat. *offendiculum;* dein *ruina*, *pernicies* Ps. 50, 20; vel ut Hebræis omnibus est, *infamia*, conjecturâ ex altero membro deductâ. — Rad. דפה vicin. נָדַף, חָדַף *trusit, dispulit*, nisi idem ferè sit דפה atque דבה = דָּבַב undè דִּבָּה *obtrectatio, infamia.*

דָּפַק; part. act. דֹּפֵק; 1) *trusit, propulit acrius* gregem Gen. 33, 13. — 2) *pulsavit* januam Cant. 5, 2.

Hithp. part. pl. m. מִתְדַּפְּקִים *certatim pulsantes* januam Jud. 19, 22.

דַּפְקָה n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 12.

דַּק m. in pausâ דָּק; f. דַּקָּה, pl. דַּקּוֹת; 1) *minutus, comminutus, tenuis* de pulvere Lev. 16, 12. Jes. 29, 5, hinc substant. *minutum, pulvisculus.* Ex. 16, 14. Jes. 40, 15. — 2) *gracilis, macer* Gen. 41, 3 seq. *emaciatus* (*étique*) Lev. 21, 20, *exilis, debilis* de voce 1 Reg. 19, 12. — Rad. דָּקַק.

דֹּק m. pr. *tenuitas*, deindè *pannus, tenuis*, Jes. 40, 20. — Rad. דָּקַק.

דִּקְלָה n. pr. tribûs Joctaniticæ Gen. 10, 27.

דָּקַק; præter. דַּק, in pausâ דָּק; fut. יִדֹּק, cum suff. יְדַקֶּנּוּ; 1) *contudit, comminuit* frumentum Jes. 28, 28, poët. montes Jes. 41, 15. — 2) intrans. *comminutus, tenuis fuit* Ex. 32, 20. Deut. 9, 21.

Hiph. הֵדַק; infin. הָדֵק et הֲדַק; fut. cum suff. אֲדִיקֵם pro אֲדַקֵּם quasi à דוּק esset; fut. conv. וַיָּדֶק; *comminuit* Ex. 30, 36 : 2 Reg. 23, 6, 15 : 2

Digitized by Google

Par. 15, 16. 34, 4, 7. Metaph. 2 Sam. 22, 43. Mich. 4, 13.

Hoph. fut. יוּדַק *comminuetur* Jes. 28, 28. — Deriv. דַּק, דֹּק.

דָּקַר; imp. דְּקֹר, cum suff. דְּקָרֵנִי; fut. יִדְקֹר; *transfodit, transfixit* Num. 25, 8. Jud. 9, 54: Zach. 12, 10, etc.

Niph. fut. יִדָּקֵר *transfodietur* Jes. 13, 15.

Puh. part. pl. m. מְדֻקָּרִים *transfixi* Jer. 37, 10. 51, 4, metaph. *consumpti* ciborum inopiâ Thren. 4, 9. — Deriv. מַדְקֵרוֹת.

דֶּקֶר n. pr. viri 1 Reg. 4, 9.

דַּר m. Esth. 1, 6. *parius lapis*, juxta Vulgat; al. est *margarita*, cùm pavimenta margaritis distincta ab Asianorum luxuriâ non sint alinea, ut pluribus exemplis ostendit Bochart (Hieroz). Sed probabilius *lapis* est quidam *similis margaritæ*. — Rad. דָּדַר.

דְּרָאוֹן m. constr. דִּרְאוֹן; *aversatio, abominatio* Dan. 12, 2. — Rad. דרא arab. *à se repulit* imprim. malum.

דֵּרָאוֹן m. *quod abominationi est* Jes. 66, 24. — Rad. דרא.

דַּרְבּוֹנָה (lege *dorbóná*) f. undè pl. דַּרְבּוֹנוֹת *aculei, stimuli* Eccl. 12, 11. — Rad. דרב arab. (cum *Dzal*) *acutus fuit*.

דָּרְבָן (*dorbán*) m. *stimulus* boum 1 Sam. 13, 21. — Rad. דרב.

דַּרְדַּע n. pr. viri 1 Reg. 4, 31 (5, 11), in loc. parall. 1 Par. 2, 6 legitur דָּרַע.

דַּרְדַּר m. *carduus, tribulus* Gen. 3, 18. Hos. 10, 8. — Rad. דרר.

דָּרוֹם *auster, australis plaga* Eze. 40, 24. Eccl. 1, 6, etc. Poet. *ventus australis* Job 37, 17. — Rad. prorsus incerta.

דְּרוֹר m. 1) *hirundo*, Ps. 84, 4. Prov. 26, 2, ut vulgò apud judæos interpretes, secundum Version. veteres *turtur*, quod minus quadrat, cùm in altero hemistichio sit צִפּוֹר *passer*, et *turtur* hebr. sonet תֹּר. — 2) forsan *fluxus liber, largus*, undè Ex. 30, 23: מָר־דְּרוֹר *myrrha fluxûs spontanei*, i. e. quæ *liberè* et *sine incisione* ex arbore stillat, seu præstantissima. — 3) *libertas* Lev. 25, 10. Jes. 61, 1. Jer. 34, 8, 15, 17. שְׁנַת־הַדְּרוֹר *annus manumissionis* servorum, i. e. jubilæus Eze. 46, 17. — Rad. דרר

דָּרְיָוֶשׁ *Darius* n. pr. nonnullorum Mediæ et Persiæ regum. Dan. 6, 1. Esr. 4, 5. Neh. 12, 22, etc.

דַּרְיוּשׁ Esr. 10, 6, vid. דָּרַשׁ.

דָּרַךְ; part. act. דֹּרֵךְ, pass. דָּרוּךְ undè f. דְּרוּכָה, pl. דְּרֻכוֹת; fut. יִדְרֹךְ; 1) *calcavit* pedibus torcular, cupam Job 24, 11. Jes. 63, 2. Thren. 1, 15, olivas, uvas, fruges uvas, Mich. 6, 15. Jud. 9, 25. Jer. 51, 33, ad vinum, oleum et grana exprimenda. Metaph. *calcavit* hostes tanquam uvas Jes. 63, 3 et Jud. 5, 21: *tunc conculcabas, ó anima mea, robur*, i. e. hostes meos. דָּרַךְ קֶשֶׁת *arcum calcavit*, i. e. tetendit, pede nervo imposito, quod fit si arcus prægrandis est et validus (Arrian. Indic. XVI. Diod. Sic, III. 8) Jes. 5, 28. Jer. 46, 9. Ps. 7, 13: 1 Par. 5, 18, etc., hinc ellipticè *calcavit sagittas* Ps. 58, 8. 64, 4, pro *calcavit arcum et aptavit sagittas*. — 2) *calcavit* viam locumve eundo, ingrediendo (German. *betreten*), hinc *pedibus attigit* locum, *ingressus est* seq.

Digitized by Google

accus. Job 22, 15, בְּ Deut. 11, 24. Jos. 1, 3. Jes. 59, 8. Mich. 5, 4, etc., עַל 1 Sam. 5, 5, it. *gresous est, incessit* Amos 4, 13. Ps. 91, 13. Job 9, 8; seq. מִן *progressus est, processit,* poet. Num. 24, 17.

Hiph. הִדְרִיךְ; part. מַדְרִיךְ; fut. יַדְרִיךְ, apocop. יַדְרֵךְ; *ingredi jussit, effecit, deduxit* Jes. 11, 15. 42, 16. Ps. 107, 7. Prov. 4, 11, etc.—2) *calcavit* aream, i. e. fruges in areâ Jer. 51, 33, arcum, sed metaph. Jer. 9, 2, it. *ingressus est* viam Job 28, 8. — 3) *assecutus est* aliquem, seq. accus. Jud. 20, 43.— Deriv. מִדְרָךְ et

דֶּרֶךְ c. suff. דַּרְכִּי; dual. דַּרְכַּיִם; à formâ דָּרָךְ; pl. דְּרָכִים, constr. דַּרְכֵּי, suff. דַּרְכָּיו; 1) pr. *quod calcatur* pedibus, spec. *via, semita,* sexcenties, et præsertim Ps. 1, 6. 2, 12 (de quibus loc. vid. quæ diximus in אֹבֵד). Seq. genitivo loci est *via* quæ ad aliquem locum ducit, ut דֶּרֶךְ עֵץ *via ad arborem* Gen. 3, 24, etc. Interdum in partic. abit *versus, ad* Eze. 8, 5. 21, 2, etc. Frequentissimè metaph. a) pro *more, modo, ratione agendi* Gen. 19, 31: 1 Sam. 18, 14. Prov. 12, 15, etc. עִקֵּשׁ דְּרָכִים *perversus duplicis viæ,* i. e. qui cum hominibus vivit alius ore, alius pectore. Cùm de Deo usurpatur in plur. *opera* ejus signat, ut Job 26, 14. 40, 19 (14).—b) pro *religione, cultu* (Cf. ὁδὸς Act. 19, 9, 23) Amos 8, 14. Jer. 18, 15. Ps. 139, 24. —c) pasivè pro *sorte* quam quis experitur, Jes. 10, 24. Amos 2, 7. Ps. 37, 5. Job 3, 23; indè דֶּרֶךְ נָשִׁים *sors mulierum,* i. e. menstrua Gen. 31, 35. —2) pr. *ingrediendi, eundi actio, itio,* hinc *iter* quod quis facit, *profectio* Gen. 28, 20. Prov. 7, 19, etc. hinc *iter diei, trium dierum,* i. e. iter, quod uno, tribus diebus confici potest Num. 11, 31. Gen. 30, 36, etc.

דַּרְכְּמוֹנִים m. pl. דַּרְכְּמוֹנִים Esr. 2, 69. Neh. 7. 70-72, ut אֲדַרְכּוֹן quod vid.

דַּרְמֶשֶׂק 1 Par. 18, 5, 6 ut דַּמֶּשֶׂק quod vid.

דַּרְקוֹן n. pr. viri Esr. 2, 56.

דָּרַשׁ; part. act. דֹּרֵשׁ, pass. f. דְּרוּשָׁה; pl. m. דְּרוּשִׁים; inf. abs. דָּרוֹשׁ, constr. דְּרֹשׁ, cum suff. דָּרְשׁוֹ; imper. דְּרֹשׁ, cum Makkeph דָּרְשׁ־; fut. יִדְרֹשׁ, cum ה parag. יִדְרְשָׁה; 1) pr. ut in syr. et ut arab. درس *trivit, calcavit* locum pedibus, german. *betreten,* indè *adiit* locum, *frequentavit* Jes. 62, 12, cum accus. Amos 5, 5: 2 Chron. 1, 5. cum אֶל Deut. 5, 2. Hinc *adiit* aliquem precibus, maximè Deum, cum acc. Ps. 34, 5, etc., cum לְ 2 Chron. 15, 13, etc. אֶל Job 5, 8. — 2) *quæsivit,* seq. acc. rei Lev. 10, 16, אַחַר *perquisivit* Job 39, 8.— 3) *quæsivit ex aliquo, percontatus est* Deut. 13, 15. Jud. 6, 29, etc., cum acc. pers. et rei 2 Chron. 32, 31, seq. לְ 2 Sam. 11, 3, עַל Eccl. 1, 13: 2 Chron. 31, 9. Spec. *consuluit aliquem, oraculum petiit ab eo,* cum בְּ, לְ, אֶל pers. 1 Sam. 28, 7. Eze. 14, 7. Jes. 8, 19, etc. Prophetam per quem Dei oraculum petitur, præcedit מֵעִם 1 Reg. 14, 5, מֵאֵת 2 Reg. 3, 11. 8, 8, בְּ Eze. 14, 7. — 4) *postulavit, poposcit,* seq. acc. rei et מִן, מֵעִם pers. Deut. 22, 2. 23, 22. Mich. 6, 8, hinc absol. *poposcit* victum, *mendicavit* Ps. 109, 10. It. *repetiit, repoposcit* Eze. 34, 10, undè

Digitized by Google

vindicavit, ultus est absol. Deut. 18, 19. Ps. 10, 4, spec. seq. דָּם מֵעָם מִיַּד: *sanguinem repetiit, ultus est cædem* Gen. 9, 5. Eze. 33, 6. Ps. 9, 13. — 5) *sectatus est* rem, *studuit, operam dedit* rei Deut. 23, 7. Jes. 1, 17. Ps. 119, 45, etc. Hinc *curavit, curam gessit* Deut. 11, 12. Eze. 34, 5. Job 3, 4. Ps. 14, 2, 5. *Deum curavit*, i. e. *veneratus est*, *coluit eum* Jes. 58, 2. Hos. 10, 12. Ps. 14, 2. — Alii sunt ejusdem locutionis significatus quos videre est no. 1, 3.

Niph. נִדְרַשׁ; fut. absol. אִדָּרֵשׁ pro הִדָּרֵשׁ; fut. יִדָּרֵשׁ; 1) *adire se passus est, aditum præbuit* alicui seq. לְ, indè *exaudivit* Jes. 65, 1. Eze. 14, 3, etc. — 2) *quæsitus* est 1 Par. 26, 31. — 3) *repetitus est* Gen. 42, 22.

Pih. inf. דָּרִיוֹשׁ *quærere* Esr. 10, 16 pro דָּרוֹשׁ, modò genuina sit lectio, cf. דַּלִּיוּ in דָּלַל. — Deriv. מִדְרָשׁ.

דָּשָׁא *germinavit* Joël 2, 22.

Niph. fut. f. apocp. תִּדְשֵׁא *germen producat* Gen. 1, 11. — Indè.

דֶּשֶׁא m. *herba tenella, gramen* Deut. 32, 2. Jes. 66, 14. Job 6, 5, etc. Opponitur עֵשֶׂב *herbæ adultiori*, *semen concipienti* Gen. 1, 11, 12.

דָּשַׁן *pinguis fuit* vel *factus est* Deut. 31, 20.

Pih. דִּשֵּׁן; infin. cum suff. דַּשְּׁנוֹ; fut. יְדַשֵּׁן, cum Makkeph-יְדַשֵּׁן־, et ה parag. יְדַשְּׁנֶה; 1) *pinguem, medullosum reddidit* Prov. 15, 30, hinc *unxit* Ps. 23, 5. — 2) *pinguem declaravit* de holocausto, i. e. acceptum habuit Ps. 20, 4, ubi al. *in cineres redegit*, igne cœlitùs demisso, cf. 1 Reg. 18, 24, 36. — 3) *à cineribus purgavit* (denom. à דֶּשֶׁן) Ex. 27, 3. Num. 4, 13.

Puh. דֻּשַׁן, undè fut. in pausâ יְדֻשָׁן; *pinguis*, sed translatè *bonis satiatus est*, Jes. 34, 7. Prov. 11, 28, etc.

Hothpah. f. הִדַּשְׁנָה pro הִתְדַּשְּׁנָה *impinguata est* Jes. 34, 6. — Deriv. seq.

דָּשֵׁן m. pl. דְּשֵׁנִים, constr. דִּשְׁנֵי; 1) *pinguis* Jes. 30, 23, *succosus* Ps. 92, 15. — 2) *dives, opulentus* Ps. 22, 30.

דֶּשֶׁן m. suff. דִּשְׁנִי; 1) *pinguedo* Jud. 9, 9. Metonym. *cibus pinguis et lautus* Jes. 55, 2. Jer. 31, 14. Job 36, 16. it. *fertilitas, ubertas* Ps. 65, 12. — 2) *cinis*, isque pinguis, qualis ex hostiis combustis oritur Lev. 1, 16: 1 Reg. 13, 3. Jer. 31, 40. Veteres ad arva et prata fructificanda cinere pro fimo usos esse, docet Plinius, l. XVII, c. 9.

דָּת f. constr. דַּת, suff. דָּתוֹ; pl. דָּתִים, constr. דָּתֵי; *lex* Esth. 1, 13, 15, 19. 2, 12, *edictum* Esth. 3, 14. 8, 13. 9, 14. Sed Deut 33, 2: אֵשׁ דָּת *ignis legis*, i. e. *lex ignea*, inter media fulgura promulgata, sic Chald. Syr. Arab. al. *ignis legis instar dirigens*, de columnâ igneâ quæ Israelitas per desertum dirigebat, sed præstat prior sensus. — Etymon latet.

דֹּתָן n. pr. oppidi ad Samariæ septentrionem Gen. 37, 17, quod et דוֹתָן 2 Reg. 6, 13.

דָּתָן n. pr. viri Num. 16, 1. Deut. 11, 6. Ps. 106, 17.

ה

ה Quinta alphabeti littera hebraicè הֵא *hé* sonans; in numeralibus valet

Digitized by Google

quinque.—Permutatur cum א, rariùs cum ח; sæpiùs etiam emollita est in ו aut in י quiescens.—Ad vocum conformationem quod attinet, ה vel præponitur ab initio ad fingendas conjugationes Hiph. Hoph. Hithpah., et ad efformanda nomina ex his conjugat. orta, vel à fine additur tanquàm afformativum fœminini generis, tàm in nominibus quàm in verbis et tunc alterum ה, quandò adest immediatè præcedens mutat in ת, aut tanquàm *paragogicum*, et special. *locale*, cùm nempè locorum nominibus junctum, motum significat, ut אַרְצָה *in terram.* Alii sunt hujus litteræ usus quos videre est in iis quæ mox sequuntur.

הַ, הָ, הֶ pro הַל; 1) artic. semper definitus ut *the* Anglorum, gr. ὁ, ἡ, τὸ, gall. *le, la, les.* Præmittitur a) nominibus, quæ materias et rerum genera designant, omnibus nota ut *aurum, argentum, vinum,* etc. Sicque frequentissimè usurpatur post כְ comparandi particulam, quippè comparatio nonnisi cum rebus sat notis institui potest.—b) nominib. abstractis, ut gr. τὸ πολιτικόν, τὸ ἱππικόν, spec. nominib. virtutum, vitiorum (quamquám in his sæpiùs omittitur) et maximè malorum et calamitatum.—c) nominib. collectivis et universitatem earumdem rerum aut personarum (*une classe entière d'objets*) signantibus. Huc revocamus Gen. 14, 13: הַפָּלִיט *fugitivi ad unum omnes.* Cf. quæ diximus in: *Le Pentateuque avec une traduction française et des notes, etc. T. I.* Genèse. *pag.* 70.—d) nominib. vocandi Deut. 32, 1. Joël 1, 2. Ps. 114, 8, etc.—2) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc,* in formulis הַיּוֹם *hoc die, hodiè,* הַלַּיְלָה *hác nocte,* הַפַּעַם *hác vice,* it. sed rarò *is, ea, id,* et sic relativo אֲשֶׁר præfigitur 2 Reg. 12, 22. — 3) pron. relat. *qui, quæ, quod,* adeòque verbis, rariùs particulis præponitur Jos. 10, 24. Esr. 8, 25. Dan. 8, 1: 1 Sam. 9, 24 etc.

הַ, הֲ, הֶ et quandòque הָ; 1) simplex partic. interrogativa dubitantis aut ignorantis *an, ne* Gen. 27, 21, interrogat. vim negativam habens *num?* Gen. 4, 9: הֲשֹׁמֵר *num custos?* i. e. non custos: 2 Sam. 7, 5. Job 14, 14, etc. Sic etiam Gen. 30, 2, ubi malè vertit Gesenius *nonne,* it interrog. includens affirmationem *nonne* (pro הֲלֹא) 1 Sam. 2; 27. Jer. 31, 20 etc. In quæstionib. disjunctivis præcedit אִם et וְאִם (vid. supra p. 45): אִם—הֲ *utrùm? an?* rariùs אוֹ—הֲ Job 16, 3. Eccl. 2, 19. — 2) partic. interrogationis indirectæ: *num, an,* gall. *si,* germ. *ob,* angl. *if,* post verba explorandi Ex. 36, 4. videndi Gen. 8, 8, experiendi Deut. 8, 2, etc.; in propositione disjunctivâ אִם—הֲ Gen. 18, 21, vel הֲ—הֲ Num. 13, 18.—Præfigitur aliis part. הֲאִם, הֲכִי, הֲלֹא; vid. אִם, כִּי, לֹא.

הָא *en, ecce,* Gen. 47, 23. Eze. 16, 43.

הָאָח *eia! euge!* vox lætantis Jes. 44, 16. Eze. 25, 3. Ps. 35, 21, etc.

הַב imper. verbi יָהַב q. v.

הַבְהָבִים m. pl. (pro יְהַבְהָבִים), undè cum suff. הַבְהָבַי *dona mea* Hos. 8, 13. — Rad. יָהַב.

הָבַל; fut. in pausâ יֶהְבָּל; pr. 1) *spiravit, exhalavit,* indè 2) *vanè egit, vanè locutus est* 2 Reg. 17, 15. Jer. 2,

Digitized by Google

5. Job 27, 12, it. *vanæ fuit spei* Ps. 62, 11.

Hiph. part. m. pl. מַהְבְּלִים *vanos facientes, ad vana seducentes* Jer. 23, 16. — Deriv. seq.

הֶבֶל m. suff. הֶבְלִי; plur. הֲבָלִים, constr. הַבְלֵי; 1) *halitus, spiritus,* benè Vulgat. *aura* Jes. 57, 13, hinc *quidquid caducum, fluxum, leve* Job 7, 16. Prov. 13, 11. Ps. 39, 6. Eccl. 1, 2, etc. it. *vanitas, res vana* Jer. 10, 3. Thren. 4, 17, Spec. de idolis 2 Reg. 17, 15. Jon. 2, 9. Ps. 31, 7, et adv. *vanè, inaniter, frustra* Jes. 30, 7. Ps. 39, 7. Job 9, 29, etc. — 2) *exhalatio, vapor, nebula, caligo* Eccl. 6, 4. 8, 14. 11, 8. — 3) n. pr. *Abel* Gen. 4, 2 seq.

הֶבֶל m. *vanitas* Eccl. 1, 2. 12, 2.

הֲבֻנִי m. undè pl. הֲבֻנִים in Keri, in Chethib est חוּבְנִים; *ebena ligna* Eze. 27, 15. — Rad. חבן i. q. אבן juxta Gesenium, undè הֲבֻנִי idem valet atque אֲבֻנִי, ab אֶבֶן, אֶבֶן *lapis*, et pr. significat *ligna lapidea* germ. *Steinholz*, à duritie dicta; etymon quidem minimè spernendum.

הָבַר; forsan ut in arab. *secuit, dissecuit*, undè part. act. m. pl. constr. הוֹבְרֵי שָׁמַיִם *qui cœlum dissecant in partes* ad auguria captanda, *augures cœli*, ut optimè Vulgat. *astrologi*. Jes. 47, 13 in Keri, sed Chethib habet חָבְרוּ *secuerunt*.

הָגָה; inf. abs. הָגוֹ et חָגוֹ; fut. יִהְגֶּה; 1) *fremuit, mussitavit* leo nactus prædam Jes. 31, 4, *gemuit* columba, homo Jes. 16, 7. 38, 14. Jer. 48, 31. — 2) poët. *locutus est* absol. Ps. 115, 7, cum acc. rei Jes. 59, 3. Job 27, 4. Ps. 37, 30. Prov. 8, 7; hinc *cecinit*, *celebravit* Ps. 35, 28. 71, 24. — 3) *meditatus est, meditationi vacavit*, religioso sensu cum בְּ Jos. 1, 8. Ps. 1, 2, etc. Prov. 15, 28; hinc *recordatus est* seq. acc. Jes. 33, 18, malo sensu *machinatus, molitus est* vana, injuriam Jes. 59, 13. Ps. 2, 1. Prov. 24, 2. — 4) ut יָגָה *amovit, separavit* Jes. 27, 8, et Prov. 25, 4 ubi infin. abs. חָגוֹ est pro imper. *aufer*, ut optimè Vulgat.

Poh. inf. הוֹגוֹ *loquendo* Jes. 59, 13.

Hiph. part. m. pl. מַהְגִּים *mussitantes* Jes. 8, 19. — Deriv. seq.

הֶגֶה m. 1) *fragor* tonitru Job 37, 2. — 2) *gemitus, suspirium* Eze. 2, 10. — 3) *cogitatio*, al. *halitus* Ps. 90, 9.

הֶגְיוֹת f. *meditatio* Ps. 49, 4.

הֶגְיוֹן m. undè cum suff. הֶגְיוֹנִי; 1) *æstus, fervor animi* Ps. 39, 4. — 2) *gemitus, suspirium* Ps. 5, 2. — Rad. הגג in arab. IV conjug. *accendit*, et collat. hebr. הֶגֶה.

הִגָּיוֹן m. constr. הִגְיוֹן; suff. הִגְיוֹנִי; 1) *meditatio, cogitatio* Ps. 19, 15. Thren. 3, 62. — 2) *strepitus, sonitus* citharæ. Sic LXX, Ps. 92, 4. Sed Ps. 9, 17 signum musicum est forsan הִגָּיוֹן סֶלָה, LXX φωνὴ διαψάλματος, neque aliter Symmach. Aquila, Vulgat. — Rad. הֶגֶה.

הָגִין m. undè f. הֲגִינָה *commoda, apta* Eze. 42, 12. Convenit talmud. הָגוּן, מְהֻגָּן *rectum, aptum, idoneum*. — Rad. הגן.

הָגָר n. pr. mulieris Gen. 16, 1. 25, 12.

הַגְרִים et הַגְרָאִים n. pr. populi arabici ad Orientem Gilead juxta si-

Digitized by Google

num Persicum 1 Par. 5, 10, etc. Ps. 83, 7.

הֵד m. ut חֵידֶד, *celeusma, clamor lætus, jubilatio* Eze. 7, 7. — Rad. הדד.

הֲדַד n. pr. regis Idumæorum Gen. 36, 35: 1 Par. 1, 46. בֶּן־הֲדַד vid. in בֵּן pag. 100.

הֲדַדְעֶזֶר n. pr. regis Syriæ-Sobæ 2 Sam. 8, 3 seq. Alibi in plurib. codic. הֲדַרְעֶזֶר 2 Sam. 10, 16, 19: 1 Par. 19, 16, 19.

הֲדַדְרִמּוֹן n. pr. oppid. propè Megiddo Zach. 12, 11.

הִדְרָה *immisit, direxit* manum ad aliquid Jes. 11, 8.

הֹדּוּ (pro הֹנְדּוּ) *India* Esth. 1, 1. 8, 9.

הֲדוֹרָם n. pr. tribûs Joctaniticæ Gen. 10, 27.

חֲדִי n. pr. viri 2 Sam. 23, 30, sed in loco parall. חוּרַי 1 Par. 11, 32.

הָדַךְ undè imper. הֲדֹךְ *contere, everte, destrue* Job 40, 12. Vicin. sunt דָּכָא, דָּכָה, דָּכַךְ.

הֲדֹם m. *scabellum* pedum, semper metaph. Ps. 110, 1. *Scabellum Dei* i. e. vel orbis terrarum Jes. 66, 1, vel arca fœderis Ps. 99, 5. 132, 7. Thren. 2, 1: 1 Par. 28, 2. — Rad. חדם arab. *humi prostravit, solo æquavit.*

הֲדַס m. pl. חֲדַסִּים; *myrtus* Jes. 41, 19. Zach. 1, 8. Neh. 8, 15, etc. — Rad. הדס.

הֲדַסָּה n. pr. mulieris Esth. 2, 7.

הָדַף; inf. constr. הָדֹף; fut. יֶחְדֹּף, cum suff. יְהַדְּפֻנוּ; 1) *trusit, detrusit* (Vicin. נָדַף) Num. 35, 20. Eze. 34, 21. Job 18, 18, hinc *prostravit* Jer. 46, 15. — 2) *repulit, removit* 2 Reg. 4, 27. Prov. 10, 3. — 3) *expulit* Deut. 6, 19. 9, 4. Jos. 23, 5.

הָדַר; part. pass. m. חָדוּר, pl. הֲדוּרִים; fut. יְהַדַּר; cognat. אָדַר; 1) *amplus fuit*, it. *tumidus fuit*, et transitiv. *tumefecit.* Jes. 42, 5: *tumida loca*, i. e. edita. Sic Ovid. *tumidos montes* dixit. Amor. 2, 16, 51. — 2) *ornavit, decoravit* Jes. 63, 1, seq. פְּנֵי פ׳ *vultum alicujus honorare*, i. e. favere alicui, partibus ejus temerè studere in judicio Lev. 19, 15, et omisso פְּנֵי Ex. 23, 3; sed Lev. 19, 32 est simpliciter *honorare, honorificè habere aliquem.*

Niph. נֶחְדַּר undè plur. in pausâ נֶחְדָּרוּ *honorati sunt* Thren. 5, 12.

Hithpah. fut. תִּתְהַדַּר *gloriaberis, superbum te geres* Prov. 25, 6. — Deriv. seq.

הָדָר m. constr. הֲדַר; suff. הֲדָרִי; pl. הֲדָרִים undè constr. הֲדָרֵי; 1) *ornatus, decus* Lev. 23, 40. Eze. 16, 14. Ps. 110, 3. Prov. 20, 29. — 2) *majestas* Dei Deut. 33, 17. Ps. 29, 4. — 3) *honor* Ps. 149, 9.

הֶדֶר m. *decus* Dan. 11, 20.

הַדָּרָה f. undè constr. חַדְרַת *ornatus* Ps. 29, 2. Prov. 14, 28: 1 Par. 16, 29, etc.

הֲדַרְעֶזֶר; vid. הֲדַדְעֶזֶר.

הָהּ *ah!* interjectio dolentis ut אֲהָהּ Eze. 30, 2.

הוֹ id. ut הוֹי Amos 5, 16.

הוּא pronom. 3. pers. sing. masc. *is, hic, ille*, et neutr. *id, illud.* In Pentateucho, הוּא etiam sexum femin. complectitur et ponitur pro הִיא, quod, notante Massorâ ad Gen. 38, 23, nonnisi undecies in toto Pentat. legitur. Punctatores hoc Pentat. idio-

Digitized by Google

ma minùs forsan agnoscentes, ubicùnquè הוּא ad femin. refertur, vitium latere opinati, scribebant הִוא, propriè הִיא legendum esse significaturi. Cæterum præter Pentat. הוּא pro femin. usurpatur 1 Reg. 17, 15. Jes. 30, 33. Job 31, 11, à punctatoribus itidem אוּא scriptum. — Sæpè est a) *ipse*, αὐτός Gen. 19, 30. 24, 54. Ruth. 1, 1, etc. Passim hoc sensu quidem adhibetur, sed additâ emphasi quâdam *præsertim* ubi nomini postponitur *Jes.* 7, 14. Gen. 20, 5. 44, 17. Deut. 32, 39. Eze. 12, 12, etc. Cum articulo ה subjicitur nominibus, quæ et ipsa artic. præfixum habent: הַמָּקוֹם הַהוּא *hic locus*, הָאִישׁ הַהוּא *vir ille*, הַיּוֹם הַהוּא *hic dies*. Contemptim præmittitur 2 Par. 28, 22: חוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז *rex iste Achaz*. Denique Job 13, 28 δεικτικὸς pro *ego* usurpari volunt. — b) Sæpè includit verbum substant. *is est, hic fuit, erit* Gen. 2, 11. 15, 2: 2 Sam. 7, 28: 1 Par. 21, 17, etc. Indè frequenter *id est, qui, quod, nunc est*, seu *vocatur*, formula explicandi Gen. 14, 7, 8. Deut. 4, 48. Esth. 2, 16. 3, 7. It. pro verbo ipso subst. usurpatur Gen. 3, 6. Ex. 16. Lev. 1, 13: 2 Sam. 7, 28, etc.

הוֹד (forsan pro נְהוֹד) m. suff. הוֹדִי; 1) *magnificentia, majestas, gloria* Jes. 30, 30. Dan. 11, 21. Ps. 21, 6. Job 40, 10, etc. — 2) *splendor*, sive naturalis Dan. 10, 8. Hos. 14, 7, sive adventitius, *ornatus* Zach. 6, 13. 10, 3. — 3) n. pr. viri 1 Chron. 7, 37. — Rad. נָהַד arab. *extulit se, protuberavit*, it נָדַשׁ *eminens, pulcher fuit*.

הוֹדַיָּה et הוֹדִיָּה, הוֹדַוְיָהוּ, חוֹדַוְיָה n. pr. viror. Esr. 2, 40. Neh. 8, 7: 1 Par. 3, 24. 5, 24, etc.

הָוָה; part. act. הוֹוֶה; imper. הֱוֵה, הֱוֵא et הֱוִי quod fem. est Jes. 16, 4; fut. apoc. יְהוּא pro יִהְוֶה ex יִהְוֵה; 1) pr. forsan *spiravit*, indè *vixit*, et in linguæ usu *fuit* ut הָיָה, Gen. 27, 29. Neh. 6, 6. Jes. 16, 3. Eccl. 2, 22. 11, 3. — 2) *adspiravit* ad aliquid, *cupivit, desideravit*, ut אָוָה. — 3) *præceps ruit* in aliquid, *delapsus est* Job 37, 6. — Deriv. seq.

הַוָּה f. constr. הַוַּת; suff. הַוָּתוֹ; pl. הַוּוֹת; 1) *cupiditas, cupido* Prov. 10, 3. Mich. 7, 3. — 2) *casus, infortunium, pernicies*, passivè Prov. 19, 13. Job 6, 2. Ps. 57, 2, etc. activè *pernicies* quam quis alii infert, *injuria, nequitia, scelus* Job 6, 30. Prov. 11, 6. Ps 5, 10, etc.

הוֹה f. *casus adversus, calamitas* Jes. 47, 11. Eze. 7, 26.

הוֹהָם n. pr. viri Jos. 10, 3.

הוֹי interj. ut אוֹי vel dolentis *ah! heu!* 1 Reg. 13, 30. Jes. 17, 12, vel adhortantis *heus! he!* Jes. 18. 1. 55, 1. Zach. 2, 10, vel comminantis *væ!* Jes. 1, 4. Jer. 48, 1. Eze. 13, 3, etc.

הוֹלֵלוּת f. undè pl. הוֹלֵלוֹת *stultitiæ insaniæ* Eccl. 1, 7. 2, 12. — Rad. חָלַל.

• חוֹלְלוּת f. *stultitia* Eccl. 10, 13.

הוּלָם Jes. 41, 7, vid. חָלַם.

הוּם; præter. הָם; pr. *fremere, strepere* de commotis fluctibus, undis, ut ferè cognat. הָמָה, הָמַם, הָמַן; hinc *commovere, perturbare*. Deut. 7, 23: *perturbatione magnâ* יְהֻמֵם *perturbabit eos*.

Niph. fut. conv. f. וַתֵּהֹם *contur-*

Digitized by Google

bata; concitata fuit 1 Sam. 4, 5 : 1 Reg. 1, 45. Ruth. 1, 19.

Hiph. fut. cum ה parag. אֶהֱיֶמָה *strepitum faciam, æstuabo* animo inquieto (cf. germ. *toben in Innern*) Ps. 55, 3. pl. f. תְּהִימֶנָה pro תְּהִימֶינָה, *strepitum edent*, de multitudine Mich. 2, 12, ubi quidam codices habent תְּחִימֶנָה. — Deriv. מְהוּמָה, תְּהוֹם.

הוּמָם n. pr. viri 1 Par. 1, 39, quod חֵימָם Gen. 36, 22.

הוּן in Kal inus. Hiph. הֵחִין, undè fut. plur. cum ו conv. Deut. 1, 41 : וַתָּחִינוּ לַעֲלוֹת, al. et *parati estis, voluistis ascendere;* cui notioni magis favere videntur vet. vers.; al. *rem levem judiscatis ascendere, parvi putavistis ascendere;* al. *contempsistis* (mandatum Dei) *et ascendistis,* collato arab. הון quod utrumque significat. Non parùm congrua contextui utraque interpretatio, sed cùm, etymologiâ ductus, אָוֶן *inane, vanum*, et אַיִן *nihilum, vacuitas* confero, magis mihi arridet *parvi pendendi, pro nihilo ducendi* significatus. — Deriv. הִין et

הוֹן m. pl. הוֹנִים undè cum suff. f. חוֹנַיִךְ; *divitiæ, opes* Prov. 1, 13. 6, 31. Cant. 8, 7. Eze. 27, 33, it. adv. *satis* Prov. 30, 15, 16.

הוֹר et הֹר m. pl. חוֹרַי pro חוֹרִים, sed al. legunt in constr. חוֹרֵי; 1) vocab. priscum et minus usitat i. q. הַר *mons* Gen. 49, 26, ubi Vulgat. et Chald. *parentes mei,* quasi esset חוֹרַי partic. act. cum suff. verbi חָרָה. Sed prius efflagitant tum loci huic similes Deut. 33, 15. Habac. 3, 6, tum etiam membrorum parallelismus. — 2) n. pr. a) montis ab Austro Palestinæ, ad ipsos Idumeæ fines, in quo sepultus est Aaron, Num. 20, 22. 33, 32. — b) alterius montis ad Libanum versus septentrionem Num. 34, 7, 8.

הוֹשָׁמָע n. pr. viri 1 Par. 3, 18.

הוֹשֵׁעַ n. pr. viror. Num. 13, 8 : 2 Reg. 15, 30. Hos. 1, 1, 2.

הוֹשַׁעְיָה n. pr. viror. Jes. 42, 1. Neh. 12, 32.

הוּת, vid. הָתַת

הָזָה vicin. חָזָה; part. pl. חֹזִים *somniantes, delirantes* Jes. 56, 10.

הִי (pr. נָהָה à נְהִי) *lamentatio* Eze. 2, 10, al. interj. *væ!*

הִיא pron. 3 pers. sing. femin. *ea, hæc, illa,* et neutr. *id, illud*. Interdùm in textu massorethico legitur הוּא, quandò nimirùm ad masculina refertur, et ideò judæi propriè הוּא efferendum judicabant. Gen. 14, 2. Jes. 10, 2, etc. — Sæpè est — a) *ipsa,* αὐτή Jos. 6, 17, etc. maximè ubi artic. ה præfixum habet, Mich. 3, 4, *eadem* 1 Reg. 19, 8. — c) pro verbo substant. usurpatur Lev. 11, 39. Cant. 6, 9, etc. Denique inter duo nomina positum valet *hoc est, qui, quod hodiè nuncupatur* Gen. 14, 2. 23, 19. Jos. 18, 14, etc.

הֵידוֹת f. pl. *celebrationes, cantica* Neh. 12, 8. Sic vulgò quasi à יָדָה; sed hujusmodi forma absque ullâ analogiâ est.

הֵידֵד m. ut חֶדֶר *læta acclamatio, jubilum* Jes. 16, 9, 10. Jer. 25, 30. 48, 33. — Rad. הדד.

הָיָה; part. f. חִיָּה; inf. abs. הָיוֹ, constr. הֱיוֹת, sed formâ chald. חֲוֵה Eze. 21, 15, cum præf. לְחֱיוֹת, בְּחֱיוֹת; imper. הֱיֵה, f. חֲוֵי, pl. m. חֲוֵו, cum ו præf. וְהֱיוּ; fut. יִהְיֶה, apoc. יְהִי; *fuit,*

Digitized by Google

extitit, factus est; ita sexenties. Has quidem notiones in multas abierunt alias, pro variis particulis, quibus construitur verbum, nec non pro variis adjunctis; sed eas facilè suggerit orationis series. Notare sufficit — 1) הָיָה לְ significare a) seq. nomine *fuit alicui* res, i. e. res eum possessorem habuit Ex. 20, 3. Deut. 21, 15. Jes. 45, 15, etc. — b) *fuit alicui rei, pro aliquâ re* (*servir de*) Gen. 1, 14, 15. Ex. 4, 16, etc. vel *factus est aliquid* Gen. 2, 7. Jes. 1, 31, etc., It. *fuit in aliquam rem, præstitit se ut talem* 1 Sam. 4, 9. 18, 17. — c) seq. infinit. *in eo fuit ut* (*être sur le point de*) Gen. 15, 12. Jos. 2, 5. Jes. 6, 13 etc., indè *intentus fuit rei* 2 Chron. 26, 5. — 2) הָיָה עִם *fuit cum aliquo, à partibus alicujus stetit* 1 Reg. 1, 8, cf. εἶναι μετά τινος Matth. 12, 30, et ita הָיָה אַחֲרֵי 1 Reg. 12, 20; sed הָיָה עִם אִשָּׁה *rem habuit cum muliere* Gen. 39, 10: 2 Sam. 13, 20. — Sæpè in libris historicis occurrit וַיְהִי כְ, וַיְהִי וְ *et factum est, accidit ut*, sic in Nov. Test. καὶ ἐγένετο ὅτι.

Niph. נִהְיָה; part. m. נִהְיָה, undè f. נִהְיָה; *factus est* 1 Reg. 1, 27. 12, 24, seq. לְ *factus est aliquid* Deut. 27, 9. Prov. 13, 19: *desiderium factum*, i. e. expletum. Zach. 8, 10: *merces non facta*, i. e. non concessa. — 2) *accidit, evenit* Deut. 4, 32. Eze. 21, 12, etc. — 3) *absolutus, confectus est, defecit* Dan. 8, 27. Sic Dan. 2, 1: *somnus ejus defecit super eum*, i. e. fugit ab eo. — Indè

הַיָּה f. undè cum suff. הַיָּתִי *calamitas, pernicies mea* Job 2, 6. 30, 13, in Chethib, sed Keri הַוָּתִי habet.

אֵיךְ ut אֵיכָה *quomodò?* 1 Chron. 13, 12. Dan. 10, 17.

הֵיכָל m. constr. הֵיכַל; suff. הֵיכָלוֹ; pl. הֵיכָלִים, undè constr. הֵיכְלֵי; pl. f. הֵיכָלוֹת; *ædificium sublime et magnificum, palatium* Jes. 39, 7. Dan. 1, 4. Prov. 30, 28. Spec. *templum* 2 Reg. 24, 13. Jer. 50, 26. Zach. 6, 14, *tabernaculum* ubi reponebatur arca 1 Sam. 1, 9. Ps. 5, 8, *pars templi* Hierosolymitani inter atrium et sanctum sanctorum 1 Reg. 6, 5, 17. 7, 50; poët. *cœlum* Ps. 11, 4. 18, 7. — Arab. quadrilit. הֵיכַל *magnus, altus fuit.*

הֵילֵל m. *lucifer*, stella matutina (ab הִלֵּל *splenduit*) Jes. 14, 12. Sic LXX, Vulgat. et vulgò, sed quibusd. post Syr. et Aquil. est *ejula, lamentare* imper. Hiph. verbi יָלַל, quod non minus aptum.

חִים vid. חוּם.

חֵימָן n. pr. viror. 1 Reg. 5, 11, Ps. 88, 1: 1 Par. 6, 18, etc.

חִין m. mensura liquidorum continens 12 logos, sive 72 ova, 2 χόας Atticon secundum Joseph. (Antiq. 3, 9) Ex. 30, 24. Lev. 19, 36. Num. 15, 4, etc. — Rad. חוּן *levem, exiguum esse* quidam opinantur.

הִכַּר in Kal. inus. undè Hiph. fut. תַּחְכִּירוּ לִי *obtunditis me, stuporem incutitis mihi*, Job 19, 3. Ita permulti, LXX ἐπίκεισθε μοι, Vulgat. *opprimentes me.* Aliis est *alienos vos exhibetis erga me*, collat. vicin. נָכַר quod nobis perplacet.

הַכָּרָה f. (form. הַצָּלָה) constr. הַכָּרַת; *agnitio.* Jes. 3, 9: *agnitio vultûs eorum*, i. e. quod agnoscitur ex eorum vultu. — Rad. נָכַר.

Digitized by Google

הַל 1) forma primit. ex quâ articulus . הַ — 2) partic. interrog. ut in Arab. Deut. 32, 6 ubi codic. quidam habent separatim חַל יְהוָה, quod ceteri junctim scribunt חליהוה.

הָלָא in Kal inus. undè Niph. part. f. נַחֲלָאָה *procul remota, pulsa* Mich. 4, 7. Indè

הֶלֶא m. *dissitum, remotum*, undè cum ה locali חַלְאָה et in pausâ חָלְאָה *ultrà, ulterius*, *porrò*, et est loci, ut Gen. 19, 9 : 1 Sam. 10, 3, etc. מֵחָלְאָה לְ *ultra aliquem locum* Jer. 29, 19. Amos 5, 27. vel temporis Lev. 22, 26 : 1 Sam. 18, 9.

חֲלוּלִים m. pl. *dies festivi* peractâ messe celebrati Lev. 19, 24. Jud. 9, 27. — Rad. חָלַל.

חֲלוֹם vid. חָלַם.

הַלָּז c. *hic, hæc* Jud. 6, 20 : 1 Sam. 14, 1 : 2 Reg. 4, 25. Zach. 2, 8. Dan. 8, 16. Decurtatum videtur ex

הַלָּזֶה m. *hic*. Gen. 24, 65. 37, 19. — Compos. ex זֶה et articulo הַל, duplicato ל per Daguesch, ut in cognato אֵלֶּה, אֵל.

הָלִיךְ vel חֲלִיךְ m. undè pl. cum suff. חֲלִיכַי gressus mei Job. 29, 6. — Rad. הָלַךְ.

חֲלִיכָה fem. plur. חֲלִיכוֹת, suffix. חֲלִיכוֹתֶיךָ et חֲלִיכוֹתָם Nah. 2, 6, ubi Keri חֲלִיכָתָם in sing. habet; 1) *incessus, progressus* Nah. 2, 6, hinc *pompa* Dei Ps. 68, 25. — 2) *via* Hab. 3, 6. Trop. *agendi ratio* Prov. 31, 27. — 3) *cœtus commeantium* (*caravane*) Job 6, 19. — Rad. הָלַךְ.

הָלַךְ plur. cum א parag. הָלְכוּא; part. act. הוֹלֵךְ, f. הוֹלֶכֶת et הוֹלֶכֶת; inf. abs. הָלוֹךְ, constr. חֲלוֹךְ; imper. חֲלוֹךְ Prov. 13, 20, ubi in Keri הוֹלֵךְ, pl. חֹלְכוּ; fut יַחֲלֹךְ, אֶחֱלֹךְ, sed תְּהַלֵּךְ Ps. 73, 9; 1) *ivit, incessit, profectus est* Deut. 2, 14 : 1 Reg. 19, 4, etc. Ex his notionibus varii pro structuræ varietate oriuntur sensus quos, in locis obviis, deprehendere facilè est, et inter quos notare sufficit : a) seq. אַחַר, אַחֲרֵי *secutus est, studuit alicui, sectatus est aliquem;* hinc *post Deum*, sive *idola ivit* i. e. coluit. — b) seq. אֶל, לְ *adiit, accessit* aliquem, aliquid, item seq. אֶת Jud. 19. 18. — c) seq. לִפְנֵי *præcessit;* sed in formulâ *ivit antè Deum*, i. e. coluit Deum. — d) seq. אֶת et עִם *comitatus est aliquem*, adeòque *eo familiariter usus est.* — 2) Trop. *vixit, se gessit*, cf. in Nov. Tes. περιπατεῖν Ps. 15, 2. Jes. 33, 15. Mich. 2, 11, etc. — 3) *abiit, evanuit* Ps. 78, 39. Job 7, 9. 19, 10. — הָלַךְ לוֹ id. gall. *s'en aller* Cant. 2, 11. Hinc *decessit, mortuus est* Gen. 15, 2. Ps. 39, 14. — 4) *fluxit, effusus est*, fluvius, aqua Gen. 2, 14. Jes. 8, 6. — 5) *processit, progressus est* in aliquâ re, i. e. *incrementa cepit*, adeòque Gen. 26, 13 : *procedendo procedebat et adolescebat*, i. e. magis ac magis adolescebat Prov. 4, 18 : *procedens et lucens*, i. e. clarius clariusque relucens, etc.

Niph. נֶחֱלַךְ *abiit, evanuit* Ps. 109, 23.

Pih. הִלֵּךְ; part. מְהַלֵּךְ, plur. מְהַלְּכִים; imper. הַלֵּךְ; fut. יְחַלֵּךְ, pl. cum ן parag. et in pausâ יְחַלְּכוּן; 1) *ivit, incessit* Job 24, 10. 30, 28. Ps. 38, 7. Notand. *ivit in luce Iehovæ*, i. e. eum propitium habuit Ps. 89, 16, *ivit in rebus magnis*, i. e. *magna*

Digitized by Google

aggressus est Ps. 131, 1. — 2) *grassatus est* Thren. 5, 18.

Hiph. part. pl. מַהֲלִכִים, ex chaldaismo pro מַהֲלִיכִים, *duces, comites* Zach. 3, 7. Vulgat. *ambulantes.*

Hithpah. הִתְהַלֵּךְ; part. מִתְהַלֵּךְ, f. מִתְהַלֶּכֶת; pl. m. מִתְהַלְּכִים; fut. יִתְהַלֵּךְ et יִתְהַלֶּךָ, pl. cum ן parag. et in pausâ יִתְהַלְּכוּן; 1) pr. *sibi ivit,* hinc *ambulavit* Gen. 5, 8: 2 Sam. 11, 2; *ambivit, circumivit* Ex. 21, 19. Job 1, 7. Zach. 1, 10; *incessit* Ps. 35. 14, cum accus. Job 22, 14. — 2) *se gessit, vixit* Ps. 26, 3. Prov. 20, 7, etc. Not. *coram Deo, cum Deo ambulavit* i. e. vitam Deo probatam duxit. — 3) *fluxit* vinum Prov. 23, 31. — 4) *grassatus est* Prov. 24, 34. Conf. Pih. n° 2. — Deriv. חָלִיל, הֲלִיכָה, מַהֲלָךְ, תַּהֲלוּכָה, הֲלִיכָה et חֵלֶךְ m. 1) pr. *iter, via,* hinc pro אִישׁ חֵלֶךְ, *viator,* 2 Sam. 12, 4. — 2) *fluxus* 1 Sam. 14, 26.

הָלַל; part. act. pl. הוֹלְלִים; חִלּוּ vid. mox in Hiph. fut. pl. תָּהֹלּוּ; 1) *splenduit, luxit.* — 2) *gloriatus est, superbiit, impiè egit* Ps. 5, 6. 73, 3. 75, 5. — 3) *stolidus fuit.*

Pih. הִלֵּל; part: מְהַלֵּל unde plur. מְהַלְּלִים; inf. הַלֵּל; fut. יְהַלֵּל, cum ה parag. יְהַלְּלָה; 1) *splendere fecit, celebravit laudibus, laudavit,* cum accus. Ps. 117, 1. 145, 2, cum ל 1 Par. 16, 36, etc. Esr. 3, 11, cum בְּ Ps. 44, 9, cum אֶל *collaudavit* aliquem alicui, commendavit Gen. 12, 15. — 2) forsan *gloriatus est.* Ps. 56, 5: בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ *de Deo gloriabor (ob) verbum ejus.*

Puh. חֻלַּל, pl. in pausâ חוֹלְלוּ pro חֻלְּלוּ; part. מְחֻלָּל; fut. יְחֻלַּל; *celebratus fuit* Eze. 26, 17. Part. מְחֻלָּל *celebrandus* (Deus) Ps. 18, 4. 96, 4. 145, 3. Sed, Ps. 78, 63: *et virgines ejus non* חוֹלָלוּ *celebrabantur,* scil. epithalamiis, cùm hæc interpretatio haud satis conveniat, vers. 64, alii legere malunt חוֹלָלוּ vel חֵילוּ *ejulabant, lamentabantur,* LXX ἐπένθησαν.

Pohel. חוֹלֵל unde fut. יְחוֹלֵל *stultum reddet, arguet* Eccl. 7, 7. Job 12, 17. Jes. 44, 25.

Pohal. part מְחוֹלָל *insaniens* Eccl. 2, 2; pl. cum suff. מְחוֹלְלַי *insanientes in me* i. e. insano modo mihi insultantes Ps. 102, 9.

Hiph. הֵחֵל; fut. יָחֵל; 1) *fecit lucere, splendescere* Jes. 13, 10. Job 41, 10. Eòdem forsan referendum Job 29, 3: בְּהִלּוֹ נֵרוֹ *cum lucere faceret* (Deus) *lucernam ejus;* inf. cum suff. בְּהִלּוֹ est pro בַּהֲהִלּוֹ, abjecto ה præform. Sed aliis est infin. Kal. quod non prorsùs spernendum. — 2) *lucem sparsit* Job. 31, 26.

Hithpah. הִתְהַלֵּל; part. מִתְהַלֵּל; fut. יִתְהַלֵּל; in pausâ יִתְהַלָּל; 1) *laudatus est* Prov. 31, 30. — 2) *gloriatus est, sese jactavit* 1 Reg. 20, 11. Prov. 20, 14. Seq. בְּ *de re gloriatus est* Prov. 25, 14. Ps. 34, 3. 64, 11, etc. Semel cum עַם Ps. 106, 5.

Hithpoh. הִתְחוֹלֵל; fut. יִתְחוֹלֵל, in pausâ יִתְחוֹלָל; 1) *insanivit* Jer. 25, 16. 50, 38. 51, 7. Nah. 2, 5. — 2) 1 Sam. 21, 14. — Deriv. חָלִיל, הֵילֵל, הוֹלֵלָה, הוֹלֵלוּת, מַהֲלָל, תְּהִלָּה, תַּהֲלָה.

חִלֵּל n. pr. viri Jud. 12, 13, 15.

הָלַם; part. act. הוֹלֵם pro חוֹלֵם, quod aliis est nomen abstractum; pass. הָלוּם; infin. constr. הֲלוֹם; fut.

Digitized by Google

יַהֲלֹם, pl. cum ן parag. et in pausâ יַהֲלֹמוּן; *tudit, percussit* Jud. 5, 26. Jes. 41, 7. Ps. 74, 6. 141, 5. Metaph. Jes. 28, 1: *percussi vino*, i. e. ebrii, cf. latin. *vino sauciatus*, *mero saucius* pro ebrio, græc. οἰνοπλήξ. — 2) *contudit, diffregit* Jes. 16, 8. — 3) *dissolutus est*. 1 Sam. 14, 16: וַיֵּלֶךְ וָהָלוֹם *et magis magisque dissolvebatur, dissipabatur* exercitus. — Deriv. מַהֲלֻמוֹת et seq.

הוֹלֵם Jes. 41, 7. vid. rad. ipsam.

הֹלֵם pr. forsan imper. *pulsa* pede terram, hinc 1) *hic* Gen. 16, 13. — 2) *huc* Ex. 3, 5. Jud. 18, 3: 1 Sam. 10, 22. עַד־הֹלֵם *hucusque, hactenus* 2 Sam. 7, 18: 1 Par. 17, 16.

הֹלֵם n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

הַלְמוּת f. *malleus* Jud. 5, 26.

הֵם vel הֵמָּ n. pr. regionis Gen. 14, 5.

הֵם vel הֵמָּ m. undè pl. cum suff. חֲמֵיהֶם pro הֲמֻיהֶם *strepitus, tumultuatio*, i. e. *turba eorum* Eze. 7, 11. Hebræi dictum volunt pro הֵם אֲשֶׁר מֵהֶם. — Rad. הָמָה.

הֵם et הֵמָּה pron. 3 pers. m. plur. *ii, illi*. Interdum pro femin. usurpatur ut Zach. 5, 10. Ruth. 1, 22. Cant. 6, 8, et pro 2 pers. Soph. 2, 12. Cum artic. הַהֵם, הַהֵמָּה fit demonstrativum, et haud rarò vices gerit verbi substantivi Gen. 25, 16: 1 Reg. 8, 40. 9, 20, etc.

הָמָה; part. act. הֹמֶה f. הֹמָה et הֹמִיָּה, pl. הֹמִים et הֹמִיּוֹת; fut. יֶהֱמֶה, cum ה parag. (mutat. tertiâ rad. ה in י) et in pausâ יֶהֱמִיָּה, pl. יֶהֱמוּ, cum ן parag. (mutat. tertiâ rad. in י) et in pausâ יֶהֱמְיוּן; ad *sonitum et strepitum quemcumque* adhibetur, hinc 1) *strepuit, fremuit, murmuravit*, etc. Sic dicitur de voce, gemitu, fremitu hominum et animalium Ps. 55, 18. 59, 7. Jes. 59, 11. Eze. 7, 16, etc. de strepitu instrumentorum Jes. 16, 11. Jer. 48, 36, pluviæ 1 Reg. 18, 41, fluctuum Ps. 46, 4. Jes. 51, 15, etc. populi tumultuantis Jes. 17, 12. Ps. 46, 7 etc., undè poët. הֲמוּיוֹת *loca strepentia*, i. e. plateæ Prov. 1, 21; de animo inquieto, sollicitudine, curis agitato Jer. 4, 19. Ps. 42, 6, etc. — 2) transit. *fecit strepere, tumultuari* Prov. 20, 1. — Deriv. הֶם vel הֵם, חֲמִיָּה, הָמוֹן.

חֲמָה vid. חֵם.

הָמוֹן m. sed f. Job 31, 34. constr. הֲמוֹן; suff. חֲמֹנוֹ; pl. חֲמֹנִים; suff. חֲמֹנָיִךְ; 1) *strepitus* imbris 1 Reg. 18, 41, cantantium Eze. 26, 13, maximè multitudinis 1 Sam. 4, 14. Job 39, 7, etc. — Hinc 2) *multitudo* hominum ipsa Gen. 17, 4. Jud. 4, 7. Jes. 13, 4, etc., it. aquarum *copia* Jer. 10, 13. 51, 16. — 3) *copiæ, opes, divitiæ* Jes. 60, 4. Ps. 37, 16. Eccl. 5, 9. — 4) *animi commotio* Jes. 63, 15. — Rad. הָמָה.

הֲמוֹנָה n. propheticum urbis Eze. 39, 16.

הֲמִיָּה f. constr. הֲמִיַּת; *strepitus* citharæ Jes. 14, 11. — Rad. חָמָה.

הֲמוּלָה et הֲמוּלָה f. *strepitus* Jer. 11, 16. Eze. 1, 24. — Rad. המל.

הָמַם; 1 pers. s. חָמוּתִי; infin. cum suff. הָמְמָם; fut. יֵהֹם, conv. וַיֵּהָם, יֵהֹמֵם; pr. forsan ut הוּם et הָמָה *perstrepuit*, sed maximè transit. *perstrepere fecit*, hinc 1) *commovit, agitavit, impulit* rotas Jes. 28, 28. — 2) *perturbavit, dissipavit, fugavit* hos-

Digitized by Google

tes Ex. 14, 24. Jos. 10, 10. Ps. 18, 15, etc. — Indè 3) *penitùs extinxit. delevit* Deut. 2, 15. Jer. 51, 34. Esth. 9, 24.

הֲמַן undè inf. cum suff. חֲמֻנְכֶם *tumultuari vestrûm* Eze. 5, 7. Cf. vicin. חֲמָה, cujus ipsum nomen verbale esse rabbini existimant.

הָמָן n. pr. viri Esth. 3, 1 seq.

הֲמָסִים m. pl. *cremia, stipulæ* Jes. 64, 1. — Rad. המס.

הֵן pron. 3 pers. f. pl. *eæ, illæ.* Ubiquè cum præfixis. לְהֵן, כְּהֵן, בְּהֵן, מֵהֵן. Sic Gen. 19, 20. Eze. 16, 4. 18, 14. Ruth. 1, 13. Quoties pronom. separatum est, toties præ se fert ה parag. הִנֵּה quod vid.

הֵן seq. Makkeph -הֵן; 1) adv. seu interj. demonstrandi: *en, ecce!* Gen. 3, 22. Job 8, 19, etc. Sed frequentius cum ה parag. הִנֵּה quod vid. — 2) partic. interrogat. indirectæ: *num, an* Jer. 2, 10. — 3) partic. condition. *si* Ex. 8, 22. Lev. 25, 20. Jes. 54, 3. Jer. 3, 1. Job 40, 25.

הֵנָּה 1) pron. 3 pers. f. pl. *eæ, illæ* Gen. 41, 19. Jer. 34, 17, it. *ipsæ* Gen. 33, 6, et sic cum artic. הַהֵנָּה 1 Sam. 17, 28. Sæpè includit verbum substant. vel pro eo ponitur Gen. 6, 2. 41, 6, etc. — 2) adv. loci (compos. ex הֵן *ecce* et ה parag. locali) — a) *huc, horsum* Gen. 45, 8. Jos. 3; 9, repetitum *huc, illuc* Jos. 8, 20: 2 Reg. 8, 4, etc. — b) *hîc* Gen. 21, 29, repetitum *hîc, illic* 1 Reg. 20, 40.

הִנֵּה rariùs חִנֵּה Gen. 19, 2 (compos. ex הֵן et ה parag.); cum suff. הִנְנִי, in pausâ הִנֶּנִּי et cum נ *epenthet.* הִנֶּנִּי *ecce me;* הִנְּךָ, semel הִנְכָּה 2 Reg. 7, 2, fem. הִנָּךְ *ecce tu;* הִנְנוּ *ecce eum, eccum;* חִנֶּנוּ, in pausâ הִנֶּנוּ et cum נ *epenthet.* חִנֶּנוּ *ecce nos;* הִנְּכֶם *ecce vos;* חִנָּם *ecce illos.* Notand. חִנֵּה cum suffixis in oratione vividiori præmitti sæpissimè participio, ubi hoc pro verbo finito est, maximè pro futuro. Gen. 20, 3: הִנְּךָ מֵת *ecce te moriturum, tu moriturus es* Jes. 3, 1. Jer. 8, 17, etc.; pro præterito Gen. 37, 7: 1 Par. 11, 25, pro præsente Gen. 16, 14. Ex. 34, 11. Rariùs sequitur verbum finitum, ut Jes. 28, 16: הִנְנִי יִסַּד *ecce me, qui fundavit,* pro יִסַּדְתִּי vel יִסַּד.

הֲנָחָה f. *quietis concessio, quies* Esth. 2, 18, — Verbale Hiph. à rad. נוּחַ.

הִנָּם, vid. in גַּי, pag. 131.

הֲנַע n. pr. urbis in Mesopotamiâ 2 Reg. 18, 34. 19, 13. Jes. 37, 13.

הָסָה in Kal inus. (vicin. חָשָׁה). Pih. imper. apoc. הַס, in pausâ הָס *sile!* Jud. 3, 19. Hab. 2, 20. Soph. 1, 7. Amos 6, 10. Zach. 2, 17, sed Amos 8, 3 quibusdam est adv. *tacitè.* Plur. חַסוּ *silete* Neh. 8, 11.

Hiph. fut. conv. וַיַּהַס *silere fecit, sedavit* populum Num. 13, 30.

הַפּוּגָה f. undè pl. הֲפֻגוֹת *intermissiones* Thren. 3, 49. — Rad. פוּג.

הָפַךְ; partic. act. הֹפֵךְ; cum י parag. הֹפְכִי; pass. f. הֲפוּכָה; inf. abs. חָפוֹךְ, constr. הֲפֹךְ, suff. הָפְכִי; fut. יַהֲפֹךְ; 1) *vertit, invertit, versavit* 2 Reg. 21, 13. Hos. 7, 8. Cum יָד, *vertit manum* vel *latus*, i. e. *reversus est* 1 Reg. 22, 34: 2 Chron. 18, 33. It. intrans. *vertit se* 2 Reg. 5, 26, hinc *terga vertit, fugit* Jud. 20, 39, 41. Ps. 78, 9. — 2) *evertit, subvertit* Gen. 19, 21, Deut. 29. 22, seq. בְּ

Digitized by Google

Amos 4, 11. — 3) *convertit, mutavit* Ps. 105, 25. Seq. לְ *in aliquid* Ps. 66, 6. Jer. 31, 13, etc. Intrans. *mutatus est in, evasit* Lev. 13, 3, 4. 10, 13, 20. — 4) *pervertit* Jer. 23, 36, et intrans. *perversus fuit.* Jes. 29, 16.

Niph. נֶהְפַּךְ; part. fem. in pausâ נֶהְפֶּכֶת; infin. abs. נֵהָפוֹךְ; fut. יֵהָפֵךְ; 1) *vertit se* Jos. 8, 20, metaph. נֶהְפַּךְ לְשׁוֹנוֹ *versutæ linguæ fuit* Prov. 17, 20. Seq. בְּ *vertit se contra aliquem* Job 19, 9, עַל *ad aliquem* 1 Sam. 4, 19. Jes. 60, 5, it. seq. לְ Thren. 5, 2. — 2) *eversus est* Jon. 3, 4. — 3) *conversus, mutatus est,* seq. לְ Ex. 7, 15. Lev. 13, 16, 17, seq. accus. Lev. 13, 16; spec. in malam partem, *degeneravit* Jer. 2, 21.

Hoph. הֻהְפַּךְ *conversus est, irruit* in aliquem Job 30, 15.

Hithpah. part. מִתְהַפֵּךְ, f. מִתְהַפֶּכֶת; fut. תִּתְהַפֵּךְ; 1) *vertit se* continuò, *micuit* de gladio Gen. 3, 24. — 2) *mutavit se* Job 38, 14. — 3) *volvit se* Job 37, 12. Jud. 7, 13. — Deriv. מַהְפֵּכָה, מַהְפֶּכֶת, תַּהְפוּכָה et statim seq.

הֵפֶךְ et הֶפֶךְ m. *inversum* i. e. contrarium Eze. 16, 34.

הַפֵּכָה f. *subversio* Gen. 19, 29.

הַפַּכְפַּךְ m. *tortuosus* Prov. 21, 8.

הַצָּלָה f. *ereptio, liberatio* Esth. 4, 14. — Rad. נָצַל.

הֵצֶן m. Eze. 23, 24, forsan. ut Targum et Kimchi *arma bellica.* Syr. *armati*, Vulgat. *instructi.* Plures codices חצן habent. — Rad. הצן.

הַר m. cum artic. הָהָר, cum ה locali הָרָה semel הֶרָה Gen. 14, 10; suff. הַרְכֶּם; pl. הָרִים, semel הָרֵי quod tamen aliis est pl. cum suff. *montes mei* Zach. 14, 5; constr. הָרֵי; suff. הָרָיו; *mons* Gen. 10, 30. Deut. 33, 19, etc. Sed sæpè est *tractus montanus* Jos. 10, 40. 11, 2, 16. Jud. 1, 9, etc. — הַר חֶרֶס n. pr. oppid. Samaritanorum Jud. 1, 35. הַר יְעָרִים, vid. יַעַר.

הֹר vid. הוֹר.

הָרָא n. pr. regionis in Assyriorum regno 1 Chron. 5, 26.

הַרְאֵל ut אַרִיאֵל quod vid.

הָרַג; part. act. הֹרֵג, pl. הֹרְגִים; pass. הָרוּג, pl. הֲרוּגִים et הֲרֻגִים; inf. abs. הָרוֹג, constr. הָרֹג, suff. הָרְגוֹ, הָרְגָךְ et in pausâ הָרְגֶךָ; imper. הָרֹג, pl. הִרְגוּ, in pausâ הָרְגוּ; fut. יַהֲרֹג; *occidit, interfecit* quocumque modo, sive gladio, sive saxo conjecto. Indè tribuitur etiam pesti Jer. 18, 21, viperæ Job 20, 16, grandini Ps. 78, 47, mœrori Job 5, 2. Constr. plerumque cum accus. rarò seq. לְ 2 Sam. 3, 30. Job 5, 2, et seq. בְּ quod forsan signif. *cædem fecit inter* Ps. 78, 31: 2 Chron. 28, 9.

Niph. inf. הֵרֵג Eze. 26, 15 ubi cum præfix. בְּ et exclus. præform. ה, legitur בְּהֵרֵג *dum occiditur* pro בְּהֵהָרֵג: fut. יֵהָרֵג *occidetur* Thren. 2, 20, pl. f. תֵּהָרַגְנָה *occidentur* Eze. 26, 6.

Puh. הֻרַג הֻרָג *occisus est* Jes. 27, 7. Ps. 44, 23. — Deriv. seq.

הֶרֶג m. *occisio, cædes* Jes. 27, 7. Prov. 24, 11. Esth. 9, 5, etc.

הַרְגָּה f. id. Jer. 7, 34, 12, 3. 19, 6. Zach. 11, 4, 7.

הָרָה; part. act. f. הוֹרָה, suff. הוֹרָתִי; infin. abs. הָרֹה et הָרוֹ; fut. תַּהֲרֶה undè cum ו conv. וַתַּהַר; 1) *concepit, gravida facta est* mulier

Digitized by Google

Gen. 4, 1, etc. seq. ל viri ex quo illa concepit Gen. 38, 18, 25. Partic. f. הוֹרָה *genitrix, mater* Cant. 3, 4. Hos. 2, 7. De הוֹרִים Gen. 49, 26, vid. הוֹר — 2) metaph. *animo concepit,* hinc *meditatus molitus est* aliquid Jes. 33, 11. 59, 4. Job 15, 35.

Puh. הֹרָה *conceptus est* Job 3, 3.

Pohel הוֹרָה undè inf. abs. הוֹרוֹ *concipiendo* Jes. 59, 13. — Deriv. seq.

הֵרָה f. constr. הֶרַת; plur. הֲרוֹת, suff. הֲרוֹתֵיהֶם, הֲרוֹתֵיהָ (formæ daguessandæ); *gravida, prægnans* Gen. 16, 11. Ex. 21, 22: 2 Reg. 8, 12. 15, 14. Jer. 20, 17, etc.

הֵרוֹן m. undè cum suff. f. הֵרֹנֵךְ *graviditas tua,* vel potius *dolores graviditatis tuæ* Gen. 3, 16.

הֲרִיוָה f. undè pl. cum suff. הֲרִיוֹתָיו *gravidæ ejus* Hos. 14, 1.

חֵרְיוֹן m. *conceptus* Ruth 4, 13. Hos. 9, 11.

הֲרִיסָה fem. undè plur. cum suff. הֲרִיסוֹתָיו *quæ destructæ sunt ejus,* i. e. domus ejus destructæ Amos 9, 11. — Rad. הָרַס.

הֲרִיסוּת fem. cum suff. f. הֲרִיסָתֵךְ *destructio tua* Jes. 49, 19. — Rad. הָרַס.

הֹרָם n. pr. viri Jos. 10, 33.

חֹרָם n. pr. viri 1 Chron. 4, 8.

הַרְמוֹן ut אַרְמוֹן, undè cum ה locali הַרְמוֹנָה *in palatium* Amos 4, 3. Quibusd. est nom. pr. — Rad. הרם.

הָרָן n. pr. viror. Gen. 11, 26, 27: 1 Par. 23, 9. בֵּית הָרָן vid. pag. 92.

הָרַס; part. act. חֹרֵס, pass. חָרוּס; inf. constr. חָרוֹס; imper. חֲרֹס, cum Makkeph חֲרֹס־, cum suff. f. חָרְסָהּ; fut. יֶהֱרַס et יַהֲרֹס, cum suff. et in pausâ יְהָרְסֶךָ, plur. יְהָרְסוּ, in pausâ יַהֲרֹסוּ; 1) *diruit, destruxit* sæpius domos, urbes, mœnia. Alibi *excussit dentes* Ps. 58, 7, *decussit, deturbavit* aliquem de statione Jes. 22, 19, *perdidit* populum Ex. 15, 7, et hinc regnum, ut Prov. 29, 4 ubi sensus est: *rex justitiâ stabilit regnum, sed qui largitiones amat,* i. e. ubi rex est injustus, *diruit, perdit illud.* Regnum comparatur ædificio, quod rege justo stabilitur, rege injusto subvertitur et corruit. — 2) intrans. *irruit, irrupit* Ex. 19, 21, 24.

Niph. נֶהֱרַס; part. נֶהֱרָס undè f. pl. נֶהֱרָסוֹת; fut. יֵהָרֵס *dirutus, destructus est* Eze. 30, 4. 38, 20. Joel 1, 17. Ps. 11, 3.

Pih. part. m. pl. cum suff. fem. מְהָרְסַיִךְ *destruentes te, destructores tui* Jes. 49, 17; inf. הָרֵס *destruendo,* et fut. cum suff. תְּהָרְסֵם *dirues eos* Ex. 23, 24. — Deriv. חֲרִיסָה, הֲרִיסוּת, et

הֶרֶס m. *destructio* Jes. 19, 18 ubi *civitas destructionis vocabitur una* (harum quinque urbium), i. e. diruetur una, etc. ad Leontopolin referunt. Sed probabilius legend. quod plures habent codices חֶרֶס *sol,* undè *civitas solis;* sic Symmach. et Vulgat.

הָרָר m. undè cum suff. הָרָרִי *mons meus* Jer. 17, 3.

הָרָר masc. undè cum suff. הָרָרִי, הָרָרֶם; pl. הָרָרִים, undè constr. הָרָרֵי, suff. הָרָרֶיהָ; *mons* Gen. 14, 6. Num. 23, 7. Deut. 8, 9. Ps. 30, 8.

et חָרְרִי הָרָרִי *montanus* cognomen viri cujusdam 2 Sam. 23, 11, 33.

חָשֵׁם n. pr. viri 1 Par. 11, 34, quod יָשֵׁן 2 Sam. 23, 32.

Digitized by Google

הַשְׁמַעוּת f. *auditus*. Eze. 24, 26 : לְהַשְׁמִעוּת אָזְנַיִם *ut audiant aures*. — Rad. שָׁמַע.

הִתּוּךְ m. *liquatio* Eze. 22, 22. — Rad. נָתַךְ.

הֲתָךְ n. pr. viri Esth. 4, 5.

הָתַל radix de quâ nonnulla prænotanda sunt. Secundaria videtur atque orta ex Hiph. verbi תָּלַל, ita quidem ut plurimæ formæ originem à תלל prodant, in aliis autem littera ה naturam radicalis induat. Prius locum habet in præter. הֵתֵל Gen. 31, 7 retracto accentu pro הֵתֵל; 2 pers. הֵתַלְתָּ Jud. 16, 10; inf. הָתֵל Ex. 8, 25; fut. pl. תְּהָתֵלוּ Job 13, 9 (quæ formæ cunctæ sunt conjugat. Hiph. à תָּלַל, etsi plerique eas haud secus ac sequentes, excepto הוּתַל quod ad Puh. radicis הָתַל referunt, ad Pih. ejusdem התל pertinere existiment); præter. הוּתַל Jes. 44, 20 (quod verum est Hoph. ejusdem תלל); posterius in יְהַתֵּל 1 Reg. 18, 27, plur. יְהָתֵלוּ Jer. 9, 4, et deriv. הֲתָלִים, מַהֲתַלּוֹת (in quibus ה utpote radicale, servatum est). — 1) *fefellit* seq. ב Gen. 31, 7. Jud. 16, 10, 13, 15. Jer. 9, 4. Job 13, 9. — 2) *delusit*, *illusit* 1 Reg. 18, 27, pass. *illusum*, *seductum est* Jes. 44, 20.

הֲתָלִים m. pl. *illusiones*, *ludibria* Job 17, 2.

הָתַת undè Pih. fut. pl. תְּהוֹתְתוּ forsan ut Vulgat. *irruitis* Ps. 62, 4. LXX ἐπιτίθεσθε; Aquila ἐπιβουλεύετε. Sed Symmach. καταιοπονήσετε; sic ferè Aben-Ezra et Kimchi *pravitates cogitatis*, referentes verbum ad nomen הָווֹת *pravitates*. Quidam statuunt radicem הוּת in arab. *clamavit*, *inclamavit*, sed parùm aptè.

ו

ו Sexta alphabeti littera hebraicè וו *Vav* sonans; in numeralibus valet *sex*. De ejus duplici munere, vocalis scilicet et consonantis vid. gramma ticos; illud tantùm hîc monebimus, hanc litteram quatenus officio consonantis fungitur, ab initio radicum rarissimam esse, siquidem ubique ו in ejus locum substituitur, יָלַד pro וָלַד; in medio vocum modò mobilem, modò quiescentem esse, in fine autem sæpiùs quiescere.

וְ, sed ו generatim seq. Schevâ mobili vel litteris labial. ב, מ, פ; et וְ antè monosyllaba, nec non antè polysyllaba ab initio munita accentu maximè disjunctivo (De exception. vid. grammaticos). Particula vocum initio præfixa quæ, etsi unam per se vim habeat, copulandi scilicet, omnibus ferè, quibus gaudent linguæ cultiores, particulis exprimi necesse est. Hinc verti debet per — 1) conjunct. a) copulativas *et*, *ac*, *atque* Gen. 1, 1, 2, 3, *etiam* Gen. 2, 12. Prov. 24, 27, *et quidem* Ps. 68, 10. — b) conclusiv. *itaquè*, *igitur* Eze. 18, 32. Zach. 2, 10. — c) adversativ. *sed*, *verùm* Gen. 1, 10. Ps. 44, 18, *tamen*, *verumtamen* Ex. 4, 8. Ps. 44, 18, *et tamen*, *cum tamen*, quandò membrum præcedenti adversans subnectit Gen. 26, 27. Jer. 5, 21. — d) disjunctiv. *aut*, *vel*, *sive* Ex. 21, 17. Jud. 11, 31. Prov. 20, 20. — e) causal. *nam*, *enim* Gen. 6, 17. Ps. 7,

Digitized by Google

10, *quia* Ps. 60, 12. Jes. 39, 1, *siquidem* Jud. 16, 15. Ps. 65, 10, *quòd* post verba videndi, sciendi Gen. 47, 6, *ita ut* Num. 23, 19. — f) concessiv. *etsi, quamvis* Eze. 14, 18. Mal. 2, 14 — 2) adverbia a) ordinis *præterea, insuper* Gen. 1, 29, *iterùm* Zach. 2. 5, *denique, tandem* Lev. 4, 12. — b) negandi post aliam negationem *neque* Ex. 20, 4. — c) similitudinis *sicut, ut* Prov. 25, 25. Job 5, 7. — 3) præposit. *cum, unà cum* Ruth 1, 6. — 4) particul. explicativ. *isque, nempè, inquam, idest* Gen. 9, 11: 1 Sam. 28, 3. 17, 40. Ps. 68, 10. — 5) Apodosin incipit, ubi per *tunc*, german. *so, da, dann*, gall. *dans ce cas, cela posé* Gen. 3, 5, etc. Sæpè præcedit אם Jud. 4, 18. Ps. 78, 34. — Nonnunquàm ope ו connectuntur nomina, quorum alterum ex primo, utpote regente pendet, ut Job 10, 17: *successiones et agmen*, pro *agmina sibi continuò succedentia*. 2 Par. 16, 14. Sed perrara sunt hujus figuræ hendiadeos (ἐν διὰ δυοῖν), ut vocant, exempla. Itaque huc non placet referre Gen. 1, 14, 3, 16.

וַ, sed וָ ante gutturales futuris præfixum his imperfecti vim tribuit, seu fut. in imperf. vertit, et propterea *Vav conversivum* nuncupatur. Ortum est ex verbo substant. הָוָה, sed vid. grammatic. Unum solummodò hîc notandum volumus, nempè Vav convers. creberrimè includere etiam copulativum, adeò ut וַיֹּאמֶר *et dicebat*, sit pro וְוַיֹּאמֶר quod nunquàm occurrit, et propterea semper ab initio sententiarum poni; non tamen ubique; reperitur enim futur. convers. etiam ab initio integrorum librorum, ubi nulla prorsus intercedit conjunctio cum antecedentibus, ut Ruth 1, 1. Esth. 1, 1. Equidem Ex. 1, 1: 1 Reg. 1, 1. Esra. 1, 1 Vav copulativum ab initio est, sed in his continuantur antecedentium librorum historiæ.

וֶדֶן n. pr. loci in Arabiâ Eze. 27, 19.

וָהֵב Num. 21, 14. n. pr. loci est juxta quosdam. Nonnulli codices vocabula את והב conjunctim referunt אֶתְוָאֵב (ut jam Kimchi in veteribus manuscriptis legerat)!, quod esset aram. Ethpah. verbi יהב, undè vertendum *Deus dedit se in turbine*.

וָו m. undè pl. וָוִים, constr. וָוֵי, suff. וָוֵיהֶם; *clavus, uncinus, paxillus*. Legitur tantummodò in libro Ex. cap. 26. 27. 36. 38 ubi dicitur de clavis, ex quibus tentorii sacri vela suspendebantur. — Etymon latet.

וָזֵר m. *criminibus prægravatus* Prov. 21, 8, ubi sensus est forsan: *vir sceleratus vias tenet contortas, perversus*. De quo vid. Schultens in Comment. ad hunc locum; sed vulgò ו ut copulat. habetur. — Rad. זור in arab. *portavit onus*, et metaphor. *crimine onustus fuit*.

וִיזָתָא n. pr. viri Esth. 9, 9.

וָלָד m. *proles* Gen. 11, 30.

וֶלֶד m. in pausâ וָלֶד id. 2 Sam. 6, 23, sed in Keri יֶלֶד.

וַנִּיהָ n. pr. viri Esr. 10, 36.

וַמְסִי n. pr. viri Num. 13, 14.

וַשְׁנִי n. pr. viri 1 Par. 6, 13.

וַשְׁתִּי n. pr. mulieris Esth. 1. 9.

Digitized by Google

ז

ז septima alphabeti littera hebraïcè זַיִן *Zayin* sonans; in numeralibus valet *septem*. — Permutatur intendùm in צ, ס, et, quod maximè patet ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, in ד.

זְאֵב m. plur. זְאֵבִים, constr. זְאֵבֵי: 1) *lupus* Gen. 29, 47. Jes. 11, 6, etc. זְאֵבֵי עֶרֶב *lupi vespertini*, i. e. vespere noctuque prædæ invigilantes Jer. 5, 6. Soph. 3, 3. — 2) n. pr. viri Jud. 7, 25. 8, 3. Ps. 83, 12. — Rad. זאב.

זאת *hæc*, f. pronom. זֶה q. v.

זָבַד *donavit* ut in chald. et syr. Gen. 30, 20. — Deriv. seq.

זֵבֶד m. *donum* Gen. 30, 20.

זָבָד n. pr. viror. 1 Par. 2, 36, etc. 2 Par. 24, 26 ubi idem vir, qui 2 Reg. 12, 22 יְהוֹזָבָד legitur.

זַבְדִּי n. pr. viror. Jos. 7, 1 in loco parall. 1 Par. 2, 6 זִמְרִי. Neh. 11, 17, etc.

זְבַדְיֵאל n. pr. viri Neh. 11, 14.

זְבַדְיָה n. pr. viror. 1 Par. 8, 15.

זַבְדִּיהוּ n. pr. viror. 1 Par. 26, 2, etc.

זְבוּב m. pl. זְבוּבִים undè constr. זְבוּבֵי; *musca* Jes. 7, 18. Eccl. 10, 1: *muscæ mortis* sunt muscæ mortiferæ, venenosæ. בַּעַל זְבוּב vid. p. 103. — Rad. זבב.

זָבוּד n. pr. viri 1 Reg. 4, 5.

זְבוּדָה n. pr. mulier. 2 Reg. 23, 36, in Keri, sed זְבִידָה in Chethib.

זְבוּל et זֶבֶל m. cum ה local. זְבֻלָה; *habitatio, domicilium* 1 Reg. 8, 13. Jes. 63, 15. Hab. 3, 11. Ps. 49, 15: 2 Par. 6, 2. — 2) n. pr. viri Jud. 9, 28. — Rad. זָבַל.

זְבֻלוּן, זְבוּלֻן, זְבֻלֻן; n. pr. filii Jacobi; it. tribûs; nom. gent. זְבוּלֹנִי Gen. 30, 21. Jos. 19, 10-16. Num. 26, 27.

זָבַח; part. act. זוֹבֵחַ, pl. זֹבְחִים, constr. זֹבְחֵי; infin. constr. זְבֹחַ, cum suff. זָבְחוֹ; imper. זְבַח; fut. יִזְבַּח; cum ה parag. יִזְבְּחָה; 1) *mactavit* in genere Gen. 31, 54: 1 Sam. 28, 24. Eze. 39, 17, etc. — 2) *mactavit ad sacrificium, sacrificavit, immolavit* 1 Sam. 1, 4. Eze. 16, 20, cum לְ 1 Reg. 8, 63, et לִפְנֵי Lev. 9, 4, nomini Dei vel idolorum præmisso.

Pih. זִבַּח; part. מְזַבֵּחַ, pl. מְזַבְּחִים, fem. מְזַבְּחוֹת; inf. זַבֵּחַ; fut. יְזַבֵּחַ; *sacrificavit* 1 Reg. 12, 32: 2 Reg. 12. 4, Plerumque iterativè usurpatur de sacrificandi consuetudine 1 Reg. 3, 2. 11, 8. Hos. 4, 14, etc. — Deriv. מִזְבֵּחַ et

זֶבַח m. suff. זִבְחִי; plur. זְבָחִים, constr. זִבְחֵי, suff. זִבְחֵינוּ; fem. cum suff. זִבְחֹתָם; 1) pr. *mactatio*, hinc *quod mactatur*, et *epulæ ex mactatis animalibus* Gen. 31, 54. Eze. 39, 17. Prov. 17, 1. — 2) *sacrificium, hostia, victima*. Opponitur sacrificio incruento (מִנְחָה) 1 Sam. 2, 29. Ps. 40, 7, et holocausto (עוֹלָה) in quo tota victima cremanda erat, quippè de victimâ comedere licebat Ex. 10, 25, etc. — 3) n. pr. viri Jud. 8, 5. Ps. 83, 12.

זַבַּי n. pr. viri Esr. 10, 28. Neh. 3, 20 in Keri forsan mendosa scriptura, pro זַכַּי ut Esr. 2, 9. Neh. 7, 14 legitur.

Digitized by Google

זְבוּדָה vid. זְבִידָה.

זְבִינָה n. pr. viri Esr. 10, 43.

זָבַל, undè fut. cum suff. יִזְבְּלֵנִי *habitabit me*, i. e. cohabitabit mecum Gen. 30, 20. — Deriv. זְבוּל.

זְבֻל, זְבֻלוּן, vid. זְבוּל, זְבוּלוּן.

זָג m. *pellicula uvæ* Num. 6, 4. — Rad. זגג forsan ut chald. זוּג *clarus, pellucidus fuit*; cf. samar. זגג ut hebr. זָכַךְ *purus fuit*. Cf. etiam זְכוּכִית.

זֵד m. pl. זֵדִים pr. *tumidus, inflatus; hinc superbus, protervus, impius* Jes. 13, 11. Jer. 43, 2. Ps. 19, 14, etc. — Rad., זִיד, זוּד.

זָדוֹן m. constr. זְדוֹן; suff. זְדֹנְךָ; *tumor, superbia, protervia* Deut. 17, 12. Jer. 49, 16. 1 Sam. 17, 28, etc. — Rad. זדה id quod זוּד.

זֶה m. f. זֹאת, rarius זֶה, זוֹ, semel זֹאתָה Jer. 26, 6 in Chethib; cum artic. הַזֶּה; plur. אֵלֶּה; 1) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc* Gen. 3, 1. Mich. 5, 4, etc. Ponitur vel seorsum, vel cum substant. ita quidem ut plerumque, pariter atque adjectiva, substantivum sequatur et articulo munitum sit, ubicumque substantivum hunc sibi præfixum habet, ut הַדָּבָר הַזֶּה *hoc verbum*, בַּיּוֹם הַזֶּה *hoc die*. Alibi זֶה sine articulo aræmittitur nomini, vel ubi in pronom. continetur prædicatum propositionis, זֶה חַדָּבָר *hoc* (est) *verbum* Ex. 35, 4. Jud. 4, 14; vel ubi pronom. est cum emphasi demonstrativum Ps. 104, 25: זֶה הַיָּם הַגָּדוֹל (ecce!) *hoc mare magnum*. Sic Jos. 9, 12. Jud. 5, 5. Ps. 48, 15, etc. Nonnunquam contemptim *iste* Ex. 32, 1, 23: 1 Sam. 10, 27. Auget vim pronominum. et adverbior. מִי זֶה *quisnam iste?* Jes. 63, 1. מַה־זֶּה *quidnam, quid tandem?* Gen. 27, 20. אֵי זֶה *ubinam?* 1 Sam. 9, 18. Rarò postponitur Gen. 27, 21. Dan. 10, 17. Cæterum refertur ad antecedentia Eccl. 6, 9, sed sæpius ad consequentia Gen. 5, 1. Ex. 30, 13. Ps. 7, 4. Jes. 56, 2, etc. Ita plur. אֵלֶּה quod vid. — Repet. זֶה — זֶה *hic, ille; unus, alter* 1 Reg. 22, 20. Job 1, 16. זֶה אֶל־זֶה *unus ad alterum* Jes. 6, 3. — 2) poët. quandoque ponitur pro אֲשֶׁר ut germ. *der* pro *welcher*, Ps. 104, 8: *ad locum* זֶה יָסַדְתָּ *quem fundasti* Prov. 23, 22. Job 15, 17. Ps. 78, 54. Hinc ut אֲשֶׁר pro plur. usurpatur Job 19, 19. — 3) *hic locus* Gen. 38, 21: בָּזֶה *in hoc loco* Ex. 24, 14. מִזֶּה *hinc* Gen. 37, 17, etc. מִזֶּה וּמִזֶּה *hinc et hinc, utrinquè* Num. 22, 24. Jos. 8, 33, it. *hoc tempus* Esth. 2, 13: בָּזֶה *hoc tempore*. — Quod post Noldium (*Concord. Particul. hebr.*) addunt nonnulli quibus adstipulatur Gesenius, זֶה abire in adverb. loci et temporis, id falsum omninò est, et in cunctis, ad quæ provocant, exemplis vocabulum hebr. nonnisi pronominis demonstrativi officio fungitur, ita quidem in Mich. 5, 4: 1 Reg. 17, 24. Gen. 27, 36. 31, 38, etc.

זָהָב m. constr. זְהַב, semel זֶהָב Gen. 2, 12; suff. זְהָבִי; 1) *aurum* Jos. 7, 21. Ps. 72, 15. Joel 4, 5. Ubi numeri antecedunt, metonym. est *pondus aureum, aureus nummus* Gen. 24, 22: 2 Reg. 5, 5. — 2) metaph. *res fulgens, splendens*, ut cœlum Job 37, 22, vinum Jer. 51, 7, oleum Zach. 4, 12. — Rad. זהב id quod צָהַב *splenduit*.

Digitized by Google

זָהַם in Kal inusit. Pih. זִהֵם *fastidivit, aversatus est* ut sordidum; hunc sensum commendant tum contextus, tum dialecti chald. syr. arab. Præter. fem. cum suff. זִהֲמַתּוּ לַחֶם *aversatur eum panem* Job 33, 20, ubi redundat suffix. *eum*, ut sæpè accidit.

זַהַם n. pr. viri 2 Par. 11, 19.

זָהַר in Kal. inus. Sed forsan ut in arab. *splenduit, luxit*, quod affine verbum hebr. צָהַר significare, ex derivatis liquidò patet.

Niph. נִזְהַר; part. נִזְהָר; infin. et imper. הִזָּהֵר; pr. *illustratus est*, hinc metaph. *edoctus, admonitus est* Ps. 19, 12, it. *admonitionem admisit, commonefactus est* Eccl. 4, 13. 12, 12. Eze. 33, 4, 5, 6.

Hiph. יִזְהִיר; infin. הַזְהִיר; fut. יַזְהִיר, 1) *illustravit*, metaph. *docuit* cum dupl. accus. Ex. 18, 20, *edocuit* 2 Chron. 19, 10, *monuit, admonuit* Eze. 33, 3, seq. מִן *dehortatus est* (*détourner de*) Lev. 15, 31. Eze. 3, 18. Sed Eze. 3, 17. 33, 7: הִזְהַרְתָּ אֹתָם מִמֶּנִּי *admoneas eos nomine meo* (*de ma part*). — 2) intrans. *splenduit, fulsit*, propr. *lucem sparsit* Dan. 12, 3. — Indè

זֹהַר m. *splendor* cœli Eze. 8, 2. Dan. 12, 3.

זִו m. ut זִיו (quod multi libri exhibent) *splendor*, imprimis florum; hinc 1 Reg. 6, 1, 37: *mensis florum* seu *mensis secundus* Hebr. à novilunio Maii ad Junii noviluuium (secundum Rabb. à novil. Aprilis ad novil. Maii). — Forsan זִין est pro זְהִיו à Rad. זהה, collat. syr. זהא *superbivit* Ethpah. *splendidus, nitidus factus est*, et arab. verb. زَهَا pro زَهَرَ *nituit, pulcher fuit*, it. nomen زَهْرٌ *nitor, pulchritudo* maximè florum, *flos* ipse.

זוֹ pronomen vid. זֶה.

זוּ c. ut זֶה et זֹאת; 1) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc* Ps. 12, 2. Hos. 7, 16. Hab. 1, 11. — 2) sæpius pro אֲשֶׁר nullo generis et numeri discrimine habito Ex. 15, 13. Jes. 43, 21. Ps. 9, 16. 10, 2. 17, 9.

זוּב; part. act. זָב, f. זָבָה, constr. זָבַת; fut. יָזוּב, plur. יָזֻבוּ; 1) *fluere* de aquâ Jes. 48, 21. Ps. 78, 20, de fluxu seminis virilis seu gonorrhœâ et sanguinis feminarum menstrui Lev. 15, 2, 25. Metonym. de rebus et personis, in quibus aliquid fluit Lev. 15, 4 seq. 22, 4. Num. 5, 2: 2 Sam. 3, 29, sed maximè de affluentiâ et redundantiâ, et tunc constr. cum accus. rei quâ affluitur vel redundatur Ex. 3, 8. Lev. 20, 24, etc. — 2) ut דָּאַב *diffluere, contabescere, mori* Thren. 4, 9. — Indè

זוֹב m. suff. זוֹבוֹ; *fluxis* sanguinis menstrui Lev. 15, 16 seq., seminis virilis Lev. 15, 1 - 15.

זוּד vel זִיד; præt. זָד. f. זָדָה; pl. m. זָדוּ; pr. *intumescere, effervescere, ebullire* de aquâ; hinc metaph. *tumere, efferre se, superbire*, de animo, ideòque *protervè, scelestè agere*, in aliquem seq. עַל Ex. 18, 11, אֶל Jer. 50, 29.

Niph. part. נָזִיד *coctum, ferculum* Gen. 25, 29.

Hiph. הֵזִיד; fut. יָזִיד, conv. וַיָּזֵד; pl. cum ו parag. יָזִידוּן 1) *coxit* Gen. 25, 29. — 2) *protervè, scelestè egit* Ex. 21, 14. Deut. 1, 43. 17, 13. Neh.

Digitized by Google

9, 10, etc. — Derivat. זֵד, זָדוֹן, זֵדוֹנִים.

זוּזִים n. pr. populi ad fines Palæstinæ habitantis Gen. 14, 5.

זְרוּיוֹת f. pl. *anguli* aræ Zach. 9, 15. Metonym. de columnis angularibus palatii. Ps. 144, 12: *filiæ nostræ sunt quasi columnæ angulares* pulchrè *exsculptæ*. — Rad. זוה.

זוֹחֵת n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

זוּל 1) pr. forsan *removere*; — 2) *vilipendere* Jes. 46, 6. part. plur. חֹזְלִים זָהָב מִכִּיס *vilipendentes*, i. e. tanquam vile profundentes *aurum de crumenâ*. Indè

זוּלָה f. *remotio, amotio*. Semper occurrit in constr. זוּלַת 2 Reg. 24, 14, et cum suff. זוּלָתִי, זוּלָתֶךָ *remotio meî, tuî*, i. e. *præter me, te* Jes. 45. 5. Ruth. 4, 4, etc. Nonnunquàm cum ו parag. זוּלָתִי Deut. 1, 36. 4, 12. Jos. 11, 13: 1 Reg. 3, 18. 12, 20. Ps. 18, 32.

זוּן in Kal inus. Chald. Syr. et Samar. *alere, pascere, cibare*. Hoph. part. m. pl. מוּזָנִים *benè pasti, saginati*, i. e. pingues Jer. 5, 8, sed Keri habet מְיֻזָּנִים *testiculis instructi, probè vasati* juxta Schultens (*Clav. dialect.*, p. 212) qui vocab. derivat à יָזַן, collat. arab. وزن *libravit, ponderavit*. LXX θηλυμανεῖς. Vulgat. *amatores*. — Deriv. מָזוֹן.

זוּנָה vid. זָנָה.

זוּעַ; præt. זָעוּ; fut. plur. יִזְעוּ; 1) *movere se* Esth. 5, 9. — 2) *commoveri, tremere* Eccl. 12, 2.

Pilpel part. מְזַעְזֵעַ, undè pl. cum suff. מְזַעְזְעֶיךָ *commoventes, divexantes te*. — Deriv. זֵעָה et

זַעֲוָה f. 1) *agitatio, divexatio* 2 Par. 29, 8. Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. 34, 17. Keri ubique habet זַעֲוָה. — 2) *terror* Jes. 28, 19.

זוּר; præt. זָר (f. זָרָה Job 19, 17, vid. זִיר), undè plur. m. זָרוּ et זוֹרוּ; part. act. זָר, f. זָרָה; pl. m. זָרִים, f. זָרוֹת; fut. יָזוּר, conv. וַיָּזֶר; 1) ut צוּר *premere, comprimere, exprimere* Jud. 6, 38. Job 39, 15, et intrans. *comprimi* Jes. 1, 6. — 2) ut סוּר et נוּר *deflectere* Job 19, 13. Ps. 58, 4. 78, 30. — Part. זָר *peregrinus, alienus*, special. a) *alius populi, alienigena* Ex. 30, 33; subest frequenter *hostis* et *barbari* notio Jes. 1, 7. Eze. 11, 9. Ps. 54, 5, etc. אֵל זָר *deus externus, exteræ gentis*, oppositus Jehovæ, tanquam numini Israëlitarum domestico Ps. 44, 21. 81, 10, etc. — b) *alius familiæ*, hinc fem. זָרָה *mulier adultera, mœcha* Prov. 2, 16, etc., et pl. m. זָרִים *adulteri, mœchi* mariti Jer. 2, 25. Eze. 16, 32, et Hos. 5, 7: בָּנִים זָרִים *filii nothi*. — c) *profanus* Ex. 30, 9. Lev. 10, 1. Num. 3, 4. 26, 61. — d) ut אַחֵר *alius* oppos. propriæ personæ 1 Reg. 3, 18. Prov. 11, 15. 14, 10. 20, 16. 27 2, 13. — e) transl. *novus, inauditus* Jes. 28, 21.

Niph. præt. plur. נָזֹרוּ *recesserunt* Jes. 1, 4. Eze. 14, 5.

Hoph. part. מוּזָר *abalienatus* Ps. 69, 9. — Deriv. מָזוֹר.

זוּרָה m. *compressum* ovum Jes. 59, 5. Part. pass. fem. verbi זוּר pro זוּרָה, ut volunt.

זָחַח radix forsan efficta, ad cujus Niph. referunt יֻזַּח quod vid. in נָזַח.

זָחַל; pa t. m. pl. constr. זֹחֲלֵי; 1) *repsit, serpsit* Deut. 32, 24. Mich.

Digitized by Google

7, 17. — 2) ut chald. et syr. דחל *timuit* pr. suspenso gradu accessit, nam statim sequitur וְאֵירָא *et verebar* Job 32, 6.

זֹחֶלֶת n. pr. אֶבֶן זֹחֶלֶת saxum propè Jerusalem 1 Reg. 1, 9.

זִיד vid. זוּד.

זֵידוֹנִים m. pl. *tumentes, superbi* fluctus Ps. 124, 5. — Rad. זוּד.

זִיו, vid. זִו.

זִיז masc. 1) *quod movetur*. Poet. זִיז שָׂדַי *bestia, agri fera* Ps. 50, 11. 80, 14, al. *abundantia*, al. *pulchritudo;* sic Vulg. Ps. 50, 11, quæ tamen *bestia* Ps. 80, 14 habet. — 2) *fluxus emicans lactis, plenum uber* Jes. 66, 11. Quæ omnia haud satis certa. — Rad. זוּז *movere, motitare se.*

זִיזָא n. pr. viror. 1 Par. 4, 37: 2 Par. 11, 20.

זִיזָה n. pr. viri 1 Par. 5, 13, pro quo דִּינָה, vers. 10 legitur.

זִיעַ n. pr. viri 1 Par. 5, 13.

זִיף n. pr. 1) oppidi et deserti in tribu Judæ Jos. 15, 55: 2 Par. 11, 8: 1 Sam. 23, 14, 15. Nom. gent. זִיפִי 1 Sam. 23, 19. 26, 1. — 2) viri 1 Par. 4, 16.

זִיקוֹת f. pl. (pro זִנְקוֹת, זִקוֹת) *tela ardentia* Jes. 50, 11. Cf. זִקִּים pro quo multi codic. זִיקִים habent. — Rad. זָנַק.

זִיר forsan ut in arab. cum *Dzal* pro hebr. *Zayin*. Hinc præt. f. intrans. *halitus meus* זָרָה *fastidio factus est uxori* meæ Job 19, 17. — Deriv. זָרָא.

זַיִת m. constr. זֵית; suff. זֵיתְךָ, in pausâ זֵיתֶךָ; pl. זֵתִים; 1) *olea*, arbor Jud. 9, 9, plenius זֵית שֶׁמֶן Deut. 8, 8. שֶׁמֶן זַיִת *oleum olivarum* Ex. 27, 20. Lev. 24, 22. הַר הַזֵּיתִים *mons olearum* ad Jerusalem situs erat Zach. 14, 4, et sacer habitus 2 Sam. 15, 30: 1 Reg. 11, 7. — 2) *oliva*, fructus Agg. 2, 19. Mich. 6, 15. — 3) *ramus olivæ* Zach. 4, 11 cf. vers. 12. — Origo ignoratur; attamen minimè despiciendum est etymon à Gesenio propositum, nempè זַיִת derivari à זהה (quod vid. in זִו), sed ideò masc. generis existimari, quia scilicet postquam vera origo in oblivionem abierit, littera ת pro radicali habita est.

זִיתָן n. pr. viri 1 Par. 7, 10.

זָךְ et זַךְ, fem. זַכָּה: *purus, pura*, phys. Ex. 27, 20. Lev. 24, 7, etc., moral. Job 8, 6. Prov. 16, 2, etc. — Rad. זָכַךְ.

זָכָה; futur. יִזְכֶּה; ut זָכַךְ *purus fuit*, morali sensu Mich. 6, 11. Job 15, 14. 25, 4, Ps. 51, 6.

Pih. זִכָּה; fut. יְזַכֶּה; *purum fecit, mundavit* viam, animum Ps. 73, 13. 119, 9. Prov. 20, 9.

Hithpah. imp. pl. חִזַּכּוּ *mundate vos* Jes. 1, 16, pro הִתְזַכּוּ.

זְכוּכִית f. *vitrum* vel *crystallus* Job 28, 17. Cf. זֹג. — Rad. זָכַךְ.

זָכוּר m. suff. זְכוּרְךָ; ut זָכָר *mas, masculus* Ex. 23, 17. Deut. 16, 16, etc.

זַכַּי n. pr. viri, vid. זַבַּי.

זָכַךְ, pl זַכּוּ; ut זָכָה *purus fuit*, phys. Thren. 4, 7, moral. Job 15, 15. 25, 5.

Hiph. הִזְכִּתִי *mundavi* Job 9, 30. — Deriv. זָךְ, זַךְ, זְכוּכִית.

זָכַר; part. act. זֹכֵר, undè plur. constr. זֹכְרֵי; pass. זָכוּר; infin. abs. זָכוֹר, constr. זְכֹר, suff. זָכְרֵנוּ; imp.

Digitized by Google

זְכוֹר, cum ה parag. זָכְרָה; fut. יִזְכֹּר, cum ה parag. יִזְכְּרָה, cum suff. 2 pers. f. more chald. יִזְכְּרֵכִי; 1) *meminit, memoriâ tenuit, custodivit,* it. *recordatus est, memoriam recoluit, reputavit;* dicitur tàm in bonam, quàm in malam partem, et constr. cum accus. בְּ, לְ Gen. 8, 1. Ex. 32, 13. Neh. 5, 19. 13, 22, 29. Thren. 1, 9. Jes. 47, 7, etc. — 2) *meditatus est, molitus est* aliquid Job 40, 32.

Niph. נִזְכַּר; part. pl. נִזְכָּרִים; inf. הִזָּכֵר undè cum suff. הִזָּכְרֶכֶם; fut. יִזָּכֵר, in pausâ יִזָּכָר; 1) *memoratus fuit, in memoriâ fuit* Num. 10, 9. Jes. 23, 16. Job. 24, 20, etc. — 2) *masculus natus est* (denomin. à זָכָר *masculus*) Ex. 34, 19.

Hiph. הִזְכִּיר; part. מַזְכִּיר, fem. מַזְכִּירֶת; pl. m. מַזְכִּירִים; inf. הַזְכִּיר, suff. הַזְכִּירוֹ, sed הַזְכַּרְכֶם Eze. 21, 24 ex termin. chald. הַזְכַּר; fut. יַזְכִּיר, cum. ה parag. הַזְכִּירָה; 1) *in memoriam revocavit*, Num. 5, 15, seq. לְ, אֶל *alicui, apud aliquem* Gen. 40, 14: 1 Reg. 17, 18. Eze. 21, 28. etc. 2) *commemoravit* 1 Sam. 4, 18. Ps. 87, 4. Spec. *cum laude commemoravit, laudavit, celebravit* Jes. 26, 13. Ps. 45, 18, etc. Cum בְּ objecti Jos. 23, 7. Amos 6, 10 etc. et semel *celebrari, prædicari jussit* Ex. 20, 21. — 3) *in memoriam sibi revocavit, meminit* Gen. 41, 9. Jes. 19, 17. 49, 1. — 4) *sacrificium memoriale* (אַזְכָּרָה) *obtulit, adoluit* Jes. 66, 3. — 5) *memoriæ prodidit*, undè part. מַזְכִּיר *memoriæ prodens, historiographus, annalibus regni præfectus* 1 Reg. 4, 2: 2 Reg. 18, 18, 37. Jes. 36, 3, 22: 2 Chron. 34, 8. — Deriv. אַזְכָּרָה, זִכּוּר, et seqq.

זָכָר m. pl. זְכָרִים; *mas, masculus*, ut per quem *memoria* parentum propagatur (cf. 2 Sam. 18, 18) Gen. 1, 26. Ex. 12, 8. Jos. 5, 4, etc.

זֵכֶר et זֶכֶר m. suff. זִכְרוֹ; 1) *memoria* Ex. 17, 14. Ps. 9, 7, etc. — 2) *id cujus ope recordamur* alicujus rei, *memoriale, nomen* Ex. 3, 15. Hos. 12, 6. — 3) *laus, celebratio* Ps. 6, 6. 102, 13.

זִכָּרוֹן m. constr. זִכְרוֹן; pl. זִכְרֹנִים, f. זִכְרֹנוֹת; 1) *memoria* Ex. 12, 14. Jos. 4, 7. Eccl. 1, 11. — 2.) *id quod memoriæ proditur* Ex. 17, 4. Hinc *liber memoriæ, memoriarum*, i. e. *annales* rerum gestarum Mal. 3, 13. Esth. 6, 1. — 3) *signum memoriale* Ex. 13, 9. — 4) *celebratio* festi Lev. 23, 24. — 5) *sententia memorialis* Job 13, 12.

זִכְרִי n. pr. viror. Ex. 6, 21: Neh. 11, 9: 1 Chron. 8, 19, etc.

זִכְרִיָּה, זִכְרִיָּהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 15, 8. Zach. 1, 1, etc.

זְלוּת f. vulgò *vilitas, contemptus*, al. *terror, tremor* Ps. 12, 9; utrique favet contextui. — Rad. זָלַל.

זְלֻזָּלִים m. pl. *flagella, palmites* Jes. 18, 5. — Rad. זָלַל.

זָלַל; 1) *concussit.* — 2) *vilis fuit.* — 3) *commessator, helluator.* Part. זוֹלֵל *vilis* Jer. 15, 19, sed *vorax, lurco* Prov. 23, 21; f. זוֹלֶלֶת *abjecta* Thren. 1, 11; pl. m. זוֹלְלִים *lurcones* Prov. 28, 7, pleniùs זוֹלְלֵי בָשָׂר *helluatores carnis*, i. e. *immodicè carnem devorantes* Prov. 23, 20, ubi jungitur, quemadmodùm vers. 21 et Deut. 21, 20, cum סֹבֵא *potator, bi-*

Digitized by Google

bax. Ita constanter Vulgat. sed quibusdam est : *profundentes*, *vilipendentes corpus suum* i. e. illud turpi veneri tradentes.

Niph. præt. נָזַל, undè pl. נָזְלוּ *concussi sunt*, montes Jes. 64, 1 (al. 63, 19), et forsan נָזְלוּ Jud. 5, 5, omisso Daghesch ל, ubi LXX ἐσαλεύθησαν, et ità ferè Chald. Syr. et Arab. vers. Sed. al. ad נָזַל referunt.

Hiph. plur. הִזִּילוּ *vilipenderunt* Thren. 1, 8, ex chaldaïsmo. Sed al. à זוּל, al. à נָזַל deducunt. — Deriv. præcedunt.

זַלְעָפָה et זְלַעֲפָה f. pl. זַלְעָפוֹת, constr. זַלְעַפּוֹת *æstus vehemens* venti, iræ Ps. 11, 6. 119, 53, samis Thren. 5, 10. — Rad. forsan זָעַף, inserto ל.

זִלְפָּה n. pr. mulieris Gen. 29, 24.

זִמָּה f. constr. זִמַּת, suff. f. זִמָּתֵךְ, cum ה parag. זִמַּתְכֶנָּה; pl. זִמּוֹת; suff. זִמֹּתַי; 1) *consilium* rarò honestum Job 17, 11, pravum Prov. 21, 27. 24, 8. — 2) *scelus, pravè factum* Lev. 18, 17. Jud. 20, 6. Job 31, 11. Eze. 16, 27. — 3) n. pr. viri 1 Par. 6, 5 : 2 Par. 29, 12. — Rad. זָמַם.

זִמָּה f. plur. cum suff. זִמֹּתַי pro זִמֹּתַי *consilia mea* Ps. 17, 3. Mutato accentu זִמֹּתַי est *meditor*, et sensus totius comatis : (quod) *meditor, non transit os meum*. — Rad. זָמַם.

זְמוֹרָה f. constr. זְמֹרַת; plur. m. זְמֹרִים, undè cum suff. זְמֹרֵיהֶם; 1) *palmes, flagellum* Num. 13, 23. Jes. 17, 10. — 2) *ramus* in genere Eze. 15, 2. 8, 17, ubi alluditur ad morem Persarum magorum, qui inter precandum coram sole vel igne, virgarum fasciculum manu tenebant. — Rad. זָמַר.

זַמְזֻמִים n. pr. gentis giganteæ, cæterum ignotæ Deut. 2, 20.

זְמִיר m. *tempus amputandarum vitium* Cant. 2, 12. LXX καιρὸς τῆς τομῆς, Vulgat. *tempus putationis*. — Rad. זָמַר.

זְמִיר m. pl. f. זְמִירוֹת; pr. forsan, *cantus qui tempore putationis* in usu erat, vel *ad numeros rhythmicos incisus*, hinc *cantus in genere* 2 Sam. 23, 1. Jes. 25, 5. Ps. 119, 54, seu spec. *hymnus* Jes. 24, 16. Job 35, 10. — Rad. זָמַר.

זְמִירָה n. pr. viri 1 Par. 7, 8.

זָמַם f. זָמְמָה; 1 pers. זָמַמְתִּי et defect. זָמוֹתִי; pl. 3 pers. in pausâ זָמְמוּ; part. act. זֹמֵם; fut. יִזֹּם, undè plur. יִזְמוּ pro יִזָּמוּ (cf. supra נָזְלוּ ad Niph. זָלַל) quod al. minus rectè ad יזם referunt; 1) *meditatus est, cogitavit, proposuit sibi* Gen. 11, 6. Thren. 2, 17. Zach. 1, 6. — 2) *mala molitus est* Ps. 31, 14. Prov. 30, 32, *insidiatus est*, seq. ל Ps. 37, 12. — Deriv. זִמָּה, זַמָּה, מְזִמָּה et

זְמָם m. suff. זִמְמוֹ *machinatio ejus* Ps. 140, 9.

זָמַן inus. in Kal. vicin. זָמַם *statuit*. Puh. part. pl. m. מְזֻמָּנִים fem. מְזֻמָּנוֹת *statuta, stata* tempora Esr. 10, 14. Neh. 10, 55. 13, 31. Indè

זְמָן m. suff: זְמַנָּם; pl. זְמַנִּים, undè cum suff. זְמַנֵּיהֶם; *tempus statutum, determinatum* Neh. 2, 6. Esth. 9, 7, 31. Eccl. 3, 1.

זָמַר undè fut. תִּזְמֹר *putabis* vitem Lev. 25, 3, 4.

Niph. fut. יִזָּמֵר *amputabitur* Jes. 5, 6.

Pih. זִמֵּר; inf. זַמֵּר, cum ה parag. זַמְּרָה; imp. pl. זַמְּרוּ, in pausâ זַמֵּרוּ;

Digitized by Google

fut. יִזְמַר cum ה parag. יִזְמְרָה; 1) pr. *incidit* orationem, carmen, *protulit carmen ad numeros rhythmicos incisum*, seq. accus. vel לְ pers. Jud. 5, 3. Ps. 9, 12. 47, 7, etc. — 2) *cecinit fidibus*, ψαλλειν Ps. 33, 2. 71, 22. — Deriv. זְמִיר, זְמִיר, זְמוֹרָה, מִזְמוֹר, מַזְמֵרָה, מַזְמֵרֶת et seq.

זֶמֶר m. vulgò *camelopardus* (*girafe*) Deut. 14, 5, animal intimæ Æthiopiæ; quocirca mavult eam Bochart esse *capreæ* vel *rupicapræ* speciem. — Rad. זמר arab. est *saliit* caprea.

זְמֹרָה f. constr. זְמֹרַת; 1) *amputatum abscissum* quid; undè Gen. 43. 11: זִמְרַת הָאָרֶץ *amputatum hujus regionis* (gall. *la coupe du pays*), i. e. fructus amputati in hâc regione, proventus ejus; sed vulgò et perperam quidem *cantus terræ*, i. e. laudatissimi proventus ejus, collato gr. δοίδιμος *carminibus celebratus*, pro *celebri*. Conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc. tom. I.* Genèse, *pag.* 274. —2) *cantus* propr. *incisus*, hinc quicumque *cantus* sive vocis Ps. 81. 3. 98, 5, sive fidium Amos. 52, 23. — Rad. זָמַר.

זִמְרִי n. pr. viror. Num. 25, 14: 1 Reg. 16, 9: 1 Par. 2, 6. 8, 36, etc. Sed Jer. 25, 25 patronymicum est à זִמְרָן pro זִמְרָנִי.

זִמְרָן n. pr. viri Gen. 25, 2 etc.

זִמְרָה f. *objectum cantionis* Ex. 15, 2. Jes. 12, 2. Ps. 118, 14. — Rad. זָמַר.

זַן m. in pausâ זָן; pl. זְנִים *species*, ut in chald. et syr. 2 Par. 16, 14. Ps. 144, 13: *de specie in speciem*, i. e. *cujusvis speciei*. — Rad. זנן.

זָנָב m. suff. זְנָבוֹ; pl. f. זְנָבוֹת, constr. זַנְבוֹת; 1) *cauda* animalium Ex. 4, 4. Job 40, 17, etc.—2) metaph. *extremitas, extremum* rei Jes. 7, 4. Indè *extremum infimum* Deut. 28, 13, 44. Jes. 9, 13. 19, 15.—Indè verbum denom.

Pih. זִנֵּב; fut. יְזַנֵּב; *decaudicavit*, metaph. *extremum exercitûs profligavit* Deut. 25, 18. Jos. 10, 19.

זָנָה; part. act. זֹנֶה, pl. זֹנִים; f. זֹנָה et זוֹנָה, pl. זֹנוֹת; inf. abs. זָנֹה, constr. זְנוֹת; fut. יִזְנֶה, conv. וַיִּזֶן; 1) *scortatus est;* sed plerumque de mulieribus Gen. 38, 24. Lev. 19, 29. Hos. 3, 3. Seq. accus. pers. *cum aliquo, aliquâ* Jer. 3, 1, seq. אֶל Num. 25, 1. Eze. 16, 26, בְּ Eze. 16, 17, אַחֲרֵי Eze. 16, 34 et sæpissimè. Nomen mariti à quo scortando deficit mulier adultera et scortatrix, præcedit particula מִן, vel מֵאַחֲרֵי, vel מִתַּחַת pro quo תַּחַת Eze. 23, 5, vel מֵעַל cujus loco עַל Jud. 19, 2. Eze. 16, 15. Part. זוֹנָה *meretrix*, *scortum* Gen. 38, 15. Deut. 23, 19, etc. plenius אִשָּׁה זוֹנָה Lev. 21, 7. Jos. 2, 1. Jud. 11, 1. —2) sæpiùs de *idololatriâ* usurpatur quæ cunjugium spiritale, Deum inter et populum israëliticum initum violabat. Hinc *scortari post deos alienos, cum numine alieno*, est *aliena numina sectari, colere*. Ex. 34, 15. Lev. 17, 7. Eze. 16, 17, etc. Sed. Jes. 23, 17 est *commercia quæstuosa exercere* cum gentibus exteris. Conf. Nah. 3, 4.

Puh. זוּנָה (pro זֻנָּה) *scortatio facta est* Eze. 16, 34.

Digitized by Google

Hiph. הִזְנָה; inf. abs. הַזְנֵה, constr. הַזְנוֹת; fut. יַזְנֶה, conv. וַיַּזְנֶן; 1) *scortari fecit, ad stuprum seduxit* Ex. 34, 16, *scortari passus est* Lev. 19, 29. — 2) intrans, *stupra fecit* Hos. 4, 10, 18. 5, 3. — Deriv. תַּזְנוּת, זְנוּת, זְנוּנִים.

זָנוֹחַ n. pr. duorum oppidorum tribûs Judæ Jos. 15, 34. Neh. 3, 13, etc.

זְנוּנִים m. pl. constr. זְנוּנֵי, suff. f. זְנוּנֶיהָ, זְנוּנַיִךְ; 1) *scortationes* Gen. 38, 24. Hos. 1, 2, etc. — 2) *idololatria* 2 Reg. 9, 22. — 3) *commercium* cum exteris populis Nah. 3, 4, conf. verbum Jes. 23, 17. — Rad. זָנָה, sed adjecto à fine ן formativo, ut in קָצִין à קָצָה, et in תְּנָה à אֶתְנָן.

זְנוּת f. pl. זְנוּתִים; 1) *scortatio*, hinc, ubique metaph. *idololatria* Jer. 3, 2. Eze. 43, 7. Hos. 4, 11, etc. Sed Num. 14, 33 *seditio* potissimum valere videtur, quæ tanquam defectio à supremo populi israëlitici rege, Jehovâ, considerabatur. — Rad. זָנָה.

זָנַח; fut. יִזְנַח; 1) pr. forsan *rancidus fuit, fœtuit*, ut in arab. — 2) metaph. et transit. *fastivit, respuit, rejecit* Hos. 8, 3. Ps. 43, 2. 44, 10. 60, 3, etc. Ita fortassè Hos. 8, 5: *rejecit* (ira mea) *vitulum tuum, Samaria, exarsit ira mea in eos;* ubi alii durius vertunt: *abominabilis fuit vitulus tuus*. Seq. מִן *repulit ab aliquâ re* Thren. 3, 17.

Hiph. הִזְנִיחַ, pl. הֶאֱזְנִיחוּ (coaluisse videtur ex הִזְנִיחוּ et אֶזְנִיחוּ quod posterius chaldaïsmum imitatur); fut. יַזְנִיחַ; 1) pr. *fœtorem emisit*. Jes. 19, 6: *flumina fœtent*, i. e. vadosa fiunt, deficiunt. LXX et Vulgat. *deficient*. — 2) *rejecit* 1 Par. 28, 9: 2 Par. 11, 14. — 3) *profanavit, polluit* 2 Par. 29, 19.

זָנַק in Kal inus. syr. *sagittam jecit, projecit*. Pih. fut. יְזַנֵּק *prosiliet* Deut. 33, 22. Sic vulgò et favet contextus Deriv. זִקִּים, זִיקוֹת.

זֵעָה f. constr. זֵעַת; *sudor* Gen. 3, 19. — Rad. זוּעַ.

זַעֲוָה f. per metathesin pro זְוָעָה (sic עַלְוָה pro עַוְלָה); *vexatio* Deut. 28, 25. Eze. 23, 46 in Chetib, et Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. 34, 17 in Keri. — Rad. זוּעַ.

זַעֲוָן n. pr. viri Gen. 36, 27, etc.

זְעֵיר m. *modicum paullulum* Jes. 28, 10, 13, *paulisper, parumper*, de tempore Job 36, 2. — Rad. זָעַר.

זָעַךְ, undè Niph. pl. in pausâ נִזְעָכוּ *exstincti sunt* Job 17, 1 ubi plures cod. נזעכו habent.

זָעַם; part. act. זֹעֵם, pass. זָעוּם, constr. זָעוּם; f. זָעוּמָה, imper. cum ה parag. זְעָמָה pro זְעָמָה; fut. יִזְעַם et יִזְעֹם; 1) *iratus est, indignatus est* ut זָעַף, sæpè addita pœnæ notione Prov. 22, 14, cum accus Jes. 66, 14. Zach. 1, 12. Mal. 1, 4, seq. עַל Dan. 11, 30. — 2) *exsecratus est*, cum accus. Num. 23, 7, 8. Prov. 24, 24. Mich. 6, 10.

Niph. part. pl. נִזְעָמִים *irati* Prov. 25, 23. — Indè

זַעַם m. suff. זַעְמִי; 1) *ira* imprim. Dei Jes. 10, 5. Eze. 22, 24. Dan. 18, 19, etc. — 2) *furor, protervia* Hos. 7, 16.

זָעַף; undè part. act. pl. זֹעֲפִים; inf. constr. זְעֹף, undè cum suff. זַעֲפוֹ; fut. יִזְעַף; 1) *iratus est*, seq. עַל Prov. 19, 3, עִם 2 Par. 26, 19. — 2) *morosus, tetricus, tristis fuit* Gen. 40,

Digitized by Google

6. Dan. 1, 10. Deriv. statim seq.

זַעַף m. *iratus* 1 Reg. 20, 43, 21, 4.

זַעַף m. suff. זַעֲפוֹ; *ira* 2 Par. 16, 10. 28, 9; metaph. *æstus* maris Jon. 1, 15.

זָעַק; inf. constr. זְעֹק imper. זְעַק; fut. יִזְעַק; *clamavit* imprim. præ dolore, conquerendi et opem imploran di causâ, hinc *imploravit*, *invocavit*, cum accus. pers. quæ imploratur Jud. 12, 2. Neh. 9, 28, cum אֶל Hos. 7, 14. Ps. 22, 6, etc., לְ 1 Par. 5, 20. Item *cum accus.* rei ob quam imploratur *Hab.* 1, 2, ubi tamen commodè vertitur: *clamabo ad te: injuria!* scil. *mihi* fit; cum עַל Jer. 50, 15, לְ Jes. 15, 5. Jer. 48, 31, מִלִּפְנֵי 1 Sam. 8, 18.

Niph. נִזְעַק; fut. יִזָּעֵק; *clamatum est ei*, *convocatus est* Jud. 18, 22, 23; indè *convenit* Jud. 6, 34, 35: 1 Sam. 14, 20.

Hiph. הִזְעִיק undè inf. הַזְעִיק; imper. הַזְעֵק; fut. יַזְעִיק, conv. וַיַּזְעֵק; 1) *clamorem edidit*, *clamavit* Job 35, 9, *proclamavit* absol. Jon. 3, 7. — 2) *vocavit*, *invocavit*, cum accus. Zach. 6, 8.—3) *convocavit* Jud. 4, 10, 13: 1 Sam. 20, 4, 5.— Deriv. seq.

זַעַק m. undè cum suff. in pausâ זַעֲקֵךְ *clamor tuus* Jes. 30, 19.

זְעָקָה f. constr. זַעֲקַת; suff. זַעֲקָתָם; 1) *clamor* Jes. 15, 10. 65, 19. Jer. 18, 22. Neh. 5, 6, etc.—2) *fama*, *rumor*. Gen. 18, 20.

זִפְרוֹן n. pr. oppidi in Palæstina boreali Num. 34, 9.

זֶפֶת f. *pix* Ex. 2, 3. Jes 34, 9.— Rad. זפה forsan ut arab. زفّ *fluxit*, *liquatus est*.

זִקִּים m. pl. 1) *sagittæ* (pro זִנְקִים, à זָנַק) Prov. 26, 18. — 2) *compedes*, *vincula* (à זָקַק) Jes. 45, 14 Nah. 3, 10. Ps. 149, 8. Job 36, 8.

זָקָן c. constr. זְקַן, suff. זְקָנִי; *mentum* viri *barbatum* Lev. 13, 29: 2 Sam. 10, 5. Jes. 15, 2, etc.— Indè.

זָקַן; fut. יִזְקַן; *senex fuit*, *factus est*, *senuit*. Non tamen de decrepitâ tantùm senectute, sed de vegetâ etiam usurpatur Gen. 18, 12: 1 Sam. 2, 22, etc. Quomodò differat à יָשַׁן, שֵׂב, יָשִׁישׁ vid. sub his vocab.

Hiph. fut. יַזְקִין *senescet* Prov. 22, 6. Job 14, 8.

זָקֵן m. constr. זְקַן; pl. זְקֵנִים, f. זְקֵנוֹת; constr. m. זִקְנֵי; suff. זִקְנֵי; *senex* Gen. 18, 11. Jos. 6, 21, etc. seq. מִן *senior aliquo* Job 32, 4. *Seniores regionis*, *urbis*, *populi* i. e. *proceres*, *optimates*, *magistratus*, neglecta senectutis notione. Ex. 3, 16. Deut. 19, 12, etc. Metaph. de populo debilitato Jes. 47, 6. Zach. 8, 4.

זָקֵן m. *senectus* Gen. 48, 10.

זִקְנָה f. constr. זִקְנַת; suff. זִקְנָתוֹ; Gen. 24, 36. Ps. 71, 9, 18. Metaph. de populo Jes. 46, 4, conf. 47, 6.

זְקֵנִים m. pl. suff. זְקֵנָיו; id. Gen. 21, 2, 7. 44, 20. *Filius senectutis* 37, 3, i. e. filius in senectute genitus.

זָקֵף undè part. act. זָקֵף; ut in chald. et syr. *erexit*, metaph. *solatus est* afflictum Ps. 145, 14. 146, 8.

זָקַק undè fut. pl. יִזְקוּ; 1) *ligavit*, *constrinxit* (ut in chald.) undè זִקִּים et אֲזִקִּים. — 2) *percolavit*, *liquavit*, quod fit sacco liquatorio firmiter constringendo, Job 28, 1. — 3) *fudit*, *effudit* in genere Job 36, 27.

Pih. זִקֵּק *liquavit*, *purgavit* aurum Mal. 3, 3.

Digitized by Google

Puh. part. מְזֻקָּקִים, pl. מְזֻקָּקִים; *liquatum est* vinum Jes. 25, 6, metallum Ps. 12, 7 : 1 Par. 28, 18. 29, 4.

זָר m. *hostis*, vid. rad. זוּר.

זַר m. suff. זָרוֹ; *limbus, margo* (*bordure*) Ex. 25, 11, 24, 25, etc.— Rad. זָרַר.

זָרָא f. pro זָרָה *fastidium, nausea* Num. 11, 20. — Rad. זִיר.

זָרַב in Kal inus. Puh. fut. plur. בְּעֵת יִזְרְבוּ *tempore quo coarctati, angusti fiunt* amnes Job 6, 17; ita permulti ex signif. syr. vel *incaluerunt, adusti fuerunt*, collat. צָרַב, שָׁרַב, צָרַף, שָׁרַף; sed al. cum Vulgat. *tempore quo fuerint dissipati*, vel *fluxerint, diffluxerint*; — * haud malè quidem, cùm verbi זָרַב cognatæ sint rad. זָרַם et זָרַף *fluxit, se effudit*, et minimè repugnet orationis series, quæ hoc modo videtur explananda : Fratres mei haud aliter sunt atque amnes turbidi præ glacie solutâ, et in quos sese nix abdidit; horum aqua ad bibendum idonea non est. Aliundè, tempore quo extra ripas diffluendo sese in plures rivos dividunt, abolentur; nam solis æstu exstinguntur, statim atque alveum deserunt *.

זְרֻבָּבֶל n. pr. viri Esr. 2, 2, etc.

זֶרֶד n. pr. vallis Num. 21, 12, et forsan rivi Deut. 2, 13, 14 in terrâ Moab.

זָרָה; part. act. זֹרֶה; inf. constr. זָרוֹת; imper. זְרֵה; fut. יִזְרֶה, conv. וַיִּזֶר; 1) *sparsit, dispersit* Ex. 32, 20. Jes. 30, 22, etc. — 2) *ventilavit* Jes. 30. 24. Jer. 4, 11. Ruth, 3, 2. Metaph. Jer. 15, 7. Eze. 5, 2. — 3) *expandit*, undè זֶרֶת *spithama*. Vicin. sunt זָרַח, זָרַע, זָרַק.

Niph. inf. cum suff. הִזָּרוֹתֵיכֶם *dispergi vestrî* Eze. 6, 8, more nominum pluralium pro הִזָּרוֹתְכֶם; fut. pl. יִזָּרוּ *dispergentur* Eze. 36, 19.

Pih. זֵרָה; part. מְזָרֶה, pl. מְזָרִים, quod vid. sub litt. מ; inf. זָרוֹת; fut. יְזָרֶה; 1) *sparsit* Prov. 15, 7, dein *dispersit, dissipavit* Lev. 26, 33. Eze. 5, 10, etc. — 2) *ventilavit* Prov. 20, 26, hinc *eventilavit, excussit*, ideòque *exploravit* Ps. 139, 3.

Puh. part. f. מְזֹרָה *conspersa* Prov. 1, 17; fut. יִזֹּרֶה *spargetur* Prov. 1, 17. Quoad זֹרוּ Ps. 58, 4, pertinet ad זוּר.—Deriv. זֶרֶת, מִזְרָח, מְזָרִים.

זְרוֹעַ c. sed sæpius f. suff. זְרוֹעוֹ; pl. m. זְרוֹעִים, constr. זְרוֹעֵי; suff. זְרוֹעָיו; f. זְרוֹעוֹת suff. זְרוֹעֹתֵיכֶם; *1) pr. *musculus*, et maximè collect. *musculi* qui sparguntur et quasi seruntur per varias corporis partes, et quorun ope omnes interni externique motus producuntur, robur et vires exseruntur. Ad hunc significatum, ut video permultùm faciunt tum radix ipsa זָרַע, tum nomina derivata, siquidem cuncta notionem *spargendi serendi* exprimunt. Indè Gen. 49, 24 : זְרֹעֵי יָדָיו *musculi brachiorum ejus*, et 2 Par. 32, 8 : זְרוֹעַ בָּשָׂר *musculi corporis* *. — 2) *brachium* Jes. 17, 5, etc. maximè anterius, i. e. quod à cubito ad digitos usque protrahitur (divers. à קָנֶה q. vid.) Job 31, 22, in animalibus *armus* Num. 6, 19. Deut. 18, 3. *Brachium nudare* dicitur de militibus ad pugnam paratis Eze. 4, 7. Jes. 52, 10 ubi Deo tribuitur. —3) trop. a) *robur, vires, potentia*, sed ubique musculorum seu brachii servatâ imagine Ps. 44, 4. Job 40, 9.

Digitized by Google

Indè *militum vis, copiæ, exercitus* Dan. 11, 15. 22, 31. — b) *violentia* Job 22, 8. 35, 9, quò pertinet formula *fregit brachium* alicujus, pro: vires, violentiam ejus infregit. 1 Sam. 2, 31, etc. — c) *robur* quod aliis tribuitur eos adjuvando, *præsidium*, auxilium Jes. 33, 2. Ps. 83, 9, hinc *adjutor*, *socius* Jes. 9, 19: *quisque carnem socii sui comedet*. Alii intelligunt propriè *carnem sui ipsius brachii*, sed invito contextu, præterquàm quod LXX cod. Alex. δόλιος, et Jer. 19, 9 in loco parallelo רֵעַ *socius* pro זְרוֹעַ, habent. — Rad. זָרַע.

זֶרוּעַ m. (formæ daghessandæ pro זְרוּעַ); *quod seritur, satum* Lev. 11, 37, pl. זְרוּעִים *olera hortorum* Jes. 61, 11. — Rad. זָרַע.

זַרְזִיף m. *pluvia copiosa, imber vehemens* Ps. 72, 6. — Rad. quadril. orta à זרף id quod cognat. זָרַם et arab. ذرف (dzaraf) *fluxit aqua*.

זַרְזִיר m. *constrictus, succinctus lumbis*, de equo, i. e. *generosus, bellator* Prov. 30, 31. — Rad. זָרַר.

זָרַח; part. act. זֹרֵחַ; inf. constr. זְרֹחַ; fut. יִזְרַח; 1) *sparsit radios* (conf. vicin זָרַק, זָרָה, זָרַע), *ortus est* imprim. de sole Gen. 32, 31. Ex. 22, 2. Ps. 104, 22, etc., de luce Jes. 58, 10, de splendore Dei, Deut. 33, 2. Jes. 60, 1. — 2) hinc *exortus est* in genere, *erupit* 2 Chron. 26, 19. — Deriv. מִזְרָח, אֶזְרָח et seqq.

זֶרַח m. 1) *ortus* lucis, nudè cum suff. f. זַרְחֶךָ *ortus tuus* Jes. 60, 3. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 26, etc.

זַרְחִי m. patronym. Num. 26, 13, 20.

זַרְחִיָּה n. pr. viri 1 Par. 5, 32. 6, 36. Esr. 7, 4. qui et זְרַחְיָה 1 Par. 7, 3, item alterius Esr. 8, 4.

זָרַם *fluxit, effudit se*, seq. accus. *inundavit, torrentis instar abripuit* Ps. 90, 5. Poh. pl. זָרְמוּ *effuderunt aquam nubes* Ps. 77, 18. — Indè:

זֶרֶם m. *imber* Jes. 4, 6. Job 24, 8, etc. Jos. 25, 4: *imber parietis* i. e. imber qualis parietes subvertit.

זִרְמָה f. constr. זִרְמַת; suff. זִרְמָתָם; *seminis fluxus* Exe. 23, 20.

זָרַע; part. זוֹרֵעַ pl. זֹרְעִים, constr. זֹרְעֵי; pas. זָרוּעַ, f. זְרוּעָה; inf. constr. זְרֹעַ; imper. זְרַע; fut. יִזְרַע, cum ה parag. יִזְרָעֶה (ר) in genere *sparsit, dispersit* (conf. vicin. זָרָה, זָרַח, זָרַק) Zach. 10, 9. — 2) spec. *semen sparsit, sevit, seminavit*. Ponitur absol. Job. 31, 8. Jes. 37, 30. Constr. cum accus. seminis Lev. 26, 16. Jer. 12, 13, etc., cum accus. agri: *consevit* Gen. 47, 23. Jer. 2, 2, etc., cum dupl. accus. seminis et agri Lev. 19, 19. Jud. 9, 45, etc. *Semen spargere* dicitur etiam planta ipsa semen ferens Gen. 1, 29, conf. 12. Metaph. *seminare justitiam*, et contra *nequitiam, pravitatem, ventum* (*vanitatem*) Prov. 11, 18. 22, 8. Job 4, 8. Hos. 8, 7 (in quibus locis omnibus opponitur messis imago) i. e. bonis vel pravis actionibus præmia pœnasve sibi parare. Conf. Galat. 6, 7, 8. — *seminare populum*, i. e. augere, multiplicare Jer. 31, 27. Hos. 2, 25. — 3) *plantavit*, cum dupl. accus. Jes. 27, 10.

Niph. נִזְרַע; fut. יִזָּרַע, contract. יִזָּרֵע; 1) *satus est* Lev. 11, 37, trop. Nah. 1, 14 ubi sensus est: non orietur de stirpe tuâ quisquam. — 2) *consitus est* Deut. 21, 4. 29, 22, trop.

Digitized by Google

Eze. 36, 9. — 3) *fœcundata est* mulier Num. 5, 28.

Puh. pl. in pausâ זֻרְעָה *sati sunt* Jes. 40, 24.

Hiph. part. מַזְרִיעַ *semen faciens, gignens* Gen. 1, 11, 12; fut. f. תַּזְרִיעַ *semen concipiet, fœcundabitur* Lev. 12, 2. — Deriv. מַזְרִעַ, מַזְרֵעַ, זֶרַע, זֶרֶע, מִזְרָע, et seq.

זֶרַע m. constr. idem; sed זֶרַע Num. 11, 7; suff. זַרְעִי; pl. זְרָעִים; suff. זַרְעֵיכֶם; 1) pr. *satio*, indè *seminis* seu *tempus serendi* (*semailles*) Gen. 8, 22. Lev. 26, 5, it. *plantatio* Jes. 44, 11. — 2) *semen* quod spargitur Gen. 1, 11, Eccl. 11, 1, etc., indè *segetes*, *sata* 1 Sam. 8, 15, *agrorum proventus* Jes. 23, 3. Job 39, 12 (15). — 3) *semen virile* Lev. 15, 16 seq. 18, 21. 19, 20. — Hinc a) *soboles*, *posteri* Lev. 18, 21. Num. 14, 24, etc. De uno *filio* 2 Sam. 4, 8; sed Gen. 3, 15, per *semen mulieris* Messias adumbratur 1 Sam. 1, 11: *soboles virorum* i.e. *soboles mascula* Jes. 59, 21: *soboles sobolis tuæ* i. e. *nepotes tui*. — b) *stirps*, *familia*, *populus* 2 Reg. 11, 1, 14. Ps. 22, 24. — c) *gemus* contemptim (*race*) Jes. 1, 4. 57, 4.

זְרֹעִים m. pl. *legumina* Dan. 1, 12.

זְרוֹעִים m. pl. id. Dan. 1, 1, 16.

זָרַק; part. act. זֹרֵק, pl. זֹרְקִים; infin. constr. et imper. זְרֹק; fut. יִזְרֹק; *sparsit* res aridas et liquidas (cognat. זָרָה, זָרַח, זָרֵעַ) Ex. 9, 8, 10. Num. 19, 13. Job 2, 12, etc. Intrans. *sparsus est* de canitie Hos. 7, 9.

Puh. זֹרַק *sparsus est* Num. 19, 13, 20.

זָרַר, undè Poh. fut. conv. וַיְזָרֵר *et sternutavit* 2 Reg. 4, 35. Vulgat. *oscitavit*. In dialect. jud. chald. est זְרִיר *sternutatio*.

זֶרֶשׁ n. pr. mulieris Esth. 6, 13.

זֵרֶת f. *spithama* (*empan*) Ex. 28, 16. 39, 9: 1 Sam. 17, 4. — Rad. זָרָה.

זַתּוּא n. pr. viri Esr. 2, 8, etc.

זִתָּם n. pr. viri 1 Par. 23, 8. 26, 22.

זְתַר n. pr. viri Esth. 1, 10.

ח

ח Octava alphabeti littera hebraïcè חֵת *hêth* vel *chêth* sonans; in numeralibus valet *octo*. Ex litteris gutturalibus paulò duriorem pronunciationem habet quam ה, et exit è gutture conduplicato velut spiritu aspero, undè per *hh* permulti scribere solent. Vulgò tamen *Cheth* vocatur, et cum כ *Chaf* quodammodò confunditur. Duplicis olim, *florente* hebraïsmo, fuisse pronunciationis, quidam statuunt, quemadmodum Arabibus eadem littera duplex est, altera sine puncto, *Hha*, altera cum puncto supernè imposito *Kha*, quæ ut pronunciatione differunt, ita et diversæ significationis radices constituunt: quod idem, ut aiunt, apud Hebræos obtinuisse, haud obscurè quædam exempla produnt. Huic opinioni favet hujus litteræ permutatio; namque non solùm in ה gutturalem transit, sed etiam in palatinas (conf. גִּיל, גּוּל et חִיל, חוּל; חֶבֶל et חָבַל) quæ sono ad guttur. *Kh* maximè accedunt.

חֹב m. undè cum suff. חֹבִי *premium meum* Job 31, 33. — Rad. חָבַב.

חָבָא ut חָבָה; inus. in Kal.

Niph. נִחְבָּא, pl. 2, pers. נִחְבֵּאתֶם

Digitized by Google

exclaso א; part. plur. נֶחְבָּאִים; inf. חֶבְאָ; fut. יִחְבָּא; *abscondit se, latuit* Gen. 3, 10. Jos. 17, 27. Jud. 9, 5, etc. Job 29, 8: *juniores abdebant se* i. e. pra metu mei aut pudore mihi cedebant. Vers. 10: *vox ducum abscondebat se* i. e. cohibebatur, silebant etiam proceres. Gen. 31, 27: *abscondisti te ad fugiendum* i. e. clàm fugisti.

Puh. plur. חֻבְּאוּ *abscondere se coacti sunt* Job 24, 4.

Hiph. הֶחְבִּיא, f. הֶחְבִּיאָה; cum ה parag. הֶחְבִּיאָתָה pro הֶחְבִּיאָהָה, mutat. ה foemin. in ת de more, loco הֶחְבִּיאָתָה; fut. יַחְבִּיא; *abscondit, occultavit* Jos. 6, 17, 25: 1 Reg. 18, 13. Jes. 49, 2.

Hoph. חָחְבָּא *abditus est* Jes. 42, 22.

Hithpah. הִתְחַבֵּא; part. מִתְחַבֵּא, pl. מִתְחַבְּאִים; fut. יִתְחַבֵּא, pl. in pausâ יִתְחַבְּאוּ; *abscondit se* 1 Sam. 14, 11, 22: 2 Reg. 11, 3. Job 38, 30, etc.—Deriv. מַחְבֹּא.

חָבַב undè part. חֹבֵב *amans, fovens* Deut. 33. 3. — Deriv. חֹב.

חֹבָב n. pr. viri Num. 10, 29. Jud. 4, 11.

חָבָה undè imper. f. חֲבִי; ut חָבָא *abscondit se* Jes. 26, 20.

Niph. infin. הֵחָבֵה *abscondere se* 1 Reg. 22, 25; 2 Reg. 7, [illegible] irreg. נֶחְבָּה Jer. 49, 10, quod aliis est præteritum de solo *conatu se abscondendi* intelligendum. — Deriv. חֲבִיוֹן.

חָבוֹר n. pr. fluvius Mesopotamiæ. 2 Reg. 17, 6: 1 Par. 5, 26, etc.

חַבּוּרָה f. suff. חַבֻּרָתִי, pl. חַבֻּרוֹת, suff. חַבּוּרוֹתַי; *vibex* (*meurtrissure*) Gen. 4, 23. Jes. 1, 6. Ps. 38, 6, etc. — Rad. חָבַר.

חֲבוּרָה f. undè cum suff. חֲבֻרָתוֹ *vibex ejus* Jes. 53, 5.—Rad. חָבַר.

חָבַט; part. act. חוֹבֵט; fut. יַחְבֹּט; *decussit, excussit* baculo Deut. 24, 20. Jud. 6, 11. Ruth. 2, 17.

Niph. fut. יֵחָבֵט *excutietur* Jes. 28, 27.

חֲבַיָּה n. pr. viri Esr. 2, 6, etc.

חָבִיוֹן m. *latibulum* Hab. 3, 4. — Rad. חָבָה.

חָבַל; part. act. חוֹבֵל, pl. חוֹבְלִים; pass. pl. חֲבֻלִים; inf. abs. חָבֹל; imper. חֲבֹל undè cum suff. חַבְּלֵהוּ; fut. יַחְבֹּל et יִחְבֹּל; 1) *ligavit, obstrinxit* (vicin. חָבַר). Zach. 11, 7, 14: חֹבְלִים pr. *ligantes, constringentes*, undè *fœderati*; de nomine parabolico pedi pastoralis, nimirum de pedo funibus, ligaminibus constanti, quo effracto, irritum evasit fraternum fœdus (conf. vers. 14). LXX σχοινισμα, Vulgat. *funiculi*. Al. *dolore afficientes* vel *perdentes* oppos. baculo נֹעַם *amœnitatis* i. e. gratiæ et clementiæ: sed invitâ prorsus orationis serie, ex quâ apparet, hunc baculum pariter atque priorem beneficiorum divinorum, non pœnarum symbolum esse. — 2) *pignore obstrinxit* aliquem, *pignus accepit* ab aliquo, cum accus. pers. Eze. 18, 16. Job 22, 6. Prov. 20, 16. it. cum accus. rei *in pignus sumpsit, accepit* aliquid Ex. 22, 25. Deut. 24, 6. Job 24, 3.— 3) *corruptè, pravè se gessit* Job 34, 31. Neh. 1, 7.

Niph. fut. יֵחָבֵל *perdetur, peribit* Prov. 13, 13.

Pih. חִבֵּל; part. pl. מְחַבְּלִים; inf.

Digitized by Google

חָבֵל; fut. יְחַבֵּל; 1) *cum dolore enixa est, peperit* Ps. 7, 15. Cant. 8, 5. — 2) *corrupit, perdidit* Jes. 32, 7. Eccl. 5, 5, *vastavit* Jes. 13, 5. 54, 16. Mich. 2, 10. Cant. 2, 15.

Puh. חֻבַּל; 1) *corruptus est* Jes. 10, 27. — 2) *perditus*, i. e. *fractus est* Jes. 10, 27. — Deriv. תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבּוּלוֹת et seqq.

חֶבֶל m. pl. חֲבָלִים, constr. חֲבָלֵי, suff. חֲבָלֵיהֶם; *tormina, dolor* parturientium Jes. 13, 8. 66, 7. Hos. 13, 13. Metonym. *fœtus cum dolore editus* Job 39, 3, quemadmodum apud poet. græcos.

חֶבֶל masc. sed f. Soph. 2, 5. suff. חַבְלוֹ; pl. חֲבָלִים, constr. חֲבָלֵי et חַבְלֵי, suff. חֲבָלָיו; 1) *funis, funiculus* Jos. 2, 15. Eccl. 12, 6. Spec. a) *funiculus mensorius* 2 Sam. 8, 2. Amos 7, 17. — b) *funiculus aucupatorius, pedica, laqueus* Ps. 140, 6. Job 18, 10, *retia mortis, inferni* Ps. 18, 5, 6. 116, 3. — 2) Metonym. *portio agri* cujus divisio per *funes* fiebat Deut. 32, 9. Ps. 16, 6. Hinc *tractus terræ* quivis, *regio* Deut. 3, 4. Soph. 2, 5, etc. — 3) *manipulus* (*bande*), *caterva, socii itineris* à *colligando*, conf. אֲגֻדָּה) 1 Sam. 5, 10.

חֶבֶל m. *pignus* Eze. 18, 12, 16, etc.

חֲבָלָה fem. undè cum suff. חֲבָלָתוֹ *pignus ejus* Eze. 18, 7.

חֶבֶל m. *malus* navis Prov. 23, 34; sic vulgò, sed Gesenius nunc intelligit *funem ingentem nauticum*, fortasse spec. *funem ancorarium*.

חֹבֵל m. pl. חֹבְלִים undè constr. חֹבְלֵי; suff. f. חֹבְלַיִךְ; *nauta* Eze. 27, 8, 27, 28, 29. Jon. 1, 6.

חֲבַצֶּלֶת f. Jes. 35, 1. Cant. 2, 1. Vcter. interpret. modò *lilium*, modò *narcissum* vertunt; Syrus verò in loco citato Jes.: חמצליתא *colchicum autumnale* ut volunt lexicographi Syri, i. e. flos pratensis et autumnalis, è bulbis venenosis proveniens, coloris albi et violacei. — Etymon habet in trilitt. בֵּצֶל *cepæ*, ex quo simul et חָמֵץ *acidus*, conflatur, juxta Ewald (*Das Hohelied Salomon. Seit* 69), qui apprimè notat Syr. interpr. litteram מ retinuisse; vel, quod censet Gesenius, præponitur ח radici (*Lehrgeb.* S. 863).

חֲבַצִּנְיָה n. pr. viri Jer. 35, 3.

חָבַק undè part. חֹבֵק, f. חֹבֶקֶת; inf. constr. חֲבֹק; *complicuit, amplexatus est* Eccl. 3, 5. 4, 5. *Amplexans filium* i. e. concipiens 2 Reg. 4, 16.

Pih. חִבֵּק; inf. חַבֵּק, fut. יְחַבֵּק, suff. cum נ epenthet. יְחַבְּקֶנָּה; 1) *complicuit* manus, *iners fuit* Eccl. 4, 5. — 2) *amplexus est*, cum accus. Gen. 33, 4. Prov. 4, 8, etc., cum dat. Gen. 29, 13, 48, 10. *Amplecti rupem* i. e. ad rupem confugere Job 24, 8, *stercora* i. e. in eis recumbere, vel, quod magis arridet, quærere an sit in eis quid alimenti. Conf. 2 Reg. 18, 27. — Indè

חִבֻּק m. *complicatio* manuum, *inertia* Prov. 6, 10. 24, 33.

חֲבַקּוּק n. pr. viri Hab. 2, 1.

חָבַר; part. act. חֹבֵר; f. חֹבֶרֶת, pl. חֹבְרוֹת; pass. חָבוּר undè constr. חֲבוּר, pr. *ligavit, colligavit* (vicin. חָבַל), hinc 1) intrans. *conjunctus est, cohæsit* Ex. 26, 3. Eze. 1, 9, etc., de hominibus *consociatus est* Gen. 14, 3. Hos. 4, 17. — 2) *vinxit, fascinavit, in-*

Digitized by Google

contavit, (conf. gr. κατεδέσμα; κατεδεσμος) Deut. 18, 11. Ps. 58, 6.

Pih. חִבֵּר; inf. חַבֵּר; fut. יְחַבֵּר; 1) *conjunxit, connexuit* Ex. 26, 6 seqq. — 2) *consociavit* 2 Chron. 20, 36.

Puh. חֻבַּר; fut. יְחֻבַּר Eccl. 9, 4 in Keri; cum suff. et excidente Daguesch forti יְחֻבְּרֵךְ; 1) *conjunctus est* Ex. 28, 7, etc. Ps. 122, 3: *conjuncta fuit sibi* (*civitas*) i. e. continuis ædibus tota sibi cohærens. — 2) *consociatus est* Ps. 94, 20, ubi sensus est: *num conveniet tibi cum solio perverso et iniquo?*

Hiph. fut. cum ה parag. אַחְבִּירָה *conjungerem, necterem* (*contra vos* בְּמִלִּים *verba*, vel *fœdus iniirem verbis*) Job 16, 4.

Hithp. אֶתְחַבֵּר ex chaldaïsmo, pro הִתְחַבֵּר; inf. ex syriasmo הִתְחַבְּרוּת; cum suff. הִתְחַבְּרֵךְ; fut. יִתְחַבַּר, *consociavit se* Dan. 11, 6, 23: 2 Par. 20, 35, 37. — Deriv. חֲבוּרָה, חַבּוּרָה, מָחְבֶּרֶת, מְחַבְּרוֹת et seqq.

חַבַּר m. pl. חַבָּרִים *socii*, de piscatoribus Job 40, 30.

חָבֵר m. suff. חֲבֵרוֹ; pl. חֲבֵרִים, constr. חַבְרֵי, suff. חֲבֵרָיו; *socius, sodalis*, Jes. 1, 23. Eccl. 4, 10. Cant. 8, 13, etc.

חֶבֶר m. in pausâ חֶבֶר; pl. חֲבָרִים, suff. fem. חֲבָרַיִךְ; 1) *societas, consociatio* Hos. 6, 9. Prov. 21, 9. 25, 24. — 2) *incantatio*, Deut. 18, 11. Jes. 47, 9, 12. Ps. 58, 6. — 3) n. pr. viror. Jud. 4, 11: 1 Par. 8, 17, etc. et Gen. 46, 17, pro quo חֵבֶר Num. 26, 45. Nom. patronym. חֲבֶרִי Num. 26, 45.

חֲבַרְבֻּרוֹת f. pl. *maculæ variæ*, Jer. 13, 23.

חֶבְרָה f. *sodalitium* Job. 34, 10.

חֶבְרוֹן n. pr. 1) urbis antiquæ in tribu Juda, olim קִרְיַת־אַרְבַּע dictæ: Gen. 13, 18. Jos. 15, 13, etc. — 2) viror. Ex. 6, 18: 1 Par. 2. 42, 5, 28. Nom. patronym. חֶבְרוֹנִי Num. 3, 27.

חֲבֵרֶת fem. undè cum suff. חֲבֶרְתֵּךְ *socia, uxor tua* Mal. 2, 14.

חֹבֶרֶת f. undè in pausâ חוֹבֶרֶת *junctura, commissura* Ex. 26, 4, 10.

חָבַשׁ; part. act. חֹבֵשׁ, pass. חָבוּשׁ, pl. חֲבוּשִׁים et חֲבֻשִׁים; inf. constr. חֲבֹשׁ, suff. f. חָבְשָׁהּ; imper. חֲבֹשׁ; fut. יַחֲבֹשׁ et יֶחְבַּשׁ, cum ה parag. אֶחְבְּשָׁה; 1) *ligavit, alligavit, colligavit* Ex. 29, 9. Jes. 1, 6. Job 5, 18, etc. — 2) *stravit, instravit* jumenta Gen. 22, 3. Jud. 19, 10, etc. — 3) *obstruxit, clausit* Job 40, 13 (8). — 4) *coërcuit, imperio dominatus est* juxta quosdam, haud parum quidem congruè Job 34, 17.

Pih. חִבֵּשׁ; part. מְחַבֵּשׁ; 1) *obligavit* Ps. 147, 3. — 2) *coërcuit, cohibuit* Job 28, 11.

Puh. חֻבַּשׁ *obligatus est* Jes. 1, 6. Ezec. 30, 21.

חֲבִתִּים m. plur. *quæ friguntur in sartagine, coctilia* 1 Par. 9, 31. Conf. מַחֲבַת. — Rad. חבת forsan ut arab. חَبَّ *panem coxit.*

חָג m. cum artic. הַחָג, cum prepos. בְּחָג, כְּחָג pro בְּהַחָג, כְּהַחָג; constr. חַג etiam ante לְ; suff. חַגֶּךָ; pl. חַגִּים, suff. חַגֵּיכֶם; 1) *festum* Ex. 10, 9. Num. 29, 12. Amos 5, 21: 2 Par. 6, 3. — 2) meton. *sacrificium festivum, victima* Ex. 23, 18. Mal. 2, 3. Ps. 118, 27. Jes. 29, 1. — Rad. חָגַג.

חֲגָא f. *tremor, pavor* Jes. 19, 17.

Digitized by Google

Plures codices habent חֲגָה. — Rad. חָגַג.

חָגָב m. pl. חֲגָבִים; 1) *locusta*, alata esuque licita Lev. 11, 22. Num. 13, 34. Jes. 40, 22, etc.— 2) n. pr. viri Esr. 2, 46. — Rad. חגב; arab. حجب (hadjab) *texit, velavit*. Haud raro locustæ in Oriente tanto agmine congregantur ut solem terræque superficiem occultent.

חֲגָבָה n. pr. viri Esr. 2, 45, etc.

חָגַב; præt. חָג; part. act. חוֹגֵב, pl. חוֹגְבִים; inf. חוֹג; imper. f. חוּגִי; fut. יָחוֹג, pl. יָחוֹגוּ; (vicin. חוּג) *in gyrum motus est*, hinc 1) *tripudiavit, saltavit* 1 Sam. 30, 16. — 2) *festum celebravit* (festa enim celebrari solebant tripudiis et choreis) Ex. 5, 1. Lev. 23, 41. Ps. 42, 5, etc.—3) *vertigine correptus est* Ps. 107, 27. — Deriv. חָג, חֻגָּא.

חֲגָבִים, undè constr. חַגְבֵּי; *asyla* petrarum Jer. 49, 16. Obad. 1, 3. Cant. 2, 14. — Rad. חגה fortè ut arab. حجا (hadja) *confugit* ad aliquem.

חֲגָה vid. חָגָא.

חָגוֹר, חֲגוֹר et חָגֹר m. suff. חֲגֹרוֹ; plur. constr. חֲגוֹרֵי; 1) pr. *cingens*, hinc *accingens, induens* Eze. 23, 15. —2) *cingulum*, 1 Sam. 18, 4: 2 Sam. 20, 8. Prov. 31, 24. —Rad. חָגַר.

חֲגוֹרָה et חֲגֹרָה f. suff. חֲגֹרָתוֹ; pl. חֲגֹרֹת; *cingulum* 2 Sam. 18, 12: 1 Reg. 2, 5. Jes. 3, 24, *subligaculum* Gen. 3, 7.

חַגַּי n. pr. *prophetæ*, Hagg. 1, 1.

חַגִּי n. pr. viri, et patronym. Num. 26, 15.

חַגִּיָּה n. pr. viri 1 Par. 6, 15.

חַגִּית n. pr. mul. 2 Sam. 3, 4, etc.

חַגְלָה n. pr. mul. Num. 26, 33, etc.

חָגַר; part. act. חוֹגֵר, pass. חָגוּר, f. חֲגוּרָה, constr. חֲגוּרַת; plur. m. חֲגוּרִים; inf. constr. חֲגוֹר; imp. pl. חִגְרוּ, f. חִגְרֶנָה; fut. יַחְגֹּר; 1) *cinxit, accinxit* propr. et translatè. Constr. cum accus. membri cingendi, vel rei quâ quis se accingit, vel cum duplici accus. personæ et cinguli, vel cum acc. pers. aut membri et בְּ cinguli, vel cum acc. singuli et עַל membri Ex. 29, 9. Lev. 8, 7: 1 Sam. 17, 39. Ps. 45, 4. Prov. 31, 17, etc.— 2) *accinxit se* absol. 1 Reg. 20, 11. Eze. 14, 18, et 2 Sam. 22, 46 ubi *accingunt se e munimentis suis*, i. e. prægnanter *accinti erumpunt* — Deriv. מַחְגֹּרֶת, חֲגוֹרָה, חָגוּר.

חָגֹר, חֲגֹרָה vid. חָגוֹר, חֲגוֹרָה.

חַד m. undè f. חַדָּה *acuta* de gladio Jes. 49, 2. Ps. 57, 5 est. — Rad.

חַד ut אֶחָד *unus* Eze. 33, 30.

חָדַד; fut. יָחֹד pro יָחוֹד; 1) *acutus fuit, factus est* Prov. 27, 17 (vid. mox Hiph.) — 2) *celer, velox fuit* Hab. 1, 8.

Hiph. fut. יַחֵד *acuit*, more chald. pro יַחֲדוּ, יַחֵד ut יַחֵל Num. 30, 3, אַחֵל Eze. 39, 7. Prov. 27, 17 sensus totius commatis est: *Ut ferrum ferro acuitur, sic vir acuit vultum socii* i. e. *socium suum* ad studium, iram.

Hoph. f. חוּחַד *exacutus est* gladius Eze. 21, 14, 15, 16. — Deriv. חַד f. חַדָּה, חַדּוּדִים.

חֲדַד n. pr. viri Gen. 25, 15, etc.

חָדָה, undè fut. apoc. יִחַד (cum pathach furtivo sub ח); 1) *gavisus est* Ex. 18, 9.— 2) *unitus, adunatus*, hinc *conjunctus, computatus est* Job 3, 6. Ita vet. interpr. quasi legissent יִחַד vel יִחַד à rad. יָחַד; sed quidni

Digitized by Google

יחד à חדה cum significat. אחד, יחד? Conf. לעה et לעע, item עטה et עטע favet etiam quod proximè sequitur: *In numerum mensium non veniat*. Undè non placet eorum sententia qui יחד (Job loc. cit.) *gaudeat* vertunt.*

Pih. futur. cum suff. תחדרנו *exhilarabis eum* Ps. 21, 7. — Derivat. חדוה.

חדודים m. plur. constr. חדודי *acumina* Job 41, 22 (21). — Rad. חדד.

חדוה f. constr. חדות; *gaudium* 1 Par. 16, 27. Neh. 8, 10. — Rad. חדה.

חדיד n. pr. oppidi Benjamitarum, in monte Esr. 2, 33, etc.

חדל et חדל; inf. constr. חדל; imp. חדל; fut. יחדל; 1) *cessavit, desiit esse, defecit* Ex. 9, 34. Jes. 24, 8. Job 14, 7, etc. it *cessavit* à labore, *otiatus, feriatus est, quievit* 1 Sam. 2, 5. Job 14, 6. Jud. 5, 6: *feriabantur viæ* i. e. non frequentabantur ab hominibus. Hinc seq. infin. solo vel cum præf. ל *cessavit, desiit aliquid facere* Gen. 11, 8, 41, 49: 1 Sam. 12, 23. Prov. 19, 27. Jes. 1, 16, rariùs seq. nomine Job. 3, 17. — 2) seq. מן *abstitit, destitit*, duplici sensu, vel *missum fecit* aliquem, aliquid Ex. 14, 12. Job 7, 16, etc., vel *cavit sibi* ab aliquo, ab aliquâ re Ex. 23, 5. — 3) *omisit* aliquid, *non fecit* 1 Reg. 22, 6. Jer. 40, 4, etc. Seq. inf. cum præf. ל Num. 9, 13. Deut. 23, 23. Ps. 36, 4. — Deriv. seq.

חדל m. constr. חדל; 1) *cessans esse* Ps. 39, 5, vel *agere* Eze. 3. 27. — 2) intrans. *destitutus*, undè Jes. 53, 3: חדל אנשים *destitutus ab hominibus*.

חדל m. in pausâ חדל; pr. *cessatio, quies*; hinc *habitatores quietis* i. e. homines mortui Jes. 38, 11. Vulgat. *foveæ*; idem quoad sensum.

חדלי n. pr. viri 2 Par. 28, 12.

חדק, חדק m. *spinæ* genus, *melongena spinosa* juxta Celsium, Mich. 7, 4. Prov. 15, 19. — Rad. חדק in arab. *pupugit*.

חדקל n. pr. fluvii, *Tigris* Gen. 2, 14. Dan. 10, 14.

חדר undè part. f. חדרת; *forum* ut in syr. *circumdedit, cinxit, obvallavit*, et in malam partem *obsedit* (Conf. vicin. גדר, גדד, עצר, צור); undè Eze. 21, 19: *gladius qui obsidet eos* undiquè. Plerisque est *penetrans*, al. *ipsos manens*, vel interpr. *perterrens*, quasi idem sit quod מרדת. — Indè

חדר m. constr. חדר, cum ה loc. חדרה, in pausâ חדרה, suff. חדרו; pl. חדרים, constr. חדרי, suff. חדריו; *conclave interius* sive tentorii sive ædium Gen. 43, 30. Jud. 16, 9, indè *cubiculum* 2 Sam. 4, 7, 13, 10, *gynæceum* Cant. 1, 4. 3, 4, *thalamus* Jud. 15, 1. Joel 2, 16, *cella penaria* Prov. 24, 4. Metaph. *penetralia austri* i. e. extrema cœli australis plaga Job 9, 9, *ventris* i. e. intimum cordis Prov. 18, 8. 26, 22, *mortis* i. e. orcus Prov. 7, 27.

חדרך n. pr. urbis et regionis ab oriente Damasci Zach. 9, 1.

חדש *novus fuit* undè Pih. חדש; inf. et imp. חדש; fut. יחדש; *renovavit* 1 Sam. 11, 14. Job 10, 17. Ps. 51, 12, *restauravit* Jes. 61, 4: 2 Par. 15, 8 etc.

Digitized by Google

Hithp. fut. תִּתְקַדֵּשׁ *renovabis te* Ps. 103, 5. — Deriv. seq.

חָדָשׁ, f. חֲדָשָׁה; pl. m. חֲדָשִׁים, f. חֲדָשׁוֹת; *novus* Ex. 1, 5: 1 Sam. 6, 7. Jes. 41, 25, etc., *recens* Lev. 26, 10, *inauditus* Eccl. 1, 9. *Dii novi* i. e. anteà non culti Deut. 32, 17. Fem. חֲדָשָׁה et pl. חֲדָשׁוֹת subst. usurpantur *novum quid*, *nova* Jes. 42, 9. 43, 19.

חֹדֶשׁ m. suff. חָדְשׁוֹ; pl. חֳדָשִׁים, constr. חָדְשֵׁי, suff. חָדָשָׁיו; 1) *novilunium* Hos. 5, 7, it. *primus dies mensis*, Hebræis sacer et festivus Num. 29, 6: 1 Sam. 20, 5, etc. Ex. 19, 1: *tertium novilunium* i. e. prima dies mensis tertii. — 2) *mensis*, isque lunaris à novilunio incipiens Gen. 8, 5. Ex. 13, 15, etc. חֹדֶשׁ יָמִים *per mensem integrum* Gen. 29, 14, etc. — 3) n. pr. mul. 1 Par. 8, 9.

חָדָשָׁה n. pr. loci 2 Sam. 24, 6.

חָדַשׁ ut in עֵר. *reum esse*, unde Pih: חִדֵּשׁ *reum fecit* Dan. 1, 10. — Indè.

חֹדֶשׁ *ut debitum* Eze. 18, 7.

חוֹבָה n. pr. loci ad aquilonem Damasci Gen. 14, 15.

חוּג, præt. חָג *circinavit*, *circino terminum descripsit* (cognat. חָגַב, עָגַב) Job 26, 10. — Deriv. מְחוּגָה et חוּג m. *circulus*, *ambitus* Jes. 40, 22. Job 22, 14. Prov. 28, 27.

חוּד; præt. חִד; imp. חוּד, cum ה parag. חוּדָה; futur. cum ה parag. יְחוּדָה; forsan ut חָדַד *acutus*, *exactus est*, hinc *ænigmaticè loqui*, *ænigma proponere* Jud. 14, 12, 13, 16. Eze. 17, 2. — Deriv. חִידָה.

חוּה *vixit*, in Kal inusit.

Pih. חִוָּה; inf. constr. חַוּוֹת; fut. יְחַוֶּה, cum suff. et ן epenthet. per Daguesch inserto אֲחַוֶּנָּה; *indicavit*, *annunciavit* (poët. pro הִגִּיד), cum dat. pers. sed sæpius accus. Ps. 19, 3. 32, 6. Job 32, 10, etc. — Deriv. אַחְוָה et

חַוָּה f. 1) n. pr. primæ mulieris Gen. 3, 20, etc. — 2) pl. חַוּוֹת pr. forsan *entia viventia*, hinc *familia*, *tribus* spec. *nomadum* ut arab. حي (hayy) et syneedoch. *pagi nomadum*, *vici* Num. 32, 41. Deut. 3, 14. Jos. 13, 30. Jud. 10, 4: 1 Reg. 4, 13.

חִוִּי n. pr. viri 1 Par. 33, 19.

חוֹחַ m. pl. חוֹחִים et cum ר mobil. חֲרָחִים; 1) *spina*, *dumus* 2 Reg. 14, 9. Job 31, 40 etc. Plur. *dumeta* 1 Sam. 13, 6. Cant. 2, 2. — 2) *hamus piscatorius* (ut חַח quod vid.) Job 40, 21 (26). — *catena ferrea* quâ captivi vinciri solent, *compes* 2 Par. 33, 11.

חוּט m. 1) *flum* Jud. 16, 12. Eccl. 4, 12. — 2) *funiculus* Jos. 2, 18. — *3) *vitta* (*ruban*) Cant. 4, 3, et ità Gen. 14, 23, ubi, quod proximè sequitur: *usque ad corrigiam calcei*, חוּט ibidem ornamentum, idque pretiosum capitis signare, compertum omninò facit. *

חִוִּי n. pr. populi Cananitici qui habitavit ad radices Libani et alibi passim Gen. 34, 2. Jos. 11, 19, etc.

חֲוִילָה n. pr. regionis quæ Gen. 10, 7, dicitur habitata à Chamitis, et ver. 29 à Semitis; et regionis ad Phischonem, cujus situs ignoratur Gen. 2, 11.

חוּל et חִיל, præt. חִל; imp. f. חוּלִי, pl. m. חִילוּ; fut. יָחִיל, יְחוּל, apocop. יָחֵל, וַיְחֵל, f. תַּחֵל; 1) *gyrare*, *circumagi*, *saltare in orbem*

Digitized by Google

Jud. 21, 21. — 2) *torqueri, contorqueri* in aliquid; *irruere*, Jer. 23, 19. Hos. 11, 6 etc. — 3) *torqueri* doloribus, præsertim de parturientibus, Jes. 13. 8. Mich. 4, 10 etc., et metaphor. *vehementer dolere* Mich. 1, 12, hinc *parturire* Jes. 54, 1. — 4) *torqueri expectatione, expectare* Gen. 8, 10. Jud. 3, 25. — 5) *tremere, contremere* Exod. 15, 14. Joël, 2, 6, etc. — 6) ut in arab. et aram. *robustus, firmus fuit* Ps. 10, 5, it. *durare, perdurare* Job. 20, 21.

Hiph. fut. יָחִיל *contremere faciet* Ps. 29, 8. — Hoph. fut. יוּחַל *parturietur* Jes. 66, 8, ubi Vulgat. *pariet.*

Pohlel. חוֹלֵל; part. מְחוֹלֵל; fut. יְחוֹלֵל; 1) *in orbem ivit, saltavit* Jud. 21, 23. — 2) *contremere fecit* Prov. 26, 10, et *contremuit* Job 26, 5. — 3) *parturire fecit* Ps. 29, 9, et *peperit* Job 39, 1 (4), hinc in genere *formavit, finxit* Deut. 32, 18. Ps. 90, 2. — 4) *sollicitè expectavit* Job 35, 14.

Pohlal. חוֹלַל; part. מְחוֹלָל; *genitus, formatus est* Job 15, 7. Ps. 51, 7. Prov. 8, 24.

Hithpohlel הִתְחוֹלֵל; part. מִתְחוֹלֵל; fut. יִתְחוֹלֵל; 1) *in gyrum se egit, irruit* Jer. 23, 19. — 2) *contortus, cruciatus est* doloribus Job 15, 20. — 3) *anxiè expectavit* Ps. 37, 7.

Hithpahl. fut. f. conv. וַתִּתְחַלְחַל *et cruciata est doloribus* Esth. 4, 4.

Derivat. חַיִל, חַיִל, חִיל, חִילָה, חֵל, חִילָה, חֲלִחֲלָה, חֲלוֹן, מָחוֹל, מְחוֹלָה, et

חוֹל m. * *arena tremula (sable mouvant)* qualis in littore, ripâ fluviorum reperitur; quocirca sæpius additur vox mare. * Ex. 2, 12, etc. Symbol. est *copiæ* ac *multitudinis* Gen. 22, 17. Jos. 42, 4, etc., *oneris gravitatis* Job 6, 3. Prov. 27, 3. Sed Job 29, 18 quibusdam est *phœnix*, avis; quod commendat prius hemistichium; al. *phœnix*, arbor, i. e. *palma*, ut habet Vulgat. Porrò sive arbor, sive sit avis, utraque convenit, cùm utramque diutissimè vivere constet.

חוּל n. pr. regionis quam Aramæi incolebant Gen. 10, 23.

חוּם m. *fuscus, niger* Gen. 30, 32 seqq. — Rad חוּם cognat. חָמַם.

חוֹמָה, חוּמָה f. constr. חוֹמַת; suff. f. חוֹמָתָהּ; pl. חוֹמוֹת; suff. חֹמֹתֶיךָ; dual. חֹמֹתַיִם; *murus*, plerumque urbis Lev. 25, 30. Deut. 28, 52. Jes. 22, 10. Neh. 2, 5, etc. Plur. *mœnia* Jes. 26, 1. Ps. 51, 20. Jer. 39, 8, etiam 1, 18, nec obstat quod 15, 20 in eâdem formulâ singularis legatur. A plur. format. dual. חֹמֹתַיִם *mœnia duplicia*, i. e. murus et antemurale 2 Reg. 25, 4. Jes. 22, 11. Jer. 39, 4.

חוּס; præter. f. חָסָה, 2 pers. m. חָסִתָּ; imper. cum ה parag. חוּסָה; fut. יָחוּס, יָחוּם, יָחוּם, conv. וַיָּחָס; 1) *misereri* alicujus Ps. 72, 13. — 2) *dolere* de aliquâ re Jon. 4, 10. — 3) *parcere* Jer. 13, 14. Eze. 24, 14. Joel 2, 17. Neh. 13, 22. Constr. cum עַל et sæpius subjectum habet עַיִן *oculus*, undè frequenter occurrit formula: *oculus meus parcet illi;* sed 1 Sam. 24, 11 subintelligitur vox עֵינִי *oculus meus.* Apud Arabes etiam oculo misericordia tribuitur.

חוֹף, חוף m. *portus, littus* Gen. 49, 13. Jos. 9, 1. Jer. 47, 7, etc. — Rad. חָפַף.

Digitized by Google

חוּפָם n. pr. viri Num. 26, 39, pro quo חֻפִּים Gen. 46, 21; patronym. חוּפָמִי Num. 26, 39.

חוּץ m. cum ה local. חוּצָה; pl. חוּצוֹת et חֻצוֹת; suff. חוּצָתִי; pr. *quod cingit* ædes, *paries*, *murus* ut חֵיץ, hinc special. *latus exterius* ædium, quod sæpe opponitur בַּיִת in formulâ מִבַּיִת וּמִחוּץ *à latere interiore et exteriore*. Gen. 6, 14, etc. Indè 1) subst. *quidquid foris est*, vel extra domum, ut *platea* Jer. 37, 21. Job 18, 17, vel extra urbem, ut *campi*, *pascua*, *deserta* Prov. 8, 26. Job 5, 10, et forsan Ps. 144, 13. — 2) adv. *foris* sed *foras* Deut. 23, 13. Cum ה local. חוּצָה *foris* 1 Reg. 6, 6, *foras* Ex. 12, 46; sic cum artic. הַחוּץ et הַחוּצָה *foras*.—Cum præp. בַּחוּץ *foris* לַחוּץ *foras* Ps. 41, 7, לַחוּצָה *forinsecus* 2 Par. 32, 5, מֵהַחוּץ, מֵחוּץ *extrinsecus* מִחוּצָה לְ, מִחוּץ לְ *extra* אֶל־מִחוּץ לְ (post verba motûs) *extra*, metaph. חוּץ מִן *præter* Eccl. 2, 25.—Indè denomin. חִיצוֹן. —Rad. חוּץ in syr. Pah. *inclusit*, *circumdedit*.

חוֹק vel חוּק m. ut חֵיק; *sinus* Ps. 74, 11 in Chethib.

חִוַּר undè fut. pl. in pausâ יִחְוְרוּ *albescent*, *pallescent* Jes. 29, 22. — Deriv. חוֹר, חֹר, חִרִי et seq.

חוּר et חֹר; plur. חוּרִים; 1) *genus lini candidi* Esth. 1, 6. 8, 15. LXX βύσσος.—2) *foramen*, *antrum* Jes. 11, 8. 42, 22. — 3) n. pr. viror. Ex. 17, 10. Jos. 13, 21 etc.

חוֹר, חֹר m. plur. חוֹרִים, חֹרִים et חֹרֵי, constr. חֹרֵי; suff. חֹרָיו; 1) *genus lini candidi* Jes. 19, 9; * hinc forsan in pl. *nobiles*, *ingenui*, pr. *lino candido induti*, vel *lino candido indutorum instar splendentes* 1 Reg. 21, 8, 11. Neh. 2, 16. 4, 13. Eccl. 10, 17. * — 2) *foramen* 2 Reg. 12, 10. Cant. 5, 4. — 3) *caverna* 1 Sam. 14, 11. Job 30, 6. Nah. 2, 13.

חוּרִי n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

חוּרָם n. pr. viror. 2 Sam. 5, 11 etc.

חֹרָן n. pr. regionis ultra Jordanem, mare Tiberiadis inter et Damascum Eze. 47, 16, 18.

חוּשׁ; præt. et part. act. חָשׁ, pass. pl. חֲשׁוּם; imper. cum ה parag. חוּשָׁה; infin. cum suff. חוּשִׁי; fut. יָחוּשׁ, f. cum ו conv. וַתָּחַשׁ, וַתֶּחַשׁ Job 31, 5 (conf. לוּן à תָּלַן et וַיַּעַט, à עִיט); quod tamen per apoc. ex תַּחֲשֶׁה (rad. חָשָׁה) formam habere vulgò statuunt. 1) *festinare* absol. 1 Sam. 20, 38, ad aliquid faciendum cum עַל Job 31, 5, cum לְ Hab. 1, 8, et Num. 32, 17 ubi part. pass. חֲשׁוּם capitur activè *festinantes*, *festini*; *properè supervenire* alicui, cum לְ Deut. 32, 35. — 2) *commoveri*, *fervere* Job 20, 2. — 3) *perfrui*, *deliciis affluere*, ut Vulgat. pr. *ad voluptates festinare* Eccl. 2, 25.

Niph. הֻחִישׁ; fut. יָחִישׁ; *festinare fecit*, *acceleravit* Jes. 5, 19. 60, 22, et intrans. *festinavit* Jud. 20, 37. Ps. 55, 9, it. *celeriter fugit* Jes. 28, 16.

חוּשָׁה n. pr. viri 1 Par. 4, 4, pro quo שׁוּחָה ver. 11; nom. patron. חוּשָׁתִי 2 Sam. 21, 18. 1 Par. 11, 29.

חוּשַׁי n. pr. viri 2 Sam. 15, 16.

חוּשִׁים n. pr. viror. 1 Par. 7, 12. 8, 8.

חוּת rad. spuria; vid. חָתַת.

חוֹתָם m. suff. חֹתָמוֹ; *sigillum*, *annulus signatorius* Gen. 38, 18: 1 Reg.

Digitized by Google

21, 8. Job 38, 14, etc. — Rad. חתם.

חֲזָאֵל n. pr. regis Syriæ 1 Reg. 19, 15 etc.

חָזָה; [illegible] act. חָזָה, constr. חֲזֵה, semel חָזֶה 2 Sam. 24, 11; pl. חֹזִים; inf. constr. חֲזוֹת; imper. חֲזֵה, plur. חֲזוּ; fut. אֶחֱזֶה, apocop. et in pausâ אֶחֱז; vocab. poet. 1) *vidit* Ps. 46, 9. Prov. 22, 29 etc. *Videre Deum* i. e. speciem divinam, quod passim de vitâ æternâ intelligitur. *Videre* dicitur *de* prophetis cùm eorum menti aliquid à Deo patefactum objicitur, sive visionibus propriè dictis, sive oraculis; usurpaturque tàm de veris quàm de falsis vatibus; undè חוֹזֶה *propheta, vates*, vel verus 2 Sam. 24, 11: 2 Reg. 17, 13. Amos 7, 12, vel falsus Eze. 16, 13. Mich. 3, 7. *Vidit propheta aliquid alicui*, i. e. ei annuntiavit Jes. 30, 10. Thren. 2, 14. — 2) cum בְּ, *intuitus, contemplatus est* Jes. 47, 13, imprimis *cum voluptate*, i. e. *aspectu rei delectatus est, oculis hæsit in re aliquâ* Mich. 4, 11. Ps. 27, 4 etc. — 3) *vidit, providit sibi, elegit* (Conf. germ. *sehen* et *ausersehen*) Ex. 18, 21. Jes. 57, 8, conf. יִרְאֶה־לוֹ Gen. 22, 8. — 5) *expertus est, sensit, compertum, exploratum habuit* Job 15, 17. 24, 1. 27, 12. metaph. de inanimat. Job 8, 17. — Deriv. חָזְיוֹן, מַחֲזֶה, מַחֲזֶה, et seqq.

חֹזֶה m. constr. חֹזֵה, pl. חָזוֹת; pr. *pars aspectui patens*, hinc *pectus* brutorum Ex. 29, 26. Lev. 7, 30. 9, 20 etc.

חוֹזֶה m. part. act. verbi חָזָה quod vide. — 1) *videns, propheta*. — 2) *fœdus, pactum* Jes. 28, 15.

חוּז n. pr. viri Gen. 22, 22.

חָזוֹן m. constr. חֲזוֹן; 1) *visio* divina Dan. 1, 17. 8, 1. Thren. 2, 9 etc. — 2) generatim *revelatio* divina 1 Sam. 3, 1. Prov. 29, 18 etc. — 3) *oraculum* Jes. 1, 1. Eze. 7, 13. Obad. 1. Nah. 1, 1.

חֲזוּת f. *visio* 1 Par. 9, 29.

חָזוּת f. suff. חֲזוּתְכֶם; 1) *aspectus, species*, undè Dan. 8, 5: *cornu aspectûs*, i. e. *spectabile, conspicuum, insigne*, et vers. 8: *surgebant aspectus quatuor*, i. e. quatuor cornua *insignia*. — 2) *visio* Jes. 21, 2. — 3) *revelatio*, indè *fœdus* Jes. 28, 18. 29, 11.

חֲזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 23, 9.

חֲזִיאֵל n. pr. viri Neh. 11, 5.

חִזָּיוֹן m. constr. חִזְיוֹן; suff. חִזְיֹנִי; pl. חִזְיוֹנוֹת; 1) *visio* Job 4, 13. Joël 3, 1 etc. — 2) *revelatio* 1 Sam. 7, 17; undè *vallis revelationis* Jes. 22, 1, 5 i. e. Jerosolyma, utpote revelationum divinarum sedes præcipua. — 3) est et חִזְיוֹן n. pr. viri 1 Reg. 15, 18.

חִזִּיז vel חֵזִיז m. pl. חִזִּיזִים; pr. *sagitta*, ut volunt, undè *fulmen fulgur* (collat. חֵץ *sagitta*, et *fulgur*) Zach. 10, 1, plenius חִזִּיז קוֹלוֹת *fulgur tonitruum* Job 28, 26. 38, 25. — Rad. חזז vicin. חֵצִי.

חֲזִיר m. *porcus, sus* Lev. 11, 7. Ps. 80, 14 etc. — Rad. חזר.

חֲזִיר n. pr. viri Neh. 10, 21 etc.

חָזַק; inf. cum ה parag. חֲזָקָה, cum suff. f. חֲזָקָתָה; imper. חֲזַק; fut. יֶחֱזַק; 1) *arctè ligavit, validè constrixit*, undè intrans. *constrictus est* Jes. 28, 22. — — 2) *firmiter adhæsit, retentus est* 2 Sam. 18, 9, et metaph. *assiduus fuit* in aliquâ re, *studiosus fuit* alicujus rei Deut. 12, 23 1 2 Par. 31, 4 etc. — 3)

Digitized by Google

firmavit, roboravit Eze. 30, 21; hinc *juvit* 2 Chron. 28, 20. Sed sæpius intrans. *invaluit,* tàm de rebus quæ ingravescunt ut fames Gen. 41, 56 etc., quàm de hominibus qui opibus et potentiâ augentur Jos. 17, 13 etc. Seq. מִן, עַל, vel accus. *validior, robustior fuit, superavit* 1 Sam. 17, 50: 1 Reg. 16, 22: 2 Par. 8, 3 etc. Translatè de corporis valetudine *convaluit* Jes. 39, de imperio *confirmatus est* 2 Reg. 14, 15: 2 Chron. 25, 3, de animo et virtute, *fortis, strenuus fuit* Deut. 31, 23: 2 Reg. 2, 2 etc., in malam partem, *obfirmatus, pertinax fuit* Ex. 7, 13. Mal. 3, 13. — 4) *institit* alicui, *ursit* aliquem, seq. עַל Ex. 12, 33. Eze. 3, 14, seq. accus. Jer. 20, 7.

Pih. חִזֵּק; part. מְחַזֵּק, pl. מְחַזְּקִים; inf. et imper. חַזֵּק; fut. יְחַזֵּק; 1) ut in Syr. *cinxit* aliquem, vel aliquid, *cingulum adstrinxit* ei seq. dupl. accus. Nah. 2, 2, et Jes. 22, 21, ubi in parallel. occurrit cum חִלְבִּישׁ *vestivit.* — 2) *firmum reddidit, firmavit,* 2 Par. 11, 11 etc. *refecit, reparavit* ruinas 2 Reg. 12, 8 etc. *sanavit* Eze. 34, 4, 16, seq. יָד *manum* alicujus *firmavit,* i. e. *animum ei addidit, adjuvit* aliquem Jud. 29, 24. Esr. 6, 22, sine יד, Deut. 1, 38: 2 Par. 29, 34; sed. Esr. 1, 6: חִזֵּק בְּיָד est *juvit* aliquem *manibus,* i. e. donis; seq. לֵב *obfirmavit, obduravit, animum* alicujus Ex. 4, 21. 9, 12. 14, 4. פָּנָיו חִזֵּק לְבוֹ *pertinacem sese præstitit* Jos. 11, 20. Jer. 5, 3. Ps. 64, 6: יְחַזְּקוּ דָּבָר רָע *obfirmant sibi verbum,* i. e. in mendaciis calumniisque continuandis summoperè laborant.

Hiph. הֶחֱזִיק; part. מַחֲזִיק, f. מַחֲזִיקֶת; inf. הַחֲזִיק, suff. sed irreg. cum vocal. præteriti הֶחֱזִיקִי; imper. הַחֲזֵק, f. הַחֲזִיקִי; fut. יַחֲזִיק, apoc. יַחֲזֵק, et retracto accentu וַיַּחֲזֵק; 1) *constrinxit, ligavit fortiter* manum [illegible], seq. בְּ alicui rei, i. e. *prehend*[illegible]en. 21, 18; etiam omisso vocab. *manus prehendit, cepit,* sæpius seq. בְּ pers., quandoque לְ, vel עַל et poët. accus. Ex. 4, 4: 2 Sam. 15, 5. Job 18, 9. Jes. 41, 9 etc. metaph. *amplexus est* rem, *adhæsit* rei Job 2, 3 etc. cum עַל pers. Neh. 10, 30. Sed *prehendit, comprehendit* aliquem sæpè usurpatur pro *retinuit* eum Ex. 9, 2. Jud. 19, 4; it. *potitus est* Dan. 11, 21; de inanim. *cepit, complexus est* 2 Par. 4, 5. — 2) *firmavit, instauravit* Eze. 27, 9. Neh. 5, 16, *corroboravit, vires addidit* Eze. 30, 25, *adjuvit* Lev. 25, 35, etc., et intrans. *invaluit, prævaluit* Dan. 11, 7, 32: 2 Par. 28. 6.

Hithp. הִתְחַזֵּק; part. מִתְחַזֵּק; inf. הִתְחַזֵּק; imper. הִתְחַזֵּק; fut. conv. וַיִּתְחַזֵּק et וַיִּתְחַזֵּק; 1) *confirmatus est,* de novo rege 2 Par. 1, 1. 12, 13. 13, 21. — 2) *confirmavit se,* i. e. vel *vires collegit* Gen. 48, 2, vel *animum sibi sumpsit* 2 Par. 15, 8. 23, 1. 25, 11, vel seq. בְּ *confisus est in* aliquo 1 Sam. 30, 6, vel *firmum, tutum se putavit* Eze. 7, 13, vel *fortem, strenuum se præstitit* 2 Sam. 10, 12, seq. לְפָנַי *contra* aliquem, i. e. *restitit, obnisus est* 2 Par. 13, 7, 8, seq. עִם et בְּ *cum, pro* aliquo, i. e. *adjuvit, defendit* 2 Sam. 3, 6. Dan. 10, 21: 1 Par. 11, 10. — Deriv. sequuntur.

חָזָק m. f. חֲזָקָה; pl. m. חֲזָקִים, constr. חֲזָקֵי; adj. a.) *fortis, validus* Ex. 3, 19. Num. 20, 20 etc. — b) *vehemens, gravis* Ex. 8, 16. 10, 19: 1 Reg.

Digitized by Google

17, 17. 18, 2.—c) *obfirmatus, pertinax* Eze. 2, 4. 3, 7 etc. — 2) subst. *fortitudo, potentia*. Jes. 40, 10: בְּחָזֶק יָבוֹא *veniet cum potentiâ*, ubi quidam vertunt, sed forsan minus rectè: *tanquam fortis veniet*, quasi בְּ merè pleonasticum esset.

חֵזֶק m. *invalescens* Ex. 19, 19: 2 Sam. 3, 1.

חֵזֶק m. undè cum suff. חִזְקִי *robur, auxilium meum* Ps. 18, 2.

חֹזֶק m. suff. חָזְקֵנוּ; *robur* Ex. 13, 3. Amos 6, 13 etc.

חֲזָקָה f. (pr. infin. verbi חָזַק); constr. חֲזָקַת; suff. חֲזָקָתוֹ; 1) *prehensio, apprehensio*; sic Jes. 8, 11: בְּחֲזָקַת־יָד *in apprehensione manûs, dum me manu apprehenderet*, ut admonens et manuducens; alii aliter, sed illud, utpotè magis consonum iis quæ proximè in textu sequuntur, perplacet. — 2) *confirmatio, confortatio* 2 Par. 12, 1. 26, 16. Dan. 11, 2: כְּחָזְקָתוֹ בְעָשְׁרוֹ *juxtà invalescere ejus divitiis*, i. e. *quandò divitiis valebit*.

חֲזָקָה f. 1) *vis, vehementia*, undè בְּחֲזָקָה *per vim, violenter* 1 Sam. 2, 16; *severè* Eze. 34, 4; *vehementer* Jud. 4, 3. 8, 1. Jon. 3, 8.—2) *refectio, restauratio* ædium 2 Reg. 12, 13.

חִזְקִי n. pr. viri 1 Par. 8, 17.

חִזְקִיָּה et חִזְקִיָּהוּ n. pr. 1) *Ezechias*, rex Juda, qui etiam יְחִזְקִיָּה et יְחִזְקִיָּהוּ dicitur 2 Reg. 16, 20. Jes. 1, 1 etc. — 2) alior. viror. Neh. 7, 22: 2 Par. 3, 23 etc.

חֹחַ m. suff. חֹחִי; pl. חֹחִים et חֲחִיִּים (cum Daguesch implicito); 1) pr. *spina* ut חוֹחַ, hinc 1) *spinula* (*épingle*) vel *fibula* (*ardillon* de boucle) Ex. 35, 22; sed aliis est *annulus naribus appensus* qualem gestant Asiaticæ mulieres, et alibi נֶזֶם dictus.—2) *annulus* transmissus per nares perforatas animalium et ex quo lorum pendens, ad ea edomanda 2 Reg. 19, 28. Jes. 37, 29. Eze. 19, 4 etc.

חֹחִי m. undè pl. חֲחִיִּים vel חֹחִים *annulus* ut חָח Eze. 29, 4 in Chethib — Rad. חחה.

חֲטָאָה, f. in pausâ חֲטָאָה, ex Chaldaïsmo חֲטָאת; part. act. חוֹטֵא, חוֹטֵאת, f. חֹטֵאת (contract. pro חוֹטֵאת), pl. m. חֹטְאִים (pro חוֹטְאִים); inf. constr. חֲטוֹא, חֲטוֹ, cum suff. חֲטֹאתוֹ; fut. יְחֲטָא; oppos. מָצָא; undè 1) *defuit, defecit* (*manquer à*) alicui. Job 5, 24: *lustrabis habitationem tuam* וְלֹא תֶחֱטָא *et nihil deerit, omnia aderunt*. —2) *aberravit* (*s'éloigner*) à recto tramite, absol. ponitur Prov. 19, 2, cum accus. 8, 36: חֹטְאִי *aberrans à me*; oppos. מֹצְאִי *incidens in me, attingens me*, vers. 35. — 3) *peccavit*, seq. לְ pers. *in, erga aliquem* Gen. 20, 6 etc., seq. בְּ, עַל *in aliquo, in aliquâ re*, Gen. 42, 22. Neh. 13, 26 etc. Prægnanter dicitur Lev. 5, 16: *id quod peccavit de rebus sacris*, pro *id quod peccando subtraxit etc.* — 4) *reus fuit, factus est alicujus rei* Gen. 43, 9. Lev. 5, 7. Prov. 20, 2: חוֹטֵא נַפְשׁוֹ *fit reus animæ suæ*, i e. perniciem in seipsum accersit.

Pih. חִטֵּא; part. מְחַטֵּא; inf. חַטֵּא; fut. יְחַטֵּא, cum suff. f. et נ epenthet. יְחַטֶּנָּה (excluso א, pro יְחַטְּאֶנָּה, vel formâ petitâ à rad. חטה); * significationes formæ Kal contrarias habet, ut sæpè fit in Pihel; hinc 1) pr. et ad verbum *defectionem abstulit*, i. e. *rem deficientem restituit, compensavit*.

Digitized by Google

Gen. 31, 39: *dilacertam* (à feris ovem) *numquam attuli tibi;* (et si cæterum vel unam tibi deesse constat) אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה *ipse compensabo eam; postula eam à me, sive diu surrepta fuerit, sive noctu.* * — 2) *peccatum abstulit, luit,* hinc *in expiationis sacrificium obtulit* Lev. 6, 19. 9, 15 : 2 Par. 29, 24.—3) *expiavit, ritu sacro mundum declaravit, mundavit* Ex. 29, 36. Num. 19, 9 etc.

Hiph. הֶחֱטִיא et הֵחֵטִי 2 Reg. 13, 6 in Chethib; part. מַחֲטִיא, undè pl. constr. מַחֲטִיאֵי; infin. הַחֲטִיא et הַחֲטִי Jer. 32, 35; fut. יַחֲטִא; 1) *aberravit* à scopo Jud. 20, 16. — 2) *peccare fecit, ad peccatum induxit* Ex. 23, 33 : 1 Reg. 15, 26 etc. — 3) *peccatorem, reum declaravit* Jes. 29, 21.

Hithp. fut. יִתְחַטָּא pl. יִתְחַטָּאוּ in pausâ יִתְחַטָּאוּ; 1) forsan *terrore perculsus est* Job 41, 17, congruit contextui, et non invitâ prorsus analogiâ; nam *aberrare*, i. e. *extra se rapi* dici potest animus, cùm præ terrore attonitus est; conf. תָּעָה. — 2) *expiavit, mundavit se* Num. 19, 12. 31, 20 etc. — Deriv. seq.

חֵטְא, m. suff. חֶטְאוֹ, f. חֶטְאָה, pro חֲטָאָה Num. 15, 28; pl. חֲטָאִים, constr. חֲטָאֵי, suff. חֲטָאַי; *reatus, peccatum* Gen. 41, 9. Num. 27, 3. Eccl. 10, 4 etc.

חָטָא m. pl. חַטָּאִים, constr. חַטָּאֵי; 1) *peccator* Gen. 13, 13. Amos 9, 10. — 2) *qui peccatum luit, reus* 1 Reg. 1, 21.

חַטָּאָה f. *peccatum* Gen. 20, 9. Ex. 32, 20. Ps. 32, 1 etc. — 2) *sacrificium pro peccato* Ps. 40, 7.

חַטָּאת, חַטָּאָה f. constr. חַטַּאת, sed absol. ponitur Zach. 13, 1; suff. חַטָּאתוֹ; pl. חַטָּאוֹת, constr. חַטֹּאת, suff. חַטֹּאתָיו; 1) *peccatrix* Amos 9, 8.—2) *peccatum* Ex. 34, 7. Jes. 5, 18; et *res quâ peccatur* velut idolum Deut. 9, 21. Hos. 10, 8; sed *aqua peccati* est *aqua lustralis* Num, 8, 7. — 3) *pœna peccati,* Num. 12, 11. Thren. 3, 39. — 4) sæpiùs *sacrificium pro peccato* expiando Ex. 29, 14. Lev. 4, 3, etc. Conf. אָשָׁם.

חָטַב; part. act. חֹטֵב, pl. חֹטְבִים, constr. חֹטְבֵי; part. pass. f. pl. חֲטֻבוֹת; infin. constr. cum præfix. לַחְטֹב; (vicin. חצב, קָצַב) *cecidit, incidit, putavit* propr. *lignum* Deut. 19, 5. Jos. 9, 21. Eze. 39, 10 etc., sed transl. de *affabrè et artificiosè excisis et exsculptis* tapetibus, vel stragulis etc. Prov. 7, 16.

Puh. part. f. pl. מְחֻטָּבוֹת *excisæ* Ps. 144. 12.

חִטָּה f. pl. חִטִּים, et terminât. chald. חִטִּין Eze. 4, 9; constr. חִטֵּי; *triticum* in folliculis Ex. 29, 32. Job 31, 40 etc. *Adeps tritici, triticorum* Ps. 81, 17. 147, 14. et *adeps renum* (כִּלְיוֹת) *tritici* Deut. 32, 14, i. e. pingue triticum optimi generis, sive farina optima granorum triticorum. Plur. חִטִּים *triticum jam excussum, grana tritici* Gen. 30, 14. Jud. 6, 11 etc. — Quoad etymon, vulgò pro חִנְטָה esse voluntà rad. חָנַט *condivit,* sed rectiùs forsan ad חטט referretur, adeò ut littera נ, quæ reperitur in chald. et arab. ex ט geminato orta possit esse.

חַטּוּשׁ n. pr. viror. Esr. 8, 2 etc.

חֲטִיטָה n. pr. viri Esr. 2, 42 etc.

חַטִּיל n. pr. viri Esr. 2, 57 etc.

חֲטִיפָה n. pr. viri Esr. 2, 54 etc.

Digitized by Google

חָטַם ut ferè cognat. חָתַם, חָסַם, אָטַם et arab. אָטַם, *frenavit, capistravit*, hinc fut. אֶחְטָם־לְךָ metaph. *freno; cohibeo me*, vel *iram meam*, (repetendo אַפִּי præcedens) Jes. 48, 9.

חָטַף; inf. constr. חֲטֹף; fut. יַחֲטֹף; ut חָתַף *rapuit diripuit* Jud. 21, 21. Ps. 10, 9.

חֹטֶר m. *virga, ramus* Jes. 11, 1, transl. de linguâ, quæ lædit, proscindit Prov. 14, 3. — Rad. רטה.

חַי m. in pausâ חָי; f. חַיָּה; m. constr. חֵי; pl. חַיִּים et חַיִּין Job 24, 22; f. חַיּוֹת; m. constr. חַיֵּי suff. f. chald. et in pausâ חַיָּיכִי pro חַיָּיךְ; 1) adj. a) *vivus, vivens* Gen. 3, 20. 47, 3 etc. sic נֶפֶשׁ חַיָּה *halitus, anima vivens* Gen. 1, 28, 30, *ens halitu vitæ præditum* (*être animé*) Gen. 2, 7, sed collect. *entia animata* Gen. 1, 24. 2, 19. Dan. 12, 7: *vivus æternitatis, vivens in æternum*, i. e. Deus. Huc spectat jurandi formula: חַי יְהוָה *vivus est Jehova!* חַי אֱלֹהִים *vivus est Deus!* i. e. *per Jehovam, Deum immortalem!* De Deo ipso jurante. חַי אָנִי *per vitam meam, per me!* חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם *per æternam vitam meam!* Plur. חַיִּים *homines*, Eccl. 6, 8. Eze. 26, 20. — b) *vividus, validus* 2 Sam. 23, 20, in Chethib, et *valens, incolumis* 1 Sam. 25, 6. — c) *fluens, scaturiens* aqua Gen. 26, 19. Lev. 14, 5 etc. — d) *cruda, recens* (*fraîche*) caro Lev. 3, 10: 1 Sam. 2, 15 etc., planta Ps. 58, 10. — e) *redivivus, reviviscens*. עֵת חַיָּה *tempus reviviscens*, i. e. revolutum et ad idem punctum rediens, ut *annus proximus, hoc ipsum tempus* Gen. 18, 10, 14: 2 Reg. 4, 16, 17. — 2) subst. *vita* Lev. 25, 36. Ita in formulâ jurandi, subaudito בְּ; חַי פַּרְעֹה; בְּ *per vitam Pharaonis* Gen. 42, 15, 16. חַי נַפְשְׁךָ *per vitam animæ tuæ* 1 Sam. 1, 26 etc. Sed pro *vitâ* exprimendâ sæpius adhibetur pl. חַיִּים, et indè dicitur a) de *victu, alimentis* Prov. 27, 27. — b) de *recreatione* Prov. 3, 22. 4, 22. — c) de *prosperitate, felicitate, salute* Jer. 21, 8. Ps. 34, 13. Prov. 4, 22. 5, 6 etc. De fem. חַיָּה, חַיּוֹת, alia vide mox infrà ad voc. חַיָּה. — Rad. חָיַי.

חִיאֵל n. pr. viri 1 Reg. 16, 34.

חִידָה f. suff. חִידָתִי; pl. חִידוֹת. suff. חִידוֹתָם; 1) *enigma* Jud. 14, 12, 18. — 2) *calliditas, fraus* Dan. 8, 23. — 3) *sententia* Prov. 1, 6; *parabola* Eze. 17, 2; *carmen* Ps. 49, 5. 78, 2, conf. Hab. 2, 6; *obscura visio* Num. 12, 8. — Rad. חוד.

חָיָה; inf. absol. חָיוֹ, constr. cum præfix. לְחִיּוֹת, cum suff. חִיּוֹתָם; imper. f. חֲיִי, m. cum præfix. וְחֵיֵה, pl. וְחִיוּ; fut. יִחְיֶה, apoc. יִחִי, in pausâ יָחִי, pl. cum נ paragog. יִחְיוּן; 1) *vixit*, Gen. 5, 3. Jer. 35, 7 etc. Seq בְּ vel עַל *vixit de aliquâ re* Gen. 27, 40: 2 Reg. 4, 7 etc. Passim *benè, feliciter vixit, valuit* Deut. 8, 1: 1 Sam. 10, 24. Ps. 22, 27 etc. — 2) *superstes et incolumis permansit* Gen. 42, 8. Ex. 1, 16: 1 Reg. 20, 32 etc. — 3) *convaluit, revaluit* ex morbo Jos. 5, 8: 2 Reg. 1, 20. Jes. 38. 9. — 4) *revixit, vitam recepit* 1 Reg. 17, 22. Jes. 26, 14 etc. metaph. *summo perfusus est gaudio, recreatus, refocillatus est* Gen. 45, 27. Jud. 15. 19.

Pih. חִיָּה; part. מְחַיֶּה; inf. constr. חַיּוֹת; imper. חַיֵּה, cum suff. חַיֵּנִי et mutatâ tertiâ radic. ה in י, חַיֵּיהוּ, ut in fut. יְחַיֵּנוּ; 1) *vivere* fecit, *sivit*

Digitized by Google

1 Sam. 27, 9, et *vivum conservavit* Gen. 12, 12. Ex. 1, 17. Ps. 22, 30 etc., hinc *conservavit semen* Gen. 7, 3, *aluit* vitulam Jes. 7, 21. — 2) *vivificavit* Job 33, 4. Hos. 14, 8, metaph. *exsequtus est* Hab. 3, 2.— 3) *in vitam revocavit, vitæ restituit* Deut. 32, 39: 1 Sam. 2, 6, metaph. *refocillavit* Ps. 71, 20. 85, 7, et *restauravit* ædificia Neh. 3, 34: 1 Chron. 11, 8.

Hiph. הֶחֱיָה; inf. constr. הַחֲיוֹת, ex formâ Chald. הַחֲיָה, undè cum suff. הַחֲיֵנִי (mutatâ tertiâ radic. ה in י); eosdem ferè ac Pihel habet significatus, hinc 1) *vivere sivit, passus est* Num. 22, 33: 2 Sam. 8, 2 etc., *vivum conservavit*, Gen. 6, 19. Jes. 38, 16 etc. — 2) *vitæ reddidit, restituit* 2 Reg. 5, 7. 8, 1, 5.—Deriv. מְחַיָּה et:

חָיָה undè f. pl. חָיוֹת, *vividæ, robustæ* Ex. 1, 19.

חַיָּה f. constr. חַיַּת et poët. חַיְתוֹ; suff. חַיָּתוֹ; pl. חַיּוֹת; *viva*, vel neutr. *vivum* (f. adjectivi חַי), hinc 1) *animal, bestia animata*, et sæpè collect. *animalia* Gen. 1, 21, 28. Ex. 23, 11 etc. Dicitur autem a) de omnis omninò generis bestiis Lev. 11, 46. — b) de quadrupedibus oppos. avibus Gen. 1, 30. Lev. 11, 2 etc. — c) de animalibus agrestibus, oppos. pecori (בְּהֵמָה) Gen. 1, 25 etc. special. de *feris*, quo sensu sæpiùs tamen dicitur חַיַּת יַעַר, חַיַּת הָאָרֶץ, vel חַיַּת רָעָה, חַיַּת הַשָּׂדֶה. Quoad Ps. 74, 19, sensus est: *ne tradas feris* i. e. hostibus *turturem* i. e. populùm tuum innocentem, subaudiendo חַשָּׂדֶה vel הָאָרֶץ post לְחַיַּת; Gesenio חַיַּת נֶפֶשׁ *est animus sanguinolentus*, sed exquisititia videtur hæc interpretatio.—2) poët. *populus, gens* Ps. 68, 11, et *caterva, cætus* 2 Sam. 23, 11, 13, pro quo in loco parallelo 1 Par. 11, 15 dicitur מַחֲנֶה *castra*.— 3) *vita* Eze. 7, 13. Job 33, 18. Ps. 143, 3. Sed de *vigore, robore* intelligend. Jes. 57, 10, ubi verte: *vigorem in manu tuâ invenis*. — 4) *anima, appetitus* Job 30, 20. 38, 39. Cætera vide ad voc. חַי. — Rad. חָיָה.

חַיּוּת f. *vita* 2 Sam. 20, 3.

חָיָה, undè præter. defect. חַי *vixit*, it. וָחַי *et vivet, vivat* Gen. 3, 22. 5, 5. Ex. 30, 20. Lev. 18, 5 etc. — Deriv. חַי, חַיָּה, חַיּוּת.

חִיל verb. vid. חוּל.

חַיִל m. constr. חֵיל; suff. חֵילִי; pl. חֵילִים, constr. חֵילֵי, suff. חֵילֵיהֶם; 1) *robur, vis, fortitudo, virtus*, maximè bellica Ps. 18, 33 etc., hinc עָשָׂה חַיִל *fortem se gessit* Num. 24, 18. Ps. 60, 14 etc., vid. mox. et אִישׁ חַיִל, בֶּן *vir fortis, strenuus* Jud. 3, 29. 20, 44, 46, sed vid. mox. *Vis arboris*, i. e. *fructus* Joël 2, 22. —2) *copiæ militum, exercitus* Ex. 14, 28: 2 Sam. 24, 2 אַנְשֵׁי חַיִל, בְּנֵי חַיִל, *milites* Deut. 3, 18: 1 Sam. 14, 52, it. *militia, expeditio bellica* Ps. 110, 3. —3) *opes, divitiæ, facultates* Gen. 34, 29. Job 20, 15, undè עָשָׂה חַיִל *opes acquisivit, comparavit* Deut. 8, 17, 18. Prov. 31, 29. Ruth. 4, 11. — 4) *probitas, integritas* quo etiam spectat formula אַנְשֵׁי חַיִל, vel בֶּן חַיִל. Ex. 18, 21, 25: 1 Reg. 1, 52: Prov. 12, 4. 31, 10. Ruth. 3, 11. — Rad. חוּל.

חֵיל et חֵל m. suff. חֵילִי f. חֵילָה Ps. 48, 14, pro חֵילָהּ; 1) *exercitus, copiæ militares* 2 Reg. 18, 17. Obad. 1, 20. — 2) *munimenti genus* à muris distinctum, vel *antemurale*, vel *fossa*

Digitized by Google

cum antemurali, quâ cingitur, vel *pomœrium* 2 Sam. 20, 15 : 1 Reg. 21, 23. Nah. 3, 8. Ps. 48, 14. 122, 7. Thren. 2, 8, metaph. *præsidium* Hab. 3, 19. — Rad. חוּל.

חֵילָם et חֵלְאָם n. pr. oppidi propè Euphratem 2 Sam. 10, 16, 17.

חֵילֵן n. pr. oppidi sacerdot. in tribu Judâ 1 Par. 6, 43.

חֵן m. ut חֵן *gratia, venustas* Job 41, 4. — Rad. חָנַן.

חֵיץ m. ut חוּץ *paries* Eze. 13, 10.

חִיצוֹן m. חִיצוֹנָה, f. sed m. cum ה loc. חִיצוֹנָה (adject. denomin. à חוּץ); *exterior*, *exterius* Eze. 10, 5 etc., 1 Par. 26, 29. Neh. 11, 16. לַחִיצוֹן *foris* 1 Reg. 6, 29, 30.

חֵיק et חֵק m. suff. חֵיקִי, חֵקִי; 1) *sinus vestis*. Prov. 16. 33. 21, 4: *donum in sinu*, i. e. donum quod in sinum ingeritur, clam datur; conf. 17, 23.—2) *sinus hominis*, 1 Reg. 3, 20. Ruth. 4, 16. *Mulier sinûs viri*, *vir sinûs mulieris*, i. e. *uxor carissima*, *maritus carissimus* Deut. 13, 7. 28, 54, sic Mich. 7, 5. *Rependit, retulit in sinum alicujus* Jer. 32, 18. Ps. 79, 12, i. e. rependit illi suas actiones, ut *rependit in caput* alibi passim. De *pectore* i. e. *animo* Job 19, 27. Eccl. 7, 9. — 3) *sinus currûs*, *cavum currûs* 1 Reg. 22, 35, *sinus altaris*, i. e. vel cavitas quæ in altari supernè erat, ad excipienda ligna quibus cremebantur victimæ, vel altaris pars infima, et ejus quasi fundamentum, vel cavea in pavimento excisa, quæ sanguinem victimarum excipiens per occultos meatus aliò, nempè in torrentem transmittebat Eze. 43, 13; sed magis arridet prima expositio. — Rad. חִיק arab. *circumdedit*, conf. hebr. cognat. חוּג.

חִירָה n. pr. viri Gen. 38, 1, 12.

חִירָם, חִירוֹם ut חוּרָם.

חִישׁ ut חוּשׁ; imper. cum ה parag. חִישָׁה *festina* Ps. 71, 12 in Chethib. — Indè.

חִישׁ *citò* Ps. 90, 10.

חֵךְ m. suff. חִכִּי; *palatum*, cum parte inferiori oris, quæ illi respondet Job 20, 13. 33, 2. Dicitur de instrumento a) gustûs Job. 12, 11. 34, 3. b) vocis Hos. 8, 1. Job 31, 30. Prov. 8, 7. — Rad. חָנַךְ.

חָכָה undè part. act. pl. constr. חוֹכֵי לוֹ *exspectantes eum* Jes. 30, 18.

Pih. חִכָּה; part. מְחַכֶּה, constr. מְחַכֵּה, pl. מְחַכִּים; inf. more Chald. חַכֵּי; imper. חַכֵּה; fut. יְחַכֶּה; *exspectavit* 2 Reg. 9, 3, seq. accus. 7, 9. Job. 32, 4, hinc *plenus fiduciæ, confidenter exspectavit* seq. לְ Jes, 8, 17. Ps. 22, 20 etc.

חַכָּה f. *hamus* qui piscium faucibus infigitur Job 40, 20 (25). — * Sic ad unum omnes, sed nonne potius חִכָּה synonym. est חֵךְ? Præcedens hemistich. haud secus ac sequentia desinunt in nomina partes corporeas animalis significantia. * — Rad. חָנַךְ.

חֲכִילָה n. pr. collis in deserto Siph 1 Sam. 23, 19. 26, 1.

חַכְלִילִי m. vulgò *rubicundus*, sed quibusd. *turbidus*, *suffusus* Gen. 49, 12. De oculis dicitur et vini ubertatem significat. — Rad. חכל.

חָכַם; imper. חֲכַם, pl. in pausâ חָכְמוּ; fut. יֶחְכַּם; *sapuit, sapiens fuit, factus est* 1 Reg. 4, 31. Job. 32, 9 etc.

Pih. fut. יְחַכֵּם; *sapientem reddi-*

Digitized by Google

dit, ad sapientiam informavit Ps. 105, 2, Job 35, 11.

Puh. part. מְחֻכָּם, pl. מְחֻכָּמִים *sapientiâ instructus, instructi* Ps. 58. 6. Prov. 30, 24.

Hiph. part. f. constr. מַחְכִּימַת *sapientem reddens* Ps. 19, 8.

Hithp. fut. יִתְחַכַּם, cum ה parag. יִתְחַכְּמָה; 1) *sapientem se putavit* Eccl. 7, 16.—2) *callidè se gessit* Ex. 1, 20. — Deriv. seq.

חָכָם m. constr. חֲכַם; pl. חֲכָמִים, constr. חַכְמֵי, suff. חַכְמָיו; f. חֲכָמָה, constr. חַכְמַת; pl. חֲכָמוֹת, constr. חַכְמוֹת; 1) *sapiens* 1 Reg. 4, 31. Job 9, 4 etc. *magus* Gen. 41, 8. — 2) *peritus* artium Jes. 3, 3. Jer. 10, 9 etc. plenius חֲכַם־לֵב Ex. 28, 3 etc. Plur. f. *peritæ* lamentationis, *præficæ* Jer. 9, 16, *sapientes, prudentes* Jud. 5, 29. —3) *callidus, astutus* 2 Sam. 14, 2. Job 5, 13.

חָכְמָה f. constr. חָכְמַת, suff. חָכְמָתוֹ; 1) *sapientia, intelligentia* 1 Reg. 4, 29. Job 11, 6 etc.—2) *peritia* artificis Ex. 28, 3 etc.

חֲכָמוֹת et חַכְמוֹת fem. *sapientia* Ps. 49, 4. construitur cum sing. Prov. 9, 1. 14, 1, etiam 1, 20 ubi verbum תָּרֹנָּה est sing. cum ה parag quod satis probat sing. תִּתֵּן sequens; sed prius cum plur. 24, 7.

חֵל, vid. חֵיל.

חֹל m. *profanus* Lev. 10, 10: 1 Sam. 21, 5 etc. — Rad. חָלַל.

חָלָא; undè fut. conv. וַיִּחְלָא; ut vicin. חָלָה, 1) *trivit, fricavit*, ut in arab. et intrans. *tritus est*, indè seq. חֲלָאָה.—2) *ægrotus fuit* 2 Ch. 16, 12. —Deriv. תַּחֲלוּא et seq.

חֲלָאָה f. undè cum suff. חֲלָאָתָה et absque Mappik חֲלָאָתָה; 1) *ærugo* ollæ, forsan à deterendo dicta Eze. 24, 6, 11, 12. — 2) pr. mul. 1 Par. 4, 5, 7.

חֲלָאִים, vid. חֲלִי.

חֲלָאמָה, vid. חֵילָם.

חֵלֶב m. cum art. הַחֵלֶב, constr. חֵלֶב, suff. חֶלְבִּי; * *lac* spec. *ovium caprarumque* Deut. 32, 14. Prov. 27, 27, minùs fluidum armenti lacte (חֶמְאָה), ut omninò patet ex Prov. 30, 33: מִיץ חָלָב יוֹצִיא חֶמְאָה *pressio lactis pinguis elicit lac fluidius* (*lait clairet, petit-lait*); qui sensus unicus est quem commendant tum etymon, tum rerum ipsarum natura, tum orationis series, tum deniquè scopus auctoris, ut fusiùs dixi in : *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Genèse. *Notes supplémentaires*, pag. 323. * Quoad formulam sæpiùs recurrentem : *terra manans lacte et melle*, Palæstinam signat, quæ ob pascuorum florumque omnis generis abundantiam, ac fœcunditatem suam, ingentem armenti pecorisque alebat copiam, innumeraque fovebat apium examina. — Rad. חלב.

חֵלֶב et חֶלֶב (Jes. 34, 6.) m. suff. חֶלְבּוֹ; pl. חֲלָבִים, constr. חֲלָבֵי, suff. pl. f. חֲלָבֵהֶן, pro חֲלָבֵיהֶן; 1) *pinguedo, adeps* Ex. 33, 18. Lev. 3, 3 etc. Metaph. a) *optimum, præstantissimum* cujusque rei; hinc *pinguedo musti, frumenti, olei, tritici* i. e. *mustum, frumentum, oleum, triticum optimum*; it. *pinguedo terræ*, i. e. *optimi fructus terræ* Gen. 45, 18. — b) *animus torpens* Ps. 17, 10. Conf. 73, 7. 119, 70. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 29, qui 1 Par. 11, 30 חֶלֶד et 27, 19, חֵלְדַּי dicitur. — Rad. חלב.

Digitized by Google

חֶלְבָּה n. pr. oppid. in tribu Aser Jud. 1, 21.

חֶלְבּוֹן, gr. Χαλυβών, n. pr. urbis *Syriæ* vino generoso celebris Eze. 27, 18.

חֶלְבְּנָה f. *galbanum*, gummi seu resina grave olens ferulæ galbaniferæ in Syriâ et Arabiâ nascentis Ex. 30, 34. — Rad. חלב.

חֶלֶד m. suff. חֶלְדִּי; 1) *tempus, duratio vitæ humanæ* Ps. 39, 6. 89, 48; hinc *vita* ipsa Job 11, 17. — 2) *mundus* Ps. 49, 2, sic 17, 4, ubi מְתִים מֵחֶלֶד *homines de mundo* sunt homines quorum desideria præsens seculum non excedunt. Conf. Evang. Joan. 15, 18, 19. — Rad. חלד, in arab. *perduravit*.

חֹלֶד m. *talpa* Lev. 11, 29. — Rad. חלד in syr. *fodit*.

חֶלְדַּיָּה n. pr. mul. 2 Reg. 22, 14.

חֶלְדַּי n. pr. viri, vid. חֵלֶב, it. alterius Zach. 6, 10, pro quo חֵלֶם vers. 14.

חָלָה; part. act. חֹלֶה, fem. חֹלָה, constr. חוֹלַת; inf. constr. eum suff. חֳלִיתוֹ; fut. apoc. et in pausâ וַיִּחַל; pr. forsan *tritus, fricatus fuit* (conf. חָלָא), hinc 1) *politus, lævis fuit*, und חֲלִי, חֲלִיָּה. — 2) *viribus attritus, infirmus, debilis fuit* Jud 16, 7. Jes. 57, 10 etc. — 3) *ægrotavit* Gen. 48, 1: 1 Reg. 14, 1 etc., amore Cant. 2, 5. 5, 8. Meton. רָעָה חוֹלָה *malum ægrum* i. e. acerbum, admodùm grave Eccl. 5, 12. — 4) *doluit* Prov. 23, 35, hinc metaph. *sollicitus fuit* 1 Sam. 22, 8.

Niph. נֶחֱלָה; part. נֶחֱלָה (cum vocalib. verbi חָלָא); f. נֶחֱלָה, plur. נֶחֱלוֹת; 1) *viribus attritus, debilitatus fuit* Jer. 12, 13. — 2) *morbo affectus est* Dan. 8, 27. Metonym. de vulnere ægrè curabili Jer. 10, 19 etc. — 2) *sollicitus fuit* Amos, 6, 6.

Pih. חִלָּה; infin. constr. חֲלוֹת; imper. apoc. חַל; fut. apocop. וַיְחַל; 1) *demulsit, promulsit* (pr. *attrivit, strinxit*) faciem alicujus, seq. ubiquè פְּנֵי; dicitur vel de blandiente, adulante Ps. 45, 13. Prov. 19, 6, vel de rogante, implorante gratiam alicujus Ex. 32, 11: 1 Reg. 32, 6 etc. Conf. Iliad. 8, 371. 10, 454, 455. — 2) *morbo affecit* Deut. 29, 21. Ps. 77, 11: חֲלוֹתִי הִיא *infirmare me hoc est* i. e. hoc me infirmum reddidit.

Puh. חֻלָּה *infirmatus est* Jes. 14, 10.

Hiph. הֶחֱלָה et הֶחֱלִי (cum punctis verbi חָלָא) pro הֶחֱלִיא; part. fem. מַחֲלָה; 1) *ægrè curabilem fecit* Jes. 53, 10. Mich. 6, 13, intrans. *ægrotavit* Hos. 7, 5. — 2) *ægritudinem attulit* Prov. 31, 12.

Hoph. הָחֳלָה *ægrotus factus est* 1 Reg. 22, 34.

Hithp. infin. הִתְחַלּוֹת; imper. apoc. הִתְחַל, undè in pausâ חִתְחַל; fut. conv. וַיִּתְחַל; 1) *ægrotus evasit* 2 Sam. 13, 2. — 2) *ægrotum se fecit, simulavit*, vers. 5, 6. — Deriv. חֳלָאָה, חֳלִי, חֲלִיָּה, חָלִי, מַחֲלָה, מַחֲלָאָה, חֲלִי · מַחֲלוּאַ, תַּחֲלוּאִי.

חַלָּה fem. constr. חַלַּת, pl. חַלּוֹת; *placenta* forsan perforata, qualis apud Arabes et Judæos nostrates Ex. 29, 20. Lev. 8, 24: 2 Sam. 6, 19 etc. — Rad. חָלַל.

חֲלוֹם m. suff. חֲלוֹמִי; pl. חֲלוֹמוֹת; suff. חֲלוֹמוֹתָיו; *somnium* Gen. 20, 3.

Digitized by Google

Deut. 13, 1 etc. De *nugis* Eccl. 5, 6. — Rad. חָלַם.

חַלּוֹן c. pl. חַלּוֹנִים, et חַלּוֹנַי Jer. 22, 14; constr. חַלּוֹנֵי; suff. חַלּוֹנֵינוּ; plur. f. חַלּוֹנוֹת; *fenestra* Gen. 8, 6: 1 Reg. 6, 4. Eze. 40, 16 etc. — Rad. חָלַל.

חלון n. pr. 1) oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 51. 21, 15; forsan id quod חִילֵן 1 Par. 6, 43. — 2) oppidi Moabitarum Jer. 48, 21; forsan i. q. חרון.

חֲלוּף m. *transitus*, sic vulgò; undè Prov. 31, 8: בְּנֵי חֲלוּף *filii transitûs* i. e. filii eorum qui transierunt, obierunt, *orphani*; al. *filii relicti*, collat. arab. خَلَفَ *liberos reliquit* moriens. — Rad. חָלַף.

חֲלוּשָׁה f. *clades*, *strages* Ex. 38, 18. — Rad. חָלַשׁ.

חֲלַח n. pr. provinciæ assyriacæ 2 Reg. 17, 6. 18, 11.

חֲלָחָלָה fem. 1) *dolor parturientis* Jes. 21, 3. — 2) *tremor*, *consternatio* Eze. 30, 4, 9. Nah. 2, 11. — Rad. חוּל.

חָלַט forsan *declaravit*; undè Hiph. fut. conv. וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלִטוּ הֲמִמֶּנּוּ *et festinarunt, et declarare* (eum) *fecerunt an ab ipso* (pronunciatum sit), an vera esset animi sui sententia 1 Reg. 20, 33. In Talmud enim חלט est *pronunciare*, *declarare*. Vulgat. LXX *et rapuerunt verbum ex ore ejus*. Chald. *et rapuerunt ab eo*. Conf. cognat. חָלַץ.

חֲלִי m. plur. חֲלָאִים pro חֲלָיִים; *monile* Prov. 25, 12. Cant. 7, 2. — Rad. חָלָה.

חֳלִי m. in pausâ חֹלִי; suff. חָלְיוֹ; plur. חֳלָיִים; 1) *morbus* corporis Deut. 7, 15: 1 Reg. 17, 17. Jes. 1, 5. — 2) *morbus* animi, *ægritudo*, Eccl. 5, 16. — 3) *malum* in genere, *calamitas* Eccl. 6, 2. — Rad. חָלָה.

חֲלִיָּה f. masc. vocis חֲלִי; undè cum suff. fem. חֲלִיָּתָהּ *monile ejus* Hos. 2, 15. — Rad. חָלָה.

חָלִיל m. plur. חֲלִילִים; 1) subst. m. *tibia*, *fistula* 1 Reg. 1, 40. Jes. 5, 12. 30, 29. Jer. 48, 36. — 2) adj. *profanus*, et neutr. *profanum*, undè cum ה local. חָלִילָה, חָלִלָה pr. *ad profana*, indè *absit*, vox detestantis Gen. 18, 25. Jos. 24, 16. Job 34, 10 etc. * Sic vulgò, nobis autem haud improbabile videtur חָלִילָה denominat. esse à חָלַל *homo perforatus*, *confossus* (*assassiné*), ac proindè signare *confossionem*, *perfossionem* (*assassinat*), *rem horrendam quæ polluit*, haud secus atque cadaver hominis perfossi; undè חָלִילָה idem ferè est ac formula *c'est un assassinat, ce serait un meurtre*. Explanatio nostra hæc, præterquam quòd omnium simplicissima videtur, magis etiam congruit cum locis, ubi primùm occurrit in codice sacro (conf. Gen. 18, 25, et ipsa radix חָלַל); et sub hoc respectu maximè accedit ad significatum vocabulorum תֵּבֵל, שֶׁקֶץ, תּוֹעֵבָה etc.* — Rad. חָלַל.

חֲלִיפָה f. suff. חֲלִיפָתִי; pl. חֲלִיפוֹת; *permutatio*, *mutatio*, *vicissitudo* Job 14, 14: 1 Reg. 5, 28, sic Job 10, 17: *vicissitudines et exercitus mecum*, i. e. vicissitudines et agmina malorum continua me oppugnant. Special. de vestium mutationibus usur-

Digitized by Google

patur Gen. 45, 22. Jud. 14, 12: 2 Reg. 5, 5 etc., etiam omisso בְּגָדִים *vestes* Jud. 14, 19.—Rad. חָלַף.

חֲלִיצָה undè cum suff. חֲלִיצָתוֹ; pl. cum suff. חֲלִיצוֹתָם; *exuviæ* Jud. 14, 19: 2 Sam. 2, 21.—Rad. חָלַץ.

חֵלְכָּה m. in pausâ חֵלֶכָה; pl. cum א in fine חֵלְכָּאִים; *pauper, infelix* Ps. 10, 8, 10, 14. Massorethæ legunt divisim חֵל כָּאִים *turba attritorum.* —Rad. חלך in arab. *niger,* metaph. *miser, infaustus fuit.*

חָלָל; part. m. pl. חֲלָלִים; 1) *perforatus, confossus, transfossus est* Ps. 109, 22. — * hinc 2) *pollutus, profanatus fuit contactu cadaveris hominis* vel *bruti confossi.* (Conf. Num. 19, 11. Lev. 11, 24. 22, 4), et generatim *pollutus, profanatus, horrori fuit.* * — 3) ut חול, *tripudiavit, saltavit* Ps. 87, 7.

Niph. נִחַל (pro נָחַל), in pausâ נֶחֱל; inf. הֵחָלֵל, cum suff. et præf. לְהֵחָלְלוֹ; fut. יֵחֵל et יֵחָל; 1) *profanatus est* Eze. 7, 24. Jes. 48, 11 etc.—2) *profanavit se* Lev. 21, 9.

Pih. חִלֵּל; part. מְחַלֵּל, pl. מְחַלְּלִים; inf. חַלֵּל; fut. יְחַלֵּל, pl. f. irreg. תְּחַלֵּלְנָה, pro תְּחַלְּלְנָה; 1) *confodit* Eze. 28, 9, metaph. *confodit* fœdus i. e. *solvit, dissolvit* Ps. 55, 21. 89, 35.—2) *polluit, profanavit* Gen. 49. 4. Lev. 19, 8. Mal. 2, 11 etc. Prægnanter Ps. 89, 40: *profanasti diadema ejus in terram,* supple *projiciendo.* Not. Deut. 20, 6. 28, 30. Jer. 31, 5: *vineam profanare,* i. e. vineæ sacro usui destinatæ fructus in usum communem, vulgarem convertere. —3) denomin. à חָלִיל, *tibiâ cecinit* 1 Reg. 1, 40.

Puh. part. מְחֻלָּל, pl. constr. מְחֻלְּלֵי; 1) *confossus est* Eze. 32, 26. — 2) *profanatus est* 36, 23.

Pohel. part. f. מְחוֹלֶלֶת *transfodiens* Jes. 51, 9.

Pohal, part. מְחֹלָל *transfossus* Jes. 53, 5.

Hiph. הֵחֵל; part. מַחֵל; inf. הָחֵל, suff. הַחֲלָם; fut. יָחֵל, יַחֵל, conv. וַיָּחֶל; 1) *solvit, liberavit* Hos. 8, 10, ubi sensus est forsan: *liberabunt* (eos) *aliquantisper ab onere* (duro imperio) *regis.* — 2) *fregit* votum Num. 30, 3. — 3 *incepit* Gen. 9, 20. Deut. 2, 24 etc.—4) *profanavit* Eze. 39, 7.

Hoph. הוּחַל *cœptum est* Gen. 4, 26. — Deriv. חֹל, חֲלָה, חֲלוֹן, חָלִיל, מְחִילָה, תְּחִילָה et

חָלָל m. f. חֲלָלָה; pl. m. חֲלָלִים, constr. חֲלָלֵי, suff. חֲלָלֶיךָ, 1) *confossus,* Num. 19, 16. Deut. 21, 1. Ps. 69, 27, etc. transl. *occisus* fame Thren. 4, 9. —2) *profanus* Eze. 21, 30, fem. *profanata* Lev. 21, 7, 14.

חָלַם; part. act. חֹלֵם, pl. חֹלְמִים; fut. יְחֹלַם, pl. cum ה parag. נַחְלֹמָה, cum נ parag. et in pausâ וַיַּחֲלֹמוּן; 1) *pinguis fuit* ut in arab. (conf. etiam cognat. hebr. חלב), hinc *fortis, robustus evasit* Job 39, 4. — 2) *somniavit* Gen. 28, 12 etc. it. *revelationem, visionem habuit per somnium* Gen. 41, 1. Deut. 13, 1. Dan. 2, 1 etc.

Hiph. part. pl. m. מַחְלְמִים *somniare facientes,* Jer. 29, 8, irreg. pro מַחְלִימִים; fut. cum suff. תַּחְלִימֵנִי *revalescere me facies,* Jes. 38, 16. — Deriv. חֲלוֹם, אַחְלָמָה, et

חַלְמוּת f. Job 6, 6 *cibus quidam insulsus, insipidus,* ut contextus efflagitat, vel i. q. Syr. חלמתא *portulaca,*

Digitized by Google

vel *vitellus ovi* ut volunt Talmudistæ et quidem ad contextum sat appositè.

חַלְמִישׁ m. constr. חַלְמִישׁ; * 1) pr. forsan *acumen* (*pointe, pic*), dein *durities;* sic Deut. 8, 15: צוּר הַחַלְמִישׁ *rupes acuminis et duritiei*, i. e. rupes acuta et durissima. 32, 13: חַלְמִישׁ צוּר *durities et acumen rupis.* — 2) omiss. צוּר, est *rupes* ipsa *acuta et durissima, silex, cautes* Jes. 50, 7. Ps. 114, 8. Job 28, 9. — Rad. חָמַשׁ *acutus fuit*, inserto לְ, ut in שַׁלְאֲנָן ex שַׁאֲנָן, quod vid. Alii aliud etymon proponunt, sed, ni fallor, minus feliciter. *

חָלַף; inf. constr. חֲלוֹף; fut. יַחֲלֹף; poët. ו) *præteriit* Cant. 2, 11. Job 4, 15. 9, 26, hinc *abiit* 1 Sam. 10, 3, it. *evanuit, periit* Jes. 2, 18, et *migravit* legem Jes. 24, 5. — 2) *trajecit, transfodit* Jud. 5, 26. Job. 20, 24. — 3) *cum impetu irruit* Job. 9, 11. Jes. 8, 8. 21, 1. — 4) *mutatus est*, hinc *reviruit* planta Ps. 90, 5, 6, metaph. Hab. 1, 11.

Pih. חִלֵּף, undè fut. יְחַלֵּף, *mutabit* vestes Gen. 41, 14: 2 Sam. 12, 20.

Hiph. הֶחֱלִיף; fut. יַחֲלִיף, apoc. יַחֲלֵף; 1) *mutavit*, mercedem promissam Gen. 31, 7, 41, hinc *revirescere fecit* Jes. 9, 9, intrans. *reviruit* Job 14, 7, cum כֹּחַ *vires novas sumpsit* Jes. 40, 31, it. subauditâ hâc voce Job 29, 20, *commutavit* Gen. 35, 2. Ps. 102, 27. — Deriv. חָלוּף, חֲלִיפָה, חֲלָפוֹת, מַחֲלָף et

חֵלֶף m. 1) *permutatio*, hinc adverb. *pro, vice, loco* Num. 18, 21, 31. — 2) n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33.

חָלַץ; part. pass. חָלוּץ, constr. חֲלוּץ, pl. חֲלוּצִים, constr. חֲלוּצֵי et חֲלֻצֵי; fut. יַחֲלֹץ; 1) *extraxit*, Thren. 4, 3, hinc *exuit* Deut. 25, 10. — 2) seq. מִן *subtraxit, subduxit* se alicui Hos. 5, 6. — 3) *alacer, strenuus fuit* (cognat. חָרַץ), hinc חָלוּץ et plenè חָלוּץ צָבָא *alacer, expeditus ad pugnam* Num. 32, 21 etc. Deut. 3, 18. Jos. 6, 7. Jes. 15, 4. Conf. Jer. 48, 41.

Niph. נֶחֱלַץ; imper. pl. הֵחָלְצוּ; fut. יִחָלֵץ, pl. cum נ parag. יֵחָלְצוּן; 1) *liberatus est* Ps. 60, 7. 108, 7. Prov. 11, 8. — 2) *accinxit se, alacer fuit* ad pugnam Num. 31, 3. 32, 17.

Pih. חִלֵּץ; imper. cum ה parag. חַלְצָה; fut. יְחַלֵּץ, cum ה paragog. יְחַלְּצֶה; 1) *extraxit* Lev. 14, 40, 43, hinc *spoliavit* Ps. 7, 5. — 2) *liberavit* 2 Sam. 22, 20. Ps. 6, 5 etc.

Hiph. fut. יַחֲלִיץ *expeditum, alacrem reddet* Jes. 58, 11. — Deriv. מַחֲלָצוֹת, חֲלִיצָה et

חֶלֶץ m. undè dual. חֲלָצַיִם, suff. חֲלָצָיו et חֲלָצָו; *lumbi* Gen. 35, 11. Jes. 5, 27. Job 31, 20.

חֵלֶץ n. pr. viri 1 Par. 2, 39, et alterius 2 Sam. 23, 26, pro quo חֵלֶץ 1 Par. 11, 27. 27, 10.

חָלַק; part. act. חוֹלֵק; inf. constr. חָלֹק, pl. חֲלֹקוּ; fut. יַחֲלֹק; 1) pr. forsan ut in arab. *glaber, lævis fuit*, undè metaph. *blandus fuit*. Ps. 55, 22. — 2) *divisit, partitus est*, maximè sorte (pr. ut volunt denomin. à חֵלֶק *lapillus glaber*, hinc *sors*) Jos. 14, 5. 18, 2. 22, 8. seq. לְ *distribuit, impertivit* Deut. 4, 19. Neh. 13, 13 etc. seq. בְּ rei, *impertivit de aliquâ re* Job 39, 17. Quoad Hos. 10, 2: חָלַק

Digitized by Google

לִבָּם vertendum *divisum est*, *divisit se cor eorum*, vel *divisit* Deus *cor eorum*, internis scilicet dissidiis, quibus respublica tandem dissolvi oportebat; minimè verò cum nonnullis *blandum fuit cor eorum*. Sed 2 Par. 28, 21: *Divisit Achaz domum Dei, et domum regis principumque*, prægnanter dicitur pro: sumpsit thesauros partim ex domo Dei, partim ex domibus regis et principum.

Niph. fut. יֵחָלֵק, et retracto accentu יֵחָלֵק; 1) *divisit se* Job. 38, 24. Gen. 14, 15: *divisit se super eos*, i. e. prægn. distributis suis copiis irruit in *eos*.—2) *divisus, distributus est* Num. 26, 53, 55.—3) recipr. undè וַיֶּחֱלְקֻם *sibi distribuit eos* 1 Par. 23, 6. 24, 3.

Pih. חִלֵּק; infin. constr. et imper. חַלֵּק; fut. יְחַלֵּק; 1) *partitus est* Gen. 49, 27. Ps. 68, 13, cum לְ *distribuit* 2 Sam. 6, 19: 1 Reg. 18, 6. Jes. 34, 17, et *attribuit* Jes. 53, 12. Job 21, 17. — 2) *dispersit* Gen. 49, 7.

Puh. חֻלַּק; fut. יְחֻלַּק *divisus, distributus fuit* Jes. 33, 23. Amos. 7, 14. Zach. 14, 1.

Hiph. הֶחֱלִיק; part. מַחֲלִיק; inf. cum præf. לַחֲלִיק pro לְהַחֲלִיק; fut. pl. cum נ parag. יַחֲלִיקוּן; 1) *lævem fecit, lævigavit* Jes. 41, 7, metaph. et ita quandòque *blanditus est* Ps. 5, 10. 36, 3. Prov. 2, 16 etc. — 2) *partem fecit, portionem sibi* Jer. 37, 12.

Hithpah. הִתְחַלְּקוּ אוֹתָהּ *distribuerunt eam sibi, inter se* Jos. 18, 5. — Deriv. מַחֲלָקֶת et sequentia:

חָלָק m. *lævis, glaber* Gen. 27, 11, de monte *calvus* Jos. 11, 17. 12, 7. — 2) *blandus* Prov. 5, 3. 26, 28.—3) *fallax* Eze. 12, 14.

חֲלַקּוֹת f. pl. *blanditiæ* Dan. 11, 32.

חֵלֶק m. suff. חֶלְקִי; pl. חֲלָקִים, constr. cum Daguesch euphon. חֲלַקֵּי; suff. חֶלְקֵיהֶם; 1) *lævor, lævitas*. Jes. 57, 6: *in lævitatibus vallis portio tua est*, i. e. in locis idolorum cultui sacratis. Metaph. *blandities* Prov. 7, 21. — 2) *pars, portio, sors*. Eccl. 2, 10. Job 20, 29 etc. Deut. 18, 18: *pars juxta partem*, i. e. partes æquales. Spec. *pars prædæ* Gen. 14, 14: 1 Sam. 30, 24, undè *præda* ipsa Job 17, 5. Not. *pars est mihi cum aliquo* i. e. *communio, consortium* etc. Deut. 10, 9. Jos. 22, 25. Ps. 50, 18 etc. — 3) n. pr. viri Num. 26, 30. Jos. 17, 2, nom. patronym. חֶלְקִי Num. 26, 30.

חֲלָקִים masc. plur. undè constr. חֲלַקֵּי אֲבָנִים *læves lapidum* i. e. *læves lapides* 1 Sam. 17, 40.

חֶלְקָה f. constr. חֶלְקַת; suff. חֶלְקָתִי; pl. חֲלָקוֹת; 1) *lævitas, glabrities* Gen. 27, 16, pl. *viæ læves, lubricæ* Ps. 73, 18, metaph. *blandities* Prov. 6, 24. Jes. 30, 10 etc. — 2) *pars* spec. *agri, ager* 2 Sam. 14, 30 etc.

חֶלְקָה f. undè constr. חֶלְקַת; *partitio* 2 Par. 35, 5.

חִלְקִי, חִלְקִיָּה, חִלְקִיָּהוּ n. pr. viror. Neh. 12, 15: 2 Reg. 22, 8. Jes. 22, 20 etc.

חַלְקַלְּקוֹת pl. f. 1) *loca lubrica* Jer. 23, 12. Ps. 35, 6. — 2) *blanditiæ* Dan. 11, 21, 34.

חָלַשׁ; part. act. חוֹלֵשׁ *prosternens, subjiciens* seq. עַל Jes. 14, 12. fut. יַחֲלֹשׁ *prosternet, vincet* Ex. 17, 13; fut. יֵחָלֵשׁ *prosternetur* i. e. *conficietur, debilis erit* Job 14, 10. — Deriv. חֲלוּשָׁה et

Digitized by Google

חֲלָשׁ m. *debilis* Joël 4, 10.

חָם m. undè cum suff. f. חֲמִיךָ, חֲמִיהָ *socer tuus, ejus* Gen. 38, 13, 14: 1 Sam. 4, 19, 21. Fem. חֲמוֹת vid. infra suo loco. — Rad. חמה, conf. אָב, אָה ab אָבָה et אָחָה.

חָם m. pl. חַמִּים; 1) *calidus* Jos. 9, 12. Job 37, 17. — 2) n. pr. filii Noë Gen. 5, 32. Hinc *terra Cham* i. e. *Ægyptus*, quam occupârunt posteri Cham Ps. 78, 51. 105, 23. — Rad. חָמַם.

חֹם m. *calor*, *æstus* Gen. 8, 22. Jes. 18, 4 etc.

חֵמָא f. pro חֵמָה positum, *ira* Dan. 11, 44.

חֶמְאָה f. constr. חֶמְאַת; * 1) pr. *lac minùs spissum* (*lait clairet, petit-lait*) Prov. 30. 33 ubi opponitur חָלָב quod vid. Vulgò *caseus*, *lac spissum*, sed tam immeritò quàm *butyrum*, quo veteres, ut hodierni Orientales in re medicâ tantùm uti solebant *. — 2) *lac* in genere Jes. 7, 15. Job 20, 17 etc.

חָמַד; fut. יַחְמֹד, plur. cum suff. נֶחְמְדֵהוּ; 1) *concupivit*, *appetiit* Ex. 20, 14. Mich. 2, 2 etc. Part. pass. cum suff. חֲמוּדוֹ *desideratum*, *desiderabile ejus* i. e. quod in eo est desiderabile, eximium Ps. 39, 12. Job 20, 20. — 2) *delectatus est* aliquâ re Jes. 1, 29. Ps. 68, 17 etc.

Niph. part. נֶחְמָד 1) *desiderabilis*, hinc *jucundus* Gen. 2, 9. 3, 6. — 2) *pretiosus* Ps. 19, 11. Prov. 21, 20.

Pih. חִמֵּד *summè concupivit* Cant. 2, 3. — Deriv. מַחְמָד, מַחְמַד, et seq.

חֶמֶד m. *desiderium*, indè *objectum desiderii* Jes. 32, 12. Eze. 23, 6 etc.

חֶמְדָּה fem. constr. חֶמְדַּת, cum suff. חֶמְדָּתִי; 1) *desiderium* 2 Par. 21, 20. — 2) *quod desideratur*, *deliciæ* 1 Sam. 9, 20. Dan. 11, 37 etc.

חֲמֻדוֹת et חֲמוּדוֹת f. plur. *desideria* 2 Par. 20, 25. Metonym. *res desiderabiles*, *eximiæ*, *pretiosæ* Gen. 27, 11. Dan. 11, 38 etc. לֶחֶם חֲמוּדוֹת *cibus delicatior* Dan. 10, 3. אִישׁ חֲמֻדוֹת *vir eximius* Dan. 10, 11, 19. absque אִישׁ Dan. 9, 23.

חֶמְדָּן n. pr. viri Gen. 36, 26, pro quo 1 Par. 1, 41 legitur חַמְרָן.

חַמָּה fem. suff. חַמָּתוֹ; 1) *calor*, *æstus* solis Ps. 19, 9. — 2) *sol* ipse Jes. 30, 26. Job 30, 28. Cant. 6, 10.

חֵמָה f. (pro יְחֵמָה); constr. חֵמַת; suff. חֲמָתִי; plur. חֵמוֹת; 1) *æstus*, *ira* Gen. 27, 44. Jes. 51, 17 etc. — 2) *venenum* Deut. 32, 24. Ps. 58, 5. — Rad. יָחַם.

חֵמָה fem. (pro חֵמְאָה) *lac* Job 29, 6.

חוֹמָה vid. חוֹמָה.

חֲמוּאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 26.

חֲמוּטַל n. pr. mul. quæ et חֲמִיטַל 2 Reg. 23, 31 etc.

חָמוּל n. pr. viri Gen. 46, 12 etc. Nom. patron. חֲמוּלִי.

חַמּוֹן n. pr. 1) oppidi in tribu Aser Jos. 19, 28. — 2) opp. in tribu Nephtali 1 Par. 6, 61.

חָמוּץ m. *oppressor* Jes. 1, 17. — Rad. חָמַץ.

חֲמוּק undè pl. constr. חֲמוּקֵי *ambitus* femorum Cant. 7, 1. — Rad. חָמַק.

חָמוֹר, חֲמֹר m. suff. חֲמֹרוֹ; plur.

Digitized by Google

חֲמֹרִים; suff. חֲמֹרֵינוּ; 1) *asinus* Gen. 49, 14. Ex. 13, 13. 1 Sam. 16, 20: *asinus panis* i. e. *pane onustus*. — 2) Sed Jud. 15, 16 et *asinus*, et, ut חֹמֶר, *acervus*; vertas ergo: *cum asini mandibulâ acervum, imò duos acervos* (*percussi*). — 3) n. pr. viri Gen. 33, 19 etc. — Rad. חָמַר.

חֲמוֹרָה f. undè dual. חֲמוֹרָתַיִם *duo acervi* Jud. 15, 16. — Rad. חָמַר.

חֲמוֹת *fem.* (ad formam אָחוֹת, pro חֲמֹתֶת), undè cum suff. חֲמוֹתָהּ, חֲמוֹתֵךְ *socrus tua, ejus* Ruth 1, 14. 2, 11. Mich. 7, 6 etc. — Rad. חמה.

חֹמֶט masc. forsan *lacertæ* species Lev. 11, 30. LXX σαύρα. Vulgat. *lacerta*. — Rad. חמט.

חֲמִטָּה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 34.

חֹמֶץ m. *subacidus* Jes. 30, 24, de farragine dicitur, acido quodam salis herbarumque mixtâ, quâ jumentorum fastidienti stomacho subvenitur, inquit Bochart in Hieroz. — Rad. חָמַץ.

חֲמִישִׁי et חֲמִשִׁי m. f. חֲמִישִׁית et חֲמִשִׁית; suff. חֲמִישִׁיתוֹ; plur. cum termin. masc. חֲמִשִׁיתִים, undè cum suff. חֲמִשִׁיתָיו; *quintus, quinta* Gen. 1, 33. Jer. 36, 9. Neh. 6, 3 etc. Sæpè fem. subst. *quinta pars* (*le cinquième*) Gen. 47, 24. Lev. 5, 24 etc. — Rad. חָמֵשׁ.

חָמַל; inf. fem. חֲמֹלָה Eze. 16, 5; fut. יַחְמֹל; pr. *mansuetus, mitis fuit*; constr. cum אֶל, עַל, et seq. infin. לְ. Hinc 1) *misertus est* Ex. 2, 6: 1 Sam. 23, 21. — 2) *pepercit* 1 Sam. 15, 3. Jes. 9, 18 (19) etc.; de rebus, *parcè usus est* 2 Sam. 12, 4. Job 20, 13 etc. Sed Eze. 36, 21: *parcam nomini meo*, i. e. honori ejus consulam, ne deinceps profanetur. — Deriv. מַחְמָל et

חֶמְלָה fem. undè constr. חֶמְלַת; suff. חֶמְלָתוֹ; *clementia* Gen. 19, 16. Jes. 63, 9.

חָמַם; præt. defect. חַם, 1ª pers. חַמּוֹתִי Jes. 44, 16, quod tamen, propter accentum in ultimâ, possit esse infin. Pihel cum suff. à חמה ejusd. signific. cum חָמַם utpotè ipsi cognatum; inf. חֹם, constr. more perfecto חֲמַם undè in pausâ cum præf. לַחֲמֹם; suff. חֻמּוֹ; fut. יָחֹם, sed plur. יְחַמּוּ Hos. 7, 7; cum ו convers. וַיִּחַם; ut cognat. יָחַם, *caluit, calèfactus est* Ex. 16, 21. Jes. 44, 16 etc. כְּחֹם הַיּוֹם *juxta incalescere diei, tempore meridiano* Gen. 18, 1 etc. Impers. חַם לוֹ *caluit ipsi, calidus factus est* 1 Reg. 1, 2. Eccl. 4, 11. Metaph. Ps. 39, 4. Jer. 51, 39. Hos. 7, 7.

Niph. part. m. plur. נֶחָמִים *incalescentes* libidine Jes. 57, 5. Ceteræ quas huc referunt, formæ, partim ad Kal חָמַם, partim ad יָחַם pertinent.

Pih. fut. f. תְּחַמֵּם *calefaciet* Job 39, 14 (17).

Hithp. fut. יִתְחַמֵּם *calefaciet se* Job 31, 20. — Derivat. חֹם, חַם, חַמָּה et

חַמָּן masc. undè plur. חַמָּנִים; suff. חַמָּנֵיכֶם; *statuæ solares* Lev. 26, 30. Jes. 17, 8. Eze. 4, 6: 2 Par. 14, 4 etc.

חָמַס; part. act. חֹמֵס; fut יָחֲמֹס, pl. in pausâ יְחַמְּסוּ; 1) *violenter se gessit, injuriam intulit* Jer. 22, 3. Prov. 8, 36. Job 21, 27, hinc *violavit* legem Eze. 22, 26. Soph. 3, 4. —

Digitized by Google

2) *vi excussit* Thren. 2, 6. Job 15, 33.

Niph. נֶחְמַס *violenter tractatus est*, i. e. violenter nudatus est calceis, de calcaneis, al. *violatus est*, injectis compedibus; Jer. 13, 22, sed illud commendat parallel. - Deriv. תַּחְמָס et

חָמָס m. constr. חֲמַס; suff. חֲמָסוֹ; plur. חֲמָסִים; 1) *violentia*, *injuria*, quam quis infert Gen. 6, 11. Ps. 18, 49 etc., quam quis patitur Gen. 16, 5. Deut. 19, 16 etc.—2) Meton. *res vi abrepta* Amos. 3, 10.

חָמֵץ; part. act. חֹמֵץ, pass. חָמוּץ, undè constr. חֲמוּץ; inf. חֲמָצָה, undè cum suff. חֶמְצָתוֹ; fut. in pausâ יֶחְמָץ; 1) *acidus factus est*, *fermentatus est* Ex. 12, 39. — 2) *acuti*, *acris*, spec. *rubefacti coloris fuit* Jes. 63, 1; sic LXX. Syr. plur. rabbin. et Bochart, quem vide in Hieroz. — 3) ut cognat. חָמַס, *violenter egit*, *oppressit* Ps. 71, 4.

Hiph. part. f. מַחְמֶצֶת *fermentatum* Ex. 12, 19, 20.

Hithp. fut. יִתְחַמֵּץ *exacerbabitur*, metaph. de animo Ps. 73, 21. —Deriv. חָמוּץ, חָמִיץ et seqq.

חֹמֶץ m. *fermentatum* Ex. 12, 13. Amos etc.

חֹמֶץ m. *acetum* Num. 6, 3. Ruth. 2, 14. Ps. 69, 22. Prov. 10, 26.

חָמַק pr. *circuivit*, vid. Hithp. et conf. cognat. חָבַק; hinc *vertit se*, *dicessit*, *circumendo* Cant. 5, 2.

Hithp. fut. f. in pausâ et cum כ parag. תִּתְחַמְּקִין *circumvagaberis* Jer. 31, 22. — Deriv. חָמוּק.

חָמַר; fut. pl. יֶחְמְרוּ; 1) *ferbuit*, *æstuavit* aqua Ps. 46, 4, vinum i. e. ex musto in vinum transiit, al. *rubuit* Ps. 75, 9. Plures alios significatus habere probatur ex derivatis; sic — 2) *rubuit*. — 3) *tumuit*. — 4) *bituminavit*.

Pohalal חֻמַּרְמַר *æstuavit*, vel *intumuit* Job 16, 16. Thren. 1, 20. 2, 11.

Hiph. fut. fem. cum ה paragog. תַּחְמִרָה *bituminabit* Ex. 2, 3 (denomin. à חֵמָר *bitumen*).—Deriv. חֲמוֹר, חֲמוֹרָה, יַחְמוּר et seqq.

חֵמָר m. *bitumen* quod Babylonii calcis loco in muris condendis adhibebant Gen. 11, 3. 14, 10. Ex. 2, 3.

חֹמֶר m. *vinum* Deut. 32, 14. Jes. 27, 2.

חֹמֶר m. pl. חֹמְרִים, et חֲמָרִים; 1) *æstus* undarum Hab. 3, 15. —2) *argilla* Jes. 45, 9. Job 38, 14; hinc *cæmentum* Gen. 11, 3, *cœnum* Jes. 10, 6. Job 10, 9. 30, 19. — 3) *tumulus*, *acervus* Ex. 8, 10, undè *chomer*, aridorum mensura, continens 10 Bathos, 30 Sata Lev. 27, 16. Num. 11, 32. Eze. 45, 11 etc.

חֲמוֹר vid. חֲמוּר.

חֶמְדָּן vid. חֶמְדָּן.

חָמַשׁ; undè part. pass. m. plur. חֲמֻשִׁים et חֲמֻשִׁים (cum Daguesch euphon.) pr. forsan *acuti* (conf. חַלָּמִישׁ), deindè *accinti ad prælium*, *armati* Ex. 13, 18. Jos. 1, 14. 4, 12. Jud. 7, 11. Not. Num. 32, 30, 32 et Deut. 3, 18 ubi de eâdem re agitur, de quâ Jos. 1, 14. 4, 12, poni חֲלוּצִים. Præterea Aquila, Symm. ἐνοπλισμένοι, et Vulgat. *armati* habent; sic etiam Onkelos. Syr. et Arab. Quibusdam est *quintati*, i. e. *in agmina quinque distributi*: ità ferè Pocockius, qui (Not. miscell. ad Portam Mosis, p. 54) vertit, Ex. 13, 18: *agmine ad exercitûs formam composito*, *ascenderunt*.

Digitized by Google

Apud Arabes inquit, חֲמִישׁ dicitur *exercitus*, quòd ipsorum corpus, *quasi* è pluribus membris aggregatum, quinque partibus, seu ordinibus constare soleret, videlicet, primâ acie, corde, cornu dextro et sinistro, et crure, seu extremâ acie; sed illud præferendum est.

Pih. חִמֵּשׁ (denomin. à חָמֵשׁ *quinque*) *quintavit, quintam partem reditum solvendam imposuit* Gen. 41, 34.

חָמֵשׁ fem., constr. חֲמֵשׁ; masc. חֲמִשָּׁה et חֲמִשִּׁה; *quinque* Gen. 5, 6. Jes. 17, 6 etc. — Plur. חֲמִשִּׁים, suff. חֲמִשֶּׁיךָ, חֲמִשָּׁיו; *quinquaginta* 2 Reg. 1, 9 14. Jes. 3, 3.—Indè

חֹמֶשׁ m. 1) *quinta pars* (à חָמֵשׁ *quinque*) Gen. 47, 26. — 2) *abdomen* (à חמש forsan *pinguis fuit*) 2 Sam. 2, 23. 3, 27. 4, 6. 20, 10; quem sensum Dialecti commendant. Vulgat. *inguen*, vulgò *quinta costa*.

חֲמִשִׁי, vid. חֲמִישִׁי.

חֵמֶת m. constr. חֲמַת; *uter, lagena* Gen. 21, 14, 15, 19. — Sed חֲמַת Job 21, 20. Hos. 7, 5 est constr. à חֵמָה *calor*. — Etymon latet omninò.

חֲמָת n. pr. *Hemath*, in finibus borealibus Chanaan, Phœnicum colonia, ad Orontem. Deut. 13, 21. Jud. 3, 3. Amos 6, 2 etc. Nom. gent. חֲמָתִי Gen. 10, 18.

חֵן m. suff. חִנּוֹ; 1) *gratia, favor* Gen. 6, 8. Ex. 3, 21 etc. *Gratiam alicujus dedit in oculis alterius*, i. e. favorem conciliavit alicui apud alterum Gen. 39, 21. Eccl. 9, 11 etc. — 2) *venustus, suavitas* Prov. 22, 11. Ps. 45, 3. Eccl. 10, 12. Prov. 17, 8: *lapis gratiæ* seu *pulchritudinis*, i. e. lapis pretiosus.— 3) *obsecratio, preces* Zach. 12, 10.—4) n. pr. viri Zach. 6, 14. —Rad. חָנַן.

חֲנָדָד n. pr. viri Esr. 3, 9. Neh. 3, 18.

חָנָה; part. act. חוֹנֶה, suff. חוֹנְךָ (ex chaldaïsmo pro חוֹנֵךְ); f. חוֹנָה; inf. constr. חֲנוֹת; imper. חֲנֵה; fut, יִחַנֶּה, convers. וַיִּחַן; 1) *inclinavit, flexit se* (cognat. חָנַן). חֲנוֹת הַיּוֹם *inclinare, inclinatio diei*. Jud. 19, 9. — 2) *consedit, tentorium posuit* Gen. 26, 17; *castra posuit, castrametatus est* Ex. 13, 20 etc.; *hostiliter castra locavit contra aliquem*, undè *oppugnavit* seq. עַל 2 Sam. 12, 28. Jes. 29, 3. Ps. 27, 3, seq. accus. Ps. 53, 6, seq. לְ *defendit aliquem* Zach. 9, 8.— 3) *habitavit* Jes. 29, 1.

Pih. inf. cum suff. חַנּוֹתִי *precari meum, obsecratio mea, preces meæ* Job 19, 17. — Deriv. חָנוּת, חָנִית, מַחֲנֶה, מַחֲנוֹת.

חֵנָה f. 1) pl. חֲנוּת *propensiones, gratia, amor* Ps. 77, 10. — 2) n. pr. mul. 1 Sam. 1, 2 seq.

חֲנוֹךְ n. pr. viror. Gen. 4, 17. 5, 18. 25, 4. Ex. 6, 14. Nom. patronym. חֲנֹכִי.

חָנוּן n. pr. viror. 2 Sam. 10, 1. Neh. 3, 13, 30.

חָנוּן m. *summoperè misericors*. Ex. 22, 26. Ps. 111, 4 etc. — Rad. חָנַן.

חָנוּת f. undè pl. חֲנֻיּוֹת *fornices, cellulæ* Jer. 37, 16.— Rad. חָנָה.

חָנַט; inf. constr. חֲנֹט; fut. pl. יַחֲנֻטוּ; *condivit* cadaver aromatibus Gen. 30, 2, 3, 26, *succo aromatico, suavi condidit, implevit* ficus grossu-

Digitized by Google

los suos, i. e. *maturavit* Cant. 2, 13. — Indè.

חֲנִטִים m. pl. *condituræ* cadaverum Gen. 50, 3.

חֲנִיאֵל n. pr. viror. Num. 34, 23: 1 Par. 7, 39.

חָנִיךְ m. undè pl. cum suff. חֲנִיכָיו *initiati, periti ejus* Gen. 14, 14. — Rad. חָנַךְ.

חֲנִיכָה f. *commiseratio, gratia* Jer. 16, 13. — Rad. חָנַן.

חֲנִית f. suff. חֲנִיתוֹ; pl. חֲנִיתִים et חֲנִיתוֹת undè cum suff. חֲנִיתוֹהֵיתֶם, *hasta* 1 Sam. 18, 11. Jes. 2, 4. Mich. 5, 4: 2 Par. 23, 9. — Rad. חָנָה.

חָנַךְ imper. חֲנֹךְ; fut. pl. יְחַנְּכוּ; *initiavit, dedicavit* domum vel templum Deut. 20, 5: 1 Reg. 8 etc. Metaph. *à teneris imbuit, instruxit* puerum Prov. 22, 6. Deriv. חֵךְ, חִכָּה, חִפֵּיךְ et

חֲנֻכָּה f. constr. חֲנֻכַּת; *initiatio, dedicatio* Num. 7, 10. Ps. 30, 1. Neh. 12, 27 etc.

חִנָּם 1) *gratis, gratuitò* Gen. 29, 15. Ex. 21, 2. — 2) *frustrà* Prov. 1, 17, pleniùs אֶל־חִנָּם Eze. 6, 10. — 3) *sine causâ, immeritò* Job 2, 3. Ps. 35, 7. 1 Reg. 2, 31: דְּמֵי חִנָּם *sanguis innocens*. — Rad. חָנַן.

חֲנַמְאֵל n. pr. viri Jer. 32, 7.

חֲנָמֶל *pruina* Ps. 78, 47. Sic vulgò, post. LXX, Vulgat. et quia in altero membro est בָּרָד *grando*. Aliis i. q. נְמָלָה *formica*, præposito ח, ut in חִדְקֶל, חֲבַצֶּלֶת.

חָנַן; inf. abs. חָנוֹן, cum suff. חָנַנְכֶם, חָנַנְהָ; imper. חֹן, undè cum suff. חָנֵנִי (sed חָנְנֵנִי Ps. 9, 14), pl. cum suff. חָנֵנוּ; fut. יָחֹן, cum ו conv. וַיָּחֹן, et more perfecturum יְחֻנַּן; prius cum suff. יְחֻנֶּנּוּ, יְחֻנְּנוּ, sed cum suff. 2 pers. יְחֻנְּךָ, pro יְחֻנֶּךָ; 1) *propensus fuit* (conf. vicin. חָנָה), hinc *propitius fuit* alicui, *misertus est* alicujus. Seq. accus. Ex. 33, 19. Thren. 4, 16. Prov. 14, 31. Ps. 9, 14. 31, 10 etc., — 2) *gratificatus est* aliquid alicui, cum dupl. accus. rei et pers. Gen. 33, 5. Ps. 119, 20 etc., absol. Ps. 37, 21, 26. De חַנּוֹתִי Job 19, 17, vid. חָנָה in Pihel.

Niph. נֶחֱנַן (ad formam נֶאֱרַר à אָרַר, נֶחֱמַם à חָמַם), undè fem. cum י parag. נֶחֱנַנְתִּי *miseranda fuisti* Jer. 22, 23.

Pih. fut. יְחַנֵּן *gratum faciet* Prov. 26, 25.

Poh. part. מְחוֹנֵן *miserans* Prov. 14, 21; fut. pl. in pausâ יְחֻנֻּנוּ *miserabuntur* Ps. 102, 15.

Hoph. fut. יָחֹן *misericordiâ afficietur* Jes. 26, 10. Prov. 21, 10.

Hithp. præt. et inf. הִתְחַנֵּן; inf. cum suff. הִתְחַנְּנוֹ; fut. יִתְחַנֵּן, et יִתְחַנַּן; *misericordiam imploravit*, seq. אֶל pers. Gen. 42, 21. Ps. 30, 9 etc., לְפָנַי Esth. 4, 8, Job 19, 16, לְ 1 Reg. 8, 59 etc. — Deriv. חֵן, חִנָּם, חַנּוּן, חֲנִינָה, תְּנָם, תְּחִנָּה et תַּחֲנוּנִים.

חָנָן n. pr. viror. 1 Par. 11, 43 etc.

חֲנַנְאֵל n. pr. turris Jerusalem Jer. 31, 38. Zach. 14, 10 etc.

חֲנָנִי n. pr. viror. 1 Reg. 16, 1. Neh. 1, 2 etc.

חֲנַנְיָה n. pr. viror. gr. Ἀνανίας Jer. 28, 1. Dan. 1, 6 etc.

חָנֵס n. pr. urbis Ægypti Jes. 30, 4.

חָנַף; inf. abs. חָנוֹף; fut. יַחֲנֹף; 1) *profanatus, contaminatus est* Jes. 24,

Digitized by Google

5. Ps. 106, 38. — 2) *profanus, impius fuit* Jer. 23, 11, et activ. *profanavit* Jer. 3, 9.

Hiph. חִחֲנִיף; fut. יַחֲנִיף; *profanavit* terram Num. 35, 33. Jer. 3, 2, hominem *impium reddidit* à cultu Jehovæ avertendo Dan. 11, 32. — Deriv. seq.

חָנֵף m. pl. חֲנֵפִים, constr. חַנְפֵי; *profanus, impius* Jes. 9, 16. 34, 11. Job 8, 13 etc.

חֹנֶף m. *impietas* Jes. 32, 6.

חֲנֻפָּה et חֲנֻפָּה f. id. Jer. 23, 15.

חָנַק in Kal inusit.

Niph. fut. יִחָנֵק, undè cum ו conv. et in pausâ וַיִּחָנֵק *et strangulavit se* 2 Sam. 17, 23.

Pih. part. מְחַנֵּק *strangulans* Nah. 2, 13. — Deriv. מַחֲנָק.

חַפְתָּן n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 14.

חָסַד in Kal inus. forsan *benignus fuit.*

Pih. חִסֵּד * signif. privativâ *benignitatem avertit* ab aliquo, hinc fut. cum suff. יְחַסְּדֶךָ *benignitatem avertet abs te, probro te afficiet* Prov. 25, 10.*

Hithp. fut. תִּתְחַסָּד *benignum te exhibebis* Ps. 18, 26. — Deriv. חָסִיד, חֲסִידָה et seq.

חֶסֶד m. suff. חַסְדּוֹ; pl. חֲסָדִים, constr. חַסְדֵּי, suff. חֲסָדֶיךָ; 1) *benignitas, benevolentia* Gen. 21, 23. Ruth 3, 10. — 2) *pietas* in Deum Jes. 57, 1, it. Dei erga homines, i. e. *favor, gratia* Ps. 5, 8. 36, 6 etc. Plur. *beneficia* Dei Ps. 89, 2 etc. Jes. 55, 3; *beneficia David* i. e. beneficia quibus cumulatus est — 3) ut in Chald. (vid. etiam Pih.) *probrum* Lev. 20, 17. Prov. 4, 34. — 4) n. pr. viri. 1 Reg. 4, 10.

חֲסַדְיָה, n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

חָסָה, fem. חָסִיָּה pro חָסִיתָה, pl. חָסִיּוּ; part. act. חֹסֶה, pl. חֹסִים, constr. חֹסֵי, inf. constr. חֲסוֹת; imp. pl. חֲסוּ; fut. יַחְסֶה; pr. forsan *fugit, confugit* aliquò (conf. חוּשׁ), cum בְּ loci Jud. 9, 15. Jes. 30, 2. Ps. 57, 2 etc. Indè *fiduciam reposuit* in aliquo, seq. בְּ Ps. 2, 12. 5, 12 etc. Absol. Ps. 17, 7. Prov. 14, 32. — Deriv. חָסוּת et מַחֲסֶה.

חֹסָה n. pr. viri 1 Par. 16, 38 etc.

חָסוֹן m. *fortis, robus* Jes. 1, 31. Amos. 2, 9. — Rad. חָסַן.

חָסוּת f. *refugium* Jes. 30, 3. — Rad. חָסָה.

חָסִיד m. suff. et in pausâ חָסִידְךָ; pl. חֲסִידִים, suff. חֲסִידָיו et חֲסִידֶיו; 1) *benignus* Ps. 12, 2. 18, 26 etc. it. *beneficus, misericors* Jer. 3, 12. Ps. 145, 17. — 2) *pius* erga Deum, *cultor* Dei Ps. 4, 4. 30, 5 etc. — Fem. חֲסִידָה Job 39, 13: ubi sensus est: *Num pia est penna et pluma ejus?* Alludit ad struthionem, quæ non alis fovet ova propria ut aliæ aves, sed neglecta relinquit. — Rad. חָסַד.

חֲסִידָה f. pr. *pia avis, ciconia* Lev. 11, 19. Jer. 8, 7 etc. — Rad. חָסַד.

חָסִיל m. *bruchus* 1 Reg. 8, 37. Jes. 33, 4 etc. — Rad. חָסַל.

חָסִין m. *robustus* Ps. 89, 9. — Rad. חָסַן.

חָסַל, undè fut. cum suff. et נ epenthet. יְחַסְלֶנּוּ, *depascet, consumet illud* bruchus Deut. 28, 38. — Deriv. חָסִיל.

חָסַם, undè part. act. f. חֹסֶמֶת *obturans* Eze. 39, 11 ubi sensus est: *Obturabit* nares *prætereuntibus* fœtore

Digitized by Google

facto; fut. תַּחְסֹם *obturabis* os Deut. 25, 4. — Deriv. מַחְסֹם.

חָסַן, inus. in Kal. Niph. fut. יִחָסֵן *recondetur* Jes. 23, 18. — Deriv. חֵסֶן, חָסוֹן t

חֹסֶן m. *thesaurus, opes, facultates* Jes. 33, 6. Jer. 20, 5. Prov. 15, 6 etc.

חָסַף vulgò ut חָשַׂף *decorticavit;* undè quadril. חַסְפַּס; Puh. part. pass. מְחֻסְפָּס *decorticatum*, Ex. 16, 14. Sed, ut monuimus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc.* Exode, pag. 121, quid sibi vult: *minutum aliquid decorticatum*, ubi de *manna* agitur? Itaque magis arridet signif. à Michaële (*Supplem. pag.* 869) proposita, et ex arab. desumpta, *concrescens nivis in morem;* quod sanè magis cum iis quæ proximè sequuntur congruit; adde quòd *manna*, haud secus atque pruina alba sit.

חָסַר; inf. abs. חָסוֹר; fut. יֶחְסַר, pl. cum נ parag. יַחְסְרוּן; 1) *caruit* aliquâ re, cum accus. Deut. 2, 7. Ps. 34, 11. Gen. 18, 28: *forsan carent quinquaginta justi quinque* (hominibus), i. e. desunt quinque (homines) ad quinquaginta justos. — 2) absol. *inops fuit* Ps. 23, 1. Prov. 13, 25. — 3) *defecit, imminutus est* Gen. 8, 3: 1 Reg. 17, 14. — 4) *defuit* Deut. 15, 8. Eccl. 9, 8.

Pih. part. מְחַסֵּר *carere faciens, destituens* Eccl. 4, 8; fut. conv. cum suff. וַתְּחַסְּרֵהוּ *et minuisti, inferiorem fecisti eum* Ps. 8, 6.

Hiph. הֶחְסִיר; fut. יַחְסִיר; *deficere fecit, privavit* Jes. 32, 6. — 2) intrans. *caruit, eguit, minus habuit quàm ipsi necesse erat* Ex. 16, 18. — Deriv. מַחְסֹר et seq.

חָסֵר m. constr. חֲסַר; *carens, indigens*, cum accus. 1 Reg. 11, 22, seq. מִן Eccl. 6, 2. חֲסַר לֵב *vecors* Ps. 6, 32, sed subst. *vecordia* 10, 21.

חֹסֶר m. *inopia, defectus* Job. 30, 3. Prov. 28, 22.

חֹסֶר m. id. Amos 4, 6.

חֲסַרְיָה n. pr. viri 2 Par. 34, 22, pro quo חַרְחַס 2 Reg. 22, 14.

חִסָּרוֹן m. *inopia* Eccl. 1, 15.

חַף m. *purus, mundus* sensu morali Job 33, 9. — Rad. חָפַף.

חוֹף, vid. חוּף.

חָפָא et חָפָה; part. pass. חָפוּי, constr. חֲפוּי; (cognat. חָפַף) *texit, operuit, velavit* 2 Sam. 15, 30. Jer. 14, 4. Esth. 7, 8.

Niph. part. fem. נֶחְפָּה *obducta* Ps. 68, 14.

Pih. חִפָּה; fut. apoc. וַיְחַף, pl. וַיְחַפּוּ; 1) *texit, clam fecit, occultavit* 2 Reg. 17, 9. — 2) *obduxit* auro, etc. cum dupl. accus. 2 Par. 3, 5, 7, 8, 9.

חֻפָּה f. 1) pr. *tegumentum*, hinc *lectus supernè obvelatus, torus nuptialis* Joel 2, 16. Ps. 19, 6. — 2) *obtectio, protectio* Jes. 4, 5. — 3) n. pr. viri 1 Par. 24, 13. — Rad. חָפַף.

חָפַז; infin. cum suff. חָפְזִי; fut. יַחְפֹּז; 1) *trepidavit* Deut. 20, 30. Ps. 31, 23. 116, 11. — 2) *trepidè fugit* 2 Reg. 7, 15 in Keri. Job 4, 23 (18). — 3) *festinavit* 2 Sam. 4, 4.

Niph. נִחְפַּז; part. נִחְפָּז; inf. cum suff. הֵחָפְזָם 2 Reg. 7, 15 in Chethib; fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יִחָפְזוּן; 1) *fugit* Ps. 48, 6. 104, 7. — 2) *festinavit* 1 Sam. 23, 26. — Indè

Digitized by Google

חֲפִזוֹן m. *fuga concitata* Ex. 12, 11. Deut. 16, 3.

חֻפִּים et חוּפָם n. pr. viror. Gen. 46, 21: 1 Par. 7, 12, 15.

חֹפֶן m. undè dual. חֹפְנַיִם; constr. חָפְנֵי; suff. חָפְנָיו; *pugnus uterque* Ex. 9, 8. Eze. 10, 2. Eccl. 4, 6 etc.

חָפְנִי n. pr. viri. 1 Sam. 1, 3 etc.

חָפָה (cognat. חָפָה), undè part. act. חֹפֶה *tegens*, seq. עַל Deut. 33, 12. — Deriv. חוֹף, חַף, חֻפָּה.

חָפַץ; *inf.* abs. חָפֹץ; fut. יֶחְפַּץ et יַחְפֹּץ; 1) ut in arab. *flexit* Job 40, 17, hinc *animum flexit*, vel ad aliquem, i. e. *voluit* absol. Cant. 2, 7. 3, 5, seq. gerundio Deut. 25, 8 etc., infinitiv. nudo Jes. 53, 10 etc., vel ad aliquem, i. e. *amavit* eum, seq. accus. Mich. 7, 18 etc., בְּ Gen. 34, 19 etc. De rebus etiam hoc sensu 2 Sam. 24, 3. — Deriv. seq.

חֵפֶץ m. pl. חֲפָצִים, constr. חֲפַצֵּי; *volens*, *cupiens* 1 Reg. 16, 33. Mal. 3, 1 etc. Fem. חֲפֵצָה *cupida, lubens* 1 Par. 28, 9.

חֵפֶץ m. suff. חֶפְצוֹ; pl. חֲפָצִים; suff. חֲפָצֶיהָם, חֲפָצֶיךָ; 1) *oblectatio* 1 Sam. 15, 22. Ps. 1, 2 etc. — 2) *voluntas*, *desiderium* Job 31, 16. — 3) metonym. *objectum desiderii*, res *pretiosa* Jes. 54, 12. Prov. 3, 15. 8, 11. — 4) *negotium*, *res*, LXX πράγμα. Eccl. 3, 1. 5, 7. 8, 6. Job 21, 21 etc.

חֶפְצִי־בָהּ n. pr. mul. 2 Reg. 21, 1. Jes. 62, 4.

חָפַר; part. act. חֹפֵר; inf. constr. cum præf. לַחְפֹּר; fut. יַחְפֹּר; 1) *fodit* foveam, puteum, Gen. 21, 30. Eccl. 10, 8 etc. Metaph. *foveam fodit*, pro *insidias struxit* Ps. 35, 7. — 2) *pervestigavit*, *inquisivit* cibum Job. 39, 29 (32); seq. accus. *exploravit* regionem Deut. 1, 22. Jos. 2, 2, 3. — Indè חֲפַר פְּרוֹת Jes. 2, 20, quod vid. in חֲפַרְפֶּרֶת.

חָפֵר, pl. in pausâ חָפְרוּ; fut. יֶחְפַּר; undè plur. תַּחְפְּרוּ, in pausâ יִחְפְּרוּ; (ut arab חَفِرَ *erubuit*, *pudore effusus est*, sæpiùs ex spe irritâ Ps. 35, 4. Job 11, 18 etc.

חֲפַר, vid. חֲפַרְפֶּרֶת.

חֵפֶר n. pr. 1) urbis in Chanaan Jos. 12, 17. — 2) viror. Num. 26, 32: 1 Par. 41, 36 etc. Nom. patronym. חֲפֶרִי Num. 26, 32.

חֲפָרַיִם n. pr. oppid. in tribu Issachar Jos. 19, 19.

חֶפְרַע n. pr. viri Jer. 44, 30.

חֲפַרְפֶּרֶת, f. undè pl. חֲפַרְפְּרוֹת *talpæ* Jes. 2, 20, ubi divisim, sed forsan minùs rectè legitur: חֲפַר פְּרוֹת *foramen murium*.

חָפַשׂ; part. act. חוֹפֵשׂ; fut. יַחְפֹּשׂ; *scrutatus est*, *pervestigavit* metaph. tantùm Prov. 2, 4. 20, 27. Thren. 3, 40, hinc *excogitavit* Ps. 64, 7.

Niph. נֶחְפַּשׂ *pervestigatus est* Obad. vers. 6.

Pih. חִפֵּשׂ, fut. יְחַפֵּשׂ; *quæsivit*, Gen. 31, 35 etc. *pervestigavit* 1 Reg. 20, 6 etc. metaph. Ps. 77, 7.

Puh. part. מְחֻפָּשׂ; fut. יְחֻפַּשׂ; 1. *quæsitus est*, *quæri se passus est*, hinc *occultavit se* Prov. 28, 12. — 2) *excogitatus est* Ps. 64. 7.

Hithp. הִתְחַפֵּשׂ; fut. יִתְחַפֵּשׂ; *quæri se passus est*, *occultavit se*, *alium se simulavit* 1 Sam. 28, 8 etc., *mutatus est* Job 30, 18. — Indè

חֵפֶשׂ m. *perscrutatio* Ps. 64, 7.

חָפְשָׂה; undè Puh. f. חֻפְשָׂה *liber-*

Digitized by Google

tate donata est Lev. 19, 20. — Deriv. seq.

חֹפֶשׁ m. *stratio*. Eze. 27, 20: *tapetes stratiomis*, i. e. *tapetes stratæ* ad equitandum.

חָפְשָׁה f. *libertas* Lev. 19, 20.

חָפְשִׁי m. pl. חָפְשִׁים, 1) *liber, manu missus* Ex. 21, 27. Deut. 15, 12 etc. — 2) *immunis* ab oneribus publicis 1 Sam. 17, 25. — 3) *prostratus, debilis*, ut in arab. et ut commendat contextus Ps. 88, 6.

חָפְשׁוּת et חָפְשִׁית f. vulgò *libertas, separatio*, sed potius *infirmitas, morbus*, unde *domus infirmitatis, nosocomium* 2 Reg. 15, 5: 2 Chron. 26, 21.

חֵץ m. suff. חִצִּי; pl. חִצִּים, constr. חִצֵּי; suff. חִצֶּיךָ; 1) *sagitta* 1 Sam. 20, 36 etc. בַּעֲלֵי־חִצִּים *sagittarii* Gen. 49, 23. *Sagittæ Dei*, sunt vel *fulmina* Hab. 3, 11, vel *calamitates, mala*, hominibus à Deo immissa Deut. 32, 42. Job 6, 4 etc. — 2 *vulnus sagittæ* 1 Sam. 20, 36: 2 Reg. 9, 24.

חָצַב; part. act. חֹצֵב, cum י parag. חֹצְבִי, pl. חֹצְבִים; pass. חָצוּב undè pl. חֲצוּבִים; inf. constr. cum ל, לַחְצֹב; fut. יַחְצֹב; 1) *cecidit, exscidit* maximè lapides Deut. 6, 11. Jes. 5, 2 etc. Part. חֹצֵב *lapicida* 2 Reg. 12, 13, *lignator* Jes. 10, 15. Metaph. *diffidit* flammas igneas Ps. 29, 7. — 2) *exterminavit, delevit* Hos. 6, 5.

Niph. fut. pl. cum ן parag. יֵחָצְבוּן *incidentur* Job 19, 24.

Puh. חֻצַּב *excisus, formatus est* Jes. 51, 1.

Hiph. part. f. מַחֲצֶבֶת *excindens, delens* Jes. 51, 9. — Deriv. מַחְצֵב.

חָצָה; fut. יַחֲצֶה, apoc. וַיַּחַץ; ut cognat. חָצַץ, *divisit*, vel in duas partes, *dissecuit* Gen. 32, 8. Ps. 55, 24, vel in plures, *partitus est* Jud. 9, 43. Job 40, 30 (25).

Niph. fut. apoc. יֵחָץ, plur. יֵחָצוּ; *dimidiatus est* Eze. 37, 22, *divisus est* Dan. 11, 4. — Deriv. חֲצִי, חֲצוֹת, מַחֲצִית, מַחֲצָה.

חָצוֹר n. pr. oppid. in tribu 1) Nephtali Jos. 11, 1 etc. — 2) Benjamin Neh. 11, 33. — 3) n. pr. regionis in Arabiâ Jer. 49, 28.

חֲצוֹצְרָה, vid. חֲצֹצְרָה.

חֲצוֹת f. sing. undè constr. חֲצוֹת, *medium* Ex. 11, 4. Ps. 119, 62. Job 34, 20. — Rad. חָצָה.

חֲצִי m. in pausâ חֲצִי; suff. חֶצְיוֹ, חֲצִיָּם; 1) *dimidium, pars dimidia* Ex. 24, 6. Job. 22, 23 etc. — 2) *medium* Jud. 16, 3. — 3) ut חֵץ *sagitta* 1 Sam. 20, 36 etc. — 4) חֲצִי הַמְנַחוֹת n. pr. viri 1 Chron. 2, 52, undè nom. patron. חֲצִי הַמְנַחְתִּי vers. 54. — Rad. חָצָה.

חָצִיר m. constr. חֲצִיר; 1) *gramen* Jes. 15, 11. 37, 27. Job 8, 12 etc. — 2) *porrum* Num. 11, 5. — 3) pr. *septum*, hinc *habitatio, domicilium* Jes. 34, 13. — Rad. חצר forsan 1) *viruit* ut arab. حَصَرَ. — 2) *circumdedit; circumvallavit*, collat. cognat. אָזַר, עָצַר, אָסַר.

חֵצֶן m. undè cum suff. חֵצְנוֹ, *sinus, gremium* Ps. 129, 7.

חֵצֶן m. suff. חֵצְנִי; id. Jes. 49, 22. Neh. 5, 13.

חָצַץ; *divisit* et intrans. *divisus est* (cognat. חָצָה), undè part. act. חֹצֵץ *divisus*. Prov. 30, 27: *locustæ regem non habent*, וַיֵּצֵא חֹצֵץ כֻּלּוֹ *sed*

Digitized by Google

procedunt omnes divisi, partiti, partito agmine; al. *excidentes* (collat. חָצַב), i. e. *vorantes omnia.*

Pih. part. pl. מְחַצְּצִים *dividentes* prædam Jud. 5, 11, vel cum Chald. et Rabbinis *sagittarii,* quasi esset denomin. à חֵץ *sagitta.*

Puh. חָצַץ *abscissus, absolutus, exactus est* Job 21, 21. — Deriv. חֵץ et

חָצָץ m. plur. cum suff. חֲצָצֶיךָ; 1) *scrupus, lapillus* Prov. 20, 17. Thren. 3, 16. — 2) *sagitta,* poët. pro fulmine Ps. 77, 18.

חַצְצֹן־תָּמָר et חֲצַצֹן־תָּמָר n. pr. oppidi in deserto tribûs Judæ, palmis abundantis Gen. 14, 7: 2 Par. 20, 2, alibi עֵין גֶּדִי dicti.

חֲצֹצְרָה et חֲצוֹצְרָה f. pl. חֲצֹצְרוֹת; *tuba* Num. 10, 2. 31, 6: 2 Reg. 12, 14. Hos. 5, 8. — Etymon incertum. Gesenio nunc est vocab. onomatopœ. — Indè verbum

חָצַצְרָ, *tubâ clanxit,* undè part. pl. 1) Pih. מְחַצְּרִים, altero צ omisso, in Keri 2 Par. 5, 13, ubi Chethib habet מחצרים, proferendum מְחַצְצְרִים.— 2) Hiph. מַחְצְרִים in Keri 1 Par. 15, 24 etc. pro quo Chethib refert vel מַחֲצִצְרִים, vel מְחַצְרְרִים 2 Par. 5, 12.

חָצֵר c. constr. חֲצַר; suff. חֲצֵרוֹ; pl. חֲצֵרִים, constr. חַצְרֵי, suff. חֲצֵרֶיךָ; plur. fem. חֲצֵרוֹת, constr. חַצְרוֹת, suff. חֲצֵרוֹתָיו et חַצְרוֹתָיו; *septum* in genere, hinc spec. 1) *atrium, vestibulum* Ex. 27, 12. Esth. 5, 2 etc. — 2) *pagus, villa* Lev. 25, 31. Jos. 19, 8 etc., de pagis Nomadum mobilibus, ex tentoriis tantùm constantibus Gen. 25, 16. Jes. 42, 11. — Hoc vocabulo incipiunt multa geograp. nomina, sic חֲצַר־אַדָּר oppid. in confinio tribûs Judæ Num. 34, 4, simpl. אַדָּר Jos. 15, 3. חֲצַר־סוּסָה et חֲצַר־סוּסִים in tribu Simeon Jos. 19, 5: 1 Par. 4, 31. עֵינָן et עֵינָן־ in finibus boreal. Palæstinæ Num. 34, 9. Eze. 47, 17, 48. 1. שׁוּעָל־ in tribu Simeon. Jos. 15, 28 etc. חֲצַר הַתִּיכוֹן in finibus Auranitidis Eze. 47, 16. Plur. חֲצֵרוֹת statio Israelitarum in Arab. Petræâ Num. 11, 35 etc.—De Rad. vid. in חָצִיר.

חֵצְרוֹן n. pr. viror. Gen. 46, 9. Ruth. 4, 18 etc. Patronym. חֶצְרוֹנִי Num. 26, 6.

חֶצְרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 35, in Chethib, sed in Keri et 1 Par. 11, 37 חֶצְרוֹ.

חֲצַרְמָוֶת n. pr. regionis in Arabiâ Felice Gen. 10, 26.

חֵק vid. חֵיק.

חֹק m. seq. Makkeph חָקֵ־, suff. חָקִי et חָקְכָם, חָקֶךָ; plur. חֻקִּים, constr. חֻקֵּי et חוּקֵי; suff. חֻקָּיו; *statutum, definitum* quid. Job 23, 14: חָקִי *quod in me decretum est.* Hinc spec. *demensum, pensum* laboris, cibi Ex. 5, 14. Prov. 30, 8, *terminus, limes definitus* Jes. 5, 14. Job 26, 10 etc. *tempus definitum* Job 14, 13. Mich. 7, 11 etc., *lex statuta* Gen. 47, 26. Ex. 12, 24, *decretum* Dei Ps. 2, 7, *mos, consuetudo* Jud. 11, 39. — Rad. חָקַק.

חָקָה in Kal inusit.

Puh. part. מְחֻקֶּה 1) *insculptus* 1 Reg. 6, 35. — 2) *delineatus, pictus* Eze. 8, 10.

Hithp. fut. תִּתְחַקֶּה *circumscribis te* ad radices pedum meorum i. e.

Digitized by Google

teipsum circuli instar circa pedes meos describis, ita ut progredi non possim.

חֻקָּה fem. constr. חֻקַּת; pl. חֻקּוֹת, suff. חֻקֹּתָיו; *statutum, definitum* quid, hinc spec. *lex* Dei, cœli, naturæ, Ex. 12, 14. Jer. 31, 35. Job 38, 33, *mos, consuetudo* Lev. 20, 23: 2 Reg. 17, 8. — Rad. חָקַק.

חֲקוּפָא n. pr. viri Esr. 2, 51 etc.

חָקַק, 1 pers. חָקַקְתִּי; part. act. cum ו parag. חֹקְקִי, plur. חֹקְקִים; pass. pl. חֲקֻקִּים; inf. חֹק, undè cum suff. חֻקּוֹ et (à formâ חוּק) חוּקוֹ; imper. חֹק, undè cum suff. f. חֻקָּהּ; 1) *incidit, insculpsit* Jes. 22, 16. Eze. 4, 1. — 2) *delineavit, pinxit* Jes. 49, 16. Eze. 23, 14, hinc *descripsit, definivit* Prov. 8, 27, 29. — 3) *decrevit, statuit* Jes. 10, 1. Part. חֹקְקִים *legislatores, judices* Jud. 5, 9.

Puh. part. מְחֻקָּק *statutum* Prov. 31, 5.

Poh. fut. pl. יְחֹקְקוּ *decernent* Prov. 8, 15. Part. מְחֹקֵק *legislator* Deut. 33, 21. Jes. 33, 22; pl. מְחֹקְקִים *duces* Jud. 5, 14. — 2) pr. *baculus legislatoris* Gen. 49, 10. Num. 21, 18. Ps. 60, 9; hunc significatum primariò exigit parallelismus; sed per legislatoris baculum legislator ipsemet intelligitur.

Hoph. fut. plur. in pausâ יֻחְקוּ pro יֻחְקוּ *inscribentur* Job 19, 23. — Deriv. חֻקָּה, חֹק et

חֹק m. pl. undè חֻקִּים, in constr. חֻקְּקֵי *decreta* Jud. 5, 15. Jes. 10, 1.

חָקַר; part. act. חֹקֵר; inf. constr. חֲקֹר, suff. f. חֲקָרָהּ; imper. חֲקֹר, undè cum suff. חָקְרֵנִי; fut. יַחְקֹר; pl. 1 pers. cum ה parag. in pausâ נַחְקְרָה; *investigavit, perscrutatus est*. Absol. usurpatur Deut. 13, 15. Eze. 39, 14, seq. accus. *exploravit* Jud. 18, 2. Job 28, 27. Prov. 23, 32, etc.

Niph. נֶחְקַר; fut. יֵחָקֵר; *pervestigatus est* 1 Reg. 7, 47. Jer. 31, 37.

Pih. חִקֵּר *accuratè scrutatus est* Eccl. 12, 9. — Deriv. מֶחְקָר et

חֵקֶר m. plur. חֲקָרִים, undè constr. חִקְרֵי; 1) *perscrutatio, investigatio* Job 5, 9. Prov. 25, 3 etc. Hinc *deliberatio* Jud. 5, 16. — 2) *quod investigatione cognoscitur, absconditum, intimum* Job 38, 16. Metaph. *profunda* Dei Job 11, 7.

חר vid. חור; חֹר vid. חוּר.

חֲרָאִים m. plur. undè cum suff. חֲרָאֵיהֶם *stercora, excrementa eorum* Jes. 36, 12 in Chethib. Vocalia sunt vocis צוֹאָתָם quæ occurrit in Keri. — Rad. חרא in arab. *cacavit*.

חָרַב et חָרֵב; infin. abs. חָרֹב; imper. חָרֹב; fem. in pausâ חֳרָבִי, pl. m. חָרְבוּ; fut. יֶחֱרַב; 1) *exsiccatus est* (differt à יָבֵשׁ *exaruit, aridus fuit*) de aquâ, fluviis, terrâ Gen. 8, 13. Jes 19, 5 etc. — 2) *vastatus, desolatus fuit*, de terris, urbibus, etc. Jes. 34, 10. Eze. 6, 6, *exstinctus, deletus fuit* de populo Jes. 60, 12, et transit. *exstinxit* Jer. 50, 21. — 3) *obstupuit* Jer. 2, 12.

Niph. נֶחֱרַב; part. f. נֶחֱרֶבֶת et נֶחֱרָבָה, undè pl. נֶחֱרָבוֹת; 1) *vastatus est* Eze. 26, 19. 30, 7. — 2) recipr. *sese mutuò devastarunt, debellarunt* 2 Reg. 3, 23.

Digitized by Google

Puh. חָרַב *exsiccatus est* Jud. 16, 7, 8.

Hiph. הֶחֱרִיב; part. מַחֲרִיב, fem. מַחֲרֶבֶת; fut. יַחֲרִיב et יַחְרֵב; 1) *exsiccavit* Jes. 50, 2. — 2) *devastavit* Jud. 16, 24. Eze. 19, 7, *delevit* 2 Reg. 19, 17.

Hoph. הָחֳרַב; part. f. pl. מְחֹרָבוֹת; infin. הָחְרַב; *vastatus est* Eze. 26, 2. 29, 12. — Deriv. seq.

חָרֵב m. f. חֲרֵבָה, sed pl. חֲרֵבוֹת; 1) *siccus* Lev. 7, 10. Prov. 17, 1. — 2) *vastatus* Jer. 33, 10. Neh. 2, 3 etc.

חֶרֶב fem. suff. חַרְבּוֹ; pl. חֲרָבוֹת, constr. חַרְבוֹת; suff. חַרְבֹּתָיו; 1) *gladius* Deut. 13, 16. Jos. 6, 21 etc. — 2) quodvis *instrumentum secans*, ut *culter* Jos. 5, 2, *cœlum* Ex. 20, 22, *novacula* Eze. 5, 1, *securis* Eze. 26, 9. Metaph. *dens falcatus* Job 49, 19. — 3) *siccitas* Deut. 28, 22.

חֹרֵב et חוֹרֵב n. pr. *Horeb*, clivus humilior montis Sinai Ex. 3, 1. Mal. 4, 4 etc.

חֹרֶב m. 1) *siccitas* Jud. 6, 37, hinc *æstus* Gen. 31, 40. Job 30, 30. — 2) *vastatio* Jes. 61, 4. Eze. 29, 10.

חָרְבָּה f. pl. חָרְבוֹת, constr. חָרְבוֹת, suff. f. חָרְבוֹתֵיהָ; *desolatum*, *locus vastatus*, *ruinæ* Lev. 26, 31. Jes. 5, 17. Eze. 36, 10. Job 3, 14 etc.

חָרָבָה (pro חַרְבָּה) f. *siccum*, *terra sicca* Gen. 7, 22: 2 Reg. 2, 8 etc.

חַרְבוֹן m. undè pl. constr. חַרְבֹנֵי; *siccitates*, *æstus* Ps. 32, 4.

חַרְבוֹנָא n. pr. viri Esth. 1, 10, pro quo חַרְבוֹנָה 7, 9.

חָרַד undè fut. pl. יַחְרֹנוּ forsan *contremiscunt* Ps. 18, 46, ubi prægnanter dicitur pro *trementes prodeunt* ex claustris suis. Sed in loco parallelo 2 Sam. 22, 46 legitur יִחְגְּרוּ.

חַרְגֹּל m. *locusta* Lev. 11, 22. — Rad. חרגל in arab. *saliit*, *saltitavit*.

חָרַד; imper. pl. חָרְדוּ; fut. יֶחֱרַד; 1) *tremuit*, *trepidavit* Ex. 19, 16. Jes. 10, 29, seq. לְ causæ Job 37, 1. Gen. 42, 28: *trepidabant unus ad alterum*, prægn. pro *trepidantes convertebant se unus ad alterum*. — 2) seq. אֶל *metuit alicui*, *sollicitus fuit erga aliquem* 2 Reg. 4, 13. — 3) *trepidè accurrit*, *festinavit* 1 Sam. 16, 4. 21, 2. Hos. 11, 10, 11.

Hiph. הֶחֱרִיד; infin. הַחֲרִיד; part. מַחֲרִיד; *terruit*, *perterrefecit* Lev. 26, 6. Jud. 8, 12. Jes. 17, 2 etc. — Deriv. seq.

חָרֵד m. pl. חֲרֵדִים; 1) *trepidus*, *timidus* Jud. 7, 3: 1 Sam. 4, 13. — 2) *reveritus* Jes. 66, 2, 5. Esr. 10, 3.

חֲרָדָה f. constr. חֲרַדַּת; pl. חֲרָדוֹת; 1) *trepidatio*, *tremor* Gen. 27, 33: 1 Sam. 14, 15 etc. — 2) *sollicitudo*, *studium* 2 Reg. 4, 13. — 3) n. pr. castrametationis Israëlitarum in deserto Num, 33, 24.

חָרָה; inf. abs. חָרֹה, constr. חֲרוֹת, fut. יִחֲרֶה, apoc. יִחַר; 1) *arsit*, *exarsit* (cognat. חָרַר) de irâ tantùm; undè dicitur חָרָה אַפּוֹ *exarsit ira ejus* Ex. 22, 23, seq. בְּ, rarius אֶל, semel עַל Zach. 10, 3, *contra aliquem*. Omisso חָרָה לוֹ, אַף *exarsit ei*, *iratus est*, vel חָרָה בְּעֵינָיו *exarsit* (ira) *in oculis ejus*. — Passim formulæ istæ tristitiam potius designant, ut Gen. 4, 5. Jon. 4, 4, 9. Neh. 5, 6.

Niph. נִחַר undè pl. נִחֲרוּ; part. נִחָרָה, pl. נִחָרִים; *iratus est* Jes. 41, 22. 45, 25, seq. בְּ *contra aliquem* Cant. 1, 6.

Digitized by Google

Hiph. הִחְרָה; fut. convers. וַיִּחַר; 1) *exardescere fecit* Job. 19, 11. — 2) *studiosus fuit, studiosè egit* Neh. 3, 20.

Hithp. fut. apocop. תִּתְחַר *irâ accendaris* Ps. 37, 1, 7, 8. Prov. 24, 19.

Tiph. תַּחֲרֵה (ut תִּרְגֵּל), undè part. מִתַּחֲרֵה *fervidè contendens* Jer. 22, 15; fut. תִּתַּחֲרֵה *fervidè contendes* Jer. 12, 5. — Deriv. חָרוֹן, חֲרִי, תַּחְרָא.

חֲרוּד n. pr. fontis Jud. 7, 1. Nom. gent. חֲרֹדִי 2 Sam. 23, 25.

חֲרוּזִים m. pl. *torques, monilia, series margaritarum* ut in syr. et arab. Cant. 1, 10. — Rad. חרז.

חָרוּל m. pl. חֲרוּלִים; *urtica* Soph. 2, 9. Prov. 24, 31. Job 30, 7. — Rad. חרל.

חָרוֹן m. constr. חֲרוֹן; suff. חֲרוֹנִי; pl. חֲרוֹנִים, suff. חֲרוֹנֶיךָ; 1) *ardor, æstus* Num. 25, 4 etc. et *res ardens* Ps. 58, 10. — 2) *ira ardens* Ps. 2, 5. 88, 17. Neh. 13, 18.

חָרוּץ m. pl. f. חֲרוּצוֹת; 1) *fossa* Dan. 9, 25. — 2) *acutus, acuminatus;* hinc מֹרַג חָרוּץ *tribula acuta*, i. e. aculeis vel clavis acutis instructa Jes. 41, 15, et absque מֹרַג id. Jes. 28, 27. Amos 1, 3. Job 41, 22. — 3) *decisio, judicium* Joël 4, 14. — 4) poët. *aurum* Zach. 9, 3. Ps. 68, 14. Prov. 3, 14 etc. — Rad. חָרַץ.

חָרוּץ (pro חֲרוּץ) m. pl. חָרוּצִים et חָרָצִים; 1) pr. *acer*, hinc *sedulus, expeditus* Prov. 10, 4. 12, 24. 21, 5. — 2) n. pr. viri 2 Reg. 21, 19. — Rad. חָרַץ.

חַרְחֹר m. 1) *febris ardens* Deut. 28, 22. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 51. Neh. 7, 53. - Rad. חָרַר.

חֶרֶט m. 1) *scalprum* Ex. 32, 4. — 2) *stylus* instrumentum, hinc poët. de scripturæ genere Jes. 8, 1. — Rad. חרט in Syr. *incidit, insculpsit;* conf. vicin. חָרַץ, חָרַת, חָרַשׁ.

חַרְטֹם m. plur. חַרְטֻמִּים; constr. חַרְטֻמֵּי; *scribæ sacri, scripturæ hieroglyficæ periti* apud Ægyptios, ἱερογραμματεῖς, Gen. 41, 8. Ex. 7, 11 etc. — Rad. חָרַט.

חֳרִי m. *æstus, ardor* iræ Ex. 11, 8. Jes. 7, 4 etc. — Rad. חָרָה.

חֹרִי m. 1) * *albedo*, propr. *pallida*, qualis est viminis cortice denudati, undè *vimen* ipsum Gen. 40, 16: סַלֵּי חֹרִי *canistra viminea.* Alii aliter, sed ad orationis seriem parùm aptè. Vid. cæterùm quæ diximus in *le Pentateuque avec une traduction française, etc.* Genèse, *p.* 251. * — 2) n. pr. populi Cananitici Gen. 14, 6. Deut. 2, 12 etc. — 3) n. pr. viror. Gen. 36, 22. Num. 13, 5.

חֲרֵי יוֹנִים pro חֲרָאֵי יוֹנִים *stercora columbarum*, in Chethib 2 Reg. 6, 25 ubi Keri habet דְּבִיוֹנִים quod vid.

חָרִיט m. undè pl. חֲרִיטִים *loculi*, *marsupia* 2 Reg. 5, 23, de ornamentis mulierum Jes. 3, 22. — Rad. חרט in syr. *incidit, insculpsit.* Conf. vicin. חָרַץ, חָרַשׁ, חָרַת.

חָרִיף n. pr. viri Neh. 7, 24. 10, 20, pro quo יוֹרָה Esr. 2, 18.

חָרִיץ m. undè pl. חֲרִיצִים et constr. חֲרִיצֵי; 1) *segmentum* 1 Sam. 17, 18. — 2) *acutus*, ut חָרוּץ; apoc. *tribula acuta* 2 Sam. 12, 31: 2 Chron. 20, 3. — Rad. חָרַץ.

חָרִישׁ masc. suff. חֲרִישׁוֹ; *aratio* 1 Sam. 8, 12, *tempus arationis* Gen. 45, 6. Ex. 34, 21. — Rad. חָרַשׁ.

Digitized by Google

חֲרִישִׁית f. *silens, quieta* Jon. 4, 8. — Rad. חָרַשׁ.

חָרַךְ undè fut. יִחְרֹךְ Prov. 12, 27: *capiet, assequetur;* sic vulgò post interpr. LXX, Vulgat. Chald. et Syr., sed al. *torruit, assavit*, collat. chald. חֲרַךְ *ussit, adussit* quod quidem magis accommodatum videtur, * nisi *interficiet* malis, haud minus congruum, collat. vicino הָרַג *interfecit.* * — Indè

חֲרָכִים m. pl. *clathri, cancelli* Cant. 2, 9.

חָרַם undè part. pass. חָרֵם *simus* (*camus, qui a le nez trop retroussé*) Lev. 21, 18.

Hiph. הֶחֱרִים; infin. הַחֲרִים; fut. יַחֲרִים, convers. וַיַּחֲרֵם; 1) *consecravit, devovit* Deo urbes, homines, et alia quæ in bello contra Cananæos capta destruebantur Lev. 27, 28. Mich. 4, 13. — Hinc 2) *internecioni dedit, disperdidit* Deut. 2, 23. Jos. 8, 26 etc.

Hoph. הָחְרַם; fut. יָחֳרַם; *devotus, consecratus est* Esr. 10, 8., *occisus est* Ex. 22, 19. Lev. 27, 29. — Indè חֵרֶם.

חֵרֶם n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 38.

חֵרֶם n. pr. viri Esr. 2, 32 etc.

חֵרֶם et חֶרֶם (Zach. 14, 11) m. suff. חֶרְמוֹ; plur. חֲרָמִים; 1) *devotio* rei ad internecionem 1 Reg. 20, 42. Zach. 14, 11 etc. — 2) *rete* piscatoris et aucupis Eze. 26, 5. Hab. 1, 16 etc. Metaph. Eccl. 7, 26.

חֲרֹמָה n. pr. urbis regiæ Canaan Num. 14, 45 etc., olim צְפַת Jud. 1, 17.

חֶרְמוֹן n. pr. *Hermon*, jugum Antilibani Jos. 11, 3 etc.

חֶרְמֵשׁ masc. *falx* messoria Deut. 16, 9. 23, 26. — * Rad. חמש *acutus fuit*, inserto ר. Conf. חַלָּמִישׁ.*

חָרָן 1) n. pr. oppidi Mesopotamiæ Gen. 11, 31 etc. — 2) viri 1 Par. 2, 46.

חֹרֹנַיִם n. pr. oppidi moabitici Jes. 15, 5 etc. Nom. gent. חֹרֹנִי Neh. 2, 10, 19, diversum à בֵּית חֹרוֹן p. 92.

חַרְנֶפֶר n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

חֶרֶס cum ה parag. חַרְסָה; 1) *sol* poët. Jud. 8, 13. 14, 18. Job 9, 7, sic legend. Jes. 19, 18. — 2) *scabies* Deut. 28, 27. — Rad. חרס; conf. arab. חרש *scabit, scalpsit.*

חַרְסוּת vel חַרְסִית f. *figlina* officina; undè *porta figlinæ* officinæ Jer. 19, 2. Conf. חֶרֶשׁ — Rad. חרס.

חָרַף; part. act. חֹרֵף, undè cum suff. חֹרְפִי; fut. יֶחֱרַף; 1) pr. forsan ut in arab. *carpsit, decerpsit;* hinc transl. *carpsit conviciis, probris affecit, exprobravit* Ps. 69, 10. Prov. 27, 11. Job 27, 6 etc. — 2) denomin. à חֹרֶף *autumnum et hiemem transegit, hiemavit* Jes. 18, 6.

Niph. part. f. נֶחֱרֶטֶת *probro exposita, projecta* mulier, i. e. marito *tradita*, undè viro *desponsata* Lev. 19, 20. Sic Talmudic. חֲרוּפָה.

Pih. חֵרֵף; inf. חָרֵף; fut. יְחָרֵף; 1) *probris affecit, verbis probrosis provocavit* 1 Sam. 17, 26. Jes. 37, 4, Ps. 42, 11 etc. Constr. cum בְּ et לְ. — 2) seq. נֶפֶשׁ, *vitam projecit, vilem habuit;* hinc *eam periculo exposuit* Jud. 5, 18. — Deriv. seq.

חָרֵף n. pr. viri 1 Par. 2, 31.

חֹרֶף m. *hiems cum autumno*, undè addito קַיִץ *integrum annum* consti-

Digitized by Google

tuit. Gen. 8, 22. Ps. 74, 17 etc. Metaph. *juventus* Job 29, 4.

חֶרְפָּה f. חֶרְפָּת, suff. חֶרְפָּתִי; pl. חֲרָפוֹת, constr. חֶרְפּוֹת; 1) *probrum, opprobrium* Jes. 54, 4. Job 16, 10 etc. Metonym. *objectum opprobrii* Joel 2, 17, Ps. 22, 7 etc. — 2) *pudenda* Jes. 47, 3.

חָרַץ; part. pass. חָרוּץ, pl. חֲרוּצִים; fut. יֶחֱרַץ; 1) pr. *incidit, secuit* ut vicin. חָרַשׁ, חָרַת. Lev. 22, 22: חָרוּץ *decisus, mutilus* Vulgat. *cicatricem habens.* — Hinc 2) *acuit, acuminavit* in formulâ proverbiali Ex. 11, 7: *adversus nullum Israëlitarum acuet canis linguam suam*, i.e. nemo Israëlitas vel leviter offendet. Jos. 10, 21. — 3) *decidit, definivit* 1 Reg. 20, 40. Jes. 10, 22. Job 14, 5. — 4) *alacer, expeditus fuit* 2 Sam. 5, 24.

Niph. part. f. נֶחֱרָצָה et נֶחֱרָצֶת *definitum, decretum* Jes. 10, 23. Dan 9, 26 etc. — Deriv. חָרוּץ, חָרִיץ, חֲרָצָן.

חֲרָצָב m. undè f. pl. חֲרָצָבוֹת *vincula validè adstricta* Jes. 58, 6, trop. *tormina, cruciatus* Ps. 73, 4. — * Rad. חצב ut cognat. חָשַׁב undè חֶשֶׁב *cingulum*, collato vicino חָבַשׁ *ligavit*. Quod ad ח attinet, insertum est, ut sæpè accidit. *

חֲרָצָן m. undè pl. חֲרָצַנִּים *acini*, vel *omphaces* Num. 6, 4. — Rad. חָרַץ.

חָרַק; fut. יַחֲרֹק; *frendit, stridit* dentibus Job 19, 6. Thren. 2, 16. Ps. 112, 10 etc.

חָרַר, pl. חָרוּ; *adustus est, canduit* de metallo Eze. 24, 11, hinc *exarsit* æstu, de ossibus Job 30, 29 (30), de hominibus Jes. 24, 6.

Niph. נֶחַר et נִחַר; fut. יִחַר; *adustus est* Jer. 6, 29. Eze. 15, 5, *arefactus est* Ps. 69, 4.

Pilp. inf. חַרְחַר *accendere* litem Prov. 26, 21. — Deriv. חַרְחֹר et חֲרָרִים m. pl. *loca arida* Jer. 17, 6.

חֶרֶשׁ m. plur. constr. חַרְשֵׁי, suff. f. חַרְשֵׁיהָ; *testa* Lev. 6, 28. Jes. 45, 9 etc., pro כְּלִי חֶרֶשׁ *vas testaceum* Prov. 26, 23. — Rad. חרשׁ vid. in חֵרֶם.

חָרַשׁ; part. act. חֹרֵשׁ, pl. constr. חֹרְשֵׁי; pass. f. חֲרוּשָׁה; inf. constr. חָרֹשׁ, fut. יִחְרַשׁ et יֶחֱרַשׁ; 1) ut cognat. חרט, חָרַץ, חָרַת *incidit, insculpsit* Jer. 17, 1. — 2) *fabricatus est, elaboravit incidendo, exasciando* ligna, lapides, metalla 1 Reg. 7, 14. De Gen. 4, 22, vid. mox inter Deriv. Hinc metaph. *machinatus est* Prov. 6, 14. 12, 20. 14, 22. — 3) *aravit* bos Job 1, 14, homo, seq. בְּ jumenti Deut. 22, 10. Jud, 14, 18 etc. Transl. Hos. 10, 13. Job 4, 8. — 4) *surdus fuit* Mich. 7, 16, it. *obmutuit, siluit*, præsertim de Deo, homines non exaudiente Ps. 35, 22 etc. Ps. 28, 1: *Ne sileas à me*, prægnant. pro *ne silens te avertas à me*.

Niph. fut. f. תֵּחָרֵשׁ *arabitur* Jer. 28, 6. Mich. 3, 12.

Hiph. הֶחֱרִישׁ; part. מַחֲרִישׁ, pl. מַחֲרִישִׁים; fut. יַחֲרִישׁ; 1) *machinatus est* malum 1 Sam. 13, 9. — 2) *surdum egit* 1 Sam. 10, 27, et *mutum egit, siluit* Gen. 34, 9. Ps. 32, 3 etc., hinc *quievit, quietus fuit* Ex. 14, 14, seq. לְ *silentio prætermisit* aliquid Num. 30, 5, etc. et seq. accus. Job 11, 3. Soph. 3, 17: *Pro suo in te amore quiescet*, i. e. condonabit tibi peccata.

Digitized by Google

Hitph. fut. pl. יִתְחָרְשׁוּ *quietos se continebunt* Jud. 16, 2. — Deriv. מַחֲרֵשָׁה, מַחֲרֵשֶׁת, חֲרִישִׁית et seq.

חָרָשׁ m. (pro חֹרֵשׁ); constr. חָרַשׁ; pl. חָרָשִׁים, constr. חָרָשֵׁי; 1) *sculptor* gemmarum Ex. 28, 11. — 2) *faber* ferri, lignorum etc. Ex. 35, 35. Jes. 44, 12 etc. Metaph. Eze. 21, 36.

חֵרֵשׁ (pro חֵרֵשׁ) m. pl. חֵרְשִׁים; *surdus* Ex. 4, 11. Ps. 38, 14 etc. Metaph. Jes. 29, 18.

חָרֶשׁ m. pl. חֲרָשִׁים; 1) *opus fabrile*; hinc *vallis fabrorum*, propè Jerusalem 1 Chron. 4, 14. Neh. 11, 33. — 2) *artificium*, *præstigiæ* Jes. 3, 3. — 2) *silentium*, undè adverb. *silenter*, *clàm* Jos. 2, 1. — 4) n. pr. viri 1 Par. 9, 15.

חֹרֵשׁ m. pr. *incidens*, *secans*, undè forsan *instrumentum quo secatur* (*instrument*, *outil tranchant*) Gen. 4, 22.

חָרֶשׁ m. cum ה local. חָרְשָׁה et additâ præpos. בַּחֲרָשָׁה; pl. חֲרָשִׁים; *sylva*, vel *cædua*, vel ex signif. chald. *implicata*, *condensa* 1 Sam. 23, 15. Jes. 17, 9: 2 Par. 27, 4 etc.

חֲרֹשֶׁת f. 1) *sculptura*, *fabricatio* Ex. 31, 5. 35, 33. — 2) n. pr. loci in Palæstinâ boreali Jud. 4, 2, 13.

חָרוּת undè part. pass. חָרוּת *insculptus* Ex. 32, 16. Conf. חָרַשׁ.

חָרֶת n. pr. sylvæ in tribu Judâ 1 Sam. 22, 5.

חָשִׁיף m. * pr. *decorticatus*, *denudatus*. 1 Reg. 20, 27: חֲשִׁיפֵי עִזִּים *denudati* greges *caprarum*, scilicet pilis præ grandi ætate destituti, i. e. invalidi, imbecilles. Vulgò *parvi*, sed undenam significatio ista? * — Rad. חָשַׂף.

חָשַׂךְ; part. act. חֹשֵׂךְ; imper. חָשֹׂךְ; fut. אֶחֱשֹׂךְ, sed וָאֶחְשֹׂךְ et תַּחְשֹׂךְ; 1) *cohibuit* Gen. 20, 6: 2 Sam. 18, 16. Jes. 58, 1 etc. — Indè 2) *tutum præstitit* ab aliquâ re, *servavit* Prov. 24, 11. Job 33, 18 etc. — 3) *denegavit* Gen. 22, 12, 16. 39, 9. — 4) *pepercit* Jes. 14, 6. Prov. 13, 24, etc. Seq. לְ *reservavit* Job 38, 23.

Niph. fut. יֵחָשֵׂךְ *cohibebitur* Job 16, 2, sed retracto accentu יֵחָשֵׂךְ *reservabitur* Job 21, 30.

חָשַׂף; part. pass. pl. חשופי pro חֲשׂוּפִים; imper. fem. חֲשֹׂפִי; 1) *retexit* velum Jes. 47, 2; hinc *nudavit* Jes. 20, 4. Jer. 49, 10 etc. Metaph. *hausit*, *exhausit* Jes. 30, 14. Agg. 2, 16. — Deriv. חָשִׂיף, מַחְשָׂף.

חָשַׁב; part. act. חֹשֵׁב; fut. יַחְשֹׁב, cum Makkef יַחֲשֹׁב־, plur. in pausâ יַחְשְׁבוּ simulque cum נ parag. יַחְשְׁבוּן; 1) *cogitavit*, *mente agitavit* Gen. 50, 20. Jes. 10, 7; hinc seq. accus. *excogitavit* (*inventer*) Amos 6, 5. Ex. 31, 4, undè חֹשֵׁב *artifex* 2 Par. 26, 15, pecul. *polymitarius* Ex. 26, 1 etc. Plerumque in malam partem *machinatus est* Mich. 2, 3. Ps. 10, 2 etc. Seq. לְ cum infin. *cogitavit*, *molitus est aliquid facere* 1 Sam. 18, 25. Jer. 18, 8 etc. — 2) *æstimavit*, *reputavit* Gen. 38, 15. Jes. 13, 17. Job 13, 24 etc. — 3) *imputavit* aliquid alicui Gen. 15, 6: 2 Sam, 19, 20. Ps. 32, 2. — 4) ut חָבַשׁ (conf. כֶּשֶׂב et כֶּבֶשׂ *agnus*) *ligavit*, *adstrinxit*; indè חֶשֶׁב quod vid.

Niph. נִחְשַׁב; fut. יֵחָשֵׁב; 1) *computatus*, *supputatus est* 2 Reg. 22, 7, seq. לְ, עַל *annumeratus est* Jos. 13, 3: 2 Sam. 4, 2. — 2) *æstimatus*, *reputatus fuit* et constr. cum nominat.

Digitized by Google

Gen. 31, 15. Jes. 40, 15 etc., vel בְּ, כְּ, לְ, עִם, sed tunc *æquiparatus est* Jes. 2, 22. Thren. 4, 2. Job 18, 3. Ps. 88, 5 etc. — 3) *imputatus est* Lev. 7, 18. Ps. 106, 31 etc.

Pih. חִשֵּׁב; fut. יְחַשֵּׁב; 1) *cogitavit, meditatus est* Ps. 73, 16, *excogitavit* aliquid Prov. 16, 9, *machinatus est* malum Dan. 11, 24. Hos. 7, 15 etc. Etiam de rebus inanimat. ut Jon. 1, 4: *navis excogitabat* (i. e. *in eo erat*) ut frangeretur. — 2) *computavit, supputavit* Lev. 25, 27: 2 Reg. 12, 16 etc. — 3) *æstimavit, reputavit* Ps. 77, 6. 119, 59.

Hithp. fut. in pausâ יִתְחַשָּׁב *annumerabit se* Num. 24, 9. — Deriv. מַחֲשָׁבָה et seq.

חֵשֶׁב m. *cingulum* quo Ephod infra axillas corpori adstringebatur, inquit Braun (De vestit. sacerd. Hebr.) Ex. 28, 8. 29, 5. Lev. 8, 7 etc. Vulgat. *textura*. — Alii ab opere *polymito*, alii ab *artificioso* dictum esse volunt חֹשֶׁב. Sed. vid. Rad. חָשַׁב.

חַשְׁדְּנָה n. pr. viri Neh. 8, 4.

חֲשַׁבְיָה n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

חֶשְׁבּוֹן m. 1) *ratio, intelligentia, prudentia* Eccl. 7, 25, 27. 9, 10. — 2) n. pr. urbis Num. 21, 25. Jos. 13, 17 etc.

חֹשְׁבוֹן m. undè pl. חֹשְׁבֹנוֹת 1) *machinæ bellicæ* 2 Par. 26, 15. — 2) *artes, machinationes* pravæ Eccl. 7, 29.

חֲשַׁבְיָה, חֲשַׁבְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 6, 30. Esr. 8, 19 etc.

חֲשַׁבְנָה n. pr. viri Neh. 10, 26.

חֲשַׁבְנְיָה n. pr. viror. Neh. 3, 10. 9, 5.

חָשָׁה; infin. constr. חָשׁוֹת fut. יֶחֱשֶׁה; ut vicin. חָסָה, *siluit* Ps. 107, 29. Eccl. 3, 7; metaph. *quievit, cessavit* Jes. 62, 1. Ps. 28, 1 etc.

Hiph. הֶחֱשָׁה; imper. pl. הַחֲשׁוּ pro חַחֲשׁוּ; part. pl. מַחְשִׁים; sed fut. f. conv. וַתַּחַשׁ Job 31, 15, vid. in חוּשׁ; 1) *silere fecit, sedavit* Neh. 8, 11. — 2) intrans. *siluit* Jud. 18, 9. Ps. 39, 3 etc.; hinc *quievit* 1 Reg. 22, 3. Jes. 57, 11.

חֻשׁוּב n. pr. viror. 1 Par. 9, 14. Neh. 3, 11 etc.

חֲשׁוּקִים, vid. חֲשֻׁקִים.

חֲשִׁיכָה, vid. חֲשֵׁכָה.

חָשַׁךְ; fut. יֶחְשַׁךְ; *obscurus, obscuratus, obtenebratus fuit* Ex. 10, 15. Jes. 5, 30. Eccl. 12, 3 etc.

Hiph. הֶחְשִׁיךְ; part. מַחְשִׁיךְ; fut. יַחְשִׁיךְ et יַחְשֵׁךְ; 1) *obscuravit* Amos. 5, 8. 8, 9; metaph. Job 38, 2. — 2) intrans. *obscurus fuit* Jer. 13, 16. Ps. 139, 12. — Deriv. seq.

חָשֵׁךְ m. undè pl. חֲשֻׁכִּים *obscuri, ignobiles* Prov. 22, 29.

חֹשֶׁךְ m. suff. חָשְׁכִּי; *caligo, tenebræ* Gen. 1, 2. Ex. 10, 21 etc. Metaph. *ignorantia* Job 37, 19, *tristitia* Eccl. 5, 16, *miseria, pernicies* Jes. 9, 1. Ps. 18, 29. Eccl. 11, 8 etc. Conf. אוֹר.

חֲשֵׁכָה et חֲשִׁיכָה f.; constr. sine Daguesch leni in כ, חֶשְׁכַּת; pl. חֲשֵׁכִים; id. Gen. 15, 12. Jes. 50, 10. Ps. 18, 12. 139, 12 etc.

חָשְׁכָה f. id. Mich. 3, 6.

חָשַׁל ut חָלַשׁ *prostravit, debilitavit;* hinc Niph. part. pl. נְחֻשָׁלִים *debilitati* Deut. 25, 18.

חַשְׁמַל vel חַשְׁמָל m. cum ה parag. חַשְׁמַלָּה vel חַשְׁמָלָה; *æs læve*, i. e. politum Eze. 1, 14, 27. 8, 2. LXX et

Digitized by Google

Vulgat. *electrum*, al. *metallum ex ære et auro conflatum*, sed 8, 7 eodem contextu legitur נְחֹשֶׁת קָלָל *æs læve*. — Quoad etymon, compos. videtur ex נָחַשׁ (abjecto נ per aphæresin) pro נְחֹשֶׁת, et ex מלט vel מלץ in arab. *glaber, lævis fuit*.

חָשֻׁם n. pr. viri Esr. 2, 19 etc.

חֶשְׁמוֹן n. pr. oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 27.

חַשְׁמוֹנָה n. pr. castramet. Israëlit. in deserto Num. 33, 29.

חַשְׁמַנִּים m. pl. *magnates*, Ps. 68, 32. — Rad. חשם in arab. *magnum famulitium habuit*.

חֹשֶׁן m. *pectorale* summi pontificis; quadratum erat et intus cavum; in hâc cavitate inclusa erant *Urim* et *Tummim*; adhærebant prætereà annuli, catenulæ lapidesque pretiosi. Ex. 25, 7 etc. Lev. 8, 8 etc. LXX λογεῖον. — Rad. חשן *omina captavit, auguratus est*, collat. נָחַשׁ, juxta quosd. veter. lexicographos; aliis est, ut arab. חسن *pulcher fuit*, sed parùm probabil.

חָשַׁק ut vicin. חָזַק *adhæsit*, metaph. *addictus fuit* alicui, *summo amore amplexus est* eum, seq. בְּ Gen. 34, 8. Deut. 7, 7 etc. Jes. 38, 17: *amasti vitam meam è foveâ interitûs*, prægn. pro *amans extraxisti è foveâ*. — 2) cum לְ antè infin. *placuit, libuit ei* aliquid facere 1 Reg. 9, 19: 2 Par. 8, 6.

Pih. חִשֵּׁק (denom. à חֲשָׁקִים) *perticis conseruit, conjunxit* Ex. 38, 28.

Puh. part. pl. מְחֻשָּׁקִים *perticis juncti, conserti* Ex. 27, 17. — Deriv. sequuntur.

חֵשֶׁק m. suff. חִשְׁקִי; *desiderium, deliciæ* 1 Reg. 9, 1. Jes. 21, 4 etc.

חַשֻּׁקִים et חֲשׁוּקִים m. pl. *perticæ* conserentes columnas tabernaculi sacri et aulæa sustinentes Ex. 27, 10 etc.

חִשֻּׁקִים m. pl. *radii rotæ*, quibus modiolus et apsis conjunguntur 1 Reg. 7, 33.

חַשְׂרָה vel חֲשָׂרָה f. undè constr. חַשְׂרַת; *congregatio, collectio* 2 Sam. 22, 12, in parallel. Ps. 18, 12 est חֲשֵׂכָה q. vid in חֲשֵׂכָה.

חַשְׁרִים m. pl. *modioli* rotæ, in quibus radii congregantur 1 Reg. 7, 3. — Rad. חשר in arab. *congregavit*.

חֲשַׁשׁ m. *gramen torridum, fœnum* Jes. 5, 24. 33, 11. — Rad. חשש, conf. קָשַׁשׁ.

חַת m. suff. חִתְּכֶם; pl. חַתִּים; 1) *fractus* 1 Sam. 2, 4, metaph. *consternatus* Jer. 46, 5. — 2) *terror* Gen. 9, 2. Job 41, 25. — Rad. חתת.

חֵת n. pr. viri Cananæi, à quo nomen accepit tribus Cananæa, dicta quoque modò בְּנֵי חֵת, modò חִתִּי, pl. חִתִּים. Gen. 10, 15. Deut. 7, 1. Jos. 1, 4 etc. Latiùs de totâ Cananitarum gente 2 Reg. 7, 6.

חָתַה; part. act. חֹתֶה; inf. constr. לְחַתּוֹת; fut. יַחְתֶּה; *cepit, accepit* Jes. 30, 14. Ps. 52, 7. Prov. 6, 27, sed 25, 22 prægn. dicitur, pro *cepit et coacervavit*. — Indè מַחְתֶּה.

חִתָּה f. undè constr. חִתַּת; *terror* Gen. 35, 5. — Rad. חתת.

חִתּוּל m. *fascia* Ex. 30, 21. — Rad. חָתַל.

חַתְחַתִּים pl. m. *terrores* Eccl. 12, 5. — Rad. חתת.

חִתִּי, vid. חֵת.

Digitized by Google

חִתִּית f. suff. חִתִּיתוֹ Eze. 32, 32, ubi Keri habet חִתִּיתִי, *terror* Eze. 32, 23, 26, sed 26, 17 : *terror eorum* i. e. *terror quem incutiunt.* — Rad. חָתַת.

חָתַךְ *concidit*, *incidit* ut apud Chald. et Rabbin. Indè Niph. נֶחְתַּךְ *decisum, definitum est* Dan. 9, 24.

חָתַל undè Puh. חֻתַּל *fasciis involutus fuit* Eze. 16, 4, et Hoph. inf. abs. הָחְתֵּל *fasciis involvendo*, ibid. — Deriv. חִתּוּל et

חִתֻּלָה f. suff. חִתֻּלָתוֹ *fascia ejus* Job 38, 9.

חֶתְלֹן n. pr. oppid. in Syriâ Damasc. Eze. 47, 15. 48, 1.

חָתַם; part. act. חֹתֵם, pass. חָתוּם et חָתֵם, pl. חֲתוּמִים et חֲתֻמִים; inf. abs. חָתוֹם; imper. חֲתֹם; fut. יַחְתֹּם; 1) *sigillo signavit*, *obsignavit* (conf. vicin. אָטַם, חָטַם) 1 Reg. 28. 1. Jer. 32, 10, 44 etc. Hinc — 2) *perfecit*, *complevit* Eze. 28, 12. Dan. 9, 24. — 3) *clausit*, *conclusit*, *recondidit*, Deut. 32, 34. Cant. 4, 12 seq. בְּעַד Job 9, 7 : *obsignat stellas* i. e. veluti sigillo apposito obtegit eas ne solitam lucem emittant; seq. בְּ Job 33, 16 : *admonitionem eorum obsignat.* i. e. forsan : altè menti eorum imprimit; et Job 37, 7 : *manum omnis hominis obsignat*, i. e. impedit quominùs homo eâ uti possit ad laborandum.

Niph. נֶחְתַּם; inf. absol. נָחְתוֹם; *obsignatum est* Esth. 3, 12. 8, 8.

Pih. pl. חִתְּמוּ לָמוֹ *concluserunt sibi* domos, vel latebras, i. e. latitant Job 24, 16.

Hiph. הֶחְתִּים *obstructus fuit* Lev. 15, 3. — Deriv. seq.

חֹתָם, vid. חוֹתָם *sigillum.*

חֹתֶמֶת id. Gen. 38, 25.

חָתָן; m. constr. חֲתַן, suff. חֲתָנוֹ; pl. חֲתָנִים, undè cum suff. חֲתָנָיו; 1) *sponsus* Jes. 62, 5. Ps. 19, 6; de Ex. 4, 25 : חֲתַן דָּמִים *sponsus sanguinum*, vid. quæ dixi in *Le Pentat.* etc. Exode, pag. 27, 32, 33. — 2) *gener* Gen. 19, 12. Jud. 15, 6. — 3) *affinis* 2 Reg. 8, 27. — Indè חֲתֻנָּה et forsan

חָתַן, undè part. act. חֹתֵן, suff. חֹתְנוֹ, חֹתְנֵךְ; * Ex. 3, 1 (et ubicumque de Moysis affini agitur), vulgò *socer*, *pater uxoris*, sed probab. *frater uxoris*; rationes attuli in *Le Pentat.* etc. Exode, pag. 28, 29. — 2) *socer* Jud. 19, 4 seq.; sed nota ibidem חֹתְנוֹ explicari per אֲבִי נַעֲרָה *pater puellæ*, quòd profectò non egisset auctor, si חֹתֵן per se ipsum *socerum* tantum modò significaret. * — Fem. חֹתֶנֶת undè cum suff. חֹתַנְתּוֹ *socrus ejus* Deut. 27, 23.

Hithp. חִתְחַתֵּן; fut. יִתְחַתֵּן *affinitatem iniit* cum aliquo, filiam ejus in matrimonium ducendo, vel suam ipsius tradendo; constr. cum אֶת, בְּ, לְ, Gen. 34, 9. Jos. 23, 12 : 2 Chron. 18, 1 etc.

חֲתֻנָּה f. undè cum suff. חֲתֻנָּתוֹ *nuptiæ ejus* Cant. 3, 11.

חָטַף ut חָטַף; fut. יַחְטֹף; *rapiet* Job 9, 12. — Indè

חֶטֶף m. pr. *rapina*, hinc *prædo* Prov. 23, 28, pro אִישׁ חֶטֶף.

חָתַר; imper. חֲתֹר; fut. יַחְתֹּר, *perrupit*, *perfodit* seq. בְּ Eze. 8, 8 etc. *irrupit* seq. accus. Job. 24, 16, בְּ Amos 9, 12, metaph. *remigavit* Jon. 1, 13. — Deriv. מַחְתֶּרֶת.

חָתַת; pl. חַתּוּ, imper. pl. חַתּוּ;

Digitized by Google

fractus, contritus est, hinc metaph. *territus, consternatus fuit* Jes. 20, 5. Jer. 8, 9. Job 32, 15 etc.

Niph. נִחַת (quod formâ suâ convenit cum Niph. et Pih. verbi נָחַת); fut. יֵחַת, cum ה parag. יֵחַתָּה; *fractus, confractus est* Jes. 7, 8. 51, 6, metaph. *territus est*, seq. מִן *aliquâ re* Jes. 30, 31. 31, 4. Jer. 10, 2, seq. מִפְּנֵי *ab aliquo timuit* Jer. 1, 17. Eze. 2, 6. 3, 9.

Pih. חִתַּת, 2 pers. חִתַּתָּ pro תִּתַּתָּ; 1) intrans. *perfractus est* Jer. 51, 57. — 2) *terruit* Job 7, 14.

Hiph. הִחְתִּית et defectiv. הֵחִתִּית, undè 2 pers. הֶחִתֹּתָ, 1 pers. הֶחִתֹּתִי; fut. יָחֵת; undè cum suff. יְהִתֵּנִי, cum suff. pl. f. יְחִיתֵן pro יְחִתֵּן; *fregit, contrivit* Jes. 9, 3, metaph. *terruit* Jer. 1, 17. 49, 37. Hab. 2, 17. Job 31, 34. — Deriv. חֵת, חִתָּה, חִתִּית, חִתְחִתִּים, מְחִתָּה et

חֲתַת m. 1) *terror* Job 6, 21. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 23.

ט

ט nona alphabeti littera, hebraïcè טֵת *Tét*, vel *Thêth* cum aspiratione sonans; in numeralibus valet *novem*. — Permutatur cum צ, ת et ד; quæ permutationes constant, præsertim ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur.

טאט, vid. טוּא.

טְבְאַל, in pausâ טָבְאַל, n. pr. viror. Jes. 7, 6. Esr. 4, 7.

טְבוּלִים m. pl. *mitræ, tiaræ* Eze. 23, 15. — Rad. טָבַל *tinxit*; sic vulgò, sed potius ab æthiop. טבלל *involvit, obvolvit fasciis*.

טַבּוּר m. vulgò post LXX, Vulgat. et ex Talmudistarum usu *umbilicus*, sed forsàn *quilibet locus editus, mons* ut in Samarit. Jud. 9, 37, ubi respondet רֹאשֵׁי הֶהָרִים *cacuminibus montium* vers. 36; sed. Eze. 38, 12 terram sanctam, signat quam reliquis terris eminentiorem habebant Hebræi, conf. 6, 2. 33, 28. 35, 12. 38, 8. — Rad. טבר ferè id quod vicin. צָבַר *congessit, coacervavit*.

טָבַח; part. pass. טָבוּחַ; infin. constr. et imp. טְבַח; 1) *mactavit, jugulavit* animal ad esum (conf. cognat. זָבַח) Gen. 43, 16. Prov. 9, 2 etc. — 2) *occidit, interfecit* homines Eze. 21, 15. Thren. 2, 11 etc. — Deriv. מַטְבֵּחַ et seq.

טַבָּח m. pl. טַבָּחִים; pr. *mactator*, hinc 1) *coquus* 1 Sam. 9, 23, 24. — 2) *carnifex, satelles regius*, cujus erat sontes trucidare Gen. 37, 36: 2 Reg. 25, 8 etc.

טֶבַח m. suff. f. טִבְחָהּ; 1) *mactatio* Jes. 53, 7. Prov. 7, 22, it. *cædes* Jes. 34, 2. Jer. 48, 15 etc. — 2) metonym. *animal mactatum. epulæ ex eo paratæ* Gen. 43, 16. Prov. 9, 2. — 3) n. pr. viri Gen. 22, 24.

טַבָּחָה f. undè pl. טַבָּחוֹת *coquæ* 1 Sam. 8, 13.

טִבְחָה f. suff. טִבְחָתִי; 1) *mactatio* Jer. 12, 3. Ps. 44, 23. — 2) meton. *animal mactatum* 1 Sam. 25, 11.

טִבְחַת nom. propr. oppid. Syriæ, vid. בֶּטַח.

טָבַל; part. act. טֹבֵל; fut. יִטְבֹּל; 1) *tinxit, intinxit, immersit* Gen. 37, 31. Lev. 9, 9. Ruth 2, 14 etc. — 2) intrans. *immersit se* 2 Reg. 8, 15.

Digitized by Google

Niph. נִטְבַּל *intinctus, immersus est* Jos. 3, 15. — Deriv. טְבוּלִים

טְבַלְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 11.

טָבַע; fut. יִטְבַּע, cum ה parag. et in pausâ יִטְבָּעָה; *immersus, demersus, submersus fuit* Jer. 38, 6. Ps. 9, 16 etc., it. *infixus est* lapis in fronte 1 Sam. 17, 49.

Puh. טֻבַּע *submersus est* Ex. 15, 4.

Hoph. הָטְבַּע id. Jer 38, 22, it. *infixus fuit* Job 38, 6. Prov. 8, 25. — Indè

טַבַּעַת f. suff. טַבַּעְתּוֹ; pl. טַבָּעוֹת; constr. טַבְּעוֹת, suff. טַבְּעֹתֵיהֶם; 1) *annulus sigilli* Gen. 41, 42. Esth. 3, 10. — 2) *annulus* quivis, sigillo carens Ex. 25, 26. 35, 22 etc. — 3) Plur. טַבָּעוֹת n. pr. viri Esr. 2, 43.

טַבְרִמּוֹן n. pr. viri 1 Reg. 15, 18.

טַבָּת n. pr. oppid. in tribu Ephraïm Jud. 7, 22.

טֵבֵת *Tebeth*, mensis Hebræorum decimus, à Januarii novilunio ordiens Esth. 2, 16. Vid. Hieron. in Eze. 39, 1.

טָהוֹר m. constr. טְהוֹר et טָהֳר; pl. טְהוֹרִים; f. טְהֹרָה, pl. טְהֹרוֹת; 1) *mundus, purus* physico et morali sensu Gen. 7, 2. Lev. 13, 17. Ps. 12, 7 etc. — 2) subst. *puritas* Prov. 22, 11. — Rad. sequitur.

טָהַר; f. טָהֲרָה, in pausâ טָהֳרָה; imper. טַהֲר, in pausâ טָהֳר; fut. יִטְהַר; pr. *nituit, splenduit* ut vicin. צָהַר, זָהַר; hinc *purus fuit, factus est* physico et morali sensu Lev. 7, 19: 2 Reg. 5, 12. Job 4, 17. Prov. 20, 9 etc.

Pih. טִהֵר; partic. מְטַהֵר; infin. constr. טַהֵר, cum. suff. טַהֲרִי; imper. טַהֵר, cum. suff. טַהֲרֵנִי; fut. יְטַהֵר; 1) *purgavit* populum, regionem etc. Eze. 24, 13. 39, 12. Mal. 3, 3 etc. — 2) *mundum declaravit* Lev. 13, 6. Ps. 51, 4 etc.

Puh. part. f. מְטֻהָרָה *mundata* Eze. 22, 24.

Hithp. הִטַּהֵר (pro הִתְטַהֵר), pl. in pausâ הִטַּהֲרוּ (mutato priore Kamets ante aliud, propter euphoniam, in Segol); part. מִטַּהֵר, pl. מִטַּהֲרִים; imp. pl. הִטַּהֲרוּ; fut. יִטַּהֵר; *mundavit se* Gen. 35, 2. Lev. 14, 4. Esr. 6, 20 etc. — Deriv. טָהוֹר et seq.

טֹהַר m. suff. f. טָהֳרָה; 1) *nitor ætheris* Ex. 24, 10. — 2) *purificatio* Lev. 12, 4, 6.

טֹהַר m. undè cum suff. טָהֳרוֹ *splendor ejus* Ps. 89, 45.

טָהֳרָה fem. constr. טָהֳרַת; suff. טָהֳרָתוֹ; 1) *mundities* 2 Par. 30, 19. — 2) *purificatio* Lev. 13, 35. 14, 2. Neh. 12, 45 etc. Lev. 12, 4, 5: *sanguis purificationis* i. e. à quo puerpera purificanda erat.

טוּא vel טוֹא forsan *lutosus fuit*, collat. arab. טַאאת *lutum*. Indè טָאטָא *lutum everrit* Jes. 14, 23. — Deriv. מַטְאֲטֵא.

טוֹב infin. et præt. cujus plur. טָבוּ (fut. repeti solet à יָטַב); 1) *bonum esse*; sed semper impers. in formulis — a) טוֹב לִי *bonum mihi est, benè cedit mihi, benè valeo*; hoc sensu seq. אֶל 1 Sam. 20, 11. — b) טוֹב בְּעֵינַי *placet mihi*; et ità seq. לְ Job 10, 3, et עַל in Esth. Neh. et Par. — 2) *pulchrum, suavem esse* Num. 24, 5. Cant. 4, 10. — 3) *hilarem, lætum esse* 1 Sam. 25, 36: 2 Sam. 13, 28. Esth. 1, 10.

Hiph. הֵטִיב, 2 pers. הֵטִיבוֹת (Fre-

Digitized by Google

quentior est forma הֵיטִיב à יָטַב); 1) *benè*, *rectè fecit* aliquid 1 Reg. 8, 18: 2 Reg. 10, 30. — 2) *benefecit* alicui Eze. 36, 11. — 3) *ornavit* Hos. 10, 1. — 4) *exhilaravit* Eccl. 11, 9. — Deriv. seq.

טוֹב m. suff. טוֹבָם; plur. טוֹבִים; constr. טוֹבֵי; f. טוֹבָה, constr. טוֹבַת, suff. טֹבָתָם; pl. טֹבוֹת; suff. טוֹבֹתָיו; 1) *bonus* physico sensu Ex. 3, 8: 2 Reg. 3, 19, morali Jes. 5, 20. Thren. 3, 25: Prov. 22, 9: טוֹב עַיִן *homo benigni oculi* i. e. misericors; לֹא טוֹב *malus*, *improbus* Prov. 18, 5. 20, 23. Subst. *bonum*, *honestum* Deut. 6, 24. Job 7, 7, et adverb. *benè*, *rectè* Ruth 3, 13: 2 Sam. 3, 13; hinc עָשָׂה טוֹב *bonum*, *honestum fecit*, *benè egit*, *honestè vixit*, hinc עָשָׂה טוֹב עִם *benignè egit cum* aliquo. Formulas quasdam prætermittimus, quarum aliæ intellectu facillimæ sunt, aliæ jam expositæ, ubi de Radice egimus. — 2) *pulcher*, *formosus* de hominibus Gen. 6, 2. Ex. 2, 2, de rebus Gen. 1, 4, 12 seq. Jes. 5, 9 etc. — 3) *jucundus*, *suavis* Gen. 3, 6. Cant. 1, 2. Ps. 133, 2 etc. — 4) *felix* Jes. 3, 10. Eccl. 5, 4 etc. — 5) *eximius*, *præstans* Ps. 69, 17. 109, 21. — 6) *hilaris*, *lætus* 1 Reg. 8, 66. Esth 8, 8 etc. — 7) n. pr. regionis Jud. 11, 3: 2 Sam. 10, 6.

טוֹב אֲדֹנִיָּהוּ n. pr. viri 2 Par. 17, 8.

טוּב m. suff. טוּבוֹ; 1) *bonitas* rei Ps. 119, 66, Dei, *benignitas* divina Jer. 31, 14. Ps. 25, 7 etc. — 2) *optimum*, *præstantissimum* alicujus rei Gen. 45, 18, 20 etc. — 3) *bona*, *opes*, *divitiæ*, *res pretiosæ* Gen. 24, 10. Deut. 6, 11. — 4) *formositas* Hos. 10, 11, *splendor* divinus Ez. 33, 19. — 5) *felicitas* Job 20, 21. 21, 16. Prov. 11, 10. Ps. 128, 5. — 6) *hilaritas* Deut. 28, 47. Jes. 65, 14.

טוּבָה f. suff. טוּבָתְךָ; 1) *bonum*, *pars bona* Ps. 86, 17. Neh. 5, 19. 13, 31 etc. — 2) *benignitas* Ps. 65, 12. — 3) *bona*, *opes* Eccl. 5, 10. — 4) *felicitas* Ps. 16, 2. 106, 5.

טוֹבִיָּה et טוֹבִיָּהוּ n. pr. viror. Zach. 6, 10. Esr. 2, 60. Neh. 2, 10.

טָוָה 1) pr. ut in arab. *convolvit*, *contorsit*, hinc *nevit* Ex. 35, 25. — 2) *famem passus est*, *jejunavit*, collat. chald. טָוְתָא *jejunium* et arab. طَوِيَ *fames*. Notat. Schultens (ad Haririi Consess. pag. 4, 136, 142) Arabes viscera vacua longâque inediâ collapsa dicere *complicari*, *convolvi*. — Deriv. מָטְוֶה.

טוּחַ; præt. טָחָה et טַח Jes. 44, 18 (tanquam à טָחַח); part. act. טָח undè plur. טָחִים, constr. טָחֵי; *obducere*, *oblinere* parietem calce Lev. 14, 42: 1 Par. 29, 4 etc. Cum dupl. accus. Eze. 13, 10 etc. Metaph. Jes. 44, 18.

Niph. infin. הֵטוּחַ *oblini*, *obduci* Lev. 14, 43, 48. — Deriv. טִיחַ, טָחוֹת.

טוֹטָפוֹת f. pl. *frontalia* in quibus sententias ex lege petitas Moyses inscribi voluit Ex. 13, 16. Deut. 6, 8. 11, 18. In Nov. Testam. φυλακτήρια, apud Rabb. תְּפִלִּין vocantur, et sunt schedæ membranaceæ, quas fronti carpoque sinistro alligatas Judæi inter precandum gestare solent. — Rad. est forsan טוף ut in arab. *circumdedit*; conf. chald. טוּטָפָא, טוּטָפְתָּא *armilla*, *tiara*.

Digitized by Google

טוּל in Kal inusit.

Hiph. הֵטִיל, 1 pers. הֲטִלְתִּי; imper. plur. cum suff. הַטִּילֻנִי, fut. יַטִּיל, convers. וַיַּטֵּל; *jecit, dejecit, ejecit, projecit, immisit* 1 Sam. 18, 11. Jer. 16, 13. Jon. 1, 4 etc.

Hoph. הוּטַל; fut. יוּטַל et יֻטַל; *prostratus, jactus, ejectus est* Jer. 22, 28. Ps. 37, 24. Job 41, 1. Prov. 16, 33.

Pilp. טִלְטֵל, undè part. cum suff. מְטַלְטֵלְךָ *projiciens te* Jes. 22, 17. — Deriv. טַלְטֵלָה.

טוּר m. pl. טוּרִים et טֻרִים, constr. טוּרֵי; 1) *paries circumductus* (german. *Ringmauer*), *septum* Eze. 46, 23. — 2) *ordo, series* Ex. 28, 17 seq. 39, 10 seq. — Rad. טור *circumdedit* ut vicin. תוּר, דוּר.

טוּשׁ, undè fut. יָטוּשׁ *volat* de aquilâ Job 9, 26.

טָחַח forsan ut in arab. طَحَا *expandit*, hinc Pihl. טִחֲהָה et altero ח mutato in ו (ut in Hithp. verbi שָׁחָה) טִחְוָה; undè part. pl. constr. מְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת: *extendentes arcum, sagittarii* Gen. 21, 16.

טְחוֹת f. pl. *præcordia, renes*, sic plerique; undè Ps. 21, 8: *veritatem desideras in præcordiis* (hominis), et Job 38, 36: *quis posuit in præcordiis* (tuis). Quod optimè cum præcedenti versu connectitur; alii tamen *occulta, abscondita*, vertunt. — Rad. טוּחַ.

טְחוֹן m. *mola* manuaria Thren. 5, 13. — Rad. טָחַן.

טְחוֹרִים m. pl. constr. טְחוֹרֵי, suff. טְחוֹרֵיכֶם; *mariscæ, tumores ani*, vel *ani* ipsi 1 Sam. 6, 11, 17, et in Keri pro Chethib עֲפָלִים, Deut. 28, 27: 1 Sam. 5, 6, 9. — Rad. טחר forsan *promicuit*, collat. arab. طَهَر *conspicuus fuit*.

טַחַח, undè טַח, vid. טוּחַ

טָחַן; part. act. טֹחֵן; infin. abs. טָחוֹן; imper. f. טְחֲנִי; fut. יִטְחַן; *contrivit* Ex. 32, 20, hinc *moluit* Num. 11, 8. Deut. 9, 21. Jud. 16, 21, metaph. *moluit faciem pauperis* i. e. oppressit eum Jes. 3, 15. Hoc verbum significat *duram servitutem*; et etiam abjectissimam sortem illam, quâ mulieres in pistrinis ad molas versandas cogebantur; conf. Ex. 11, 5. Jes. 47, 2. Hoc sensu tàm commodè intelligitur Job 31, 10, quàm de venereo coitu. — Deriv. טְחוֹן et seq.

טַחֲנָה f. *mola* Eccl. 12, 4.

טחנות f. pl. *molitrices, molares dentes* Eccl. 12, 3.

טִיחַ m. *tectorium* Eze. 13, 12. — Rad. טוּחַ.

טִיט m. 1) *cœnum, lutum* 2 Sam. 22, 43. Job 41, 22. — 2) *argilla* Jes. 41, 25. Nah. 3, 14. — Rad. טוּט

טִירָה f. constr. טִירַת; pl. טִירוֹת, suff. טִירוֹתָם, טִירוֹתֵיהֶם; pr. *murus circumductus* (conf. טוּר), dein *locus muro, pariete septus*, undè *arx, propugnaculum* Cant. 8, 9, * it. *series tentoriorum* unius tribûs Gen. 25, 16. Num. 31, 10. Eze. 25, 4. Ps. 69, 26: 1 Par. 6, 39. * — Rad. טוּר.

טַל m. in pausâ טָל; suff. טַלָּם; *ros* Gen. 27, 28. Jes. 26, 19. Zach. 8, 12 etc. — Rad. טָלַל.

טָלָא undè part. pass. טָלוּא, pl. טְלָאִים, f. טְלוּאָה, pl. טְלָאוֹת; *assuit, resarsiit, ex multis pannis consuit*

Digitized by Google

sicque *maculis grandioribus* i.e. panno assuto similibus, *distinxit* (conf. german. *Fleck* maculam et panni frustum assutum notans). Gen. 30, 32 seq. Eze. 16, 16.

Puh. part. מְטֻלָּא, undè plur. f. מְטֻלָּאוֹת *resartæ* de calceis Jos. 9, 5.

טְלָאִים, vid. טְלִי et טֶלֶם.

טָלֶה m. constr. טְלֵה; *agnellus* 1 Sam. 7, 9. Jes. 65, 23. — Rad. טלד forsan et syr. טלא *recens fuit.*

טַלְטֵלָה f. *projectio* Jes. 22, 17. — Rad. טול.

טְלִי m. undè pl. טְלָאִים pro טְלִיִּים; *agnelli* Jes. 40, 11.

טָלַל, 1) *leviter humectavit* ut in arab., vel potius denom. à טַל, *rore humectavit.* — 2) ut vicin. צָלַל, *obumbratus est, tectus est;* undè Pih. fut. cum suff. יְטַלְּלֵנוּ *conteget illud* Neh. 3, 15. — Deriv., saltem quoad formam, טַל.

Pilp. טִלְטֵל, vid. in טול.

טֶלֶם n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15. 24, juxta plures id quod טְלָאִים 1 Sam. 15, 4.

טַלְמוֹן n. pr. viri Esr. 2, 4 etc.

טָמֵא; 2 pers. f. טָמֵאת; infin. טָמְאָה; fut. יִטְמָא; *immundus, impurus, pollutus fuit,* præsertim immunditie leviticâ Lev. 11, 24 seq. Eze. 22, 4 etc.

Niph. נִטְמָא, 2 pers. f. נִטְמֵאת, m. pl. נִטְמֵאתֶם et נִטְמַתֶּם; part. pl. נִטְמְאִים; *polluit se* Num. 5, 13. Eze. 20, 30. Hos. 5, 3 etc.

Pih. טִמֵּא; inf. constr. טַמֵּא, cum suff. טַמַּאֲכֶם; fut. יְטַמֵּא; 1) *polluit, impuravit* Lev. 15, 31, hinc *profanavit* templum Ps. 79, 1, *stupravit* Gen 34, 5. Eze. 18, 6, etc. — 2) *immundum declaravit* Lev. 13, 3. 8, 11 etc. — 3) *contaminari se passus est* Eze. 20, 26.

Puh. part. f. מְטֻמָּאָה *polluta* Eze. 4, 14.

Hithp. הִטַּמֵּא pro יִתְטַמֵּא, undè fut. יִטַּמָּא pro יִתְטַמָּא; *polluit se*, seq. בְּ vel לְ *aliquâ re* Lev. 11, 24, 43 etc. — Hothp. הֻטַּמָּא id. Deut. 24, 4. — Deriv. seq.

טָמֵא m. constr. טְמֵא; pl. טְמֵאִים; fem. טְמֵאָה, constr. טְמֵאַת, *pollutus, impurus* immunditie leviticâ Lev. 5, 2. Deut. 14, 19, morali Eze. 22, 5. Job 14, 4.

טָמְאָה fem. constr. טָמְאַת, suff. טָמְאָתֵךְ; pl. constr. טִמְאַת, suff. טֻמְאוֹתֵיכֶם; 1) *immundities, impuritas* Lev. 5, 3. 7, 21. — 2) meton. *res immunda* Lev. 16, 19. Jud. 13, 7, 14: 2 Chron. 29, 16.

טָמָה ut טָמֵא *pollutus fuit;* hinc נִטְמִינוּ *sordiuimus*, ut optimè Vulgat. Job 18, 3.

טָמַן; part. pass. טָמוּן, pl. טְמֻנִים, constr. טְמוּנֵי; fem. טְמוּנָה; infin. constr. טְמוֹן, suff. טָמְנוֹ; imper. טְמוֹן, suff. טְמָנֵהוּ; fut. יִטְמֹן; *abdidit, abscondit* Gen. 35, 4. Jos. 2, 6. Job 31, 33 etc. Seq. לְ *reservavit* Job. 20, 26. *Abscondit laqueum, rete* i. e. insidias struxit Ps. 9, 16. 140, 6 etc. Prov. 19, 24: *abscondit piger manum suam in paropsidem*, i. e. immissam recipere cunctatur, summâ cum tarditate epulatur.

Niph. imper. הִטָּמֵן *absconde te* Jes. 2, 10.

Hiph. fut. יַטְמִין *abscondet* 2 Reg. 7, 8. — Deriv. מַטְמוֹן.

Digitized by Google

טֶנֶא m. suff. טַנְאֶךָ; ut Chald. צְנָא, *corbis, canistrum* Deut. 26, 2, 4. — Rad. שנא.

טָנַף ut in chald. et syr. *inquinatus, pollutus est;* hinc Pih. fut. cum suff. אֲטַנֵּפֵם *inquinabo eos* Cant. 5, 3.

טָעָה ut תָּעָה *erravit,* undè Hiph. הִטְעָה, *errare fecit* Eze. 13, 10.

טָעַם; infin. abs. טָעֹם; imper. pl. טַעֲמוּ; fut. יִטְעַם 1) *gustavit, saporem exploravit* Job 12, 11. — 2) *sensit, percepit sapore* 2 Sam. 19, 36, metaph. *mente percepit* Ps. 34, 9. Prov. 31, 18.—3) *delibavit, perparùm manducavit* 1 Sam. 14, 24. Jon. 3, 7. — Deriv. מַטְעַמִּים et seq.

טַעַם m. suff. טַעְמוֹ; 1) *gustus, sapor* cibi Num. 11, 8. Jer. 48, 11. Job 6, 6, metaph. *mens, ratio* Ps. 34, 1, *judicium* Ps. 119, 66. Prov. 11, 22, *prudentia, prudens oratio* Job 12, 20. Prov. 26, 16. — 2) *sententia,* decretum Jon. 3, 7.

טָעַן undè imper. pl. טַעֲנוּ *onerate* jumenta Gen. 45, 17.

Puh. part. pl. constr. מְטֻעֲנֵי חֶרֶב *transfossi* gladio; ita in dialect. chald. syr. et arab.

טַף m. in. pausâ טָף, suff. טַפְּנוּ; *parvulus* et collect. *parvuli* utriusque sexûs Gen. 34, 29. Eze. 9, 6 etc., et forsan latiori sensu Num. 32, 16: 2 Par. 20, 13 etc. De Gen. 47, 12 quod vertunt: *pro ratione familiæ* vid. in פֶּה. — Rad. טָפַף.

טָפַח undè Pih. טִפַּח 1) *extendit, expandit* cœlum Jes. 48, 13. — 2) denom. à טֶפַח, *palmâ, manibus* vel *gestavit* mater infantem, vel *permulsit* Thren. 2, 22. Vulgat. *educavit;* ità et Kimchi. — Deriv. מְטַפֵּחַת et seq.

טֶפַח m. pl. טְפָחוֹת; 1) pr. *manus extensa;* hinc *palma, palmus,* mensura quatuor digitorum. 1 Reg. 7, 26 etc. Ps. 39, 6: *dies palmares* i. e. brevissimi.—2) in architecturâ forsan *mutuli,* lapides quibus trabium capita incumbunt 1 Reg. 7, 9. LXX γείσια.

טֹפַח m. *palmus* Ex. 25, 25 etc.

טִפּוּחִים m. pl. *gestationes,* vel *permulsiones* Thren. 2, 20.

טָפַל; part. act. טֹפֵל, pl. constr. טֹפְלֵי; fut. יִטְפֹּל; pr. ut in dialecto Talmud. *sarsit, assuit,* hinc transl. *concinnavit, finxit* falsa Ps. 119, 69. Job 13, 4. Ellipticè Job 14, 17: *fingis super iniquitatem meam,* vel potius *super pœnam iniquitatis meæ* i. e. pœnam pœnæ adjungis, peccata mea puniendo.

טִפְסָר m. pl. cum suff. f. טַפְסְרַיִךְ, quasi à טַפְסָר; *dux princeps* Jer. 51, 27. Nah. 3, 17.—Rad. latet; equidem apud Persas תאושר est *dux belli,* sed etymon istud incertum videtur.

טָפַף undè infin. absol. טָפוֹף *minutis passibus incedendo* (*en piétinant*), quod parvulorum est atque mulierum delicatarum Jes. 3, 16. Vicin. est דָּבַב ex usu arab. *leniter incessit.* — Deriv. טַף.

טָפַשׁ 1) ut in chald. *pinguis fuit,* metaph. *stupidus fuit* Ps. 119, 70.

טָפֵת n. pr. mul. 1 Reg. 4, 11.

טָרַד forsan ut in chald. syr. et arab. *trusit, propulit;* hinc part. act. טֹרֵד *trudens* stillicidium i. e. jugiter fluens, ità ut gutta guttam trudat Prov. 19, 13. 27, 15.

Digitized by Google

טְרוֹם in Chethib Ruth, 3 14 ut טָרֶם *nondum*.

טָרַח 1) ut in chald. *fatigatus est*. — 2) forsan *trusit, dispulit*, undè Hiph. fut. יַטְרִיחַ *dispellit* serenitas nubem Job, 37, 11. — Indè.

טֹרַח m. suff. טָרְחֲכֶם; *onus, molestia* Deut. 1, 12 Jes. 1, 14.

טָרִי m. undè f. טְרִיָּה *recens* Jud. 15, 15. Jes. 1, 6. — * Sic vulgò, sed potius *exsiccata*, modò ad orationis seriem attendatur; nam verosimillimum est maxillam asini quam in viâ et fortuito casu reperit Samson (Jud. loc. cit.), non *recentem* fuisse, sed carne nudatam et *desiccatam*. Haud secus Jes. 1, 6, רֻכָּה בַשָּׁמֶן *emollita oleo* quod evidenter referri debet ad מַכָּה טְרִיָּה, dici nequaquàm potest de plagâ recenti sed planè convenit vulneri negleeto in quo sanies inveterata duruit.* — Rad. טרה.

טֶרֶם pr. nomen, sed usu in particul. abiit, sive nudam, sive compos. בְּטֶרֶם, מִטֶּרֶם, et signif. 1) *priusquàm, antequàm* seq. præter. Prov. 8, 25. Ps. 90, 2, futur. 2 Reg. 2, 9. Jes. 66, 7. Job 10, 21, infin. Agg. 2, 15 et Soph. 2, 2 ubi occurritetiam pleonast. בְּטֶרֶם לֹא. — 2 *nondùm* seq. præt. 1 Sam. 3, 7, sæpiùs fut. Gen. 2, 5. Ex. 10, 7 : 1 Sam. 3, 3 etc. — Etymon prorsùs incertum.

טָרַף; part. act. טֹרֵף, pl. constr. טֹרְפֵי; infin. absol. טָרוֹף; inf. constr. טְרֹף; fut. יִטְרֹף; semel יִטְרָף Gen. 49, 27, undè in pausâ יִטְרָף; *discerpsit, dilaceravit*, pr. de feris Gen. 37, 33. Deut. 33, 20 etc. Metaph. de Deo Hos. 6, 1. Ps. 50, 22, de irâ Job 16, 9. 18, 4.

Niph. fut. יִטָּרֵף *discerpetur* Ex. 22, 12. Jer. 5, 6.

Puh. טֹרַף, in pausâ טֻרַף, *discerptus est* Gen. 37, 33. 44, 28.

Hiph. imp. cum suff. הַטְרִיפֵנִי *cibum discerpere me facias* i. e. *ciba me* Prov. 30, 8. — Deriv. seq.

טָרָף m. *recens, viride*, de folio. Gen. 8, 11. * Sic vulgo sed melius forsan *mansum, dentibus confectum, dilaniatum*. Hanc explanationem solam commendat etymologia. *

טֶרֶף m. suff. טַרְפּוֹ; pl. טְרָפִים, constr. טַרְפֵי; 1) *animal dilaniatum, præda* Job 4, 11 etc. Ps. 76, 5 : *montes prædæ* i. e. montes ubi latitant prædatores et undè prorumpunt. Eze. 17, 9 : *omnia discerpta germinis* i. e. quodcumque à germine avellitur. — 2) *cibus* Mal. 3, 10. Prov. 31, 15. Ps. 111, 5.

טְרֵפָה f. *dilaniatum*, collect. *pecudes dilaniatæ* à feris Gen. 31, 39. Ex. 22, 12 etc.

י

י, decima alphabeti littera hebraïcè יוֹד *Yôd* vel *Jôd* sonans; in numeralibus valet *decem*. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio* vel in verbis tanquàm *præformativa* tertiæ personæ masc., vel in nominibus prout *heemantica*; — 2) *in medio*, ubi per *Epenthesin* in Verbis Defectivis secundâ radicali et quiescentibus mediâ antè afformantes syllabicas inseritur; — 3) *in fine*, vel Verborum, et tunc afformantem assyllabicam secundæ pers. fœm. Imperativi et Futuri constituit; vel Nomina formans *Patronymica*, *Genti-*

Digitized by Google

lia, quæque ad eorum classem referri possunt; aut *Pronomen Suffix*. primæ pers. sing. notans, aut demùm *Paragogicam* exhibens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.*

יָאַב *avidè desideravit, concupivit* (conf. cognat. אָבָה, אָוָה) seq. ל Ps. 119, 131.

יָאֹה, ut נָאָה, נָאֲוָה *pulcher, decorus fuit*; hinc f. in pausâ לְךָ יֹאתָה impers. *te decet* Jer. 10, 7.

יָאוֹר, vid. יְאֹר.

יַזַנְיָה, יַאֲזַנְיָה et contract. יַזַנְיָהוּ, יַזַנְיָה n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23. Jer. 35, 3. 40, 8. 42, 1 etc.

יָאִיר n. pr. viror. Num. 32, 41 etc. Patron. יָאִירִי 2 Sam. 26, 20.

יָאַל in Kal inusit. * propr. et primariò *fortunæ se commisit*, *ausus est*; hinc latiori significatu *temerè periculum adiit*, *temerarius*, *consilio præceps*, *stultus fuit*. Conf. quæ dixi in *Le Pentat.*, *avec une traduction*, *etc.*, Genèse, pag. 96, et Exode, pag. 16, 17.

Niph. נוֹאַל *temerarius, stultus fuit, stultum egit* Num. 12, 11. es. 19, 13. Jer. 5, 4. 50, 36.

Hiph. הוֹאִיל; imper. הוֹאַל, et cum Makkeph. הוֹאַל־; futur. apocopat. יֹאֵל cum conv. et retroacto accentu וַיּוֹאֶל (sed וַיֹּאֶל vid. in אָלָה); *ausus est* (*s'avisa*, *se hasarda*) Gen. 18, 27, 31. Ex. 2, 21. Deut. 1, 5 et ubicumquè vulgò vertitur *cœpit* *; de eo, qui aliorum precibus cedens aliquid facit, *voluit*, *placuit ei* 2 Sam. 7, 29. Job 6, 9. Constr. modò seq. gerundio, modò verbo finito, additâ, vel omissâ copulâ.

יְאֹר et יְאוֹר masc. cum ה locali יְאוֹרָה; suff. יְאֹרִי; pl. יְאֹרִים, constr. יְאוֹרֵי, suff. יְאֹרֵיהֶם; *fluvius*, vox origine Ægypt., sæpiùs de *Nilo* usurpata Gen. 41, 1. Ex. 1, 22 etc., de alio fluvio Dan. 12, 5, 6, 7. Plur. יְאֹרִים *fluvii* Jes. 33, 21. Job 28, 10, special. *brachia* et *canales Nili* Eze. 29, 3 seq. 30, 12. Ps. 78, 44. Jes. 7, 18. 19, 6. 37, 25.

יָאַשׁ, ut in arab. يأس, *desperavit, spem, animum abjecit*; undè Niph. נוֹאַשׁ id. seq. מִן *destitit ab* aliquo 1 Sam. 27, 1. Part. נוֹאָשׁ *desperatus* Job 6, 26. Impers. *desperatum est* Jes. 57, 10. Jer. 2, 25. 18, 12.

Pih. inf. יָאֵשׁ *spe destituere* Eccl. 2, 20.

יֹאשִׁיָּה et יֹאשִׁיָּהוּ n. pr. viror. Zach. 6, 10: 2 Reg. 23, 23 etc.

יְאַתְרַי n. pr. viri 1 Par. 6, 6, qui vers. 26, אֶתְנִי scribitur.

יָבַב undè Pih. fut. f. תְּיַבֵּב *vociferabitur*, *clamabit* Jud. 5, 28. Sic in chald. syr. et in arab. ابّ.

יְבוּל m. suff. f. יְבוּלָהּ et יְבֻלָהּ; *proventus* terræ Lev. 26, 4. Hab. 3, 16. Ps. 67, 7 etc. — Rad. יָבַל.

יְבוּס n. pr. *Jebus*, nomen antiquum Jerusalem Jud. 19, 10, 11 etc. Nom. gent. יְבוּסִי i. e. vel *Jebusæus* et collect. *Jebusæi* gens Cananæa Gen. 10, 16. Jos. 15, 63. Esr. 9, 1 etc., vel urbs ipsa Jos. 15, 8. 18, 16, et forsan poët. de Jerusalem Zach. 9, 7.

יְבָחָר n. pr. viri 2 Sam. 3, 15 etc.

יָבִין n. pr. viror. Jos. 11, 1. Jud. 4, 2. Ps. 83, 10.

יָבֵשׁ, vid. יָבֵשׁ.

Digitized by Google

יָבַל in Kal inusit. Hiph. הוֹבִיל, undè fut. יוֹבִיל; 1) *tulit, obtulit* munera Soph. 3, 10. Ps. 68, 30. 76, 12. — 2) *duxit* Jer. 31, 9. Ps. 60, 11. 108, 11. — 3) *produxit* terra.

Hoph. הוּבַל undè fut. יוּבַל; 1) *ductus est* Jes. 53, 7. Jer. 11, 19. Ps. 45, 15 etc., *delatus est* ut in sepulcrum Job 10, 19. 21, 30, 32. — 2) *allatus, oblatus est* Jes. 18, 7. Hos. 10, 6. 12, 2. — Deriv. אוּבָל, בּוּל, יִבּוּל, יִבֻּל, תֵּבֵל, et seq.

יָבָל m. 1) *ductus;* plur. יְבָלִים, undè constr. יִבְלֵי־מַיִם *ductus aquarum, aquæ ductus* Jes. 30, 25. 44, 4. Ita Symmach. et optimè Radici convenit; minùs congruit *fluminis, rivi* significatio. — 2) n. pr. viri Gen. 4, 20.

יָבַל m. undè f. יַבֶּלֶת *myrmeciis* seu *verrucis laborans* Lev. 22, 22; ità communiter Hebræi. LXX μυρμηκιῶν, Vulgat. *habens papulas;* aliis est *diffluens* sanie, sed *fluendi* notio arbitraria videtur.

יִבְלְעָם n. pr. oppid. in tribu Manasse Jos. 17, 11. Jud. 1, 27 etc.

יָבָם m. suff. יָבְמִי; *levir, mariti frater*, qui uxorem fratris aut propinqui alterius sine liberis defuncti lege mosaïcâ ducere cogebatur Deut. 25, 5-9. — Indè denom.

Pih. יִבֵּם; inf. cum suff. יַבְּמִי; imper. יַבֵּם; *leviri officium præstitit* Gen. 38, 8. Deut. 25, 5, 7.

יִבֶּמֶת fem. undè cum suff. יִבְמָתֵךְ, יִבְמָתוֹ; *fratria, uxor fratris* Deut. 25, 7, 9, it. *uxor leviri* Ruth. 1, 15. — Rad. יבם.

יַבְנְאֵל n. pr. oppid. in tribu 1) Judâ Jos. 15, 11; — 2) Nephtali Jos. 19, 23.

יַבְנֵה n. pr. oppid. ad mare Mediterraneum 2 Par. 26, 6.

יַבְנִיָּה et יִבְנְיָה n. pr. viror. 1 Par. 9, 8.

יַבֹּק n. pr. torrentis qui, Basanitis montibus oriundus, in Jordanem se dejicit Gen. 32, 23. Deut. 2, 37. Jos. 12, 2 etc.

יְבָרֶכְיָהוּ n. pr. viri Jes. 8, 2.

יִבְשָׁם n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָבֵשׁ; infin. absol. יָבֹשׁ; constr. יְבֹשׁ, יְבֹשֶׁת, fut. יִיבַשׁ et יָבַשׁ, semel יָבוֹשׁ (Hos. 13, 15); *aridus fuit, exaruit, exsiccatus fuit*, de terrâ, plantis, etc. (conf. חָרַב) Gen. 8, 14. Jes. 15, 6 etc., de vi, succo vitali Ps. 22, 16. Dicitur etiam de ipso humore qui consumitur, veluti de fluviis et mari Gen. 8, 13. Joël 1, 20. Job 14, 11.

Pih. יִבֵּשׁ, undè fut. f. תְּיַבֵּשׁ, et cum suff. et ו convers. וַיַּבְּשֵׁהוּ pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ; *arefecit* Nah. 1, 4, Job 15, 30. Prov. 17, 22.

Hiph. הוֹבִישׁ; fut. יוֹבִישׁ; 1) *arefecit* Jos. 2, 10. 4, 28. — 2) *exaruit* Joël 1, 10, 12, 17, metaph. vers. 12.

יָבַשׁ, ut בּוֹשׁ, undè Hiph. הוֹבִישׁ et הֹבִאִישׁ Jes. 30, 5; 1) *pudefecit* 2 Sam. 19, 6. — 2) *pudefactus est* Jes. 30, 5. Jer. 2, 26. Joël 1, 11. Zach. 9, 5 etc. — 3) *pudenda commisit*, Hos. 2, 7. — Deriv. seq.

יָבֵשׁ m. plur. יְבֵשִׁים; f. יְבֵשָׁה, pl. יְבֵשׁוֹת; 1) *siccus, aridus* Num. 6, 3. Eze. 17, 24. Job 13, 25 etc. — 2) n. pr. oppidi Galaaditarum quod etiam יָבֵישׁ Jud. 21, 8: 1 Sam. 11, 1, 3, it. viri 2 Reg. 15, 10.

Digitized by Google

יַבֵּשׁ m. undè f. יַבֶּשֶׁת et יַבֶּשֶׁת; *aridum;* hinc בַּיַּבֶּשֶׁת *in arido, sicco pede* Ex. 14, 16. Jos. 4, 22 etc. De *terrâ, continente*, Gen. 1, 9. Ex. 4, 9. Ps. 66, 6 etc.

יִגְאָל n. pr. viror. Num. 13, 7: 2 Sam. 23, 36 etc.

יָגַב, undè part. act. pl. יוֹגְבִים et יוֹגְבִים *aratores, agricolæ* 2 Reg. 25, 12 in Keri, Jer. 52, 16. Vid. גּוּב. — Indè

יָגֵב m. undè pl. יְגֵבִים *agri* Jer. 39, 10.

יַגְבֵּהָ undè cum ה parag. יַגְבֵּחָה n. pr. in tribu Gad Num. 32, 35 etc.

יַגְדִּלְיָהוּ n. pr. viri Jer. 35, 4.

יָגָה in Kal inusit. 1) *doluit animo, mœstus fuit;* conf. vicin. יָגַע, —2) *sejunctus, remotus fuit* ut הָגָה.

Niph. part. נוּגָה pro נוּגָח undè pl. constr. נוּגֵי *mœsti* ut prohibiti *à conventu sacro* Soph. 3, 18. Plur. f. נוּגוֹת *mœstæ* Thren. 1, 4.

Pih. יִגָּה undè fut. conv. וַיִּגֶּה pro וַיְיַגֶּה *mœrore affecit* Thren. 3, 33.

Hiph. הוֹגָה; part. pl. cum suff. f. מוֹגַיִךְ; fut. pl. cum נ parag. et mutatâ tertiâ radic. ח in י, תּוֹגִיוּן; 1) *mœrore affecit, afflixit* Jes. 51, 23. Thren. 1, 5, 12. 3, 32. Job 19, 2. — 2) *removit* 2 Sam. 20, 13. — Deriv. תּוּגָה et

יָגוֹן m., suff. יְגוֹנָם; *mœror, mœstitia* Gen. 42, 38. Jes. 35, 10. Jer. 31, 13 etc.

יָגוּר n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 21.

יָגִיעַ m. *defessus*, undè pl. constr. יְגִיעֵי כֹחַ *defessi roboris* i. e. robore destituti Job 37, 17. — Rad. יָגַע.

יְגִיעַ m. suff. יְגִיעֲךָ, in pausâ יְגִיעֶךָ; pl. יְגִיעִים undè cum suff. יְגִיעַי; 1) *labor, defatigatio* Gen. 31, 42 — 2) meton. *quod labore comparatur, quæstus, opes* Deut. 28, 33. Jes. 45, 14 etc. — Rad. יָגַע.

יְגִיעָה f. undè constr. יְגִיעַת *fatigatio* Eccl. 12, 12. — Rad. יָגַע.

יִגְלִי n. pr. viri Num. 34, 22.

יָגַע; fut. יִיגַע et יִגַע, pl. in pausâ יִיגְעוּ et יִגְעוּ; 1) *laboravit, operatus est.* Ponitur absol. Jes. 49, 4. Job 9, 29 etc., seq. accus. Jes. 62, 15, aliàs seq. בְּ Jos. 24, 13. Jes. 47, 12. 62, 8. — 2) *defatigatus fuit* 2 Sam. 23, 10. Jes. 40, 31; seq. בְּ rei.

Pih. יִגַּע *defatigavit* Jos. 7, 3. Eccl. 10, 15.

Hiph. הוֹגִיעַ *defatigavit* aliquem, *molestus fuit* ei, seq. accus. pers. et בְּ rei, Jes. 43, 23, 24. Mal. 2, 17. — Deriv. יְגִיעַ, יָגִיעַ, יְגִיעָה et seq.

יָגֵעַ masc. *quod labore comparatum est* Job 20, 18.

יָגֵעַ m. *defatigatus, lassus* Deut. 25, 18: 2 Sam. 17, 2. Plur. יְגֵעִים *fessi, molesti, molestiâ pleni*, de sermonibus per metalepsin Eccl. 1, 8.

יָגַר Gen. 31, 47, vid. Lexic. Chald.

יָגֹר, יָגְרָתִי, יָגְרָתָה; ut גּוּר *metuit, formidavit* seq. acc. Ps. 119, 39. Job 3, 25. 9, 28, seq. מִפְּנֵי Deut. 9, 19. 28. 68.—Indè

יָגוֹר m. *metuens, timidus* Jer. 22, 25. 39, 17.

יָד c. sed sæpiùs f.; constr. יַד, suff. יָדִי, יָדְךָ, in pausâ יָדֶךָ, cum ה parag. יָדָהּ; יָדְכֶם pro יָדֵכֶם; dual. יָדַיִם, sed יָדַי Eze. 13, 18; constr. יָדֵי, suff. יָדָיו, יָדָיהוּ, יָדֵיכֶם, יָדֵי;

Digitized by Google

plur. f. יָדוֹת, constr. יְדוֹת; propriè *manus*, sed *manus cum brachio*, semel de stellionis *pedibus* Prov. 30, 28. Verùm, quia variæ sunt multæque conditiones ac officia manûs, ideò ad varia significanda transfertur. — 1) Formulæ præcipuæ in quibus primaria *manûs* notio servatur, sunt: a) *manus mea est cum* (עִם, אֵת) *aliquo* i. e. adsum, opem fero ei 1 Sam. 22, 17: 2 Sam. 3, 12: 2 Reg. 15, 19. — b) *manus mea est in, contra* (בְּ) *aliquem* i. e. vim, injuriam illi infero Gen. 37, 27. Jos. 2, 19 etc. Ità de manu Dei punienti Ex. 9, 3. Jud. 2, 15 etc., rarò tutante, opem ferente 2 Par. 30, 12. Esr. 9, 2; adde formulas similes Ex. 7, 4. Ruth. 1, 13, sed in bonam partem Jes. 25, 10. — c) *fuit manus Dei super* (עַל) *aliquem*, sæpiùs in bonam partem Esr. 7, 6, 28. 8, 18, 31; sic Jes. 1, 25, sed in malam Amos 1, 8, et ità seq. אֶל Eze. 13, 9. Sed eadem locutio, haud secus atque *invaluit*, *cecidit manus Dei super* (אֶל, עַל) *aliquem*, valet: *Spiritu Sancto inspirari cœpit vates sacer* 1 Reg. 18, 46: 2 Reg. 3, 15. Eze. 1, 3 etc.; quæ significatio ex ipsâ materiâ adjunctisque facilè deducitur; et ità Jer. 15, 17: מִפְּנֵי יָדְךָ *propter divinum spiritum tuum*, quem mihi indidisti. — d) *manum dedit, porrexit* (נָתַן) i. e. vel confirmavit aliquid 2 Reg. 10, 15, vel pollicitus est Esr. 10, 19, vel alicui sese dedidit (conf. *victas manus dare*) Jer. 50, 15: 2 Par. 30, 8 etc. Sic 1 Par. 29, 24: *dedit manum sub aliquo* i. e. ipsi se subjecit. — e) *non cum manu, cum defectu manûs* i. e. nullâ hominum ope adhibitâ, sed nutu tantùm Dei Job 34, 24. Dan. 8, 25. De Jes. 8, 11, vid. pag. 197 in חֲזָקָה. — f) יָד לְיָד *è manu, in manum* i. e. per omnes generationes et cum לא partic. neg. *nunquàm* Prov. 6, 15. — g) *manum ad, super* (לְ, עַל) *os posuit* i. e. tacuit siluit Job 21, 5. 29, 9. 40, 4. Mich. 7, 16, it. *super caput* i. e. graviter luxit 2 Sam. 13, 19. Jer. 2, 37. Aliæ perplures sunt locutiones, quarum sensus legenti faciliùs patet. Dual. יָדַיִם *utraque manus* hominis, pro plurali quandoque usurpatur Jes. 13, 7. Job 4, 3. Prov. 6, 17. — 2) Metonym. dicitur a) de *rebus, quæ manuum formam referunt;* vel *ipsarum quoquo modo vices gerunt*, ut sunt *cardines* extremis asseribus veluti manus immissi Ex. 26, 17, 19. 36, 22, 24, et *axes* rotarum qui manuum instar rotas tenent 1 Reg. 7, 32, 33; — b) de *latere*, quia manus et brachia sunt ad latera corporis. Dual. רְחַב יָדַיִם *spatiosus utroque latere, latè patens* Gen. 34, 21. Jes. 33, 21 etc. In singul. *ripa* fluvii Ex. 2, 5. Deut. 2, 37. Plur. יָדוֹת *fulcra lateralia* solii regii quæ ab utroque latere erant 1 Reg. 10, 19, et *prominentiæ laterales* basium columnarum 1 Reg. 7, 35. — c) de *loco* in genere Num. 2, 17. Deut. 23, 13. Jes. 56, 5. Eze. 21, 24, et forsan Jos. 8, 20 ut benè notat Masius in Commentar. — d) de *plagâ*, quia manu verberatur Job 20, 22; — e) pr. de *manipulo* seu parte rei capiendâ inter dividendum, hinc generatim de *parte, portione* Gen. 43, 34. 47, 24. 2. Jer. 6, 3. Dan. 1, 20 etc.

Digitized by Google

— f) de *potestate*, *robore* quæ in manibus præsertim sedem habent Jes. 28, 2. Ps. 76, 6; hinc de *potentiâ* Ez. 14, 31, *auxilio* Deut. 32, 36, et *ductu*, *instituto* 1 Par. 23, 18. Esr. 3, 10 etc.; ità probabiliùs Job 27, 11: *docebo vos de Dei agendi ratione* i. e. de iis quæ Deus agere solet in suo rerum humanarum regimine. Hunc sensum valdè commendat hemischium alterum: *Quæ sunt apud Omnipotentem* recondita *non celabo*. —g) de *monumento*, quia manu monstramus et indicamus 1 Sam. 15, 12: 2 Sam. 18, 18. — 3) Cum præpositionibus varios induit significatus, quandoque propriam vim nominis amittit, ut ubiquè ex orationis serie legenti facilè patet: a) בְּיַד פ׳ *ope*, *ministerio alicujus* Ex. 4, 13. Num. 15, 23. Jer. 37, 2 etc., *cum* (*avec*) Gen. 32, 14: 1 Sam. 14, 34 etc., *penès* Gen. 9, 2. Ex. 4, 21. Eccl. 7, 25 etc., *coram*, *in conspectu* 1 Sam. 21, 14. Job 15, 23. — b) כְּיַד in formulâ כְּיַד הַמֶּלֶךְ *pro manu regis*, est forsan *pro liberalitate regiâ* 1 Reg. 10, 13. Esth. 1, 7. 2, 18. — c) לְיַד *ad latus*, *juxta* 1 Sam. 19, 3. Prov. 8, 3 etc. — d) מִיַּד פ׳ *è potestate alicujus*, sæpiùs servatâ manûs vel brachii imagine. — e) עַל יַד, עַל יְדֵי seq. nomine loci (excipe 2 Par. 17, 15, 16) *ad latus*, *juxta*; seq. nomine personæ, post verba tradendi, mandandi, *super manum*, *in manus* Gen. 42, 37. Jer. 18, 21 etc., vel *ductu*, *more*, *ad modum* Esr. 1, 8: 1 Par. 25, 3 etc. — Quoad etymon. referunt permulti יַד ad יָדָה *manu projecit* vel *protendit*, sed videtur esse nomen primitivum.

יִדְאַלָּה n. pr. oppid. in tribu Zabulon Jos. 19, 15.

יִדְבָּשׁ n. pr. viri 1 Par. 4, 3.

יָדַד undè pl. יָדוּ 1) ut יָדָה, *jecit*, *projecit* sortem Joël 4, 3. Nah. 3, 10. Obad. 1, 11. — 2) ut דוּד, *dilexit*, undè — Deriv. יְדִידוּת, יְדִיד.

יָרָה; undè imper. pl. יִדּוּ *projicite*, *jaculamini* Jer. 50, 14. Conf. coguat. יָדַד.

Pih. infin. constr. יַדּוֹת; fut. conv. plur. וַיִּדּוּ pro וַיְיַדּוּ; ut in Kal *projecit* Zach. 1, 4. Thren. 3, 53.

Hiph. הוֹדָה undè pl. הוֹדִינוּ; part. מוֹדֶה, pl. מוֹדִים; infin. constr. הוֹדוֹת; imper. pl. הוֹדוּ; fut. יוֹדֶה et servatâ præform. יְהוֹדֶה, cum. suff. אוֹדְךָ, in pausâ et cum נ epenth. אוֹדֶךָּ, servatâ præform. ה, אֲהוֹדֶנּוּ; 1) *professus*, *confessus est* seq. accus. Prov. 28, 13, עַל Ps. 32. 5. — 2) *laudavit*, *celebravit* seq. acc. Gen. 29, 35: 1 Reg. 8, 33. Ps. 7, 18 etc., לְ Ps. 75, 2. Esr. 3, 11: 1 Par. 29, 13 etc.

Hitph. הִתְוַדָּה; part. מִתְוַדֶּה, pl. מִתְוַדִּים; infin. cum suff. הִתְוַדָּתוֹ; fut. יִתְוַדֶּה; 1) *confessus est* Dan. 9, 4, seq. accus. rei Lev. 5, 5. 16, 21. 26, 40, עַל rei Neh. 1, 6. 9, 2. — 2) *celebravit* seq. לְ 2 Par. 30, 2. — Deriv. תּוֹדָה, חִידוּת.

יִדּוֹ n. pr. viror. 1 Par. 27, 21. Esr. 10, 42.

יָדוֹן n. pr. viri Neh. 3, 7.

יִדּוּעַ n. pr. viror. Neh. 10, 22. 12, 11.

יְדוּתוּן, יְדִיתוּן et יְדִתוּן n. pr. Levitæ, qui à Davide choro musico præfectus erat, nec non posterorum qui

Digitized by Google

arti musicæ operam dabant 1 Par, 9, 16. Neh. 11, 17. Ps. 29, 1 etc.

יְדִי n. pr. in Keri Esr. 10, 42, ubi Chethib יִדּוֹ refert.

יָדִיד m. undè constr. יְדִיד, suff. יְדִידִי, pl. יְדִידִים, suff. יְדִידֶיךָ; f. יְדִידָה, pl. יְדִידוֹת; 1) *dilectus, amicus* Deut. 33, 12. Jes. 5, 1. Ps. 60, 7 etc. — 2) *amabilis, jucundus* Ps. 84, 2, et substant. *suavitas*, al. *amor* Ps. 45, 2.— Rad. יָדַד.

יְדִידָה n. pr. mul. 2 Reg. 22, 1.

יְדִידוּת f. *objectum dilectionis* Jer. 12, 7. — Rad. יָדַד.

יְדִידְיָה n. pr. viri 2 Sam. 12, 25.

יְדָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 10: 1 Par. 4, 37.

יְדִיעֲאֵל n. pr. viri 1 Par. 7, 6.

יְדִיתוּן vid. יְדוּתוּן.

יִדְלָף n. pr. viri Gen. 22, 22.

יָדַע; pl. cum ן parag. יְדָעוּן; part. act. יוֹדֵעַ, suff. יוֹדְעוֹ; pl. יוֹדְעִים, constr. יוֹדְעֵי, suff. יוֹדְעֶיךָ; f. יֹדַעַת; part. pass. יָדוּעַ undè constr. יְדוּעַ, pl. יְדוּעִים; infin. absol. יָדוֹעַ; constr. דַּעַת, cum suff. דַּעְתָּהּ; imper. דַּע, cum ה parag. דָּעָה, cum suff. דָּעֵהוּ; fut. יֵדַע et semel יֵדֵע, cum ה parag. אֵדָעָה, et in pausâ אֵדָעָה, cum suff. אֵדָעֲךָ, plur. cum ן parag. יֵדָעוּן; pr., ut exemplis videtur, significat actum qui visum sequitur, ubi quis aut sensibus et mente gaudet, aut obfirmato animo non est. Igitur 1) pr. *animadvertit oculis* Ex. 2, 4. Deut. 34, 10: 1 Sam. 22, 3. Jes. 6, 9. 40, 21 etc.; it. tactu Gen. 19, 33, plerumque mente, seu *intellexit* Gen. 15, 8. Jud. 13, 21 etc. — 2) *rescivit* audiendo Gen. 9, 24. Deut. 11, 2 etc.; et *re ipsâ expertus est*, Job 5, 25. Eccl. 8, 7 et ferè ubicumquè de minis agitur. — 3) *novit, cognovit* aliquem, aliquid Gen. 29, 5. 30, 29 etc. Jes. 53, 3: יְדוּעַ חֹלִי *expertus infirmitatem.* Sæpè de venereo concubitu per euphemismum usurpatur ut Gen. 4, 1. Jud. 11, 39 etc. — 4) *scivit* aliquid; et constr. cum accus., בְּ, עַל, infin. nudo, gerundio, particip. verbo fluito et integrâ sententiâ. Gen. 43, 24. Jes. 29, 4. Jer. 1, 6. 38, 24. Job 32, 22. 37, 16. Eccl. 4, 13. Neh. 10, 29 etc.—5) *prævidit, opinatus est* Jer. 50, 24. Ps. 33, 8. Job 9, 5. Prov. 24, 22. Cant. 6, 12. — 6) *animum advertit, intendit* ad aliquid, *providit, curavit* Gen. 39, 6. Prov. 9, 13 etc., seq. בְּ Job 35, 15. Spec. dicitur a) de Deo, *curante* homines præ cæteris Amos 3, 2. Ps. 144, 3. Neh. 1, 7, vel *diligente, amante aliquem præ cæteris* Gen. 18, 19, pleniùs יָדַע בְּשֵׁם Ex. 33, 12 (Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc. tom. I, p.* 95; *tom. II, p.* 233); —2) de hominibus, Deum colentibus 1 Sam. 2, 12. Hos. 8, 2. Ps. 9, 11. Job 18, 21 etc. — 7) absol. *sapuit, prudentiâ polluit* Jes. 32, 4. Ps. 73, 22 etc., hinc part. יוֹדְעִים *sapientes* Job 34, 2. Eccl. 9, 11.

Niph. נוֹדַע, infin. constr. הִוָּדַע, undè cum suff. הִוָּדְעִי; fut. יִוָּדַע et יִוָּדֵעַ; 1) *cognitus, notus fuit, innotuit* Ex. 2, 14. Prov. 31, 23 etc. Impers. *notum, animadversum est* Gen. 41, 22. Ex. 33, 16.—2) *experientiâ doctus est*, i. e. *pœnas dedit* Jer. 31, 19. Prov. 10, 9.

Digitized by Google

Pih. יָדַע *scire* fecit, *indicavit* cum dupl. accus. Job 38, 12.

Puh. part. מְיֻדָּע, suff. מְיֻדָּעִי; pl. cum suff. מְיֻדָּעַי; f. מְיֻדַּעַת Jes. 12, 5 in Chethib; *notus, familiaris* Ps. 31, 12. 55, 14. Job 19, 14 etc.

Poh. præt. יוֹדַעְתִּי *indicavi* 1 Sam. 21, 3.

Hiph. הוֹדִיעַ, et הוֹדַע; part. cum suff. מוֹדִיעָם, pl. מוֹדִיעִים; infin. הוֹדִיעַ; imper. הוֹדַע, pl. הוֹדִיעוּ; fut. יוֹדִיעַ, apocop. יֵדַע, cum ה paragog. אוֹדִיעָה; constr. cum dupl. accus., vel accus. rei et בְּ aut לְ pers., vel accus. pers. et integrâ sententiâ, vel cum gerundio; et signif. 1) *scire fecit, indicavit* Gen. 41, 39. Ex. 18, 20. Jos. 4, 22. Job 26, 3. Eze. 20, 11 etc. — 2) *edocuit* Job 38, 3. Prov. 9, 9: 2 Par. 23, 13, spec. *experientiâ, pœnis* i. e. *punivit* (Conf. Niph. n. 2) Jud. 8, 16. LXX et Vulgat. *contrivit* quasi legissent (pro וַיִּדַּע) וַיָּרַע quod magis congruit.

Hoph. הוֹדַע, part. f. מוּדַעַת in Keri Jes. 12, 5; *notum factum est, innoluit* Lev. 4, 23, 28.

Hithp. infin. הִתְוַדַּע *agnoscendum se præbere* Gen. 45, 1; fut. in pausâ אֶתְוַדָּע *revelabo me* Num. 12, 6. — Deriv. מַדּוּעַ, יִדְעֹנִי, יִדְעֹנִי, דַּעַת, דֵּעָה, דַּעַ, מוֹדַעַת, מֹדַע.

יָדָע n. pr. viri 1 Par. 2, 28.

יְדַעְיָה n. pr. viri 1 Par. 9, 10 etc.

יִדְעֹנִי m. pl. יִדְעֹנִים; pr. *peritus, sapiens*, sed ubiquè in malam partem *hariolus* Lev. 19, 31. Deut. 18, 11 etc.

יָהּ m. *Jah* ut יהוה ex quo forsan decurtatum est; n. pr. Dei Ex. 15, 2. Jes. 38, 11 etc. et maximè in formulis solemnibus, ut הַלְלוּ־יָהּ *celebrate Jehovam* Ps. 104, 35. 105, 45 etc.

יָהַב *dedit, posuit*, undè præt. cum suff. יְהָבָךְ pro יָהַב לְךָ *dedit, imposuit tibi* Ps. 55, 23. Præterea usurpatur tantùm in imper. הַב, cum ה parag. הָבָה; f. הָבִי; pl. m. הָבוּ; 1) *da, cedo*, pl. *date* Gen. 29, 21. Prov. 30, 15. Ruth 3, 15 etc. — 2) *pone*, pl. *ponite, constituite* Deut. 1, 13. Jos. 18, 4: 2 Sam. 11, 15. Quoad חֲבוּ Hos. 4, 18, si correcta sit lectio, esse possit pro יָהֲבוּ *dant* (conf. רַד pro יָרַד, תַּת pro נָתַת), et אֶהֱבוּ הֲבוּ *amant dant* pro *amant dare*; Vulgat *dilexerunt afferre*. Ità 1 Sam. 2, 3: *multiplicatis loquimini* pro *multiplicatis* τὸ *loqui vestrum*. Quidam putant חֲבוּ per aphæresin dictum pro אֶהֱבוּ *amant*, ità ut, per repetitionem ejusdem vocis, intentissimus amor innuatur. Haud inscitè suspicatur Gesenius (*Lex hebr. Index I., gram. et analyt.*) auctorem scripsisse אֲהַבְהֲבוּ Conjug. Ketaltal, quod deindè separatim scriptum est אהב הבו (ut חֲפַר־פֵּרוּת Jes. 2, 20, פְּקַח־קוֹחַ et alia), undè ortum אהבו הבו. Verùm obstat conjecturæ isti littera ו quæ voci אהבו inest, quæque in exemplis allatis non occurrit — 3) adv. *age, agedùm, agite* Gen. 11, 3, 4, 7. 38, 16. Ex. 1, 9. — Deriv. הַבְהָבִים.

יָהַד verbum denomin. à יְהוּדָה.

Hithp. part. מִתְיַהֵד undè plur. מִתְיַהֲדִים *judaïsantes, judaïsmum amplectentes* Esth. 8, 17.

Digitized by Google

יְחוּדִי n. pr. viri 1 Par. 2, 47.

יְהוֹאָשׁ n. pr. 1) regis Israëlitarum 2 Reg. cap. 9 et 10. — 2) alior. viror. 1 Reg. 16, 1 : 1 Par. 2, 38 etc.

יְהוֹאָחָז et יוֹאָחָז n. pr. 1) regis Israëlis 2 Reg. 13, 1 seq. — 2) regis Judæ 2 Reg. 23, 31 seq. 2 Par. 36, 1.

יְהוֹאָשׁ et יוֹאָשׁ n. pr. 1) regis Israëlis 2 Reg. 13, 9 seq. — 2) regis Judæ 2 Reg. 11, 2. 12, 1, 20. 14, 13. — 3) alior. viror. Jud. 6, 11 etc.

יְהוּדָה n. pr. 1) *Judæ*, quarti filii Jacobi Gen. 29, 35 etc. it. tribûs ab eo ortæ Num. 7, 12. Jos. 11, 21. — 2) regni Judaïci quod tribus Juda et Benjamin complectebatur 1 Reg. 12, 23 etc.; hinc *terra, urbs Juda* i. e. Hierosolyma Jes. 19, 7 : 2 Par. 25, 28.—3) totius terræ Israëliticæ Hagg. 1, 1, 14. 2, 2. — Ubi יְהוּדָה terram i. e. *Judæam* significat ut Ps. 114, 2 est fœmin., ubi populum i. e. *Judæos*, veluti Jes. 3, 8, masc. — 4) viror. Esr. 3, 9. Neh. 11, 9. 12, 8, 34, 36.

יְהוּדִי m. pl. יְהוּדִים et יְהוּדִיִּים; f. יְהוּדִיָּה; 1) nom. gentil. *Judæus, civis regni Judaïci* 2 Reg. 16, 6. 25, 25. — 2) quilibet Israëlita Jer. 32, 12. Esth. 2. 5. 4, 7. Dan. 3, 8 : 1 Par. 4, 18 etc. — 3) n. pr. viri Jer. 36, 14, 21.

יְהוּדִית f. 1) adv. *judaicè, linguâ judaicâ* 2 Reg. 18, 26. Neh. 13, 24. — 2) n. pr. mul. Gen. 26, 34.

יְהוָה nomen Dei proprium *Æternus* (*l'Éternel*), deductum à Rad. חָיָה *vixit, fuit.* Huic origini alluditur Ex. 3, 14. Conf. Apocalyps. 1, 4 : ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Vulgò putant et quidem meritò puncta nominis יהוה translata esse, ex אֲדֹנָי, quod Judæi יהוה, tanquam nomen sanctum efferre veriti, *Adonei* pronunciabant; scribendum quidem fuisse, יַהְוָה, sed punctatores hîc Scheva simplex pro composito posuisse; quæ si sint dubia, certum est saltem יהוה, cum præfixis sequi punctationem nominis אֲדֹנָי ut בַּיהוָה *per Æternum* Jud. 1, 1, לַיהוָה, *Æterno*, Ps. 16, 2. הַיהוָה, *an Æternus*, Jer. 8, 19. et ubi cum אֲדֹנָי occurrit, recipere puncta nominis אֱלֹהִים, ut יְהוָה, 2 Sam. 7, 18. 19, 20, 29. Eze. 5, 5, undè cum præfixo לַיהוָה, Ps. 68, 21. Præterea LXX Κύριος habent pro יהוה. — Notand. ubi junguntur simul duo nomina יְהוָה אֱלֹהִים, appositionem esse, non autem statum constructionis, undè vertendum est *Jehova Deus, Jehova æternus* : ut, Gen. 2, 4. Jon. 4, 6 : 1 Chron. 17, 16. יהוה, utpotè nomen proprium in constructione esse non potest; undè cùm reperitur יְהוָה צְבָאוֹת, supplend. אֱלֹהֵי, sicut plenè scribitur in יְהוָה אֱלֹהֶיךָ; יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ.

יְהוֹזָבָד n. pr. viror. 2 Reg. 12, 22 : 1 Par. 26, 4 etc.

יְהוֹחָנָן et יוֹחָנָן n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23 : 2 Par. 17, 15 etc.

יְהוֹיָדָע n. pr. viri 2 Sam. 8, 18 : 1 Par. 12, 7 etc.

יְכָנְיָה, יוֹיָכִין, יְהוֹיָכִין, יְכָנְיָהוּ et כָּנְיָהוּ n. pr. regis Judæ 2 Reg. 24, 6. Jer. 22, 24. 24, 1. 27, 20. Eze. 1, 2. Esth. 2, 6 etc.

יְהוֹיָקִים n. pr. regis Judæ 2 Reg. 23, 34. Jer. 1, 3.

יְהוֹיָדִיב et יוֹיָדִיב n. pr. viri Esr. 8, 16 : 1 Par. 9, 10 etc.

יְהוּכַל et יוּכַל n. pr. viri Jer. 37, 3. 38, 1.

Digitized by Google

יְהוֹכָרֵב et יוֹכָרֵב n. pr. viror. 2 Sam. 13, 3: 2 Reg. 10, 15 etc.

יְהוֹנָתָן et יוֹנָתָן n. pr. viror. 1 Sam. 13, 2. Jer. 37, 15 etc.

יְהוֹסֵף n. pr. *Josephus* Ps. 81, 6 ubi poëticè populum israëliticum signat. Vid. יוֹסֵף.

יְהוֹעַדָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 36, pro quo 9, 42 יַעְדָּה.

יְהוֹעַדָן n. pr. mul. 2 Par. 25, 1, et 2 Reg. 14, 2 ubi in Keri יְהוֹעַדִּין refertur.

יְהוֹצָדָק n. pr. viri Hagg. 1, 1 etc.

יְהוֹרָם et יוֹרָם n. pr. 1) regis Judæ 1 Reg. 22, 51 etc. — 2) regis Israëlis 2 Reg. 1, 17 etc. — 3) alior viror. 1 Par. 26, 25: 2 Par. 17, 8.

יְהוֹשֶׁבַע et יְהוֹשַׁבְעַת n. pr. mul. 2 Reg. 11, 2: 2 Chron. 22, 11.

יְהוֹשֻׁעַ, יְהוֹשֻׁעַ et יֵשׁוּעַ n. pr. viror. Ex. 17, 9: 1 Sam. 6, 14: 2 Reg. 23, 8. Zach. 3, 1 etc.

יְהוֹשָׁפָט n. pr. 1) regis Judæ 1 Reg. 15, 24 etc. — 2) alior. viror. 2 Sam. 8, 16: 1 Par. 11, 43 etc.

יָהִיר m. *superbus, arrogans* Hab. 1, 5. Prov. 21, 24. — Rad. יָהַר in chald. et talm. *elatus, superbus fuit.*

יְחַלְלֵאל n. pr. viror. 1 Chron. 4, 16: 2 Chron. 29, 12.

יָהֲלֹם m. *gemmæ duræ* genus Ex. 28, 18. 39, 11. Eze. 28, 13. LXX et Vulgat. *jaspis*, sed apud Eze. copulatur cum יַשְׁפֵה quod *jaspidem* significare vix dubium est. Braunius inter multos *adamantem* intelligit; alii aliter. — Rad. הָלַם.

יַהַץ et יַהְצָה n. pr. urbis Moabiticæ primùm, dein sacerdotum tribûs Ruben. Num. 21, 23. Jos. 13, 18 etc.

יוֹאָב n. pr. viror. 2 Sam. 2, 24 etc.

יוֹאָח nom. pr. viror. 2 Reg. 18, 18 etc.

יוֹאָחָז vid. יְהוֹאָחָז.

יוֹאֵל n. pr. 1) prophetæ Joël 1, 1. — 2) viror. 2 Sam. 8, 2: 1 Par. 6, 21 etc.

יוֹאָשׁ n. pr. vid. יְהוֹאָשׁ.

יוֹב n. pr. viri Gen. 46, 13.

יוֹבָב n. pr. viror. Gen. 10, 29. 36, 53. Jos. 11, 1 etc.

יוֹבֵל et יֹבֶל c. vocab. forsan, ut suspicatur Gesenius, onomatopoët., significans *jubilum*, seu *lætum clamorem*, dein ad *tubæ clangorem, classicum* translatum, ut תְּרוּעָה q. vid. Hinc 1) קֶרֶן הַיּוֹבֵל *cornu jubili* i. e. cornu quo classicum canitur Jos. 6, 5, et ellipticè יוֹבֵל Ex. 19, 13; pl. שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים et שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים *tubæ jubili* i. e. quibus classicum canitur Jos. 6, 4. 6, 8, 13. — 2) שְׁנַת הַיּוֹבֵל *annus jubili*, *annus jubileus*, ità dictus à *clangore tubarum* Lev. 25, 13, 15, 31, 40, et ellipt. יוֹבֵל vers. 10, 28, 30, 33. Num. 36, 4. — Rad. ut vulgò volunt יָבַל in Hiphil *produxit*, *protraxit* sonum, sed parùm probab.

יוֹבֵל masc. 1) *decursus* (*courant*) aquarum Jer. 17, 8. — 2) n. pr. viri Gen. 4, 21. — Rad. יָבַל.

יוֹזָבָד n. pr. viror. Esr. 28. 33: 2 Par. 31, 13 etc.

יוֹחָכָר n. pr. viri 2 Reg. 12, 22. Vid. זָבָד.

יוֹחָא n. pr. viror. 1 Par. 8, 16. 11, 45.

יוֹחָנָן n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23: 1 Par. 13. 4. Vid. etiam יְהוֹחָנָן.

Digitized by Google

יוֹדָע n. pr. vir, Neh. 3, 6. 12. 10 etc.

יוֹכִין vid. יְהוֹיָכִין.

יוֹקִים n. pr. viri Neh. 12, 10.

יוֹרִיב vid. יְהוֹיָרִיב.

יוֹכֶבֶד n. pr. mul. Ex. 6, 20 etc.

יוֹכַל vid. יְהוּכָל.

יוֹם m. suff. יוֹמוֹ; dual. יוֹמַיִם, in pausâ יָמָיִם; pl. יָמִים (tanquàm à sing. יָם) et termin. chald. יָמִין; cum ה parag. יָמִימָה; constr. יְמֵי. poët. יְמוֹת, cum suff. יָמֶיךָ, יָמֵיכֶם; 1) * ut אוֹר *lux*, sed spec. *lux diurna*, oppos. tenebris nocturnis, seu *pars diei in quâ lucescit;* ità Gen. 1, 5 in priori hemistichio 7, 4, 12. 8, 22 etc.* — Adv. *interdiù* Ps. 88, 2, et cum artic. הַיּוֹם id. Hos. 4, 5. Neh. 4, 16. — 2) *dies naturalis*, spatio 24 horarum respondens, græcè νυχθήμερον, Gen. 1, 5 in posteriori hemistichio, et alibi frequenter, ut edocet contextus. יוֹם יוֹם, יוֹם וָיוֹם, יוֹם בְּיוֹם, כְּיוֹם בְּיוֹם, לְיוֹם בְּיוֹם *quovis die, quotidiè*. Metonym. *iter quod uno die confici potest* Deut. 4, 2. — *Dies alicujus* spec. est a) in bonam partem *dies lætus, festus alicujus;* hinc *dies regis* i. e. vel natalis, vel inaugurationis ejus Hos. 7, 5, *dies idolorum* i. e. festa eorum 2, 15, *dies Israëlis* i. e. dies quo Israëlitæ in patriam sunt reversuri 1, 11. De die natali Job 3, 1. — b) in malam partem *dies fatalis, exitialis* 1 Sam. 26, 10. Eze. 21, 30. Obad. 1, 12. Ps. 37, 13. 137, 7. Job 18, 20; hinc *dies Madian* i. e. dies quo in pugnâ Madianitæ debellati fuêre Jes. 9, 3, *dies Jehovæ* i. e. dies quo Jehova pœnas à malis hominibus sumet Jes. 2, 12. Jer. 46, 10 etc. — 3) *tempus* in formulis seq. et maximè in plur. יָמִים quod vid. mox infrà. — Cum artic. et præp. a) הַיּוֹם *hodiè, nunc* Gen. 4, 14. 24, 12 etc., *illo tempore, tunc temporis* 1 Sam. 1, 4. 14, 1: 2 Reg. 4, 8. Job 1, 6. — b) בְּיוֹם seq. infin. (semel præter. Lev. 7, 35) *eo die, quo, tempore, quo, quùm* Gen. 2, 4. Ex. 10, 28. Jes. 11, 16 etc. — c) בַּיּוֹם *interdiù* Jer. 36, 30, *statim, mox* Prov. 12, 6. Neh. 3, 34, *nuper* Jud. 13, 10. — d) כַּיּוֹם et כְּהַיּוֹם *hoc tempore, nunc* Gen. 25, 31, *hodiè* 1 Sam. 9, 13. Neh. 5, 11, *antèà, priùs*, ubi agitur de re futurâ 1 Sam. 2, 16: 1 Reg. 22, 5. כְּהַיּוֹם הַזֶּה *nunc* Esr. 9, 7. Neh. 9, 10, *illo tempore, tunc* Gen. 39, 11, set *sicut hoc tempore* Deut. 6, 24. Jer. 44, 22, ubi כְּ pro partic. comparationis usurpatur. — e) מִיּוֹם seq. infin. *ex quo* (*depuis que*) Ex. 10, 6. Deut. 9, 24. — כָּל־הַיּוֹם *omnibus diebus, quotidiè* Ps. 42, 4. 44, 23 etc., *totâ die* (*toute la journée*) Jes. 62, 6. Ps. 32, 3 etc., *omni tempore, perpetuò* Jes. 65, 5. Ps. 52, 3. Prov. 21, 26.

Dual. יוֹמַיִם *biduum* Ex. 16, 29. 31. 22. Num. 9, 22. מִיָּמַיִם *post biduum* Hos. 6, 2.

Plur. יָמִים 1) *dies* Gen. 8, 10, 12. Adv. *aliquod tempus, aliquamdiù* 40, 4. Dan. 8, 27, pleniùs יָמִים אֲחָדִים Gen. 27, 44. Plures menses, sed non integrum annum per se significat, ut constat ex Num. 9, 22: 1 Sam. 29, 3. מִיָּמִים *aliquamdiù post* Jud. 11, 4. 14, 8. 15, 1. מִקֵּץ יָמִים id. Gen.

Digitized by Google

4, 3: 1 Reg. 17, 7. — 2) *tempus*, seclusâ omninò dierum notione Gen. 47, 8. Ex. 2, 11: 2 Sam. 21, 1 etc. כָּל־הַיָּמִים *omni tempore*, *perpetuò* Deut, 4, 40. 1 Sam. 1, 28. Jer. 31, 36 etc. Spec. *tempus vitæ, vita, ætas* Gen. 24, 1. 43, 9. Jos. 13, 1 etc. Haud rarò יָמִים in accus. pleonast. postponitur vocabulis tempus certum designantibus Gen. 41, 1. Deut. 21, 13. Jer. 28, 3 etc. — 3) temporis significatus ad quiddam *certum temporis spatium*, *annum* videlicet restringitur Lev. 25, 29. זֶבַח הַיָּמִים *sacrificium anniversarium* 1 Sam. 2, 19. לַיָּמִים, מִיָּמִים יָמִימָה *quotannis* Ex. 3, 10. Jud. 17, 10 etc. יָמִים עַל שָׁנָה Jes. 32, 10, pro quo שָׁנָה עַל־שָׁנָה 29, 1, de multis annis, sed 2 Chron. 21, 15: יָמִים עַל־יָמִים forsan est *per duos annos*, modò saltem horum verborum explanationem contineat formula vers. 19: לַיָּמִים מִיָּמִים *ad annum, post annum*, et præsertim ea quæ proximè sequitur הַקֵּץ לַיָּמִים שְׁנַיִם *finis biennii*. — Amos 4, 4: לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים vel *quovis tertio anno*, vel *quovis tertio die*; posterius acerbè et ironicè intelligendum.—Quoad etymon, nomen primitivum videtur; neque obstat quominus primaria ejus significatio sit in *calore* diurno, ut quidam volunt.—Indè

יוֹם 1) pr. subst. *dies totus, integer*, hinc בְּיוֹם *totâ die* Neh. 9, 19, צָרֵי יוֹם *hostes diurni*, quotidiani Eze. 30, 16. — 2) adv. *interdiù* Ps. 13, 3. יוֹם וָלַיְלָה *diu noctuque, perpetuò* Lev. 8, 35. Jos. 1, 8 etc.

יָוָן n. pr. 1) filii Japheti Gen. 10, 2, 4, it. de ejus posteris, ipsorumque sede, i. e. Joniâ et universâ Græciâ dicitur Jes. 66, 19. Eze. 27, 13 etc. — Patronym. יְוָנִי undè בְּנֵי הַיְוָנִים *filii Græcorum* Joël 4, 6. — 2) forsan urbis Arabiæ felicis Eze. 27, 19.

יָוֵן m. constr. יָוֵן; *latum* Ps. 40, 3. 69, 3. — Rad. יון

יוֹנָדָב vid. יְהוֹנָדָב.

יוֹנָה f. suff. יוֹנָתִי; pl. יוֹנִים, constr. יוֹנֵי; 1) *columba* Gen. 8, 8 seq. Cant. 1, 5. 2, 14 etc. — Etymon ignotum omninò. Aliud יוֹנָה vid. sub. יָנָה.

יוֹנִי vid. יָוָן.

יוֹנֵק m. et יוֹנֶקֶת f. suff. יוֹנַקְתּוֹ; pl. cum suff. יוֹנְקוֹתָיו; pr. *lactens*, *sugens*, transl. *surculus* recens natus arboris succum trahens Eze. 17, 22. Hos. 14, 7. Job 8, 16 etc.

יוֹנָתָן n. pr. vid. יְהוֹנָתָן.

יוֹסֵף *Josephus* n. pr. 1) patriarchæ, filii Jacobi Gen. 30, 23 etc. Cum autem Ephraïm et Manasses filii Josephi tribuum Israëliticarum auctores facti sunt, יוֹסֵף et יוֹסֵף dicitur a) de duabus his tribubus Jos. 17, 17. 18, 5. Jud. 1, 23, 35, idem est בְּנֵי יוֹסֵף Jos. 14, 4. b) de regno Ephraïm Eze. 37, 16 - 19. Zach. 10, 6. Ps. 78, 67. c) poët. de universo Israëlitarum populo Amos. 5. 6, 15. 6, 6.—2) alior. viror. Esr. 10, 42. Neh. 12, 14 etc.

יוֹסִפִיָּה n. pr. viri Esr. 8, 10.

יוֹעֵאלָה n. pr. viri 1 Par. 12, 7.

יוֹעֵד n. pr. viri Neh. 11, 7.

יוֹעֵזֶר n. pr. viri 1 Par. 12, 6.

יוֹעֵשׁ n. pr. viror. 1 Par. 7, 8 etc.

יוֹצָדָק vid. יְהוֹצָדָק.

יוֹצֵר m. 1) *figulus*, vid. in Rad. יָצַר.

Digitized by Google

— 2) Zach. 11, 13 ut אוֹצָר *thesaurus, ærarium* templi, juxta quosdam, Chald. et Syr. interpretes, secutos, sed plerisque *figulus est.*

יוֹקִים n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

יוֹרֶה vid. חָרִיף.

יוֹרֶה m. part. act. Rad. יָרָה; pr. *irrigans*, hinc *pluvia prima* i. e. autumnalis Deut. 11, 14. Jer. 5, 24.

יוֹרַי n. pr. viri 1 Par. 5, 13.

יוֹרָם n. pr. viri 2 Sam. 8, 10, pro quo חֲדוֹרָם 1 Par. 18, 10.

יוֹשַׁב חֶסֶד n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

יוֹשִׁבְיָה n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

יוֹשָׁה n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

יוֹשַׁוְיָה n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יוֹתָם n. pr. 1) filii Gedeonis Jud. 9, 5, 7. — 2) regis Judæ 2 Reg. 15, 32 seq.

יוֹתֵר et יֹתֵר m. 1) pr. part. act. Rad. יָתַר; *reliquum* 1 Sam. 15, 15, undè *quæstus, emolumentum* Eccl. 6, 8. — 2) adv. *ampliùs, magis* Eccl. 2, 15 etc., *nimis* Eccl. 7, 16, præpos. *præter* Esth. 6, 6, seq. ש, conjonct. *tereà quòd* Eccl. 12, 9.

יוֹתֶרֶת fem. præcedentis יוֹתֵר; *redundans*, hinc seq. הַכָּבֵד, עַל־הַכָּבֵד, מִן הַכָּבֵד *major lobus hepatis*, quæ pars est hepatis redundans, augmentum ejus. Ex. 29, 13, 22. Lev. 3, 4, 19. LXX λοβὸς τοῦ ἥπατος; vulgò *reticulum hepatis*, i. e. membrana hepar ambiens, sed hujus, utpotè adipe carentis, in sacrificiis vix locus fuit.

יְזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

יְזִיָּה n. pr. viri Esr. 10, 25.

יְזִיז n. pr. viri 1 Par. 27, 31.

יְזַלִּיאָה n. pr. viri 1 Par. 8, 18.

יַזַנְיָה v. יַאֲזַנְיָה.

יִזְרַחִי n. patron. pro אֶזְרַחִי.

יִזְרַחְיָה n. pr. (v. זַרְחִיָּה).

יָזַם undè nonnulli deducunt plur. יִזְמוּ Gen. 11, 6; sed vid. זָמַם.

יָזַן undè Puh. part. pl. מְיֻזָּנִים vid. in זוּן.

יֶזַע m. ut זֵעָה *sudor* Eze. 44, 18. — Rad. יזע, conf. cognat. זוּעַ.

יִזְרְעֶאל et יִזְרֶעֶאל n. pr. 1) oppid. in tribu Issachar Jos. 19, 18: 1 Reg. 18, 46. 21, 1: 2 Reg. 9, 15. Propè erat vallis magna Jos. 17, 16, Jud. 6, 33. Nom. gent. m. יִזְרְעֶאלִי 1 Reg. 21, 1; fem. יִזְרְעֶאלִית et יִזְרֶעֶלִית, 1 Sam. 27, 3. 30, 5. — 2) oppid. in montanis Judæ Jos. 15, 56: 1 Sam. 29, 1. — 3) viror. Hos. 1, 4: 1 Par. 4, 3.

יָחַד; fut. יֶחֱד, ut cognat. אָחַד *unitus, adunatus fuit*, seq. אֶת Jes. 14, 20, בְּ Gen. 49, 6.

Pih. imper. יַחֵד *aduna* Ps. 86, 11, — Deriv. יָחִיד et seq.

יַחַד m. 1) *unitio, conjunctio* 1 Par. 2, 17. — 2) ut כֹּל *universitas; omnes* Deut. 33, 5. Job 3, 18. 16, 10 etc. כֹּל יַחַד *omnes omninò, ad unum omnes* Jes. 22, 3. Job 34, 15. Addito לֹא, *nemo* Hos. 11, 7. — 3) Adv. a) *unà, simul, pariter*, sive de loco, sive de tempore, sive de rebus et personis numero pluribus, sive de animis 1 Sam. 11, 11: 2 Sam. 21, 9. Jes. 22, 3. Ps. 2, 2 etc. — b) *solùm* Esr. 4, 3.

יַחְדָּו et יַחְדָּם; pr. *conjunctiones, adunationes ejus, conjuncti illi, simul illi*, ut כֻּלָּו, dein adv. 1) *unà* Gen. 13, 6. Deut. 25, 5 etc. — 2)

Digitized by Google

uno tempore Ps. 4, 9. — 3) cum כֹּל, *omnes omninò* Ps. 14. 3: 1 Par. 10, 6.—4) *mutuò, invicem* Deut. 25, 11.

יַחְדּוֹ n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יַחְדִּיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 24.

יְחַדְיָהוּ nom. pr. viror. 1 Par. 24, 20 etc.

יַחְוִאֵל et in Keri יַחְיִאֵל n. pr. viri 2 Par. 29, 14.

יַחֲזִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 12, 4 etc.

יַחֲזִיָה n. pr. viri Esr. 10, 15.

יְחֶזְקֵאל nom. pr. *Ezechiel* Eze. 1, 3 etc.

יְחִזְקִיָּה vid. חִזְקִיָּה.

יְחִזְקִיָּהוּ n. pr. viri 2 Par. 28, 12.

יַחְזְרָה n. pr. viri 1 Par. 9, 12.

יְחִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 15, 18 etc.—Patronym. יְחִיאֵלִי, 26, 21, 22.

יָחִיד masc. suff. יְחִידֶךָ, in pausâ יְחִידֶךָ; pl. יְחִידִים; fem. יְחִידָה, suff. יְחִידָתִי; 1) *unicus*, spec. *unigenitus* Gen. 22, 2. Jud. 11, 3 etc. — 2) *solitarius*, *dereliclus* Ps. 25, 16. 68, 7. — 3) Fem. *unica* i. e. poët. *anima* Ps. 22, 21. 35, 17. — Rad. יָחַד.

יָחִיל m. *exspectans* Thren. 3, 26. — Rad. seq.

יָחַל ut חוּל, quod vid.—Indè

Niph. נוֹחַל; fut. convers. וַיִּוָּחֶל; *exspectavit* Gen. 8, 12. Eze. 19, 5.

Pih. יִחֵל, pl. יִחֲלוּ et cum Dag. euph. יִחֵלוּ; part. מְיַחֵל, pl. מְיַחֲלִים; infin. constr. et imper. יַחֵל; fut. יְיַחֵל, cum ה parag. אֲיַחֲלָה, cum נ parag. et in pausâ יְיַחֲלוּן; 1) *sperare fecit* Eze. 13, 6. Ps. 119, 49. — 2) *exspectavit*, *speravit* absol. Job 6, 11 etc., seq. לְ pers. vel rei quam exspectant Job 29, 23. Jes 31, 5 etc. *Exspectare Deum, Jehovam* i. e. ejus auxilium Ps. 31, 25. 69, 4 etc.

Hiph. הוֹחִיל undè 1 pers. הוֹחַלְתִּי; imper. fem. הוֹחִילִי: fut. יוֹחִיל, cum ה parag. אוֹחִילָה, cum ו convers. וַיּוֹחֶל in Keri 1 Sam. 13, 8 ubi Chethib וַיַּיְחֵל ex Pih. refert; *exspectavit* 1 Sam. 10, 8. Ps. 42, 6 etc. — Deriv. תּוֹחֶלֶת.

יַחְלְאֵל n. pr. viri Gen. 46, 14. Patronym. יַחְלְאֵלִי Num. 26, 26.

יָחַם Præt. inus., pro quo utuntur formâ חָמַם (conf. יָטַב et יָרַע); fut. יֵחַם et יִחַם, pl. יֶחֱמוּ pro יִחְמוּ; Gen. 30, 39, et יַחְמְנָה vers. 38, pro תִּחְמְנָה (similia vid. in 1 Sam. 6, 12. Dan. 8, 22); ut cognat. חָמַם, *incaluit* Eze. 24, 11, irâ Deut. 19, 6, coitûs libidine, hinc *concepit* de ovibus Gen. 30, 38, 39. Impers. יֵחַם לוֹ, יִחַם לוֹ *incalescit* 1 Reg. 1, 1. Eccl. 4, 11.

Pih. præt. f. cum suff. יְחֻמַתְנִי pro יְחַמַתְנִי ut אֶחֱרוּ pro אֶחְרוּ; infin. constr. et imper. יַחֵם; inf. cum suff. et נ epenth. יַחְמְנָה; *coivit* pecus Gen. 30, 41. 31, 10, hinc *concepit* mulier Ps. 51, 7. — Deriv. חֵמָה pro יְחֵמָה.

יַחְמוּר m. ut in arab. species *capreæ rufæ* (vid. Rad. חָמַר) cornibus serratis, intùs plenis, forsan *cervus dama* Deut. 14, 5: 1 Reg. 5, 3.

יַחְמַי n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָחֵף m. *discalceatus* 2 Sam. 15, 30. Jes. 20, 2 etc. — Rad. יחף ut cognat. arab. حفا *nudis pedibus fuit*, et syr. נחף in Aph. *discalceavit*.

יַחְצִיאֵל et יַחְצִיאֵל n. pr. viri Gen.

Digitized by Google

46, 24: 1 Par. 7, 13. Nomin. gent. יִחְצַאלִי Num. 26, 46.

יָחַר ut אָחַר, *moratus est*, undè fut. conv. 2 Sam. 20, 5 in Chethib וַיִּחַר quod efferendum est וַיִּיחַר; sed Keri habet וַיּוֹחֶר.

יִחֻשׂ m. (vox recentioris hebraïsmi) *genus, familia*. סֵפֶר הַיִּחֻשׂ *genealogia* Neh. 7, 5. — Indè verbum denom. in Hithp. הִתְיַחֵשׂ; part. pl. מִתְיַחֲשִׂים; infin. constr. et imper. הִתְיַחֵשׂ; ἀπογράφεσθαι, *nomen suum in tabulis publicis genealogicis curavit describendum, recensitus est* Neh. 7, 5: 1 Par. 5, 1 etc. Infin. sæpiùs nominascit *recensio* Esr. 8, 1 etc.

יַחַת n. pr. viri 1 Par. 4, 2 etc.

יָטַב; undè fut. יִטַב et יִטַב, 2 pers. f. תִּיטְבִי (præt. repeti solet à טוֹב); 1) *bonus fuit* Nah. 3, 8, sed sæpiùs impers. *benè fuit* Gen. 12, 13. Deut. 4, 40 etc. it. *bonum visum est* Ps. 69, 32. *Bonum fuit in oculis alicujus, coram aliquo* i. e. *placuit ei* Gen. 41, 37. Esth. 5, 14. — 2) *hilaris, lætus fuit* Jud. 19, 16. Ruth. 3, 7. Eccl. 7, 3.

Hiph. הֵיטִיב; part. מֵיטִיב et מֵטִיב, pl. מֵיטִיבִים, constr. מֵיטִיבֵי et מֵטִבֵי; infin. absol. הֵיטֵב et הֵיטַב; constr. הֵיטִיב et הֵטִיב, cum suff. הֵיטִיבוֹ; imper. cum ה paragog. הֵיטִיבָה; fut. יֵיטִיב, יִטַב et יִיטַב; 1) *benè, rectè fuit* Deut. 5, 25: 1 Reg. 1, 47 etc. Seq. verbo adverbiascit. Jer. 1, 12: *benè fecisti ad videndum* i. e. *rectè vidisti*; et ità 1 Sam. 16, 17. Jes. 23, 16. Inf. absol. הֵיטֵב *benè, optimè* Deut. 9, 21 etc., rectè, *honestè* Jon. 4, 9. — 2) *benefecit* alicui, seq. לְ vel עִם Gen. 12, 16. Num. 10, 32 etc. — 3) *exhilaravit* Jud. 19, 22. — 4) *aptavit* lucernas Ex. 30, 7, comam, i. e. *composuit* 2 Reg. 9, 30. — 5) intrans. *bonus fuit* Mich. 2, 7, et seq. אֶל pers. *placuit* 1 Sam. 20, 13. — Deriv. מֵיטָב.

יִטְבָתָה n. pr. castramet. Israëlitarum in deserto Num. 33, 33. Deut. 10, 7. Aliud forsan יִטְבָה 2 Reg. 21, 19.

יִטָּה et יוּטָה n. pr. oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 55 etc.

יְטוּר n. pr. Ismaëlis filius, à quo Ituræi descendunt Gen. 25, 15: 1 Par. 1, 31. 5, 19.

יַיִן m. in pausâ יָיִן constr. יֵין et Cant. 8, 2 יַיִן; suff. יֵינִי; 1) *vinum* Gen. 9, 21. Lev. 10, 9 etc. *Domus vini* Cant. 2, 4 i. e. forsan *domus convivii vini, conclave convivale*, ut pleniùs habetur Esth. 7, 8. Vulgat. *cella vinaria*. — 2) meton. *crapula, ebrietas* Gen. 9, 24: 1 Sam. 1, 14. 25, 37. — Etymon latet; possit esse nomen primitivum.

יָךְ, 1 Sam. 14, 13, menda est pro יַד ut Keri habet.

יָכַהּ in Kal. inusit.

Niph. part. נוֹכָח *disceptans* Job 23, 7; fut. pl. cum ה parag. נִוָּכְחָה *disceptabimus* Jes. 1, 18. Quoad נִכְחַת Gen. 20, 16, vid. illud suo loco.

Hiph. הוֹכִיחַ; part. מוֹכִיחַ; plur. מוֹכִיחִים; inf. הוֹכִיחַ, הוֹכֵחַ et הוֹכֶחַ; imper. הוֹכַח; fut. יוֹכִיחַ et יוֹכַח; 1) *declaravit, arguit* aliquid Job 13, 15. 19, 3. — 2) *redarguit* aliquem, *convicit* seq. לְ Prov. 9, 7 etc., abs. Jes. 29, 21. Eze. 3, 2 etc. — 3) *castigavit*, vel verbis, *carpsit, reprehendit* Gen. 21, 25. Job 6, 25 etc.

Digitized by Google

hinc *conviciatus est* 2 Reg. 19, 4. Jes. 37, 4; vel pœnis, i. e. *punivit* Ps. 6, 2. Job 15, 17. Prov. 3, 12 etc.— 4) *judicavit*, ut שָׁפַט Jes. 11, 3, seq. לְ *jus dixit alicui* Jes. 2, 4, sed *adjudicavit*, *destinavit alicui* Gen. 24, 14, 44. Seq. בֵּין, *arbiter fuit inter* Gen. 31, 37. Job 9, 33.— 5) *redarguere*, *convincere studuit*, *disceptavit*, *altercatus est*, *cum aliquo* seq. accusat. אֶל, לְ, Job 13, 3. 16, 21. 22, 4.

Hoph. הוּכַח *castigatus est* Job 33, 19.

Hithp. fut. in pausâ יִתְוַכָּח *disceptabit cum aliquo* seq. עִם Mich. 6, 2. — Deriv. תּוֹכֵחַת, תּוֹכַחַת.

יְכִילִיָּה 2 Par. 26, 3 in Chethib pro יְכָלְיָה q. v.

יָכִין pro quo יָרִיב 1 Par. 4, 24; n. pr. 1) viror. Gen. 46, 19. Nah. 11, 10 etc. Nom. Patron. יָכִינִי Num. 26, 12.— 2) columnæ dextræ porticûs templi Jerusalem 1 Reg. 7, 21.

יָכֹל raro יָכוֹל, f. יְכֹלָה, 1 pers. יָכֹלְתִּי, cum suff. יְכָלְתִּיו, pl. יָכֹלוּ, in pausâ יָכָלוּ; infin. absol. יָכוֹל. constr. יְכֹלֶת; fut. (deductum ex formâ Hoph.) יוּכַל, in pausâ יוּכָל, plur. יוּכְלוּ et יִכְלוּ, in pausâ יוּכָלוּ et יִכָּלוּ, cum ה parag. נוּכְלָה. Sed יוּכְלוּ Eze. 42, 5 vid. in אָכַל.— 1) *potuit* (conf. cognat. כזל) seq. acc. gerundio, infin. nudo et verbo finito Gen. 13, 6. Ex. 2, 3. Job 42, 2. Esth. 8, 6 etc. Item *licuit* Gen. 43, 32. Num. 9, 6. Deut. 12, 17 etc. Prægn. *ferre potuit* Jes. 1, 13. Ps. 101, 15, pro יָכֹל לָשֵׂאת ut legitur Jer. 44, 22. Prov. 30, 21, *exercere potuit* Hos. 8, 5. — 2) *prævaluit*, *superavit*, *pervicit*, absol. Gen. 32, 29: 1 Reg. 20, 22. Hos. 12, 5 etc., it. *prævaluit alicui*, *pervicit aliquem* seq. לְ pers. Gen. 32, 26. Esth. 6, 13 etc., suffixo verbi Jer. 20, 10. Ps. 13, 5. Metaph. cum לְ rei, *potens factus est rei arduæ* i. e. mente eam comprehendit Ps. 139, 6.

יְכָלְיָה et יְכָלְיָהוּ n. pr. mul. 2 Reg. 15, 2 et 2 Par. 26, 3 in Keri.

יְכָנְיָה vid. יְהוֹיָכִין.

יָלַד 1 pers. יָלַדְתִּי, sed. cum suff. יְלַדְתָּנוּ 2 pers. יָלַדְתָּיִךְ; part. יוֹלֵד, cum suff. f. יוֹלַדְתָּהּ; f. יוֹלֶדֶת, יֹלֶדֶת et יֹלַדְתָּ; plur. יוֹלְדוֹת; pass. יָלוּד, constr. יְלוּד, pl. יְלוּדִים; infin. absol. יָלוֹד, constr. לֶדֶת, לֶדֶת, semel לַת, cum suff. f. לִדְתָּהּ; fut. יֵלֵד et יִלַּד, pl. in pausâ et cum נ parag. יִלְדוּן; 1) *peperit* mulier, vel bestia Gen. 4, 1. 30, 39. Jer. 17, 11. Passim absol. ponitur pro *liberos peperit* Gen. 6, 4 etc. Part. f. יוֹלֶדֶת *genitrix* poët. pro *matre* Prov. 17, 25. Cant. 6, 9. Metaph. *peperit fraudem*, *nequitiam* etc. Ps. 7, 15. Job 15, 35 etc. — 2) *genuit* pater Gen. 4, 18. 10, 8, 13. De Deo, *creavit*, Deut. 32, 18. Jer. 2, 27. Quoad Ps. 2, 7. יְלִדְתִּיךָ *genui te*, nonnisi proprio sensu de Deo Patre Filium suum, Verbum scilicet divinum, ab æterno generante, accipi potest; atque ne pili quidem faciendæ sunt rationes quibus nonnulli de rege constituendo verbum hebr. interpretantur. Not. in Deut. 32, 18 et in Jer. 2, 27 agi de verâ *creatione*, *formatione*, ac proindè locis istis explanationem nostram Ps. 2, 7, nullo modo

Digitized by Google

infirmari. Haud seriò fortasse Gesenius opponit hæc divi Pauli verba 1 Cor. 4, 15: *Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.*

Niph. נוּלַד, plur. נוּלְדוּ (forma mixta ex Niph. et Puh.); part. נוֹלָד, et cum Makkeph נוֹלַד־; pl. נוֹלָדִים; inf. הִוָּלֵד et הִוָּלֶד, cum suff. הִוָּלְדוֹ; fut. יִוָּלֵד; *natus, gnatus est* Gen. 4, 18: 1 Par. 3. 5 etc. Impers. seu omisso, ut in Kal filii, liberi nomine Gen. 17, 17.

Pih. יִלֵּד *parturientem adjuvit, obstetricavit;* undè infin. cum suffix. יַלֵּדְכֶן *obstetricare vestrum* Ex. 1, 16; part. fem. מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת *obstetrix, obstetrices* Gen. 35, 17. Ex. 1, 15 etc.

Puh. יֻלַּד et יוּלַד, plur. in pausâ יֻלְּדוּ; 1) *natus est* Gen. 4, 26. Jud. 18, 29 etc. Impers. Gen. 10, 21. — 2) *creatus, productus est*, de montibus Ps. 90, 2.

Hiph. הוֹלִיד, part. מוֹלִיד, plur. מוֹלִידִים; inf. absol. הוֹלִיד, constr. et imper. הוֹלִיד; fut. יוֹלִיד, conv. וַיּוֹלֶד: 1) *parere fecit* Jes. 66, 9, *fœcundavit* 1 Par. 2, 18. 8, 8, metaph. de pluviâ Jes. 55, 10. — 2) *genuit* pater Gen. 5, 4 etc., metaph. Jes. 59, 4. — 3) *creavit, produxit* Job 38, 28.

Hoph. inf. הִלֶּדֶת et הוּלֶדֶת *nasci fieri, nativitas* Gen. 40, 20. Eze. 16, 4, 5.

Hithp. fut. plur. יִתְיַלְּדוּ *natos se, natales suos, profitebuntur, in tabulis genealogicis nomina sua inscribenda curabunt* Num. 1, 18. — Deriv. וֶלֶד, וָלֶד, יָלִיד, מוֹלֶדֶת, תּוֹלֶדֶת et seq.

יֶלֶד m. pl. יְלָדִים, constr. יַלְדֵי et יִלְדֵי Jes. 57, 4; cum suff. יַלְדָיו et יִלְדָיו; 1) *natus, filius.* Indè *filii peregrinorum* i. e. peregrini Jes. 2, 6, *filii sceleris* i. e. scelesti 57, 4. Plur. יְלָדִים *liberi utriusque sexûs* 1 Sam. 1, 2. Esr. 10, 1, etiam *pulli* bestiarum Jes. 11, 7. Job 38, 41. — 2) *puer* vel recens natus Gen. 21, 8. Ex. 1, 17 etc., vel adultior, *adolescens* Gen. 4, 23: 1 Reg. 12, 8. Eccl. 4, 13.

יַלְדָה f. plur. יַלְדוֹת; *puella* Gen. 34, 4, Joël 4, 3. Zach. 8, 45.

יַלְדוּת f. cum suff. in pausâ יַלְדוּתֶךָ et יַלְדָתֶךָ; 1) *nativitas* Ps. 110, 3, ubi forsan totius commatis sensus est: *antè auroram ab utero* (meo) *ad te* (defluxit) *ros nativitatis tuæ* i. e. ros ille qui te procreavit ab utero meo defluxit etiam antè roris ortum; nisi cum LXX. Vulgat. Syr. et multis codic. יָלַדְתִּיךָ *genui te*, legas. — 2) *adolescentia* Eccl. 11, 9, 10.

יָלוּד m. pl. יְלוּדִים; adj. *natus* Ex. 1, 22. Jos. 5, 5.: 2 Sam. 5, 14.

יָלוֹן n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

יָלִיד m. constr. יְלִיד, pl. constr. יְלִידֵי; 1) adj. יְלִיד בַּיִת *natus in domo, verna* Gen. 17, 12. Lev. 22, 11 etc. — 2) subst. *filius* Gen. 14, 14. Num. 13, 22 etc.

יָלַךְ Præter. inusit. pariter atque inf. abs. et part., pro quibus utuntur formis à verbo הָלַךְ deductis, infin. constr. לֶכֶת, suff. לֶכְתְּךָ; imper. לֵךְ, cum הַ parag. לְכָה et לֶךָ, f. לְכִי; in pausâ לֵכִי, pl. m. לְכוּ, f. לֵכְנָה

Digitized by Google

et לֵכֶן ; fut. אֵלֵךְ, in pausâ cum ו convers. וָאֵלֵךְ, cum ה parag. אֵלְכָה, et cum ו אֵילְכָה, in pausâ אֵלֵכָה, plur. תֵּלְכוּ, in pausâ תֵּלֵכוּ, cum נ paragog. תֵּלְכוּן, et simul in pausâ תֵּלֵכוּן; signif. ut הָלַךְ, 1) *ivit*, *incessit*, *profectus est*; hinc a) seq. אַחַר, אַחֲרֵי, *secutus est* Gen. 37, 17. Ruth. 3, 18 etc. — b) seq. עִם, עַל, לְנֶגֶד, אֶת *comitatus est* Num. 22, 35. Jer. 3, 18 etc. — c) לִפְנֵי *præcessit*, protegendi causâ, *duxit* Gen. 33, 12. Ex. 23, 23. 32, 1. — 2) Trop. *vixit*, *morem gessit* Ex. 16, 4: 1 Reg. 16, 19. — 3) *decessit*, *obiit*, *periit* Job 7, 9. 27, 21: 2 Par. 21, 20 etc. — 4) *fluxit*, *effusus est*, de aquâ Jos. 4, 18 etc. Dicitur etiam de animalibus et rebus, quæ quocumque modo moventur, ut de navi, curru, fu gure, sono, famâ, terminis agrorum, morte et gladio grassantibus etc.—5) *processit*, *progressus est* in aliquâ re, *incrementa cepit* Gen. 26, 13 et 1 Par. 11, 9: *Procedebat*, *procedendo et crescendo* i. e. crescebat in dies, Jer. 5, 23: *Recesserunt et procedebant* i. e. magis magisque recedebant.

Hiph. הוֹלִיךְ; part. מוֹלִיךְ, fem. מוֹלִיכָה, pl. מוֹלִיכוֹת, infin. הוֹלִיךְ, cum suff. הוֹלִיכוֹ; imper. הוֹלֵךְ et הֵילִיךְ undè fem. הֵילִיכִי, plur. m. הֵילִיכוּ; fut. יוֹלִיךְ et apocop. יוֹלֵךְ; 1) pr. *ire fecit*, *duxit* Deut. 8, 2. Jes. 42, 16 etc., it. *abduxit*, *abstulit* Ex. 2, 9: 2 Sam. 13, 13 etc. — 2) *perire fecit*, *perdidit* Ps. 125, 5.— 3) *fluere*, *diffluere fecit* aquam Ex. 14, 21. Eze. 32, 14.

יָלַל verb. onomatopoët. *ejulavit*, *ululavit*. —Indè Hiph. הֵילִיל; imper. הֵילֵל, f. הֵילִילִי; fut. יֵילִיל, cum ה parag. אֵלִילָה, pl. יֵילִילוּ et יְהֵילִילוּ Jes. 52, 5; *ejulavit*, *lamentatus est* Jes. 13, 6. Jer. 25, 34. Hos. 7, 14 etc. — Quoad Jes. 52, 5: מֹשְׁלָיו יְהֵילִילוּ quidam vertunt: *Dominatores ejus* i. e. victores *lætam et superbientem vocem attollunt*. Sic enim græc. ὀλολύζειν de læto clamore usurpatur; lat. *ululare* de quovis incondito et gravi clamore etiam triumphantium (Lucan. *Pharsal.* 6, 261). Insuper hebr. מַזְרֵחַ, הֵרִיעַ, רָנַן. Tandem orationis series jubet מֹשְׁלָיו de hostibus, non autem de præfectis judæis intelligi; quo concesso, omninò præstat læti clamoris significatio. — De formâ הוֹלִילוּ, vid. Puh. verbi הָלַל. Deriv. תּוֹלָל et duo seq.

יְלֵל m. *ululatus* Deut. 32, 10.

יְלָלָה f. constr. יִלְלַת; suff. f. יִלְלָתָהּ; *ejulatus* Jes. 15, 8. Jer. 25, 36. Zach. 11, 3.

יָלַע ut cognat. לָעָה *temerè prolocutus est* aliquid. Prov. 20, 25: *Laqueus* i. e. periculosum *est homini*, cùm temerè proloquitur sanctum i. e. cùm temerè Deo vovet aliquid. Conf. arab. لعي (lagba) *temerè jusjurandum dedit*.

יַלֶּפֶת f. *scabies*, *impetigo* Lev. 21, 20. 22, 22. — Rad. ילף forsan ut in arab ولف *firmiter adhæsit*.

יֶלֶק m. *locustæ* speeies alata et pilosa, vulgò *bruchus* Jer. 51, 27. Nah. 3, 16 etc. — Rad. ילק ut לָקַק *lambit*, *lambendo depavit*.

Digitized by Google

יַלְקוּט m. *pera*, à colligendo dicta 1 Sam. 17, 40. — Rad. לָקַט

יָם m. constr. יַם־, sed יָם Gen. 14, 3. Ex. 23, 31; cum ה parag. יַמָּה; cum suff. f. יַמָּהּ; pl. יַמִּים; 1) *mare*. Dicitur tum de oceano ejusque partibus, tum de lacubus mediterraneis ut Job 14, 11 etc. Sic *mare Kinnereth* i. e. lacus Tiberiadis seu Galilææ; *mare salis* i. e. mortuum, aliàs dictum *orientale; mare planitiei* i. e. quod perluit Jordanes; *mare. Souph* seu algosum, Sinus Arabicus; *mare Ægypti; mare magnum, posterius* i.e. occidentale; tandem *mare Philistæorum*, dicuntur pro *mari mediterraneo*. — Cum artic. הַיָּם est pro contextu mare mediterraneum Jos. 15, 47, Galilæum Jes. 8, 23, rubrum, 10, 26, mortuum 16, 8. — *Divitiæ maris* sunt opes populorum maritimorum itineribus maritimis partæ, Deut. 33, 19. Jes. 60, 51. — Improprié et hyperbolicè *mare* vocatur lavacrum æneum magnum templi Hierosolym. 1 Reg. 7, 23: 1 Par. 18, 8 etc. — 2) poët. *flumen magnum*, ut Nilus Jes, 19, 5. Nah. 3, 8, Euphrates Jes. 27, 1. Jer. 51, 36; in plur. brachia Nili Eze. 32, 2. — 3) *plaga occidentalis*, quia mare mediterraneum situm est ad occidentem Palestinæ Deut. 33, 23, hinc רוּחַ יָם *ventus occidentalis* Ex. 10, 19, פֵּאַת־יָם *latus occidentale* 27, 13. 38, 12. יַמָּה *occidentem versus* Gen. 28, 14. Ex. 26, 22, sed *ad mare* Ex. 10, 19, licet pro eo frequentius הַיַּמָּה ponatur; מִיָּם *ab occidente* Gen. 12, 8; מִיָּם לְ *ab occasu* loci Jos. 8, 9, 12, 13. — Rad. quoad formam ימם.

יָמוּאֵל n. pr. viri Gen. 46, 10.

יָמוֹת et יָמִים, vid. יוֹם,

יַמִּים m. pl. forsan *thermæ* Gen. 36, 24. Vulgò tamen *mulos*, quidam *gigantes* intelligunt, Vulgat. *aquas calidas*. Not. inventionem *thermarum* et *aquarum salubrium* rem omninò memoratu dignam esse, et ut plurimùm in locis desertis per animalia fieri. — Rad. ימה.

יְמִימָה n. pr. mul. Job 42, 14.

יָמִין c. constr. יְמִין; suff. יְמִינִי; 1) *latus dextrum* Ex. 29, 22: 1 Sam. 11, 2 etc. It. *manus dextra* ut יַד יָמִין Gen. 48, 8. Ex. 15, 6. Ps. 21, 9 etc. Ps. 80, 18: *vir dexteræ tuæ* i. e. quem dextrâ tuâ ducis, vel tibi eligisti. Ps. 73, 23: *apprehendisti dexteram meam* i. e. juvisti, sustentavisti me. יְמִין seq. genitivo, et præcedent. אֶל, עַל, לְ, מִן est *à dextrâ* alicujus personæ vel rei; יָמִין accus. adverb. et יְמִין seq. genit. id. Job 23, 9: 2 Sam. 24, 5; לַיָּמִין post verba motûs *ad dextram* Neh. 12, 32, it. "לִימִין מ *ad dextram alicujus* Ps. 110, 11; יָמִין, הַיָּמִין Num. 20, 17. 22, 26: 1 Sam. 6, 12. Gen. 13, 9 etc., it. אֶל הַיָּמִין, עַל הַיָּמִין Eze. 1, 10. Jes. 9, 19 etc. est *dexteram versus*. — *A dextrâ alicujus stare* i. e. adjuvare aliquem Ps. 16, 8, 109, 31 etc. *à dextrâ regis sedere* i. e. honore maximo affici 1 Reg. 2. 19. Ps. 45, 10 etc. — 2) *plaga australis, auster* 1 Sam. 23, 19, 24: 2 Sam. 24, 5. Ps. 89, 13. — 3) n. pr viror. Gen. 46, 10 etc. — Rad. quoad formam יָמַן. Indè

יָמִינִי n. patron. Num. 46, 12.

יְמִינִי masc. 1) ut יְמָנִי quod Keri refert *dexter*, Eze. 4, 6: 2 Par. 3,

Digitized by Google

17.—2) nom. gent. de quo vid. בְּנְיָמִין page 101.

יִמְלָא et יִמְלָה n. pr. loci 1 Reg. 22, 8, 9.

יַמְלֵךְ n. pr. viri 1 Par. 4, 34.

יָמַן in Kal inusit.

Hiph. הֵימִין, undè partic. plur. מַיְמִינִים; inf. חֵמִין; imp. f. הֵימִינִי; fut. cum ה paragog. אֵימִינָה, plur. תֵּאָמִינוּ; 1) *ad dextram flexit, dextram petiit* Gen. 13, 9. Jes. 30, 21. Eze. 21, 21. — 2) *dextra usus est* 1 Chron. 12, 2.—Deriv. quoad formam vel quoad sensum יָמִין, יְמִינִי, תֵּימָן, יְמָנִי.

יִמְנָה n. pr. viror. Gen. 46, 17 etc.

יָמָנִי m. f. יְמָנִית *dexter, dextra* Ex. 29, 20. Lev. 8, 23.—Rad. יָמַן.

יִמְנָע n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

יָמַר forsan ut מוּר, hinc

Hiph. הֵחֲמִיר *mutavit, permutavit* Jer. 2, 11.

Hithp. הִתְיַמֵּר undè fut. plur. in pausâ בְּכְבוֹדָם תְּתִימָרוּ *in eorum splendorem substituemini* Jes. 61, 6. Permulti post Vulgat. Chald. et Syr. *superbietis, gloriabimini*, quasi idem sit quod הִתְאַמְּרוּ.

יִמְרָה n. pr. viri 1 Chron. 7, 36.

יָמַשׁ ut מָשַׁשׁ, undè Hiph. הֵימִישֵׁנִי *facme palpare* Jud. 16, 26 in Chethib.

יָנָה; part. יוֹנֶה, pl. יוֹנִים, fem. יוֹנָה; fut. 1 pers. pl. נִינֶה undè cum suff. נִינָם; *oppressit* Soph. 3, 1, hinc *perdidit, delevit* Ps. 74, 8. De gladio Jer. 46, 16. 50, 16, et omisso חֶרֶב *gladio* 25, 38 ubi sensus est: *ira opprimentis gladii*. De יוֹנָה, vid. etiam hoc vocab. suo loco.

Hiph. הוֹנָה; part. pl. cum suff. f. מוֹנַיִךְ; infin. cum suff. הוֹנוֹתָם; fut. יוֹנֶה, cum suff. et נ epent. תּוֹנְנוּ; 1) *oppressit, vexavit* Ex. 22, 20. Jes. 49, 26 etc. Seq. מִן prægn. *oppressi ejiciendo ex* Eze. 46. 18. — 2) *decepit, fraudavit* vendendo emendoque Lev. 25, 14, 17.

יָנוֹחַ, cum ה locali יָנוֹחָה, n. pr. oppidi id tribu Ephraïm Jos. 16, 6: 2 Reg. 15, 29.

יָנוּם n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 53 in Chethib, ubi Keri יָנוּם.

יָנַח radix, ut videtur, fictitia, undè tamen vulgò deducunt Hiph. הֵנִיחַ, Hoph. הֻנַּח, מָנָח, de quibus formis vide rad. נוּחַ.

יְנִיקוֹת undè f. plur. יְנִיקוֹת *surculi* Eze. 17, 4. Conf. יוֹנֶקֶת.—Rad. seq.

יָנַק; fut. יִינַק, 2 pers. f. in pausâ תִּינְקִי; pl. in pausâ יִינְקוּ; *suxit* pr. ubera matris Joël 2, 16. Cant. 8, 1, sed alias res, ut virus Job 20, 16. Metaph. *potitus, ditatus est* Deut. 33, 19. Jes. 66, 11, 12, 16. Part. יוֹנֵק, f. יוֹנֶקֶת; *lactens, surculus*, vid. sub vocab. יוֹנֵק.

Hiph. הֵינִיק; part. fem. מֵינִיקָה, מֵינִקֶת et מֵנֶקֶת; cum suff. מֵינִקְתּוֹ; pl. מֵינִיקוֹת, cum suff. f. מֵינִיקוֹתַיִךְ; infin. הֵינִיק; imper. f. הֵינִיקִי, cum suff. הֵינִקְהוּ; fut. apoc. תֵּינֵק, cum ו conv. וַתֵּינֶק, et cum suff. וַתְּנִיקֵהוּ; 1) *sugendum dedit, lactavit* mater Gen. 32, 16: 1 Sam. 1, 23 etc. Part. subst. *nutrix* 2 Reg. 11, 2. Jes. 49, 24. — 2) Metaph. *gustandum, comedendum dedit* aliquid dulce Deut. 32, 13. — Deriv. יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת, יְנִיקָה.

Digitized by Google

יַנְשׁוּף et יַנְשׁוּף Jes. 34, 11, avis impura, inter ruinas degens, *ibis* juxta LXX et Vulgat., *noctua*, *ulula* secundùm Chald. Syr. et Bochart; sed forsan, ut Gesenius suspicatur, *ardeæ* vel *gruis* species, quæ vocem edit cornu *inflato* similem, qualis est *ardea stellaris*, *ardea Agami*, *grus vulgaris* Lev. 11, 17. Deut. 14, 16. — Rad. נָשַׁף *flavit*.

יָסַד; part. act. יוֹסֵד; inf. constr. יְסוֹד undè cum præfixo ל, לְיסוֹד, et cum Daguesch euphon. לְיַסֵּד; cum suff. יְסָדִי; 1) *fundavit*, *fundamenta jecit* ædificii Jes. 54, 11. Esr. 3. 12; it. *struxit* acervum 2 Par. 31, 7; sæpiùs de Deo cœlum terramve fundante Amos 9, 6. Ps. 24, 2. Job 38, 4 etc. — 2) Metaph. *statuit*, *constituit* Hab. 1, 12. Ps. 119, 152, seq. dat. pers. et acc. rei, *assignavit* aliquid alicui Jes. 25, 23. Ps. 104, 8.

Niph. נוֹסַד; infin. הִוָּסֵד, undè cum suff. fem. הִוָּסְדָהּ; fut. יִוָּסֵד; 1) *fundatus est* de regno Ex. 9, 18. Jes. 44, 28. — 2) pr. forsan *fulcivit se*, *innixus est* cubito, ut solent Orientales in lectulo vel pulvinari recumbentes, maximè ad deliberandum, hinc *consilia ceperunt inter se* Ps. 2, 2. 31, 14.

Pih. יִסַּד, cum suff. f. יִסְּדָהּ; infin. יַסֵּד; fut. cum suff. f. et נ epenth. יְיַסְּדֶנָּה; 1) *fundavit* ædificium Jos. 6, 26. Jes. 15, 5 etc., translatè gloriam Ps. 8, 3. — 2) *constituit*, *decrevit* seq. accus. 1 Par. 9, 22, seq. עַל Esth. 1, 8.

Puh. יֻסַּד; part. מְיֻסָּד, pl. מְיֻסָּדִים; *fundatus est* 1 Reg. 6, 37. 7, 10.

Hoph. infin. הוּסַד *fundatio* Esr. 3, 11: 2 Chron. 3, 3. Part. cum Daguesch euphon. מוּסָּד, *fundatus*, undè: מוּסָד מוּסָד *fundatio fundata* i. e. firmissima Jes. 28, 16. Similem locut. vid. in Ex. 12, 9. Ps. 64, 7. — Deriv. יְסוֹד, מוֹסָד, מוּסָד, מוֹסָדָה, מַסַּד, et seq.

יְסוֹד m. pr. *fundatio*, metaph. *principium* Esr. 7, 9.

יְסוֹד m. suff. יְסוֹדוֹ; pl. cum suff. f. יְסוֹדֶיהָ, pl. f. יְסוֹדוֹת undè cum suff. f. יְסוֹדֹתֶיהָ; *fundamentum*, *basis* ædium, altaris Ex. 29, 12. Lev. 4, 7. Hab. 3, 13 etc. Metaph. de principibus Eze. 30, 2.

יְסוֹדָה f. undè cum suff. יְסוֹדָתוֹ *fundatio ejus* Ps. 87, 1.

יִסּוּר m. subst. verbale à rad. יָסַר, ut גִּבּוֹר à גָּבַר; *castigator*, *criticus* Job 40, 2 ubi sensus est forsan: *num contendendo* scil. contendet *cum Omnipotente castigator?* Vulgat. (39, 32): *Numquid qui contendit cum Deo tàm facilè conquiescit?* Quasi רַב *litigando* esset nomen *litigator*, et pro יִסּוּר textus verbum יָסוּר *recedit* à lite, referret; sed רַב infin. abs. pro verbo finito usurpari vix dubium facit Jud. 11, 25.

יָסוּר m. verbale fut. à rad. סוּר, ut יָרִיב à רִיב; indè plur. cum suff. יְסוּרַי *recedentes à me* Jer. 17, 13 in Chethib, pro יְסוּרִים מִמֶּנִּי, ut קָמַי pro קָמִים עָלַי.

יִסַּךְ ut cognat. נָסַךְ; indè fut. יִיסַּךְ * *effundet* Ex. 30, 32, scil. אָדָם *homo* immediatè præcedens; veluti Gen. 1, 28: *ad imaginem Dei creavit* scil. Deus *illum*. Aliis est intrans. *effun-*

Digitized by Google

detur, sed minùs probab. Quocircà legere יוֹסֵף, haud necesse videtur. *

יִסְכָּה n. pr. mul. Gen. 11, 29.

יִסְמַכְיָהוּ n. pr. viri 2 Par. 31, 13.

יָסַף; part. act. יוֹסִיף pro יוֹסֵף, ut תוֹמִיך; pl. יוֹסְפִים; 1) *addidit*, *continuavit* absol. Num. 11, 25, Deut. 5, 19, seq. acc. rei *auxit* aliquid Eccl. 1, 18, *addidit* Deut. 19, 9, seq. לְ Jes. 26, 15, et עַל pers. Lev. 26, 21; et ità ferè Jes. 38, 5; sed 2 Par. 9, 6: *addidisti super famam* i. e. superavisti famam. — 2) Cum alio verbo, maximè infin. in unam sententiam coalescens, vel *continuationem*, vel *iterationem*, vel *incrementum* exprimit, et verti potest, pro variis locis, per *ampliùs*, *iterùm*, *ulteriùs*, *adhuc magis* etc. Gen. 38, 26. Num. 32, 15. Jud. 8, 28 etc.

Niph. נוֹסַף; part. נוֹסָף, plur. f. נוֹסָפוֹת; 1) *additus est*, seq. עַל Num. 36, 3, 4, reflex. *adjunxit se* Ex. 1, 10. — 2) *auctus est*, *crevit* Jes. 15, 9. Prov. 11, 24.

Hiph. הוֹסִיף; part. pl. מוֹסִיפִים; infin. הוֹסִיף; fut. יוֹסִיף, vel. יֹסֵף, apoc. יוֹסֵף, cum ו conv. וַיּוֹסֶף et וַיֹּאסֶף, 2 pers. in pausâ תוֹסַף, retracto tono תּוֹסֵף, pl. cum נ parag. תֹּסִפוּן, et תֹּאסִפוּן. Sed imper. סְפוּ et infin. סְפוֹת vid. sub rad. סָפָה; 1) *addidit*. Seq. accus. rei additæ et עַל vel אֶל ejus cui additur Lev. 5, 16: 2 Sam. 24, 3. Passim omittitur accus. rei addendæ; sed tunc subintellige *aliquid* Deut. 13, 1. Prov. 30, 6. Eccl. 3, 14. — 2) *addidit* aliquid *ad*, *auxit* aliquid (conf. gall. *ajouter à*), seq. עַל Ps. 71, 14. Esr. 10, 10, אֶל Eze. 23, 14, et accus. Lev. 19, 25. Job 42, 10, etc. Interdùm *auxit alicui* aliquid valet *largiùs dedit* Ps. 120, 3. Eze. 5, 16, sed *superavit* 1 Reg. 10, 7. — 3) seq. alio verbo vel infin. vel finito verti potest per *iterùm*, *rursùs* Gen. 4, 2. Ex. 10, 28 etc., *posteà*, *ampliùs* Gen. 4, 12. Jes. 47, 1 etc., *magis*, *vehementiùs* Gen. 37, 5: 2 Sam. 3, 34 etc. — Haud rarò actio, quæ vel iteranda vel continuanda est, omittitur, sed facilè suppleri potest. Job 20, 9: *spectavit eum oculus, sed non addet*, supple *ad spectandum* i. e. non ampliùs spectabit. Job 34, 32: si *iniquitatem commisi, non continuabo* scil. *in commitendo iniquitatem*. 38, 11. 40, 5, 32. Ex. 11, 6: *sicut ille non fuit*, neque *sicut ille perget* scil. *esse* i. e. neque in posterum futurus est.

יָסַר; part. act. יוֹסֵר, pass. יָסוּר, undè plur. cum suff. יְסוּרַי Jer. 17, 13 in Chethib, ubi Keri habet וְסוּרַי à סוּר; fut. יִסַּר undè cum suff. יְסָרֵנִי et 1 pers. אֲיַסְּרֵם; pr. *castigavit* generatim; hinc 1) *castigavit* verberibus, plagis, calamitatibus, *punivit* Hos. 10, 10. Ps. 94, 18. — 2) *castigavit*, monendo, *monuit*, *hortatus est* Prov. 9, 7. seq. מִן *dehortatus est* ab aliquâ re Jes. 8, 11.

Niph. נוֹסַר, undè imper. f. הִוָּסְרִי; fut. יִוָּסֵר, pl. forma mixta ex Niph. et Hithp. נִוַּסְרוּ Eze. 23, 48; *castigatus, admonitus est, disciplinam admisit* Jer. 6, 8. Ps. 2, 10. Prov. 29, 19.

Pih. יִסַּר; part. cum suff. et נ epenth. מְיַסְּרֶנּוּ; inf. absol. יַסֵּר, cum

Digitized by Google

ה parag. יִסְּרָה, cum suff. et epenth. יִסְּרָהּ; imper. יַסֵּר; fut. יְיַסֵּר; 1) *castigavit*, plagis, calamitatibus Lev. 26, 18 Deut. 22, 18. Jer. 2, 19. Ps. 6, 1 etc.—2) *monuit, hortatus est* Deut. 21, 18. Ps. 94, 12, it. *eruditi, instituit*, seq. acc. pers. et לְ rei Jes. 28, 26, seq. dupl. acc. Prov. 31, 1.

Hiph. fut. cum suff. אֲיַסְּרֵם, *castigabo eos* Hos. 7, 12.—Deriv. יִסּוּר, מוּסָר, מוֹסֵר. Sed מוֹסֵר (pro מאסר) undè plur. מוֹסָרִים pertinet ad rad. אָסַר.

יַע m. undè pl. יעִים, suff. יָעָיו, *palæ* quibus cinis removebatur ab altari Ex. 27, 3. Num. 4, 14 etc.—Rad. יעה.

יַעֲבֵץ n. pr. 1) viri 1 Par. 4, 9. —2) oppidi tribûs Judæ 1 Par. 2, 55.

יָעַד: fut. יִיעַד, undè cum suff. et נ epenth. יִיעָדֶנָּה; 1) *indicavit, constituit, assignavit*, maximè locum conveniendi Jer. 47, 7, et 2 Sam. 20, 5, quamquàm vulgò de tempore intelligunt Mich. 6, 9: שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יִעָדָהּ *audite virgam* i. e. *pœnam et quis eam constituerit*. — 2) *destinavit* spec. uxorem Ex. 21, 9, hinc *desponsavit* vers. 8.

Niph. נוֹעַד; part. plur. נוֹעָדִים; fut. יִוָּעֵד, pl. cum ה parag. נוֹעֲדָה; *congregatus est, convenit* maximè ad deliberandum Ps. 48, 5. Neh. 6, 2 etc., seq. אֶל pers. Num. 10, 4, alibi לְ *cum* aliquo Ex. 25, 22 etc. seq. עַל *contra* aliquem Num. 14, 35 etc.

Hiph. הוֹעִיד, undè fut. cum suff. יוֹעִידֵנִי, et cum נ epenthet. יִיעִידֵנִי; *convenire fecit, jussit* aliquem, spec. ad judicium, *citavit* eum Jer. 49, 19. 50, 44. Job 9, 19.

Hoph. part. מוּעָדִים, *congregati* i. e. constituti, positi simul unàque Jer. 24, 1; f. מָעֳדוֹת *congregatæ* facies i. e. conversæ simul Eze. 21, 21. — Deriv. עֵדָה, מוֹעֵד, מוֹעָד, מוּעָדָה.

יָעְדוֹ n. pr. 2 Par. 9, 29 in Keri, ubi Chethib יעדי; n. pr. viri, alibi עִדּוֹ.

יָעָה *removit, abstulit* Jes. 28, 17.—Deriv. יַע.

יְעוּאֵל et יְעִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 5, 7. 9, 3, 35 etc.

יְעוּץ n. pr. viri 1 Par. 8, 10.

יְעוּרִים masc. pl. *silvæ* Eze. 34, 25 in Chethib, ut in Keri יְעָרִים,

יְעוּשׁ et יְעִישׁ n. pr. viror. Gen. 36, 5, 14, 18: 2 Par. 11, 19 etc.

יָעַז forsan ut cognat. עָזַז. Indè Niph. part. נוֹעָז *obfirmatus, impudens* de populo Jes. 33, 19.

יַעֲזִיאֵל et עֲזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 15, 18, 20.

יַעֲזִיָּה n. pr. viri 1 Par. 24, 26.

יַעֲזֵר, יַעְזִיר et יַעֲזִיר n. pr. oppidi in tribu Gad Num. 21, 32. Jer. 48, 32 etc.

יָעַט ut cognat. עָטָה *amicivit* Jes. 61, 10.

יְעִיאֵל vid. יְעוּאֵל.

יָעִיר vel יָעוּר n. pr. 1 Par. 20, 5. In loco parall. 2 Sam. 21, 19 legitur יַעֲרֵי אָרְגִים, sed forsan errore scribarum.

יַעְבֵּץ n. pr. viri 1 Par. 5. 13.

יָעַל; 1) forsan ut arab ועל et hebr. vicin. עָלָה *ascendit in altum*. — 2) *utilis fuit*. Indè

Hiph. הוֹעִיל; part. מוֹעִיל; infin. הוֹעִיל, fut. יוֹעִיל et יַעִיל; 1) *juvit, profuit*, absol. Jer. 2, 8. Prov. 10, 2. 11, 4, seq. לְ pers. vel rei Jes. 30, 5. Jer. 23, 32. Job 30, 13, et seq. suffixo Jes. 57, 12. — 2) intrans. *profecit* Jes. 47, 12. Jer. 12, 13. Job 15, 3 etc. — Deriv. seq.

יָעֵל m. pl. יְעֵלִים, constr. יַעֲלֵי; 1) *ibex* 1 Sam. 24, 3. Ps. 104, 18. Job 39, 1. — 2) n. pr. person. Jud. 4, 17. 5, 6 etc.

יַעֲלָה f. undè constr. יַעֲלַת; *ibex femina* Prov. 5, 19.

יַעְלָם n. pr. viri Gen. 36, 5.

יַעַן (pro יַעֲנָה) * pr. subst. *clamor* (à rad. עָנָה *clamorem edidit, sustulit vocem*). Jes. 37, 29: *clamor tumultuationis tuæ ad me, et insolentia tua ascendit in aures meas.* Sed sæpiùs est pro בְּיַעַן *propter clamorem*, quod passim occurrit. Eze. 13, 10 (ubi emphaticè geminatur): *propter clamorem et clamorem* (יַעַן וּבְיַעַן) i. e. clamorem repetitum *quo errare fecerunt populum meum dicendo: pax, cum non sit pax, etc.* Et 36, 2: *propter clamorem quo dixit inimicus contra vos: evax!* Sed quemadmodum ex דָּבָר *verbum* (à rad. דָּבַר *locutus est*) fit בִּדְבַר pr. *propter verbum*, dein simpliciter *causâ, propter*, ità, etsi *clamoris* notionem multis in locis vox יַעַן servare possit, commodiùs tamen vertitur 1) *ob, propter* seq. nomine vel infin. Jes. 37, 29. Eze. 5, 9. Hagg. 1, 9. — 2) *quia, eo quòd* seq. verbo finito Num. 20, 12 etc., pleniùs יַעַן אֲשֶׁר Gen. 22, 16 etc., et יַעַן כִּי Num. 11, 20. Jes. 7, 5; utrumque seq. præter.; nam. יַעַן אֲשֶׁר, seq. fut. valet *ut* Eze. 12, 12. Emphaticè geminatur sine copulâ וְ Lev. 26, 43. Eze. 13, 10. — Vulgò hodierni interpr. vim primariam יַעַן in notione *consilii, propositi* stabiliunt, collato arab. عنى *dictis intendit, significavit* aliquid, sed longiùs petitum etymon istud videtur. *

יָעֵן epic. undè pl. יְעֵנִים *struthiocameli* Thren. 4, 3 in Keri, à rad. יען ut cognat. עָנָה *clamorem edidit.* Etymon hocce commendat, quòd alibi (Job 39, 13) *struthiocameli* vocantur רְנָנִים *vagientes*, quòdque deserta in quibus degunt, stridulis et lugubribus clamoribus impleant. Quidam dictum esse volunt ab *aviditate* et *gulositate*, collat. syr. Ethpah. אֶתְיַעַן *avidus, vorax fuit* et יַעְבָּא *vorax, gulosus;* sed illud, utpotè simplicius magis arridet. — Indè

יַעֲנָה epic. id. ubiquè copulatum cum בַּת; undè בַּת יַעֲנָה pr. *filia clamoris* Lev. 11, 16. Deut. 14, 15. Plur. בְּנוֹת יַעֲנָה Jes. 13, 21. 34, 13. Mich. 1, 8. Job 30, 29. Ponitur sing. haud secus atque plur. de utroque sexu. Vide quæ opinioni contrariæ Bocharti opposuimus in *Introd. histor. et crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test.*, t. II, pag. 131, 132.

יַעֲנִי n. pr. viri 1 Par. 5, 12.

יָעַף; fut. יִיעַף et יִעַף; 1) *celeriter ivit, cucurrit* (conf. vicin. עוּף *volare*). — 2) ut cognat. עָיֵף *defatigatus, fessus fuit* currendo Jer. 2, 24, alio labore Jes. 40, 28. Hab. 2, 13, etc.

Hoph. part. מֻעָף celeriter *currere jussus* Dan. 9, 21. LXX τάχει φερόμενος. — Deriv. תוֹעָפוֹת

Digitized by Google

יָעֵף m. pl. יְעֵפִים; *lassus, defessus* Jud. 8, 15. Jes. 40, 29.

יֵעֶף m. *celeritas* Dan. 9, 21.

יָעַץ; fut. יִיעַץ; 1) *consilium dedit* 2 Sam. 17, 11 etc. Part. act. יוֹעֵץ *consiliarius, suasor*, et f. יוֹעֶצֶת *consiliaria* 2 Par. 22, 3. Prov. 11, 14 etc.; maximè *qui regi est à consiliis* Esr. 7, 28 etc. sed de Jes. 9, 5 vid. mox. — 2) *consilium cepit, decrevit* Ps. 62, 5 etc. — 3) *consuluit* alicui. *curam* ejus *habuit* Ps. 16, 7, sed 32, 8: *consulam super te oculum meum*, prægn. est pro: *consulam tibi et oculum meum super te ponam* i. e. tibi favebo. Part. יוֹעֵץ *consulens, curam gerens* Jes. 9, 5. — 4) forsan ut vicin. arab. وَعَظَ (vahadh) *prædixit, nuntiavit* futura Num. 24, 14. Jes. 41, 28.

Niph. נוֹעַץ; fut conv. וַיִּוָּעַץ; 1) *sibi consuli passus est, consilium admisit, consilio paruit* Prov. 13, 10 — 2) *alter cum altero consultavit* 1 Reg. 12, 6. Ps. 71, 10 etc. — 3) *secum deliberavit* 1 Reg. 18, 28; hinc *factâ deliberatione decrevit, jussit* 1 Reg. 12, 6, 9: 2 Par. 20, 21.

Hithp. fut. pl. יִתְיָעֲצוּ *mutuò consultabunt* Ps. 83, 4. - Deriv. מוֹעֲצָה, עֵצָה.

יַעֲקֹב n. pr. 1) *Jacob* qui etiam *Israël* Gen. 25, 26 etc.; undè *filii, domus, cœtus, semen Jacobi* i. e. *populus Israël*. — 2) populi Israël. Num. 23, 7 etc. it. terræ Israël. Gen. 49, 7. — 3) regni Judæ Nah. 2, 3. Obad. 18. — 4) regni Israël. Hos. 12, 3 etc.

יַעֲקֹבָה n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יַעֲקָן n. pr. vid. יַעַקָן.

יַעַר m. suff. יַעְרוֹ; pl. יְעָרִים; 1) *desertum* Jes. 21, 13, indè *silva* Deut. 19, 5. Jos. 17, 15. Metaph. de *populo valido* Jes. 10, 18 etc. — 2) *favus* mellis Cant. 5, 1; ità vulgò, Gesenius *redundantiam* vertit, sed absque sufficienti ratione. — 3) n. pr. Ps. 132, 6 forsan ut קִרְיַת יְעָרִים q. v. in קִרְיָה. — Rad. יער.

יַעְרָה n. p. viri 1 Par. 9, 42.

יַעֲרָה f. constr. יַעֲרַת; pl. יְעָרוֹת; 1) *favus* mellis (conf. יַעַר) 1 Sam. 14, 27. — 2) *silva* Ps. 29, 9. — Rad. יער.

יָעִיר vid. יָעִיר.

יַעְרֶשִׁיָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 27.

יַעֲשַׁי n. pr. viri Esr. 10, 36.

יַעֲשִׁיאֵל n. pr. viri 1 Par. 11, 47.

יַפְדִּיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 25.

יָפָה; fut. יִיפֶה, conv. וַיִּיפֶה; 1) pr. ut cognat. יָפַע *splenduit*. — 2) *summâ fuit pulchritudine* mulier Eze. 16, 13 etc., arbor Eze. 31, 7.

Pih. *ornavit*; fut. cum suff. יְיַפֶּהוּ Jer. 10, 4.

Puh. gemin. 1a et 2a radic. יְפֻיַּפָּה *admodùm pulcher fuit* Ps. 45, 3.

Hithp. fut. f. תִּתְיַפִּי *ornabis te* Jer. 4, 30. — Deriv. יֹפִי, יָפִי, מוֹפֶת et seq.

יָפֶה m. constr. יְפֵה; f. יָפָה, constr. יְפַת, suff. יָפְתִּי; pl. יָפוֹת constr. יְפוֹת; 1) *admodùm pulcher*, *a*, sæpius addito מַרְאֶה vel תֹאַר; de homin., animal. rebus inanim. Gen. 12, 14 etc. — 2) *conveniens, bonus* Eccl. 3, 11. 5, 17.

יְפֵה־פִיָּה f. *pulcherrima* Jer. 46, 20. Al. cod. junctim unâ voce legunt.

יָפוֹ et יָפוּא n. pr. *Joppe* urbs ad mare mediterran. Jos. 19, 46 etc.

יָפַח ut פּוּחַ et נָפַח. Hithp. fut. f. תִּתְיַפַּח *anhelat* Jer. 4, 31. — Indè.

יָפֵחַ m. constr. יְפַח; *anhelans* Hab. 2, 3, transl. Ps. 27, 12.

יֹפִי et יָפִי m. in pausâ יָפִי; suff. יָפְיוֹ; 1) *splendor* Jes. 33, 17. Eze. 27, 3

Digitized by Google

etc.—2) *pulchritudo* Jes. 3, 24. Eze. 16, 25. Ps. 45, 12. — Rad. יָפָה.

יִפְעָ n. pr. 1) opp. in tribu Zabulon Jos. 19, 22. — 2) viror. Jes. 10, 3.

יִפְלֵט n. pr. viri 1 Par. 7, 32. — Patron. יִפְלֵטִי Jos. 16. 3.

יִפְדֵּיָה n. pr. viror. Num. 13, 6 etc.

יָפַע ut יָפָה. Hiph. הוֹפִיעַ; imp. הוֹפִיעָה; fut. יוֹפִיעַ; 1) *splendere jussit* Deus Job. 37, 15. — 2) *splenduit* Deut. 33, 2. Job 3, 4 etc. — Indè

יִפְעָה f. *splendor* Eze. 28, 7, 17.

יֶפֶת in pausâ יָפֶת, n. pr. filii Noe Gen. 5, 32 etc.

יִפְתָּח n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 43. — 2) viri Jud. 11, 12 etc.

יִפְתַּח־אֵל n. pr. vallis Jos. 19, 14.

יָצָא, 1 pers. Job 1, 21 יָצָתִי; part. act. יוֹצֵא; f. יֹצֵא pro יֹצֵאָה et יוֹצֵאת pro יוֹצֵאָת, it. יוֹצֶת, pl. יוֹצְאוֹת; inf. abs. יָצוֹא, constr. צֵאת pro צֵאָה; imp. צֵא, cum ה parag. et in pausâ צֵאָה, pl. f. Cant. 3, 11 צֵאֶינָה; fut. יֵצֵא pl. f. תֵּצֶאנָה et Ex. 15, 20 תֵּצֵאן; *exiit, prodiit processit, discessit, digressus, progressus, egressus est*, et ex istis multæ aliæ signific. quas facilè pro variis locis excogitare est. Dicitur de homin., de animal. et de rebus inanim. seq. מִן loci Gen. 8, 19. Lev. 14, 38. etc. Sed passim seq. accus., ubi tamen rectius constructio prægnans supponitur, subaud. וַעֲזַב *reliquit*, ut Gen. 44, 4. Ex. 9, 29 etc. Cum בְּ portæ per quam exitur Jer. 17, 19 etc., et מִן Jud. 11, 31. — Meton. Amos. 5, 3: *Urbs exiens mille* pro *urbs undè mille egredientes* erant in aciem.

Hiph. præt. et inf. הוֹצִיא; part. מוֹצִיא et מוֹצֵא; imp. הוֹצִיא et הוֹצֵא; fut. יוֹצִיא, conv. וַיּוֹצֵא: pr. *exire fecit*, hinc *eduxit, extulit, extraxit, expromsit, protrusit, evulgavit, promulgavit* Ex. 12, 51 etc., *it. exegit*, seq. עַל pers. 2 Reg. 15, 20, *produxit* artifex Jes. 54, 16, *segregavit* Jer. 15, 19.

Hoph. הוּצָא; part. f. מוּצֵאת pro מוּצָאת; plur. מוּצָאוֹת; *eductus fuit* Gen. 38, 25 etc. — Deriv. יְצִיא; צֵאֶצָאִים, מוֹצָאָה, מוֹצָאוֹת, תוֹצָאוֹת, צֵאָה, צוֹאָה, צוֹאָה.

יָצַב ut cognat. נָצַב à quo formæ Niph., Hiph. et Hoph. atque multa nomina derivata repetuntur.

Hithp. הִתְיַצֵּב; fut. יִתְיַצֵּב, 2 pers. f. תִּתְיַצֵּב pro ב 1) *sistit se, adstitit* Ex. 2, 4 et לִפְנֵי vel עַל pers. Ex. 8, 16. Z 5. Job 1, 6; sed seq. עַל *surrex tra* Ps. 2, 2. — 2) *stetit se coram* aliquo i. e. ministravit 22, 29; *constitit* ut victor hoste, seq. לִפְנֵי, לִפְנֵי, עִם, I 24 etc., vel ut justus coram ju 5, 6. — 3) *adstitit, adfuit al* 94, 16.

יָצַב rad. ficta, vid. נָצַב.

יִצְהָר m. 1) *oleum maximi* Num. 18, 12. Deut. 7, 13 et *olei* i. e. uncti Zach. 4, 14. verbum denom. הִצְהִיר — viri Ex. 6, 18 etc. Num. 3, 19. Patron. יִצְהָרִי Num. 3, 27. Rad. צָהַר ut affine זָהַר q. vid.

יִצְחָק n. pr. *Isaac* Gen. 17, 17 etc. Scribitur יִשְׂחָק Jer. 33, 26 etc.

יִצְהָר n. pr. viri 1 Par. 4, 7.

יָצִיא m. יָצִיאֵי מֵעָיו *egressi è lumbis ejus* (conf. Ex. 1, 5) i. e. filii ejus 2 Par. 32, 21 in Keri. — Rad. יָצָא.

יָצַע *stravit* (conf. cognat. יָצַב,

Digitized by Google

נָצַב et יָצַק in Hiph.); undè part. pass. יָצוּעַ, suff. יְצוּעִי, pl. constr. יְצוּעֵי, suff. יְצוּעָיו; subst. 1) *stratum, lectus* Gen. 49, 4. Ps. 63, 7. Job 17, 13 etc. — 2) *substructum, tabulatum* 1 Reg. 6, 5, 6, 10.

Puh. יֻצַּע *substratus est, pro lecto fuit* Jes. 14, 11. Esth. 4, 3. Aliis est fut. Hoph. sed perperàm, prout videtur, nam in utroque loco syntaxis præter. efflagitat.

Hiph. הִצִּיעַ, undè fut. יַצִּיעַ et cum ה parag. אַצִּיעָה; *stravit, stratum fecit* Jes. 58, 5. Ps. 139. 8. — Forma Hiph. hæcce possit esse à rad. נָצַע haud secus ac Deriv. מַצָּע.

יָצַק; part. pass. יָצוּק, pl. יְצוּקִים et יְצֻקִים, f. יְצֻקוֹת; infin. constr. צֶקֶת; imper. יְצֹק et צֹק; fut. יִצֹּק quasi à rad. נָצַק, cum ו convers. וַיִּצֹּק; 1) *fudit, effudit* liquida Gen. 28, 18. Ex. 29, 7 etc., statuas vasaque ænea Ex. 25, 12 etc. Part. יָצוּק *fusus* 1 Reg. 7, 24, 30, hinc *durus*, *firmus*, metalli fusi instar Job 41, 15, 16. Metaph. Ps. 41, 9. — 2) *effudit se* 1 Reg. 22, 35. Job 38, 38: *cùm pulvis crassior* (עָפָר) *fundit se in massam fusilem* i. e. cùm multo imbre massæ fusilis instar colliquescit.

Hiph. 1) ut Kal., indè part. fem. מוֹצֶקֶת *effundens* 2 Reg. 4, 5 in Keri ubi in Chethib מיצקת quod alii מְיַצֶּקֶת in Pih. efferunt, alii מֵיצֶקֶת ad formam מֵינֶקֶת à rad. יָנַק. — 2) à חֲצִינ נָצַב *posuit, collocavit;* fut. pl. יַצִּיקוּ 2 Sam. 15, 24 et cum suff. יַצִּקֵם Jos. 7, 23, formam habent à rad. נָצַק.

Hoph. הוּצַק; part. מֻצָּק vel מוּצָק (vid. etiam inter nomina deriv.); fut. יוּצַק; 1) *effusus est* Lev. 21, 10. Job 22, 16 etc. — 2) *fusus est* è metallo 1 Reg. 7, 23. Job 37, 18 etc. Metaph. *firmus, intrepidus fuit* Job 11, 15. — Deriv. מוּצָק, מוֹצָקָה, מֻצֶקֶת et

יִצְקָה f. undè cum suff. יִצְקָתוֹ *fusio, fusura ejus* 1 Reg. 7, 24; de pl. יִצְקוֹת vid. Kal radicis.

יָצַר, part. act. יוֹצֵר, suff. יֹצְרֶךָ, pl. יוֹצְרִים, constr. יוֹצְרֵי; fut. אֵצֹר, quasi à נָצַר, undè cum suff. אֶצָּרְךָ Jer. 1, 5 in Keri, cum ו convers. וַיִּצֶר, וַיִּצֶר et וַיִּצֶר, cum suff. יִצְרֵהוּ, pl. יָצְרוּ; 1) *finxit, formavit* manibus Jes. 44, 6, 9, 12. 54, 17; sed sæpè de Deo creatore ut Ps. 74, 17. Jes. 45, 18 etc. Part. יוֹצֵר subst. *figulus* 2 Sam. 17, 28. Ps. 2, 9 etc., *artifex* statuarum fusilium Jes. 44, 9, *creator* de Deo Jes. 43, 1 etc. De יוֹצֵר Zach. 11, 13, vid. pag. 245. — 2) seq. לְ *formavit ad aliquid, destinavit alicui rei* Jes. 42, 6. 44, 21 etc. — 3) *animo formavit, excogitavit, meditatus est* 2 Reg. 19, 25, seq. עַל *contra aliquem* Jer. 18, 11. Ps. 94, 20. — 4) ut cognat. צוּר, sed intrans. *coarctatus, angustus fuit* Jes. 49, 19. Job 18, 7. Prov. 4, 12. Alibi seq. לְ, impers. *angustum fuit ei*, i. e. vel in rebus *angustis versatus est* Jud. 2, 15. 10, 9. Job 20, 22, vel *in angore fuit* Gen. 32, 8: 1 Sam. 30, 6 (ubi in fem. וַתֵּצֶר לוֹ), vel *doluit, mœruit* 2 Sam. 13, 12.

Niph. נוֹצַר *formatus est* Jes. 43, 10.

Puh. יֻצַּר *formatus, destinatus est* Ps. 139, 16.

Hoph. fut. יוּצַר *formabitur* Jes. 54, 17. — Deriv. seq.

יֵצֶר m. suff. יִצְרוֹ; 1) *formatio* Ps.

Digitized by Google

103, 14, et metonym. *opus fictile* Jes. 29, 16, spec. *idolum* Hab. 2, 18. — 2) metaph. *cogitatio, meditatio* Gen. 8, 21. 6, 5. Deut. 31, 21. Jes. 26, 3. — 3) n. pr. viri Gen. 46, 24. Patronym. יִצְרִי Num. 26, 49, quod est etiam n. pr. viri 1 Par. 25, 11, pro quo צֹרִי legitur vers. 5.

יְצָרִים m. plur. pr. *formata*, hinc poët. *membra* ut benè Vulgat. Job 17, 7.

יָצַר undè fut. יִצֹּת (quasi à rad. נָצַת) pl. in pausâ יִצָּתוּ pro יִצְתוּ; 1) *incendit, accendit*, seq. בְּ Jes. 9, 1. — 2) intrans. addito בָּאֵשׁ, *incensus est*, Jes. 33, 12. Jer. 49, 2. 51, 58.

Niph. נִצַּת (quasi à נָצַת) *incensus, combustus est* Jer. 2, 15. Neh. 1, 3 etc. — 2) metaph. *exarsit* irâ, seq. בְּ *in aliquem* 2 Reg. 22, 13, 17.

Hiph. הוֹצִית undè 2 Sam. 14, 30 in Chethib occurrit 1 pers. cum suff. הוֹצִיתִיהָ, quod repugnat contextui. Alibi est הֶצִית (quasi à נָצַת); 1 pers. הִצַּתִּי pro הִצְתִּתִּי; part. מַצִּית; imper. pl. cum suff. הַצִּיתוּהָ (2 Sam. 14, 30 in Keri), quod contextui convenit; fut. יַצִּית, cum וְ conv. et seq. Makkeph וַיַּצֵּת; *incendit* Jer. 51, 30, addito בָּאֵשׁ Jos. 8, 19. Jer. 32, 19; הִצִּית אֵשׁ seq. בְּ vel עַל *ignem intulit alicui rei* Jer. 11, 16. Thren. 4, 11. Amos 1, 14 etc.

יֵקֶב m. suff. יִקְבְּךָ (sine Daguesch leni in ב); pl. יְקָבִים, const. יִקְבֵי, suff. יִקְבֶיךָ; 1) *cupa* (*cuve*) *torcularis inferior* in quam mustum ex superiori (נַת) destillat Joël 2, 24. Prov. 3, 10. — 2) *tota machina torcularis, torcular ipsum* Deut. 15, 14. Zach. 14, 10. Job 24, 11. — Rad. יקב affinis נָקַב *effodit*.

יַקְבְּצְאֵל et קַבְצְאֵל n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 21 Neh. 11, 25 etc.

יָקַד, undè part. act. f. יֹקֶדֶת; inf. constr. יְקֹד et יְקוֹד; fut. יִקַּד, sed f. cum וְ conv. וַתִּיקַד; *arsit, exarsit* Deut. 32, 22. Jes. 10, 16. 65, 5. Part. pass. יָקוּד *accensum, materia accensa foci* Jes. 30, 14.

Hoph. fut. יוּקַד *incendetur* Lev. 6, 2, 5, 6 etc., metaph. de irâ Jer. 14. 17, 4. — Deriv. מוֹקֵד, מוֹקָדָה.

יָקְדְעָם n. pr. oppidi in tribu J Jos. 15, 56.

יָקֶה m. Prov. 30, 1, pr. *vomen*. rectè Vulgat. Est autem nomen s bolicum quo significatur divus p tes David qui eructavit permulta tica sacra. Conf. אָגוּר (pag. 9) vocatur *filius* יָקֶה. — Rad. יקה vi קוּא *vomere, rejicere*.

יְקֻהָה vel יִקְהָה f. undè constr. הַת *obedientia, obsequium* Gen. 49, Prov. 30, 17. — Rad. יקה ut ar וקה *obedivit*.

יָקוֹד vid. rad. יָקַד.

יָקוּם m. *quidquid subsistit*, vi in his terris Gen. 7, 4, 23. Deut. 6. — Rad. קוּם in samarit. *vivere*.

יָקוּשׁ et יָקוּשׁ m. pl. יְקוּשִׁים; *auceps* Jer. 5, 26. Hos. 9, 8. Ps. 91, 3. Prov. 6, 5. — Rad. יָקַשׁ.

יְקוּתִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 18.

יָקְטָן n. pr. viri Gen. 10, 25.

יָקִים n. pr. viror. 1 Par. 8, 19 etc.

יַקִּיר m. *carus, pretiosus* Jer. 31, 20. — Rad. יָקַר.

יָקְמְעָם n. pr. viror. 1 Par. 2, 41 etc.

Digitized by Google

יָקְמְעָם nom. pr. viri 1 Par. 23, 19 etc.

יָקְמְעָם n. pr. oppidi in tribu Ephraïm 1 Reg. 4, 12 etc.

יָקְנְעָם n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 12, 22 etc.

יָקַע usit. solùm in fut. יִקַּע; 1) pr. *pependit* luxatus, hinc *luxatus est* de membro Gen. 32, 25. — 2) metaph. *divulsus, abalienatus est* ab aliquo (conf. affin. נָקַע) Jer. 6, 8. 23, 17, 18.

ph. הוֹקִיעַ; imp. הוֹקַע, fut. cum ıvers. et suff. וַיּוֹקִיעֵם; *suspendit, it palo;* quo supplicio membra ntur Num. 25, 4: 2 Sam. 21, 6, 9. ɔph. part. pl. מוֹקָעִים *suspensi* 2 m. 21, 18.

יָקַץ usit. in solo fut. יִיקַץ et יִקַץ, ן convers. וַיִּיקַץ et וַיִּקַץ; *evi- it* Gen. 9, 24. 41, 4: 1 Reg. 27. Hab. 2, 7. Pro præt. usurpa- orma הֵקִיץ Hiph. radicis קוּץ.

יָקַר; fut. יִיקַר, יִקַר et יָקַר; 1) *iosus fuit* 1 Sam. 26, 21. Ps. 49, . — 2) forsan *difficilis fuit* in- ctu Ps. 139, 17 (Conf. Dan. 2, aliis tamen est *pretiosus fuit.* — *agni æstimatus est* Zach. 11, 13. — 4) *honoratus est* 1 Sam. 18, 30.

Hiph. הוֹקִיר, undè imper. הַקֵּר; fut. יוֹקִיר; *rarum fecit* Jes. 13, 12. Prov. 25, 17. — Deriv. יַקִּיר et seq.

יָקָר m. constr. יְקַר; pl. יְקָרִים; f. יְקָרָה, pl. יְקָרוֹת; 1) *pretiosus* 1 Reg. 5, 13. 10, 2 etc. Metaph. Ps. 36, 8 etc. — 2) *carus* Ps. 45, 10 ubi בִּיקָרוֹתֶיךָ *inter caras tuas* puellas, cum Daguesch euphon. pro בִּיקָרוֹתֶיךָ. — 3) *honoratus* Eccl. 10, 1. — 4) *splendidus* Job. 31, 26. — 5) *rarus* 1 Sam. 3, 1. — 6) forsan *quietus* Prov. 17, 27 in Keri, collat. arab. وقر *quietus, mansuetus fuit*, et suadente contextu.

יְקָר m.; suff. f. יִקְרָהּ; 1) *pretium* Zach. 11, 13. Prov. 20, 15, metonym. *res pretiosa, pretiosum quid* Jer. 20, 5. Job 28, 10. — 2) *honor, dignitas* Ps. 49, 13, 21. Esth. 1, 20. — 3) *magnificentia* Esth. 1, 4.

יָקַשׁ, undè 1 pers. יָקַשְׁתִּי (futur. יִקְשׁוּן est à rad. קוּשׁ); ut cognat. נָקַשׁ et קוּשׁ *aucupatus est, tendiculam posuit* Jer. 50, 24. Ps. 141, 9. Part. pl. יוֹקְשִׁים *aucupes* Ps. 124, 7.

Niph. נוֹקַשׁ, fut. יִוָּקֵשׁ; *illaqueatus est* Jes. 8, 15. 28, 13. Prov. 6, 2. Metaph. Deut. 7, 25.

Puh. part. plur. יוּקָשִׁים pro מְיוּקָשִׁים *irretiti* Eccl. 9, 12. — Deriv. יָקוּשׁ et מוֹקֵשׁ.

יָקְשָׁן n. pr. filii Abraham Gen. 25, 2, 3.

יָקְתְּאֵל n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 38. — 2) alterius in Arabiâ 2 Reg. 14, 7.

יָרָא et יָרֵא; infin. constr. יְרֹא, cum ה parag. יְרָאָה, et suff. יִרְאָתוֹ quod utrumque inter nomina vid.; imper. יְרֵא, pl. יִרְאוּ, pro יִרְאוּ; fut. יִירָא et יִרָא, cum suff. et נ epenth. יִירָאֵנוּ, plur. cum נ paragog. et in pausâ יִרְאוּן, f. תִּירֶאן; 1) *timuit* Gen. 3, 10. 15, 1 etc. seq. accus. vel מִן et מִפְּנֵי ejus quod timetur Num. 14, 9. Jos. 11, 6. Ps. 3, 7 etc.; seq. לְ *timuit alicui* pers. vel rei Jos. 9, 24. Prov. 31, 22, it. seq. לְ et מִן cum infin. *timuit aliquid facere* Gen. 19,

Digitized by Google

30. Ex. 3, 6 etc.; seq. פֶּן *timuit ne* quid fieret Gen. 31, 31. 32, 12. — 2) *veritus*, *reveritus est* seq. accus. vel מִן Lev. 19, 3, 30: 1 Sam. 14, 26, spec. Deum Ex. 14, 31 etc., hinc *coluit* eum et *pius fuit* Lev. 19, 14. Mich. 7, 17. Prov. 3, 7 etc.; seq. מִלִּפְנֵי Eccl. 8, 12, 13, sed omisso Dei nomine Jer. 44, 10. — Pro תִּרְאֵי vel תִּרְאוּ (Jes. 60, 5) quod utrumque ad רָאָה pertinet, plures accurati codices habent תִּרָאוּ vel תִּירְאוּ à rad. יָרֵא. Porrò notio *videndi* quam præ se fert prior lectio contextui non repugnat, ut quidam volunt; neque posteriori *tremendi præ gaudio* sensum tribuatur, necesse est. Vid. Vitringa, Comment. in hunc locum. — Quoad יוֹרֶא Prov. 11, 25, vid. Hoph. rad. יָרָה.

Niph. part. נוֹרָא, f. נוֹרָאָה; fut. יִוָּרֵא; 1) *terribilis*, *timendus*, *venerabilis*, *augustus* Gen. 28, 17. Ex. 15, 11. Ps. 99, 3. Job 37, 22. — 2) *horrendus*, Deut. 1, 19. Joël 2, 11 etc. — 3) *stupendus*, *admirandus* Ps. 66, 3, 5. Plur. f. נוֹרָאוֹת *præclara facinora* Deut. 10, 21: 2 Sam. 7, 23, adv. *mirabiliter* Ps. 65, 6. 139, 14.

Pih. יֵרֵא; part. pl. מְיָרְאִים, inf. יָרֵא, undè cum suff. יָרְאָם; *terruit* 2 Sam. 14, 15. Neh. 6, 9, 14: 2 Par. 32, 18. — Deriv. מוֹרָא et seq.

יָרֵא m. constr. יְרֵא, plur. יְרֵאִים, constr. יִרְאֵי; cum suff. יִרְאֶיךָ; fem. יְרֵאָה, undè constr. יִרְאַת; 1) *timens*, *venerans* Gen. 32, 12. Prov. 31, 30. Eccl. 8, 13. Seq. accus. 2 Reg. 4, 1, מִן Jer. 42, 16, מִפְּנֵי Deut. 7, 19. Jer. 42, 11, alibi genitiv., hinc *timens Dei* i. e. *religiosus*, *pius* Gen. 22, 12. Job. 1, 1, 8. 2, 3. — 2) *timidus* Deut. 20, 8.

יִרְאָה f. constr. יִרְאַת; suff. יִרְאָתִי; 1) pr. infin. *timere*, *revereri*, *hinc* constr. cum accus. Deut. 4. 10: 2 Sam. 3, 11. Neh. 1, 11 etc. — 2) subst. *timor*, tam quo quis timet Jon. 1, 10. Ps. 55, 6, quàm quo quid timetur Deut. 2, 25. Jes. 7, 25 etc. — 2) sæpiùs *reverentia* erga Deum, *pietas* (*la crainte de Dieu*) Jes. 11, 2. Prov. 1, 7 etc. — 3) meton. *doctrina divina* Ps. 19, 10, ità, omisso יְהוָה, Job. 4, 6. 15, 4.

יִרְאוֹן n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 38.

יִרְאִיָּה n. pr. viri Jer. 37, 13.

יָרַב vid. in rad. רִיב.

יְרֻבַּעַל *Baal litiget*, cognomen Gedeonis Jud. 6, 32, pro quo יְרֻבֶּשֶׁת *pudor*, *pudendum* i. e. idolum contendat 2 Sam. 11, 21.

יָרָבְעָם n. pr. duorum regum decem tribuum 1 Reg. 11, 26: 2 Reg. 13, 13 etc.

יָרַד; part. act. יוֹרֵד, pl. יוֹרְדִים; f. יוֹרֶדֶת et יוֹרֶדֶת, pl. יוֹרְדוֹת; infin. absol. יָרוֹד; constr. יְרֹד, undè cum suff. יִרְדִּי; formâ defectivâ רֵד, רְדָה et רֶדֶת, cum suff. רִדְתּוֹ; imper. רֵד, רְדָה et רֵדָה, in pausâ רֵדָה; fut. יֵרֵד, cum ו convers. וַיֵּרֶד, in pausâ וַיֵּרֵד; 1) *descendit*. Dicitur in genere quoties è regione, vel è loco edito in depressiorem itur, spec. de iis qui ad fontem, flumen mare progrediuntur Gen. 24, 16. Ex. 2, 5. Jes. 42, 10, qui exeunt ex urbe Ruth 3, 3 etc. Dicitur etiam de rebus inanimatis, ut de flumine, pluviâ Deut. 9, 21. Ps. 72, 6,

Digitized by Google

de viâ Num. 34, 11. Jos. 18, 13 etc., de die inclinante Jud. 19, 11. Locum quorsùm descenditur præceduntpart. אֶל, לְ 2 Sam. 11, 9. Cant. 6, 2 etc., vel accus. Ps. 55, 16. Job 7, 9 etc., hinc Jer. 9, 17. 13, 17. 14, 17. Ps. 119, 136. Thren. 1, 16. 3, 48 vertend. *oculus descendit rivos aquarum, lacrymas* etc. pro *in rivos aquarum* et *lacrymarum* i. e. ingentem lacrymarum copiam emisit; ut patet ex Jes. 15, 3 : יֹרֵד בַּבֶּכִי *descendens in fletum.* — 2) *dejectus est, concidit* Jes. Hagg. 2, 22, de rebus inanim. 18, 52. Jes. 32, 19 etc., me- *statu felici ad infelicem de- est* Deut. 28, 43.

. הוֹרִיד; part. מוֹרִיד; infin. imper. הוֹרֵד et הוֹרִיד; fut. apocop. יוֹרֵד, *descendere fe- cumque modo, hinc spec. de- iquem* Gen. 44, 21. Jud. 7, *sit* Jos. 2, 15, 18, *deorsùm* Sam. 2, 6. Esr. 20, 20, *de- es.* 10, 13. Ps. 56, 8, *subje-* n. 22, 48, *detulit* aliquid Gen. 43, 11, 22, *dejecit* Hos. 7, 1. 21, 22.

. הוֹרֵד; fut. יוֹרֵד; *deductus* . 39, 1, *demissus est* Num. 10, 17, *detrusus est* Jes. 14, 11. Eze. 31, 18. — Deriv. מוֹרָד.

יָרֶד n. pr. viror. Gen. 5, 15 etc.

יַרְדֵּן n. pr. *Jordanes*, fluvius Palæstinæ Gen. 13, 10 etc. Ps. 42, 7 : *terra Jordanis* i. e. regio Jordani vicina : sed Job 40, 18 (23) poët. pro quovis majore fluvio usurpatur.

יָרָה; part. act. יוֹרֶה, pl. יוֹרִים; infin. absol. יָרוֹ, constr. יְרוֹת et יִרְאָה; imper. יְרֵה; fut. יִירֶה, undè pl. cum suff. נִירֵם pro נִירֵם; 1) *jecit, projecit* Ex. 15, 4, sortem Jos. 18, 6, sagittam 1 Sam. 20, 36. Ps. 11, 2. Part. יוֹרֶה *sagittarius* 1 Par. 10, 3. — 2) *fundavit, collocavit* Gen. 31, 31. Job 38, 6. — 3) *conspersit, irrigavit* Hos. 6, 3; cætera vid. in יוֹרֶה pag. 245.

Niph. fut. יִוָּרֶה *sgittis conficietur* Ex. 19, 13.

Hiph. הוֹרָה; infin. הוֹרוֹת; imper. הוֹרֵה, undè cum suff. הוֹרֵנִי; fut. יוֹרֶה, cum ו convers. וַיּוֹרֶה, pl. יוֹרוּ, et in Chethib 2 Sam. 11, 24 יֹארוּ; 1) *jecit* Job 30, 19, spec. sagittas 1 Sam. 20, 36. Part. plur. מוֹרִים et in Chethib 2 Sam. 11, 24 מוֹרְאִים, *sagittarii* 1 Sam. 31, 6. — 2) *conspersit, irrigavit*, undè part. מוֹרֶה pr. *irrigans*, hinc *pluvia prima* (ut יוֹרֶה pag. 245) Joël 2, 23. Ps. 84, 7. — 3) pr. forsan *manum emisit, extendit* spec. *ad demonstrandum*, hinc *monstravit, indicavit* Gen. 46, 28. Ex. 15, 25. Prov. 6, 13. — Indè *docuit, instituit* Ex. 35, 34. Mich. 3, 11. Constr. cum accus. pers. et rei, cum בְּ rei; rariùs אֶל vel מִן, et dat. pers. Deut. 33, 10. Jes. 2, 3. Hab. 2, 18. Ps. 25, 8. 27, 11. Job 6, 24 etc.

Hoph. fut. יוֹרֶא *conspergetur* Prov. 11, 25, forsan pro יוּרֶה.

יָרַדּ, forsan ut vicin. יָרֵא, יָרֵעַ pr. *tremuit*, hinc *præ metu attonitus fuit*, ut arab. وَرِهَ. Indè fut. pl. תִּירְדוּ, vel, ut duo codic. habent, תִּירָדוּ *attoniti sitis* Jes. 44, 8, 1. LXX

πλα νάεθι; cæteræ versiones *timendi* sensum exprimunt, quasi idem sit quod תִּירָאוּ.

יְרוּאֵל n. pr. deserti 2 Par. 20, 16.

יְרוֹחָם n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יָרֹק m. *viride*, *herba virens* Job 39, 8. — Rad. יָרַק.

יְרוּשָׁא et יְרוּשָׁה n. pr. mul. 2 Reg. 15, 33: 2 Par. 27, 1.

יְרוּשָׁלַם, vulgo יְרוּשָׁלַיִם (quod forsan יְרוּשָׁלֶם proferendum), antiquitùs (Gen. 14, 18) et poët. (Ps. 76, 3) שָׁלֵם; n. pr. *Jerusalem*, metropolis Palæstinæ Jos. 10, 1. Jer. 28, 18: 1 Chron. 3, 5 etc.

יָרֵחַ masc. suff. יְרֵחֲךָ; *luna* Gen. 37, 9. Jos. 10, 12. etc. Ps. 72, 5: *in conspectu lunæ* i. e. quamdiù luna micabit.

יָרֵחַ m. pl. יְרָחִים, constr. יַרְחֵי; 1) *mensis lunaris* Hebræorum Deut. 21, 16: 1 Reg. 6, 37. Job 3, 6 etc. — 2) n. pr. populi et regionis Arabiæ Gen. 10, 26.

יֶרֵחוֹ, יְרִיחוֹ et יְרִיחָה; nom. pr. *Jericho*, urbs Palæstinæ celeberrima in tribu Benjamin Num. 22, 1. Jos. 2, 1: 1 Reg. 16, 34.

יְרַחְמְאֵל n. pr. viror. 1 Sam. 1, 1 etc.

יְרַחְמְאֵל n. pr. viror. 1 Par. 2, 9 etc. — Patronym. יְרַחְמְאֵלִי 1 Sam. 27, 10.

יַרְחָע n. pr. viri 1 Par. 2, 34.

יָרַט 1) *exitialis*, *perniciosus fuit* Num. 22, 32. — 2) *præcipitem dedit*, *præcipitavit*, *conjecit* ut arab. ورط in 2ª conjug. Indè fut. cum suff. יְרָטַנִי *conjecit me*. LXX ἔρριψε, Vulg. *tradidit me*. Not. יְרָטַנִי cum lineolâ Metheg pro יִרְטַנִי *esse*, et absque Metheg ad rad. רָטָה *pertinere*; quæ, si reverà exstat, eamdem *signif.* habere debet atque rad. עָרַט, *utpotè* ipsi affinis.

יִרְיאֵל n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָרִיב m. undè cum suff. f. יְרִיבֵךְ; pl. cum suff. יְרִיבַי; 1) *adversarius* Jes. 49, 25. Jer. 18, 19. Ps. 35, 1. — 2) n. pr. viri pro quo יָכִין 1 Par. 4, 24, alterius Esr. 8, 16. — Rad. רִיב.

יְרִיבַי n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יְרִיאֵל et יְרִיאֵהוּ n. pr. viri 1 Par. 23, 19. 24, 23 etc.

יְרִיחוֹ vid. יֶרֵחוֹ.

יְרִימוֹת vid. יַרְמוּת.

יְרִימוֹת n. pr. viri 1 Par. 7, 8.

יְרִיעָה f. pl. יְרִיעוֹת; *velum*, *aulæum* (*rideau*) Ex. 26, 1. Jes. 54, 2 Cant. 1, 5 etc. — Rad. יָרַע.

יְרִיעוֹת n. pr. mul. 1 Par. 2, 1.

יָרֵךְ e. constr. יֶרֶךְ, suff. יָרְכוֹ; dual. יְרֵכַיִם, suff. f. יְרֵכַיִךְ; 1) pr. forsan *pars mollis* corporis i. e. geminam membrum crassum et carnosum quod ab inferiori dorsi parte (מָתְנַיִם *lumbis*), seu ab imâ dorsi spinâ ad crura שׁוֹקַיִם) pertinet; hinc, prout ex variis, in quibus occurrit locis, planè intelligitur, notat modò *femur*, modò *femen*, modò (in dual.) *duo feminæ cum natibus*. כַּף יְרֵכוֹ *coxa cum clune* Gen. 32, 25, 32. *Femur ferire* i. e. lugere et indignari Jer. 3, 31; 19. Eze. 21, 17. Metonym. *et synecdoch.* *partes genitales*, *membrum genitale* Num. 5, 21, 27, hinc יוֹצְאֵי יָרֵךְ *progeniti*, *filii* Gen. 46, 26. Ex. 1, 5. Jud. 8, 30; *clunis* bestiæ Eze. 24, 4. — 2) metaph. de rebus inanim., hinc

Digitized by Google

a) *scapus* candelabri sacri Ex. 25, 31. 37, 17. — b) *latus* tentorii Ex. 40, 22, 24, aræ Lev. 1, 11: 2 Reg. 16, 14. — Rad. ירך forsan ferè ut cognat. רָכַךְ *mollis fuit.*

יַרְכָה vel יַרְכָה f. ut יָרֵךְ n. 2 sed tantum de rebus inanim. usurpatur; semel in sing. Gen. 49, 13: יַרְכָתוֹ *latus, limes* terræ *ejus.* Dual. יַרְכָתַיִם, constr. יַרְכָתֵי et in Chethib 1 Reg. 6, 16 יַרְכוֹתֵי; 1) *partes posticæ, aversæ, latera postica* tentorii Ex. 26, 23, templi 1 Reg. 6, 16. Eze. 32, 23. — 2) in interiori spatio *partes extremæ, recessus, penetralia* ut domus Ps. 128, 3, navis Jon. 1, 5, speluncæ 1 Sam. 24, 4. — 3) *regiones remotissimæ* Jes. 14, 13. Jer. 6, 22. 25, 32. — Rad. ירך.

יַרְמוּת n. pr. oppidi 1) in tribu Judâ Jos. 10, 3. Neh. 11, 29 29 etc. — 2) in tribu Issachar Jos. 21, 29.

יַרְמוֹת et יְרִימוֹת nom. pr. viror. Esr. 10, 26: 1 Chron. 8, 14. 23, 23 etc.

יַרְמַי n. pr. viri Esr. 10, 33.

יִרְמְיָה et יִרְמְיָהוּ *Jeremias* n. pr. illustrissimi prophetæ Jer. 1, 1. Dan. 9, 2 etc. et alior. viror. Neh. 10, 3 etc.

יָרֵעַ; fut. יִרַע, plur. יִרְעוּ; 1) forsan *tremuit* (conf. cognat. יָרֵא, יָרֵהּ et alias rad. quæ syllabam primariam רע habent, ut רָעַד, רָעַל, רָעַם, רָעַשׁ). Jes. 15, 4: נַפְשׁוֹ יִרְעָה לוֹ *animus ejus contremuit ei* præ pavore. Syr. Chald. et Vulgat. ad רוּעַ retulerunt, quippè consentiunt in *clamandi*, et *vociferandi* significatione, nec contextu, nec linguæ analogiâ faventibus. LXX et arab. *cognoscendi, animadvertendi* sensum reddidêre, sed errore manifesto ידעה pro ירעה legerunt. — 2) ut רוּעַ et רָעַע *malus fuit*, sed impers. seq. לְ *malè fuit, cessit alicui* Ps. 106, 32, seq. בְּעֵינֵי פ׳ *malum visum est alicui, displicuit ei* Gen. 22, 11. Jes. 59, 15 etc., * etiam 2 Sam. 11, 25 ubi אֶת־הַדָּבָר expressio adverbialis est, ut in loco parallelo 1 Chron. 21, 7 עַל־הַדָּבָר, non autem nominativus seu subjectum verbi *; seq. לְ id. Neh. 13 8 et, ad vim sententiæ augendam, addito רָעָה גְדוֹלָה Neh. 2, 10. Jon. 4, 1. — 3) *noxius, permiciosus fuit* 2 Sam. 20, 6. — 4) *malignus, invidus fuit* oculus Deut. 15, 9. 28, 54, it. *morosus, tristis fuit* vultus Neh. 2, 2, animus Deut. 15, 10: 1 Sam. 1, 8. — Deriv. יְרִיעָה.

יִרְפְּאֵל n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 27.

יָרַק; inf. abs. יָרֹק; 1) ut רָקַק *spuit* Num. 12, 14. Deut. 25, 9. — 2) *viruit* herba (conf. arab. وَرَقَ *fronduit* arbor), undè deriv. יָרוֹק et seq.

יָרֹק m. constr. יֶרֶק; *viride, viror* 2 Reg. 19, 26. Jes. 37. 27, spec. *olus viride* Deut. 11, 10: 1 Reg. 21, 2. Prov. 15, 17.

יֶרֶק m. *viror*, undè *viror plantæ, graminis* i. e. planta viridis, gramen viride Gen. 1, 30. 9, 3. Ps. 37, 2, sed seorsim positum, est concret. *viride* (*la verdure*) agrorum et arborum Ex. 10, 15. Num. 22, 4. Jes. 15, 6.

יֵרָקוֹן m. 1) *pallor* faciei Jer. 30, 6. — 2) *flavedo, rubigo* segetis Deut. 28, 22: 1 Reg. 8, 37. Amos 4, 9.

Digitized by Google

יְרַקְרַק m. pl. f. יְרַקְרַקּוֹת; 1) *subviridis* vel *subflavus* Lev. 13, 49. 14, 37.—2) *pallor, flavedo* auri Ps. 68, 14.

יָרַשׁ et יָרֵשׁ; part. act. יוֹרֵשׁ, pl. יוֹרְשִׁים, f. יוֹרֶשֶׁת; infin. constr. רֶשֶׁת, cum suff. f. רִשְׁתָּהּ; imper. יְרַשׁ, cum ה parag. et in pausâ יְרָשָׁה, it. רַשׁ, in pausâ רָשׁ; fut. יִירַשׁ et יִרַשׁ; 1) *hæres factus est* Gen. 21, 10, seq. accus. pers. *alicujus* Gen. 15, 3, 4, seq. acc. rei Num. 36, 8. Part. יוֹרֵשׁ *hæres* Jer. 49, 1. — 2) generatim *occupavit*, maximè *vi* 1 Reg. 21, 14, hinc seq. accus. pers. *occupavit aliquem* i. e. bona ejus, *expulit, ejecit* eum è possessione, *in ejus locum successit* Deut. 2, 12. 31, 3. Jud. 11, 23. Jes. 54, 3. Jer. 49, 2. Prov. 30, 23 etc.— 3) *possedit* Lev. 25, 46. Deut. 19, 14 etc. Sæpè de terrâ sanctâ Israëlitis antiquitùs promissâ.

Niph. נוֹרַשׁ *ad summam inopiam redactus est* (conf. cognat. רוּשׁ *depauperari*). Indè fut. יִוָּרֵשׁ Gen. 45, 11. Prov. 20, 13. 23, 21.

Pih. יֵרֵשׁ, undè infin. cum suff. יְרַשְׁנוּ; fut. יִירַשׁ; 1) *occupavit* Deut. 28, 42.—2) *pauperem reddidit* Jud. 14, 15.

Hiph. הוֹרִישׁ; part. מוֹרִישׁ; infin. הוֹרֵשׁ, הוֹרִישׁ et הוֹרִישׁ; fut. יוֹרִישׁ, cum ו convers. וַיּוֹרֶשׁ; 1) *possidere fecit, hæredem instituit* seq. acc. pers. et rei Jud. 12, 24: 2 Par. 2, 20, metaph. de peccatis tanquàm hæreditate transmissis i. e. imputatis Job 13, 26, seq. לְ pers. Esr. 9, 12. — 2) *occupavit* Num. 14, 24. Jos. 8, 7. Jud. 1, 19 etc. —3) *è possessione expulit* (*déposséder*) Ex. 34, 24. Num. 32, 21. Deut. 4, 38, hinc generatim *expulit* Job 20, 15. — 4) *pauperem reddidit* 1 Sam. 2, 7. — 5) *delevit, perdidit* Num. 14, 12. — Deriv. רֶשֶׁת, מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה, תִּירוֹשׁ et

יְרֻשָׁה et יְרֻשָׁה fem. constr. יְרֻשַׁת, suff. יְרֻשָׁתוֹ; *possessio* Num. 24, 18. Deut. 2, 5 etc.

יִשְׂחָק vid. יִצְחָק.

יִשִׁימֵאל n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יָשַׁם 1) *posuit* ut cognat. [illegible] Indè fut. cum ו convers. et c[illegible] parag. וָאֵישִׂמָה Jud. 12, 3 in [illegible] thib, ubi Keri babet וָאָשִׂימָה à [illegible] — 2) intrans. *positus est*, un[illegible] convers. וַיִּשֶׂם Gen. 50, 26 [illegible] 3 in Chethib, ubi in Keri [illegible] Hoph. à שׂוּם.

יִשְׂרָאֵל *Israël* n. pr. 1) Ja[illegible] Deo inditi Gen. 52, 28 etc. Hi[illegible] *raël, filii Israël* sunt *omnes* [illegible] *lis posteri*, *Israëlitæ* Gen. [illegible] 49, 7, it. *terra Israël* 1 San[illegible] 19 etc. et simpl. Israël in femi[illegible] nere Jes. 19, 24 est *Palæstina* [illegible] phaticè *Israël* de Israëlitis virt[illegible] hocce nomine dignis (Conf. Jo[illegible] 48, et Rom. 9, 6). Jes. 49, [illegible] 73, 1. — 2) *populi Israëlitici* quo sensu frequentissimè occurrit Ex. 3, 13. Lev. 20, 2. Num. 10, 5 etc. — 3) *regni Israëlitici* post Salomonis tempora 1 Reg. 12, 1 etc. — 4) *judaïci regni* in Paralip. et passim in Prophetis, ut Jes. 1, 3. 4, 2. 5, 7. 10, 20. Mich. 1, 14. Nom. gent. יִשְׂרְאֵלִי f. יִשְׂרְאֵלִית *Israëlita* 2 Sam. 17, 25. Lev. 24, 10.

יִשָּׂשכָר *Issachar* n. pr. filii Jacobi

Digitized by Google

Gen. 30, 18, de cujus posteris agitur Jos. 19, 17-23.

יֵשׁ et seq. Makkeph יֵשׁ־; 1) *quod adest*, gr. οὐσία, *opes*; sic forsan Prov. 8, 21.—2) alibi pro *verbo substantivo* usurpatur, nullo numeri vel temporis discrimine Gen. 28, 16 etc.: 2 Reg. 2, 16: יֵשׁ וָיֵשׁ *reverà ità est*. יֵשׁ אֲשֶׁר *sunt*, *erunt qui* Neh. 5, 2. יֵשׁ לִי *habeo* Gen. 44, 7.. Cum suff. יֶשְׁךָ *tu es* Jud. 6, 36; יֶשְׁכֶם *vos estis* Gen. 24, 49, יֶשְׁנוֹ *is est* Deut. 29, 14. Esth. 3, 8. — Rad. ישה.

יָשַׁב; part. act. יוֹשֵׁב, cum י parag. יֹשְׁבִי, f. יוֹשָׁבֶת, יוֹשֶׁבֶת, per syncop. יֹשַׁבְתִּי Jer. 22, 23 in Keri, ubi Chethib habet יֹשֶׁבֶתִי cum י parag., pass. יוּשַׁב; inf. absol. יָשֹׁב, constr. שֶׁבֶת, cum suff. שִׁבְתִּי; imper. שֵׁב, cum ה parag. שְׁבָה; fut. יֵשֵׁב, cum ו conv. וַיֵּשֶׁב, cum ה parag. יֵשְׁבָה, in pausâ יֵשֶׁבֶת; 1) *consedit* absol. Gen. 27, 19, seq. לְ loci Ps. 9, 5 etc., et cum dat. pleon. Gen. 21, 16. It. *sedit* seq. בְּ, עַל et poët. accus. loci Gen. 19, 1: 1 Reg. 2, 19. Ps. 80, 2 etc. Porrò *sedere* dicuntur judices cùm jus dicunt, reges soliis insidentes, insidiantes, qui in aliquem impetum moliuntur etc. — *Sedit cum* (עִם) *aliquo* i. e. consuetudinem, consortium habuit cum eo Ps. 26, 4, 5. *A dextrâ alicujus sedit* vid. in יָמִין pag. 251. — 2) *mansit* Gen. 24, 55. 29, 10, seq. acc. loci 25, 27, cum dat. pleon. 22, 5, seq. dat. pers. *mansit, exspectavit aliquem* Ex. 24, 14. Quoad וַתֵּשֶׁב Gen. 49, 24, vid. pag. 33, in אֵיתָן. — 3) *habitavit* Gen. 13, 6 etc. seq. בְּ, עַל et acc. loci Gen. 4, 20 Lev. 25, 18. Deut. 17, 14. Part. יוֹשֵׁב subst. *incola* Gen. 19, 25 etc., sed *accola* Eze. 26, 17. — 4) pass. *habitatus fuit* locus Jes. 13, 20. Jer. 17, 6, 25. Eze. 26, 20.

Niph. נוֹשַׁב; part. f. נוֹשֶׁבֶת, pl. נוֹשָׁבוֹת; *habitatus est* Ex. 16, 35. Jer. 6, 8. Eze. 12, 20 etc.

Pih. יִשֵּׁב *considere fecit*, *collocavit* Eze. 25, 4.

Hiph. cum artic. pro relat. שׁ seu אֲשֶׁר, הֶחוֹשִׁיב, 1 pers. הוֹשַׁבְתִּי et הוֹשְׁבוֹתִי; part. מוֹשִׁיב et cum י parag. הוֹשִׁיבִי; imper. הוֹשֵׁב, pl. הֹשִׁיבוּ; fut. יוֹשִׁיב, cum ו conv. וַיּוֹשֶׁב, cum suff. 1 Reg. 2, 24 in Keri יוֹשִׁבֵנִי pro quo in Chethib legitur יוֹשִׁיבֵנִי; 1) *sedere fecit* 1 Sam. 2, 8: 1 Reg. 21, 9. — 2) *habitare fecit* Gen. 47, 6: 2 Reg. 17, 26. Ps. 68, 7. 113, 7. It. *cohabitare secum fecit* mulierem i. e. in matrimonium duxit Esr. 10, 2. Neh. 13, 27. — 3) *habitare fecit* terram Jes. 54, 3. Eze. 36, 33.

Hoph. הוּשַׁב; fut. יוּשַׁב; 1) *habitare factus est* Jes. 5, 8. — 2) *habitatus est* 44, 26. — Deriv. שִׁיבָה, מוֹשָׁב, תּוֹשָׁב.

יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת n. pr. viri 2 Sam. 23, 8 qui et יָשָׁבְעָם 1 Par. 11, 11. 27, 2.

יֶשֶׁבְאָב n. pr. viri 1 Par. 24, 13.

יִשְׁבָּח n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

יָשָׁבִי לָחֶם n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

יִשְׁבִּי בְנֹב n. pr. viri 2 Sam. 21, 16, ubi Keri יִשְׁבִּי בְנֹב habet.

יָשָׁבְעָם n. pr. vid. יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת.

יִשְׁבָּק n. pr. viri Gen. 25, 2.

יִשְׁבַּקָּשָׁה n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 24.

Digitized by Google

יָשׁוּב n. pr. 1) viri Esr. 10, 29. — 2) alterius cujus patronym. יָשֻׁבִי Num. 26, 24.

יִשְׁוָה n. pr. viri Gen. 46, 17.

יִשְׁוִי n. pr. viror. Gen. 46, 17 etc.

יִשּׁוּחִיה n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יְשׁוּעַ n. pr. viror. Esr. 2, 2 etc.

יְשׁוּעָה f. cum ה paragog. יְשׁוּעָתָה et יְשֻׁעָתָה, constr. יְשׁוּעַת, suff. יְשׁוּעָתוֹ et יְשֻׁעָתוֹ; plur. יְשׁוּעוֹת et יְשֻׁעוֹת; 1) pr. part. pass. *servatum*, *salvum* Jes. 26, 1, 18. — 2) subst. *liberatio*, *salus*, *auxilium* Ex. 14, 13. Job 30, 15. — 3) *victoria* 1 Sam. 14, 45. Hab. 3, 8: 2 Par. 20, 17. — Rad. יָשַׁע.

יֵשַׁח m. undè cum suff. יִשְׁחֲךָ *depressio*, *humiliatio tua* Mich. 6, 14; sic vulgò, collat. vicin. שׁוּחַ *deprimi;* al. *corruptio*, *morbus*, quod magis placet Castel, utpotè contextui maximè accommodum, et cum antiquissimis versionib. congruum; al. *fames*, collat. arab. وحش *fame exinanitus fuit;* et quia præcedit: *comedes, sed non satiaberis*, sequiturque: *in ventre tuo.* — Rad. ישח.

יִשַּׁט undè Hiph. fut. יוּשַׁט, et cum ו conv. וַיּוּשַׁט; ut chald. et syr. *extendit* Esth. 4, 11. 5, 2. 8, 4.

יִשַׁי n. pr. pater Davidis 1 Sam. 16, 1 etc.

יִשִׁיָּה n. pr. viror. Esr. 10, 31 etc.

יִשִׁיחוּ n. pr. viri 1 Par. 12, 6.

יְשִׁימוֹן et יְשִׁימֹן m. *vastitas*, *solitudo* Deut. 32, 10. Jes. 43, 19. Ps. 68, 8 etc. — Rad. יָשַׁם.

יְשִׁימוֹת fem. pl. *desolationes*, *exitium* (Rad. יָשַׁם) Ps. 55, 16, in Chethib. ubi Keri cum codic. *optimis* et antiq. versionib. refert יַשִּׁיאֵם מָוֶת *decipiat mors, ex improviso irruat.*

יָשִׁישׁ masc. plur. יְשִׁישִׁים; pr. *canus*, hinc *senex* Job 12, 12. 15, 10 etc. — Rad. ישׁשׁ i. q. שׁוּשׁ *albus*, *canus fuit*, ut ex derivatis colligitur.

יִשִׁישַׁי n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יָשַׁם ut cognat. שָׁמַם *vastatus est.* Indè fut. f, תֵּשַׁם Gen. 47, 19. Eze. 12, 19. 19, 7, sed plur. תִּשֹּׁמֵנָה Eze. 6, 6.

יִשְׁמָא n. pr. viri 1 Chron

יִשְׁמָעֵאל *Ismaël* n. pr. 1) rahami Gen. 25, 12 etc. Pa

יִשְׁמָעֵאלִי 1 Par. 2, 17. 28,

יִשְׁמְעֵאלִים *Ismaëlitæ*, *Arabe maële oriundi* Gen. 37, 25. 24 etc. — 2) viror. alior. E 22 etc.

יִשְׁמַעְיָה n. pr. viri 1 Par.

יִשְׁמַעְיָהוּ n. pr. viri 1 Par.

יִשְׁמְרִי n. pr. viri 1 Par. 8,

יָשַׁן et יָשֵׁן, infin. consti fut. יִישַׁן et יִשַׁן, cum ה para pausâ אִישְׁנָה; 1) *dormivit* G 21. Jes. 5, 27. Ps. 4, 9 etc de morte Jer. 51, 39, 57. Job 3, 13, de segnitie Ps. 44, 24. 78, 65.

Niph. נוֹשַׁן, part. נוֹשָׁן, f. נוֹשֶׁנֶת; *inveteravit*, *inveteratus est* Lev. 13, 11. 26, 10 et Deut.

Pih. fut. cum suff. et ו convers. וַתְּיַשְּׁנֵהוּ 4, 25, ubi de hominibus dicitur qui in terrâ quâdam habitaverant.—Deriv. שֵׁנָה, שְׁנָת et seq.

יָשָׁן m. f. יְשָׁנָה; *vetus* Lev. 25, 22. Jes. 22, 11. Neh. 3, 6 etc.

Digitized by Google

יָשֵׁן m. fem. יְשֵׁנָה ; pl. m. יְשֵׁנִים ; constr. יְשֵׁנֵי ; 1) part. et adj. verb. *dormiens* 1 Sam. 26, 7. Ps, 78, 65 etc. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 32, pro quo הָשֵׁם 1 Par. 11, 34.

יִשְׁנָה n. pr. oppidi Judæ 2 Par. 13, 19.

יָשַׁע undè Niph. נוֹשַׁע ; fut. יִוָּשֵׁעַ et יִוָּשַׁע , cum ה parag. et in pausâ יִוָּשֵׁעָה ; 1) *liberatus, servatus est* Num. 19, 10. Ps. 33, 16. — 2) *auxilium accepit* Jes. 30, 15. 45, 17. [illegible] *salvus, sospes fuit* Ps. 80, 4, [illegible] *vicit* Deut. 33, 29, hinc part. [illegible] *victor* Zach. 9, 9. Ps. [illegible]

[illegible] præt. et inf. הוֹשִׁיעַ et הוֹשַׁע ; [illegible] מוֹשִׁיעַ ; imper. הוֹשַׁע , cum ה [illegible] הוֹשִׁיעָה ; fut. יוֹשִׁיעַ , et ser- [illegible] יְהוֹשִׁיעַ , apocop. יֹשַׁע et cum [illegible]rs. וַיּוֹשַׁע ; 1) *liberavit, ser-* [illegible]ud. 2, 16. Ps. 7, 2 etc. — [illegible] *vit, opitulatus est*, absol. Jes. [illegible], seq. accus. Ex. 2, 17 : 2 [illegible], 19. Ps. 3, 8 etc., seq. לְ [illegible], 6. Eze. 34, 22. Ps. 72, 4 [illegible] 3) *victoriam dedit* Deus seq. [illegible] 20, 4. Jos. 22, 22 : 2 Sam. [illegible]4. Frequens formula : *manus mea, aut brachium meum mihi tulit opem* duplicem sensum habet, vel *meâ ipsius*, nemine opitulante, *victoriam retuli* Jud. 7, 2. Jes. 59, 16. 63, 5. Job 40, 9 (14) Ps. 44. 4. 98, 1, vel ultionem privatam *sumpsi* 1 Sam. 25, 26, 33. — Deriv. יְשׁוּעָה , יְשֻׁעָה , מוֹשָׁעוֹת et

יֵשַׁע et יֶשַׁע m. suff. יִשְׁעֲךָ , in pausâ יִשְׁעָךְ et יִשְׁעֶךָ ; 1) *liberatio, auxilium* Jes. 5, 5. 17, 10. Mich. 7, 7. Ps. 12, 6 etc. — 2) *salus* Jes. 61, 10. Ps. 132, 16. Job 5, 4, 11.

יִשְׁעִי n. pr. viror. 1 Par. 2, 31 etc.

יְשַׁעְיָהוּ *Isaias* n. pr. illustrissimi prophetæ et alior. viror. Jes. 1, 1 : 1 Par. 25, 3. 26, 25 etc.

יִשַׁעְיָה n. pr. viror. Esr. 8, 7 etc.

יָשְׁפֵה et יָשְׁפֶה m. *jaspis*, gemma varii coloris Ex. 28, 20. 39, 13. Eze. 28, 13. — Origo prorsùs ignota.

יִשְׁפָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 16.

יִשְׁפָּן n. pr. viri 1 Par. 8, 22.

יָשַׁר ; fut. יִישַׁר , יִשַׁר ; 1) ut cognat. אָשַׁר *rectus fuit*, imprim. de viâ 1 Sam. 6, 12, ubi vox וַיִּשַּׁרְנָה *et rectæ erant, rectè procedebant* inviâ juvencæ, habet Dagh. forte in שׁ, et ַ formativ. masc. pro ת (Conf. Gen. 30, 38. Dan. 8, 22). In sensu morali et cum בְּעֵינֵי , *rectum visum est, placuit alicui* Num. 23, 27. Jud. 14, 3 etc. — 2) *æquus, planus, compositus fuit* animus Hab. 2, 4.

Pih. יִשֵּׁר ; part. מְיַשֵּׁר ; imper. יַשֵּׁר ; fut. יְיַשֵּׁר ; 1) *rectam fecit* viam, i. e. rectà, à dolo et malitiâ alienus Prov. 9, 15. Dicitur de Deo cùm efficit ut res alicui benè et feliciter cedant Prov. 3, 6. 11, 5. Indè *direxit* Job 37, 3 : 2 Chron. 32, 30. — 2) *rectum habuit, bonum existimavit* Ps. 119, 128. — 3) *complanavit* viam Jes. 40, 3. 45, 13.

Puh. part. מְיֻשָּׁר *complanatum diductum* aurum 1 Reg. 6, 35.

Hiph. imper. הוֹשַׁר *complana* Ps. 5, 9 in Chethib, ubi Keri habet הַיְשַׁר ; fut. plur. יַיְשִׁירוּ *rectum faciant* scil. visum i. e. rectâ prospiciant

Digitized by Google

Prov. 4, 25. — Deriv. מִישָׁר, מֵישָׁר et seq.

יָשָׁר m. constr. יְשַׁר, pl. יְשָׁרִים, constr. יִשְׁרֵי, fem. יְשָׁרָה, pl. יְשָׁרוֹת; 1) *rectus* Eze. 1, 7, 23. Job 33, 27. Hinc sensu morali a) *gratum*, *placitum* Deut. 12, 25. Jud. 17, 6 etc. — b) *rectus*, *probus* Dan. 11, 17. Ps. 7, 11. Job 1, 1 etc., et subst. Neutr. *probitas* Ps. 37, 37. 111, 8. — c) *verax*, *veridicus* Deut. 32, 4. Ps. 33, 4. 119, 137. — 2) *planus* de viâ Jer. 31, 7, hinc *facilis*, *promptus* ad aliquid faciendum 2 Par. 29, 34, it. *felix*, *prosper* Esr. 8, 21.

יָשָׁר n. pr. viri 1 Par. 2, 18.

יֹשֶׁר m. 1) *rectitudo* viæ Prov. 2, 13. 4, 11. — 2) translatè a) *rectum*, *jus fasque* Prov. 11, 24. Cum suff. יָשְׁרוֹ *quod fieri debet ab eo*, *officium ejus* Job 33, 23. Prov. 14, 2. — b) *verum*, *rectum* verbum Job 6, 25. — c) *probitas*, *integritas* Deut. 9, 5. Ps. 25, 21. 119, 7. Job 33, 3.

יִשְׂרְאֵלָה n. pr. viri 1 Par. 25, 14.

יִשְׁרָה vel יֹשְׁרָה, undè constr. יִשְׁרַת *probitas* 1 Reg. 3, 6.

יְשֻׁרוּן m. *Jeschouroun*, nomen populi Israëlitici poëticum Deut. 32, 15. 33, 5, 26. Jes. 44, 2. De significatione disputatur; aliis est diminutivum יָשָׁר valens *rectulus*, *justulus*, aliis diminut. nominis יִשְׂרָאֵל, nobis verò probabiliùs videtur *felicem*, *fortunatum* significare, à verbo יָשַׁר collatâ vicinâ rad. אָשַׁר *felix fuit*.

יָשִׁישׁ masc. pr. *canus*, hinc *senex* 2 Par. 36, 17. — Rad. ישׁשׁ.

יַתֵּד fem. constr. יְתַד, pl. יְתֵדוֹת, constr. יִתְדוֹת, cum suff. יִתְדֹתָיו; 1) *clavus* (*clou*) Jes. 22, 25. Eze. 15, 3, spec. *paxillus tentorii* Eze. 27, 19. Jud. 4, 21 etc. *Pangere paxillum* Hebræis haud secus atque Arabibus sedem firmam et stabilem signat Jes. 22, 23, hinc יְתֵד *sedes stabiles* Esr. 9, 8. Metaph. *princeps* Zach. 10, 4. — 2) *pala*, *spatha* Deut. 23, 14. Jud. 16, 14. — Rad. יתד, conf. arab. وتد *firmavit*, *firmiter adegit*.

יָתוֹם m. pl. יְתוֹמִים. suff. יְתוֹמָיו; *pupillus*, *orphanus*, utroque parente orbatus Ex. 22, 12, 23. Deut. 10, 18. Ps. 10, 14 etc., patre tantùm Job 24, 9. — Rad. יָתַם.

יְתוּר (à rad. תּוּר ut קוּם à יָקוּם) m. *pervestigatio*, metonym. *pervestigatum* et *pervestigando repertum* Job 39, 8.

יַתִּיר n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 48 etc.

יִתְלָה n. pr. oppidi in tribu Dan Jos 19, 42.

יָחֵם undè fut. in pausâ אֵיתָם *solitarius vivam* Ps. 19, 14; ità nonnulli, sed plures codices exhibent אֵתָם *integer ero* à תָּמַם, quod præfero.

יִתְמָה n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יַתְנִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 26, 2.

יִתְנָן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 23.

יָתַר, cujus part. act. יוֹתֵר, fem. יוֹתֶרֶת vid. pag. 245; 1) *redundavit*. — 2) *abundavit*. — 3) *reliquus fuit*, *suo erfuit*. — 4) *modum excessit*, hinc *excelluit*. — 5) ut in arab. et æthiop. وتر *tetendit*, *extendit*,

Niph. נוֹתַר; fut. יִוָּתֵר, et retracto

Digitized by Google

tono יוֹתֵר ; 1) *relictus est* Ex. 10 ,
15. Num. 26 , 65 , it. *remansit* Gen.
32 , 24. Part. נוֹתָר , fem. נוֹתֶרֶת *re-*
liquus, a , um Gen. 30, 36. Ex, 28,
10 etc. — 2) forsan *excelluit, victor*
remansit Dan. 10, 13, favent saltem
huic sensui quæ præcedunt et quæ
sequuntur.

Hiph. הוֹתִיר ; infin. absol. הוֹתֵר ,
constr. הוֹתִיר ; imper. הוֹתֵר ; fut.
יוֹתִיר , apoc. יוֹתֵר et יוֹתַר ; 1) *abun-*
dare fecit seq. acc. pers. et בְּ rei
3 , 11. 30 , 9. — 2) *reliquum*
reliquit Ex. 10 , 15. 12 , 10.
etc.—3) *excelluit* Gen. 49,
אַל תֹּ *non excelles* i. e. emo-
(de quibus agitur in versu 3)
ortabis. — Derivat. יוֹתֵר ,
יַתִּיר , מוֹתָר , מֵיתָר et seq.
. suff. יִתְרוֹ , plur. יִתְרִים ;
antia Ps. 17 , 14. Job 22 ,
abundè , *valdè* Jes. 56, 12.
9, pleniùs עַל יֶתֶר Ps. 31 ,
residuum , *reliquæ* Jud. 7,
1. 10, 10. Joël 1 , 14. — 3)
ia , *eminentia* Gen. 49, 3.
7. — 4) ut in arab. *restis,*
orda , *nervus* Jud. 16 , 7.
. Job 30 , 11 : יִתְרוֹ פִּתֵּחַ
funiculum i. e. frenum *suum solvit ;*
ibi Keri habet יִתְרִי *frenum meum* i.
e. frenum quod ei injeceram.—5) n.
pr. viror. Ex. 4 , 18. Jud. 8, 20 etc.
Patron. יִתְרִי 2 Sam. 23 , 38.

יִתְרָא n. pr. viri 2 Sam. 17, 26.

יִתְרָה f. constr. יִתְרַת ; *reliquum*
Jes. 15, 7. Jer. 48 , 36.

יִתְרוֹ n. pr. viri Ex. 3 , 1. 4 , 18.

יִתְרוֹן masc. 1) *excellentia* , *præs-*
tantia Eccl. 2 , 13. — 2) *emolumen-*
tum Eccl. 1, 3. 2, 11. 3, 9. 5, 8 etc.

יִתְרָן n. pr. viri 1 Par, 7, 37.

יִתְרְעָם n. pr. viri 2 Sam. 3, 3 etc.

יִתֵּת n. pr. viri Gen. 36 , 40.

כ

כ Undecima alphabeti littera he-
braïce כַּף *Caph* sonans ; in numera-
libus valet *viginti.* — Permutatur cum
aliis palatinis ג , י , ק , et cum guttu-
rali ח .

כְּ, antè monosyllaba passim כָּ (vid.
Grammat.) , suff. כָּכֶם , כָּהֶם , כָּהֵנָּה ;
cum syllabâ parag. כָּמוֹ , כְּמוֹ , suff.
כָּמוֹהוּ , כָּמוֹךָ , כָּמוֹנִי ; particula præ-
fix. *comparationis* , *assimilationis* ,
accommodationis , *similitudinis* et
convenientiæ, cujus varii significatus
ad sequentes facilè revocantur ; 1)
instar , *ad modum* , *ut* , *velut* , *tan-*
quàm Gen. 21 , 16 : 1 Sam. 25 , 36 :
Ps. 1, 3 etc. Bis repetitum כְּ־וֹכְ , כְּ־כָ
et כְּ־כֵן a) *sicut-ità* Lev. 7 , 7. Num.
15 , 15. Hos. 4 , 9 etc. , et vicissim ,
licet rariùs, *ità-sicut* Gen. 18, 25. 44,
18. Ps. 139, 12. — b) *tàm-quàm* Lev.
24 , 16. Deut. 1, 17. Eze. 18, 4 ; it.
qualis-talis Jos. 14 , 11 : 1 Sam. 30 ,
24 , et *quùm-statim* Ps. 48, 5. — 2)
quomodò, quo pacto post verbum יָדַע
novit Eccl. 11, 8. — 3) *circiter* , ubi
de numero et mensurâ vel spatii vel
temporis, agitur Ex. 11, 4. Num. 11,
31: 1 Reg. 22, 6. Ruth. 2, 17 etc. —
4) *secundùm*, *juxtà* gr. κατά Gen. 1,
26. Jos. 6, 15. Ps. 7, 18, כַּיּוֹם , כְּהַיּוֹם
vid. in יוֹם pag. 243. — 5) Infinitivo
præfixum a) *sicut* , *quemadmodum*

Digitized by Google

Jes. 5, 24. 10, 15. — 6) *quùm*, *simul atque* Gen. 39, 18: 1 Sam. 5, 10: 1 Reg. 1, 21. Etiam de futuro tempore, in sententiâ conditionali Gen. 44, 30: כְּבֹאִי אֶל־אָבִי *si adirem patrem meum;* et vers. 31: כִּרְאֹתוֹ *si videret ille.* — Quoad sensum intensivum *quàm fieri potest maximè* (gr. ὡς, ὅσον, lat. *quàm*, superlativo præmissa), quem particulæ כְּ tribuit Gesenius (in Lexic. hebr.), nullo nititur fundamento; quippè in omnibus exemplis ab eo prolatis, nihil aliud significat quàm *ut*, *veluti;* si quid enim intensi præ se fert sensus sententiarum Num. 11, 1: 1 Sam. 11, 27. Jes. 1, 7, 9. 26, 20. Hos. 11, 4. Ps. 73, 19. Prov. 10, 20. Threu. 1, 20. Neh. 7, 2, illud nequaquàm particulæ ipsi tribuendum, sed vocabulis quibus præmittitur. — Rad. כֵּן, vel כֹּה, vel, sicut Gesenio placet, כִּי.

כַּאֲשֶׁר (ex כְּ et אֲשֶׁר); pr. 1) *sicut is qui, ea quæ, id quod.* Job 29, 25: *Ut qui* (כַּאֲשֶׁר) *lugentes consolatur.* —2) *secundum id quod*, indè a) *tantùm quantùm* Gen. 34, 12: 1 Sam. 2, 16. — b) *quemadmodùm* antè integras tantùm sententias Gen. 7, 9. Jes. 9, 2 etc. — c) *quia*, *quòd* Num. 27, 14. Mich. 3, 4 etc. — 3) *quasi*, *ut si* Zach. 10, 6. Job 10, 19. — 4) *quùm*, *postquàm* seq. præt. Gen. 32, 10. Ex. 17, 11: 1 Sam. 8, 6, it. *quandò*, *si* seq. fut. Eccl. 4, 17, 5. 3; et ità seq. præt. in formul. desperantis Esth. 4, 16: *si periero*, *periero* i. e. *si perire me oportet, perire haud pigebit.* Gen. 43, 14: *si liberis orbari me necesse sit, miserrimæ huic sorti me quietus subjiciam.*

כָּאַב vel כָּאֵב, undè part. act. כוֹאֵב, pl. כֹּאֲבִים; fut. יִכְאַב; *doluit* sive corpore, sive animo, *dolore affectus fuit* Gen. 34, 25. Ps. 63, 90, seq. עַל causæ Job 14, 22.

Hiph. הִכְאִיב; part. מַכְאִיב; fut. יַכְאִיב; *dolore affecit* Eze. 13, 22. Job 5, 18 etc., de agro i. e. *perdidit, pessumdedit* 2 Reg. 13, 19; figuræ hujus generis haud raræ erant apud Hebræos.— Deriv. מַכְאֹב et

כְּאֵב m. constr. etiam כְּאַב; suff. כְּאֵבִי; *dolor* corporis Job 2, 13. 16, 6, animi Jes. 65, 14.

כָּאָה (conf. vicin. כָּהָה et קָהָה), undè Niph. נִכְאָה; part. constr. נִכְאֵה; *animo fracto et demisso fuit* Dan. 11, 30. Ps. 109, 16. Ellipticè dicitur Job 30, 8: נִכְאוּ מִן הָאָרֶץ *animo fracto fuêre è terrâ* pro: *ubi è terrâ expulsi sunt* (cum Dagh. euphon. in Caph., vel, ut alii volunt נִכְאוּ ad rad. נָכָא pertinet).

Hiph. infin. הַכְאוֹת *dolore afficere* Eze. 13, 22. — Indè

כָּאֶה m. undè pl. כָּאִים *attriti animo, tristes* Ps. 10, 10 in Keri, sed vid. חֲלָכָה pag. 205.

כָּבַד et כָּבֵד; fut. יִכְבַּד; 1) *gravis fuit* de pondere Job 6, 3. — 2) sæpiùs trop. *honoratus fuit* Jes. 66, 5. Eze. 27, 25. Job 14, 21. — 3) *magnus*, *vehemens* Gen. 18, 20. Jud. 20, 34: 1 Sam. 31, 3. — 4) *molestus fuit* seq. אֶל 1 Sam. 5, 6, alibi עַל 2 Sam. 13, 25. Jes. 24, 20 etc. Job, 23, 2: *manus mea gravis est super gemitu meo* i. e. plaga manu Dei mihi inflicta, sive dolores calamitatesque quibus pre-

Digitized by Google

mor, vehementiores sunt querimonis meis. — 5) *hebes fuit* oculus Gen. 48, 10, auris Jes. 59, 1, hinc de animo qui facilè flecti nequit *obduratus est* Ex. 9, 7.

Niph. נִכְבַּד; part. pl. constr. cum Dagh. euphon. in Daleth נִכְבַּדֵּי; suff. f. נִכְבַּדֵּיהָ; inf. et imper. הִכָּבֵד; fut. יִכָּבֵד; 1) *honoratus fuit* Gen. 34, 19: 1 Sam. 9, 6. Part. נִכְבָּד *gloriosus* Deut. 28, 58; pl. f. נִכְבָּדוֹת *gloriosè facta* Ps. 87, 3. — 2) reflex. *magnum, illustrem se præstitit* Ex. 14, 4. Lev. 10, 3. Eze. 39, 13 etc. — 3) *copiosus fuit, opulentus, dives fuit* Jes. 23, 8, 9. Prov. 8, 24.

Pih. כִּבֵּד, part. מְכַבֵּד; infin. et imper. כַּבֵּד; fut. יְכַבֵּד, cum suff. et נ epenthet. יְכַבְּדֶנְנִי; 1) *honoravit* Jud. 13, 17: 2 Sam. 10, 3. Jes. 29, 13, seq. ל pers. Dan. 11, 38. Ps. 86, 9, cum dupl. accus. Jes. 43, 23. — 2) *gravem reddidit, induravit* animum 1 Sam. 6, 6.

Puh. כֻּבַּד, part. מְכֻבָּד; fut. יְכֻבַּד; *honoratus est* Jes. 58, 13. Prov. 13, 18 etc.

Hiph. הִכְבִּיד; inf. absol. הַכְבֵּד, constr. הַכְבִּיד; imper. הַכְבֵּד; fut. conv. וַיַּכְבֵּד; 1) *gravem fecit, aggravavit* 1 Reg. 12, 10. Jes. 47, 6. Thren. 3, 7. Ellipticè Neh. 5, 15: *aggravaverant super* populum, scil. *jugum*. — 2) *honoravit* Jes. 8, 23 (9, 1). Jer. 30, 19. — 3) *honorem, gloriam sibi paravit* 2 Chron. 25, 19. — 4) *hebetavit* aures Jes. 6, 10. Zach. 7, 11, it. *induravit* animum Ex. 9, 34.

Hithp. part. מִתְכַּבֵּד, imper. הִתְכַּבֵּד; 1) *honorem sibi tribuit, jactavit se* Prov. 12, 9. — 2) *multiplicavit se* Nah. 3, 15. — Deriv. כָּבוֹד et seq.

כָּבֵד m. constr. כְּבַד, suff. כְּבֵדוֹ, pl. כְּבֵדִים, constr. כְּבֵדֵי; 1) *gravis* a) proprio sensu *multum ponderis habens* 1 Sam. 4, 18: 1 Reg. 12, 4. Prov. 27, 3 etc. — b) translatè *copiosus, numerosus* 1 Reg. 10, 2. Jes. 36, 2, *dives* Gen. 13, 2, *molestus*, de fame Gen. 12, 10. 41, 31, de peccato Ps. 38, 5, *arduus, difficilis*, de negotio Ex. 18, 18. Num. 11, 14, *impeditus*, de linguâ Ex. 4, 10. Eze. 3, 5, 6. — 2) subst. *jecur* utpotè omnium viscerum *ponderegravissimum* Ex. 29, 13, 22. Lev. 3, 4, 10. Hyperbol. Thren. 2, 11: *effusum est in terram jecur meum* dicitur in gravissimis animi doloribus.

כָּבֶד m. *gravis, onustus* Jes. 1, 4. Aliis est constr. כָּבֵד.

כֹּבֶד m. 1) *gravitas* Prov. 27, 3. — 2) *vehementia* Jes. 30, 27. — 3) *multitudo* Nah. 3, 3. — 4) *molestia* Jes. 21, 15.

כְּבֵדוּת f. *gravitas, difficultas*. Ex. 14, 25.

כָּבָה, unde fut. יִכְבֶּה; *exstinctus est* de igne et lucernâ Lev. 6, 5, 6: 1 Sam. 3, 3; metaph. de irâ 2 Reg. 22, 17, de hostibus qui pereunt Jes. 43, 17.

Pih. præt. pl. כִּבּוּ; part. מְכַבֶּה; infin. constr. כַּבּוֹת; fut. יְכַבֶּה, cum suff. et נ epenth. יְכַבֶּנָּה; *exstinxit* Jes. 1, 31 etc., metaph. Jer. 4, 4 etc.

כָּבוֹד m. semel f. Gen. 49, 6; constr. כְּבוֹד; suff. כְּבוֹדִי; pr. *gravitas*, sed ubiquè translatè; 1) *honor, gloria* 1

Digitized by Google

Sam. 4, 25. Ps. 19, 2. Job 19, 9 etc. Adv. *honorificè* Ps. 73, 24. — 2) *majestas, splendor* 1 Sam. 2, 8. Jes. 35, 2. Ps. 24, 7 etc. — 3) *copia, divitiæ* Jes. 10, 3. 66, 12. Ps. 49, 17. — 4) poët. *cor, animus* Ps. 16, 9. 57, 9. 108, 2, tanquam pars *nobilior* hominis, vel pr. est *jecur* ut כָּבֵד et ad animum translatum, haud secùs atque alibi לֵב. Gen. 49, 6 construitur cum fem. (תֶּחַד *intersit*) omninò ut synon. נֶפֶשׁ.

כְּבוּדָה (cum Dagh. euphon. in ד) f. 1) *magnifica, splendida* Eze. 23, 41. Ps. 45, 14. — 2) subst. *impedimenta* (*bagages*), al. *res pretiosæ* Jud. 18, 21.

כָּבוּל n. pr. 1) tractûs Galilææ viginti oppida complectentis, quo Salomon Hiram regem Tyri donavit, 1 Reg. 9, 13. Josephus (Antiq. l. 8. c. 5. § 3) ait: « Appellata fuit terra ista *Chabalon*, voce Phœnicum, quæ significat, *id quod disciplet* »; sed vulgò et satis appositè כָּבוּל explicatur: *regio in pignus amicitiæ data*, tanquàm à rad. כבל, quam vid. — 2) oppidi in tribu Aser Jos. 19, 27.

כַּבּוֹן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 40.

כַּבִּיר m. pl. כַּבִּירִים; 1) *ingens*, de aquis Jes. 17, 12. 28, it. *vehemens* de vento Job 8, 2, addito יָמִים *grandævus* Job 15, 10. — 2) *multus* Jes. 16, 14. Job 31, 25. — Rad. כָּבַר.

כְּבִיר m. *stragula* texta, Vulgat. *pellis* 1 Sam. 19, 13, 16: *stragula caprarum* i. e. ex pilis caprinis contexta. — Rad. כָּבַר.

כבל rad. inusit. ut in chald. syr. arab. *ligavit, vinxit, constrinxit*; conf. etiam vicin. גָּבַל, חָבַל. — Indè כָּבוּל, verbum quadrilitt. כִּרְבֵּל et כֶּבֶל m. pl. constr. כַּבְלֵי; *compes* Ps. 105, 18. 149, 8.

כָּבַס pr. forsan ut cognat. כָּבַשׁ *pedibus calcavit, subjecit*, hinc *lavit, abluit vestes* quod fiebat *subigendo* i. e. *tundendo*, vel *calcando*. Sic differt à רָחַץ *lavit corpus*. Indè part. act. כּוֹבֵס *lotor vestium, fullo* Jes. 7, 3. 36, 2.

Pih. כִּבֵּס et כְּבֵּס; imper. cum suff. כַּבְּסֵנִי, fut. יְכַבֵּס; 1) *lavit, abluit* vestes Gen. 49, 11. Ex. 19, 10. Part. pl. מְכַבְּסִים *fullones* Mal. 3, 2. — 2) metaph. *lavit, purgavit* aliquem, animum à peccato Jer. 4, 14. Ps. 51, 4, 9.

Puh. כֻּבַּס *lotus est* de vest[illegible] 13, 58. 15, 17.

Hothp. inf. הָכֻבֵּס *lava*[illegible] 55, 56.

כָּבַר 1) pr. *constrinxit, pl*[illegible] *texuit* (conf. rad. vicin. גָּבַל, חָבַל et חָבַר et כָּבַל). — 2) *magnus, multus fuit*, it. forsan *diuturnus fuit*.

Hiph. fut. יַכְבִּיר *multiplicabit* Job 35, 16. Part. מַכְבִּיר *copia*, undè cum præf. לְ, *copiosè, multùm* Job 36, 31. — Deriv. כַּבִּיר, כְּבִיר, מַכְבֵּר, מִכְבָּר et seq.

כְּבָר 1) pr. forsan *diuturnitas* temporis, hinc adv. *dudùm, jampridem* Eccl. 1, 10. 3, 15 etc. — 2) n. pr. *Chaboras*, fluvius Mesopotamiæ in Euphratem sese effundens, alibi חָבוֹר dictus Eze. 1, 3. 3, 15 etc.

כְּבָרָה f. *cribrum* Amos 9, 9.

כִּבְרַת הָאָרֶץ f. undè suff. כִּבְרָה;

Digitized by Google

pr. forsan *longitudo terræ*, hinc *mensura viæ*, quæ quanta fuerit, nescitur, etsi ex Gen. 35, 16. 48, 7: 2 Reg. 15, 19 conjectare liceat, eam haud magnam fuisse (*une certaine*, *une petite distance*). LXX vertunt Gen. 48, 7: ἱππόδρομος, quod est vel *stadium*, vel mensura dicta שִׁוְט־אֶלֶפַרְשׁ i. e. tantùm itineris, quantùm equus ad defatigationem usque currere potest, tres ferè parasangæ.

כֶּבֶשׂ m. pl. כְּבָשִׂים, suff. כְּבָשַׂי, *agnus* à primo ad tertium annum Ex. 12, 5. Job 31, 20 etc. Passim *ovis* in genere Lev. 4, 32 etc.—Rad. חבש.

כִּבְשָׂה, כִּבְשָׁה, f. constr. כִּבְשַׂת, pl. כְּבָשׂוֹת, constr. כִּבְשׂוֹת; *agna* à primo ad tertium annum Lev. 14, 10: 2 Sam. 12, 3 etc. Passim *ovis* in genere Gen. 21, 28, 29.

כָּבַשׁ; part. act. plur. כֹּבְשִׁים; infin. constr. כְּבֹשׁ; imper. pl. cum suff. כִּבְשֻׁהָ; fut. יִכְבּוֹשׁ; 1) *conculcavit*, *pedibus subjecit* Zach. 9, 15: *calcabunt lapides fundæ*, i. e. facilè declinabunt lapides ab hostibus contortos; de peccatis dicitur Mich. 7, 19.—2) *domuit*, *sibi subjecit* bestias, hostes, etc. Gen. 1, 28. Num. 32, 22. Jer. 34, 11 etc., mulierem Esth. 7, 8.

Niph. נִכְבַּשׁ; part. pl. f. נִכְבָּשׁוֹת; *subjectus est* de terris, hostibus Num. 32, 22. Jos. 18, 1, de mulieribus Neh. 5, 5.

Pih. כִּבֵּשׁ *subjecit* hostes 2 Sam. 8, 11. — Indè

כֶּבֶשׁ m. *scabellum* 2 Par. 9, 18.

כִּבְשָׁן m. *fornax*, forsan *calcaria*, et *æraria* in quâ ex minerâ metallum *subigitur* et liquatur; undè differt à תַּנּוּר *furnus* in quo panis coquitur. Sed nonnulli conferunt arab. كبش *accendit*. Gen. 19, 28. Ex. 9, 8, 10. 19, 18.

כַּד suff. f. כַּדָּהּ; pl. m. כַּדִּים; *cadus*, *hydria* Gen. 24, 14 etc. — Rad. כדד.

כְּדֵי vid. דַּי.

כַּדְכֹּד m. lapis pretiosus valdè scintillans, vulgò *pyropus* Jes. 54, 12. Eze. 27, 16. — Rad. כדד cogn. כָּתַת *tutudit*, *contudit*, undè *igneṃ excussit*, conf. כִּידוֹד *scintilla*.

כְּדָרְלָעֹמֶר n. pr. viri Gen. 14, 1.

כֹּה forsan contract. ex כָּהוּ (ut קְטָלוּ ex קְטָלָהוּ); 1) pr. *sicut hoc*; indè *ità*, *sic* Gen. 32, 5 etc. בְּכֹה *hoc modo*, et bis repetitum *hoc modo*, *illo modo* 1 Reg. 22, 20. — 2) de loco *hîc*, et rariùs *huc* Gen 31, 37 geminatum: *hîc illic*, *huc illuc* Ex. 2, 12. Num. 11, 31. עַד־כֹּה, *eousque* Gen. 22, 5. — 3) de tempore *nunc*. עַד־כֹּה *hucusque* Ex. 7, 16. עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה *usque huc et usque illuc*, *interea* 1 Reg. 18, 45.

כָּהָה; infin. absol. כָּהֹה; fut. יִכְהֶה; convers. f. וַתִּכְהֶה; pl. וַתִּכְהֶיָן; 1) ut cogn. לָאָה, קָהָה, *hebes*, *debilis fuit*, *hebetatus est* de oculis Gen. 27, 1. Zach. 11, 17 etc.; trop. *animo defecit*, *animum despondit* Jes. 42, 4.

Pih. כִּהָה et כֵּהָה; infin. כֵּהוֹת pro כָּהוֹת; 1) *hebes factus est* oculus 1 Sam. 3, 2, it. *nigricans evasit* macula cutis in lepra Lev. 13, 6 etc. it. — 2) *animum* alicui *infregit*, *ter-*

Digitized by Google

ruit, *prohibuit* aliquem 1 Sam. 3, 13; sed intrans. *timidus fuit*, *animum despondit* Eze. 21, 12. — Deriv. seq.

כֵּהֶה m. undè f. כֵּהָה, pl. כֵּהוֹת; 1) *debilis*, *debiliter lucens* de ellychnio Jes. 42, 3. — 2) *nigricans* de maculâ cutis in leprâ Lev. 13, 39. — 3) *fractus* de animo Jes. 61, 3.

כֵּהָה f. *debilitatio*, *remissio* Nah. 3, 19.

כָּהַן undè part. act. כֹּהֵן q. vid. mox infrà.

Pih. כִּהֵן, infin. כַּהֵן; fut. יְכַהֵן; 1) *sacerdos fuit*, *factus est* Deut. 10, 6. — 2) *sacerdotio functus est* Ex. 28, 41. Hos. 4, 6. — 3) *magnificè ut sacerdos ornatum suum disposuit* Jes. 61, 10.

כֹּהֵן m. pl. כֹּהֲנִים; suff. כֹּהֲנָיו; *sacerdos* Gen. 14, 18. Ex. 2, 16. Ps. 110, 4 etc. *Sacerdos caput* (חָרָאשׁ), *magnus*, *unctus* i. e. *summus sacerdos*, pontifex Lev. 4, 3. Jos. 20, 6: 2 Par. 19, 11 etc.

כְּהֻנָּה fem. constr. כְּהֻנַּת, suff. כְּהֻנָּתָם; pl. כְּהֻנּוֹת; *sacerdotium*, *sacerdotale munus* Ex. 29, 9 etc.

כּוּב n. pr. regionis ignotæ Eze. 30, 5.

כּוֹבַע m. in pausâ כּוֹבָע, constr. כֹּבַע (retracto accentu); pl. כּוֹבָעִים; ut קוֹבַע *galea* 1 Sam. 17, 5. Jes. 46, 4. Eze. 38, 5 etc. — Rad. כבע.

כָּוָה undè Niph. fut. יִכָּוֶה; *ustus*, *adustus est* Jes. 43, 2. Prov. 6, 28. — Deriv. כִּוְיָה, כְּוִיָּה.

כּוֹחַ Dan. 11, 6. vid. כֹּחַ.

כְּוִיָּה f. *ustio*, *pars usta* corporis Ex. 21. 25. — Rad, כָּוָה.

כּוֹכָב m. constr. כּוֹכַב; pl. כּוֹכָבִים, suff. כּוֹכְבֵיהֶם; *stella* Gen. 37, 9. Jes. 13, 10 etc. Metaph. *princeps* Num. 24, 7. — Rad. ككب, vel כוב, vel כבב in arab. *convolvit in globum*.

כּוּל; præt. כָּל *mensus est* Jes. 40, 12.

Hiph. inf. הָכִיל, fut. יָכִיל; 1) *cepit*, *continuit spatio* 1 Reg. 7, 26. Eze. 23, 32. — 2) *sustinuit*; *tulit* aliquid Jer. 6, 11. Joël 2, 11.

Pilp. כִּלְכֵּל, part. מְכַלְכֵּל; infin. כַּלְכֵּל; fut. יְכַלְכֵּל; 1) *cepit*, *continuit* 1 Reg. 8, 27 etc. — 2) *sustinuit*, *tulit* Jer. 20, 9. Prov. 18, 14, hinc *tuitus est* Ps. 55, 23. 112, 5. — 3) *sustentavit*, *alimenta suppeditavit* Gen. 45, 11 etc. Cum dupl. accus. Gen. 4- 12 etc.

Pulp. כֻּלְכְּלוּ *commeatu sunt* 1 Reg. 27, 27.

כּוּמָז m. *globulus aureus*, s san collectivè *globuli*, *monile* e bulis consertis Ex. 35, 22. Num 50. — Rad. כמז.

כּוּן, undè fut. conv. וַיְכוֹנֶנוּ *et fo mavitnos* Job 31, 15. Ità vulgò et rect quidem; nonnullis est pro יְכוֹנְנֵנוּ fut. Pilp., utroque נ radicali in unicum epentheticum per Daghesch coalescente, et ו correpto in וּ.

Niph. נָכוֹן; imper. הִכּוֹן; fut. יִכּוֹן; 1) *erexit se*, *sororians fuit* de mammis Eze. 16, 7, *stetit firmus*, *constitit* Ps. 93, 2. Job 21, 8, hinc Part. constr. נְכוֹן הַיּוֹם *firmum diei*, *meridies* Prov. 4, 18. Sæpiùs trop. a) *rectus*, *aptus fuit* Ex. 8, 22. Job 42, 8. — b) *verus*, *sincerus fuit* Ps. 78, 37, undè Part. f. נְכוֹנָה *sincerum*, *sinceritas* Ps. 5, 10. — c) *firmus*, *intre-*

Digitized by Google

pidus, *constans fuit* Ps. 57, 8 etc.— d) *certus fuit*, undè אֶל־נָכוֹן certò 1 Sam. 6, 24 etc. — 2) *fundatus est* Jud. 16, 26. — 3) *paratus est* Ex 19, 11. Eze. 38, 7. Seq. לְ rei, *proclivis fuit, ad aliquid, propè abfuit à re* Ps. 38, 18.

Hiph. הֵכִין, 1 pers., pl. הֲכִינוּנוּ et הֲכַנּוּ; part. מֵכִין; infin. absol. הָכֵן, constr. הָכִין; imper. הָכֵן, pl. הָכִינוּ; fut. יָכִין, apoc. יָכֵן; 1) *statuit* Ps. 103, 19. Job 29, 7, hinc *stabilivit*, *firmavit* 2 Sam. 7, 12. Ps. 10, 17 etc. Inf. הָכֵן adv. *firmè* Jos. 3, 17. — 2) *constituit* aliquem, Jos. 4, 4, seq. לְ 2 Sam. 5. 12.—3) *fun-* [illegible] 10, 12. Esr. 3, 3 etc. — *t* Eze. 4, 3: 2 Par. 27, 6. *animum applicuit* ad aliquid, *osuit* Esr. 7, 10 etc., et omis- ud. 12, 6: 1 Par. 28, 2. — *vit* Gen. 43, 16. Job 15, 35.

h. הוּכַן et הָכַן; part. מוּכָן; *tutus est* Jes. 16, 5. — 2) *con- us est* Jes. 30, 34,—3) *paratus* ab. 2, 6. Prov. 21, 31.

lp. כּוֹנֵן; imper. cum ה parag. כוֹנָנָה; fut. יְכוֹנֵן; 1) *statuit* 2 Sam. 13. Ps. 9, 8, hinc *confirmavit* Ps. 10 etc. — 2) *fundavit* Hab. 2, 12. Prov. 3, 19 etc. — 3) *aptavit*, *direxit* sagittas Ps. 7, 13, indè *jaculatus est* Ps. 21, 12. Metaph. subaudito לֵב, *animum applicuit ad* (Vid. Hiph. n. 4) Jes. 51, 13. Job 8, 8.— 4) *creavit*, *formavit* Deut. 32, 6. Ps. 8, 4.

Hithpohl. fut. in pausâ יִתְכּוֹנֵן *stabiliet*, *firmabit se* Prov. 24, 3; f. תִּכּוֹנֵן pro תִּתְכּוֹנֵן id. Num. 21, 27; in 2ª pers. f. et in pausâ תִּתְכּוּנִי *stabilies te* Jes. 54, 14; pl. m. in pausâ יִכּוֹנְנוּ *parabunt se* Ps. 59, 5.—Deriv. מְכֹנָה, מָכוֹן, כִּיּוּן, כּוּן, אָכֵן, כֵּן, תְּכוּנָה.

כּוּן n. pr. oppidi Phœnicum 1 P. 18, 8.

כַּוָּן m. undè pl. כַּוָּנִים *liba*, *popana* Jer. 7, 18. 44, 19.

כּוֹס f. suff. כּוֹסִי; pl. כּוֹסוֹת; 1) pr. forsan *receptaculum*, *vas*, spec. *poculum* Gen. 40, 11. Jer. 35, 5 etc. Metaph. *sors*, *portio*, servatâ tamen calicis imagine Ps. 11, 6. 16, 5.—2) avis quædam immunda, in ruinis degens, *bubo*, *noctua* juxta veter. version. Lev. 11, 17. Deut. 14, 16. Ps. 107, 2. Bochart *onocrotalum* seu *truonem* intelligit ita dictum à *receptaculo* seu *sacculo* qui de ejus ingluvie dependet, quemadmodùm latinè *truo* dicitur à *truâ*. — Quoad etymon, est forsan כוֹס contractum ex כִּנֵּס, כוֹנֵס à rad. כָּנַס, ut בַּיִת ex בָּנִית et בַּת ex בְּנֵת, à rad. בָּנָה.

כּוּר ut vicin. אָכַר, כָּרָה, נָקַר, קוּר, *fodere*, *perfodere*; undè כָּרוּ *foderunt* Ps. 22, 17. Sic Vulgat. LXX ὤρυξαν; quod de Christo solo intelligi potest. Hæc lectio genuina visa fuit eruditissimo critico De Rossio (Var. Lection. V. T. Sylloge, vol. IV, pag. 17, seq.). Quoad כארו, eadem omninò est, sed addito tantùm א epenthetico, ut in קָאַם pro קָם, in רָאַמָה pro רָמָה etc. Alii post Aquilam in secundâ editione, Symmachum et quinque codices latinos quos legit St. Hieronymus, vertunt *vinxerunt*, sed invitâ linguæ Hebr. analogiâ. Neque

Digitized by Google

sunt audiendi qui verbo arab. כור, *colligandi, constringendi* potestatem tribuunt. Pro כרו vel כארו, textus quali nunc legitur, refert כָּאֲרִי quod Judaei, invito contextu, vertunt *sicut leo*, quodque reddi posset *fodientes*, quasi esset partic. plur. absol. pro כָּאֲרִים ut מְנִי pro מְנִים Ps. 45, 9, quod nonnulli volunt, vel potiùs partic. pl. constr. כָּאֲרֵי animandum. Alii denique post Aquilam in primâ editione *fœdarunt* interpretantur, collato forsan chald. כְּעַר *polluit, contaminavit*, sed, ut benè notavit Winer ad Lexic. Hebr. Simonis, interpretatio ista prorsùs aliena est ab hujus loci naturâ.—Deriv. כִּיּוֹר, כִּירַיִם, et, saltem quoad formam,

כּוּר m. *fornax* pr. in quâ metalla liquantur Eze. 22, 18. Prov. 17, 3 etc. Trop. Deut. 4, 20 etc. — * Sic vulgò, sed pr. forsan est *arena* (*sable*), indè *minera*, tùm etiam *vas ex arenâ confectum* ad metallorum conflaturam et expurgationem (*creuset*). Cæterum vid. כִּבְכָּר,

כּוּר עָשָׁן n. pr. oppidi in tribu Simeonis 1 Sam. 30, 30, alibi simpl. עָשָׁן Jos. 15, 42 etc.

כּוֹר ut כַּר q. vid.

כּוּשׁ n. pr. 1) viri Gen. 10, 6, it. alterius viri Ps. 7, 1. — 2) regionis nempè *Æthiopæ* Gen. 10, 7 etc.

כּוּשִׁי, f. כּוּשִׁית et כֻּשִׁית; pl. כּוּשִׁים et כּוּשִׁיִּים; 1) nom. gent. *Æthiops, Æthiopissa* Num. 12, 1: 2 Sam. 18, 21. Dan. 11, 43. Amos. 9, 7 etc. — 2) n. pr. viri Soph. 1, 1.

כּוּשָׁן f. *Æthiopia* Hab. 3, 7.

כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם n. pr. viri Jud. 3, 8, 10.

כּוֹשָׁרָה f. undè pl. כּוֹשָׁרוֹת *prosperitates* Ps. 68, 7. — Rad. כָּשַׁר

כּוּת et כּוּתָה n. pr. regionis cujus populus regis Assyriæ jussu in terram Israëliticam ductus est 1 Reg. 17, 24, 30.

כּוֹתֶרֶת vid. כֹּתֶרֶת.

כָּזַב undè כֹּזֵב *mentiens* Ps. 116, 11.

Niph. נִכְזַב *mendax, fallax deprehensus est* Job 41, 1.

Pih. כִּזֵּב; fut. יְכַזֵּב; *mentitus est* Job 6, 28 etc., seq. בְּ, לְ *fefellit aliquem* 2 Reg. 4, 16. Ps. 78, 36 etc. Metaph. *spem fefellit* res Jes. 58, 11.

Hiph. fut. יַכְזִיב *mendacii arguet* Job. 24, 25. — Deriv. אַכְזָב et seq.

כָּזָב m. pl. כְּזָבִים, suff. כְּזָבֶיהָם; 1) *mendacium* Ps. 4, 3 etc. — 2) *quidquid fallit, res inanis, vana* spec. *idola, oracula falsa* Eze. 13, 6. Amos 2, 4 etc.

כֹּזְבָה n. pr. loci 1 Par. 4, 22, forsan idem atque כְּזִיב.

כָּזְבִּי n. pr. mul. Num. 25, 15.

כְּזִיב n. pr. oppidi in tribu Judâ Gen. 38, 5, idem forsan atque אַכְזִיב

כֹּחַ et Dan. 11, 6 כּוֹחַ m. suff. כֹּחִי, כֹּחֲכָה, cum ה parag. in pausâ כֹּחֲכָה; 1) *vis, vires, robur* Jud. 16, 6. Job 26, 2 etc. Gen. 49, 3: *tu robur meum* i. e. filius roboris mei, quem in robore juvenili meo genui. *Robur terræ* i. e. proventus ejus Gen. 4, 12 etc. —2) *facultas* seq. gerundio, *rei faciendæ* Dan. 1, 4. — 3) *facultates, opes* Job 6, 22 etc. — 4) *lacertæ majoris* species à *robore* dicta quo in

Digitized by Google

pugnâ cum serpentibus eminet Lev. 11, 30; vid. Bochart. in Hieroz.

כָּחַד ut vicin. כָּחַשׁ undè Niph. נִכְחַד; part. f. נִכְחֶדֶת, pl. נִכְחֲדוֹת; fut. יִכָּחֵד; 1) *absconditus, celatus est* 2 Sam. 18, 13. Ps. 69, 6 etc. — 2) *excisus, deletus est* Ex. 9, 15. Job 4, 7 etc.

Pih. כִּחֵד; fut. יְכַחֵד; 1) *negavit, abnegavit,* seq. accus. Jes. 3, 9. Job 6, 10. — 2) *celavit, occultavit* Ps. 40, 11. Job 27, 11, seq. acc. rei et מִן vel לְ pers. Jos. 7, 19. Ps. 69, 6 etc.

Hiph. הִכְחִיד; infin. הַכְחִיד; fut. יַכְחִיד, conv. וַיַּכְחֵד; 1) *celavit* Job [illegible] 12. — 2) *excidit, delevit* Ex. 23, [illegible] 11, 8 etc.

[illegible] rsan *denigravit* quasi [illegible] nato vicin. גֶּחָל, hinc *fu*[illegible] s stibio Eze. 23, 40.

[illegible] pr. *mentitus est, fefellit* [illegible] *tionem* (conf. vicin. כָּחַד), [illegible] metaph. de corpore *defecit* pin[illegible] ine, *contabuit* Ps. 109, 24.

Niph. fut. יִכָּחֵשׁ *mentietur, simu*[illegible] *abit* Deut. 33, 29.

Pih. כִּחֵשׁ; infin. et imper. כַּחֵשׁ; fut. יְכַחֵשׁ; 1) *negavit* Gen. 18, 15, seq. בְּ pers. et rei *abnegavit* aliquem, aliquid Lev. 5, 21, etc. Prov. 30, 9: *ne satiatus abnegem*, ellipt. pro *Deum abnegem.* — 2) *mentitus est* Lev. 19, 11 etc. — Metaph. *fefellit* expectationem Hos. 9, 2. Hab. 3, 17. — 3) *simulavit, adulatus est* Ps. 18, 45. 66, 3 etc.

Hithp. fut. pl. יִתְכַּחֲשׁוּ *adulabuntur* 2 Sam. 22, 45. — Deriv. seq.

כַּחַשׁ m. suff. כַּחֲשִׁי; pl. כְּחָשִׁים, undè cum suff. כַּחֲשֵׁיהֶם; 1, *mendacium* Hos. 12, 1. Ps. 59, 13 etc. — 2) *macies* Job 16, 8.

כְּחָשִׁים m. pl. (pro כַּחֲשִׁים) *mendaces* Jes. 30, 9.

כִּי varius et multiplex exstat hujus vocabuli usus; præcipuæ significationes sunt: 1) pr. forsan ut אֲשֶׁר *qui, quæ, quod* Gen. 3, 19 (conf. vers. 23). 4, 25. Jes. 54, 6. 57, 20. — 2) conj. relat. *quòd,* ὅτι, quæ conjunctio per infin. post verba videndi, audiendi, sentiendi, dicendi, etc. latinè exprimitur, ut Gen. 1, 10: *et vidit Deus* (כִּי) hoc *pulchrum esse,* pr. *quòd pulchrum esset,* etc. — 3) i. q. לֵאמֹר *dicendo,* cùm præmittitur orationi directæ, ut gr. ὅτι (vid. אֲשֶׁר pag. 71) Gen. 4, 25. 2, 24 etc. — 4) *ità ut, ut* (*pour que, en sorte que*) Ex. 3, 11: *quis ego, ut* (כִּי) *Pharaonem adire possim?* Jes. 36, 5. Job 6, 11 etc. — 5) ὅτι, *eo tempore quo, cùm, quandò* Gen. 4, 12. Job 7, 13. Sæpè occurrit formula וַיְהִי כִּי *et accidit, cùm, quandò* Gen. 6, 1. Ex. 1, 10 etc. — 6) ubi apodosin incipit, signif. pr. *tùm* (germ. *dann, so*) Gen. 31, 42. 43, 10. Num. 22, 33 etc. Attamen plura quæ huc attulit Gesenius exempla non apta judicamus, maximè Ex. 22, 22, ubi valet *cùm* (*comme*) et refertur ad interjectam sententiam, vers. tantùm 23 incipiente apodosi per וְחָרָה *tùm exardescet.* — 7) *eò quòd, quoniam, quia* (germ. *weil*) Gen. 3, 14. Jud. 13, 22 etc. כִּי עַל־כֵּן ubicumque occurrit, videtur esse pro עַל־כֵּן כִּי *propterea quòd* (*puisque*), ut

Digitized by Google

אֲשֶׁר עַל־כֵּן Job 34, 27 ponitur pro עַל־כֵּן אֲשֶׁר. —8) *sed*, *nam* Gen. 19, 2. Ex. 16, 8 etc.—9) *quamquàm* Ex. 13 17. — 10) præpos. quibus adjicitur, in conjunct. pariter atque אֲשֶׁר, convertit, ut: עַל כִּי, יַעַן כִּי *propterea quòd*, *quia*; עַד כִּי *usquè dùm*; תַּחַת כִּי, עֵקֶב כִּי *pro eo quòd*.—Cum præfix. הֲכִי *an?* (*est-ce que?*) Job 6, 22, *nonne?* (*n'est-ce pas?*) Gen. 27, 36. 29, 15: 2 Sam. 23, 19. — כִּי אִם; 1) tanquàm duæ particulæ quarum utraque suam vim nativam retineat; a) *nam*, *cùm* vel *si* Ex. 8, 17. Jos. 23, 12 etc. — b) *quòd*, *cùm* Gen. 47, 18. — c) *sed*, *si* Thren. 3, 32. — 2) tanquàm una vox ad eamdem sententiam relata; a) *sed* Gen. 32, 29. Num. 24, 22 etc. — b) *nisi* Gen. 32, 27. Ruth 2, 16. Esth. 2, 15 etc. — c) *quòd* vel *si* post jurandi formulas 2 Sam. 15, 21. Jer. 51, 4 etc.—d) *nam* Job 42, 8. Prov. 23. 18.

כִּי m. (pro כְּוִי à rad. כָּוָה) *ustio*, *adustio* Jes. 3, 24.

כִּיד m. undè cum suff. כִּידוֹ *exitium ejus* Job 21, 20.—Rad. כִּיד.

כִּידוֹד m. undè pl. constr. כִּידוֹדֵי *scintillæ* Job 41, 11.—Rad. כדד.

כִּידוֹן m. 1) *jaculum* Jos. 8, 18. Jer. 6, 23 etc. — 2) גֹּרֶן כִּידוֹן n. pr. loci haud procul à Jerusalem 1 Par, 13, 9, qui in loco parall. 2 Sam. 6, 6 גֹּרֶן נָכוֹן dicitur. — Etymon incertum; Bochart repetit à כִּיד.

כִּידוֹר m.* pr. forsan *strages* bellica Job 15, 24. Vulgat. *prælium*.— Rad. כדר i. q. cognat. כור *sævus*, *atrox*, *crudelis fuit*, ut ex derivatis patet; conf. etiam vicin. גָּזַר et קָצַר.*

כִּיוּן m. Amos 5, 26 n. pr. idoli quod Israëlitæ in deserto coluerunt. Aliis est *Saturnus*, sidus Arabibus et Persis כַּיְוָאן dictum, aliis *simulacrum*, *statua*; sic Vulgat. reddidit, *imaginem idolorum vestrorum*.

כִּיּוֹר et כִּיר; pl. כִּירִים, f. כִּיּוֹרוֹת; 1) *foculus* Zach. 12, 6. — 2) *pelvis*, *lavacrum* Ex. 30, 18: 1 Reg. 7, 38 etc.—3) *suggestus* 2 Par. 6, 13. — Rad. כור.

כִּילַי et כֵּלַי m. (pro נְכִילַי, נְכֵלַי) *astutus*, *fraudulentus* Jes. 32, 5, 7. — Rad. נָכַל.

כִּילַפּוֹת pl. f. *mallei* vel *bipennes*, Vulgat. asciæ Ps. 74, 6. — Rad. כָּלַף.

כִּימָה f. *Pleiades*, pr. *cumulus* stellarum, ut volunt Amos 5, 8. Job 9, 9. 38, 31. — Rad. כוּם in arab. 2ª conjug. *cumulavit*; conf. vicin. hebr. עָמַס.

כִּיס m. (forsan pro כָּנִיס vid. כוּס) *marsupium*, *crumena* Deut. 25, 13. Jes. 46, 6. Prov. 1, 14 etc.—Rad. כָּנַס.

כִּיר m. undè dual. כִּירַיִם forsan *lacus*, *ahenum* coquinarium Lev. 11, 35. Dualis forsan usurpatur *forma*, quòd simili operculo vas istud instructum erat LXX χυτρόποδες. Aliis est *foramen ollis imponendis idoneum*, al. *foculus constans* duabus partibus. — Rad. כור.

כִּישׁוֹר m. Vulgat. *fusus*; al. *colus* (*quenouille*); al. *verticillum* i. e. *directio fusi* Prov. 31, 19.—Rad. כָּשַׁר.

כָּכָה *sic*, *ità* Ex. 12, 11. Num. 8, 26 etc. — Vulgò ad rabbinicum כָּךְ

Digitized by Google

contr. ex כָּחֵךְ *secundum hoc*, referunt, addito ת parag.; al. contr. ex כָּה כָּה *sic* et *sic*, collat. כֹּה וָכֹה.

כְּבָר f. (pro כִּרְבָּר, à Pilp. verbi כָּרַר); constr. כִּכַּר; dual. כִּכָּרַיִם, constr. כִּכְּרַיִם, servatâ terminat. dual. כִּכָּרַיִם; pl. m. כִּכָּרִים, constr. כִּכְּרֵי; pl. f. constr. כִּכָּרוֹת; 1) pr. *arena* quæ ad littus fluminum reperitur; hinc *littus* ipsum, *ripa*. כִּכַּר הַיַּרְדֵּן *arena, ripa Jordanis*, pro quo κατ' ἐξοχὴν הַכִּכָּר Gen. 13, 12 etc. Dein generatim *tractus terræ depressior, planities* Neh. 12, 28. — 2) *ponderis* et *mensuræ* genus, undè a) כִּכַּר לֶחֶם *pondus panis* (conf. gall. *un kilogramme de pain*) Ex. 29, 23. Jud. 8, 5 etc. — b) *talentum* sive auri, sive argenti Ex. 38, 25: 1 Reg. 9, 14: 2 Reg. 5, 23 etc. Vulgò intelligunt pr. *orbem, circulum*, indè *terræ tractum ambientem, circumjacentem*, it. *placentam, massam panis rotundam*, tandem *talentum, mensuræ* genus *rotundæ*; etymon sanè contortum et infirmum; cùm *rotunditatis* notionem arbitrariò effingant. Cæterùm vid. quæ diximus in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Genèse, *pag.* 106, 107.*

כֹּל semel כּוֹל (Jer. 38, 8 in Chethib) m. seq. Makkeph כָּל־; cum suff. כֻּלָּם, כֻּלָּנוּ, כֻּלָּךְ, כֻּלָּה, כֻּלּוֹ et כֻּלָּא; f. כֻּלָּנָה, et כֻּלְּהֶם; f. כֻּלְּהֶן; pr. subst. *universitas, totum, summa*; sed commodiùs in linguis occident. redditur adjectivis; hinc 1) seq. substantivo quoquo modo definito, et *rem unam continuam* exprimenti, *totus a, um* (*tout le, toute la*) Gen. 9, 19. 19, 19, 4. Ex. 29, 18: 2 Sam. 9, 9 etc. Ubi substantivis postponitur, quod rarò occurrit, sæpiùs adjicitur suffix, 2 Sam. 2, 9. Job 34, 13 etc.— 2) seq. subst. determinato et res multas, individua multa exprimente, *omnes, omnia* (conf. *tous les hommes, toutes les choses*) Gen. 5, 5. Ex. 32, 25. Jes. 2, 2. Ps. 9, 2 etc. Item, ubi subst. sing. collectivum est, כָּל־הָאָדָם *omnes homines*, כָּל־חַיָּה *omnia animalia* Gen. 7, 21. 8, 1.—3) seq. subst. sing. indeterminato, *ullus, quivis, quodvis omnis generis* (*toute espèce, toute sorte*), Lev. 19, 23. Num. 35, 27. Job 28, 33 etc. Cum negandi partic. אֵין, בְּלִתִּי, לֹא est *nullus, nullum, nihil quicquam* Gen. 3, 1. Ex. 10, 15. Prov. 12, 21 etc.

כָּלָא interdùm formationem suam mutuatur à rad. vicinâ כָּלָה, ut in 2 pers. f. cum suff. כִּלְאַתִּנִי; it. in 3 pl. כָּלוּ; part. pass. כָּלוּא et כָּלָא; imper. cum suff. כְּלָאֵם; fut. יִכְלָא et יִכְלֶא cum Segol quod pertinet ad rad. כָּלָה; 1) *clausit, conclusit* Jer. 32, 2. Ps. 88, 9, et intrans. Hag. 1, 10. — 2) *cohibuit, continuit* Jes. 43, 6, seq. acc. pers. Num. 11, 28, seq. מִן sive rei, sive pers. *prohibuit, retinuit* aliquem ab aliquâ re Gen. 23, 6: 2 Sam. 25, 53. Ps. 40, 12 etc.

Niph. fut. יִכָּלֵא *cohibebitur* Gen. 8, 2, pl. יִכָּלְאוּ *prohibebuntur* Ex. 36, 6.

Pih. inf. כַּלֵּא, imper. כַּלֵּה pro כַּלָּא; *cohibuit* Ps. 74, 11. Dan. 9, 24. — Deriv. כְּלוּא, כְּלִיא, כְּלָאִים, מִכְלָה, מִכְלָאוֹת et

Digitized by Google

אֲשֶׁר עַל־כֵּן Job 34, 27 ponitur pro עַל־כֵּן אֲשֶׁר. —8) *sed*, *nam* Gen. 19, 2. Ex. 16, 8 etc.—9) *quamquàm* Ex. 13 17. — 10) præpos. quibus adjicitur, in conjunct. pariter atque אֲשֶׁר, convertit, ut: עַל כִּי, יַעַן כִּי *propterea quòd*, *quia*; עַד כִּי *usquè dùm*; עֵקֶב כִּי, תַּחַת כִּי *pro eo quòd*.—Cum præfix. הֲכִי *an?* (*est-ce que?*) Job 6, 22, *nonne?* (*n'est-ce pas?*) Gen. 27, 36. 29, 15: 2 Sam. 23, 19. — כִּי אִם; 1) tanquàm duæ particulæ quarum utraque suam vim nativam retineat; a) *nam*, *cùm* vel *si* Ex. 8, 17. Jos. 23, 12 etc. — b) *quòd*, *cùm* Gen. 47, 18. — c) *sed*, *si* Thren. 3, 32. — 2) tanquàm una vox ad eamdem sententiam relata; a) *sed* Gen. 32, 29. Num. 24, 22 etc. — b) *nisi* Gen. 32, 27. Ruth 2, 16. Esth. 2, 15 etc.— c) *quòd* vel *si* post jurandi formulas 2 Sam. 15, 21. Jer. 51, 4 etc.—d) *nam* Job 42, 8. Prov. 23. 18.

כִּי m. (pro כְּוִי à rad. כָּוָה) *ustio*, *adustio* Jes. 3, 24.

כִּיד m. undè cum suff. כִּידוֹ *exitium ejus* Job 21, 20.—Rad. כִּיד.

כִּידוֹד m. undè pl. constr. כִּידוֹדֵי *scintillæ* Job 41, 11.—Rad. כדד.

כִּידוֹן m. 1) *jaculum* Jos. 8, 18. Jer. 6, 23 etc. — 2) גֹּרֶן כִּידוֹן n. pr. loci haud procul à Jerusalem 1 Par, 13, 9, qui in loco parall. 2 Sam. 6, 6 גֹּרֶן נָכוֹן dicitur. — Etymon incertum; Bochart repetit à כִּיד.

כִּידוֹר m.* pr. forsan *strages* bellica Job 15, 24. Vulgat. *prælium*. — Rad. כדר i. q. cognat. כור *sævus*, *atrox*, *crudelis fuit*, ut ex derivatis patet; conf. etiam vicin. גָּזַר et קָצַר.*

כִּיוּן m. Amos 5, 26 n. pr. idoli quod Israëlitæ in deserto coluerunt. Aliis est *Saturnus*, sidus Arabibus et Persis כַּיְוָאן dictum, aliis *simulacrum*, *statua*; sic Vulgat. reddidit, *imaginem idolorum vestrorum*.

כִּיּוֹר et כִּיר; pl. כִּירִים, f. כִּיּוֹרוֹת; 1) *foculus* Zach. 12, 6. — 2) *pelvis*, *lavacrum* Ex. 30, 18: 1 Reg. 7, 38 etc.—3) *suggestus* 2 Par. 6, 13. — Rad. כור.

כִּילַי et כֵּלַי m. (pro נְכִילַי, נְכֵלַי) *astutus*, *fraudulentus* Jes. 32, 5, 7. — Rad. נָכַל.

כֵּילַפּוֹת pl. f. *mallei* vel *bipennes*, Vulgat. asciæ Ps. 74, 6. — Rad. כָּלַף.

כִּימָה f. *Pleiades*, pr. *cumulus* stellarum, ut volunt Amos 5, 8. Job 9, 9. 38, 31. — Rad. כוּם in arab. 2ª conjug. *cumulavit*; conf. vicin. hebr. עָמַם.

כִּיס m. (forsan pro כָּנִיס vid. כוּם) *marsupium*, *crumena* Deut. 25, 13. Jes. 46, 6. Prov. 1, 14 etc.—Rad. כָּנַס.

כִּיר m. undè dual. כִּירַיִם forsan *lacus*, *ahenum* coquinarium Lev. 11, 35. Dualis forsan usurpatur forma, quòd simili operculo vas istud instructum erat LXX χυτρόποδες. Aliis est *foramen ollis imponendis idoneum*, al. *foculus constans* duabus partibus. — Rad. כור.

כִּישׁוֹר m. Vulgat. *fusus*; al. *colus* (*quenouille*); al. *verticillum* i. e. *directio fusi* Prov. 31, 19.—Rad. כָּשַׁר.

כָּכָה *sic*, *ità* Ex. 12, 11. Num. 8, 26 etc. — Vulgò ad rabbinicum כָּךְ

Digitized by Google

contr. ex כְּחָךְ *secundum hoc*, referunt, addito ן parag.; al. contr. ex כָּה כָּה *sic* et *sic*, collat. כֹּה וָכֹה.

כִּכָּר f. (pro כִּרְכָּר, à Pilp. verbi כָּרַר); constr. כִּכַּר; dual. כִּכָּרַיִם, constr. servatâ terminat. dual. כִּכָּרֵיִם; pl. m. כִּכָּרִים, constr. כִּכְּרֵי; pl. f. constr. כִּכָּרוֹת; * 1) pr. *arena* quæ ad littus fluminum reperitur; hinc *littus* ipsum, *ripa*. כִּכַּר הַיַּרְדֵּן *arena*, *ripa Jordanis*, pro quo κατ' ἐξοχὴν הַכִּכָּר Gen. 13, 12 etc. Dein generatim *tractus terræ depressior*, *planities* Neh. 12, 28. — 2) *ponderis* et *mensuræ* genus, undè a) כִּכַּר לֶחֶם *pondus panis* (conf. gall. *un kilogramme de pain*) Ex. 29, 23. Jud. 8, 5 etc. — b) *talentum* sive auri, sive argenti Ex. 38, 25: 1 Reg. 9, 14: 2 Reg. 5, 23 etc. Vulgò intelligunt pr. *orbem*, *circulum*, indè *terræ tractum ambientem*, *circumjacentem*, it. *placentam*, *massam panis rotundam*, tandem *talentum*, *mensuræ* genus *rotundæ*; etymon sanè contortum et infirmum; cùm *rotunditatis* notionem arbitrariò effingant. Cæterùm vid. quæ diximus in *Le Pentat. avec une traduction française*, *etc.* Genèse, *pag.* 106, 107. *

כֹּל semel כּוֹל (Jer. 38, 8 in Chethib) m. seq. Makkeph כָּל־; cum suff. כֻּלּוֹ, כֻּלָּה, כֻּלָּח et כֻּלָּא; כֻּלָּנוּ, כֻּלָּם et כֻּלָּהֶם; f. כֻּלָּנָה, et כֻּלְּהֶנָּה; pr. subst. *universitas*, *totum*, *summa*; sed commodiùs in linguis occident. redditur adjectivis; hinc 1) seq. substantivo quoquo modo definito, et *rem unam continuam* exprimenti, *totus a, um* (*tout le, toute la*) Gen. 9, 19. 19, 19, 4. Ex. 29, 18: 2 Sam. 9, 9 etc. Ubi substantivis postponitur, quod raro occurrit, sæpiùs adjicitur suffix, 2 Sam. 2, 9. Job 34, 13 etc. — 2) seq. subst. determinato et res multas, individua multa exprimente, *omnes*, *omnia* (conf. *tous les hommes*, *toutes les choses*) Gen. 5, 5. Ex. 32, 25. Jes. 2, 2. Ps. 9, 2 etc. Item, ubi subst. sing. collectivum est, כָּל־הָאָדָם *omnes homines*, כָּל־חַיָּה *omnia animalia* Gen. 7, 21. 8, 1. — 3) seq. subst. sing. indeterminato, *ullus*, *quivis*, *quodvis omnis generis* (*toute espèce*, *toute sorte*), Lev. 19, 23. Num. 35, 27. Job 28, 33 etc. Cum negandi partic. אֵין, בְּלִתִּי, לֹא est *nullus*, *nullum*, *nihil quicquam* Gen. 3, 1. Ex. 10, 15. Prov. 12, 21 etc.

כָּלָא interdùm formationem suam mutuatur à rad. vicinâ כָּלָה, ut in 2 pers. f. cum suff. כְּלִתָּנִי, it. in 3 pl. כָּלוּ; part. pass. כָּלוּא et כָּלָא; imper. cum suff. כְּלָאֵם; fut. יִכְלָא et יִכְלֵא cum Segol quod pertinet ad rad. כָּלָה, 1) *clausit*, *conclusit* Jer. 32, 2. Ps. 88, 9, et intrans. Hag. 1, 10. — 2) *cohibuit*, *continuit* Jes. 43, 6, seq. acc. pers. Num. 11, 28, seq. מִן sive rei, sive pers. *prohibuit*, *retinuit* aliquem ab aliquâ re Gen. 23, 6: 2 Sam. 25, 53. Ps. 40, 12 etc.

Niph. fut. יִכָּלֵא *cohibebitur* Gen. 8, 2, pl. יִכָּלְאוּ *prohibebuntur* Ex. 36, 6.

Pih. inf. כַּלֵּא, imper. כַּלֵּה pro כַּלֵּא; *cohibuit* Ps. 74, 11. Dan. 9, 24. — Deriv. כְּלוּא, כְּלִיא, כְּלָאִים, מִכְלָאוֹת, מִכְלָאוֹת et

Digitized by Google

כֶּלֶא m. suff. כִּלְאוֹ ; pl. כְּלָאִים ; pr. *inclusio*, *coercitio*, hinc addito vel omisso בַּיִת, *carcer* 2 Reg. 17, 4. 25, 29. Jes. 42, 22. Jer. 52, 33.

כִּלְאָב n. pr. viri 2 Sam. 3, 3.

כִּלְאַיִם dual. pr. *duæ separationes*, *duæ res separatæ*, hinc *duæ res diversæ*, *diversi generis*, *heterogenea* Lev. 19, 19. Deut. 22, 9.—Rad. כָּלָא.

כִּלְב n. pr. viror. 1) Josuæ comitis Num. 13, 6. Jos. 15, 14 etc. Patronym. כָּלְבִּי 1 Sam. 25, 3. — 2) 1 Par. 2, 18, 19, proquo כָּלוּבַי vers. 9. —3) 1 Par. 2, 50.

כֶּלֶב m. pl. כְּלָבִים ; constr. כַּלְבֵּי, suff. כַּלְבֶּיךָ ; pr. *canis* Ex. 11, 6. Jud. 7, 5 etc. Metaph. de hominibus sævis et crudelibus Ps. 22, 17, 21, it. per convicium de vilibus 1 Sam. 24, 15: 2 Reg. 8, 13 etc., tandem de *cynædis*, *scortis masculis* Deut. 23, 18.—Rad. כלב.

כָּלָה ; infin. constr. כְּלוֹת ; fut. יִכְלֶה et יִכְלֶה forma petita à rad. כָּלָא, apocop. יִכֶל, convers. וַיִּכֶל. Cætera vid. in כָּלָא ; 1) *absolutus*, *perfectus est* ut vicin. כָּלַל, Ex. 39, 32: 1 Reg. 6, 38, hinc *paratus est* alicui ab aliquo Prov. 22, 8. — 2) *peractus*, *finitus est*, de temporis spatio Gen. 41, 53. Jes. 16, 4. — 3) *consumptus est*, Gen. 21, 15; *absumptus*, *confectus est*, *periit* Jer. 16, 4, etc., *contabuit* Thren. 2, 11. Ps. 69, 4 etc. Ubi de animâ, renibus et oculis dicitur, summum desiderii cruciatum significat Jer. 14, 6. Job 19, 27, et frequenter in Psalm.; *evanuit*, de fumo Ps. 37, 29, de nube Job 7, 9, tempore Ps. 31, 11 etc.

Pih. כִּלָּה, 1 pers. כִּלִּיתִי et כִּלִּיתִי ; part. מְכַלֶּה, f. pl. מְכַלּוֹת ; inf. כַּלֵּה (de כָּלָא vid. in כָּלָא) et כַּלּוֹת ; fut. יְכַלֶּה, convers. וְתִכַּל, cum suff. et ן epenth. תְּכַלֶּנָּה ; 1) *absolvit*, *perfecit* Gen. 2, 2 etc., it. *paravit* alicui malum Prov. 16, 30. — 2) *finivit*, seq. לְ *desiit* aliquid facere Gen. 24, 15 etc. — 3) *absumpsit*, *consumsit* (vires) Jes. 27, 10. 49, 4; *delevit*, *perdidit* homines, populos Gen. 41, 30: 2 Sam. 21, 15; *confecit*, *fecit ut contabesceret* Job 31, 16. Lev. 26, 16; aut *evanesceret*, *interiret* Ps. 78, 33. 90, 9.

Puh. כֻּלָּה et כְּלָה *absolutus*, *finitus est* Gen. 2, 1. Ps. 72, 20.—Deriv. כִּלְיָה, כִּלְיוֹן, כְּלָיוֹת, מִכְלוֹת, תַּכְלִית, תִּכְלָה et seq.

כָּלֶה m. undè f. pl. כָּלוֹת *tabescentes* oculi Deut. 28, 32.

כָּלָה f. 1) *perfectio*, *consummatio*, undè adv. *omnino*, *prorsùs*, *planè* Gen. 18, 21. Ex. 11, 1, plenìùs לְכָלָה Exe. 13, 13: 2 Par. 12, 12.—2) *internecio*, *deletio* Jer. 4, 27. Neh. 9, 31 etc.

כַּלָּה f. suff. f. כַּלָּתֵךְ ; pl. כַּלּוֹת, undè cum suff. כְּרוּתֵיכֶם ; 1) *sponsa* à *coronando* dicta Cant. 4, 8 seq. Jer. 2, 32 etc. ; — 2) *nurus* Gen. 38, 11, 24. Ruth. 4, 15. Conf. חָתָן. — Rad. כָּלַל, n. 2.

כְּלוּא m. *carcer* ut כֶּלֶא Jer. 37, 4. 52, 31 in Keri, ubi Chethib refert כְּלִיא. — Rad. כָּלָא.

כְּלוּב m. 1) *corbis*, *canistrum*, *calathus* pomorum Amos 8, 1. — 2)

Digitized by Google

causa avium Jer. 5, 27. — 3) n. pr. viror. 1 Chron. 4, 11 etc. — Rad. כלב in arab. *plexuit*.

כְּלוּבַי vid. כָּלַב.

כְּלוּהַי in Keri כְּלוּחוּ nom. pr. viri Esr. 10, 35.

כְּלוּלוֹת fem. plur. undè cum suff. כְּלוּלֹתַיִךְ, *sponsalia tua* Jer. 2, 2. — Rad. כָּלַל, n. 2.

כְּלֶה m.; *perfectio*, *absolutio* Job 30, 2 ubi agitur de hominibus quorum manus nihil perficere possunt. Spec. *perfectio dierum*, *ætatis*, *senectus* Job 5, 26. — 2) n. pr. urbis et provinciæ in Assyriâ Gen. 10, 11. — Rad. cognat. כָּלָה.

כְּלִי m. in pausâ כֵּלִי; pl. כֵּלִים, constr. כְּלֵי, cum suff. כֶּלְיָךְ; 1) *supellex* quævis, *vas* Gen. 31, 37. Ez. 3, 22, etc. כְּלֵי גוֹלָה *supellex migratoria* Jer. 46, 19. — 2) *vestis*, *ornatus*, *indumentum*, Lev. 13, 49, 53. Deut. 22, 5. — 3) *navigium* Jes. 18, 2. — 4) *instrumentum* musicum Amos 6, 5: 2 Par. 34, 12, bellicum, *arma* Gen. 27, 3: 1 Sam. 14, 1, etc. Metaph. *artes* fraudulentæ, *consilia* mala Gen. 49, 5. Jes. 32, 7, it. *instrumenta* iræ divinæ Jes. 13, 5. Jer. 50, 25. — Rad. כָּלָה.

כֵּלַי vid. כִּילַי.

כְּלִיא m. *carcer*. Jer. 37, 4. 52, 31 in Chethib. — Rad. כָּלָא.

כִּלְיוֹן m. constr. כִּלְיוֹן; 1) *excidium* Jes. 10, 22. — 2) *tabes* oculorum i. e. anxium desiderium Deut. 28, 65. — Rad. כָּלָה.

כִּלְיוֹן n. pr. viri Ruth 1, 2.

כְּלָיוֹת f. pl., constr. כִּלְיוֹת, suff. כְּלָיוֹתַי; 1) *renes* Ex. 29, 13. Jes. 34, 6. Deut. 32, 14: *renes tritici* sunt grana tritici pinguia (*bien fournis*) quæ renum formam referunt. — 2) meton. *intimus animus*, commotionum cupiditatumque sedes Jer. 11, 20. Ps. 7, 10. Job 19, 27 etc. — Rad. כָּלָה.

כָּלִיל m. constr. כְּלִיל; f. כְּלִילָה undè constr. כְּלִילַת; 1) *perfectus* Eze. 16, 14. Thren. 2, 15, etc. — 2) *totum*, *universitas* Num. 4, 6. Jud. 20, 40, undè adv. *omninò*, *prorsus* Lev. 6, 15 (22). Jes. 2, 18. — 3) spec. *sacrificium quod totum comburitur*, *holocaustum* Deut. 33, 10. Ps. 51, 21. — Rad. כָּלַל.

כַּלְכֹּל n. pr. viri 1 Reg. 5, 11.

כִּלְכֹּל, vid. כּוּל.

כָּלַל 1) ut cognat. כָּלָה, undè pl. regul. כָּלְלוּ *perfecerunt*, *absolverunt* Eze. 27, 4, 11. — 2) *coronavit* ut in Syr. Arab. et Æthiop. — Deriv. כֶּתֶר, כְּלִיל, מִכְלָל, מִכְלוֹל, מִכְלָלִים.

כָּלָל n. pr. viri Esr. 10, 30.

כָּלַם pr. forsan ut in arab. *vulneravit*; hinc Niph. נִכְלַם; part. נִכְלָם, pl. נִכְלָמִים, f. pl. נִכְלָמוֹת; imper. הִכָּלֵם; fut. יִכָּלֵם; 1) *contumeliâ affectus est* 2 Sam. 10, 5: 1 Par. 19, 5. — 2) *pudore suffusus est* (*être couvert de confusion*) Jer. 31, 19. Ps. 35, 4 etc., it. *puduit eum* Num. 12, 14, seq. בְּ vel מִן causæ Ps. 69, 7. Eze. 16, 27, etc. — Fortius est hoc verbum quam synon. בּוֹשׁ.

Hiph. הִכְלִים et הֶכְלִים; part. מַכְלִים; infin. הַכְלִים; fut. יַכְלִים; 1) *conviciatus est* 1 Sam. 20, 34. — 2) *ignominiâ*, *injuriâ affecit* Jud. 18,

Digitized by Google

ל: 1 Sam. 25, 7. — 3) *pudore affe-*
cit Ps. 44, 10. Job 11, 3. Prov. 25, 8.

Hoph. חָכְלַם; 1) *injuriâ affectus est* 1 Sam. 25, 15. — 2) *pudore suffusus est* Jer. 14, 3. — Deriv. כְּלִמָּה, כְּלִמּוּת.

כִּלְמַד n. pr. loci, ut videtur, in Arabiâ felici Eze. 27, 23.

כְּלִמָּה f. constr. כְּלִמַּת; suff. כְּלִמָּתִי; pl. כְּלִמּוֹת; *ignominia, contumelia* Jes. 50, 6. Eze. 16, 54. Ps. 69, 8, etc. — Rad. כָּלַם.

כְּלִמּוּת f. id. Jer. 23, 40.

כַּלְנֵה, כַּלְנֹה et כַּלְנוֹ n. pr. forsan *Ctesiphon*, urbs ad Tigrim ab Oriente, cui ab Occidente, opposita erat *Seleucia* Gen. 10, 10. Jes. 10, 9. Amos. 6. 2.

כָּמַהּ *desiderio elanguit* Ps. 62, 3.

כְּמָהּ vid. מָה.

כִּמְהָם n. pr. viri 2 Sam. 19, 38, 39, it. כִּמְהָן vers. 41; in Chethib כִּמּוּהָם Jer. 41, 17.

כְּמוֹ vid. מוֹ.

כְּמוֹשׁ n. pr. numinis Moabitarum et Ammonitarum Num. 21, 29. Jer. 48, 7 etc.

כַּמֹּן m. *cuminum* quod sale mixtum condimenti loco erat Jes. 28, 25, 27. — Rad. תמן in Syr. *condivit*, maximè sale.

כָּמַס undè part. pass. כָּמוּס *reconditus, reservatus* Deut. 32, 34.

כָּמַר undè Niph. נִכְמַר ut vicin. חָמַר; 1) *ferbuit, æstuavit*, hinc metaph. *incaluit* seq. אֶל, עַל pers. *erga aliquem* Gen. 43, 30: 1 Reg. 3, 26, *commota est* misericordia Hos 11, 18. — 2) *adustus est* Thren. 5, 10. — 3) forsan *plexuit, texuit*. — Deriv. מִכְמָר; מַכְמֶרֶת, מִכְמֶרֶת, מַכְמוֹר et

כְּמָרִים m. pl. suff. כְּמָרָיו; *sacrificuli idololatrici* 2 Reg. 23, 5. Hos. 10, 5. Soph. 1, 4.

כְּמָרִירִים vid. מְרִירִים.

כֵּן seq. Makkeph כֵּן־ m.; pr. part. act. radicis כוּן, *rectus*, metaphor. לֹא־כֵן *non rectum*, i. e. vanum, inane Jes. 16, 6, it. *probus, integer*, undè pl. כֵּנִים *probi* (*gens sûrs*) Gen. 42, 11, 19, 31. — 2) adv. *rectè* Ex. 10, 29: 2 Reg. 7, 9. Eccl. 8, 10 etc. — 3) οὕτως, *sic, ità* Gen. 1, 7. Ps. 1, 4. Job 5, 27 etc. Sæpè cum præpos. componitur, אַחֲרֵי־כֵן, אַחַר כֵּן *posteà*, בְּכֵן pr. *in tale* conditione; *sic, tunc*, לָכֵן, עַל־כֵּן *propterea, ideò*, עַד־כֵּן *hucusque*; de כְּמוֹ־כֵן vid. mox infrà.

כֵּן m. suff. כַּנִּי, כַּנּוֹ; 1) *locus, munus* (*place*) Gen. 40, 13. Dan. 11, 20 etc. — 2) *basis* Ex. 30, 18. Lev. 8, 11: 1 Reg. 7, 31 etc. it. *receptaculum mali nautici, modius* Jes. 33, 23. — Rad. כָּנַן.

כֶּן m. Jes. 51, 6: כְּמוֹ־כֵן *sicut culex, culicis instar*; veter. interpr. *similiter, eodem modo*, sed languidiùs, et ad parallel. minùs appositè; pl. כִּנִּים et כִּנִּם *culices*, LXX κνῖπες, Vulgat. *sciniphes*, culicum genus pungendo molestorum Ex. 8, 12, 13, 14. Ps. 105, 31. Juxta Bochart et Judæos, post Josephum (Antiq.) *pediculi*. — Rad. כָּנַן.

כָּנָה undè Pih. fut. יְכַנֶּה cum suff. יְכַנֶּהָ; 1) *blandè allocutus est, blandè appellavit* aliquem Jes. 44, 5. 45, 4.

Digitized by Google

— 2) *blanditus est* Job 32, 21, 22. — Deriv. כְּנָוָה

כַּנָּה n. pr. urbis (forsan ejusdem atque כַּלְנֵה, quam lectionem exhibet unus de Rossii codex) Eze. 27, 23.

כַּנָּה Ps. 80, 16, vid. כָּנַן.

כְּנוָה f. undè pl. cum suff. כְּנוֹתָיו *collegæ ejus* Esr. 4, 7 in Keri, ubi Chethib כנותו refert.

כִּנּוֹר m. suff. כִּנּוֹרִי; pl. m. cum suff. כִּנֹּרֶיךָ; pl. f. כִּנּוֹרוֹת, cum suff. כִּנּוֹרוֹתֵינוּ; *cithara* Gen. 4, 21: 1 Reg. 10, 12. Eze. 26, 13. Ps. 33, 2 etc. — Rad. כנר.

כָּנִיָּהוּ n. pr. vid. יְהוֹיָכִין.

כֹּנֶם m. collect. *culicum copia* Ex. 8, 13, 14. — Rad. כָּנַן.

כָּנַן, ut vicin. כּוּן, *statuit, stabilivit;* hinc imper. cum ה parag. כַּנָּה *stabili* Ps. 80, 16. LXX κατάρτισαι, Vulgat. *perfice;* perpluribus *propago, surculus* est, sed minùs aptè. Fut. conv. cum suff. et נ epenth. וַיְכוֹנְנוּ juxtà quasdam lectiones, sed aliæ habent וַיְכוּנֵנוּ regulariter à כּוּן ubi vid.

כְּנָנִי n. pr. viri Neh. 9, 4.

כְּנַנְיָה n. pr. viri 1 Par. 15, 27.

כְּנַנְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 31, 12.

כְּנַנְיָהוּ n. pr. viri, ut כְּנַנְיָה.

כָּנַס; part. act. כֹּנֵס; imper. et inf. constr. כְּנוֹס; 1) *collegit, coacervavit* Eccl. 2, 8. 3, 5. Ps. 33, 7. — 2) *congregavit* Esth. 4, 16: 1 Chron. 22, 2.

Pih. כִּנֵּס; fut. יְכַנֵּס; *congregavit* Ese. 22, 21. Ps. 147, 2 etc.

Hithp. infin. הִתְכַּנֵּס *colligere, involvere se* Jes. 28, 20. — Deriv. מִכְנָסַיִם.

כָּנַע conf. vicin. כָּרַע; hinc Niph. נִכְנַע; infin. et imper. הִכָּנַע; fut. יִכָּנַע; 1) *submisit se, submissè se gessit* 1 Reg. 21, 29: 2 Par. 12, 7 etc. — 2) *depressus, fractus est* hostis devictus Jud. 3, 30 etc.

Hiph. הִכְנִיעַ; fut. convers. וַיַּכְנַע; *depressit, fregit* aliquem Jes. 25, 5 etc., maximè hostem, eum debellando 2 Sam. 8, 1. Ps. 81, 15 etc. — Deriv. seq.

כְּנָעָה vel כִּנְעָה f. undè cum suff. f. כִּנְעָתֵךְ *merx tua* Jer. 10, 17; ità vulgò, LXX ὑπόστασις, al. *sarcinæ*.

כְּנַעַן n. pr. 1) *Canaan*, filius Chami Gen. 9, 18 etc. — 2) *Cananæorum regio* Ex. 15, 15, plenè אֶרֶץ כְּנַעַן Gen. 13, 12 etc., it. *gens Cananæa* Jud. 3, 1. Spec. notat a) terram cisjordanensem Num. 33, 51. Jos. 22, 9. — b) Phœnicen Jes. 33, 11. — c) Philistæam Soph. 2, 5. — 3) pro אִישׁ כְּנַעַן *Cananæus* Hos. 12, 8; hinc, cùm Cananæi mercatores essent celeberrimi, *mercator, negociator* quivis. Jes. 23, 8: כְּנַעֲנֶיהָ *mercatores ejus*.

כְּנַעֲנָה n. pr. viror. 1 Reg. 22, 11 etc.

כְּנַעֲנִי m. f. כְּנַעֲנִית; pl. m. כְּנַעֲנִים; nom. gent. 1) *Cananæus, Cananæi* Gen. 24, 3. Jud. 1, 1 etc. — 2) *mercator* Job 40, 30 (25). Prov. 31, 24.

כָּנַף ut in arab. *texit, operuit*.

Niph. fut. יִכָּנֵף *operiet, occultabit se* Jes. 30, 20 i. e. non amplius in obscuro delitescent doctores vestri; quod optimè convenit hemistichio sequenti: *sed eos perpetuò ob oculos habebitis*. — Indè

Digitized by Google

כָּנָף c. constr. כְּנַף, suff. כְּנָפוֹ; dual. כְּנָפַיִם, constr. כַּנְפֵי, suff. כְּנָפֶיךָ; pl. כְּנָפוֹת, undè constr. כַּנְפוֹת; 1) *ala*, pr. *operimentum* Gen. 1, 21. Deut. 4, 17 etc. Præmisso בַּעַל, *alam habens*, *avis* Prov. 1, 17. Eccl. 10, 20. Tribuitur exercitibus Jes. 8, 8, vento et auroræ Ps. 18, 11. 139, 9 etc. Metaph. *tutamen*, *protectio* Ruth 2, 12. Ps. 36, 8 etc. — 2) *ora*, *extremitas* vestis, regionis, tecti Num. 15, 38. Job 37, 3. Dan. 9, 27, etc.

כִּנֶּרֶת, כִּנְרוֹת et כִּנֶּרוֹת n. pr. oppidi in tribu Nephtali, à quo vicinum mare nomen accepit Num. 34, 11. Deut. 3, 17. Jos. 11, 2: 1 Reg. 15, 20.

כֵּס m. *solium* ut כִּסֵּא quod refert cod. Samar. Ex. 17, 16. Ita vulgò, sed quidam, innuente contextu et maximè verbis vers. 15 יְחֹוָה נִסִּי, legunt נֵס *vexillum*.

כֶּסֶא et כֵּסֶה m. *plenilunium* Prov. 7, 20. Ps. 81, 4. — Rad. כסא, כָּסָה.

כִּסֵּא et כִּסֶּה m. suff. כִּסְאִי (pro כִּסֵּאי; pl. כִּסְאוֹת (pro כִּסֵּאוֹת); pr. *sella cooperta*, hinc *thronus*, *solium* 2 Sam. 3, 10. Job, 36. etc., *tribunal* judicum Ps. 122, 5. Neh. 3, 7. *cathedra* summi pontificis 1 Sam. 1, 9. 4, 13, *sedes*, *sella* vulgaris 2 Reg. 4, 10. Prov. 9, 14. — Rad. כסא, כָּסָה.

כָּסָה; ut vicin. כָּשָׂה *texit*, *operuit*. Indè part. act. כֹּסֶה Prov. 12, 16, 23; passiv. constr. כְּסוּי חַטָּאָה *tectus peccati, cujus peccatum condonatum est* Ps. 32, 1; it. subst. *tegumentum* Num. 4, 6, 14.

Niph. f. in pausâ נִכְסָתָה; infin. הִכָּסוֹת; *tectus*, *opertus est* Jer. 51, 42. Eze. 24, 8.

Pih. כִּסָּה, 1 pers. כִּסִּיתִי, כִּסֵּיתִי et כִּסִּתִי; part. מְכַסֶּה, pl. מְכַסִּים, f. מְכַסּוֹת; inf. כַּסּוֹת; imper. pl. כַּסּוּ; fut. יְכַסֶּה, apocop. יְכַס, pl. cum *suff.* יְכַסִּימוּ pro יְכַסִּימֻ, mutat radic. ה in י; 1) *texit*, *celavit* seq. acc. vel עַל pers. aut rei quæ tegitur Ex. 10, 5. Job 21, 6, sed. seq. לְ Jes. 11, 9, ubi כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים est: *sicut aquæ operientes mare*, collat. Hab. 2, 14, quamquàm al. vertunt: *sicut aquæ maris tegentes* scil. *omnia*. Tegumentum ponitur in Constr. cum accus., vel בְּ tegumenti, Lev. 17, 13. Eze. 24, 7 etc. Metaph. *condonavit* peccatum. Ps. 85, 3. Prov. 10, 12 etc. Ps. 143, 9: אֵלֶיךָ כִּסִּיתִי *apud te occultavi*, prægn. pro: *secretò ab hominibus ad te clamavi*. — 2) intrans. *texit*, *velavit se* Gen. 38, 14. Deut. 22, 12. Jon. 3, 6.

Puh. כֻּסָּה et כֻּסָּה; part. pl. מְכֻסִּים, f. מְכֻסּוֹת; fut. יְכֻסֶּה; *tectus est*, cum בְּ, vel accus. tegumenti Ps. 80, 11. Prov. 24, 31. Eccl. 6, 4.

Hithp. part. מִתְכַּסֶּה, pl. מִתְכַּסִּים; fut. convers. וַיִּתְכַּס, f. תִּתְכַּסֶּה (pro תִּתְכַּסֶּה); *texit*, *obvelavit se*, cum בְּ et accus. tegumenti Jes. 51, 6. Jon. 3, 8 etc. — Deriv. כְּסוּת, סוּת, כֶּסֶת, מִכְסֶה, מַכְסֶה et.

כִּסֵּה ut כִּסֵּא q. vid.

כַּסּוּחָה Jes. 5, 25, vid. סוּחָה.

כָּסוּי constr. כְּסוּי, vid. in כֶּסֶת.

כְּסוּת f. suff. כְּסוּתָהּ pro כְּסוּתוֹ; 1) *tegumentum*, *operimentum* Ex. 21, 20. Job 24, 7 etc. Metaph. Gen. 28, 16: כְּסוּת עֵינַיִם *operimentum oculorum* i. e. ut benè notat Gesenius, munus piaculare alicui datum, ut in aliquâ re

Digitized by Google

reprehensione dignâ *oculos claudat* i. e. conniveat, seu *munus veniæ impetrandæ causâ datum, placamentum, mulcta;* et sic intelligenda vox כופר à LXX usurpata. Plerique *velum, velamen* vertunt, sed parùm feliciter. — 2) spec. *vestis* Deut. 22, 12. — Rad. כָּסָה.

כָּסַח, *amputavit, succidit.* Part. pass. f. כְּסוּחָה Ps. 80, 17, pl. m. כְּסוּחִים Jes. 33, 12.

כְּסִיל m. pl. כְּסִילִים; 1) *stultus, stolidus* Ps. 49, 11. Prov. 1, 32 etc. 2) nom. *sideris celestis,* forsan *Orionis* Amos 5, 8. Job 9, 9. 38, 31.—3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 30. — Rad. כָּסַל.

כְּסִילוּת f. *stultitia* Prov. 9, 13.

כָּסַל; undè fut. pl. in pausâ יִכְּשָׁלוּ *stulti sunt, desipiunt* Jer. 10, 8. — Deriv. כְּסִיל, כְּסִילוּת et seq.

כֶּסֶל m. suff. כִּסְלִי; 1) *lumbus* Job 15, 27. Plur. כְּסָלִים *lumbi, ilia* Lev. 3, 4. Ps. 38, 8 etc.—2) f. *stultitia* Eccl. 7, 25. — 3) *fiducia, spes* Ps. 78, 7. Prov. 3, 26.

כִּסְלָה f. cum suff. in pausâ כִּסְלָתֵךְ; 1) *stultitia* Ps. 85, 9.— 2) *fiducia, spes* Job 4, 6.

כִּסְלֵו m. mensis Hebræorum nonus, à novilunio Decembris incipiens Zach. 7, 1. Neh. 1, 1.

כְּסָלוֹן n. pr. oppidi in tribu Judâ, alibi הַר־יְעָרִים, Jos. 15, 10.

כִּסְלוֹן n. pr. viri Num. 34, 21.

כִּסְלוֹת n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 18.

כִּסְלוֹת־תָּבוֹר et simplic. תָּבוֹר n. pr. oppidi in radicibus montis Thabor Jos. 19, 12, 22: 1 Par. 6, 62.

כַּסְלֻחִים pl. n. pr. populi, qui fuit colonia Ægyptiorum Gen. 10, 14: 1 Par. 1, 12.

כָּסַם; undè infin. absol. כָּסוֹם; fut. pl. יִכְסְמוּ; *totondit* (conf. vicin. גזם) Eze. 44, 28. — Indè.

כֻּסֶּמֶת f. pl. כֻּסְּמִים; frumenti species; *spelta, zea* Ex. 9, 32. Jes. 28, 25. Eze. 4, 9.

כָּסַם undè fut. pl. תִּכְסוּ *numerabitis, supputabitis* Ex. 12, 4.—Deriv. מִכְסָה, מֶכֶס.

כָּסַף; undè fut. יִכְסוֹף et יִכְסוּף; 1) pr. *palluit*, ut in chald. — 2) *appetivit, expetivit* Ps. 17, 12. Job 14, 15.

Niph. נִכְסַף; part. נִכְסָף; inf. absol. נִכְסוֹף; *desiderio affectus est* Gen. 31, 30. Ps. 84, 3, sed Soph. 2, 1: חֲגוּי לֹא נִכְסָף *gens sine pudore, impudens*, haud malè nonnulli interpretantur, cùm etiam *pallore* pudor indicetur. — Indè.

כֶּסֶף macs. suff. כַּסְפִּי; pl. כְּסָפִים undè cum suff. כַּסְפֵּיהֶם; 1) *argentum* Ex. 3, 22. Num. 3, 51, it. *siclum argenti*, subaudito שֶׁקֶל Gen. 20, 16. Deut. 22, 19. Hos. 3, 2 etc. —2) *pecunia* Gen. 23, 13. Deut. 23, 20. Meton. *quod pecuniâ comparatum est* Ex. 21, 21. Plur. *argenti frusta, pecuniæ* Gen. 42, 25, 35.

כַּסְפְּיָא n. pr. regionis circa mare Caspium, forsan *Caspia* Esr. 8, 17.

כֶּסֶת f. undè pl. כְּסָתוֹת *pulvini* Eze. 13, 18, 20. — Rad. כָּסַת.

כַּעַל Jes. 59, 18, vid. עָל.

כָּעַס; inf. constr. כְּעוֹס; fut. יִכְעַס; 1) *ægrè tulit* Eccl. 5, 16. Ps. 112, 10 etc. — 2) *succensuit* Eze. 16, 42. cum אֶל pers. 2 Par. 16, 10.

Digitized by Google

Pih. כַּעֵס *irritavit* Deut. 32, 21 : 1 Sam. 1, 6.

Hiph. הִכְעִיס; part. pl. מַכְעִיסִים : infin. הַכְעִיס; fut. יַכְעִיס; convers. וַיַּכְעֵס; 1) *mœrore affecit* 1 Sam. 1, 7. Eze. 32, 9 etc.—2) sæpiùs *irritavit* Deut. 31, 29 etc.—Indè

כַּעַס m. plur. suff. כַּעַסִי. כַּעַסְךָ; pl. כְּעָסִים; 1) *ægritudo, mœror* Eccl. 1, 18. Prov. 17, 25. — 2) *ira* Deut. 32, 19 : 2 Reg. 23, 26. Eze. 20, 28.

כַּעַשׂ m. suff. כַּעַשְׂךָ, id. in solo Job 5, 2 etc. — Rad. כעשׂ ult cogn. כָּעַס.

כַּף f. suff. כַּפְּךָ, in pausâ כַּפֶּךָ et כַּפָּהּ; dual. כַּפַּיִם, constr. כַּפֵּי; pl. כַּפּוֹת; cum suff. כַּפֹּתָיו; pr. ut videtur, *incurvatum*, *cavum*, hinc 1) *vola manûs*, *palma*, rariùs *tota manus* ut Deut. 25, 12, de pede animalium Lev. 11, 27. — *Animam suam in manu posuit* i. e. imminenti periculo se exposuit, vitæ periculum adiit Jud. 12, 3 etc. — Dual. *utraque manus* Ex. 29, 24 etc. Plur. *manus* 1 Sam. 3, 4 etc. it. manus arte factæ, *manubria* Cant. 5, 3.—2) *planta pedis*, *pes* Gen. 8, 9. Deut. 2, 5 etc. — 3) *vas concavum*, spec. *acerra* Ex. 25, 29. Num. 7, 84, *cavitas* fundæ, cui lapis imponitur 1 Sam. 25, 29. — 4) *spatha* vel frons palmæ Lev. 23, 40.

כֵּף m. ut chald. כֵּף, כֵּיף et syr. כֵּיפָא; indè pl. כֵּפִים *petræ, rupes* Jer. 4, 29. Job 30, 6.

כָּפַף unde fut. יִכְפַּף אַף Prov. 21, 14 *iram extinguit* ut Vulgat. et symmach., collato præterea vicin. כָּבָה, vel *incurvabit*, *inflectet*, *deprimet*, collat. Hebr. כָּפַף, chald. et talmud. כפא *depressit*, *subegit*; vel tandem *avertet* ut LXX et Syr. collat. arab. كفا *avertit*, *divertit*.

כַּפָּה f. suff. כַּפָּתוֹ; 1) *frons palmæ*, *palma* Jes. 9, 13. 19, 15 : *palma et juncus* proverbio dicitur de magnis rebus et parvis, nobilibus et ignobilibus. — 2) generatim *frons*, *ramus* Job 15, 32. — Rad. כָּפַף.

כְּפוֹר et כֶּפֶר m. pl. constr. כְּפוֹרֵי; 1) *crater operculo tectus* Esr. 1, 10 etc. — 2) *pruina* Ex. 16, 4. Ps. 147, 16. Job 38, 29. — Rad. כָּפַר.

כָּפִים m. forsan *cantherius* (*traverse*) Hab. 2, 11. LXX κανθαρος.— Rad. כפם in syr. *connexuit*.

כְּפִיר m. pl. כְּפִירִים, suff. f. כְּפִירָיהָ; 1) *pagus* Neh. 6, 2. — 2) *leo juvenis*, jam incipiens solus prædari Jud. 14, 5. Eze. 19, 2, 3 etc. Transl. de hostibus atrocibus Ps. 34, 11 etc. Eze. 32, 2 : *hostis gentium* i. e. *grassans* inter gentes; it. de principibus civitatis Eze. 38, 13.—Rad. כָּפַר :

כְּפִירָה n. pr. oppidi Gabaonitarum, postea Benjaminitarum Jos. 9, 17 etc.

כָּפַל; part. pass. כָּפוּל; *duplicavit* Ex. 26, 6. 28, 16 etc.

Niph. fut. f. תִּכָּפֵל *duplicabitur* Eze. 21, 19 (14). — Indè.

כֶּפֶל m. *duplicatio*, *duplex*. Job 41, 5 : *duplex rictus ejus* i. e. duplici dentium serie munitus.—Dual. כִּפְלַיִם 1) pr. *duæ plicæ*, hinc *complicationes*. Job 11, 6 : *nam complicationes* insunt *sapientiæ* Dei, i. e. sapientia Dei est inextricabilis, vel *duplex* i. e. multiplex, infinita. — 2) *duplum* Jes. 40, 2.

Digitized by Google

כָּפַן *inflexit, extendit* Eze. 17, 7, ut suadent contextus et vers. veter.; al. ex usu chald. et syr. *esuriit, famelicus fuit;* al. *collegit, congregavit,* ut כנף in Targ. et apud Rabb.—Indè.

כָּפָן m. *fames* Job 5, 22 etc.

כָּפַף; part. pass. pl. כְּפוּפִים; inf. כֹּף; 1) *curvavit, incurvavit* Jes. 58, 5. Ps. 145, 14. — 2) *incurvavit se* Ps. 57, 7.

Niph. fut. אֶכָּף *incurvabo me,* i. e. me submittam Mich. 6, 6. — Deriv. כַּף, כִּפָּה.

כָּפַר * *texit, operuit* Gen. 6, 14; vulgò *oblevit,* pice, sed invitâ prorsùs etymologiâ, neque flagitanti contextu. Vid. mox infrà כֹּפֶר *.

Pih. כִּפֵּר; infin. et imp. כַּפֵּר; fut. יְכַפֵּר, cum ה parag. יְכַפֶּרֶת; 1) *texit, condonavit* peccatum, seq. accus., vel עַל, vel לְ, it. לְ et בְּעַד pers. Deut. 21, 8. Jer. 18, 23. Ps. 65, 4 etc. — 2) *expiavit* culpam Ex. 32, 30. Lev. 4, 26. Dan. 9, 24 etc., reum i. e. *liberavit* eum *à culpâ* Ex. 30, 15. Eze. 45, 17 etc. — 3) *placavit* aliquem Gen. 32, 21. Prov. 16, 14. — Quoad Deut. 32, 43, sensus est forsan: *et reconciliabit se terra ejus* (Jehovæ) *cum populo ipsius,* collat. Deut. 29, 27.

Puh. כֻּפַּר; fut. יְכֻפַּר; 1) *tectus, obliteratus, deletus fuit* Jes. 28, 18. — 2) *expiata est* culpa Jes. 6, 7 etc., it. *culpâ liberatus est* reus Ex. 29, 33. Num. 35, 33.

Hithp. fut. יִתְכַּפֵּר; Nithpah. נִכַּפֵּר; *expiata est* culpa 1 Sam. 3, 14. Deut. 21, 8. — Deriv. כִּפּוּר, כִּפֻּר et seq.

כֹּפֶר m. undè constr. כְּפַר; pl. כְּפָרִים; *pagus* Cant. 7, 12: 1 Par. 27, 25.

כְּפַר הָעַמּוֹנִי n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 24.

כִּפּוּר vid. כִּפֻּר.

כֹּפֶר m. suff. כָּפְרָךְ; pl. כְּפָרִים; 1) * *tegumentum* Gen. 6, 14: vulgò *pix, bitumen,* sed repugnante omninò etymologiâ. Conf. cæterùm quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduction française,* etc. Geneèse, pag. 35. * — 2) *pagus* 1 Sam. 6, 18.

כִּפֻּרִים m. pl. *expiationes* Ex. 29, 36. Lev. 23, 27 etc.

כַּפֹּרֶת f. *operculum* arcæ fœderis, vulgò *propitiatorium* Ex. 25, 17 etc. בֵּית הַכַּפֹּרֶת *adytum templi* in quo erat arca fœderis 1 Par. 28, 11.

כָּפַשׁ undè Hiph. cum suffix. הִכְפִּישַׁנִי *obruit me* pulvere Thren. 3, 16; conf. vicin. כָּבַשׁ. LXX et Vulg. *cibavit me,* sed è contextu, quia cibandi verba mox præcedunt.

כַּפְתּוֹר m. pl. cum suff. כַּפְתֹּרֶיהָ; 1) *ornamentum* quoddam a) candelabri sacri Ex. 25, 31 etc. Vulgat. *sphærulæ,* Josephus (Antiqq.) *malogranata.* — b) summarum columnarum Amos 9, 1. Soph. 2, 14. — 2) n. pr. regionis Jer. 47, 4. Amos 9, 7, cujus incolæ כַּפְתֹּרִים dicuntur Gen. 10, 14. Deut. 2, 23. — Quoad etymon, vulgò illud deducunt à כָּפַר *texit* et כָּתַר *cinxit, coronavit.*

כַּר pl. m. כָּרִים; 1) *agnus,* pr. *saltator* 1 Sam. 15, 9. Jes. 34, 6 etc. — 2) *agnorum pascuum, pratum* Jes. 30, 23. Ps. 65, 14. — 3) *aries,* machina bellica Eze. 4, 2. 21,

Digitized by Google

27. — 4) *sella*, *ephippium* Gen. 31, 34. -- Rad. כָּרַר.

כָּר m. undè forsan plur. כָּרֵי pro כָּרִים pr. *confossores*, *carnifices*, hinc *satellitum* genus 2 Sam. 20, 23: 2 Reg. 11, 4, 19.—Rad. כּוּר.

כֹּר m. pl. כֹּרִים; *mensura* aridorum et fluidorum, eadem atque חֹמֶר 1 Reg. 4, 22 (5, 2). Eze. 45, 14.— Rad. כּוּר vel כָּרַר,

כִּרְכֵּל ut כבל et vicin. חָבַל, כָּבַר, inserto ר; indè Puh. part. מְכֹרְבָּל, *amictus*, *indutus* 1 Par. 15, 27.

כָּרָה; part. act. כֹּרֶה; fut. יִכְרֶה, convers. cum suff. et Daguesch forti euphon. וְאֶכְרֶהָ; 1) ut vicin. אָבַר et נָקַר, כּוּר, קוּר, *fodit* puteum, foveam Gen. 26, 25. 50, 5. Tropicè *insidias fodit*, *struxit* Ps. 7, 16. Job 6, 27. 40, 30. כָּרָה רָעָה *molitus est mala* Prov. 16, 27, sed Ps. 40, 7: *aures perfodisti mihi* i. e. aures cavatas mihi tribuisti ut audirem leges tuas et juxta eas viverem. Nam aures perfodere, hyperbolicâ ratione est in servitutem mancipare. — 2) ut מָכַר *emit*, *comparavit*, Deut. 2, 6. Hos. 3, 2. — 3) *epulatus est*, *epulas instituit* (conf. אָכַל) 2 Reg. 6, 23.

Niph. fut. יִכָּרֶה *fodietur* Ps. 94, 13. — Deriv. מִכְרֶה et

כֶּרֶה f. pl. constr. כְּרוֹת; 1) *fovea*, *cisterna* Gen. 26, 5. Soph. 2, 6. — 2) *epulæ* 2 Reg. 6, 23.

כְּרוּב m. pl. כְּרוּבִים et כְּרֻבִים; 1) *cherubinus*, angelus formam habens compositam ex humanâ, bovinâ, leoninâ et aquilinâ, ut ex Eze. 1, 6, 7 etc. conjicitur. Gen. 3, 25: 2 Sam. 22, 11 etc. Hinc *figura*, *imago cherubini* arcæ fœderis imposita Ex. 25, 18 seq. 1 Reg. 6, 23 etc. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 59 etc, — Etymon incertum; al. ad כרב in syr. et arab. *aravit*, referunt, vel ob similitudinem quæ Cherubinis cum bobus (*aratoribus*) intercedebat, vel ab *arando*, i. e. *exsculpendo*; al. transp. litteris ad כרב *equitavit*, *vectus est*, ità ut כְּרוּב sit pr. *jumentum* quod innuit 1 Sam. 4, 4: 2 Sam. 22, 11. Ps. 18, 11.

כָּרִי 2 Reg. 11, 4, 19 vid כָּר.

כְּרִית n. pr. rivi 1 Reg. 17, 3.

כְּרִיתוּת et כְּרִיתֻת f. plur. cum suff. כְּרִיתֻתֶיהָ; *discissio* conjugii, *divortium* Deut. 24, 1. Jes. 50, 1. Jer. 3, 8. — Rad. כָּרַת.

כַּרְכֹּב m. suff. בַּרְכְּבוֹ; *ambitus*, *circuitus* Ex, 27, 5. 38, 4. — Rad. quadr. כרכב.

כַּרְכֹּם m. *crocus* Cant. 4, 14. — Rad. quadr. כרכם.

כַּרְכְּמִישׁ n. pr. urbis ad Euphratem Jes. 10, 9. Jer. 46, 2 etc.

כַּרְכַּס n. pr. viri Esth. 1, 10.

כִּרְכָּרוֹת f. pl. *dromades*, à cursu *saltabundo* (*galop*) Jes. 66, 20. — Rad. כָּרַר.

כֶּרֶם m. (f. Jes. 27, 2, 3), suff. כַּרְמִי; pl. כְּרָמִים; constr. כַּרְמֵי; suff. כְּרָמֶיהָ; 1) *ager in horti et arboreti modum cultus* Jud. 15, 5 et forsan Job 24, 18. — 2) spec. *vinea* Ex. 22, 4. Deut, 20, 6 etc.; plenè כֶּרֶם חֶמֶר *hortus vini* Amos 5, 6. Passim in prophetis *vinea* Israëlitas adumbrat. — Indè denom.

כֶּרֶם m. undè pl. כְּרָמִים *vinitores* Jes. 61, 5. Joël 1, 11.—Rad. כרם.

Digitized by Google

כַּרְמִי 1) n. pr. viror. Gen. 46, 7 etc. — 2) nom. patron. (pro כַּרְמִיי) Num. 26, 6.

כַּרְמִיל m. *coccinum*, *coccineum* 2 Par. 2, 6, 13. 3, 14. — Forsan est à pers. *kerm* vermis, et *ál* rutilus, micans.

כַּרְמֶל m. suff. כַּרְמְלוֹ; 1) *arvum cultum*, *campus ferax* Jes. 29, 17. Jer. 2, 27 etc. — 2) forsan *fruges hortenses*, quæ, quales fuerint, ignoratur Lev. 2, 14. 23, 14: 2 Reg. 4, 42. — 3) n. pr. a) promontorii fertilissimi ad mare mediterraneum Jos. 19, 26: 1 Reg. 18, 19 etc. — b) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 55: 1 Sam. 15, 12. 25, 5. Nom. gent. כַּרְמְלִי, f. כַּרְמְלִית 1 Sam. 27, 3. 30, 5. — Rad. forsan כֶּרֶם adjecto ל in fine.

כָּרְן n. pr. viri Gen. 36, 26.

כִּרְסֵם ferè i. q. כָּסַם à quo dimanat cum ר, ut sæpè, inserto, indè fut. cum suff. et נ epenth. יְכַרְסֶמֶנָּה *abscindet, vastabit eam* Ps. 80, 14.

כָּרַע part. act. כֹּרֵעַ, pl. כֹּרְעִים, f. כֹּרְעוֹת; inf. constr. et imp. כְּרַע, fut. יִכְרַע, cum ה parag. et in pausâ יִכְרָעָה, *flexit se*, *incurvavit se* genu (conf. vicin. כָּנַע) Jes. 45, 23, de homine *genua flexit*, *procubuit in genua*, expressâ vel non voce *genua* Gen. 49, 9. Jud. 7, 6 etc. De muliere parturiente 1 Sam. 4, 19: adhucdum Æthiopissæ procumbentes in genua parturiunt; it. de homine feminam comprimente Job 31, 10.

Hiph. הִכְרִיעַ; infin. absol. הַכְרֵעַ; imp. cum suff. הַכְרִיעֵהוּ, fut. יַכְרִיעַ; 1) *procumbere fecit*, *prostravit* 2 Sam. 22, 40. Ps. 17, 13 etc. — 2) metaph. *animum depressit*, *vehementer afflixit* Jud. 11, 35. — Indè

כְּרָעַיִם fem. dual.; suff. כְּרָעָיו; *utrumque crus* Ex. 12, 9. Amos 3, 12 etc.

כַּרְפַּס m. *carbasus*, *velum*, *aulæum* ex tenui lino vel gossipio Esth. — Vox exotica.

כָּרַר undè Pilp. part. מְכַרְכֵּר *saltans* 2 Sam. 6, 14. — Deriv. כָּר, כִּכָּר, כִּרְכָּרוֹת.

כֶּרֶשׁ masc. undè כֶּרֶשׁוֹ *venter ejus* Jer. 51, 34. — Rad. כרש.

כֹּרֶשׁ n. pr. Cyrus, rex Persarum Jes. 44, 28. Esr. 1, 1 etc.

כַּרְשְׁנָה n. pr. viri Esth. 1, 14.

כָּרַת, כָּרַתָּ pro כָּרַתְתָּ; part. act. כֹּרֵת; pl. כֹּרְתִים; passiv. כָּרוּת, constr. כְּרוּת; pl. f. כְּרֻתוֹת; infin. absol. כָּרוֹת, constr. כָּרוֹת; imper. כְּרֹת, sequente Makkeph כְּרָת־, et cum ה parag. כָּרְתָה; fut. יִכְרֹת; 1) *secuit*, *cecidit*, *abscidit* ut ligna etc. Ex. 4, 25. Jes. 14, 18 etc. — 2) addito בְּרִית *fœdus pepigit*, quia in fœdere pangendo dissectione animalium utebantur; it. omisso בְּרִית 1 Sam. 20, 16: 1 Reg. 8, 9. Jes. 57, 8: 1 Par. 5, 10. 7, 18.

Niph. נִכְרַת; inf. et imp. הִכָּרֵת; fut. יִכָּרֵת; 1) *excisus est* de arbore Job 14, 7. Frequentiùs transl. *excisus est*, è patriâ, *in exilium actus est* Zach. 14, 2. — 2) *deletus est*, *periit*, de hominibus et rebus Gen. 41, 36. Prov. 2, 22 etc. — 3) *discissus*, *divisus est*, de aquis Jos. 3, 13. — 4) *consumptus*, *assumptus est* cibus Num. 11, 33. — Quoad for-

Digitized by Google

mulam : וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא est pr. *expelletur anima ista* scil. è familiâ suâ, ut Gen. 17, 14, vel ex Israële Ex. 12, 15 etc. Expulsio seu exclusio ista nihil aliud erat quàm *excommunicatio*, ut vocamus, cui interdùm adjungebatur pœna capitis, propter graviora delicta.

Puh. כָּרַת, sed f. in pausâ כָּרְתָה; *abscissus est* Jud 6, 28. Eze. 16, 4.

Hiph. הִכְרִית; infin. הַכְרִית; fut. יַכְרִית, apoc. יַכְרֵת; 1) *occidit, delevit* Lev. 17, 10. Eze. 25, 7 etc.— 2) *subtraxit* benevolentiam 1 Sam. 20, 15.

Hoph. הָכְרַת *excisus est* Joël 1, 9. — Deriv. כְּרִית, כְּרִיתָת et seq.

כְּרֻתוֹת f. pl. *trabes sectæ* 1 Reg. 6, 36. 7, 12.

כְּרֵתִי m. 1) *carnifex*, collect. *carnifices*, satellitum genus quoddam Davidis tempore 2 Sam. 8, 18. 15, 18 etc. — 2) nom. gent. forsan *Philistæus*, saltem australis 1 Sam. 30, 14. Eze. 25, 16. Soph. 2, 5.

כֶּשֶׂב m. pl. כְּשָׂבִים; ut כֶּבֶשׂ *agnus* Gen. 30, 32. Lev. 3, 7 etc. — Rad. כשׂב.

כַּשְׂבָּה f. ut כַּבְשָׂה *agna* Lev. 5, 6.

כֶּשֶׂד n. pr. viri Gen. 22, 22.

כַּשְׂדִּים m. plur. nom. gentil. 1) *Chaldæi*, gens quæ primùm nomadica fuit, deindè Babyloniam coluit. It. *Chaldæa* ipsa Jer. 50, 10. 51, 24, 35; hinc cum ה loc. כַּשְׂדִּימָה *in Chaldæam* Eze. 16, 29. Sensu latiori nomen Chaldæa Mesopotamiam comprehendebat, ut potè à Chaldæis passim habitatam Eze. 1, 3. 11, 24. — 2) *astrologus, magus*, quia Chaldæa quasi patria fuit astrologiæ Dan. 2, 2, 4.

כֻּשָּׂה, pr. *opertus, obductus adipe* (conf. vicin. כֻּסָּה) Deut. 32, 15.

כַּשִּׁיל m. *securis* Ps. 74, 6.—Rad.

כָּשֵׁל; part. act. כּוֹשֵׁל, plur. f. כּוֹשְׁלוֹת; fut. יִכְשַׁל; 1) *impegit* in viâ Lev. 26, 37. Neh. 3, 3. — 2) *labavit, corruit, lapsus est* Jes. 31, 3. Ps. 109, 24 etc., it. *fessus, debilis fuit* Jes. 5, 27. Ps. 105, 37.

Niph. נִכְשַׁל; part. נִכְשָׁל, plur. נִכְשָׁלִים; infin. cum præf. et suff. בְּהִכָּשְׁלוֹ et בְּכָשְׁלוֹ; fut. יִכָּשֵׁל; 1) *impegit* Prov. 4, 12. — 2) *lapsus est*, maximè transl. Eze. 33, 12. Dan. 11, 19 etc. it. *debilitatus fuit* Zach. 12, 8.

Pih. כָּשֵׁל undè fut. f. תְּכַשְּׁלִי *labefacies* Eze. 36, 14 in Chethib, sed Keri habet תְּשַׁכְּלִי *orbabis*.

Hiph. הִכְשִׁיל; inf. הַכְשִׁיל; 1) *labefecit* Thren. 1, 14.—2) *impingere et labi fecit* 2 Par. 25, 8. 28, 23, trop. Mal. 2, 8. Fut. pl. יַכְשִׁילוּ *labi facient* Prov. 4, 16 in Keri, ubi Chethib refert יִכְשְׁלוּ *corruant*.

Hoph. part. pl. מָכְשָׁלִים *ad corruendum impulsi* Jer. 18, 23.—Deriv. כִּשָּׁלָה, מִכְשׁוֹל, כַּשִּׁיל et

כִּשָּׁלוֹן m. *lapsus* Prov. 16, 18.

כָּשַׁף undè Pih. כִּשֵּׁף *præstigiis usus est* 2 Par. 33, 6. Part. מְכַשֵּׁף, plur. מְכַשְּׁפִים, f. מְכַשֵּׁפָה; *præstigiator, magus, præstigiatrix* Ex. 7, 11. 22, 18. Dan. 2, 2 etc. — Deriv. seq.

כֶּשֶׁף m. undè pl. כְּשָׁפִים *præstigiæ* 2 Reg. 9, 2. Jes. 47, 12 etc.

Digitized by Google

כַּשָּׁף m. undè pl. cum suff. כַּשָּׁפַיִךְ, *præstigiatores vestri* Jer. 27, 9.

כָּשַׁר vel כָּשֵׁר; fut. יִכְשַׁר; 1) ut vicin. אָשַׁר, יָשַׁר *rectus fuit*, seq. לִפְנֵי *coram* aliquo, *placuit* alicui Esth. 8, 5. — 2) *benè cessit, profuit* Eccl. 11, 6.

Hiph. inf. הַכְשִׁיר *prosperare* Eccl. 10, 10. — Deriv. כִּישׁוֹר, כּוֹשָׁרָה et כְּשָׁרוֹן m. *successus prosper, emolumentum*, Eccl. 2, 21. 4, 4. 5, 10.

כָּתַב; part. act. כֹּתֵב, pl. כֹּתְבִים; pass. כָּתוּב, pl. כְּתוּבִים et כְּתָבִים, f. כְּתוּבָה, pl. כְּתוּבוֹת; infin. absol. כָּתוֹב, constr. כְּתֹב et כָּתוֹב, cum suff. כָּתְבוֹ; fut. יִכְתֹּב et יִכְתּוֹב Hos. 8, 12 in Chethib; *scripsit*, seq. acc. ejus quod scribitur Deut. 10, 2 etc., sed materiæ cui inscribitur, antecedit עַל, vel אֶל, vel בְּ, rariùs accus. Jes. 44, 5: יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה *inscribet manum suam: Jehovæ sum ego;* ubi יָדוֹ est pro בְּיָדוֹ *in manu suâ*. Pers. ad quam scribitur, præmittitur etiam עַל vel אֶל 2 Sam. 11, 14: 2 Par. 30, 1; quæ tamen structura passim insuper notat *præscripsit* 2 Reg. 22, 13. Ps. 40, 8. Esth. 9, 23, it seq. לְ Hos. 8, 12. Prov. 22, 20. — Spec. est a) *perscripsit, litteris consignavit* Num. 23, 2. Jud. 8, 14. — b) *descripsit* Jos. 18, 4, 6, 8. — c) *conscripsit, in indicem retulit* cives, milites etc. Num. 11, 26. Ps. 69, 29 etc. — d) *statuit, decrevit* Jes. 65, 6. Job 13, 26. — e) seq. בָּאָרֶץ *in pulvere scripsit* i. e. oblivioni, exitio tradidit Jer. 17, 13.

Niph. נִכְתַּב undè part. נִכְתָּב, fut. יִכָּתֵב; *scriptus, perscriptus est* Jer. 17, 13 etc.

Pih. כִּתֵּב; part. pl. מְכַתְּבִים; *perscripsit* Jes. 10, 1. Job 19, 23 etc. — Deriv. מִכְתָּב et seq.

כְּתָב m. suff. כְּתָבָם; 1) *scriptum, scriptura* Esth. 3, 14 etc. it. *scripturæ genus* i. e. figura litterarum Esr. 4, 7, *apographum* Esth. 4, 8, et *descriptio* 1 Par. 28, 19. — 2) *liber* Dan. 10, 21, spec. *index, catalogus* Esr. 13, 9 etc.

כְּתָבָה f. *scriptura* Lev. 19, 28.

כִּתִּיִים et כִּתִּים n. pr. populi, *Chittæi* qui oram maritimam incolebant Dan. 11, 30 et cum Tyriis commercium exercebant Jes. 23, 1. De hujus nominis extensione discrepant eruditi viri.

כָּתִית m. *tusum* oleum Ex. 27, 20. Lev. 24, 2 etc. — Rad. כָּתַת.

כֹּתֶל m. undè כָּתְלֵנוּ *paries noster* Cant. 2, 9. — Rad. כתל.

כִּתְלִישׁ n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 40.

כָּתַם 1) ut in arab. *abscondidit, recondidit.* — 2) ut in syr. *maculatus, inquinatus fuit.*

Niph. נִכְתַּם *maculatus fuit* Jer. 2, 22. — Indè

כֶּתֶם m. poët. 1) *aurum*, pr. *quod reconditur, pretiosum* Job 28, 16. Prov. 25, 12 etc. — 2) *aureus ornatus* Dan. 10, 5. Ps. 45, 10.

כְּתֹנֶת et כָּתֹנֶת f. suff. כֻּתָּנְתִּי; plur. כְּתֹנוֹת, constr. כָּתְנוֹת, suff. כֻּתְּנוֹתָם; *tunica interior* Gen. 3, 21. Ex. 28, 39. Cant. 5, 3 etc. — Rad. כתן, conf. vicin. כָּתַם.

Digitized by Google

כָּתֵף f. constr. כֶּתֶף; suff. כְּתֵפִי; pl. כְּתֵפַיִם, suff. כְּתֵפָיו; f. כְּתֵפוֹת, constr. כִּתְפוֹת; 1) *humerus*, dùm homo spectatur ab anteriore parte (vid. שֶׁכֶם) Num. 7, 9. Jes. 30, 6 etc. Metaph. Neh. 9, 29. Zach. 7, 11 etc.—2) *latus* a) ædificii, maris, regionis Num. 34, 11. Jos. 15, 8: 1 Reg. 6, 8. Poët. et prophet. dicitur Deut. 53, 12: *habitat* Jehova *inter humeros ejus* (Benjaminis) i. e. in finibus Benjaminis seu in templo Hierosolym. — b) Plur. *humeralia* vestis Ephod. Ex. 28, 7 etc.—c) *latera* portæ, seu spatia ad latus portæ Eze. 41, 2, 26.— d) *cardines* axis 1 Reg. 7, 30, 34.

כָּתַר, conf. vicin. אָזַר, עָטַר, etc.

Pih. כִּתֵּר; imper. seq. Makkaph. כַּתַּר־; 1) *circumdedit*, *cinxit*, *circumvenit* sensu hostili Jud. 20, 43. Ps. 22, 13.—2) ex usu chald. et syr. *expectavit* Job 36, 2; conf. חוּל *gyrare*, *circumagi* et *expectare*.

Hiph. part. מַכְתִּיר; fut. יַכְתִּיר; 1) *circumvenit* ut in Pih. Hab. 1, 4, sed in bonam partem Ps. 142, 8. — 2) intrans. *cinctus*, *coronatus est* Prov. 14, 18.—Deriv. seq.

כֶּתֶר m. *corona* Esth. 1, 11 etc.

כֹּתֶרֶת f. pl. כֹּתָרוֹת; *coronamentum* columnarum 1 Reg. 7, 16: 2 Par. 4, 12 etc.

כָּתַשׁ; undè fut. תִּכְתּוֹשׁ *contundes* Prov. 27, 22.—Deriv. מַכְתֵּשׁ.

כָּתַת; imp. pl. כִּתּוּ; fut. יִכֹּת; 1) *cudit* vomeres Joël 4, 10. — 2) *contudit*, *fregit* Jes. 30, 14. Part. pass. כָּתוּת *contusus* i. e. cujus testiculi contusi sunt. Metaph. *profligavit* hostes Ps. 89, 24.

Pih. כִּתֵּת *cudit* Jes. 2, 4, *contudit* 2 Reg. 18, 4, *vastavit* terram Zach. 11, 6.

Puh. כֻּתְּתוּ *contuderunt*, *illiserunt se* gens genti 2 Par. 15, 6.

Hiph. fut. יַכֵּת *profligabit* Num. 14, 45. Deut. 1, 44.

Hoph. יֻכַּת *contundetur* Mich. 1, 7, metaph. Jer. 46, 5. Job 4, 20.—Deriv. כְּתִית, מְכִתָּה.

ל

ל Duodecima alphabeti littera Hebraicè לָמֶד *Lamed* sonans; in numeralibus valet *triginta*. — Permutatur, ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, in ר, rariùs in ד. — Interdùm, ad efformanda quadrilittera ex trilitteris, vel post primam radicalem inseritur, vel in fine additur.

לְ, antè monosyllaba et bissyllaba quorum prima syllaba accentu tonico afficitur לָ; suff. לִי, לְךָ, לוֹ, etc. (vid. Grammatic.); præpositio præfix. decurtata, ut videtur, ex אֶל, pr. et sæpiùs *notionem* vel *dir ectionem* et *conversionem* sive *physicam* sive *aliam quamcumque* notans; undè vis ejus propria et nativa est *ad*, *versus*, *in* cum acc., etsi haud raro dicatur tàm de *commoratione ad locum*, et *in loco*, quàm de *temporis momento*, *quod* et *sub quod* aliquid fit. Itaquè frequenter signat *dativum*, causæ, auctoris, possessoris seu *genitivum*. Sed special. notandæ sunt signif. seq. 1) *in* signans

Digitized by Google

finem statum, vel transitum rei in aliam conditionem Gen. 2, 22. Joël 3, 4. Thren. 5, 15 etc. — 2) *de* (*touchant, au sujet de*) post verba dicendi, jubendi, ridendi, lugendi Gen. 21, 6. Ps. 3, 2. Jes. 15, 5 etc. — 3) *pro* Gen. 24, 4. 47, 24 etc. — 4) *propter* Lev. 19, 28. Jes. 14, 9. — 5) *tanquàm, quasi* Hos. 9, 13. Job 18, 14. 39, 16 (19). — 6) *circiter, pœnè*, ubi de numero agitur 2 Par. 3, 8. 5, 12. — 7) *respectu habito ad, relativè ad* Gen. 1, 6. Deut. 17, 8. — 8) *per* Soph. 1, 5, Ps. 119, 154. — 9) *à, ab* cum verbis passivis, vel passivâ signif. gaudentibus Gen. 14, 19. Exe. 14, 7. — 10) *cum, unà cum* Gen. 46, 26 (conf. Ex. 1, 1): 1 Sam. 29, 2. — * Et ità in omnibus ferè locis, ubi reddunt *secundùm, juxtà*; significatio prorsùs fictitia; verte igitur Gen. 10, 5: *quisque cum linguâ suâ*. Num. 4, 29: *cum tribubus et familiis suis*. Jes. 32, 1: לְצֶדֶק *cum justitiâ* (et non *secundùm justitiam*), *justè*. Lev. 25, 18: לָבֶטַח *cum securitate* (non autem *secundùm securitatem*), *securè*. Gen. 1, 11, 12, etc.: לְמִינוֹ, לְמִינֵהוּ *cum simili ejus* (vid. מִין, et quæ disputavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 9, 10) — 11) *adeò* juxta Gesenium, vel redundans et merè pleonast. juxta cæteros in Deut. 24, 5. Eccl. 9, 4: 2 Par. 7, 21. Sat quidem signif. *adeò* convenit loc. cit. Deut. ita ut וְלֹא יֵעָבֵר עָלָיו כָּל־דָּבָר vertendum sit: *et non imponetur ei* (novo marito) *adeò ulla res* i. e. vel minima res; nisi potius reddendum: *neque ad eum* (exercitum) *procedet* (maritus) *propter ullam causam*; proximè enim præcedit: *cùm duxerit vir uxorem novam non egredietur in exercitu*. Eccl. 9, 4 verte: *Etenim canis* (לְכֶלֶב) *viventis melior conditio* (טוֹב מִן) *est quàm leonis mortui*. 2 Par. 7, 21 redde: *domus ista. . . . omni transeunti ad eam stupori erit* (יִשֹּׁם intrans) * — 12) *quod attinet ad* (*en, sous le rapport de*) 1 Reg. 10, 23, Job 32, 4. Initio sententiarum, vertas gall. *pour, quant à* Jes. 32, 1. Ps. 16, 3. — Præfixum Infinitivo latinè verti debet *ità ut, donec, quo tempore, quùm, quia*, etc., pro variis locis. Passim pro מִן ponitur, ut Gen. 11, 8. Ex. 7, 14. 22, 16: 1 Sam. 12, 23. Prov. 19, 27, et Gen. 2, 3 ubi לַעֲשׂוֹת positum pro מֵעֲשׂוֹת refertur ad שָׁבַת quod præcedit.

לֹא partic. negat. 1) *non* Gen. 2, 5. Ps. 16, 10. — 2) *ne* Gen. 24, 37. Ex. 20, 13. — 3) ut הֲלֹא, *nonne* 2 Reg. 5, 26. Job 14, 16. — 4) ut בְּלֹא, *absque* 2 Sam. 23, 4. Ps. 59, 4. — 5) ut טֶרֶם, *nondùm* 2 Reg. 20, 4. Ps. 139, 16. — 6) Præmissum adjectivis negativa ea reddit, לֹא חָסִיד *impius* Ps. 43, 1, לֹא חָכָם *insipiens* Hos. 13, 13; לֹא כֹל vid. כֹּל. — Cum præfix. בְּלֹא, לְלֹא, לֹא־בְ *absque* Jes. 45, 13. Eze. 22, 29: 2 Chron. 15, 3. הֲלֹא *nonne* Gen. 4, 7. Job 1, 10, sed ubi quæstio responsionem affirmativam poscit, sæpè est simpliciter affirmans, ut Deut. 11, 30: 1 Sam. 20, 37 etc. — Secundùm Massorethas לֹא quindeciès occurrit pro לוֹ *ei*,

Digitized by Google

et vicissim לו ter legitur pro לא, sed plura ex his incerta sunt.

לא דְבָר n. pr. oppid. in Galaad 2 Sam, 17, 27, quod 9, 4, 5 לו דְבָר legitur.

לא עַמִּי n. symbol. Hos. 1, 9.

לא רֻחָמָה n. symbol. Hos. 1, 6 etc.

לָאָה; undè f. יִלְאָה, conv. וַיִּלָּא; ut cognat. לָחָה 1) pr. *laboravit.* — 2) *defatigatus est* Job 4, 5, *frustrà operam dedit* Gen. 19, 11. — 3) *tæduit eum*, *ægrè tulit* Job 4, 2.

Niph. præt. et part. f. נִלְאָה 1) *laboravit* Jer. 9, 4; *frustrà operam dedit* Jes. 16, 12. Jer. 20, 9, et ità Ex. 7, 18: נִלְאוּ לִשְׁתּוֹת quod vers. 21 explanatur לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת *non potuerunt bibere.* — 2) *defatigatus est* Jes. 47, 13. Ps. 68, 10. — 3) *tæduit eum* Jes. 1, 14. Jer. 6, 11. Prov. 26, 15.

Hiph. הֶלְאָה, fem. הֶלְאָת ex chaldaismo pro הֶלְאֵתָה; inf. הַלְאוֹת; 1) *defatigavit* Eze. 24, 12. Job 16, 7. — 2) *tædio affecit* Jes. 7, 13. Mich. 6, 3. — Deriv. תְּלָאָה.

לֵאָה n. pr. mul. Gen. 29, 16.

לָאַט ut vicin. לוּט, *obvolvit, involucris texit* 2 Sam. 19, 5. לָאַט Job 15, 11, vid. in אַט.

לְאַט *leniter*, vid. in אַט.

לָאַט vid. לוּט.

לְאֵל n. pr. viri Num. 3, 24.

לְאֹם m. suff. לְאֻמִּי et לְאוּמִי; pl. לְאֻמִּים; pr. *adjunctus* ut vicin. לְעֻמָּה, hinc 1) *tribus* Gen. 27, 29. — 2) *populus* Gen. 25, 23. Ps. 7, 8. 9, 9. — 3) n. pr. gentis arabicæ Gen. 25, 3. — Rad. אמם ut vicin. עָמַם.

לֵב m. seq. Makkaph לֵב־; suff. לִבִּי, לִבְּךָ; pl. לִבּוֹת, et לְבָב m. constr. לְבַב; suff. לְבָבִי, לְבַבְכֶם, pl. לְבָבִים undè cum suff. f. לְבַבְהֶן pro לְבָבֵיהֶן; f. לְבָבוֹת; 1) *cor* quod apud Hebr. tanquàm sedes habebatur, sive animæ seu vitæ, sive animæ virium, sive affectionum cogitationumque, hinc a) *intellectus* Jes. 6, 10. Ps. 95, 10. Job 9, 4. 12, 3. — b) *voluntas consilium* Ex. 35, 22. Jes. 10, 7. Jer. 5, 23. — c) *animus* (*courage*) Deut. 20, 3. Jos. 7, 5. Jes. 13, 7. — 2) metaph. *media pars, intimum, penetralia* Ex. 15, 8. Deut. 4, 11: 2 Sam. 18, 14. — Rad. לָבַב, modò לֵב vox prorsùs primitiva non sit.

לְבָאִים et לְבָאוֹת, 1) *leones*, *leænæ* à sing. לְבִיא q. v. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 32, *plenius* בֵּית לְבָאוֹת 19, 6.

לָבַב, forsan ut vicin. נָבַב *cavus fuit.* — Indè Niph. denomin. à לֵב, *corde*, *mente*, *intellectu privatus est*, *caruit.* Fut. Job 11, 12: וְאִישׁ נָבוּב יִלָּבֵב *quùm homo cavus* i. e. bardus, stolidus *mente careat.* Hoc suadet contextus et res ipsa. In similis originis verbis נָבוּב et יִלָּבֵב inest lusus verborum quo delectabantur veteres Hebræi.

Pih. לִבֵּב, undè 2 pers. f. cum suff. לִבַּבְתִּנִי; fut. יְלַבֵּב; 1) denom. à לֵב *abstulit*, *rapuit amore cor* alicujus Cant. 4, 9. — 2) denom. à לְבִיבָה, *ejusmodi placentas paravit* 2 Sam. 13, 6, 8.

Digitized by Google

לֵבָב m. *cor*, vid. לֵב.

לְבַד *solus*, vid. בַּד.

לַבָּה f. contract. ex לְהַבָּה; constr. לַבַּת; *flamma* Ex. 3, 2.—Rad. להב.

לְבָבָה suff. f. לְבָבֵךְ; pl. לְבוֹת; *cor* Eze. 16, 30. Ps. 7, 10 etc. — Rad. לָבַב.

לְבוֹנָה vid. לְבֹנָה.

לְבוּשׁ et לְבֻשׁ m. semel fem. suff. לְבוּשִׁי, pl. לְבוּשִׁים; suff. לְבֻשֵׁיהֶם; 1) *vestis*, *indumentum* Job 24, 7. Esth. 6, 9 etc., spec. *vestis splendida* Job 38, 14. — Metaph. *uxor* Mal. 2, 16, conf. Coran. Surat. 2, 183; *uxores sunt vestimentum vestrum, et vos estis vestimentum earum.* — Rad. לָבַשׁ.

לָבַט utin arab. *conjecit in terram.* Indè fut. Niph. יִלָּבֵט *corruet, præcipitabitur* Hos. 4, 14. Prov. 10, 8, 10.

לְבִי m. undè pl. לְבָאִם *leones*, Ps. 57, 5 (ad formam פְּתָאִים à פְּתִי), fem. לְבָאוֹת undè cum suff. לְבִאָתִיו *leænæ ejus* Nah. 2, 13. — Rad. לבא.

לָבִיא m. poët. *leo* vel *leæna* Gen. 49, 9. Jes. 5, 29 etc. — Rad. לבא.

לְבִיָּא (pro לְבִיָּה) *leæna* Eze. 19, 2.

לְבִיבוֹת f. pl. *placentæ* forsan *cavæ* 2 Sam. 13, 6. LXX. κολλυρίδας. Vulgat. *sorbitiuncula.* Indè verbum denom. לִבֵּב.

לָבַן; imp. et inf. constr. לִבֵּן; fut. pl. cum ה parag. נִלְבְּנָה; 1) *albus fuit.* — 2) denom. à לְבֵנָה, *lateres formavit* Gen. 11, 3. Ex. 5, 7, 14.

Hiph. הִלְבִּין, inf. cum ל לַלְבֵּן pro לְהַלְבִּן; fut. יַלְבִּין 1) pr. *album fecit*, metaph. *mundavit* à peccatorum sordibus Dan. 11, 35. — 2) intrans. *albuit* Jes. 1, 18. Joël 1, 7. Ps. 51, 9.

Hithp. fut. pl. יִתְלַבְּנוּ *mundabunt se* Dan. 12, 10. — Deriv. מַלְבֵּן et sequent.

לָבָן m. pl. לְבָנִים; f. לְבָנָה, plur. לְבָנוֹת; 1) *albus, a, um* Ex. 16, 31. Lev. 13, 3 seq. — 2) n. pr. a) viri Gen. 24, 29 etc. — b) loci in deserto Arabiæ Deut. 1, 1.

לָבֶן m. *albus*; constr. לְבֶן Gen. 49, 12.

לְבָנָה f. 1) *alba* poët. *luna* Jes. 24, 23. 30, 26. Cant. 6, 10. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 45 etc.

לְבֵנָה f. pl. m. לְבֵנִים; suff. לְבֵנֵיכֶם; *later*, pr. *albus* i. e. è terrâ albâ et cretosâ, quam adhucdum lateribus adhibent in Ægypto, Palæstinâ et Persiâ Gen. 11, 3. Ex. 5, 19. Eze. 4, 1.

לִבְנֶה m. arboris vel fruticis genus ab *albedine* Gen. 30, 37. Hos. 4, 13. LXX et Arab. in Gen. *styrax*; aliundè Vulgat. in Gen. et LXX Arab. in Hos. λεύκη, *populus alba.*

לִבְנָה f. constr. לִבְנַת, 1) *albedo* Ex. 24, 10. — 2) n. pr. a) oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 29 etc. — b) *stationis* Israëlitarum in deserto Num. 33, 20.

לְבֹנָה et לְבוֹנָה f, suff. לְבֹנָתָה; 1) *thus* à candore Ex. 30, 34. Cant. 4, 6 etc. — 2) n. pr. oppidi propè Siluntem Jud. 21, 19.

לְבָנוֹן n. pr. *mons Libanus*, Pa-

Digitized by Google

læstinam inter et Syriam, duobus constans altissimis jugis, quorum alterum occidentale *Libanus* κατ' ἐξοχήν, alterum orientale, illo altius et ex parte æternâ nive tectum (Jer. 18, 14) undè nomen לְבָנוֹן habet. 1 Reg. 5, 6. Jes. 14, 8 etc.

לִבְנִי n. pr. viri Ex. 6, 17. Num. 3, 18. Patron. id. Num. 3, 21. 26, 58.

לִבְנָת vid. שִׁיחוֹר לִבְנָת.

לָבַשׁ et לָבֵשׁ; part. act. plur. לוֹבְשִׁים, pass. לָבוּשׁ et לָבֻשׁ; infin. abs. לָבוֹשׁ, constr. לְבֹשׁ; imp. לְבַשׁ; fut. יִלְבַּשׁ; *induit* vestem, absol. Hagg. 1, 6, seq. acc. Lev. 6, 3, 4 etc. sed seq. בְּ Esth. 6, 8; part. pass. constr. cum acc. vel gen. Eze. 2, 9, 11. Metaph. *induit* robur Jes. 51, 9. Job 7, 5, ignominiam Ps. 35, 26, justitiam etc. Job 29, 14 etc.

Puh. part. pl. מְלֻבָּשִׁים *induti* 1 Reg. 22, 10. Esr. 3, 10 etc.

Hiph. הִלְבִּישׁ; part. cum suff. מַלְבִּשְׁכֶם; imp. הַלְבֵּשׁ; inf. הַלְבִּישׁ; fut. יַלְבִּישׁ, conv. וַיַּלְבֵּשׁ; *vestivit* aliquem 2 Par. 28, 15, sæpiùs cum dupl. acc. pers. et vestimenti Gen. 41, 42 etc. seq. עַל Gen. 27, 16. Metaph. *amicivit* Jes. 61, 10. Ps. 132, 16.—Deriv. לְבוּשׁ, מַלְבוּשׁ, תַּלְבֹּשֶׁת.

לְבֻשׁ vid. לְבוּשׁ.

לֹג m. *mensura liquidorum* minima, continens, juxta Rabbinos, sex ova Lev. 14, 10, 12 etc. — Etymon latet.

לֹד n. pr. *Lydda*, vicus in tribu Benjamin Esr. 2, 33 etc.

לֹה Deut. 3, 11 pro לֹא *non*.

לַהַב m. pl. לְהָבִים, constr. לַהֲבֵי; *flamma* Joël 2, 5. Job 41, 13, metaph. *lamina flammans* gladii, hastæ Jud. 3, 22. Nah. 3, 3. Job 39, 23 (26). —Rad. לָהַב in arab. et æthiop. *arsit*, *flammavit*.

לְהָבָה, לַהֶבֶת f. pl. לְהָבוֹת, constr. לַהֲבוֹת; id. 1 Sam. 17, 7. Jes. 4, 5 etc.

לְהָבִים m. pl. n. pr. forsan ut לוּבִים *Libyes*, colonia Ægyptiorum Gen. 10, 13.

לַהַג m. forsan *studium litterarum* Eccl. 12, 12, in altero hemistichio legitur עֲשׂוֹת סְפָרִים *libros facere*. LXX μελέτη. Vulgat. *meditatio*—Rad. לָהַג in arab. *avidus fuit* et transl. *studiosissimus fuit* alicujus rei.

לַהַד n. pr. viri 1 Par. 4, 2.

לָהַדָּה ut vicin. לָאָה *defatigatus est*, *viribus defecit*. Indè fut. conv. f. וַתֵּלַהּ *et exhausta est* terra præ fame Gen. 47, 13.

לָהַהּ undè Hithpalpel. partic. מִתְלַהְלֵהַּ Prov. 26, 18 sat communiter *insaniens*; et tunc sensus totius commatis est, ut puto: *quemadmodùm insanit qui jaculatur sagittas et tela mortifera* (*dicens*: *ludens hoc feci*, quod exprimitur in seq. hemistichio), *ità is*, *qui alterum decipit et dicit*: *ludens hoc feci*.

לָהַט undè part. לוֹהֵט, pl. לוֹהֲטִים; 1) *arsit*, *flammavit* Ps. 57, 5. 104, 4. — 2) ut לָאַט q. v.

Pih. לִהֵט, fut. יְלַהֵט; *incendit*, *inflammavit* Jes. 42, 25. Ps. 83, 15, 15. Job 41, 13. — Deriv. seq.

Digitized by Google

לַהַט m. *flamma*, hinc *lamina flammans* Gen. 3, 24.

לְהָטִים m. plur. undè cum suff. לַהֲטֵיהֶם *præstigiæ eorum* Ex. 7, 11.

לָהַם forsan ut in arab. *avidè deglutivit*, et ferè ut vicin. לָחַם. Indè Hithp. part. pl. מִתְלַהֲמִים *quæ avidè deglutiuntur, buccellæ dulces* Prov. 18, 8. 26, 22.

לָהֵן *propter ea* Ruth. 1, 13, ex לָ et pron. הֵן.

לַהֲקָה f. forsan per metathes. pro קַהֲלָה *cœtus, concio;* constr. לַהֲקַת; 1 Sam. 19, 20.

לוֹ ter legitur pro לֹא *non*.

לוֹ דָבָר vid. לֹא דָבָר.

לוּ et לוּא; 1) conjunct. condition. *si*, seq. præt., fut. vel part., prout sententia requirit Deut. 32, 29: 2 Sam. 18, 12. Eze. 14, 15 etc. — 2) interj. optantis *ó si! utinam!* Gen. 17, 18. Job 6, 2 etc., et merè concedentis Gen. 30, 34.

לוּבִים et לִבִּים n. gent. pl. *Libyes* Dan. 11, 43 etc. vid. לְהָבִים.

לוּד n. pr. 1) populi à Semo oriundi, forsan *Lydi* in Asiâ minore Gen. 10, 22. — 2) populi africani, ab Ægyptiis orti Jes. 66, 19. Eze. 27, 10 etc., et Gen. 10, 13. Jer. 46, 9, לוּדִים dicti.

לָוָה; part. act. לוֶה; fut. יִלְוֶה, cum suff. et נ epenth. יִלְוֶנּוּ; 1) *adhæsit* alicui Eccl. 8, 15. — 2) hinc *mutuatus est, mutuum accepit* (conf. lat. *nexus* pro *obærato*, et subst. *nexus* pro *debito*) Deut. 28, 12. Jes. 24, 2. Ps. 37, 21.

Niph. נִלְוָה; part. נִלְוֶה undè pl. נִלְוִים; fut. יִלָּוֶה; *adjunxit, addixit se* Gen. 29, 34. Jes. 56, 3. Ps. 83, 9 etc.

Hiph. הִלְוָה; part. מַלְוֶה; fut. יַלְוֶה, cum suff. יַלְוֶךָ; *mutuum dedit* absol. Jes. 24, 2 etc., seq. acc. Deut. 28, 12, seq. dupl. acc. pers. et re Ex. 22, 24. — Deriv. לוּ, לוּא, לְוָיָה, לְוָיָתָן, לִוְיָה.

לוּן 1) *flectere, deflectere.* — 2) *recedere, retrocedere*, undè fut. pl. יָלוּזוּ Prov. 3, 21.

Niph. part. נָלוּז, constr. נְלוּז, pl. נְלוּזִים; *perversus, pravus* Prov. 3, 2. 14, 2, neutr. *pravum* Jes. 30, 12.

Hiph. fut. pl. יַלִּיזוּ pro יָלִיזוּ *recedant* Prov. 4, 21.

לוּז m. 1) *amygdalus* Gen. 30, 37. — 2) n. pr. oppid. in finibus Benjamin et Manasse posteà *Bethel* dicti Jos. 18, 13. Jud. 1, 23, it. alterius forsan in regione Heth Jud. 1, 26.

לוּחַ m. pl. לוּחוֹת et לְחוֹת; *tabula*, maximè cui aliquid inscribitur Ex. 31, 18: 1 Reg. 8, 9, etc. it. *valva* januæ Cant. 8, 9, metaph. Prov. 3, 3. Jer. 17, 1. Duale לְחוֹתַיִם *duo ordines, utrumque latus tabularum* navium Eze. 27, 5.

לוּחִית n. pr. oppidi in Moab Jes. 15, 5 etc.

לוּחֵשׁ cum artic. הַלּוּחֵשׁ n. pr. viri Neh. 3, 12. 10, 25.

לוּט 1) ut vicin. לָאַט, לָחַט *occultare, obvolvere* hinc part. act. לוֹט *obvolvens* Jes. 25, 7, it. לָט intrans. *occultus*, indè בַּלָּט et semel בַּלָּאט Jud. 4, 21, *clam* Ruth 3, 7 etc. Part. pass. f. לוּטָה *obvoluta* 1 Sam. 21, 10. — 2) *occultè agere*, undè part.

Digitized by Google

act. pl. לָטִים intrans. *occultæ artes*, *præstigiæ* Ex. 7, 22 etc.

Hiph. fut. conv. וַיּוֹלֶט *et obvolvit* 1 Reg. 19, 13. — Deriv. לֹט et

לוּט m. 1) *velamen* Jes. 25, 7. — 2) n. pr. *Lot* conditor gent. Ammon. et Moab. Gen. 13, 1. Deut. 2, 9 etc.

לוּטָן n. pr. viri Gen. 36, 20.

לֵוִי n. pr. 1) viri, *Levi* Gen. 29, 34 etc. — 2) nom. patron. pro לֵוִיִּי *Levita;* pl. לְוִיִּים Deut. 12, 18. Jos. 21, 1 etc.

לְוִיָּה f. undè constr. לְוִיַּת *corolla, sertum* Prov. 1, 9. 4, 9. — Rad. לָוָה.

לִוְיָתָן m. pl. *flexum, tortuosum* animal, hinc 1) *serpens*, major, *draco* Job 3, 8. — 2) spec. *crocodilus* Job 40, 25 seq. — 3) generatim quævis *magna bellua aquatilis* Ps. 104, 26, metaph. de hostili regno Jes. 27, 1. Ps. 74, 14. — Rad. לָוָה.

לוּל masc. undè pl. לוּלִים, *scalæ cochleatæ* 1 Reg. 6, 8. — Rad. לול forsan ut vicin. גָּלַל.

לוּלֵא et לוּלֵי (ex לוּ *si* et לֵא, לֵי i. q. לֹא *non*), *si non, nisi* Gen. 31, 42. Jud. 14, 18 etc.

לוּלָאוֹת vid. לְלָאוֹת.

לוּן et לִין; præt. לָן, pl. לָנוּ; part. act. לָן undè pl. לָנִים; imp. לִין, fut. יָלִין, apoc. יָלֵן, conv. וַיָּלֶן, in pausâ יָלַן; 1) *pernoctare* Gen. 24, 25, Jud. 19, 20 etc. Etiam de rebus inanim. quæ in diem posterum servantur Ex. 23, 18. Deut. 16, 4 etc. — 2) *commorari, habitare, permanere* Prov. 15, 31, alibi metaph. Ps. 25, 13. 39, 13. Job 17, 2 etc.

Niph. fut. plur. יִלָּנוּ *murmurabunt* Ex. 15, 24. Num. 14, 2 etc.

Hiph. הֵלִין undè הֲלִנֹתָם; part. pl. מַלִּינִים; fut. conv. וַיַּלֶן, pl. וַיַּלִּינוּ, sed in Chethib וַיְלוּנוּ; 1) *permanere fecit, favit* Jer. 4, 14. — 2) *murmuravit* Ex. 16, 8. 17, 3. Num. 14, 27 etc.

Hithpal. fut. in pausâ יִתְלוֹנָן vel יִתְלַנָּן *pernoctabit* Job 39, 28, metaph. Ps. 91, 1. — Deriv. מָלוֹן, מְלוּנָה, תְּלוּנָה.

לוּעַ, 1) *deglutire, sorbere* Obad. 1, 16. — 2) forsan ut cognat. arab. לעי (lagha) *temerè locutus est*, *temerarius fuit loquendo* Job 6, 3.

לוּץ * ferè ut vicin. לוּז pr. *flectere, inflectere, contorquere* (conf. מְלִיצָה) hinc metaph. *pravum, perversum esse* (verba enim quæ propriè *inflectendi, contorquendi* significatu gaudent, *perversè, pravè agendi* notionem simul exhibent, velut הָבַל, עָבַת, עָוַת, עָקַל etc.) Prov. 9, 12, ubi oppon. חָכַם *sapiens fuit;* part. act. לֵץ *superbus, protervus* Prov. 21, 24 ubi explicatur זֵד יָהִיר; pl. לֵצִים *pravi, oppressores* Prov. 3, 34, ibi enim oppon. עֲנָוִים *oppressi.* Vulgò autem *irridere, irrisorem* vertunt, sed invito non minùs hujus verbi hebræi usu, quàm etymo.

Hiph. הֵלִיץ; fut. יָלִיץ; 1) intrans. *inflexus, contortus fuit;* part. f. מְלִיצָה *contorta* i. e. obscura, quæ interpretatione eget *oratio*, hinc subst. *ænigma* Prov. 1, 6, et in malam partem *dictum aculeatum, dicte-*

Digitized by Google

rium Hab. 2, 6.—2) denom. à מְלִיצָה, *obscurum sermonem retulit, et interpretatus est;* hinc part. מֵלִיץ, pl. מְלִיצִים, *interpres* Gen. 42, 23, dein *intercessor, internuncius* Jes. 43, 27. Job 33, 23: 2 Par. 32, 31, et in malam partem *dictis aculeatis impetens* aliquem Job 16, 20. — 3) seq. acc. vel dat. *protervè se gessit* erga aliquem Prov. 3,34. 14, 9. Ps. 119,51.*

Hithpal. fut. pl. in pausâ תִּתְלוֹצָצוּ *pravè, protervè agatis* Jes. 28, 22.— Deriv. לָצוֹן.

לוּשׁ; part. act. f. pl. לָשׁוֹת; fut. conv. וַהֲלָשׁ; *depsere, subigere massam farineam* Gen. 18, 6: 1 Sam. 28, 4. Jer. 7, 18 etc.

לוּשׁ n. pr. viri 2 Sam. 3, 15.

לָז, לָזֶה, לַזּוּ vid. הַלָּז, הַלָּזֶה, הַלָּזוּ.

לְזוּת f. *perversitas* Prov. 4, 24.— Rad. לזה ut vicin. לוז.

לַח m. in pausâ לָח, pl. לַחִים; *virens, recens* Gen. 30, 37. Num. 6, 3, *novus* Jud. 16, 7, 8.—Rad. לחח.

לֵחַ m. suff. לֵחָה pro לֵחוֹ *vigor ejus* Deut. 34, 7. — Rad. לחח.

לְחוּם vel לָחוּם m. undè cum suff. לְחוּמוֹ, לְחֻמָם vel לְחֻמָם; 1) *cibus* Job 20, 23 ubi sensus est: *et pluet super eos in cibo eorum* i. e. et effundet iram suam, quasi imbrem igneum, qui cibo sit eis.—2) *caro, corpus* Soph. 1, 17. — Rad. לחם.

לְחִי f. in pausâ לֶחִי; suff. לֶחְיוֹ; dual. לְחָיַיִם, constr. לְחָיֵי; suff. לְחָיֶיךָ, לְחֶיהָם; 1) *gena* 1 Reg. 22, 24. Mich. 4, 14.—2) *maxilla* Jud. 15, 15. Ps. 3, 8. — 3) n. pr. loci in Philistæorum finibus Jud. 15, 9. plenè רַמַת לֶחִי vers. 17.

לָחַךְ ut vicin. לָקַק; indè infin. constr. לְחֹךְ *lambere, lambendo absumere* Num. 22, 4.

Pih. לִחֵךְ; fut. יְלַחֵךְ; *linxit, lingendo absumpsit* Num. 22, 4: 1 Reg. 18, 38. *Pulverem linxit*, trop. est *supplex in pulverem se prosternit* Jes. 49, 23 etc.

לָחַם; part. act. לֹחֵם; pl. לֹחֲמִים; pass. לָחוּם undè pl. constr. לְחֻמֵי; infin. constr. לְחוֹם; imp. לְחֹם; pl. לַחֲמוּ; fut. יִלְחַם; 1) *edit, comedit* (conf. vicin. לָהַם) ut אָכַל sed poët. Prov. 23, 1, seq. accus. *aliquid* Prov. 4, 17. 23, 6, seq. בְּ *de aliquâ re* 9, 5. Ps. 141, 4. Metaph. Deut. 32, 24.—2) *pugnavit, bellavit* (conf. Num. 14, 9), seq. אֶת et לְ pers. Ps. 35, 1. 56, 2, 3.

Niph. נִלְחַם; part. נִלְחָם, plur. נִלְחָמִים; infin. absol. נִלְחֹם, constr. et imp. הִלָּחֵם, fut. יִלָּחֵם; 1) *pugnavit alter cum altero, dimicavit* 1 Sam. 17, 10, seq. acc. pers. Jos. 10, 25 etc., בְּ Ex. 1, 10, עִם 2 Reg. 13, 12. 4, 15, אֶל Jer. 1, 19, עַל Neb. 4, 8, sed seq. לְ Ex. 14, 14 etc. et עַל Jud. 9, 17: 2 Reg. 10, 3 est *pro aliquo pugnavit.* — 2) *oppugnavit* urbem Jos. 10, 5. Jud. 9, 45 etc.—Deriv. לְחוּם, מִלְחָמָה et seq.

לָחֵם vel לָחֶם m. pr. inf. Pih. *oppugnatio, pugna* Jud. 5, 8.

לֶחֶם c. suff. לַחְמִי; 1) *cibus* Gen. 49, 20. Lev. 3, 11 etc. *Cibus Dei* i. e.

Digitized by Google

sacrificium Lev. 21, 8, 17. *Arbor cum cibo suo* i. e. fructu suo Jer. 11, 19. *Panis tuus* ellipt. pro *commensales, domestici tui* Obad. 1, 7. — 2) spec. *panis* Ex. 25, 30, 35, 13 etc. — 3) *triticum* Jes. 28, 28.

לַחְמִי vid. in בַּיִת.

לַחְמָס n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 40.

לָחַץ; part. act. plur. לֹחֲצִים; fut. יִלְחַץ; ut vicin. אָנַס, נָחַץ *pressit, compressit* Num. 22, 25 etc., *oppressit, afflixit* Ex. 23, 9. Jud. 1, 34.

Niph. fut. f. תִּלָּחֵץ *premet se* Num. 22, 25. — Indè

לַחַץ m. suff. לַחֲצֵנוּ; *oppressio, vexatio* Ex. 3, 9, *angustiæ, calamitas* Job 30, 20.

לָחַשׁ pr. forsan ut vicin. נָחַשׁ *sibilavit, susurravit.* Indè Pih. part. pl. מְלַחֲשִׁים *susurrantes, incantatores* qui carmina sua mussitant Ps. 58, 6.

Hithp. undè part. pl. מִתְלַחֲשִׁים; fut. plur. יִתְלַחֲשׁוּ; recipr. *susurravit alter cum altero* 2 Sam. 12, 19. Ps. 41, 8. — Indè

לַחַשׁ masc. 1) *susurrus, preces submissè prolatæ* Jes. 26, 16. — 2) *incantatio, præstigiæ* Jes. 3, 3. Eccl. 10, 11 etc. — 3) pl. לְחָשִׁים *amuleta* Jes. 3, 20.

לָט part. act. verbi ל ט q. v.

לֹט m. *ladanum* Gen. 37, 25. 43, 11. — Rad. לוּט.

לְטָאָה f. *lacertæ species* Lev. 11, 30. LXX χαλαβώτης, Vulgat. *stellio.* — Rad. לטא.

לְטוּשִׁים n. pr. tribûs arabicæ Gen. 25, 3.

לָטַשׁ; undè part. act. לֹטֵשׁ; inf. constr. לְטוֹשׁ; fut. יִלְטוֹשׁ; *malleavit,* hinc *acuit, pollivit* Gen. 4, 22 etc., metaph. Job 16, 9.

Puh. part. מְלֻטָּשׁ *acutus* Ps. 52, 4.

לִיהּ (pro לוּיָה) f. undè plur. לִיוֹת *serta, colollæ pensiles* (*guirlandes, festons*) 1 Reg. 7, 29. — Rad. לָוָה.

לַיִל m. et לֵיל Jes. 21, 11; constr. לֵיל, sæpiùs cum ה parag. לַיְלָה et in pausâ לֵילָה; pl. לֵילוֹת; 1) *nox* Gen. 1, 5. Jes. 16, 3. Ps. 6, 7 etc. — 2) adv. *noctu* Gen. 14, 15. Jer. 14, 17. Ps. 16, 7. הַלַּיְלָה *hâc nocte* Gen. 19, 5, כַּלַּיְלָה *sicut noctu* Job 5. 14. — 3) metaph. *fortuna adversa,* Jes. 21, 11. Mich. 3, 6. Job 35, 10. — Indè

לִילִית f. pr. *nocturna,* hinc *spectrum nocturnum quoddam,* forsan *Lamia* Jes. 34, 14.

לִין vid. לוּן.

לִישׁ m. 1) *leo adultus, validus* Jes. 30, 6 etc. — 2) n. pr. a) oppidi sub Libano Jud. 18, 7, 29, alibi לֶשֶׁם et דָּן, cum ה locali לַיְשָׁה aliud oppidum, ut volunt, propè Jerusalem Jes. 10, 30. — b) viri 1 Sam. 25, 44. — Rad. ליש forsan ut in arab. *lits valuit, fortis fuit.*

לָכַד; part. act. לֹכֵד; infin. absol. לָכוֹד, constr. et imper. לְכוֹד, cum suff. לְכָדָהּ; fut. יִלְכֹּד et יִלְכּוֹד, pl. cum suff. et, ex syriasmo cum נ antè suffixum יִלְכְּדֻנוּ; 1) *cepit, occupavit, deprehendit* Num. 21, 32. Jos. 8, 21. Amos 3, 5 etc., metaph. Job 5, 13. Prov. 3, 22. — 2) *intercepit* aliquid

Digitized by Google

alicui Jud. 7, 24.— 2) *cepit, elegit* aliquem sorte Jos. 7, 14, 17.

Niph. נִלְכַּד; fut. יִלָּכֵד; *captus, deprehensus est* Jer. 51, 56 etc., *electus est* sorte 1 Sam. 10, 20, 21.

Hithp. fut. plur. יִתְלַכְּדוּ, in pausâ יִתְלָכְדוּ *sese mutuò capiunt, tenent, inter se cohærent* Job 38, 30. 41, 9 (8). — Deriv. מַלְכֹּדֶת et

לֶכֶד m. *captura* Prov. 3, 26.

לֶכָה 1) imp. verbi יָלַךְ, cum ה parag. *abi, vade* Num. 10, 29, it. *age* Gen. 31, 44, pl. לְכוּ *agite* Gen. 37, 20 : 1 Sam. 9, 9. Jes. 2, 3, 5. Pro sing. לְכָה scribitur לֵךְ Num. 23, 13. Jud. 19, 13 : 2 Par. 25, 17. — 2) pro לְךָ *tibi* Gen. 27, 37.

לֵכָה n. pr. opp. in tribu Judâ 1 Par. 4, 21.

לָכִישׁ n. pr. opp. in tribu Judâ Jos. 10, 3 etc.

לֶכֶן vid. כֵּן.

לְלָאֹת f. pl. constr. לְלֹאת; *laqueoli* (*nœuds à lacet*) Ex. 26, 4 seq. 36, 11 seq. vid. לוּל.

לָמַד; part. pass. לָמוּד undè pl. constr. לְמוּדֵי; infin. absol. לָמֹד, constr. לְמֹד, cum suff. לָמְדִי; fut. יִלְמַד; 1) pr. forsan *castigavit* maximè jumenta (undè מַלְמָד), hinc *condocefecit* jumenta (vid. mox Puh.), tirones ad bellum 1 Par. 15. 18.—2) intrans. *condocefactus est, didicit* Jes. 2, 4, *assuevit se* alicui rei, seq. אֶל Jer. 10, 2, infin. Jes. 1, 17, gerundio Deut. 14, 23 etc., acc. 5, 1. Jes. 26, 10.

Pih. לִמֵּד; part. מְלַמֵּד; inf. et imp. לַמֵּד, fut. יְלַמֵּד; 1) *assuevit* Jer. 9, 4. — 2) *docuit*, ponitur absol. 2 Par. 17, 7, seq. acc. pers. et rei, vel acc. pers. et dat. rei, vel dat. pers. vel בְּ, מִן rei Deut. 4, 1. Jes. 40, 14 etc.

Puh. לֻמַּד; part. מְלֻמָּד undè plur. constr. מְלֻמְּדֵי; f. מְלֻמָּדָה; 1) *assuefactus est* Hos. 10, 11. — 2) *doctus, institutus* atque adèo *peritus fuit* Cant. 3, 8 : 1 Chron. 25, 7; sed de re ad quam quis institutus est Jes. 29, 13. — Deriv. לְמוּד, מַלְמָד, תַּלְמִיד.

לָמָה, לְמָה, לָמָּה vid. מָה.

לְמוֹ pro לוֹ, vid. מוֹ.

לְמוּאֵל, לֶמוּאֵל n. pr. viri Prov. 31, 1, 4.

לְמוּד et לֶמֶד m. plur. לְמוּדִים, constr. לְמוּדֵי et לִמְדֵי; 1) *assuefactus, exercitatus* Jes. 50, 4. Jer. 2, 24. 13, 23. — 2) *discipulus* Jes. 8, 16. 54, 13. — Rad. לָמַד.

לֶמֶךְ *Lamech* n. pr. viror. Gen. 4, 18. 5, 25 etc.

לְמִן vid. מִן.

לְמַעַן vid. מַעַן,

לַע m. undè cum suff. in pausâ לָעֲךָ *gula tua, fauces tuæ* Prov. 25, 2.— Rad. לוּעַ.

לָעַב ut in arab.; indè Hiph. part. pl. מַלְעִיבִים *illudentes, subsannantes* 2 Par. 36, 16.

לָעַג, part. act. לֹעֵג; fut. יִלְעַג; *irrisit, subsannavit*, seq. בְּ, עַל, לְ Ps. 2, 4. Job 22, 19. Prov. 1, 26 etc.

Niph. נִלְעַג *barbarè locutus est* Jes. 33, 19.

Hiph. part. pl. מַלְעִיגִים, fut. יַלְעִיג; conv. וַיַּלְעֵג; *illusit, subsannavit* Ps. 22, 8. Job 21, 3. Neh. 2, 19 etc. — Deriv. seq.

לַעַג m. suff. לַעֲגָם, pl. לְעָגִים undè constr. לַעֲגֵי; 1) *irrisio, subsanna-*

Digitized by Google

tio Eze. 23, 32. Ps. 79, 4 etc., metonym. *causa subsannationis* Hos. 7, 16. — 2) *sermo impius* Job 24, 7.

לַעַג m. 1) *barbarè loquens*, undè pl. constr. לַעֲגֵי שָׂפָה *barbari linguâ* Jes. 28, 11. — 2) *sannio*, *scurra* Ps. 35, 26: לַעֲגֵי מָעוֹג *sanniones placentæ*, i. e. *parasiti*.

לַעְדָּה n. pr. viri 1 Par. 4, 21.

לַעְדָּן n. pr. viror 1 Par. 7, 26 etc.

לָעַז undè part. act. לֹעֵז *barbarè loquens* Ps. 114, 1.

לַעֲט undè Hiph. imp. cum suff. הַלְעִיטֵנִי *da mihi comedendum, sorbendum* Gen. 25, 30.

לְעָמָה f.* undè const. לְעָמַת; suff. לְעָמָתִי; pl. לְעֻמּוֹת; pr. *conjunctio*, *communio*, sed abiit in præp. a) *apud*, *propè* Ex. 25, 27 etc. — b) *contrà* Eze. 8, 3. — c) *è regione* 1 Par. 26, 16. — d) *pariter ac* Eccl. 7, 14: 1 Par. 24, 31. — e) *secundùm* Eze. 40, 18. 45, 7. — Quoad etymon, è masculino inusitato לְעֹם, formatum est (conf. vicin. לְאֹם) et radicem habet עָמַם *.

לַעֲנָה f. *absinthium* Deut. 29, 17. Jer. 9, 14 etc. — Rad. לען in arab. *exsecratus est*.

לַפִּיד m. pl. לַפִּידִים, constr. לַפִּידֵי; 1) *lampas*, *fax* Jud. 7, 16. Job 12, 5 etc. — 2) *flamma* Gen. 15, 17. Ex. 20, 15. Dan. 10, 6. — Rad. לפד.

לַפִּידוֹת n. pr. mul. Jud. 4, 4.

לִפְנֵי præp. *ante* (vid. פָּנִים), undè לִפְנִי *anterior*, *anterius* 1 Reg. 6, 17.

לָפַת undè fut. conv. וַיִּלְפֹּת *et complexus est, apprehendit* Jud. 16, 29, quibusd. est ex usu arab. *flexit, inclinavit*.

Niph. fut. conv. וַיִּלָּפֵת *et inclinavit se* Ruth 3, 8 i. e. corpus ità inflexit ut manibus palpare posset quisnam ad pedes suos esset. Job 6, 18: יִלְּפְתוּ אָרְחוֹת דַּרְכָּם *deflectunt* (ad illos omnes) *viatorum catervæ iter suum*.

לָצוֹן m. * vulgò *irrisio*, sed nobis *protervia*, *pravitas* Prov. 1, 22, hinc לֵצִים ut אַנְשֵׁי לָצוֹן (q. v. in לוּץ) *pravi*, *oppressores* Prov. 29, 8, ubi oppon. חֲכָמִים *sapientes*. Jes. 28, 14 ubi explicatur מֹשְׁלֵי הָעָם *tyranni populi*.* — Rad. לוּץ.

לָצִיץ ut vicin. לוּץ q. v. Indè part act. pl. לְצִצִים * vulgò *irrisores*, nobis *protervi*, *pravi* Hos. 7, 5.*

לַקּוּם n. pr. oppid. in tribu Nepht. Jos. 19, 33.

לָקַח 2 f. לָקַחְתָּ (cum Fathach furtivo sub ח); part. act. לֹקֵחַ; pass. pl. לְקֻחִים; infin. absol. לָקוֹחַ, לָקֹחַ; constr. קַחַת, קָחַת, cum præf. לָקַחַת, cum suff. קַחְתִּי; imp. לָקַח, sæpiùs קַח, cum ה parag. קְחָה, f. לִקְחִי; fut. יִקַּח; 1) *cepit* pr. manu, *prehendit* seq. acc. pers. et בְּ membri Eze. 8, 3 etc., hinc multos in alios significatus abiit ut a) *sumpsit* cum acc. rei et pers. Gen. 8, 20: 2 Sam. 2, 8. Passim addito לוֹ *sumpsit sibi* Gen. 7, 2. Job 2, 8. — b) *abstulit* Gen. 14, 12. Jer. 15, 15. — c) *occupavit* urbem, terram Num. 21, 25. Deut. 3, 14, metaph. Job 3, 6. Prov. 6, 25. — d) *abduxit, accersivit* aliquem Gen. 20, 2. Jud. 11, 5, *attulit* rem. Gen. 18, 5. Job 38, 20, *abtulit* ut sacrificia Gen.

Digitized by Google

15, 10. Ex. 25, 2.— 2) *accepit* Num. 23, 20, spec. a) *admisit* dona, consilium, preces Eze. 22, 12. Prov. 4, 10. Ps. 6, 10, it. *recepit* aliquem in tutelam Ps. 49, 16. 73, 24.—b) *percepit* auribus Job 4, 12, adeòque *dididit* Prov. 2, 1.

Niph. נִלְקַח; infin. הִלָּקַח; fut. יִלָּקַח; 1) *captus est* bello 1 Sam. 4, 11 etc. *sublatus*, *ablatus est* 2 Reg. 2, 9. Eze. 33, 6. *adductus, accersitus est* Esth. 2, 8, 16.

Puh. לֻקַּח f. לֻקְחָה; *sumptus*, *desumptus est* Gen. 2, 23. 3, 19, 23, *sublatus*, *ereptus est* Jes. 53. 8.

Hoph. fut. יֻקַּח *sumetur* Eze. 15, 3, *eruetur* Job 28, 2, *eripietur* Jes. 49, 24, 25, *adducetur* Gen. 12, 15, *afferetur* 18, 4.

Hithp. part. f. אֵשׁ מִתְלַקַּחַת *ignis se tenens*, *continens* quasi acervus Ex. 9, 24. Eze. 1, 4. — Deriv. מַלְקוֹחַ, מַלְקָחַיִם, מַלְקָחַיִם, מִקָּח, מַקָּחָה et

לֶקַח m. suff. לִקְחִי; 1) *ars* quâ quis *capitur* Prov. 7, 21, hinc *suasio* Deut. 32, 2. — 2) *doctrina*, *scientia* quam quis vel *accepit* Jes. 29, 24. Prov. 1, 5. 9, 9, vel *docuit*, *institutio*, docentis *oratio* Job 11, 4. Prov. 4, 2.

לִקְחִי n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

לָקַט; infin. constr. et imp. לְקֹט; fut. יִלְקֹט; *legit*, *collegit* Gen. 31, 46. Ex. 16, 22 etc.

Pih. לִקֵּט; part. מְלַקֵּט; inf. et imp. לַקֵּט; fut. יְלַקֵּט; id. Lev. 19, 9. Ruth. 2, 15 etc.

Puh. תְּלֻקְּטוּ *congregabimini* Jes. 27, 12. — Hithp. יִתְלַקְּטוּ *congregabuntur*. — Deriv. יְלֻקוֹת et

לֶקֶט m. *collectio*, *spicilegium* Lev. 19, 9. 23, 22.

לָקַק undè pl. לָקְקוּ; fut. יִלַּק, pl. יִלְּקוּ; *lambit*, *linxit* Jud. 7, 5: 1 Reg. 21, 19. 22, 38.

Pih. part. pl. מְלַקְּקִים.

לָקַשׁ inusit. in Kal; sed forsan ut vicina radix לָקַט *collegit*, sed specialiter *fructus*, *serotinos* (conf. præterea syriac. Pahel לַקֵּשׁ *serotinus fuit* fructus.

Pih. fut. יְלַקְּשׁוּ *colligent fructus serotinos* Job 24, 6.—Deriv. מַלְקוֹשׁ et

לֶקֶשׁ *fœnum serotinum* Amos 7, 1.

לֹשֶׁד m. suff. לְשַׁדִּי; 1) *succus vitalis*, *vigor* Ps. 32, 4. — 2) *placenta* olei Num. 11, 8. — Rad. לשד forsan ut arab. لشد *suxit*.

לָשׁוֹן c. sæpiùs f. constr. לְשׁוֹן; suff. לְשׁוֹנִי; pl. לְשֹׁנוֹת; *lingua* hominum et animalium Ex. 11, 7. Job 20, 16 etc. Metonym. *sermo*, *idioma* Job 15, 5. Gen. 10, 5. Dan. 1, 4, *gens*, *natio* Jes. 66, 18. Metaph. ea quæ aliquam linguæ similitudinem præ se ferunt, sicque *lingua auri*, pro *linguld*, *regulá aureá* Jos. 7, 21, *lingua maris* pro *sinu maris* Jes. 11, 15, *lingua ignis*, pro *flammá ignis* Jes. 5, 24.—Indè verbum לָשַׁן q. v. mox infrà.

לִשְׁכָּה f. constr. לִשְׁכַּת, cum ה locali לִשְׁכָּתָה; plu. לְשָׁכוֹת, constr. לִשְׁכוֹת; ut נִשְׁכָּה *conclave*, *cella* 1 Sam. 9, 22. Jer. 36, 12 etc.—Rad. ignota.

לֶשֶׁם m. 1) *gemmæ* species Ex. 28, 19. 39, 12. LXX λιγύριον, Vulgat. *ligurius* i. e. *opalus* vel juxta al. *hyacinthus*. —2) n. pr. oppidi, Jos. 19, 47, aliàs לֵשֶׁם et דָּן.

Digitized by Google

לָשֹׁן in Kal inus. sed Poh. לוֹשֵׁן, denomin. à לוֹשֵׁן, *linguâ proscidit*, *calumniatus est*. Indè part. cum י parag. מְלוֹשְׁנִי Ps. 101, 5, ubi Keri refert מְלַשְׁנִי pro מְלַשְׁנִי.

Hiph. fut. apoc. תַּלְשֵׁן *calumnieris* Prov. 30, 10.

לָשַׁע n. pr. oppidi haud procul à Sodomâ Gen. 10, 19.

לֶתֶךְ m. *mensura* frumentaria, vulgò *semicorus* Hos. 3, 2. — Rad. לתך forsan ut נָתַךְ q. v.

מ

מ decima tertia alphabeti littera hebraicè מֵם *Mêm* sonans; in numeralibus valet *quadraginta*. — Permutatur frequenter cum aliis labial. ב, פ et haud rarò cum ן. — Ad vocum conformationem qnod attinet, ponitur 1) *ab initio*, ad efformanda vel participia Pih., Puh., Hiph., Hoph. et Hithp. vel quædam nomina. — 2) *in fine* utpotè *suffixum* pronomen tertiæ pers. plur. masc. signans, vel plur. masc. dualiumque exitum notans, vel deniquè quoddam nominum et adverbiorum genus constituens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.

מַ præfix. pro מָה q. v.

מִ, מֵ præfix. pro מִן q. v.

מַאֲבוֹס masc. undè pl. cum suff. מַאֲבֻסָיהָ *granaria*, *horrea ejus* Jer. 50, 25.—Rad. אָבַס.

מְאֹד m. suff. מְאֹדוֹ; pr. *pressio* hinc 1) *contentio*, *vehementia*, *robur* Deut. 6, 5: 2 Reg. 23, 25 etc. בְּמְאֹד מְאֹד *cum vehementiâ vehementiæ*, *vehementissimè*, עַד מְאֹד et עַד לְמְאֹד *usquè ad contentionem*, *vehementer*, *prorsùs*, *omninò*. — 2) adv. *valdè*, *vehementer*, *admodùm* Gen. 1, 31. Ps. 46, 2, it. *celeriter*, *festinè* 1 Sam. 20, 19.—Rad. אוד.

מֵאָה f. constr. מְאַת; 1) *centum* Gen. 6, 3. Ex. 27, 9 etc. Plur. מֵאוֹת et rarò מאיות in Chethib, quod forsan legendum מְאָיוֹת; ut sing. *centum* 2 Par. 25, 9, alibi *centuriæ* plures, hinc cum aliis numeris שֵׁשׁ מֵאוֹת *sexcenti* Ex. 12, 37 שְׁמֹנֶה מֵאוֹת *octingenti* Gen. 5, 7 etc. Dual. מָאתַיִם (pro מְאָתַיִם) *ducenti* Gen. 11, 23 etc. — 2) מֵאָה et מְאַת adv. *centiès* Prov. 17, 10. Eccl. 8, 12. — 3) *centesima* scil. pecuniæ vel aliarum rerum pars singulis mensibus, aut annis juxta alios, in usuram solvenda Neh. 5, 11.—4) n. pr. turris in Jerusalem Neh. 3, 1. 12, 39,

מַאֲוַיִּים m. pl. constr. מַאֲוַיֵּי *desideria* Ps. 149, 9.— Rad. אָוָה.

מאום m. pro מוּם *macula* Dan. 1, 4. Job 31, 7. — Rad. מאם.

מָאוּמָה (forsan ex מָה וּמָה) pr. *quid et quid*, hinc 1) *quidquam* Num. 22, 38 etc.; cum לֹא, אֵין *nihil* 1 Reg. 18, 43. Jer. 59, 10. אֵין כָּל מָאוּמָה *ne ulla quidem res* Gen. 39, 23.—2) *ullo modo* 1 Sam. 21, 3.

מָאוֹר m. constr. מְאוֹר, pl. מְאוֹרִים et מְאֹרוֹת; 1) pr. *receptaculum lucis*, *luminare* de sole et lunâ Gen. 1, 14. Ps. 74, 16, de candelabro sacro Ex. 25, 6 etc. — 2) *lux* ipsa Ps. 90, 8; metaph. *lux oculorum* i. e. vultus hilaris, serenus.—Rad. אור.

מְאוֹרָה f. undè constr. מְאוֹרַת;

Digitized by Google

pr. *receptaculum lucis*, hinc *foramen*, de cavernâ viperæ Jes. 11, 8.— Rad. אור.

מֹאזְנַיִם m. dual. constr. מֹאזְנֵי; *bilanx*, *trutina* Lev. 19, 36. Ps. 62, 10 etc.—Rad. אזן in arab. *ponderavit*.

מְאָיוֹת vid. מֵאָה.

מַאֲכָל masc. constr. מַאֲכַל; suff. מַאֲכָלוֹ; *cibus*, *esca* Gen. 2, 9 etc. *Arbor cibi* i. e. *frugifera* Lev. 19, 23, *pecus cibi* i. e. *mactandum* Ps. 44, 12.—Rad. אָכַל.

מַאֲכֶלֶת f. id. Jes. 9, 14, 18.

מַאֲכֹלֶת f. pl. מַאֲכָלוֹת; *culter*, pr. *cibarius* Gen. 22, 6. Jud. 19, 29 etc.

מַאֲמַצִּים masc. pl. undè constr. מַאֲמַצֵּי־כֹחַ *vires roboris* i. e. quidquid robore et potentiâ aliquis pollet Job 36, 19.—Rad. אָמַץ,

מַאֲמָר m. undè constr. מַאֲמַר; *edictum* Esth. 1, 15. 2, 20. —Rad. אָמַר.

מָאֵן vel מֵאֵן undè Pih. מֵאֵן, f. מֵאֲנָה, 2 p. f. מֵאַנְתְּ; infin. מָאֵן; fut. יְמָאֵן; ut vicin. מָנַע *renuit*, *recusavit* Gen. 39, 8. Ex. 7, 14 etc.— Deriv. seq.

מָאֵן m. *renuens* Ex. 7, 27 etc.

מֵאֵן m. verbale Pih. undè plur. מֵאֲנִים *pertinaciter*, *renuentes*, *refractarii* Jer. 13, 10.

מָאַס; part. act. מוֹאֵס, f. מוֹאֶסֶת; infin. absol. מָאוֹס, constr. מְאֹס undè cum suff. מָאֹסְכֶם, מָאֹסְנוּ; fut. יִמְאַס, cum א otioso antè suffix. אֶמְאָסְאָךְ; 1) *respuit*, *repudiavit* seq. acc. et בְּ 1 Sam. 16, 1. Jes. 7, 15 etc.—2) *sprevit*, *aspernatus est* Prov. 15, 32. Job, 19, 18 etc.

Niph. part. נִמְאָס; fut. יִמָּאֵס; 1) *repudiatus est* Jes. 54, 6 etc. — 2) *spretus*, *reprobus fuit* Ps. 15, 4.— 3) ut cognat. מָסַס *liquefactus est*, *diffluxit* Ps. 58, 8, sed Job 7, 5: *diffluit* sanie *cutis mea*, possit optimè verti: *rejecta*, *horrori est*.

מַאֲפֶה m. undè constr. מַאֲפֵה *coctum* quid Lev. 2, 4.—Rad. אָפָה.

מַאֲפֵל m. *caligo* Jos. 24, 7. — Rad. אפל.

מַאֲפֵלִיָּה (ex מַאֲפֵל et יָהּ) *caligo Jovæ* i. e. *maxima* Jer. 2, 31.

מְאַר forsan ut מָרַר. Indè Hiph. part. מַמְאִיר, f. מַמְאֶרֶת; *acerbum dolorem excitans* Lev. 13, 51. Eze. 28, 24 etc.

מַאֲרָב m. constr. מַאֲרַב; *locus insidiarum*, *insidiæ* Jos. 8, 9. Ps. 10, 8, meton. *insidiatores* 2 Par. 13, 13. — Rad. אָרַב.

מְאֵרָה f. const. מְאֵרַת; pl. מְאֵרוֹת; *maledictio* Mal. 2, 2. Prov. 3, 33 etc. — Rad. אָרַר.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) *ab apud*.

מִבְדָּלוֹת f. pl. *loca separata* Jos. 16, 9. — Rad. בָּדַל.

מָבוֹא masc. constr. מְבוֹא, suff. מְבֹאוֹ; pl. מְבוֹאִים, constr. מְבוֹאֵי; pl. f. מְבֹאוֹת; 1) *aditus*, *locus per quem intratur* Jud. 1, 24, 25. Prov. 8, 3, spec. *occasus* solis *accidens* Deut. 11, 30 etc. — 2) *ingressus*, *adventus* Eze. 26, 10.—Rad. בוֹא.

מְבוּכָה f. *perplexitas*, *perturbatio* Jes. 22, 5. Mich. 7, 4. — Rad. בוּךְ.

מַבּוּל m. * (pro מַנְבּוּל) *destructio*, *deletus*, qui fit maximè per aquas

Digitized by Google

לָשֹׁן in Kal inus. sed Poh. לוּשָׁן, denomin. à לוּשָׁן, *linguâ proscidit*, *calumniatus est*. Indè part. cum י parag. מְלוּשָׁנִי Ps. 101, 5, ubi Keri refert מְלַשְׁנִי pro מְלַשְׁנִי.

Hiph. fut. apoc. תַּלְשֵׁן *calumnieris* Prov. 30, 10.

לֶשַׁע n. pr. oppidi haud procul à Sodomâ Gen. 10, 19.

לֶתֶךְ m. *mensura* frumentaria, vulgò *semicorus* Hos. 3, 2. — Rad. לתך forsan ut נָתַךְ q. v.

מ

מ decima tertia alphabeti littera hebraicè מֵם *Mém* sonans; in numeralibus valet *quadraginta*. — Permutatur frequenter cum aliis labial. ב, פ et haud rarò cum ן. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio*, ad efformanda vel participia Pih., Puh., Hiph., Hoph. et Hithp. vel quædam nomina. — 2) *in fine* utpotè *suffixum* pronomen tertiæ pers. plur. masc. signans, vel plur. masc. dualiumque exitum notans, vel deniquè quoddam nominum et adverbiorum genus constituens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.

מַ præfix. pro מָה q. v.

מִ, מֵ præfix. pro מִן q. v.

מַאֲבוּס masc. undè pl. cum suff. מַאֲבֻסָיוּ *granaria*, *horrea ejus* Jer. 50, 25. — Rad. אָבַס.

מְאֹד m. suff. מְאֹדוֹ; pr. *pressio* hinc 1) *contentio*, *vehementia*, *robur* Deut. 6, 5: 2 Reg. 23, 25 etc. בְּמְאֹד מְאֹד *cum vehementiâ vehementiæ*, *vehementissimè*, עַד מְאֹד et עַד לְמְאֹד *usquè ad contentionem*, *vehementer*, *prorsùs*, *omninò*. — 2) adv. *valdè*, *vehementer*, *admodùm* Gen. 1, 31. Ps. 46, 2, it. *celeriter*, *festinè* 1 Sam. 20, 19. — Rad. אוּד.

מֵאָה f. constr. מְאַת; 1) *centum* Gen. 6, 3. Ex. 27, 9 etc. Plur. מֵאוֹת et rarò מאיות in Chethib, quod forsan legendum מְאָיוֹת; ut sing. *centum* 2 Par. 25, 9, alibi *centuriæ* plures, hinc cum aliis numeris שֵׁשׁ מֵאוֹת *sexcenti* Ex. 12, 37 שְׁמֹנֶה מֵאוֹת *octingenti* Gen. 5, 7 etc. Dual. מָאתַיִם (pro מְאָתַיִם) *ducenti* Gen. 11, 23 etc. — 2) מֵאָה et מְאַת adv. *centiès* Prov. 17, 10. Eccl. 8, 12. — 3) *centesima* scil. pecuniæ vel aliarum rerum pars singulis mensibus, aut annis juxta alios, in usuram solvenda Neh. 5, 11. — 4) n. pr. turris in Jerusalem Neh. 3, 1. 12, 39.

מַאֲוַיִּים m. pl. constr. מַאֲוַיֵּי *desideria* Ps. 149, 9. — Rad. אָוָה.

מאום m. pro מָאוּם *macula* Dan. 1, 4. Job 31, 7. — Rad. מאם.

מָאוּמָה (forsan ex מָה וּמָה) pr. *quid et quid*, hinc 1) *quidquam* Num. 22, 38 etc.; cum לֹא, אֵין *nihil* 1 Reg. 18, 43. Jer. 59, 10. אֵין כָּל מָאוּמָה *ne ulla quidem res* Gen. 39, 23. — 2) *ullo modo* 1 Sam. 21, 3.

מָאוֹר m. constr. מְאוֹר, pl. מְאוֹרִים et מְאֹרוֹת; 1) pr. *receptaculum lucis*, *luminare* de sole et lunâ Gen. 1, 14. Ps. 74, 16, de candelabro sacro Ex. 25, 6 etc. — 2) *lux* ipsa Ps. 90, 8; metaph. *lux oculorum* i. e. vultus hilaris, serenus. — Rad. אור.

מָאוֹרָה f. undè constr. מְאוֹרַת;

Digitized by Google

pr. *receptaculum lucis*, hinc *foramen*, de cavernâ viperæ Jes. 11, 8.— Rad. אור.

מֹאזְנַיִם m. dual. constr. מֹאזְנֵי; *bilanx*, *trutina* Lev. 19, 36. Ps. 62, 10 etc.—Rad. אזן in arab. *ponderavit*.

מְאָאִיוֹת vid. מֵאָה.

מַאֲכָל masc. constr. מַאֲכַל; suff. מַאֲכָלוֹ; *cibus*, *esca* Gen. 2, 9 etc. *Arbor cibi* i. e. *frugifera* Lev. 19, 23, *pecus cibi* i. e. *mactandum* Ps. 44, 12.—Rad. אָכַל.

מַאֲכֹלֶת f. id. Jes. 9, 14, 18.

מַאֲכֹלֶת f. pl. מַאֲכָלוֹת; *culter*, pr. *cibarius* Gen. 22, 6. Jud. 19, 29 etc.

מַאֲמַצִּים masc. pl. undè constr. מַאֲמַצֵּי־כֹחַ *vires roboris* i. e. quidquid robore et potentiâ aliquis pollet Job 36, 19.—Rad. אָמַץ,

מַאֲמָר m. undè constr. מַאֲמַר; *edictum* Esth. 1, 15. 2, 20. —Rad. אָמַר.

מָאַן vel מֵאֵן undè Pih. מֵאֵן, f. מֵאֲנָה, 2 p. f. מֵאַנְתְּ; infin. מָאֵן; fut. יְמָאֵן; ut vicin. מָנַע *renuit*, *recusavit* Gen. 39, 8. Ex. 7, 14 etc.— Deriv. seq.

מָאֵן m. *renuens* Ex. 7, 27 etc.

מֵאֵן m. verbale Pih. undè plur. מֵאֲנִים *pertinaciter*, *renuentes*, *refractarii* Jer. 13, 10.

מָאַס; part. act. מוֹאֵס, f. מוֹאֶסֶת; infin. absol. מָאוֹס, constr. מְאֹס undè cum suff. מְאָסָם, מְאָסְכֶם; fut. יִמְאַס, cum א otioso antè suffix. אֶמְאָסְאָךְ; 1) *respuit*, *repudiavit* seq. acc. et בְּ 1 Sam. 16, 1. Jes. 7, 15 etc.—2) *sprevit*, *aspernatus est* Prov. 15, 32. Job, 19, 18 etc.

Niph. part. נִמְאָס; fut. יִמָּאֵס; 1) *repudiatus est* Jes. 54, 6 etc. — 2) *spretus*, *reprobus fuit* Ps. 15, 4.— 3) ut cognat. מָסַס *liquefactus est*, *diffluxit* Ps. 58, 8, sed Job 7, 5: *diffluit* sanie *cutis mea*, possit optimè verti: *rejecta*, *horrori est*.

מַאֲפֶה m. undè constr. מַאֲפֵה *coctum* quid Lev. 2, 4.—Rad. אָפָה.

מַאֲפֵל m. *caligo* Jos. 24, 7. — Rad. אפל.

מַאֲפֵלִיהּ (ex מַאֲפֵל et יָהּ) *caligo Jovæ* i. e. *maxima* Jer. 2, 31.

מָאַר forsan ut מָרַר. Indè Hiph. part. מַמְאִיר, f. מַמְאֶרֶת; *acerbum dolorem excitans* Lev. 13, 51. Eze. 28, 24 etc.

מַאֲרָב m. constr. מַאֲרַב; *locus insidiarum*, *insidiæ* Jos. 8, 9. Ps. 10, 8, meton. *insidiatores* 2 Par. 13, 13. — Rad. אָרַב.

מְאֵרָה f. const. מְאֵרַת; pl. מְאֵרוֹת; *maledictio* Mal. 2, 2. Prov. 3, 33 etc. — Rad. אָרַר.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) *ab apud*.

מִבְדָּלוֹת f. pl. *loca separata* Jos. 16, 9. — Rad. בָּדַל.

מָבוֹא masc. constr. מְבוֹא, suff. מְבוֹאוֹ; pl. מְבוֹאִים, constr. מְבוֹאֵי; pl. f. מְבוֹאוֹת; 1) *aditus*, *locus per quem intratur* Jud. 1, 24, 25. Prov. 8, 3, spec. *occasus* solis *accidens* Deut. 11, 30 etc. — 2) *ingressus*, *adventus* Eze. 26, 10.—Rad. בוֹא.

מְבוּכָה f. *perplexitas*, *perturbatio* Jes. 22, 5. Mich. 7, 4. — Rad. בוּךְ.

מַבּוּל m. * (pro מַנְבּוּל) *destructio*, *deletus*, qui fit maximè per aquas

Digitized by Google

לָשַׁן in Kal inus. sed Poh. לוֹשֵׁן, denomin. à לוֹשֵׁן, *linguâ proscidit*, *calumniatus est*. Indè part. cum י parag. מְלוֹשְׁנִי Ps. 101, 5, ubi Keri refert מְלַשְׁנִי pro מְלַשְׁנִי.

Hiph. fut. apoc. תַּלְשֵׁן *calumnieris* Prov. 30, 10.

לֶשַׁע n. pr. oppidi haud procul à Sodomâ Gen. 10, 19.

לָתֵךְ m. *mensura* frumentaria, vulgò *semicorus* Hos. 3, 2. — Rad. לתך forsan ut נָתַךְ q. v.

מ

מ decima tertia alphabeti littera hebraicè מֵם *Mêm* sonans; in numeralibus valet *quadraginta*. — Permutatur frequenter cum aliis labial. ב, פ et haud rarò cum ן. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio*, ad efformanda vel participia Pih., Puh., Hiph., Hoph. et Hithp. vel quædam nomina. — 2) *in fine* utpotè *suffixum* pronomen tertiæ pers. plur. masc. signans, vel plur. masc. dualiumque exitum notans, vel deniquè quoddam nominum et adverbiorum genus constituens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.

מַ præfix. pro מָה q. v.

מִ, מֵ præfix. pro מִן q. v.

מַאֲבוֹס masc. undè pl. cum suff. מַאֲבָסֶיהָ *granaria*, *horrea ejus* Jer. 50, 25.—Rad. אָבַס.

מְאֹד m. suff. מְאֹדוֹ; pr. *pressio* hinc 1) *contentio*, *vehementia*, *robur* Deut. 6, 5: 2 Reg. 23, 25 etc. בְּמְאֹד מְאֹד *cum vehementiâ vehementiæ*, *vehementissimè*, עַד מְאֹד et עַד לְמְאֹד *usquè ad contentionem*, *vehementer*, *prorsùs*, *omninò*. — 2) adv. *valdè*, *vehementer*, *admodùm* Gen. 1, 31. Ps. 46, 2, it. *celeriter*, *festinè* 1 Sam. 20, 19.—Rad. אוד.

מֵאָה f. constr. מְאַת; 1) *centum* Gen. 6, 3. Ex. 27, 9 etc. Plur. מֵאוֹת et rarò מאיות in Chethib, quod forsan legendum מְאָיוֹת; ut sing. *centum* 2 Par. 25, 9, alibi *centuriæ* plures, hinc cum aliis numeris שֵׁשׁ מֵאוֹת *sexcenti* Ex. 12, 37 שְׁמֹנֶה מֵאוֹת *octingenti* Gen. 5, 7 etc. Dual. מָאתַיִם (pro מְאָתַיִם) *ducenti* Gen. 11, 23 etc. — 2) מֵאָה et מְאַת adv. *centiès* Prov. 17, 10. Eccl. 8, 12. — 3) *centesima* scil. pecuniæ vel aliarum rerum pars singulis mensibus, aut annis juxta alios, in usuram solvenda Neh. 5, 11.—4) n. pr. turris in Jerusalem Neh. 3, 1. 12, 39,

מַאֲוַיִּים m. pl. constr. מַאֲוַיֵּי *desideria* Ps. 149, 9.— Rad. אָוָה.

מאום m. pro מָאוּם *macula* Dan. 1, 4. Job 31, 7. — Rad. מאם.

מָאוּמָה (forsan ex מָה וּמָה) pr. *quid et quid*, hinc 1) *quidquam* Num. 22, 38 etc.; cum לא, אֵין *nihil* 1 Reg. 18, 43. Jer. 59, 10. אֵין כָּל מָאוּמָה *ne ulla quidem res* Gen. 39, 23.—2) *ullo modo* 1 Sam. 21, 3.

מָאוֹר m. constr. מְאוֹר, pl. מְאֹרִים et מְאֹרוֹת; 1) pr. *receptaculum lucis*, *luminare* de sole et lunâ Gen. 1, 14. Ps. 74, 16, de candelabro sacro Ex. 25, 6 etc. — 2) *lux* ipsa Ps. 90, 8; metaph. *lux oculorum* i. e. vultus hilaris, serenus.—Rad. אור.

מְאוֹרָה f. undè constr. מְאוֹרַת;

Digitized by Google

pr. *receptaculum lucis*, hinc *foramen*, de cavernâ viperæ Jes. 11, 8.— Rad. אור.

מֹאזְנַיִם m. dual. constr. מֹאזְנֵי; *bilanx, trutina* Lev. 19, 36. Ps. 62, 10 etc.—Rad. אזן in arab. *ponderavit*.

מְאִיוֹת vid. מֵאָה.

מַאֲכָל masc. constr. מַאֲכַל; suff. מַאֲכָלוֹ; *cibus, esca* Gen. 2, 9 etc. *Arbor cibi* i. e. *frugifera* Lev. 19, 23, *pecus cibi* i. e. *mactandum* Ps. 44, 12.—Rad. אָכַל.

מַאֲכֹלֶת f. id. Jes. 9, 14, 18.

מַאֲכֹלֶת f. pl. מַאֲכָלוֹת; *culter*, pr. *cibarius* Gen. 22, 6. Jud. 19, 29 etc.

מַאֲמַצִּים masc. pl. undè constr. מַאֲמַצֵּי־כֹחַ *vires roboris* i. e. quidquid robore et potentiâ aliquis pollet Job 36, 19.—Rad. אָמַץ,

מַאֲמָר m. undè constr. מַאֲמַר; *edictum* Esth. 1, 15. 2, 20. —Rad. אָמַר.

מָאַן vel מֵאֵן undè Pih. מֵאֵן, f. מֵאֲנָה, 2 p. f. מֵאַנְתְּ; infin. מָאֵן; fut. יְמָאֵן; ut vicin. מָנַע *renuit, recusavit* Gen. 39, 8. Ex. 7, 14 etc.— Deriv. seq.

מָאֵן m. *renuens* Ex. 7, 27 etc.

מֵאֵן m. verbale Pih. undè plur. מֵאֲנִים *pertinaciter, renuentes, refractarii* Jer. 13, 10.

מָאַס; part. act. מוֹאֵס, f. מוֹאֶסֶת; infin. absol. מָאוֹס, constr. מְאֹס undè cum suff. מְאָסָם, מְאָסְכֶם; fut. יִמְאַס, cum א otioso antè suffix. אֶמְאָסְאֵךָ; 1) *respuit, repudiavit* seq. acc. et בְּ 1 Sam. 16, 1. Jes. 7, 15 etc.—2) *sprevit, aspernatus est* Prov. 15, 32. Job, 19, 18 etc.

Niph. part. נִמְאָס; fut. יִמָּאֵס; 1) *repudiatus est* Jes. 54, 6 etc. — 2) *spretus, reprobus fuit* Ps. 15, 4.— 3) ut cognat. מָסַס *liquefactus est, diffluxit* Ps. 58, 8, sed Job 7, 5: *diffluit* sanie *cutis mea*, possit optimè verti: *rejecta, horrori est*.

מַאֲפֶה m. undè constr. מַאֲפֵה *coctum* quid Lev. 2, 4.—Rad. אָפָה.

מַאֲפֵל m. *caligo* Jos. 24, 7. — Rad. אפל.

מַאֲפֵלִיָּה (ex מַאֲפֵל et יָהּ) *caligo Jovæ* i. e. *maxima* Jer. 2, 31.

מָאַר forsan ut מָרַר. Indè Hiph. part. מַמְאִיר, f. מַמְאֶרֶת; *acerbum dolorem excitans* Lev. 13, 51. Eze. 28, 24 etc.

מַאֲרָב m. constr. מַאֲרַב; *locus insidiarum, insidiæ* Jos. 8, 9. Ps. 10, 8, meton. *insidiatores* 2 Par. 13, 13. — Rad. אָרַב.

מְאֵרָה f. const. מְאֵרַת; pl. מְאֵרוֹת; *maledictio* Mal. 2, 2. Prov. 3, 33 etc. — Rad. אָרַר.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) *ab apud*.

מִבְדָּלוֹת f. pl. *loca separata* Jos. 16, 9. — Rad. בָּדַל.

מָבוֹא masc. constr. מְבוֹא, suff. מְבוֹאוֹ; pl. מְבוֹאִים, constr. מְבוֹאֵי; pl. f. מְבוֹאוֹת; 1) *aditus, locus per quem intratur* Jud. 1, 24, 25. Prov. 8, 3, spec. *occasus* solis *accidens* Deut. 11, 30 etc. — 2) *ingressus, adventus* Eze. 26, 10.—Rad. בוֹא.

מְבוּכָה f. *perplexitas, perturbatio* Jes. 22, 5. Mich. 7, 4. — Rad. בוּךְ.

מַבּוּל m. * (pro מַנְבּוּל) *destructio, deletus*, qui fit maximè per aquas

Digitized by Google

inundantes, indè ut vulgò *diluvium* Gen. 6, 17. Ps. 29, 10 etc. — Rad. נָבַל non, ut vult Gesenius, יָבַל, vid. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Genèse, pag. 35, 36.*

מְבוּנִים m. pl. *periti*, *doctores* 2 Par. 35, 3 in Chethib, ubi Keri habet, rectiùs forsan, מְבִינִים part. pl. Hiph. verbi בִּין.

מְבוּסָה f. *conculcatio*. Jes. 22, 5: *populus conculcationis* i. e. conculcans omnes hostes suos 28, 2, 7.— Rad. בוּס.

מַבּוּעַ m. pl. constr. מַבּוּעֵי; *fons*, *scaturigo* Jes. 35, 7. 49, 10. Eccl. 12, 6. — Rad. נָבַע.

מְבוּקָה f. ut בּוּקָה q. v.

מִבְחָר m. constr. מִבְחַר; plur. מִבְחָרִים: 1) pr. *locus electionis*, hinc *electio* et indè *lectissum, optimum* rei alicujus Gen. 23, 6. Jes. 22, 7 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 11, 38. — Rad. בָּחַר.

מִבְחוֹר m. id. 2 Reg. 3, 19 etc.

מַבָּט et מֶבֶט m. *id ad quod respicitur, objectum exspectationis* Jes. 20, 5, 6, *exspectatio*, *spes* ipsa Zach. 9, 5.—Rad. נָבַט.

מִבְטָא m. *temerè pronunciatum* Num. 30, 7, 9.—Rad. בָּטָא.

מִבְטָח m. constr. מִבְטַח; suff. מִבְטַחוֹ, f. מִבְטַחָהּ; pl. מִבְטָחִים vel מִבְטַחִים (forsan pro מִבְטַחִים); * *locus in quo quis fiduciam ponit, ubi se in tuto esse putat*, *asylum* quod et de personis metaphoricè dicitur, Jer. 2, 37 (conf. 5, 17). 48, 13. Eze. 29, 16, et omnia alia exempla ubi vulgò vertitur *fiducia*, *securitas*.* — Rad. בָּטַח.

מַבְלִיגִית f. *exhilaratio* Jer. 8, 18. —Rad. בָּלַג.

מִבְנֶה m. undè constr. מִבְנֵה *ædificium* Eze. 40, 2.—Rad. בָּנָה.

מִבְנַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 27.

מִבְצָר masc. constr. מִבְצַר; pl. מִבְצָרִים, constr. מִבְצָרֵי; f. plur. מִבְצָרוֹת; 1) *locus munitus*, *munimentum* Jos. 19, 29. Jes. 25, 12, metaph. Jer. 6, 27. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 42.—Rad. בָּצַר.

מִבְרָח masc. undè pl. cum suff. מִבְרְחָיו *fugitivi ejus* Eze. 17, 21 in Keri ubi Chethib מברחו habet. — Rad. בָּרַח.

מִבְשָׂם n. pr. viror. Gen. 25, 13 etc.

מִבְשָׂם m. undè plur. cum suff. מִבְשָׂיו *pudenda ejus* Deut. 25, 11. — Rad. בּוּשׁ.

מְבַשְּׁלוֹת f. pl. *foci*, *culinæ* Eze. 46, 22. — Rad. בָּשַׁל.

מָג m. *magus* ut in pers. *mugh* Jer. 39, 3.

מִגְאָל vid. גֹּאָל in גָּאַל.

מַגְבִּישׁ n. pr. loci, vel juxta alios viri Esr. 2, 30.

מִגְבָּלוֹת f. pl. *catenulæ tortiles* Ex. 28, 14, vid. גַּבְלוּת.

מִגְבָּעוֹת f. pl. *mitræ* sacerdotum gregariorum Ex. 28, 40 etc.—Rad. גבע.

מֶגֶד m. pl. מְגָדִים; *præstantissimum*, *pretiosissimum donum* cœli, ut ros Deut. 33, 13, terræ, ut fruges, poma, vers. 14, 15, 16. Cant. 4, 13, 16. 7, 14. — Rad. מגד forsan ut cognat. נָגַד undè נְגִידִים *eximia*, *præstantia*.

Digitized by Google

מִגְדּוֹל et מִגְדֹּל n. pr. oppidi Ægypti propè mare rubrum Ex. 14, 2. Jer. 44, 1 etc.

מַגְדִּיאֵל n. pr. viri Gen. 36, 43 etc.

מִגְדָּל masc. constr. מִגְדַּל; plur. מִגְדָּלִים; pl. fem. מִגְדָּלוֹת, constr. מִגְדְּלוֹת; pr. *locus editus*, hinc spec. a) *turris* Gen. 11, 4. Jud. 8, 9 etc., metaph. *præsidium* 2 Sam. 2, 51. Jes. 2, 15. — b) *suggestus* Neh. 8, 4. — c) *areola* in horto i. e. locus terræ elatior Cant. 5, 13. — d) antè nom. geographica n. pr. oppidor. turre munitorum Gen. 35, 21. Jos. 15, 37. 19, 28. Mich. 4, 8.

מִגְדָּנוֹת f. pl. *res pretiosæ* Gen. 24, 53. Esr. 1, 6: 2 Par. 21, 3.

מָגוֹג n. pr. viri Gen. 10, 2, it. populi parùm noti Eze. 38, 2 seq. 39, 3.

מָגוֹר m. *metus* Jer. 6, 25. — Rad. גוּר.

מָגוּר m. pl. constr. מְגוּרֵי; 1) *peregrinatio* Gen. 17, 8 etc. — 2) *commbratio* in hoc mundo Gen. 47, 9 (conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 290, 310, 311). — 3) *habitaculum* Ps. 55, 16. 119, 54. Job 18, 19. — Rad. גוּר.

מְגוּרָה f. const. מְגוּרַת; pl. מְגוּרוֹת; *metus* Prov. 10, 24, meton. *id quod timetur* Ps. 34, 5. — Rad. גוּר.

מָגוֹרָה f. pl. מְגוּרוֹת; 1) *timor* Jes. 66, 4. — 2) *horreum* Hag. 2, 19. — Rad. גוּר.

מַגְזֵרָה f. undè pl. constr. מַגְזְרוֹת *secures* 2 Sam. 12, 31. — Rad. גָּזַר.

מַגָּל m. *falx* Jer. 50, 16. Joël 4, 13. — Rad. נגל, conf. נָגַף.

מְגִלָּה f. constr. מְגִלַּת *liber convolutus*, *volumen* Jer. 36, 14. Ps. 40, 8 etc. — Rad. גָּלַל.

מַגֵּמָה f. undè constr. מַגֵּמַת; forsan *multitudo* Hab. 1, 9, al. *adspectus*, al. *anhelitus*. — Rad. גמם in arab. *multus fuit*, et appetiit.

מָגַן undè Pih. מִגֵּן; fut. cum suff. יְמַגֶּנְךָ et יְמַגֶּנֶּךָ; *dedidit*, *tradidit* Gen. 14, 20. Hos. 11, 8.

מָגֵן c. suff. מָגִנִּי; pl. מָגִנִּים, const. מָגִנֵּי; pl. f. מָגִנּוֹת; *clypeus* minor (conf. צִנָּה) Jud. 5, 8: 1 Reg. 10, 17 etc. Metaph. de Deo protectore Gen. 15, 1. Ps. 3, 4 etc., de squamis crocodoli Job 47, 1, de principibus Hos. 4, 18. Ps. 47, 10. — Rad. גָּנַן.

מְגִנָּה f. undè constr. מְגִנַּת־לֵב *tegumentum cordis* i. e. obduratio Thren. 3, 65. Conf. 2 Cor. 3, 14, 15: κάλυμμα καρδίας. — Rad. גָּנַן.

מִגְעֶרֶת f. *increpatio* Deut. 28, 20. — Rad. גָּעַר.

מַגֵּפָה f. constr, מַגֵּפַת; pl. מַגֵּפוֹת undè cum suff. מַגֵּפוֹתַי; 1) *clades* 1 Sam. 4, 17. — 2) *plaga* divina Ex. 9, 14. Num. 14, 37 etc. — Rad. נָגַף.

מַגְפִּיעָשׁ n. pr. viri Neh. 10, 21.

מֻגָּר undè part. pass. pl. constr. מְגוּרֵי אֶל־חֶרֶב *projecti*, *detrusi in gladium* Eze. 21, 17, conf. vicin. נָגַר in Hiph.; sed al. *formidines gladii* quasi esset à Rad. גוּר.

Pih. מִגֵּר *dejecit* Ps. 89, 45.

מְגֵרָה f. pl. מְגֵרוֹת; *serra* 2 Sam. 12, 31: 1 Par. 20, 3. — Rad. גָּרַר.

מִגְרוֹן n. pr. oppidi Benjamin. 1 Sam. 14, 2.

Digitized by Google

מִגְרָעוֹת f. pl. *contracturæ*, *imminutiones* 1 Reg. 6, 6.—Rad. גָּרַע.

מִגְרָפָה f. undè plur. מִגְרְפוֹתֵיהֶם *glebæ eorum* Joël 1, 17.—Rad. גָּרַף.

מִגְרָשׁ m. constr. מִגְרַשׁ; plur. מִגְרָשִׁים, constr. מִגְרְשֵׁי, suff. מִגְרְשֵׁיהָן; pl. f. מִגְרָשׁוֹת, quasi à מִגְרָשָׁה vel מִגְרֶשֶׁת; 1) inf. aram. τὸ *expellere*, *expulsio* Eze. 36, 5. — 2) *locus* quò *propellitur* pecus ad pascendum, *pascuum* Eze. 48, 15: 1 Chron. 5, 16, seq. de spatio amplo circa oppida Levitarum, ipsis concesso ut pecus pascerentur Lev. 25, 34. Num. 35, 2 etc. — 3) generatim *area* urbem vel ædificium ambiens Eze. 27; 28. 45, 2. 48, 17.—Rad. גָּרַשׁ.

מַד c. suff. מִדּוֹ et מַדּוֹ; pl. מִדִּים, מָדִין et מַדִּים; 1) *extensa et prolixa vestis*; *stola* Lev. 6, 3. Ps. 109, 18, it. *stragula*. Jud. 5, 10: *sedentes super stragulas* i. e. nobiles, sed vulgò *judicium* vertitur. — 2) *mensura* Jer. 13, 25. Job 11, 9.—Rad. מָדַד.

מִדְבָּר m. constr. מִדְבַּר; cum ה locali מִדְבָּרָה; constr. מִדְבַּרְתָּ; suff. f. מִדְבָּרָהּ; 1) *locus* quò *ducitur*, *agitur* pecus ad pascendum, *ager pascuus* Jer. 23, 10. Ps. 65, 13 etc. — 2) sæpiùs *regio sterilis* Jes. 32, 15. Jer. 4, 11 etc.—Cum ה art. הַמִּדְבָּר ubiquè *desertum Arabiæ*. Metaph. Jer. 2, 31. Hos. 2, 5. — 3) *sermo*, *eloquium*, al. *os*, *lingua* Cant. 4, 3. Rad. דָּבַר.

מָדַד, מָדְדוּ, מַדּוֹתִי, מַדֹּתָם; infin. defect. מֹד; fut. יִמֹּד, conv. וַיִּמֹּד; 1) pr. *extendit*. — 2) hinc *mensus est* Num. 35, 5. Eze. 40, 5. Ruth. 3, 15, trop. Jes. 65, 7: *mensus sum facinora eorum ad sinum meum* i. e. abundè retribui eis quæ commeruerunt.

Niph. fut. יִמַּד, pl. יִמַּדוּ; *mensuratus est* Jer. 31, 37. Hos. 2, 1.

Pih. מִדֵּד undè fut. וְיַמֵּד; *mensus est* 2 Sam. 8, 2. Ps. 60, 8. De מִדַּד Job 7, 4. vid. mox infrà.

Poh. fut. conv. וַיְמֻדֶּד *et mensus est* terram (Deus), lustravit eam Hab. 3, 6, sed LXX et Chald. *commovit*, à מוּד.

Hithpoh. הִתְמַדֵּד *extendit se* 1 Reg. 17, 21.—Deriv. מֵדָה, מִדָּה, מֶדֶד.

מִדַּד m. *fuga* (à נָדַד) Job 7, 4: וּמִדַּד עֶרֶב *et* (*quandò*) *erit fuga noctis?* Sed al. *extendit* (*Deus*) *noctem*, vel *extenditur nox*, quasi Pih. à מָדַד esset.

מִדָּה f. constr. מִדַּת; pl. מִדּוֹת; suff. מִדּוֹתָיו; 1) *extensio*, *statura procera* Jes. 45, 14: 1 Par. 11, 23. Jer. 22, 14: *domus extensionis* i. e. magna, ampla. — 2) *mensura* Ex. 26, 8. Zach. 2, 5. — 3) *vestis*, *prolixa* Ps. 133, 2. —4) *tributum* ut in chald. Neh. 5, 4.—Rad. מָדַד.

מַדְהֵבָה f. Jes. 14, 4, de Babylone, forsan *aurum faciens*, *auri exactrix* quasi esset part. Hiph. f. denom. à דָּהָב ut זָהָב *aurum*; vel *acervus*, *ærarium auri* (cum מ formativo loci). Veteres version. *oppressionem*, *exactionem* vertunt, quod parallelismo favet et forsan etymologiæ, cum oppressio ista *tributum aureum* esse potuerit. Verùm scitè observat Gesenius pro מַדְהֵבָה exstare in ed. Thes-

Digitized by Google

sal. מַרְהֲבָה *oppressio*, ac proindè hoc ultimum vocab. in parallel. esse cum נֹגֵשׁ *exactor*, velut in 3, 5 ubi similiter רָהַב et נָגַשׁ sibi respondent in membris parallelis.

מְדֵו m. *vestis*; indè pl. cum suff. מַדְוֵיהֶם 2 Sam. 10, 4; 1 Par. 19, 4. — Rad. מָדָה ut מָדַד.

מַדְוֶה m. undè constr. מַדְוֵה; pl. constr. מַדְוֵי; *morbus* Deut. 7, 15. 28, b. — Rad. דָּוָה.

מַדּוּחִים m. pl. vulgò *expulsiones* Thren. 2, 14, al. *illecebræ*, *seductiones*, quod commedat contextus suadetque analogia.—Rad. נָדַח.

מָדוֹן m. pl. מְדוֹנִים; 1) *contentio*, *lis* (à rad. דוּן) Prov. 15, 18 etc., et *objectum litis* Ps. 80, 7. — 2) *extensio*, *statura procera* (à rad. מדה ut מָדַד) 2 Sam. 21, 20 in Keri, ut מִדָּה quod habet locus parall. 1 Par. 20, 6. Chethib habet מדין quod legendum vel מַדִּין *extensiones* vel מִדָּן *disceptatio* à דון. — 3) n. pr. urbis regiæ Chananæorum Jos. 1, 12, 19.

מַדּוּעַ (pro דּוּעַ — מַה contract. ex מָה יְדוּעַ) pr. *quid edoctus* gr. τί ματών, i. e. quâ ratione ductus? hinc adv. *cur*, *quarè* Gen. 26, 27. Jos. 17, 14, etiam Ex. 3, 3, ubi sensus commatis est: *et cernam magnum hoc visum..... Cur ergo non uritur visus?*

מְדוּרָה f. suff. f. מְדֻרָתָהּ; ut דוּר *rogus* Jes. 30, 33. Eze. 24, 9.

מְדוּשָׁה f. undè מְדֻשָׁתִי *trituratio mea*, *trituratum meum* i. e. metaph. concultatum, oppressum Jes. 21, 10. — Rad. דוּשׁ.

מְדֻחָה m. *impulsio*, *eversio* Prov. 26, 28. — Rad. דָּחָה.

מַדְחֵפוֹת f. pl. *impulsiones*, *concitationes*. Ps. 140, 12. לְמַדְחֵפוֹת *concitatè*. — Rad. דָּחַף.

מָדַי f. n. pr. *Media* Gen. 10, 2. Esth. 1, 3 etc. it. *Medi* ipsi Jes. 13, 17. 21, 2. Nom. gent. מָדַי Dan. 11, 1.

מַדַּי (pro מַה־דַּי) *quod sufficit* 2 Par. 30, 3.

מִדַּי vid. in דַּי.

מִדְיָן m. pl. מִדְיָנִים; constr. מִדְיָנֵי; 1) *contentio*, *lis* Prov. 18, 18. 19, 13. — 2) n. pr. viri, et gentis arabicæ Abrahamo exoriundæ Gen. 25, 2. Num. 31, 1 etc. Nom. gent. מִדְיָנִי, f. מִדְיָנִית; pl. m. מִדְיָנִים; Gen. 37, 28. Num. 10, 29. 25, 15. — vid. מִדְיָנִים in מִדְיָן — Rad. דִּין.

מִדִּין n. pr. opp. in tribu Judâ Jos. 15, 61.

מְדִינָה f. pl. מְדִינוֹת; pr. *locus judicii*, *jurisdictio*, hinc 1) *provincia*, Esth. 1, 1. 3, 12 etc. — 2) *terra*, *regio* Eze. 19, 8. Thren. 1, 1 etc. — Rad. דִּין.

מְדֹכָה f. *tudicula*, *mortarium* Num. 11, 8. — Rad. דּוּךְ.

מַדְמֵן n. pr. oppidi Moab. Jer. 48, 2.

מַדְמֵנָה f. 1) *fimetum* Jes. 25, 10.— — 2) n. pr. in tribu Benjamin Jes. 17, 10. — Rad. דמן.

מַדְמַנָּה n. pr. opp. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 31.

מָדָן m. 1) pl. מְדָנִים *lites*, *contentiones* Prov. 6, 14. 10, 12. — 2) n. pr. viri fratris מִדְיָן ubi vid. Gen. 25, 2, undè nom. gent. pl. מִדְנִים 37, 36,

Digitized by Google

diversi à מִדְיָנִים; conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduct. française etc.*, Genèse, *pag.* 236.

מַדָּע et מַדַּע m. 1) *scientia* Dan. 1, 4, 17 etc. — 2) *animus*, Eccl. 10, 20. — Rad. יָדַע.

מֹדַע vid. מוֹדָע.

מַדְקֹרוֹת f. pl. *transfossiones* gladii Prov. 12, 18. — Rad. דָּקַר.

מַדְרֵגָה f. pl. מַדְרֵגוֹת; *locus acclivis, præcipitium* Eze. 38, 20. Cant. 2, 14. — Rad. דרג.

מִדְרָךְ m. *locus qui calcatur;* constr. מִדְרַךְ Deut. 2, 5. — Rad. דָּרַךְ.

מִדְרָשׁ m. *commentarius;* constr. מִדְרַשׁ 2 Reg. 13, 22. 24, 27. — Rad. דָּרַשׁ.

מְדָתָא cum art. הַמְּדָתָא n. pr. viri Esth. 3, 1. 8, 5.

מָה, מַה־, מַה, מִה, מַ, מָ (vid. Grammat.); 1) pron. interrog. *quid, quodnam negotium?* Gen. 4, 10. Jes. 38, 15 etc. מַזֶּה *quidnam?* Ex. 4, 2; מַלְכֶּם *quid vobis* est? Jes. 3, 15; absque interrog. Ex. 2, 4: 1 Reg. 14, 3; passim commodè vertitur per *qualis, quales?* Gen. 44, 15: 1 Reg. 9, 13.— 2) pron. indefin. *quidquam, quidquid* 2 Sam. 18, 22. Prov. 9, 13, * sed Job 13, 13 jungendum est forsan עַל־מָה vers. 14, cum מָה proximè præcedenti et vertendum *transibit super me aliquid super aliquid* i. e. quidquid mihi accidet.* Seq. ש, *id quod* Eccl. 1, 9 etc.—3) pron. relat. *quod* Num. 23, 23. Jud. 9, 24.—4) adv. *cur, quarè?* Ex. 14, 15. 42, 12.—5) *quàm, quantoperè.* Gen. 28, 16. Ps. 8, 2. — 6) *quomodo?* Gen. 44, 16. Job 25, 4.— Cum præpos. בַּמָּה, בַּמֶּה *in quo, quánam re, quá ratione, quomodo?* כַּמָּה, כַּמֶּה *quantus?* Zach. 2, 6, *quamdiù?* Ps. 35, 17, Job 7, 19, *quot?* Gen. 47, 8; עַד־כַּמָּה *quoties?* 1 Reg. 22, 16; לָמָּה, לָמָה, לָמָה *quarè, cur?* Gen. 4, 6 etc. לָמָּה זֶּה *cur tandem, quorsùs ergo?* Gen. 25, 22; לְמָה, *propter id quod, propterea*, undè לְמַבְּרֵאשִׁנָּה *propterea quod in principio* 2 Chron. 30, 3; עַד־מָה *quousquè, quamdiù* Num. 24, 22 etc.; עַל־מָה, עַל־מֶה *super quo?* Jes. 1, 5. Job 38, 6, *cur?* 2 Num. 22, 32. Jer 9, 11.

מַהֲמָה vid. infrà מַהֲמָה.

מְהוּמָה f. constr. מְהוּמַת, plur. מְהוּמוֹת; *tumultus, perturbatio tumultuaria, commotio* Deut. 7, 23. Jes. 22, 5 etc. — Rad. הוּם.

מְחוּמָן n. pr. viri Esth. 1, 10.

מְחֵיטַבְאֵל n. pr. viri Neh. 6, 10, mul. Gen. 36, 39.

מָהִיר m. constr. מְהִיר; *celer, expeditus*, hinc *peritus* artis Jes. 16, 5. Ps. 45, 2 etc. — Rad. מָהַר.

מָהַל undè part. pass. מָהוּל *mixtum* vinum Jes. 1, 22. Conferunt vicin. מוּל *putare, præcidere*, transl. *adulterare*, et locut. lat. *jugulare Falernum.* Verùm nonne logiùs petitum etymon istud?

מַהֲלָךְ m. constr. מַהֲלַךְ, 1) *ambulacrum* Eze. 42, 4.—2) *via, iter* Jon. 3, 3. Neh. 2, 6. — Plur. מַהֲלָכִים Zach. 3, 7 est part. Hiph. rad. הָלַךְ, ubi vid. — Rad. הָלַךְ.

מַהֲלָל m. *laudatio* et hinc forsan *laudans* Prov. 27, 21: *quod conflatorium est argentò et catinus auro,*

Digitized by Google

id homo sit ori laudantis ipsum. — Rad. הָלַל.

מַהֲלַלְאֵל n. pr. viror. Gen. 5, 12 etc.

מַהֲלֻמוֹת f. pl. *ictus*, Prov. 18, 6. 19, 29. — Rad. חָלַם.

מַהְמַהּ verb. denom. à מָה מָה *quid quid?* Hinc Hithp. הִתְמַהְמֵהַּ; part. מִתְמַהְמֵהַּ; fut. יִתְמַהְמֵהַּ; *hæsitavit, cunctatus, moratus est* Gen. 19, 16. Ex. 12, 39 etc.

מַהֲמֹרוֹת f. pl. *foveæ profundæ*, imago summarum calamitatum Ps. 140, 11. Ita Hebræi, Symmach. et Hieron., quibusd. ex usu arab. *gurgites aquarum.*—Rad. המה.

מַהְפֵּכָה f. *eversio;* constr. מַהְפֵּכַת Deut. 29, 22; regit acc. Jes. 13, 19 etc. — Rad. הָפַךְ.

מַהְפֶּכֶת f. pr. *distorsio*, hinc *nervus, cippus* in quo corpus distorquebatur, Jer. 20, 2, 3 etc. — Rad. הָפַךְ.

מָהַר pl. in pausâ מָהֲרוּ; inf. absol. מָהֹר; fut. cum suff. f. et נ epenth. יְמַהֲרֶנָּה; infin. absol. מָהֵר; 1) *festinavit* Ps. 16, 4, hinc *expeditus, peritus fuit* in arte vel labore. — 3) *emit* uxorem *pretio* parentibus ejus soluto (conf. vicin. מָכַר et מָחִיר) Fx. 22, 15.

Niph. נִמְהַר; *præcipitatus*, atque adèo *irritus factus est* Job 5, 13. Part. נִמְהָר; pl. נִמְהָרִים, constr. נִמְהֲרֵי; *præceps, temerarius* Jes. 32, 4, *impetuosus* Hab. 1, 6, *pavidus* Jes. 35, 4.

Pih. מִהַר; part. מְמַהֵר; fem. plur. מְמַהֲרוֹת; imp. מַהֵר; fut. יְמַהֵר; 1) *festinavit, acceleravit* Jes. 5, 19, *festinanter, arcessivit* Gen. 18, 6: seq. verbo finito, vel infin., vel gerundio per adv. *citò* commodè vertitur. Gen. 19, 22: *festina, evade* i. e. *evade cito;* 27, 20: *festinasti ad inveniendum* i. e. *citò invenisti.* Inf. מַהֵר *citò, celeriter* Ex. 32, 8. Jud. 2, 17 etc.—2) *expeditus fuit* Jes. 32, 4.—Deriv. מָהִיר, et seq.

מַהֵר m. *festinus* Soph. 1, 14.

מֹהַר m. *pretium* pro sponsâ solutum parentibus ejus Gen. 34, 12 etc.

מְהֵרָה f. *festinatio, celeritas* Ps. 147, 15, hinc adv. *celeriter* Num. 17, 11 etc., pro בְּמְהֵרָה Eccl. 4, 12.

מַהְרַי n. pr. viri 1 Sam. 23, 28.

מַהֲתַלּוֹת f. pl. *illusiones* Jes. 30, 10, — Rad. חָתַל.

מוֹ 1) pron. suff. tertiæ pers. masc. plur., rariùs sing. (vid Grammat.) —2) syllaba pleonast. quæ poët. præfixis בְּ, כְּ, לְ subjungitur. בְּמוֹ, *in, cum* Jes. 25, 10. Ps. 11, 2, *per*, de instrumento Job 16, 4, 5; כְּמוֹ *sicut* Job 12, 3, undè cum suff. כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ *sicut ego, sicut tu* 1 Reg. 22, 4; לָמוֹ planè i. q. לְ Job 27, 14. 29, 21. 38, 40. 40, 4.

מוֹאָב n. pr. 1) viri Gen. 19, 37.— 2) populi Jer. 48, 11, 13.—3) regionis Num. 22, 1. Jer. 48, 4 etc. — Nom. gent. מוֹאָבִי; pl. מוֹאֲבִים; f. מוֹאֲבִיָּה, מוֹאָבִית; pl. מוֹאֲבִיּוֹת Deut. 2, 11. 23, 4. Ruth 1, 4. 4, 5: 2 Par. 24, 26.

מוּאָל ut מוּל, מוֹל q. vid.

מוֹבָא m. 1) *aditus* ædificii Eze. 43, 11. — 2) *ingressus* 2 Sam. 3, 25 in Keri. — Rad. יבא ut בוֹא.

מוּג; fut. יָמוּג et וַיָּמוּג; *liquefieri, dissolvi* metaph. Eze. 21, 20 etc. semel transit. *dissolvere* Jes. 64, 6.

Niph. præt. נָמוּג; part. pl. נְמֹגִים;

Digitized by Google

diffluxit turba 1 Sam. 14, 16. metaph. Ex. 15, 15 etc.

Pih. מוֹגֵג *liquefecit* Ps. 65, 11, metaph. Job 30, 22.

Hithpohl. הִתְמוֹגֵג; fut. יִתְמוֹגֵג; *diffluxit* hyperb. de montibus Amos 9, 13, metaph. Nam. 1, 5. Ps. 107, 26.

מוּד ut cognat. מוּט, נוּד, נָדַד, *moveri, agitari* Indè Pihl. fut. conv. וַיְמַדֵּד *et commovit* Hab. 3, 6, ità LXX et Chald., sed vid. in מָדַד — Deriv. תָּמִיד.

מוֹדָע, מֹדָע m. et מוֹדַע Ruth 2, 1 in Keri; pr. *cognatio*, hinc *notus, familiaris* Prov. 7, 4. — Rad. יָדַע.

מוֹדַעַת f. undè cum suff. מֹדַעְתֵּנוּ pro מֹדַעְתֵּנוּ *cognatus noster* Ruth 3, 2. — Rad. יָדַע.

מוֹט; præf. f. מָטָה; part. act. מָט; fut. יָמוּת; ut vicin. נוּט, נוּד *moveri, nutare, vacillare* Jes. 54, 10. Ps. 46, 7 etc. *Nutat pes alicujus* i. e. in perniciem ruit Deut. 32, 35. Ps. 38, 17, sed Lev. 25, 35: *Et nutaverit manus, ejus* (fratris) *juxta te* i. e. non magis res. suas administrare possit.

Niph. נָמוֹט; fut. יִמּוֹט; *dimotus est* Ps. 82, 5, et 140, 11 in Keri, metaph. Ps. 10, 6. 16, 8 etc.

Hiph. fut. pl. יָמִיטוּ Ps. 55, 4. 140, 12 in Chethib.

Hithpoh. f. הִתְמוֹטְטָה *commovit se* Jes. 24, 19.—Deriv. seq.

מוֹט m. suff. מוֹטָהוּ; 1) *dimotio* Ps. 66, 9. 121, 3. — 2) *vectis*, et *feretrum* quo quid de loco in locum promovetur Num. 4, 10, 12. 13, 23.— 3) *jugum* Nah. 1, 12.

מוֹטָה f. pl. מוֹטוֹת; 1) *vectis* Lev. 26, 13 etc.—2) *jugum* Jer. 27, 2 etc. Metaph. Jes. 58, 6, 9.

מוּךְ, præt. et part. act. מָךְ; fut. יָמוּךְ; ut vicin. מָכַךְ *tenuem fieri, attenuari* Lev. 25, 25 etc.

מוּל; præt. מָל, 2 pers. cum ה parag. מַלְתָּה; part. pass. מוּל, pl. מוּלִים; imp. מֹל; fut. conv. וַיָּמָל; *præcidere, amputare præputium, circumcidere* seq. acc. pers. vel præputii Gen. 17, 23. Ex. 12, 45 etc. Metaph. Deut. 10, 16.

Niph. infin. et imp. הִמּוֹל; fut. יִמּוֹל; *circumcisus est, circumcidit se* Gen. 17, 10 etc. Jer. 4, 4: *circumcidite vos Jehovæ* i. e. ablatâ ex animo vestro omni pravitate, Jehovæ consecrate vos.

Pihl. fut. יִמּוֹלֵל *succidetur*, impers. pro *succidet* Ps. 90, 6.

Hiph. fut. cum suff. אֲמִילֵם *excindam eos* Ps. 118, 10.

Hithpohl. fut. in pausâ יִתְמוֹלָלוּ *præcisæ, obtusæ* i. e. irritæ *erunt* sagittæ Ps. 58, 8. — Deriv. מוּלָה et, saltem quoad formam מוּל, מוּל seq.

מוּאל Neh. 12, 38, מוּל Deut. 1, 1, alibi מוּל; pr. forsan *pars antica, frons*, sed ubiquè commodiùs vertitur per præp. 1) *coram* Ex. 18, 19. — 2) *è regione* Deut. 3, 29. Jos. 19, 46 etc. — Cum aliis præp. אֶל־מוּל *versùs* Ex. 34, 3 etc. לְמוּאל *ex adverso* Neh. 12, 38 מִמּוּל *è loco qui est coram, è regione, à latere* Lev. 5, 8. Num. 22, 5 etc. — Quoad etymon. incertum omninò videtur, quamquàm Ewald (*Krit. Gramm. Seit* 612) putat formam primariam מוּל et מוּל

Digitized by Google

esse מוֹאל pro מוֹאֵל à rad. יָאַל i. q. vicin. אוּל, אִיל *præcessit.*

מוֹלָדָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 26 etc.

מוֹלֶדֶת f. suff. מוֹלַדְתֵּךְ, pl. cum suff. f. מוֹלְדוֹתַיִךְ; 1) *locus nativitatis, patria* Gen. 12, 1 etc. — 2) *nativitas* ipsa, in plur. *natales, origines* Esth. 2, 10. Eze. 16, 3. — 3) metonym. *progenies, proles* Gen. 48, 6. Lev. 18, 9, it. *cognati, familia* Gen. 31, 3. Num. 10, 30, *populares* Esth. 8, 6. — Rad. יָלַד.

מוּלָה f. *circumcisio*, pl. מוּלוֹת Ex. 4, 26.—Rad. מוּל.

מוֹלִיד n. pr. viri 1 Par. 2, 29.

מוּם m. suff. מוּמוֹ: μῶμος, *macula, labes, vitium* phys. Lev. 21, 17 etc., moral. Deut. 32, 5. Prov. 9, 7 etc.

מוּן vid. מִין.

מוּסָב m. *circuitus;* constr. מוֹסַב Eze. 41, 7.—Rad. סָבַב.

מוֹסָד m. undè pl. constr. מוֹסְדֵי; pl. f. מוֹסָדוֹת, constr. מוֹסְדוֹת; 1) *fundamentum, fundamenta* Deut. 32, 22. Jes. 58, 12. Prov. 8, 29 etc. — 2) *fundatio* Jes. 40, 21.—Rad. יָסַד.

מוֹסָד m. constr. מוֹסַד; *fundatio* Jes. 28, 16, de quo vid. Hoph. radicis יָסַד.

מוֹסָדָה f. pl. constr. מוֹסְדוֹת Eze. 41, 8 in Keri ubi in Chethib מֵיסְדוֹת; 1) *fundamentum* Eze. 41, 8. — 2) *constitutio, decretum* Jes. 30, 32.— Rad, יָסַד.

מוֹסָךְ m. pr. *tectum*, hinc *porticus* constr. מוֹסַךְ 1 Reg. 16, 18 in Keri, ubi Chethib מֵיסַךְ.—Rad. סָכַךְ.

מוֹסָר m. undè pl. constr. מוֹסְרֵי; cum suff. מוֹסְרֵי, מוֹסְרֵיכֶם; plur. f. מוֹסֵרוֹת, constr. מוֹסְרוֹת; *vincula*, sæpiùs metaph. Jes. 28, 22. Ps. 2, 3 etc.—Rad. יָסַר sed significatu אָסַר.

מוּסָר m. constr. מוּסַר; pr. *castigatio* generatim, hinc 1) *animadversio, pœna* Hos. 5, 2. Prov. 23, 13 etc. — 2) *admonitio, disciplina* Jer. 2, 30. Prov. 1, 8 etc., it., *exemplum* quo alii admonentur Eze. 5, 15.—3) *institutio, doctrina* ubi copulatur cum דַּעַת, חָכְמָה, Prov. 1, 2. 4, 13 etc. — Rad. יָסַר.

מוֹסֵרָה et מוֹסֵרוֹת n. pr. castrametationis Israël. in deserto Num. 33, 30. Deut. 10, 6.

מוֹעֵד m. suff. מוֹעֲדוֹ; pl. מוֹעֲדִים; constr. מוֹעֲדֵי; 1) *locus in quo conveniunt, congregantur* (*rendez-vous, point de ralliement*) Jos. 8, 14: 1 Sam. 20, 35* et forsan Gen. 1, 14, ubi *stata tempora, tempestas saison*) vulgò vertitur,* de templo Thren. 2, 6, it., in plur. de aliis locis Deo colendo destinatis Ps. 74, 8. — 2) *conventus, congregatio* Num. 16, 2. Jes. 33, 20. Job 30, 23. הַר מוֹעֵד *mons conventûs* Jes. 14, 13 i. e. juxta plerosque mons Sion, ubi templum Hierosol. exstructum erat, et in quo rex Babylonis sedem suam figere velit. Verùm, quoniam montem illum jam dudùm non solum in potestatem redegerat, sed et templum everterat atque combusserat; præter quàm quòd proximè sequitur: *in latere aquilonis*, cùm templi montem ab austro Jerusalem fuisse constet, quidam intelligunt *Deorum conventum* septentrionalem in summo aliquo monte sub

Digitized by Google

ipso polo arctico stellâque polari, ex mente gentium orientalium. — אֹהֶל מוֹעֵד quod LXX et Vulgat. interpretantur *tentorium testimonii*, quasi esset à rad. עוּד, vid. in אֹהֶל. — 3) *tempus statutum*, *condictum* Gen. 17, 21. Ex. 23, 15 etc. Spec. *dies festus* Lev. 23, 2. Thren. 1, 4, metonym. *victima festiva* 2 Par. 30, 22. — 4) *signum de quo conventum est* (*signal*) Jud. 20, 38.—Rad. יָעַד.

מוֹעַד m. undè pl. מוֹעָדָיו *cœtus*, *agmina* (militum) *ejus* Jes. 14, 31. Rad. יָעַד.

מוֹעֲדָה f. undè pl. מוֹעֲדוֹת *festa* 2 Par. 8, 13.—Rad. יָעַד.

מוֹעָדָה f. *condictio* Jos. 20, 9: *urbes condictionis*, *urbes perfugii*, *asyli*. —Rad. יָעַד.

מוֹעֵדֶת vid. מָעַד.

מוֹעָף m. *obscuritas*, *obscuratio* Jes. 8, 23.—Rad. עוּף.

מוֹעֵצָה f. undè pl. מוֹעֲצוֹת, suff. מוֹעֲצוֹתֵיהֶם; *consilia* Jer. 7, 24. Ps. 5, 11 etc.—Rad. יָעַץ.

מוֹעָקָה f. *onus premens* Ps. 66, 11. —Rad. עוּק.

מוֹפֵת (forsan pro מוֹפֶאת) m. suff. מוֹפְתֶיכֶם; pl. מוֹפְתִים; suff. מוֹפְתָיו; pr. *mirifica*, *prodigiosa res*, hinc 1) *prodigium*, *miraculum* Ex. 4, 21. Jer. 32, 21. Ps. 78, 43 etc. — 2) *signum*, *documentum*, *miraculosum* Deut. 13, 2. Ps. 71, 7 etc.—3) *signum rei futuræ*, *portentum*, de hominibu qui personis suis futura adumbrant et præsignant Jes. 8, 18. Eze. 12, 6 etc.—Rad. יָפָא vel יָפָה.

מוּץ, ut vicin. מָצָה, מָצַץ, *premere*, *exprimere*. Part. act. מֵץ *oppressor* Jes. 16, 4.—Indè

מוֹץ et מֹץ *gluma* Jes. 17, 13. Ps. 1, 4. Job 21, 18 etc.

מוֹצָא m. pl. constr. מוֹצָאֵי; 1) *locus undè exitur*, de portâ, scaturigine, fodinâ etc. Jes. 41, 18. Eze. 41, 11. Job 28, 2; it. *oriens* Ps. 75, 7. — 2) *exitus*, *egressus* Num. 32, 2, de solis ortu Ps. 19, 7, promulgatione edicti Dan. 9, 25.—3) metonym. *id quod egreditur*, *prodit* Ps. 65, 9 ubi verte: *Egredientes matutini et vespertini temporis jubilare facis*, et intellige astra cœli cæterasque creaturas per istas vices ordinatè alternatimque progredientes, etsi Gesenius aliter statuat; de sermone, effato Num. 30, 13. Deut. 23, 24. — 4) n. pr. viror. 1 Par. 2, 46 etc. — Rad. יָצָא.

מוֹצָאָה undè plur. מוֹצָאוֹת; suff. מוֹצָאֹתָיו; 1) *origo*, *ortus* Mich. 5, 1.—2) *latrinæ* 2 Reg. 10, 27 in Keri. — Rad. יָצָא.

מוּצָק m. constr. מְצַק; 1) *fusio*, *fusura* 1 Reg. 7, 37. — 2) metonym. *fusum opus*, *fusilis massa* 1 Reg. 7, 16. Job 38, 38. — Rad. יָצַק.

מוּצָק m. in pausâ מוֹצָק; *arctatio*, *angustia* Job 36, 16. 37, 10.— Rad. צוּק.

מוֹצָקָה f. undè pl. מוֹצָקוֹת *infundibula* Zach. 4, 2.—Rad. יָצַק.

מוּק: Hiph, הֵמִיק ut chald. et syr. in Pahel; hinc fut. pl. יָמִיקוּ *irrident*, *subsannant* Ps. 73, 8; quod contextui convenit; al. tamen collat. מָסַס, *contabescunt*.

Digitized by Google

מוֹקֵד m. pl. constr. מוֹקְדֵי ; 1) *focus* Jes. 33, 14. — 2) *materia ardens, cremia* Ps. 102, 4.—Rad. יָקַד.

מוֹקֵדָה fem. *rogus* Lev. 6, 2. — Red. יָקַד.

מוֹקֵשׁ m. pl. מוֹקְשִׁים, f. מוֹקֶשֶׁת ; *laqueus*, *tendicula* Amos 3, 5. Job 40, 24, metaph. *insidiæ* Prov. 12, 13. Ps. 18, 6 etc., it. *causa peccati, damni perniciei* Ex. 10, 7. Jes. 8, 14 etc.—Rad. יָקַשׁ.

מוֹר vid. מֹר.

מוּר ; Hiph. הֵמִיר ; infin. absol. הָמֵר, constr. הָמִיר ; fut. יָמִיר, apoc. יָמֵר ; 1) *mutavit* aliquid Lev. 27, 33 etc. seq. בְּ rei quâcum aliquid permutatur Jer. 2, 11 etc. — 2) absol. *mutavit*, *inconstans fuit* Ps. 15, 4, *mutatus est*, *periit* 46, 3. — Deriv. תְּמוּרָה.

מוֹרָא m. suff. מוֹרָאִי, מוֹרַאֲכֶם ; plur. מוֹרָאִים ; 1) *timor*, *reverentia* Gen. 9, 2. Mal. 1, 6.—2) *objectum timoris*, *reverentiæ* Jes. 8, 12. Ps. 76, 12, hinc *factum stupendum* Deut. 26, 8. Jer, 32, 21.—Rad. יָרֵא.

מוֹרָג m. pl. מֹרָגִים, et מוֹרִיגִים ; *tribula*, antiqua *trahæ* species quâ frumenta, olim exterebantur 2 Sam. 24, 22. Jes. 41, 15. — Rad. מרג ut vicin. מָרַח, מָרַק.

מוֹרָד m. constr. מוֹרַד ; 1) *locus declivis* Jos. 7, 5. 10, 11. — 2) *declivitas*. 1 Reg. 7, 29 : *opus declivitatis, in declive descendens, deorsum pendens* (*feston*). — Rad. יָרַד.

מוֹרֶה m. pl. מוֹרִים ; pr. part. Hiph. verbi יָרָה q. v. adde 1) *docens* 2 Reg. 17, 28. Jes. 9, 14, *doctor* Jes. 30, 20, *sapientiam largiens* Job 36, 22. — 2) n. pr. viri vel loci Gen. 12, 6. Deut. 11, 30. Jud. 7, 1.

מוֹרָה m. 1) *novacula* Jud. 13, 5. 16, 17 : 1 Sam. 1, 11. — Rad. מרה* quam nonnulli conferunt cum arab. מרי *strinxit ubera* camelæ, mulgendi ergo ; sed timeo ut firmum sit etymon istud ; namque, ni fallor, arab. מרי *premendi*, *exprimendi* potiùs quàm *mulcendi*, notionem includit. Quo circà malim ego מוֹרָה conferre cum hebr. vicin. בָּרָא *cecidit, secuit.* *

מוֹרָה m. *timor* Ps. 9, 21 in Chethib, ubi Keri מוֹרָה habet. — Rad. יָרָה.

מוֹרָט m. *pernicies*, *exitium* Jes. 18, 27 : *gens perniciei* i. e. exitiosa. Vulg. *dilacerata* ; aliis est *glabra*, *depilis*, aliis *acer*, *celer*, quasi esset מֹרָט part. Puh. à rad. מָרַט pro מְמֹרָט.—Rad. יָרַט.

מוֹרִיָּה vid. מֹרִיָּה.

מוֹרָשׁ m. undè constr. מוֹרַשׁ ; pl. constr. מוֹרְשֵׁי ; *possessio* Jes. 14, 23. Obad. 17. Job 17, 11 : *possessiones cordis mei* i. e. cogitata quibus maximè delectabar. — Rad. יָרַשׁ.

מוֹרָשָׁה f. id. Ex. 6, 8 etc.

מוֹרֶשֶׁת גַּת n. pr. oppid. in vicinia urbis Gath ; undè nom. gent. מוֹרַשְׁתִּי Jer. 26, 18. Mich. 1, 1, 14.

מוּשׁ ; pret. מָשְׁתִּי, מָשׁ ; fut. יָמוּשׁ et יָמֵשׁ ; 1) *cedere*, *recedere* Num. 14, 44. Jes. 22, 25 etc. — 2) trans. *removere* Zach. 3, 9. — 3) ut מָשַׁשׁ *palpare*, *contrectare* Gen. 27, 21.

Hiph. הֵמִישׁ, undè imp. הָמִישׁ cum suff. הָמִישֵׁנִי Jud. 16, 26 in Keri ubi Chethib habet חימשני ; fut. יָמִישׁ, apoc,

Digitized by Google

יָמֵשׁ; 1) *palpavit, contrectavit* Ps. 115, 7 et Jud. 16, 26, in Keri.—2) *amovit* Mich. 2, 3, 4. — 3) sæpiùs intrans. Ex. 13, 22. Nah. 3, 2 etc.

מוֹשָׁב masc. constr. מוֹשַׁב; suff. מוֹשָׁבוֹ; plur. מוֹשָׁבִים undè constr. מוֹשְׁבֵי; pl. f. cum suff. מוֹשְׁבוֹתָם; 1) *sedes, sella* 1 Sam. 20, 18. Job 29, 7. — 2) *habitatio* Gen. 27, 39. Eze. 48, 15. Meton. *consessus* hominum Ps. 1, 1. 107, 32, *tempus habitationis* Ex. 12, 40, *incolæ* 2 Sam. 9, 12.—3) *situs* urbis 2 Reg. 2, 19. — Rad. יָשַׁב.

מוּשִׁי et מֻשִׁי n. pr. viri Ex. 6, 19 etc. Nom. patron. מוּשִׁי pro מוּשִׁיִּי, Num. 3, 33 etc.

מוֹשְׁכוֹת f. pl. vid. in מָשַׁךְ.

מוֹשָׁעוֹת f. pl. *liberationes* Ps. 68, 21. — Rad. יָשַׁע.

מוּת præt. מֵת, f. מֵתָה, 2 p. cum ה parag. מַתָּה pro מַתְּתָה, pl. מֵתוּ; part. act. מֵת, pl. מֵתִים, f. מֵתָה; inf. absol. מוֹת, constr. מוּת; imp. מָת, fut. יָמוּת, יָמֹת et יָמוֹת; pl. f. תָּמוּתֶנָה pro תָּמוּתֶינָה; 1) *mori*, de hominibus, animalibus, etiam de rebus inanim.; et tàm de morte naturali dicitur quàm de violentâ Gen. 5, 8. Ex. 21, 12. Job 14, 8. Eccl. 9, 4 etc. — 2) *interire, perire* Hos. 13, 1. Amos. 2, 2.—Part. מֵת *moriens, moriturus* Gen. 20, 3, *mortuus* (*un mot*) Num. 19, 11, 13, 16, etiam de feminâ Gen. 23, 4. Plur. מֵתִים de *idolis* oppos. Deo vivo Ps. 106, 28.

Pihl. מוֹתֵת, מֹתַתִּי pro מֹתַתִּי; part. מְמוֹתֵת; inf. et imper. מוֹתֵת; fut. יְמוֹתֵת et יְמֹתֵת; *mori fecit, interfecit* Jud. 9, 54: 2 Sam. 1, 16 etc.

Hiph. הֵמִית, 1 pers. הֲמִתִּי pro הֲמִתְּתִי; cum suff. הֲמִיתִיו, הֲמִתִּיהָ; part. מֵמִית, pl. מְמִיתִים; inf. הָמִית et הָמֵת; imper. הָמֵת undè cum suff. הֲמִיתֵנִי; fut. יָמִית, conv. וַיָּמֶת; *mori fecit, interfecit* Ex. 16, 3: 1 Sam. 17, 35. Hos. 2, 3 etc. Job 33, 22: מְמִתִים *occidentes* vel rectiùs *occidentia* i. e. generatim omnia mortifera seu lethalia.

Hoph. הוּמַת, plur. הֻמְתוּ. part. מוּמָת, pl. מְמֻתִים; fut. יוּמַת; *morte affectus est* Deut. 21, 22: 2 Reg. 11, 2 etc. — Deriv. מָמֹת, תְּמוּתָה et מָוֶת cum ה parag. מָוְתָה; constr. מוֹת; suff. מוֹתוֹ; pl. constr. מוֹתֵי; 1) *mors* Deut. 19, 6 etc. *Filius mortis, vir mortis* i. e. reus mortis. — 2) *locus, sedes mortuorum* Ps. 9, 14. Job 28, 22. Prov. 7. 27. — 3) *pestis* Jer. 15, 2. 18, 21. 43, 11. Job 27, 15.—4) *pernicies, plaga lethalis* Ex. 10, 17. Jes. 25, 8 etc.

מוֹתָר m. constr. מוֹתַר; 1) *abundantia* Prov. 14, 13. 21, 5.—2) *præstantia* Eccl. 3, 19. — Rad. יָתַר.

מִזְבֵּחַ m. cum ה parag. מִזְבֵּחָה; constr. מִזְבַּח; suff. מִזְבְּחִי, מִזְבַּחֲךָ, in pausâ מִזְבְּחֶךָ; pl. מִזְבְּחוֹת; suff. מִזְבְּחוֹתָם 2 Par. 34, 5 in Keri, ubi Chethib habet מִזְבְּחוֹתִים, quasi à sing. מִזְבְּחוֹת; *locus in quo sacrificatur, altare* Gen. 8, 20. Jud. 6, 32 etc.—Rad. זָבַח.

מֶזֶג m. *mixtio, potus mixtus* Cant. 7, 2.—Rad מזג ut vicin. מָסַךְ.

מָזֶה m. *exhaustus;* plur. constr. מִזֵּי Deut. 32, 24.—Rad. מזה ferè ut vicin. מָצָה.

Digitized by Google

מִזָּה n. pr. viri Gen. 36 13,.

מְזָוִים m. pl. *cellæ, promptuaria;* suff. מְזָוֵינוּ Ps. 144, 13. — Rad. זוה forsan ut arab. זוי *celavit, abdidit.*

מְזוּזָה f. constr. מְזוּזַת; pl. מְזוּזוֹת et מְזוּזֹת; *postis* in quo cardines *moventur* Ex. 12, 7. Eze. 43, 8 etc. — Rad. זוז in chald. *motitare se.*

מָזוֹן m. *esca, cibus* Gen. 45, 23: 2 Par. 11, 23.—Rad. זון.

מָזוֹר m. suff. מְזוֹרוֹ; 1) *compressio,* hinc *sanatio* vulneris Jer. 30, 13. Hos. 5, 13.—Rad. זור.

מָזוֹר m. *insidiæ* Obad. 7.—*Quoad etymon., al. referunt ad rad. מזר in syr. *extensus fuit,* ità ut sit מָזוֹר pr. *tendicula*, al. ad זור *deflectere*, et pr. valeat *mendacium*, hinc *fraudes, insidiæ;* quæ omnia, cùm longiùs sint petita, malumus conferre rad. זור à quâ dimanat מָזוֹר, cum vicin. תור et maximè cum שור *speculari, observare insidiosè, insidiari.**

מֵזַח m. *cingulum, zona,* trop. Jes. 23, 10: Ps. 109, 19. —* Rad. מזח cujus signif. prorsùs ignota, nisi conferas vicin. מָתַח *extendit.**

מִזִּיחַ m. id. Job 12, 21.

מַזָּלוֹת f. pl. forsan *signum zodiaci*, al. *planetæ* 2 Reg. 23, 5.—Etymon prorsùs ignotum, etsi forma raducem נָזַל expostulet.

מַזְלֵג m. *fuscina* 1 Sam. 2, 13, 14, — Rad. זלג forsan ut vicin. arab. דלג *hausit.*

מִזְלָגָה f. undè מִזְלָגוֹת, cum suff. מִזְלָגָתָיו; id. Ex. 27, 3. Num. 4, 14 etc.

מִזְמָה fem. cum ה parag. מִזְמָתָה, suff. מִזְמָתוֹ; pl. מִזְמוֹת; cum suff. מִזְמוֹתָיו; 1) *consilium* Job 42, 2, imprimis malum Jer. 23, 20. Ps. 10, 2 etc., it. *cogitatio* Ps. 10, 4. — 2) *solertia, versutia* Prov. 1, 4. 3, 21, et *machinatio, malitia,* hinc cum אִישׁ vel בַּעַל, *machinator, fraudulentus* Prov. 12, 2 etc.—3) *scelus* Ps. 139, 20. Job 21, 27.—Rad. זָמַם.

מִזְמוֹר m. *carmen*, pr. *incisum* (conf. זְמֹרָה), in titulis Psalmorum tantùm occurrit —Rad. זָמַר.

מִזַּמֶּרֶת f. undè pl. מִזַּמֵּרוֹת forsan *incisoria, emunctoria,* quibus ellychinia igne usta præscindebantur 1 Reg. 7, 50 etc. Al. *psalteria* instr. musica, et ità Vulgat. in Jer. 52, 18, quæ tamen alibi *fuscinulas* vertit. — Rad. זָמַר.

מַזְמֵרָה f. undè pl. מַזְמֵרוֹת, cum suff. מַזְמֵרוֹתֵיכֶם; *falces putatoriæ* Jes. 2, 4. Joël 4, 10.—Rad. זָמַר.

מִזְעָר m. *paucitas* Jes. 24, 6, *paululum temporis, paulisper* 10, 25. 29, 17.—Rad. זער ferè ut vicin. צָעַר.

מִזֶּרֶה m. *ventilabrum* Jes. 30, 24. Jer. 15, 7.—Rad. זָרָה.

מַזָּרוֹת f. pl. forsan *signa zodiaci* ut מַזָּלוֹת (permutatis inter se ר et ל) Job 38, 32. Vulgat. *lucifer;* sed aliis est *corona borealis*, collat. נֵזֶר. — Rad. נָזַר.

מְזָרִים m. pl. pr. part. Pih. rad. זָרָה, *dispergentes*, hinc forsan *venti boreales*, qui suo flatu nubes dispergendo, cœlum serenant Job 37, 9. Vulgat. *Arcturus.*

מִזְרָח masc. cum ה locali מִזְרָחָה, constr. מִזְרַח et simul cum ה locali מִזְרָחָה; *plaga cœli, ubi sol oritur, oriens* Ex. 27, 13. Ps. 103, 12 etc. — Rad. זָרַח.

Digitized by Google

מִזְרָע m. *locus consitus*, *sementis;* constr. מִזְרַע Jes. 19, 7.—Rad. זָרַע.

מִזְרָק m. pl. מִזְרָקִים, constr. מִזְרָקֵי; pl. f. מִזְרָקוֹת; cum suff. מִזְרָקָיו; *vas ex quo spargitur*, *effunditur*, *patera*, *crater* Ex. 38, 3. Num. 7, 13. Amos 6, 6 etc.—Rad. זָרַק.

מַח m. undè pl. מֵחִים 1) *pingues*, *obesi* Ps. 66, 15.—2) *divites* Jes. 5, 17.— Rad. seq.

מֹחַ m. *medulla* Job 21, 24. — Indè verb. denom. מָחָה.

מְחָא ut in chald. et syr. *feriit*, *percussit;* fut. pl. יִמְחָאוּ־כַף *manum complodunt* exultantes Jes. 55, 12. Ps. 98, 8.

Pih. inf. cum suff. מַחֲאָךְ יָד *plaudere te manum* Ex. 25, 6.

מַחֲבֵא m. *latibulum* Jes. 32, 2.— Rad. חָבָא.

מַחֲבֹאִים m. pl. id. 1 Sam. 23, 23.

מַחְבֶּרֶת f. suff. מַחְבַּרְתּוֹ; *locus ubi* res cum alterâ *conjungitur* Ex. 26, 4. 28, 27 etc.—Rad. חָבַר.

מְחַבְּרוֹת f. pl. *commissuræ* 1 Par. 22, 3 etc.—Rad. חָבַר.

מַחֲבַת f. (pro מַחֲבָתָת) *sartago*, *frixorium* Lev. 2, 5. Eze. 4, 3 etc. — Rad. חבת vid. in חֲבָתִים.

מַחֲגֹרֶת f. *cinctura* Jes. 3, 24. — Rad. חָגַר.

מָחָה; part. act. מֹחֶה; inf. absol. מָחֹה, constr. מְחוֹת; imp. מְחֵה; fut. יִמְחֶה; 1) pr. *abstersit*, *detersit* Num. 5, 23: 2 Reg. 21, 13 etc., hinc *delevit*, homines Gen. 6, 7, nomen, memoriam Ex. 17, 14. Deut. 9, 14, peccata Jes. 43, 25. Ps. 51, 3. — 2) pr. forsan ut vicin. מָחָא *feriit*, hinc *attigit*, *pertinuit ad*, sensu geograph. Num. 34, 11.

Niph. נִמְחָה; fut. יִמָּחֶה, apoc. יִמַּח pro יִמָּחֶה; *deletus est* Deut. 25, 6. Ps. 109, 13 etc.

Puh. denom. à מֹחַ *medullatus est;* hinc part. pl. מְמֻחִים *medullati*, *ex osse medulloso deprompti* i. e. nobillissimi Jes. 25, 6.

Hiph. infin. הַמְחוֹת, undè cum ל præf. לַמְחוֹת; fut. apoc. 2 pers. תֶּמַח, cum ו parag. תֶּמְחִי; *delevit*, *perdidit* Jer. 18, 23. Prov. 31, 3. Neh. 13, 14. — Deriv. מְחִי.

מְחוּגָה f. *circinus* Jes. 44, 13. — Rad. חוּג.

מָחוֹז m. *portus;* constr. מְחוֹז Ps. 107, 30; ità veter. interpr., nonnullis est *ora maritima*, *littus*, sed absque ullo fundamento. — Etymon latet.

מְחוּיָאֵל et מְחִיָּאֵל n. pr. viri Gen. 4, 18.

מַחֲוִים Nom. gent. 1 Par. 11, 46.

מָחוֹל m. suff. מְחוֹלֵנוּ; 1) *tripudium*, *chorea* Ps. 30, 12 etc. — 2) n. pr. viri 1 Reg. 5, 11. — Rad. חוּל.

מַחֲזֶה m. constr. מַחֲזֵה; *visio* Gen. 15, 1 etc. — Rad. חָזָה.

מֶחֱזָה f. *fenestra* 1 Reg. 7, 4, 5.— Rad. חָזָה.

מַחֲזִיאוֹת n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

מָחוֹלָה f. constr. מְחוֹלוֹת; *tripudium*, *chorea* Ex. 15, 20. Cant. 7, 1 etc. — Rad. חוּל.

מְחִי m. *percussio*, undè מְחִי קְבָלוֹ *aries*, machina bellica ad evertendos muros, pr. *percussio rei oppositæ suæ* Eze. 26, 9. — Rad. מָחָה.

מְחִידָה n. pr. viri Esr. 2, 52.

Digitized by Google

מְחִיָּה f. cum suff. in pausâ מְחִיָּתְךָ; 1) *victus, commeatus* Jud. 6, 4.—2) *vitæ conservatio* Gen. 45, 5. Esr. 9, 8, 9: 2 Par. 14, 12. — Rad. חָיָה.

מִחְיָה f. pr. *plaga*, hinc *signum*, *nota*, *indicium*; constr. מִחְיַת Lev. 13, 10, 24. — Rad. מָחָה.

מְחִיר m. pl. cum suff. מְחִירֵיהֶם; 1) *pretium* quo merces venduntur 2 Sam. 24, 24. Jes. 45, 13 etc.—2) *premium laboris* Deut. 23, 19. Mich. 3, 11. -3) n. pr. viri 1 Par. 4, 11.-Rad. מָהַר.

מַחֲלֶה m. undè constr. מַחֲלֵה; suff. מַחֲלֵהוּ; *morbus* Prov. 18, 24: 2 Par. 21, 15. — Rad. חָלָה.

מַחְלָה n. pr. viri aut viror. Num. 26, 37: 1 Par. 7, 18 etc.

מַחֲלָה f. *morbus* Ex. 15, 26 etc. — Rad. חָלָה.

מַחְלוֹן n. pr. viri Ruth 1, 2, 4.

מַחְלִי n. pr. viror. Ex. 6, 19 etc.

מְחִלָּה f. undè pl. מְחִלּוֹת *fossæ*, *cavernæ* Jes. 2, 19.—Rad. חָלַל.

מַחֲלִיִּים m. pl. *morbi* 2 Par. 24, 25. —Rad. חָלָה.

מַחֲלָף m. undè pl. מַחֲלָפִים *cultri mactatorii* Esr. 1, 9. — Rad. חָלַף, sed etym. prorsùs ignotum.

מַחְלָפוֹת f. plur. *cincinni*; constr. מַחְלְפוֹת Jud. 16, 13, 19. — Rad. חָלַף.

מַחֲלָצוֹת f. pl. *vestes splendidæ* quæ domi exuebantur, nec nisi diebus sacris ac festis gestabantur Jes. 3, 22. Zach. 3, 4.—Rad. חָלַץ.

מַחֲלֻקֶת fem. suff. מַחֲלֻקְתּוֹ; plur. pl. מַחְלֻקוֹת; suff. מַחְלֻקוֹתָם; 1) pr. *lævitas*, *glabrities*, hinc *evasio*, *fuga*, sed in n. pr. abiit 1 Sam. 23, 28.—2) *partitio*, *distributio*, *classis* sacerdotum levitarumque 1 Par. 27, 1: 2 Par. 8, 14 etc.—Rad. חָלַק.

מַחֲלַת m. *instrumentum musicum* quoddam, vel *canticum* Ps. 53, 1. 88, 1. — Rad. חָלָה.

מַחְלַת n. pr. feminar. Gen. 28, 9 etc.

מַחְלָתִי n. gent. 2 Sam. 21, 8.

מַחֲמָאוֹת f. pl. *lactea verba* Ps. 55, 22; ità vulgò. Pro מַחֲמָאוֹת quidam legunt מַחֲמָאָה *præ lactibus* quod respondet in seq. membro voci מִשֶּׁמֶן *præ oleo;* prætera hunc sensum reddunt Chald. interpr. et Symmach. Verùm חֶמְאָה inusit. est in plur., adde quòd verbum חָלַקוּ requirit subjectum plur.

מַחְמַד m. undè constr. מַחְמַד; pl. מַחֲמַדִּים, constr. מַחֲמַדֵּי; 1) pr. *desiderium*, indè *objectum desiderii*, *deliciæ* 1 Reg. 20, 6. Jes. 64, 10. Hos. 9, 16. — 2) *res pretiosa* Joël 4, 5: 2 Par. 36, 19, spec. *gratia*, *venustas* Cant. 5, 16.—Rad. חָמַד.

מַחֲמָדִים m. pl. *res pretiosæ*; cum suff. מַחֲמַדֶּיהָ Thren. 1, 7, et vers. 11 מַחֲמוּדֵיהֶם ubi Keri habet מַחֲמַדֵּיהֶם. — Rad. חָמַד.

מַחְמָל m. *quod desideratur*; constr. מַחְמַל Eze. 24, 21.—Rad. חָמַל.

מַחְמֶצֶת vid. in rad. חָמֵץ.

מַחֲנֶה c. constr. מַחֲנֵה, suff. מַחֲנֵהוּ; pl. מַחֲנִים, suff. מַחֲנֵיהֶם; pl. f. מַחֲנוֹת; dual. מַחֲנַיִם vid. mox infrà suo loco; 1) *castra* Ex. 16, 13. Jos. 6, 11 etc. — 2) *exercitus* Ex. 14, 24. Jud. 4, 16, *caterva* hominum Gen. 50, 9: 2 Reg. 5, 15, *ag-*

Digitized by Google

men locustarum Joël 2, 11, *grex* pecudum Gen. 33, 8.

מַחֲנֵה־דָן n. pr. loci in tribu Judâ Jud. 18, 12.

מַחֲנַיִם n. pr. oppidi trans Jordanem Jos. 13, 26: 2 Sam. 2, 8 etc.

מַחֲנָק m. *strangulatio* Job 7, 15.— Rad. חָנַק.

מַחְסֶה et מַחֲסֶה; constr. מַחְסֵה; suff. מַחְסִי, מַחֲסֵהוּ; *refugium* Jes. 25, 4. Ps. 46, 2 etc.—Rad. חָסָה.

מַחְסוֹם m. *capistrum* Ps. 39, 2.— Rad. חָסַם.

מַחְסוֹר m. suff. מַחְסֹרוֹ; pl. cum suff. מַחְסֹרֶיךָ; *egestas*, *defectus*, *inopia* Jud. 19, 20. Prov. 24, 34 etc. —Rad. חָסַר.

מַחְסֵיָה n. pr. viri Jer. 32, 12.

מָחַץ; imp. מְחַץ; fut. יִמְחַץ; 1) *agitavit*, *concussit* ut pedem in sanguine Ps. 68, 24.—2) *percussit*, *fregit* Deut. 33, 11. Hab. 3, 13. Ps. 68, 22, trop. Job 26, 12.—Indè

מַחַץ masc. *contusio*, *vulnus* Jes. 30, 26.

מַחְצֵב m. *cæsio* lapidum 2 Reg. 12, 13 etc.—Rad. חָצַב.

מֶחֱצָה f. constr. מֶחֱצַת; *dimidium* Num. 31, 36, 43.—Rad. חָצָה.

מַחֲצִית f. 1) *medium* Neh. 8, 3. — 2) *dimidium* Ex. 30, 13.—Rad. חָצָה.

מָחַק ut vicin. מָחָא, מָחָה *percussit*, *quassavit* Jud. 5, 26.

מֶחְקָר m. pr. *locus ubi perscrutantur*; hinc pl. constr. מֶחְקְרֵי־אֶרֶץ *imi terræ recessus* Ps. 95, 4.—Rad. חָקַר.

מָחָר 1) *dies crastinus* Gen. 30, 53 etc. — 2) adv. *cras* Jud. 20, 28 etc. — 3) *posthac*, *in posterum* Ex. 13, 14. Jos. 4, 6, 21.—Etymon latet.

מַחֲרָאָה f. undè pl. מַחֲרָאוֹת *latrinæ* 2 Reg. 10, 27 in Chethib. — Rad. חרא in arab. *cacavit*.

מַחֲרֵשָׁה f. undè cum suff. מַחֲרַשְׁתּוֹ; pl. מַחֲרֵשׁוֹת; *rutrum* vel *sarculum* 1 Sam. 13, 20, 21.—Rad. חָרַשׁ.

מַחֲרֵשֶׁת f. *vomer*; suff. מַחֲרַשְׁתּוֹ 1 Sam. 13, 20.—Rad. חָרַשׁ.

מָחֳרָת f. 1) adj. *crastinus* Num. 11, 32. — 2) subst. *dies crastinus* (*le lendemain*), hinc לַמָּחֳרָת *postero die*, *postridiè* Jon. 4, 7, constr. לְמָחֳרַת חֲיוֹם *postridie ejus diei* 1 Par. 29, 21; מִמָּחֳרַת *postridiè* Gen. 19, 34; עַד־מִמָּחֳרַת *usquè ad diem posterum* Lev. 23, 16. — לְמָחֳרָתָם *postridie eorum* 1 Sam. 30, 17, vel forsan termin. ם adverb. signat, ut in יוֹמָם. Conf. מָחָר.

מַחְשֹׁף m. *decorticatio* Gen. 30, 37. — Rad. חָשַׁף.

מַחֲשֶׁבֶת et מַחֲשֶׁבֶת fem. cum suff. מַחְשַׁבְתּוֹ; plur. מַחֲשָׁבוֹת, constr. מַחְשְׁבוֹת; 1) *meditatio*, *cogitatio* Ps. 40, 6 etc., it. *machinatio* mala Thren. 3, 60. Ps. 56, 6. — 2) meton. *opus solerter excogitatum* Ex. 31, 4. 35, 33, 35.—Rad. חָשַׁב.

מַחֲשָׁךְ m. plur. מַחֲשַׁכִּים, constr. מַחֲשַׁכֵּי; *tenebrosus*, *tenebricosus locus* Jes. 29, 15. Thren. 3, 6 etc. Ps. 88, 19: *noti mei* sunt in *tenebris* i. e. forsan recesserunt è conspectu meo; nam in præcedenti membro legitur: *elongasti à me amicum et socium*.—Rad. חָשַׁךְ.

Digitized by Google

מַחַת n. pr. viri 1 Par. 6, 20 etc.

מַחְתָּה f. suff. מַחְתָּהוּ; pl. מַחְתֹּת; 1) *prunarum receptaculum*, *batillus* Ex. 27, 3: 2 Reg. 25, 15 etc.— 2) *vas* in quo cineres et adustæ partes ellychniorum quæ emunctoriis præcisæ erant reponebantur Ex. 25, 38. 37, 23.—Rad. חִתָּה.

מִחְתָּה f. constr. מִחִתַּת; pr. *fractio*, *contritio*, 1) hinc *pernicies*, *interitus*, *ruina* Jer. 17, 17. Ps. 89, 41. Prov. 10, 14 etc. — 2) *consternatio*, *terror* Jes. 54, 14. Prov. 10. 15 etc. — Rad. חִתַּת.

מַחְתֶּרֶת f. *perfossio*, vel *instrum. quo perfoditur* Ex. 22, 1. Jer. 2, 34. LXX διόρυγμα Rad. חָתַר.

מַט vid. מַטָּה.

מַטְאֲטֵא m. *everriculum*, *scopæ* Jes. 14, 23. — Rad. טוּא.

מַטְבֵּחַ m. *mactatio*, *occisio* Jes. 14, 21. — Rad. טָבַח.

מַטֶּה m. sed f. Mich. 6, 9; constr. מַטֵּה; pl. מַטִּים; f. מַטּוֹת; 1) *ramus*, *virga* Eze. 19, 11 seq. — 2) *baculus* Ex. 4, 2. Num. 20, 9, de sceptro Ps. 110, 2, de hastâ militis 1 Sam. 14, 27. Hab. 3, 9. de baculo quo quis percutitur Jes. 9, 3. Eze. 7, 10 etc., undè trop. de pœnâ ipsâ Mich. 6, 9. — 3) *tribus* Num. 1, 4. Jos. 20. 9 etc.

מַטָּה (ex מַט, pro מַטֶּה, et ה locali) pr. *inclinatum*, hinc *deorsùm* Deut. 28, 43. Prov. 15, 24. — Cum præfix. לְמַטָּה *deorsùm* Jer. 31, 37. Eccl. 3, 21, *infrà* 2 Reg, 19, 30: 1 Par. 27, 23; מִלְּמַטָּה *ab inferiori parte*, *infernè* Ex. 26, 24 etc.

מִטָּה f. suff. מִטָּתוֹ; pl. מִטּוֹת; 1) *lectus* (*lit*) Gen. 47, 31. Eze. 23, 41. Amos 3, 12. — 2) *lectica*, *sella gestatoria* Cant. 3, 7.—3) *feretrum* 2 Sam. 3, 31. — Rad. נָטָה.

מִטָּה et מִטּוֹת, vid. in נָטָה.

מַטְוֶה m. *netum* Ex. 35, 25. — Rad. טָוָה.

מֵטִיל m. *vectis* ferreus forsan *cusus* Job 40, 18.—Rad. מטל in arab. *cudit* maximè ferrum.

מַטְמוֹן m. pl. מַטְמוֹנִים et מַטְמֹנִים; constr. מַטְמֹנֵי; 1) pr. *locus*, *ubi* aliquid *absconditum*, *reconditum est*, spec. *cella subterranea* frugibus asservandis Jer. 41, 8. — 2) *thesaurus*, *in terrâ defossus* Jes. 45, 3. Job 3, 21. Prov. 2, 4, et in genere *thesaurus* Gen. 43, 23. — Rad. טָמַן.

מַטָּע m. constr. מַטַּע; pl. constr. מַטְּעֵי; *plantarium* (*pépinière*) Jes. 61, 3. Eze. 17, 7. Mich. 1, 6 etc. — Rad. נָטַע.

מַטְעַמִּים m. pl. et f. מַטְעַמּוֹת; *cupediæ*, *cibi sapidi*, *delicati* Gen. 27, 4. Prov. 23, 3, 6. — Rad. טַעַם.

מִטְפַּחַת f. pl. מִטְפָּחוֹת; Ruth 3, 15. Jes. 3, 2. Vulgat. *pallium*, Schrœder (De vest. mul. Hebr.) *tunica exterior*, et hinc laxior et longior, manicata tamen et zonâ cingenda, ac sub pallio induenda. — Rad. טָפַח.

מָטָר m. constr. מְטַר; pl. מְטָרוֹת, undè constr. מִטְרוֹת *pluvia* Ex. 9, 33. Job 37, 6 etc. — Indè verbum denom. seq.

Niph. נִמְטַר, undè fut. יִמָּטֵר *pluviâ irrigabitur* Amos 4, 7.

Hiph. הִמְטִיר; part. מַמְטִיר; inf. הַמְטִיר; fut. יַמְטִיר, apoc. יַמְטֵר; *pluviam demisit* Gen. 2, 5. Jes. 5, 6.

Digitized by Google

it. grandinem, fulgura etc. Ex. 9, 18. Ps. 11, 6 etc.; trop. iram Job 20, 23.

מַטְרֵד n. pr. mul. Gen. 36, 39.

מַטָּרָא Thren. 3, 12, alibi מַטָּרָה f. 1) *custodia*, *carcer* Jer. 32, 2. i Neh. 3, 25 etc. — 2) *scopus* 1 Sam. 20, 20. Job 16, 12. Thren. 3, 12.— Rad. נָטַר.

מַטְרִי n. pr. viri 1 Sam. 10, 21.

מַי (pro מַיְא, ut גַּי pro גַּיְא) m. undè pl. m. מַיִם, in pausâ מָיִם, constr. מֵי et מֵימֵי; cum suff. מֵימֶיךָ, מֵימָיו, מֵימֵיהֶם; cum ה locali מַיְמָה; *aqua*, *aquæ* Gen. 1, 2. Ex. 2, 10 etc. Passim, sequente nom. geograph., de fonte, rivo, torrente, vel palude intelligitur Jos. 15, 7. Jud. 5, 19. Jer. 48, 34 etc.—Poët. adumbrat abundantiam Jes. 11, 9. Hab. 2, 14 etc., calamitates summas aut pericula extrema Ps. 18, 17. Job 27, 20 De *semine genitali* dicitur Num. 24, 7. Jes. 48, 1. Ps. 68, 27. — Constr. pl. מֵי præmissum aliis vocabulis abit in nom. propria, ut מֵי־זָהָב n. pr. viri Gen. 36, 39. מֵי־הַיַּרְקוֹן n. pr. oppidi vel lacûs in tribu Dan. Jos. 19, 46, מֵי־נֶפְתּוֹחַ n. pr. fontis in tribu Judâ Jos. 15, 9. 18, 15.

מִי pron. pers. 1) interrog. de personis *quis? quæ?* Gen. 24, 65. Ruth. 3, 9, *qui?* ubi de plurib. interrogatur Gen. 33, 5. Jes. 60, 8. Ubi verò ad res referri videtur, reapsè de personis intelligi debet, ut Gen. 33, 8. Jud. 9, 28. 13. 17 etc.—2) absque interrog. *qui* Gen. 43, 22, *quicumque*, *quisquis* Ex. 24, 14. Jud. 7, 3 etc.

מִידָד n. pr. viri Num. 11, 26.

מֵידְבָא n. pr. oppidi in tribu Ruben Num. 21, 30. Jes. 13, 9.

מֵיטָב m. undè constr. מֵיטַב; *locus optimus* Gen. 47, 6. Ex. 22, 4, t. *optima pars* rei 1 Sam. 15, 9, 15. — Rad. יָטַב.

מִיכָא n. pr. viri Neh. 11, 17.

מִיכָאֵל n. pr. 1) archangeli Dan. 10, 13, 21. — 2) viror. Num. 13, 13 etc.

מִיכָה n. pr. viror. Mich. 1, 1 etc.

מִיכָיָה n. pr. viror. Neh. 12, 35, etc.

מִיכָיָהוּ n. pr. viri 2 Par. 17, 7, mul. 13, 2.

מִיכָיְהוּ n. pr. viror. Jud. 17, 1 etc.

מִיכָל m. undè constr. מִיכַל הַמַּיִם, *paucitas aquæ*, *rivus exiguus* 2 Sam. 17, 20. — Rad. מכל forsan ut arab. מַכַל *parùm aquæ continuit* puteus.

מִיכַל n. pr. mul. 1 Sam. 14, 49.

מַיִם *aquæ* vid. מַי

מִימִין et מִנְיָמִין n. pr. viror. Esr. 10, 25: 1 Par. 24, 9 etc.

מִין m. ubique occurrit cum præf. לְ et suff. לְמִינוֹ, לְמִינֵהוּ, לְמִינָהּ; pl. לְמִינֵהֶם;* vulgò vertitur: *secundùm speciem suam*, *species suas*, sed multò rectiùs, ni fallor: *cum simili suo* i. e. ubi agitur de arbore frugiferâ (Gen. 1, 11 etc.): *cum aliis arboribus ejus similitudinis, ejusdem formæ*, sed non frugiferis; it. ubi de animale (Gen. 1, 21. Lev. 11, 15 etc.) *cum* alio *animali ejusdem formæ, cum feminâ suâ*. Vid. quæ animadvertiùm in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., t. 1, Genèse, pag. 9 — 11, tùm in *Introd. hist. et*

Digitized by Google

crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test., t. II, ARCHEOL.-BIBL., pag. 128. Prætereà Gen. 7, 16, cùm Moses rem per partes in vers. 14 enarratam, summatim resumit, in locum vocabulorum לְמִינָהּ, לְמִינֵהוּ, restituit voces זָכָר וּנְקֵבָה *masculus et femina.* —Rad. מִין, conf. תְּמוּנָה.*

מֵינֶקֶת f. vid. in rad. יָנַק.

מִיסַךְ m. 2 Reg. 16, 18 in Chethib, ubi Keri habet מוּסַךְ q. v.

מֵיפַעַת et מֵפַעַת n. pr. oppidi in tribu Ruben Jos. 13, 18. 21, 37, pro quo Jer. 48, 21 Chethib מוּפַעַת habet.

מִיץ m. *pressio*, *compressio* Prov. 30, 33.—Rad. מוּץ.

מֵישָׂא n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

מִישָׁאֵל n. pr. viror. Ex. 6, 2 etc.

מִישׁוֹר m. 1) *locus planus*, *planities* Deut. 3, 10. Jes. 40, 4 etc.—2) *rectitudo*, *justitia* Jes. 11, 4. Ps. 45, 7, *justè* 67, 5.—Rad. יָשַׁר.

מֵישַׁע n. pr. viri 2 Reg. 3, 4.

מֵישָׁע u. pr. viri 1 Par. 2, 42.

מֵישָׁר m. undè plur. מֵישָׁרִים et מְשָׁרִים; pr. 1) *rectitudo viæ* Prov. 23, 31. Cant. 7, 10. — 2) trop. *felicitas*, *prosperitas* Jes. 26, 7, *sinceritas*, *probitas*, et adv. *sincerè* Cant. 1, 4, *justitia* Ps. 1, 3 etc., *pax*, *amicitia* Dan. 1, 6.—Rad. יָשַׁר.

מֵיתָר m. undè pl. cum suff. מֵיתָרַי; מֵיתָרֵיהֶם; *restis*, *funis* Num. 3, 37. Jer. 10, 20. — 2) *nervus* arcûs Ps. 21, 13. — Rad. יָתַר.

מַכְאוֹב et מַכְאֹב m. suff. מַכְאֹבוֹ; pl. מַכְאוֹבִים; f. מַכְאֹבוֹת; *dolor* Job 33, 19, metaph. *mæror* Ex. 3, 7 etc. — Rad. כָּאַב.

מַכְבִּיר, vid. hiph. כָּבַר.

מַכְבֵּנָה n. pr. forsan ut כַּבּוֹן q. v.

מַכְבַּנַּי n. pr. viri 1 Par. 12, 13.

מִכְבָּר masc. constr. מִכְבַּר; *cribri* quoddam genus (*grille d'autel*) Ex. 27, 4 etc. — Rad. כָּבַר.

מַכְבֵּר m. *stragula* 2 Reg. 8, 15. — Rad. כָּבַר.

מַכָּה f. constr. מַכַּת; pl. מַכּוֹת; pl. m. מַכִּים; *percussio* Deut. 25, 3: 2 Par. 2, 9, maximè de calamitatibus à Deo inflictis Lev. 26, 21. Deut. 28, 59 etc.—2) *vulnus* 1 Reg. 22, 35. Jes. 1, 6. — 3) *cædes* Jos. 10, 10. Jud. 11, 33 etc. — Rad. נָכָה.

מִכְוָה f. constr מִכְוַת; *pars adusta corporis* Lev. 13, 24, 25, 28. — Rad. כָּוָה.

מָכוֹן m. constr. מְכוֹן; pl. מְכוֹנִים; 1) *locus* Ex. 15, 17. Ps. 33, 14 etc.— 2) *basis* Ps. 89, 15 etc. — Rad. כּוּן.

מְכוֹנָה et מְכֹנָה, f. suff. f. מְכֹנָתָהּ; pl. מְכֹנוֹת; 1) *locus* Esr. 3, 3. — 2) *basis* 1 Reg. 7, 27 seq. — 3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Neh. 11, 28. — Rad. כּוּן.

מְכוֹרָה f. undè pl. cum suff. מְכֹרֹתַיִךְ *origines*, *natales tui* Eze. 16, 3. — Rad. כּוּר.

מִכּוּרָה f. undè cum suff. מְכוּרָתָם; pl. cum suff. מְכֻרוֹתַיִךְ; id. Eze. 21, 35. 29, 14.

מָכִיר n. pr. viror. Gen. 50, 23; 2 Sam. 9, 4. — Nom. patron. מָכִירִי Num. 26, 29.

מָכַךְ ut vicin. מוּךְ, מָקַק; fut. pl. יָמֹכּוּ *attenuabuntur* Ps. 106, 43.

Digitized by Google

Niph. fut. יִמַּךְ *attenuabitur, corruet* Eccl. 10, 18.

Hoph. הֻמְכוּ pro הֻמַּכוּ *attenuati sunt* i. e. *perierunt* Job 24, 24.

מִכְלָא f. pl. מִכְלָאוֹת undè constr. מִכְלָאֹת; *caula, ovile* Ps. 50, 9. 78, 70. — Rad. כָּלָא.

מִכְלָה f. 1) *caula* (à rad. כָּלָה ut כָּלָא) Hab. 3, 17. — 2) pl. constr. מִכְלוֹת זָהָב (à rad. כָּלָה) *perfectiones auri* i. e. aurum perfectissimum, purissimum 2 Par. 4, 21.

מִכְלוּל m. *perfectio.* Eze. 23, 12. 38, 4: *vestiti perfectione* i. e. perfectè, ornatissimè. — Rad. כָּלַל.

מִכְלָל m. *perfectio* constr. מִכְלַל Ps. 50, 2. — Rad. כָּלַל.

מַכֹּלֶת f. pro מַאֲכֹלֶת *cibus* 1 Reg. 5, 25 (11). — Rad. אָכַל.

מַכְמוֹר vid. מַכְמֹר.

מִכְמָנִים m. pl. *thesauri;* constr. מִכְמַנֵּי Dan. 11, 43. — Rad. כמן in syr. et arab. *abscondit.*

מִכְמָס, מִכְמָשׂ מִכְמָשׂ n. pr. oppidi in tribu Benjamin Esr. 2, 27 etc.

מִכְמָר m. *rete* venatoris Jes. 51, 20. — Rad. כָּמַר.

מַכְמֹר m. undè pl. מַכְמֹרִים.

מִכְמֶרֶת undè cum suff. מִכְמַרְתּוֹ, et מִכְמֹרֶת f. *rete* piscatoris Jes. 19, 8. Hab. 1, 15, 16. — Rad. כָּמַר.

מִכְמָשׂ, מִכְמָשׂ vid. מִכְמָס.

מִכְמְתָת n. pr. oppidi in confiniis Ephraimi et Manassis Jos. 16, 6. 17, 7.

מַכְנַדְבַּי n. pr. viri Esr. 10, 40.

מִכְנָס m. undè pl. vel dual. constr. מִכְנְסֵי *feminalia* sacerdotum Hebr. Ex. 28, 42. Eze. 44, 18 etc. — Rad. כָּנַס.

מֶכֶס m. (à rad. כָּסַס ut מֶמֶר à מָרַר) suff. מִכְסָם; pr. *numerus, supputatio,* hinc *census, tributum* Num. 31, 28. 37, 38 etc.

מִכְסָה f. undè constr. מִכְסַת; 1) *numerus* Ex. 12, 4. — 2) *pretium* emptionis Lev. 27. 23. — Rad. כָּסַס.

מִכְסֶה m. constr. מִכְסֵה; *tegumentum* Ex. 8, 13. Ex. 26, 14 etc. — Rad. כָּסָה.

מְכַסֶּה m. pl. cum suff. מְכַסֶּיךָ (pr. part. Pih. verbi כָּסָה) *tegumentum* Jes. 14, 11 etc., indè *vestimentum* Jes. 23, 18, et *omentum* intestina tegens Ex. 29, 13. Lev. 9, 19.

מַכְפֵּלָה n. pr. loci in vicinia Hebron Gen. 23, 9 etc.

מָכַר; part. act. מֹכֵר; pl. מוֹכְרִים) inf. absol. מָכוֹר. constr. מְכוֹר, cum suff. מִכְרָם, מִכְרָהּ; imp. cum ה parag. מִכְרָה, fut. יִמְכֹּר; *vendidit* (conf. vicin. מָהַר, מָחַר, מוּר) Gen. 37, 27 etc. seq. בְּ pretii Amos 2, 6. Ps. 44, 13, spec. *vendidit* filiam, i. e. *desponsavit* eam Gen. 31, 15. Ex. 21, 7, it. *tradidit* populum hostibus Deut. 32, 30. Jud. 2, 14 etc.

Niph. נִמְכַּר; part. pl. נִמְכָּרִים; inf. cum suff. הִמָּכְרוֹ; fut. יִמָּכֵר; *venditus est* Lev. 25, 34. Jes. 50, 1 etc. *vendidit se* Lev. 25, 39. 42, 47.

Hithpah. הִתְמַכֵּר; infin. cum suff. הִתְמַכֶּרְךָ; fut. יִתְמַכֵּר; *venditus est* Deut. 28, 68, *vendidit, tradidit se* 1 Reg. 21, 20 etc. — Deriv. מָכִיר, מִמְכָּר, מִמְכֶּרֶת et

מֶכֶר m. suff. מִכְרָם; 1) *res venalis* Neb. 13, 16. — 2) *pretium* venditionis Num. 20, 19.

מַכָּר m. suff. מַכָּרוֹ; pl. cum suff.

Digitized by Google

מַכָּרֶיכֶם; *notus, familiaris* 2 Reg. 12, 6, 8. — Rad. נָכַר.

מְכֵרָה masc. *fovea;* constr. מְכֵרַת Soph. 2, 9. — Rad. כָּרָה.

מְכֵרָה f. (* à rad. כָּרַר ut vicin. מְגֵרָה à radice גָּרַר) *, undè plural. מְכֵרֹתֵיהֶם *gladii eorum* Gen. 49, 5; ità forsan, quamvis alii aliter intelligant. — Rad. כָּרַר, confer. cognat. כָּרָה, כּוּר.

מִכְרִי n. pr. viri 1 Par. 11, 36.

מִכְרָתִי n. gent. 1 Par, 11, 36.

מִכְשׁוֹל m. pl. מִכְשֹׁלִים; *offendiculum* Lev. 19, 14, trop. *incitamentum* ad malum, *illecebræ*, sed servatâ haud rarò offendiculi imagine Jes. 8, 14. Jer. 6, 21. Ps. 119, 165 etc., *offensio animi, scrupulus conscientiæ* 1 Sam. 25, 31.—Rad. כָּשַׁל.

מַכְשֵׁלָה f. pl. מַכְשֵׁלוֹת; 1) *offendiculum*, trop. Soph. 1, 3. — 2) *ruina* Jes. 3, 6.—Rad. כָּשַׁל.

מִכְתָּב m. constr. מִכְתַּב; 1) *scriptura* Ex. 32, 16. Deut. 10, 4. — 2) *scriptum*, spec. *epistola* 2 Par. 21, 12, *carmen* Jes. 38, 9.—Rad. כָּתַב.

מִכְתָּה f. *fractio;* suff. מִכְתָּתוֹ Jes. 30, 14.—Rad. כָּתַת.

מִכְתָּם m. forsan ut מִכְתָּב *scriptum*, spec. *carmen;* occurrit tantùm in titulis Ps. 16, 56-60, conf. Jes. 38, 9. — Rad. כָּתַם ut vicin. כָּתַב.

מַכְתֵּשׁ m. 1) *mortarium, pila* Prov. 27, 22. — 2) *alveolus* dentium Jud. 15, 19. — 3) n. pr. vallis propè Jerusalem Soph. 1, 11.—Rad. כָּתַשׁ.

מָלָא et מָלֵא, מָלְתִּי, pl. מָלוּ; inf. constr, מְלֹאת, מְלֹאת et מְלוֹאת; fut. יִמְלָא; 1) *implevit*, *replevit*, *complevit* Gen. 1, 22. Jer. 16, 18 etc. —2) *impletus*, *plenus fuit* Jos. 3, 15, cum accus. rei, quâ quid plenum est Gen. 6, 13 sæpiùs, seq. מִן Jes. 2, 6, it. *expletus fuit* animus vindictâ sumptâ Ex. 15, 9, *completum est* temporis spatium Gen. 25, 24 etc.

Niph. נִמְלָא; fût. cum ה parag. אִמָּלְאָה; *impletus*, *plenus fuit*, cum accus. rei Gen. 6, 11. Ex. 1, 7 etc., cum מִן Eze. 32, 6, et לְ Hab. 2, 14, *expletus est* animus Eccl. 6, 7, *completum est* tempus Ex. 7, 21. Job 15, 32, sed 2 Sam. 23, 7: *impletur ferro et hastâ* i. e. armatur, instruitur.

Pih. מִלֵּא, sed Jer. 51, 34 מִלָּא; part. מְמַלֵּא, infin. מַלֵּא et מַלֹּאת; fut. יְמַלֵּא, sed Job 8, 21 יְמַלֵּה; *implevit, complevit, explevit*, cum accus. rei quâ impletur, vel dupl. acc. rei implendæ et implentis 1 Reg. 18, 35. Jer. 51, 31 etc. — *Implevit manum alicujus* i. e. ministerio consecravit eum; in manus enim eorum qui ad sacerdotium erant initiandi tradebantur, tanquàm muneris sacri signum, sacrificiorum particulæ, instrumenta et vasa sacra, conf. Ex. 28, 41. 29, 9. 32, 29; *implevit manum suam Jehovæ* scil. muneribus i. e. larga obtulit munera 1 Par. 29, 5 etc. Cum altero verbo fit adv. *plenè, fortiter*. Jer. 4, 5: *clamate et implete* i. e. *clamate fortiter*, it. *implevit post Jehovam*, *implevit ire post Jehovam* i. e. *plenè secutus est eum*, *perfectam obedientiam ipsi præstitit* Num. 14, 24. Deut. 1, 36 etc.

Puh. part. pl. מְמֻלָּאִים *impleti* scil. gemmis insertis Cant. 5, 14.

Digitized by Google

Hithp. fut. in pausâ יִתְמַלָּאוּן seq. עַל *pleno numero congregant se contra* (*me*) Job 16, 10.—Deriv. מְלֵאת, מְלוֹ, מְלוֹא, מְלוֹא, מְלוֹאִים et seq.

מָלֵא m. constr. מְלֵא, pl. מְלֵאִים, f. מְלֵאָה, constr. מְלֵאַת undè cum ' parag. מְלֵאָתִי, pl. מְלֵאוֹת; 1) *implens* cum acc. loci Jes. 6, 1. Jer. 23, 24. — 2) intrans. *plenus*, *repletus*. Gen. 23, ס: *pecunia plena* i. e. quantitate et numero integra; seq. acc. Deut. 6, 11 etc., gen. Jes. 1, 21. Jer. 6, 11. — 3) subst. *plenitudo* Ps. 73, 10. — 4) adv. *plenè* i. e. *plenâ voce* Jer. 12, 6, *pleno numero* Nah. 1, 10.

מְלֹא, מְלוֹא, et Eze. 41. 8: מְלוֹ; m. suff. מְלוֹאוֹ; 1) *plenitudo* Ex. 9, 8: 1 Reg. 17, 12 etc. — 2) *multitudo*, *turba* Gen. 48, 19. Jes. 31, 4 etc.

מְלֵאָה f. suff. מְלֵאָתְךָ; *plenitudo*, *abundantia*, spec. pars frumenti et vini quæ Deo erat offerenda Ex. 22, 28. Num. 18, 27. Deut. 22, 9.

מִלֻּאָה f. undè constr. מִלֻּאַת; pl. cum suff. מִלּוּאֹתָם; *impletio*, *insitio* gemmarum Ex. 28, 17, 20 etc.

מִלֻּאִים m. plur. et 1 Par. 29, 2 מִלּוּאִים; 1) *consecrationes* sacerdotum, pr. *impletiones* manuum (vid. Pih. verbi מִלֵּא) Ex. 29, 22. Lev. 8, 33 etc. it. meton. *sacrificium consecrationis* Lev. 7, 37. 8, 28, 31.—2) *insitiones gemmarum* Ex. 25, 7. 35, 9.

מַלְאָךְ m. constr. מַלְאַךְ, cum suff. f. et ה parag. מַלְאָכְכָה; pl. מַלְאָכִים; constr. מַלְאַכֵי; suff. מַלְאָכָיו; 1) *legatus*, *nuntius* 1 Sam. 16, 19. Job 1, 14 etc.—2) *nuntius Dei* i. e. *angelus* Gen. 21, 17. Ex. 23, 20 etc., *propheta* Hag. 1, 13. Mal. 3, 1, etiam Jes. 42, 19 de prophetis et doctoribus à Deo missis, non autem, ut vult Gesenius, de Israële intelligend. est, tandem sacerdos Eccl. 5, 5. — Rad. לאך forsan ut vicin. הָלַךְ, יָלַךְ; præterea arab. in 4ª conjug. et æthiop. *misit*, *legavit*, et æthiop. in 5ª conj. *famulatus est*, *ministravit*.

מְלָאכָה et מְלֶאכֶת fem. constr. מְלֶאכֶת et מְלֶכֶת; suff. מְלַאכְתּוֹ; pl. מְלָאכוֹת undè constr. מַלְאֲכוֹת; suff. מַלְאֲכוֹתֶיךָ; 1) pr. forsan *ministerium* (vid. rad. ad מַלְאָךְ), hinc *opus* Gen. 31, 11. Ex. 20. 9 etc. — 2) *res* alicujus *opere et labore* acquisita, *opes* Ex. 22, 7, 10, spec. *pecudes* Gen. 33, 14: 1 Sam. 15, 9.

מַלְאָכוּת fem. (à מַלְאָךְ) *legatio*; constr. מַלְאֲכוּת Hag. 1, 13.

מַלְאָכִי n. pr. prophetæ Mal. 1, 1.

מְלֵאת f. forsan *locus plenitudinis*, *omnibus bonis abundans* Cant. 5, 12, ità ut particip. præcedens יֹשְׁבוֹת *sedentes* referendum sit ad יוֹנִים *columbas*, non autem ad עֵינָיו *oculos ejus*. — Rad. מָלֵא.

מַלְבּוּשׁ m. suff. f. מַלְבּוּשְׁךָ; pl. cum suff. מַלְבּוּשֵׁיהֶם et מַלְבְּשֵׁיהֶם; *indumentum*, *vestis* 1 Reg. 10, 5. Jes. 63, 3 etc. — Rad. לָבַשׁ.

מַלְבֵּן m. (denom. à לְבֵנָה) *fornax lateraria* Jer. 43, 9. Nah. 3, 14.

מִלָּה f. suff. מִלָּתִי; pl. מִלִּים et מִלִּין; suff. מִלֶּיךָ; 1) *verbum*, *sermo*, poët. 2 Sam. 23, 2. Ps. 19, 5 etc., meton. *objectum sermonis*, spec. irrisorii *dicterium* Job 30, 9. — 2) *res* (conf. דָּבָר) Job 32, 11.—Rad. מָלַל.

מְלוֹ, מְלוֹא, vid. מְלֹא.

Digitized by Google

מְלוֹא m. *vallum* vel *castellum cum vallo* terrâ lapidibusque *aggesto et oppleto* (coll. Chald. מְלֵיתָא). Spec. pars. arcis Jerusalem 2 Sam. 5, 9: 1 Reg. 9, 15 etc., quæ forsan בֵּית מִלּוֹא dicitur 2 Reg. 12, 21; sed Jud. 9, 6, 20 מִלּוֹא castellum est Sichemi et בֵּית מִלּוֹא incolæ ejus.

מְלוּאִים, vid. מְלָאִים.

מַלּוּחַ m. (denom. à מֶלַח) *halimus atriplex* (Linæi (*arroche*) planta salsuginosa, cujus folia comedebant pauperes Job 30, 4.

מַלּוּךְ, מַלּוּכִי et מְלִיכוּ n. pr. viror. Esr. 10, 29 etc.

מְלוּכָה et מְלֻכָה f. *regnum*, *regia dignitas* Ps. 22, 29 etc. עָשָׂה מְלוּכָה *imperium exercuit, regnavit* 1 Reg. 21, 7.—Rad. מָלַךְ.

מַלּוּכִי vid. מַלּוּךְ.

מָלוֹן m. constr. מְלוֹן; *locus ubi pernoctatur*, *diversorium*, *hospitium* Gen. 42, 27. Jes. 10, 29 etc.—Rad. לוּן.

מְלוּנָה f. *tuguriolum* in quo pernoctat horti custos Jes. 1, 8, it. *lectus pensilis*, ex arboribus suspensus Jes. 24, 20.—Rad. לוּן.

מָלַח; 1) *evanuit* ut fumus (vid. Niph.) sed, quidquid dicant nonnulli, silente etymologiâ. — 2) ut vicin. פָּלַח *fidit*, *dissecuit*, undè מְלָחִים.— 3) denom. à מֶלַח undè fut. תִּמְלַח *sale asperges* Lev. 2, 13.

Niph. נִמְלַח *evanuit* ut fumus Jes. 51, 6.

Puh. part. מְמֻלָּח *salitum*, *salsum* Ex. 30, 35.

Hoph. præt. fem. חָמְלַחַתְּ, infin. חָמְלֵחַ: *sale conspersus*, vel *aquâ salsâ lotus est* infans recens natus Eze. 16, 4.

מֶלַח m. Gen. 19, 26 etc. *mare salis* i. e. mortuum seu lacus Asphaltites Gen. 14, 3 etc. *Fœdus salis* i. e. perpetuum, incorruptibile ut sal Num. 18, 19. — Indè verbum מָלַח, מַלּוּחַ et seq.

מַלָּח m. undè plur. מַלָּחִים *nautæ* Eze. 27, 9 etc.

מְלֵחָה f. *terra salsa*, ideò *sterilis* Ps. 107, 34. Job 39, 6 etc.

מְלָחִים m. pl. *vestes scissæ*, *dilaceratæ* Jer. 38, 11, 12.—Rad. מָלַח.

מִלְחָמָה f. et 1 Sam. 13, 22 מִלְחֶמֶת; suff. מִלְחַמְתּוֹ; pl. מִלְחָמוֹת, constr. מִלְחֲמוֹת; 1) *bellum* Gen. 14, 2 etc., meton. *arma* Ps. 76, 4. — 2) *pugna*, *prœlium* Ex. 13, 17. Job 39, 25.— 3) *felix exitus belli*, *victoria* Eccl. 9, 11.—Rad. לָחַם.

מָלַט 1) ut vicin. פָּלַט, pr. forsan *excidit*, *elapsus est*. — 2) ut in syr. *levit*, *oblevit*. Indè

Niph. נִמְלַט; part. נִמְלָט, cum ה parag. נִמְלָטָה; inf. et imp. הִמָּלֵט; fut. יִמָּלֵט; 1) *eripuit se*, *evasit* Gen. 19, 19. Prov. 11, 21 etc., rarò *liberatus est* Ps. 22, 6. — 2) *festinanter discessit* 1 Sam. 20, 29.

Pih. מִלֵּט et מִלַּט; part. מְמַלֵּט; pl. מְמַלְּטִים; inf. מַלֵּט, imp. cum ה parag. מַלְּטָה; fut. יְמַלֵּט; 1) *excidere*, *elabi fecit*, *eripuit*, *liberavit* è periculo 1 Reg. 1, 12. Job 6, 23 etc. — 2) *exclusit ova*, *peperit* Jes. 34, 15.

Digitized by Google

Hiph. הִמְלִיט; 1) *eripuit* Jes. 31. 5.—2) *peperit* 66, 7.

Hithp. fut. conv. cum ה parag. וָאֶתְמַלְּטָה Job 19, 20 ubi: *evasi cum cute dentium meorum*, proverb. est, pro: tot tantisque plagis affectus sum, ut vix quidquam sani remanserit in corpore meo; pl. in pausâ יִתְמַלְּטוּ *proripiunt se, prosiliunt* Job 41, 11. — Indè

מֶלֶט m. *cœmentum* Jer. 43, 9.

מְלַטְיָה n. pr. viri Neh. 3, 7.

מְלִיכוּ vid. מָלוּךְ.

מְלִילָה f. undè pl. מְלִילוֹת *spicæ* pr. *abscissæ* Deut. 23, 26.—Rad. מָלַל.

מֵלִיץ, מְלִיצָה vid. in לוּץ.

מָלַךְ; part. act. מֹלֵךְ, f. מֹלֶכֶת; inf. absol. מָלוֹךְ, constr. מְלוֹךְ, cum suff. מָלְכוֹ; imp. מְלוֹךְ, cum Makkaph מְלָךְ־, f. מָלְכִי Jud. 9, 10 in Keri, ubi Chethib habet מָלוֹכִי; fut. יִמְלוֹךְ; 1) *rex fuit*, *regnavit* Jos. 13, 12. Ps. 47, 9 etc. — 2) *rex factus*, *regnum adeptus est* 2 Sam. 15, 10 etc.

Niph. fut. conv. וַיִּמָּלֵךְ *et consilium iniit* ex usu chald. et syr, Neh. 5, 7.

Hiph. הִמְלִיךְ; part. מַמְלִיךְ; inf. et imp. הַמְלִיךְ; fut. יַמְלִיךְ, conv. וַיַּמְלֵךְ; *regnare fecit*, *regem constituit* seq. acc. pers. 1 Reg. 15, 35 etc., ל 1 Par. 29, 22.—Hoph. הָמְלַךְ *rex constitutus est* Dan. 9, 1.—Deriv. מְלוּכָה, מַלְכָּה, מֶלֶכֶת, מַמְלָכָה, מַמְלְכוּת et

מֶלֶךְ m. suff. מַלְכִּי; pl. מְלָכִים, sed Prov. 31, 3 מְלָכִין, et 2 Sam. 11, 1 מְלָאכִים; constr. מַלְכֵי, suff. מַלְכֵינוּ, מַלְכֵיהֶם; 1) *rex* Gen. 14, 1 etc. — 2) quandoque *magistratus superior* quivis, *princeps*, *dynasta* Gen. 36, 31. Deut. 33, 5. Ps. 119, 46. *Rex regum* i. e. rex Babyloniæ Eze. 26, 7. *rex magnus* i. e. rex Assyriæ Jes. 36, 4. — 3) n. pr. viri 1 Par. 8, 35 etc.—Rad. מָלַךְ.

מֹלֶךְ ubique cum artic. הַמֹּלֶךְ it. מַלְכָּם et מַלְכָּם, *Molochus* idolum Ammonitarum probab. *Saturnus* Lev. 18, 21 etc.

מַלְכִּדָּת fem. *decipula*, *tendicula*; suff. מַלְכִּדָּתוֹ Job 18, 10. — Rad. לָכַד.

מַלְכָּה f. constr. מַלְכַּת, pl. מְלָכוֹת; *regina* 1 Reg. 10, 10. Esth. 1, 9 etc. — Rad. מָלַךְ.

מִלְכָּה n. pr. mul. Gen. 11, 29 etc.

מִלְכָּח vid. מִלּוּכָח.

מַלְכוּת fem. suff. מַלְכוּתוֹ; plur. מַלְכֻיּוֹת; 1) *regnum*, *imperium regium* Dan. 1, 1. Esth. 1, 9 etc., meton. *ornatus regius* Esth. 5, 1. — 2) *regnum* i. e. regio populusque regi parens Dan. 8, 22. 9, 1: 2 Par. 21, 17. — Rad. מָלַךְ.

מַלְכִּיאֵל n. pr. viri Gen. 46, 17. Nom. patron. מַלְכִּיאֵלִי Num. 16, 45.

מַלְכִּיָּה et מַלְכִּיָּהוּ n. pr. viror. Esr. 10, 31. Neh. 8, 4 etc.

מַלְכִּי־צֶדֶק n. pr. viri Gen. 14, 18. Ps. 110, 4.

מִלְכִּירָם n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

מַלְכִּישׁוּעַ et מַלְכִּי־שׁוּעַ n. pr. viri 1 Sam. 14, 49: 1 Par. 8, 33 et

מַלְכָּם n. pr. 1) idoli (vid. מֹלֶךְ) Jer. 49, 1, 13, sed Soph. 1, 5. Amos 1, 15 est *rex eorum*. 2) n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

מִלְכֹּם n pr. ut מֹלֶךְ, 1 Reg. 11, 5 etc.

Digitized by Google

מַלְכָּן forsan n. pr. ut מֹלֶךְ, 2 Sam. 12, 31 in Chethib, ubi Keri habet מַלְבֵּן.

מְלֶכֶת f. *regina*, undè Jer. 7, 18. 44, 17—19: *regina cœli* i. e. vel *luna* vel *Astarte* i. e. Venus planeta.

מַלְכָּת n. pr. mul. 1 Par. 7, 18.

מָלַל 1) *locutus est* poët., part. act. מוֹלֵל Prov. 6, 13.— 2) ut vicin. מוּל, נָמַל *abscissus est.*

Pih. מִלֵּל; fut. יְמַלֵּל; *elocutus est* seq. acc. aliquid Ps. 106, 2. Job 8, 2. 33, 2, it. *dixit* Gen. Gen. 21, 7. — יְמוֹלֵל vid. in מול. — Deriv. מִלָּה, מְלִילָה.

מִלַּלַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

מַלְמָד vel מַלְמֵד m. undè constr. מַלְמַד הַבָּקָר *stimulus boum* Jud. 3, 31. — Rad. לָמַד.

מָלֵץ undè Niph. pl. נִמְלָצוּ *dulcia, suavia sunt* eloquia Ps. 119, 103.

מְלִיץ m. cum art. הַמְּלִיץ forsan *promus* Dan 1, 11, 16. Conf. pers. מלשר *præfectus vini*, vel מאלשר *præfectus thesauri.*

מָלַק *ungue secuit, laceravit* (conf. vicin. פָּרַק) Lev. 1, 15. 5, 8; ità veter. interpr. nec obstat quod dicitur 5, 8: וְלֹא יַבְדִּיל; caput enim avis ungue secare poterat sacerdos, quin illud sejungeret.

מַלְקוֹחַ m. 1) *captura, præda* Num. 31, 11. Jes. 49, 24 etc. — 2) dual. מַלְקֹחַיִם *ambæ fauces* Ps. 22, 16; ità vulgò, quidam, et forsan rectiùs *utraque mandibula* quâ cibus capitur. — Rad. לָקַח.

מַלְקוֹשׁ m. *pluvia serotina* juxta annum Hebr., sed juxta nostrum *pluvia verna* quæ Martio et Aprili ante messem cadit Deut. 11, 14. Jer. 3, 3 etc. — Rad. לָקַשׁ.

מֶלְקָחַיִם m. dual. 1) *forceps* Jes. 6, 6. — 2) *emunctorium* 1 Reg. 7, 49: 2 Par. 4, 21. — Rad. לָקַח.

מַלְקָחַיִם m. *emunctorium* Ex. 25, 38. Num. 4, 9 etc. — Rad. לָקַח.

מַלְתָּחָה f. *vestiarium* 2 Reg. 10, 22. — Rad. לתח forsan ut vicin. מָתַח *extendit.*

מַלּוֹתִי n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

מַלְתָּעוֹת plur. fem. undè constr. מִלְתָּעוֹת; it. litteris transpositis, מְתַלְּעוֹת; *mordices* poët. pro *dentibus* Joël 1, 6. Ps, 58, 7 etc. — Rad. לתע ut in arab (latagh) *momordit.*

מַמְגֵרָה f. (cum Daguesch. euphon. in מ) undè pl. מַמְגֵרוֹת *loca, ædificia* in quibus sunt *granaria* seu *cellæ granariæ* Joël 1, 17. — Denom. est à מְגוּרָה q. v.

מֵמַד m. (à rad. מָדַד ut מֵסַב à סָבַב) *mensura;* pl. cum suff. מְמַדֶּיהָ Job 38, 5.

מְמוּכָן n. pr. viri Esth. 1, 14 etc.

מָמוֹת m. undè pl. מְמוֹתִים, constr. מְמוֹתֵי; 1) *mortes* Jer. 16, 4, Eze. 28, 8. — 2) *interfecti* 2 Reg. 11, 2 in Chethib, ubi in Keri מוּמָתִים. — Rad. מוּת.

מַמְזֵר m. *spurius, nothus* Deut. 23, 3, et metaph. *extraneus* Zach. 9, 6.— Rad. מזר ut נָזַר, vel זוּר.

מִמְכָּר masc. constr. מִמְכַּר; plur. מִמְכָּרִים; 1) *venditio* Lev. 25, 27, 29, 50.—2) *res vendita* Lev. 25, 25. Eze. 7, 13. — 3) *res venalis* Lev. 25, 24. Neh. 13, 20.—4) *pretium rerum venditarum.* Deut. 18, 8, ubi sensus to-

Digitized by Google

tius commatis videtur hic esse : omnes Levitæ qui Hierosolymam veniunt, ibi Deo ministrandi causâ, ex æquo participare possunt omnibus quæ ex oblationibus illis obveniunt; non autem tenentur ut alius cum alio dividat, et ea partiatur bona, quæ à majoribus tanquam propria possidet. — Rad. מָכַר.

מִמְכֶּרֶת f. *venditio* Lev. 25, 42.

מַמְלָכָה f. constr. מַמְלֶכֶת; suff. מַמְלַכְתּוֹ; plur. מַמְלָכוֹת, constr. מַמְלְכוֹת; *regnum, imperium* tùm de regiâ dignitate, tùm de regione quæ regi subditur Jos. 10, 2 : 1 Sam. 28, 17 etc. — Rad. מָלַךְ.

מַמְלְכוֹת f. undè constr. מַמְלְכוֹת; id. Jos. 13, 12. Jer. 26, 1 etc.

מִמְסָךְ masc. ut מֶזֶג, מֶסֶךְ *vinum mixtum* aromatibus Jes. 65, 11. Prov. 23, 30. — Rad. מָסַךְ.

מִמֶּן vid. מִן.

מָמֹר m. (à rad. מָרַר, ut כָּסֵס à מָכַס) *mœror* Prov. 17, 25.

מַמְרֵא n. pr. viri Gen. 14, 13 etc.

מַמְרֹרִים m. pl. (cum Daguesch. euph. in מ) *acerbitates* Job 9, 18.— Rad. מָרַר.

מִמְשָׁח m. *expansio*. Eze. 28, 14 : *Cherub extensionis* i. e. *extentus*, alis extensis. — Rad. מָשַׁח

מִמְשָׁל m. *dominatio* Dan. 11, 3, pl. מִמְשָׁלִים *dominatores* 1 Par. 26, 6. — Rad. מָשַׁל,

מַמְשָׁלָה f. constr. מַמְשֶׁלֶת; suff. מַמְשַׁלְתּוֹ; pl. constr. מַמְשְׁלוֹת, suff. מַמְשְׁלוֹתָיו; 1) *dominatus*, *dominium* Gen. 1, 16. Ps. 136, 8. — 2) *imperium*, *ditio* 2 Reg. 20, 13. — 3) *dominatores* 2 Par. 32, 9. — Rad. מָשַׁל.

מִמְשָׁק m. *locus possessus;* undè constr. מִמְשַׁק חָרוּל *locus urticis occupatus* Soph. 2, 9. — Rad. משק ut vicin. מָשַׁךְ *tenuit, occupavit.*

מַמְתַּקִּים m. pl. *dulcedines* Cant. 5, 16. Neh. 8, 10. — Rad. מָתַק.

מָן m. suff. מִנְּךָ vel מַנְּךָ; *manna*, cibus Israëlitis in deserto à Deo datus Ex. 16, 31. Neh. 9, 20 etc. — Quoad etymon, probab. מָן in sermone vulgari usurpabatur pro מָה; nam Chaldæis, à quibus Israël. originem ducunt, מָן est *quid?* Huic etymo favet, quòd, ubi cibum istum viderunt, simul exclamarunt מָן הוּא (16, 15) quod sanè *quid istud?* vertendum est, cùm statim adjiciatur *nesciebant enim quid esset illud; et Moses dixit illis: cibus est quem vobis Jehova præbet comedendum.* Tandem hunc sensum habent omnes veter. interpr. Nonnulli recentiores referunt מָן ad rad. מנן i. q. in arab. et vicin. hebr. מָנָה *partitus est impertivit*, et interpretantur *donum*, sed minus rectè.

מֵן m. *pars*, undè constr. מִן (q. v, mox infrà); suff. מֶנִּי, undè cum מִן præf. מִמֶּנִּי pr. *à parte meâ* (*de ma part*) Eze. 3, 17 etc. Plur. מִנִּים et מִנֵּי *fides, chordæ* Ps. 45, 9. 150, 4; constr. מִנֵּי *à, ab, ex*, pr. *à partibus* Jes. 30, 11. — Rad. מָנַן.

מִן et מִ, seq. guttur. מֵ rarò מִ; poët. מִנֵּי et מִנֵּי; suff. מִנִּי, in pausâ מִנִּי; מִנְּהוּ, מִנֵּהוּ, מִמֶּנִּי (vid. מֵן) מִמֶּנָּהוּ, מִמֶּנּוּ; מִמֶּךָ, מִמֶּנוּ (pro מִמֶּנְנוּ) *à nobis*, et (pro מִמֶּנְּהוּ) *ab illo*: מִמֶּנָּה,

Digitized by Google

מִמְּךָ, מִמֵּךְ, מִנְּהֶם; מֵהֵן; מִכֶּם. Innumeros ferè quibus gaudet hoc vocabulum significatus, quosque è contextu perfacilè dignoscere est, ad seq. tanquàm præcipuos, reducimus; 1) pr. *pars* alicujus rei, utpotè constr. nominis מִן, hinc præp. *partitiva, è, ex, à, ab* Ex. 18, 25. Job 5, 1 etc. — 2) notio *egrediendi, recedendi, amovendi ex* aliquâ re, *ab* aliquo loco, et translatè ad tempus, de termino à quo, *indè ab, ex, post;* hinc usurpatur special. de *materiâ ex* quâ aliquid fit, aliquis prodit, de *ortu*, de *auctore* et *causâ efficiente*, de *instrumento*, de *ratione propter* quam aliquid fit, de *lege, præcepto, ex* quo aliquid fit (conf. lat. *ex* more, *ex* lege, *ex* fœdere) Eze. 7, 27 : 2 Par. 36, 12. Ab istis signif., naturâ duce, deducuntur *procul à* Num. 15, 24. Prov. 20, 3, *absque, sine* Gen. 27, 39. Jes. 14, 19 etc., *præter, exceptò* 2 Sam. 13, 16 : 1 Par. 29, 3. — 3) sensu *comparativo* est *præ, magis quàm* Gen. 19, 9. Jud. 2, 19 etc. — 4) Infinitivo præmissum *propterea quod, quià* Deut. 7, 8, *ex quo*, de tempore 1 Par. 8, 8 etc., sed multò frequentiùs *ità ut non*, et passim ponitur pro מִהְיוֹת *ità ut non sim, sis, sit* etc. 1 Sam. 25, 23. Jes. 17, 1. Jer. 48, 2 etc.—5) semel seq. fut. conjunct. *ne* Deut. 33, 11.—Cum præf. לְמִן *indè ab* pr. ut gall. *à partir de* Ex. 9, 18. Jud. 19, 30 etc.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) ut מֵעִם pr. *à propè, è viciniâ* (*d'auprès, d'avec*), hinc simpliciter *à, ab, è, ex* Gen. 8, 8. Ps. 22, 26 etc.

מְנָאוֹת pl. à מְנָת q. v.

מַנְגִּינָה fem. *canticum* spec. irrisorium, *dicterium* Thren. 3, 63. — Rad. נָגַן.

מָנָה; part. act. מוֹנֶה; inf. constr. מְנוֹת; imp. מְנֵה; fut. יִמְנֶה; pr., ut innuit Pih., *partitus est, impertivit* (vicin. est מנח), hinc 1) *attribuit, assignavit* Jes. 65, 12.—2) *paravit, constituit* exercitum 1 Reg. 20, 25.— 3) *numeravit, supputavit* Gen. 13, 16. Jer. 33, 13 etc.

Niph. נִמְנָה; infin. הִמָּנוֹת; fut. יִמָּנֶה; *numeratus est* Gen. 13, 16. Eccl. 1, 15, seq. אֵת, *annumeratus est* Jes. 53, 12.

Pih. מִנָּה; imp. apoc. מַן pro מַנֵּה; fut. apoc. יְמַן; 1) *impertivit, assignavit* Dan. 1, 5. Job 7, 3.—2) *constituit* Jon. 2, 1. 4, 6, *jussit, fecit ut* Ps. 61, 8, seq. עַל *præfecit* Dan. 1, 11.

Puh. part. act. מְמֻנִּים *præfecti* 1 Chron. 9, 29. — Deriv. מִנִּי, מָנָת et seq.

מָנֶה m. pl. מָנִים; pr. *pars, numerus*, spec. *mina*, pondus centum siclorum, quantùm ex 1 Reg. 10, 17, collat. 2 Par. 9, 16, colligi potest. Eze. 45, 12 : *viginti sicli, quinque et viginti sicli, quindecim sicli erit vobis mina;* al. de triplici minâ, 20, 25 et 15 siclorum intelligunt, al. de unâ 60 siclorum, sed minùs rectè.

מָנָה f. constr. מְנַת; plur. מָנוֹת; suff. מָנוֹתֶיהָ; 1) *pars, portio* Ex. 29, 26. Neh. 8, 10 etc. — 2) *sors* Jer. 13, 25.

מָנֶה m. undè pl. מָנִים *partes* i. e. *vices* Gen. 31, 7, 41.

מִנְהָג m. *vectura;* constr. מִנְהַג 2 Reg. 9, 20. — Rad. נָהַג.

Digitized by Google

מְנַהֲרָה f. undè pl. מְנַהֲרוֹת forsan *loca ab aquis effossa*, al. *cavernæ* Jud. 6, 2.—Rad. נָהַר.

מָנוֹד m. *agitatio* capitis, gestas irridentium, hinc meton. *objectum irrisionis;* constr. מְנוֹד Ps. 44, 15.—Rad. נוּד.

מָנוֹחַ m. constr. מְנוֹחַ; 1) *locus quietis* Gen. 8, 9. Jes. 34, 14 etc. *Locum quietis quærere* mulieri i. e. matrimonium Ruth 3, 1. — 2) *quies* Thren. 1, 3.—3) n. pr. viri Jud. 13, 2 seq.—Rad. נוּחַ.

מָנוֹחַ m. undè pl. cum suff. chald. in pausâ מָנוֹחֵיכִי *loca quietis tuæ* Ps. 116, 7. — Rad. נוּחַ.

מְנוּחָה f. et מְנֻחָה; suff. מְנוּחָתִי; pl. מְנוּחוֹת; 1) *locus quietis* Num. 10, 33. Mich. 2, 10 etc., hinc *domicilium* Jes. 11, 10. — 2) *quies* Jer. 45, 3. Ps. 23, 2.—Rad. נוּחַ.

מָנוֹן *soboles*, (vid. נוּן et נִין) ità Hebræi interpr., undè Prov. 29, 21: *delicatè tractans servum suum à pueritiâ, posteà* servus iste *erit* (volet esse) *soboles, filius familiæ*. Vulgat. *contumax*, quasi legisset מָדוֹן *contentio, rixa,* et esset abstractum pro concreto.* Quibusdam est *beneficiorum exprobrator*, collat. arab. منّ (manna) *exprobravit benefacta;* verùm etymon istud, et contextui minùs aptum et longiùs petitum videtur. Itaque si ad arab. dialectum confugiendum sit, malim conferre منّ (mannoun) *dimissio è servitute*, totumque hemistichium exponere: *posteà erit dimissio* i. e. cogeris illum manumittere. Sed præstat Judæorum interpretatio.*

מָנוֹס et מָנוּס m. suff. מְנוּסִי; 1) *refugium* Ps. 142, 5. Job 11, 20. — 2) *fuga* Jer. 46, 5.—Rad. נוּס.

מְנוּסָה f. constr. מְנֻסַת; *fuga* Lev. 26, 36. Jes. 52, 12.—Rad. נוּס.

מָנוֹר m. *jugum* pr. *aratorium*, hinc de textorio, dicitur; constr. מְנוֹר 1 Sam. 17, 17: 2 Sam. 21, 19. — Rad. נִיר.

מְנוֹרָה fem. constr. מְנוֹרַת; plur. מְנוֹרוֹת; *vas, receptaculum lucis*, spec. *candelabrum* sacrum Ex. 25, 31: 1 Reg. 7, 49 etc.—Rad. נוּר.

מְנֻזָּרִים m.pl. (cum Daguesch euph. in נ) ut נְזִירִים *principes* Nah. 3, 17.—*Ità vulgò; Maurero (Comment. in Proph. Minores) מִ seq. Dag. est pro part. מִן *de;* undè verba מְמֻזָּרֶיךָ כָּאַרְבֶּה expedit: «*De principibus tuis* i. e. principum tuorum sunt tam multi *ut locustæ;*» quod nimis contortum videtur. Nobis verò מְנֻזָּרִים sunt, non *principes*, sed *secundi à principe*, quemadmodùm מְגֹאָל est *proximus post* גֹּאֵל. Cæterùm favet huic explanationi orationis series, cùm propheta gradatim àgat primùm de *mercatoribus* (vers. 16), tùm de *proximis à principibus*, tandem de *principibus* ipsis (סַפְּסָרֶיךָ).*—Rad. נָזַר.

מִנְחָה f. constr. מִנְחַת; suff. מִנְחָתוֹ; pl. cum suff. מִנְחֹתֵיכֶם; *donum** pr. ab inferiore superiori *adductum, oblatum* Gen. 32, 14 etc.*, hinc spec. *oblatio, sacrificium* Gen. 4, 3, 4, 5, maximè incruentum oppos. זֶבַח, Lev. 2, 1. Jer. 17, 26 etc., it. *tributum* solvendum 2 Sam. 8, 2 etc. — Rad. נָחָה, non autem מנח ut volunt, collat. arab. منح *donavit*.

Digitized by Google

מְנַחֵם n. pr. viri 2 Reg. 15, 17.

מְנַחַת n. pr. 1) viri Gen. 36, 23.— 2) loci ignoti 1 Par. 8, 6.

מְנִי m. cum artic. n. pr. idoli Jes. 65, 11; plerisque est *luna*, gr. μήνη, quæ priscis gentibus maximè Ægyptiis colebatur ut faustum sidus; al. *Venus*; conf. arab. منية (maniiath) *fatum, fortuna*.—Rad. מָנָה cui origini alluditur Jes. 65, 12.

מִנִּי 1) poët. pro מִן addito י parag. Jud. 5, 14. Jes. 46, 3. — 2) n. pr. *Armenia*, vel *Armeniæ provincia* Jer. 51, 27, et juxta quosd. Ps. 45, 9, sed vid. מִן.

מִנִּיוֹת vid. מִנָּה.

מִנִּים vid. מִן.

מִנְיָמִין vid. מִיָּמִין.

מִנִּית n. pr. oppidi in finibus Ammonitarum Jud. 11, 33. Eze. 27, 17.

מִנְלָה m. undè Job 15, 29: מִנְלָם *perfectio eorum*; ità Hebræi, Vulgat. *radix*; Schultens (Comment. in Job) *prosperitas*, collat. arab. نَيْل, نَال, مَنَال *facultates, opes*; quod contextui congruit, sed haud satis firmum est etymon. Suspicatur Gesenius, et haud malè quidem, cum uno codice reponendum מִכְלָם (à מִכְלָה i. q. מִכְלָא) *caula* et poët. *greges eorum*. —Rad. נָלָה.

מָנַע; part. act. מֹנֵעַ; imp. מְנַע; fut. יִמְנַע; 1) *inhibuit, cohibuit* Eze. 31, 15. — 2) *prohibuit, arcuit* Num. 24, 11. Prov. 1, 15. — 3) *denegavit* Gen. 30, 2. Ps. 84, 12 etc.

Niph. נִמְנַע; fut. יִמָּנַע; 1) *cohibitus, retentus est* Jer. 3, 3, *cohiberi se passus est* Num. 22, 16.—2) *ablatus, ereptus est* Job 38, 15.

מַנְעוּל m. pl. cum suff. מַנְעֻלָיו; *pessulus, sera* Neh. 3, 3. Cant. 5, 5. — Rad. נָעַל.

מְנָעֶל m. undè cum suff. in pausâ מְנַעֲלֶךָ id. Deut. 33, 25, sic vers. Arab., favet contextus; vulgò tamen *calceus*.

מַנְעַמִּים m. pl. *deliciæ, cupediæ* Ps. 141, 4. — Rad. נָעַם.

מְנַעֲנְעִים m. pl. instr. music. Vulg. *sistra* 2 Sam. 6, 5.—Rad. נוּעַ *moveri, concuti*, sic gr. σείστρον à σείω *moveo, quatio*.

מִנַּקִּית f. undè pl. מְנַקִּיּוֹת *pateræ libatoriæ* Ex. 25, 29. Num. 4, 7.—Rad. נָקָה.

מֵנֵקֶת vid. Hiph. יָנַק.

מְנַשֶּׁה n. pr. viror. Gen. 41, 51 etc. Nom. patron. מְנַשִּׁי Deut. 4, 43.

מְנָת f. pro מְנָאת; pl. מְנָאוֹת et מְנָיוֹת; *pars, portio* Neh. 12, 44, 47. Ps. 11, 6 etc. — Rad. מָנָה.

מָס m. *dissolutus* i. e. calamitatibus *confectus* Job 6, 14.—Rad. מָסַס.

מַס m. pl. מִסִּים; *tributum manibus præstandum, opera serva, angaria* Ex. 1, 11. Jos. 17, 13.—Rad. מָסַס, non autem ut vult Gesenius כָּמַס. vid. quæ dixi in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Exodus, *pag.* 6, 7.—* Adde quòd מָסַס idem valere posse quod rad. vicin. נָשָׂא à quo מַשָּׂא *portatio, onus, donum, tributum*. *

מֹסַב m. suff. מְסִבּוֹ; pl. מְסִבִּים, f. מְסִבּוֹת; 1) subst. *triclinium circulare, pulvinaria in orbem posita* more Orientalium Cant. 1, 12. — 2) adv. *circumcircà* 1 Reg. 6, 29. Job 37, 12.

Digitized by Google

— 3) præp. *circa* 2 Reg. 23, 5. — Rad. סָבַב.

מַסְגֵּר m. pr. part. Hiph. rad. סָגַר, *claudens*, hinc 1) *claustrum*, *carcer* Jes. 24, 22. Ps. 142, 8. — 2) *claustrarius*, *claustra faciens* 2 Reg. 24, 14. Jer. 24, 1 etc.

מַסְגֶּרֶת f. suff. מַסְגַּרְתּוֹ; pl. מַסְגְּרוֹת; suff. מַסְגְּרוֹתָם et מַסְגְּרֹתֵיהֶם; 1) *margo* (*rebord*) Ex. 25, 25 seq. 37, 14. —2) pl. *claustra* poët. de urbibus munitis 2 Sam. 22, 46. Mich. 7. Ps. 18, 46, —3) ornamenta in basibus lacûs ænei, forsan *scuti* formam referentia 1 Reg. 7, 28 etc.—Rad. סָגַר.

מַסַּד m. *fundamentum* ædificii 1 Reg. 7, 9. — Rad. יָסַד.

מַסְדְּרוֹן m. (denom. à סֵדֶר) *porticus*, à columnarum *ordinibus* dictus; cum ה locali מַסְדְּרוֹנָה Jud. 3, 23.

מַסָּה; ut vicin. מָסַס.

Hiph. הִמְסָה; plur. הִמְסִיו formâ chald. pro הִמְסוּ; fut. יַמְסֶה, conv. וַיֶּמֶס, cum suff. יַמְסֵם; *liquefecit*, *dissolvit*, Ps. 6, 7. 39, 12 etc.; trop. *pavorem injecit* Jos. 14, 8.

מַסָּה f. (pro מַנְסָה) constr. מַסַּת; pl. מַסּוֹת; 1) *tentatio*, *probatio*, de admirandis facinoribus quibus Deus aliquem explorat et excitat Deut. 4, 34 etc. it., *calamitas*, *tentandi* causâ divinitùs demissâ Job 9, 23 — sed 2) *tentatio Dei* i. e. questus contra Deum Ps. 95, 8, undè — 3) n. pr. loci in deserto, ubi Hebræi Jehovam tentârunt et irritaverunt Ex. 17, 7. Deut. 6, 16 etc. it., juxta quosdam, Ps. 95, 8. — Rad. נָסָה.

מִסָּה f. *donum*, *tributum*, etsi alii aliter; constr. מִסַּת Deut. 16, 10. — Rad. מָסַס de quâ adnotata vid. in מַס.

מַסְוֶה m. *velamen*, *velum* Ex. 34, 33-35. — Rad. סוּה.

מְסוּכָה f. *sepes*, *sepimentum* Mich. 7, 4.—Rad. סוּךְ ut vicin. שׂוּךְ.

מַסָּה m. *amotio*, *depulsio* 2 Reg. 11, 6.—Rad. נָסַח.

מִסְחָר m. *mercatus*; constr. מִסְחַר 1 Reg. 10, 15. — Rad. סָחַר.

מָסַךְ; inf. constr. מְסֹךְ; *miscuit* Jes. 5, 22. Ps. 102, 10 etc.—Deriv. מִמְסָךְ et

מֶסֶךְ m. *potus mixtus* Ps. 75, 9.

מָסָךְ m. constr. מָסַךְ; *tegumentum* 2 Sam. 17, 19: spec. *velum*, *aulæum* tabernaculi sacri Ex. 26, 36 etc. — Jes. 22, 8: *retegere velum Judæ* i. e. eum quasi virginem, cui velum removent viri protervi, ignominiæ exponere.—Rad. סָכַךְ.

מְסָכָה f. *operimentum*; cum suff. in pausâ מְסָכָתֵךְ Eze. 28, 13.—Rad. סָכַךְ.

מַסֵּכָה f. constr. מַסֵּכַת; pl. מַסֵּכוֹת, suff. מַסֵּכֹתָם; 1) *fusura*, *fusio* Ex. 32, 4 etc., meton. *idolum fusum* Deut. 9, 12 etc. — 2) *libatio*, hinc *fœdus* Jes 30, 1.—3) *operimentum* Jes. 25, 7.—Rad. נָסַךְ.

מִסְכֵּן m. *pauper*, *miser* Eccl. 4, 13. 9, 15.—Rad. סָכַן.

מִסְכֵּנוּת seu מִסְכֵּנֻת f. *paupertas*, *miseria* Deut. 8, 9.—Rad. סָכַן.

מִסְכְּנוֹת f. plur. per metathes. מִכְנְסוֹת *penaria* Ex. 1, 11 etc. — Rad. כָּנַס.

מַסֶּכֶת f. *stamen*, *tela textoris* Jud. 16, 13, 14.—Rad. נָסַךְ.

מְסִלָּה f. constr. מְסִלַּת; pl. מְסִלּוֹת;

Digitized by Google

1) *aggesta via*, hinc *via publica* Num. 20, 19. Jes. 40, 3 etc., trop. *vitæ ratio* Ps. 84, 6. Prov. 16, 17. — 2) *gradus*, *scala* 2 Par. 9, 11. — Rad. סָלַל.

מְסִלּוּל m. *via aggesta* i. e. publica Jes. 35, 8.— Rad. סָלַל.

מַסְמֵר m. undè plur. מַסְמְרִים, מְסִמְרִים, f. מִסְמְרוֹת *clavi* Jes. 41, 7. Jer. 10, 4 etc.—Rad. סָמַר.

מָסַס *liquefactus est*, *contabuit* (conf. vicin. מָסָה, מָאַס); infin. constr. מְסֹס Jes. 10, 18.

Niph. נָמֵס, in pausâ נָמֹס, plur. נָמַסוּ; part. נָמֵס pro נָמָס; inf. הִמֵּס; fut. יִמַּס, pl. יִמַּסוּ; 1) *liquefactus est* Ex. 16, 21. Ps. 68, 3, hyperbol. de montibus Jes. 34, 3, de vinculis quæ soluta de manibus decidunt Jud. 15, 14. — 2) *confectus est* pavore Deut. 20, 8. Jos. 2, 11 etc., dolore, mœrore Ps. 22, 15. 112, 10.

Hiph. הֲמַסּוּ *confectum* pavore *reddiderunt* Deut. 1, 28.— Deriv. מֶס, מַס, מִסָּה, תֵּמֵס.

מַסָּע m. Job 41, 18: חֲנִית מַסָּע *hasta profectionis, jaculationis, hasta missilis*, oppos. רֹמַח *hastæ* quæ manu teneb tur; ità plerique; quidam חֲנִית h bent in statu absol. et מַסָּע vertunt *telum*, *sagitta* collat. arab. مَنْزَع id. à rad. נָזַע *attraxit sagittam in arcu*.—Rad. נָסַע.

מַסָּע m. pl. מַסָּעִים; constr. מַסְעֵי; 1) forsan *lapicidina* 1 Reg. 6, 7: אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע *lapis integer* (non cæsus) *lapicidinæ* i. e. lapis qualis è lapicidinâ eruitur. Tamen Vulgat. *lapides dolati*. Syr. *advecti*. — 2) *proficisci*, *movere castra* Num. 16, 2. Deut, 10, 11, *iter* Ex. 40, 38, Num. 10, 12, 28, *statio* agminis Num. 32, 2.—Rad. נָסַע.

מִסְעָד m. *fulcrum* (*épaulement*) 1 Reg. 10, 12.—Rad. סָעַד.

מִסְפֵּד masc. constr. מִסְפַּד; suff. מִסְפְּדִי; *planctus* Gen. 5, 10. Ps. 30, 12 etc.—Rad. סָפַד.

מִסְפּוֹא m. (pro מִסְפּוּה) *pabulum* (*fourrage*) Gen. 24, 52. Jud. 19, 19 etc.—Rad. סָפָה.

מִסְפַּחַת f. * *eruptio*, *effluvium*, (differt à סַפַּחַת q. v.) Lev. 13, 6-8.* —Rad. סָפַח.

מִסְפָּחוֹת f. pl. suff. מִסְפָּחוֹתֵיכֶם; *pulvilli*, *cervicalia* Eze. 13, 18, 21. —Rad. סָפַח.

מִסְפָּר m. constr. מִסְפַּר; plur. מִסְפָּרִים undè constr. מִסְפְּרֵי; 1) *narratio* Jud. 7, 15. — 2) *numerus* Num. 1, 2 etc. Interdùm adv. *secundùm numerum*, *pro numero* Ex. 16, 16. Job 1, 5. *Homines numeri* i. e. *pauci*, qui facilè numerari possunt Gen. 34, 30. — 3) n. pr. viri Esr. 2, 2, qui etiam מִסְפֶּרֶת Neh. 7, 7.—Rad. סָפַר.

מִסַּר־ undè infin. cum Makkaph מִסַּר־; signif. incerta omninò est. Num. 31, 16: *En! istæ fuerunt filiis Israël*..... לִמְסַר־מַעַל בַּיהוָה *ad dandam*, *suppeditandam prævaricationem in Jovam*; ità communiter Hebræi interpr. ex usu chald. Vulgat. *prævaricari fecerunt* quod in idem incidit; al. ex syr. *ut auderent*, *aggrederentur defectionem*; Gesenius, etsi parùm probab. *ad deficiendum*

Digitized by Google

perfidè à Jehovâ i. q. לְמָעַל מַעַל quod in locis parall. Num. 5, 6: 2 Par. 36, 14. Eze. 14, 13; suspicans מָסַר idem valere quod מָזַר et נָזַר *separavit, separavit se.*

Niph. fut. conv. וַיִּמָּסְרוּ vulgò *traditi sunt* Num. 31, 5. Vulgat. *dederunt*, vers. arab. Saadiæ cui adstipulatur Gesenius *segregati sunt;* Onkelos et Syr. *delecti*; LXX *enumerati*, quasi legissent וַיִּסָּפְרוּ, vel ex usu Samaritanorum quibus מָסַר est ut hebr. פָּקַד.

מֶסֶרֶת f. (pro מַאֲסֶרֶת) *vinculum* Eze. 20, 27.—Rad. אָסַר.

מֹסָר m. *admonitio, castigatio* Job 33, 16.—Rad. יָסַר.

מִסְתּוֹר m. *latibulum, refugium* Jes. 4, 6.—Rad. יָסַר.

מִסְתָּר m. pl. מִסְתָּרִים; *latibulum*, spec. de loco insidiarum Jes. 45, 3. Ps. 10, 9 etc.—Rad. סָתַר.

מַעֲבֶה m. constr. מַעֲבֵה; *densitas* 1 Reg. 7, 46.—Rad. עָבָה.

מַעְבָּר m. undè constr. מַעְבַּר; 1) *locus transeundi*, de vado fluminis Gen. 32, 23, de faucibus montium 1 Sam. 13, 23.—2) *transitus* Jes. 30, 32.—Rad. עָבַר.

מַעֲבָרָה f. plur. מַעְבָּרוֹת; constr. מַעְבְּרוֹת quod etiam absol. Jos. 2, 7 quasi à sing. מַעְבֶּרֶת; *locus transeundi*, spec. *vadum* Jos. 2, 7. Jes. 16, 2, *fauces* montium Jes. 10, 29. — Rad. עָבַר.

מַעְגָּל m. et מַעֲגָל; constr. מַעְגַּל; pl. מַעְגָּלִים undè constr. מַעְגְּלֵי; suff. מַעְגָּלֶיךָ; f. מַעְגָּלָה; pl. מַעְגָּלוֹת undè cum suff. מַעְגְּלוֹתֶיךָ, מַעְגְּלוֹתָם; 1) denom. à עֲגָלָה *carrago* munimentum ex plaustris 1 Sam. 17, 20. 26, 5, 7.—2) *orbita* in quâ rotæ volvuntur Ps. 65, 12, hinc—3) *via* ipsa Ps. 140, 6. Prov. 2, 18, trop. *agendi ratio* Ps. 23, 3. Prov. 2, 9 etc.—Rad. עָגַל.

מָעַד; part. act. מוֹעֵד undè pl. constr. מוֹעֲדֵי; fut. יִמְעַד; *vacillavit, nutavit* Ps. 18, 37. Job 12, 5 etc.—Prov. 25, 19 מוּעֶדֶת aliis est pro מוֹעֶדֶת part. f. *vacillans*, al. nom. abstr. *vacillatio.*

Hiph. imp. in pausâ הַמְעַד *fac nutare* Ps. 69, 24.

מַעֲדַי n. pr. viri Esr. 10, 34.

מַעַדְיָה et מוֹעַדְיָה n. pr. viri Neh. 12, 5, 17.

מַעֲדָן (à rad. עָדַן) undè pl. מַעֲדָנִים et מַעֲדָנִים; constr. מַעֲדַנֵּי; plur. f. מַעֲדַנּוֹת; 1) *deliciæ*, *voluptas* Prov. 29, 17, hinc adv. *cum voluptate, hilari animo* 1 Sam. 15, 32.—2) *cibi delicati, cupediæ* Gen. 49, 20. Thren. 4, 5.—3) forsan *vincula*, per metathes. pro מַעֲנַדּוֹת à rad. עָנַד Job 38, 31: *vincula Pleiadum;* al. tamen *deliciæ Pleiadum* i. e. sidus Pleiadum amœnissimum. Vid. כִּימָה.

מַעְדֵּר m. *sarculum* Jes. 7, 25.—Rad. עָדַר.

מֵעֶה m. undè pl. מֵעִים, constr. מְעֵי; suff. מֵעֶיךָ, מֵעֵיהֶם; pr. *viscera*, hinc 1) *intestina* 2 Sam. 20, 8 etc.—2) *venter* Jon. 2, 1 etc., spec. *partes genitales* maris, hinc *prodire è partibus genitalibus alicujus* i. e. ab aliquo nasci Gen. 15, 4 etc., it. *uterus* Gen. 25, 33. Ruth 1, 11 etc. sed *venter*

Digitized by Google

externus Cant. 5, 14. — 3) *pectus, cor*, hinc trop. *animus intimus* Jes. 16, 11. Ps. 40, 9 etc. — Rad. מעה.

מֵעוֹת f. pl. vulgò *scrupi, lapilli;* undè Jes. 48, 19: *sicut arena semen tuum,* וְצֶאֱצָאֶי מֵעֶיךָ כְּמֵעוֹתָיו *et propagines viscerum tuorum* (prognati tui) *sicut propagines lapillorum* scil. arenæ, vel maris (vers. 18); sed Gesenius, haud ineptè, vertit: *ut propagines viscerum ejus* scil. maris, pro pleniore כְּצֶאֱצָאֵי מֵעוֹתָיו i. e. ut pisces maris in visceribus ejus orti; valente מֵעוֹת i. q. מֵעִים, sed formâ femin. translatum usum indicante.—Quoad etymon, conferunt Chald. מְעָא *nummulus, obolus*, forsan *lapillus*, et arab. מַאעִיַה (maghiyaht) sed posterius hoc *dubium conscientiæ*, non autem *lapillum* denotat.

מָעוֹג m. *placenta* 1 Reg. 17, 12, Ps. 35, 16, vid. לָעֵג. — Rad. עוג.

מָעוֹז, מָעֹז masc. cum suff. מָעֻזִּי, מָעוּזִי et מָעוּזִי, מָעֻזָּה pro מָעֻזוֹ, pl. מָעֻזִּים et מָעוּזִים; constr. מָעוּזֵי, et resoluto Daguesch in נ more chald. מָעֻזְנִים, undè cum suff. מָעֻזְנֵיהָ; 1) *locus munitus, munimentum* Jud. 6, 26. Jes. 17, 9 etc., trop. Ps. 60, 9. Prov. 10, 29. De *asylo, refugio* Jes. 25, 4, trop. Ps. 37, 39. 43, 2. — Rad. עזז.

מָעוּךְ n. pr. viri 1 Sam. 27, 2.

מָעוֹן m. constr. מְעוֹן, suff. מְעוֹנוֹ; 1) *habitatio, habitaculum* Deut. 26, 15. Ps. 26, 8, de lustro ferarum Jer. 9, 10 etc., de refugio Ps. 90, 1. — 2) n. pr. a) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 55 etc. — b) gentis arabicæ Jud. 10, 12 etc. quæ etiam מְעוּנִים 2 Par. 26, 7 et in Keri 1 Par. 4, 41 dicitur — c) n. pr. viri 1 Par. 2, 45. — Rad. עון.

מְעוֹן vid. בֵּית בַּעַל מְעוֹן.

מְעוֹנָה et מְעֹנָה f. pl. מְעוֹנוֹת; *habitatio, lustrum, asylum* Deut. 33, 27. Jer. 21, 13. Ps. 104, 22 etc. — Rad. עון.

מְעוּנִים n. pr. 1) gentis arabicæ, vid. מָעוֹן. — 2) viri Esr. 2, 50.

מְעוּנַתַי n. pr. viri 1 Par. 4, 14.

מָעוּף m. *caligo, obscuritas;* constr. מְעוּף Jes. 8, 22.—Rad. עוף.

מָעוֹר m. undè מְעוֹרֵיהֶם *pudenda eorum* Hab. 2, 15.—Rad. עור.

מָעוֹז vid. מָעוֹז.

מַעֲזִיָּה et מַעֲזִיָּהוּ n. pr. viri Neh. 10, 9.

מָעַט undè infin. constr. מְעַט et מֵעַט; fut. יִמְעַט, pl. in pausâ יִמְעָטוּ; 1) pr. forsan ut in arab. et hebr. מָרַט *glaber, nudus*, hinc *politus, acutus fuit*, undè מְעַט. — 2) *paucus fuit* Ex. 12, 4. Neh. 9, 32, *minutus, diminutus fuit* Jes. 21, 17. Ps. 107, 39. Prov. 13, 11.

Pih. מִעֵט *diminutus fuit* Eccl. 12, 3.

Hiph. הִמְעִיט; part. מַמְעִיט; fut. יַמְעִיט; 1) *paucum fecit, minuit* Lev. 25, 16 etc. — 2) *parùm fecit, parùm collegit* Ex. 16, 17, 18 etc., *pauca dedit* Ex. 30, 15. Num. 36, 8. — Deriv. seq.

מְעַט sed מְעָט 2 Par. 12, 7; 1) adj. *paulus, paucus* Num. 13, 18. 26, 54, pl. מְעַטִּים *pauci* Ps. 109, 8. Eccl. 5, 1.—2) subst. *paulum, paucitas* Gen. 18, 4 etc., hinc *homines paucitatis* i. e. pauci Deut. 26, 5 etc.— 3) adv.

Digitized by Google

parumper Ps. 8, 6, *paulisper, aliquantisper* Ps. 37, 10. Ruth. 2, 7. מְעַט מְעַט *paulatim* (*peu à peu*) Ex. 23, 30 etc. — Cum כְּ præfix. כִּמְעַט *propè, haud multùm abfuit, quin* Gen. 26, 10 etc., *citò, repentè* Ps. 2, 12 etc., *quàm paucissimè* Prov. 16, 20 etc., sed vid. quæ adnotavi suprà pag. 272 in כְּ.

מָעֻט m. undè fem. מְעֻטָה *polita, acuta*, de gladio Eze. 21, 20, conf. מָדַם vers. 15, 16.

מַעֲטֶה m. *amictus, pallium;* constr. מַעֲטֵה Jes. 61, 3. — Rad. עָטָה.

מַעֲטָפָה f. undè pl. מַעֲטָפוֹת *amicula, tunicæ superiores* et manicatæ, juxta Schrœder (De vestitu mulier. Hebr.) Jes. 3, 22. — Rad. עָטַף.

מְעִי m. (pro מַעֲוִי) ut עִי *acervus ruderum* Jes. 17, 1. — Rad. עוּה.

מַעַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

מְעִיל m. pl. מְעִילִים *pallium* Ex. 28, 31. Lev. 8, 7: 2 Sam. 13, 18 etc. — Rad. מָעַל.

מֵעִים vid. מֵעֶה:

מַעְיָן m. constr. מַעְיַן et poët. cum ו parag. מַעְיָנוֹ; suff. מַעְיָנוֹ; plur. מַעְיָנִים, constr. מַעְיְנֵי, cum suff. מַעְיְנַי pl. f. מַעְיָנוֹת, constr. מַעְיְנוֹת; denom. ab עַיִן, 1) *scaturigo* Ps. 84, 7. — 2) *fons* Gen. 7, 11. Ps. 74, 15 etc.

מֵעִינִים ut מֵעוּנִים q. v.

מָעוּךְ undè part. pass. מָעוּךְ *compressum* animal i. e. cui compressi sunt testiculi Lev. 22, 24; מְעוּכָה *compressa, impressa, infixa* in terram, de hastâ 1 Sam. 26, 7.

Pub. מֻעֲכוּ *compressa sunt* ubera Eze. 23, 3.

מַעֲכָה et מַעֲכַת n. pr. 1) *oppidi et* regionis ad radices Hermon Deut. 3, 13 etc. Nom. gent. לַעֲכָתִי Deut. 3, 14 etc. — 2) viror. et mul. Gen. 22, 24: 1 Reg. 15, 2 etc.

מָעַל; infin. absol. מָעוֹל, constr. מְעֹל, cum suff. מַעֲלָם; fut. יִמְעַל et יִמְעֹל; pl. in pausâ יִמְעָלוּ; *perfidè, fraudulenter egit* Prov, 16, 10. Neh. 1, 8 etc. seq. בְּ pers. maximè Dei, i. e. *prævaricatus est, peccavit* in Deum Deut. 32, 50 etc., seq. בְּ rei *surripuit* aliquid Jos. 7, 1: 1 Par. 2, 7. — Deriv. מְעִיל et

מַעַל m. suff. מַעֲלוֹ; *perfidia, prævaricatio* Lev. 5, 15. Job 21, 34 etc.

מַעַל m. (pro מַעֲלֶה) pr. *pars, superior*, hinc cum ה loc. מַעְלָה *sursùm* 1 Reg. 7, 31. Deut. 28, 43: *sursùm sursùm* i. e. magis magisque sursùm, it. *ulteriùs, plùs* Num. 1, 20: 1 Sam. 9, 2, *deinceps* 1 Sam. 16, 13. — Cum præf. מִמַּעַל *desuper* Jes. 45, 8, *supernè* Deut. 5, 8 etc. seq. לְ *super, supra* Gen. 22, 9. Dan. 12, 6, *juxta, prope* Jes. 6, 2; לְמַעְלָה *sursùm*, Jes. 7, 11 etc., *supra* Esr. 9, 6, *ulteriùs* 1 Par. 23, 27, seq. מִן *præter* id quod 1 par. 29, 3; מִלְּמַעְלָה *desuper, supernè* Gen. 6, 16. Ex. 25, 21 etc. — Rad. עָלָה.

מַעַל vid. עַל.

מַעַל m. *elatio, elevatio* Neh. 8, 6. — Rad. עָלָה.

מַעֲלֶה m. constr. מַעֲלֵה; pl. cum suff. מַעֲלָיו pro מַעֲלָיו; 1) *locus per quem ascenditur, ascensus* Eze. 40, 31. Neh. 12, 37. — 2) *locus editus,*

Digitized by Google

spec. *suggestus* Neh. 9, 4, *clivus*, 1 Sam. 9, 11, hinc מַעֲלֵה עַקְרַבִּים *clivus scorpionum* n. pr. loci in Palæstinâ Num. 34, 4 etc. — Rad. עָלָה.

מַעֲלָה f. pl. מַעֲלוֹת; suff. מַעֲלָתָו et מַעֲלֹתָיו; 1) *locus per quem ascenditur*, *gradus* 1 Reg. 10, 19 etc., sed 2 Reg. 20, 9. Jes. 38, 8 aliis est *gradus gnomonis*, aliis *gradus* palatii. —2) *locus editus* 1 Par. 17, 17, spec. *contignatio superior*, *conclave superius* (vel *plate-forme*) domûs apud Orientales Amos 9, 6. — 3) *ascensus*, *ascensio* i. e. profectio in regionem superiorem Esr. 7, 9, metaph. Eze. 11, 5, conf. 38, 10 formulam *ascendit ad cor*. — שִׁיר הַמַּעֲלוֹת in titulis Ps. 120-134, pr. *carmen ascensionum* vel *graduum*, hinc al. carmina quæ canebantur, cum Israëlitæ ad Hierosolymam ascenderent, nimirùm vel ad festa quotannis celebranda, vel cum è Babylonico exilio redirent; al. carmina quæ sublimi elatâque voce accinerentur; sed probabiliùs forsan conjectat Gesenius carmina hæc ità appellata fuisse propter numerum rythmumque plurimis conspicuum qui in eo cernitur quòd gradatim quasi progreditur oratio, siquidem vel postrema vel prima antecedentis sententiæ verba ab initio subsequentis repeti solent. Ejusdem generis carminibus adnumerat idem Gesenius carmen Deboræ Jud. 5, 3, 5, 6, 9, 12, 19, 20, 21, 23, 24, 27, 30. — Rad. עָלָה.

מַעְלִיל Zach. 1, 4 ut seq.

מַעַלָל m. undè pl. מַעֲלָלִים; constr. מַעַלְלֵי; suff. מַעֲלָלֶיךָ *opera*, *facinora* Jer. 7, 5. Ps. 67, 12 etc. — Rad. עָלַל.

מַעֲמָד masc. constr. מַעֲמַד; suff. מַעֲמָדְךָ, מַעֲמָדָם *statio* 1 Reg. 10, 5. Jes. 22, 19 etc. — Rad. עָמַד.

מְעֻמָּד m. vid. in Hoph. עָמַד.

מַעֲמָסָה f. *onus* Zach. 12, 3. — Rad. עָמַס.

מַעֲמַקִּים m. plur. constr. מַעֲמַקֵּי; *loca profunda* Jes. 51, 10. Ps. 69, 3 etc. — Rad. עָמַק.

מַעַן (pro מַעֲנָה) * pr. subst. *clamor* ut יַעַן, ubi vide quæ dixi de etymo; ubique cum præf. לְ, לְמַעַן *ad clamorem*, *ob clamorem*; hinc simpl. *ob*, *propter* 2 Reg. 8, 19. Ps. 6, 5 etc.; et ità cum suff. לְמַעַנִי, לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְהוּ, לְמַעַנְכֶם, *propter me*, *te* etc. Seq. verbo *eo consilio ut* Ex. 4, 5. Jer. 7, 10. Amos 2, 7 etc., pleniùs לְמַעַן אֲשֶׁר Gen. 18, 19. Jos. 3, 4 etc. — Rad. עָנָה.

מַעֲנֶה m. constr. מַעֲנֵה; * 1) pr. *clamor*, τὸ *proferre vocem*. Prov. 16, 1: *hominis est cor disponere*, *sed à Jehovâ* est *clamor* (sermo) *linguæ* i. e. forsan: homo persæpè constituit aliquid dicere, sed Jehova repentè illius mentem et linguam mutat, ità ut longè diversum proloquatur; conf. Num. 23.* — 2) generatim *dictum*, *verbum* et spec. *responsio*, *responsum* Job 32, 3. Prov. 15, 1. — 3) cum præf. לְ ut לְמַעַן *ob*, *propter* Prov. 16, 4. — Rad. עָנָה.

מַעֲנֵה f. plur. cum suff. מַעֲנֵתֵם; *sulcus* 1 Sam. 14, 14. Ps. 129, 3 in Chethib. — Etymon latet; quibusdam est pr. *locus*, *pars* terræ aratro de-

Digitized by Google

pressa et *subacta;* sed hoc longiùs petitum videtur; conf. quæ dixi in rad. עָנָה.

מְעוֹנָה f. vid. מְעוֹנָה.

מַעֲנִית f. id. Ps. 129, 3 in Keri.

מַעַץ n. pr. viri 1 Par. 2, 27.

מַעֲצֵבָה f. *dolor* Jes. 30, 11.—Rad. עָצַב.

מַעֲצָר m. *securis* Jes. 44, 12. Jer. 10, 3. — Rad. עצר in arab. *securi cecidit.*

מַעְצוֹר masc. *prohibitio*, *impedimentum* 1 Sam. 14, 6. — Rad. עָצַר.

מַעֲצָר m. *coërcitio, cohibitio* Prov. 25, 28. — Rad. עָצַר.

מַעֲקֶה m. *peribolus*, *septum tectorum* Deut. 22, 8. Plana enim erant, ut nunc sunt tecta domorum in Oriente, et nisi peribolis cincta fuissent, in iis sine periculo ambulare nemo potuisset,—Rad. עקה in arab. *retinuit. detinuit.*

מַעֲקַשִּׁים m. pl. *viæ tortuosæ* Jes. 42, 16. — Rad. עָקַשׁ

מַעַר m. (pro מַעֲרֵה) suff. מַעֲרֶךָ; pr. *locus nudus*, hinc *spatium nudum, vacuum* 1 Reg. 7, 36, it. *pars* corporis *nuda*, *pudenda* Nah. 3, 5. — Rad. עָרָה.

מַעֲרָב m. cum ה loc. מַעֲרָבָה; pl. מַעֲרָבִים; 1) *occidens*, locus, ubi sol occidit Jes. 43, 5. Ps. 75, 7 etc. — 2) *merces* Eze. 27, 9, 13 etc.—Rad. עָרַב.

מַעֲרָבָה f. *occidens* Jes. 45, 6. — Rad. עָרַב.

מַעֲרֵה m. *locus nudus, planities*; constr. מַעֲרֵה Jud. 20, 33.—Rad. עָרָה.

מְעָרָה f. constr. מְעָרַת; pl. מְעָרוֹת; *caverna*, *spelunca* Gen. 19, 30 etc., sed Jos. 13, 4 quibusdam est n. pr. loci; Vulgat. *Maara*.—Rad. עוּר.

מַעֲרוֹת f. plur. forsan *loca nuda*, *planities*, *campi* 1 Sam. 17, 23, in Chethib, ut Keri אערכות habet. — Rad. עָרָה.

מַעֲרִיץ vid. Hiph. rad. עָרַץ.

מַעֲרָךְ m. *dispositio*, *consilium;* pl. constr. מַעַרְכֵי Prov. 16, 1. — Rad. עָרַךְ.

מַעֲרָכָה f. plur. מַעֲרָכוֹת, constr. מַעַרְכוֹת; 1) *dispositio*, *instructio* Ex. 39, 37, spec. *aciei* vel ipsa *acies instructa* 1 Sam. 4, 16 etc.—2) *strues*, *ordo* Lev. 24, 6. Jud. 6, 26.—Rad. עָרַךְ.

מַעֲרֶכֶת f. 1) *strues* Lev. 24, 6 etc. — 2) *acies instructa* 1 Sam. 17, 8. — Rad. עָרַךְ.

מַעֲרֻמִּים m. pl. pr. *nuda* corporis *loca*, hinc *nudi* homines 2 Par. 28, 15.—Rad. עָרַם.

מַעֲרָצָה f. *terror*, *violentia* Jes. 10, 33.—Rad. עָרַץ.

מַעֲרַת n. pr. loci in montanis Judæ Jos. 15, 59.

מַעֲשֶׂה m. constr. מַעֲשֵׂה; suff. מַעֲשֵׂהוּ; pl. מַעֲשִׂים; constr. מַעֲשֵׂי; suff. מַעֲשַׂי; 1) *quæ quis agit*, *facit*, *negotium* (*occupation*) Gen. 47, 3. Ex. 5, 4 etc., hinc *universa agendi ratio* (*conduite*) Ex. 23, 24. Eccl. 4, 3 etc., spec. *mala agendi ratio* Job 33, 17. — 2) *factum*, *facinus* (*fait, action*) in bonam et malam partem Gen. 44, 15. Jud. 2, 10 etc. — 3) *opus* quod quis produxit (*œuvre*, *ouvrage*) Deut. 4, 28. Jes. 5, 19 etc., metaph. *fructus* rei Jes. 32, 17.,—

Digitized by Google

4) *labore partum quid*, *res*, *bona* Ex. 23, 16: 1 Sam. 25, 2. Jes. 26, 12.—Rad. עָשָׂה.

מַעֲשַׂי n. pr. viri 1 Chron. 9, 12.

מַעֲשֵׂיָה et מַעֲשֵׂיָהוּ n. pr. viror. Jer. 21, 1: 1 Par. 15, 18 etc.

מַעֲשֵׂר m. constr. מַעֲשַׂר, suff. מַעֲשֵׂרוֹ; plur. fem. מַעֲשְׂרוֹת, suff. מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם (denom. à עָשֵׂר); *decima* Gen. 14, 20 etc.

מַעֲשַׁקּוֹת f. pl. *oppressiones* Prov. 25, 16.—Rad. עָשַׁק.

מֹף Hos. 9, 6, alibi נֹף Jes. 19, 13. Jer. 2, 16, n. pr. *Memphis*, urbs Ægypti percelebris ad Nilum sita.

מִפְגָּע m. *occursus*, *impetus*, sed meton. *is in quem fit impetus* Job 7, 20.—Rad. פָּגַע.

מַפָּח masc. *exspiratio*, *exhalatio*; constr. מַפַּח Job 11, 20.—Rad. נָפַח.

מַפָּחַ m. *follis* fabrilis Jer. 6, 29. —Rad. נָפַח.

מִפִּיבֹשֶׁת et מְפִבֹשֶׁת n. pr. viror. 2 Sam. 4, 4. 21, 8.

מְפִים vid. שְׁפוּפָם.

מַפִּיץ m. *malleus* bellicus Prov. 25, 18. Rad. פוּץ.

מַפָּל m. constr. מַפַּל pl. מַפָּלִים undè constr. מַפְּלֵי; *pars decidua* frumenti, *palea* Amos 8, 6, Job 41, 15: *partes deciduæ carnis ejus* (crocodili) *cohærent* i. e. partes carnis quæ in aliis animantibus decidunt laxiores præ pinguedine, in ipso sunt firmissimæ et inter se coarctissimè connexæ. — Rad. נָפַל.

מִפְלָאָה f. undè pl. constr. מִפְלָאוֹת *mirabiliter facta* Job 37, 16. — Rad. פָּלָא.

מִפְלַגָּה f. undè pl. מִפְלַגּוֹת *classes* 2 Par. 35, 12. — Rad. פָּלַג.

מַפֵּלָה et מַפֵּלָה f. *ruina* Jes. 17, 1. 23, 13. 25, 2. — Rad. נָפַל.

מִפְלָט m. *evasio*, *effugium* Ps. 55, 9. — Rad. פָּלַט.

מִפְלֶצֶת f. suff. מִפְלַצְתּוֹ; *idolum* 1 Reg. 15, 13 etc. — Rad. פָּלַץ.

מִפְלָשׁ m. *libratio*; pl. constr. מִפְלְשֵׁי Job 37, 16.— Rad. פלש ut פָּלַס.

מַפֶּלֶת f. suff. מַפַּלְתֵּךְ, מַפַּלְתּוֹ; 1) *casus*, *ruina* Eze. 26, 15 Prov. 29, 16 etc. — 2) meton. *id quod corruit* Eze. 31, 13, hinc *cadaver* Jud. 14, 8. — Rad. נָפַל.

מִפְעָל masc. *opus*; pl. cum suff. מִפְעָלָיו Prov. 8, 22. —Rad. פָּעַל.

מִפְעָלָה f. id. pl. constr. מִפְעָלוֹת Ps. 46, 9. 66, 5.

מִפַּעַת vid. מִיפַעַת.

מַפָּץ m. *contusio*, *allisio*; suff. מַפָּצוֹ Eze. 9, 2.—Rad. נָפַץ.

מַפַּץ m. ut מֵפִיץ *malleus* Jer. 51, 20.—Rad. נָפַץ.

מִפְקָד m. constr. מִפְקַד; 1) *locus constitutus*, *destinatus* Eze. 43, 21. 2) *recensio*, *lustratio* 2 Sam. 24, 9. — 3) *mandatum* 2 Par. 31, 13.—4) שַׁעַר הַמִּפְקָד n. pr. portæ Jerusalem Neh. 3, 31.—Rad. פָּקַד.

מִפְרָץ m. *portus*; plur. cum suff. מִפְרָצָיו Jud. 5, 17.—Rad. פָּרַץ.

מַפְרֶקֶת f. *cervix*; suff. מַפְרַקְתּוֹ 1 Sam. 4, 18.—Rad. פָּרַק.

מִפְרָשׁ m. suff. f. מִפְרָשֵׁךְ; pl. constr. מִפְרְשֵׁי; 1) *expansio* Job 36, 29. — 2) *id quod expanditur*, spec. *velum* navis Eze. 27, 7.—Rad. פָּרַשׂ.

Digitized by Google

מִפְּשָׁעָה f. *pars corporis* à quâ primus motus in *gradiendo* incipit, *coxendix*, *nates* 1 Par. 19, 4, ubi per euphemismum ponitur pro שְׁתוֹת quod in loco parall. 2 Sam. 10, 4 occurrit.—Rad. פָּשַׁע.

מַפְתֵּחַ m. *clavis* Jud. 3, 25. Jes. 22, 22.—Rad. פָּתַח.

מִפְתָּח m. undè constr. מִפְתַּח שְׂפָתַי *apertio labiorum meorum* i. e. quod labia mea proferunt Prov. 8, 6.—Rad. פָּתַח.

מִפְתָּן m. constr. מִפְתַּן; *limen inferius* 1 Sam. 5, 4 etc. Etymon. prorsùs ignotum, etsi Gesenio idem sit rad. inus. פתן, quod in arab. مَتَن nempè *validus*, *firmus fuit*.

מֹץ vid. מוּץ.

מָצָא, fem. cum suff. מְצָאַתְנוּ, מְצָאַתֶם; 2 pers. f. מָצָאת; 1 מָצָאתִי et מָצָתִי; part. act. מוֹצֵא et מוֹצֶה; pl. מֹצְאִים, constr. מֹצְאֵי; f. מֹצֵאת (pro מֹצְאֶת) et מֹצֶאת, pl. מֹצָאוֹת; inf. constr. מְצֹא, cum suff. מִצְאָכֶם; imp. מְצָא, pl. f. מְצָאן; fut. יִמְצָא, cum suff. יִמְצָאֵךָ, cum נ epenth. et ה parag. יִמְצָאֶנָּה, pl. cum suff. et נ antè suff. more Syrorum יִמְצָאֻנִי, יִמְצָאוּנָה; pr. *pertigit*, *pervenit* ad aliquid, seq. עַד Job 11, 7, hinc 1) *assecutus*, *consecutus est*, *obtinuit*, sibi *comparavit*, seq. acc. Gen. 26, 12. Prov. 3, 13 etc. — 2) *invenit*, *reperit* aliquem, aliquid, seq. acc. Gen. 2, 20: 1 Sam. 29, 3 etc. — 3) *obvenit*, *accidit* alicui, seq. acc. vel לְ pers. Gen. 44, 34. Jes. 10, 10 etc. —4) *suffecit*, *sufficiens fuit* Num. 11, 22. Jud. 21, 14.

Niph. נִמְצָא, 2 p. f. נִמְצֵאת, 1 p. נִמְצָאתִי; part. נִמְצָא, pl. נִמְצָאִים Esr. 8, 25, alibi נִמְצָאִים f. נִמְצָאָה, pl. נִמְצָאוֹת; infin. הִמָּצֵא, imper. הִמָּצֵא; fut. יִמָּצֵא, plur. יִמָּצוּ quasi à מָצָה; 1) *comparatus*, *acquisitus est* Deut. 21, 17. Jos. 17, 16 etc. — 2) *inventus est* Gen. 44, 16. Ex. 22, 3 etc. Hinc *fuit*, *adfuit*, *extitit* (*se trouver*) in aliquo loco Gen. 47, 14. Jer. 41, 3 etc. Sed *inventus est Deus* i. e. *præstò fuit*, *exaudivit* 1 Par. 28, 9.

Hiph. הִמְצִיא, 1 pers. cum suff. absque א, הִמְצִיתִיךָ et cum נ epenth. יִמְצָאֵנוּ; pr. *pervenire fecit*, hinc 1) *tradidit* 2 Sam. 3, 8.—2) *tribuit* Job 34, 11. — 3) *attulit*, *obtulit* Lev. 9, 12, 13, 18.

מַצָּב m. undè constr. מַצַּב, cum suff. in pausâ מַצְּבֶךָ; *locus ubi quid consistit*, *satio* Jos. 4, 3, 9, spec. *statio militum* 1 Sam. 13, 23 etc., *munus* alicui *demandatum* (*poste*) Jes. 12, 19. — Rad. נָצַב.

מְצַב m. *statio militum* Jes. 29, 3. — Rad. נָצַב.

מַצָּבָה et מְצֻבָה f. id. 1 Sam. 14, 12. Zach. 9, 8.

מַצֵּבָה f. constr. מַצֶּבֶת; pl. מַצֵּבוֹת; constr. מַצְּבוֹת; suff. מַצְּבֹתָם; *quidquid erectum stat*, spec. *cippus* Gen. 28, 18. Ex. 24, 4, *statua*, *simulacrum* idoli 2 Reg. 3, 2. Mich. 5, 12 etc. — Rad. נָצַב.

מִצְבִּיה n. pr. loci 1 Par. 11, 47.

מַצֶּבֶת f. suff. f. מַצַּבְתָּהּ; 1) *cippus* Gen. 35, 14, 20. — 2) *statua* 2 Sam. 18, 18. — 3) *stirps* Jes. 6, 13. — Rad. נָצַב.

Digitized by Google

מָצָד m. (à rad. צוד, ut מְעָרָה, à עוד); constr. מְצַד; pl. f. מְצָדוֹת; pr. *locus venationis* i. e. locus undè prædam agunt venatores et in quo tutò considere possunt, hinc 1) ut arab. מַצָּאד *vertex* montis, accessu difficilis 1 Sam. 23, 14 etc. — 2) *castellum* montanum, *arx* Jer. 48, 41. 51, 30: 1 Par. 11, 7.

מָצָה; fut. יִמְצֶה, cum ו convers. וַיִּמְצֶה; 1) ut cognat. מָצַץ, *suxit, exsuxit, sugendo exhausit* Jes. 51, 17. Eze. 23, 34. Ps. 75, 9.—2) *expressit* humorem Jud. 6, 38.

Niph. נִמְצָה; fut. יִמָּצֶה; 1) *sugendo exhaustus est* Ps. 73, 10.—2) *expressus est* Lev. 1, 15. 5, 9.

מַצָּה f. pl. מַצּוֹת; 1) *azymum, infermatentum* Ex. 12, 15. Lev. 8, 26 etc. חַג הַמַּצּוֹת *festum azymorum, Pascha* Ex. 23, 15 etc..—Rad. מצץ, sed etymon incertum, quamquàm Gesenius contendit verbum מצץ valere secundariò *dulcis fuit*, et Winerus confert arab. מצאץ *purum, sincerum*. —2) * vulgò *rixa, jurgium*, sed rectiùs forsan *actio trudendi, pellendi, pulsus, conflictio* (à rad. נָצָה q. v.). Prov. 13, 10: *tantummodò cum superbiâ datur conflictio* i. e. nihil aliud oritur ex superbiâ, nisi conflictio. Sed Prov. 17, 19: אֹהֵב פֶּשַׁע אֹהֵב מַצָּה alii vertunt: *diligens prævaricationem diligit rixam* i. e. peccatum rixam parit; alii: *diligit prævaricationem qui litem, jurgium diligit* i. e. vix est ut culpam fugiat qui litigat; ego verò: *qui diligit defectionem, diligit* etiam *conflictionem* i. e. quisquis peccat in socium deficiendo ab ipso, seu eum deserendo, peccat insuper in eum irruendo, sive ipsum trudendo. Conf. rad. פָּשַׁע et נָצָה.*

מַצָּה n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 26.

מְצוּלָה f. undè pl. constr. מִצֻּלוֹת; cum suff. f. מִצֻּלֹתַיִךְ; *hinnitus* Jer. 8, 16. 13, 27.—Rad. צָלַל.

מָצוֹד masc. constr. מְצוֹד; plur. מְצוֹדִים; 1) *rete venatoris* Eccl. 7, 26. — 2) *arx, munitio* Eccl. 9, 14. — 3) *captura præda* Prov. 12, 12. — Rad. צוד.

מָצוּד masc. *rete venatoris;* suff. מְצוּדוֹ Job 19, 6.—Rad. צוד.

מְצוֹדָה fem. suff. מְצוֹדָתָהּ; plur. מְצֻדוֹת; 1) *rete* Eccl. 9, 12. — 2) *arx, munimentum* Jes. 29, 7. Eze. 19, 9.—Rad. צוד.

מְצוּדָה f. et מְצָדָה; pl. מְצוּדוֹת; 1) *rete* Eze. 12, 13.—2) *vertex* montis 1 Sam. 22, 4. Job 39, 28, et *castellum* montanum, *arx* 2 Sam. 5, 7, transl. de Deo Ps. 18, 3 etc. — 3) *captura, præda* Eze. 13, 21.—Rad. צוד.

מִצְוָה f. constr. מִצְוַת; pl. מִצְוֹת; suff. מִצְוָתֶךָ et מִצְוָתֵךְ, מִצְוָתוֹ et מִצְוָתָיו; *præceptum; mandatum* maximè divinum Lev. 4, 2. Deut. 6, 1. Prov. 7, 1 etc. *Præceptum Levitarum* i. e. quod Levitis ex præcepto debetur Neh. 13, 5.—Rad. צוה.

מְצוּלָה f. undè pl. מְצוּלוֹת *profunditates, profunda* Ex. 15, 5. Neh. 9, 11.—Rad. צול ut vicin. צָלַל.

מְצוּלָה f. pl. מְצוּלוֹת et מְצֻלוֹת id. Jon. 2, 4. Ps. 69, 3 etc.

Digitized by Google

מָצוֹק *pressura*, *angustiæ* Deut. 28, 53. Jer. 19, 9 etc.—Rad. צוּק.

מָצוּק m. *rupes*, *scopulus proeminens* 1 Sam. 14, 5, ità Vulgat. suadetque contextus. Plur. constr. מְצֻקֵי אֶרֶץ, plerisque recentiorum est *fundamenta terræ*, Vulgat. *cardines terræ* 1 Sam. 2, 8.—Rad. צוּק.

מְצוּקָה f. plur. מְצוּקוֹת; *angustiæ* Soph. 1, 15. Ps. 107, 6 etc.—Rad. צוּק.

מָצוֹר masc. constr. מְצוֹר; 1) pr. *coarctatio*, *pressura*, hinc a) *angustiæ*, *vexatio* Deut. 28, 53. Jer. 19, 19. — b) *obsidio* Eze. 4, 2 etc.—c) *agger obsidentium* Deut. 20, 20. Mich. 4, 14. — d) *munimentum*, *arx* Hab. 2, 1: 2 Par. 32, 10. — 2) n. pr. *Ægypti*, sed magis poëticum quàm alterum מִצְרַיִם q. v. 2 Reg. 19, 24. Jes. 19, 6 etc.—Rad. צוּר.

מָצוּר m. *obsidio*; suff. in pausâ מְצוּרֶךָ Eze. 4. 8.—Rad. צוּר.

מְצוּרָה f. pl. מְצוּרוֹת et מְצָרוֹת; 1) *munitio*, *munimentum* 2 Par. 11, 10. 14, 5, et ipsa *urbs munita* 11, 11.—2) *agger obsidentium* Jes. 29, 3.—Rad. צוּר.

מַצּוּת f. ut מַצָּה q. v. suff. in pausâ מַצֻּתְךָ Jes. 41, 11.

מֵצַח m. suff. מִצְחוֹ; plur. מִצָּחוֹת undè constr. מִצְחוֹת; *frons* 1 Sam. 17, 49. Eze. 9, 4 etc.—Etymon latet.

מִצְחָה f. *ocrea* juxta veteres, sed *frontale* est permultis recentioribus; constr. מִצְחַת 1 Sam. 17, 6.—Etymon ignotum.

מְצִלָּה f. undè pl. מְצִלוֹת *tintinnabula* equis appensa Zach. 14, 20. — Rad. צָלַל.

מְצֻלָּה f. *locus umbrosus* Zach. 1, 8.—Rad. צָלַל.

מְצִלָּתַיִם f. undè dual. מְצִלְתַּיִם *cymbala bina*, instr. music. Esr. 3, 10. Neh. 12, 27.—Rad. צָלַל.

מִצְנֶפֶת f. *tiara*, *cidaris* Ex. 28, 4, 39. Eze. 21, 31.—Rad. צָנַף.

מַצָּע m. *stratum*, *lectus* Jes. 28, 20.—Rad. יָצַע.

מִצְעָד m. *incessus*, *gressus*; undè pl. constr. מִצְעֲדֵי; suff. מִצְעָדָיו; Dan. 11, 43 etc.—Rad. צָעַד.

מִצְעִירָה f. (pro מִן צְעִירָה) *quod propè abest à parvo*, *subparvum*, *parvulum* Dan. 8, 9.—Rad. צָעַר.

מִצְעָר m. constr. מִצְעַר; 1) *parvum*, *exiguum* quid Gen. 19, 20. Job 8, 7, de tempore Jes. 63, 18, de numero 2 Par. 24, 24. — 2) n. pr. montis in orientali jugo Libani Ps. 42, 7.—Rad. צָעַר.

מִצְפֶּה m. constr. מִצְפַּה; 1) *locus editus undè speculantur*, *specula* Jes. 21, 8: 2 Par. 20, 24.—2) n. pr. oppid. a) in tribu Judâ Jos. 15, 38.—b) in Moab. 1 Sam. 22, 3. — c) in tribu Gad Jud. 11, 29. — d) in tribu Benjamin Jos. 18, 26. — e) vallis in finibus septentr. Palæstinæ Jos. 11, 8.—Rad. צָפָה.

מִצְפָּה n. pr. oppid. 1) in tribu Benjamin Jud. 21, 1: 1 Sam. 7, 5 etc., quod מִצְפֶּה Jos. 18, 26. — 2) in Galaad Jud. 10, 17. Hos. 5, 1 etc.

מַצְפֻּנִים m. pl. *loca abscondita*; suff. מִצְפֻּנָיו Obad. 6.—Rad. צָפַן.

מָצַץ undè fut. pl. תִּמְצוּ; ut cognat. מָצָה *suxit*, *sugendo exhausit* Jes. 66, 11

Digitized by Google

מְצֻקָּת f. *fusura*, suff. מְצֻקָּתוֹ 2 Par. 4, 3.—Rad. יָצַק.

מֵצַר et מֵצָר m. pl. מְצָרִים; constr. מְצָרֵי; *angustiæ, calamitas* Ps. 116, 3. 118, 5. Thren. 1, 3.—Rad. צָרַר.

מִצְרִי, מִצְרִיוֹת vid. in seq.

מִצְרַיִם dual., cum ה locali מִצְרַיְמָה; n. pr. *Ægyptus* Gen. 15, 18 etc. Ubi pro incolis sumitur, est masc., ubi verò pro terrâ ipsâ, fem. Nom. gent. מִצְרִי, pl. מִצְרִים Gen. 12, 12. 39, 1; f. מִצְרִית Gen. 16, 1; pl. מִצְרִיּוֹת Ex. 1, 19.

מַצְרֵף m. *vas fusorium, catinus* Prov. 17, 3. 27, 21.—Rad. צָרַף.

מַק et מָק m. *tabes* Jes. 3, 24. 5, 24.—Rad. מָקַק.

מַקָּבָה f. undè pl. מַקָּבוֹת *mallei* 1 Reg. 6, 7 etc.—Rad. נָקַב.

מַקֶּבֶת f. 1) id. Jud. 4, 21. — 2) *locus perfossus*, *caverna* Jes. 51, 1.

מַקֵּדָה n. pr. oppidi in agris Judæ Jos. 10, 10. 12, 16 etc.

מִקְדָּשׁ m. cum Daguesch euphon. מִקְדָּשׁ; constr. מִקְדַּשׁ; מִקְדָּשׁוֹ et irreg. מִקְדְּשׁוֹ Num. 18, 29; plur. מִקְדָּשִׁים; constr. מִקְדְּשֵׁי, suff. מִקְדָּשַׁי 1) *locus sacer, sacrarium* Ex. 25, 8. Jes. 60, 13 etc. — 2) *asylum* Jes. 8. 14. Eze. 11, 16.—3) *res sacrata* Deo Num. 18, 29.—Rad. קָדַשׁ.

מַקְהֵלִים pl. m. et f. מַקְהֵלוֹת *loca congregationum*, *concionum* Ps. 26, 12. 68, 27. Posterius est etiam n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 25.—Rad. קָהַל.

מִקְוֶה m. constr. מִקְוֵה; 1) *exspectatio, spes* Esr. 10, 2: 1 Par. 29, 15, meton. *id quod speratur* Jer. 14, 8 etc. — 2) *congregatio*, *collectio*, hinc *confluxus* aquæ Gen. 1, 10 etc., it. *caterva*, *grex* 1 Reg. 10, 28, ubi sensus est forsan: *caterva mercatorum regis abducebat gregem* equorum *pretio soluto*. — Rad. קָוָה.

מִקְוָה f. *locus quò confluit* aqua Jes. 22, 11. — Rad. קָוָה.

מָקוֹם c. constr. מְקוֹם; pl. מְקוֹמוֹת; 1) *locus* Gen. 1, 9. Ex. 29, 13 etc. *Locus alicujus* est *domicilium*, *habitatio* ejus Gen. 29, 26. Jud. 11, 19 etc. Seq. אֲשֶׁר, sæpè ponitur status constr. מָקוֹם אֲשֶׁר *locus qui* Lev. 4, 33 etc., it. omisso אֲשֶׁר Job 18, 21. Adv. *loco* Jes. 33, 21.—2) *oppidum*, *vicus* Gen. 12, 6. 18, 24. — Rad. קוּם.

מָקוֹר m. constr. מְקוֹר; *fons, scaturigo* Hos. 13, 15. Zach. 13, 1. *Fons sanguinis* Lev. 12, 7, et simpl. *fons* 20, 18 per euphemism. dicitur de pudendis mulieris. Transl. Jer. 2, 13. Ps. 36, 10 etc. Ps. 68, 27: *è fonte Israëlis* vos qui estis oriundi i. e. qui stirpis estis Israëliticæ.—Rad. קוּר.

מִקַּח m. *acceptio*; constr. מִקַּח 2 Par. 19, 7. — Rad. לָקַח.

מַקָּחוֹת f. pl. *venalia*, *merces* Neh. 10, 32. — Rad. לָקַח.

מִקְטָר m. *suffitus*; constr. מִקְטַר Ex. 30, 1. — Rad. קָטַר.

מִקְטֶרֶת f. suff. מִקְטַרְתּוֹ; *thuribulum* Eze. 8, 11: 2 Par. 26, 19.—Rad. קָטַר.

מַקֵּל; masc. constr. מַקֵּל et מַקַּל; suff. מַקֶּלְכֶם, et absque Daguesch מַקְלִי; pl. מַקְלוֹת; *virga*, *surculus*, *baculus* Gen. 30, 37. Num. 22, 27. Jer. 1, 11 etc. — Rad. מקל forsan *germinavit* ut vicin. æthiop. בקל.

Digitized by Google

מִקְלוֹת n. pr. viror. 1 Par. 8, 32 etc.

מִקְלָט m. suff. מִקְלָטוֹ; *asylum* quò se recepit homicida Num. 35, 25. Jos. 20, 2 etc. Rad. קָלַט.

מִקְלַעַת f. plur. מִקְלָעוֹת; constr. מִקְלְעוֹת; *sculptura* 1 Reg. 6, 18 etc. — Rad. קָלַע.

מִקְנָה m. constr. מִקְנֵה; suff. מִקְנִי, מִקְנְךָ, מִקְנֵהוּ; pl. מִקְנִים undè cum suff. מִקְנֵיכֶם et מִקְנֵכֶם; pr. *labor*, hinc meton. *quod labore comparatum est, possessio* (*propriété*) *opes*, spec. de *possessione agri* Gen. 49, 32, alibi de *pecore* Gen. 26, 14 etc.—Rad. קָנָה.

מִקְנָה f. constr. מִקְנַת; 1 *possessio* (*propriété*) Gen. 23, 18. — 2) *emptio* Jer. 32, 11 seq., it. *res empta* Gen. 17, 12 etc. — 3) *pretium emptionis* Lev. 25, 16, 51. — Rad. קָנָה.

מִקְנֵיהוּ n. pr. viri 1 Par. 15, 18.

מִקְסָם m. *divinatio;* constr. מִקְסַם Eze. 12, 24 etc. — Rad. קָסַם.

מָקַץ n. pr. oppidi 1 Reg. 4, 9.

מִקְצוֹעַ m. pl. constr. מִקְצוֹעֵי; pl. fem. מִקְצֹעוֹת; *angulus* Ex. 26, 24. Neh. 3, 1 etc. — Rad. קָצַע.

מַקְצוּעָה f. undè plur. מַקְצֻעוֹת *scalpra*, Jes. 44, 13. — Rad. קָצַע.

מִקְצָה vid. קִצָּה.

מָקַק conf. vicin. מוּג, מוּךְ, מָסַךְ.

Niph. נִמַּק; part. נָמֵק; undè pl. נִמַּקִּים; fut. יִמַּק; 1) *liquefactus est, diffluxit* Jes. 34, 4. Ps. 38, 6.—2) *tabuit* Lev. 26, 39 etc.

Hiph. infin. הָמֵק *tabefacere* Zach. 14, 12. — Rad. מָקַק.

מִקְרָא m. pl. constr. מִקְרָאֵי, cum suff. מִקְרָאֶיךָ pro מִקְרָאֶיךָ; 1) *locus conventûs* sacri Jes. 4, 5.—2) τὸ *convocare*, *convocatio* Num. 10, 2.—2 *cœtus* Ex. 12, 16. Jes. 1, 13 etc.—3) *lectio, recitatio* Neh. 8, 8.—Rad. קָרָא.

מִקְרֶה m. constr. מִקְרֵה; suff. f. מִקְרֶהָ; 1) *casus fortuitus* 1 Sam. 6, 9 etc. — 2) *sors* Eccl. 2, 14 etc. — Rad. קָרָה.

מְקֹרֶה m. pr. part. Pih. rad קָרָה, *contignatio, tabulatum* Eccl. 10, 18.

מִקְרָה f. *refrigerium* Jud. 3, 20. 24. —Rad. קָרַר.

מִקְשֶׁה masc. *tornatum*, *tornatile opus*, de cincinnis capillorum Jes. 3, 24. Vulgat. *crinis crispans*. — Rad. קָשָׁה.

מִקְשָׁה f. 1) *tornatum opus* Ex. 25, 18. Jer. 10, 5 etc. Conf. quæ dixi in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Exode, p. 178, 179.— 2) denom. à קִשָּׁא *ager cucumeribus consitus* Jes. 1, 8, ità vulgò, *nonne rectiùs *locus difficilis, arduus, solitudo arida?* *—Rad. קָשָׁה.

מַר m. pl. מָרִים; constr. מָרֵי; f. מָרָה, constr. מָרַת; 1) *stilla*, *gutta* Jes. 40, 15. — 2) *amaritudo* 1 Sam. 15, 32, *amarus* Jes. 5, 20 etc., *acerbus* Ex. 15, 23. Trop. *tristis*, *mœstus* Eze. 3, 14 etc. et *tristitia* Job 7, 11. 10, 1, *ferox* Jud. 14, 14 etc. Adv. *acerbè* Jes. 33, 7. Eze. 27, 30.—Rad. מָרַר.

מֹר, plenè מוֹר, seq. Makk. מָר־ m. suff. מוֹרִי, *myrrha* Ps. 45, 9. Cant. 4, 6 etc. מֹר עֹבֵר *myrrha transiens* forsan mercatoribus (conf. כֹּפֶר עֹבֵר) Cant. 5, 5 et מָר־דְּרוֹר *myrrha fluxûs spontanei* (vid. in דְּרוֹר) i. e. *præstantissima*.—Rad. מָרַר.

Digitized by Google

מְרָא 1) ut vicin. מָדָה, undè part. f. מְרָאָה *rebellis* Soph. 3, 1. — 2) ut vicin. רוּם, trajectis litteris, pro רָאַם, vid. mox Hiph. — 3) ferè ut cognat. בָּרָא, *saginatus fuit, pinguis evasit.*

Hiph. fut. f. תַּמְרִיא *extollit se* Job 39, 18. Ità veter. interpr. et quidem rectiùs quàm qui conferunt arab. מרי *strinxit* equum flagello ut velociùs currat.—Deriv. מְרָאָה, מְרִיא.

מָרָא n. pr. mul. Ruth 1, 20.

מְרֹאדַךְ et מְרֹדַךְ n. pr. idoli Babyloniorum Jes. 46, 1. Jer. 50, 2.

מְרֹאדַךְ בַּלְאָדָן n. pr. regis Babyloniæ Jes. 39, 1.

מַרְאָה masc. constr. מַרְאֵה; suff. מַרְאֶיךָ, מַרְאֵהוּ, מַרְאֶהָ; pl. constr. מַרְאֵי; suff. מַרְאֶיהָם, מַרְאָיו, מַרְאֶיךָ, מַרְאֵיהֶן; in quibus tamen י radicale est, quippè cum sing. construuntur Gen. 41, 21. Lev. 14, 37. Dan. 1, 15. — 1) *intuitus*, *aspectus* Gen. 41, 21. Jes. 11, 3 etc. — 2) *visio*, *visum* Ex. 3, 3. Eze. 8, 4 etc. — 3) *forma, species* Gen. 12, 11. Eze. 1, 16 etc. — Rad. רָאָה.

מַרְאָה f. pl. מַרְאוֹת; 1) *visio* Gen. 46, 2. Dan. 10, 7 etc.—2) *speculum* Ex. 38, 8.—Rad. רָאָה.

מְרָאָה fem. *inglaucies avium*; suff. מְרָאָתוֹ Lev. 1, 16.—Rad. מְרָא.

מָרָאשָׁה et מָרֵשָׁה n. pr. 1) viri 1 Par. 2, 42. — 2) oppidi muniti in tribu Judâ Jos. 15, 44. Mich. 1, 15 etc.

מְרָאשׁוֹת pl. f. (denom. à רֹאשׁ) *loca quæ capiti circumjacent*, opp. מַרְגְּלוֹת. Cum suff. מְרַאֲשֹׁתָיו in partic. abit *circum, ad, juxta caput ejus* Gen. 28, 11: 1 Sam. 19, 13 etc. 1 Sam. 26, 12: מֵרַאֲשׁוֹתַי שָׁאוּל *à capite Saülis*, forsan pro מִמְּרַאֲשֹׁתַי.

מְרָאֲשׁוֹת pl. f. id. suff. מְרָאֲשׁוֹתֵיכֶם Jer. 13, 18: *corona decoris vestri descendit capita vestra* i. e. de capitibus vestris.

מֶרַב n. pr. mul. 1 Sam. 14, 49.

מַרְבַּדִּים pl. m. *strata* lecti Prov. 7, 16. 31, 22.—Rad. רָבַד.

מִרְבָּדָה f. *amplum* Eze. 23, 32. — Rad. רָבָה.

מַרְבֶּה m. undè constr. מַרְבֵּה; 1) *multiplicatio*, *amplificatio* Jes. 9, 6. —2) *copia* Jes. 33, 23. Rad. רָבָה.

מַרְבִּית f. 1) *multitudo* 2 Chron. 9, 6. — 2) *maxima pars* 1 Chron. 12, 29. —3) spec. *incrementum* familiæ, *soboles* 1 Sam. 2, 33, it. summæ capitalis, *fœnus* Lev. 23, 37. — Rad. רָבָה.

מַרְבֵּץ m. constr. מַרְבַּץ; *cubile* pecoris Eze. 25, 5. Soph. 2, 15. — Rad. רָבַץ.

מַרְבֵּק m. *saginarium*, (non autem *stabulum*, ut Gesenius ex arab. ربق *firmiter alligavit* jumentum, pecudem etc.) 1 Sam. 28, 4. Jer. 46, 21 etc. — Rad. רבק in chald. *saginavit*.

מַרְגּוֹעַ m. *locus quietis* Jer. 6, 16. — Rad. רָגַע.

מַרְגְּלוֹת pl. f. (denom. à רֶגֶל) *loca quæ pedibus circumjacent*, oppos. מְרַאֲשׁוֹת. Cum suff. מַרְגְּלֹתָיו Ruth 3, 4. Dan. 10, 6, adv. *ad pedes ejus* Ruth 3, 8.

מַרְגֵּמָה f. *acervus lapidum* Prov. 26, 8. LXX *funda*, sed forsan illud præstat. — Rad. רָגַם.

Digitized by Google

מַרְגֵּעָה f. *locus quietis* Jer. 28, 12. — Rad. רָגַע.

מָרַד; part. act. pl. מֹרְדִים, constr. מֹרְדֵי; pass. pl. מְרוּדִים; inf. constr. מְרֹד, cum suff. מִרְדְּכֶם; fut. יִמְרֹד; ut vicin. מָרָה *rebellavit, rebellis fuit*, seq. בְּ, עַל, rariùs acc. *contra* aliquem Jos. 22, 16 : 2 Reg. 18, 7. Neh. 2, 19 etc. — Deriv. seq.

מֶרֶד m. 1) *rebellio* Jos. 22, 22. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

מַרְדּוּת f. *rebellio* 1 Sam. 20, 30.

מִרְדָּד vid. מְרֹאדַךְ.

מָרְדְּכַי n. pr. viri Esth. 2, 5 etc.

מָרָה, f. part. act. מוֹרֶה, pl. מֹרִים; inf. absol. מָרוֹ; 1) forsan ut vicin. בָּרָא *cecidit, secuit*, undè מוֹרָה q. v. — 2) ut cognat. מָרַד *rebellavit, rebellis fuit* Deut. 21, 18. Ps. 78, 8, seq. בְּ vel acc. *contra* aliquem Jer. 4, 17. Ps. 5, 11 etc. — 3) ut vicin. מָרַר *amarus, acerbus fuit* 2 Reg. 14, 26.

Hiph. הִמְרָה; part. מַמְרֶה undè pl. מַמְרִים; inf. הַמְרוֹת undè cum præf. לְ, לַמְרוֹת pro לְהַמְרוֹת; cum suff. הַמְרוֹתָם; fut. יַמְרֶה; f. cum וְ conv. וַתָּמֶר; *contumax, refractarius fuit* Ps. 106, 9. Job 17, 2, seq. בְּ vel acc. *contra* aliquem Eze. 20, 8. Ps. 78, 17 etc., seq. עִם, *contendit disceptavit cum* aliquo Deut. 9, 7, 24. — Deriv. מוֹרָה, מָרִי et

מָרָה f. dual. מְרָתַיִם *gemina rebellio*, nom. symbolicum Babylonis Jer. 50, 21. Alia vid. in מַר.

מָרָה (lege *morrá*) f. *amaritudo*, metaph. *mæror*; constr. מָרַת Prov. 14, 10. — Rad. מָרַר.

מֹרָה f. id. constr. מֹרַת Gen. 26, 35.

מָרוּד m. suff. מְרוּדִי; pl. מְרוּדִים; *persecu tio* Thren. 1, 7. 3, 19, et concr. *persecutionibus propulsus* Jes. 58, 7. — Rad. רוּד.

מֵרוֹם n. pr. oppidi in Palæstinâ septentrionali Jud. 5, 23.

מָרוֹחַ m. undè constr. מְרוֹחַ *contritus* testiculo Lev. 21, 20. Vulgat. *herniosus*. — Rad. מָרַח.

מָרוֹם masc. constr. מְרוֹם; plur. מְרוֹמִים; 1) *locus altus, editus* Jes. 26, 5 etc. Spec. de cœlo Ps. 18, 17 etc., adv. *in loco excelso* Jes. 22, 16, transl. de magnis honoribus Eccl. 10, 6. — 2) *altitudo, altum, excelsum, sublime* Eze. 23, 17 etc., adv. *in altum* Jes. 37, 23. Concr. *excelsus, sublimis* Ps. 10, 5. 92, 9 etc. — 3) trop. *elatio animi*, hinc adv. *elato animo, insolenter* Ps. 56, 3. — Rad. רוּם.

מֵרוֹם undè מֵי־מֵרוֹם n. pr. lacûs in Palæst. septentr. Jos. 11, 5.

מֵרוּץ m. *cursus* Eccl. 9, 11. — Rad. רוּץ.

מְרוּצָה f. constr. מְרוּצַת et מְרֻצַת; 1) *cursus* 2 Sam. 18, 27. Jer. 23, 10. — 2) *concussio, oppressio*, petitâ signif. à rad. רָצַץ, Jer. 22, 17. — Rad. רוּץ.

מְרוּקִים pl. m. *mundationes* Esth. 2, 12. — Rad. מָרַק.

מָרוֹת n. pr. oppidi in tribu Judâ Mich. 1, 12.

מַרְזֵחַ m. constr. מִרְזַח; *elatio vocis* sive ad lætitiam Amos 6, 7, sive ad fletum Jes. 16, 5. — Rad. רזח.

מָרַח ferè ut vicin. מָרַק *fricuit, trivit, contrivit*. Jes. 38, 21 : *acci-*

Digitized by Google

pient massam ficuum et יִמְרָחוּ et *conterent seu contritam imponent super ulcus.*—Indè מָרוֹחַ.

מֶרְחָב m. pl. מֶרְחָבִים undè constr. מֶרְחֲבֵי *locus latus* et *amplus* Hab. 1, 6, sæpè metaph. de libertate et salute Ps. 18, 20 etc., sed in malam partem de ove procul à grege aberrante Hos. 4, 16.—Rad. רָחַב.

מֶרְחָק m. pl. מֶרְחַקִּים et מֵרְחַקִּים; constr. מֶרְחַקֵּי *locus longinquus, dissitus* Jes. 13, 5. Zach. 10, 9 etc. מִמֶּרְחָק *è longinquo* Jes. 3, 30. — Rad. רָחַק.

מַרְחֶשֶׁת f. *ahenum, cacabus* Lev. 2, 7. 7, 9. — Rad. רָחַשׁ.

מָרַט; part. act. pl. מֹרְטִים, pass. מָרוּט undè f. מְרוּטָה; inf. constr. מְרֹט, cum ה paragog. מָרְטָה; fut. cum ה paragog. יִמְרָטָה; 1) ut מָרַק *tersit, expolivit* Eze. 21, 14, 33. — 2) *glabravit, depilavit* Jes. 50, 6. Esr. 9, 3 etc.

Niph. יִמָּרֵט *depilis fiet* Lev. 13, 40.

Puh. מֹרָט undè f. in pausâ מֹרָטָה; vel juxtà alios codices מֹרָטָה cum Daguesch euphon.; part. מְמֹרָט; *politus est* 1 Reg. 7, 45. Eze. 21, 16, 16, sed מוּרָט Jes. 18, 2, 7, vid. suprà pag. 317.

מְרִי m. in pausâ מֶרִי; suff. מַרְיְךָ, מְרָיָם; 1) *rebellio* Deut. 31, 27. Neh. 9, 17, it. *rebellis* Eze. 2, 7 etc. — 2) *amaritudo* Job 23, 2, ubi quibusdam est *rebellio.* — Rad. מָרָה.

מְרִי בַעַל n. pr. viri 1 Par. 9, 40.

מְרִיא m. pl. מְרִיאִים; *saginatus, pinguis* Eze. 39, 18, subst. *vitulus saginatus* 2 Sam. 6, 13. Jes. 11, 6 etc.

מְרִיבָה fut. constr. מְרִיבַת; plur. מְרִיבוֹת; 1) *rixa, lis* Gen. 13, 8 etc. — 2) n. pr. fontium Ex. 17, 1. Num. 20, 13 etc. — Rad. רִיב.

מְרָיָה n. pr. viri Neh. 12, 12.

מֹרִיָּה et מוֹרִיָּה *Moria* n. pr. collis Jerusalem ubi exstructum fuit à Salomone templum 2 Par. 3, 1.

מְרָיוֹת n. pr. viror. Esr. 7, 3. Neh. 11, 11 etc.

מִרְיָם n. pr. mulierum Ex. 15, 20. 1 Chron. 4, 17 etc.

מְרִירוּת f. *amaritudo*, trop. *mæror* Eze. 21, 11. — Rad. מָרַר.

מְרִירִי m. *amarus, exitialis* Deut. 32, 24. — Rad. מָרַר.

מְרִירִים pl. m. Job 3, 5: *obruant eum* כְּמְרִירֵי יוֹם *quasi amaritudines* seu *calamitates diei;* ità vet. interpr. sed plures retentiores: *obscurationes* vel *calores, æstus* vertunt quasi rad. esset כָּמַר. Reverâ *obscuritatis* notioni magis favet parallelismus membrorum.

מַרְךְ m. pr. *mollities*, trop. *pavor, consternatio* Lev. 26, 36.—Rad. רָכַךְ.

מֶרְכָּב m. suff. מֶרְכָּבוֹ; 1) *currus* 1 Reg. 5, 9. — 2) *stragula* vel *sedile* Lev. 15, 9. Cant. 3, 10. Rad. רָכַב.

מַרְכֹּלֶת f. *mercatus;* suff. מַרְכֻּלְתֵּךְ Eze. 27, 24. — Rad. רָכַל.

מִרְמָה f. pl. מִרְמוֹת; 1) *fraus* Gen. 27, 35 etc., meton. *opes fraude partæ* Jer. 5, 27. — 2) n. pr. viri 1 Par. 8, 10. — Rad. רָמָה.

מְרֵמוֹת n. pr. viror. Esr. 8, 33. 10, 36 etc.

מִרְמָס m. constr. מִרְמַס; *id quod conculcatur* Jes. 5, 5. Esr. 34, 19 etc. — Rad. רָמַס.

Digitized by Google

מֶרוֹנָתִי n. gent. Neh. 3, 7 etc.

מָרֶס n. pr. viri Esth. 1, 14.

מַרְסְנָא n. pr. viri Esth. 1, 14.

מֵרֵעַ m. indè cum suff. מֵרֵעֵהוּ; pl. מֵרֵעִים, suff. מֵרֵעֵהוּ pro מֵרֵעֶיהוּ; *amicus, socius, sodalis* Gen. 26, 26. Prov. 19, 7 etc. — Formam habet part. Hiph. verbi מָרַר, nisi, ut scitè conjecturat Gesenius, sit compos. ex רֵעַ et מִן (conf. מִגָּאֵל, מִצָּעִיר etc.) et *socium* notet *tantùm non familiarem*. Quâ solâ certè ratione explicatur cur Tsere immutatum remaneat. sub מ.

מְרֵעָה masc. constr. מִרְעֵה; suff. מִרְעֵהוּ; pl. cum suff. מִרְעֵיכֶם; *pascuum, pabulum* Cen. 47, 4. Eze. 34, 18 etc. — Rad. רָעָה.

מַרְעִית f. suff. מַרְעִיתוֹ; *pastio, pastus* Jer. 23, 1. Ps. 74, 1 etc. meton. *grex* Jer. 10, 21. — Rad. רָעָה.

מַרְעֲלָה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 11.

מַרְפֵּא m. et מַרְפֵּה Jer. 8, 15; 1) *sanatio, curatio* Jer. 14, 19: 2 Par. 21, 18, trop. *restitutio, liberatio* Mal. 3, 20. Prov. 6, 15, *recreatio animi* Prov. 12, 18. 13, 17. — 2) *remedium* Jer. 33, 6. — 3) *agendi ratio remissa, lenitas* Prov. 14, 30. 15, 4. Eccl. 10, 4. — Rad. רָפָא et רָפָה,

מִרְפָּשׂ m. *conculcando turbata, turbida* aqua; constr. מִרְפַּשׂ Eze. 34, 19. — Rad. רָפַשׂ.

מָרִין undè Niph. נִמְרַץ; part. נִמְרָץ, f. נִמְרֶצֶת; Kimchi auctoritate, *validus, vehemens fuit;* præterea egregiè convenit signif. ista omnibus locis. Job 6, 25: *quàm valida sunt verba recta!* Jarchi autem notat ibidem נִמְרָצוּ scriptum esse pro נִמְלָצוּ *dulcia sunt* (ל et ר permutatis). De exsecratione 1 Reg. 2, 8, de corruptione Mich. 2, 10.

Hiph. יַמְרִיצְךָ *vehementem te facit* i. e. irritat Job 16, 3.

מַרְצֵעַ m. *subula* Ex. 21, 6. Deut. 15, 17. — Rad. רָצַע.

מַרְצֶפֶת f. *pavimentum* 2 Reg. 16, 17. — Rad. רָצַף.

מָרַק undè part. pass. מָרוּק; imp. pl. מִרְקוּ; *tersit, mundavit, depuravit, polivit* Jer. 46, 4: 2 Par. 4, 16.

Puh. מֹרַק *tersus fuit* Lev. 6, 21. — Deriv. מְרוּקִים, תַּמְרוּקִים et מָרָק et מָרָק *jus, jusculum* Jud. 6, 19, 20; constr. מָרַק Jes. 65, 4 in Keri, ubi Chethib פֶּרֶק *frustrum* habet.

מֶרְקָחָה m. undè pl. מֶרְקָחִים *herbæ aromaticæ* Cant. 5, 13. — Rad. רָקַח.

מַרְקַחָה f. *vas unguentarium* Job 41, 23, it. *unguentum* ipsum Eze. 24, 10. — Rad. רָקַם.

מִרְקַחַת f. 1) *confectio unguentorum* Ex. 30, 25: 2 Par. 16, 14. — 2) *unguentum* 1 Par. 9, 30. — Rad. רָקַח.

מָרַר; præt. מַר undè f. מָרָה; fut. יָמַר; 1) *amarus fuit;* impers. מַר לִי *amarum est mihi* i. e. tristis sum Thren. 1, 4. Ruth. 1, 13. — 2) metaph. *exacerbatus est* 1 Sam. 30, 6.

Niph. נָמַר undè in pausâ נָמָר *mutatus est* Jer. 48, 11. Conf. vicin. מוּר.

Pih. מֵרַר; undè fut. יְמָרֵר; 1) *amarum, acerbum reddidit* aliquid Ex. 1,

Digitized by Google

14. Jes. 22, 4. — 2) metaph. *exacerbavit* Gen. 49, 23.

Hiph. הֵמַר; inf. הֲמֵר; fut. יַמֵּר ex chald. pro יְמַר; 1) *acerbam reddidit* vitam Job 27, 2, it. fletum subaud., hinc *flevit amarè* Zach. 12, 10. — 2) *mærore affecit* Ruth 1, 20.

Hithpalp. fut. וַיִּתְמַרְמַר *et exacerbavit se* Dan. 6, 7.—Deriv. מַר, מֹר, מָרָה, מְרִירִי, מְרִירִים, מְרִירוּת, מֶמֶר, מַמְרוּרִים, תַּמְרוּרִים et seq.

מְרֵרָה fem. *fel*; suff. מְרֵרָתִי Job 16, 13.

מָרָה f. undè constr. מָרַת; suff. מָרָתוֹ; pl. מָרוֹת; 1) *amaritudo*, *acerbitas* Deut. 32, 32, metaph; *acerbum* supplicium Job 13, 26. — 2) *fel*, *venenum* Job 20, 14, 25.

מָרִים pl. m. *herbæ amaræ* Ex. 12, 8. Num. 9, 11. Thren. 3, 15.

מָרִי n. pr. viri Gen. 46, 11, it. patron. Num. 26, 57,

מָרֵשָׁה vid. מָרֵאשָׁה.

מִרְשַׁעַת f. *improbitas*, hinc concr. *improbus* 2 Par. 24, 7.—Rad. רָשַׁע.

מַשָּׂא m. suff. מַשָּׂאָם; 1) *portandi actio*, *portatio* Num. 4, 24: 2 Chron. 20, 25 etc. — 2) *onus* 2 Reg. 5, 17. Jer. 17, 21. Metaph. *res ad quam attolitur animus* Eze. 24, 25. — 3) *effatum*, *oraculum* Dei, prophetæ, quod etiam *onus* vertit Vulgat. Cæterùm in utroque significatu luditur (Jer. 23, 33 seq. Eze. 12, 10): 2 Reg. 9, 25. Jes. 13, 1, *sententia* Prov. 30, 1, et collect. *sententiæ* 31, 1.— 4) מַשַּׂר הַמַּשָּׂא *magister cantûs* 1 Par. 15, 27, ità LXX, al. *præfectus portationis* arcæ sanctæ. — 5) *tributum* 2 Par. 17, 11. — 6) n. pr. viri Gen. 25, 14.—Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂא m. *acceptio* facierum i. e. personarum discrimen et ratio 2 Par. 19, 7. — Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂאָה f. *incendium* Jes. 30, 27.— Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂאֵת (pro מַשָּׂאת) fem. constr. מַשָּׂאַת; pl. מַשָּׂאוֹת, suff. מַשָּׂאֹתֵיכֶם; 1) *elatio* manuum Ps. 141, 2, fumi Jud. 20, 38. — 2) *signum erectum* i. e. forsan ignis in loco edito accensus Jer. 6, 1.— 3) *onus* Soph. 3, 18. — 4) *effatum* (conf. מַשָּׂא) Thren. 2, 14. — 5) *donum* Jer. 40, 5. Esth. 2, 18, * spec. *manusculum epulare* (*cadeau de festin*) Gen. 43, 34: 2 Sam. 11, 18. (Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 274, 275) *, it. *tributum* 2 Par. 24, 6.—Rad. נָשָׂא.

מַשְׂאוֹת (infin. Aram. irreg. in וֹת termin.) *tollere*, *auferre* Eze. 17, 9. —Rad. נָשָׂא.

מַשּׂוֹאוֹת vid. מַשּׂוֹאוֹת.

מִשְׂגָּב masc. constr. מִשְׂגַּב, suff. מִשְׂגַּבִּי; 1) *locus editus*, *arx* Jer. 48, 1, ubi possit esse. n. pr., spec. *refugium* Ps. 9, 10 etc. — 2) *altitudo* Jes. 25, 12.— Rad. שָׂגַב.

מְשׂוּכָה et מְשׂוֹכָה fem. constr. מְשׂוּכַת; *sepes* Jes. 5, 5. Prov. 15, 19. — Rad. שׂוּךְ.

מַשּׂוֹר m. *serra* Jes. 10, 15.—Rad. נשר ut chald. נְסַר *secuit*, *dissecuit*.

מִשּׂוֹרָה f. *mensura* liquidorum Lev. 19, 35 etc.—Rad. משר, conf. arab. مَسَرَ *divisit*.

Digitized by Google

מָשׂוֹשׂ m. constr. מְשׂוֹשׂ; *gaudium* Jos. 24, 8 etc., et *id de quo gaudetur* Jes. 24, 11. Ps. 48, 3 etc. — Rad. שׂוּשׂ.

מִשְׂחָק m. *irrisio*, hinc *objectum irrisionis* Hab. 1, 10.—Rad. שָׂחַק,

מַשְׂטֵמָה f. pr. forsan *declinatio*, *deflexio*, hinc *defectio* Hos. 9, 7 et *causa defectionis* vers. 8; al. *infestatio*, *odium*, quod neutro loco convenit. Gesenius vertit vers. 8 *laqueus*, *compes*, collat. syr. סטם vinxit, *compedivit;* etymon haud satis firmum et vers. 7 *pernicies;* significatio non apta. — Rad. שׂטם forsan ut שָׂטָה.

מַשְׂכִּיל vid. שָׂכַל.

מַשְׂכִּית f. suff. מַשְׂכִּיתוֹ; pl. מַשְׂכִּיּוֹת; 1) *imago*, *figura*, *effigies* Num. 33, 52. Prov. 25, 11. *Lapis figuræ* i. e. apis in quo figuræ sunt cælatæ Lev. 26, 1, *conclavia* figuræ i. e. figuris ornata Eze. 8, 12. — 2) *imaginatio*, *opinio* Ps. 73, 7. Prov. 18, 11. — Rad. שׂכה ut chald. סְכָא *aspexit*, *contemplatus est*.

מַשְׂכֹּרֶת f. suff. מַשְׂכֻּרְתִּי; *merces* Gen. 29, 15. 31, 7.—Rad. שָׂכַר.

מַשְׂמְרוֹת pl. f. *clavi* Eccl. 12, 11, vid. מַסְמְרִים.

מִשְׁפָּח m. opponitur מִשְׁפָּט Jes. 5, 7. LXX ἀνομία, Vulgat. *iniquitas:* quæ forsan sensum magis exprimunt quàm vim propriam vocis; al. *effusio sanguinis, cædes*.—Rad. שפח in arab. *effudit sanguinem*.

מִשְׂרָה f. *principatus* Jes. 9, 5, 6. — Rad. שָׂרָה.

מִשְׂרָפוֹת plur. fem. undè constr. מִשְׂרְפוֹת; 1) *coctiones* caleis Jes. 33, 12. — 2) *concremationes* cadaverum Jer. 34, 5. — 3) adjecto מַיִם n. pr. loci prope Sidonem Jos. 11, 8. — Rad. שָׂרַף.

מַשְׂרֵקָה n. pr. oppidi forsan Idumæi Gen. 36, 36: 1 Par. 1, 47.

מַשְׂרֵת m. *sartago* 2 Sam. 13, 9. — Rad. שׂרת.

מַשׁ n. pr. viri Gen. 10, 23.

מַשָּׂא m. 1) *feneratio*, *fenus* Neh. 5, 7. — 2) *debitum*, *mutuum* 10, 32. —Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂא n. pr. loci Gen. 10, 30.

מַשְׂאָב m. undè pl. מַשְׂאֲבִים *canales* potatorii Jud. 5, 11.—Rad. שָׂאַב.

מַשָּׂאָה fem. constr. מַשָּׂאת; plur. מַשָּׂאוֹת; *debitum* Deut. 24, 10. Prov. 22, 26.—Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂאוֹן m. *deceptio*, *fraus* Prov. 26, 26.—Rad. נָשָׂא.

מַשְׂאוֹת Ps. 74, 3, vid. מַשּׂוֹאוֹת.

מִשְׁאָל n. pr. oppidi Levitarum Jos. 26, 21, 30.

מִשְׁאָלָה f. *preces;* plur. constr. מִשְׁאֲלוֹת Ps. 26, 6. 37, 4. — Rad. שָׁאַל.

מִשְׁאֶרֶת f. suff. in pausâ מִשְׁאַרְתֵּךָ; pl. cum suff. מִשְׁאַרוֹתֶיךָ; *mactra* seu vas in quo farina subigitur et *fermentatur* Ex. 7, 28. Deut. 28, 5 etc. —Forsan denom. à שְׂאֹר *fermentum*, שׂ et שׁ, ut sæpè, permutatis.

מִשְׁבְּצוֹת pl. f. 1) *fundæ*, *palæ* annuli Ex. 28, 11 etc. — 2) *tessellationes*, *ocellationes* Ps. 45, 14.—Rad. שָׁבַץ.

מַשְׁבֵּר m. *matrix*, *os uteri* quod fœtus nascens *frangit* 2 Reg. 19, 3. Jes. 37, 3.—Rad. שָׁבַר.

Digitized by Google

מִשְׁבָּר m. constr. מִשְׁבַּר; plur. מִשְׁבָּרִים; constr. מִשְׁבְּרֵי, cum suff. מִשְׁבָּרֶיךָ; 1) id. Hos. 13, 13.—2) *fluctus* Jon. 2, 4. Ps, 42, 8 etc.

מִשְׁבַּת m. *cessatio, interitus* pl. cum suff. מִשְׁבַּתֶּיהָ Thren. 1, 7. — Rad. שָׁבַת.

מִשְׁגֶּה m. *error* Gen. 43, 12. — Rad. שָׁגָה.

מָשָׁה; *traxit, extraxit* Ex. 2, 10. Hiph. fut. יַמְשֶׁה undè cum suff. יַמְשֵׁנִי *extrahet me* 2 Sam. 22, 17. Ps. 18, 17.—Deriv. מָשִׁי.

משה n. pr. *Moyses* Ex. 2, 10 etc.

מַשֶּׁה m. *debitum;* constr. מַשֶּׁה Deut. 15, 2.—Rad. נָשָׁא.

מְשׁוֹאָה f. 1) *locus vastatus* Job 30, 3. 38, 27. — 2) *vastatio* Soph. 1, 15.—Rad. שׁוּא ut vicin. שָׁאָה.

מַשּׁוּאוֹת et מַשָּׁאוֹת pl. f. vulgò *vastitates, ruinæ* (à rad. שָׁאָה) Ps. 73, 18. 74, 3; sed ob Daguesch in שׁ, nonnulli referunt ad Hiph. verbi נָשָׁא *decepit*, et vertunt *loca fallacia, insidiæ* quod refugit Ps. 74, 3; al. legunt מַשָּׁאוֹת à נָשָׁא *efferre*, i. e. *evertere*.—* Quoad etymon, si genuina sit lectio מְשׁוּאוֹת vel מְשָׁאוֹת, radix erit שׁוּא, cum eodem significatu atque vicin. שָׁאָה.

מְשׁוּבָב n. pr. viri 1 Par. 4, 34.

מְשׁוּבָה et מְשָׁבָה f. constr. מְשׁוּבַת; pl. מְשׁוּבוֹת; *aversio, defectio* Jer. 8, 5. Prov. 1, 32. Hos. 11, 7: מְשׁוּבָתִי *defectio à me*. Concr. *aversa, rebellis* Jer. 3, 6, 3. 11, 12. — Rad. שׁוּב.

מְשׁוּגָה f. *error;* suff. מְשׁוּגָתִי Job 19, 4.—Rad. שׁוּג ut vicin. שָׁגָה, שָׁגַג.

מָשׁוֹט m. *remus* Eze. 27, 29. — Rad. שׁוּט.

מְשׁוֹט m. pl. cum suff. מְשׁוֹטֶיךָ *remi tui* Eze. 27, 6. — Rad. נשט ut vicin. שׁוּט.

מְשׁוּסָה f. *depredatio* Jes. 42, 24 in Chethib, pro מְשִׁסָּה. — Rad. שׁוּס ut vicin. שָׁסַס.

מָשַׁח; part. act. pl. מָשְׁחִים, pass. מָשׁוּחַ, pl. מָשׁוּחִים; inf. absol. מָשׁוֹחַ, constr. מְשׁוֹחַ, cum ה parag. מָשְׁחָה, cum suff. מָשְׁחוֹ et מָשְׁחֲךָ; imp. מְחַשׁ undè cum suff. מָשְׁחֵהוּ; fut. יִמְשַׁח; 1) *illevit* Jer. 22, 14, *unxit oleo* Gen. 31, 13. Ex. 29, 2 etc., spec. clypeum ne siccitate fatisceret 2 Sam. 1, 21. Jes. 21, 5, it. sacerdotem, prophetam, regem, i. e. *consecravit* Ex. 28, 41: 1 Sam. 19, 16.—2) ut in syr. et arab. משׁח *mensus est, mensuravit*.

Niph. נִמְשַׁח; fut. יִמָּשַׁח; *unctus, unctione consecratus est* Lev. 6, 13 etc. — Deriv. מָשִׁיחַ, מִמְשַׁח et seq.

מִשְׁחָה f. constr. מִשְׁחַת; 1) *unctio* Ex. 25, 6 etc. — 2) *pars, portio* Lev. 7, 35.

מִשְׁחָה f. suff. מִשְׁחָתָם; 1) τὸ *ungere*, vid. מָשַׁח. — 2) *pars, portio* Num. 8, 18.

מַשְׁחִית et מַשְׁחֵת m. suff. מַשְׁחִיתוֹ; pr. part. Hiph. verbi שָׁחַת, *perdens*, hinc 1) *perditio, pernicies* Ex. 12, 13. Eze. 5, 16. 9, 1. — 2) *laqueus* Jer. 5, 26. הַר מַשְׁחִית dicitur mons oliveti prope Jerusalem. 2 Reg. 23, 13, et Babylon propter idola ibi culta, adeòque populo perniciosa.—Rad. שָׁחַת.

מַשְׁחֵר m. *aurora* Ps. 110, 3. — Rad. שָׁחַר.

מַשְׁחִת vid. מַשְׁחִית.

Digitized by Google

מִשְׁחָת m. *corruptum, deforme* Jes. 52, 14. — Rad. שָׁחַת.

מָשְׁחָת m. *corruptio;* suff. מָשְׁחָתָם Lev. 22, 25. — Rad. שָׁחַת.

מִשְׁטַח masc. constr. מִשְׁטַח; *locus expansionis* Eze. 26, 5 etc. — Rad. שָׁטַח.

מִשְׁטָר m. *imperium;* suff. מִשְׁטָרוֹ Job 38, 33. — Rad. שָׁטַר.

מְשִׁי m. in pausâ מֶשִׁי; *sericum* Eze. 16, 10, 13. — Rad. מָשָׁה.

מָשִׁי vid. מוּשִׁי.

מְשֵׁיזַבְאֵל n. pr. viri Neh. 3, 4 etc.

מָשִׁיחַ m. constr. מְשִׁיחַ; pl. cum suff. מְשִׁיחַי; 1) adj. *unctus* Lev. 4, 3 etc. — 2) subst, *Messias, Christus,* quem, quamquàm nonnulli contradicunt, reges et sacerdotes in Vet. Test, figurabant; quemque disertè nominant maximè Dan. 9, 25, 26. Ps. 2, 2. De Cyro, Persarum rege propheticè usurpatur Jes. 45, 1. — Rad. מָשַׁח.

מָשַׁךְ; part. act. מֹשֵׁךְ; pl. מֹשְׁכִים; inf. constr. et imp. מְשֹׁךְ; fut. יִמְשֹׁךְ; 1) *traxit* (conf. vicin. מָשַׁח), *extraxit, attraxit,* prout construitur Gen. 37, 28. Jud. 4, 7. Jes. 5, 18 etc. Part. pl. f. מוֹשְׁכוֹת *funes, vincula* quibus aliquis vincitur Job 38, 31. — A trahendi notione diffluunt formulæ istæ: *tetendit* arcum; *tractim sparsit* semen per sulcos; *cecinit* classicum; *traxit manum suam cum aliquo* i. e. socium se adjunxit alicui; *protraxit* i. e. *prolongavit, continuavit* benignitatem; *firmavit, sustentavit* corpus; *distraxit, diffudit se* agmen militum. — 2) *prehendit, cepit* Ex. 12, 21. *tenuit* seq. בְּ Jud. 5, 14, *rapuit, abripuit* Eze. 32, 20 etc.

Niph. נִמְשַׁךְ undè fut. יִמָּשֵׁךְ; *protractus, dilatus est* Jes. 13, 22 etc.

Puh. part. מְמֻשָׁךְ, f. מְמֻשָׁכָה; 1) *protractus* Prov. 13, 12. — 2) *distractus* Jes. 18, 7, Vulgat. *avulsus,* nonnulli *validus, robustus.* — Indè

מָשֵׁךְ m. 1) *tractio* i. e. sparsio seminis per sulcos Ps. 126, 6. — 2) *possessio* Job 28, 18. — 3) n. pr. viri Gen. 10, 2, hinc et populi Eze. 27, 13 etc.

מִשְׁכָּב m. constr. מִשְׁכַּב; pl. constr. מִשְׁכְּבֵי; pl. f. cum suff. מִשְׁכְּבוֹתָם; 1) *cubile, lectus* 2 Sam. 17, 28, *feretrum* Jes. 57, 2: 2 Par. 16, 14. — 2) *cubatio* 2 Sam. 4, 5. Ps. 41, 4, spec. *concubitus* Lev. 20, 13 etc. — Rad. שָׁכַב.

מִשְׁכָּן m. constr. מִשְׁכַּן; constr. מִשְׁכְּנֵי; plur. f. מִשְׁכָּנוֹת, constr. מִשְׁכְּנוֹת; 1) *habitaculum* Ps. 87, 2. Job 18, 21, *lustrum* Job 39, 6, *templum* Ps. 46, 5 etc., de sepulchro Jes. 22, 16. — 2) spec. *tabernaculum* Cant. 1, 8, maximè tabernaculum sacrum Israëlit. Ex. 25, 9 etc. Conf. אֹהֶל suprà p. 13. — Rad. שָׁכַן.

מָשַׁל, f. part. act. מֹשֵׁל; plur. מֹשְׁלִים; f. מֹשְׁלָה; inf. absol. מָשׁוֹל; constr. et imp. מְשֹׁל; fut. יִמְשֹׁל; 1) *assimilavit,* hinc a) *similitudinem, parabolam proposuit* Eze. 24, 3. — b) *adagio usus est* Eze. 12, 23 etc. — c) *dictario usus est* Joël 2, 17. Part. מֹשְׁלִים *poëtæ* Num. 21, 27. — — 2) *dominatus est, dominium habuit* vel *exercuit* seq. בְּ, עַל, לְ *in aliquem* Gen. 3, 16. Jes. 40, 10. Prov. 28, 15 etc. Part. מֹשֵׁל *dominus* Gen. 45, 8

Digitized by Google

plur. *domini*, *principes* et *tyranni* Jes. 14, 5 etc.

Niph. נִמְשַׁל *similis fuit* alicui rei, seq. אֶל, כְּ, עִם Jes. 14, 10. Ps. 28, 1. 49, 13 etc.

Pih. part. מְמַשֵּׁל *parabolis utens* Eze. 21, 5 (20, 49).

Hiph. הִמְשִׁיל; fut. יַמְשִׁיל; 1) *comparavit* Jes. 46, 5. — 2) *dominari fecit* Dan. 11, 39. Ps. 8, 7. Inf. subst. הַמְשַׁל *dominatio* Job 25, 2.

Hithp. fut. אִתְמַשֵּׁל *comparabor*, seq. כְּ Job 30, 19.—Deriv. מְמָשָׁל, מֶמְשֶׁלֶת et seq.

מָשָׁל m. suff. מָשָׁלוֹ; pl. מְשָׁלִים; 1) constr. מִשְׁלֵי; *similitudo*, *parabola* Eze. 17, 2. 24, 3.—2) *sententia*, *sententiosè dictum* 1 Reg. 5, 12. Prov. 1, 1 etc.—3) *proverbium* propriè dictum 1 Sam. 10, 12. Eze. 18, 2 etc. — 4) *dicterium*, *probrosè dictum* Deut. 28, 37. Jes. 14, 4 etc.—5) *carmen* quodlibet Num. 23, 7, 18. Ps. 49, 5 etc.

מָשָׁל n. pr. vid. מִשְׁעָל.

מֹשָׁל m. undè cum suff. מָשָׁלוֹ; 1) *similitudo*, hinc concr. *simile* Job 41, 25. — 2) *dominatus* Zach. 9, 10.

מְשָׁל m. *carmen*, spec. *irrisorium* Job 17, 6.

מִשְׁלָח m. undè constr. מִשְׁלַח; 1) *locus quò mittitur* pecus Jes. 7, 25. —2) seq. יָד, *res in quam manus immittitur*, *negotium* Deut. 15, 10 etc. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלֹחַ, מִשְׁלוֹחַ m. 1) *missio* Esth. 9, 19, 22. — 2) seq. יָד, res in quam *manus immittitur* Jes. 11, 4. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלַחַת f. 1) *missio* i. e. agmen Ps. 78, 49. — 2) *dimissio* Eccl. 8, 8. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלֹשׁ pro מִשְׁלֹשׁ, vid. שָׁלֹשׁ.

מְשֻׁלָּם n. pr. viror. Esr. 8, 16 etc.

מְשֻׁלֵּמוֹת n. pr. viror. 2 Par. 28, 12 etc.

מְשֶׁלְמִיָּה et שֶׁלֶמְיָה n. pr. viri 1 Par. 9, 21. 26, 1, 29.

מְשֶׁלֶמִית n. pr. viri 1 Par. 9, 12.

מְשֻׁלֶּמֶת n. pr. mul. 2 Reg. 21, 19.

מְשַׁמָּה f. pl. מְשַׁמּוֹת; 1) *stupor* Eze. 5, 15. — 2) *vastatio* Jes. 15, 6. Jer. 48, 34. Eze. 6, 14 etc.— Rad. שָׁמַם.

מִשְׁמָן m. constr. מִשְׁמַן; pl. constr. מִשְׁמַנֵּי; suff. מִשְׁמַנָּיִן; 1) *pinguedo* Jes. 17, 4. — 2) *pinguis* i. e. fertilis *ager* Gen. 27, 28. Dan. 11. 24. — 3) *robustus*, *validus* miles Jes. 10, 16. Ps. 78, 31. — Rad. שָׁמַן.

מִשְׁמַנָּה n. pr. viri 1 Par. 12, 10.

מִשְׁמַנִּים pl. m. *pinguia* Neh. 8, 10. — Rad. שָׁמַן.

מִשְׁמָע m. undè constr. מִשְׁמַע; 1) *auditio*, hinc *quod auditur* Jes. 11, 3. — 2) n. pr. viror. Gen. 25, 14 etc. — Rad. שָׁמַע.

מִשְׁמַעַת f. suff. מִשְׁמַעְתּוֹ; 1) *intima admissio ad audiendum* (*audience*) 1 Sam. 22, 14 etc. — 2) *obedientia*, undè concr. מִשְׁמַעְתָּם *obedientes illis* Jes. 11, 14. — Rad. שָׁמַע.

מִשְׁמָר masc. constr. מִשְׁמַר, suff. מִשְׁמָרוֹ; pl. מִשְׁמָרִים; 1) *custodia*, de carcere Gen. 40, 3. 42, 17, de statione excubitarum Jer. 51, 12. Neh. 7, 3, hinc de ipsis excubitoribus Job 7, 12. Neh. 4, 3.—2) *id quod custoditur* Prov. 4, 23. — 3) *observantia*, hinc *res observanda* i. e. ritus sacri

Digitized by Google

Neh. 13, 14, meton. *cui reverentia præstatur* Eze. 38, 7. — Rad. שָׁמַר.

מִשְׁמֶרֶת f. suff. מִשְׁמַרְתּוֹ; plur. מִשְׁמָרוֹת, constr. מִשְׁמְרוֹת; 1) *custodia*, de excubandi officio 2 Reg. 11, 5, 6, de statione excubitorum Jes. 21, 8. Hab. 2, 1, hinc de ipsis excubitoribus Neh. 7, 3 etc. — 2) *id quod custoditur* 1 Sam. 22, 23. — 3) *conservatio* Ex. 12, 6 etc. — 4) *observatio, ministerium* Num. 3, 31 etc. — 5) *quod observandum est, lex, ritus* Gen. 26, 5. Mal. 3, 14 etc. — 6) *studium* quod alicui exhibetur 1 Par. 12, 29. — Rad. שָׁמַר.

מִשְׁנֶה masc. constr. מִשְׁנֵה; suff. מִשְׁנֵהוּ; pl. מִשְׁנִים; 1) *ordo secundus, locus secundus* 1 Sam. 15, 9. Esr. 1, 10 etc., hinc *sacerdos secundi ordinis* i. e. secundarius 2 Reg. 25, 18 etc., *pars urbis secunda* i.e. inferior 2 Reg. 22, 14. Soph. 1, 10. — 2) concr. *secundus*, qui *secundum locum occupat*, hinc *secundus regis* i. e. secundus à rege 2 Par. 28, 7. — 3) *duplicatum, duplum* Ex. 18, 22. Jes. 61, 7 etc. — 4) *exemplar* (*copie*) Deut. 17, 18. Jos. 8, 32. — Rad. שָׁנָה.

מִשְׁסָה f. plur. מִשְׁסוֹת; *prædatio, præda* 2 Reg. 21, 14. Hab. 2, 7 etc. — Rad. שָׁסַס.

מִשְׁעוֹל m. *via angusta* Num. 22, 24. — Rad. שעל.

מִשְׁעִי m. (forsan pro מִשְׁעִית ex chaldaïsmo) *purgatio* Eze. 16, 4. — Rad. משע in arab. *purgavit*.

מִשְׁעָם n. pr. viri 1 Par. 8, 12.

מִשְׁעָן m. constr. מִשְׁעַן; *fulcrum, adminiculum* Jes. 3, 1, trop. 2 Sam, 22, 19. Ps. 18, 19. — Rad. שָׁעַן.

מַשְׁעֵן m. et f. מַשְׁעֶנֶת id. Jes. 3, 1 ubi simul conjuncta, *omnis generis adminicula et subsidia* significant. — Rad. שָׁעַן.

מִשְׁעֶנֶת f. suff. מִשְׁעַנְתּוֹ; pl. cum suff. מִשְׁעַנֹּתָם; *scipio, baculus*. Jud. 8, 21. Eze. 29, 6 etc. — Rad. שָׁעַן.

מִשְׁפָּחָה f. constr. מִשְׁפַּחַת, suff. מִשְׁפַּחְתִּי; plur. מִשְׁפָּחוֹת; constr. מִשְׁפְּחוֹת; 1) *genus* animalium Gen. 8, 19, it. rerum inanimat. Jer. 15, 3. — 2) *familia* quarum plures una tribus comprehendebat (vid. בֵּית n. 10, p. 91, 92) Gen. 10, 18. Ex. 6, 14. — 2) *gens, populus* Gen. 12, 3. Jer. 8, 3 etc. — Ponitur pro שֵׁבֶט; *tribus* Jos. 7, 17. — Rad. שׁפח ut vicin. סָפַח et arab. שفح *fudit, effudit*.

מִשְׁפָּט masc. constr. מִשְׁפַּט; suff. מִשְׁפָּטוֹ; pl. מִשְׁפָּטִים; constr. מִשְׁפְּטֵי; suff. מִשְׁפָּטֶיךָ; 1) *judicium* spec. *actus judicandi* Lev. 19, 13. Deut. 1, 17, *locus judicii*, *tribunal* Ps. 143, 2. Job 9, 32, *causa forensis* Deut. 10, 18. Job 13, 18, *sententia judicialis* 1 Reg. 3, 28. Ps. 17, 2, hinc *pœna* Jer. 48, 21, *culpa, crimen* Jer. 51, 9. Eze. 7, 23. Passim מִשְׁפָּט omnes ferè istas notiones simul includit, ut ex ipso contextu colligitur. — 2) *jus, quod justum, legitimum, æquum est* Deut. 16 19. Jer. 22, 15. לַמִּשְׁפָּט *jure, justè* Jer. 46, 28. Spec. *lex, statutum* Ex. 21, 1. Lev. 18, 4, *quod ex lege debetur, privilegium* Ex. 21, 9. Jer. 32, 7, *mos, consuetudo* Gen. 40, 17: 2 Reg. 11, 14, hinc *modus, agendi ratio* Jud. 13, 12: 2 Reg. 1, 7. — Rad. שָׁפַט.

Digitized by Google

מִשְׁפָּט Poh. verbi שָׁפַט q. vid.

מִשְׁפְּתַיִם dual. ut שְׁפָתַיִם *caulæ*, *stabula* Gen. 49, 14. Jud. 3, 16; ita plerique, * sed rectiùs forsan *duæ*, *faliscæ* (*rateliers*, *mangeoires*); quod optimè utrique loco Gen. et Jud. convenit; siquidem vita maximè bonis affluens adumbratur. Huic significationi haud parùm favet dual. forma; quæ duplex seu multò major innuitur abundantia.*—Rad. שָׁפַת.

מֶשֶׁק m. ut מֶשֶׁךְ *possessio* Gen. 15, 2: *filius possessionis domûs meæ Damascenus Eliezer* i. e. nemo est qui, me mortuo, possessor evadat rei familiaris meæ, nisi Eliezer, alienigena iste. Vid. quæ adnotav. in *Le Pentat. avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 76, 77. — Rad. מָשַׁשׁ ut vicin. מָשַׁךְ.

מַשָּׁק m. à rad. שָׁקַק, ex chaldaïsmo 2ª radicali deficiente compensatâ in 1ª; *discursitatio;* constr. מַשַּׁק Jes. 33, 4.

מַשְׁקֶה m. constr. מַשְׁקֵה; 1) *pincerna*, vid. שָׁקָה in Hiph. — 2) *locus irriguus* Gen. 13, 10. Eze. 45, 15. — 3) *potus* Lev. 11, 34 etc.

מִשְׁקוֹל m. *pondus* Eze. 4, 10. — Rad. שָׁקַל.

מִשְׁקוֹף m. *superliminare* Ex. 12, 7. 22, 23.—Rad. שָׁקַף.

מִשְׁקָל masc. constr. מִשְׁקַל, suff. מִשְׁקָלוֹ; 1) *ponderatio* 2 Reg. 15, 16. etc.—2) *pondus* Lev. 10, 35 etc. — Rad. שָׁקַל.

מִשְׁקֶלֶת et מִשְׁקֹלֶת f. *perpendiculum* 2 Reg. 21, 13. Jes 28, 17.

מִשְׁקָע m. *locus ubi desedit* aqua; constr. מִשְׁקַע Eze. 34, 18. — Rad. שָׁקַע.

מִשְׁרָה fem. constr. מִשְׁרַת־עֲנָבִים *maceratio uvarum*, hinc *succus ex uvis expressus* Num. 6, 3. — Rad. שָׁרָה.

מִשְׁרְעִי n. gent. 1 Par. 2, 53.

מָשַׁשׁ ut vicin. מוּשׁ, *palpavit*, *contrectavit;* fut. יָמֵשׁ, undè cum suff. יְמָשֵׁנִי Gen. 27, 12, יְמָשֻׁהוּ vers. 21.

Pih. מִשֵּׁשׁ, undè 2 pers. מִשַּׁשְׁתָּ; part. מְמַשֵּׁשׁ; fut. יְמַשֵּׁשׁ; id. Gen. 31, 34, 57. Job 12, 25.

Hiph. fut. apoc. יְמֵשׁ *palpet* scil. quivis Ex. 10, 21.

מִשְׁתֶּה m. constr. מִשְׁתֵּה; pl. cum suff. מִשְׁתֵּיו; 1) *potio*, *potatio* Esth. 5, 6. 7, 7. — 2) *quod potatur*, *potus* Dan. 1, 10. Esr. 3, 7.—3) *convivium* Gen. 19, 3. Esth. 1, 3 etc.

מֵת *mortuus* vid. in מוּת.

מְתִים et defectè מְתֵם plur. masc. constr. מְתֵי; suff. מְתַיִךְ, מְתָיו, *viri* Gen. 34, 30. Deut. 2, 34. Jes. 3, 25 etc.—Rad. מָתַת.

מַתְבֵּן (denom. à תֶּבֶן) *straminis locus* i. e. acervus Jes. 25, 10.

מֶתֶג m. suff. מִתְגִּי; *frenum* Jes. 37, 29. Ps. 32, 9 etc.—Rad. מתג.

מָתוֹק m. *dulcis*, *dulcedo* Jud. 14, 14. Eze. 5, 3, trop. Eccl. 11, 7.— Rad. מָתַק.

מְתוּשָׁאֵל n. pr. viri Gen. 4, 18.

מְתוּשֶׁלַח n. pr. viri Gen. 5, 21.

מָתַח ut vicin. נָטָה; fut. cum suff. et ן conv. וַיִּמְתְּחֵם *et extenditeos* Jes. 40, 22.—Deriv. אַמְתֵּחַת.

Digitized by Google

מָתַי *quandò* Gen. 30, 30 etc., sine interrog. Prov. 23, 35. אַחֲרֵי מָתַי *post quantùm temporis?* Jer. 13, 27, לְמָתַי *quousquè, quamdiù?* Ex 8, 5, מָתַי id. 1 Sam. 16, 1.—Etymon ignotum.

מַתְכֹּנֶת f. suff. מַתְכֻּנְתּוֹ; *mensura, proportio* Ex. 30, 32. Eze. 45, 11: 2 Par. 24, 13, it. *demensum, pensum* Ex. 5, 8.—Rad. תָּכַן.

מַתְּלָאָה pro מַה־תְּלָאָה q. v.

מְתַלְּעוֹת pl. f. ut מַלְתָּעוֹת q. v. *mordices, dentes* Joël 1, 6. Job 29, 17.

מְתֹם m. pars *integra, sana* corporis Jes. 1, 6. Ps. 38, 4; sed Jud. 20, 48 spuria est lectio pro מְתֹם, ut ferunt plures codices.—Rad. תָּמַם.

מַתָּן masc. suff. מַתָּנָם; 1) *donum* Gen. 34, 12. Prov. 19, 6. — 2) n. pr. viror. 2 Reg. 11, 18 etc.—Rad. נָתַן.

מַתָּנָה f. constr. מַתְּנַת; pl. מַתָּנוֹת; constr. מַתְּנוֹת; 1) id. Gen. 23, 6. Eccl. 7, 7 etc. — 2) n. pr. loci inter desertum et fines Moabitarum Num. 21, 18.

מַתְּנַי n. pr. viror. Esr. 10, 33 etc.

מִתְּנִי n. gent. 1 Par. 11, 43.

מַתַּנְיָה et מַתַּנְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 24, 17. Esr. 10, 26 etc.

מָתְנַיִם dual. m. constr. מָתְנֵי; suff. מָתְנֵינוּ; *lumbus uterque, lumbi* Gen. 37, 34. Jes. 20, 2 etc. — Rad. מתן forsan ut arab. مَتَن *firmus, validus fuit.*

מָתַק; cum suff. מְתָקוֹ; part. pass. pl. מְתוּקִים, f. מְתוּקָה; fut. pl. in pausâ יִמְתְּקוּ; *dulcis, suavis fuit, factus est* Ex. 15, 25. Prov. 9, 17. Metaph. Job 21, 33: *dulces illi sunt glebæ vallis* i. e. terra illi levis est; sed 24, 20: מְתָקוֹ רִמָּה quod vulgò vertunt *suavis est ei vermis*, rectiùs forsan redditur à Bochart ex usu syr. et innuente contextu: *exsugit eum vermis.*

Hiph. הִמְתִּיק; fut. יַמְתִּיק; *dulcis fecit* Job 20, 12. — 2) *dulcem, suavem* reddidit, metaph. Ps. 55, 15.—Deriv. מַמְתַּקִּים, מָתוֹק et seq.

מֶתֶק m. *dulcedo*, trop. *suavitas* Prov. 16, 21. 27, 9.

מֶתֶק m. suff. מָתְקִי *dulcedo mea* Jud. 9, 11.

מִתְקָה n. pr. stationis Israëlit. in Arabiâ petreâ Num. 33, 28.

מִתְרֵדַת n. pr. viror. Esr. 1, 8. 4, 7.

מַתַּת f. (pro מַתְּנַת) in pausâ מַתַּת; *donum* Eze. 46, 5 etc.—Rad. נָתַן.

מַתַּתָּה n. pr. viri Esr. 10, 33.

מַתַּתְיָה et מַתַּתְיָהוּ n. pr. viror. Esr. 10, 43. 1 Par. 9, 31 etc.

נ

נ decima quarta alphabeti littera hebraïcè נוּן *Noun* sonans; in numeralibus valet *quinquaginta.*—Permutatur haud rarò cum מ, dein ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, cum ל; rariùs cum ר, tandem, in primâ quorumdam verborum radicis sede, cum י. -Ad vocum conformationem, quod attinet 1) ponitur *ab initio* vel constituens in verbis præformantem tum personæ fut. pl., tum conjugationis totius Niphal, vel formans nomina verbalia ex Niphal derivata.—2) in *medio* frequenter interponitur per *epenthesin;* sicque ut plurimùm litteræ sequenti

Digitized by Google

inseritur Deguesch fortis ope. — 3) *in fine*, suffixum fœm. 3ª pers. plur. constituit, vel ad terminandum quoddam nominum, genus inservit, vel deniquè in verbis additur adformantibus ן et ן.

נָא particula, quæ, prout flagitat contextus, in multis formulis reddi potest : *quæso*, *obsecro*, *amabo* in aliis *age*. Sæpissimè *expletiva* est vel saltem difficillimè in aliud idioma verti potest, etsi ejus vim propriam persentiat linguæ hebr. assuetus. * אִם־נָא non est *siquidem* ut vulgò volunt, sed *si forsan, utinam!* Hinc Gen. 18, 3 etc. sensus est : *si forsan* vel *utinam invenire possim* (*puissé-je trouver*) *gratiam in oculis tuis!* minimè verò : *siquidem, quandoquidem inveni.* *

נָא adj. *crudus*, *non satis coctum* Ex. 12, 9.— Rad. נִיא in arab. *crudus*, *semicoctus est.*

נֹא Jer. 46, 25. Eze. 30, 14, plenè נֹא־אָמוֹן Nah. 3, 8. n. pr. *Thebæ* Ægypti metropolis, *Diospolis* Græcor. LXX in Eze. Διόσπολις, in Nah. μερὶς Ἀμμών pars, possessio Jovis Ammonis. Ibi reverà magnâ cum religione colebatur.

נֹאד m. (pro נָאוֹד) et נאוד Jud. 4, 19 in Chethib ; cum suff. in pausâ נֹאדֶךָ ; pl. נאדות ; *uter*, pellis consuta quâ liquida deferuntur Jos. 9, 4 : 1 Sam. 16, 20 etc.

נָאָה 1)*forsan ut vicin. arab. נאי in 8ª conjug. *longè abfuit*, *remotus fuit.** — 2) ut vicin. נָוָה *habitavit.*— 3) *decorus*, *pulcher fuit.*

Pih. נִאֲוָה undè pl. נָאוּ pro נָאוּ *decori*, *pulchri fuerunt* Jes. 52, 7. Cant. 1, 10 etc. — Deriv. אִי q. v. pro נָאִי et seq.

נָאָה f. undè pl. constr. נְאוֹת ; 1) *habitationes*, *habitacula* Ps. 74, 20. Thren. 2, 2.—2) *pascua* gregum Jer. 9, 9. Ps. 23, 2 etc.

נָאוֶה m. (pro נַאֲוֶה), f. נָאוָה ; 1) *decorus*, *decens* seq. לְ Ps. 33, 1. Prov. 17, 7 etc.—2) *pulcher* Cant. 1, 5. 6, 4.

נָאַם pr. forsan ut in arab. *mussitavit*, *submissè locutus est* (conf. vicin. נָהַם, הָמָה), spec. de voce divinâ quâ oracula prophetis revelantur. Indè fut. pl. יִנְאֲמוּ *dicunt quasi oraculum edentes* (german. diceres *sie orakeln*) Jer. 23, 31. Part. pass. constr. נְאֻם יְהוָה *effatum*, *oraculum Jehovæ* sexcentiès occurrit apud prophetas sacros Vet. Test. Dicitur tamen de hominibus Num. 24, 3, 4, 15, 16 : 2 Sam. 23, 1. Prov. 30, 1 et Ps. 36, 2 ubi verte : *oraculum impietatis improbo est in corde suo* i. e. quidquid animus impius improbo homini suadet, id eidem oraculi divini loco habetur.

נָאַף, undè part. act. נֹאֵף, f. נֹאֶפֶת ; pl. נֹאֲפוֹת ; inf. absol. נָאֹף ; fut. יִנְאַף ; *mæchatus est* Ex. 20, 13, seq. accus. pers, *adulterium commisit cum muliere* Lev. 20, 10 etc., metaph. *idolotatriam exercuit, idola coluit* Jer. 3, 9. Eze. 16, 38.

Pih. נִאֵף ; part. מְנַאֵף ; pl. מְנַאֲפִים ; f. מְנַאֶפֶת undè in pausâ מְנָאֵפֶת ; fut. pl. יְנַאֲפוּ ; id. Jes. 57, 3. Prov. 30, 20 etc. — Deriv. seq.

נְאָפִים pl. m. suff. f. נְאָפַיִךְ ; *adulteria* Jer. 13, 27. Eze. 23, 43.

Digitized by Google

נַאֲפוּפִים pl. m. id.; suff. f. נַאֲפוּפֶיהָ Hos. 2, 4.

נָאַץ; fut. יִנְאַץ; pl. cum נ parag. in pausâ יִנְאָצוּן; *sprevit, contempsit* et *contemptim rejecit* (conf. לוּץ quod vicin. videtur) Deut. 32, 19. Jer. 33, 24 etc.

Pih. נֵאֵץ; part. plur. cum suff. מְנַאֲצַי; inf. נְאֹץ pro נַאֵץ; fut. יְנַאֵץ; 1) id. Num. 14, 23. Ps, 10, 3 etc. — 2) *calumniandi occasionem dedit* 2 Sam. 12, 14.

Hiph. fut. יִנָּאֵץ ex syriasmo pro יַנְאֵץ intrans. *spernetur* Eccl. 12, 5; quem sensum efflagitat contextus, vulgò tamen *florebit* quasi à נוּץ.

Hithpoh. part. מִנָּאֵץ pro מִתְנָאֵץ *qui se contemptui exponit, contemptus* Jes. 52, 5.—Deriv. seq.

נְאָצָה, נָאָצָה f. plur. cum suff. נְאָצוֹתֶיךָ; *contumelia* Jes. 37, 3. Eze. 35, 12.

נֵאָצָה f. undè pl. נְאָצוֹת id. Neh. 9, 18, 26.

נָאַק; fut. pl. in pausâ יִנְאֲקוּ; ut cognat. אָנַק, *gemuit, clamavit cum angore* Eze. 30, 24. Job 24, 12. — Indè

נְאָקָה f. undè constr. נַאֲקַת; cum suff. נַאֲקָתָם; pl. נְאָקוֹת undè constr. נַאֲקוֹת; *gemitus, clamor* Ex. 2, 24. Eze. 30, 24 etc.

נָאַר ut cognat. אָרַר.

Pih. נֵאֵר, 2 pers. cum ה paragog. נֵאַרְתָּה; *abominatus est, rejecit* Ps. 89, 40. Thren. 2, 7.

נֹב n. pr. oppidi sacerdotalis in tribu Benjamin 1 Sam. 22, 11 etc. Cum ה parag. נֹבָה pro נֹבָה *Nobam versus* 1 Sam. 21, 2 etc.

נֹבָא, de cujus significatu primario ullam conjecturam ne tentare quidem audemus.

Niph. נִבָּא pro נִנְבָּא, 2 pers. נִבֵּאתָ et נִבֵּיתָ (quasi à נָבָה); part. נִבָּא; pl. נִבָּאִים, et נִבְּאִים, quasi à sing. נִבֶּה; constr. נִבְּאֵי; inf. הִנָּבֵא, cum suff. הִנָּבְאוֹ; imp. הִנָּבֵא; fut. יִנָּבֵא; *prophetavit, prophetam egit; vaticinatus est* 1 Reg. 22, 12. Jer. 20, 1 et sexcentiès. Etiam 1 Sam. 10, 11. 19, 20: 1 Par. 25, 2, 3 sensus est *prophetam egit, prophetico munere functus est*, non autem *cecinit laudes Dei, hymnos* ut anteà post Gesenium et Winer docui.

Hithp. הִתְנַבֵּא, 1 pers. הִתְנַבֵּיתִי et הִנַּבֵּאתִי; part. מִתְנַבֵּא, pl. מִתְנַבְּאִים; pl. f. מִתְנַבְּאוֹת; infin. הִתְנַבּוֹת (quasi à נָבָה); fut. יִתְנַבֵּא; 1) *vaticinatus est, propheticum munus explevit* Num. 10, 25 etc. etiam 1 Sam. 10, 6, 10. — 2) *malo spiritu agitatus insanum egit* (μαίνεσθαι) 1 Sam. 18, 10. — Deriv. נְבוּאָה, נָבִיא, נְבִיאָה.

נָבַב undè part. pass. נָבוּב; constr. נְבוּב; *cavus* Ex. 27, 8. Jer. 52, 21 etc., metaph. *stultus, baro* (*tête creuse*) Job 11, 12.—Indè נֹבָה pro נְבָבָה.

נֹבָה vid. נב.

נְבוֹ n. pr. 1) idoli Babyloniorum; *Mercurius* est forsan, ut volunt. Jes. 46, 1. — 2) montis oppidi in finibus Moabitarum Nnm. 32, 3. Deut. 32, 49 etc. — 3) oppidi in tribu Judâ,

Digitized by Google

quod, ut à priore illo distinguatur, dicitur נְבוֹ אַחֵר *Nebo alterum* Neh. 7, 33.

נְבוּאָה f. constr. נְבוּאַת; *prophetia* Neh. 6, 12 etc.—Rad. נָבָא.

נְבוּזַרְאֲדָן n. pr. viri 2 Reg. 25, 8 etc.

נְבוּכַדְרֶאצַּר et נְבוּכַדְנֶאצַּר n. pr. *Nabuchodonosor* 2 Reg. 24, 1. Jer. 39, 1 etc.

נְבוּשַׁזְבָּן n. pr. viri Jer. 39, 13.

נָבוֹת n. pr. viri 1 Reg. 21, 1 seq.

נָבַח *latravit;* inf. constr. נְבַח Jes. 56, 10.

נֹבַח n. pr. viri et oppidi Num. 32, 42. Jud. 8, 11.

נִבְחַז n. pr. idoli Hevæorum 2 Reg. 17, 31.

נָבַט undè Pih. נִבֵּט *spectavit, intuitus est* (*regærder*) Jes. 5, 30.

Hiph. הִבִּיט; part. מַבִּיט; infin. הַבִּיט; imp. הַבֵּט et הַבִּיט, cum ה parag. הַבִּיטָה; fut. יַבִּיט, apoc. יַבֵּט, cum ה parag. אַבִּיטָה; 1) id. Jes. 42, 18. Job 35, 5 etc. Transl. a) *respexit* aliquid, *rationem habuit* alicujus rei, seq. acc., אֶל, לְ 1 Sam. 16, 7. Amos 5, 22. Ps. 74, 20.—b) *patienter tulit* Hab. 1, 3, 13, pr. *adspexit* nihil agens; al. minùs rectè *videre fecit.* — c) *spem posuit* in aliquo, seq. אֶל Ps. 34, 6. — 2) *vidit* (*voir*) Num. 12, 8: 1 Sam. 2, 32. Jes. 38, 11, seq. בְּ *contemplatus est, cum voluptate adspexit* Ps. 92, 12.—Indè מַבָּט, מֶבָּט.

נָבָט n. pr. viri 1 Reg. 11, 26.

נָבִיא m. suff. נְבִיאֲכֶם; pl. נְבִיאִים, constr. נְבִיאֵי; suff. נְבִיאֶיךָ; *propheta* Deut. 13, 2. Jud. 6, 8; sed Deut. 18, 15, 18 de Christo usurpatur, non autem collectivè de *prophetis,* ut quidam volunt. *Filii prophetarum* sunt alumni, discipuli eorum 1 Reg. 20, 35 etc. Cæterum נָבִיא dicitur de Abrahamo Deo familiari Gen. 20, 7, nec non de pseudoprophetis 1 Reg. 18, 19. Hos. 4, 5 etc.—Rad. נָבָא.

נְבִיאָה f. 1) *prophetissa* 2 Reg. 22, 14: 2 Par. 34, 22, et Ex. 15, 20, ut innuitur Ex. 12, 2. Mich. 6, 4, quamvis à pluribus poëtria, *cantatrix* vertitur. — 2) *uxor prophetæ* Jud. 8, 3.—Rad. נָבָא.

נְבָיוֹת n. pr. 1) filius Ismaëlis Gen. 25, 13. 28, 9.—2) Jes. 60, 7 vulgò *Nabathæi* gens ex eo oriunda, sed sententiam istam planè refutavit doctissimus E. Quatremère in egregio opusculo *Mémoire sur les Nabatéens.* Paris 1835.

נֵבֶךְ m. undè pl. constr. נִבְכֵי־יָם *fontes maris* Job 38, 16, ità LXX. —Rad. נבך forsan *scaturivit* ut vicin. נָבַע et chald. נְבַג.

נָבַל; part. act. נֹבֵל, f. נֹבֶלֶת; infin. absol. נָבֹל, constr. נְבֹל; fut. יִבֹּל; pr. *concidit, corruit, decidit* (conf. vicin. אָבַל, בָּלָה, נָפַל) Ps. 37, 2, hinc de monte qui jam cecidit (נָפַל) *destructus, deletus fuit* Job 14, 18, de foliis et floribus præ flacciditate et marcore decidentibus Jes. 1, 30. Ps. 1, 3 etc., de hominibus qui corporis Ex. 18, 18. Jes. 24, 4 etc., vel animi Prov. 30, 32 viribus deficiunt.

Pih. נִבֵּל; part. מְנַבֵּל; fut. יְנַבֵּל;

Digitized by Google

pr. *corruere fecit*, hinc *contemptim*, *ut vilem rejecit* Deut. 32, 15. Mich. 7, 6, et *deturbavit*, *contumeliâ affecit* Jer. 14, 21. Nah. 3, 6.

Hiph. fut. conv. וַנְּבֵל pro וַנַּבֵּל *et decidimus* Jes. 64, 5.—Deriv. מַבּוּל et seq.

נָבָל m. adj. pl. נְבָלִים; fem. plur. נְבָלוֹת; 1) *stultus*, Jer. 17, 11. Prov. 17, 7. — 2) sæpiùs *impius*, *flagitiosus* 2 Sam. 3, 33. Job 2, 10 etc.—3) n. pr. viri 1 Sam. 25, 3.

נֵבֶל et נֶבֶל m. pl. נְבָלִים; constr. נִבְלֵי; suff. נִבְלֶיהָ, נִבְלֵיהֶם; 1) *uter*, poët. de nubibus cœli Job 38, 37, hinc—2) generatim *vas aquarium* ut *urceus*, *lagena* Jes. 22, 24. 30, 14. Jer. 13, 12 etc. — 3) instr. musicum forsan *lyræ* genus, νάβλα, *nablium* Jes. 5, 12. Amos 5, 23 etc.

נְבָלָה f. 1) *stultitia* Jes. 32, 6, et forsan ejus *pœna* (conf. חַטָּאת, עָוֹן) Job 42, 8. — 2) *improbitas*, *nequitia* 1 Sam. 25, 25. —3) *crimen*, *scelus* spec. *flagitium*, *incestus* Jud. 19. 23 etc., maximè in formulâ: *fecit* נְבָלָה *in Israël* Gen. 34, 7 etc.

נְבֵלָה f. constr. נִבְלַת, suff. נִבְלָתִי; alibi נִבְלָתְךָ, נִבְלָתוֹ, נִבְלָתָם; *cadaver* (conf. מַפֶּלֶת à נָפַל) hominis et bestiæ Lev. 5, 2. Deut. 21, 23, trop. de idolis quæ vitâ carentes nonnisi trunci sunt Jer. 16, 18.

נִבְלוּת f. undè cum suff. נִבְלָתָה; pr. *fœditas*, hinc *pars obscœna*, *pudenda* Hos. 2, 12; quem sensum commendat præter verbum גִּלָּה *retexit* et verba versûs 11, vers. ipse 5.

נִבְלָט n. pr. oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 34.

נָבַע *scaturivit*; part. act. נֹבֵעַ Prov. 18, 4.

Hiph. הִבִּיעַ; fut. יַבִּיעַ; 1) *scaturire fecit*. Eccl. 10, 1: *muscæ mortuæ fœtent*, *scaturire faciunt unguentum pigmentarii* i. e. fœtorem exhalare faciunt; hinc *copiosè effudit* Prov. 1, 23. 15, 2, et *eructavit impiè dicta* Ps. 59, 8. 94, 4. — 2) *evulgavit*, *nunciavit* Ps. 19, 3. 78, 2. 145, 7.—Indè מַבּוּעַ.

נִבְשָׁן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 62.

נֶגֶב m. cum ה locali נֶגְבָּה; pr. ut videtur, *plaga sicca*, *arida* vel *arena arida* oppos. כְּכָר q. v. et conf. Deut. 34, 3, nec non LXX qui Gen. 13, 1 *desertum* vertunt; hinc *auster*, *plaga meridionalis* Ex. 27, 9. Jos. 15, 4, adv. *ab austro* 11, 2.—Rad. נָגַב in syr. chald. et sam, *exsiccatus fuit*, *aruit*.

נָגַהּ forsan *præsens*, *in conspectu fuit* ex usu arab.

Hiph. הִגִּיד; part. מֵגִיד, plur. מַגִּידִים, constr. מַגִּידֵי, f. מַגֶּדֶת; infin. absol. הַגֵּד, constr. הַגִּיד; imp. הַגֵּד et cum ה paragog. הַגִּידָה; fut. יַגִּיד, apoc. יַגִּיד, יַגֵּד; pr. *præsentem fecit*, *ob oculos posuit*, *retulit*, *nunciavit* absol. 2 Sam. 15, 31, seq. לְ pers. Gen. 3, 11 etc., rariùs accus. Eze. 43, 10. Job 26, 4. Spec. *prodidit* Job 17, 5, *solvit*, *explicuit* Gen. 41, 24. Jud. 14, 19, *confessus est* Jes. 48, 6. Ps. 38, 19, *palàm professus est*, *testatus est* Deut. 26, 3. Jes. 48, 6.

Hoph. הֻגַּד; infin. absol. הָגֵד; fut.

Digitized by Google

יָגַד; *indicatus, nunciatus est* Jos. 9, 24. Ruth. 2, 11. — Deriv. נֶגֶד et

נֶגֶד m. suff. נֶגְדּוֹ, cum ה parag. נֶגְדָּה; pr. *quod antè, coram est*, sed abit in partic. 1) *coram, in conspectu, ante*. Ex. 34, 10 etc. *Coram sole* i. e. dùm sol in cœlo est Num. 25, 10. — 2) *è regione* Ex. 19, 2. Job 3, 16 etc., *versùs* Dan. 6, 12. Cum præf. — 3) כְּנֶגֶד * *pro* Gen. 2, 18, 20. Vid. quæ diximus in gratiam hujus signif. in *Le Pent. avec une trad. franç.*, etc. GEN., pag. 16, 17. — 4) לְנֶגֶד *coram, in conspectu* 2 Reg. 1, 13, *è regione* Jos. 5, 13, hinc *ex adverso, contra*, sensu hostili Dan. 10, 13, *pro* Neh. 11, 22. — מִנֶּגֶד pr. *è conspectu* Jes. 1, 16 etc., * *haud procul* Gen. 21 16 (*Vid. ibid. pag.* 119), *contrà* absol. 2 Sam. 18, 13, seq. לְ *contra aliquid* Jud. 20, 34.

נָגַהּ; fut. יִגַּהּ; *splenduit, fulsit* Job 18, 5. 22, 28.

Hiph. fut. יַגִּיהַּ *splendere faciet* lucem suam Jes. 13, 10 it., *collustrabit* 2 Sam. 22, 29. Ps. 18, 29. — Deriv. seq.

נֹגַהּ f. suff. נֹגְהָם; 1) *splendor, fulgor*, 2 Sam. 23, 4. Jes. 4, 5 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 3, 7 etc.

נְגֹהָה f. undè pl. נְגֹהוֹת *splendores* Jes. 59, 9.

נָגַח *cornu feriit;* fut. יִגַּח Ex. 21, 28, 31, 32.

Pih. נִגַּח; part. מְנַגֵּחַ; fut. יְנַגֵּחַ; id. Eze. 34, 21. Dan. 8, 4, trop. Deut. 33, 17 etc.

Hithp. fut. יִתְנַגַּח pr. *alter alterum cornu feriit*, metaph. *dimicavit* Dan. 11, 40. — Indè.

נָגַח m. *petulcus* Ex. 21, 29, 36.

נָגִיד m. constr. נְגִיד; pl. נְגִידִים; constr. נְגִידֵי; 1) *antecessor, dux, princeps* 1 Sam. 9, 16. Ps. 76, 13 etc. — 2) *præfectus* quivis 1 Par. 9, 11. 26, 24 etc. — 3) plur. *eximia, præstantia* Prov. 8, 6. — Rad. נָגַד.

נְגִינָה f. undè constr. נְגִינַת; suff. נְגִינָתָם; pl. נְגִינוֹת; suff. נְגִינוֹתַי, 1) *pulsatio, cantus fidium* Jes. 38, 20. Thren. 5, 14. — 2) *instrumentum pulsatile* in titulis sex Psalmorum. — 3) *ode, canticum* Ps. 77, 7, spec. *dicterium* Job 30, 9. Thren. 3, 14. — Rad. נָגַן.

נָגַן *pulsavit* pr. instrumentum musicum, *fidibus cecinit;* part. act. pl. נֹגְנִים *fidicines* Ps. 68, 26.

Pih. נִגֵּן, part. מְנַגֵּן; inf. et imp. נַגֵּן; fut. יְנַגֵּן; id. Sam. 16, 16. Ps. 33, 3 etc. — Deriv. נְגִינָה, מַנְגִּינָה.

נָגַע; part. act. נֹגֵעַ; pl. נֹגְעִים, f. נֹגַעַת, plur. נֹגְעוֹת, pass. נָגוּעַ; inf. constr. נְגֹעַ et defectè נַעַת; cum suff. נָגְעוֹ; imp. defect. נַע; fut. יִגַּע; 1) *tetigit, attigit* seq. אֶל Num. 4, 15, עַל Jes. 5, 7, sæpiùs בְּ Gen. 3, 3. Lev. 5, 3 etc. Hinc spec. *vim intulit* seq. בְּ *alicui* Gen. 26, 11. Jos. 9, 19, *tetigit mulierem* i. e. concubuit cum eâ Gen. 20, 6. Prov. 6, 29, transl. *tetigit cor* i. e. movit animum alicujus 1 Sam. 10, 26. — 2) sensu locali *attigit* aliquid, *pertigit* usque ad aliquid, seq. אֶל, בְּ, עַד, עַל, Jud. 20, 34. Jes. 16, 8 etc. — 3) *pervenit* ad aliquem, aliquid 2 Sam. 5, 8. Jon. 3, 6. Dan. 9, 21. Absol. *advenit* tempus Esr. 3, 1. Neh. 7, 73 (8, 1) — 4) intensivè ut Pih. *feriit, percussit* Gen. 32, 26 etc.

Digitized by Google

Niph. fut. conv. וַיִּנָּגְעוּ *et percussos, cæsos se finxerunt* Jos. 8, 15.

Pih. נִגַּע; fut. conv. וַיְנַגַּע; *percussit* Gen. 12, 17 : 2 Reg. 15, 5 etc.

Puh. fut. pl. in pausâ יֻנְגְּעוּ *percutiuntur* Ps. 73, 5.

Hiph. הִגִּיעַ, 2 pers. f. הִגַּעְתְּ (pro הִגִּעְתְּ); part. מַגִּיעַ, pl. constr. מַגִּיעֵי; f. מַגַּעַת; inf. הַגִּיעַ; fut. יַגִּיעַ, conv. וַיַּגַּח; 1) *tangere, attingere fecit, conjunxit* Jes. 5, 8. *Tangere fecit ad terram* ædificia i. e. *destruxit, funditùs evertit* Jes. 25. 12. Thren. 2, 2. —2) *pertigit* Gen. 28, 12. Jes. 8, 8, de calamitatibus Eccl. 8, 13. Esth. 9, 26. — 3) *pervenit* ad 1 Sam. 14, 9. Ps. 107, 18, hinc *assecutus est* seq. לְ Esth. 4, 14. Absol. *advenit* Esth. 6, 14, de tempore Eze. 7, 12. Eccl. 12, 1. — Indè.

נֶגַע m. suff. נִגְעִי; pl. נְגָעִים; constr. נִגְעֵי; *percussio, plaga* Deut. 17, 8 etc., spec. a) de *aggressione*, *tentatione* morbi putà lepræ Lev. 13, 2 seq., meton. de homine quem agressa est lepra vers. 4, 12, 13, 17, 31, it. de veste leprosâ vers. 50.—b) de plagis, calamitatibus divinis Gen. 12, 17. Ex. 11, 1 etc.

נָגַף; part. act. נֹגֵף; infin. absol. נָגֹף, constr. נְגֹף; fut. יִגֹּף et יִגַּף; cum suff. et נ epenth. יִגְּפֶנּוּ; 1) *feriit, percussit* Ex. 21, 22, 35, alibi trop. de Deo plagis homines afficiente Ex. 7, 27 (8, 2) etc. — 2) *offendit* pede, *impegit* Ps. 91, 12. Prov. 3, 23.

Niph. נִגַּף; part. נִגָּף; pl. נִגָּפִים; inf. abs. נִגֹּף, constr. הִנָּגֵף; fut. יִנָּגֵף; *percussus, cæsus est* exercitus Lev. 26, 17 etc. sed Jos. 8, 15 forsan *cæsum se simulavit*, quasi sit Niph. pro Hithp.

Hithp. fut. plur. יִתְנַגְּפוּ *impingent* Jer. 13, 16. — Deriv. מַגֵּפָה et

נֶגֶף m. 1) *plaga* divina Ex. 12, 13 etc. — 2) *offensio* pedis Jes. 8, 14.

נגר conf. vicin. נָדַר, מָנַר.

Niph. נִגַּר, part. pl. נִגָּרִים, f. נִגָּרוֹת; 1) *tractus, effusus est, defluxit* 2 Sam. 14, 14. Thren. 3, 49. — 2) *expansus est* Ps. 77, 3. De נִגָּרוֹת Job 20, 28. vid. גָּרַר.

Hiph. הִגִּיר; imp. הַגִּיר; fut. יַגִּיר, conv. וַיַּגֵּר; pl. cum suff. יַגִּירֻהוּ; 1) *effudit* Ps. 75, 9. —2) *detrusit* Mich. 1, 6. — 3) *projecit, tradidit* Jer. 18, 1. Ps. 63, 11 etc.

Hoph. part. pl. מֻגָּרִים *diffusi*, de aquis Mich. 1, 4.

נָגַשׁ; part. act. נוֹגֵשׁ, pl. נוֹגְשִׁים; fut. יִגּוֹשׁ, sed pl. in pausâ יִנְגְּשׁוּ; 1) *ursit, pressit* operarium Jes. 58, 3, debitorem Deut. 15, 2, tributarium 2 Reg 23, 35; undè part. *exactor* operarum Ex. 3, 7, tributi Dan. 11, 20, it. *actor* pecudis Job 39, 7. —2) *regnavit, imperavit*, hinc נוֹגֵשׁ *rex, tyrannus* Jes. 3, 12. Zach. 10, 4 etc.

Niph. נִגַּשׁ *pressus, vexatus est* 1 Sam. 13, 6. Jes. 53, 7, *pressit, ursit alter alterum* Jes. 34, 5, *urgendo defatigatus fuit* 1 Sam. 14, 24.

נָגַשׁ præt. inus. pro quo usurpatur præt.

Niph. undè infin. constr. נָגֶשֶׁת, suff. נִגְשְׁתִּי; imp. נַגֵּשׁ, נֵגֵשׁ, cum Makk. נֶגֶשׁ־, cum ה parag. נִגְשָׁה; fut. יִגַּשׁ; pr. forsan *processit*, hinc prout contextus requirit 1) *appropinquavit* seq. אֶל, בְּ, לְ, עַד, עַל, accus. Gen. 33,

Digitized by Google

3. Num. 4, 19. 8, 19. Jud. 20, 23 etc. —2) *recessit* Gen. 19, 9. Jes. 49, 20: גְּשָׁה־לִּי *recede mihi* i. e. ut optimè LXX et Vulgat. *fac mihi locum, spatium.*

Niph. נִגַּשׁ; part. pl. נִגָּשִׁים; *accessit* Ex. 20, 21 etc.

Hiph. הִגִּישׁ; part. מַגִּישׁ, plur. מַגִּישִׁים; imp. cum ה parag. הַגִּישָׁה; fut. יַגִּישׁ, apoc. יַגֵּשׁ, in pausâ יַגַּשׁ; 1) *accedere fecit*, hinc *adduxit* Gen. 48, 10. Jes. 45, 21, *attulit* Gen. 27, 25: 2 Sam. 13, 11, *obtulit* Job 40, 19, maximè sacrificia Amos 5, 25. Mal. 2, 12.—2) *appropinquavit* Amos. 9, 10.

Hoph. הֻגַּשׁ; part. מֻגָּשׁ; *adductus est* 2 Sam. 3, 34, oblatus est Mal. 1, 11.

Hithp. imp. הִתְנַגְּשׁוּ *accedite* Jes. 45, 20.

נֵד m. *acervus*, *cumulus* aquarum commotarum Ex. 15, 8. Jos. 3, 13. Ps. 33, 7 etc.—Rad. נָדַד.

נָדָא ut vicin. נָדָה. Indè 2 Reg. 17, 21, in Chethib וידא seu וַיִּדָּא (fut. conv. Hiph.) *et propulit, abegit;* Keri habet וַיַּדַּח.

נָדַב; fut. cum suff. et נ epenth. יִדְּבֶנּוּ; 1) ut vicin נָדַף *impulit, incitavit;* hinc formula: *quemcumque impellit cor suum*, vel *animus ejus* i.e. quicumque suâ sponte facit Ex. 25, 2. 35, 21, 29. — 2) forsan ut arab. נָדַב *seipsum impulit*, hinc *spontaneus, liberalis, generosus fuit.*

Hithp. præt. inf. et imp. הִתְנַדֵּב; part. מִתְנַדֵּב, plur. מִתְנַדְּבִים; fut. יִתְנַדֵּב; 1) *spontè se obtulit* Jud. 5, 2. Neh. 11, 2 etc. — 2) *spontè dedit, obtulit* aliquid seq. acc. Esr. 1, 6: 1 Par. 29, 9 etc.—Deriv. נְדָבָה, נָדִיב.

נָדָב n. pr. viror. Ex. 6, 13 etc.

נְדָבָה f. constr. נִדְבַת; pl. נְדָבוֹת; constr. נִדְבוֹת; 1) *libera, prompta voluntas, spontaneitas* undè adv. *lubenti animo, spontè* Deut. 23, 24. Hos. 14, 5, pro בְּנִדְבָה, ut exstat Num. 15, 3. Ps. 54, 8. *Populus tuus* est *promptitudines* i. e. promptissimus Ps. 110, 3. — 2) *donum spontaneum* Esr. 1, 4, spec. *sacrificium spontaneum* oppos. *sacrificio ex voto* (נֶדֶר) Ex. 35, 29. Lev. 22, 23. —3) *liberalitas, largitas* Ps. 68, 70.

נַדַבְיָה n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

נָדַד pl. נָדְדוּ; part. act. נוֹדֵד, pl. נֹדְדִים, f. נוֹדֶדֶת: infin. constr. נְדֹד; fut. יִדֹּד, conv. וַיִּדֹּד; (conf. vicin. נָדָה) 1) *movit* Jes. 10, 14. — 2) *movit se*, hinc *oberravit, vagatus est* Jes. 16, 2. Job 15, 23. —3) *fugit, aufugit* Nah. 3, 7. Ps. 31, 12. —4) *removit, abjecit*, hinc ex usu syr. *abominatus est*, undè נִדָּה.

Poh. נוֹדַד *aufugit* Nah. 3, 17.

Hiph. fut. pl. cum suff. יְנִדֻּהוּ *fugabunt eum* Job 18, 18.

Hoph. הֻנַּד (ex chaldaïsmo pro הוּנַד), undè מֻדָּד *abjectus* 2 Sam. 23, 6 secundùm quosdam codices; fut. יֻנַּד *fugabitur* Job 20, 8.

Hithpoh. fut. יִתְנוֹדְדוּ *aufugient* Ps. 64, 9. Alia vid. in נוּד.—Deriv. נֶד, מִנּוּד, נִידָה, נִדָּה et

נְדָדִים pl. m. *motus vagi, jactationes* Job 7, 4.

נָדָה 1) ut vicin. נָדַד *fugit*, *re-*

Digitized by Google

cessit.—2) forsan ut נָדַב *spontaneus, liberalis, generosus fuit.*

Pih. נִדֵּה, undè part. מְנַדֶּה undè pl. מְנַדִּים; suff. מְנַדִּיכֶם; *removit* Amos 6, 3, *repudiavit, ejecit* Jes. 66, 5.—Deriv. נָדָן et

נִדָּה m. *donum* meretricium Eze. 16, 33.

נִדָּה f. constr. נִדַּת; suff. נִדָּתָה; pr. *abominatio, impuritas* Zach. 13, 1 etc. מֵי־הַנִּדָּה *aqua impuritatis* i. e. aqua immundos purgans, aqua lustratoria Num. 19, 9 etc. Spec. *fœditas, impuritas* menstruorum Lev. 12, 2 etc., indè *menstrua* ipsa Lev. 15, 24, 25, 33. — 2) *res fœda, impura* Lev. 20, 21 etc. — Rad. נָדַד.

נָדַח undè infin. constr. נְדֹחַ; fut. יִדַּח; ut cognat. דוּחַ, דָּחָה *trusit, impulit* 2 Sam. 14, 14, it. *immisit* securim in arborem Deut. 20, 19.

Niph. נִדַּח; part. נִדָּח, pl. נִדָּחִים; constr. נִדְּחֵי; f. נִדָּחָה et נִדַּחַת; 1) *impulsus est* Deut. 19, 5.—2) *expulsus est* Jer. 40, 12, undè part. *profugus* Jes. 16, 3 etc. Transl. *aufugit* (*salus*) Job 6, 13. —3) *seduci se passus est* Deut. 4, 19. 30, 17.

Puh. part. מֻנָּדָח *propulsus* Jes. 8, 22.

Hiph. הִדִּיחַ; inf. et imp. הַדִּיחַ; fut. יַדִּיחַ, conv. וַיַּדַּח; 1) *detrusit* Ps. 5, 11. 62, 5. —2) *expulit* Deut. 30, 1. Jer. 8, 3 etc., *dispersit* pecudem Jer. 23, 2. 50, 17.—3) *seduxit* Deut. 13, 14. Prov. 7, 21, seq. מִן *abduxit ab* aliquâ re Deut. 13, 6, 11. — 4) *immisit* malum alicui seq. עַל 2 Sam. 15, 14.

Hoph. part. מֻדָּח *expulsus* Jes. 13, 14. — Indè מַדּוּחִים.

נָדִיב m. constr. נְדִיב; pl. נְדִיבִים; f. נְדִיבָה, pl. נְדִיבוֹת; 1) *voluntarius, spontaneus* 1 Par. 28, 1, plenè: נְדִיב לִבּוֹ *spontaneus animi* Ex. 35 etc. — 2) *liberalis* Prov. 19, 6, hinc — 3) *nobilis, ingenuus* Jes. 32, 5. Prov. 17 7. — 5) subst. *princeps* 1 Sam. 2, 8. Ps. 107, 4 etc., et in malam partem *tyrannus* Jes. 13, 2. Job 21, 28. — Rad. נָדַב.

נְדִיבָה fem. suff. נְדִיבָתִי forsan *indoles mea generosa, vigor meus*; hoc suadet contextus, LXX *spes mea*, Vulgat. *desiderium meum*, Chald. interpr. *præstantia.*

נָדָן m. undè cum suff. נִדְנָה; pl. cum suff. נִדְנֵיכֶם; 1) *vagina* gladii 1 Par. 21, 27.—2) *donum* meretricium Eze. 16, 33. — Rad. נִדָּה.

נָדַף undè fut. יִנְדֹּף et יִדֹּף; cum suff. et נ epenth. יִדְּפֵנוּ; *dispulit, dissipavit* Ps. 1, 4. 68, 3. Job 32, 13.

Niph. נִדַּף; part. נִדָּף; inf. constr. הִנָּדֵף; *dispulsus est* Lev. 26, 36. Jes. 41, 2 etc.

נָדַר, f. part. act. נֹדֶרֶת; inf. constr. et imp. נְדֹר; fut. יִדֹּר, conv. וַיִּדַּר; pr. *servavit, observavit* spec. *votum* (conf. vicin. נָטַר, נָצַר), hinc *vovit*, Gen. 28, 20. Mal. 1, 14 etc. — Indè.

נֶדֶר et נֵדֶר m. suff. נִדְרִי; pl. נְדָרִים; suff. נִדְרֵיהֶם, נִדְרֵינוּ; *votum* Gen. 20, 28 etc, et *res voto promisso* Lev. 7, 16. Deut. 22, 6 etc. Oppos. נְדָבָה q. v.

נֹהַּ m. *lamentatio* Eze. 7, 11 juxta Hebræos (quasi sit pro נֹהָה à rad. נָהָה), sed invito contextu; potius

Digitized by Google

forsan est *res magnifica*, *decora*, collat. arab. נוה *eminuit, magnificum fuit* ædificium. LXX in Cod. Alex. ὑραταμός, interpr. arab. *gloriatio*, *fastus*. Syr. et Vulgat. *requies*, quasi legissent נֹחַ ut habent codices aliquot et editi libri. — Rad. נוה.

נָהַג; part. act. נֹהֵג, pl. נֹהֲגִים, pass. pl. נְהוּגִים; imp. נְהַג; fut. יִנְהַג, cum suff. יִנְהָגֵךָ); pr. forsan *anhelavit* (conf. vicin. הָנָה, נָאַק, נָחַם, נָהַק). —2) causat. *anhelare fecit*, ad cursum *compulit*, *agitavit* equum, plaustrum 2 Sam. 6, 3 : 2 Reg. 4, 24. 9, 20; *egit* gregem Gen. 31, 18. Ex. 3, 1 etc.; *abegit* jumenta Job 24, 3; *duxit*, *adduxit* aliquem Jes. 20, 4. Cant. 8, 2 etc.—2) intrans. *duxit se*, *ductus est*, vel ex usu Chald. *assuefactus est* Eccl. 2, 3.

Pih. נִהֵג; part. pl. f. מְנַהֲגוֹת; fut. יְנַהֵג; 1) *anhelavit*, *suspiravit* Nah. 2, 8. — 2) *vehere fecit* Ex. 14, 25.—3) *duxit*, *adduxit*, *abduxit* Deut. 4, 27. Ps. 78, 26 etc. — Indè מְנָהֵג.

נָדַה; imp. נְהֵה; *lamentatus est* onomatopoëticum forsan à הָהּ, אֲהָהּ ortum) Eze. 32, 18. Mich. 2, 4.

Niph. fut. conv. וְיִנָּהוּ *et lamentati sunt* 1 Sam. 7, 2; Michaëlis cui adstipulatur Gesenius *convocati*, *congregati sunt*, collat. זָעַק *clamavit* et *convocavit*, sed, scitè observante Winero, demonstrari nequit נָהַה generatim *clamavit* significare. — Deriv. seq.

נְהִי m. in pausâ נֶהִי *lamentum* Jer. 9, 9. Amos 5, 16 etc.

נְהִיָּה f. id. Mich. 2, 4, sed Prov. 13, 19 vid. in Niph. verbi הָיָה.

נָהַל forsan *fluxit*, *ivit* conf. Hithp. et vicin. נָהַר. — Pih. נִהֵל; part. מְנַהֵל; fut. יְנַהֵל; plur. cum suff, יְנַהֲלוּם; 1) *ire fecit*, *duxit* Ex. 15, 13 : 2 Par. 28, 13, spec. aquatum Jes. 49, 10. Ps. 23, 2, trop *prospexit*, *curam adhibuit* alicui (conf. german. *leiten*) tùm tutando et defendendo 2 Par. 32, 22, tùm sustentando et nutriendo Gen. 47, 17.

Hithp. fut. cum ה parag. אֶתְנַהֲלָה *ibo*, *incedam* Gen. 33, 14.—Indè

נַהֲלָל m. 1) n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jud. 1, 30, quod נַהֲלָל legitur Jos. 19, 15. — 2) pl. נַהֲלָלִים forsan *pascua* quò pecus *agitur* (ut דָּבָר מִדְבַּר) Jes. 7, 19, sed Chald. *domus laudis*, LXX *fissura*, Vulgat. *foramina*, Arab. *arbor*.

נָהַם; part. act. הֵם; fut. יְנָהֵם; *fremuit* (conf. vicin. הָמָה) pr. voce leonis juvenis Prov. 19, 12. 20, 2, transl. de gemitu afflictorum Eze. 24, 3. Prov. 5, 11, de *fremitu* maris Jes. 5, 30.—Deriv. seq.

נַהַם masc. *fremitus* Prov. 19, 12. 20, 2.

נְהָמָה f. id. constr. נַהֲמַת Jes. 5, 30. Ps. 38, 9.

נָהַק undè fut. יִנְהַק; pl. in pausâ יִנְהָקוּ; *rudit* asinus esurieus Job 6, 5, transl. de hominibus famelicis Job 30, 7. conf. vicin. אָנַח, אָנַק, נָאַק.

נָהַר; fut. pl. יִנְהֲרוּ; 1) ut in arab. *fluxit*, *confluxit*, transl. de populorum confluxu. Jer. 31, 12. Mich. 4, 1 etc.— 2) ex usu chald. et syr. et col'at. vicin. אור, *splenduit*, *luxit* undè *exhila-*

Digitized by Google

ratus est Jes. 60, 5. Ps. 34, 6, quod requirit contextus, præter quam quòd non rarum Orientalibus *splendescere* est pro *lætari*, ob lucem seu nitorem vultûs sereni, ut et Latini *nitere* de gaudio dicunt.—Deriv. מְנֹהָרָה et seq.

נָהָר m. constr. נְהַר; pl. נְהָרִים; constr. נַהֲרֵי; pl. f. נְהָרוֹת, constr. נַהֲרוֹת; 1) generatim *flumina*, *aqua fluens* (*courant*) Jon. 2, 4. Job 20, 17, de flumine mellis et lactis Jes. 44, 27. — 2) *fluvius*, *amnis* Gen. 2, 10. Ps. 46, 5 etc. *Fluvius Ægypti* est *Nilus* Gen. 15, 18. Cum art. הַנָּהָר est *Euphrates* Gen. 31, 21. Ex. 23, 31, poët. etiam sine art. Jes. 7, 20. Jer. 2, 18. Mich. 7, 12. Ps. 72, 8, semel *Nilus* Jes. 19, 5 jubente contextu.

נַהַר m. undè dual. נַהֲרַיִם *ambo fluvii*, Tigris et Euphrates, hinc אֲרַם נַהֲרַיִם *Syria amborum fluviorum* vid. in אֲרַם pag. 64.

נְהִרָה f. *lux* Job 3, 4.

נוּא forsan *avertit*, *removit;* fut. pl. cum נ parag. תְּנוּאוּן Num. 32, 7 in Chethib, ubi Keri תְּנִיאוּן ex Hiph. habet.

Hiph. הֵנִיא; fut. יָנִיא, apoc. יָנִי; 1) *recusavit*, *abnuit* Ps. 141, 5. — 2) *cohibuit* Num. 30, 6, 9, 12, seq. מָן *avertit*, *absterruit* Num. 32, 9. et vers. 7 in Keri.—Indè תְּנוּאָה.

נוּב undè fut. יָנוּב; *pullulare*, *progerminare* Ps. 92, 15, hinc *augeri*, *crescere* Ps. 62, 11, metaph. Prov. 10, 31.

Pihl. fut. יְנוֹבֵב *progerminare faciet*, *producet* Zach. 9, 19.—Deriv. תְּנוּבָה et

נוֹב vel נוּב m. ut מִב q. v.

נוּד; præt. נַד (ut מֵת); part. נָד; pl. נוֹדוּ et נָדוּ; fut. יָנוּד et יָנֹד; 1) *moveri*, *agitari* (conf. vicin. נָדַד) 1 Reg. 14, 15, hinc *vagari*, *errare* Gen. 4, 12. Jer. 4, 1 etc., *fugere* Jer. 49, 30. Ps. 11, 1, transl. de messe, *ablata est*, ut rectè Vulgat. —2) *condolere*, *commiserari* Jes. 51. 19. Jer. 16, 5 etc., it. *lugere* mortuum Jer. 22, 10.

Hiph. הֵנִיד undè infin. הָנִיד; fut. יָנִיד; cum suff. יְנִידֵנִי; 1) *vagari fecit*, *expulit* 2 Reg. 21, 8. Ps. 36, 12. — 2) *agitavit caput*, *nutavit capite* Jer. 18, 16.

Hoph. part. מֻנָּד *exagitatus*, *expulsus* 2 Sam. 23, 6 ubi alii codices habent à מֻנָּד.

Hithpahl. הִתְנוֹדֵד; part. מִתְנוֹדֵד; fut. in pausâ יִתְנוֹדָד; 1) *agitatus est*, *nutavit* Jes. 24, 20, *agitavit se* Jer. 48, 27. — 3) *ploravit* Jer. 31, 18. — Deriv. מָנוֹד, נִיד et

נוֹד m. *vagatio*, *exilium*. Ps. 56, 9, hinc n. pr. regionis in quam Caïn se recepit Gen. 4, 16.

נוֹדָב n. pr. viri 1 Par. 5, 19.

נוּה ut vicin. נָאָה 1) *sedit*, *quievit*, *habitavit;* fut. יְנוֶה Hab. 2, 5. — 2) *pulcher*, *decorus fuit*.

Hiph. fut. יַנְוֶה, cum suff. יַנְוֵהוּ; *ornavit* laudibus, *celebravit*, *glorificavit* Ex. 15, 2. — Deriv. seq.

נָוֶה m. constr. נְוֵה; cum suff. נָוֵהוּ; pl. נְוִים undè cum suff. נְוִיתֶן; 1) *habitaculum* Jes. 27, 10. — 2) *pascuum* Jes. 65, 10. Eze. 25, 5 etc.

נָוָה f. constr. נְוַת; pl. נָווֹת undè

Digitized by Google

constr. נָוֹת, sæpiùs נָאוֹת undè constr. נְאוֹת; 1) *habitatio* Job 8,6, *habitatrix* Ps. 68, 14, it. *pascuum* Soph. 2, 6. — 2) *decora* Jer. 6, 2.

נוּחַ; præt. f. נָחָה, inf. נוּחַ et נוֹחַ, cum suff. נָחֹה; fut. יָנוּחַ, convers. וַיָּנַח; 1) *considere, demittere se* in aliquo loco Gen. 8, 4. Jes. 7, 19 etc. — 2) *quiescere, quietem habere* Ex. 20, 11. Esth. 9, 22 etc. Imp. Job 3, 22: אָז יָנוּחַ לִי *tùm quies esset mihi.* — 3) *residere, commorari* Ps. 125, 3 etc. — 4) *silere* 1 Sam. 25, 9.

Hiph. duplicis est et formæ et significationis. I. הֵנִיחַ; part. מֶנִיחַ; inf. et imp. הָנִיחַ, fut. יַנִיחַ', cum suff. et נ epenth. יְנִיחֶךָ, cum ו conv. וַיָּנַח, sed cum suff. וַיַּנִיחֵנִי; 1) *demisit, deposuit* Eze. 37, 1. 4, 20; metaph. Eze. 5, 13 etc.; *remisit* manum Ex. 17, 11, *immisit* flagellum in aliquem Jes. 30, 32. — 2) *quiescere fecit, fecit* aliquem, *quietem concedit* alicui, sæpiùs seq. לְ pers. Deut. 3, 20. Jes. 30, 32 etc. — Hiph. II præt. הִנִיחַ; part. מַנִיחַ; imp. הַנַח, cum ה parag. הַנִיחָה; fut. יַנִיחַ, apoc. יַנַח', cum suff. et נ epenth. יַנִיחֵנוּ; 1) *demisit, deposuit* 1 Reg. 13, 29 etc.; it. *posuit, collocavit* Gen. 2, 15. Jes. 14, 1 etc., *dejecit* Num. 19, 9. Jes. 28, 2. — 2) *quiescere fecit, tranquillavit* Eccl. 10, 4, hinc *missum fecit* aliquem (*laisser tranquille, en repos*) Ex. 32, 10. Jud. 16, 26 etc., it. *sivit* aliquem aliquid *facere* Ps. 105, 3. Eccl. 5, 11, *remanere jussit* Gen. 42, 3. Jer. 27, 11. *reliquum fecit* Ex. 16, 23. Lev. 7, 15, *deseruit* Jer. 14, 9.

Hoph. I. הוּנַח *quies data fuit* Thren. 55. — Hoph. II הֻנִיחַ *depositus, collocatus est* Zach. 5, 11; part. מֻנָּח *relictum, reliquum factum, vacuum* Eze. 41, 9, 11. — Deriv. חֲנוּחָה, מְנוּחָה, מְנוּחָה, נַחַת, נִיחוֹחַ et

נוֹחַ, נֹחַ et נוּחַ m. cum suff. in pausâ נוּחֲךָ; 1) *quies* Esth. 9, 16: 2 Par. 6, 41. — 2) n. pr. *Noachus* Gen. 5, 10 etc. מֵי נֹחַ *aquæ Noachi* i. e, diluvium Jes. 54, 9.

נוּחָה n. pr. viri 1 Par. 8, 2.

נוּט ut vicin. מוּט *moveri, nutare*; fut. יָנוּט Ps. 99, 1.

נוּם; præt. pl. נָמוּ; fut. יָנוּם; *dormitare*, maximè præignaviâ, segnitie Jes. 5, 27. Ps. 76, 6 etc. — Deriv. תְּנוּמָה et

נוּמָה f. *dormitatio* Prov. 23, 21.

נוּן *sobolescere*; undè Hiph. יָנִין Ps. 72. 17 in Chethib, ubi Keri habet יִנּוֹן in Niphal. — Deriv. נִין, מָנוֹן, * nisi sit נִין radix et נוּן verbum ab eâ denomin. *

נוּן n. pr. viri Ex. 33, 11 etc. qui 1 Par. 7, 27 נון dicitur.

נוּס; part. נָס, pl. נָסִים; infin. et imper. נוּס et נָס; fut. יָנוּס, cum ה parag. יָנוּסָה, cum ו conv. וַיָּנָס; pl. יָנוּסוּ et יָנֻסוּ, cum נ parag. יָנוּסוּן; 1) *fugere* Gen. 14, 10 etc., aliquem vel aliquid, seq. מִן, מִפְּנֵי, לִפְנֵי Deut, 28, 25. Jes. 24, 18 etc. Passim de rebus inanim. Deut. 34, 2. Ps. 104, 7 etc. Præt. נָס לוֹ *fugit sibi* (gall. *il s'enfuit*) Jes. 31, 8. — 2) *festinare, celeriter currere* Jes. 30, 16.

Hiph. הֵנִיס; infin. הָנִיס; fut. יָנִיס; 1) id. Deut. 32, 30. — 2) *celeriter*

Digitized by Google

fugere fecit in tutum collocandi causâ Ex. 9, 20.

Pihl. נוֹסֵס undè f. נִסָּסָה *fugavit*, *propulit* Jes. 59, 19, juxta quosd. et satis aptè ad contextum; vulgò tamen *vexillum erexit*, quasi sit à rad. נָסַס.

Hithpahl. הִתְנוֹסֵס *fugæ se dedit* Ps. 60, 6: *Da timentibus te vexillum* (נֵס) *ut aufugere possint*; sensum *fugiendi* reddidêre LXX, Vulg. Hieron. Syr. et ità inest נֵס et הִתְנוֹסֵס verborum lusus quo maximè delectabantur Hebræi; al. tamen: *dedisti vexillum ad sese erigendum*, quod tautologiam præbet frigidiorem. Conf. etiam rad. נָסַס. — Deriv. מָנוֹס, מְנוּסָה, נִיס.

נוּעַ; præt. et part. נָע, pl. f. נָעוֹת; inf. נוּעַ et נוֹעַ; fut. יָנוּעַ, conv. וַיָּנַע; pl. יָנוּעוּ et יָנִעוּ; 1) *motus, agitatus est, nutavit, vacillavit* (conf. נָדַד, נוּד, נוּט, נוּף) 1 Sam. 1, 13. Jes. 7, 2. Ps. 107, 2. — 2) *vagatus est* Jer. 14, 10. Amos 4. 8. Thren. 4, 14.

Niph. fut. יִנּוֹעַ *agitatur* Amos 9, 9. Nah. 3, 12.

Hiph. הֵנִיעַ et הֵנִעַ; infin. et imp. הָנִיעַ; fut. יָנִיעַ, cum ה parag. יָנִיעָה; 1) *movit, agitavit* cribrum Amos 9, 9, caput, manum, quod irridentis est 2 Reg. 19, 21. Soph. 2, 15 etc. — 2) *vacilllare fecit* Dan. 10, 10. — 3) *vagari, errare facit, in exilium egit* Num. 32, 13: 2 Sam. 15, 20. Ps. 59, 12. — Indè מַנִּיעִים.

נוֹעַדְיָה n. pr. viri Esr. 8, 33, et mulieris Neh. 6, 14.

נוּף 1) *sursùm et deorsùm, huc illuc motitavit, agitavit* manum, hinc — 2) agitatâ manu *spargere*, *conspergere* seq. dupl. acc. Prov. 7, 17.

Hiph. הֵנִיף; part. מֵנִיף; inf. הָנִיף et ex Chald. הֲנִיפָה; imp. הָנִיף; fut. יָנִיף, conv. וַיָּנֶף; 1) *agitavit* manum Jes. 13, 2, seq. לְ *contra* aliquem, gestus minantis Jes. 11, 15 etc., cribrum, baculum etc. Jes. 10, 15. 30, 28 etc. — Hoc *agitandi* sensu usurpatur de quibusdam sacrificiis quæ, juxta Hebræos, offerri solebant, agitatione repetitâ sursùm et deorsùm versus quatuor orbis partes Ex. 29, 24. Lev. 7, 30. Num. 5, 25 etc. — 2) *sparsit* Ps. 68, 10.

Hoph. הוּנַף *agitatus fuit* de sacrificiis Ex. 29, 27.

Pihl. fut. יְנַפֵּף *agitabit* manum contra aliquid, manu illud *minabitur* Jes. 10, 32. — Deriv. נֵפֶת, נֵפֶשׁ, תְּנוּפָה et

נוֹף m. *elevatio*, *eminentia* ut in arab. Ps. 48, 3.

נוּץ 1) pr. forsan *micare, splendere* ut vicin. נָצַץ. — 2) *florere*. — 3) forsan ut vicin. נוּס *fugere*, Thren. 4, 15. Vulgat. *jurgati sunt*, quasi esset נָצוּ à rad. נָצָה vel נצא in chald. et syr. *jurgatus*, *altercatus est*.

Hiph. præt. הֵנֵץ undè pl. הֵנֵצוּ; fut. cum א epenthet. יַנְאִיץ; *floruit* Cant. 6, 11. 7, 13. — Indè נִיצוּץ, nam נֵץ, נְצָצָה, נְצָצוֹן sunt à rad. נָצָה.

נוֹצָה f. suff. נוֹצָתָהּ; *penna* Eze. 17, 3. Job 30, 13. — Rad. נָצָה.

נוּק undè deducunt Hiph. fut. וַתֵּנִיקֵהוּ *et lactavit eum* Ex. 2, 9, radix fictitia forsan est, vid. יָנַק in Hiph.

נוּשׁ ut vicin. אָנַשׁ; fut. conv.

Digitized by Google

cum ה parag. וְאָנוּשָׁה *et ægritudine affectus fui* Ps. 69, 21.

נָזָה, fut. יִזֶּה, apoc. יֵז, conv. וַיַּז; 1) pr. ut arab. نزو *saliit*, vid. mox Hiph. hinc — 2) *sparsus est*, *prosiliit* seq. אֶל, עַל *in*, *ad* aliquid Lev. 6, 20 (27). Jes. 63, 3 etc.

Hiph. הִזֶּה, part. מַזֶּה; imp. הַזֵּה; fut. יַזֶּה, conv. וַיַּז; 1) *exsultare*, *lætari fecit* seq. עַל *de* aliquo Jes. 52, 15.—2) *sparsit* Ex. 29, 21. Lev. 5, 9 etc.

נָזִיד m. constr. נְזִיד; *pulmentum*, *ferculum*, pr. *coctum*, part. Niph. verbi זִיד (vid. זוּד) Gen. 25, 29: 2 Reg. 4, 38 etc.

נָזִיר m. constr. נְזִיר; pl. נְזִירִים; 1) *Naziræus*, ascetarum genus apud Hebræos, qui ex voto quibusdam rebus abstinebant (vid. Num. 6, 13 seq.) Amos 2, 11, 12, plenè נְזִיר אֱלֹהִים Jud. 13, 5 etc. Cum autem capillos non tondebant Naziræi, *vinea non culta*, *non amputata* vocatur נָזִיר. — 2) ut volunt, *princeps* Gen. 49, 26. Deut. 33, 16. Then. 4, 7; sed nonne saltem in Gen. et Deut. significat *separatus* à fratribus suis? — Quoad etymon, vulgò נָזִיר pr. *consecratum* Deo, esse dicunt, vel *separatum*, à rad. נָזַר quæ utrumque significat.

נָזַל (נָזְלוּ et נָזֹלוּ vid. in Niph. זָלַל); fut. יִזַּל; *fluxit*, *manavit* Num. 24, 7 etc. Part. act. pl. נוֹזְלִים *fluenta*, poët. de rivis Ex. 15, 8 etc., trop. Deut. 32, 2. Jes. 45, 8.

Hiph. הִזִּיל *fluere fecit* Jes. 48, 21. — Indè מַזְּלוֹת.

נֶזֶם m. נִזְמָה; pl. נְזָמִים; constr. נִזְמֵי; *annulus nasi* Gen. 24, 47. Jes. 3, 21 etc., it. *aurium*, *inauris* Gen. 35, 4. Aliis locis, qualis fuerit ignoratur. — Rad. נזם forsan ferè ut vicin. נשם *naribus aërem ducere*. Conf. Jes. 2, 22: נִשְׁמָה בְאַפּוֹ, et quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genese, pag. 142, 143.

נֶזֶק m. *damnum* Esth. 7, 4.—Rad. נזק in chald. *damnum fecit*.

נָזַר undè Niph. infin. הִנָּזֵר; fut. יִנָּזֵר; 1) *separavit se* Eze. 14, 7. — *abstinuit* seq. מִן aliquâ re Lev. 22, 2; absol. positum intelligitur de abstinentiâ à cibo potuque Zach. 7, 3. — 3) seq. לְ pers. *consecravit se* alicui Hos. 9, 10 (conf. vicin. נָדַר *vovit*.

Hiph. הֵזִיר; infin. הַזִּיר; fut. יַזִּיר; 1) *fecit ut quis separaret se* Lev. 15, 31. — 2) seq. לְ *consecravit* Num. 6, 12, et intrans. *se consecravit* Num. 6, 2, 5, 6. — 3) *abstinuit* seq. מִן Num. 6, 3.—Deriv. מְנַזְּרִים, נָזִיר et

נֵזֶר m. suff. נִזְרוֹ; 1) *corona*, *diadema* Ex. 29, 6. Ps. 89, 40 etc. — 2) *consecratio* Lev. 21, 12. Num. 6, 4, meton. *coma* Naziræi Deo sacrata Num. 6, 19, it. *coma promissa* mulieris Jer. 7, 29.—Rad. נָזַר.

נֹחַ vid. נוּחַ.

נַחְבִּי n. pr. viri Num. 13, 14.

נָחָה; imp. נְחֵה; *duxit*, *deduxit* Gen. 24, 27. Ps. 60, 11 etc.

Hiph. הִנְחָה undè cum suff. הִנְחָנִי; infin. הַנְחוֹת; fut. יַנְחֶה undè cum suff. יַנְחֵם *duxit*, *deduxit*, *reduxit*

Digitized by Google

Ex. 13, 21 : 2 Reg. 18, 11. Job 12, 23.—Indè מַנְחָה q. v.

נָחוּם n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחוּם n. pr. Nahum Nah. 1, 1.

נִחוּמִים vel נִחֻמִים plur. m. cum suff. נִחוּמַי; 1) misericordia Hos. 11, 8. — 2) consolationes Jes. 57, 18. Zach. 1, 13.—Rad. נָחַם.

נָחוֹר n. pr. viror. Gen. 11, 22 etc;

נְחוּשׁ masc. (denom. à נְחֹשֶׁת) cupreus, metaph. durissimus Job 6, 12. — Fem. נְחוּשָׁה et נְחֻשָׁה neutr. æneum, dein subst. cuprum Lev, 26, 19. Job 41, 19 etc.

נְחִילָה f. undè pl. נְחִילוֹת tibiæ pr. perforatæ, instr. mus. Ps, 5, 1. — Rad. חָלַל.

נְחִירַיִם dual. m. nares; suff. נְחִירָיו Job 41, 12.—Rad. נחר in chald. syr. et arab. ronchissavit.

נָחַל; inf. constr. נְחֹל; fut. יִנְחַל; 1) accepit aliquid possidendum, possessit Ex. 23, 30. Prov. 3, 35 etc. —2) spec. hæreditate accepit Jud. 11, 2. — 3) possidendum dedit, distribuit Ex. 34, 9. Jos. 19, 49 etc. — 4) ut vicin. נָהַר fluxit.

Pih. נִחֵל; infin. נַחֵל; possidendum dedit Num. 34, 29 etc.

Hiph. הִנְחִיל; part. מַנְחִיל; infin. absol. הַנְחֵל, constr. הַנְחִיל; fut. יַנְחִיל; 1) id. Deut. 1, 38. Prov. 8, 21 etc. — 2) hæreditandum reliquit 1 Par. 21, 8, et hæreditatem distribuit Deut. 21, 16.

Hoph. הֻנְחַלְתִּי possidere factus, nactus sum Job 7, 3.

Hithp. præterit. et infin. הִתְנַחֵל; futur. plural. תִּתְנַחֲלוּ, et in pausâ תִּתְנַחְלוּ; possessorem se constituit Num. 32, 18, possedit, tenuit Jes. 14, 2, seq. לְ pers. possedit aliquid alicui tanquam hæredi reliquendum. Lev. 25, 46. Num. 33, 54. 34, 13. Eze. 47, 13. — Deriv. seq.

נַחַל m. cum ה locali נַחְלָה Num. 34, 5; de Ps. 124, 4, vid. mox infrà; dual. נַחֲלַיִם; pl. נְחָלִים; constr. נַחֲלֵי; suff. נַחֲלֵיהָ; 1) rivus, torrens Job 6, 15; sed 28, 4 ubi de metallicis agitur, alii aliter, quamquàm torrens subterraneus simplicissimè intelligitur. נַחַל מִצְרַיִם torrens Ægypti in confiniis Palæstinæ et Ægypti Num. 34, 5 etc. — 2) vallis cum rivo vel torrente eam irrigante Gen. 26, 19. Cant. 6, 11.

נַחֲלָה m. ut נַחַל, cum ה parag. torrens Ps. 124, 4.

נַחֲלָה f. constr. נַחֲלַת; cum suff. נַחֲלָתִי; pl. נַחֲלוֹת; 1) occupatio Jes. 17, 11, it. possessio, dominium Num. 18, 21. Jos. 13, 23 etc. — 2) hæreditas 1 Reg. 21, 3. Prov. 19, 14.—3) sors Job 20, 29. 27, 13. 31, 2.

נַחֲלִיאֵל n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 21, 19.

נַחֲלִמִי n. patron. Jer. 29, 24 etc.

נַחֲלַת f. ut נַחֲלָה hæreditas Ps. 16, 6. — Rad. נָחַל.

נָחַם conf. cognat. נָחַם, חָמַם.

Niph. נִחַם; part. נָחֵם; inf. et imp. הִנָּחֵם; fut. יִנָּחֵם; conv. וַיִּנָּחֵם 1) ingemuit, doluit a) de miseriâ alienâ, hinc misertus est Jer. 15, 6, seq. עַל, מִן, לְ, אֶל Jud. 2, 18. Ps. 90, 13 etc. — b) de propriis suis factis, indè pœnituit eum. Gen. 6, 6. Jer. 8, 6 etc. — 2) seipsum consolatus est Gen. 38,

Digitized by Google

12, seq. עַל de aliquâ re 2 Sam. 13, 39, seq. אַחֲרֵי de morte alicujus Gen. 24, 67, hinc. — 3) *ultus est, ultionem sumpsit* seq. מִן Jes. 1, 24.

Pih. נִחֵם; part. מְנַחֵם, cum suff. מְנַחֲמְכֶם; pl. מְנַחֲמִים; infin. נַחֵם, cum suff. נַחֲמוֹ; fut. יְנַחֵם, cum suff. יְנַחֲמְכֶם, pr. *dolorem, misericordiam declaravit*, hinc *consolatus est* Gen. 50, 21. Job 2, 11 etc. Ubi Deo tribuitur, opis notionem simul includit Jes. 12, 1. Ps. 23, 4 etc.

Puh נֻחַם, undè f. in pausâ נֻחָמָה, sed aliis est part. f. pro מְנֻחָמָה; fut. pl. in pausâ תְּנֻחָמוּ; *consolatione affectus est, solatium invenit* Jes. 54, 11. 66, 13.

Hithpah. הִתְנַחֵם, semel הִנָּחֵם undè in pausâ הִנָּחַמְתִּי Eze. 5, 13; part. מִתְנַחֵם; infin. הִתְנַחֵם; fut. in pausâ יִתְנָחֵם; 1) *misertus est* alicujus Deut. 32, 36. Ps. 135, 14. — 2) *pœnituit eum* Num. 23, 19. — 3) *se consolatus est* Gen. 37, 35. Ps. 119, 52. — 4) *ultionem sumpsit* Eze. 5, 13, seq. לְ pers. de aliquo Gen. 27, 42. — Deriv. נִחוּמִים, תַּנְחוּם et seq.

נַחַם n. pr. 1 Chron. 4, 19.

נֹחַם m. *pœnitentia* Hos. 13, 14.

נֶחָמָה f. *solatium;* suff. נֶחָמָתִי Ps. 119, 50. Job. 6, 10.

נְחַמְיָה n. pr. viror. Esr. 2, 2 etc.

נַחֲמָנִי n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחְנוּ *nos* Gen. 42, 11 etc.

נָחַץ ut vicin. לָחַץ; part. pass. נָחוּץ *ursus, acceleratus* 1 Sam. 29, 1.

נַחַר m. *ronchus, fremitus;* suff. נַחֲרוֹ Job 39, 20. — Rad. נחר in syr. et arab. *ronchissavit.*

נַחֲרָה fem. id. constr. נַחֲרַת Jer. 8, 16.

נַחֲרַי et נַחְרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 27: 1 Par. 11, 37.

נָחַשׁ ut vicin. לָחַשׁ, pr. forsan *sibilavit, susurravit*, spec. de præstigiatorum susurro, hinc Pih. נִחֵשׁ; part. מְנַחֵשׁ; infin. נַחֵשׁ; imp. נַחֵשׁ; fut. יְנַחֵשׁ; 1) *incantavit, præstigiis usus est*, al. pr. *omina captavit ex serpentibus*, quasi sit denom. à נָחָשׁ *serpens*, Lev. 19, 26; 2 Reg. 17, 17 etc. — 2) generatim *auguratus est, præsagivit, persensit* Gen. 30, 27. 44, 5, 15. — 3) *accepit pro omine* 1 Reg. 20, 33. — Deriv. seq.

נַחַשׁ m. pl. נְחָשִׁים; 1) *incantatio* Num. 23, 23. — 2) *augurium, omen* Num. 24, 1.

נָחָשׁ m. constr. נַחַשׁ; pl. נְחָשִׁים; 1) *serpens* Gen. 3, 1. Ex. 4, 3 etc. — 2) n. p. oppidi ignoti 1 Par. 4, 12, it. viror 1 Sam. 11, 1 etc.

נַחְשׁוֹן n. pr. viri Ex. 6, 24 etc.

נְחֹשֶׁת c. suff. נְחֻשָּׁתִי, נְחֻשָּׁתְךָ; 1) *æs, cuprum* Gen. 4, 22 etc. Metaph. de homine ignobili Jer. 6, 28. — 2) meton. *ex ære factum quid*, ut *pecunia* Eze. 16, 36, *vinculum, compes* Thren. 3, 7. Dual. נְחֻשְׁתַּיִם *compes gemina* Jud. 16, 21: 2 Sam. 3, 34.

נְחֹשְׁתָא n. pr. mul. 2 Reg. 24, 8.

נְחֻשְׁתָּן m. *serpens æneus* à Moyse in deserto erectus 2 Reg. 18, 4.

נָחַת, undè fut. יִנְחַת et יִחַת, pl. יִחֲתוּ; cum Daguesch pro יִחָתוּ f. תִּחַת; *descendit* ut יָרַד sed poëticè tantùm Jer. 29, 13. Ps. 38, 3 etc., trop. Prov. 17, 10.

Digitized by Google

fugere fecit in tutum collocandi causâ Ex. 9, 20.

Pihl. נוֹסֵס undè f. נִסָּה *fugavit*, *propulit* Jes. 59, 19, juxta quosd. et satis aptè ad contextum; vulgò tamen *vexillum erexit*, quasi sit à rad. נָסַס.

Hithpahl. הִתְנוֹסֵס *fugæ se dedit* Ps. 60, 6: *Da timentibus te vexillum* (נֵס) *ut aufugere possint;* sensum *fugiendi* reddidêre LXX, Vulg. Hieron. Syr. et ità inest נֵס et הִתְנוֹסֵס verborum lusus quo maximè delectabantur Hebræi; al. tamen: *dedisti vexillum ad sese erigendum*, quod tautologiam præbet frigidiorem. Conf. etiam rad. נָסַס. — Deriv. מָנוֹס, מְנוּסָה, נִיס.

נוּעַ; præt. et part. נָע, pl. f. נָעוֹת; inf. נוּעַ et נוֹעַ; fut. יָנוּעַ, conv. וַיָּנַע; pl. יָנוּעוּ et יָנָעוּ; 1) *motus, agitatus est, nutavit, vacillavit* (conf. נָדַד, נוּד, נוּט, נוּף) 1 Sam. 1, 13. Jes. 7, 2. Ps. 107, 2. — 2) *vagatus est* Jer. 14, 10. Amos 4. 8. Thren. 4, 14.

Niph. fut. יִנּוֹעַ *agitatur* Amos 9, 9. Nah. 3, 12.

Hiph. הֵנִיעַ et הֵנַע; infin. et imp. הָנִיעַ; fut. יָנִיעַ, cum ה parag. יָנִיעָה; 1) *movit, agitavit* cribrum Amos 9, 9, caput, manum, quod irridentis est 2 Reg. 19, 21. Soph. 2, 15 etc. — 2) *vacilllare fecit* Dan. 10, 10. — 3) *vagari, errare facit, in exilium egit* Num. 32, 13: 2 Sam. 15, 20. Ps. 59, 12. — Indè מַנִּיעִים.

נוֹעַדְיָה n. pr. viri Esr. 8, 33, et mulieris Neh. 6, 14.

נוּף 1) *sursùm et deorsùm, huc illuc motitavit, agitavit* manum, hinc — 2) agitatâ manu *spargere*, *conspergere* seq. dupl. acc. Prov. 7, 17.

Hiph. הֵנִיף; part. מֵנִיף; inf. הָנִיף et ex Chald. הֲנִיפָה; imp. הָנִיף; fut. יָנִיף, conv. וַיָּנֶף; 1) *agitavit* manum Jes. 13, 2, seq. לְ *contra* aliquem, gestus minantis Jes. 11, 15 etc., cribrum, baculum etc. Jes. 10, 15. 30, 28 etc. — Hoc *agitandi* sensu usurpatur de quibusdam sacrificiis quæ, juxta Hebræos, offerri solebant, agitatione repetitâ sursùm et deorsùm versus quatuor orbis partes Ex. 29, 24. Lev. 7, 30. Num. 5, 25 etc. — 2) *sparsit* Ps. 68, 10.

Hoph. הוּנַף *agitatus fuit* de sacrificiis Ex. 29, 27.

Pihl. fut. יְנַפֵּף *agitabit* manum contra aliquid, manu illud *minabitur* Jes. 10, 32. — Deriv. נֵפָה, נֵפֶת, תְּנוּפָה et

נוֹף m. *elevatio*, *eminentia* ut in arab. Ps. 48, 3.

נוּץ 1) pr. forsan *micare, splendere* ut vicin. נָצַץ. — 2) *florere*. — 3) forsan ut vicin. נוּס *fugere*, Thren. 4, 15. Vulgat. *jurgati sunt*, quasi esset נָצוּ à rad. נָצָה vel נצא in chald. et syr. *jurgatus, altercatus est.*

Hiph. præt. הֵנֵצוּ undè pl. הֵנֵצוּ; fut. cum א epenthet. יְנַאֵץ; *floruit* Cant. 6, 11. 7, 13. — Indè נִיצוּץ, nam נִצָּן, נִצָּה, נֵץ sunt à rad. נָצָה.

נוֹצָה f. suff. נוֹצָתָהּ; *penna* Eze. 17, 3. Job 30, 13. — Rad. נָצָה.

נוּק undè deducunt Hiph. fut. וַתְּנִיקֵהוּ *et lactavit eum* Ex. 2, 9, radix fictitia forsan est, vid. יָנַק in Hiph.

נוּשׁ ut vicin. אָנַשׁ; fut. conv.

Digitized by Google

cum ה parag. וְאָנוּשָׁה *et ægritudine affectus fui* Ps. 69, 21.

נָזָה, fut. יִזֶּה, apoc. יֵז, conv. וַיִּז; 1) pr. ut arab. نزو *saliit*, vid. mox Hiph. hinc — 2) *sparsus est*, *prosiliit* seq. אֶל, עַל *in*, *ad* aliquid Lev. 6, 20 (27). Jes. 63, 3 etc.

Hiph. הִזָּה, part. מַזֶּה; imp. הַזֵּה; fut. יַזֶּה, conv. וַיַּז; 1) *exsultare*, *lætari fecit* seq. עַל *de* aliquo Jes. 52, 15.—2) *sparsit* Ex. 29, 21. Lev. 5, 9 etc.

נָזִיד m. constr. נְזִיד; *pulmentum*, *ferculum*, pr. *coctum*, part. Niph. verbi זִיד (vid. זוּד) Gen. 25, 29: 2 Reg. 4, 38 etc.

נָזִיר m. constr. נְזִיר; pl. נְזִירִים; 1) *Naziræus*, ascetarum genus apud Hebræos, qui ex voto quibusdam rebus abstinebant (vid. Num. 6, 13 seq.) Amos 2, 11, 12, plenè נְזִיר אֱלֹהִים Jud. 13, 5 etc. Cum autem capillos non tondebant Naziræi, *vinea non culta*, *non amputata* vocatur נָזִיר. — 2) ut volunt, *princeps* Gen. 49, 26. Deut. 33, 16. Then. 4, 7; sed nonne saltem in Gen. et Deut. significat *separatus* à fratribus suis? — Quoad etymon, vulgò נָזִיר pr. *consecratum* Deo, esse dicunt, vel *separatum*, à rad. נָזַר quæ utrumque significat.

נָזַל (נָזְלוּ et נָזֹלוּ vid. in Niph. זָלַל); fut. יִזַּל: *fluxit*, *manavit* Num. 24, 7 etc. Part. act. pl. נוֹזְלִים *fluenta*, poët. de rivis Ex. 15, 8 etc., trop. Deut. 32, 2. Jes. 45, 8.

Hiph. הִזִּיל *fluere fecit* Jes. 48, 21. — Indè מַזְּלוֹת.

נֶזֶם m. נִזְמָה; pl. נְזָמִים; constr. נִזְמֵי; *annulus nasi* Gen. 24, 47. Jes. 3, 21 etc., it. *aurium*, *inauris* Gen. 35, 4. Aliis locis, qualis fuerit ignoratur. — Rad. נזם forsan ferè ut vicin. נָשַׁם *naribus aërem ducere*. Conf. Jes. 2, 22: נִשְׁמָה בְאַפּוֹ, et quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genese, pag. 142, 143.

נֶזֶק m. *damnum* Esth. 7, 4.—Rad. נזק in chald. *damnum fecit*.

נָזַר undè Niph. infin. הִנָּזֵר; fut. יִנָּזֵר; 1) *separavit se* Eze. 14, 7. — *abstinuit* seq. מִן aliquâ re Lev. 22, 2; absol. positum intelligitur de abstinentiâ à cibo potuque Zach. 7, 3. — 3) seq. לְ pers. *consecravit se* alicui Hos. 9, 10 (conf. vicin. נָדַר *vovit*.

Hiph. הִזִּיר; infin. הַזִּיר; fut. יַזִּיר; 1) *fecit ut quis separaret se* Lev. 15, 31. — 2) seq. לְ *consecravit* Num. 6, 12, et intrans. *se consecravit* Num. 6, 2, 5, 6. — 3) *abstinuit* seq. מִן Num. 6, 3.—Deriv. מְנַזְּרִים, נָזִיר et

נֵזֶר m. suff. נִזְרוֹ; 1) *corona*, *diadema* Ex. 29, 6. Ps. 89, 40 etc. — 2) *consecratio* Lev. 21, 12. Num. 6, 4, meton. *coma* Naziræi Deo sacrata Num. 6, 19, it. *coma promissa* mulieris Jer. 7, 29.—Rad. נָזַר.

נֹחַ vid. נוּחַ.

נַחְבִּי n. pr. viri Num. 13, 14.

נָחָה; imp. נְחֵה; *duxit*, *deduxit* Gen. 24, 27. Ps. 60, 11 etc.

Hiph. הִנְחָה undè cum suff. הִנְחָנִי; infin. הַנְחוֹת; fut. יַנְחֶה undè cum suff. יַנְחֵם *duxit*, *deduxit*, *reduxit*

Digitized by Google

Ex. 13, 21 : 2 Reg. 18, 11. Job 12, 23.—Indè מִנְחָה q. v.

נָחוּם n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחוּם n. pr. *Nahum* Nah. 1, 1.

נִחוּמִים vel נִחֻמִים plur. m. cum suff. נִחוּמַי; 1) *misericordia* Hos. 11, 8. — 2) *consolationes* Jes. 57, 18. Zach. 1, 13.—Rad. נָחַם.

נָחוֹר n. pr. viror. Gen. 11, 22 etc;

נָחוּשׁ masc. (denom. à נְחֹשֶׁת) *cupreus*, metaph. *durissimus* Job 6, 12. — Fem. נְחוּשָׁה et נְחֻשָׁה neutr. *æneum*, dein subst. *cuprum* Lev, 26, 19. Job 41, 19 etc.

נְחִילָה f. undè pl. נְחִילוֹת *tibiæ* pr. *perforatæ*, instr. mus. Ps, 5, 1. — Rad. חָלַל.

נְחִירַיִם dual. m. *nares;* suff. נְחִירָיו Job 41, 12.—Rad. נחר in chald. syr. et arab. *ronchissavit.*

נָחַל; inf. constr. נְחֹל; fut. יִנְחַל; 1) *accepit aliquid possidendum, possessit* Ex. 23, 30. Prov. 3, 35 etc. —2) spec. *hæreditate accepit* Jud. 11, 2. — 3) *possidendum dedit, distribuit* Ex. 34, 9. Jos. 19, 49 etc. — 4) ut vicin. נָהַר *fluxit.*

Pih. נִחֵל; infin. נַחֵל; *possidendum dedit* Num. 34, 29 etc.

Hiph. הִנְחִיל; part. מַנְחִיל; infin. absol. הַנְחֵל, constr. הַנְחִיל; fut. יַנְחִיל; 1) id. Deut. 1, 38. Prov. 8, 21 etc. — 2) *hæreditandum reliquit* 1 Par. 21, 8, et hæreditatem *distribuit* Deut. 21, 16.

Hoph. הָנְחַלְתִּי *possidere factus, nactus sum* Job 7, 3.

Hithp. præterit. et infin. הִתְנַחֵל; futur. plural. תִּתְנַחֲלוּ, et in pausâ תִּתְנַחְלוּ; *possessorem se constituit* Num. 32, 18, *possedit, tenuit* Jes. 14, 2, seq. לְ pers. *possedit* aliquid *alicui* tanquam *hæredi reliquendum.* Lev. 25, 46. Num. 33, 54. 34, 13. Eze. 47, 13. — Deriv. seq.

נַחַל m. cum ה locali נַחֲלָה Num. 34, 5; de Ps. 124, 4, vid. mox infrà; dual. נַחֲלַיִם; pl. נְחָלִים; constr. נַחֲלֵי; suff. נְחָלֶיהָ; 1) *rivus, torrens* Job 6, 15; sed 28, 4 ubi de metallicis agitur, alii aliter, quamquàm *torrens subterraneus* simplicissimè intelligitur. נַחַל מִצְרַיִם *torrens Ægypti* in confiniis Palæstinæ et Ægypti Num. 34, 5 etc. — 2) *vallis cum rivo* vel *torrente eam irrigante* Gen. 26, 19. Cant. 6, 11.

נַחֲלָה m. ut נַחַל, cum ה parag. *torrens* Ps. 124, 4.

נַחֲלָה f. constr. נַחֲלַת; cum suff. נַחֲלָתִי; pl. נְחָלוֹת; 1) *occupatio* Jes. 17, 11, it. *possessio, dominium* Num. 18, 21. Jos. 13, 23 etc. — 2) *hæreditas* 1 Reg. 21, 3. Prov. 19, 14.—3) *sors* Job 20, 29. 27, 13. 31, 2.

נַחֲלִיאֵל n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 21, 19.

נַחֲלָמִי n. patron. Jer. 29, 24 etc.

נָחֲלַת f. ut נַחֲלָה *hæreditas* Ps. 16, 6. — Rad. נָחַל.

נָחַם conf. cognat. נָחַם, חָמַם.

Niph. נִחַם; part. נִחָם; inf. et imp. הִנָּחֵם; fut. יִנָּחֵם; conv. וַיִּנָּחֵם 1) *ingemuit, doluit* a) de miseriâ alienâ, hinc *misertus est* Jer. 15, 6, seq. עַל, מִן, לְ, אֶל Jud. 2, 18. Ps. 90, 13 etc. — b) de propriis suis factis, indè *pænituit eum.* Gen. 6, 6. Jer. 8, 6 etc. - 2) *seipsum consolatus est* Gen. 38,

Digitized by Google

12, seq. עַל de aliquâ re 2 Sam. 13, 39, seq. אַחֲרֵי de morte alicujus Gen. 24, 67, hinc. — 3) *ultus est*, *ultionem sumpsit* seq. מִן Jes. 1, 24.

Pih. נִחֵם; part. מְנַחֵם, cum suff. מְנַחֲמְכֶם; pl. מְנַחֲמִים; infin. נַחֵם, cum suff. נַחֲמוֹ; fut. יְנַחֵם, cum suff. יְנַחֲמְכֶם, pr. *dolorem, misericordiam declaravit*, hinc *consolatus est* Gen. 50, 21. Job 2, 11 etc. Ubi Deo tribuitur, opis notionem simul includit Jes. 12, 1. Ps. 23, 4 etc.

Puh נֻחַם, undè f. in pausâ נֻחָמָה, sed aliis est part. f. pro מְנֻחָמָה; fut. pl. in pausâ תְּנֻחָמוּ; *consolatione affectus est*, *solatium invenit* Jes. 54, 11. 66, 13.

Hithpah. הִתְנַחֵם, semel הִנָּחֵם undè in pausâ הִנָּחַמְתִּי Eze. 5, 13; part. מִתְנַחֵם; infin. הִתְנַחֵם; fut. in pausâ יִתְנָחֵם; 1) *misertus est* alicujus Deut. 32, 36. Ps. 135, 14. — 2) *pœnituit eum* Num. 23, 19. — 3) *se consolatus est* Gen. 37, 35. Ps. 119, 52. — 4) *ultionem sumpsit* Eze. 5, 13, seq. לְ pers. de aliquo Gen. 27, 42. — Deriv. נִחוּמִים, תַּנְחוּם et seq.

נַחַם n. pr. 1 Chron. 4, 19.

נֹחַם m. *pœnitentia* Hos. 13, 14.

נֶחָמָה f. *solatium;* suff. נֶחָמָתִי Ps. 119, 50. Job. 6, 10.

נְחֶמְיָה n. pr. viror. Esr. 2, 2 etc.

נַחֲמָנִי n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחְנוּ *nos* Gen. 42, 11 etc.

נָחַץ ut vicin. לָחַץ; part. pass. נָחוּץ *ursus*, *acceleratus* 1 Sam. 29, 1.

נַחַר m. *ronchus*, *fremitus*; suff. נַחֲרוֹ Job 39, 20. — Rad. נחר in syr. et arab. *ronchissavit*.

נַחֲרָה fem. id. constr. נַחֲרַת Jer. 8, 16.

נַחְרַי et נַחֲרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 27: 1 Par. 11, 37.

נָחַשׁ ut vicin. לָחַשׁ, pr. forsan *sibilavit*, *susurravit*, spec. de præstigiatorum susurro, hinc Pih. נִחֵשׁ; part. מְנַחֵשׁ; infin. נַחֵשׁ; imp. נַחֵשׁ; fut. יְנַחֵשׁ; 1) *incantavit*, *præstigiis usus est*, al. pr. *omina captavit ex serpentibus*, quasi sit denom. à נָחָשׁ *serpens*, Lev. 19, 26; 2 Reg. 17, 17 etc. — 2) generatim *auguratus est*, *præsagivit*, *persensit* Gen. 30, 27. 44, 5, 15. — 3) *accepit pro omine* 1 Reg. 20, 33. — Deriv. seq.

נַחַשׁ m. pl. נְחָשִׁים; 1) *incantatio* Num. 23, 23. — 2) *augurium*, *omen* Num. 24, 1.

נָחָשׁ m. constr. נְחַשׁ; pl. נְחָשִׁים; 1) *serpens* Gen. 3, 1. Ex. 4, 3 etc. — 2) n. p. oppidi ignoti 1 Par. 4, 12, it. viror 1 Sam. 11, 1 etc.

נַחְשׁוֹן n. pr. viri Ex. 6, 24 etc.

נְחֹשֶׁת c. suff. נְחֻשָּׁתִי, נְחֻשָּׁתְךָ; 1) *æs*, *cuprum* Gen. 4, 22 etc. Metaph. de homine ignobili Jer. 6, 28. — 2) meton. *ex ære factum quid*, ut *pecunia* Eze. 16, 36, *vinculum*, *compes* Thren. 3, 7. Dual. נְחֻשְׁתַּיִם *compes gemina* Jud. 16, 21: 2 Sam. 3, 34.

נַחֲשִׁתָּא n. pr. mul. 2 Reg. 24, 8.

נְחֻשְׁתָּן m. *serpens æneus* à Moyse in deserto erectus 2 Reg. 18, 4.

נָחַת, undè fut. יִנְחַת et יֵחַת, pl. יִחֲתוּ; cum Daguesch pro יִחֲתוּ f. תֵּחַת; *descendit* ut יָרַד sed poëticè tantùm Jer. 29, 13. Ps. 38, 3 etc., trop. Prov. 17, 10.

Digitized by Google

Niph. נִחַת id. Ps. 38, 3.

Pih. נִחַתָּה *depressisti* i. e. validissimè tetendisti (arcum) Ps. 18, 35, LXX et Vulgat. *posuisti*, quasi legissent נִהַתָּה; imp. נַחֵת *deprime* sulcos i. e. complana Ps. 65, 11.

Hiph. imp. הַנְחֵת *fac descendere, demitte, dejice* Joël 4, 11. Indè נָחֵת et

נַחַת m. *descensus, demissio.* Jes. 30, 30: *demissio brachii tui* i. e. castigatio; meton. *id quod demittitur, demissum* Job 36, 16.

נַחַת f. 1 *quies* Jes. 30, 15. Eccl. 4, 6. 6, 5. — 2) n. pr. viri 1 Par. 6, 11. Rad. נוּחַ.

נָחֵת m. undè pl. נִחֵתִים (cum Dag. euphon. in ת) *descendentes* 2 Reg. 6, 9. — Rad. נָחַת.

נָטָה f. נָטְתָה; part. act. נֹטֶה, pl. cum suff. נֹטֵיהֶם; pass. נָטוּי f. נְטוּיָה, infin. constr. נְטוֹת; imp. נְטֵה; fut. יִטֶּה, apoc. יֵט, conv. וַיֵּט et וַיִּט; 1) *tetendit, extendit, protendit, expandit, explicuit*, prout requirit contextus, Ex. 8, 2. Ps. 102, 12. Jes. 40, 22 etc., sed intrans. *expandit, diffudit se* Job 15, 29. — 2) *inclinavit* Gen. 49, 15. Ps. 18, 10, *dejecit* hostes Ps. 17, 11. — 3) *deflexit, declinavit* Gen. 39, 21. Jes. 66, 12, sæpiùs intrans. Gen. 38, 16. Ps. 44, 19 etc., hinc — 4) *abiit* 1 Sam, 14, 7.

Niph. pr. pl. נְטָיוּ pro נִטָּהוּ; fut. יִנָּטֶה *tensus, extensus est* Zach. 1, 16, *protensus est* Jer. 6, 4, *extendit, diffudit se* Num. 24, 6.

Hiph. הִטָּה, cum suff. הִטָּהוּ, f. הִטִּתָה undè cum suff. הִטַּתּוּ; part. מַטֶּה, pl. מַטִּים; inf. הַטּוֹת; imp. הַטֵּה; apoc. הַט; fut. יַטֶּה, apoc. יַט, in pausâ יִט; 1) *tetendit, extendit, expandit* Jes. 31, 3. 54, 2 etc. — 2) *inclinavit* deorsùm Gen. 24, 14. Jer. 7, 24 etc. — 3) *deflectere, declinare fecit* ad latus Num. 22, 23. Ps. 119, 37 etc. et intrans. *deflexit, declinavit* Jes. 30, 11. Job 23, 11. Spec. *flexit jus* alicujus in judicio Ex. 23, 2, et hoc eodem sensu *flexit aliquem* Jes. 10, 2. Prov. 18, 5 etc., it *avertit, detrusit, repulit* Jer. 5, 25. Job 24, 4. Ps. 27, 9.

Hoph. part. מֻטֶּה, pl. f. מְטוֹת; subst. 1) *expansio* Jes. 8, 8. — 2) *flexio, perversio* juris Ezc. 9, 9. — Deriv. מַטֶּה, מִטָּה.

נָטִיל m. *onustus*; pl. constr. נְטִילֵי Soph. 1, 11. — Rad. נָטַל.

נְטִיפוֹת pl. f. pr. *guttæ, stillæ*, hinc forsan ut arab. نَطَفَة (natafath) *inaures ex margaritis stillarum instar* puris et pellucidis Jud. 8, 26. 3, 19; sic gr. σταλάχμιον *inaurium* genus à σταλάζω *stillo*. Rad. נָטַף.

נְטִישׁוֹת pl. f. *palmites* Jes. 18, 5. Jer. 5, 10 etc. — Rad. נָטַשׁ.

נָטַל; part. activ. נוֹטֵל; fut. יִטּוֹל; conf. vicin. תָּלָה, תָּלַל; 1) *sustulit* Jes. 40, 15. — 2) seq. עַל *portandum imposuit* alicui 2 Sam. 24, 12. Thren. 3, 28.

Pih. fut. יְנַטֵּל *sustulit* Jes. 63, 9. — Deriv. נָטִיל et

נֵטֶל m. *pondus* Prov. 27, 3.

נָטַע; part. act. נֹטֵעַ et נָטַע, pl. נֹטְעִים; pass. נָטוּעַ, pl. נְטוּעִים; infin. constr. נִטְעַ; נָטוֹעַ et טַעַת; imp.

Digitized by Google

pl. נָטְעוּ; fut. יִטַּע, cum suff. יִטָּעֵמוֹ; 1) pr. forsan *plantavit* arborem, hortum etc. Gen. 2, 8 etc., seq. acc. loci in quo plantatur, *consevit* Eze. 36, 36, it. rei quæ plantatur Jes. 5, 2. Trop. *plantavit populum* i. e. fixas et stabiles sedes assignavit ei Ex. 15, 17. Jer. 24, 6 etc. it. *plantavit aurem* i. e. *condidit, finxit* Ps. 94, 9. — 2) *fixit, infixit, statuit* Deut. 16, 21. Dan. 11, 45.

Niph. נִטַּע *plantatus est*, metaph.; pl. in pausâ נִטָּעוּ Jes. 40, 24.—Deriv. מַטָּע et seq.

נֶטַע m. *plantarium*; constr. נִטַּע Jes. 5, 7.

נָטַע m. in pausâ נָטָע; suff. נִטְעֶךָ; pl. נְטָעִים, constr. נִטְעֵי; 1) *planta*, recens plantata Job 14, 9. — 2) *plantatio* Jes. 17, 11.—3) *plantarium* Jes. 17, 10: 1 Par. 4, 23.

נְטָעִים pl. m. *plantæ* Ps. 144, 12.

נָטַף; part. pl. f. נִטְפוֹת; fut. יִטֹּף; *stillavit* Ps. 68, 9, seq. acc. rei *stillavit, guttatim demisit aliquid* Jud. 5, 4. Ioël 4, 18. Cant. 5, 5 etc., sed sæpiùs trop. Job 29, 22 etc.

Hiph. הִטִּיף; part. מַטִּיף; imp. הַטֵּף; fut. יַטִּיף; *destillare fecit, stillavit* aliquid Amos 9, 13, metaph. *stillavit verba, locutus est, vaticinatus est* Eze. 21, 2. Amos 7, 16. Mich. 2, 6.— Deriv. נְטִיפוֹת et

נֹטֶף m. pl. constr. נִטְפֵי; 1) *gutta* Job. 36, 37. — 2) *stacte* Ex. 30, 34.

נִטֹּפָה n. pr. oppidi Bethlehem inter et Anathot Esr. 2, 22 etc. Nom. gent. נְטוֹפָתִי 2 Sam. 23, 28 etc.

נָטַר; part. act. נוֹטֵר, pl. נֹטְרִים, f. נֹטֶרֶת; fut. יִטֹּר, יִטּוֹר et יִנְטוֹר; 1) ut vicin. נָצַר *custodivit* Cant. 1, 6. 8, 11, 12.—2) spec. *servavit iram* Lev. 19, 18. Jer. 3, 5, 12. Nah. 1, 2. — Deriv. מַטָּרָא seu מַטָּרָה.

נָטַשׁ; part. pass. pl. נְטָשִׁים; f. נְטוּשָׁה; inf. constr. et imp. נְטוֹשׁ; fut. יִטֹּשׁ et יִטּוֹשׁ *misit, missum fecit* aliquem, aliquid, sed prout requirit locorum varietas est *deseruit, deseruit, dereliquit*, Deut. 32, 15. Jud. 6, 13, *omisit* aliquid Ex. 23, 11. Prov, 17, 14, *neglexit* Prov. 1, 8. 6, 20, *emisit, eduxit* gladium Jes. 21, 15, *remisit* debitum Neh. 10, 32, *admisit* aliquem ad aliquid, *permisit* ei Gen. 31, 28, *demisit* et hinc *ejecit* Eze. 29, 5. 32, 4, *dimisit, diffudit, dispersit* 1 Sam. 30, 16, et intrans. *diffudit se* 1 Sam. 4, 2.

Niph. נִנְטַשׁ; futur. יִנָּטֵשׁ; 1) *remissus, relaxatus fuit* Jes. 23, 33.— 2) *diffudit se* Jud. 15, 9. Jes. 16, 8. — 3) *dejectus est* Amos 5, 2.

Puh. נֻטַּשׁ *desertus fuit* Jes. 32, 14. — Indè נְטִישׁוֹת.

נִי m. (pro. נְהִי q. v.) undè cum suff. בְּנִיהֶם *in lamentatione eorum* Eze. 27, 32, sed. LXX, Syr. Theod. Arab. nec. non plures edit. habent בְּנֵיהֶם *filii eorum*, quod satius videtur.

נִיב m. *proventus* Mal. 1, 12, metaph. Jes. 57, 19: *proventus labiorum* i. e. verba, et spec. gratiarum actio. In Chethib est נוּב.

נֵיבַי n. pr. viri Neh. 10, 20.

נִיד m. *motio, motus*. Job 16, 5: *motio labiorum meorum prohiberet* scil. dolorem vestrum, quod innuit vers. proximus; al. *solatium*, collat. 2, 11; sensus eòdem redit. — Rad. נוּד.

Digitized by Google

נִידָה f. forsan *immunda*, *menstruis polluta* Thren. 1, 8, 17; conf. נִדָּה — Rad. נָדַד.

נָיוֹת, in Chethib נָיוֹת n. pr. loci 1 Sam. 19, 18. 20, 1.

נִיחֹחַ m. suff. נִיחֹחֲכֶם; pl. cum suff. נִיחוֹחֵיהֶם; *suavitas*; semper jungitur nomini רֵיחַ *odor*, hinc נִיחֹחַ רֵיחַ *odor suavis*, adeòque *gratus*, *acceptus* Gen. 8, 21, frequenter in Lev. et Num.

נִין m. *soboles* Gen. 21, 23. Jes. 14, 22 etc. — Rad. נוּן.

נִינְוֵה n. pr. *Ninive*, Assyriæ metropolis Gen. 10, 11. Jes. 37, 37 etc.

נִיס m. part. pass. rad. נוּס, pr. *fugatus*, indè *fugiens* Jer. 48, 44, ubi Keri habet נָס part. act.

נִיסָן m. *Nisan*, *mensis primus* Hebræorum Esth. 3, 7. Neh. 2, 1, in Pentat. חֹדֶשׁ הָאָבִיב dictus; vid. in אָבִיב.

נִיצוֹץ m. *scintilla* Jes. 1, 3. — Radicem habet vel נוּץ ad formam נִיחֹחַ, vel נָצַץ ad formam קִיטוֹר.

נֵיר ut נֵר *lucerna* 2 Sam. 22, 29. — Rad. נוּר.

נִיר *novellare*; imp. pl. נִירוּ Jer. 4, 3. Hos. 10, 12. — Indè מָנוֹר et

נִיר m. *novale* Jer. 4, 3 etc.

נִיר m. ut נֵר *lucerna*, ubiquè metaph. de *prole* 1 Reg. 11, 36 etc.

נָכָא ut vicin. נָכָה (de נִכְאוּ Job 30, 8, vid. כָּאָה in Niph.) — Deriv. seq.

נָכֵא m. undè pl, נְכֵאִים *percussi*, trop. *afflicti* Jes. 16, 7.

נָכֵא m. id. undè f. נְכֵאָה Prov. 15, 13. 17, 22. 18, 14.

נְכֹאת f. (forsan pro נְכֹאֶת) pr. infin. formæ מְלֹאת, קְרֹאת, שְׁנֹאת, *contusio*, *confractio*, undè *pulvis aromaticus*, dein *aromatis genus* Gen. 37, 25. 43, 11. Suff. נְכֹתוֹ pro נְכֹתָהּ, hinc בֵּית נְכֹאָה *domus aromatam ejus*, juxta Aquil. Symmach. et Vulgat, sed juxta Chald. Syr. Arab. est *gazophilacium*. — Rad. נָכָא.

נֶכֶד m. suff. נֶכְדִּי; *nepos*, collect. *nepotes*, *posteri* Gen. 21, 23. Jes. 14, 22 etc. — Rad. נבד.

נָכָה conf. vicin. נָכָא, נָוַח, נָגַע, נָגַף.

Niph. נִכֶּה *percussus*, *occisus est* 2 Sam. 11, 5; sed נִכְאוּ Job 30, 8, vid. in Niph. כָּאָה.

Pih. inf. seq. Makkaph מַכֵּה־ *percutere* Num. 22, 6.

Puh. נֻכָּה *percussus est* Ex. 9, 31, 32.

Hiph. הִכָּה; part. מַכֶּה, constr. מַכֵּה; pl. מַכִּים; infin. absol. הַכֵּה, constr. הַכּוֹת, imp. הַכֵּה, suff. הַכֵּנִי, apoc. הַךְ; fut. יַכֶּה, apocop. יַךְ, cum suff. נ epenth. et ה parag. יַכֶּנָּה; 1) generatim *feriit*, *percussit* Ex. 2, 11, 13 etc., sed pro locorum varietate significat. *maximè inflixit plagam* quamcumque Num. 14, 12. Zach. 12, 4. *vicit* hostes Gen. 14, 15, *occupavit* urbem obsessam 2 Reg. 3, 19, *confregit* domum Amos 3, 15, *transfodit* 1 Sam. 18, 11, percutiendo *trucidavit*, *occidit* Gen. 4, 15, *tetigit*, *punxit* Jon. 4, 7. Ps. 121, 6.

Hoph. הֻכָּה sed Ps. 102, 5 חוּכָּה; part. מֻכֶּה. constr. מֻכֵּה, pl. מֻכִּים; f. מֻכָּה; fut. pl. יֻכּוּ; *percussus est*

Digitized by Google

generatim, indè *verberatus est*, *vapulavit* Ex. 5, 16. Num. 25, 14, *affectus est plagâ* Jes. 1, 5 etc., *expugnata fuit* urbs Eze. 33, 21, *trucidatus*, *occisus* est Jer. 18, 21, *tactus*, *læsus est* Hos. 9, 16. Ps. 102, 5.— Deriv. מַכָּה et seq.

נָכֶה m. undè constr. נְכֵה; *percussus* pedibus i. e. claudus 2 Sam. 4, 4. 9, 3, metaph. animo, *afflictus* Jes. 66, 2.

נָכֶה m. undè pl. נֵכִים *percutientes* scil. linguâ, *conviciantes* Ps. 35, 15; conf. Jer. 18, 18: וְנַכֶּהוּ לָשׁוֹן *et percutiemus eum linguâ*, et Job 5, 21: שׁוֹט לָשׁוֹן *flagellum linguæ*.

נָבָה, נְכוֹ n. pr. viri 2 Reg. 23, 29. Jer. 46, 2 etc.

נָכוֹן n. pr. areæ 2 Sam. 6, 6; in loco parall. 1 Par. 13, 9 est כִּידוֹן.

נָכֹחַ m. suff. נְכֹחוֹ, pl. נְכֹחִים; *rectum*, *rectitudo* Jes. 57, 2, metaph. *probus*, *integer* Prov. 8, 9. Fem. נְכֹחָה et pl. נְכֹחוֹת *jus fasque*, *rectum* Jes. 26, 10. Amos 3, 10 etc. — Rad. נכח.

נֹכַח m. 1) *rectum* (oppos. *obliquo*) Prov. 4, 25, hinc — 2) subst. *oppositum oculis*, sed abit in præp. *è regione* Ex. 26, 35. Jos. 15, 7 etc., *coram*, *ante*. Undè *coram Jehovâ* et *coram facie Jehovæ* i. e. Jehovæ gratum Jud. 18, 18. Thren. 2, 19, it. cognitum ei Jer. 17, 16, sicut et *coram oculis Jehovæ* Prov. 5, 21. *Ponere aliquid coram facie suâ* i. e. eo delectari Eze. 14, 3, 7:—Cum præf. אֶל נֹכַח *versus* Num. 19, 4, לְנֹכַח *ante* Gen. 30, 38, *pro* (conf. germ. vor et für) Gen. 25, 21, עַד נֹכַח *usque ad*, de loco Jud. 19, 20. Eze. 47, 20.— Rad. נכח.

נֶכַח undè cum suff. נֶכְחוֹ *è regione ejus* Ex. 14, 2. Eze. 46, 9. — Rad. נכח.

נָכַל * pr. forsan ut vicin. נָבַר *alienus*, *extraneus*, adeòque *hostis*, *inimicus fuit* (conf. נֵכָר) *, hinc *perfidè*, *fraudulenter egit*; part. act. נוֹכֵל Mal. 1, 14.

Pih. נִכֵּל id. seq. לְ pers. contra aliquem Num. 25, 18.

Hithp. הִתְנַכֵּל; fut. יִתְנַכֵּל; id. cum acc. Gen. 37, 18, cum בְּ Ps. 105, 25. — Deriv. כִּילַי et כֵּלַי (pro נְכִילַי, נְכֵלַי et

נֵכֶל m. *perfidia*, *astutia*; pl. cum suff. נְכָלֵי הֶם Num. 25, 18.

נֶכֶס m. unde pl. נְכָסִים *opes*, *facultates* Jos. 22, 8. Eccl. 5, 18 etc. — Rad. נכס ut כָּנַס.

נָכַר pr. *alienus*, *extraneus fuit*.

Niph. נִכַּר; fut. יִנָּכֵר; 1) *simulavit alienum* i. e. alium Prov. 26, 24. — 2) *agnitus est* Thren. 4, 8.

Pih. נִכֵּר; fut. יְנַכֵּר; 1) *alienum fecit*, *alienavit*: undè *alienárunt hunc locum* i. e. alienis diis consecrarunt Jer. 19, 4. Sic LXX et Vulgat., sed Chald. et Syr. *contaminárunt*; it. *alieno auctori tribuit* Deut. 32, 27, et 1 Sam. 23, 7: *alienavit eum Deus in manu meâ* i. e. tradidit; * vix dubitat Gesenius quin legendum sit מכר loco נכר, sed perparùm firma conjectura est; satius esset supponere, verbum נכר utpotè vicin. מָכַר *tradidit*, eumdem habere significatum*.— 2) *agnovit* Job 34, 19.

Digitized by Google

Hiph. הִכִּיר, part. מַכִּיר, cum suff. מַכִּירֵךָ, pl. מַכִּירִים, inf. et imp. cum Makkaph הַכֵּר־; fut. יַכִּיר, convers. וַיַּכֵּר, cum ה parag. אַכִּירָה; 1) *agnovit* Gen. 27, 23. 31, 32 etc. הִכִּיר פָּנִים, ut נָשָׂא פָּנִים *agnovit faciem* i. e. temerè alterum alteri prætulit Deut. 1, 17. Prov. 24, 3 etc. — 2) *cognovit* Neh. 6, 12, hinc poët. Jes. 63, 16. Job 24, 13. 34, 25, et ut יָדַע *novit*, *scivit* Esr. 3, 13. Neh. 13, 24, indè etiam ut יָדַע, *curavit* Ps. 142, 5. Ruth 2, 10, 19.

Hithp. part. f. מִתְנַכֶּרֶת; fut. יִתְנַכֵּר; 1) *agnitus est* Prov. 26, 24. — 2) *alienum simulavit*, (*contrefaire l'étranger*) Gen. 42, 7 : 1 Reg. 14, 5, 6. — Deriv. הֵכָּרָה, מַבָּר et seq.

נֵכָר m. constr. נֵכַר; *peregrinitas*; undè *filius peregrinitatis* i. e. *peregrinus* Gen. 17, 12 etc., cum hostilitatis notione Ps. 18, 45, 46. *Deus, Dii peregrinitatis* i. e. Deus peregrinus, exterus, Dii peregrini Gen. 35, 2. Deut. 32, 12 etc. it. de re quâcumque peregrinâ, ignotâ, quamvis tamen innuatur magis speciatim deus peregrinus Neh. 13, 30 : 2 Par. 14, 2.

נֶכֶר m. *fortuna aliena* i. e. infausta, *infortunium* Job 31, 3.

נֹכֶר m. id. cum suff. נָכְרוֹ Obad. 1, 12.

נָכְרִי m. pl. נָכְרִים; f. נָכְרִיָּה, plur. נָכְרִיּוֹת; 1) *alienus, peregrina* Ex. 2, 22. Deut. 17, 15. עַם נָכְרִי *familia alia* Ex. 21, 8, אִישׁ נָכְרִי *vir alius familiæ* oppos. filio et hæredi legitimo Eccl. 6, 2, hinc fem. *mulier aliena*, oppos. propriæ et legitimæ uxori, *adultera* Prov. 5, 20 etc. — 2) metaph. *novus, inauditus* Jes. 28, 11.

נָכֹת vid. נָכָאת.

נָלָה undè Hiph. inf. cum præf., suff. et Dag. euphon. כַּנָּלֹתְךָ (pro כְּהַנְלֹתְךָ) *cùm perfeceris, consummaveris* Jes. 33, 1. — Quoad etymon, not., cùm nulla in linguis semiticis radix occurrat, quæ à litteris נל ordiatur, legendum videri ككلتك et punctandum כְּכַלֹּתְךָ; proximè præcedit כַּהֲתִימְךָ *cùm finiveris;* hoc etiam habes Dan. 9, 24, ubi ambo synon. חָתַם (in Keri) et כָּלָה conjunguntur. — De voce מְנִלָּה, quæ formâ huc pertinet, vid. suo loco pag. 335.

נְמִבְזָה f. *contemptum*, *vile* de pecore 1 Sam. 15, 9. — Hoc vocabulum cujus formæ ne unum quidem exstat vestigium, vel conflatum est ex part. נִבְזֶה à rad. בָּזָה, et ex nomine inus. מִבְזֶה, vel est deriv. ex conjugat. *Miphel*.

נְמוּאֵל n. pr. viror. Num. 26, 9, 12. Nom. patron. נְמוּאֵלִי vers. 12.

נָמַךְ rad. spuria undè derivant הֻמְכוּ, יִמַּךְ quæ ad מָכַךְ pertinent.

נָמַל; fut. יִמַּל; ut. vicin. מוּל 1) *abscissus, succisus fuit* Job 24, 24. — 2) ut cognat. נָבֵל, אָמַל *elanguit, marcuit* Job 14, 2. 18, 16. Ps, 37, 2. — 2) *circumcisus est* Gen. 17, 11.

Niph. נִמּוֹל; part. pl. נִמֹּלִים; *circumcisus est* Gen. 17, 26, 27. 34, 22. Sèd declinatus isti haud secus ac conjugationis Kal revocari possunt ad מָלַל et מוּל. — Indè.

נְמָלָה f. pl. m. נְמָלִים; *formica* Prov. 6, 6. 30, 25.

Digitized by Google

נָמָר Jer. 48, 11, vid. in מָרַר.

נָמֵר m. pl. נְמֵרִים; *pardus* Jes. 5, 6. Hab. 1, 8. — Rad. נמר ut in arab. (namir) *maculosus*, *variegatus fuit*.

נִמְרֹד n. pr. *Nemrod* conditor regni Babylonici Gen. 10, 9 etc., undè אֶרֶץ נִמְרֹד *Babylonia* Mich. 5, 5.

נִמְרָה vid. בֵּית־נִמְרָה p. 93.

נִמְרִי m. Nom. gent. à נִמְרָה; pl. נִמְרִים Jes. 15, 6. Jer. 48, 34.

נִמְשִׁי n. pr. viri 2 Reg. 9, 2.

נֵס m. suff. נִסִּי; generatim *elatum*, *erectum quid*, *signum latè conspiciendum*, spec. 1) *columna* vel *pertica alta* Num. 21, 8, 9. — 2) *vexillum* in montibus erectum, populoque conveniendi locum indicans Jes. 5, 26. Jer. 4, 6. Ps. 60, 6 etc., hinc trop. signum, exemplum quo quis admonetur Num. 26, 10. — 3) *vexillum* navis, *velum* Jes. 33, 23. Eze. 27, 7. — Rad. נָסַס.

נְסִבָּה f. pr. part. Niph. (à rad. סָבַב *conversio*, *directio*, 2 Par. 10, 15.

נָסַג undè inf. absol. נָסוֹג, fut. יִסַּג; ut vicin. סוּג *recessit* Jes. 59, 13.

Hiph. part. מַסִּיג, pl. constr. מַסִּיגֵי; fut. יַסִּיג, apoc. יַסֵּג; 1) *removit*, *amovit*. Mich. 6, 14: *amovebis* scil. tuos tuaque in loca tutiora. — 2) *dimovit*, *transtulit* terminos Deut. 19, 14. Hos. 5, 10; it. Job 24, 2 ubi est יַסִּיגוּ loco יַסִּיגוּ.

Hoph. הֻסַּג *remotus est*, *recessit* Jes. 59, 14.

נָסָה 1) forsan *sustulit*, ut vicin. נָשָׂא à quo vocales mutuatur; imp. נָסָה Ps. 4, 7 pro נִסָּה; fut. נָסָה *sustollemus*, *proferemus* verbum Job 4, 2 pro נִסָּה; sed aliis est Pih. *tentavit*, scil. tentans.

Pih. נִסָּה; part. מְנַסֶּה; inf. נַסּוֹת; imp. cum suff. נַסֵּנִי, apoc. נַס; fut. יְנַסֶּה, cum suff. et ה parag. יְנַסֶּכָה; 1) *exploravit* aliquem 1 Reg. 10, 1. Dan. 1, 12 etc. Special. de Deo dicitur hominum fidem rebus adversis explorante Gen. 22, 1 etc., et de hominibus, ubi de ejus auxilio viribusque dubitant Ex. 17, 2 etc. — 2) *tentavit*, *periculum fecit* absol. Jud. 6, 39: 1 Sam. 17, 39, seq. inf. Deut. 4, 34. 28, 56, et juxta quosdam seq. acc. rei Job 4, 2, sed vid. Kal. — Indè מַסָּה.

נָסַח undè fut. יִסַּח, cum suff. יִסָּחֲךָ; *evellit*, *amovit*, *abstulit* Ps. 52, 7. Prov. 2, 22. 15, 25.

Niph. נִסַּח *evulsus*, *expulsus est* Deut. 28, 63. — Indè מַסָּח.

נָסִיךְ m. undè cum suff. נְסִיכָם; pl. constr. נְסִיכֵי, cum suff. נְסִיכֵמוֹ; 1) *libatio* Deut. 32, 38. — 2) *simulacrum fusum* Dan. 11, 8. — 3) *unctus*, hinc *princeps* Jos. 13, 21. Ps. 83, 12 etc. — Rad. נָסַךְ.

נָסַךְ; part. pass. f. נְסוּכָה; inf. constr. נְסֹךְ; fut. pl. יִסְּכוּ; 1) generatim *fudit*, *effudit* Jes. 29, 10, it. *extendit*, *expandit* Jes. 25, 7. spec. a) *fudit* ad libandum, *libavit* Ex. 30, 9. Hos. 9, 4, undè Jes. 30, 1: נְסֹךְ מַסֵּכָה quidam, post Capellum (*Oper. Posthum.*) vertunt: *libare libationem* gr. σπένδεσθαι σπονδήν, seu *fœdus inire*, quoniam olim sacrificiis et libationibus fœdera inire solebant. Id respexisse videntur LXX qui reddidère: συνθήκας ἐποιήσατε. — b) *fudit ex metallo* Jes. 40, 19. 44, 10. — c) *perfudit oleo*, *unxit* Ps. 2, 6. — 2) ut

Digitized by Google

סָבַךְ *plexuit*, *texuit*. — 3) etiam ut סָבַךְ *texit*, *operuit*.

Niph. נָסַךְ *unctus est* Prov. 8, 23.

Pih. fut. יְנַסֵּךְ *libabit* 1 Par. 11, 18.

Hiph. הִסִּיךְ; inf. et imp. הַסֵּךְ; fut. יַסִּיךְ, couv. וַיַּסֵּךְ; *libavit* Gen. 35, 14. Jer. 7, 18 etc.

Hoph. fut. יֻסַּךְ *libabitur* Ex. 25, 29, 37, 16. — Deriv. מַסֵּכָה, נָסִיךְ et נֶסֶךְ, et נֵסֶךְ m. suff. נִסְכָּה pro נִסְכּוֹ; pl. נְסָכִים, suff. נִסְכֵּיהֶם, נִסְכֵּיהָ; 1) *libatio* Gen. 35, 14. Jer. 7, 18. Ioël 1, 9. — 2) *simulacrum fusum* Jes. 41, 29. 48, 5.

נֵס unde part. act. נוֹסֵס *vexillum ferens signifer* Jes. 10, 18; ità plerique ex Kimchi, veteres haud pauci *fugiens*, quidam *æger*, collat. syr. אתנסס *ægrotavit*, et נסיסא *ægrotus* Fem. נוֹסֶסֶת pertinet ad נוּס.

Hithp. part. f. pl. מִתְנוֹסְסוֹת *elevantes se* Zach. 9, 16. Sed הִתְנַסֵּס Ps. 60, 6 pertinet ad נוּס.

נָסַע; part. activ. נֹסֵעַ, pl. נֹסְעִים; inf. absol. נָסוֹעַ, constr. נְסֹעַ, suff. נָסְעָם; imp. pl. סְעוּ; fut. יִסַּע; 1) ut vicin. נָסַח *evellit* postes Jud. 16, 3, 14, maximè tentorii paxillos ad movenda castra Jes. 30, 20, hinc. — 2) *castra movit* Gen. 35, 16. Ex. 14, 10 etc. — 3) *profectus est, discessit* Ex. 14, 19, etiam de rebus inanim. Num. 10, 33. 11, 31; *migravit*, *iter fecit* Gen. 12, 9. 33, 17.

Niph. נִסַּע *evulsus est* Jes. 38, 12. Job 4, 21.

Hiph. part. מַסִּיעַ; fut. יַסִּיעַ, conv. וַיַּסַּע; 1) *castra moveri jussit* Ex. 15, 22. Ps. 78, 26. — 2) *proficisci fecit*, *duxit* Ps. 78, 52, it. *abstulit* 2 Reg. 4, 4. — 3) *evellit* Ps. 80, 9. Job 19, 10, *excidit* lapides Eccl. 10, 9.

נָסַק ut in chald. et syr. *ascendit*, fut. יִסַּק Ps. 138.

נִסְרֹךְ n. pr. idoli Ninivitarum 2 Reg. 19, 37. Jes. 37, 38.

נָסַת radix spuria; מַסִּית et יַסִּית quæ ab eâ ducunt, ad סוּת pertinent.

נַעֲה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13.

נֹעָה n. pr. mul. Num. 26, 33.

נְעוּרִים m. pl. masc. suff. נְעוּרַיִךְ, et more Chald. נְעוּרַיְכִי; 1) *pueritia* Gen. 46, 34. — 2) *adolescentia, juventus* Jes. 54, 6. Ps. 71, 5 etc. Metaph. de juventute populi Israëlitic Jer. 2, 2. Eze. 16, 22. — Rad. נָעַר.

נְעוּרוֹת plur. f. *pueritia*; suff. נְעֻרֹתֵיהֶם Jer. 32, 30. — Rad. נָעַר.

נַעֲיעֵל n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 27.

נָעִים m. constr. נְעִים; pl. נְעִימִים, f. נְעִימוֹת; 1) *suavis*, *jucundus* Ps. 81, 3. Cant. 1, 16; pl. m. et f. *suavia* i. e. *gaudia* Job 36, 11. Ps. 16, 11. — 2) plur. m. *amœna loca* Ps. 16, 6. — 3) *gratiosus*, *benignus* Ps. 135, 3, conf. נעם. — Rad. נָעַם.

נָעַל; part. pass. נָעוּל, plur. f. נְעֻלוֹת; inf. constr. et imp. נְעֹל; fut. יִנְעַל undè cum suff. יִנְעָלֵךְ; 1) *pessulo* et *serâ clausit*, *obseravit* portam Jud. 5, 23: 2 Sam. 13, 17. — 2) *calceavit* Eze. 16, 10.

Hiph. fut. conv. cum suff. וַיַּנְעִילוּם *et calceaverunt eos* 1 Chron. 28, 15. — Deriv. מַנְעוּל, מַנְעָל et

Digitized by Google

נַעַל f. cum suff. נַעֲלִי, נַעֲלֶךָ; dual. נְעָלַיִם; pl. נְעָלִים, f. נְעָלוֹת; *calceus*, *solea* Gen. 14, 23 etc. *Projecit calceum suum in regionem* i. e. eam occupavit, sibi veluti propriam vindicavit Ps. 60, 10. 108, 10. *Corrigia calcei*, et *par calceorum* i. e. res vilissima Amos 2, 6. 8, 6.

נָעַם, fut. יִנְעַם; *suavis, jucundus, amœnus fuit* Gen. 49, 15. Cant. 7, 7. Impers. *suave fuit* alicui seq. לְ pers. Prov. 24, 25. — Deriv. נֹעַם, מַנְעַמִּים et seq.

נַעַם n. pr. viri 1 Chron. 4, 15.

נֹעַם m. 1) *amœnitas, suavitas* Ps. 27, 4. Prov. 3, 17. — 2) *gratia, favor, benignitas* Zach. 11, 7. Ps. 90, 17.

נַעֲמָה n. pr. 1) mulierum Gen. 4, 22 etc. — 2) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 41.

נַעֲמִי n. patron. forsan pro נַעֲמָנִי quod fert Cod. Samar. Num. 26, 40.

נָעֳמִי n. pr. mul. Ruth 1, 2 seq.

נָעֳמָן m. 1) *amœnitas*, undè plur. נַעֲמָנִים Jes. 17, 10. — 2) n. pr. viror. Gen. 46, 21 etc.

נַעֲמָתִי n. gent. à נַעֲמָה oppido (forsan alio ab eo de quo suprà) Job 2, 11. 11, 1.

נַעֲצוּץ m. pl. נַעֲצוּצִים; *vepretum*, *senticetum* Jes. 7, 19. 55, 13. — Rad. נעץ in chald. *fixit, infixit*.

נָעַר; part. act. נֹעֵר, pass. נָעוּר, 1) ut in syr. *rugiit* Jes. 51, 38. — 2) *quassavit*, spec. *excussit, decussit* Jes. 33, 9. 15. Neh. 5, 13.

Niph. נִנְעַר; fut. יִנָּעֵר; 1) *excussus, ejectus est* Ps. 109, 23. Job 38, 13. — 2) *excussit se* vinculis Jud. 16, 20.

Pih. נִעֵר; fut. יְנַעֵר; *excussit, dejecit* Ex. 14, 27. Neh. 5, 13.

Hithp. imp. fem. הִתְנַעֲרִי *teipsam excute* Jes. 52, 2. — Deriv., præter prius נַעַר, seq.

נַעַר suff. נַעֲרוֹ, נַעֲרֶךָ; pl. נְעָרִים, constr. נַעֲרֵי; (vox primit.) 1) m. *puer*, tùm recens natus Ex. 2, 6. Jud. 13, 5 etc., tùm *adolescens*, *juvenis* Gen. 41, 12. Jer. 1, 6 etc.; passim de eo qui pueri munus implet. i. e. de *servo* Gen. 37, 2. Ex. 33, 11 etc., trop. de juvenili ætate populi Israëlitici Hos. 11, 1, conf. נְעוּרִים. — 2) f. *puella* frequenter in Pentat. saltem in Chethib; namque in Keri ubique exstat נַעֲרָה. Plur. נְעָרִים *puellæ* Ruth 2, 21, sed Job 1, 19 *pueri* simul et *puellæ*, alibi *pueri* tantùm. — Denom. נְעוּרִים, נֹעַר, נַעֲרָה.

נַעַר m. *excussum, dispulsum* pecus Zach. 1, 16. — Rad. נָעַר.

נֹעַר m. (denom. à נַעַר) *pueritia, juventus* Ps. 88, 16. Job 36, 14. Prov. 21, 29 etc.

נַעֲרָה f. (à נַעַר); pl. נְעָרוֹת; suff. נַעֲרוֹתֶיךָ; 1) *puella* Jud. 19, 4 etc., de virgine Gen. 24, 16. 34, 2, de desponsatâ Deut. 22, 25, imò etiam nuptâ Ruth 2, 6. — 2) *serva, ancilla* Prov. 9, 3. Ruth 2, 8 etc. — 3) n. pr. a) oppidi in tribu Ephraïm Jos. 16, 7 quod et נַעֲרָן 1 Par. 7, 28. — b) mul. 1 Par. 4, 5.

נְעָרוֹת pl. f. ut נְעוּרִים.

נַעֲרַי vid. פַּעֲרַי.

נַעַרְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 22 etc.

נַעֲרָן n. pr. vid. in נַעֲרָה.

נֹעֶרֶת f. *stupa* ex limo *excussa* Jud.

Digitized by Google

16, 9. Jes. 1, 31.—Rad. נָעַר.

נֹף n. pr. vid. מֹף.

נֹפֶג n. pr. viror. Ex. 6, 21 etc.

נֹפָה f. undè constr. נֹפַת; plur. נֹפוֹת; 1) *cribrum*, *ventilabrum* Jes. 30, 28. — 2) *eminentia*, *locus editus*, undè נֹפַת דּוֹר, נֹפוֹת דּוֹר *excelsa Dor*, et simplic. דּאר n. pr. oppidi in vicinia montis Carmel Jos. 11, 2. 17, 11 etc.

נְפוּסִים Esr. 2, 50 in Keri, pro quo Chethib נְפִיסִים et Neh. 7, 52 נְפִישְׂסִים n. p. viri.

נָפַח; part. act. נֹפֵחַ, pass. נָפוּחַ; inf. constr. פַּחַת; imp. פַּח undè f. פִּחִי; fut. יִפַּח; ut vicin. פּוּחַ, *flavit*, *spiravit*; spec. 1) *inspiravit* seq. acc. Gen. 2, 7.—2) *afflavit* aliquem seq. בְּ Eze. 37, 9. — 3) *sufflavit* ignem seq. acc. et בְּ Jes. 54, 16. Eze. 22, 20, 21. — 4) *flando dispersit*, *dissipavit* seq. בְּ Hagg. 1, 9.—5) *efflavit* animam Jer. 15, 9.

Puh. נֻפַּח *sufflatus est* ignis Job 20, 26.

Hiph. הִפִּיחַ 1) *efflare fecit* animam i. e. valdè afflixit, excruciavit Job 31, 39. — 2) *exsufflavit* i. e. metaph. *contempsit*, flocci fecit Mal. 1, 13.—Deriv. מַפָּח, מַפּוּחַ, תַּפּוּחַ.

נֹפַח n. pr. oppidi in Moabitide Num. 21, 30, ejusdem forsan quod alibi נֹבַח.

נָפִיל m. undè pl. נְפִילִים et נְפִלִים *gigantes* pr. forsan *irruentes*, Gen. 6, 4. Num. 13, 33.—Rad. נָפַל.

נְפִיסִים vid. נְפוּסִים.

נָפִישׁ n. pr. viri Gen. 25, 15 et posterorum ejus 1 Par. 5, 19.

נְפוּסִים vid. נְפוּסִים.

נֹפֶךְ m. *gemmæ* species incerta Ex. 28, 18. Eze. 27 16 etc. LXX ἄνθραξ *carbunculus* ter vertunt.

נָפַל; part. act. נֹפֵל, pl. נֹפְלִים, f. נֹפֶלֶת; infin. absol. נָפוֹל, constr. נִפֹּל, cum suff. נִפְלוֹ et נָפְלוֹ; imp. נְפֹל; fut. יִפֹּל; cum ה parag. אֶפְּלָה et in pausâ אֶפֹּלָה. Ex multis quibus gaudet significatibus hos tantùm animadvertere sufficit; 1) *cecidit*, *lapsus est* idque *temerè* et *fortuitò* Gen. 49, 17. Jes. 24, 17 etc. Spec. *concidit*, *corruit* murus, ædificium etc. Jud. 7, 13 etc., *occidit* in prœlio Jud. 20, 44 etc., *cecidit* sors Jos. 17, 5, terra distribuenda Eze. 47, 14, *irritum cecidit* Num. 6, 12. Jes. 21, 45, *accidit*, *evenit* Ruth 3, 18, *marcuit*, *contabuit* Gen. 4, 5. Num. 5, 21, seq. מִן *cecidit præ* aliquo, *inferior fuit* eo, *cessit* ei Job 12, 3. 13, 2, seq. לִפְנֵי id. Esth. 6, 13. — 2) *conjecit se*, *demisit se*, *ruit* idque *consilio*. Spec. *prostravit se* Gen. 17, 3: 2 Sam. 1, 2, *irruit*, *invasit* Jos. 11, 7. Job 1, 15, *desiliit* Gen. 24, 64 etc., *defecit* 1 Sam. 29, 3, seq. עַל, אֶל *ad aliquem* Jes. 54, 15. Jer. 37, 13 etc., *consedit*, *castra posuit* Jud. 7, 12, *habitavit* Gen. 25, 18 (conf. 16, 12).

Hiph. הִפִּיל; partic. מַפִּיל, plur. מַפִּילִים, infin. הַפִּיל, et הַנְפִּיל, cum præf. ל, לַנְפִּיל pro לְהַנְפִּיל; imper. הַפֵּל; fut. יַפִּיל, apoc. יַפֵּל; 1) *cadere*, *labi fecit*, spec. *projecit* Jer. 22, 7, *prostravit* Deut. 25, 2, *corruere fecit* 2 Sam. 20, 15, *cecidit*

Digitized by Google

aliquem gladio Jer. 19, 7. Dan. 11, 12, *ex se emisit* Jes. 26, 19, *contabescere fecit* Num. 5, 21 etc., sortem *jecit* Ps. 22, 19, etiam omisso גּוֹרָל *sors* 1 Sam. 14, 42, sed Job 6, 27, subaudi רֶשֶׁת *rete*, aut פַּח *laqueus*, aut מוֹקֵשׁ *tendicula;* undè sensus sit: *cadere facitis* i. e. extenditis *rete contra orphanum;* quod valdè commendat alterum hemistichium: *et foditis* scil. foveas *contra amicum vestrum.* — 2) *cadere sivit, passus est* Num. 35, 23, hinc *cadere fecit in terram* promissum i. e. irritum reddidit 1 Sam. 3, 19, et omisso *in terram* id Esth. 6, 10, it. seq. מִן *remisit, destitit ab* aliquâ re Jud. 2, 19.

Hithp. הִתְנַפֵּל; part. מִתְנַפֵּל; fut. conv. וְאֶתְנַפֵּל; 1) *projecit, prostravit se* Deut. 9, 18, 25. Esr. 10, 1. — 2) seq. עַל *irruit in* aliquem Gen. 43, 18.

Pihl. נִפְלַל Eze. 28, 23, *cecidit, concidit* ut Kal נָפַל quod occurrit in eodem contextu 30, 4. 32, 20. — Deriv. נָפָל, נָפִיל; מַפָּל, מַפֵּלָה, מַפֶּלֶת et

נֵפֶל m. suff. נִפְלָם; *abortus* Ps. 58, 9. Job 3, 16. Eccl. 6, 3.

נִפְלַל Pihl. verbi נָפַל q. v.

נָפַץ; part. pass. נָפוּץ, f. plur. נְפֻצוֹת; infin. absol. נָפוֹץ; ut vicin. פּוּץ; 1) *excussit ut dissiliret; collidendo fregit, confregit* Jud. 7, 19. Jer. 22, 28. — 2) *dispersit* Jes. 11, 12, it. *dispersit se, dispersus est* 1 Sam. 13, 11. Jes. 33, 3.

Pih. נִפֵּץ; imp. נַפֵּץ; fut. יְנַפֵּץ; 1) *collidendo fregit* Jer. 48, 12. Ps. 2, 9 etc, — 2) *dispersit, dissipavit* Jer. 13, 14. 51, 23. Inf. נַפֵּץ *dispersio* populi Israël. in terras gentilium Dan. 12, 17.

Puh. part. pl. f. מְנֻפָּצוֹת *disjectæ* Jes. 27, 9. — Deriv. מַפֵּץ, מַפָּץ et

נֶפֶץ m. *dispersio, dissipatio* Jes. 30, 30; ità vet. interpr., i. e. ut plurimi recentium intelligunt, ventus procellosus; dissipans, qui in loco parall. סוּפָה *turbo* dicitur, et apud Jer. 51, 1 רוּחַ מַשְׁחִית *ventus perniciosus.* Gesenius, collat. chald. נָפַל *effudit*, intrepretatur *imbrem*, sed tautologia esset vix ferenda, cùm vocem נֶפֶץ proximè sequatur זֶרֶם *imber inundans.*

נָפַשׁ pr. forsan ut vicin. נָשַׁף, נָשַׁם *flavit, spiravit, respiravit*, hinc *vivus, animatus fuit*, cùm *vita spirando se prodat.*

Niph. fut. יִנָּפֵשׁ, in pausâ יִנָּפֶשׁ *respirabit, animam recipiet, recreabitur* Ex. 23, 12. 31, 17: 2 Sam. 16, 14. — Indè.

נֶפֶשׁ c. sæpiùs f.; cum suff. נַפְשִׁי; pl. נְפָשׁוֹת, sed נְפָשִׁים Eze. 13, 20; constr. נַפְשׁוֹת; 1) *flatus, halitus* Gen. 1, 20, 30. Job. 41, 13, it. *odor* qui exhalatur Prov. 27, 9; undè בָּתֵּי נֹפֶשׁ *olfactoriola* (*flacons d'odeur*) Jes. 3, 20. — 2) *anima*, ψυχή, per quam corpus vivit Gen. 9, 4, 5, indè *vita, vis vitalis* Gen. 38, 15. Ex. 21, 23. אֶל־נֶפֶשׁ *propter vitam, ad vitam servandam* 2 Reg. 7, 7, sed *contra vitam, in detrimentum vitæ* Jer. 44, 7. בְּנֶפֶשׁ *cum vitæ periculo* 2 Sam. 23, 17. Thren. 5, 9 etc. לְנֶפֶשׁ פ״ *in commo-*

Digitized by Google

dum vitæ alicujus Gen. 9. 5. Jos. 23, 1 etc. Metaph. autem dicitur *anima mori, interfici, effundi, satiari, jejunare, inquinari* etc. — *Anima* à corpore separata Job 14, 21. — 3) *animus*, facultas sentiendi et appetendi Gen. 27, 4. Ex. 23, 9, etc., undè בַּעַל נֶפֶשׁ *homo avidus, edax* Prov. 23, 2; it. *intellectus* et *cogitandi facultas* 1 Sam. 20, 4. Ps. 139, 14 etc. — 4) concr. *animans* Jos. 10, 28. 30, 32, pleniùs נֶפֶשׁ חַיָּה Gen. 1, 20, 24 ubi ut plerumque collect. de *animantibus* vivis intelligitur. — Spec. *homo* Deut. 25, 7. Prov. 11, 25, *mancipia* Gen. 12, 5. Eze. 27, 13, *corpus*, undè נֶפֶשׁ מֵת *corpus mortui, cadaver* Lev. 21, 11. Num. 6, 6, et omisso מֵת, id. Num. 5, 2. Hagg. 2, 13 etc., *quidam, aliquis* (*individu, personne*) Ex. 1, 5, Lev. 2, 1 etc. — 5) cum suff. *anima mea, tua* etc. passim est pro *ego ipse, tu ipse* etc. Jes. 46, 2. Hos. 9, 4. Job 9. 21.

נֶפֶת f. forsan ut נוֹף et נָפָה *locus editus* Jos 17, 11.

נֹפֶת f. *destillatio* Ps. 19, 11, it. *favus distillans* Prov. 5, 3. 24, 15. Cant. 4, 11. — Rad. נוּף.

נַפְתּוּלִים pl. m. *pugnæ* constr. נַפְתּוּלֵי Gen. 30, 8. — Rad. פָּתַל.

נַפְתּוּחַ vid. in מַי pag. 324.

נַפְתֻּחִים n. pr. populi ægyptii Gen. 10, 13: 1 Par. 1, 11.

נַפְתָּלִי n. pr. Jacobi filius à quo tribus Nephtali Gen, 30, 8. Jos. 19, 32, seq.

נֵץ n. 1) *flos* Gen. 40, 10. — 2) *accipiter* Lev. 11, 16. Deut. 14, 15. Job 39, 26. — Rad. נָצַץ.

נָצָא ut vicin. נָצָה; indè נָצָא *avolando* Jer. 48, 1.

נָצַב ut vicin. יָצַב q. v.

Niph. נִצַּב; part. נִצָּב, pl. נִצָּבִים, f. נִצָּבָה et נִצֶּבֶת, pl. נִצָּבוֹת; 1) *positus* et seq. עַל *præpositus fuit* 1 Sam. 22, 9 etc. Part. subst *præfectus* 1 Reg. 4, 5 etc. it. *capulus* pugionis Jud. 3, 22. — 2) *stitit se, præstò fuit* Ex. 7, 15. 17, 9. 34, 2. — 3) *stetit* Gen. 37, 7. Ex, 15, 8 etc., maximè *firmiter stetit* Ps. 39, 6, et ità Zach. 11, 16 נִצָּבָה est *quod firmiter stat, benè valet, sanum est* pecus; quæ interpretatio orationis seriei aliundè apprimè accomodata, præstat explicationi, quæ quorumdam recentiorum est: *quod susbtitit* i. e. loco movere se non potest præ lassitudine (col. arab. نَصَبَ *lassus fuit, laboravit*), *non portat;* utpotè à genuinâ vocis hebr. significatione profluens.

Hiph. הִצִּיב; part. מַצִּיב; inf. et imp. הַצִּיב; fut. יַצִּיב, apoc. יַצֵּב; *stare fecit*, Ps. 78, 13, hinc *posuit* Gen. 21, 28 etc., *statuit, erexit* 1 Sam. 15, 12 etc., *constituit* Deut. 38, 8 etc.

Hoph. הֻצַּב; part. מֻצָּב; *positus, collocatus est* Gen. 28, 12, it. *plantatus est* Jud. 9, 6; sed Nah. 2, 8: *constitutum est*! *retegitur* ignominiosè Nah. 2, 8. Haud satis firma videtur sententia Gesenii, qui וְהֻצַּב commati præcedenti jungendum et à rad. צָבַב ex usu arab. *fluxit*, repetendum esse contendit, ità ut sensus sit: *et palatium dissolvetur et diffluet*; præterquàm quòd in hac sententiâ, ver-

Digitized by Google

bum. הִצַּב supervacaneum omninò foret. — Deriv. נְצִיב, נְצָב, מַצָּבָה, מִצְבָּה, מַצֵּבָה, מַצֵּבָה, מַצֶּבֶת.

נִצָּב Jud. 3, 22, vid. נָצַב in Niph.

נָצַב ut cognat. יָצַב, נִצַּב.

Hiph. הִצִּיג; part. מַצִּיג; inf. הַצִּיג; imp. הַצִּיג; fut. יַצִּיג, apoc. יַצֵּג; pr. *stare fecit*, hinc 1) *collocavit, posuit, stitit, statuit, constituit* Gen. 43, 9. Deut. 28, 56 etc. Trop. *stabilivit* Amos 5, 15.—2) in loco positum *reliquit* Gen. 33, 15.

Hoph. fut. יֻצַּג *relinquetur* Ex. 10, 24.

נָצָה; 1) ut vicin: נָצָא, נָצַץ *volavit*. — 2) *disceptavit, rixatus est* ut vicin. chald. et syr. נצא. — 3) *vastatus, desolatus est*, hinc fut. pl. f. תִּצֶּינָה *vastabuntur* Jer. 4, 7,

Niph. נִצָּה; part. pl. נִצִּים; fut. pl. יִנָּצוּ; 1) *conflixit, concertavit* alter cum altero Ex. 2, 13. Deut. 25, 11 etc. Vid. quæ dixi in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Exode, pag. 15. —2) *vastatus, desolatus est* 2 Reg. 19, 25. Jes. 37, 26.

Hiph. הִצָּה; inf. cum suff. הַצּוֹתוֹ, הַצּוֹתָם; *rixatus est, disceptavit* Num. 26, 9, hinc *bellum gessit* Ps. 50, 2. — Deriv. נוֹצָה, נִצָּה, מַצָּה, מַצּוּת.

נִצָּה f. suff. נִצָּתוֹ; *flos* Jes. 18, 5. 15, 33. — Rad. נָצַץ.

נֹצָה f. suff. נֹצָתָהּ; 1) forsan *excrementum, sordes* in ingluvie avis Lev. 1, 16. — 2) ut נוֹצָה *penna* Job. 39, 13, (16). — Rad. נָצָה.

נָצַח 1)* ut cognat. יָצַב (vid. ad litt. ח pag. 186) *positus* et seq. עַל, לְ *præpositus, præfectus est.* * — 2) ut vicin. נָצַץ et syr. נצח *micuit, splenduit.* — 3) ut in arab. *sincerus, fidelis fuit.* — 4) ex usu arab. *sparsit, conspersit.*

Niph. part. f. נִצָּחַת *perfecta, absoluta* Jer. 8, 5. vid. נֵצַח.

Pih. נִצֵּחַ undè part. מְנַצֵּחַ, pl. מְנַצְּחִים; inf. נַצֵּחַ; 1) *præfecit* seq. עַל, לְ Esr. 3, 8, 9: 1 Par. 23, 4. Part. *præfectus* 2 Par. 2, 1, 17. 34, 12. — 2) spec. *cantui præfuit, cantum rexit* 1 Par. 15, 21; undè לַמְנַצֵּחַ (in titulis 53 Psalmorum et Hab. 3, 19) *præcentori* scil. tradendum est hoc carmen, ut eo duce, canatur. — Indè

נֵצַח et נָצַח m. suff. נִצָּחִי; pl. נְצָחִים; 1) *splendor, decus* 1 Sam. 15, 20: 1 Chron. 29, 11. — 2) *sinceritas, veritas* Hab. 1, 4. Prov. 21, 28. — 3) *fiducia* Thren. 3, 18. — 4) *perpetuitas, perennitas, æternitas*, undè עַד נֶצַח, נֶצַח, לָנֶצַח *perpetuò* Ps. 49, 20. Job 34, 36 etc. — 5) *perfectio, absolutio*, undè accus. נֶצַח et לָנֶצַח *prorsùs, omninò* Ps. 13, 12. Job 23, 7. — 6) *succus, liquor* qui *spargitur* Jes. 63, 3, 6.

נְצִיב m. pl. נְצִיבִים, constr. נְצִיבֵי; 1) pr. *positus* hinc *præpositus, præfectus* 1 Reg. 4, 7, 19. — 2) *statua* Gen. 19, 26. — 3) *statio militaris* 1 Sam. 10, 5. 13, 3, 4, it. *præsidium* 2 Sam. 8, 6, 14. — 3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 45. — Rad. נָצַב.

נְצִיחַ n. pr. viri Esr. 2, 54 etc.

נָצִיל m. *servatus, ereptus;* pl. constr. נְצִילֵי Jer. 49, 6 in Chethib, ubi Keri נָצוּר habet. — Rad. נָצַר.

נָצַל pr. *extraxit, evellit;* conf. rad. vicin. נָשַׁל, שָׁלַל.

Digitized by Google

Niph. נָצַל; inf. הִנָּצֵל; fut יִנָּצֵל; 1) *ereptus, liberatus est* Jes. 20, 6. Jer. 7, 10. — 2) *servavit se, evasit* Prov. 6, 3, 5, seq. אֶל, *confugit* ad aliquem Deut. 23, 16.

Pih. נִצֵּל; fut. יְנַצֵּל; 1) *rapuit, abstulit* 2 Par. 20, 25, it. *diripuit, spoliavit* seq. acc. pers. *aliquem* Eze. 3, 22. 12, 36. — 2) *liberavit, servavit* Eze. 14, 14.

Hiph. הִצִּיל; part. מַצִּיל; imp. et inf. abs. הַצֵּל, inf. constr. הַצִּיל; fut. יַצִּיל, apoc. יַצֵּל; 1) *avellit*, seq. בֵּין *divellit* (*séparer des combattants*) 2 Sam. 14, 6. — 2) *eripuit, abstulit* Gen. 31, 9, seq. מִן Ps. 119, 43 etc. —3) *liberavit* è periculo Jon. 4, 6. Ps. 18, 49 etc., absol. *servavit* Ex. 5, 23. Ps. 7, 3 etc.

Hoph. part. מֻצָּל *extractus, ereptus* Amos 4, 11. Zach. 3, 2.

Hithp. fut. pl. יִתְנַצְּלוּ *sibi*; *detraxit, exuit* aliquid, seq. acc. — Indè הַצָּלָה.

נִצָּן m. *flos*; pl. נִצָּנִים Cant. 2, 12. — Rad. נָצַץ.

נָצַע vid. יָצַע.

נָצַץ ut vicin. נוּץ; 1) *splenduit, micuit, scintillavit* Eze. 1, 7. —2) ut in chald. *floruit*. —3) ut vicin. נָצָא, נָצָה. — Deriv. נֵץ, נִצָּה, נִצָּן.

נָצַק vid. יָצַק.

נָצַר, f. part. act. נֹצֶר, cum suff. נֹצְרָה, pl. נֹצְרִים; pass. נָצוּר, pl. constr. נְצוּרֵי; f. נְצוּרָה, pl. נְצֻרוֹת; infin. absol. נָצוֹר, const. נְצֹר; imp. cum suff. et Dag. euphon. נְצֻרָהָ; fut. יִצֹּר et יִנְצֹר, cum suff. et נ epenth. יִצְרֶךָ, יִצְרֶנְהוּ, et ה parag. יִנְצְרֶכָה; ut cognat. נָטַר *custodivit* 2 Reg. 17, 9. Ps. 141, 3. Spec. 1) *defendit; tuitus est* Deut. 32, 10. Ps. 31, 24 etc. —2) *observavit, firmiter tenuit* Deut. 32, 9. Ps. 105, 45 etc —3) *occultavit* Jes. 48, 7. Prov. 7, 10. — 4) *observavit* aliquem Job 7, 20, *obsedit* urbem 2 Sam. 11, 16. Jer. 4, 16. —5) ex usu arab. *nituit, viruit* arbor. — Indè.

נֵצֶר m. 1) *surculus* Jes. 60, 21, trop. de sobole Jes. 11, 2. Dan. 11, 7. — 2) *ramus* Jes. 14, 19.

נָצַת et quæ huc pertinent vid. in. יָצַת.

נָקַב; part. act. נֹקֵב, pass. נָקוּב, pl. constr. נְקֻבֵי; inf. constr. נְקֹב undè cum suff. נָקְבוֹ; imp. cum ה parag. נָקְבָה; fut. יִקֹּב et יִנְקֹב, cum suff. et נ epent. יִקָּבֶנוּ; pr. *cavavit, excavavit*, hinc 1) *foravit, terebravit* 2 Reg. 12, 6, seq. acc. *perforavit* 2 Reg. 18, 21 etc. — 2) *præcisè designavit, expressè nominavit* Gen. 30, 28. Jes. 62, 2. Part. נְקֻבִים *expressè nominati* i. e. proceres, nobiles Amos 6, 1, conf. arab. نَقِيب *dux princeps*. —3) *maledixit* Lev. 24, 11. Job 3, 8 etc.

Niph. נִקַּב *expressè, nominatim appellatus est* Num. 1, 17: 1 Par. 12, 31 etc. — Deriv. מַקֵּבֶת, מַקֶּבֶת, קֶבַח et seq.

נֶקֶב m. pl. cum suff. נְקָבֶיךָ; 1) *pala gemmarum* (*chaton de bague*) Eze. 28, 13, al. *fistula* sed minùs rectè. — 2) cum art. הַנֶּקֶב n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33.

Digitized by Google

נְקֵבָה f. *femina, femella* Gen. 1, 27. Lev. 3, 1 etc. Oppos. זָכָר *mas.*

נקד in chald. *pupugit, punctis signavit.* — Deriv. seq.

נָקֹד m. pl. נְקֹדִים, f. נְקֻדָּה undè pl. נְקֻדוֹת; *punctis, maculis minoribus respersus, respersa* Gen. 30, 32 seq. 31, 8 seq.

נֹקֵד m. pl. נֹקְדִים; *pastor* Amos 1, 1, it. *pecuarius* 2 Reg. 3, 4.

נְקֻדָּה f. undè pl. נְקֻדוֹת; *punctum, stigma,* quo quid ornatus causâ distinctum est Cant. 1, 11.

נְקָדִים pl. m. 1) forsan *panes mucidi,* mucore tanquàm punctis variis respersi Jos. 9, 5, 12. — 2) *species placentarum* 1 Reg. 14, 3. LXX κολλυρίς, Vulgat. *crustula.*

נָקָה *purus, mundus,* metaph. *insons fuit.* inf. absol. נָקֹה Jer. 49, 12.

Niph. נִקָּה; inf. cum terminat. chald. הִנָּקֵה; imp. f. הִנָּקִי; fut. יִנָּקֶה; 1) *mundus, purus,* metaph. *insons fuit* Num. 5, 28, seq. מִן *vacuus fuit ab* aliquâ culpâ Num. 5, 31. Ps. 19, 14, sed seq. מִן pers. Jud. 15, 3: *insons ero à Philistæis* i. e. culpâ vacuus ero, si res spectatur *à parte* Philistæorum.—2) *pœnâ vacavit, impunis mansit* Ex. 21, 19. Num. 5, 19. Jer. 49, 12. — 3) *immunis fuit* ab aliquo officio Gen. 24, 8, 41. — 4) *vacuus, evacuatus fuit* i. e. vastatus de urbe Jes. 3, 25, it. de huminibus exstirpatus est Zach. 5, 3.

Pih. נִקָּה; undè 1 p. נִקִּיתִי; inf. et imp. נַקֵּה; fut. יְנַקֶּה, cum suff. et נ epenth. יְנַקֶּנּוּ; *insontem declaravit* Job. 9, 28, seq. מִן culpæ Ps. 19, 13. Job 10, 14. — 2) *impunem demisit* Ex. 20, 7. Jer. 30, 11 etc. Ex. 34, 7: וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה *sed condonando non condonabit* i. e. non semper condonabit. — Deriv. נָקִי, נָקִיא, נִקָּיוֹן, מְנַקִּיּוֹת.

נָקוֹדָא n. pr. viror. Esr. 2, 48 etc.

נָקַח vid. לָקַח.

נָקַט ut vicin. קוּט et קוּץ, *fastidio habuit* aliquid, seq. בְּ Job. 10, 1.

נָקִי m. constr. נְקִי; pl. נְקִיִּים; 1) *purus,* metaph. *insons, vacuus à culpâ* Ex. 23, 7: 2 Sam. 3, 28 etc. — 2) *liber, immunis* ab aliquo officio præstando Gen. 24. 41. Deut. 24, 5 etc. — Rad. נָקָה.

נָקִיא id. Joël 4, 19 et Jon. 1; 14 in Chethib.

נִקָּיוֹן m. constr. נִקְיוֹן; *puritas, mundities* undè *mundities dentium* i. e. fames Amos 4, 6, it. *innocentia* Ps. 26, 6. 73, 13, pleniùs נִקְיוֹן כַּפַּיִם *puritas manuum* Gen. 20, 5.— Rad. נָקַד.

נָקִיק vel נָקִיק, ubiquè enim constr. est; pl. constr. נְקִיקֵי; *foramen, fissura* Jes. 7, 19. 13, 4. 16, 16.—Rad. נקק ut vicin. נָקַב.

נָקַם; part. act. נֹקֵם, f. נֹקֶמֶת; inf. absol. נָקֹם, constr. et imp. נְקֹם; fut. יִקֹּם; *ultus est, vindictam sumpsit* Lev. 19, 18, seq. acc. ejus quem vel quod quis ulciscitur Deut. 32, 43, it. seq. עַל Ps. 99, 8; seq. מִן, מֵאֵת, מִיַּד, לְ et acc. ejus à quo quis vindictam sumit Num. 31, 2. Jos. 10, 13: 1 Sam. 25, 13. Nah. 1, 2.

Niph. נִקַּם; inf. et imp. הִנָּקֵם; fut. יִנָּקֵם; *vindicavit se, ultus est se* Eze.

Digitized by Google

25, 15, seq. בְּ ejus à quo quis sese ulciscitur Jud. 15, 7, etc. seq. מִן pers. Jes. 1, 24. Jer. 15, 15, seq. duplici מִן rei et pers. Jud. 16, 28.

Pih. נִקֵּם id. 2 Reg. 9, 7 etc.

Hoph. fut. יֻקַּם *vindicabitur* Gen. 4, 15. Ex. 21, 21.

Hithp. fut יִתְנַקֵּם; id. Jer. 5, 9 etc. Part. מִתְנַקֵּם *vindictæ cupidus* Ps. 8, 3, 3. 44, 17. — Deriv. seq.

נָקָם m. constr. נְקַם; *ultio*, *vindicta* Num. 31, 3. Jes. 47, 3 etc.

נְקָמָה f. constr. נִקְמַת; suff. נִקְמָתָם; pl. נְקָמוֹת; 1) id. Jer. 11, 20. Ps. 18, 40 etc. — 2) *vindictæ cupido* Eze. 25, 15. Thren. 3, 60.

נָקַע ut affin. יָקַע *divulsus*, metaph. *abalienatus est* Eze. 23, 18, 28, 28.

נָקַף; 1) ut affin. נָגַף *cecidit*, *percussit*. — 2) *in orbem ivit*. Jes. 29, 1: חַגִּים יִנְקְפוּ *festa in orbem eant* i. e. cursum suum conficiant.

Pih. נִקֵּף *cecidit*, *amputavit* silvam Jes. 10, 34, hinc *destruxit*, *delevit* Job 19, 26.

Hiph. הִקִּיף; part. pl. מַקִּיפִים; inf. abs. הַקֵּף et הַקִּיף; imp. הַקִּיף; fut. יַקִּיף, conv. וַיַּקֵּף; 1) *in orbem ivit*, *orbem suum confecit* tempus Job, 1, 5; hinc ellipticè, Lev. 19, 27: *ne in orbem eatis*, tondendo extremitatem capitis vestri, i. e. extremos capillos vestros. Apud Arabes hoc moris invaluerat in honorem numinis cujusdam. Inf. abs. הַקִּיף et הַקֵּף adv. *circumcircà* Jos. 6, 3, 11. — 2) *circumdedit* seq. acc., עַל, 1 Reg. 7, 24. Ps. 17, 9 etc. — Deriv. seq.

נִקֵּף m. *decussio* olivarum Jes. 17, 6. 24, 13.

נִקְפָּה f. *funiculus* Jes. 3, 24.

נָקַר undè inf. constr. נְקוֹר; fut. יִקֹּר; *effodit*, *perfodit* 1 Sam. 11, 2. Prov. 30, 17.

Pih. נִקֵּר; fut. יְנַקֵּר; id. Num. 16, 14. Jud. 16, 21 etc.

Puh. נָקַר *effosus est*, sed metaph. Jes. 51, 1. — Indè

נְקָרָה vel נִקְרָה f. undè constr. נִקְרַת; pl. constr. נִקְרוֹת; *fissura* Ex. 33, 22. Jes. 2, 21.

נָקַשׁ ut affin. יָקַשׁ, קוּשׁ *laqueos posuit*; act. נוֹקֵשׁ Ps. 9, 17.

Niph. fut. יִנָּקֵשׁ *illaqueabitur* Deut. 12, 30.

Pih. נִקֵּשׁ, undè fut. יְנַקֵּשׁ; *laqueos posuit* Ps. 38, 13. 109, 11.

Hithp. part. מִתְנַקֵּשׁ *tendiculam ponens* 1 Sam. 28, 9.

נֵר m. suff. נֵרִי et נֵירִי; pl. נֵרוֹת; suff. נִרְאֶיהָ; 1) *lucerna* Ex. 27, 20. Jer. 25, 10 etc. Metaph. *felicitas*, *status prosper*, *splendidus* Ps. 18, 29. Prov. 20, 20 etc.; it. *gloria*, *decus* 2 Sam. 21, 17. — 2) n. pr. viri 1 Sam. 14, 50 etc. — Rad. נוּר.

נִר Prov. 21, 4, ut נֵר.

נֵרֶגַל n. pr. idoli Chuthæorum 2 Reg. 17, 30. — Indè

נֵרֶגַל שַׂרְאֶצֶר n. pr. viror. Jer. 39, 3, 13.

נִרְנָן part. Niph. verbi רָנַן.

נֵרְדִּי m. suff. נִרְדִּי; pl. נְרָדִים; *nardus*, spica Indica Cant. 1, 12. 4, 13, 14.

נֵרִיָּה n. pr. viri Jer. 32, 12 etc.

נָשָׂא; 2 pers נָשָׂאתָה, f. cum suff. נְשָׂאתִים; pl. in pausâ נָשָׂאוּ, ex syrismo נָשׂוּ, cum א parag. נָשׂוּא; part.

Digitized by Google

act. נֹשֵׂא, pl. נֹשְׂאִים, constr. נֹשְׂאֵי, f. נֹשֵׂאת (pro נֹשֵׂאָת), et ex chald. נֹשְׂאֵת, pl. נֹשְׂאוֹת; pass. נָשׂוּא, constr. נָשׂוּא, נָשֵׂא et נָשׂוּי, pl. נְשׂוּאִים; inf. absol. נָשׂוֹא, constr. נָשׂוֹא, defectè שׂוֹא, שֵׂאת et שְׂאֵת; imp. נְשָׂא pro quo Ps. 4, 7 נְסָה; per aphæresm שָׂא, f. שְׂאִי; fut. יִשָּׂא; pl. יִשְׂאוּ sine Dag., sed in pausâ יִשָּׂאוּ, f. תִּשָּׂאִינָה, תִּשָּׂאנָה et תִּשָּׂנָה. Præcipuæ hujus verbi significationes, et quæ sufficiunt ad alias in debitis locis excogitandas, sunt; 1) *sustulit, extulit* Gen. 7, 17. Jer. 4, 6 etc., intrans. *sustulit se* Nah. 1, 5, Ps. 89, 10. Spec. a) *sustulit manum* ad adjurandum, ad vim inferendam, ad pœnas sumendas, ad precandum et adorandum, deniquè ad advocandum.—b) *extulit caput suum* i. e. hilaris fuit et læti animi, (quod dicitur etiam hebr. *sustulit vultum*), vel opibus crevit, invaluit.— c) *sustulit, oculos, animum* i. e. optavit, desideravit aliquid, amore, desiderio alicujus captus est. seq. אֶל et לְ *oculos conjecit in* aliquem, aliquid, eodem omninò sensu. —2) *tulit, portavit, gestavit* infantem in ulnis Jes. 46, 3, vestes 1 Sam. 2, 28 etc., fructus arbor Job 40, 20 etc. Spec. a) *toleravit* Jes. 1, 14. Prov. 30, 21 etc. seq. בְּ Job 7, 13: יִשָּׂא בְשִׂיחִי *feret* aliquid *in sollicitudine mea* i. e. partem sollicitudinis meæ.—b) *tulit peccatum alicujus* i. e. pœnam peccati alieni in se suscepit, vel expiavit ut Lev. 10, 17 de sacerdote, vel condonavit, undè נָשָׂא עָוֹן *cujus condonata est iniquitas* Jes. 33, 24. et ità Ps. 32, 1; sed *tulit peccatum suum, iniquitatem suam* i. e. proprii peccati, propriæ iniquitatis pœnas luit. — c) *tulit caput alicujus* i. e. dignitati restituit, sed seq. מִן pers. *tulit caput ab aliquo* i. e. capite plexit eum Gen. 40, 19. Verùm *cepit caput* populi, exercitûs etc. i. e. cepit summam, numeravit ut Ex. 30, 12. Num. 1, 2, 49; pro quo *tulit numerum* occurrit Num. 3, 40.—3) *cepit, sumpsit* Gen. 27, 3. Jon. 1, 12 etc. spec. a) *cepit uxorem* i. e. duxit. — b) *faciem vultum alicujus suscepit* i. e. vel eum benignè recepit, postulatis ejus annuit Gen. 19, 21. Thren. 4, 16 etc., undè נָשׂוּא פָנִים *acceptus faciei, vultûs* i. e. vir auctoritate valens 2 Reg. 5, 1 etc.; vel temerè alicui favit, partium studio ductus Lev. 19, 15 etc.

Niph. נִשָּׂא; part. pl. נִשָּׂאִים, fut. נִשָּׂאָה et נִשָּׂאת, pl. נִשָּׂאוֹת; infin. et imp. הִנָּשֵׂא; fut. יִנָּשֵׂא, pl. יִנָּשְׂאוּ sed Jer. 10, 5 יִנָּשׂוּא; 1) *extulit se, elatus est* Jes. 40, 4. Ps. 94, 2 etc. Part. נִשָּׂא *elatus, altus* Jes. 2, 2 etc. — 2) *portatus est* Ex. 25, 28. Jes. 49, 22, *deportatus, abductus est* 2 Reg. 20, 17.

Pih. נִשֵּׂא et נִשָּׂא; part. pl. מְנַשְּׂאִים, imper. נַשֵּׂא; fut. יְנַשֵּׂא 1) *extulit* 2 Sam. 5, 12, animum, *desideravit* Jer. 22, 27. 44, 14. — 2) *sublevavit, adjuvit*, Ps. 28, 9. Esr. 1, 4 etc. — 3) *obtulit* 2 Sam. 19, 43. — 4) *abstulit* Amos 4, 2.

Hiph. הִשִּׂיא *ferre fecit, ferendum imposuit* alicui peccatum suum Lev. 22, 16, urbi funes i. e. injecit 2 Sam. 17, 13.

Hithp. part. מִתְנַשֵּׂא; inf. הִתְנַשֵּׂא;

Digitized by Google

fut. יִתְנַשֵּׂא, יִתְנַשֵּׂא et יִנָּשֵׂא; 1) *elatus*, *exaltatus est*, seq. לְ *super* aliquid 1 Par. 29, 11, *extulit se* i. e. vel surrexit potenter Num. 16, 3 : 1 Reg. 1, 5 etc., vel superbiit Eze. 17, 14. Prov. 30, 32. — Deriv. נָשִׂיא, נְשׂוּאָה, מַשָּׂאָה, מַשָּׂאת, שִׂיא, שְׂאֵת et

נְשֵׂאת pr. part. Niph. f. *donum* 2 Sam. 19, 43.

נָשַׂג ut vicin. נָסַג, סוּג.

Hiph. הִשִּׂיג, part. מַשִּׂיג, f. מַשִּׂגֶת; infin. הַשֵּׂג; fut. יַשִּׂיג, apoc. יַשֵּׂג; 1) *recedere fecit*, *removit*, *transtulit* terminos Job 2, 4, 2. — 2) *attingere fecit*, *admovit* 1 Sam. 15, 26. Job 41, 18.—3) *attigit*, *assecutus est* aliquem, aliquid Gen. 31, 25. Eze. 46, 7 etc. Alibi *aliquem attigit aliquid* ut gaudium, benedictio, ira Dei etc. Deut. 28, 2. Jes. 35, 11. Ps. 69, 25 etc.

נְשׂוּאָה fem. undè plur. cum suff. נְשֻׂאֹתֵיכֶם; *gestata vestra* scil. simulachra Jes. 46, 1. — Rad. נָשָׂא.

נָשִׂיא m. constr. נְשִׂיא, pl. נְשִׂיאִים; pr. *elatus*, hinc 1) *princeps* sive rex, sive præfectus Gen. 17, 20. Eze. 12, 10 etc. — 2) plur. *vapores* à terrâ in aërem *elati* et in quibus nubes oriuntur Jer. 10, 13. 51, 16, undè *nubes* ipsæ Ps. 135, 7. Prov. 25, 14. — Rad. נָשָׂא.

נָשַׂק undè Niph. נִשַּׂק *accensus*, *incensus est* Ps. 78, 21.

Hiph. הִשִּׂיק, fut. יַשִּׂיק; *incendit* Jes. 44, 15. Eze. 39, 9.

נָשָׂא undè part. act. נֹשֵׂא, plur. נֹשְׂאִים ex syrismo pro נֹשְׂאִים; infin. abs. נָשֹׂא; ut vicin. נָשָׁה; 1) *oblitus est* Jer. 23, 39. — 2) *mutuum dedit* seq. בְּ Neh. 5, 7, undè part. act. נֹשֶׂא *creditor* 1 Sam. 22, 2. Neh. 6, 7 in Chethib; seq. בְּ id. Jes. 49, 16.

Niph. נָשָׂא *deceptus est* Jes. 19, 13.

Hiph. הִשִּׂיא; inf. הַשֵּׂא; fut. יַשִּׂיא; apoc. יַשִּׁי Ps. 55, 16 in Keri; 1) pr. forsan *oblivisci fecit*, hinc *in errorem induxit*, spec. a) *decepit*, *imposuit* alicui, seq. לְ vel acc. Jer. 4, 10 : 2 Par. 32, 15 etc. Ps. 55, 16 : *mors decipiat super eos*, prægn. pro *decipiat et obruat eos*. — b) *seduxit*, *corrupit* Gen. 3, 13. Jer. 49, 16. — 2) *exigit mutuum* creditor seq. בְּ pers. Ps. 89, 23. — Deriv. מַשָּׂאָה מַשָּׂא.

נָשַׁב ut vicin. נָשַׁף, נָשַׁם, נָפַשׁ *flavit*, *inspiravit* Jes. 40, 7.

Hiph. הִשִּׁיב undè fut. apoc. יַשֵּׁב; *flare fecit* ventum Ps. 147, 18. — 2) *flatu abegit* Gen. 15, 11.

נָשָׁה; part. act. נֹשֶׁה, pl. נֹשִׁים; fut. תֶּשִׁי Deut. 32, 18, referendum videtur ad שָׁיָה q. v.; 1) *oblitus est*, *neglexit* Jer. 23, 39. Thren. 3, 17. — 2) ut נָשָׂא *mutuum sumpsit*, *accepit* Jes. 24, 2. Jer. 15, 10, it. *mutuum dedit*, seq. בְּ vel pers. vel pretii Jer. 15, 10. Neh. 5, 11. Part. נֹשֶׁה *creditor* 2 Reg. 4, 1, *fenerator* Ex. 22, 24.

Niph. fut. cum suff. תִּנָּשֵׁנִי *oblivioni traderis à me* Jes. 44, 21 pro תִּנָּשֶׁה לִי.

Pih. præt. cum suff. נִשַּׁנִי *oblisci fecit me* Gen. 41, 51; al. est infin.

Hiph. הִשָּׁה; fut. יַשֶּׁה; 1) *oblivisci fecit* Job 11, 6. 39, 17.—2) seq.

Digitized by Google

בְּ pers. *mutuum dedit alicui* Deut. 15, 2. 24, 10.—Deriv. מַשָּׁה et seq.

נָשִׁי m. *debitum;* suff. נִשְׁיֶךָ 2 Reg. 4, 7.

נִשְׁיָה f. *oblivio* Ps. 78, 13.

נָשֶׁה m. forsan ut arab. نَسَا *nervus, tendo*, qui per femur et crus ad talos defertur.

נָשִׁים pl. f. vid. sing. אִשָּׁה.

נְשִׁיקָה f. undè pl. נְשִׁיקוֹת *oscula* Cant. 1, 2. Prov. 72, 6.

נָשַׁךְ; part. act. נשֵׁךְ, pl. נשְׁכִים, pass. נָשׁוּךְ; fut. יִשַּׁךְ et יִשֹּׁךְ *momordit* Gen. 49, 17. Mich. 3, 5 etc. Metaph. *vexavit*, *oppressit* Hab. 2, 7, *feneratus est* Deut. 23, 20.

Pih. נִשֵּׁךְ; fut. יְנַשֵּׁךְ; *momordit* Num. 21, 6. Jer. 8, 17.

Hiph. fut. יַשִּׁיךְ *usuras exiget* Deut. 23, 21.—Deriv. seq.

נֶשֶׁךְ m. *usura*, *fenus* Ex. 22, 24. Eze. 18, 8 etc.

נִשְׁכָּה f. suff. נִשְׁכָּתוֹ; pl. נִשְׁכוֹת; ut לִשְׁכָּה *conclave*, *cella* Neh. 3, 30 etc.

נָשַׁל; imp. שַׁל; fut. יִשֹּׁל; 1) *extraxit*, *exuit* (conf. vicin. שָׁלַל, נָצַל) Ex. 3, 5 etc. *ejecit* Deut. 7, 1, 22.—2) *elapsus est* Deut. 19, 5, hinc *decidit* Deut. 28, 40.

Pih. fut. יְנַשֵּׁל *ejiciet* 2 Reg. 16, 6.

נָשַׁם *spiravit*, *anhelavit* ut vicin. נָשַׁב, נָשַׁף, נָפַשׁ; fut. יִשֹּׁם Jes. 42, 14.—Deriv. תִּנְשֹׁמֶת et

נִשְׁמָה f. constr. נִשְׁמַת; pl. נִשְׁמוֹת; 1) *halitus*, *flatus* Job 32, 8 etc. — 2) *spiritus* hominis, *anima* Gen. 2, 7. Job 27, 3, it. *animus* Prov. 20, 7, et meton. *animans* Deut. 20, 16 etc.— 3) *anhelitus*, *fremitus* irascentium Jes. 30, 33. Ps. 18, 16.

נָשַׁף ut vicin. נָשַׁב, נָשַׁם, נָפַשׁ, *flavit*, *spiravit* Ex. 25, 10. Jes. 40. 24.—Deriv. יַנְשׁוּף et

נֶשֶׁף m. suff. נִשְׁפּוֹ; 1) *crepusculum vespertinum*, ubi aura frigidior spirat 2 Reg. 7, 5. Job 24, 15, hinc *tenebræ*, *nox* Jes. 5, 11. 21, 4. 59, 10.—2) *opusculum matutinum* 1 Sam. 30, 17. Job 7, 4.

נָקַשׁ; part. act. pl. constr. נשְׁקֵי; infin. constr. נְשֹׁק; imp. שַׁק. undè cum ה parag. שְׁקָה; fut. יִשַּׁק et יִשֹּׁק, cum ה parag. אֶשְׁקָה; 1) ut in arab. *ordinavit*, *disposuit* et intrans. *ordinavit*, *disposuit se;* undè Gen. 42, 40: עַל־פִּיךָ יִשַּׁק כָּל־עַמִּי *ad mandatum tuum disponet se omnis populus meus;* ita LXX, Onk., Vulgat. Arab. Vulgò *tamen omnis populus meus osculabitur super os tuum*, sed עַל־פִּיךָ semper metaph. sumitur pro *juxta mandatum tuum.* — 2) *armavit se* Ps. 78, 9: 2 Par. 17, 17. —3) *osculatus est* Gen. 27, 26. Cant. 1, 2 etc.

Pih. inf. et imp. נַשֵּׁק; fut. יְנַשֵּׁק; *osculatus est* Gen. 31, 28 de osculo quo principi obsequium promittitur.

Hiph. part. f. pl. מַשִּׁיקוֹת *osculantes* altera alteram i. e. osculantium more se invicem contingentes Eze. 3, 13.—Deriv. נְשִׁיקָה et

נֶשֶׁק, נֵשֶׁק m. 1) *armatura* Ps. 140, 8. — 2) *arma* 1 Reg. 10, 25. Jes. 22, 8 etc.—3) *armamentarium* Neh. 3, 19.

Digitized by Google

נֶשֶׁר m. pl. נְשָׁרִים, constr. נִשְׁרֵי; *aquila* Deut. 32, 11. Eze. 17, 3. Passim tamen *vulturum* species comprehendit ut Mich. 1, 16. Ps. 103, 5 etc.—Rad. נשר forsan ut arab نشر *rostro vellit, discerpsit* avis rapax.

נָשַׁה *exaruit* Jes. 41, 17, hinc *defecit* robur Jer. 51, 30.

Niph. נִשַּׁת *exaruit* Jes. 19, 5.

נִשְׁתָּוָן m. (hebr. et chald.) *epistola* Esr. 4. 7. 7, 11.

נְתוּבִים Esr. 8, 17, ut נְתִיבִים q. v.

נָתַח undè Pih. נִתַּח; fut. יְנַתֵּחַ, conv. וַיְנַתַּח; cum suff. יְנַתְּחֶנָּה; *divisit, dissecuit in frusta* Ex. 29, 17. Jud. 20, 6 etc.—Indè

נֶתַח m. pl. נְתָחִים; suff. נִתְחָיו; *frustum* Jud. 19, 20. Eze. 24, 4 etc.

נָתִיב m. constr. נְתִיב; f. נְתִיבָה, suff. נְתִיבָתִי; pl. נְתִיבוֹת; 1) pr. ut vulgò volunt *elatus, aggestus* collat. rad. נתב in arab. *imminuit*, undè דֶּרֶךְ נְתִיבָה *via elata, aggesta, munita* Prov. 12, 28; sed meritò Gesenius animadvertit vocem hebr. nunquàm denotare viam publicam regiamque, quæ aggesta et arte munita esset solet, sed ubiquè semitam pedibus tritam; notio tamen *calcandi, proculcandi* nullo nititur. etymol. fundamento. — 2) subst. *semita, trames* (vocab. poët.) Jud. 5, 6. Job 18, 10 etc.

נְתִינִים pl. m. *Nathinæi* pr. *dati, donati* Levitis ut eos in ministerio sacro adjuvarent (conf. Num. 8, 19) Esr. 8, 17 in Keri. Neh. 3, 31 etc.—Rad. נָתַן.

נָתַךְ ut vicin. נָסַךְ, *fusus, effusus est*; sed ubiquè metaph. fut. יִתַּךְ Jer. 42, 18. Job 3, 24 etc.

Niph. נִתַּךְ; part. f. נִתֶּכֶת; 1) *effudit se* Ex. 9, 33: 2 Sam. 21, 10, metaph. Jer. 7, 20: 2 Par. 34, 21. — 2) *liquefactus est* Eze. 22, 21. 24, 11.

Hiph. הִתִּיךְ; inf. הַנְתִּיךְ; fut. יַתִּיךְ; 1) *effudit, profudit* 2 Reg. 22, 9. Job 10, 10. — 2) *liquefecit* Eze. 22, 20.

Hoph. fut. תֻּתְּכוּ *liquabimini* Eze. 22, 22.—Indè הִתּוּךְ.

נָתַן, 2 pers. cum ה parag. נָתַתָּה et defectè תָּתָה; pl. in pausâ cum Dag. euphon. נָתַנּוּ; sed 1 pers. נָתַנּוּ pro נָתַנְנוּ; part. act. נֹתֵן, cum suff. נֹתְנֶךָ, נֹתְנוֹ, נֹתְנוּ, pl. נֹתְנִים; pass. נָתוּן, pl. נְתוּנִים, נְתוּנָם et נְתֻנִים, f. pl. נְתֻנוֹת; inf. absol. נָתוֹן, constr. נְתֹן, תֵּת, תְּנָה et תִּתֵּן, cum suff. תִּתִּי; imp. תֵּן et תְּנָה, cum suff. et נ epenth. תְּנֵנָה; f. הָבִי, in pausâ תֵּנִי; fut. יִתֵּן, יִתֵּן et יִתֵּן; 1) *dedit* seq. acc. rei et לְ vel אֶל pers. Gen. 25, 6. Jer. 36, 32 etc. Sed, seq. acc. rei et בְּ pretii *dedit aliquid pro* Eze. 18, 13 etc.; seq. אֶל *addidit aliquid ad* Eze. 21, 34. Impers. (ut germ. *gibt es*) Job 37, 10. Prov. 13, 10. *exhibuit, concessit, largitus est, sivit, permisit* et plures alii significatus quos pro variis locis facillimè excogitari possunt. מִי יִתֵּן *quis dabit?* formula optantis est valens *utinam det aliquis! utinam haberem!* et simpl, *utinam!* Ex. 16, 3. Job 11, 5 etc.—2) ut שׂוּם, *posuit, collocavit, constituit* Gen. 1, 17 etc. hinc *posuit coram aliquo* i. e. proposuit ei 1 Reg. 9, 6; it. *posuit aliquem super aliquem*, vel *super aliquid* i. e. præ-

Digitized by Google

fecit aliquem alicui vel alicui rei; *posuit peccatum super aliquem* i. e. imputavit ei peccatum, pœnas peccati repetiit ab eo. — 3) ut שׂוּם et שׂוּת *fecit, constituit* aliquem aliquid, seq. dupl. acc. Gen. 17, 4 etc, vel seq. acc. et לְ prædicati Gen. 17, 20. Jer. 1, 5 etc.— 4) *judicavit, existimavit, habuit* Gen. 42, 30. Eze. 28, 2, seq. לְפָנַי 1 Sam. 1, 16.

Niph. נִתַּן; part. נִתָּן; inf. הִנָּתֵן; fut. יִנָּתֵן; 1) *datus, traditus est* Ex. 5, 18. Lev. 26, 25 etc. — 2) *positus, illatus* vel *factus est* Lev. 24, 20.

Hoph. fut. יֻתַּן *ponetur, inferetur* i. e. infundetur Lev. 11, 38. Num. 26, 54. — Deriv. נְתִינִים, מַתָּנָה, מַתָּן, מַתַּת.

נָתָן n. pr. viror. Esr. 8, 16 etc.

נְתַן־מֶלֶךְ n. pr. viri 2 Reg. 23, 11.

נְתַנְאֵל n. pr. viror. Num. 1, 8 etc.

נְתַנְיָה et נְתַנְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23. Jer. 36, 14 etc.

נָתַס ferè ut vicin. נָתַץ et נָתַשׁ *diruit, subvertit* Job 30, 13.

נָתַע ut cognat, נָתַץ; Niph. pl. in pausâ נִתָּעוּ *elisi, fracti sunt* Job 4, 10.

נָתַץ; part. pass. נָתוּץ, pl. נִתָּצִים inf. constr. נְתוֹץ; imp. נְתֹץ, fut. יִתֹּץ; 1) *diruit, destruxit* ædes, muros etc. Lev. 14, 45. Jud. 6, 30 etc. metaph. homines Ps. 52, 7 etc.— 2) *elisit* dentes Ps. 58, 7.

Niph. נִתַּץ *dirutus, destructus est* Jer. 4, 26. Nah. 1, 6.

Pih. נִתֵּץ; fut. יְנַתֵּץ; *diruit, destruxit* 2 Par. 31, 1 etc.

Puh. נֻתַּץ, ut Niph. Jud. 6, 28.

Hoph. הֻתַּץ; id. Lev. 11, 35.

נָתַק; fut. cum suff. et נ epenth יִתְּקֵנְךָ; *avulsit, evulsit*, Jer. 22, 24, trop. *interclusit* aliquem à loco Jud. 20, 32. Part. pass. נָתוּק *avulsus testiculis, castratus* Lev. 22, 24.

Niph. נִתַּק; fut. יִנָּתֵק; 1) *divulsus, ruptus est* Jud. 16, 19. Jes. 5, 27 etc., metaph. de consiliis Job 17, 11. —2) *evulsus, extractus est* Job 18, 14 et Jos. 4, 18 ubi *plantæ pedum evulsæ sunt in arido*, dicitur prægnanter pro *evulsæ* ex fundo limoso *positæ sunt in arido*. — 2) *separatus, sejunctus, seclusus est* Jos. 8, 16. Jer. 6, 29.

Pih. נִתֵּק; fut. יְנַתֵּק; *revulsit, rupit* Eze. 17, 9. Ps. 2, 3 etc., rumpendo *dilaceravit* Eze. 23, 34.

Hiph. inf. et imp. הַתִּיק; metaph. *sejunxit* Jer. 12, 3, *interclusit* Jos. 8, 6.

Hoph. הָנְתַּק *interclusus est* Jud. 20, 31.— Indè

נֶתֶק m. *pilorum defluvium, calvities* Lev. 13 30, seq., meton. *depilatus* vers. 33.

נָתַר undè fut. יִתַּר; pr. forsan *tremuit, trepidavit*, sed al. *saliit, subsiliit* cor Job 37, 1.

Pih. inf. נַתֵּר *salire* Lev. 11, 21.

Hiph. הִתִּיר; part. מַתִּיר; inf. הַתֵּר; fut. יַתִּיר, apoc. יַתֵּר; 1) pr. forsan *trepidare fecit* sed al. *dissolvit, dissipavit*, Hab. 3, 6.— 2) ex usu chald. et syr. Aph. *decussit* pr. folia arboris, indè *decussit, solvit* vincula jugi, captivorum Jes. 58, 6. Ps. 105, 20. 146, 7,—Quoad וַיַּתֵּר 2 Sam. 22, 33, forsan menda est pro וַיִּתֵּן quod Ps. 18, 33 in loco parall. scribitur.

Digitized by Google

Putat quidem Gesenius וַיֹּתֶר scribi more rabbin. pro יָתֵר, sed sensus quem indè elicit, nimis contortum videtur.— Indè

נֶתֶר m. *nitrum alcali fossile* (diversum à בֹּרִית alcali vegetabili) quo pro sapone utuntur Orientales Jer. 2, 22. Prov. 25, 20. Ità dictum putant quòd aqua affusa *exsilit* et *fermentat*.

נָתַשׁ; part. act. נֹתֵשׁ, cum suff. נֹתְשָׁם; inf. absol. נָתוֹשׁ, constr. נְתוֹשׁ; fut. יִתּוֹשׁ, cum suff. יִתְּשֵׁם; pr. *evulsit* plantas, oppos. נָטַע, conf. Jer. 24, 6, ubi, sicut Deut. 29, 27 etc. de populis dicitur, et valet *expulsit* è terrâ. Hinc *evertit*, *diruit* oppida Ps. 9, 7, idola Mich. 5, 13, conf. vicin. נָתַץ, נָתַע, נָתַס.

Niph. נִתַּשׁ, fut. יִנָּתֵשׁ; 1) *expulsus est* Jer. 18, 14, Amos 9, 15, it. *eversus est*, de regno Dan. 11, 4.— 2) ut נִשַּׁת *exaruit* aqua Jer. 18, 14.

Hoph. הֻתַּשׁ; fut יֻתַּשׁ *evulsus est* Eze. 19, 12.

ס

ס quinta decima alphabeti littera hebraïcè סָמֶךְ *Samek* sonans; in numeralibus valet *sexaginta*. — In linguâ hebr. haud secus ac chald. et syr. sæpè permutatur cum שׂ et שׁ, interdùm cum ז et ץ.

סְאָה f. pl. סְאִים; dual. סָאתַיִם ex syriasmo Pro סְאָתַיִם; *satum*, mensura quædam aridorum, pars tertia *Ephæ* (אֵיפָה) Gen. 18, 6: 1 Sam. 25, 18: 1 Reg. 7, 1 etc.— Rad. סאה forsan ut arab. סَاَ (pro سَاَوَ) *extendit*, *expandit*, indè *mensus est*.

סָאוֹן m. *caliga* Jes. 9, 4. — Indè

סָאַן *caligam induit*; part. act. סַאֲן *caligatus* Jes. 9, 14.

סַאסְאָה fem. contract. *forsan ex* בְּסָאָה־סָאָה (cum Dag. euphon., ut מַלְּכֶם pro מַה־לָּכֶם); undè בְּסַאסְאָה *in mensurâ mensurâ* i. e. modicè Jes. 27, 8.

סָבָא undè inf. constr. סְבֹא, cum suff. סָבְאָם; fut. cum ה parag. וַנִּסְבְּאָה; *ingurgitavit se*, *mero se obruit* Jes. 56, 12. Part. act. סוֹבֵא *potatur* Deut. 21, 20, pl. סוֹבְאִים Eze. 23, 42. Prov. 23, 20, 21. Part. pass. pl. סְבוּאִים *inebriati* Nah. 1, 10. — Deriv. seq.

סָבָא m. Eze. 23, 42 in *Chethib*, ut סוֹבֵא quod. Keri refert.

סֹבֶא m. undè cum suff. סָבְאֵךְ, סָבְאָם; 1) *vinum* Jes. 1, 2, Nah. 1, 10.— 2) *compotatio* Hos. 4, 18.

סְבָא n. pr. viri, it. regionis et populi ab eo oriundi Gen. 10, 7. Jes. 43, 3. Ps. 72, 10. Nom. gent. pl. סְבָאִים Jes. 45, 14.

סָבַב, 1 pers. סַבּוֹתִי, pl. סָבְבוּ et סַבּוּ; part. act. סוֹבֵב et סֹבֵב, pl. סֹבְבִים; inf. constr. סָבֹב et סֹב; imp. סֹב, f. סֹבִי; fut. יָסֹב et יָסֹב, cum suff. et נ epenth. יְסָבֵנוּ; conv. וַיָּסֹב; 1) *vertit se* 1 Sam. 15, 27. Prov. 26, 14; seq. אֶל, לְ, עַל *convertit se ad aliquem*, *ad locum*; seq. מִן, מֵעַל; מִפְּנֵי *avertit se ab aliquo*, *à loco*; seq. אֶל־אַחֲרֵי *retrò se vertit* ad alium sequendum. Ubi ponitur absol. valet *reversus est* Ps. 71, 21. Cant. 2, 17, vel *accessit* 1 Sam. 22, 17: 2 Sam. 18, 15, 30; sed ubi de rebus, est *ferri*, *deferri ad*, *immitti in* Num. 36, 7: 1 Reg.

Digitized by Google

2, 15, Hab. 2, 16 etc. — 2) *circumivit* in aliquo loco, *obivit* locum, seq. בְּ et acc. Cant. 3. 3. Jes. 23, 26 etc. — 3) *circumdedit*, *cinxit* seq. acc. Gen. 2, 11 etc. vel אֶל 2 Reg. 8, 21, vel עַל Jud. 20, 5 etc. 1 Sam. 16, 11: *non circumdabimus* subintellige *mensam* i.e. non accumbemus mensæ.—4) *conversus*, *mutatus est*, seq. כְּ *factus est instar* Zach. 14, 10. — 5) *causa fuit*, undè 1 Sam. 22, 22: *ego causa sum* scil. mortis *omnium hominum familiæ tuæ*.

Niph. נָסַב et נִסַּב, f. נָסְבָה (pro נָסַבָּה) et נִסַּבָּה, pl. נָסַבוּ; fut. יִסַּב, pl. יִסַּבוּ; 1) *vertit se* Eze. 1, 9 etc., sæpè de rebus inanim. ut de terminis; seq. לְ pers. *translatus est ad* aliquem Jos. 15, 3 etc. — 2) *circumdedit* Jud. 19, 22, seq. עַל sensu hostili Gen. 19, 4. Jos. 7, 9.

Pih. inf. סַבֵּב *convertere*, i. e. *mutare* 2 Sam. 14, 20.

Poh. סוֹבֵב; fut. cum suff. et נ epenth. יְסוֹבְבֶנוּ, יְסוֹבְבֶנָּהוּ; 1) *circumivit*, *ambivit*, seq. בְּ Cant. 3, 2, seq. acc. *obivit locum* Ps. 26, 6, seq. עַל, sensu hostili Ps. 55, 11. — 2) *circumdedit* Jon. 2, 4 etc., seq. dupl. acc. *aliquem aliquâ re*, maximè tuendi et defendendi causâ Deut. 32, 10. Jer. 31, 22.

Hiph. הֵסֵב undè pl. הֵסַבּוּ; part. מֵסֵב, pl. cum suff. מְסִבַּי; inf. et imp. הָסֵב, fut. יָסֵב, ex chaldaismo יַסֵּב; 1) *vertere*, *convertere fecit* Ex. 13, 18, it. *vertit*, *convertit* aliquid 1 Reg. 8, 14 etc., et *transtulit* 1 Sam. 5, 8: 1 Par. 10, 14 etc. 2) *circumire*, *ambire fecit*, *circumduxit* Eze. 47, 2 etc. —3) *convertit*, *mutavit* 2 Reg. 23, 34. 24, 17. — 4) intrans, *vertit se* 2. Sam. 5, 23, it. *circumivit* locum Jos. 6, 11, et *cinxit* Ps. 140, 10.

Hoph. הוּסַב undè part. pl. fem. מוּסָבוֹת et מְסֻבּוֹת; fut. יוּסַב; 1) *vertit*, *versavit se* Jes. 28, 27. Eze. 41, 24. —2) *cinctus est* Ex. 28, 11. 39, 6. — 3) *conversus*, *mutatus est* Num. 32, 38. — Deriv. נְסִבָּה, מוּסָב, מֵסַב et seq.

סִבָּה f. forsan *conversio*, *directio* rerum 1 Reg. 12. 15; conf. נְסִבָּה.

סָבִיב m. constr. סְבִיב; 1) *locus per circuitum circumscriptus*, *circuitus* Num. 16, 24: 1 Par. 11, 8 etc. — 2) sæpiùs adv. *circùm* Gen. 23, 17. Ex. 6, 13, סָבִיב סָבִיב *circumcircà* Eze. 40, 5. סָבִיב לְ præp. *circum* aliquid 40, 33. Num. 1, 53. Pl. m. סְבִיבִים; 1) *qui sunt circà*, *vicini* Jer. 48, 17, 39, it. *loca circumjacentia* (*les environs*) Jer. 33, 13. Ps. 76, 12. — 2) præp. *circum* Jer. 46, 14. Ps. 50, 3. Pl. f. סְבִיבוֹת 1) *circuitus*, *circuli*, *orbes* qui percurruntur Eccl. 1, 6. —2) *loca circumjacentia* Num. 22, 4 etc. —2) in st. constr. præp. *circum* Num. 11, 24. Eze. 6, 5 etc.

סָבַךְ *plexuit*, *implexit*, *implicavit*; part. pass. pl. סְבֻכִים Nah. 1, 10.

Pih. fut. pl. in pausâ יִסְבְּכוּ *implicabuntur* Job 8, 17. — Deriv. seq.

סְבָךְ m. *dumetum* Gen. 22, 13.

סֹבֶךְ m. id. pl. constr. סִבְכֵי Jes. 9, 17. 10, 34.

סְבַךְ m. cum Makkaph סְבַךְ־ id. Ps. 74, 5.

סֹבֶךְ m. id. cum suff. סָבְכוֹ (cum Dag. forti euphon. in ב Jer. 4, 7.

סִבְכַּי n. pr. viri 2 Sam. 21, 18 etc. pro quo סִבְּכַי 2 Sam. 23, 27.

Digitized by Google

סָבַל; inf. constr. et imp. סְבֹל; fut. יִסְבֹּל, pl. cum suff. יִסְבְּלֻהוּ; *bajulavit*, *portavit* Gen. 49, 15. Jes. 46, 4, 7, trop. *tulit* dolores Jes. 53, 4, peccata alicujus i. e. pœnas ejus luit Jes. 53, 11. Thren. 5, 7.

Puh. part. pl. מְסֻבָּלִים boves *onustæ* carne et pinguedine Ps. 144, 12; ità non pauci, LXX παχεῖς, Vulgat. *crassæ*. S. Hieron. *pingues*; sed juxta Bochart *onus uteri gestantes*, *gravidæ* ex usu arab. et syr.

Hithp. fut. יִתְסַבֵּל pro יִתְסַבֵּל, *pinguis fiet* Eccl. 12, 5; ità LXX et Vulgat., al. *molestus*, *oneri erit*. — Deriv. seq,

סַבָּל m. pl. סַבָּלִים; *bajulus* 2 Par. 2, 1, 17. 34, 13.

סֵבֶל m. *onus* 1 Reg. 11, 28 etc.

סֹבֶל m. id. suff. סָבְלוֹ (cum Dag. euphon.) Jes. 9, 3. 10, 27.

סִבְלָה vel סֻבְלָה f. undè pl. constr. סִבְלוֹת, suff. סִבְלֹתָם; id. Ex. 1, 11. 2, 11 etc.

סִבֹּלֶת f. ex dialecto Ephraïmitarum pro שִׁבֹּלֶת *spica* Jud. 12, 6.

סִבְרַיִם n. pr. oppidi Syriæ Eze. 47, 16.

סַבְתָּה et סַבְתָּא n. pr. viri à quo gens et regio æthiopicæ nomen habent Gen. 10 7: 1 Par. 1, 9.

סַבְתְּכָא n. pr. viri, it. regionis et populi æthiopici, ab eo oriundi Ibid.

סִגִּים vid. סִיגִים.

סָגַד undè fut. יִסְגֹּד et יִסְגּוֹד; *procubuit* adorandi causâ, seq. לְ Jes. 44, 15. 17, 19 etc.

סָגוֹר m. 1) *clausura* spec. cordis i. e. pericardium Hos. 13, 8. — 2) *aurum optimum* (vid. in rad. סָגַר) Job 28, 15. — 3) plerisque Hebræor. est σάγαρις *persicus gladius* Ps. 35, 3; sed vix dubium est quin imperativ. sit et verti debeat: *claude* scil. viam i. e. intercipe.

סְגֻלָּה f. constr. סְגֻלַּת; suff. סְגֻלָּתוֹ; *peculium* Ex. 19, 5. Mal. 3, 17. Eccl. 2, 8 etc. — Rad. סגל in chald. *acquisivit*.

סָגָן vel סֶגֶן m. undè plur. סְגָנִים; suff. סְגָנֶיהָ; *antistes*, *primas*, *princeps* Jer. 51, 23. Esr. 9, 2 etc. — Videtur esse persic. vocabulum.

סָגַר; part. act. סֹגֵר, fem. סֹגֶרֶת, pass. סָגוּר; inf. constr. סְגוֹר; imp. סְגֹר; fut. יִסְגֹּר; 1) *clausit* seq. acc. portam, januam etc. Gen. 19, 6. Job 3, 10 etc. Passim subauditur janua Gen. 7, 16, Jos. 6, 1 etc.; seq. בְּעַד, עַל Ex. 14, 3: 1 Sam. 1, 6 etc. Part. pass. זָהָב סָגוּר *aurum clausum* i. e. pretiosum, purum 1 Reg. 6, 20 etc. — 2) ut. volunt, i. q. arab. سَجَرَ *aquâ implevit*.

Niph. נִסְגַּר, infin. et imp. הִסָּגֵר; fut. יִסָּגֵר; *clausus est* de januis, portis; *conclusus*, *inclusus* de homine Num. 12, 14, 15: 1 Sam. 23, 7, et *inclusit se* Eze. 3, 24.

Pih. סִגֵּר; futur. יְסַגֵּר; 1) *tradidit concludendum* (vid. Hiphil) 1 Sam. 17, 46 etc.

Puh. סֻגַּר; part. f. מְסֻגֶּרֶת; *clausus est* Jos. 6, 1 etc.

Hiph. הִסְגִּיר; part. מַסְגִּיר pro מַסְגִּיר; inf. הַסְגִּיר; fut. יַסְגִּיר, apoc. יַסְגֵּר; 1) *clausit* Lev. 14, 38, *conclusit* aliquem Lev. 13, 4, 5, 11. — 2)

Digitized by Google

tradidit Deut. 23, 16. Ps. 31, 9 etc. —Deriv. מְסֻגֶּרֶת, מַסְגֵּר, סוּגַר, סְגוֹר et סַגְרִיר m. *imber* Prov. 27, 15.

סַד m. *nervus, compes* Job 13, 27. 33, 11. — Rad. סדד, quam conferunt cum arab. سَدَّ *obstruxit, occlusit obice*.

סְדֹם n. pr. *Sodoma* Gen. 10, 19 etc. *Uvæ Sodomæ* sunt uvæ degeneres Deut. 32, 32; *judices Sodomæ*, i. e. injusti, corrupti. Jes. 1, 10.

סָדִין m. undè constr. סְדִין; plur. סְדִינִים; *indusium* (*chemise, camisole*), vestis lintea quæ nudo corpori imponebatur. Jud. 1 , 12. Jes. 3, 23 etc. — Rad. סדן vicin. arab. سَدَنَ *laxavit, dimisit vestem*.

סֵדֶר m. *ordo;* pl. סְדָרִים Job 20, 12. — Rad. סדר in chald. *seruit, ordinavit*.

סַהַר m. *rotunditas* Cant. 7, 3. — Rad. סהר in chald. *circumdedit, cinxit*, hinc *rotundus fuit*.

סֹהַר m. *turris, carcer* Gen. 39, 20. 40, 3 etc. — Vocabulum forsan Ægyptiacum.

סוֹא n. pr. viri 2 Reg. 17, 4.

סוּג vel סוֹג et 2 Sam. 1, 2, שׁוּג, undè præt. סָג; part. pass. סוּג, f. סוּגָה; fut. יָסוּג; 1) ut vicin. נָסַג, *recedere* maximè à Deo, seq. מִן Ps. 80, 19. Prov. 14, 14. — 2) ut cognat. שׂוּךְ et שָׂכַךְ, *sepire* Cant. 7, 3.

Niph. נָסוֹג et 2 Sam. 1, 22 נָשׂוֹג; part. pl. נְסוֹגִים; fut. יִסֹּג; *recedere factus est, recessit* hostis Jes. 42, 17. Jer. 46, 5. Ps. 35, 4, it. *defecit* à Deo Soph. 1, 6. Ps. 44, 19. 78, 55.—Deriv. שִׂיג, סִיג et

סוּג masc. *scoria* Eze. 22, 18 in Chethib.

סוּגַר m. *claustrum, cavea* Eze. 19, 9. — Rad. סָגַר.

סוֹד m. (pro יְסוֹד); suff. סוֹדוֹ; סֹדָם; pr. forsan *lectulus, pulvinar, triclinium*, hinc 1) *consessus* amicorum vel judicum consultantium Jer. 23, 18. Job 15, 8; it. *consessus* in genere Jer. 6, 11. Eze. 13, 9 et *consortium familiare* Ps. 25, 14. Job 29, 4.—2) *consilium, deliberatio* Prov. 15, 21. — 3) *arcanum secretum* Amos 3, 7. Prov. 11, 13 etc. — Rad. יָסַד.

סוֹדִי n. pr. viri Num. 21, 10.

סוּחַ n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

סוּחָה f. *purgamentum, stercus* Jes. 5, 25. — Rad. סוח ut vicin. סָחָה *abstergere, everrere*.

סוֹטַי n. pr. Esr. 2, 54 etc.

סוּךְ; inf. absol. סוֹךְ; fut. יָסוּךְ, suff. יִסְכֶּנָּה, ut vicin. נָסַךְ *ungere* corpus in balneo post lotionem, quo differt à מָשַׁח de solemni unctione inter inaugurandum, usurpato, Seq. acc. pers. et בְּ unguenti Eze. 16, 9: 2 Par. 8, 15; intrans. *unxit se* Dan. 10, 3 etc., seq. acc. unguenti Deut. 28, 40 etc.

Hiph. fut. יָסֵךְ, conv. וַיָּסֶךְ; 1) *unxit se* 2 Sam. 12, 20. — 2) ut cognat. סָכַךְ, *texit*, undè part. מֵסִיךְ *tegens* Jud. 3, 24. — Deriv. אָסוּךְ.

סְוֵנֵה n. pr. *Syene*, urbs Ægypti Eze. 29, 10. 30, 6.

סוּס m. pl. סוּסִים et סְסִים; 1) *equus* Gen. 47, 17 etc.—2) *hirundo* Jes. 38, 14 et Jer. 8, 7 ubi Keri habet סוּס. — Rad. סוס forsan ut vicin. שׂוּשׂ.

סוּסָה f. *equa;* suff. סְסָתִי Cant. 1, 9,

Digitized by Google

סוּסִי n. pr. viri Num. 13, 11.

סוּף undè fut. יָסוּף, pl. וְיָסֻפוּ; 1) pr. ut cognat. אָסַף, *rapere, auferre.* — 2) *cessare, desinere* Esth. 9, 28, it. *consumi* Jes. 66, 17. Ps. 73, 19, et Amos 3, 15 ubi וְסָפוּ accentum habet ע ultimâ syllabâ propter ו convers.

Hiph. fut. אָסִף; suff. אֲסִיפֵם; *deficere fecit, consumsit* Jer. 8, 13. Soph. 1, 2, 3. — Deriv. seq.

סוּף m. 1) *alga marina* Jon. 2, 6, יַם־סוּף *mare algosum* i. e. sinus arabicus algâ marinâ abundans Ps. 106, 7 etc. Spec. *alga in Nilo* crescens Ex. 2, 3, 5. Jes. 19, 6. — 2) n. pr. oppidi Deut. 1, 1,

סוֹף m. suff. סֹפוֹ; *finis, extremitas* Eccl. 3, 11. Joël 2, 20 etc.

סוּפָה f. cum ה paragog. סוּפָתָה; suff. סוּפָתְךָ; pl. סוּפוֹת; pr. *id quod abripit, aufert*, spec. *turbo* Jes. 17, 13. Hos. 8, 7. Job 21, 18 etc.

סוּר undè præt. סָר; part. act. סָר; f. constr. סָרַת; pass. pl. constr. סוּרֵי, suff. סוּרַי; fem. סוּרָה; infin. absol. סוּר; cum ה parag. סוּרָה; fut. יָסוּר et יָסֹר, conv. וַיָּסֹר, cum ה parag. אָסְרָה; 1) pr. *recedere*, et ad hunc significatum plùs minùsve accedunt alii; sic passim valet *deficere* ab aliquo, aliquem *deserere, destituere*, aliquid *effugere*. Absol. positum de iis dicitur *qui à Deo defecerunt, degeneres facti sunt*, ut Deut. 11, 16. Jer. 5, 23 etc., it. de rebus quæ *transierunt* 1 Sam. 15, 32. Hos. 4, 18, vel *auferuntur, ablata sunt* 1 Reg. 15, 14. Job 15, 30 etc. — 2) seq. אֶל, *devertit* viâ ad aliquem, aliquid Gen. 19, 2. Jud. 4, 18 etc.. hinc *accessit* deflectens à viâ suâ Ex. 3, 3. Ruth. 4, 1, seq. עַל person. 1 Reg. 22, 32, seq. אֶל *apud, ad* aliquem Gen. 19, 3. Jud. 4, 18. Absol. *aditum habere ad* aliquem 1 Sam. 24, 14.

Hiph. הֵסִיר, part. מֵסִיר; infin. absol. הָסֵר, constr. הָסִיר, imp. הָסִיר, apoc. הָסֵר; fut. יָסִיר, apoc. יָסֵר, conv. וַיָּסֵר ut fut. Kal à quo discernitur solo contextu; 1) *recedere fecit*, i. e. *removit*, 1 Sam. 28, 3. Jes. 36, 7 etc., vel, seq. אַחֲרֵי, *avertit avocavit* Deut. 7, 4, vel *revocavit* verba Jes. 31, 2. — 2) seq. אֶל *devertere fecit ad* 2 Sam. 6, 10.

Hoph. הוּסַר; part. מוּסָר, plur. מוּסָרִים; fut. יוּסַר; *remotus, sublatus est* Lev. 4, 31. Jes. 17, 1 etc.

Pihl. סוֹרֵר *recedere fecit, avertit* viam à recto Thren. 3, 11. — Deriv. סָרָה, יָסוּר et

סוּר m. pl. constr. סוּרֵי; 1) part. pass. Kal. — 2) *palmes degener* vitis Jer. 2, 21. — 3) n. pr. templi Jerusalem 2 Reg. 11, 6, sed in loco parall. 2 Par. 23, 5 legitur שַׁעַר הַיְסוֹד *porta fundamenti.*

סוּת undè Hiph. הֵסִית et הִסִּית; suff. הֶסִיתְךָ et הִסִּיתְךָ; f. הֵסִיתָה, הִסִּיתָה; part. מַסִּית; fut. יָסִית et יַסִּית; suff. יְסִיתְךָ, יְסִיתֻהוּ, conv. וַיָּסֶת; *instigare, impellere, incitare* aliquem ad aliquid Deut. 13, 7. Jos. 15, 18, seq. בְּ pers. *contra* aliquem Jer. 43, 3 etc. — 2) *propulit expulit* Job 36, 16, 18: 2 Par. 18, 31.

סוּת m. (pro כְּסוּת) *operimentum*.

Digitized by Google

vestis, pallium; suff. כְּסוּתָהּ pro כְּסוּתוֹ Gen. 49, 11.

סָחַב; inf. absol. סָחוֹב, constr. סְחַב; fut. pl. cum suff. יִסְחָבוּם; ut in arab. *traxit per humum, raptavit* 2 Sam. 17, 13. Jer. 15, 3 etc. — 2) *distraxit, dilaceravit*, indè

סְחָבָה f. *dilaceratio;* pl. סְחָבוֹת Jer. 38, 11, 12.

סָחָה ut vicin. סָחַף *verrit, abstersit* (conf. chald. סְחָה *lavit*). Pih. סִחָה id. Eze. 26, 4.

סָחִי m. *purgamentum, sordes verrendo congestæ* Thren. 3, 45.

סָחִישׁ m. forsan *id quod spontè provenit tertio à sementi* (semaille) *anno* 2 Reg. 19, 29; sed pro eo Jer. 37, 30 scribitur שְׂחִיס. — Etymon. ignotum.

סָחַף 1) pr. ut vicin. סָחָה *verrit*, undè part. act. סֹחֵף *verrens, verrendo abripiens* imber Prov. 28, 3. — 2) *prostravit* undè

Niph. נִסְחַף *prostratus est* Jer. 46, 15.

סָחַר; imp. סְחַר; fut. יִסְחַר; 1) *circumivit* peragravit regionem Gen. 34, 10, 21 spec. negotiandi causâ, hinc *mercaturam exercuit* Gen. 42, 34. Jer. 14, 18. Part. סֹחֵר *mercator* Gen. 23, 16 etc. *Mercatores regis* dicebantur, qui coëmendi causâ pro rege itinera faciebant 1 Reg. 10, 28; it. *nauta* Jes. 23, 2. Prov. 31, 14. Fem. סֹחֶרֶת *negociatrix* Eze. 27, 12. Cætera vide mox inter nomina. — 2) forsan ut vicin. שָׁחַר *niger fuit.*

Pilp. סְחַרְחַר *frequenter circuivit, agitatus est* i. e. palpitavit cor Ps. 38, 11. — Deriv. מִסְחָר et seq.

סְחַר m. undè constr. סֹחַר; 1) *emporium* Jes. 23, 3. — 2) *lucrum ex mercaturâ* 45, 14.

סַחַר m. undè cum suff. סַחְרָהּ; *lucrum ex mercaturâ* Jes. 23, 18, hinc *qæstus quivis* Prov. 3, 14. 31, 18.

סְחוֹרָה f. undè constr. סְחוֹרַת; *negotiatio*, hinc concr. et collect. *mercatores* Eze. 27, 15, conf. vers. 21.

סֹחֵרָה f. *clypeus* Ps. 91, 4.

סֹחֶרֶת f. in pausâ סֹחֵרֶת; lapis quidam pretiosus pavimento tesselando adhibitus Esth. 1, 6. Forsan *marmoris nigri* species, collat. syr. שחורתא lapis niger tinctorius LXX πάρινος λίθος.

סִטִּים pl. m. ut שִׁטִּים q. v.

סִיג m. pl. סִיגִים et סִגִּים, undè cum suff. סִגְיָךְ; *recedanea* metalli, *scoriæ* Jes. 1, 22. Prov. 25, 4 etc. — Rad. סוּג.

סִיוָן m. nomen tertii mensis Hebræorum à novilunio Junii ad novilunium Julii nostri Esth. 8, 9. — Conferunt chald. כִּוָּה *lætatus est*, quasi sit סִיוָן mensis lætitiæ.

סִיחוֹן n. pr. viror. Num. 21, 21 etc.

סִין n. pr. 1) urbis Ægypti Eze. 30, 15, 16. — 2) deserti *Sin* in viciniâ montis Sinaï Ex 16, 1 etc.

סִינַי n. p. *Sinaï, Sina* mons Arabiæ Ex. 16, 1. Lev. 25, 1 etc., in quo duo vel tria eminent cacumina, quorum unum humilius *Horeb* appellatur, alterum κατ' ἐξοχὴν *Sinaï* dictum, tertium ad Africam situm quod est monsˆ St. Catharinæ; sed tertium hoc plerique rejiciunt. מִדְבַּר סִינַי *desertum monte Sinaï vicinum* Ex. 19, 1. Lev. 7, 38 etc.

סִינִי n. pr. 1) gentis Libano vicinæ Gen. 10, 17: 1 Par. 1, 15. — 2)

Digitized by Google

אֶרֶץ סִינִים Jes. 49, 12 terram *Pelusiotarum* et per sinecdoch. *Ægyptiorum* juxta Bochartum, sed, secundum Gesenium, et quidem verosimiliùs *terra Sinensium*.

סִים Jer. 8, 7 Keri ut סוּס.

סִיסְרָא n. pr. viror. Jud. 4, 2 etc.

סִיעָא et סִיעֲהָא n. pr. viri Neh. 7, 47. Esr. 2, 44.

סִיר c. pl. סִירִים et סִירוֹת; 1) *olla* Ex. 16, 3. 38, 3. Jer. 1, 13. Eze. 24, 6 etc. Ps. 60, 10: *Moab* erit *olla lotionis meæ* i. e. eo utar velut vilissimo vasculo. — 2) pl. סִירִים *spinæ* Jes. 34, 13. Hos. 2, 8. Eccl. 7, 6; plur. סִירוֹת *uncini, hami* Amos 4, 2.—Rad. סוּר vel potiùs סִיר quam conferunt cum arab. שאר pro שור *efferbuit*, et cum hebr. גיר cui *æstuandi* significatum inesse volunt; sed perquàm incertum est etymon istud.

סָךְ m. *turba* hominum Ps. 42, 5; ità recentiores, flagitante contextu; sed veteres *tugurium, tabernaculum* vel *umbraculum* à סָכַךְ *texit, adumbravit*. Nullus dubitat Gesenius quin pr. sit *densa* arborum, *silva densa*, hoc loco poët. de densâ hominum turbâ, ut יַעַר *silva* de hominum turbâ dicitur. Sententia haud improbabilis.

סֻכּ m. suff. סֻכּוֹ pro quo סוּכּוֹ et סֻכָּה; 1) *tugurium* Ps. 27, 5. 76, 3.— 2) *lustrum, latibulum* Jer. 25, 38. Ps. 10, 9. — Rad. סָכַךְ.

סֻכָּה f. constr. סֻכַּת; suff. סֻכָּתוֹ; pl. סֻכּוֹת; 1) *tugurium* Jes. 1, 8. Jon. 4, 5. סֻכּוֹת בְּנוֹת forsan *casæ, tabernacula* in quibus puellæ Babyloniorum se prostituebant 2 Reg. 17, 30, contemptim de domo parvâ et collapsâ Amos 9, 11, it. de tentoriis, seu tabernaculis Lev. 23, 43: 2 Sam. 11, 11 etc., poët. de habitaculo Dei Ps. 18, 12. Job 36, 29. —2) *septum* pecoris Gen. 33, 17. — 3) *lustrum, latibulum* Job 38, 40. — Rad. סָכַךְ.

סֻכּוֹת n. pr. 1) oppidi in tribu Gad. Jos. 13, 2 etc. — 2) stationis Israëlitarum in deserto Ex. 12, 37 etc.

סְכוּת f. *tugurium, tabernaculum* Amos 5, 26. — Rad. סָכַךְ.

סֻכִּיִים n. pr. populi africani 2 Par. 12, 3.

סָכַךְ; part. act. סוֹכֵךְ, pl. סֹכְכִים; fut. יָסֹךְ undè cum suff. יְסָכֵנִי, plur. יָסֹכוּ, suff. יְסָכֻהוּ; 1) *texuit* Ps. 139, 11. — 2) *texit, operuit* plrumquè seq. עַל Ex. 40, 3: 1 Reg. 8, 7 etc.; intrans. *texit, occultavit se* Thren. 3, 3, 43, 44. — 3) *protexit* seq. לְ Ps. 140, 8.

Hiph. part. מַסִּיךְ; inf. הָסֵךְ; fut. apoc. יָסֵךְ et יִסֶּךְ; 1) *sepsit, obsepsit* seq. בְּעַד Job 3, 23. 38, 8.—2) *texit, protexit* seq. עַל, לְ Ps. 5, 12. 91, 4. *Texit pedes* per euphemismum dicitur pro *alvum deposuit* Jud. 3, 24: 1 Sam. 24, 4.

Pilp. סִכְסֵךְ, fut. יְסַכְסֵךְ; forsan *texit armis, armavit* Jes. 9, 10. 19, 2, al. *commiscuit, permiscuit*. — Deriv. סָךְ, סֹךְ, סֻכָּה, סֻכִּיִים, סְכוּת, מוֹסָךְ, מָסָךְ.

סִכְכָה n. pr. oppidi in deserto Judæ Jes. 16, 61.

סָכַל ut vicin. כָּסַל *stultus fuit*.

Niph. נִסְכַּל; *stultè egit* Gen. 31, 20, it. *impiè egit* 2 Sam. 24, 10: 1 Par. 21, 8. Conf. נָבָל, כְּסִיל.

Digitized by Google

Pih. imp. סַכֵּל; fut. יְסַכֵּל; *stultum* i. e. *vanum, inane, irritum fecit* consilium 2 Sam. 15, 31. Jes. 44, 25.

Hiph. הִסְכִּיל *stultè egit* Gen. 31, 28: 1 Sam. 26, 21. — Deriv. seq.

סָכָל m. pl. סְכָלִים; *stultus* Jer. 4, 22. Eccl. 2, 19.

סֵכֶל m. *stultitia*, sed concr. *stultus* Eccl. 10, 6.

סִכְלוּת f. sed Eccl. 1, 17 שִׁכְלוּת; *stultitia* Eccl. 2, 3 etc.

סָכַן undè fut. יִסְכֹּן; 1) pr. ut vicin. שָׁכַן *habitavit* apud aliquem, hinc. — 2) *assuefactus est* ei. Part. act. סוֹכֵן *familiaris, amicus* Jes. 22, 15; fem. סוֹכֶנֶת *amica* 1 Reg. 1, 2, 4; indè—3) seq. לְ, עַל *profuit* alicui Job 22, 2. 35, 3, absol. 15, 3; it. intrans. *profecit* 34, 9, — ut arab. سَكَن *pauper, egenus* fuit.

Niph. fut. יִסָּכֵן *periclitabitur* Eccl. 10, 9.

Puh. part. מְסֻכָּן *ad egestatem, redactus*, hinc *pauper, egenus* Jes. 40, 20.

Hiph. הִסְכִּין; inf. abs. הַסְכֵּן; imp. cum Makkaph הַסְכֵּן־; 1) *familiaritatem contraxit* seq. עִם *cum* aliquo Job 22, 21, it. cum aliquâ re, hinc *cognitam habuit* rem, cum acc. Ps. 139, 5. — 2) *consuevit, solitus fuit*, seq. inf. aliquid *facere* Num. 22, 30. — Deriv. מִסְכְּנוֹת.

סָכַר 1) ut vicin. סָגַר *clausit*. — 2) ut cognat. שָׂכַר *mercede conduxit*; part. pl. סֹכְרִים Esr. 4, 5.

Niph. fut. יִסָּכֵר; *claudetur* Gen. 8, 2. Ps. 63, 12.

Pih. סִכֵּר ut vicin. סִגֵּר *tradidit* Jes. 19, 4.

סָכַת conf. vicin. שָׁקַט *quievit*, et arab. سَكَت *siluit*.

Hiph. הִסְכִּית undè imp. הַסְכֵּת *sile* Deut. 27, 9. LXX σιώπα, Vulgat. *attende*.

סַל m. pl. סַלִּים; *canistrum, corbis* Gen. 40, 17. Lev. 8, 2 etc. — Rad. סָלַל.

סְלָא n. pr. oppidi prope Jerusalem 2 Reg. 12, 21.

סָלָא 1) pr. forsan ut vicin. סָלַל *sustulit*. — 2) spec. *sustulit, suspendit* libram, indè *pependit* (conf. lat. *pendeo* et *pendo*).

Puh. part. pl. הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז *qui ponderantur cum puro* i. e. tanti æstimantur, quanti aurum purum.

סָלַד; Pih. סִלֵּד undè fut. cum ה parag. אֲסַלְּדָה *exsilio, exsulto* Job 6, 10. Hoc sensu LXX et Vulgat., al. *exæstuo*, collat. chald. סְלַד *arsit, adustus est*; ità ut sensus sit: *licet æstuem in dolore*.

סֶלֶד n. pr. viri 1 Par. 2, 30.

סָלָה 1) ut in chald. et syr. *respuit, rejecit, sprevit* Ps. 119, 118. — 2) forsan ut vicin. שָׁלָה *quievit, siluit*, undè סֶלָה q. v.

Pih. סִלָּה *respuit, sprevit* Thren. 1, 15. — Puh. ut סָלָא appensus, *æstimatus est*; fut. תְּסֻלֶּה Job 28, 16, ubi: non *appenditur* (sapientia) *pro auro Ophir* i. e. auro comparari nequit.

סֶלָה sæpissimè in Psalmis occurrit, sed alibi tantùm Hab. 3, 3, 9, 13; alii aliter explicant, sed interpretatio: *ad silentium, silentium!*

Digitized by Google

אֶרֶץ סִינִים Jes. 49, 12 terram *Pelusiotarum* et per sinecdoch. *Ægyptiorum* juxta Bochartum, sed, secundum Gesenium, et quidem verosimiliùs *terra Sinensium*.

סִים Jer. 8, 7 Keri ut סוּס.

סִיסְרָא n. pr. viror. Jud. 4, 2 etc.

סִיעָא et סִיעֲהָא n. pr. viri Neh. 7, 47. Esr. 2, 44.

סִיר c. pl. סִירִים et סִירוֹת; 1) *olla* Ex. 16, 3. 38, 3. Jer. 1, 13. Eze. 24, 6 etc. Ps. 60, 10: *Moab* erit *olla lotionis meæ* i. e. eo utar velut vilissimo vasculo. — 2) pl. סִירִים *spinæ* Jes. 34, 13. Hos. 2, 8. Eccl. 7, 6; plur. סִירוֹת *uncini*, *hami* Amos 4, 2.—Rad. סוּר vel potiùs סִיר quam conferunt cum arab. شار pro شور *efferbuit*, et cum hebr. גִיר cui *æstuandi* significatum inesse volunt; sed perquàm incertum est etymon istud.

סָךְ m. *turba* hominum Ps. 42, 5; ità recentiores, flagitante contextu; sed veteres *tugurium*, *tabernaculum* vel *umbraculum* à סָכַךְ *texit*, *adumbravit*. Nullus dubitat Gesenius quin pr. sit *densa* arborum, *silva densa*, hoc loco poët. de densâ hominum turbâ, ut יַעַר *silva* de hominum turbâ dicitur. Sententia haud improbabilis.

כֹּךְ m. suff. סֻכּוֹ pro quo סוּכּוֹ et סֻכָּה; 1) *tugurium* Ps. 27, 5. 76, 3.— 2) *lustrum*, *latibulum* Jer. 25, 38. Ps. 10, 9. — Rad. סָכַךְ.

סֻכָּה f. constr. סֻכַּת; suff. סֻכָּתוֹ; pl. סֻכּוֹת; 1) *tugurium* Jes. 1, 8. Jon. 4, 5. סֻכּוֹת בָּנוֹת forsan *casæ*, *tabernacula* in quibus puellæ Babyloniorum se prostituebant 2 Reg. 17, 30, contemptim de domo parvâ et collapsâ Amos 9, 11, it. de tentoriis, seu tabernaculis Lev. 23, 43: 2 Sam. 11, 11 etc., poët. de habitaculo Dei Ps. 18, 12. Job 36, 29. —2) *septum* pecoris Gen. 33, 17. — 3) *lustrum*, *latibulum* Job 38, 40. — Rad. סָכַךְ.

סֻכּוֹת n. pr. 1) oppidi in tribu Gad. Jos. 13, 2 etc. — 2) stationis Israëlitarum in deserto Ex. 12, 37 etc.

סֻכּוּת f. *tugurium*, *tabernaculum* Amos 5, 26. — Rad. סָכַךְ.

סֻכִּיִּים n. pr. populi africani 2 Par. 12, 3.

סָכַךְ; part. act. סוֹכֵךְ, pl. סֹכְכִים; fut. יָסֹךְ undè cum suff. יְסָכֵנִי, plur. יְסֹכוּ, suff. יְסָכֵהוּ; 1) *texuit* Ps. 139, 11. — 2) *texit*, *operuit* plrumquè seq. עַל Ex. 40, 3: 1 Reg. 8, 7 etc.; intrans. *texit*, *occultavit se* Thren. 3, 3, 43, 44. — 3) *protexit* seq. לְ Ps. 140, 8.

Hiph. part. מֵסִיךְ; inf. הָסֵךְ; fut. apoc. יָסֵךְ et יִסֶּךְ; 1) *sepsit*, *obsepsit* seq. בְּעַד Job 3, 23. 38, 8.—2) *texit*, *protexit* seq. עַל, לְ Ps. 5, 12. 91, 4. *Texit pedes* per euphemismum dicitur pro *alvum deposuit* Jud. 3, 24: 1 Sam. 24, 4.

Pilp. סִכְסֵךְ, fut. יְסַכְסֵךְ; forsan *texit armis*, *armavit* Jes. 9, 10. 19, 2, al. *commiscuit*, *permiscuit*. — Deriv. סָךְ, סֹךְ, סֻכָּה, סֻכִּיִּים, סֻכּוֹת, מוֹסָךְ, מָסָךְ.

סַכְּכָה n. pr. oppidi in deserto Judæ Jes. 16, 61.

סָכַל ut vicin. כָּסַל *stultus fuit*.

Niph. נִסְכַּל; *stultè egit* Gen. 31, 20, it. *impiè egit* 2 Sam. 24, 10: 1 Par. 21, 8. Conf. נָבָל, כְּסִיל.

Digitized by Google

Pih. imp. סַכֵּל; fut. יְסַכֵּל; *stultum* i. e. *vanum, inane, irritum fecit* consilium 2 Sam. 15, 31. Jes. 44, 25.

Hiph. הִסְכִּיל *stultè egit* Gen. 31, 28: 1 Sam. 26, 21. — Deriv. seq.

סָכָל m. pl. סְכָלִים; *stultus* Jer. 4, 22. Eccl. 2, 19.

סֵכֶל m. *stultitia*, sed concr. *stultus* Eccl. 10, 6.

סִכְלוּת f. sed Eccl. 1, 17 שִׁכְלוּת; *stultitia* Eccl. 2, 3 etc.

סָכַן undè fut. יִסְכֹּן; 1) pr. ut vicin. שָׁכַן *habitavit* apud aliquem, hinc. — 2) *assuefactus est* ei. Part. act. סֹכֵן *familiaris, amicus* Jes. 22, 15; fem. סֹכֶנֶת *amica* 1 Reg. 1, 2, 4; indè—3) seq. לְ, עַל *profuit* alicui Job 22, 2. 35, 3, absol. 15, 3; it. intrans. *profecit* 34, 9, — ut arab. שَكَن *pauper, egenus* fuit.

Niph. fut. יִסָּכֵן *periclitabitur* Eccl. 10, 9.

Puh. part. מְסֻכָּן *ad egestatem, redactus*, hinc *pauper, egenus* Jes. 40, 20.

Hiph. הִסְכִּין; inf. abs. הַסְכֵּן; imp. cum Makkaph הַסְכֶּן־; 1) *familiaritatem contraxit* seq. עִם *cum* aliquo Job 22, 21, it. cum aliquâ re, hinc *cognitam habuit* rem, cum acc. Ps. 139, 5. — 2) *consuevit, solitus fuit*, seq. inf. aliquid *facere* Num. 22, 30. — Deriv. מִסְכְּנוֹת.

סָכַר 1) ut vicin. סָגַר *clausit*. — 2) ut cognat. שָׂכַר *mercede conduxit*; part. pl. סֹכְרִים Esr. 4, 5.

Niph. fut. יִסָּכֵר; *claudetur* Gen. 8, 2. Ps. 63, 12.

Pih. סִכֵּר ut vicin. סִגֵּר *tradidit* Jes. 19, 4.

סָכַת conf. vicin. שָׁקַט *quievit*, et arab. سَكَت *siluit*.

Hiph. הִסְכִּית undè imp. הַסְכֵּת *sile* Deut. 27, 9. LXX σιώπα, Vulgat. *attende*.

סַל m. pl. סַלִּים; *canistrum, corbis* Gen. 40, 17. Lev. 8, 2 etc. — Rad. סָלַל.

סְלָא n. pr. oppidi prope Jerusalem 2 Reg. 12, 21.

סָלָא 1) pr. forsan ut vicin. סָלַל *sustulit*. — 2) spec. *sustulit, suspendit* libram, indè *pependit* (conf. lat. *pendeo* et *pendo*).

Puh. part. pl. הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז *qui ponderantur cum puro* i. e. tanti æstimantur, quanti aurum purum.

סָלַד; Pih. סִלֵּד undè fut. cum ח parag. אֲסַלְּדָה *exsilio, exsulto* Job 6, 10. Hoc sensu LXX et Vulgat., al. *exæstuo*, collat. chald. סְלֵד *arsit, adustus est;* ità ut sensus sit: *licet æstuem in dolore.*

סֶלֶד n. pr. viri 1 Par. 2, 30.

סָלַה 1) ut in chald. et syr. *respuit, rejecit, sprevit* Ps. 119, 118. — 2) forsan ut vicin. שָׁלָה *quievit, siluit*, undè סֶלָה q. v.

Pih. סִלָּה *respuit, sprevit* Thren. 1, 15. — Puh. ut סָלָא appensus, *æstimatus est;* fut. תִּסְלֶה Job 28, 16, ubi: non *appenditur* (sapientia) *pro auro Ophir* i. e. auro comparari nequit.

סֶלָה sæpissimè in Psalmis occurrit, sed alibi tantùm Hab. 3, 3, 9, 13; alii aliter explicant, sed interpretatio: *ad silentium, silentium!*

Digitized by Google

præferenda videtur. — Plura dabunt Michaëlis in *Supplem.* Rosenmüller in *Prolegom. in Psalm.* Noldius in *Concord. Particul. not.* 1877. Eichhorn in *Biblioth. der bibl. Litteratur t.* v. Gesenius in *Lexic. man. hebr. et chald.* — Rad. סָלַח.

סַלּוּ n. pr. viri Neh. 12, 7, pro quo סַלַּי vers. 20.

סָלוּא n. pr. viri Num. 25, 14.

סַלּוּא n. pr. 1 Par. 9, 7, pro quo סַלָּא Neh. 11, 7.

סַלַּי n. pr. viror. Neh. 11, 8. 12, 20.

סָלוֹן et סִלּוֹן m. pl. סִלּוֹנִים; *aculeus, spina* major Eze. 28, 24, metaph. de hominibus impiis Eze. 2, 6.

סָלַח; part. activ. סֹלֵחַ; infin. סְלֹחַ et סְלוֹחַ; imper. סְלַח, cum ה parag. in pausâ סְלָחָה; fut. יִסְלַח, sed Jer. 5, 7 in Chethib אֶסְלוֹחַ; *condonavit* Ex. 34, 9. Jes. 55, 7 etc.

Niph. נִסְלַח *condonatum est* peccatum Lev. 4, 20. Num. 15, 25 etc, — Deriv. seq.

סַלָּח m. *condonator* Ps. 86, 5.

סְלִיחָה f. pl. סְלִיחוֹת; *condonatio* Dan. 9, 9. Ps. 130, 4. Neh. 9, 17.

סַלְכָה n. pr. oppidi in extremis Hauranitidis finibus desertum versus siti Deut. 3, 10 etc.

סָלַל; part. pass. fem. סְלוּלָה et סְלֻלָה; imp. pl. סִלּוּ, suff. סִלּוּהָ; fut. pl. יִסְלוּ; ut cognat. תָּלַל *sustulit, aggessit* in acervum Jer. 50, 26, sæpiùs viam, i. e. *complanavit, aggere munivit* Jer. 18, 15. Prov. 15, 19 etc.

Pilp. imp. סַלְסֵל undè cum suff. סַלְסְלֵהָ *effer eam* scil. laudibus Prov. 4, 1.

Hithp. הִסְתּוֹלֵל pro הִתְסוֹלֵל (denom. à סֹלֶלָה) *aggeris instar opposuit se, restitit* seq. בְּ; part. מִסְתּוֹלֵל pro מִתְסוֹלֵל Ex. 9, 17. — Deriv. סָל, סָלוֹן, סִלּוֹן, מְסִלָּה, מַסְלוּל et seq.

סֹלֶלָה f. pl. סֹלְלוֹת; *agger* Jer. 33. 4. Eze. 4, 2 etc.

סֻלָּם m. *scala* Gen. 28, 12.

סַלְסַלּוֹת pl. f. *corbes* Jer. 6, 9.

סֶלַע m. suff. סַלְעוֹ; pl. סְלָעִים; 1) *petra, rupes* Jud. 15, 8 etc., metaph. de Deo utpotè refugio Deut. 32, 4 etc. — 2) n. pr. *Petra*, urbs Arabiæ à quâ Arabia Petrea nomen accepit Jes. 16, 1. 42, 1; cum artic. הַסֶּלַע Jud. 1, 36: 2 Reg. 14. 7. — Rad. סלע.

סָלְעָם m. *locustæ voracissimæ* species Lev. 11, 22. — Rad. quadr. סלעם in chald. *absumpsit.*

סָלַף undè Pih. סִלֵּף; part. מְסַלֵּף; fut. יְסַלֵּף; 1) *pervertit* Ex. 23, 8. Prov. 19, 3. — 2) *evertit, præcipitem dedit* aliquem Job 12, 19. Prov. 21, 12 etc. — Indè

סֶלֶף m. 1) *eversio*, metaph. Prov. 15, 4. — 2) *perversitas* 11, 3.

סֹלֶת c. suff. סָלְתָהּ; *simila, similago* Gen. 18, 6. Ex. 29, 40 etc. — Origo ignota.

סַם m. undè pl. סַמִּים *aromata* Ex. 30, 7, 34 etc. — Rad. סמם forsan ut arab. שمم *olfecit.*

סַמְגַּר נְבוֹ n. pr. viri Jer. 39, 3.

סְמָדַר m. *uva florens* vel rectiùs

Digitized by Google

forsan *flos vitis odoratus* Cant. 2, 13 etc.

סָמַךְ; act. סוֹמֵךְ, pl. constr. סֹמְכֵי; pass. סָמוּךְ, pl. סְמוּכִים; imp. סְמֹךְ; undè cum suff. סָמְכֵנִי; fut. יִסְמֹךְ, suff. יִסְמְכֵנִי; 1) *imposuit* spec. manum alicui rei, ità ut ei (manui) *incumberet* et *inniteretur* Ex. 29, 10. Amos 5, 19 etc., intrans. *incubuit* alicui rei Ps. 88, 8. — 2) *fulsit, sustentavit, adjuvit* seq. acc. Eze. 30, 6. Ps. 37, 17 etc., seq. לְ Ps. 145, 14. Part. pass. סָמוּךְ *fultus* i. e. *firmus* Jes. 26, 3. Ps. 112, 8. Seq. dupl. acc. *sustentavit aliquem aliquâ re, largitus est aliquid alicui* Gen. 27, 37. Ps. 51, 14. — 3) ut in Syr. *appropinquavit* seq. אֶל Eze. 24, 2.

Niph. נִסְמַךְ; fut. יִסָּמֵךְ; *fultus, innixus est* Jud. 16, 29, metaph. Jes. 48, 2 etc. — Pih. imp. pl. cum suff. סַמְּכוּנִי *fulcite, recreate me* Cant. 2, 5.

סִמַכְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

סֶמֶל, סֵמֶל m. *simulachrum*, Deut. 4, 16 etc. — Rad. סמל forsan ut מָשַׁל.

סָמַן ut vicin. זָמַן, hinc Niph. part. נִסְמָן *designatus, definitus* Jes. 28, 25.

סָמַר *horruit* (*frissonner d'effroi*) Ps. 119, 120, it. de aculeis (*être hérissé*), undè מַסְמֵר. — Pih. fut. f. תִּסְמַר *horrebit* coma Job 4, 15. — Indè

סָמָר m. *horripilans* Jer. 51, 27.

סְנָאָה n. pr. oppidi Judæ Esr. 2, 35, cum art. הַסְּנָאָה Neh. 3. 3.

סַנְבַלַּט n. pr. viri Neh. 2, 10 etc.

סְנֶה m. *rubus, sentis* Ex. 3, 2 seq. Deut. 33, 16. Rad. סנה.

סֶנֶה n. pr. scopuli 1 Sam. 14, 4.

סְנוּאָה undè הַסְּנוּאָה n. pr. Neh. 11, 9.

סַנְוֵרִים pl. m. *cæcitas* Gen. 19, 11 etc. — Rad. סַנְוֵר in chald. *excæcavit*.

סַנְחֵרִיב n. pr. viri 2 Reg. 18, 13 etc.

סַנְסַנָּה n. pr. opp. Judæ Jos. 15, 32.

סַנְסִנִּים pl. m. *spathæ, spathulæ*; suff. סַנְסִנָּיו Cant 7, 9. — Rad. סנן.

סְנַפִּיר m. *pinna* piscium Lev. 11, 9. Deut. 14, 9. — Origo latet.

סָס m. *tinea* Jes. 51, 8. — Rad. saltem quoad formam סוּס.

סִסְמַי n. pr. viri 1 Par. 2, 40.

סָעַד; inf. constr. סְעַד undè cum suff. סַעֲדָהּ; imp. [סְעָד pro סְעַד et סְעַד־ undè cum Makkaph. סְעָד־; cum ה parag. סָעֲדָה; fut. יִסְעַד, suff. et נ epenth. יִסְעָדֶךָ; *fulsit, suffulsit* Ps. 18, 36. Prov. 20, 28, hinc *juvit, adjuvit* Ps. 20, 3 etc. *Fulsit cor* i. e. animum refecit, *recreavit*, sumpto cibo, Gen. 18, 5 etc.; intrans. *recreavit se* 1 Reg. 13, 7. Deriv. מִסְעָד.

סָעָה forsan ut arab. سعى *incessit cucurrit, ruit se*, etiam de procellis; part. act. f. רוּחַ סֹעָה *ventus currens* i. e. rapidus Ps. 55, 9.

סְעִיף m. pl. סְעִפִּים resoluto Chirik longum in breve cum Dag. forti; constr. סְעִיפֵי; suff. סְעִפֶּיהָ; 1) *fissura, rima* Jud. 15, 8. Jes. 2, 21 etc. — 2) *ramus* Jes. 17, 6. 27, 10. — 3) *opinio divisa, pars divisa* 1 Reg. 18, 21. — Rad. סָעַף.

סָעַף forsan ut vicin. arab. شعب *divisit*; undè Deriv. סְעִיף, סְעִפָּה; סַעֲפִים; sed Pih. סֵעֵף denom. est à סְעִיף et valet *ramos amputavit*; part. מְסַעֵף Jes. 10, 33.

Digitized by Google

סֵעֵף (pro סֵעֵף) m. unde pl. סֵעֲפִים pr. *homines animo nunc hùc, nunc illùc divisi* Ps. 119, 113. LXX παρανόμους. Vulgat. *iniquos*. Syr. *perversos*. Chald. *cogitantes vanas cogitationes*.

סְעַפָּה f. *ramus;* plur. eum suff. סְעַפּוֹתָיו Eze. 31, 6, 8.

סְעִפִים vid. in סְעִיף.

סָעַר; part. act. סֹעֵר, f. סֹעֶרֶת; fut. יִסְעַר (conf. vicin. שָׂעַר); 1) *vehementer commotus, agitatus est* Jon. 1, 11, 13, trop. *jactatus est* rebus adversis Jes. 54, 11. — 2) *tumultuosè irruit* hostis Hab. 3, 14.

Niph. נִסְעַר *agitatus, conturbatus est* animus; fut. יִסָּעֵר 2 Reg. 6, 11.— Pih. סֵעֵר *exagitavit* populum; cum suff. אֲסַעֲרֵם (pro אֲסַעֲרֵם) Zach. 7, 14. — Poh. fut. יוּסַעַר iutrans. *exagitata, dispersa est* palea Hos. 13, 3. — Deriv. seq.

סַעַר m. suff. in pausâ סַעֲרֶךָ; *procella* Jer. 23, 19. etc.

סְעָרָה f. constr. סַעֲרַת; pl. סְעָרוֹת; constr. סַעֲרוֹת; id. Jes. 29, 6 etc.

סַף m. in pausâ סָף; pl. סִפִּים et סִפּוֹת; 1) *pelvis* Zach. 12, 2 et forsan Ex. 12, 22, ubi al. *limen*.— 2) *limen* Jud. 19, 27, etc. — 3) n. pr. viri 2 Sam. 21, 18, pro quo סִפַּי 1 Par. 20, 4. — Rad. ספף.

סָפַד; part. act. pl. סֹפְדִים; inf. absol. סָפוֹד, constr. סְפוֹד; imp. סְפֹד; fut. יִסְפּוֹד; *planxit* Zach. 7, 5. Eccl. 3, 4, seq. לְ, עַל et לִפְנֵי aliquem mortuum *luxit*, *deploravit* Gen. 23, 2. Jer. 4, 8: 2 Sam. 3, 31. עַל־שָׁדַיִם סֹפְדִים *super pectora plangentes* i. e. pectora percutientes Jes. 32, 12. Ita LXX et Vulgat., et interpretatio hæc ut simplicior aliis est anteponenda.

Niph. fut. יִסָּפְדוּ *plangentur* Jer. 16, 4. 25, 33. — Deriv. מִסְפֵּד.

סָפָה; infin. constr. סְפוֹת; imp. pl. סְפוּ; fut יִסְפֶּה; * 1) pr. forsan *exsorbuit, deglutivit*, trop. *perire fecit, perdidit* Gen. 18, 24. Ps. 48, 15 et intrans. *periit* Jer. 12, 4. — 2) ut vicin. יָסַף *addidit* Jes. 29, 1. Jer. 7, 21. seq. עַל *addidit* aliquid *ad* aliquid Jes. 30, 1, hinc *auxit* Num. 32, 14.

Niph. נִסְפָּה; part. נִסְפֶּה; fut. יִסָּפֶה; 1) ut cognat. אָסַף *recepit se* Jes. 13, 5. — 2) *periit* Gen. 19, 15: 2 Sam. 12, 25 etc. — Hiph. fut. אַסְפֶּה *accumulabo* Deut. 32, 23.—Deriv. מִסְפּוא.

סִפּוּן m. *tegmen, laquear* 1 Reg. 6, 15. — Rad. סָפַן.

סִפּוֹרָה f. *numerus*; pl. סִפּוֹרוֹת Ps. 71, 15. — Rad. סָפַר.

סָפַח 1) ut vicin. סָפָא, יָסַף *addidit*.—2) ut cognat. arab. سَفَحَ *fudit, effudit*, hinc *unxit*; imp. cum suff. סְפָחֵנִי *unge me* 1 Sam. 2, 36.— 3) *expandit*.

Niph. præt. נִסְפַּח *additus est, adjunxit se* Jes. 14, 1.—Pih. part. מְסַפֵּחַ *infundens* Hab. 2, 15. —Puh. fut. pl. in pausâ יִסָּפְחוּ *congregabunt se* Job 30, 7.—Hithp. inf. הִסְתַּפֵּחַ *adjungere se* 1 Sam. 26, 19. — Deriv. סָפִיחַ, מִסְפַּחַת et

סַפַּחַת f. (formam à Pih. habens) *erruptio, effluvium quod iteratur* Lev. 13, 2. 14, 56. conf. מִסְפַּחַת.

סִפֵּי vid. סַף.

סָפִיחַ m. constr. סְפִיחַ; pl. cum

Digitized by Google

suff. סְפִיחֶיהָ; 1) *frumentum spontè proveniens è sementi anni præcedentis* Lev. 25 5, etc.—2) *inundatio, alluvio* Job 14, 19.

סְפִינָה f. *navis* Jon. 1, 5. — Rad. סָפַן.

סַפִּיר m. pl. סַפִּירִים; *sapphirus* Ex. 28, 18 etc. — Rad. סָפַר.

סֵפֶל m. *labrum, simpulum*, vel aliud id genus vasculum Jud. 5, 25. 6, 38. — Rad. ספל quod conferunt cum hebr. שָׁפַל et arab. שפל *humilis, depressior fuit*; sed longiùs exquisitum etymon istud.

סָפַן, undè part. pass. סָפוּן et סָפֻן, pl. סְפוּנִים; fut. יִסְפֹּן; pr. *texit* ut vicin. צָפַן, שָׁפַן, hinc 1) *contignavit* seq. duppl. acc. 1 Reg. 6, 9. 7, 3. — 2) *tabulavit, contabulavit* 1 Reg. 7, 7 etc. — 3) forsan *abscondit, reposuit* Deut. 33, 21, etsi alii aliter intelligant. — Deriv. סִפִּינָה, סְפִינָה.

סָפַף undè Hithp. הִסְתּוֹפֵף (denom. a סַף) *in limine commoratus est* Ps. 84, 11.

סָפַק; imp. סְפֹק; fut. יִסְפֹּק et juxta plures codices יִשְׁפֹּק; 1) *percussit*, hinc seq. עַל vel אֶל־יָרֵךְ *femur percussit*, luctûs et indignationis signum Jer. 31, 19. Eze. 21, 17; seq. כַּפַּיִם *manus complosit*, præ indignatione Num. 24, 10, vel præ irrisione Thren. 2, 15. Job 27, 23, etiam omisso כַּפַּיִם Job 34, 37, et ità forsan Jer. 48, 26, ubi notiones *volutandi, vomendi* nullo etymologico fundamento niti videntur. — 2) *castigavit* Job 34, 26.— 3) forsan ut in syr. *redundavit*. Indè

סֶפֶק m. *redundantia, abundantia*; suff. סִפְקוֹ Job 20, 22.

סָפַר; part. act. סֹפֵר, pl. סֹפְרִים; infin. constr. et imp. סְפֹר; fut. יִסְפֹּר יִסְפּוֹר;* 1) pr. forsan *numeravit, enumeravit* Gen. 15, 5. Lev. 15, 13 etc. hinc part. סֹפֵר dicebatur *tribunus, qui* populum, exercitumve *enumerabat*, adeòque *conscribebat*. 2 Reg. 25, 19. Jer. 37, 15; cùm autem ejusmodi *conscriptores* eruditi viri essent, proindèque alia interdùm munia obirent, hoc nomine donati sunt ii quibus in officio suo scribendi munus incumbebat; indè a) *scriba regius, qui ab epistolis* regis erat (*secrétaire du roi*). — b) *scriba* in genere Eze. 9, 2, 3. Ps. 45, 2. — c) in hebraïsmo recentiori *legis describendæ et explicandæ peritus* Esr. 7, 11 etc.*—3) an ut vicin שָׁפַר *splenduit, pulcher fuit*; undè סַפִּיר?

Niph. נִסְפַּר *numeratus est*; fut. יִסָּפֵר Gen. 16, 10. 32, 13.

Pih. סִפֵּר; part. מְסַפֵּר, pl. מְסַפְּרִים; infin. et imp. סַפֵּר; fut. יְסַפֵּר; 1) *accuratè numeravit, recensuit* Ps. 40, 6. Job 38, 37, hinc — 2) *narravit, enarravit* (conf. germ. *zæhlen, erzæhlen*) Gen. 24, 66. Job 28, 27, seq. אֶל *de* aliquâ re Ps. 2, 7 etc., spec. *cum laude, celebravit* Ex. 9, 16. Ps. 19, 2 etc., et —3) simplic. *locutus est* Jes. 43, 26. Ps. 64, 6. 73, 15.

Puh. סֻפַּר; fut. יְסֻפַּר; *narratum fuit* Ps. 22, 31. Job 37, 20.—Deriv. סְפוֹרָה, סַפִּיר, מִסְפָּר et seq.

סֵפֶר m. suff. סִפְרְךָ; pl. סְפָרִים; constr. סִפְרֵי;* 1) ut סְפָר, *numeratio*,

Digitized by Google

enumeratio Gen. 5, 1, it. *narratio, relatio* facti Num. 21, 14, hinc — 2) metonymicè *folium* (*feuillet*) *in quo quid numeratur* vel *narratur;* indè *epistola* 2 Sam. 11, 14: 2 Reg. 10, 1, *libellus* Deut. 24, 1 etc., *liber* Ex. 17, 14. Jos. 1, 8, et largiori sensu *scriptura, litteræ* Jes. 29, 11, 12. Dan. 1, 4, quamquàm his in locis al. de *epistolâ* vel *libro* intelligunt *.

סֵפֶר m, 1) *numeratio* 2 Par. 2, 16. —2) n. pr. oppidi Arabiæ Gen. 10, 30.

סְפָרַד n. pr. regionis in quam exules deportati sunt Israëlitæ Obad. 20.

סִפְרָה fem. *liber;* suff. in pausâ סִפְרָתְךָ Ps. 56, 9.

סְפַרְוַיִם n. pr. oppidi Assyriorum 2 Reg. 17, 24 etc. Nom. gent. pl. סִפְרִוִים 1 Reg. 17, 31.

סִפֶּרֶת et הַסִּפֶּרֶת n. pr. viri vel mul. Esr. 2, 55. Neh. 7, 57.

סָקַל; infin. absol. סָקוֹל, constr. cum suff. סָקְלוֹ; 1) *lapidavit, lapidibus obruit* aliquem Ex. 17, 4: 1 Sam. 30, 6 etc.

Niph. fut. יִסָּקֵל *lapidabitur* Ex. 19, 13 etc. — Pih. סִקֵּל; infin. et imp. סַקֵּל; fut. יְסַקֵּל; 1) *lapidibus petiit* aliquem 2 Sam. 16, 6. — 2) *elapidavit, lapidibus purgavit* agrum Jes. 5, 2. — Puh. סֻקַּל *lapidatus est* 1 Reg. 21, 14, 15.

סַר m. f. סָרָה; pr. *contumax, refractarius,* hinc *malo animo affectus, a, infensus, a* 1 Reg. 20, 43. 21, 4, 5. Alia vid. mox in סָרָה. — Rad. סָרַר.

סָרֵב m. *rebellis;* pl. סָרְבִים Eze. 2, 6. — Rad. סרב in chald. *refractarius, rebellis fuit.*

סַרְגּוֹן n. pr. viri Jes. 20, 1.

סֶרֶד n. pr. viri Gen. 46, 14. Nom. patron. סַרְדִּי Num. 26, 26.

סָרָה f. 1) pr. *recessio,* spec. *à lege, delictum, crimen* Deut. 19, 16, maximè à Jehovâ *defectio* Jes. 1, 5 etc. —2) *cessatio* Jes. 14, 6. — Rad. סָרַר.

סִרָה n. pr. cisternæ 2 Sam. 3, 26.

סָרַח undè part. act. f. סֹרַחַת; pass. סָרוּחַ, pl. סְרוּחִים et סְרֻחִים; fut. יִסְרַח; 1) *effusus fuit* de vite Eze. 17, 6. Amos 6, 4, 7. — 2) *redundavit* de aulæo Ex. 26, 12, 13. *redundantes mitris* i. e. mitris redimiti longis de capite dependentibus. — Niph. נִסְרַח *effusus,* i. e. superfluus, inutilis *factus est* Jer. 49, 7, quid. ex usu chald. *corruptus, fœtidus factus est.* — Indè

סֶרַח masc. pr. *redundantia,* hinc concr. *redundans* Ex. 26, 12.

סְרִיוֹן m. pl. f. סְרִינוֹת; ut שִׁרְיוֹן *lorica* Jer. 46, 4. 51, 3. — Rad. סרה.

סָרִיס m. constr. סְרִיס; pl. סָרִיסִים, constr. סְרִיסֵי et סְרִיסֵי; 1) *castratus, eunuchus* Jes. 56, 3, 4 etc. — 2) *minister aulicus* quilibet 1 Sam. 8, 15. Jer. 34, 19 etc. — Rad. סרס forsan ut vicin. שֵׁרֵשׁ, *eradicavit,* dein *exstirpavit* spec. testiculos, *castravit* quod significat סָרַס in chald. et syr.

סֶרֶן m. unde pl. סְרָנִים, constr. סַרְנֵי; 1) *axes* currûs 1 Reg. 7, 30. — 2) *principes* Philistæorum Jos. 13, 3 etc. — Rad. סרן.

סַרְעַפָּה ut סַעַפָּה, inserto ר, *ramus;* pl. cum suff. סַרְעַפֹּתָיו Eze. 31, 5.

סָרַף ut vicin שָׂרַף. — Pih. part. מְסָרֵף *vespillo, combustor;* suffix. מְסָרְפוֹ Amos 6, 10.

Digitized by Google

סִרְפָּד m. fruticis species, vulgò *paliurus*, Vulgat. *urtica* Jes. 55, 13. — Origo ignota.

סָרַר; part. act. סוֹרֵר, pl. סוֹרְרִים; f. סוֹרֶרֶת et סוֹרֶרֶת; *refractarius*, *contumax fuit*, Deut 21, 18. Hos. 4, 16 etc. — Indè סַר, f. סָרָה.

סְתָו et in keri סְתָיו m. *hiems* Cant. 2, 19.— Rad. סתה.

סְתוּר n. pr. viri Num. 13, 13.

סָתַם; part. pass. סָתוּם et סָתֻם; pl. סְתֻמִים; inf. constr. סְתוֹם; imp. סְתֹם; fut. pl. יִסְתְּמוּ; ut vicin. שָׁתַם; 1) *obstruxit*, *occlusit* fontes 2 Reg. 3, 19 etc. — 2) *conclusit*, *occultavit* Dan. 8, 26 etc. — Niph. inf. הִסָּתֵם *occludi* Neh. 4, 1. — Pih. סִתֵּם; fut. יְסַתֵּם; *occlusit* Gen. 26, 15, 18.

סָתַר *occultavit* undè fut. in pausâ יִסְתָּר Prov. 22, 3 in Chethib, sed Keri habet Niph. נִסְתָּר ut 27, 12.— Niph. נִסְתַּר; part. נִסְתָּר, pl. נִסְתָּרִים, f. נִסְתָּרוֹת; inf. הִסָּתֵר et הִסָּתֶר; fut. יִסָּתֵר; 1) *occultus fuit*, *latuit* Gen. 31, 49. Job 3, 23. Part. נִסְתָּרוֹת *occulta*, *arcana* Deut. 29, 28, spec. peccata Ps. 19, 13. — 2) *se occultavit* Gen. 4, 14: 1 Sam. 20, 5 etc.

Pih. imp. f. סַתְּרִי *absconde* Jes. 16, 3. — Puh. part. f. מְסֻתֶּרֶת *occulta*, *latens* Prov. 27, 20.

Hiph. הִסְתִּיר; part. מַסְתִּיר sed Jes. 53, 3 מַסְתִּר; infin. absol. הַסְתֵּר; constr. הַסְתִּיר cum præf. לַסְתִּיר; imp. הַסְתֵּר; fut. יַסְתִּיר, apoc. יַסְתֵּר; 1) *occultavit* Job 3, 10, *obvelavit* faciem Ex. 3, 6 etc. *obvelare faciem*, de Deo i. e. non curare Ps. 11, 11 etc. Dicitur etiam *faciem velare* seu *avertere* pro *favorem subtrahere*. — 2) *celavit* aliquem aliquid, seq. מִן, מִפְּנֵי pers. 1 Sam. 20, 2: 2 Reg. 11, 2. — 3) *tuitus est*, *defendit* Ps. 31, 21. 27, 5, seq. מִן *ab* aliquo 64, 3.

Hitbp. part. מִסְתַּתֵּר; fut. יִסְתַּתֵּר; *occultavit se* 1 Sam. 23, 19 etc. — Deriv. מִסְתָּר, מִסְתּוֹר et seq.

סֵתֶר m. et סֶתֶר undè in pausâ סָתֶר: suff. סִתְרִי; pl. סְתָרִים; 1) *occultatio*, *occultum*, *clandestinum* Jud. 3, 19, Prov. 9, 17 etc. בַּסֵּתֶר *occultè*, *clam* 1 Sam. 19, 2 etc. — 2) *recessus*, *latebra*, *latibulum* 1 Sam. 25, 20 etc. — 3) *præsidium*, *tutela* Jes. 32, 2. Ps. 27, 5 etc.

סִתְרָה f. *tutela* Deut. 32, 38.

סִתְרִי n. pr. viri Ex. 6, 22.

ע

ע Decima sexta alphabeti littera hebraïcè עַיִן *Hayin* sonans; in numeralibus valet *septuaginta*. Ex litteris gutturalibus duriorem pronunciationem habet quàm ח. Arabibus eadem littera duplex est, altera sine puncto *Aïn*, altera cum puncto supernè imposito *Ghaïn*, Quæ ut pronunciatione differunt, ità et diversæ significationis radices constituunt. Hoc autem, apud Hebræos obtinuisse, duo potissimùm suadere videntur. Et primùm quidem, passim ubi radix hebræa diversas complectitur significationes, quæ duas propriè radices redarguere videntur, harum altera arabicè litterâ *Aïn*, altera *Ghaïn* scribitur. Secundò, ipsa litteræ permutatio id evincere videtur; quippe quæ modò in molliorem gutturalem א transit,

Digitized by Google

modò in palatinas asperiores ג, כ, ק, et sæpè in duriorem sibil. ץ.

עָב c. constr. עַבּ; pl. עָבִים et עָבוֹת; constr. עָבֵי; 1) *caligo* maximè nubis Ex. 19, 9. Ps. 18, 12. —2) *nubes* ipsa Job 36, 29. 37, 11, 16. — 3) pl. *densitates, sylvæ densissimæ* Jer. 4, 29. — Rad. עוּב.

עָב m. pl. עָבִים (à sing. עַב) 1 Reg. 7. 6. Eze. 41, 25 vulgò *epystilium*, sed, ut scitè adnotat Gesenius, invito locorum contextu, qui *limina, gradus* quibus ad porticum ascenditur, expostulat, quemadmodum vertit Tragum in utroque loco. — Rad. עבב.

עַב vide in עָב proximè praeced.

עָבַד; part act. עֹבֵד, pl. עֹבְדִים; imp. et inf. constr. עֲבֹד, suff. עָבְדוֹ; fut. יַעֲבֹד, sed 1 pers. אֶעֱבֹד; 1) *laboravit, opus fecit* (oppos. שָׁבַת) Ex. 20, 9. Eccl. 5, 11 etc. Seq. acc. rei *elaboravit, coluit* ut agrum, vineam etc. Gen. 2, 5 etc., de opificibus *tractavit* Jes. 19, 9. Eze. 48, 18: *laborantes urbis* i. e. vel qui in urbe ædificandâ operam collocant, vel qui publicis officiis funguntur, vel incolæ ipsi civitatis, quod innuere videtur vers. 19. — 2) *serviit* Gen 29, 20, seq. acc. pers. *alicui* Gen. 27, 40, seq. לְ, עִם, לִפְנֵי, *apud aliquem, servitutem coluit* Gen. 9, 25: 1 Sam. 4, 9 etc. Spec. *servire* dicitur gens genti; Deo vel idolis i. e. Deum vel idola *colere* seq. acc. vel לְ; absol. de cultu Jehovæ Jes. 19, 23. Job 36, 11; dicitur etiam cum dupl. acc. *colere Jehovam aliquâ re* i. e. ipsi aliquid offerre. — 3) seq. בְּ pers. *laborem, servitutem exegit ab* aliquo Ex. 1, 14. Jer. 22, 13 etc.

Niph. נֶעֱבַד; part. נֶעֱבָד; fut. יֵעָבֵד *cultus fuit* ager Deut. 21, 4 etc., rex Eccl. 5, 8 ubi sensus est forsan: *rex qui colitur à terrâ, cui servitur in terrâ.* — Puh. עֻבַּד; impers. *laboratum, opus factum fuit* Deut. 21, 3, *servitum fuit* Jes. 14, 3.

Hiph. הֶעֱבִיד; pl. מַעֲבִידִים; infin. הַעֲבִיד; fut. יַעֲבִיד, apoc. יַעֲבֵד; 1) *laborare fecit, ad laborandum coëgit* Ex. 1, 13 etc., hinc *fatigavit* Jes. 43, 23, 24. — 2) *servire fecit, ad servitutem redegit* Jer. 17, 4. Eze. 29, 18. —3) *colere fecit* Jehovam 2 Par. 34, 33. — Hoph. הָעֳבַד unde fut. cum suff. יָעֳבַדֵם; *ad colendum inductus, promotus est* Ex. 20, 5. Deut. 5, 9 etc. — Deriv. מַעֲבָד et seq.

עֶבֶד m. suff. עַבְדּוֹ; pl. עֲבָדִים; suff. עֲבָדֶיהָם, עֲבָדֶיךָ; 1) *servus, mancipium* Gen. 12, 16 etc. —2) *minister aulicus* Gen. 40, 20, Ex. 5, 21. — 3) *miles regius* 2 Sam. 2, 12 etc. Vocatur *servus Dei*, homo pietatis erga Deum studiosus Ps. 18, 1. Job 1, 8 etc. it. is cujus ministerio Deus utitur, velut propheta, rex, angelus, Jos. 24, 9. Jer. 25, 9. Job. 4, 18. Passim de Messiâ intelligenda est denominatio illa, maximè in ultimis Jes. capitibus, etsi perperàm nonnulli recentiores de populo israëlitico, vel de prophetarum ordine illam intelligant. — Inter colloquendum cum nobilioribus vel inter precandum *servi* vocabulum usurparet solent Hebræi pro primâ pronominis personâ, ut: *liceat servo tuo* pro *mihi* Gen. 44, 18. conf.

Digitized by Google

Dan. 10, 17. Ps. 19, 12 etc.—4) n. pr. viror. Jud. 9, 26. etc.

עֵבֶד m. *opus, factum;* pl. cum suff. עֲבָדֵיהֶם Eccl. 9, 1.

עֵבֶד n. pr. viror, Ruth 4, 17 etc.

עַבְדָּא n. pr. viror. 1 Reg. 4, 6 etc.

עֵבֶר אֱדֹם n. pr. viri 2 Sam. 6, 10 etc.

עַבְדִּאֵל n. pr. viri Jer. 36, 26.

עֲבֹדָה f. constr. עֲבֹדַת; 1) *labor* Ex. 1, 4. Lev. 25, 39. — 2) *opus, negotium, officium* Num. 4, 7. Jes. 28, 21; spec. *opus rusticum, agricultura* Neh. 10, 38: 1 Par. 27, 26. — 3) *ministerium* Gen. 30, 26. Neh. 3, 5, spec. *sacrum, cultus* Ex. 35, 24: 1 Par. 28, 14. — 4) *usus* (*usage*) Ps. 104, 14. — 5) *suppellex* Num. 3, 26, 31, 36.

עֲבָדָה f. *famulitium, servi* Gen. 26, 14. Job 1, 3.

עַבְדּוֹן n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 21, 30: 1 Par. 6, 59.

עַבְדוּת f. *servitus;* suff. עַבְדְּתֵנוּ Esr. 9, 8, 9.

עַבְדִּי n. pr. viror. Esr. 10, 26 etc.

עַבְדִּיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 15.

עַבַדְיָה et עַבַדְיָהוּ n. pr. viror. 1 Reg. 18, 3. Esr. 8, 9 etc.

עֶבֶד מֶלֶךְ n. pr. viri Jer. 38, 7.

עֲבֶד נְגוֹ et עֲבֶד נְגוֹא n. pr. viri Dan. 1, 7. 3, 29.

עָבָה *densus, crassus, pinguis fuit* vel *factus est* Deut, 32, 15: 1 Reg. 12, 10. — Deriv. עָבִי, עֲבִי, מַעֲבֶה.

עָבוֹט m. suff. עֲבוֹטוֹ; *pignus* Deut. 24, 10, 11. — Rad. עָבַט.

עָבוּר m. undè constr. עֲבוּר; 1) *proventus, frumentum* Jos. 5, 11, 12. — 2) pr. *transitio, transitus*, hinc בַּעֲבוּר *in transitu* abit in —a) præp. *propter* Ex. 13, 8; cum suff. בַּעֲבוּרִי *propter me*, בַּעֲבוּרְךָ *propter te* etc.; *pro*, de pretio Amos 2, 6. 8, 6. — b) conj. *quia* seq. præt. Mich. 2, 10, *ut* (*afin de, que*) seq. fut. Gen. 27, 4. Ex. 9, 14 et inf. 2 Sam. 10, 3, plenè בַּעֲבוּר אֲשֶׁר Gen. 27, 10, it. לְבַעֲבוּר seq. inf. 2 Sam. 14, 20, *dùm* 2 Sam. 12, 21. — Rad. עָבַר.

עָבַט undè infin. constr עֲבֹט; fut. יַעֲבֹט; 1) *mutavit, permutavit* (vid. Pih.) — 2) spec. *pigneravit, pignus dedit pro mutuo* Deut. 24, 10; it. pignore dato *mutuum accepit* 15, 6.

Pih. futur. plur. cum נ parag. יְעַבְּטוּן *mutabunt* Ioël 2, 7. — Hiph. הֶעֱבִיט; infin. הַעֲבֵט; futur. cum suff. et נ epenthet. הַעֲבִיטֵנִי; *mutuum dedit* seq. acc. pers. *alicui* Deut. 15, 6; it. seq. dupl. acc. pers. et rei mutuo datæ, vers. 8. — Deriv. עָבוֹט et

עַבְטִיט m. vulgò *densum lutum* quasi ex עָבֵה et טִיט; sed forsan rectiùs *multitudo pignorum* acceptorum Hab. 2 16; quod perfectè congruit præcedenti *væ! ei qui multiplicat, quæ sua non sunt!*

עָבִי m. *densitas* Job 15, 26: 2 Par. 4, 17. — Rad. עָבָה.

עֹבִי m. *crassities* undè cum. suff. עָבְיוֹ 1 Reg. 7, 26 etc. — Rad. עָבָה.

עָבַר; part. act. עֹבֵר, pl. עֹבְרִים, pass. constr. עָבוּר; infin. absol. עָבוֹר, constr. עֲבֹר, suff. עָבְרָם; fut יַעֲבֹר, sed אֶעֱבֹר; 2 pers. f. irreg. תַּעֲבוּרִי; 1) *transiit, trajecit* flumen, mare etc. seq. acc.; בְּ Gen. 31, 20. Jos. 3, 11.

Digitized by Google

Asol. positum Jos. 2, 23, seq. acc. vel אֶל hujus loci ad quem transitur Num. 32, 7. Jer. 2, 10. Dicitur etiam de inanim. ut vento, aquis Jes. 8, 8. Ps. 103, 16. Metaph. *migravit, violavit* legem 2 Reg. 18, 12. Jer. 34, 18 etc. — 2) *pertransiit, pervasit* regionem, urbem, seq. acc. Jud. 11, 29 etc. sed sæpiùs seq. בְּ Gen. 12, 6. Jes. 8, 21 etc. כֶּסֶף עֹבֵר 2 Reg. 12, 5, pleniùs כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר *pecunia transiens mercatoribus* Gen. 3, 16. — 3) *præteriit* Gen. 36, 28. Ruth 4, 1. Spec. *periit, interiit* Jes. 29, 5. Job 33, 18; de tempore Gen. 50, 4. Jer. 8, 20, de nube, umbrâ *evanuit* Ps. 144, 4. Job 30, 15. Metaph. *præteriit super peccatum* i. e. *condonavit* Mich. 7, 18. Prov. 19, 11, et ità Amos 7, 8. 8, 2. *Præteriit jus alicujus* i. e. causam ejus neglexit Job 40, 27. — 4) *progressus est, perrexit, processit* Gen. 18, 5 etc., seq. מִן *discessit, abiit* 1 Reg. 22, 24, Ps. 81, 7, seq. עַל *ivit* aliquò, *petiit locum* 2 Reg. 6, 30. Amos 5, 5, לִפְנֵי *præivit* Gen. 33, 3, אַחֲרֵי *secutus est* aliquem 2 Sam. 20, 13. — Metaph. עָבַר בַּבְּרִית *iniit fœdus* Deut. 29, 11. — 5) seq. עַל *transiit super* aliquem, aliquid Num. 6, 5, hinc *obruit* aliquem Jer. 23, 9. Ps. 124, 4, *irruit in* aliquem, *invasit* eum Mich. 5, 7. Nah. 3, 19, it. *impositus est* alicui Deut. 24, 5; sed Jes. 45, 14 est: *transivit ad* alium dominum.

Niph. fut. יֵעָבֵר *trajicietur* Eze. 47, 5. — Pih. עִבֵּר; fut. יְעַבֵּר; *transire fecit, transmisit* spec. *pessulum*, hinc *pessulo clausit, repagulavit* 1 Reg. 6, 21, it. *membrum genitale* vel *semen*, indè *inivit* mas femellam Job 21, 10; sed vid. pag. 138, in Hiph. rad. גָּעַל.

Hiph. הֶעֱבִיר, 2 pers irreg. הֶעֱבַרְתָּ et הֶעֱבַרְתָּ pro הֶעֱבַרְתָּ; part. מַעֲבִיר, pl. מַעֲבִירִים; infin. הַעֲבִיר, cum præf. לְהַעֲבִיר et לַעֲבִיר; imp. הַעֲבֵר; fut. יַעֲבִיר, conv. וַיַּעֲבֵר; 1) *transire fecit, trajecit* aliquem trans flumen, seq. sæpiùs acc. objecti et fluminis, sed בְּ fluminis Ps. 78, 13. 136, 14; it. *traduxit* de loco in locum Gen. 47, 21. *Transire fecit* Jehovæ, aliquem, aliquid i. e. *obtulit, consecravit* Ex. 13, 12. Eze. 20, 26; it. *obtulit Molocho* liberos Lev. 18, 21 etc.; trop. *transgredi fecit* legem 1 Sam. 2, 24. — 2) *pertransire, pervadere fecit* Deut. 2, 30. Eze. 14, 15; trop. Ex. 36, 6. Lev. 25, 9. Esr. 1, 1. — 3) *præterire, ultrà progredi fecit* sagittam jaculando 1 Sam. 16, 9 etc.; trop. *prætermisit, remisit* peccatum 2 Sam. 12, 13. Job 7, 21. — 3) *abduxit, abstulit, removit, avertit* Jon. 3, 6. Zach. 13, 2. Ps. 119, 37 etc.

Hithp. הִתְעַבֵּר; part. מִתְעַבֵּר; fut. יִתְעַבֵּר; 1) pr. *modum excessit*, hinc *superbus, arrogans fuit* Prov. 14, 16, *irâ exarsit, excanduit* Ps. 78, 21, seq. בְּ, עַל, עִם *in* aliquem Ps. 78, 62. Prov. 26, 17 etc. — Deriv. עָבוּר, מַעֲבָר, מַעֲבָרָה et seq.

עֶבֶר m. suff.; עֶבְרוֹ; pl. עֲבָרִים; constr. עֲבָרֵי; suff. עֲבָרָיו, עֲבָרֵיהֶם; pr. *transitus*, Jes. 47, 15, hinc meton. 1) *latus, pars parti opposita* sive *ulterior*, sive *citerior, ad quam transitur* Ex. 25, 37. Eze. 1, 9 etc. מִכָּל־עֲבָרָיו *ab omnibus lateribus*,

Digitized by Google

undiquè Jer. 49, 32, מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם *ab utroque latere* Ex. 32, 15. — 2) Spec. *regio ulterior, trans flumen*, vel *mare sita* Jud. 11, 18. Jer 25, 22, maximè עֵבֶר הַיַּרְדֵּן *regio transjordanensis*, quamquàm pro *eis jordanensi* ponitur Deut. 1, 1. Jos. 5, 1. 9, 1. 12, 7: 1 Par. 26, 30; it. עֵבֶר הַנָּהָר regio *transeuphratensis* Jos. 24, 2, 3: 2 Sam. 10, 6. Jes. 7 20: 1 Par. 19, 16, sed *ciseuphratensis* 1 Reg. 5, 4 (4, 24 Esr. 8, 36. Neh. 2, 7.—3) cum præf. sæpè abit in partic. אֶל־עֵבֶר *trans, ultrà* Deut. 30, 13, *è regione* Jos. 22, 11, *versùs* Ex. 28, 26, pleniùs אֶל־עֵבֶר פָּנָיו *versùs regionem faciei oppositæ* i. e. rectà ante se Ex. 1, 9; עַל עֵבֶר פ׳ id. Ex. 25, 37. לְעֻבְרוֹ *rectà ante se* Jes. 47, 15. מֵעֵבֶר seq. gen., suff. et לְ *ex regione ulteriore* Jos. 24, 3. Soph. 3, 10, *trans, ultrà* Deut. 30, 13, Jes. 18, 1. — 4) n. pr. a) *Heber*, *Eber* nepos Sem. Gen. 10, 24 etc., hinc בְּנֵי עֵבֶר Gen. 10, 21 et poët. עֵבֶר Num. 24, 4 ut עִבְרִים Hebræi. Vid. mox infrà עִבְרִי. — b) alior. viror. Neh. 12, 20 etc.— Alia de pl. עֲבָרִים vide infrà suo loco.

עֲבָרָה f. 1) *ratis, navigium trajectorium* 2 Sam. 19, 19. — 2) pl. constr. עַבְרוֹת forsan ut עַרְבוֹת (quod habet Keri) *loca compestria, inculta* 2 Sam. 15, 28. 17, 16.

עֶבְרָה f. constr. עֶבְרַת; suff. עֶבְרָתִי; pl. עֲבָרוֹת, constr. עֶבְרוֹת et עַבְרוֹת Ps. 7, 7 (quasi à sing. עַבְרָה); pr. *transgressio, excessus*, hinc *effusio* iræ Job 40, 11, 4; et ipsa *ira effusa* Jes. 14, 6, spec. divina Soph. 1, 15, 18. Prov. 11, 4; it. *superbia*, insolentia Jes. 16, 6. Jer. 48, 3. Ps. 7, 7.

עִבְרִי m. pl. עִבְרִים et עִבְרִיִּים; f. עִבְרִיָּה, pl. עִבְרִיּוֹת; nom. gent. *Hebræus, a*. Alii volunt nomen istud proximè ab *Hebero* deductum esse, et *Hebero exortum* valere; al. autem contendunt illud primitùs appellativum esse, ab עֵבֶר *terra transeuphratensis* ac proindè *advenam transeuphratensem* propriè significare Gen. 14, 13, ubi LXX ὁ περάτης habent. Hanc posteriorem sententiam defendunt inter alios Gesenius et Winer; sed vid. quæ opposuit Hævernick in *Handbuch der hist. krit. Einleit. in das A. T. Th. I. Abth. I.* § 25.

עֲבָרִים n. pr. regionis montanæ trans Jordanem, in quâ emineba t mons נְבוֹ *Nebo* Num. 27, 12. Jer. 22, 20 etc.

עֶבְרוֹן n. pr. Jos. 19, 28 ut עַבְדּוֹן.

עַבְרוֹנָה n. pr. stationis Israelitarum Num. 33, 34.

עָבַשׁ ut vicin. chald. עָפַשׁ *computruit* Joël 1, 17.

עָבַת *plexus, implexus fuit* (conf. affin. עָוַת). — Pih. fut. cum suff. יְעַבְּתוּהָ *contorquent, pervertunt eam* Mich. 7, 3. — Deriv. seq.

עֹבֶת m. f. עֲבֹתָה; *implexus, a* Lev. 23, 40. Eze. 6, 13.

עָבֹת c.; pl. עֲבֹתִים, suff. עֲבֹתֵימוֹ; pl. f. עֲבֹתוֹת et עֲבֹתֹת; pr. *implexum, perplexum*, hinc 1) *funis* Jud. 15, 13, 14, pl. *vincula* Eze. 3, 25. Ps. 2, 3 etc. — 2) מַעֲשֵׂה עָבֹת *opus tortile* Ex. 28, 14; pl. f. *tortiles* catenæ Ex.

Digitized by Google

28, 14, 24.—3) pl. m. *rami perplexi, densi* Eze. 19, 11. 31, 3.

עָגַב; fut. יַעְגַּב; *adamavit, flagravit amore* maximè venereo (conf. vicin. אָהַב) cum acc. אֶל et עַל Eze. 23, 5 seq. Part. עֹגְבִים *amatores, amasii* Jer. 4, 30. — Deriv. עוּגָב et seq.

עֲגָבִים pl. m. *deliciæ* Eze. 33, 32, spec. *quæ Deo placent* vers. 31.

עַגָבָה sive עַגֻבָּה f. *amor impudicus;* suff. עַגְבָתָה Eze. 23, 11.

עָגָה et עֻגָה f. constr. עָגַת et עֻגַת; pl. עֻגוֹת et עֻגּוֹת; *placenta sub cinere cocta* Gen. 18, 6. Ex. 12, 39 etc. — Rad. עוּג.

עָגוּר m. *avis migratoriæ* species, al. *grus*, al., inter quos Gesenius, pr. *gyrans, in orbem volans* (à rad. עגר i. q. vicin. עגל *volvit se, rotavit*), hinc epith, hirundinis Jes. 38, 14; sed obstant verba Jer. 8, 7 ubi copula ו inter סוּס et עָגוּר impedit quominùs unum vocabulorum epith. sit alterius. Falsò addit Gesenius עָגוּר Jer. 8, 7 poët. pro ipsâ *hirundine* usurpari; siquidem ex ipso Gesenio סוּס quod proximè præcedit עָגוּר, valet *hirundo;* proindèque tautologiam istam supponendi nulla ratio est.

עָגִיל m. pl. עֲגִילִים; *annulus*, spec. *inauris* Num. 31, 50. Eze. 16, 12. — Rad. עגל.

עָגַל ut vicin. גָּלַל *volvit, rotavit;* conf. arab عجل *festinavit, properavit.* — Deriv. עָגִיל, מַעְגָּל et seq.

עָגֹל m. f. עֲגֻלָּה undè pl. עֲגֻלּוֹת; *rotundus, a* 1, Reg. 7, 23 seq.

עֵגֶל m. suff. עֶגְלְךָ; pl. עֲגָלִים; constr. עִגְלֵי; *vitulus, juvencus* Ex. 32, 4: 1, Reg. 12, 28 etc.—Metaph. *juvenci populorum* i. e. duces populorum Ps. 68, 31.

עֶגְלָה f. constr. עֶגְלַת; suff. עֶגְלָתִי; pl. עֶגְלוֹת undè constr. עִגְלוֹת; 1) *vitula, juvenca* Gen. 15, 9. Hos. 10, 11 etc. — 2) n. pr. mul. 2 Sam. 3, 5 etc.

עֲגָלָה f. suff. עֲגָלָתוֹ; pl. עֲגָלוֹת; *currus, plaustrum* Gen. 45, 19: 1 Sam. 6, 7 etc.

עֶגְלוֹן n. pr. viri Jud. 3, 12, it. oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 3.

עָגַם *tristis, anxius fuit* (conf. vicin. אגם) Job 30, 25.

עָגַן ex usu chald. *detinuit, occlusit.* — Niph. fut. pl. f. תֵּעָגֵנָה pro תֵּעָגֻנָה *detinebimini* i. e. à nubendo abstinebitis Ruth 1, 13.

עַד m., cum ו præf. et in pausâ וָעֵד; pl. constr. עַדֵּי; suff. עָדַי, עָדֶיךָ, עָדָיו, עָדֶיכֶם et עַד־הֵם 2 Reg. 9, 18 pro עָדֵיהֶם; pr. *transitus, progressus*, dein *perpetuitas* temporis, undè *tempus perpetuum, æternum, æternitas* Jes. 9, 6. Hab. 3, 6. לָעַד *in perpetuum* Ps. 9, 19 etc.— 2) *præda* Gen. 49, 27. Jes. 33, 23. Sóph. 3, 8. —3) sæpiùs abit in partic. tàm loci quàm temporis et copulatur cum aliis particulis et verbis haud secùs atque cum nominibus, ut videre est ex subjectis exemplis עַד־עוֹלָם *usquè in sæculum* Ps. 18, 51; עַד־מָקוֹם *usque ad locum* (*Sichem*) Gen. 12, 6; עַד־הֱיוֹתִי *usque me esse, cùm adhuc essem* Jon. 4, 2; עַד־תֻּמָּתוּן *donec moriamini* Jes. 22, 14; עַד כִּי *usque dùm, donec* Gen. 49, 10, עַד אִם Jes. 30,

Digitized by Google

17, עַד אֲשֶׁר Deut. 2, 14 id; עַד אֲשֶׁר לֹא *antequàm* Eccles. 12, 1; עַד־מָה, עַד־מָתַי, עַד אָן, עַד־מָה *quousquè, quamdiù?* עַד־כֹּה *hucusquè, eo usquè;* עַד־חֲנָה; contract. עַדְנָה vel עֲדָנָה id.; עַד עַתָּה *usquè nunc*; עַד מְהֵרָה *usque ad celeritatem, celeriter.* — Cum suff. עָדַי *ad me;* עָדֶיהָ *ad eam* etc. — Rad. עָדָה.

עֵד m. suff. עֵדִי; pl. עֵדִים; constr. עֵדֵי et עֵידֵי; suff. עֵדֶיךָ, עֵדֵיהֶם; pr. part. radicis עוּד; 1) *testis* etiam de rebus inanim. Gen. 31, 44, 50. Jes. 19, 20. — 2) *testimonium* Ex. 20, 15 etc. — 3) *legislator, princeps* Jes. 54, 4.

עֹד vid. עוֹר.

עָדַד ut in arab. *numeravit, supputavit* maximè *dies, tempus.* Pihl. et Hithpahl. quæ hùc referunt. vid. in עוּד. — Indè tamen עִדִּים.

עָדָה; imp. עֲדֵה; fut. conv. f. וַתַּעַד, 2. pers. תַּעֲדִי; 1) *transiit, præteriit* Job 28, 8. — 2) *irruit, hostiliter invasit*, conf. חָלַף, undè ut chald. et ut syr. חדא in Aphel, *eripuit.* — 3) *transire fecit, ornatum induit* (conf. gall. *passer son habit* pro *faire passer son habit*) *ornavit se*, seq. acc. rei ut in לָבַשׁ; Jer. 4, 30. Job 40, 10 (5) etc.

Hiph. part. מַעֲדֶה; fut. יַעֲדֶה, undè cum suff. יַעְדֵךָ; 1) *transire fecit, removit, detraxit* vestem Prov. 25, 20 (ut הֶעֱבִיר Jon. 3, 6). — 2) seq. dupl. acc. *ornavit aliquem* aliquâ re Eze. 16, 11. — Deriv. עַד, עֲדִי et forsan עֶת (pro עֶדֶת) undè עַתָּה, עָתִי.

עָדָה n. pr. mulierum Gen. 4, 19 etc.

עֵדָה (pro יְעֵדָה) f. constr. עֲדַת; pl. עֲדוֹת; 1) *conventus, cœtus*, hominum Jer. 6, 18. Ps. 22, 17, animalium, de examine apum Jud. 14, 8. — 2) spec. *concio, cœtus Israëlitarum* Ex. 16, 22. Lev. 4, 15, plenè additur בְּנֵי יִשְׂרָאֵל vel יִשְׂרָאֵל vel יְהוָה. — 3) *cœtus domesticus, familia* Job 36, 7. 15, 34. — Rad. יָעַד.

עֵדָה f. pl. עֵדוֹת; 1) *testis* Gen. 31, 52. — 2) *testimonium* Gen. 21, 30. — 3) *præceptum* Ps. 119, 22 etc. — Rad. עוּד.

עִדּוֹ et עִדּוֹא n. pr. viror. 2 Chron. 12, 15. Zach. 1, 1 etc.

עֵדוּת fem. et עֵדֻת; pl. ex syrismo עֵדוֹת undè cum suff. עֵדְוֹתֶיךָ; 1) * *locus testimonii.* Ex. 16, 34: לִפְנֵי הָעֵדֻת *coram testimonii loco* i. e. in loco castrorum Israëlit. quo Jehova testificatus est, se ibi peculiari quodammodo præsentem esse, et quo se Moysi patefecit; ponitur enim ut synonym. לִפְנֵי יְהוָה, quod vers. 33 exstat. — 2) *locus conventûs, concionis*, hinc אֹהֶל הָעֵדֻת Num. 9, 15. 17, 23 etc. synon. est אֹהֶל מוֹעֵד *tentorium conventûs* q. v. — 3) *lex conventûs, lex in conventu, concione populi prolata* Ex. 25, 16, 21. 16, 34: 2 Reg. 11, 12 (cæterum vid. quæ adnotavi in: *Le Pentat. avec une traduction française*, *etc.* Exode, *pag.* 122, 123, 178) *; hinc *præceptum, præcepta* Ps. 119, 14. Neh. 9, 34 etc. sed quid significet Ps. 60, 1. 80, 1, nescitur omninò; aliis est initium cujusdam cantici, al. *carmen ad lyram canendum*, collat. arab. עוּד *testudo*,

Digitized by Google

lyra. Gesenius *carmen revelatum* vertit; ego autem, si quid video, ad primam sententiam inclino. — Rad. עוד.

עֵדִי m. in pausâ עָדִי; suff. עָדְיִךְ; pl. עֲדָיִים; 1) forsan *ætas* i. e. *senectus* ut vertit Chald. suadetque contextus Ps. 103, 5, sed vulgò *os*, *maxilla*. — 2) *ornatus* Ex. 33, 4, 6. Jer. 4, 30 etc.

עֲדִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 4, 36 etc.

עֲדָיָה et עֲדָיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 22, 1. Esr. 10, 29 etc.

עִדִּים pl. m. *menstrua* mulierum. Jes. 64, 5: בֶּגֶד עִדִּים *vestis inquinata menstruis*.

עָדִין m. undè f. עֲדִינָה *mollis*, *tenera*, *delicata* Jes. 47, 8.—Sed עֲדִינוֹ 2 Sam. 23, 8. aliis est n. pr. viri, al. *percussio ejus* collat. arab. عدن in V Conjug. *mucronato instrumento percussit*; favet locus parallel. 1 Chron. 11, 11, nec non 2 Sam 23, 18. — Rad. עָדַן.

עֲדִינָא n. pr. viri 1 Par. 11, 42.

עֲדִיתַיִם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 36.

עַדְלַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

עֲדֻלָּם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 12, 15 etc. it. speluncæ 1 Sam. 22, 1 etc. Nom. gent. עֲדֻלָּמִי Gen. 38, 1, 12.

עָדַן forsan *mollis*, *delicatus fuit*. — Hithp. fut pl. יִתְעַדְּנוּ *molles*, *delicatos se gerent*, *oblectabunt se* Neh. 9, 25. —Deriv. עָדִין, מַעֲדָנִים et seq.

עֶדֶן m. pl. עֲדָנִים; 1) *voluptas*, *deliciæ* 2 Sam. 1, 24. Ps. 36, 9. — 2) n. pr. regionis amœnissimæ in quâ fuit hortus protoparentum nostrorum Gen. 2, 8, 10 etc.

עֵדֶן n. pr. regionis Mesopotamiæ vel Assyriæ 2 Reg. 19, 12, etc. בֵּית עֵדֶן, vid. pag. 93.

עַד־הֵנָּה, עֲדֶנָּה contract. pro עַד־הַנָּה *hucusquè* Eccl. 4, 2, 3.

עַדְנָא n. pr. viri Esr. 10, 30.

עַדְנָה n. pr. viror. 1 Par. 12, 20 etc.

עֶדְנָה f. *voluptas* Gen. 18, 12.

עַדְעָדָה n. pr. oppidi in australi parte tribûs Judæ Jos. 15, 22.

עָדַף undè part. act. עֹדֵף, pl. עֹדְפִים; f. עֹדֶפֶת; *redundavit*, *pendulus fuit* de vestibus et stragulis Ex 26, 12, 13, it. *superfluus fuit* Ex. 16, 23. Num. 3, 46 etc. — Hiph. הֶעְדִּיף *superfluum collegit* Ex. 16, 18.

עָדַר undè part. act. pl. constr. עֹדְרֵי; infin. constr. עֲדֹר; 1) forsan ut in arab. (*ghadar*) *deseruit*. — 2) *ordinavit*, *disposuit* aciem 1 Par. 12, 33, 33. — 3) ex usu chald. *sarrivit* Jes. 5, 6. 7, 25.

Niph. נֶעְדַּר; part. נֶעְדָּר, f. נֶעְדֶּרֶת; fut. יֵעָדֵר; 1) *relictus est*, *remansit* 2 Sam. 17, 22. — 2) *desideratus est*, *defuit* 1 Sam. 30, 19. Jes. 40, 26. 59, 15. — 3) *sarritus*, *pastinatus fuit* Jes. 7, 25. — Pih. fut. pl. יְעַדְּרוּ *deesse sinent* 1 Reg. 4, 27 (5, 7). — Deriv. מַעֲדֵר.

עֵדֶר m. suff. עֶדְרוֹ; pl. עֲדָרִים; constr. עֶדְרֵי; suff. עֶדְרֵיהֶם; 1) *grex* Gen. 29, 2 etc. עֶדֶר יְהוָה *grex Jehovæ* i. e. populus Israëlit. Jer. 13, 17 etc.—2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 21, it. viri 1 Par. 23, 23. מִגְדַּל עֵדֶר n. pr. vicus in vicinia

Digitized by Google

Bethlehem Gen. 35, 21. Mich. 4, 8.

עֵדֶר n. pr. viri 1 Par. 8, 15.

עַדְרִיאֵל n. pr. viri 1 Sam. 18, 19.

עָדָשׁ vel עֶדֶשׁ m. undè pl. עֲדָשִׁים *lentes* quibus præsertim pauperes pascebantur Gen. 25, 34 etc. — Rad. עדש vicin. arab. عَدَسَ *pavit* gregem.

עָוָא 2 Reg. 17, 24 vid. עִוָּה.

עוּב ut vicin. עוּף *caligine tegi, involvi.* — Hiph. fut. יַעִיב *caligine teget*, metaph. *ignobilem reddidit* Thren. 2, 1. — Deriv. עָב.

עוֹבֵל n. pr. viri Gen. 10, 28, qui עֵיבָל scribitur 1 Par. 1, 22.

עוּג undè fut. יָעוּג cum suff. et נ epenth. תְּעֻגֵּנָה; *coquere* panem, vel placentam sub cinere Eze. 4, 12. — Deriv. עֻגָה, מָעוֹג.

עוֹג n. pr. viri Num. 21, 33 etc.

עוּגָב et עֻגָב m. suff. עֻגָבִי, עֲגָבִי; *genus instrumenti musici* Gen. 4, 21. Job 21, 12 etc. Vulgat. ubiquè *organum*. LXX in Job ψαλμός, in Gen. κιθάρα; aliis est *fistula*, *sarynx*. — Rad. עָגַב.

עוּד 1) ut in arab. *reverti*, dein *iterare*, hinc forsan — 2) *iterùm iterumque dicere*, *testari*, *contestari* Thren. 2, 13. — 3) ut vicin. יָעַד (q. v. in Niph. Hiph. Hoph.) *convenit*, *congregatus est*. Fut. cum suff. אֲעוּדֵךְ Thren. 2, 13 in Chethib, sed Keri habet אָעִידֵךְ in Hiph.

Pih. עִוֵּד *circumdedit* Ps. 119, 61.

Hiph. הֵעִיד, 2 pers. הֵעִידוֹת et הֵעֵדוֹתָה; part. מֵעִיד; infin. absol. הָעֵד; imper. הָעֵד, plur. הָעִידוּ; fut. יָעִיד; conv. וַיָּעֵד et וַיָּעַד; 1) *testem advocavit* aliquem Jes. 8, 2 etc., hinc *contestatus est*, seq. בְּ *contra* aliquem Deut. 4, 26 etc. — 2) *testatus est*, *testificatus est* in bonam et malam partem 1 Reg. 21, 10. Job 29, 11. Indè *obsecravit*, *obtestatus est* seq. acc., בְּ pers. *aliquem* Gen. 43, 3. Ex. 19, 21 etc., it. *graviter hortatus est*, seq. בְּ, עַל pers. Thren. 2, 13 in Keri. Jer. 6, 10. Ps. 50, 7 etc., hinc *castigavit*, *corripuit* Neh. 13, 15, 21, tandem *severè injunxit*, *mandavit*, *præscripsit* 1 Sam. 8, 9: 2 Reg. 17, 15. Neh. 9, 34. — Hoph. הוּעַד *testatum*, *denunciatum est* Ex. 21, 29.

Pihl. עִדֵּד (quod alii derivant. à עָדַד) *restituit*, *confirmavit*; f. יְעַדֵּד; part. מְעוֹדֵד; Ps. 146, 9. 147, 6. — Hithpahl. fut. conv. וַנִּתְעוֹדֵד *et statuimus nos*, *erectos nos sustinuimus* Ps. 20, 9. — Deriv. עֵד, עֵדָה, עֵדוּת, תְּעוּדָה et

עוֹד et עֹד adv. suff. עוֹדִי, עוֹדְךָ, עוֹדָם, cum Nun parag. עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנִּי; plur. עוֹדִים undè cum suff. עוֹדֵינוּ, עוֹדֵיהָ; pr. inf. absol. *redeundo*, *iterando*, sed ubiquè in particul. abit; 1) *iterùm*, *denuò* Gen. 4, 25. Jud. 13, 8. — 2) *iterùm et sæpiùs*, *identidem* (*à plusieurs reprises*) Gen. 46, 29. Jer. 1, 9. Ps. 84, 5. Ruth 1, 14. — 3) *præterea*, *ampliùs*, *insuper* Gen. 7, 4. Jes. 5, 4. — 4) *ad huc* Gen. 29, 7. Num. 11, 33, it. *etiam*, *magis etiam* Prov. 9, 9. — Cum suff. *adhuc ego* (*sum* vel *eram*, prout postulat contextus), *adhuc tu*, *ille* etc. — Cum præf. בְּעוֹד, בְּעֹד *dùm adhuc* (*est*,

Digitized by Google

erat), *intrà adhuc*; מֵעוֹד *ex quo*, מֵעוֹדִי *ex quo sum*, מֵעוֹדְךָ *ex quo tu es*.

עוֹדֵד n. pr. viror. 2 Par. 15, 1 etc.

עָוָה pr., ut videtur, *flexit*, *inflexit*, *torsit*, *distorsit*, hinc trop. *perversè*, *pravè egit* Dan. 9, 5, seq. עַל pers. *erga aliquem* Esth 1, 16.

Niph. נֶעֱוָה; part. constr. נַעֲוָה; *distortus est* doloribus Jes. 21, 3, *incurvatus*, *depressus est* calamitatibus Ps. 38, 7, trop. *perversus fuit* 1 Sam. 20, 30, Prov. 12, .

Pih. עִוָּה *subvertit*, *evertit* Jes. 24, 1. Thren. 3, 9.

Hiph. הֶעֱוָה, 1 pers. הֶעֱוִיתִי; inf. absol. more chald. הַעֲוָה, cum suff. הַעֲוֹתוֹ; *pravum fecit*, *pervertit* jus Job 33, 27, *depravavit* viam i. e. agendi rationem Jer. 3, 21, absol. positum *pravè egit* 2 Sam. 7, 14 etc. — Deriv. עָוֶה, עָוֹן, עִוְעִים, עִי, עִיעִי, מַעֲוֶה.

עָוָה et עַוָּא n. pr. oppidi Assyriorum 2 Reg. 17, 24. 18, 34 etc. Nom. gent. עַוִּים 2 Reg. 17, 31; alia vid. mox in עַוִּי.

עַוָּה f. *perversio*, *eversio* Eze. 21, 32. — Rad. עָוָה.

עָוֹן vid. עָוָן.

עוּז vid. עֹז.

עוּן *confugere* conf. vicin. חוּשׁ); inf. abs. עוֹז Jes. 30, 2, al. tamen ad עָזַז referunt.

Hiph. הֵעִיז; inf. abs. et imp. הָעֵז; *fugere fecit*, *in tuto collocavit* aliquid Ex. 9, 19, it. *confugit*, *se recepit* Jes. 10, 31. Jer. 46, 6, 1,

עוּט vid. עִיט.

עִוִּי m. pl. עִוִּים 1) nom. gent. aborigines terræ Philistæorum Deut. 2, 23. Jos. 13, 3, it. incolæ oppidi עַוָּה ubi vid. — 2) הָעִוִּים oppidum in tribu Benjamin Jos. 18, 23.

עָוִיל m. undè pl. עֲוִילִים; 1) *iniquus* (rad. עָוַל) Job 16, 11. — 2) pr. *lactati*, hinc *parvuli* (rad. עוּל) Job 21, 11, et forsan, quia favet contextus, 19, 18.

עֲוִית n. pr. oppidi in finibus Edomitarum Gen. 36, 35.

עָוַל forsan ut in arab. *declinavit* præsertim *à justo*. — Pih. part. מְעַוֵּל; fut. יְעַוֵּל; *jus* alicujus *depravavit*, *injurius fuit* Jes. 26, 10. Ps. 71, 4. — Deriv. עָוָל n. 1. עַוְלָה, עוֹלָה et seq.

עָוֹל m. *injurius* Job 18, 21 etc.

עָוֶל et עָוֹל m. suff. עַוְלוֹ; *injuria*, *iniquitas* Ex. 30, 20 etc.

עוּל vel עִיל *lactare* de animalibus; part. act. pl. f. עָלוֹת *lactantes* Gen. 33, 13 etc. poët. *oves* Jes. 40, 11. Ps. 78, 71. — Deriv. עֲזִיל n. 2, et

עוּל m. *lactatus*, hinc *infans*, *parvulus* Jes. 49, 15. 65, 20.

עַוְלָה f. et per metath. עַלְוָה; cum ה parag. עַוְלָתָה; *injuria*, *iniquitas* Job 6, 29 etc. בְּנֵי עַוְלָה *iniqui* 2 Sam. 3, 34, et absque בְּנֵי, concret. id. Job 24, 20. Ps. 107, 42.

עוֹלָה pro עַוְלָה vid. עָלָה.

עוֹלֵל m. pl. עוֹלְלִים; *lactatus*, hinc *puer*, *puerulus*, sed natu major quàm יוֹנֵק *infans*, Jer. 6, 11. Joël 2, 16. Thren. 1, 5.

עוֹלָל m. pl. עוֹלְלִים; constr. עֹלְלֵי; id. 1 Sam. 15, 3. Jer. 6, 11 etc. — Rad. עָלַל.

Digitized by Google

עוֹלֵלוֹת vid. עֹלֵלוֹת.

עוֹלָם et עֹלָם m. suff. עוֹלָמוֹ; pl. עוֹלָמִים; constr. עוֹלְמֵי; 1) pr. *occultum, absconditum*, *hinc trop. *ignorantia* Eccl. 3, 11, ubi totius comatis sensus, utpotè simplicissimus et solus contextui aptus, is esse videtur: *Omnia pulchrè fecit* (Deus) *tempore suo; ignorantiam tamen* (גַּם q. v. pag. 136) *posuit in corde eorum* (hominum), *ità ut non assequantur* i. e. non intelligant *homines opera quæ fecit Deus à principio usquè ad finem.* * Conf. Eccl. 8, 17. — 2) spec. *tempus cujus terminus est occultus, absconditus, æternitas, perpetuitas.* Dicitur autem a) de *tempore diù præterito, antiquo* in his et aliis quibusdam id genus formulis יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי עוֹלָם *tempora antiqua;* מֵעוֹלָם *ab antiquissimis temporibus*, adeòque de tempore ante mundum conditum Prov. 8, 23; seq. לֹא, *nunquàm* Jes. 63, 19. 64, 3; גְּבוּל עוֹלָם *terminus à majoribus positus;* et ità דֶּרֶךְ, אֹרַח, נְתִיבוֹת, שְׁבִילֵי עוֹלָם ante i. e. *priscorum mores, agendi ratio, pietas;* עַם עוֹלָם *homines antiqui, pridem mortui.*—b) de *tempore futuro* in his et similibus exemplis עֶבֶד עוֹלָם *servus perpetuus* i. e. non dimittendus dùm vivit. Haud rarò enim de diebus vitæ intelligendum est; passim de temporis spatio intra quod subsistit familia, populus, et intrà quod universus orbis *substiturus est;* alibi nempè in votis pro regibus, de tempore longissimo; it. de vitâ æternâ post resurrectionem, ut Dan. 12, 1; tandem de *æternitate* propriè dictâ ubi Deo tribuitur, ut Gen. 21, 33. Jes. 40, 28. Cæterùm terminum ipsum temporis quod vocabulo עוֹלָם designatur, haud obscurè in quâvis sententiâ contextus indicat. — Rad. עָלַם.

עוֹנָה f. 1) *cohabitatio maritalis, debitum conjugale;* suff. עוֹנָתָהּ Ex. 21, 10. — 2) pl. cum suff. עוֹנֹתָם *peccata eorum* Hos. 10, 10 in Keri; sed sensui isti parùm favet contextus; vid. igitur עֵינוֹתָם quod Chethib habet, in עַיִן. — Rad. עוּן forsan *habitavit.*

עוֹן i. e. עַיִן vid. עַיִן.

עָוֹן, rariùs עָווֹן m. constr. עֲוֹן; suff. עֲוֹנֵךְ et more chald. עֲוֹנְכִי; pl. cum suff. עֲוֹנֶיךָ, עֲוֹנֵינוּ; pl. f. עֲוֹנוֹת, suff. עֲוֹנוֹתֵיכֶם; pr. *perversitas, pravitas*, hinc 1) *actio prava, crimen, peccatum* Gen. 4, 13 etc. *Crimen judicum* i. e. judicibus puniendum Job 31, 11; it. *crimina ferri* i. e. ferro plectenda 19, 29; *crimen finis* i. e. finem, exitium afferens Eze. 21, 30. — 2) *culpa peccando contracta* Gen. 15, 16. Ps. 31. 11 etc.; it. *res iniquè parta* Hos. 12, 9. — 3) *pœna peccati* Gen. 19, 15. Jes. 5, 18 etc.— Rad. עָוָה.

עִוְעִים pl. m. (pro עִוְעֲוִים) *vertigo*, ut optimè Vulgat. Jes. 19, 14.—Rad. עָוָה.

עוּף; præt. עָף; part. act. f. עָפָה, pl. עָפוֹת; inf. absol. עוֹף, constr. עוּף; fut. יָעוּף, cum ה parag. יָעוּפָה et יָעֲפֶה; conv. וַיָּעָף, וַיָּעָף־, in pausâ וַיָּעָף־; 1) *volare, avolare, advolare* pr. de avibus Prov. 26, 2, metaph.

Digitized by Google

de exercitu, navibus etc. Jes. 11, 14. 60, 8, it. *citò evanescere* Ps. 90, 10. Job 20, 8.—2) ut עָטַף *operuit, texit.* Jes. 31, 5: *sicut aves tegentes* alis pullos suos, *ità Jehova exercituum teget*, proteget *Jerusalem.* — 3) *caligine tectum esse* (collat. syr. *obvolvit*) Job 11, 17: *caligine tectus eris*, sed *sicut lux matutina evades* i. e. etsi summis oppressus fueris calamitatibus, eris auroræ exorienti similis, videlicet ad magis magisque crescentem felicitatem pervenies. — 4) ex usu syr. et collat. vicin. Hebr. עָיַף *viribus defecit, animi deliquium passus est* Jud. 4, 21: 1 Sam. 14, 28. In utroque loco fut. conv. est וַיּוּעַף ut discernatur à וַיּוּעָף *et volavit.*

Pihl. part מְעוֹפֵף; infin. עוֹפֵף; fut. יְעוֹפֵף; 1) *volavit* Gen. 1, 20. Jes. 6, 2. — 2) *volitare fecit, celeriter movit, vibravit* ensem Eze. 32, 10.

Hiph. fut. תָּעִיף *volare facies* Prov. 23, 5 in Keri, ubi Chethib habet תָּעוּף. — Hithpahl. fut. יִתְעוֹפֵף *avolabit, evanescet* Hos. 9, 11.—Deriv. עַפְעַפִּים, עֵיפָה, מָעוּף, מוּעָף et עוֹף m. collect. *volatilia, aves* Gen. 1, 21, Ps. 50, 11 etc.

עוּץ ut vicin. יָעַץ *consulere;* imp. pl. עֻצוּ Jud. 19, 30. Jes. 8, 10.

עוּץ n. pr. regionis de quâ alii aliter Gen. 10, 23. Job 1, 1 etc.

עוּק ut vicin עוּץ *premi.* — Hiph. part. מֵעִיק; fut. יָעִיק; *pressit* seq. תַּחַת *depressit* (germ. *niederdrücken*) 2, 13. — Deriv. מוּעָקָה, עֻקָּה.

עָוַר undè Pih. עִוֵּר; fut. יְעַוֵּר; *cæcavit, obcæcavit* 2 Reg. 25, 7. Jer. 39, 7; trop. *corrupit* judicem Ex. 23, 8. Deut. 16, 19. — Deriv. עִוָּרוֹן, עִוֶּרֶת et

עִוֵּר m. pl. עִוְּרִים; f. עִוֶּרֶת; *cæcus* Ex. 4, 11. Lev. 19, 14; metaph. *qui in ignorantiæ* vel *miseriæ tenebris* versatur Jes. 29, 18. Ps. 146, 8 etc.

עוּר undè part. act. עֵר; imp. cum ה parag. עוּרָה; fut. cum suff. et נ epenth. יְעוֹרֶנּוּ Job 41, 2 in Keri, ubi Chethib habet יעירנו in Hiph.; 1) *vigilare* Cant. 5, 2. « Mal. 2, 12: עֵר וְעֹנֶה *vigilans et respondens* h. e. vivus quisque, locutio proverbialis fortassè à Levitis petita in templo vigilias agentibus (Ps. 134), quorum alter vigilat et acclamat, alter respondet. In eamdem sententiam Arabes dicunt: *nemo clamans et nemo respondens* (Vit. tim. I. p. 108 ed. Manger). » Hæc Gesenius et forsan rectè. — 2) *expergisci* è somno Jes. 51, 9. Ps. 7, 7. 44, 24. —3) *expergefacere* Job 41, 2. — 4) ut vicin. עָרַר, עָרָה *nudum, nudatum esse.*— 5) ut vicin. כּוּר, קוּר, *fodere.*

Niph. נֵעוֹר; fut. יֵעוֹר; 1) *expergefactus est* Zach. 4, 1. Job 14, 12; trop. de vento, populo, Deo Jer. 25, 32. Joël 4, 12 (3, 17) Zach. 2, 17. — 2) *nudatus est* Hab. 3, 3.

Pihl. עוֹרֵר; infin. עוֹרֵר; imp. cum ה parag. עוֹרְרָה; fut. יְעוֹרֵר pl. in pausâ יְעֹרְרוּ pro יְעַרְעֵרוּ mutat. ר in ע seq. ut in כָּכָר contract. ex כִּרְכָּר (vid. A. Ewald, *Krit. Gram. Seit* 479); *expergefecit* Cant. 2, 7. 3, 5, it. *excitavit, evocavit* è latebris Job 30, 8, trop. *excitavit* rixam Prov. 10, 12,

Digitized by Google

suscitavit potentiam Ps. 80, 3. — 2) *sustulit, agitavit* hastam 2 Sam. 23, 18, flagellum Jes. 10, 26, sed. 23, 13, vid. in Pihl. עָרַר.

Hiph. הֵעִיר, הַעִירוֹתִי; part. מֵעִיר; inf. cum præf. לְעִיר pro לְהַעִיר; imp. cum ה parag. הָעִירָה; fut. יָעִיר, apoc. יָעֵר, conv. וַיָּעַר; 1) *expergefecit* Zach. 4, 1 etc., *excitavit* ad aliquid Jes. 45, 13: 1 Par. 5, 26 etc., *provocavit* Deut. 32, 11. Job 41, 2. — 2) *vigilavit* Ps. 35, 23, seq. עַל *invigilavit* alicui Job 8, 6.

Hithpahl. הִתְעוֹרֵר; part. מִתְעוֹרֵר; fut. יִתְעַרֵר; 1) *experrectus fuit* Jes. 51, 17, *excitavit se* 64, 6. — Deriv. מָעָרָה, מָעוֹר et

עוֹר m. suff. עוֹרִי; pl. עוֹרוֹת; suff. עוֹרָתָם; 1) *cutis* hominis et *pellis* animalium Gen. 3, 21. Ex. 24, 30, it. *corium* Lev. 4, 11 etc. *Cutis dentium* i. e. *gingiva* Job 19, 20. Poët. *corpus, vita* Job 2, 4. 18, 13.

עורים (lege עֲוָרִים) Jes. 30, 6 in Chethib pro עֲיָרִים *asini*.

עִוָּרוֹן masc. *cæcitas* Deut. 28, 28. Zach. 12, 4. — Rad. עָוַר.

עַוֶּרֶת f. id. Lev. 22, 22.

עוּשׁ ut vicin. חוּשׁ, עוּר; imp. עוּשׁוּ *festinate* Joël 4, 11. Vulgat. *erumpite* sed LXX. Chald. et Syr. *congregemini*.

עָוַת ut vicin. עָבַת. — Pih. עִוֵּת undè cum suff. עִוִּתַנִי, עִוִּתוֹ; infin. עַוֵּת; fut. יְעַוֵּת; 1) *flexit, incurvavit* Eccl. 7, 13, trop. jus *flexit* Job 8, 33 etc., seq. acc. pers. *pervertit causam alicujus* Thren. 3, 36. *Pervertit viam alicujus* i. e. in errores et perniciem eum inducere Ps. 146, 9. — Puh. part. מְעֻוָּת *curvatum, pravum* Eccl. 1, 15. — Hithp. הִתְעַוֵּת *incurvavit se, nutavit* Eccl. 12, 3. — Deriv. עַוָּתָה.

עוּת pr. forsan ut vicin. עוּשׁ *festinare, approperare* maximè ad juvandum, hinc *succurrere, juvare* seq. dupl. acc. Jes. 50, 4. Vulg. *sustentare*.

עוּתַי n. pr. viror. Esr. 8, 14 etc.

עַוָּתָה f. *incurvatio*, trop. *oppressio*; suff. עַוָּתָתִי Thren. 3, 59. — Rad. עָוַת.

עַז m. in pausâ עָז; pl. עַזִּים; constr. עַזֵּי; f. עַזָּה; pl. עַזּוֹת; 1) adj. *fortis, validus* Num. 13. 28, *gravis, vehemens* Gen. 49, 7. Ex. 14, 21, *firmus, munitus* Num. 21, 24, *durus, sævus* Jes. 19, 4. עַז־פָּנִים *durus vultu* i. e. impudens Deut. 28, 50 etc. — 2) subst. *robur, fortitudo* Gen. 49, 3. — Rad. עָזַז.

עֵז f. pl. עִזִּים; 1) *capra* Gen. 31, 38. Lev. 3, 12. — 2) pl. עִזִּים *pili caprini* Ex. 26, 7: 1 Sam. 19, 13 etc. — Quidam volunt עֵז contract. esse ex עֵנֶז, et referunt illud ad arab. عنز *declinavit, deflexit*, collat. Virg. (in *Culice*) *capra vaga*.

עֹז m. et עוֹז; seq. Makk. עֹז; suff. עֻזִּי et עֻזִּי; עֻזְּךָ et עֻזְּךָ; עֻזּוֹ, עֻזָּהּ pro eo עוּזָּהּ; עֻזֵּנוּ pro עוּזֵּנוּ; עֻזָּמוֹ; 1) *robur, fortitudo, potentia* Ps. 29, 11. Job 12, 16 etc. Concr. *fortes, heroes* Jud. 5, 21. — 2) *vehementia* Ps. 68, 34. — 5) *firmitas* Jud. 9, 51. *Firmitas faciei* i. e. impudentia Eccl. 8, 1. Trop. *tutela, refugium, præsidium* Ps. 28, 8. 46, 2. 60, 8, hinc. — 4) *majestas* Hab. 3, 4. Ps. 96, 6. — 5) *laus* Ex. 15, 2.

Digitized by Google

Ps. 8, 3 etc., undè 2 Par. 30, 21: *instrumenta laudis* i. e. laudationi Dei adhibita. — Rad. עָזַז.

עֻזָּא et עֻזָּה n. pr. viror. 2 Sam. 6, 3, 6, 7 etc.

עֲזָאזֵל Lev. 16, 8, 10, 26, vulgò est *hircus abiens* sive qui in desertum mitttebatur; et vocabulum ipsum conflatum putatur. ex עֵז et אָזַל. LXX ἀποπομπαῖος, Vulgat. *emissarius*. Sed עֵז ubiquè *capram*, non *hircum* denotat. Aliis est nomen *dæmonis*; reverà opponitur vers. 8 voci לַיהוָה; dein in libro Henoch inter angelorum lapsorum principes adnumeratur, et apud Originem (*contra Cels.*) *diabolus* appellatur.

עָזַב; part. act. עֹזֵב, cum י parag. עוֹזְבִי; plur. עוֹזְבִים; fut. יַעֲזֹבֶת; pass. עָזוּב, f. עֲזוּבָה, constr. עֲזוּבַת, plur. עֲזוּבוֹת; inf. absol. עָזוֹב, constr. עֲזֹב; suff. עָזְבֶךָ; imp. עֲזֹב, cum ה parag. עָזְבָה; f. יַעֲזֹב, suff. אֶעֱזָבְךָ, in pausâ cum נ epenth. אֶעֱזָבֶנָּה; 1) pr. forsan ut quidam censent *relaxavit vincula*, et, *relaxatis vinculis*, *dimisit* jumentum. Ex. 23, 5: *cùm videris asinum osoris tui sub onere suo succumbentem, cave ne deseras eum, sed vincula ejus* (asini) *relaxando relaxabis* i. e. *diligenter relaxabis*; conf. Job 10, 1: אֶעֱזָבָה עָלַי שִׂיחִי *habenas laxabo querelæ meæ*. — 2) *reliquit* Gen. 2, 24. Jer. 25, 35, *deseruit* Jud. 2, 12. Jes. 42, 16, *commisit* Job 39, 11, et intrans. *commisit se* Ps. 49, 11. Part. עֲזוּבָה *derelictum*, *desertum* de domibus, quæ ab incolis derelictæ nunc desertæ jacent Jes, 16, 12. 17, 9.—3) *omisit*, *intermisit aliquid* Eze. 23, 8. Hos. 4, 10, *remisit* iram Ps. 37, 8, *subtraxit* aliquid Gen. 24, 27. Ruth 2, 20. — * Formula proverbialis עָצוּר וְעָזוּב elliptice ponitur pro עָצוּר כֹּחַ וְעָזוּב כֹּחַ *potens et imbecillis* i. e. omnes omninò homines; conf. enim Dan. 10, 8, 16: 2 Chron. 13, 20. Prætereà hæc interpretatio sola congruit cum contextu Deut. 32, 36. *

Niph. נֶעֱזַב; part. נֶעֱזָב; plur. f. נֶעֱזָבוֹת; fut. יֵעָזֵב et יֵעָזֹב; *derelictus*, *desertus est* Lev. 26, 43. Neh. 13, 11; seq. לְ *commissus est alicui* Jes. 18, 6. — Pub. עָזַב *derelictus*, *desertus est* Jes. 32, 14. Jer. 49, 25.— Deriv. עֲזוּבָה et

עֲזָבוֹן m. undè pl. cum suff. excidente Dag. עֲזָבוֹנֶיךָ; pr. *traditio* quâ quis aliquid alteri *committit*, *mercatura*, *commercium*, hinc 1) *nundinæ* Eze. 17, 12, 14, 19, 22.—2) *quæstus è mercaturâ* Eze. 27, 27, 33.

עַזְבּוּק n. pr. viri Neh. 3, 16.

עַזְגָּד n. pr. viri Esr. 2, 12 etc.

עַזָּה n. pr. *Gaza* urbs Philistæorum Jos. 11, 42 etc. Nom. gent. עַזָּתִי Jud. 16, 2.

עֻזָּה vid. עֻזָּא.

עֲזוּבָה 1) vid. rad. עָזַב. — 2) n. pr. mulierum 1 Reg. 22, 42 etc.

עָזוּז m. *fortis*, *potens* Ps. 24, 8, collect. Jes. 43, 17. — Rad. עָזַז.

עֹזוּז m. *robur*, *vehementia* Jes. 42, 25. Ps. 78, 4. — Rad. עָזַז.

עַזּוּר et עַזּוּר n. pr. viror. Jer. 28, 1. Eze. 11, 1 etc.

עָזַז; præt. in pausâ עָזָּז; inf. constr.

Digitized by Google

עָזוּז et עָזּוּז; imp. cum ה parag. עָזּוּזָה; fut. יָעֹז, conv. וַיַּעֹז; 1) *robustus, validus fuit* vel *factus est, valuit, invaluit* Jud. 3, 10. Prov. 8, 28, *fortem, potentem se præbuit* Ps. 52, 9. 68, 29. — 2) trans. seq. לְ pers. *robur addidit alicui, confirmavit eum* Eccl. 7, 19.

Hiph. הֵעֵז; f. הֶעֱזָה pro הֶעֱזָה; seq. בְּפָנִים, פָּנִים *obfirmavit faciem, impudens fuit* Ps. 7, 13. 21, 29. — Deriv. עַז, עֹז, עֻזּוּז, עֻזָּה, מָעוֹז.

עֻזִּי n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

עֻזִּיהוּ n. pr. viror. 1 Par. 27, 20.

עֻזִּי n. pr. viror. Esr. 7, 4 etc.

עֻזִּיאֵל vid. יַעֲזִיאֵל.

עֻזִּיאֵל n. pr. viror. Ex. 6, 18 etc. Nom. patron. עֻזִּיאֵלִי Num. 3, 27.

עֻזִּיָּה et עֻזִּיָּהוּ n. pr. 1) viri 2 Reg. 15, 13 etc., qui etiam עֻזִּרִיָּה et עֻזִּרִיָּהוּ scribitur. — 2) alior. viror. Esr. 10, 21 etc.

עֻזִּילָא n. pr. viri Esr. 10, 27.

עַזְמָוֶת n. pr. 1) viror. 2 Sam. 23, 31 etc. — 2) veii q. v. in בֵּית pag. 93.

עִזְנִיָּה f. *aquilæ* species, vulgò *haliætus;* juxta Bochart *Valeria* Lev. 11, 13. Deut. 14, 12. LXX ἁλιαίετος, Vulgat. *aquila marina.* — Rad. עזן, nisi sit pro עַזִּיָּה fem. à masc. inus. עַזִּי *fortis, validus.*

עָזַק ut in arab. *fodit, fidit* agrum *rastro.* — Pih. עִזֵּק id. fut. cum suff. יְעַזְּקֵהוּ Jes. 5, 2.

עֲזֵקָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 10. Jer. 34, 7 etc.

עָזַר; part. act. עוֹזֵר, pl. constr. עוֹזְרֵי; pass. עָזוּר; infin. constr. עֲזֹר, cum præf. לַעֲזֹר et לְעָזְרוֹ, suff. עָזְרוֹ imp. cum suff. עָזְרֵנִי, sed pl. עִזְרֻנִי; fut. יַעֲזֹר et יַעְזֹר; pl. יַעְזְרוּ, in pausâ יַעְזֹרוּ; pr. forsan ut vicin. עָצַר, עָטַר *circumcinxit, circumclusit, circumtexit*, adeòque *tuitus est;* præterea עֲזָרָה et חָצֵר *septum, locus septo circumdatus* ambo valent; hinc *juvit, adjuvit.* Constr. absol. vel seq. acc. לְ et עִם pers. 2 Sam. 8, 5. Jes. 30, 7. Ps. 37, 40: 1 Par. 12, 21; *Adjuvit post* (אַחֲרֵי) *aliquem,* prægn. pro: *adjuvit aliquem partes ejus sequendo* 1 Reg. 1, 7. — Part. עֹזֵר *adjutor* Job 9, 13, *socius* in bello 1 Reg. 20, 16.

Niph. נֶעְזַר; infin. הֵעָזֵר; futur. יֵעָזֵר; *adjutus est* maximè à Deo Dan. 11, 34. Ps. 28, 7 etc. — Hiph. ut Kal; part. מַעְזֵר (forma chald. pro מַעְזִיר), undè pl. מַעְזְרִים 2 Par. 28, 23; infin. cum præf. לַעְזִיר 2 Sam. 18, 3 in Chethib, ubi Keri habet לְעָזוֹר. — Deriv. seq.

עֵזֶר m. suff. עֶזְרוֹ et pro eo עֶזְרָה; 1) *auxilium* Ex. 18, 4 etc. et sæpè concr. *auxiliator, adjutor* Ps. 33, 20 etc., *adjutrix* Gen. 2, 18, 20. — 2) n. pr. viror. Neh. 3, 19 etc.

עֶזֶר n. pr. viror. Neh. 12, 42 etc.

עַזְרִי vid. עַזּוּר.

עֶזְרָא n. pr. viror. Esr. 7, 1 etc.

עֶזְרָאֵל n. pr. viror. Esr. 10, 41 etc.

עֶזְרָה constr. עֶזְרַת, cum ה parag. עֶזְרָתָה; suff. עֶזְרָתִי; 1) *auxilium* Jud. 5, 23. Jes. 10, 3 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

עֶזְרָה f. pr. *clausura, cinctura,* hinc spec. 1) *atrium* templi 2 Chron. 4, 9. 6, 13. — 2) *crepido* (*terrasse*) altaris Eze. 43, 14, 17, 20.

Digitized by Google

עֻזִּי n. pr. viri 1 Par. 27, 26.

עַזְרִיאֵל n. pr. viror. Jer. 36,26 etc.

עַזַּרְיָה et עַזַּרְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 14, 21. Jer. 43, 2 etc.

עַזְרִיקָם n. pr. viror. 1 Par. 3,23 etc.

עֶזְרָת f. *auxilium* Ps. 60. 13 etc.

עַזְתִּי vid. עַזָּה.

עֵט m. 1) *stylus* ferreus Jer, 17, 1. Job 19, 24. — 2) *calamus* scriptorius Jer. 8, 8. Ps. 45, 2. —Rad. עוט i. q. arab. *fodit, effodit*, ut volunt.

עָטָה; inf. absol. עָטֹה; fut. יַעֲטֶה, conv. וַיַּעַט; 1) ut vicin. עָטַף *obvelavit, operuit, amicivit* Lev. 13, 45. Eze. 24, 17 etc. — 2) *amicivit, vestivit se* aliquâ re, *induit* aliquam rem, seq. acc. Part. act. עֹטֶה *indutus* 1 Sam. 28, 14; f. עֹטִיָּה *obvelata* i. e. meretrix (Conf. Gen. 38, 14, 15) Cant. 1, 7. Interpretatio Schultensii (Oper. minora. pag. 241, 242) *deficiens, deliquium animi patiens*, quam suam fecit Gesenius, nimis quæsita et levioribus argumentis innixa videtur, ut eam admittamus. Metaph. Ps. 71, 13. 104, 2 etc. it. *convolvit, involvit se* Jes. 22, 17. Jer. 43, 12. — מְעָטָה quod quibusdam est part. Puh. vid. in מָעַט. — Vocabula וַיַּעַט 1 Sam. 14, 33 et וַתַּעַט 15, 19, vid. in rad. עִיט.

Hiph. הֶעֱטָה *texit* seq. dupl. acc. Ps. 84, 7, vel. עַל rei tegendæ Ps. 89, 46. — Deriv. מַעֲטֶה.

עֵטִין m. undè pl. cum suff. עֲטִינָיו Job 21, 24 forsan *latera ejus*, collat. chald. et syr עטמא *latus* LXX ἔγκατα, Vulgat. *viscera*, Syr. *latera*. Sed Schultens post R. Jonam et Aben Esra ex usu arab. *locus ad aquam ubi pecus procumbit*; sed prius præstat. — Rad. עטן in arab. *circa aquam procubuit pecus*.

עֲטִישָׁה f. *sternutatio*; pl. cum suff. עֲטִישׁוֹתָיו Job 41, 10.— Rad. עטש ut arab. עטש *sternutavit*.

עֲטַלֵּף m. pl. עֲטַלֵּפִים; *vespertilio* Lev. 11, 19. Jes. 2, 20. — Comp. ex עטל ut in arab. (*ghatal*) *caliginosus fuit* et עף *volans*, eliso altero ע.

עָטַף undè part. pass. pl. עֲטוּפִים et עֲטֻפִים; infin. constr. עָטֹף, fut. יַעְטֹף 1) ut vicin. עָטָה *texit, vestivit* seq. לְ Ps. 73, 6. — 2) *tectus, vestitus est, induit* seq. acc. Ps. 65, 14, *involvit se*, cum acc. in aliquâ re, tanquàm in vestimento Job 23, 9. — 3) caligine *obtectus, obvolutus est*, metaph. de animo *elanguit, viribus defecit* Jes. 57, 16. Ps. 61, 3. Part. pass. *languidus* Thren. 2, 19, *debilis, macer* Gen. 30, 42.

Niph. infin. הֵעָטֵף undè cum præf. בְּעָטְפָ pro בְּהֵעָטֵף *in elanguendo, cum elangueret* Thren 2, 11. — Hiph. infin. הַעֲטִיף *languere* vel potius forsan *debilem facere* coïtum Gen. 30, 42.—Hithp. inf. הִתְעַטֵּף; fut. יִתְעַטָּף et יִתְעַטֵּף; *elanguit* animus Jon. 2, 8. Ps. 77, 4 etc — Deriv. מַעֲטָפָה.

עָטַר undè part. act. pl. עֹטְרִים; fut. cum suff. et נ epenthet. תַּעְטָרֵנוּ; ut vicin. כָּתַר *circumdedit* tùm hostili animo 1 Sam. 23, 6, tùm defendendi causâ, seq. dupl. accus. Ps. 5, 13.

Pih. עִטֵּר; part. cum suff. Chald. מְעַטְּרֵכִי; fut. יְעַטַּר; *cinxit coronâ*

Digitized by Google

sequent. dupl. accus. Ps. 8, 6 etc., seq. לְ person. Cant. 3, 11. — Hiph. part. fem. מַעֲטִירָה *coronans* Tyrus i. e. diademata distribuens, de Cyro intellige Jes. 23, 8. — Indè.

עֲטָרָה f. constr. עֲטֶרֶת; pl. עֲטָרוֹת; 1) *corona* regia 2 Sam. 12, 30 etc., convivalis Jes. 28, 1. sæpius trop. pro dignitate, potentiâ, ornamento usurpatur Job 19, 9. Prov. 12, 4 etc.—2) n. pr. mul. 1 Chon. 2, 26.

עֲטָרוֹת n. pr. 1) oppidi in tribu Gad Num. 32, 3. — 2) alius in tribu Ephraïm Jos. 16, 7, quod et אַטְרוֹת־אַדָּר 16, 5. 18, 13. — 2) עֲטָרוֹת בֵּית יוֹאָב opp. in tribu Judâ 1 Par. 2, 54. — 4) עֲטָרוֹת שׁוֹפָן opp. in tribu Gad Num. 32, 35.

עַי et cum art. הָעַי it. עַיָּא, עַיָּה, עַיִת, עַיָּת n. pr. urbis in tribu Ephraïm Gen. 12, 8. Jes. 10, 28 etc.

עִי (pro עִיִּי) m. pl. עִיִּים et עִיִּין; constr. עִיֵּי; 1) *rudera, ruinæ* Jer. 26, 18. Ps. 79, 1 etc.—2) עִיִּים Num. 33, 45 et pleniùs עִיֵּי הָעֲבָרִים pars montis *Abarim* Num. 21, 11. 33, 44. —3) עִיִּים oppid. tribûs Judæ Jos. 15, 29. — Rad. עָוָה.

עַיָּא vid. עַי.

עִיב vid. עוּב.

עֵיבָל n. pr. 1) viror. Gen. 36, 23 etc. — 2) montis in tribu Ephraïm Deut. 11, 29 etc.

עַיָּה vid. עַי.

עִיּוֹן n. pr. urbis munitæ in tribu Nephtali 1 Reg. 15, 20 etc.

עִיּוֹת f. 1 Par. 1, 46 in Chethib pro עֲוִית q. v.

עִיט fut conv. וַיָּעַט et pro eo וַיַּעַט (ut. וַהֲחַשׁ pro וַהֲחַשׁ et יַחַד pro יָחַד, יָחַד); *invehere, vehementiùs irruere* (conf. vicin. עוּשׁ, עוּת), et ut in syr. et arab. *indignare* in aliq. seq. אֶל 1 Sam. 14, 32 in Keri. 15, 19, seq. בְּ 25, 14. — Indè

עַיִט m. constr. עֵיט; 1) *fera rapax* Jer. 12, 9, imprimis — 2) *avis rapax* Jes. 46, 11. Job 28, 7; collect. *aves rapaces* Gen. 15, 11. Jes. 18, 6. Eze. 39, 4.

עֵיטָם n. pr. oppidi in tribu Judâ 1 Par. 4, 3 etc., it. rupis vicinæ Jud. 15, 8, 11.

עִיִּים, עִיֵּי הָעֲבָרִים vid. עִי.

עֵילוֹם m. ut עוֹלָם, 2 Par. 33, 7.

עִילַי n. pr. viri 1 Par. 11, 29.

עֵילָם n. pr. *Elymaïs* regio ad sinum maris persici Gen. 10, 22. Jes. 11, 11 etc.

עֵיָם m. *vehementia;* præf. בְּעִיָּם Jes. 11, 15. — Rad. עוּם.

עַיִן f. semel m. Cant. 4, 9 in Chethib; constr. עֵין, cum ה parag. עַיְנָה; suff. עֵינוֹ; dual. עֵינַיִם; constr. עֵינֵי sed עֲנֵי Jes. 3, 8; suff. עֵינֵיכֶם, עֵינָיו et עֵינֵיהוּ; pl. עֲנָנוֹת; constr. עִינוֹת; suff. עֵינָהֶם; 1) *oculus* Gen. 23, 11. Ex. 21, 24 etc.; poët. de *bullâ* vini ferventis Prov. 23, 31. et meton. de oculorum *obtutu* Cant. 4, 9 in Chethib. etc. Zach. 9, 1: לַיהוָה עַיִן אָדָם *Jehovæ est oculus hominis* i.e. in hominem defixus (conf. ad sententiam 4, 10. Jer. 32, 19) al. *oculus hominis ad Jehovam* conversus erit, sed invito contextu. Cæteræ loquendi formulæ intellectu sunt per-

Digitized by Google

faciles, idcircò eas prætermittimus. — 2) *facies, vultus* (*visage*); sed vel unum certum hujus significatûs exemplum desideratur, quamquàm significationes tropicas ab eo dimanantes habemus in: a) *superficies* Ex. 10, 5, 15 etc. — b) *species*, *forma* Lev. 13, 5. Eze. 1, 4 etc. — Verba בְּאַסְרָם לִשְׁתֵּי עֵינוֹתָם Hos. 10, 10 lubenter cum Maurero interpretor: *alligantes eos duobus lapidibus suis molaribus*; collat. Talmud. בַּת עֵינָא *foramen lapidis molaris per quod transit frumentum*; pr. tamen *filia oculi*. Al. aliter, sed sensus ille solus est facilis et aptus. — 3) *fons* Gen. 16, 7. Ex. 15, 27 etc. Hinc — 4) n. pr. forsan oppidi in Palæstinâ boreali Num. 34. 11 et alterius in tribu Judâ, Simeonitis dati Jos. 15, 32 etc. Plura alia sunt oppidorum, fontium, vicorumque nomina pr., ut עֵין גֶּדִי, n. pr. vicus in tribu Judâ, Jos. 15, 62 etc. עֵין גַּנִּים oppid. Jos. 15, 34. 19, 21. דּוֹר־ oppid. Massanitar. Jos. 17, 11. חֲדָה־ oppid. in tribu Issachar, Jos. 19, 21. חָצוֹר־ in Nephtali, Jos. 19, 37. הֲרוֹד־ fons, Jud. 7, 1. מִשְׁפָּט־ alio nomine קָדֵשׁ, fons, Gen. 14, 7. עֶגְלַיִם־ oppid. Moabit. Eze. 47, 10. רֹגֵל־ fons, Jos. 18, 16. 2 Sam. 17, 17. רִמּוֹן־ oppid. in tribu Judâ, Num. 34, 11. שֶׁמֶשׁ־ oppid. in finibus Judæ, Jos. 15, 7. תַּנִּין־ fons, Neh. 2, 13. תַּפּוּחַ־ oppid. in tribu Manasse, Jos. 17, 7. — Indè.

עֵין vel עוֹן *oculans*, *oculis observans*, nocendi causâ 1 Sam. 18, 9, in Keri, ubi Chethib habet עוֹן.

עֵינַיִם et עֵינָם n. pr. oppidi in tribu Judâ Gen. 38, 21. Jos. 14, 34.

עֵינָן n. pr. viri Num. 1, 15.

יָעֵף *languit*, *viribus defecit* Jer. 4, 31 (conf. vicin. עוּף, יָעַף et עָטַף, עָלַף). Sed. וַיַּעַף vid. in עוּף. — Indè

עָיֵף m. pl. עֲיֵפִים; f. עֲיֵפָה; *fessus*, *lassus* Gen. 25, 29 etc.; metaph de terrâ *sitiente*, *aridâ* Jes. 32, 2. Ps. 143, 6.

עֵיפָה f. cum ה parag. עֵיפָתָה; 1) *obscuritas*, *caligo* Amos 4, 13. Job 10, 22. — 2) n. pr. viror. mul. et gentis Gen. 25, 4. Jes. 60, 6: 1 Par. 1. 33 etc. — Rad. עוּף.

עֵיפִי n. pr. viri Jer. 40, 8 in Keri, ubi Chethib habet עוֹפַי.

עַיִר m. suff. עִירָהּ; pl. עֲיָרִים; pr. *pullus asini*, *asellus*, sed passim intelligitur adultus Gen. 49, 11. Zach. 9, 9 etc. — Rad. עִיר.

עִיר *fervere*, *æstuare* (conf. vicin. עוּר). Hos. 7, 4: מְעִיר al. *excitans*; al. *vigilans* scil. pistor. part. Hiph. à עוּר; al. *à calefaciendo*, infin. pro Hiph. הַעִיר cum præf. מִ pro מִן; al. *fervere*, *æstuare* scil. furnus; undè totius versiculi sensus est: *Omnes illi sunt mæchi ut furnus ardens* i. e. incensus *à pistore*; *desinit* furnus *fervere indè à depsendo massam usquè ad fermentationem ejus* i. e. continuò fervet nec desinit fervere nisi per exiguum tempus quod interest inter depsendum et fermentationem; nam furnus pistoris quovis mane incenditur, et qui mane (vers. 6) accenditur furnus per totum diem calidus manet, ità ut defrigescat sub illud demùm tempus, quo novam massam parat

Digitized by Google

pistor, maneatque refrigeratus ab illo ferè tempore usquè ad fermentationem, ubi ligna denuò solent incendi. Sic igitur isti homines perpetuò deorum commenticiorum studio flagrare, nec nisi per breve tempus, aliis distenti occupationibus illo desistere hîc dicuntur, ut, quemadmodùm prius hemistichium vehementissimum idolorum studium pingit, posterius ejusdem studii pingat perpetuitatem. Hæc Maurer, quæ mihi satis placent. — Deriv. עִיר, עָר et

עִיר f. cum ה locali עִירָה; suff. עִירוֹ; pl. Jud. 10, 4 עֲיָרִים, alibi עָרִים à sing. עָר; 1) *urbs*, *civitas* Gen. 4, 14 etc. *Urbs alicujus* i. e. *patria ejus* Jud. 8, 27, vel *urbs in quâ quis habitat* Deut. 19, 12. Jos. 20. 6. *Urbs regis* i. e. *regia* (*résidence royale*) Gen. 36, 35, 39. *Urbs Dei*, *sanctitatis*, *Judææ* i, e. *Jerusalem* Jes. 52, 1 etc. Eccl. 10, 15: *Labor stulti defatigat eum, quia nescit ire ad urbem* i. e. qui rectam rei agendæ rationem ignorat, inani se labore fatigat, veluti qui urbem aliquam aditurus, si viam rectam ignoret, per dispendia viarum iter faciens, incassùm sese fatigat; quippè qui rectam viam si tenuisset exiguo labore et tempore in urbem pervenire potuisset. Neque audiendi sunt qui ex usu arab. nomen עִיר *turbam hominum* explicant. — 2) *fervor iræ*, *ira*, ut flagitat contextus Hos. 11, 9 et forsan Ps. 93, 20. — 3) *pavor*, LXX τρόμος Jer. 15, 18. — 4) n. pr. a) viri 1 Par. 7, 12, pro quo עִירִי vers. 7. — b) urbium ut עִיר הַמֶּלַח in deserto Judâ propè mare salsum Jes. 16, 62. בָּחָשׁ- in tribu Judâ 1 Par. 4, 12. שֶׁמֶשׁ- in tribu Dan Jos. 19, 41. הַתְּמָרִים- *Jericho* Deut. 34, 3 etc. הַהֶרֶס- vid. הֶרֶס.

עִירָא nom. pr. viror. 2 Sam. 20, 26 etc.

עִירָד n. pr. viri Gen. 4, 18.

עִירוּ n. pr. viri 1 Chron. 4, 15.

עִירִי vid. עִיר n. 4.

עִירָם n. pr. viri Gen. 36, 43.

עֵירֹם et עֵרֹם m. pl. עֵירֻמִּים; 1) *nudus* Gen 3, 7. — 2) *nuditas* Deut. 28, 45 etc.

עַיִשׁ Job 38, 32, vid. עָשׁ.

עַיִת n. pr. ut עַי.

עַכְבּוֹר nom. pr. viror. Gen. 36, 38 etc.

עַכָּבִישׁ m. *aranea* Jes. 59, 5. Job 8, 14. — Conf. arab. عَكَبَ *texuit* aranea, et عَكِبَ *agilis*, *celer*.

עַכְבָּר m. pl. constr. עַכְבְּרֵי; *mus* maximè agrestis animalibus immundis adnumeratus Lev. 11, 29: 1 Sam. 6, 4 etc. Sed Jes. 66, 17, animal esculentum cuniculo simile esse videtur. Conf. quæ dixi in *Introd. hist. et crit etc. tom.* II, ARCHEOL. BIBL. *pag.* 186. — Compos. juxtà Bochartum ex chald. עכל *consumpsit* et בַּר *ager*, vel, ut mavult Gesenius, בַּר *frumentum*.

עַכּוֹ n. pr. urbis et portûs in tribu Aser Jud. 1, 31.

עֵכוֹר n. pr. vallis haud procul à Jericho Jos. 15, 7 etc.

עָכָן n. pr. viri Jos. 7, 1. 22, 20, qui et עָכָר 1 Par. 2, 7.

עֶכֶס m. *compes* Prov. 7, 22; pl. עֲכָסִים *periscelides* feminarum Jes. 3, 18; ornamentum forsan tinniens,

Digitized by Google

quo mulieres in Oriente pedum talos ornant, ad aspectum virorum in se convertendum. — Indè denom.

Pih. עִכֵּס *periscelidibus istius modi ornavit se* mulier; fut. pl. f. תְּעַכַּסְנָה Jes. 3, 16.

עַכְסָה n. pr. mul. Jos. 13, 16 etc.

עָכַר; part act. עֹכֵר; pl. עֹכְרִים undè cum suff. עֹכְרַי; fut. יַעְכֹּר undè cum suff. יַעְכְּרֶךָ; *turbavit, perturbavit, afflixit* aliquem Gen. 34, 11. Jud. 11. 35 etc.

Niph. part. נֶעְכָּר *commotus, excitatus* dolor Ps. 39, 3; f. נֶעְכֶּרֶת pr. *conturbatum*, hinc *conturbatio, perturbatio* Prov. 15, 6.

עָכָר n. pr. vid. עָכָן.

עָכְרָן n. pr. viri Num. 1, 13.

עַכְשׁוּב m. *aspis* Ps. 140, 4. — Rad. quadr. עכשב; conf. arab. عَكَشَ *retrorsùm flexit per circulos et gyros*, veluti serpens, cùm, capite ad caudam obverso, in spiram se colligit.

עָל et עַל; constr. עַל q. v. mox infrà; 1) pr. *summitas, pars supera* rei, hinc concr. *summus, supremus, altissimus* Hos. 11, 7; præmisso לֹא *non-summus*, collect. de idolis Hos. 7, 16; conf. לֹא אֱלֹהִים Jer. 5, 7. — 2) adv. *in altum, sursùm* 2 Sam. 23, 1. מֵעָל *desuper* Gen. 27, 39. 49, 25, it. *suprà* Ps. 50, 4. — Rad. עָלָה.

עַל constr. vocis עָל præcedentis; pl. constr. עֲלֵי; suff. עָלַי, עָלֶיךָ, עָלָיו, עָלֶיהָ, עָלֵינוּ, עֲלֵיכֶם, עֲלֵיהֶם, עֲלֵיהֶן, poët. עָלֵימוֹ; præpos. quæ pr. significat 1) *super* (*sur, au-dessus de*) Gen. 1, 20. Job 18, 6. Ex hâc autem primariâ signif. aliæ infinito ferè numero dimanant, quæ facillimè unoquoque loco dijudicantur. Has tantùm exponere sufficit. — 2) *in* sive cum ablat. Gen. 24, 30. Jes. 32, 13. Job 20, 11, sive cum accus. Jud. 7, 6. Jer. 5, 12. Hùc generatim pertinent exempla ubi עַל pro אֶל ponitur. — 3) *juxta, prope* Gen. 24, 13. Ex. 18, 13. — 4. *circum, circa* Jud. 9, 49, it. *versus* Ex. 9, 22. Jes. 17, 7. — 5) plures habet translatas signif.; notat enim a) officium: עָלַי *super me est, mihi incumbuit* 2 Sam. 18, 11. Prov. 7, 14. — b) potestatem, imperium *in* aliq. 1 Sam. 15, 17. Ps. 47, 9. — c) causam et rationem *propter* quam aliquid fit; 1 Sam. 4, 13. Ruth 4, 19; hinc post verba gaudendi, lugendi, audiendi, dicendi, verti potest *de* Gen. 42, 15. Amos 6, 6. Job 27, 10 etc.; *pro* Deut. 24, 16. Esth. 7, 7. — d) animi conversionem *in, erga, contra* aliq. Gen. 19, 16. Jer. 11, 19. Prov. 17, 4. — e) normam *ad, secundùm* quam aliquid exigitur Ex. 17, 1. Ps. 110, 4. — f) accessionem, societatem, communionem, *una, cum* (*avec*) Gen. 32, 12. Jer. 4, 20. — g) excessum, *supra, magis quàm* Gen. 48, 22. Job 23, 2, *ultrà* de tempore Lev. 15, 25, *præter* Gen. 28, 9. 31, 50. — Seq. infin. *quamvis, etsi* Job 10, 7, *propterea quòd, quia* Ex. 17, 7. Amos 1, 3. — 6) ut עַל כִּי, עַל אֲשֶׁר *quamquàm* Job 16, 17. 34, 6, *propterea quòd, quia* Gen. 31, 20. Ps. 119, 36. Esr. 3, 11. — Componitur cum aliis particulis כְּעַל pr. *sicut secundùm* Jes. 59, 18. 63, 7; מֵעַל *desuper* Gen. 24, 46. Jer. 36, 11, *ab, ex, à latere, ex viciniâ* alicujus, pr. *de*

Digitized by Google

juxta, de propè (*d'auprès de*) Gen. 17, 22 : 2 Sam. 19, 10. Jes. 7, 17, et simpl. *juxta, propè* Jer. 36, 21. Esth. 3, 1, it. *supra, super* Eccl. 5, 7. Neh. 3, 28; מֵעַל לְ *supra, super* Gen. 1, 7. Neh. 12, 37, *juxta, propè* 2 Par. 26, 19.

עֹל et עוֹל (Jer. 5, 5) m. suff. עֻלּוֹ; *jugum* quod jumentis imponitur Num. 19, 2. Deut. 21, 3, sæpiùs trop. 1 Sam. 6, 7. Jes. 9, 3 etc. — Rad. עָלַל.

עֻלָּא n. pr. viri 1 Chron. 7, 39.

עֹלֵב m. *balbus, balbutiens*, pl. עֹלְבִים Jes. 32, 4.

עָלָה; part. act. עֹלֶה, pl. עֹלִים, f. עֹלָה, pl. עֹלוֹת; inf. absol. עָלֹה, constr. עֲלוֹת; imp. עֲלֵה, f. עֲלִי; fut. יַעֲלֶה, apoc. יַעַל, pl. f. תַּעֲלֶינָה et תַּעֲלֶנָה; 1) *scandit, ascendit*, seq. עַל, אֶל, לְ, בְּ, et acc. loci quorsùm ascenditur Gen. 49, 4 etc. Frequenter *ivit* ex depressiori regione in editiorem, special. Judæam ex Ægypto, ex Assyriâ, ex Babyloniâ etc. Gen. 13, 1. Jes. 36, 1 etc.; dicitur etiam de iis qui sacrarium, urbem, desertum petunt, et qui principem judicesve adeunt Ex. 34, 24. Jud. 8, 8 etc.; nec non de rebus inanimat. ut de fumo, vapore, aurorâ, irâ, plantis progerminantibus et crescentibus, viâ sursùm tendenti etc. Gen. 2, 6. Ps 18, 9 etc. It. de veste quæ induitur Lev. 19, 19, de novaculâ quæ capiti admovetur Jud. 16, 17, de fasciâ quæ vulneri applicatur.—Per hypallagen, ut verba eundi, descendendi, fluendi ad ea transfertur in quibus aliquid ascendit. Prov. 24, 31 : *En! ascendit totus ille* (*ager*) *spinas* i. e. in spinas abit. Jes. 5, 6. 34, 13. Amos 8, 8. 9, 5. — 2) trop. a) *invaluit, incrementum cœpit* 1 Reg. 28, 42. Ps. 74, 23, seq. עַל *superavit* Deut. 28, 43. Prov. 31, 29. — b) *ablatus est, evanuit* Job 5, 26 etc. — c) *non relatus est* in tabulas 1 Par. 27, 24. —d) adjecto עַל לֵב *in mentem venit* Jes. 65, 17 etc.

Niph. נַעֲלָה; infin. הֵעָלוֹת; fut. יֵעָלֶה, pl. conv. וְתֵעָלוּ Eze. 36, 3 alii ad יָעַל, alii ad עָלַל (ad formam יִסַּב) referunt; 1) *elevatus, exaltatus est* de Deo Ps. 47, 10 etc.—2) *ascendere factus est* è Babyloniâ in Judæam Esr. 1, 11. — 3) *sublatus discessit* Eze. 9, 3, et generatim *discessit, abiit* 2 Sam. 2, 27. — 4) *abire coactus est* Num. 16, 24 etc.

Hiph. הֶעֱלָה, sed Hab. 1, 15 הֶעֱלָה, f. הַעֲלִתָה; 2 pers. הֶעֱלִיתָ et הֶעֱלִיתָ, cum præf. וְהֶעֱלִיתָ et וְהַעֲלִיתָ; part. מַעֲלֶה, constr. מַעֲלֵה, plur. מַעֲלִים, constr. מַעֲלֵי, fem. מַעֲלָה, constr. מַעֲלַת; inf. הַעֲלוֹת et termin. chald. הַעֲלֵת; imp. הַעֲלֵה, apoc. הַעַל; fut. יַעֲלֶה, conv. וַיַּעַל; 1) *ascendere fecit* Gen. 37, 28, *sursùm tulit* 1 Sam. 2, 19, *imposuit* Ex. 25, 37, spec. altari sacrificium, *obtulit* Lev. 14, 20. — 2) *sustulit* Ps. 102, 25. — 3) *retulit* in tabulas 1 Reg. 9, 21. — 4) *obduxit, induxit* 1 Reg. 10, 17.

Hoph. הֹעֲלָה pro הָעֲלָה; *abductus est* Nah. 2, 8; *oblatum est* sacrificium Jud. 6, 28; *relatus est* in tabulas 2 Par. 20, 34.

Digitized by Google

Hithp. fut. apoc. יִתְעַל pro יִתְעַלֶּה *extollat se* Jer. 51, 3. — Deriv. עָל, עַל, עֹלָה, עֲלִי, עֵלִי, עֵלְיוֹן, מַעַל, תְּעָלָה, מַעֲלָה, מַעֲלֶה, מַעַל et

עָלֶה m. constr. עֲלֵה; suff. עָלֵהוּ; pl. constr. עֲלֵי; suff. f. עָלֶיהָ et עָלֶהָ; *folium* Gen. 3, 7 etc., collect. *folia* Jes. 2, 30. Ps. 1, 3.

עֲלָה f. *ascensus, gradus;* pl. cum suff. עֲלוֹתָו Eze. 40, 26.—Rad. עָלָה.

עֹלָה et עוֹלָה f. (contract. pro עֲוֹלָה); constr. עוֹלַת; cum ה parag. עֹלָתָה; suff. עוֹלָתְךָ, in pausâ עֹלָתֶךָ; plur. עֹלוֹת; * pr. 1) *injuria, damnum injustum* quod alicui infertur (à rad. עָוַל) Job 5, 16. Ps. 58, 3. 64, 7, indè — 2) *sacrificium pro injuriâ expiandâ* oblatum (conf. אָשָׁם et חַטָּאת) Ex. 29, 18. Lev. 1, 3 etc.; hinc passim intelligi potest de *sacrificio piaculari* in genere et special. de *holocausto*, cùm in עֹלָה tota victima igne consumenda esset; hoc tantùm ultimo vel penultimo sensu adhibetur Gen. 8, 20. 22, 3, 6. — Vulgò עֹלָה deducunt à rad. עָלָה et primariam vim ipsi tribuunt *quod ascendit in altare;* sed vide quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç.*, etc. Exode, p. 201.*

עַלְוָה f. 1) per metathes. pro עַוְלָה *injuria, injustitia* Hos. 10, 9. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 40 et 1 Par. 1, 51 in Keri ubi Chethib habet עֲלִיָּה.

עֲלוּמִים pl. m. *juventus, ætas juvenilis* Ps. 89, 46. Job 33, 25, poët. *robur juvenile* Job 20, 11; sed Jes. 54, 4 de *juventute* populi Judæi; conf. Jer. 3, 24, 25. 31, 19. Eze. 16, 60; al. de *vire*[illegible] intelligunt; satis aptè ad[illegible] — Rad. עָלַם.

עַלְוָן et עַלְיָן n. pr. viri Gen. 36, 23: 1 Par. 1, 40.

עֲלוּקָה f. *hirudo* Prov. 30, 15. — Rad. עָלַק in arab. *adhæsit.*

עָלַז undè inf. constr. עַלֹּז; imp. f. עָלְזִי, pl. עִלְזוּ; fut. יַעֲלֹז; ut vicin. עָלַס, עָלַץ *exsultavit* præ gaudio 2 Sam. 1, 20 etc., seq. בְּ *de* aliquâ re Hab. 3, 18 etc. Passim *insolenter exsultavit, extulit se* Jes. 23, 12. Ps. 94, 3. Metaph. de agris Ps. 96, 12.— Deriv. עַלִּיז et

עָלִי m. *exsultns* Jes. 5, 14.

עֲלָטָה f. *caligo densa* Gen. 15, 17 etc. — Rad. עלט in arab. (ghalidh) *crassus, spissus fuit.*

עֵלִי n. pr. viri 1 Sam. 1, 3.

עֵלִי m. *pistillum mortarii* Prov. 27, 22. — Rad. עָלָה.

עֶלְיִי m. undè f. עֶלְיִת, pl. עֶלְיוֹת; *superior* Jos. 15, 19. Jud. 1, 15. Rad. עָלָה.

עַלְיָה vid. עַלְוָה.

עֲלִיָּה f. constr. עֲלִיַּת; suff. עֲלִיָּתוֹ; plur. עֲלִיּוֹת; 1) *cubiculum superius* ὑπερῷον Jud. 3, 23 etc. Metaph. de cœlo Ps. 104, 3, 13. — 2) *ascensus*, via strata quâ in templum ascendebant 2 Par. 9, 4. —Rad. עָלָה.

עֶלְיוֹן m. f. עֶלְיוֹנָה; pl. עֶלְיוֹנוֹת; 1) *superior* Gen. 40, 17: 2 Reg. 18, 17 etc., *in loco edito positus* 1 Reg. 9, 8. — 2) *supremus, summus, altissimus* de Deo Gen. 14, 18. Ps. 9, 3 etc. — Rad. עָלָה.

עַלִּיז m. undè plur. עַלִּיזִים; constr. עַלִּיזֵי; f. עַלִּיזָה; *exsultans, lætus* Jes. 24, 8, *insolenter exsultans* Jes. 13, 3. Soph. 2, 15 etc. — Rad. עָלַז.

עָלִיל m. vulgò *catinus*, sed forsan *officina* Ps. 12. 7. — Rad. עָלַל.

Digitized by Google

עֲלִילָה f. pl. עֲלִילוֹת et עֲלָלוֹת; *facinus* tàm in bonam quàm in malam partem Deut. 22, 14: 1 Sam. 2, 3. Ps. 9, 12 etc. — Rad. עָלַל.

עֲלִילִיָּה f. *facinus egregium, præclarè factum* Dei Jer. 32, 19.—Rad. עָלַל.

עַלִּיזָן vid. עַלְזָן.

עֲלִיצוּת f. *exsultatio;* suff. עֲלִיצָתָם Hab. 3, 14. — Rad. עָלַץ.

עָלַל 1) ut in chald. et syriac. *ingressus est, intravit.*— 2) forsan *religavit, revinxit.* — 3) *fecit, patravit facinus*, spec. *malè egit.* — 4) *racematus est*, collat. arab. in 2ª conjug. *fructus iterùm iterùmque carpsit.* — 5) ut vicin. עוּל, *lactavit*, non autem, ut leviori fundamento vult Gesenius, *animum explevit vexando* aliquem, undè *petulans fuit.*

Pohel præt. et imp. עוֹלֵל, fut. יְעוֹלֵל; 1) *ingredi fecit*, seq. בְּ *immisit, indidit* Job 16, 15. — 2) *malè affecit*, seq. לְ pers. *aliquem* Thren. 1, 22. 2, 20. 3, 51. — 3) *racematus est* Lev. 19, 10. Deut. 24, 21, metaph. Jer. 6, 9. — 4) part. מְעוֹלֵל pr. *lactens*, hinc, *parvulus, puer*, ut עוֹלָל et עוֹלֵל, Jes. 3, 12. — Pohal עוֹלַל *immissus, illatus est* Thren. 1, 12.

Hithpah. הִתְעַלֵּל; fut. יִתְעַלֵּל; 1) *egit, se gessit*, seq. בְּ pers. *erga, aliquem* Ex. 10, 2: 1 Sam. 6, 6, spec. *malè affecit, tractavit* Num. 22, 29 etc. et ità Jud. 19, 25, vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç.* Exode pag. 74, 75. — Hithpoh. inf. הִתְעוֹלֵל *patrare* Ps. 141, 4. — Deriv. עוֹלֵל, עוֹלָל, עָלִיל, מַעֲלָל, עֲלִילִיָּה, עֲלִילָה, תַּעֲלוּל et עֲלָלוֹת et עוֹלְלוֹת pl. fem. constr. עוֹלְלוֹת *racemationes* Jud. 8, 2. Jes. 17, 6 etc.

עָלַם *abscondit, occultavit;* part. pass. cum suff. עֲלֻמֵנוּ *occultum nostrum* scil. peccatum Ps. 90, 8.

Niph. נֶעֱלַם; part. נֶעְלָם, f. נֶעֱלָמָה; *absconditus fuit, latuit* Nah. 3, 11, seq. מִן vel מִפְּנֵי ejus quem res latet Lev. 5, 2. Num. 5, 13. Partic. plur. נֶעֱלָמִים *tecti* i. e. *astuti* homines Ps. 26. 4.

Hiph. הֶעְלִים, sed pl. הֶעֱלִימוּ; part. מַעְלִים; inf. absol. הַעְלֵם; fut. יַעְלִים, apocop. וַיַּעְלֵם; 1) *abscondit, abdidit*, seq. מִן alicui 2 Reg. 4, 27. *Oculos abdidit* i. e *avertit*, proindèque *neglexit* aliquem Jes. 1, 15. Prov. 28, 27, vel *connivit* in aliquâ re, seq. מִן Lev. 20, 4, seq. בְּ 1 Sam. 12, 3, item omissâ voce *oculos*, Ps. 10, 1. *Aurem abdidit* i. e. *audire noluit* Thren. 3, 56. — 2) trop. *obscuravit* aliquid verbis Job 42, 3.

Hithpah. הִתְעַלֵּם; inf. הִתְעַלֵּם; fut. יִתְעַלֵּם, apoc. יִתְעַלֵּם; *abscondit se* Job 6, 16, seq. מִן *avertit se, neglexit* Deut 22, 1 etc. — Deriv. עוּלָם, עֵלוּמִים, עֲלוּמִים, תַּעֲלֻמָה et seq.

עֶלֶם m. in pausâ עָלֵם; *adolescens virginitatem professus, illibatus*, pr. *absconditus* i. e. à mundo et conjugio alienus 1 Sam. 17, 56. 20, 22. Apud Hebræos haud secus atque alios antiquitatis populos, in festis instituebantur chori puellarum tantummodò et adolescentium, qui castita-

Digitized by Google

Hithp. fut. apoc. יִתְעַל pro יִתְעַלֶּה *extollat se* Jer. 51, 3. — Deriv. עָל, עַל, עֹלָה, עֲלִי, עֲלִי, עֲלִיוֹן, מַעַל, תְּעָלָה, מַעֲלָה, מַעֲלָה et

עֲלֵה m. constr. עֲלֵה; suff. עָלֵהוּ; pl. constr. עֲלֵי; suff. f. עָלֶיהָ et עָלֶהָ; *folium* Gen. 3, 7 etc., collect. *folia* Jes. 2, 30. Ps. 1, 3.

עֲלָה f. *ascensus, gradus;* pl. cum suff. עֲלוֹתָו Eze. 40, 26.—Rad. עָלָה.

עֹלָה et עוֹלָה f. (contract. pro עַוֹלָה); constr. עוֹלַת; cum ה parag. עֹלָתָה; suff. עוֹלָתֵךְ, in pausâ עֹלָתֵךְ; plur. עוֹלוֹת; * pr. 1) *injuria, damnum injustum* quod alicui infertur (à rad. עָוַל) Job 5, 16. Ps. 58, 3. 64, 7, indè — 2) *sacrificium pro injuriâ expiandâ* oblatum (conf. אָשָׁם et חַטָּאת) Ex. 29, 18. Lev. 1, 3 etc.; hinc passim intelligi potest de *sacrificio piaculari* in genere et special. de *holocausto*, cùm in עֹלָה tota victima igne consumenda esset; hoc tantùm ultimo vel penultimo sensu adhibetur Gen. 8, 20. 22, 3, 6. — Vulgò עֹלָה deducunt à rad. עָלָה et primariam vim ipsi tribuunt *quod ascendit in altare;* sed vide quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç.*, etc. Exode, p. 201.*

עַלְוָה f. 1) per metathes. pro עַוְלָה *injuria, injustitia* Hos. 10, 9. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 40 et 1 Par. 1, 51 in Keri ubi Chethib habet עֲלִיָּה.

עֲלוּמִים pl. m. *juventus, ætas juvenilis* Ps. 89, 46. Job 33, 25, poët. *robur juvenile* Job 20, 11; sed Jes. 54, 4 de *juventute* populi Judæi; conf. Jer. 3, 24, 25. 31, 19. Eze. 16, 60; al. de *virginitate* intelligunt; satis aptè ad contextum. — Rad. עָלַם.

עֵלִין et עֵלְיָן n. pr. viri Gen. 36, 23: 1 Par. 1, 40.

עָלוּקָה f. *hirudo* Prov. 30, 15. — Rad. עָלַק in arab. *adhæsit.*

עָלַז undè inf. constr. עָלֹז; imp. f. עָלְזִי, pl. עִלְזוּ; fut. יַעֲלֹז; ut vicin. עָלַס, עָלַץ *exsultavit* præ gaudio 2 Sam. 1, 20 etc., seq. בְּ *de* aliquâ re Hab. 3, 18 etc. Passim *insolenter exsultavit, extulit se* Jes. 23, 12. Ps. 94, 3. Metaph. de agris Ps. 96, 12.— Deriv. עָלִיז et

עֲלִי m. *exsultns* Jes. 5, 14.

עַלְטָה f. *caligo densa* Gen. 15, 17 etc. — Rad. עלט in arab. (ghalidh) *crassus, spissus fuit.*

עֵלִי n. pr. viri 1 Sam. 1, 3.

עֵלִי m. *pistillum mortarii* Prov. 27, 22. — Rad. עָלָה.

עֲלִי m. undè f. עֲלִיָּה, pl. עֲלִיּוֹת; *superior* Jos. 15, 19. Jud. 1, 15. Rad. עָלָה.

עַלִּיָּה vid. עַלְוָה.

עֲלִיָּה f. constr. עֲלִיַּת; suff. עֲלִיָּתוֹ; plur. עֲלִיּוֹת; 1) *cubiculum superius* ὑπερῷον Jud. 3, 23 etc. Metaph. de cœlo Ps. 104, 3, 13. — 2) *ascensus*, via strata quâ in templum ascendebant 2 Par. 9, 4. —Rad. עָלָה.

עֶלְיוֹן m. f. עֶלְיוֹנָה; pl. עֶלְיוֹנוֹת; 1) *superior* Gen. 40, 17: 2 Reg. 18, 17 etc., *in loco edito positus* 1 Reg. 9, 8. — 2) *supremus, summus, altissimus* de Deo Gen. 14, 18. Ps. 9, 3 etc. — Rad. עָלָה.

עַלִּיז m. undè plur. עַלִּיזִים; constr. עַלִּיזֵי; f. עַלִּיזָה; *exsultans, lætus* Jes. 24, 8, *insolenter exsultans* Jes. 13, 3. Soph. 2, 15 etc. — Rad. עָלַז.

עָלִיל m. vulgò *catinus*, sed forsan *officina* Ps. 12. 7. — Rad. עָלַל.

Digitized by Google

עֲלִילָה f. pl. עֲלִילוֹת et עֲלֻלוֹת; *facinus* tàm in bonam quàm in malam partem Deut. 22, 14: 1 Sam. 2, 3. Ps. 9, 12 etc. — Rad. עָלַל.

עֲלִילִיָּה f. *facinus egregium, præclarè factum* Dei Jer. 32, 19.—Rad. עָלַל.

עַלִּיזוּת vid. עַלִּיז.

עֲלִיצוּת f. *exsultatio;* suff. עֲלִיצָתָם Hab. 3, 14. — Rad. עָלַץ.

עָלַל 1) ut in chald. et syriac. *ingressus est, intravit.*— 2) forsan *religavit, revinxit.* — 3) *fecit, patravit facinus*, spec. *malè egit.* — 4) *racematus est*, collat. arab. in 2ª conjug. *fructus iterùm iterùmque carpsit.* — 5) ut vicin. עוּל, *lactavit*, non autem, ut leviori fundamento vult Gesenius, *animum explevit vexando* aliquem, undè *petulans fuit.*

Pohel præt. et imp. עוֹלֵל, fut. יְעוֹלֵל; 1) *ingredi fecit*, seq. בְּ *immisit, indidit* Job 16, 15. — 2) *malè affecit*, seq. לְ pers. *aliquem* Thren. 1, 22. 2, 20. 3, 51. — 3) *racematus est* Lev. 19, 10. Deut. 24, 21, metaph. Jer. 6, 9. — 4) part. מְעוֹלֵל pr. *lactens*, hinc, *parvulus, puer*, ut עוֹלֵל et עוֹלָל, Jes. 3, 12. — Pohal עוֹלַל *immissus, illatus est* Thren. 1, 12.

Hithpah. הִתְעַלֵּל; fut. יִתְעַלֵּל; 1) *egit, se gessit*, seq. בְּ pers. *erga, aliquem* Ex. 10, 2: 1 Sam. 6, 6, spec. *malè affecit, tractavit* Num. 22, 29 etc. et ità Jud. 19, 25, vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç.* Exode pag. 74, 75. — Hithpoh. inf. הִתְעוֹלֵל *patrare* Ps. 141, 4. — Deriv. עוֹלֵל, עוֹלָל, עָלִיל, עֲלִילָה, עֲלִילִיָּה, מַעֲלָל, תַּעֲלוּל et עֲלֻלוֹת et עוֹלְלוֹת pl. fem. constr. עוֹלְלוֹת *racemationes* Jud. 8, 2. Jes. 17, 6 etc.

עָלַם *abscondit, occultavit;* part. pass. cum suff. עֶלְמֵנוּ *occultum nostrum* scil. peccatum Ps. 90, 8.

Niph. נֶעֱלַם; part. נֶעְלָם, f. נַעֲלָמָה; *absconditus fuit, latuit* Nah. 3, 11, seq. מִן vel מִפְּנֵי ejus quem res latet Lev. 5, 2. Num. 5, 13. Partic. plur. נֶעֱלָמִים *tecti* i. e. *astuti* homines Ps. 26. 4.

Hiph. הֶעְלִים, sed pl. הֶעֱלִימוּ; part. מַעְלִים; inf. absol. הַעְלֵם; fut. יַעְלִים, apocop. יַעְלֵם; 1) *abscondit, abdidit*, seq. מִן alicui 2 Reg. 4, 27. *Oculos abdidit* i. e *avertit*, proindèque *neglexit* aliquem Jes. 1, 15. Prov. 28, 27, vel *connivit* in aliquâ re, seq. מִן Lev. 20, 4, seq. בְּ 1 Sam. 12, 3, item omissâ voce *oculos*, Ps. 10, 1. *Aurem abdidit* i. e. *audire noluit* Thren. 3, 56. — 2) trop. *obscuravit* aliquid verbis Job 42, 3.

Hithpah. הִתְעַלֵּם; inf. הִתְעַלֵּם; fut. יִתְעַלֵּם, apoc. יִתְעַלַּם; *abscondit se* Job 6, 16, seq. מִן *avertit se, neglexit* Deut 22, 1 etc. — Deriv. עוֹלָם, עִלּוּם, עֲלוּמִים, תַּעֲלֻמָה et seq.

עֶלֶם m. in pausâ עֵלֶם; *adolescens virginitatem professus, illibatus*, pr. *absconditus* i. e. à mundo et conjugio alienus 1 Sam. 17, 56. 20, 22. Apud Hebræos haud secus atque alios antiquitatis populos, in festis instituebantur chori puellarum tantummodò et adolescentium, qui castita-

Digitized by Google

tem voverant; sed vid. vocabulum sequent.

עַלְמָה f. pl. עֲלָמוֹת; *virgo juvenis et intacta quæ castitatis virtutem*, ut dicimus, *non violavit*, pr. adhuc domi *latitans* (sic apud Arab. בַּתַל *separavit, segregavit* et בַּתוּל *virgo pura, à mundo et conjugio aliena*) Gen. 24, 43. Ex. 2, 8. Jes. 7, 14. Ps. 68, 26. Prov. 30, 19. Cant. 1, 3. 6, 8. Differt à בְּתוּלָה *virgo* sive *juvenis*, sive *ætate provecta; femina quæ virginitatem physicam* seu *virginitatis signa* (*l'hymen*) *servavit integra*. Digna sunt ut legantur quæ de his fusè et eruditè disputavit D. Drach in *Troisième lettre d'un rabbin converti, etc. Rome* 1833. Neque audiendi sunt, qui, invitis omninò tàm critices quàm philologiæ legibus, Hebr. עָלַם, עֶלֶם, עַלְמָה conferunt cum arab. עَلَم (ghalim) *pubes fuit et coeundi cupidus*, עלאם (gholam) *juvenis pubes* et עלאמה (gholamaht) *puella nubilis et viro matura*.—עַל עֲלָמוֹת Ps. 46, 1 : 1 Chron. 15, 20 al. est *more virginum* i. e. voce virgineâ acutâ (*soprano*), al. genus instrumenti musici, al. initium carminis.

עַלְמוֹן n. pr. oppid. in tribu Benjamin Jos. 21, 18, quod et עַלְמֶת 1 Par. 6, 45; sed עַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה statio Israëlitar. in deserto Num. 33, 46.

עַלְמוּת f. 1) forsan ut עַל עֲלָמוֹת (q. v. in עַלְמָה) Ps. 9, 1.—2) *æternitas, in perpetuum*, flagitante contextu Ps. 48, 15. LXX et Vulgat. *in sæcula*, quasi legissent עָלְמוֹת. Multi cod. et editi libri habent עַל מוּת *usque ad mortem* i. e. *perpetuò*; quod satis placet.

עֶלְמָה nom. pr. viror. 1 Par. 7, 8 etc.

עַלְמֶת vid. עַלְמוֹן.

עָלַס ut vicin. עָלַז et עָלַץ *exsultavit*; fut. יַעֲלֹס Job 20, 18.—Niph. part. f. נַעֲלָסָה *exsultabunda, alacriter se agitans* Job 39, 13. — Hith p. fut. cum ה parag. נִתְעַלְּסָה *ad exsultationem nos dabimus* Prov. 7, 18.

עָלַע ut לוּעַ. — Pih. fut. יְעַלְּעוּ *sorbebunt* Job 39, 30 (33).

עָלַף ut in arab. (ghalaf) *texit, obvolvit*. Indè Puh. עֻלַּף; part. fem. מְעֻלָּפָה; *tectus est* Cant. 5, 14, metaph. *animo defecit, deliquium animi passus est* (couf. עָטַף) Jes. 51, 20.

Hithp. הִתְעַלֵּף undè fut. יִתְעַלַּף; *texit, obvolvit se* Gen. 38, 14, metaph. *viribus defecit* Amos 8, 13. Jon. 4, 8. — Indè

עֻלָּפָה m. *languens* Eze. 31, 15.

עָלַץ; infin. constr. עֲלֹץ; f. עָלְצָה, cum ה parag. אֶעֱלְצָה; pl. יַעֲלֹצוּ et יַעֲלְצוּ; ut vicin. עָלַז, עָלַס *exsultavit, lætatus est* 1 Sam. 2, 1 etc., metaph. de agro 1 Par. 16, 32, seq. לְ *insultavit*, Ps. 25, 2. — Deriv. עֲלִיצוּת.

עַם c., cum art. הָ et in pausâ עָם; constr. cum י parag. עַמִּי (vid. mox n. 4); suff. עַמְּךָ, in pausâ עַמֶּךָ; pl. עַמִּים, constr. עַמֵּי; suff. עַמָּיו, et עַמִּים; constr. עַמְּמֵי, suff. עַמָּמֶיךָ; pr. *adjunctus, conjunctus*, hinc *turba, agmen* ut animalium Ps. 74, 4 etc., spec. 1) *familia* Gen. 17, 14, 17. 25, 4. 35, 29 etc. — 2) *tribus* Jud. 5, 12; plur. sæpè tribus Israëlitarum notat. — 3) *populus, gens* Deut. 28, 10 etc. *Populus sanctus, Jehovæ, possessio-*

Digitized by Google

nis est populus Israëliticus, oppos. גוֹיִם, Ex. 15, 13 etc. לֹא עַם *non populus* i. e. populi nomine indignus Deut. 32, 21. Poët. de peculiari quodam genere hominum Ps. 18, 28, conf. גוי צַדִּיק *homines justi* Gen. 20, 4. — 4) *cives*, *vulgus* 1 Reg. 12, 16 etc., vel *milites* Jud. 5, 2. ubi ducibus regive opponitur; hinc passim *comites*, *servos* notat 1 Reg. 19, 21. Eccl. 4, 16. — מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב *currus comitum principis* Cant. 6, 12; ità lubens cum Gesenio interpretor; hîc enim, parag. est statûs constr. nota; si suffix. esset, scriptum fuisset è syntaxeos legibus עַמִּי הַנָּדִיב, quod sensum præbet contextui multò minùs congruentem.—5) cum art. הָעָם *universum hominum genus* Jes. 40, 7. 42, 5. 44, 7 et forsan Job 12, 2 ubi, cùm desit art. הָ, vertendum puto: *Vous êtes vraiment un monde entier, et avec vous mourra toute sagesse!* — *Populus meus*, ubi privatus homo loquitur, est *populus à quo oriundus ego, cujus civis sum* Ruth 1, 16. Jes. 53, 8 etc. — Rad. עָמַם.

עַם; suff. עַמִּי, עַמְּךָ, עַמֶּךָ, עַמּוֹ, עַמָּהּ, עַמָּם et עַמְּהֶם; pr. *conjunctio*, sed ubique abit in partic. 1) adv. *simul*, *præterea* 1 Sam. 17, 42. 16. 12. — 2) præp. a) *cum* Gen. 13, 1. Job 15, 11 etc., hinc *pariter atque*, *sicut* Gen. 18, 23. Eccl. 2, 16, it. *eo tempore quo*, *quamdiù* Ps. 72, 5: *te reverabuntur cum sole* i. e. quamdiù sol existet. — b) *apud*, *prope* Gen. 25, 11 etc.—*Apud aliquem* est spec. *in domo alicujus* (*chez quelqu'un*) Gen. 24, 25, conf. 1 Par. 13, 14, vel *in corpore alicujus* Job 6, 4, vel *in animo* Num. 14, 24. Job 27, 11 et sæpè, vel, ubi plur. *inter*, *in medio* 2 Sam. 13, 23. Jes. 38, 11.—c) metaph. *non obstante*, *nihilominus* Neh. 5, 18. — Cum præfix. מִ pro מִן: מֵעִם propriam vim servat adjectâ tantummodò *separationis*, *recessûs* notione; hinc, prout exigit contextus *a*, *ab* Deut. 23, 16 etc., *è domo* alicujus (*de chez* quelqu'un) Ex. 8, 8 etc., *ex animo*, *de sententiâ* 1 Sam. 16, 14. Job 34, 33, *è medio* Ruth 4, 10. — Rad. עָמַם,

עָמַד; part. act. עֹמֵד, f. עֹמֶדֶת; inf. absol. עָמֹד, constr. עֲמֹד, suff. עָמְדוֹ, עֲמָדְךָ; imp. עֲמֹד, pl. עִמְדוּ, in pausâ עֲמוֹדוּ; fut. יַעֲמֹד, pl. יַעֲמֹדוּ; in pausâ יַעֲמוֹדוּ, cum ה paragog. נַעֲמָדָה; 1) *stetit* Gen. 24, 30. Jos. 3, 16 etc. Seq. præp. לִפְנֵי *servit*, *ministravit* Gen. 41, 46 etc., sed Lev. 18, 23 de coïtu dicitur; seq. עַל *præfuit* alicui Num. 7, 2. *adfuit* ei, *defendit* eum Dan. 12, 1. Esth. 8, 11, *confisus est* in aliquâ re Eze. 33, 26. — 2) *perstitit* Ex. 18, 23. Ps. 33, 11, seq. בְּ *perseveravit in* aliquâ re Jes. 47, 12 etc., semel seq. suffix. Eze. 17, 14; seq. לִפְנֵי, כִּפְנֵי, נֶגֶד, מִן *perstitit coram* aliquo, *restitit* ei Dan. 11, 8. Nah. 1, 6 etc. Hinc *mansit* in eodem loco, in eodem statu Ex. 9, 28. Jer. 32, 14, spec. *in vivis mansit* Ex. 21, 21. — 3) *substitit*, *cursum inhibuit* (*s'arrêter*) Jos. 10, 13: 1 Sam. 20, 38; seq. מִן *destitit ab* aliquâ re, *desiit* Gen. 20, 35. 30, 9. — 4) ut קוּם *exstitit*, *surrexit* Eccl. 4, 15: 1 Par. 20, 4, seq. עַל *adversus* aliquem Dan. 8, 25: 1 Par. 21, 1. — 5) *constitutus est* Dan. 11, 31. Esr. 10, 14.

Hiph. הֶעֱמִיד et הֶעֱמַדְתָּה; הֶעֱמַדְתָּה

Digitized by Google

part. מַעֲמִיד; infin. absol. et imper. הַעֲמִיד, constr. הַעֲמִיד; fut. יַעֲמִיד, apoc. יַעֲמֹד; 1) *stare fecit, statuit* Lev. 14, 11. Ps. 31, 9, *decrevit* 2 Par. 30, 5, seq. לְ *destinavit, promisit alicui* 2 Par. 38, 3; *constituit, muneri præfecit* 1 Reg. 12, 32: 1 Par. 15, 16; seq. עַל *pers. imposuit alicui* Neh. 10, 33. — 2) *stabilivit, confirmavit* 1 Reg. 15, 4. Prov. 29, 4, visionem 1. e. *eam eventu comprobavit* Dan. 11, 14. — 3) *erexit, statuit* Esr. 2, 68 etc., *et excitavit* Dan. 11, 11. Neh. 6, 7. — 4) intrans. *substitit* 2 Par. 18, 34. — 5) ut חִמְעִיד transpos. litter. *vacillare fecit* Eze. 29, 7, conf. Ps. 69, 24. — Hoph. fut. יֻעַמַּד *statuetur* Lev. 16, 10. Part. מְעֻמָּד *stare, persistere coactus* 1 Reg. 22, 35; *firmum, stabile* quid Ps. 69, 3. — Deriv. עָמוּד, מַעֲמָד et seq.

עָמָד m. pr. forsan, ut putat Simonis, *statio*, et meton. *locus ubi statur*. Job 23, 10 דֶּרֶךְ עָמָדִי *via stationis meæ* i. e. *in quâ sto*, collat. Ps. 1, 1. Jer. 6, 16. 48, 19 etc. — 2) alibi præp. cum suff. עִמָּדִי (pro בְּעִמָּדִי, לְעִמָּדִי) *mecum* Gen. 31, 5. Ps. 23, 4, *prope me, juxta me* Gen. 3, 12. Deut. 32, 39, *adversus, contra me* Ex. 17, 2. Ps. 55. 19.

עִמָּד m. suff. עִמָּדִי; *statio, locus ubi statur* Dan. 8, 17: 2 Par. 34, 31 etc.

עֲמָדָה f. *subsistentia*, meton. *locus in quo subsistitur, hospitium*; suff. עֲמָדָתוֹ Mich. 1, 11.

עֻמָּה f. constr. עֻמַּת; ut לְעֻמַּת, 1) pr. *communitas, paritas*. Eccl. 5, 15: כָּל־עֻמַּת שֶׁבָּא כֵּן יָלֵךְ *omni paritate quâ venit, ita abit*, i. e. omninò prout venit, sic abit. — 2) n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 30. — Rad. עָמַם.

עָמוּד masc. plur. עֲמוּדִים, constr. עֲמוּדֵי et עַמְּדֵי; suffix. עֲמוּדָיו et עַמְּדָיו; 1) *columna* Ex. 33, 9. Jud. 16, 25. *Columnæ cœli* i. e. montes altissimi Job 26, 11, terræ i. e. fundamenta et fulcimina terræ 9, 6. — 2) *suggestus* 2 Reg. 11, 14. 23, 3. — Rad. עָמַד.

עַמּוֹן *Ammon* n. pr. viri Gen. 19, 38, et gentis *Ammonitarum* ab eo oriundæ 1 Sam. 11, 11, quæ sæpius sed Ezc. 25, 2-5 dicitur *filii Ammonis* appellatur; בְּנֵי עַמּוֹן *filii Ammonis* pro *regio filiorum Ammonis*. — Nom. gent. עַמּוֹנִי, f. עַמּוֹנִית, plur. עַמּוֹנִיּוֹת 1 Reg. 11, 1. Neh. 13, 23.

עָמוֹס n. pr. prophetæ Amos, 1, 1.

עָמוֹק n. pr. viri Neh. 12, 7.

עַמִּיאֵל n. pr. viror. Num. 13, 12 etc.

עַמִּיהוּד n. pr. viror. Num. 1, 10 etc.

עַמִּיזָבָד n. pr. viri 1 Par. 27, 6.

עַמִּיחוּר n. pr. viri 2 Sam. 13, 37.

עַמִּינָדָב n. pr. viror. Ex. 6, 23 etc.

עֹמֶר m. *manipulus frugum* Amos 2, 13. Mich. 4, 12 etc. — Rad. עָמַר.

עַמִּישַׁדַּי n. pr. viri Num. 1, 12.

עֲמִית f. sed m. Lev. 19, 15; suff. עֲמִיתִי; *societas* Zach. 13, 7, *et socius* Lev. 5, 20 etc. — Rad. עָמָה forsan ut vicin. עָמַם.

עָמַל; fut. יַעֲמֹל; *laboravit præsertim cum molestiâ* Jon. 4, 10. Ps. 127, 1 etc. — Deriv. seq.

Digitized by Google

עָמָל m. sed f. Eccl. 10, 15; constr. עֲמַל; suff. עֲמָלִי; 1) *labor molestus* Eccl. 1, 3. 2, 11, trop. mentis Ps. 73, 16. — 2) *molestia, ærumna* Gen. 41, 15. Jes. 53, 11 etc.; sed Num. 23, 22. Jes. 10, 1 *mali, iniquitatis* significatio aptior videtur. — 3) *res labore partæ, lucrum ex labore* Ps. 105, 4. Eccl. 2, 19. — 4) n. pr. viri 1 Chron. 7, 35.

עָמֵל m. pl. עֲמֵלִים; 1) *laborans operosè* Eccl. 2, 22 etc.; hinc *faber* Jud. 5, 26. — 2) *ærumnosus, molestiam sustinens* Job 3, 20. 20, 22.

עֲמָלֵק n. pr. 1) Esavi nepos Gen. 36, 12, 16. — 2) posteri ejus *Amalecitæ* Ex. 17, 8. Num. 24, 20 etc., alibi ut Gen. 14. 7. Num. 14, 25 etc. הָעֲמָלֵקִי (nom. gent.) appellati. — Quoad ad *montem Amalecitarum* in tribu Ephraïm situm (Jud. 5, 14. 12, 15) ità nuncupatus videtur, vel quia ibi profligatus est Amalecitarum exercitus, vel quia regionem istam antiquitùs tenuerant.

עָמַם 1) pr. *conjunxit*, in arab. *communis fuit* res. — 2) *texit, obscuravit*. Eze. 31, 8 trop. *cedri non obscurdrunt eam* i. e. *non superaverunt* ut rectè Syr. et Vulgat., et intrans. *latuit* Eze. 28, 3. — Hoph. fut. יוּעַם *obscurabitur* Thren. 4, 1. — Deriv. עַם, עִם, עֵמֶה, לְעֵמָה.

עֲמָמִים vid. עַם.

עִמָּנוּאֵל (*nobiscum Deus*) nom. propheticum Messiæ Jes. 7, 14. Ἐμμανουήλ Matth. 1, 23.

עָמַס undè part. act. pl. עֹמְסִים, sed Neh. 4, 11. עֹמְשִׂים; pass. plur. עֲמָסִים, f. עֲמוּסוֹת; fut. יַעֲמֹס; 1) *sustulit* Zach. 12, 3, hinc. — 2) *portavit, gestavit* Jes. 46, 3. — 3) *onus portandum imposuit* Gen. 44, 13. Jes. 46, 1, metaph. Ps. 68, 20.

Hiph. הֶעֱמִים et הֶעֱמִים *onus portandum imposuit* 1 Reg. 12, 11: 2 Par. 10, 11. — Deriv. מַעֲמָסָה.

עֲמַסְיָה n. pr. viri 2 Par. 17, 16.

עַמְעָד n. pr. oppidi in tribu Aa Jos. 19, 26.

עָמַק undè part. pass. f. עֲמוּקָה *profundus fuit* Prov. 23, 27, metaph. *abstrusus fuit* Ps. 92, 6. — Hiph. הֶעֱמִיק; part. pl. מַעֲמִיקִים; imp. הָעֲמֵק, sed pl. הֶעֱמִיקוּ pro הַעֲמִיקוּ; *profundum fecit* Jes. 30, 33, metaph. Jes. 31, 6. Hos. 5, 2. Jes. 7, 11: *profundum fac, pete* i. e. pete ut ex profundo eveniat miraculum. Jer. 49, 30: *profundum facite ad habitandum, profundas facite habitationes vestras* i. e. habitate in profundis terræ faucibus. — Deriv. מַעֲמַקִּים et seq.

עֹמֶק m. *profundus, abstrusus*; pl. constr. עִמְקֵי Jes. 33, 19. Eze. 3, 5.

עָמֹק m. pl. עֲמֻקִּים; f. עֲמֻקָּה, pl. עֲמֻקּוֹת; *profundus* Lev. 13, 3 seq., metaph. *imperscrutabilis* Ps. 18, 4. Job 12, 22 etc.

עֵמֶק m. suff. עִמְּקֶךָ; pl. עֲמָקִים; constr. עִמְקֵי; suff. f. עִמְקֵךְ; 1) *regio profunda, campus depressior, vallis* Gen. 14, 3 etc. — 2) meton. *incola vallis* 1 Par. 12, 15 ubi (quæ Gesenii conjectura est), pro כָּל־הָעֲמָקִים *omnes vallium incolæ*, substituendi כָּל־הָעֲנָקִים *omnes Enacitæ* nulla sufficiens est ratio. — 3) n. pr.

Digitized by Google

tem voverant; sed vid. vocabulum sequent.

עַלְמָה f. pl. עֲלָמוֹת; *virgo juvenis et intacta quæ castitatis virtutem*, ut dicimus, *non violavit*, pr. adhuc domi *latitans* (sic apud Arab. בַּתַל *separavit, segregavit* et בַּתוּל *virgo pura, à mundo et conjugio aliena*) Gen. 24, 43. Ex. 2, 8. Jes. 7, 14. Ps. 68, 26. Prov. 30, 19. Cant. 1, 3. 6, 8. Differt à בְּתוּלָה *virgo* sive *juvenis*, sive *ætate provecta; femina quæ virginitatem physicam* seu *virginitatis signa* (*l'hymen*) *servavit integra*. Digna sunt ut legantur quæ de his fusè et eruditè disputavit D. Drach in *Troisième lettre d'un rabbin converti, etc. Rome* 1833. Neque audiendi sunt, qui, invitis omninò tàm critices quàm philologiæ legibus, Hebr. עָלַם, עָלֵם, עַלְמָה conferunt cum arab. עَلِم (ghalim) *pubes fuit et coeundi cupidus*, عَلَام (gholam) *juvenis pubes* et عَلَامَة (gholamaht) *puella nubilis et viro matura*.—עַל עֲלָמוֹת Ps. 46, 1 : 1 Chron. 15, 20 al. est *more virginum* i. e. voce virgineâ acutâ (*soprano*), al. genus instrumenti musici, al. initium carminis.

עַלְמוֹן n. pr. oppid. in tribu Benjamin Jos. 21, 18, quod et עַלְמֶת 1 Par. 6, 45; sed עַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה statio Israëlitar. in deserto Num. 33, 46.

עַלְמוּת f. 1) forsan ut עַל עֲלָמוֹת (q. v. in עַלְמָה) Ps. 9, 1.—2) *æternitas, in perpetuum*, flagitante contextu Ps. 48, 15. LXX et Vulgat. *in sæcula*, quasi legissent עֹלָמוֹת. Multi cod. et editi libri habent עַל מוּת *usque ad mortem* i. e. *perpetuò*; quod satis placet.

עַלְמָה nom. pr. viror. 1 Par. 7, 8 etc.

עַלְמֶת vid. עַלְמוֹן.

עָלַם ut vicin. עָלַז et עָלַץ *exsultavit*; fut. יַעֲלֹם Job 20, 18.—Niph. part. f. נֶעֱלָמָה *exsultabunda, alacriter se agitans* Job 39, 13. — Hith p. fut. cum ה parag. נִתְעַלְּמָה *ad exsultationem nos dabimus* Prov. 7, 18.

עָלַע ut לוּעַ. — Pih. fut. יְעַלְּעוּ *sorbebunt* Job 39, 30 (33).

עָלַף ut in arab. (ghalaf) *texit, obvolvit*. Indè Puh. עֻלַּף; part. fem. מְעֻלָּפֶת; *tectus est* Cant. 5, 14, metaph. *animo défecit, deliquium animi passus est* (conf. עָטַף) Jes. 51, 20.

Hithp. הִתְעַלֵּף undè fut. יִתְעַלֵּף; *texit, obvolvit se* Gen. 38, 14, metaph. *viribus defecit* Amos 8, 13. Jon. 4, 8. — Indè

עֻלָּפָה m. *languens* Eze. 31, 15.

עָלַץ; infin. constr. עָלֹץ; f. יַעֲלֹץ, cum ה parag. אֶעֱלְצָה; pl. יַעֲלֹצוּ et יִעְלְצוּ; ut vicin. עָלַז, עָלַם *exsultavit, lætatus est* 1 Sam. 2, 1 etc., metaph. de agro 1 Par. 16, 32, seq. לְ *insultavit*, Ps. 25, 2. – Deriv. עֲלִיצוּת.

עַם c., cum art. הָ et in pausâ עָם; constr. cum י parag. עַמִּי (vid. mox n. 4); suff. עַמְּךָ, in pausâ עַמֶּךָ; pl. עַמִּים, constr. עַמֵּי; suff. עַמָּיו, et עַמָּמָיו; constr. עַמְּמֵי, suff. עַמָּמֶיךָ; pr. *adjunctus, conjunctus*, hinc *turba, agmen* ut animalium Ps. 74, 4 etc., spec. 1) *familia* Gen. 17, 14, 17. 25, 4. 35, 29 etc. — 2) *tribus* Jud. 5, 12; plur. sæpè tribus Israëlitarum notat. — 3) *populus, gens* Deut. 28, 10 etc. *Populus sanctus, Jehovæ, possessio-*

Digitized by Google

nis est populus Israëliticus, oppos. גוים, Ex. 15, 13 etc. לא עַם *non populus* i. e. populi nomine indignus Deut. 32, 21. Poët. de peculiari quodam genere hominum Ps. 18, 28, conf. גוי צַדִּיק *homines justi* Gen. 20, 4. — 4) *cives*, *vulgus* 1 Reg. 12, 16 etc., vel *milites* Jud. 5, 2. ubi ducibus regive opponitur; hinc passim *comites*, *servos* notat 1 Reg. 19, 21. Eccl. 4, 16. — מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב *currus comitum principis* Cant. 6, 12; ità lubens cum Gesenio interpretor; hîc enim parag. est statûs constr. nota; si suffix. esset, scriptum fuisset è syntaxeos legibus עַמִּי הַנָּדִיב, quod sensum præbet contextui multò minùs congruentem.—5) cum art. הָעָם *universum hominum genus* Jes. 40, 7. 42, 5. 44, 7 et forsan Job 12, 2 ubi, cùm desit art. הָ, vertendum puto: *Vous êtes vraiment un monde entier, et avec vous mourra toute sagesse!* — *Populus meus*, ubi privatus homo loquitur, est *populus à quo oriundus ego, cujus civis sum* Ruth 1, 16. Jes. 53, 8 etc. — Rad. עָמַם.

עִם; suff. עִמִּי, עִמְּךָ, עִמָּךְ, עִמּוֹ, עִמָּנוּ, עִמָּכֶם, עִמָּם et עִמָּהֶם; pr. *conjunctio*, sed ubiquè abit in partic. 1) adv. *simul*, *præterea* 1 Sam. 17, 40. 16. 12. — 2) præp. a) *cum* Gen. 13, 1. Job 15, 11 etc., hinc *pariter atque*, *sicut* Gen. 18, 23. Eccl. 2, 16, it. *eo tempore quo*, *quamdiù* Ps. 72, 5: *te revarebuntur cum sole* i. e. quamdiù sol existet. — b) *apud*, *prope* Gen. 25, 11 etc.—*Apud aliquem* est spec. *in domo alicujus* (*chez quelqu'un*) Gen. 24, 25, conf. 1 Par. 13, 14, vel *in corpore alicujus* Job 6, 4, vel *in animo* Num. 14, 24. Job 27, 11 et sæpè, vel, ubi plur. *inter*, *in medio* 2 Sam. 13, 23. Jes. 38, 11.—c) metaph. *non obstante*, *nihilominus* Neh. 5, 18. — Cum præfix. מִ pro מִן: מֵעִם propriam vim servat adjectâ tantummodò *separationis*, *recessûs* notione; hinc, prout exigit contextus *a*, *ab* Deut. 23, 16 etc., *è domo* alicujus (*de chez* quelqu'un) Ex. 8, 8 etc., *ex animo*, *de sententiâ* 1 Sam. 16, 14. Job 34, 33, *è medio* Ruth 4, 10. — Rad. עָמַם,

עָמַד; part. act. עֹמֵד, f. עֹמֶדֶת; inf. absol. עָמֹד, constr. עֲמֹד, suff. עָמְדוֹ, עָמְדָךְ; imp. עֲמֹד, pl. עִמְדוּ, in pausâ עֲמוֹדוּ; fut. יַעֲמֹד, pl. יַעַמְדוּ; in pausâ יַעַמְדוּ, cum ה paragog. נַעֲמֹדָה; 1) *stetit* Gen. 24, 30. Jos. 3, 16 etc. Seq. præp. לִפְנֵי *servit*, *ministravit* Gen. 41, 46 etc., sed Lev. 18, 23 de coïtu dicitur; seq. עַל *præfuit* alicui Num. 7, 2. *adfuit* ei, *defendit* eum Dan. 12, 1. Esth. 8, 11, *confisus est* in aliquâ re Eze. 33, 26. — 2) *perstitit* Ex. 18, 23. Ps. 33, 11, seq. בְּ *perseveravit in* aliquâ re Jes. 47, 12 etc., semel seq. suffix. Eze. 17, 14; seq. נֶגֶד, לִפְנֵי, בִּפְנֵי, מִן *perstitit coram* aliquo, *restitit* ei Dan. 11, 8. Nah. 1, 6 etc. Hinc *mansit* in eodem loco, in eodem statu Ex. 9, 28. Jer. 32, 14, spec. *in vivis mansit* Ex. 21, 21. — 3) *substitit*, *cursum inhibuit* (*s'arrêter*) Jos. 10, 13: 1 Sam. 20, 38; seq. מִן *destitit ab* aliquâ re, *desiit* Gen. 20, 35. 30, 9. — 4) ut קוּם *exstitit*, *surrexit* Eccl. 4, 15: 1 Par. 20, 4, seq. עַל *adversus* aliquem Dan. 8, 25: 1 Par. 21, 1. — 5) *constitutus est* Dan. 11, 31. Esr. 10, 14.

Hiph. הֶעֱמִיד et הֶעֱמִידָה; הֶעֱמַדְתָּה;

Digitized by Google

part. מַעֲמִיד; infin. absol. et imper. הַעֲמֵיד, constr. הַעֲמִיד; fut. יַעֲמִיד, apoc. יַעֲמֵד; 1) *stare fecit, statuit* Lev. 14, 11. Ps. 31, 9, *decrevit* 2 Par. 30, 5, seq. לְ *destinavit, promisit alicui* 2 Par. 38, 3; *constituit, muneri præfecit* 1 Reg. 12, 32: 1 Par. 15, 16; seq. עַל pers. *imposuit alicui* Neh. 10, 33. —2) *stabilivit, confirmavit* 1 Reg. 15, 4. Prov. 29, 4, visionem i. e. eam eventu comprobavit Dan. 11, 14.—3) *erexit, statuit* Esr. 2, 68 etc., et *excitavit* Dan. 11, 11. Neh. 6, 7. — 4) intrans. *substitit* 2 Par. 18, 34. — 5) ut חִמְעִיד transpos. litter. *vacillare fecit* Eze. 29, 7, conf. Ps. 69, 24.—Hoph. fut. יֻעֲמַד *statuetur* Lev. 16, 10. Part. מֻעֲמָד *stare, persistere coactus* 1 Reg. 22, 35; *firmum, stabile* quid Ps. 69, 3. — Deriv. עָמוּד, מַעְמָד et seq.

עָמָד m. pr. forsan, ut putat Simonis, *statio*, et meton. *locus ubi statur*. Job 23, 10 דֶּרֶךְ עָמָדִי *via stationis meæ* i. e. *in quâ sto*, collat. Ps. 1, 1. Jer. 6, 16. 48, 19 etc.— 2) alibi præp. cum suff. עִמָּדִי (pro בְּעָמָדִי, לְעָמָדִי) *mecum* Gen. 31, 5. Ps. 23, 4, *prope me, juxta me* Gen. 3, 12. Deut. 32, 39, *adversus, contra me* Ex. 17, 2. Ps. 55. 19.

עֹמֶד m. suff. עָמְדִי; *statio, locus ubi statur* Dan. 8, 17: 2 Par. 34, 31 etc.

עֲמִדָה f. *subsistentia*, meton. *locus in quo subsistitur, hospitium*; suff. עֲמִדָתוֹ Mich. 1, 11.

עֲמָה f. constr. עֲמַת; ut לְעֻמָּה, 1) pr. *communitas, paritas*. Eccl. 5, 15: כָּל־עֲמַת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ *omni paritate quâ venit, ità abit*, i. e. omninò prout venit, sic abit. — 2) n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 30.— Rad. עָמַם.

עָמוּד masc. plur. עֲמוּדִים, constr. עֲמוּדֵי et עַמְּדֵי; suffix. עֲמוּדָיו et עַמְּדָיו; 1) *columna* Ex. 33, 9. Jud. 16, 25. *Columnæ cœli* i. e. montes altissimi Job 26, 11, terræ i. e. fundamenta et fulcimina terræ 9, 6. — 2) *suggestus* 2 Reg. 11, 14. 23, 3. — Rad. עָמַד.

עַמּוֹן *Ammon* n. pr. viri Gen. 19, 38, et gentis *Ammonitarum* ab eo oriundæ 1 Sam. 11, 11, quæ sæpius בְּנֵי עַמּוֹן *filii Ammonis* appellatur; sed Eze. 25, 2-5 dicitur *filii Ammonis* pro *regio filiorum Ammonis*.— Nom. gent. עַמּוֹנִי, f. עַמּוֹנִית, plur. עַמּוֹנִיּוֹת 1 Reg. 11, 1. Neh. 13, 23.

עָמוֹס n. pr. prophetæ Amos, 1, 1.

עָמוֹק n. pr. viri Neh. 12, 7.

עַמִּיאֵל n. pr. viror. Num. 13, 12 etc.

עַמִּיהוּד n. pr. viror. Num. 1, 10 etc.

עַמִּיזָבָד n. pr. viri 1 Par. 27, 6.

עַמִּיחוּר n. pr. viri 2 Sam. 13, 37.

עַמִּינָדָב n. pr. viror. Ex. 6, 23 etc.

עֹמֶר m. *manipulus* frugum Amos 2, 13. Mich. 4, 12 etc. — Rad. עָמַר.

עַמִּישַׁדַּי n. pr. viri Num. 1, 12.

עָמִית f. sed m. Lev. 19, 15; suff. עֲמִיתִי; *societas* Zach. 13, 7, et *socius* Lev. 5, 20 etc. — Rad. עמה forsan ut vicin. עָמַם.

עָמַל; fut. יַעֲמֹל; *laboravit* præsertim *cum molestiâ* Jon. 4, 10. Ps. 127, 1 etc. — Deriv. seq.

Digitized by Google

עָמָל m. sed f. Eccl. 10, 15; constr. עֲמַל; suff. עֲמָלִי; 1) *labor molestus* Eccl. 1, 3. 2, 11, trop. mentis Ps. 73, 16. — 2) *molestia, ærumna* Gen. 41, 15. Jes. 53, 11 etc.; sed Num. 23, 22. Jes. 10, 1 *mali, iniquitatis* significatio aptior videtur. — 3) *res labore partæ, lucrum ex labore* Ps. 105, 4. Eccl. 2, 19. — 4) n. pr. viri 1 Chron. 7, 35.

עָמֵל m. pl. עֲמֵלִים; 1) *laborans operosè* Eccl. 2, 22 etc.; hinc *faber* Jud. 5, 26. — 2) *ærumnosus, molestiam sustinens* Job 3, 20. 20, 22.

עֲמָלֵק n. pr. 1) Esavi nepos Gen. 36, 12, 16. — 2) posteri ejus *Amalecitæ* Ex. 17, 8. Num. 24, 20 etc., alibi ut Gen. 14. 7. Num. 14, 25 etc. הָעֲמָלֵקִי (nom. gent.) appellati. — Quoad ad *montem Amalecitarum* in tribu Ephraïm situm (Jud. 5, 14. 12, 15) ità nuncupatus videtur, vel quia ibi profligatus est Amalecitarum exercitus, vel quia regionem istam antiquitùs tenuerant.

עָמַם 1) pr. *conjunxit*, in arab. *communis fuit* res. — 2) *texit, obscuravit*. Eze. 31, 8 trop. *cedri non obscurârunt eam* i. e. *non superaverunt* ut rectè Syr. et Vulgat., et intrans. *latuit* Eze. 28, 3. — Hoph. fut. יוּעַם *obscurabitur* Thren. 4, 1. — Deriv. לְעָמָה, עָמָה, עִם, עַם.

עַמִּים vid. עַם.

עִמָּנוּאֵל (*nobiscum Deus*) nom. propheticum Messiæ Jes. 7, 14. Ἐμμανουήλ Matth. 1, 23.

עָמַס undè part. act. pl. עֹמְסִים, sed Neh. 4, 11. עֹמְשִׂים; pass. plur. עֲמוּסִים, f. עֲמוּסוֹת; fut. יַעֲמֹס; 1) *sustulit* Zach. 12, 3, hinc. — 2) *portavit, gestavit* Jes. 46, 3. — 3) *onus portandum imposuit* Gen. 44, 13. Jes. 46, 1, metaph. Ps. 68, 20.

Hiph. הֶעֱמִיס et הֶעְמִיס *onus portandum imposuit* 1 Reg. 12, 11: 2 Par. 10, 11. — Deriv. מַעֲמָסָה.

עֲמַסְיָה n. pr. viri 2 Par. 17, 16.

עַמְעָד n. pr. oppidi in tribu Aš Jos. 19, 26.

עָמַק undè part. pass. f. עֲמוּקָה *profundus fuit* Prov. 23, 27, metaph. *abstrusus fuit* Ps. 92, 6. — Hiph. הֶעֱמִיק; part. pl. מַעֲמִיקִים; imp. הָעֲמֵק, sed pl. הֶעֱמִיקוּ pro הַעֲמִיקוּ; *profundum fecit* Jes. 30, 33, metaph. Jes. 31, 6. Hos. 5, 2. Jes. 7, 11: *profundum fac, pete* i. e. pete ut ex profundo eveniat miraculum. Jer. 49, 30: *profundum facite ad habitandum, profundas facite habitationes vestras* i. e. habitate in profundis terræ faucibus. — Deriv. מַעֲמַקִּים et seq.

עֹמֶק m. *profundus, abstrusus*; pl. constr. עִמְקֵי Jes. 33, 19. Eze. 3, 5.

עָמֹק m. pl. עֲמֻקִּים; f. עֲמֻקָּה, pl. עֲמֻקוֹת; *profundus* Lev. 13, 3 seq., metaph. *imperscrutabilis* Ps. 18, 4. Job 12, 22 etc.

עֵמֶק m. suff. עִמְּקֶךָ; pl. עֲמָקִים; constr. עִמְקֵי; suff. f. עִמְקֵךְ; 1) *regio profunda, campus depressior, vallis* Gen. 14, 3 etc. — 2) meton. *incola vallis* 1 Par. 12, 15 ubi (quæ Gesenii conjectura est), pro כָּל־הָעֲמָקִים *omnes vallium incolæ*, substituendi כָּל־הָעֲנָקִים *omnes Enacitæ* nulla sufficiens est ratio. — 3) n. pr.

Digitized by Google

a) complurium vallium ut עֵמֶק זְאַלָּה in vicinià Bethlehem 1 Sam. 17, 2. 21, 10, et aliarum, quas suo loco videre est.—b) עֵמֶק קְצִיץ oppid. in tribu Benjamin Jos. 18, 21.

עֹמֶק m. *profunditas* Prov. 25, 3.

עָמַר 1) pr. *pressit*, *compressit*, *arctiùs colligavit*, ut in arab. *ghamar* (Castel.) — 2) ut in samar. *subjecit*. — Pih. part. מְעַמֵּר *colligans* manipulos Ps. 129, 7. — Hithp. הִתְעַמֵּר; fut. יִתְעַמֵּר; seq. בְּ pers. *gessit se in aliquem tanquàm in servum, mancipii loco habuit* Deut, 21, 14. 24, 7. — Deriv. עֹמִיר et seq.

עֹמֶר m. pl. עֳמָרִים; 1) ut עֹמִיר *manipulus* Lev. 23, 10. Job 24, 10 —2) aridorum *mensuræ* genus, decima pars Ephæ. Ex. 16, 16 etc.

עֲמֹרָה nom. pr. oppid. *Gomorra* Gen. 10, 19. 13, 10. Deut. 29, 23 etc.

עָמְרִי nom. pr. viror. 1 Reg. 16, 16 etc.

עַמְרָם n. pr. viror. Ex. 6, 18 etc. Nom patron. עַמְרָמִי Num. 3, 27 etc.

עָמַשׁ ut vicin. עָמַס *portavit*; part. act. pl. נֹמְשִׁים Neh. 4, 11.

עֲמָשָׂא nom. pr. viror. 2 Sam. 17, 25 etc.

עֲמַשַׂי n. pr. viror. 1 Par. 6, 10 etc.

עֲמַשְׂסַי n. pr. viri Neh. 11, 13.

עָנָב et עֲנָב n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 11, 21. 15, 50.

עֵנָב m. pl. עֲנָבִים; constr. cum Dag. euphon. עִנְּבֵי; *uva* Gen. 40, 10. Lev. 25, 5 etc. — Rad. ענב.

עָנַג undè Puh. part. f. מְעֻנָּגָה *molliter et delicatè nutrita, educata* Jer. 6, 2.—Hithp. הִתְעַנֵּג; fut. יִתְעַנַּג; 1) *molliter et delicatè se habuit* Deut. 28, 56. — *oblectavit se* seq. עַל, מִן Jes. 66, 11. Job 22, 26 etc. — 3) in malam partem *irrisit* alicui, seq. עַל Jes. 57, 4. – Deriv. תַּעֲנוּג et seq.

עָנֹג m. f. עֲנֻגָּה *delicatus*, *a*, *mollis* Deut. 28, 54. Jes. 47, 1.

עֹנֶג m. *deliciæ*, *vita delicata* Jes. 13, 22. 58, 13.

עָנַד undè imp. cum suff. עָנְדֵם; fut. cum suff. et נ epenthet. אֶעֱנָדֵנוּ; *alligavit* Job 31, 36. Prov. 6, 21. — Conf. מַעֲדָן n. 3.

עָנָה; part. act. עֹנֶה, cum suff. et נ epenth. עוֹנֵךְ, pl. עֹנִים; inf. constr. עֲנוֹת; imp. עֲנֵה, pl. עֲנוּ et עֲנֵוּ; fut. יַעֲנֶה, pl. cum suff. et ה parag. יַעֲנוּכָה; * 1) pr. *sustulit vocem*, *clamorem edidit* Jes. 13, 22 et in formulâ וַיַּעַן....וַיֹּאמֵר. Ea est primaria et quodam modo unica signif.; vid. mox Pihel et conf. quæ adnotavimus in *Le Pentat avec une traduct. franç.* Genèse, pag. 80, 81. Seq. acc. pers. *clamavit ad aliquem*, *allocutus est aliquem* Zach. 1, 11. Ex. 15, 21 : *et clamabat post eos* (*Moysen et Israëlitas*, conf. vers. 1) : *canite etc.* Jer. 51, 14: *et clamabunt contra te jubilum* (הֵידָד). Ex. 32, 18 עֲנוֹת גְּבוּרָה *clamare victoriam* (*crier victoire*), עֲנוֹת חֲלוּשָׁה *clamare cladem* (*crier défaite*). — Spec. *clamavit*, *ingemuit ob afflictionem*, hinc *afflictus*, *oppressus fuit* Jes. 31, 4. Ps. 116, 10 etc., vel *ob sollicitudinem*, *anxietatem*, indè *sollicitus*, *anxius fuit* seq. בְּ Eccl. 1, 13. 3, 10, seq. acc. Job 33, 13. — 2) *acclamavit* alicui, *exaudè-*

Digitized by Google

vit preces ejus, sæpè de Deo homines exaudiente 1 Sam. 14, 39. Ps. 3, 5 etc.; hinc seq. acc. pers. et בְּ rei: *exaudivit aliquem aliquâ re* i. e. *largitus eam illi* Ps. 65, 6 et seq. acc. rei *exhibuit, suppeditavit* Eccl. 10, 19. — Quoad *respondendi* significatum, neutiquàm inest radici עָנָה, etsi passim haud ineptè in nostris occidentalibus linguis ità vertatur. In colloquiis enim ad exprimendam *respondendi* notionem nonnisi radice אָמַר *dixit* utuntur Hebræi, quemadmodùm Arabes verbum קאל *dixit* unicè usurpant. De signif. *dictis intendit, significavit* vid. יָעַן.

Niph. נַעֲנָה; part. נַעֲנֶה, f. נַעֲנָה; infin. cum præf. לְ, לְהַעָנֹת pro לַעֲנוֹת; fut. יַעֲנֶה; 1) pr. *clamorem admisit, sustinuit* Job 11, 2 ubi optimè Vulgat. *Numquid qui multa loquitur, non et audiet?* indè *exauditus est* Job 19, 17. Prov. 21, 13.—2) seq. לְ pers. *acclamavit* alicui Eze. 14, 4, 7. —3) *clamavit ob afflictionem, afflictus fuit* Jes. 53, 7. Ps. 119, 107, it. *afflixit, submisit se* seq. לִפְנֵי *alicui* Ex. 10, 3.

Pih. עִנָּה; part. pl. cum suff. f. מְעַנַּיִךְ; inf. absol. עַנֵּה, constr. עַנּוֹת; imp. pl. עַנּוּ; fut. יְעַנֶּה; 1)* pr. *clamare, gemere fecit ob oppressionem, afflictionem*, hinc *oppressit, afflixit* Gen. 16, 6. 15, 13 et maximè Ex. 22, 22: *Si quomodocunque eum clamare facias* (אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ), *cùm indubitanter clamabit ad me* (כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי) etc.; quibus sanè verbis primaria verbi significatio latè patet. Spec. *clamare fecit* fœminam i. e. compressit eam Gen. 34, 2 etc.; metaph. animam i. e. *jejunavit* Lev. 16, 31. Num. 29, 7. — 2) forsan intens. vel frequent. *fortiter* vel *iterùm, iterùmque clamavit*, vulgò *cecinit* Ex. 32, 18. Jes. 27, 2. Ps. 88, 1; sed vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduction française*, Exode, pag. 220. 221.

Puh. עֻנָּה; part. מְעֻנֶּה; fut. יְעֻנֶּה; pr. *clamare, gemere, factus est ob oppressionem*, hinc *oppressus, afflictus est* Lev. 23, 29 etc. Inf. עֲנוּת *oppressio, afflictio* Ps. 132, 1.

Hiph. part. מַעֲנֶה; fut. יַעֲנֶה; 1) ut Pih. n. 1. 1 Reg. 8, 35: 2 Par. 6, 26. — 2) seq. acc. et בְּ rei *acclamavit alicui aliquâ re, exhibuit, suppeditavit* (conf. Kal n. 2) Eccl. 5, 19.

Hithp. הִתְעַנֵּה; inf. הִתְעַנּוֹת; imp. f. הִתְעַנִּי; 1)* pr. *passus est* ut aliquis *clamare, gemere ob oppressionem, vexationem eum faceret, vexationibus, afflictionibus se exposuit, submisit, subjecit* Gen. 16, 9: 1 Reg. 2, 26.—2) *afflixit se, humiliavit se* Dan. 10, 12. Esr. 8, 21. — Deriv. יַעַן, עָנִי, מַעֲנִית, עָנָו, מַעֲנֶה, מַעֲנֶה, מַעַן, יַעֲנֶה, עֲנָוָה, עֲנָוָה, עֲנוּת, עָנִי, עָנִי, עָנִין, עֲנִיָּה, תַּעֲנִית.

עָנָה n. pr. viror. Gen. 36, 20 etc.

עָנִי m. sed עָנִיר Num. 12, 3 in Keri; pl. עֲנִיִּים, pro quo sæpè in Keri עֲנִיִּים; constr. עֲנִיֵּי; *pr. *clamans, gemens* (vid. rad. עָנָה), hinc 1) *afflictus, miser* Ps. 9, 10 etc. — 2) *animo demissus, modestus*, adeòque *bonus, pius* Soph. 2, 3. Ps. 25, 9 etc. — 3) *mansuetus, mitis* Num. 12, 3.

עָנוּב n. pr. viri 1 Chron. 4, 8.

Digitized by Google

עֲנָוָה f. pr. *clamor*, *gemitus* (vid. rad. עָנָה), hinc 1) *animus*, *demissus*, *modestia* Soph. 2, 3. Prov. 15, 33 etc.—2) *mansuetudo*, *clementia* Prov. 18, 36.

עֲנָוָה f. suff. עֲנָוָתְךָ; *clementia* Ps. 45, 5. — Rad. עָנָה q. v.

עָנוֹק n. pr. viri Jos. 21, 11.

עֲנוּת f. *clamor*, Ps. 22, 25; ità optimè LXX, Vulgat. et Chald., quamvis Gesenius contradicat; vid. rad. עָנָה.

עָנִי m. עֲנִיָּה; f. pl. m. עֲנִיִּים pro quo sæpè in Chethib עֲנָיִים; constr. עֲנִיֵּי; *pr. *clamans*, *gemens* ut עָנָן, hinc 1) *afflictus*, *miser*, *pauper* simulque passim *pius* Ex. 22, 24 etc. — 2) *mansuetus*, *mitis* Zach. 9, 9. — Rad. עָנָה q. v.

עָנִי m. in pausâ עָנִי et Ps. 107, 41 עוֹנִי; suff. עָנְיוֹ; *1) *clamor*, *gemitus* Gen. 16, 11. 31, 42. — 2) *afflictio*, *miseria* Ex. 3, 7 etc. — Rad. עָנָה q. v.

עָנִי n. pr. viri Neh. 12, 9 etc.

עֲנִיָּה n. pr. Neh. 8, 4 etc.

עָנִיו Num. 12, 3 pro עָנָו q. v.

עָנִים n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 50.

עֹנִין m. constr. עֹנִין; *afflictio*, hinc meton., ut rectè Simonis, *res quâ quis se affligit*, *excruciat* Eccl. 1, 13 et passim tantùm in hoc libro.—Rad. עָנָה q. v.

עָנָם n. pr. oppidi in tribu Issachar 1 Par. 6, 58, pro quo Jos. 19, 21. 21, 29 עֵין־גַּנִּים occurrit.

עֲנָמִים n. pr. gentis origine ægyptiacæ Gen. 10, 13

עֲנַמֶּלֶךְ n. pr. idolum Sepharvaorum 2 Reg. 17, 31.

עָנַן forsan ut vicin. גָּנַן *texit*, hinc *tectè egit*, adeòque *artibus tectis et magicis usus est*, *præstigias fecit*; part. act. עוֹנֵן, plur. m. עוֹנְנִים, suff. עוֹנְנֵיכֶם; Jes. 2, 6. 57, 3. Jer. 27, 8.

Pih. עִנֵּן (denom. à עָנָן) *collegit nubes*; inf. cum suff. עַנְנִי Gen. 9, 14. — Poh. עוֹנַן; part. מְעוֹנָן, plur. מְעוֹנְנִים; fut. יְעוֹנֵן; *tectas artes exercuit*, *præstigiis usus est* Lev. 19, 26: 2 Reg. 21, 6 etc. — Deriv. seq.

עָנָן m. constr. עֲנַן; pl. עֲנָנִים; *nubes* Gen. 9, 14. Ex. 13, 21. — 2) n. pr. viri Neh. 10, 27. — Rad. עָנַן.

עֲנָנָה f. collect. *nubes* Job 3, 5.

עֲנָנִי n. pr. viri 1 Par. 3, 23.

עֲנַנְיָה n. pr. viri Neh. 3, 23, et oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 32.

עָנָף m. constr. עֲנַף; pl. cum suff. עֲנָפֶיהָ; *ramus* Lev. 23, 40. Ps. 80, 11 etc. — Rad. עָנַף ut vicin. עוּף et עָלַף *texit*.

עֹנֶף m. id. suff. עֲנָפֶיכֶם Eze. 36, 8.

עָנֹף m. undè f. עֲנֻפָה *ramosa* Ex. 36, 8. — Rad. עָנַף ut vicin. עוּף et עָלַף *texit*.

עָנָק m. pl. עֲנָקִים, f. עֲנָקוֹת; 1) *torques*, *monile* forsan *collare* Jud. 8, 26. Prov. 1, 9. Cant. 4, 9. — 2) n. pr. *gigantis* celebris Num. 13, 22; hinc gigantes עֲנָקִים *Anakitæ*, vel *filii*, *nati Anak* dicti sunt Num. 22, 28. Deut. 1, 28 etc.—Indè denom.

עָנַק *torque*, *monile ornavit*, trop. *cinxit monilis instar* Ps. 73, 6.

Hiph. הֶעֱנִיק forsan *ornavit donis*,

Digitized by Google

muneribus affecit; ità Syr. et Arab. sed LXX et Vulgat. *viaticum dedit;* infin. absol. הַעֲנִיק et fut. יַעֲנִיק Deut. 15, 14.

עָנֵר n. pr. 1) viri Gen. 14, 13. — 2) oppidi Levitarum in agro Manassis 1 Par. 6, 55, aliàs תַּעֲנָךְ Jos. 12, 21 etc.

עָנַשׁ; part. pass. pl. עֲנוּשִׁים; inf. absol. עָנוֹשׁ, constr. עָנוֹשׁ, seq. Makk. עָנֹשׁ־; fut. יַעֲנֹשׁ; *mulctavit, mulctam imposuit* Ex. 21, 22. Prov. 17, 26, seq. dupl. acc. *mulctavit aliquem aliquâ re* Deut. 22, 19. Amos. 2, 8. Impers. בַּעֲנֹשׁ־לֵץ *in mulctando, ubi mulctant pravum hominem* Prov. 21, 11.

Niph. נֶעֱנַשׁ; fut. יֵעָנֵשׁ; *mulctatus est* Ex. 21, 22, generatim *pœnas luit* Prov. 22, 3. 27, 12. — Indè

עֹנֶשׁ m. *mulcta* 2 Reg. 23, 33 etc.

עָנַת n. pr. viri Jud. 3, 31.

עֲנָתוֹת n. pr. 1) oppidi Levitarum in tribu Benjamin Jos. 21, 18 etc. Nom. gent. עֲנָתֹתִי Jer. 29, 27. — 2) viror. Neh. 10, 20 etc.

עַנְתֹּתִיָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 23.

עָסִיס masc. constr. עָסִיס; *mustum* Joël 1, 5. Cant. 8, 2 etc.—Rad. עָסַס.

עָסַס *conculcavit* Mal. 3, 21.

עָעַר undè deducunt Poh. fut. pl. in pausâ יְעָעֲרוּ *tollent clamorem* Jes. 15, 5; quod forsan est pro יִעְרְעֲרוּ à rad. עור.

עַפָּח vid. עֵיפָה.

עָפִי m. undè pl. עֲפָאִים *frondes* Ps. 104, 12. — Rad. עפה conf. syr. עפא *floruit.*

עָפַל *tumuit.*—Puh. עֻפַּל *tumidus,* trop. *inflatus fuit* Hab. 2, 4.

Hiph. fut. conv. וַיַּעְפִּילוּ *et arroganter egerunt* Num. 14, 44, conf. Deut. 1, 43. — Indè

עֹפֶל m. pl. עֲפָלִים; constr. עֲפָלֵי; 1) *tumulus, clivus* Jes. 32, 14. Mich. 4, 8. — 2) pl. *tumores ani* vel *ani ipsi* Deut. 28, 27: 1 Sam. 5, 6 seq., pro quo in Keri est חוֹרִים q. v. — 3) cum art. הָעֹפֶל n. pr. clivi in monte Sion 2 Reg. 5, 24 etc.

עָפְנִי n. gent., cum art. הָעָפְנִי, præcedente כְּפַר, oppid. in tribu Benjamin Jos. 18, 24.

עַפְעַפַּיִם dual. masc. undè constr. עַפְעַפֵּי: suff. עַפְעַפֶּיךָ; *palpebræ* Prov. 4, 25 etc.; metaph. *palpebræ* auroræ i. e. radii solis orientis Job 3, 9 etc. — Rad. עוף.

עָפַר conf. arab. عَفِر *subalbus, subrubicundus fuit, instar arenæ, dorcadis,* et عَفَر (ghafar) *villosus fuit.*— Deriv. עָפָר, עֶפְרָה.

Pih. עִפֵּר (denomin. ab עָפָר) undè pleonast. עִפֵּר בֶּעָפָר *pulverem crassiorem, arenam dispersit,* vel *arenâ conspersit* 2 Sam. 16, 13. Mos enim viget in Oriente, ut in eum quem capitali crimine accusant, terram conjiciant, ad testandum ipsum dignum esse qui humo tegatur.

עָפָר m. constr. עֲפַר; pl. f. constr. עַפְרוֹת; 1) *pulvis crassior, humus* (*de la terre*) Gen. 2, 7. 26, 15 etc.; indè *gleba* terræ Prov. 8, 26, auri in fodinis Job 28, 6; *agger* Hab. 1, 10; rarissimè *pulvis tenuis* Ps. 18, 43 et Num. 23, 10 ubi *pulvis Jacobi* i. e. posteri ejus arenulam multitudine æquantes. — 2) *lutum, cementum* Lev. 14, 42, 45. — 3) *terra, orbis* Job 19, 25 etc.

Digitized by Google

— 4) *sepulchrum* Ps. 22, 30. Job 20, 11 etc. — *Pulverem comedere* de serpentibus Gen. 3, 14, de hominibus qui supplices in terram se prosternunt Mich. 7, 17. Ps. 72, 9; conf. Jes. 49, 23. Thren. 3, 29.

עֹפֶר n. pr. viror. Gen. 25, 4 etc.

עֹפֶר m. pl. עֲפָרִים; *hinnulus* cervæ aut capreæ Cant. 2, 9 etc.

עֹפֶרֶת f. et plur. עֲפָרוֹת vid. in עֹפֶר et in seq.

עָפְרָה n. pr. 1) viri 1 Par. 4, 14. — 2) oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 23, plenè בֵּית לְעַפְרָה Mich. 1, 10, alterius in tribu Manass. Jud. 6, 11.

עָפְרוֹן n. pr. 1) viri Gen. 23, 8. — 2) oppidi in tribu Benjamin 2 Par. 13, 19, ubi Keri עָפְרַיִן habet. — 3) montis in confiniis tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 9.

עֹפֶרֶת fem. *plumbum* Ex. 15, 10. Num. 21, 32. Jer. 6, 29 etc. — Rad. עָפַר.

עֵץ m. suff. עֵצוֹ; pl. עֵצִים; constr. עֲצֵי; suff. עֵצֵינוּ; 1) *arbor* et passim collect. *arbores* Gen. 1, 11. 3, 24. Eze. 17, 24 etc. — 2) *lignum*, spec. de palo ligneo, patibulo Gen. 40, 19 etc.; meton. *quod ex ligno confectum est*, ut *vas* Ex. 7, 21, *idolum* Jer. 2, 27. Plur. עֵצִים *ligna* in frusta cæsa et ad comburrendum parata Gen. 22, 3. Lev. 1, 7 etc. — Rad. saltem quoad formam עָצָה.

עָצַב; part. pass. f. constr. עֲצוּבַת; infin. cum suff. עָצְבִּי; 1) *laboravit*, *formavit*, *finxit* (conf. vicin. חָצַב, חָטַב, קָצַב). — 2) *molestiis*, *doloribus laboravit*, *doluit* et trans. *dolore*, *mœrore affecit* 1 Reg. 1, 6. Jes. 54, 6: 1 Par. 4, 10. — Niph. נֶעֱצַב; fut. יֵעָצֵב; *affectus est dolore* corporis Eccl. 10, 9, animi Gen. 45, 5 etc. — Pih. עִצֵּב; fut. יְעַצֵּב; 1) *formavit*, *finxit* Job 10, 8. — 2) *afflixit* Jes. 63, 10. Ps. 56, 6. — Hiph. inf. cum suff. fem. excidente Mappik הַעֲצִיבָהּ; fut. יַעֲצִיב; 1) *servilit* idolo, *coluit illud* Jer. 44, 19; ità Vulgat. al. *finxit imaginem* ejus. — 2) *dolore affecit*, *ad iram provocavit* Ps. 78, 40. — Hithp. הִתְעַצֵּב 1) *doluit*, *mœruit* Gen. 6, 6. — 2) *iram concepit* 34, 7. — Deriv. מַעֲצֵבָה et seq.

עֶצֶב m. *simulachrum idoli*; pl. עֲצַבִּים; constr. עַצְבֵּי; 1 Sam. 31, 9. Hos. 4, 17 etc.

עָצֵב m. *operarius*, *servus*; pl. cum suff. et Dag. euphon. עַצֻּבֵיכֶם Jes. 58, 3.

עֵצֶב et עֶצֶב m. 1) *vas fictile* Jer. 22, 28. — 2) *labor molestus* Prov. 10, 22; pl. עֲצָבִים meton. *res labore partæ* Prov. 5, 10. Ps. 127, 2. — 3) *dolor* ut parturientis Gen. 3, 16. — 4) *asperitas*, *acerbitas* in verbis Prov. 15, 1.

עֹצֶב m. suff. עֶצְבִּי; 1 *simulachrum idoli* Jes. 48, 5. Ps. 139, 25: דֶּרֶךְ עֹצֶב *cultus idolorum*. — 2) *dolor* Jes. 14, 3: 1 Par. 4, 9.

עִצָּבוֹן m. constr. עִצְּבוֹן; 1) *labor molestus* Gen. 3, 17. 5, 29. — 2) vulgò *dolor* Gen. 3, 16; *sed rectiùs forsan incommoda quibus obnoxia est mulier prægnans, ut fastidium, nauseæ, languores, quæque à doloribus pr. dictis seu cruciatibus (תְּרוּן) diversa sunt.*

Digitized by Google

עַצֶּבֶת fem. constr. עַצַּבַּת (quasi à עַצְּבָה); pl. עֲצָבוֹת unde cum suff. עַצְבוֹתָם; 1) *simulachrum idoli* Ps. 16, 4. — 2) *dolor* Ps. 147, 3. Job 9, 28 etc.

עָצָה 1) ut in arab. عَصَا pro عَصِيَ *durus, firmus fuit.* — 2) *clausit* oculos; part. act. עָצֵה Prov. 16, 30. — Deriv. עֵץ et seq.

עָצֶה m. *spina dorsi* Lev. 3, 9, vel, ut vult Bochart, *os coccigis* collat. arab. عُصْعُص.

עֵצָה f. à m. עֵץ, collect. *ligna* Jer. 6, 6. עֲצַת־נֹפֶשׁ *ligna odorata* Prov. 27, 9.

עֵצָה f. (pro יְעֻצָה); constr. עֲצַת; suff. עֲצָתִי, עֲצָתֵךְ (cum suff. nominum pl., pro עֲצָתֶךָ); pl. עֲצוֹת; 1) *consilium* quod quis dat 2 Sam. 16, 20. Ps. 119, 24, quod quis capit Jes. 19, 3. Hos. 10, 6. *Fecit consilium* i. e. executus est Jes. 30, 1. *Consilium Dei* i. e. decretum divinum Jes. 14, 26 etc. — 2) *prudentia, sapientia* Jes. 11, 2. Jer. 32, 19 etc. — 3) plur. עֲצוֹת *curæ* Ps. 13, 3. — Rad. יָעַץ.

עָצוּם; 1) *robustus, validus, potens* Gen. 18, 18 etc. Plur. עֲצוּמִים *heroes* Jes. 53, 12. Prov. 18, 18, it. *valida membra* leonis, al. *catuli* leonis Ps. 10, 10. — 2) *numerosus, copiosus* Joël 1, 6. Ps. 35, 18.

עֶצְיוֹן גֶּבֶר n. pr. urbis maritimæ ad sinum Ælaniticum maris rubri Num. 33, 35 etc.

עָצַל conf. arab. *otiosus fuit.* — Niph. fut. pl. תֵּעָצְלוּ *pigri eritis* Jud. 18, 9. — Deriv. seq.

עָצֵל m. *piger* Prov. 6, 6 etc.

עַצְלָה et עַצְלוּת f. *pigritia* Prov. 19, 15. 31, 27. Dual. עַצְלָתַיִם *pigritia duplex* i. e. maxima Eccl. 10, 18.

עָצַם et עָצֵם; part. act. עֹצֵם, pass. עָצוּם, pl. עֲצוּמִים et עֲצֻמִים; infin. cum suff. עָצְמוֹ; fut. pl. יַעַצְמוּ; 1) ut vicin. אָטַם *clausit*, spec. oculos Jes. 33, 15. — 2) *robustus, fortis, potens fuit, factus est* Gen. 26, 16. Ex. 1, 7 etc. — 3) *numerosus fuit* Ps. 38, 20. 40, 6, 13.

Pih. עִצֵּם; fut. יְעַצֵּם; 1) *clausit* oculos Jes. 29, 10. — 2) denom. ab עֶצֶם *exossavit*, al. *ossa confregit* Jer. 50, 17. Conf. Pih. גֶּרֶם.

Hiph. fut. conv. cum suff. וַיַּעַצְמֵהוּ *et potentem effecit eum*, seq. מִן *potentiorem* Ps. 105, 24. — Derivat. תַּעֲצֻמוֹת et seq.

עֶצֶם f. semel m. suff. עַצְמִי; pl. עֲצָמִים; f. עֲצָמוֹת; constr. עַצְמוֹת; 1) *os, ossa* Gen. 2, 23. Ps. 51, 10 etc. — 2) per synecdoch. *totum, corpus*, vel *corporis species* Thren. 4, 7. — 3) seq. genit. *ipse, ipsa, ipsum*, sed de rebus tantùm עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה *hac ipsa dies*; בְּעֶצֶם תֻּמּוֹ *in ipsâ integritate suâ* Job 21, 23. — 4) n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 29 etc.

עֹצֶם m. suff. עָצְמִי; 1) *robur* Deut. 8, 7 etc. — 2) *corpus* Ps. 139, 15.

עָצְמָה f. constr. עָצְמַת; *robur* Jes. 40, 29 etc. — 2) *multitudo* Nah. 3, 9.

עַצְמוֹן n. pr. oppidi in finibus austral. Palæstinæ Num. 34, 4 etc.

עַצְמוֹת pl. f. *robora, munimenta*, trop. *argumenta firma* Jes 41, 21. Conf. Job 13, 12.

עַצְנִי m. cum art. הָעַצְנִי 2 Sam.

Digitized by Google

23, 8 in Keri videtur formâ suâ nom. gent. esse, et sic LXX; Chethib habet העצנו quod vertunt: *hasta ejus;* verùm, si ו foret pron. suffix., deesset art. ה vid. עֲדִין.

עָצַר; part. pass. עָצוּר et עָצֻר, f. עֲצֻרָה; infin. absol. עָצוֹר constr. עֲצוֹר; fut. יַעֲצֹר et יַעְצוֹר; suff. יַעְצְרֵנִי, יַעְצְרֻהוּ, cum ה parag. יַעֲצָרֶהָ; 1) *clausit* (conf. vicin. אָזַר, אָצַר) Gen. 16, 2. Deut. 11, 17 etc., it *inclusit* in carcerem 2 Reg. 17, 4. Jes. 33, 1 etc. seq. מִפְּנֵי *vel exclusus est* à facie (*Saulis*), vel *inclusus est domi* ob (Saulem) i. e. metu (Saulis). — 2) *continuit, destinuit, cohibuit* Jud. 13, 16, seq. לְ 2 Reg. 14, 26, vel בְּ Job 4, 2 etc. עָצַר כֹּחַ *vires retinuit, valuit* Dan. 10, 8 etc., seq. לְ *potuit* 1 Par. 22, 14 etc., et omisso כֹּחַ 2 Par. 14, 10. 20, 37, et Deut. 32, 36, sed vid. עָזַב. — 3) *coërcuit imperio* seq. בְּ 1 Sam. 9, 17.

Niph. נֶעְצַר; part. נֶעְצָר; infin. הֵעָצֵר; fut. יֵעָצֵר; 1) *clausus fuit* 1 Reg. 8, 35. 2 Par. 6, 26. — 2) *cohibitus est* Num. 17, 13. Ps. 106, 30 etc. — 3) *continuit se* 1 Sam. 21, 8. — Deriv. מַעְצָר, מַעֲצוֹר et seq.

עֹצֶר m. *imperium* Jud. 18, 7.

עֹצֶר m. 1) *occlusio* uteri i. e. uter sterilis Ps. 30, 16. — 2) *angustiæ, miseria* Jes. 53, 8. Ps. 107, 39.

עֲצֵרָה et עֲצֶרֶת f. pl. cum suff. עֲצָרֹתֵיכֶם; 1) *cœtus* hominum Jer. 9, 1, maximè *concio populi* ad dies festos agendos Jes. 1, 13. Joël 1, 14 etc., spec. quæ septimo paschatis et octavo festi tabernaculorum die cogi solebat Lev. 23, 36. Deut. 16, 8 etc.

עָקַב undè infin. absol. עָקוֹב; fut. יַעְקֹב, suff. יַעְקְבֵנִי; 1) ut in arab. *ponè fuit*, *à tergo venit*, indè עָקֵב *calx*. — 2) denom. ab עָקֵב, *calcaneum tenuit* Hos. 12, 4, maximè ad aliquem in terram conjiciendum, hinc. — 3) *supplantavit, defraudavit, circumvenit* Gen. 27, 36. Jer. 9, 3. — *Pih.* fut. et cum suff. יְעַקְּבֵם *retardabit eos* Job 37, 4. — Deriv. seq.

עָקֵב m. constr. עֲקֵב; suff. עֲקֵבוֹ; pl. constr. עִקְבֵי; suff. עִקְבֵי; pl. f. cum Dag. euphon. עִקֻּבוֹת; 1) *calx* hominum Gen. 3, 15 etc., it. *ungula* equorum Gen. 49, 17 etc. — 2) trop. *postremum agmen* exercitûs Jos. 8, 13. — Plur. *vestigia* Ps. 77, 20. 89, 52. Cant. 1, 8. — 4) *insidiator* Ps. 49, 6.

עָקֵב m. f. עֲקֵבָה; 1) *clivus, locus acclivis*, collat. arab. عَقَبَة (haqabat) et favente contextu Jes. 40, 4. — 2) *fraudulentus* Jer. 17, 9. — 3) denom. ab עָקֵב. Hos. 6, 8: *calcata sanguine* i. e. vestigiis sanguinis referta.

עֵקֶב m. 1) *postremum rei, finis*, hinc adv. *ad finem usquè, perpetuò* Ps. 119, 33, 112. — 2) *merces, præmium* Ps. 19, 12. Prov. 21, 4. Indè עֵקֶב et עַל־עֵקֶב Jes. 5, 23 in *præmium* i. e. *propter* Ps. 40, 16. 70, 4, it. *propterea quòd, quia* Num. 14, 24. Deut. 7, 12, plenè עֵקֶב אֲשֶׁר Gen. 26, 5, et עֵקֶב כִּי Amos 4, 12.

עֲקֵבָה vel עֲקֻבָּה f. *insidiæ, fraus* 2 Reg. 10, 19.

עָקַד ut in arab. *ligavit* (conf.

Digitized by Google

etiam vicin. אֲנַד); fut. יַעֲקֹד Gen. 22, 9. — Indè

עָקֹד m. pl. עֲקֻדִּים *lineis distinctus* (*rayé*) Gen. 30, 35 etc.

עָקָה f. *oppressio*; constr. עָקַת Ps. 55, 4. — Rad. עוּק.

עַקּוּב n. pr. viror. Esr. 2, 42 etc.

עָקַל ut in syr. *contorsit, intorsit*, hinc sensu morali *pervertit*. — Puh. part. מְעֻקָּל *perversus* Hab. 1, 4. — Deriv. seq.

עֲקַלְקַל m. undè pl. f. עֲקַלְקַלּוֹת; *tortuosus* Jud. 5, 6, subst. *viæ tortuosæ* Ps. 125, 5.

עֲקַלָּתוֹן m. id. Jes. 27, 1.

עֵקֶן n. pr. viri Gen. 36, 27, qui יַעֲקָן Num. 33, 31 etc. dicitur.

עָקַר 1) *eradicavit plantam*, infin. constr. עָקוֹר Eccl. 3, 2. — 2) *sterilis fuit* mulier, ut in arab. عَقَرَ. — Niph. *eradicatus, eversus est*; fut. f. תֵּעָקֵר Soph. 2, 4. — Pih. עִקֵּר; fut. יְעַקֵּר; *enervavit* equum, taurum, *nervos pedum succidit* Gen. 49, 6. Jos. 11, 6 etc. — Deriv. seq.

עָקָר m. עֲקָרָה f. et עֲקֵרֶת; *steriliis* de mare et feminâ Gen. 11, 30. Deut. 7, 14 etc.

עֵקֶר m. 1) *tradux*, *surculus qui* vel *à radice avulsus*, vel *succisus aliò traducitur et transplantatur*; metaph. *homo qui è familiâ peregrinâ ortus*, *in terrâ sanctâ consedit* Lev. 25, 47. — 2) n. pr. viri 1 Par. 2, 27.

עַקְרָב m. pl. עַקְרַבִּים; 1) *scorpio* animal Deut. 8, 15 etc. — 2) *virgæ* seu *scuticæ spineæ* genus 1 Reg. 12, 11 etc. Sic lat. *scorpio* est virga nodosa et acculeata. מַעֲלֵה עַקְרַבִּים vid in. מַעֲלֶה. — Compositum videtur ex עָקַר in arab. *vulneravit*, et עָקֵב *calcaneus*.

עֶקְרוֹן n. pr. urbis Philistæorum Jos. 15, 45 etc. Nom. gent. עֶקְרֹנִי Jos. 13, 3 etc.

עָקַשׁ ut in arab. *contorsit*, *pervertit*. — Niph. part. נָעְקָשׁ *perversus*; constr. נֶעְקָשׁ Prov. 28, 18. — Pih. עִקֵּשׁ; part. מְעַקֵּשׁ; fut. יְעַקֵּשׁ; *pervertit* Mich. 3, 9. *Pervertit vias suas* i. e. *perversè egit* Jes. 59, 8 etc. — Hiph. fut. conv. cum suff. וַיַּעְקִשֵׁנִי *perversum me arguet*, seu, ut optimè Vulgat. *pravum me comprobabit* Job 29, 9. Cæterùm וַיַּעְקִשֵׁנִי est chaldaïsm. pro וַיַּעְקִישֵׁנִי, ut 1 Sam. 17, 25 יַעֲשִׁירֶנּוּ *ditabit eum* pro יַעֲשִׁירֶנּוּ. Al. tamen ad Kal referunt. — Deriv. מַעֲקָשִׁים et seq.

עִקֵּשׁ m. pl. עִקְּשִׁים; 1) *perversus pravus* Deut. 32, 5. Ps. 101, 4 etc. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 26.

עִקְּשׁוּת fem. *perversitas* Prov. 4, 24 etc.

עִר m. suff. in pausâ עָרֶךָ; pl. עָרִים; constr. עָרֵי; suff. עָרָיו; 1) *urbs* ut עִיר q. v. Num. 21, 15 et Deut. 2, 9 est pro עִר־מוֹאָב quod occurrit Num. 21, 28. Jes. 15, 1, scil. metropolis Moabitarum ad fluvium Arnonem sita. Plur. עָרִים *urbes* Num. 35, 2 etc. — 2) *hostis* 1 Sam. 28, 16. Ps. 9, 7 etc. Hoc posterius esse possit pro vicin. צַר permutatis ע et צ.

עֵר n. pr. viror. Gen. 38, 3 etc.

עָרַב; part. act. עֹרֵב, pl. עֹרְבִים, infin. constr. עָרוֹב; imp. עָרֹב, suff.

Digitized by Google

עָרְבֵנִי; fut. יַעֲרֹב, sed pl. יַעֲרְבוּ; 1) *miscuit*, ut in chald. et syr. it. i. q. vicin. אָרַב *texuit*, undè עֵרֶב *trama*, *subtegmen* vicin. אָרַב. — 2) *permutavit* merces, hinc *negociatus est* Ex. 27, 9, 27. — 3) *spopondit*, *fide jussit* seq. acc. עַל, עִם, לְ pers. *pro aliquo* Gen. 43, 9. Jes. 38, 14. Job 17, 3 etc. — 4) *pigneravit*, *oppigneravit* seq. acc. rei Neh. 5, 3 et forsan Jer. 30, 21 ubi עָרַב אֶת לִבּוֹ *oppigneravit animam suam* est *imminenti periculo se exposuit*, vel *spopondit pro vitâ suâ*. — 5) *dulcis*, *suavis*, *gratus fuit*, *placuit* seq. לְ, עַל pers. *alicui* Jer. 6, 20, Ps. 104, 34 etc. — 6) hinc forsan *suxit* undè עָרֵב. — 7) *ut* arab. עَرَبَ (gharab) *longiùs recessit*, *abiit*, metaph. Jes. 24, 11; it. ut in syr. *occidit* sol, *vesperavit* Jud. 19, 19. —8) ut vicin. חָרַב *aridus*, *sterilis fuit*, undè עֲרָבָה. — 9) ut arab. pass. עُرِبَ (ghorib) *subalbus*, *albicans* fuit; à quo nomen עֵרֶב (gharab) *salix*. Hinc hebr. עֶרֶב *salix*, cujus folia *subalba*.

Hiph. infin. absol. הַעֲרֵב *vesperè faciendo*, hinc adv. *vesperè* 1 Sam. 17, 16.—Hithp. præt. et imp. הִתְעָרֵב; fut. יִתְעָרֵב; 1) *immiscuit se* seq. בְּ, לְ, עִם *alicui rei* Prov. 14, 10. Ps. 106, 35 etc. —2) *sponsionem fecit* 2 Reg. 18, 23. Jes. 36, 8. — Deriv. תַּעֲרֻבָה, מַעֲרָב et seq.

עָרֵב m. *suavis*, *dulcis* Prov. 20, 17. Cant. 2, 14.

עָרֹב m. cùm LXX κυνόμυια, *musca canina*, à sugendo sanguinem Ex. 8, 20 seq. Ps. 78, 45 etc. Vulgò tamen est *colluvies* animalium noxiorum; sed genus quoddam bestiarum suadet Ex. 8, 29, 31.

עֶרֶב et עֲרַב n. pr. *Arabia* Jes. 21, 13: 2 Par. 9, 14 etc. Nom. gent. עֲרָבִי et עַרְבִי; pl. עַרְבִים et עַרְבִיאִים; *Arabs*, *Arabes* Jes. 13, 20 etc.

עֵרֶב 1) *miscellanea turba* exterorum qui Israëlitis sese *immiscuerunt* Ex. 12, 38. Neh. 13, 3.—2) *trama*, *subtegmen* Lev. 13, 48 seq.

עֶרֶב m. sed f. 1 Sam. 20, 5; pl. עֲרָבִים; constr. עַרְבֵי; dual. עַרְבַּיִם; pl. f. עֲרָבוֹת; 1) *vespera* Gen. 1, 5 seq. Jer. 5, 6, sed adv. *vesperè* Ex. 16, 6, pro בָּעֶרֶב vel לָעֶרֶב Gen. 19, 1. Ps. 59, 7 etc.— Dual. occurrit tantùm in formulâ בֵּין הָעַרְבַּיִם *inter duas vesperas*, Ex. 12, 6. Num. 9, 3 etc. quid autem sit illud temporis spatium, non concordant hodierni Judæi, et etiam inter veteres disceptatum est. Pharisæis et Rabbanitis *prima vespera* est, cùm sol declinare incipit, æstusque vehementior remittere, *secunda* cùm verè occidit: Karæis autem, quibuscum consentire videntur Samaritani, *prima vespera*, cùm sol occidit: *secunda*, cùm, crepusculo desinenti, ingruunt nocturnæ tenebræ; quod forsan præferend. cùm agnum Paschalem, duas inter vesperas mactandum, ipse Moyses mactari jubet *vesperi cùm sol occidit*, Deut. 16, 6. — 2) cum art. הָעֶרֶב *copiæ auxiliares*, *socii* 1 Reg. 10, 15. Jer. 25, 20. 50, 37. Eze. 30, 5. — 3) tantùm in pl. עֲרָבִים *salices* Jes. 44, 4. Ps. 137, 2 etc. נַחַל עֲרָבִים *torrens salicum* in Moabitide Jes. 15, 7.

עֹרֵב m. pl. עֹרְבִים; constr. עֹרְבֵי;

Digitized by Google

1) *corvus* Gen. 8, 7 etc. Ex Lev. 11, 15. Deut. 14, 14 כָּל־עֹרֵב *omne genus corvinum* (*toute espèce de corbeaux*) videtur vocab. עֹרֵב alias quoque consimiles aves comprehendere. *Hoc autem infertur ex voce כל utpotè artic. determin. ה destitutâ, non verò ex formulâ לְמִינוֹ pr. *cum feminâ suâ*, ut falsò contendunt; vid. מִין pag. 324.* —2) n. pr. viri Jud. 7, 25 etc.; à quo rupes quædam nomen habet Jud. 7, 25, Jes. 10, 26.

עֲרָבָה f. suff. עֲרָבָתָהּ; pl. עֲרָבוֹת; constr. עַרְבוֹת; 1) *regio sterilis, desertum* Jes. 33, 9 etc. Cum art. הָעֲרָבָה a) ea regio campestris est, in quam vallis Jordanis circa Jericho excurrit, mare mortuum complexa Jos. 12, 1: 2 Sam. 4, 7; undè יַם הָעֲרָבָה est ipsum *mare mortuum* Deut. 4, 49 etc.. et נַחַל הָעֲרָבָה *torrens Cedron* Amos 6, 14.—6) omnis planities quæ à mari mortuo ad sinum arab. extenditur Deut. 1, 1. Jos. 12, 1 etc. Plur. עַרְבוֹת יְרִיחוֹ *campestria Jericho* pars fuit illius campi הָעֲרָבָה dicti. — 2) n. pr. q. v. in בֵּית pag. 93.

עֲרֻבָּה f. suff. עֲרֻבָּתָם; 1) *sponsio, vadimonium* Prov. 17, 18.—2) *pignus* 1 Sam. 17, 18.

עֵרָבוֹן m. *pignus* Gen. 38, 17 etc.

עַרְבִּי, עֲרָבִי n. pr. vid. in עֶרֶב.

עַרְבָּתִי nom. gent. vocabuli עֲרָבָה n. 2 q. v. 2 Sam. 23, 31.

עָרַג undè fut. יַעֲרֹג; ut in arab. *ascendit*, hinc forsan — 2) seq. אֶל, עַל *desideravit* aliquid (conf. נָשָׂא נַפְשׁ עַל, לְ) Ps. 24, 2. Joël. 1, 20. Hebræis interpr. est *glocitavit*, quod parùm congruit cum Joël. loc. cit. Vulgat. habet illic *desideravit*, hîc *suspexerunt*, quod in idem incidit. — Indè עֲרוּגָה q. v.

עֶרֶד n. pr. viri 1 Par. 8, 15, it. oppidi in Palæstinâ Num. 21, 1 etc.

עָרָה pr. forsan ut vicin. עָרָה *carpsit, evellit* plantas, crines, undè depilis, calvus, plantis arboribusque *nudus fuit* (conf. vicin. עָרַם — 2) *evacuatus, effusus est.* — Niph. fut. יֵעָרֶה *effundetur* Jes. 32, 15. — Pih. עֵרָה; infin. עָרוֹת; imp. pl. עָרוּ; fut. יְעָרֶה; apoc. וַתְּעַר; 1) *nudavit*, pudenda, clypeum (quod de more tegumento indutum erat) etc. Jes. 3, 17. 22, 6 etc. — 2) *funditùs evertit* domum, pr. *denudavit fundamentum* Hab. 3, 13. Ps. 137, 7. Hinc. —3) *evacuavit* vas Gen. 24, 20 etc., hinc *effudit* metaph. Ps. 141, 8.

Hiph. הֶעֱרָה 1) *nudavit* pudenda Lev. 20, 18, 19.—2) *effudit* metaph. Jes. 53, 12. — Hithp. part. מִתְעָרֶה; fut. f. תִּתְעָרִי; 1) *nudavit se* Thren. 4, 21. — 2) *effudit, diffudit se* arbor Ps. 37, 35.—Deriv. עָרוּם, עֵרוּם, מַעַר, מַעֲרֶה, תַּעַר, מַעֲרֶה et

עֶרֶה f. undè pl. עָרוֹת *loca nuda* i. e. arboribus destituta Jes. 19, 7.

עֲרוּגָה f. constr. עֲרוּגַת; pl. עֲרוּגוֹת et עֲרֻגוֹת; *areola* horti vel vineæ in in medio ascendens Eze. 17, 7. Cant. 5, 13 etc.

עָרוֹד m. *onager* Job 39, 5.— Rad. ערד in syr. Ethpah. *indomitus fuit.*

עֶרְוָה f. constr. עֶרְוַת; suff. עֶרְוָתוֹ; 1) *nuditas* Hos. 2, 11 (8); metaph. de locis parùm munitis, adeòque aditu facilibus Gen. 42, 9, 12. — 2) *puden-*

Digitized by Google

da, maximè *nuda* Gen 9, 22. Lev. 20, 11 etc. —5) *turpitudo*, *fœditas* Deut. 23, 15. 24, 1, *ignominia, dedecus* Jes. 20, 24. — Rad. עָרָה.

עָרוֹם et עָרֹם m. pl. עֲרוֹמִים; f. עֲרֻמָּה; *nudus*, *a* Job 1, 21. Eccl. 5, 14, passim *pannosus, malè vestitus* Jes. 58, 7. Job 22, 6, vel *solâ tunica interiori* (כְּתֹנֶת) *vestitus* 1 Sam. 19, 24. Jes. 20, 2. — Rad. עָרַם.

עָרוּם m. pl. עֲרוּמִים; *callidus*, in malam partem *astutus* Gen. 1, 3 etc., in bonam *cautus, prudens* Prov. 12, 16 etc. — Rad. עָרַם.

עָרוּם vid. vid. עִירִים.

עֲרוֹעֵר et עֲרַעַר m. (à rad. עָרַר, ut קָלוֹקֵל à קָלַל); 1) forsan ut עַרְעָר pr. *nudus*, dein *egenus, pauper* Jer. 48, 6 (conf. 17, 6). LXX, *asinus agrestis*, Vulgat. *myrica*. — 2) n. pr. oppid. a) ad Arnonis borealem ripam Deut. 2, 36. Jos. 12, 2, quod et עֲרוֹעֵר Jud, 11, 26. — b) alterius magis septentr. haud procul à Jabboco fluvio Num. 32, 34: 2 Sam. 24, 5. — c) tertii in tribu Judâ 1 Sam. 30, 28. Nom. gent. עֲרַעְרִי 1 Par. 11, 44.

עָרוּץ vel עָרוֹץ m. *horridum quid, horror;* m. constr. עֲרוּץ Job 30, 6. — Rad. עָרַץ.

עֲרִיָּה f. *nuditas, egestas* Eze. 16, 7. Hab. 3, 9. — Rad. עָרָה.

עֲרִי n. pr. viri Gen. 46, 16.

עֲרִיסָה f. undè pl. עֲרִיסוֹת; vulgò *massæ farinæ aquis immixtæ*, al. *polenta* Num. 15, 20 etc. — Rad. ערס in talmud. *commiscuit, mixtim conjunxit; sed* al. conferunt vicin. Hebr. גָּרַס *comminuit.*

עֲרִיפִים pl. m. *vapores, nebulæ* Jes. 50, 3. Syr. et Vulgat. *caligo.* — Rad. עָרַף.

עָרִיץ (pro עָרִיץ) m. plur. עָרִיצִים; constr. עָרִיצֵי; pr. *terrorem injiciens*, hinc 1) *prævalidus*, *præpotens* Jes. 25, 3. Jer. 20, 11. — 2) *violentus*, *atrox, tyrannus* Jes. 13, 11. Eze. 28, 7 etc. — Rad. עָרַץ.

עָרִירִי m. plur. עֲרִירִים; *solitarius*, *prole carens* Gen. 15, 3 etc. — Rad. עָרַר.

עָרַךְ; part. act. pl. עוֹרְכִים; pass. עָרוּךְ, constr. עֲרוּכָה, f. עֲרוּכָה, pl. עֲרוּכוֹת; infin. absol. עָרֹךְ, constr. עֲרֹךְ; imp. cum ה parag. עֲרֹכָה; fut. יַעֲרֹךְ; 1) *ordinavit, disposuit, struxit* Gen. 22, 9. Jes. 21, 5 etc. Spec. a) *instruxit aciem, pugnam* (pro עָרַךְ מִלְחָמָה) Jud. 20, 30. Jer. 50, 9 etc. — Job 6, 4: יַעַרְכוּנִי pro יַעַרְכוּ לִי *aciem instruunt contra me.* — b) *disposuit, protulit verba* (pro עָרַךְ מִלִּים) Job 37, 19. Ps. 5, 4; hinc *litem instruxit* (pro עָרַךְ מִשְׁפָּט) Ps. 50, 21. — 2) seq. לְ, אֶל *contulit, comparavit* Jes. 40, 18. Ps. 40, 6. — 3) *æstimavit, magni fecit* Job 36, 19.

Hiph. הֶעֱרִיךְ; fut. יַעֲרִיךְ; *æstimavit, taxavit* Lev. 27, 8 etc. — Deriv. מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת, et

עֵרֶךְ m. suff. עֶרְכִּי; 1) *ordo, strues* Ex. 40, 23, it. *dispositio, structura* corporis Job 41, 4. — 2) *instructio, apparatus* Jud. 17, 10. — 3) *æstimatio, taxatio* Lev. 5, 15. Num. 18, 16 etc.; hinc *pretium* quo æstimanda res est Ps. 55, 14. Job 28, 13.

Digitized by Google

עָרַל 1) *præputiatus fuit*, unde עָרֵל. — 2) denom. ab עָרְלָה, *præputiatum* i.e. *profanum, impurum habuit* Lev. 19, 23.—Niph. imp. הֵעָרֵל *præputiatum te ostende*, *præputium retege*, ut ebrii solent Hab. 2, 16.

עָרֵל m. constr. עֶרֶל et עָרֵל; plur. עֲרֵלִים; constr. עֲרֵלֵי; f. עֲרֵלָה; *præputiatus*, *incircumcisus* Gen. 17, 14. Ex. 6, 12. Ità contemptim vocabantur gentiles 1 Sam. 17, 36 etc. Metaph. *præputiatus labiis* i.e. gravis loquelæ, balbus Ex. 6, 12; sic *auris præputiata* i. e. carne quasi obstructa, dicto non parens Jer. 6, 10, et *animus præputiatus* i. e. in quem pietatis monita penetrare non possunt Lev. 26, 41.

עָרְלָה f. constr. עָרְלַת; pl. עָרְלוֹת, constr. עָרְלוֹת, 1) *præputium* Gen. 17, 14 etc. 2 Sam. 3, 14: *caro præputii* i. e. membrum præputiatum. Metaph. *impuritas* Deut. 10, 16. Jer. 4, 4. *Præputium arboris* sunt fructus primi triennii qui pro impuris habendi erant Lev. 19, 23. — 2) plur. עָרְלוֹת n. pr. collis Jos. 5, 3.

עָרַם 1) *nudavit*.—2) *callidus fuit*; inf. absol. עָרֹם 1 Sam. 23, 22. — 3) *coacervavit* ut in syr. et arab. (conf. etiam vicin. עָרַם, רוּם, רָמַם *altus fuit*). — Niph. נֶעְרַם *coacervatus est* Ex. 15, 8. — Hiph. הֶעֱרִים; fut. יַעֲרִם; 1) *callidum fecit* consilium i. e. consilia callida iniit Ps. 83, 4. — 2) *callidè egit* 1 Sam. 23, 22, sed in bonam partem *prudenter egit* Prov. 15, 5. 19, 25. — Deriv. עָרוּם et seq.

עָרֹם *nudus* vid. עָרוֹם.

עָרְמָם masc. *calliditas*; suff. עָרְמָם Job 5, 13.

עָרְמָה f. 1) *astutia*, *dolus* Ex. 21, 14. — 2) *prudentia* Prov. 1, 4. 8, 5.

עָרְמָה f. constr. עָרְמַת; pl. masc. עֲרֵמִים; f. עֲרֵמוֹת; *acervus* Jer. 50, 26. Cant. 7, 3 etc.

עַרְמוֹן m. plur. עַרְמֹנִים; *platanus* Gen. 30, 37. Eze. 31, 8.

עֵרֶן n. pr. viri Num. 26, 36. Patron. עֵרָנִי ibid.

עַרְעוֹר vid. עֲרוֹעֵר.

עָרַעַר, עָרֹעֲרִי vid. עֲרוֹעֵר.

עָרַף; part. act. עֹרֵף, pass. fem. עֲרוּפָה; fut. יַעֲרֹף; 1) ut רָעַף *stillavit* Deut. 33, 28, metaph. 32, 2.— 2) denom. ab עֹרֶף *cervicem amputavit* Ex. 13, 13. Jes. 66, 3 etc., metaph. *diruit* Hos. 10, 2. — Deriv. עֲרִיפִים.

עֹרֶף m. suff. עָרְפִּי; *cervix* Ex. 23, 27 etc. *Cervicem dedit* (נָתַן) i. e. *terga vertit, avertit se* 2 Par. 29, 6; פָּנָה עֹרֶף אֶל id. Jer. 2, 27 etc. Sed הֵסֵב עֹרֶף, פָּנָה עֹרֶף *terga vertit, fugit* Jos. 7, 8, 12. *Posuit aliquem tergum* i.e. *fecit ut terga verteret, fugavit* Ps. 18, 41.

עָרְפָּה n. pr. mul. Ruth 4, 14.

עֲרָפֶל masc. *caligo nubium*, *nubes densæ* Ex. 20, 18 etc. — * Forsan ex עָפֶל synonym. vicini אֹפֶל *caligo*, inserto ר, ut sæpè *; sed conflatum volunt ex עָרִיף *nubes* et אֹפֶל *caligo*.

עָרַץ; inf. constr. עָרֹץ; fut. יַעֲרֹץ et יַעֲרוֹץ; 1) *terruit* Jos. 2, 10 Ps. 10, 18 etc.; sed Jes. 47, 12: תַּעֲרֹצִי veter. interpr. reddidisti: *fortior fias, roborabis te*. — 2) intrans. *contremuit, timuit* Deut. 1, 29, seq. acc., מִפְּנֵי *aliquem* Deut. 7, 21. Job 31, 34. — Niph. part. נֶעֱרָץ *timendus*,

Digitized by Google

terribilis Ps. 89, 8. — Hiph. part. מַעֲרִיץ; fut. יַעֲרִיץ; 1) *terrorem injecit* Jes. 8, 13. — 2) *timuit* seq. acc. 8, 12. 29, 24. — Deriv. מַעֲרָצָה, עָרִיץ, עָרוּץ.

עָרַק uudè part. act. pl. עֹרְקִים; ut in arab. syr. *rodit* Job 30, 3; ità Vulgat.; quæ signif. prorsùs congruit cum Job 30, 17: *rodentes me* (אֹרְקַי) *non quiescunt;* al. tamen cum LXX et Chald. *fugit*, etiam ex usu chald. et arab.

עַרְקִי n. pr. populi Gen. 10, 17.

עָרַר ut vicin. עוּר, עָרָה; 1) *nudatus fuit, nudavit se* imp. cum ה parag. עָרֶה *nuda te* Jes. 32, 11. — 2) *sterilis, inops fuit.* — Poh. עוֹרֵר *nudavit* fundamenta, *funditùs evertit* Jes. 23, 13. — Pilp. עִרְעֵר undè infin. עַרְעֵר *nudando* Jer. 51, 58. — Hithpalp. fut. יִתְעָרְעַר *funditùs evertetur* ibid. — Deriv. עַרְעָר, עָרוֹעֵר, עַרְעָרִי.

עֶרֶשׂ f. suff. עַרְשִׂי; plur. עֲרָשׂוֹת, undè cum suff. עַרְשֹׂתָם; *sponda, lectus* Deut. 3, 11. Ps. 6, 7 etc. — Etymon latet.

עֶשֶׁב m. suff. עִשְׂבָּם, pl. f. constr. cum Dag. euphon. עִשְׂבוֹת; *herba* adultior quæ semen concepit (conf. דֶּשֶׁא) et pabulum præbet, *olera* Gen. 1, 11. Ex. 10, 12 etc. — Rad. עשב, conf. arab. عشب *germinavit.*

עָשָׂה f. ex chaldaïsmo part. act. עֹשֶׂה, constr. עֹשֵׂה; f. עֹשָׂה; pass. עָשׂוּי, pl. עֲשׂוּיִם, in Chethib עֲשׂוּם, f. עֲשׂוּיָה, plur. עֲשׂוּיוֹת et in Chethib עֲשׂוּוֹת; infin. absol. עָשׂה et עָשׂוֹ, constr. עֲשׂוֹת, עָשׂוֹ et עֲשׂוֹת, suff. עֲשׂוֹתוֹ et עֲשׂתוֹ; imper. עֲשֵׂה; fut. יַעֲשֶׂה et more chald. יַעֲשֵׂה, conv. וַיַּעַשׂ; 1) *fecit, labore produxit*, ut navem, lateres, idola Gen. 8, 6. Ex. 5, 16. Deut. 4, 16; transl. *fecit justitiam, benignitatem*, bellum etc. i. e. exercuit Gen. 14, 2. Jer. 9, 24 etc. Seq. לְ pers. *fecit alicui* aliquid Gen. 27, 45 etc. Sed *Deo facere* i.e. sacra ipsi facere, sacrificia offerre Ex. 10, 25 etc. Ex. 10, 25 etc., sic Græc. ῥέζειν θεῷ, Iliad. 2, 400. Odiss. 9, 553. sic et Lat. *facere*, Cic. pro Mur. — Cum dupl. acc. vel *fecit aliquid ex aliquâ re.* Ex. 25, 28. 26, 26. Hos. 8, 10 etc. vel *mutavit: fecit auroram tenebras* i. e. *mutavit auroram in tenebras.* Jer. 37, 15, seq. acc. et לְ, varia exprimit: sic *faciam te in gentem magnam*, i. e. *conditorem gentis magnæ* Ex. 32, 10. *faciam te in cædem*, i. e. *cædi te exponam* Eze. 35, 6. — 2) absol. *laboravit, operatus est* 1 Reg. 20, 40. Prov. 13, 16, seq. עִם *apud* aliquem, vel *cum* aliquo Ruth 2, 19; seq. בְּ *tractavit:* עָשָׂה בַזָּהָב *aurum tractavit* (*travailler sur l'or*) Ex. 31, 4; sed alibi *occupatus fuit in* aliquâ re Ex. 5, 19: 1 Reg. 20, 40 etc. — Not. עָשָׂה, apud Hebr. sicut *faire*, apud nos, notiones multò latiùs patentes exprimere; sic *exsecutus est, perfecit* decreta Jer. 23, 20 etc.; *obtemperavit* legibus Lev. 20, 22. Deut. 15, 5; *protulit, produxit* fructus Gen. 1, 11, trop. 2 Reg. 19, 30; *paravit, apparavit* cibum Jud. 13, 15; *comparavit, acquisivit* Gen. 11, 4. Jes. 19, 9. Not. *fecit ungues, barbam* Deut. 21, 12. 2 Sam. 19, 25 i. e. *nutrivit, paravit*, juxta Vers. Chald. et Arab.; et *rasit, resecuit*, juxta LXX, Vulgat.

Digitized by Google

et Syr. *celebravit*, *egit* festum Ex. 12, 48. Num. 9, 10; *egit*, *transegit* tempus Eccl. 6, 12; *constituit*, *præfecit* 1 Sam. 12, 6: 1 Reg. 12, 31. עָשָׂה טוֹב *bonum fecit* Eccl. 3, 12 i. e. forsan *benè se habuit*; huic explicationi magis favet contextus עָשָׂה מֵרָעָה *fecit* aliquem *procul à malo* i. e. *incolumem præstitit* 1 Par. 4, 10. — 3) ut vicin. chald. עַמֵּי *compressit* mammas mulieris i. e. contrectavit Eze. 23, 21.

Niph. נַעֲשָׂה, fem. נַעֲשָׂתָה; part. נַעֲשֶׂה, f. נַעֲשָׂה; infin. הֵעָשׂוֹת; fut. יֵעָשֶׂה, apoc. יֵעָשׂ, f. cum י epenth. תֵּיעָשֶׂה; *factus est* Lev. 7, 24; impers. לֹא יֵעָשֶׂה *non fit*, *fieri non solet* Gen. 29, 26, *non debet* 34, 7; *celebratus est* Esth. 9, 28; *paratus est* Neh. 5, 18; *impletus*, *perfectus fuit* Esth. 9, 1.

Pih. עִשָּׂה *compressit*, *contrectavit* mammas mulieris Eze. 23, 3, 8. — Puh. עֻשָּׂה *factus* i. e. creatus *est* Ps. 139, 15. — Deriv. מַעֲשֶׂה,

עֲשָׂהאֵל n. pr. viror. Esr. 10, 15 etc.

עֵשָׂו n. pr. *Esaü* Gen. 25, 25 etc., alio nomine אֱדֹם q. v., hinc בְּנֵי עֵשָׂו, בֵּית עֵשָׂו et simpl. עֵשָׂו Jer. 49, 8, 10. Obad. 1, 6 sunt *Edomitæ*, *Idumæi*, et הַר עֵשָׂו *montanum*, *montes Idumæorum* Obad 1, 8. 9, 19.

עָשׂוֹר et עָשֹׂר m. 1) *decas dierum* Gen. 25, 55. — 2) *decima dies* mensis Ex. 12, 3 etc. — 3) *decachordum* instr. mus. Ps. 33, 2 etc. — Denom. ab עֶשֶׂר.

עֲשִׂיאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

עֲשִׂיאָה n. pr. viror. 2 Reg. 22, 12 etc.

עֲשִׂירִי m. et עֲשִׂירִית; f. *decimus*, *a*, *um* Gen. 8, 5 etc. Fem. subst. *decima pars* Ex. 16, 36. Jes. 6, 13 etc.

עָשַׁק undè Hithp. הִתְעַשֵּׁק ut in chald. אִתְעַסַּק *litigavit*, *altercatus est* Gen. 26, 20, undè

עֵשֶׂק m. *lis*, *contentio* sed in n. pr. putei abiit Gen. 26, 20.

עֶשֶׂר f. et עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת m. 1) *decem*, ubique cum nomine plur. constr. Ex. 27, 12. Jos. 22, 14 etc. Plur. עֲשָׂרוֹת *decades* Ex. 18, 21 etc. — 2) indefin. *sæpenumerò*, *multoties* Gen. 31, 7. Num. 14, 22. Job 19, 3. — Denom. עָשׂוֹר, עֲשִׂירִי, מַעֲשֵׂר et seq.

עָשָׂר m. et עֶשְׂרֵה fem. *decem*, sed tantùm in numeris cum denario compositis, ut אַחַד עָשָׂר masc. *undecim* שְׁלֹשָׁה עָשָׂר m. *tredecim*; it. *undecimus*, *tertius decimus* etc. Plur. עֶשְׂרִים c. (à sing. עֶשְׂרֵה) 1) *viginti* Gen. 31, 38. Lev. 27, 5. — 2) *vicesimus*, *a* Num. 10, 11: 1 Reg. 15, 9 etc.

עָשַׂר undè fut. יַעְשֹׂר; (denom. ab עֶשֶׂר) seq. acc. *decimavit*, *decimam partem accepit* 1 Sam. 8, 15, 17. — Pih. עִשֵּׂר, undè part. pl. מְעַשְּׂרִים; infin. עַשֵּׂר; fut. יְעַשֵּׂר; *decimam*, *partem dedit*, *solvit* Neh. 10, 38; seq. acc. rei cujus decima solvitur Gen. 28, 22. Deut. 14, 22. — Hiph. infin. cum præf. בַּעְשֵׂר, לַעְשֵׂר pro בְּהַעְשֵׂר, לְהַעְשֵׂר; *decimam partem dedit* Deut. 26, 12. Neh. 10, 39.

עֶשְׂרֵה vid. עֶשֶׂר.

עֲשָׂרָה vid. עָשָׂר.

עִשָּׂרוֹן m. plur. עִשָּׂרֹנִים; mensura aridorum, *decima pars* forsan Ephæ

Digitized by Google

(ut habent LXX in Num. 15, 4) Lev. 14, 10 etc.

עֶשְׂרִים *viginti* vid. in עֶשֶׂר.

עֵשׁ m. et עִישׁ f. forsan *ursa major*, sidus Job 9, 9; *filii ejus* Job 38, 32 i. e. tres stellæ in caudâ ursæ. Conf. Niebuhr, *Description de l'Arabie*, *pag.* 160—164. — Etymon latet.

עָשׁ m. *tinea* Job 4, 19. 13, 28 etc. — Rad. עָשַׁשׁ.

עָשׁוּק m. *violentus*, *oppressor* Jer. 22, 3. — Rad. עָשַׁק.

עֲשׁוּקִים et עֲשָׁקִים pl. m. *oppressiones* Amos 3, 9 etc. — Rad. עָשַׁק.

עָשׁוּת m. *fabricatus*, *elaboratus* Eze. 27, 19. — Rad. עָשַׁת.

עַשָּׁנָת n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

עָשִׁיר m. pl. עֲשִׁירִים; *dives* 2 Sam. 12, 1 etc., in bonam partem, *ingenus*, *nobilis* Eccl. 6, 10, sed in malam *improbus*, *scelestus* Jes. 53, 9. — Rad. עָשַׁר.

יָגַשׁן; fut. יִעְשַׁן; *fumavit* Ex. 19, 18; metaph. *exarsit*, *iratus fuit* Deut. 29, 19. Ps. 74, 1. — Deriv. seq.

עָשָׁן m. pl. עֲשָׁנִים; *fumans* Ex. 20, 15. Jes. 7, 4.

עָשָׁן m. constr. עֲשַׁן; 1) *fumus* Gen. 15, 17 etc. it. *nubes pulveris* Jes. 14, 31; metaph. *ira* 2 Sam. 22, 9 etc. — 2) n. pr. q. v. in כּוּר עָשָׁן.

עָשָׁן m. *fumus* Ex. 19, 18.

עָשַׁק; part. act. עֹשֵׁק et עוֹשֵׁק, pl. constr. עֹשְׁקֵי, plur. f. עֹשְׁקוֹת; pass. עָשׁוּק et עָשָׁק, pl. עֲשׁוּקִים et עֲשָׁקִים; infin. constr. עֲשֹׁק, suff. עָשְׁקֶ; fut. יַעֲשֹׁק; 1) *violenter egit*, *oppressit* 1 Sam. 12, 3. Jes. 52, 4 etc. Hinc trop. de fluvio *exundante* Job 40, 18 (23). — 2) *defraudavit* aliquem seq. acc. pers. Lev. 19, 13. Deut. 24, 14, et acc. rei Mal. 3, 5. — Puh. part. f. מְעֻשָּׁקָה *vi compressa*, *stuprata fuit* virgo Jes. 23, 12. — Deriv. מַעֲשָׂקוֹת, עָשׁוּק, עֲשׁוּקִים et seq.

עֵשֶׁק n. pr. viri 1 Par. 8, 39.

עֹשֶׁק m. 1) *violentia*, *oppressio* Jes. 59, 13 etc. — 2) meton. *vi* vel *fraude ablata*, vel *acquisita res* Lev. 5, 23. Ps. 62, 11. Eccl. 7, 7. — 3) *violentia quam quis patitur*, *angor*, *angustiæ* Jes. 54, 14. 59, 13.

עִשְׁקָה f. id. n. 3. Jes. 38, 14.

עָשַׁר; fut. יַעֲשַׁר; *beatus fuit* (conf. vicin. כָּשַׁר, אָשַׁר) spec. *dives fuit* Hos. 12, 9. Job 15, 29. — Hiph. הֶעֱשִׁיר; part. מַעֲשִׁיר; inf. הַעֲשִׁיר; fut. יַעֲשִׁיר; 1) *ditavit* Gen. 14, 23 etc. — 2) intrans. *ditatus est* Ps. 49, 17. Prov. 10, 4; seq. acc. rei quâ quis ditatur Dan. 11, 2. — Hithpah. part. מִתְעַשֵּׁר *divitem se fingens* Prov. 13, 7. — Deriv. עָשִׁיר et

עֹשֶׁר m. suff. עָשְׁרָם; *divitiæ* 1 Sam. 17, 25. Ps. 52, 9 etc.

יָעַשׁ 1) *contabuit* (in arab. *concidit*, *marcuit*) Ps. 6, 8. 31, 10, 11. — 2) ut vicin. arab. עתת (hatsats) *rosit*, *arrosit* tinea.

עָשַׁת 1) (*nituit* præ pinguedine Jer. 5, 28. — 2) * ut vicin. עָשָׂה *fecit*, *elaboravit*, *fabricavit* et intrans. *factus*, *elaboratus*, *fabricatus est*, * hinc ad animum translat. *finxit*, *cogitavit*, ut chald. עֲשַׁת.

Hithp. fut. יִתְעַשֵּׁת *recogitabit*, ut

Digitized by Google

rectè Vulgat. Jon. 1, 6. — Deriv. עָשׂוֹת et seq.

עֶשֶׂת m. 1) *elaboratum, fabricatum, affabrè factum* Cant. 5, 14. — 2) plur. constr. עַשְׂתֵּי ubique adjecto עָשָׂר, עֶשְׂרֵה *decem*, notat *undecim* et *undecimus*, a Deut. 1, 3 etc.

עַשְׁתּוּת f. *cogitatio, opinio* Job 12, 5; ubi nonnulli cod. עַשְׂתּוֹת habent.

עֶשְׁתֹּנוֹת pl. f. *cogitationes, consilia* Ps. 146, 4.

עַשְׁתֹּרֶת f. n. pr. (conf אַשֵּׁרָה) *Astarte*, dea Sidoniorum vicinarumque gentium 1 Sam. 31, 10: 2 Reg. 23, 13 etc., forsan *Venus*; vid. Euseb. *Præpar. Evang.* 1, 10. — Plur. עַשְׁתָּרוֹת 1) *statuæ Astartes* Jud. 2, 13 etc. — 2) constr. עַשְׁתְּרוֹת צֹאן vulgò *greges ovium*, al. *soboles, proles ovium* Deut. 7, 13. 28, 4, 18, 51; certè, ut notat Winer, à *Venere* ad *sobolem* facilis transitus. — 3) n. pr. urbis in Basan Deut. 1, 4 etc., plenè עַשְׁתָּרוֹת קַרְנַיִם Gen. 14, 5 et forsan בְּעַשְׁתֶּרָה (pro בֵּית עַשְׁתֶּרָה) q. v. Nom. gent. עַשְׁתְּרָתִי 1 Par. 11, 44.

עֵת (contract. ex עִדָּה à masc. עֵד, rad. עָדָה, ut לֵת pro לֵדֶת, rad. יָלַד) c. seq. Makk. עֵת־; suff. עִתּוֹ; *tempus*, spec. a) *tempus opportunum, justum* Jes. 60, 22. Eccl. 10, 17 etc. et forsan Hos. 13, 13 ubi adv. *tempore opportuno*, quamquàm nonnulli de *tempore longiori* intelligunt. לֹא עֵת *non* i. e. *ante tempus justum, præmaturè* Job 22, 16. — b) *tempus certum*, idque finem habiturum, opp. æternitati Eccl. 3, 1, 17. 8, 6. — c) *tempus felix* Ps. 81, 16, sæpiùs *infelix* Jes. 13, 22 etc. — Cum præf. כָּעֵת pro כְּהַעֵת *hoc tempore, nunc* Jud. 13, 23 etc. מָחָר *cras hoc* diei *tempore* Ex. 9, 18 etc. כָּעֵת חַיָּה vid. in חַי pag. 199. — Plur. עִתִּים et עִתּוֹת; *tempora, rerum vicissitudines, fata* Esth. 1, 13: 1 Par. 12, 32; it. *vices*, hinc עִתִּים רַבּוֹת *multis vicibus, identidem* Neh. 9, 28. — Denom. עִתָּה, עִתִּי.

עִתָּה קָצִין עֵת קָצִין undè cum ה local. n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13.

עַתָּה vid. עַתָּה.

עָתַד ut in arab. *paratus fuit*. Hinc Pih. עִתֵּד *paravit*; imper. cum suff. עַתִּדָה Prov. 24, 27. — Hithp. הִתְעַתֵּד *paratus, destinatus fuit*, seq. לְ *ad aliquid* Job 15, 28. — Deriv. עָתוּד, עָתִיד.

עַתַּיָּה n. pr. viri Neh. 11, 4.

עַתָּה, sed. עַתָּ Eze. 23, 43. Ps. 74, 6 in Chethib; in pausâ עָתָה (compos. ex עֵת *tempus* et ה locali) pr. *ad tempus, tempore* (conf. germ. *zur Zeit*), hinc 1) *hoc tempore, nunc, jam* oppos. tempori tùm præterito, tùm futuro Jos. 14, 11. Jes. 48, 7. מֵעַתָּה *ab hoc tempore, hinc*; עַד־עַתָּה *hucusquè, usque ad hodiernum diem*. Passim temporis notio interiisse videtur, vertiturque commodè *age, ergò*, maximè seq. imperat. Gen. 3, 13. Jes. 36, 5 etc., *ità, quæ cum sint* Gen. 3, 13. Jes. 36, 5 etc., *ità, quæ cum ità sint* Gen. 26, 29 etc., undè וְעַתָּה *itaque* Gen. 11, 6; in sententiâ adversat. *nunc autem* Neh. 5, 5. — 2) *brevi tempore, mox* 1 Reg. 12, 26. Jes. 43, 19 etc.

עַתּוּד m. undè pl. עַתּוּדִים et עַתֻּדִים;

Digitized by Google

1) *hircus* pr. forsan *paratus et promptus* ad pugnam Gen. 31, 10. Jer. 50, 8 etc. Metaph. *dux populi* Jes. 14, 9. Zach. 10, 3. — Rad. עָתַד.

עָתוּד masc. undè in Chethib plur. עֲתוּדִים ut עָתִיד q. v. Jes. 10, 13. Esth. 8, 13.

עַתַּי n. pr. viror. 1 Par. 2, 35 etc.

עִתִּי m. *opportunus*, *tempestivus* Lev. 16, 21. — Denom. ab. עֵת.

עָתִיד m. pl. עֲתִידִים; 1) *paratus*, *promptus* seq. לְ Job 15, 24 etc. — 2) *exercitatus*, *peritus* seq. inf. Job 3, 8. Plur. f. עֲתִידוֹת *quæ* alicui *parata sunt*, *instant*, *imminent* Deut. 32, 35, it. *quæ comparata sunt*, *opes* Jes. 10, 13. — Rad. עָתַד.

עָתִיק m. vulgò *duraturus*, al. ex usu arab. *splendens*, *nitidus* Jes. 23, 18. — Rad. עָתַק.

עַתִּיק m. pl. עַתִּיקִים; constr. עַתִּיקֵי; 1) *remotus*, *avulsus* Jes. 28, 9. — 2) *antiquus* 1 Par. 4, 22. — Rad. עָתַק.

עָתָד n. pr. viri Num. 1, 13 etc.

עַתַּי n. pr. viri Esr. 10, 28.

עֲתַלְיָה n. pr. 1) viror. Esr. 8, 7 etc. — 2) mul. 2 Reg. 11, 1 alibi עֲתַלְיָהוּ 8, 26. 11, 2.

עָתַם undè Niph. נֶעְתַּם *exustus*, *adustus est*, de terrâ Jes. 9, 18; ità LXX et Chald.; quod optimè congruit cum altero hemistichio: *et factus est populus sicut pabulum ignis*. Vulgò tamen *obscuratus est* ex usu arab. sed minùs rectè. Parùm placet quod suspicatur Gesenius, nempè עָתַם ejusdem vel similis potestatis fuisse atques תָּמַם (cognat. שָׁמַם).

עָתְנִי n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

עָתְנִיאֵל n. pr. viri Jos. 15, 17 etc.

עָתַק; fut. יַעְתֹּק; 1) *dimotus*, *translatus est* Job 14, 18 etc. — 2) *ætate provectus est*, *consenuit* Ps. 6, 8. Job 21, 7.

Hiph. הֶעְתִּיק; part. מַעְתִּיק; fut. conv. וַיַּעְתֵּק; 1) *dimovit*, *transtulit* Job 9, 5, spec. tentorium, hinc *castra movit* Gen. 12, 8. 26, 22, *transtulit* in librum, *transcripsit* Prov. 25, 1. — 2) *abstulit*, impers. Job 32, 15. — Deriv. עָתִיק, עַתִּיק, עָתָק et seq.

עָתָק m. *insolens*, *arrogans* 1 Sam. 2, 3. Ps. 31, 19 etc.

עָתֵק m. Prov. 8, 18: דּוֹן עָתֵק al. *divitiæ antiquæ* i. e. à longo tempore collectæ, al. *durabiles*, al. ex usu arab. *nitidæ*, *pulchræ*, Vulg. *superbæ*.

עָתַר, fut. יַעְתֵּר; 1) ut vicin. קָטַר *suffivit*, suffimentum *adolevit*. — 2) *supplex*, *oravit*, *deprecatus est*, seq. לְ, אֶל Gen. 25, 21. Job 33, 26 etc. — 2) ut in Chald. et vicin. hebr. עָשַׁר *abundavit*, *dives fuit*; * conf. etiam יָתַר. *

Niph. נֶעְתַּר; part. pl. f. נַעְתָּרוֹת; infin. absol. נֶעְתּוֹר, constr. הֵעָתֵר; fut. יֵעָתֵר; 1) *exoratus est*, *precibus annuit* seq. לְ Gen. 25, 21. Jes. 19, 22. — 2) *largus*, *multus fuit* Prov. 27, 6.

Hiph. הֶעְתִּיר; fut. יַעְתִּיר; 1) *deprecatus est* Ex. 8, 25 etc.; seq. לְ, בְּעַד *pro* aliquo 8, 5, 24. — 2) *multiplicavit* Eze. 35, 13. — Deriv. seq.

עָתָר m. undè constr. עַתַּר; pl. cum uff. עַתְּרֵי; 1) *suffitus*, *vapor odoratus* Eze. 8, 11. — 2) *cultor* Dei Sophon. 3, 10.

Digitized by Google

עֶתֶרִי n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 42. 19, 7.

עֶתֶרֶת f. *abundantia* Jer. 33, 6.

פ

פ septima decima alphabeti littera, hebraïcè פֵּא *Fê* sonans; in numeralibus valet *octoginta*. Permutatur maximè cum aliis labialibus ב et מ.

פֹּא ut פֹּה q. v.

פָּאָה forsan ut vicin. פּוּחַ *flavit;* hinc Hiph. fut. cum suff. אַפִּאֵיהֶם (pro אַפִּאֵם) *difflabo eos* i. e. ut vento dispergam eos. Deut. 32, 26. LXX διασπερῶ αὐτούς; al. *in angulo relegabo*, quasi esset denom. à פֵּאָה.

פֵּאָה f. constr. פְּאַת; plur. פֵּאוֹת; dual. פְּאָתַיִם undè constr. פַּאֲתֵי; 1) *plaga cœli* Ex. 26, 18 etc. — Hinc 2) *latus, regio* Num. 24, 17. Jer. 48, 11. —3) *angulus* Lev. 19, 9. Amos 3, 12, indè *extrema pars rei;* פְּאַת זָקָן *extremitas barbæ* sunt, juxta Rabbinos, *crines in malis et ante aures* (*favoris*) quos tondere vetitum erat Lev. 19, 27. 21, 5. Hinc gentes arab. quæ illos tondebant, contemptim vocantur קְצוּצֵי פֵּאָה Jer. 9, 25 etc.

פָּאַר undè Pih. פֵּאֵר, suff. פֵּאֲרֵךְ ex Chald. pro פֵּאַרְךָ; infin. פָּאֵר; fut. יְפָאֵר; 1) *ornavit, decoravit, honoravit* Jes. 55. 5. Esr. 7, 27 etc. Spec. auxilio, beneficiis Ps. 149, 4. — 2) denom. à פֹּאֶרֶת *ramos scrutatus est* ad racemandum Deut. 24, 20. — Hithp. infin. et imper. הִתְפָּאֵר; fut. יִתְפָּאֵר et יִתְפָּאַר; 1) *ornatus, honoratus est* Jer. 60, 21. 61, 3. — 2) *illustravit se* seq. בְּ Jes. 44, 23. 49, 3. —3) *gloriatus est* seq. עַל *in* aliq. Jud. 7, 2. Jes. 10, 15, sed Ex. 8, 5 (9): הִתְפָּאֵר עָלַי לְמָתַי וגו' alii aliter. LXX et Vulg. *constitue mihi, quandò* etc., vulgò *gloriare super me, sume tibi hoc honoris* ut dicas *quandò* etc.; Gesenius *declara mihi* ità ut פָּאַר sit i. q. vicin. בֵּאֵר *fodit, foravit* maximè in terrâ, et transl. *explicuit, declaravit;* sed omnia hæc haud satis certa; vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Exodus, p. 57, 58. — Deriv. תִּפְאָרֶת et seq.

פֹּאַר m. pl. פְּאֵרִים; constr. פַּאֲרֵי; suff. פְּאַרְכֶם pro פְּאֵרֵיכֶם; 1) *ornamentum* spec. capitis, hinc *tiara* Ex. 39, 28. Jes. 3, 20 etc.

פֹּאֶרֶת et פֵּאֶרֶת (ex syrismo pro פָּאֶרֶת, פָּאֶרֶת) f. undè pl. פֹּאֲרֹת; suff. פֹּאֲרָתָיו sed פֹּאֶרְתָּיו Ex. 31, 8; *ramus frondosus* Jes. 10, 33 etc.

פָּאוּר (pro פַּאֲרוּר) m. *pulchritudo, nitor* vultûs Joël 2, 6. Nah. 2, 11 etc.

פָּאָרָן n. pr. regionis montanæ et incultæ inter Arabiam Petræam, Palæstinam et Idumæam Gen. 21, 21 etc., plenè הַר פָּרָאן vel הָרֵי פָּאְרָאן Deut. 33, 2. Hab. 3, 3.

פַּג m. *ficus immatura, grossulus;* pl. cum suff. פַּגֶּיהָ Cant. 2, 13.—Rad. פגג conf. vicin. פוּג.

פִּגּוּל m. pl. פִּגֻּלִים; *res fœda, impura* Lev. 7, 18. Jes. 65, 4 etc.—Rad. פגל in Talmud *fœtidus fuit;* ità arab. de cibo, vicin. פַּחַל.

פָּגַע; inf. constr. פְּגַע, suff. פִּגְעוֹ; imper. פְּגַע; fut. יִפְגַּע; 1) pr. forsan

Digitized by Google

trusit, pepigit; seq. בְּ *impegit in* aliquid, a) hostili impetu *irruit* in aliquem Ruth 2, 22 etc. maximè occidendi causâ, hinc *occidit*, *trucidavit* Jud. 8, 21 : 2 Sam. 1, 15. Semel seq. acc. pers. et בְּ rei Ex. 5, 3. — b) in bonam partem *adiit* aliquem precibus, *institit* ei seq. בְּ pers. Jer. 7, 16 etc., seq. לְ pers. *intercessit pro* aliquo Gen. 23, 8. — c) *incidit in* aliquem, *obviàm venit* ei, seq. בְּ Gen. 28, 11 etc., seq. acc. Ex. 23, 4 etc. — d) sensu geogr. *concurrit, contigit, pertinuit ad* aliquid seq. בְּ Jos. 16, 7 etc., אֶל 19, 11.—2) cum Gesenio et forsan rectè *pepigit* fœdus, *pactus est* cum aliquo seq. אֵת Jes. 64, 4, et omisso אֵת 47, 3.

Hiph. הִפְגִּיעַ; fut. יַפְגִּיעַ; 1) *irruere fecit aliquid in aliquem* Jes. 53, 6. — 2) *supplicare fecit* Jer. 15, 11. —3) intrans. *invasit*, hinc part. מַפְגִּיעַ *hostis invadens* Job 36, 32, it. *precibus adiit* seq. בְּ aliquem Jer. 36, 25, et לְ pers. pro quâ interceditur Jes. 53, 12, absol. 59, 16. — Deriv. מִפְגָּע et

פֶּגַע m. *casus* 1 Reg. 5, 18. Eccl. 9, 11.

פַּגְעִיאֵל n. pr. viri Num. 1, 13 etc.

פָּגַר ut vicin. syr. בגר *lassus, viribus destitutus fuit.*— Pih. פִּגֵּר id. 1 Sam. 30, 10, 21. — Indè

פֶּגֶר m. pl. פְּגָרִים; constr. פִּגְרֵי; *cadaver* hominum et bestiarum Gen. 15, 11 etc. Metaph. *rudera* idolorum Lev. 26, 29.

פָּגַשׁ; infin. absol. פָּגוֹשׁ; constr. פְּגֹשׁ; fut. יִפְגַּשׁ; suff. יִפְגָּשֶׁךָ; ut vicin. פָּגַע; 1) *irruit in* aliquem, *invasit* eum seq. acc. Ex. 4, 24. Hos. 13, 8.— 2) *obviam venit* alicui, seq. acc. *et* בְּ Gen. 32, 18. Prov. 17, 12 etc.—Niph. נִפְגַּשׁ *alter alteri obviam fuit* Ps. 85, 11 etc. — Pih. fut. יְפַגֵּשׁ *offendet* in aliq. Job 5, 14.

פָּדָה; part. act. פּוֹדֶה, suff. פּוֹדֶךָ; pass. פָּדוּי undè pl. פְּדוּיִם, constr. פְּדוּיֵי; infin. absol. פָּדֹה, constr. פִּדְוֹת; imp. פְּדֵה; fut. יִפְדֶּה; 1) ut cognat. בָּדַד *separavit* —2) ut vicin. פָּדָע *redemit* soluto pretio Ex. 13, 13, seq. בְּ pretii 34, 20; hinc *redimendum curavit*, *redimi fecit* sacerdos Num. 18, 15, 16, 17. — 3) *liberavit* ex servitute, è periculo Deut. 7, 8. Ps. 34, 23, seq. בְּ Job 5, 20. —Niph. נִפְדָּה; fut. יִפָּדֶה; *redemptus est* Lev. 19, 20, *liberatus est* Jes. 1, 27. —Hiph. הִפְדָּה *redimi fecit* Ex. 21, 8.—Hoph. infin. absol. הָפְדֵה *redimendo* sensu pass. Lev. 19, 20. Deriv. seq.

פְּדָהְאֵל n. pr. viri Num. 34, 28.

פְּדָחְצוּר n. pr. viri Num. 1, 10.

פְּדוּי m. undè pl. constr. פְּדוּיֵי; suff. פִּדְוִיָּן; 1) *pretium redemptionis* Num. 3, 46 seq. 18, 16, sed alibi —2) part. pass. pl. *servati* Jes. 35, 10. 51, 11.

פָּדוֹן n. pr. viri Esr. 2, 44.

פְּדוּת f. et פִּדְוֹת; 1) *divisio, discrimen* Ex. 8, 19, ità LXX et Vulgat. — 2) *redemptio, liberatio* Jes. 50, 2 etc.

פְּדָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 25 etc.

פְּדָיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 20, 29.

פִּדְיוֹם, פִּדְיוֹן et פִּדְיָן m. *pretium redemptionis* Ex. 21, 30 etc.

Digitized by Google

פֶּדֶן m. constr. פֶּדֶן; cum ה locali פַּדָּנָה; *ager, campus* ut in syr.; hinc n. pr. Gen. 48, 7, aliàs פַּדַּן־אֲרָם q. v. in. אֲרָם pag. 64.

פָּדַע ut viciu. פָּרָה; undè imp. cum suff. פְּדָעֵהוּ *redime eum* Job 33, 24.

פֶּדֶר (per metathes. pro פֶּרֶד ut חֶבֶשׁ et חֶשֶׁב etc.) m. suff. פִּדְרוֹ; *Lev. 1, 8, 12. 8, 20; vulgò *adeps* isque *à carne sejunctus*, sed rectiùs forsan *truncus corporis;* namque 1° in sacrificio *holocausto* omnes animalis partes igne consumendæ erant; porrò, juxta Moysen, partes illæ nihil aliud sunt quàm caput et פֶּדֶר; undè manifestum est, hoc vocabulo *truncum* signari; 2° פֶּדֶר nonnisi in holocausto usurpatur, in aliis autem sacrificiis ne semel quidem occurit; dùm è contrà vox חֵלֶב quæ reverâ *pinguedinem, adipem* notat, semper in istis et nunquàm in holocausto, reperitur. — Rad. פדר per metathes. pro פָּרַד. Multùm insudavit Gesenius in radicem istam exponendo, sed frustrà laboravit.

פֶּה m. constr. פִּי; suff. פִּי, פִּיךָ, פִּיר et פִּיהוּ, פִּיהֶם, poët. פִּימוֹ; pl. פִּים et f. פִּיוֹת; *os, oris* hominis et animalium Gen. 8, 11. Ex. 4, 11; maximè tanquàm loquendi instrumentum 1 Reg. 8, 15. Ps. 55, 22. פֶּה אֶל־פֶּה *ore ad os* i. e. absque mediatore Num. 12, 8; פֶּה־אֶחָד *uno ore, unâ voce* Jos. 9, 2; בְּמוֹ־פִי *meo ore* toto i. e. altissimâ, quâ possum, voce Job 19, 16. Meton. *orator, legatus* Ex. 4, 16; *mandatum* Eccl. 8, 2. — 2) *orificium* Gen. 20, 2. 42. 27 etc. — 3) *acies, mucro* gladii et alior. instrum. ferreorum Gen. 34, 26: 1 Sam. 13, 21 etc. — 4) *extremitas, ora* Ps. 133, 2. Prov. 8, 20. פֶּה לְפֶה et מִפֶּה אֶל־פֶּה *ab undâ ord ad alteram* 2 Reg. 10, 21. Esr. 9, 11. — 5) *pars, portio* pr. tantùm cibi quantùm quis ore capere potest. Deut. 2, 17: פִּי שְׁנַיִם *duæ partes, duplex portio;* sed *duæ tertiæ partes* Zach. 13, 8. — Cum præpos. ferè in part. abit, sed plerumque superfl. videtur. a) כְּפִי *secundum mandatum* 1 Par. 12, 23, *pro ratione, secundum* Lev. 25, 52, *sicut, instar* Job 33, 6; כְּפִי אֲשֶׁר *prout* Mal. 2, 9 et omisso אֲשֶׁר *ità ut* Zach. 2, 4. — b) עַל פִּי *secundum mandatum* alicujus Gen. 45, 21 etc., *pro ratione, secundum* Amos 6, 5. Prov. 22, 6. — In formulâ לְפִי videtur פִּי vel omninò superfl. esse, vel *pro* signif. - Quoad etymon, haud malè Gesenius פֶּה pro פִּיהּ dictum refert ad rad. פִּיחַ vicin. פָּאָה, פָּהָה, פּוּא, פּוּהַ, פּוּחַ *flavit, spiravit.*

פֹּה et פֹּו, sed Job 38, 11 פֹּא; 1) *hîc* Gen. 19, 12 etc. Rariùs — 2) *huc* 1 Sam. 16, 11. Esr. 4, 2. מִפֹּה et מִפֹּו *hinc* Eze. 40, 21 etc. מִפֹּה—מִפֹּה *hinc — indè* Eze. 40, 10 etc. אֵיפֹה vid. suo loco p. 32,

פּוּאָה et פּוּה n. pr. viror. Gen. 46, 13. Jud. 10, 1 etc.

פּוּג, undè fut. יָפוּג, conv. וַיָּפָג; ut in syr. et arab. *frigere* Gen. 45, 26; hinc *languescere* Ps. 77, 5, trop. de lege, *negligi* Hab. 1, 4. — Niph. נִפּוּגוֹתַי *torpui, elangui* Ps. 48, 9. — Deriv. תְּפוּגָה et

פּוּגָה f. *cessatio, remissio;* constr. פּוּגַת Thren. 2, 18.

Digitized by Google

פוּחַ undè fut. יָפוּחַ; ut vicin. נָפַח *flare, spirare* Cant. 2, 17. 4, 6. — Hiph. imper. f. הָפִיחִי; fut. יָפִיחַ; 1) seq. acc. *perflavit* Cant. 4, 16. — 2) seq. בְּ *sufflavit* Eze. 21, 36, seq. acc. Prov. 29, 8. — 3) trop. *efflavit*, ut mendacia Prov. 6, 19 etc., it. in bonam partem, 12, 18. — 4) *anhelavit, festinavit* Hab. 2, 3. — 5) *vehementer invectus est in* aliq. seq. בְּ et לְ, Ps. 10, 5. 12, 6. — Deriv. פִּיחַ.

פּוּט n. pr. populi africani Gen. 10, 6 etc.

פּוּטִיאֵל n. pr. viri Ex. 6, 25.

פּוֹטִי פֶרַע n. pr. viri Gen. 41, 45.

פּוֹטִיפַר n. pr. viri Gen. 39, 1.

פּוּךְ m. *stibium, fecus* 2 Reg. 9, 30, vid. Jer. 4, 30. Jes. 54, 11: *in stibio ponam lapides tuos* i. e. stibio pro calce, sive mortario, utar in muris tuis condendis. — 2) *lapidis pretiosi* genus vel stibii colorem referentis, qualis est *Chalcedonius*, vel parietibus vestiendis et quasi *fucandis* adhibiti 1 Par. 29, 2. — Etymon prorsùs latet.

פּוֹל m. *faba* 2 Sam. 17, 28. Eze. 4, 9. — Etymon omninò ignotum.

פּוּל n. pr. 1) viri 2 Reg. 15, 19. — 2) populi et regionis africanæ, Vulgat. *Africa* Jes. 66, 19.

פּוּן *conturbari;* ità LXX et Vulgat.; conferunt etiam vicin. arab. افن *consilii inops fuit;* fut. cum ה parag. אֲפוּנָה Ps. 88, 16.

פּוּנָה n. pr. porta Jerusalem 2 Par. 25, 23, quæ etiam שַׁעַר הַפִּנָּה 2 Reg. 14, 13.

פּוּנִי n. patron. Num. 26, 13.

פּוּנֹן n. pr. oppidi in Idumæâ Num. 33, 42.

פּוּעָה n. pr. mul. Ex. 1, 15.

פּוּץ; imp. pl. פֻּצוּ; fut. יָפוּץ, pl. יָפוּצוּ et יָפֻצוּ, f. תָּפוּצֶנָה et תָּפוּצֶיָן; ut vicin. נָפַץ 1) *contundere, diffringere*, hinc — 2) *dispergere;* part. pass. פּוּצַי *dispersi mei* Zach. 3, 10; alibi *dispersit se* Gen. 11, 4. Eze. 34, 5 etc., it. *effudit se* de fontibus, *exundavit, redundavit* Prov. 5, 16, trop. *abundavit* bonis Zach. 1, 17.

Niph. נָפוּץ, pl. נִפְצוֹתֶם; part. נָפוּץ undè pl. נִפוּצִים, f. נִפֻּצֹת 2 Sam. 18, 8, ubi Chethib habet נִפְצוֹת; *dispersus, dilapsus est* Gen. 10, 18 etc. — Pihl. פִּצֵּץ *diffregit;* fut. יְפַצֵּץ Jer. 23, 9. — Pilp. fut. יְפַצְפֵּץ id. Job. 16, 12. — Hiph. הֵפִיץ; part. מַפִּיץ, pl. מְפִיצִים; inf. הָפִיץ; imp. הָפֵץ; fut. יָפִיץ, apoc. יָפֵץ, conv. retroacto accentu וַיָּפֵץ; 1) *sparsit* semen Jes. 28, 25, *dispersit* Deut. 4, 27 etc., it. *exagitavit* aliquem Eze. 34, 21 etc. — 2) *effudit*, metaph. Job 40, 11. — 3) intrans. *dispersit se* Ex. 5, 12 etc. — Hithpahl. fut. pl. יִתְפַּצְּצוּ *diffringentur, dissilient* montes Hab. 3, 6 (5). — Jer. 25, 34: תְּפוּצוֹתֵיכֶם *dispersi vos* est forma *Tiphel;* ità lectio vulgaris, quæ quidem contextui accommodatior est; sed alii cod. et editi libri תְּפוּצוֹתֵיכֶם *dispersiones vestræ* exhibent. — Rad. מַפִּיץ.

פּוּק; præt. פָּק; 1) *vacillare, titubare* Jes. 28, 7. — 2) ut Chald. נְפַק *exire.*

Hiph. הֵפִיק undè part. pl. מְפִיקִים; fut. יָפִיק, apoc. יָפֵק, conv. retroacto accentu וַיָּפֵק; 1) *vacillavit* Jer. 10, 4; ità vulgò, sed possit causativè ac-

Digitized by Google

cipi *fecit ut vacillaret.* — 2) *exire, fecit, exprompsit, suppeditavit* Jes. 58, 10. Ps. 144, 13. — 3) *fecit ut prodiret ab* aliquo, *impetravit ab* eo Prov. 3, 13. 12, 2 etc. — 4) *exire, exitum habere, benè cedere sivit* Ps. 140, 9. — Deriv. פֵּרֵךְ et

מִפְקָה f. *offendiculum* 1 Sam. 25, 31.

פּוּר 1) ut vicin. פָּרַר (quocum suos declinatus sæpè confundit) *frangere, disrumpere;* inf. abs. פוֹר Jes. 24, 19. — 2) ut in arab. *æstuare, effervere bulliendo.* — Hiph. הֵפִיר et alia quæ hùc pertineat, vid. in פָּרַר,

פּוּר m. vocab. persic. quod Esth. 3, 7 explicatur גּוֹרָל *sors.* Pl. פּוּרִים et פֻּרִים *sortes, dies, festum sortium* Esth. 9, 24 etc.

פּוּרָה f. *torcular* Jes. 63, 3 etc.

פּוֹרָתָא n. pr. viri Esth. 9, 8.

פּוּשׁ et פִּישׁ; præt. פֵּשׁ (ut מֵת) undè pl. מִשְׁתֵּם; fut. וָפוּשׁ; 1) *forsan ut in arab. superbè incedere, superbire* Hab. 1, 8, hinc de pecude *lascivire* Jer. 50, 11. Mal. 3, 20 (4, 2); al. tamen ex usu chald. *crescere, multiplicari.* — 2) ut vicin. פּוּץ *diffundere, dispergere se.*

Niph. præt. pl. נָפֹשׁוּ *dispersi, diffusi sunt* Nah. 3, 18. — Indè derivant פֵּשׁ q. v.

פּוּתִי n. patron. 1 Chron. 2, 53.

פָּז m. *purgatus, purus* de auro Cant. 5, 9, hinc subst. *aurum purgatum, purum* Jes. 13, 12. Ab auro vulgari discernitur Ps. 19, 11. 119, 127. Prov. 8, 19. — Rad. פָּזַז.

פָּזַן 1) ut vicin. arab. פצץ (fadhdha), *discrevit, separavit,* hinc spec. metalla à scoriis, seu *purgavit,* — 2) *absiliit.* Gen. 49, 24: וַיִּפְזוּ זְרֹעֵי יָדָיו *et subsilierunt* i. e. *intensi sunt musculi brachiorum ejus.*

Pih. part. מְפַזֵּז *subsiliens* 2 Sam. 6, 16; quod 1 Par. 15, 29 per מְרַקֵּד explicatur. — Hoph. part. מוּפָז 1 Reg. 10, 18 *purum* i. q. טָהוֹר ut explicatur 2 Par. 9, 17. — Indè פָּז.

פָּזַר ut vicin. פָּרַר *dispersit;* part. pass. f. פְּזוּרָה Jer. 50, 17. — Niph. נָפֹזַר *dispersus est* Ps. 141, 7. — Pih. פִּזַּר; part. מְפַזֵּר; fut. יְפַזֵּר; 1) *dispersit, dissipavit* Ps. 53, 6. 89, 11. Jes. 3, 13: *dispersisti vias tuas* i. e. hùc illùc vagata es. — 2) *largiter distribuit* seq. acc. rei Ps. 112, 9; absol. *ib eralis fuit* Prov. 11, 24. — Puh. part. מְפֻזָּר *dispersus* Esth. 3, 8.

פַּח m. pl. פַּחִים; constr. פַּחֵי; 1) *rete, laqueus,* maximè aucupis Amos 3, 7. Eccl. 9, 12 etc. Trop. *id quo quis in exitium adducitur* Jos. 23, 13. Ps. 69, 23 etc., hinc *exitium, pernicies* Jes. 24, 17. Jer. 48, 43. — 2) pl. פַּחִים *lamina,* metallum ductum Ex. 39, 3. Num. 17, 3, poët. *fulmina* Ps. 11, 6.

פָּחַד; fut. יִפְחַד; 1) *trepidavit* a) pre timore, *pavit, expavit* Deut. 28, 66. Jes. 12, 2 etc. Prægnantes *pavens ad alterum,* pro *pavens se* convertit ad alterum Jer. 36, 16. — b) pro גוּל gaudio Jes. 60, 5. Jer. 33, 9. — 2) *festinavit* Hos. 3, 5.

Pih. part. מְפַחֵד; fut. יְפַחֵד: *perpetuò timuit, timidus fuit* Jes. 51, 13; *cavit sibi, cautus est* Prov. 28, 14. — Hiph. הֵפְחִיד *terruit* cum acc. Job 4, 14. — Deriv. seq.

Digitized by Google

פַּחַד m. suff. פַּחְדָּם; פַּחְדִּים; suff. פַּחְדָּו; 1) *pavor*, *terror*, Ex. 15, 16 etc. Meton. *objectum timoris* et *reverentiæ* Gen. 31, 42, 53. — 2) *femur* Job 40, 17 (12), al. *verenda*, *pudenda* al. *testiculi*.

פַּחְדָּה f. *terror*; suff. פַּחְדָּתִי Jer. 22, 19.

פָּחָה m. (pro פַּחֲה); constr. פַּחַת; suff. פַּחְתָּם; pl. פַּחוֹת, constr. פַּחְתוֹת; suff. פַּחוֹתֶיהָ; *præfectus provinciarum* 1 Reg. 10, 15. Jer. 51, 23 etc. — Exoticum esse videtur.

פּוּץ ut חָפַז *festinavit*, hinc *petulans fuit*, undè part. act. pl. פּוֹחֲזִים *petulantes*, *vesani* Jud. 9, 4. Soph. 3, 4. — Deriv. seq.

פּוּץ m. *petulantia* pro verbo פּוֹחֵז *petulans fuisti* Gen. 49, 4.

פַּחֲזוּת f. id. Jer. 23, 32.

פָּחַד ut vicin. פָּחַת *expandit*, hinc *diduxit*; conf. syr. in Ethpah. *attenuatus est*. — Hiph. הֶפְחַד denom. à פַּח, *irretivit*, *illaqueavit*, inf. הַפְחֵד Jes. 42, 22.

פֶּחָם (pro פַּחַם); *carbo* Prov. 26, 21, it. *pruna ardens* Jes. 44, 12 etc. — Rad. פחם in chald. et arab. *ater fuit*.

פַּחַת m. pl. f. פַּחְתִּים; *fovea* 2 Sam. 17, 9 etc.; sæpè adhibetur ut imago *exitii*, *perniciei* Jes. 24, 17. Thren. 3, 47 etc. — Rad. פחת in syr. Pahel *fodit*, *effodit*.

פַּחַת־מוֹאָב n. pr. viri Esr. 2, 6 etc.

פִּחֶתֶת f. (à masc. פַּחַת) *locus corrosus* seu *depressior* in vestibus leprâ infectis Lev. 13, 55.

פִּטְדָה f. constr. פִּטְדַת; vulgò *topasius* al. *smaragdus* Ex. 28, 17. Job 28, 19 etc. — Etymon latet.

פָּטִיר vid. פָּטוּר in rad. פָּטַר.

פַּטִּישׁ m. *malleus* Jes. 41, 7 etc.; trop. de Babylone vastatrici Jer. 50, 23. — Rad. פָּטַשׁ ut arab. فطش *dilatavit* spec. ferrum; et ut chald. et syr. transp. litteris, פשט *extendit*, *expandit*.

פָּטַר unde part. act. פּוֹטֵר, pass. pl. פְּטוּרִים 1 Par. 9, 33 in Keri ubi Chethib habet פְּטִירִים; fut. יִפְטַר; 1) ut vicin. בָּתַר *disjecit*, *fidit*. פִּטְרֵי צָצִים *fissi florum* i. e. flores fissi, qui jam proruperunt 1 Reg. 6, 18 etc. — 2) *eruodere*, *prorumpere fecit* utaquam Prov. 17, 14, hinc — 3) trop. *dimisit liberum* i. e. immunem ab officio 1 Par. 9, 33: 2 Par. 23, 8. Intrans. *abiit*, *evasit* 1 Sam. 19, 10. — Hiph. fut. יִפְטִיר *findunt*, *diducunt* labia, quod irridentis est Ps. 22, 8. — Deriv. פָּטִיר et seq.

פֶּטֶר m. pr. *fissio*, hinc *concret.* *id quod findit uterum*, *quod primùm prorumpit ex utero* i. e. primogenitus Ex. 13, 12 etc., plenè פֶּטֶר רֶחֶם Ex. 13, 15 etc.

פִּטְרָה fem. id. constr. פִּטְרַת Num. 8, 16.

פִּי vid. פֶּה.

פִּי־בֶסֶת n. pr. urbis in Ægypto inferiori Eze. 30, 17.

פִּיד m. suff. פִּידוֹ; *calamitas* Job 30, 24. 31, 29. Prov. 24, 22. — Rad. פיד forsan ut vicin. arab. فود *mortuus est*, in 4ª conjug. *perdidit*. Ceterum cognat. est verb. hebr. מוּת.

פִּיָּה fem. *os*, *acies gladii*; pl. פִּיּוֹת Jud. 3, 16. — Etymon vid. in פֶּה.

Digitized by Google

פִּי־הַחִירוֹת n. pr. oppidi ad littus maris arabici Ex. 14, 2 etc.

פִּיחַ m. *favilla* Ex. 9, 8, 10.—Rad. פּוּחַ.

פִּיכֹל n. pr. viri Gen. 21, 22 etc.

פִּילֶגֶשׁ ut פִּלֶגֶשׁ q. v.

פִּיכָה f. *adeps* Job 15, 27. —Rad. פּוּם ut arab. فَامَ *pinguis fuit.*

פִּינְחָס n. pr. viror. Ex. 6, 25 etc.

פִּינֹן n. pr. viri Gen. 36, 41.

פִּיפִיּוֹת plur. f. *geminæ acies* Jes. 41, 15. Ps. 149, 6: *gladius duarum acierum* i. e. *anceps* δίστομος. — Denom. à פֶּה.

פִּיק m. *titubatio, vacillatio* Nah. 2, 11. — Rad. פּוּק.

פִּישׁוֹן n. pr. fluvii qui ex horto Eden egrediebatur Gen. 2, 11.

פִּיתוֹן n. pr. viri 1 Par. 8, 35 etc.

פַּךְ m. *lenticula*, vasculum *stillatorium* 1 Sam. 10, 1 etc. — Rad. seq.

פָּכַד ut vicin. נָכַח. — Pih. part. pl. מְפַכִּים *stillantes* Ezo. 47, 2.

פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים n. pr. viri Esr. 2, 57.

פָּלָא ut vicin. כָּלָה.—Niph. נִפְלָא part. pl. נִפְלָאִים; fem. נִפְלָאוֹת (pro נִפְלָאָוֹת), pl. נִפְלָאוֹת, constr. נִפְלְאוֹת fut. יִפָּלֵא; pr. *separatus, distinctus fuit;* hinc 1) *singularis, insignis, ingens fuit* 2 Sam. 1, 26. Dan. 11, 36. — 2) *arduus* factu, intellectu *difficilis fuit* 2 Sam 13, 2. Job 42, 3 etc.; hinc — 3) *mirabilis fuit* Ps. 118, 23. 139, 14. Part. f. נִפְלָאוֹת subst. *mirabiliter facta, miracula* Dei Ex. 34, 10. Ps. 9, 2, et adv. *mirabilibus modis* Dan. 8, 24. Job 37, 5.

Pih. פִּלֵּא; undè inf. פַּלֵּא; fut. יְפַלֶּא; *separavit, consecravit* ubiquè adjecto נֶדֶר *votum*, hinc *persolvit votum* Lev. 22, 21 etc.—Hiph. הִפְלִיא et הִפְלָא; part. מַפְלִיא; inf. הַפְלֵא et הַפְלִיא; 1) *consecravit* votum Lev. 27, 2 etc. — 2) *singulare, eximium fecit* Deut. 28, 59. Ps. 31, 22. Inf. הַפְלֵא adv. *eximio modo* 2 Par. 2, 8. — 3) *mirabile fecit* Jes. 28, 29, seq. אֵת *mirabiliter egit cum* aliquo in malam partem Jes. 29, 14. הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת *mirabiliter fecit* Jud. 13, 19. Inf. לְהַפְלִיא adv. *mirabiliter* Joël 2, 26. — Hithp. fut. יִתְפַּלָּא *mirabilem se exhibuit* Job 10, 16.—Deriv. פֶּלֶא, מִפְלָאוֹת et seq.

פֶּלֶא m. suff. פִּלְאֲךָ, in pausâ פִּלְאֶךָ; 1) *mirabile, miraculum* Dei Ex. 15, 11. Ps. 77, 12 etc. Plur. m. פְּלָאִים adv. *mirabiliter* Thren. 1, 9; f. פְּלָאוֹת *mirabilia* Dan. 12, 6. — 2) *admirabilis* de Messiâ Jes. 9, 5.

פְּלָאִי m. *admirabilis* Jud. 13, 18 ubi Keri habet פֶּלִי; f. פְּלָאִיָּה id. Ps. 139, 6 ubi Keri refert פְּלִיאָה forma à masc. פָּלָאי.

פְּלָאיָה n. pr. viri Neh. 8, 7.

פָּלַג ut in chald. syr. et arab. *fidit, divisit.* — Niph. נִפְלַג *divisus est* Gen. 10, 25 etc. — Pih. פִּלֵּג; imp. פַּלֵּג; *divisit* Job 38, 25, trop. Ps. 55, 10. — Deriv. מִפְלַגּוֹת et seq.

פֶּלֶג m. pl. פְּלָגִים; constr. פַּלְגֵי; suff. פַּלְגֵיו; 1) *rivus* Jes. 30, 25. Ps. 5, 16 etc. — 2) n. pr. viri Gen. 10, 25 etc.

פַּלְגָה f. *rivus;* pl. פַּלְגוֹת Jud. 5, 15, 16. Job 20, 17.

Digitized by Google

פֶּלֶגֶת f. *classis* sacerdotum; plur. פְּלֻגּוֹת 2 Chron. 35, 5.

פִּלֶגֶשׁ et פִּילֶגֶשׁ f. suff. פִּילַגְשׁוֹ et פִּילַגְשׁוֹ; pl. פִּלַגְשִׁים et פִּילַגְשִׁים; constr. פִּלַגְשֵׁי; 1) *concubina uxor* Gen. 22, 24 etc. — 2) *amasius, mœchus* Eze. 23, 20, conf. vers. 5 ubi legitur מְאַהֲבִי. — Etymon latet.

פַּלֵּדָה f. undè pl. פַּלֵּדוֹת vulgò *lampades, tædæ* Neh. 2, 4; sed al. *ferramenta*, falces curruum belliconum, collat. syr. פַּלְדָּא et arab. פוּלָאד (fouladz) *ferri genus præstantissimum*. — Rad. פָּלַד forsan ut in arab. (faladz) *secuit*.

פֶּלֶדֶשׁ n. pr. viri Gen. 22, 22.

פָּלָה ut vicin. פָּלָא. — Niph. נִפְלָה; *separatus, segregatus fuit* Ex. 33, 16, hinc *insignis, admirabilis factus est* Ps. 139, 14. — Hiph. הִפְלָה; imp. הַפְלֵה; fut. יַפְלֶה; *distinxit* Ex. 8, 18 (22) etc., hinc *mirificavit* Ps. 4, 4. 17, 7. — Deriv. פֶּלֶא.

פָּלוּא n. pr. viri Gen. 46, 9 etc. Patron. פַּלְוָאִי.

פָּלַח *fidit*, spec. *sulcavit* terram; part. act. פֹּלֵחַ Ps. 141, 7. — Pih. fut. יְפַלֵּחַ; 1) *fidit* Job 16, 13. Prov. 7, 23, *dissecuit* 2 Reg. 4, 39. — 2) *fecit ut finderent, prorumperent* pulli uterum, i. e. *peperit* Job 39, 3. — Indè

פֶּלַח f. 1) *fragmen, segmentum* 1 Sam. 30, 12. Cant. 4, 3. — 2) *lapis molaris* utrinquè *resectus*; superior vocatur פֶּלַח רֶכֶב Jud. 9, 3 etc. inferior פֶּלַח תַּחְתִּית Job. 41, 16.

פֶּלָחָא n. pr. viri Neh. 10, 25.

פָּלַט ut vicin. מָלַט *elapsus est* Eze. 7, 16.

Pih. פִּלֵּט part. מְפַלֵּט; imp. cum ה parag. פַּלְטָה; fut. יְפַלֵּט; 1) *prorsùs evasit* Job 23, 7. — 2) *elabi fecit, liberavit* Ps. 17, 13.

Hiph. הִפְלִיט undè fut. יַפְלִיט *liberavit* è periculo Mich. 6, 14, *evadere fecit* in locum tutum Jes. 5, 29. — Deriv. מִפְלָט et seq.

פָּלֵט m. *fugâ elapsus*; pl. פְּלֵטִים et פְּלִיטִים Jes. 66, 19. Jer. 44, 14. 50, 28 etc.

פֶּלֶט m. *liberatio* Ps. 32, 7.

פֶּלֶט n. pr. viror. 1 Par. 2, 47.

פְּלֵטָה vid. פְּלִיטָה.

פֶּלֶטִי et פֶּלֶטִיאֵל n. pr. viror. Num. 13, 9: 2 Sam. 3, 15 etc.

פֶּלֶטִי n. pr. viri Neh. 12, 17.

פְּלַטְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 21.

פְּלַטְיָהוּ n. pr. viri Eze. 11, 1.

פְּלִיא, פְּלִיאִי vid. פְּלֵאִי.

פְּלַלְיָה n. pr. viri 1 Chron. 3, 24.

פְּלִיט m. pl. פְּלִיטִים; *fugâ elapsus* Jos. 8, 22. Jer. 44, 28. *Cum artic. הַפְּלִיט *fugâ elapsorum turba* (*les fuyards*); non autem *unus fugâ elapsus*, ut vulgò volunt; vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. franç.* Genèse pag. 70.*

פְּלִיטִים vid. פֶּלֶט.

פְּלֵיטָה et פְּלֵטָה f. constr. פְּלֵיטַת; 1) *evasio, liberatio* Joël 3, 5, Obad. 1, 17. — 2) meton. *id quod evasit* Ex. 10, 5 etc.

פָּלִיל m. *judex*; pl. פְּלִילִים Ex. 21, 22 etc. Job 31, 11: *scelus judicum* i. e. judicibus puniendum — Rad. פָּלַל.

Digitized by Google

פְּלִילָה fem. *jus* Jes. 16, 3.—Rad. פָּלַל.

פְּלִילִי m. *judicialis* Job 31, 28; f. פְּלִילִיָּה *judicium* Jes. 28, 7. — Rad. פָּלַל.

פֶּלֶךְ m. suff. פַּלְכִּי; pr. *rotundum quid*, spec. 1) *circulus, tractus terræ circumjacens* Neh. 3, 9 seq. — 2) *orbiculus* fusi muliebris, hinc ipse *fusus* Prov. 31, 19. — 3) *baculus rotundus, scipio* 2 Sam. 3, 29. — Rad. פלך.

פָּלַל in arab. 5ª conjugat. *rotundus fuit;* undè Pih. פִּלֵּל; fut. יְפַלֵּל; 1) *judicavit, litem diremit* 1 Sam. 2, 25, *judicium exercuit* puniendo Ps. 106, 30; seq. לְ *adjudicavit* alicui Eze. 16, 52. — 2) *censuit, extimavit.*

Hithp. הִתְפַּלֵּל; part. מִתְפַּלֵּל; pl. מִתְפַּלְּלִים; fut. יִתְפַּלֵּל; 1) *intercessit* seq. בְּעַד, עַל; לְ *pro* aliquo Deut. 9, 20 etc. — 2) generatim *supplicavit, precatus est* maximè Deum, seq. אֶל, לְ, לִפְנֵי, Dan. 9, 4. Ps. 5, 3. Neh. 1, 4 etc. — Deriv. פְּלִיל, פְּלִילָה, פָּלִילִי, תְּפִלָּה.

פֶּלֶל n. pr. viri Neh. 3, 28.

פְּלַלְיָה n. pr. viri Neh. 11, 11.

פַּלְמֹנִי vid. vocab. sequens.

פְּלֹנִי 1) *quidam*, ὁ δεῖνα (*un certain, un tel*). Ubiquè copulatur cum אַלְמֹנִי q. v. אֶל־מְקוֹם פְּלֹנִי, אַלְמֹנִי *ad certum quendam locum* 1 Sam. 21, 3. Ex duobus his vocabulis conflatum est פַּלְמֹנִי Dan. 8, 13. — 2) nom. gent. 1 Par. 11, 27, 36.

פָּלַס undè Pih. פִּלֵּס; part. מְפַלֵּס; inf. et imp. פַּלֵּס; fut. יְפַלֵּס; 1) *complanavit, æquavit* i. e. *munivit* viam Jes. 26, 7. Prov. 4, 26 etc. — 2) *libravit appendit,* metaph. Ps. 58, 3; it. *expendit, accuratè consideravit* Prov. 5, 21. — Indè

פֶּלֶס m. *libra, statera,* Jes. 40, 12. Prov. 16, 11.

פָּלַץ undè Hithp. fut. pl. in pausâ cum נ parag. יִתְפַּלְצוּן *contremiscent, concutientur* Job 9, 6. — Deriv. תִּפְלֹצֶת, מִפְלָצָת et

פַּלְצוּת f. *tremor, horror* Jes. 21, 4. Eze. 7, 18. Ps. 55, 6 etc.

פָּלַשׁ undè Hithp. imp. f. הִתְפַּלְשִׁי, in pausâ הִתְפַּלְשִׁי Mich. 1, 10 in Keri, ubi Chethib habet הִתְפָּלַשְׁתִּי 2 pers. præt. f. cum י parag.; *conspersit se* pulvere (עָפָר, בָּאֵפֶר) Jer. 6, 26. Mich. 1, 10 etc. Absol. Jer. 25, 34. Ità LXX chald. syr. Vulgat.; vulgò tamen *volutavit se;* sed caput pulvere aut cinere conspergebant, non autem in eo convolutabantur, qui calamitatem lugebant Jos. 7, 6; 2 Sam. 13, 19 etc. Hoc moris viguit apud Persas et etiam Græcos; conf Iliad. 18, 22. Odyss. 24, 315.

פְּלֶשֶׁת n. pr. *Philistæa,* regio versus occasum Palæstinæ 1 Sam. 17, 16 etc. nom. gent. פְּלִשְׁתִּי; pl. פְּלִשְׁתִּים et פְּלִשְׁתִּים *Philistæi* Gen. 26, 1 etc.

פֶּלֶת n. pr. viror. Num. 16, 1 etc.

פֶּלְתִּי m. cum art. הַפֶּלְתִּי collect. quoddam satellitum genus forsan *cursores publici* 2 Sam. 8, 15 etc. Ubiquè copulatur cum כְּרֵתִי q. v. — Rad. פלת vicin. פָּלַט q. v.

פֵּן m. undè suff. f. פִּנָּהּ; pl. פִּנִּים; *angulus* Zach. 14, 10. Prov. 7, 8. — Rad. פָּנַן.

Digitized by Google

פֶּן ubiquè constr. seq. Makkaph פֶּן־; pr. *amotio, aversio*, hinc in partic. abit, *ne*, et ponitur vel post sententiam, undè pendeat (quâ differt ab אַל). Gen. 114: extremus nobis urbem... פֶּן־נָפוּץ *ne dispergamur* etc.; vel ab initio sententiæ, adeòque est *vetantis, dehortantis* (ut אַל) Jes. 36, 18. Job 32, 13, aut *timentis, metuentis* Gen. 3, 22 etc. Sequitur autem præter., ubi timetur ne aliquid factum sit 2 Sam. 20, 6: 2 Reg. 2, 16. Sed Prov. 5, 6 valet simpl. *non*, nisi subintelligas *cavet*, et sit sensus: *cavet ne viam vitæ* sibi muniat i. e. in viâ vitæ incedat. — Rad. פָּנָה.

פַּנַּג m. *dulciarii* vel *placentæ* genus Eze. 27, 17. Chald. vertit קוליא quod est gr. *κολλα βελλαρια εκ μελλε* juxta Hesychium. — Rad. פנג.

פָּנָה; part. act. פֹּנֶה, pl. פֹּנִים, pl. f. פֹּנוֹת; inf. absol. פָּנוֹ, constr. וּפְנוֹת imp. פְּנֵה; fut. יִפְנֶה, apoc. יִפֶן et יִפַן, conv. וַיִּפֶן; 1) trans. *vertit* in formulâ פָּנָה עֹרֶף *cervicem* i. e. *tergum vertit, fugit* Jos. 7, 12, seq. אֶל pers. *tergum alicui obvertit* i. e. *contempsit, neglexit aliquem* Jer. 2, 27 etc.; — 2) alibi semper intrans. *vertit se* a) eundi causâ Gen. 18, 22 etc.; hinc seq. אֶל, לְ et acc. *convertit se aliquò, ad aliquem, adiit aliquem* Deut. 2, 3. Jes. 53, 6 etc. פָּנָה אַחֲרֵי מ׳ *secutus est partes alicujus* Eze. 29, 16; seq. מֵעַל *avertit se ab* aliquo Deut. 29, 17, absol. Deut. 30, 17: *avertit se cor*, subintellige *à Deo*; metaph. de tempore, *dicessit, inclinavit* dies, ætas Jer. 6, 4. Ps. 90, 9; 2. *appropinquavit*, undè לִפְנוֹת הַבֹּקֶר *appropinquante manè, sub tempus matutinum* Ex. 14, 27 etc., לִפְנוֹת עֶרֶב *sub vesperam* Gen. 24, 63 etc. — b) spectandi causâ, *spectavit* Ex. 2, 12. Eccl. 2, 12. Metaph. Deut. 9, 27. Ps. 25, 16 etc. Sensu geophr. *spectavit* aliquam regionem Jos. 15, 2. Eze. 8, 3 etc.

Pih. פִּנָּה; imp. pl. פַּנּוּ; 1) *removit* Soph. 3, 15, hinc *everrit, purgavit* domum Gen. 24, 31, viam i. e. *paravit, munivit* eam Jes. 40, 3. Mal. 3, 1; et omissâ voce *via* Ps. 80, 10.

Hiph. הִפְנָה; part. מַפְנֶה; inf. הַפְנוֹת; fut. conv. וַיַּפֶן; 1) trans. *vertit* Jud. 5, 4, maximè cervicem, tergum, i. e. *discessit, fugit* 1 Sam. 10, 9. Jer. 48, 39. — 2) intrans. *vertit se, fugit* Jer. 46, 21. 49, 24, it. *retrò se vertit, in fugâ substitit* Jer. 46, 5. Nah. 2, 9; seq. אֶל *convertit se ad* aliquem Jer. 47, 3. — Hoph. part. מֻפְנֶה; imp. pl. הֻפְנוּ; *terga vertit* Jer. 49, 8, sensu geograph. *spectavit* aliquò Eze. 9, 2. — Deriv. פֵּן et seq.

פָּנֶה m. sed f. Eze. 21, 21; undè pl. פָּנִים; constr. פְּנֵי; suff. פָּנַיִן, פָּנָיו, פָּנֶיהָם; 1) *pars* alicui *obversa, facies, vultus* Gen. 38, 15. Ex. 3, 6 etc. לֶחֶם הַפָּנִים *panis, panes faciei* LXX ἄρτοι ἐνώπιοι, Vulgat. *panes propositionis*, sunt paniculi qui singulis sabbatis in tabernaculo sacro Jehovæ proponebantur Ex. 25, 30 etc. שֻׁלְחַן הַפָּנִים *mensa in* quâ panes isti offerabantur Num. 4, 7. — Nota formulas sequent. a) פָּנִים אֶל־פָּנִים Gen. 32, 31, פָּנִים בְּפָנִים Deut. 5, 4 *de facie* (*face à face*). — b) *Dicere, facere*

Digitized by Google

aliquid "עַל פְּנֵי פ *in faciem alicujus* i. e. liberè, ingenuè, sed sæpè impudenter, insolenter (conf. gall. *dire à la barbe*) Jes. 65, 3. Job 1, 11 etc. אֶל־פָּנַיִם *fortiter, haud cunctanter* Deut. 7, 16. Hos. 5, 5. Job 2, 5. 13, 15.—c) שׂוּם פָּנִים אֶל, עַל *oculos convertere* in aliq. 1 Reg. 2, 15. Eze. 6, 2.—d) שׂוּם פָּנָיו seq. acc. *faciem suam convertit aliquò*, *ob tetendit, profectus est* Gen. 31, 21. hinc trep. נָתַן, שָׂם פָּנָיו לְ seq. inf. *proposuit sibi, decrevit aliquid facere* 2 Reg. 12, 18. Dan. 9, 3 etc.; sed 2 Par. 32, 2 subauditur verbum וּפָנָיו לְמִלְחָמָה *et facies ejus* erat *ad bellum* i. e. *et moliebatur bellum*. — Spec. de *vultu irato* Ps. 21, 10. 34, 17. 80, 17. *tristi* 1 Sam. 1, 18. Job 9, 27; hinc — e) שׂוּם פָּנִים בְּ *vultu irato intueri* aliquem Lev. 20, 5. — f) נִסְכָּם פָּנָיו *iram suam effudit in* aliquem Lev. 20, 5, 6. 26, 17. Eze. 14, 4. — 2) *persona adunca* Jos. 3, 15; hinc פָּנֶיךָ *persona mea, tua* i. e. *ego, tu ipse praesens* (*mei, tui ex personae*) Ex. 33, 14. Ps. 80, 17 etc. — 3) *facies, superficies* rei Gen. 2, 6. Job 38, 30. Passim in sublimiori oratione id usurpatur, ut sequenti genitivo appositionis vim tribuat, adjectâ tamen quâdam emphasi. Jes. 25, 7. *superficies velaminis* est *velamen ipsum*; Job *superficies vestis ejus* (crocodili) est *vestis ipsa, tegumentum ipsum*. Hinc *externa species, habitus, conditio* rei Prov. 27, 23.—4) *modus, ratio*, vid. mox infrà in לְפָנַי. — 5) *pars anterior* rei, *frons* Ex 28, 25. Jer. 1, 13, de *primo agmine* exercitûs Joël. 2, 20.—Adv. פָּנִים *in fronte* Eze. 2, 10, לְפָנִים *prorsùm* (*tout droit, en avant*) Jer. 7, 24, de tempore: *anteà, olim* Deut. 2, 10 etc., מִלְּפָנִים *antiquitùs* Jes. 41, 26, מִפָּנִים *à fronte* 2 Sam. 10, 9. Conf. לְפָנַי mox infrà. — *Anterior pars* gladii est *acies* ejus Eze. 21, 21. Eccl. 10, 10.—Cum præf. et aliis præposit. perplures induit significatus quos in variis sententiis vel leviter attendenti facile est excogitare; præcipuos tantùm exponere sufficiat. אֶל פָּנַי a) *in conspectu, in conspectum* alicujus *antè* aliquem, *coram* aliquo; spec. *coram Jehôvâ* vid. statim in אֶת־פָּנַי. — b) *in superficiem* rei Lev. 14, 53. Eze. 16, 5.—אֶת־פָּנַי pr. *apud faciem*, hinc *in conspectu, in conspectum* alicujus, *coram* aliquo. אֶת־פְּנֵי יְהוָה passim est *apud tabernaculum sacrum*, in formulâ נִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה *comparuit apud tabernaculum sacrum*. In quâ sententiâ usurpatur etiam אֶל Ex. 23, 17 etc. —מֵאֵת פָּנַי *à coram* aliquo Gen. 27, 30, *ab antè, ab anteriori parte* 2 Reg. 16, 14. — בְּפָנַי *coram, ante*, plerumquè in formulâ עָמַד בְּפָנַי *persistit coram* aliquo, *restitit* ei, Deut. 7, 24 etc. — לְפָנַי a) *in conspectu, sub oculis* alicujus, *coram* aliquo, *apud* aliquem; spec. לְפָנֵי יְהוָה *apud, ante tabernaculum sacrum* Ex. 34, 34. Levit. 9, 5, 23, 40. Jud. 21, 2, *in templo ejusque porticibus* Jes. 23, 18; conf. quod proximè præcedit אֶת־פָּנַי. — b) *antè* de tempore, seq. inf. *antequàm* Gen. 13, 10. — c) *obviàm* Gen. 24, 12. — d) *contrà, adversùs* Num. 16, 2. Jos. 7, 12 etc. — e) *in modum, ad instar* Job 4, 19. — f) *pro*

Digitized by Google

in formula לְפָנַי Prov. 17, 10, — מִלִּפְנֵי a) *è conspectu* Lev. 20, 9. Eccl. 8, 13 etc. — b) *propter* 1 Par. 16, 33. — מִפְּנֵי a) *à facie, è conspectu, ab anteriori parte.* — b) *auctore*, de causâ efficiente *à, ab, propter* Ex. 8, 20. Jes. 10, 27 etc. Seq. אֲשֶׁר in Conjunct. abit *propterea quòd, quia* Ex. 19, 18. Jer. 44, 23. — עַל פְּנֵי pr. *in superficie*, hinc a) *super* Gen. 1, 29 etc. — b) *ante*, de loco, 2 Par. 3, 17. — c) *coram* Lev. 10, 3. — d) *versus* Gen. 18, 16 etc. it. *adversus.* Nah. 2, 2. Ps. 21, 13. — e) *in modum, ad instar* 1 Reg. 6, 3. — f) *præter* Ex. 20, 3.

פִּנָּה f. constr. פִּנַּת; suff. פִּנָּתָהּ; pl. פִּנּוֹת; 1) ut masc. פִּן *angulus* Prov. 7, 8 etc. — 2) *turris muralis*, qualis in angulis murorum exstruebatur Soph. 2, 16: 2 Par. 26, 15. — 3) metaph. *princeps populi* Jud. 20, 2. Jes. 19, 13 etc. — Rad. פֵּן.

פְּנוּאֵל et פְּנִיאֵל; n. pr. 1) oppidi trans Jordanem Gen. 32, 32. — 2) viror. 1 Par. 4, 4 etc.

פְּנִיאֵל n. pr. vid. פְּנוּאֵל.

פָּנִים vid. פָּנֶה.

פְּנִים m. *interius*; cum ה locali פְּנִימָה pr. *ad parietem* (domus, conclavis, atrii), qui regione januæ est, et oculis intrantium patet Ps. 45, 14. Hinc in *pariete interno* 1 Reg. 6, 18, *intùs, in domo* 2 Reg. 7, 11, *introrsùm* 2 Chron. 29, 18. — Cum præf. לִפְנִימָה *intùs, intrinsecùs* 1 Reg. 6, 30, *introrsùm* Exc. 41, 3, seq. ל *intra* aliquid Ezc. 40, 16. מִלִּפְנִים *intùs* 1 Reg. 6, 29. מִפְּנִימָה *intrinsecùs* 1 Reg. 6, 19, etc. Indè.

פְּנִימִי m. pl. פְּנִימִים; f. פְּנִימִית; pl. פְּנִימִיּוֹת; *interior* 1 Reg. 6, 27: 1 Par. 28, 11 etc.

פְּנִינִים pl. m. sed Prov. 3, 15 פְּנִינִים in Chethib; vulgò *margaritæ*, sed forsan rectiùs *coralia rubra* Prov. 8, 11. Thren. 4, 7 etc. — Rad. פָּנַן.

פְּנִנָּה n. pr. mul. 1 Sam. 1, 2.

פִּנֵּק unde Pih. part. מְפַנֵּק *mollitur, delicatè habens, enutriens* Prov. 29, 21; conf. arab. *mollitiæ habuit et educavit.*

פַּסִּים pl. m. vulgò *partes mixtæ, frusta*; unde כְּתֹנֶת פַּסִּים Gen. 37, 3, 23: 2 Sam. 13, 18, 19 *tunica frustorum* i. e. cui variæ frusta sive limbi et fimbriæ insutæ erant. LXX χιτὼν ποικίλος; al. *tunicata manicata et talaris* seu *tunica extremitatum*, collat. rad. פָּסַס *cessavit, desiit.* Quæ omnia quàm contorta, quàmque longè petita, nemò non videt. * Suppone potest פַּסִּים significatum habere similem significationi פִּשְׁתִּים *linum.* Ceterùm vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française etc.* Genèse, pag. 256.

פַּסִּים דַּשִּׁים vid. דַּשִּׁים.

פָּסַל ut in chald. *dissecuit.* — Pih. פִּסֵּל unde imper. pl. פַּסְּלוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ *secite, dividite palatia ejus* i. e. vel perambulate ea, vel distinctè contemplamini; quod cum orationis serie magis congruit; præterea verba *secandi, dividendi* etiam *distinguere, considerare* significant.

פְּסֵגָה n. pr. jugi in agro Moab Num. 21, 20 etc.

פֶּסֶת fem. forsan *diffusio*; constr. פֶּסֶת־בֹּר *diffusio, frementi* (*sit in ter-*

Digitized by Google

ra) i. e. abundantia Ps. 72, 16; plerique tamen, sed minùs apte *pugillum*, *portiuncula*. — Rad. פָּסַס.

פָּסַח; part. act. pl. פִּסְחִים; infin. absol. פָּסוֹחַ; *1) pr. *saltavit*, seq. עַל *transiliit* (*sauter par dessus*) Ex. 12, 13, 23, 27; quæ significatio sola vera mihi videtur, utpotè sola etymo pariter atque contextui perapposita. Notio parcendi quam non excludo, metaphorica omninò est. Absol. ponitur Jes. 35, 5, ubi manifestò prophetarum Ex. loc. citat. enarratam obiter innuit.* Hinc — 2) *claudicavit*, metaph. *fluctuavit* 1 Reg. 18, 21.

Niph. fut. יִפָּסֵחַ *claudus fiet* 2 Sam. 4, 4. — Pih. fut. וַיְפַסְּחוּ *saltitabant* 1 Reg. 18, 26. — Deriv. seq.

פִּסֵּחַ n. pr. viror. Esr. 2, 49 etc.

פֶּסַח m. * pr. *saltus* (*saut*); nam Jehova dicitur (Ex. 12, 27) domos Hebræorum in Ægypto *transiliisse*, cùm plagâ Ægyptios afficeret; hinc meton. 1) *agnus paschalis*; et plur. פְּסָחִים *agni paschales* Ex. 12, 21: 2 Par. 30, 15 etc. — 2) *festum paschalis* quo agnus iste comedebatur Ex. 12, 48. Num. 9, 4. Jos. 5, 11 etc.

פִּסֵּחַ m. plur. פִּסְחִים (sine Dag.); *claudus* Lev. 21, 18 etc.

פָּסִיל m. undè pl. פְּסִילִים; constr. פְּסִילֵי; 1) *sculptilia*, *imagines sculptiles* idolorum Deut. 7, 25 etc — 2) forsan ut in syr. *lapicidinæ* Jud. 3, 19, 26. — Rad. פָּסַל.

פָּסֵךְ n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

פָּסַל; infin. constr. et imp. פְּסֹל; fut. יִפְסֹל; *cecidit*, *cædit* lapides Ex. 34, 1, 4 etc. it. idolum forsan ligneum Hab. 2, 18. — Deriv. פָּסִיל et

פֶּסֶל m. suff. פִּסְלוֹ; *simulachrum* idoli *sculptile* Ex. 20, 4. Jes. 44, 15 etc., *fusile* Jes. 40, 19 etc.

פָּסַם 1) ut vicin. אָפַס *cessavit*, *desiit*, præt. pl. פָּסוּ Ps. 12, 2. — 2) ut vicin. פָּשַׁה et Chald. פְּסַה *diffudit se*. — Deriv. פֹּס, פְּסָה.

פִּסְפָּה n. pr. viri 1 Par. 7, 38.

פָּעָה, undè fut. יִפְעֶה; vocab. onomatopoët. (conf. נָעָה *boavit*, chald. et syr. פְּעָא *balavit*) *clamavit* mulier parturiens Jes. 42, 14, it. *cellat.* arab. פַּעַى, *flavit*, *sibilavit serpens*, *vipera*. — Deriv. אַפְעָה.

פָּעוּ et פָּעִי n. pr. oppidi Idumæor. Gen. 36, 39: 1 Par. 1, 50.

פְּעוֹר n. pr. montis moabitici Num. 23, 28, undè בַּעַל פְּעוֹר et undè פְּעוֹר n. pr. idoli moabitici Num. 25, 3. Jos. 22, 17 etc. Conf. בֵּית פְּעוֹר pag. 93.

פָּעַל; part. act. פֹּעֵל; pl. constr. פֹּעֲלֵי; fut. יִפְעַל, יִפְעֹל et seq. Makk. יִפְעָל; vocab. poët. ut עָשָׂה; 1) *fecit* Deut. 32, 27. Jes. 43, 13 etc. Seq. acc. et לְ rei *reddidit* Ps. 7, 14: חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל *sagittas suas scintillantes reddit*. Seq. לְ pers. *fecit alicui* aliquid, sive bonum, sive malum Job 22, 17 etc., seq. בְּ id. 35, 6. — 2) *confecit*, *fabricatus est* Jes. 44, 15. Ps. 7, 14; absol. *laboravit* Jes. 44, 12, it. *finxit*, *produxit*, *creavit* Ps. 14, 12. Job 36, 3. — 2) *paravit* Ex. 15, 17, hinc *molitus est* aliquid, oppos. עָשָׂה *effecit* Jes. 41, 4: מִי פָעַל וְעָשָׂה *quis molitus est et effecit?* Mich. 2, 1 etc. — 3) *exercuit* justitiam, scelus etc. Ps. 15, 2. Job 32, 32 etc. — Deriv. מִפְעָל et seq.

Digitized by Google

פֹּעַל m. suff. פָּעֳלוֹ et rariùs פֹּעֳלוֹ, פָּעֳלֶךָ (poholcha), in pausâ פָּעֳלֶךָ; pl. פְּעָלִים; 1) *factum, facinus* Ps. 28, 4. Prov. 24, 12, spec. *præclarè factum* 2 Sam. 23, 20, *malefactum* Job 36, 9. — 2) *opus* Jes. 45, 11 etc. — 3) *opes labore partæ* Prov. 21, 6, hinc *merces* Jer. 22, 13. Job 7, 2.

פְּעֻלָּה f. constr. פְּעֻלַּת; 1) *opera, opus, agendi ratio* Jer. 15, 16 etc. Plur. פְּעֻלּוֹת *studia prava hominum* Ps. 17, 4. — 2) *merces* Lev. 19, 13. Ps. 109, 20.

פְּעֻלְתַּי n. pr. viri 1 Par. 26, 5.

פָּעַם 1) *icit, pulsavit.* — 2) metaph. *impulit, agitavit;* infin. cum suff. פַּעֲמוֹ Jud. 13, 25. — Niph. נִפְעַם; fut. conv. וַיִּפָּעֶם; *agitatus, perturbatus est* Gen. 41, 8 etc. — Hithp. fut. conv. וַיִּתְפָּעֶם *et perturbatus est* Dan. 2, 1. — Deriv. seq.

פַּעַם f. (m. Jud. 16, 28); pl. פְּעָמִים; constr. פַּעֲמֵי; suff. פְּעָמָיו; 1) *ictus, pulsus* spec. pedis, hinc *gressus, passus* Ps. 17, 5. 57, 7 etc.; metaph. Jud. 5, 28, tandem *pes* quo gradimur. Pl. f. פְּעָמוֹת *pedes* arte facti Ex. 25, 12. — 2) pro *vice, vicibus*, quia ictu manûs pedisque numerari solet (conf. gall. *pour le coup*). פַּעַם אַחַת *und vice, semel* Jos. 6, 3, *simul* Jes. 66, 8. Dual. פַּעֲמַיִם *bis* Gen. 27, 36, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים *ter* Ex. 23, 17; cum art. הַפַּעַם; *hâc vice, nunc* Gen. 29, 35 etc. כַּפַּעַם בַּפַּעַם *hâc vice, ut anteà* (*comme l'autre fois*) Num. 24, 1 etc. פַּעַם פַּעַם *modò, modò.* — 3) *incus* Jes. 41, 7.

פַּעֲמוֹן m. plur. פַּעֲמֹנִים; *tintinnabulum* Ex. 28, 33 etc.

פַּעֲנֵחַ vid. צָפְנַת־פַּעְנֵחַ.

פָּעַר addito פֶּה et בְּפֶה *distendit, distendendo aperuit os* magno *hiatu* Ps. 119, 31. Job 16, 10, trop. Jes. 5, 14.

פַּעֲרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 35, qui scribitur נַעַרַי 1 Par. 11, 37.

פָּצָה; part. act. פֹּצֶה; imp. פְּצֵה; fut. יִפְצֶה (conf. vicin. פָּצַל, פָּצַל, פָּרַח, פָּצַע פָּצַם); pr. forsan ut vinarab. פַּצִּי *separavit* rem. à re; hinc 1) seq. פֶּה, *os dilatavit* Jes. 10, 14. Ps. 22, 14 etc.; trop. Gen. 4, 11. — 2) ut in chald. et syr. *eripuit, liberavit* Ps. 174, 7, 10, 11.

פָּצַח; imp. f. פְּצָחִי; fut. pl. יִפְצְחוּ; *fregit, rupit*, hinc פָּצַח רִנָּה *jubila rupit, in jubila effusus est* Jes. 14, 7 etc. — Pih. פִּצֵּחַ *fregit* ossa Mich. 3, 3.

פְּצִירָה f. *hebetudo, obtusio*, al. *lima* 1 Sam. 13, 21. — Rad. פָּצַר.

פָּצַל ut vicin. בָּצַל. — Pih. פִּצֵּל; fut. יְפַצֵּל; *decorticavit* Gen. 30, 37, 38. — Indè

פְּצָלוֹת pl. f. *loca decorticata* virgarum Gen. 30, 37.

פָּצַם undè Pih. פִּצֵּם *disrupit, dehiscere fecit* terram Ps. 60, 4.

פָּצַע; part. pass. constr. פְּצוּעַ; infin. absol. פָּצוֹעַ; pr. *fidit, fissuram fecit*, indè *vulneravit* (conf. cognat. בָּצַע) Deut. 23, 2 etc. — Indè

פֶּצַע m. suff. פִּצְעִי; plur. פְּצָעִים; constr. פִּצְעֵי; suff. פִּצְעֵי; *vulnus* Gen. 4, 24 etc.

פְּצָץ n. pr. viri 1 Par. 24, 15.

פָּצַר undè fut יִפְצַר; * pr. forsan ut cognat. בָּצַר *abscidit, amputavit* spec.

Digitized by Google

aciem,* hinc ut vicin. arab. פָּטַר *obtudit, obtusum fecit;* it. seq. בְּ pers. *urgeo, institit* sive rogando, sive vim inferendo Gen. 19, 3, 9 etc. — Hiph. infin. nominesc. הַמְצֵר *pertinacia* 1 Sam. 15, 23. — Inde פְּצִירָה.

פָּקַד; part. act. פֹּקֵד; pass. plur. פְּקֻדִים; constr. פְּקוּדֵי et פִּקְדֵי; inf. absol. פָּקוֹד, constr. פְּקֹד, suff. פִּקְדִּי; imp. פְּקֹד; fut. יִפְקֹד; 1) *attendit* alicui. Gen. 21, 1. Ex. 4, 31 etc. — 2) *adiit* aliquem, visendi, velexplorandi, vel lustrandi causâ; hinc *visitavit, exploravit, lustravit, censuit* 1 Sam. 17, 18: 1 Reg. 20, 15. Ps. 17, 3 etc. Part. pass. פְּקוּדִים, פְּקֻדִים *recensiti, qui in censum veniebant* Num. 1, 21. seq. 2, 4 seq.; it. *lustrando desideravit, non invenit in recensione* 1 Sam. 20, 6. 25. 15. Jes. 34, 16. — 3) *prospexit* alicui Gen. 21, 2. Jer. 23, 2 etc., it. *respexit* aliquem auxilium exspectans Jes. 26, 16; et causat. ut Hiph. *fecit ut* aliquis *prospiceret* alicui, hinc — a) *præfecit* aliquem alicui seq. acc. pers. et עַל Num. 4, 27 etc. Absol. Num. 3, 10. Deut. 20, 9. Part. pass. פְּקוּדִים *præfecti* Num. 31, 48: 2 Reg. 11, 15. et Ex. 30, 13, 14 ubi sensus ad litteram est: *transiens coram recensioni præfectis.* — b) *curæ* alicujus *commisit* seq. עַל pers. Job 36, 23. Esr. 1, 2 etc. — c) *deposuit, reliquit ut depositum* alicubi 2 Reg. 5, 24. — 4) *animadvertit* in aliquem, *punivit* eum Ex. 20, 5. Jer. 9, 24 etc.

Niph. נִפְקַד; infin. et imp. הִפָּקֵד; fut. יִפָּקֵד et retracto tono יִפָּקֹד; 1) *desideratus est in recensione* Num. 31, 40, generatim *desideratus est* Sam. 20, 18 etc. — 2) *præfectus est* Neh. 7, 1. 12, 44. — 3) *punitus est* Num. 16, 29 etc.

Pih. part. מְפַקֵּד lustrans. Jes. 13, 4. — Puh. פֻּקַּד 1) *lustratus est* Ex. 38, 21. — 2) *desideratus est* Jes. 38, 10.

Hiph. הִפְקִיד; imper. הַפְקֵד; fut. יַפְקִיד, apoc. יַפְקֵד; 1) *præfecit* aliquem alicui rei seq. acc. pers. et עַל, לְ, בְּ Gen. 39, 5 etc., absol. 2 Reg. 25, 23. — 2) *commisit, mandavit* curæ alicujus, seq. בְּיַד, עַל יְדֵי Ps. 31, 6 2 Par. 12, 10, et אֵת Jer. 40, 7. 41, 10. — 3) *deposuit* alicubi Jes. 10, 28. Jer. 36, 20. — Hoph. הָפְקַד; part. pl. מְפֻקָּדִים; *præfectus est* 2 Reg. 12, 12: 2 Par. 34, 10. — 2) *depositus est* seq. אֵת *apud* aliquem Lev. 5, 23. — 3) *punitus est* Jer. 6, 6.

Hithpah. præt. plur. הִתְפַּקְּדוּ pro הִתְפַּקְּדוּ; fut. pl. יִתְפַּקְּדוּ; *lustratus est* Jud. 20, 15 etc. — Hothpah. præt. plur. הִתְפֻּקְּדוּ pro הִתְפֻּקְּדוּ; id. Num. 1, 47 etc. — Deriv. פָּקִיד, מִפְקָד et seq.

פְּקֻדָּה f. constr. פְּקֻדַּת; pl. פְּקֻדּוֹת; 1) *lustratio, recensio* 1 Par. 23, 11. — 2) *cura.* Job 10, 12, spec. *custodia* 2 Reg. 11, 18: 2 Par. 23, 18. Jer. 52 11: *domus custodiæ* i. e. *carcer.* — 2) *præfectura, officium* Num. 4, 16. Ps. 109, 8: 2 Par. 23, 18; concr. *præfectus* Jes. 60, 17: 2 Par, 24, 11. — — 4) *opes* custoditæ Jes. 15, 7. — 5) *animadversio, pœna* Jes. 10, 3. Eze. 9, 1.

פִּקָּדוֹן m. *depositum* Gen. 41, 36. Lev. 5, 21, 23.

Digitized by Google

פְּקֻדּוּת vel פְּקִידֻת f. *præfectura*, *munus præfecti* Jer. 37, 13.

פְּקוּד m. 1) *præfectura* et *præfectus* Eze. 23, 23.—2) *animadversio* nom. allegor. Babylonis, juxta quosdam Jer. 50, 21.

פְּקוּדִים pl. m. undè constr. פִּקּוּדֵי; suff. פִּקֻּדֶיךָ; *mandata* Ps. 103, 18. 111, 7.

פָּקַח, part. act. פֹּקֵחַ; pass. pl. f. פְּקוּחוֹת; inf. absol. פָּקֹחַ; constr. פִּקֹּחַ; imp. פְּקַח; fut. יִפְקַח; *aperuit* oculos 2 Reg. 4, 35 etc.; aures Jer. 42, 20. — Niph. נִפְקַח; fut. pl. f. תִּפָּקַחְנָה; *apertus est* oculus Jes. 35, 5; metaph. 3, 5, 7. — Deriv. seq.

פֶּקַח n. pr. viri 2 Reg. 15, 25 etc.

פִּקֵּחַ m. pl. פִּקְּחִים; *apertus oculis*, *videns* Ex. 4, 11. trop. 23, 8.

פְּקַחְיָה n. pr. viri 2 Reg. 15, 22.

פְּקַח־קוֹחַ vel פְּקַחְקוֹחַ m. *apertio* scil. carceris, *liberatio* Jes. 61, 1.

פָּקִיד m. constr. פְּקִיד; pl. פְּקִידִים; *præfectus* Gen. 41, 34 etc.—Rad. פָּקַד.

פַּקֻּעוֹת pl. f. 2 Reg. 4, 39 vulgò *colocynthides*, sed rectiùs forsan ut Celsius (Hierobot.) *cucumeres agrestes*, seu *asinini*, qui maturi vel leviter tacti rumpuntur, semenque cum impetu jaculantur.—Rad. פקע ut vicin. נָקַע *fissus, ruptus est;* in syr. נְקַע id.

פְּקָעִים pl. m. id. 1 Reg. 6, 18. 7, 24 ubi tanquàm architecturæ ornamentum usurpatur.

פַּר et פָּר m. pl. פָּרִים; *taurus*, maximè *juvencus* Ex. 29, 1. Lev. 4, 3 etc. Metaph. Hos. 14, 4. Fem. est פָּרָה q. v. — Rad. פָּרַר, sed etymon latet.

פְּרָא 1)* forsan *ferox fuit* sed plerique ex usu chald. *cucurrit, celeriter latus est.* — 2) ut vicin. פָּרַח *tulit produlit* planta. — Hiph. fut. יַפְרִיא *feret* fructum Hos. 15, 15. — Indè

פֶּרֶא et Jer. 2, 24 פֶּרֶה c. pl. פְּרָאִים; 1)* forsan adj. *ferox* Gen. 16, 12: פֶּרֶא אָדָם *homo ferox* i. e. fortis et audax; Vulgat. *ferus homo**; vulgò tamen ut — 2) *onager* animal cursu velocissimum Jer. 2, 24. Job 6, 5 etc.

פִּרְאָב n. pr. viri Jos. 10, 3.

פְּרָאוֹת pl. f. vid. פְּאֵרָה.

פַּרְבָּר et פַּרְוָר m. pl. פְּרָרִים; *suburbium* 2 Reg. 23, 11 : 1 Par. 26, 18. — Latet etymon.

פָּרַד 1) *separavit*, — 2) *expandit* alas; part. pass. pl. f. פְּרֻדוֹת *expansæ* Eze. 1, 11. — 3) *sparsit.* — Niph. נִפְרַד; part. נִפְרָד; pl. נִפְרָדִים; inf. et imp. הִפָּרֵד; fut. יִפָּרֵד; 1) *separavit se* Gen. 15, 9. Jud. 4, 11 etc. — 3) *dispersit se* Gen. 10, 5. Neh. 4, 13 etc.

Pih. fut. pl. in pausâ יְפַרְדוּ *separabunt se*, *secedent* Hos. 4, 14. — Puh. part. מְפֻרָד *separatus*, *dispersus* Esth. 3, 8.

Hiph. הִפְרִיד; part. מַפְרִיד; inf. הַפְרִיד; fut. יַפְרִיד; 1) *separavit* Gen. 30, 40 etc. — 2) *dispersit* Deut. 32, 8. —Hithp. הִתְפָּרֵד; fut. pl. יִתְפָּרְדוּ; in pausâ יִתְפָּרְדוּ; 1) *separavit*, *se junxit se* Ps. 22, 15. Job 41, 9. — 2) *dispersus est* Job 4, 11.—Deriv. seq.

פֶּרֶד m. suff. פִּרְדּוֹ; pl. פְּרָדִים; suff. פִּרְדֵיהֶם; *mulus* 2 Sam. 18, 9. Ps. 32, 9 etc.

Digitized by Google

פִּרְדָּה f. constr. פִּרְדַּת; *mula* 1 Reg. 1, 33. 38, 44.

פְּרֻדוֹת pl. f. *grana* Joël 1, 17. Alia vid. in radice ipsâ.

פַּרְדֵּס m. pl. פַּרְדֵּסִים; παράδεισος, *pomarum arboretum* Eccl. 2, 5 etc. — Etymon latet.

פָּרָה; part. act. פֹּרֶה, f. פֹּרִיָּה et פֹּרֶת (pro פֹּרָה); imp. פְּרֵה; fut. יִפְרֶה; *tulit*, hinc spec. a) *fructum tulit* planta Gen. 49, 22. Ps. 128, 3; metaph. Jes. 45, 8. — b) *protulit fetum*, *fecundus fuit* Gen. 1, 22. Ex. 1, 7. 23, 30.

Hiph. הִפְרָה; part. מַפְרֶה; undè cum suff. מַפְרֶךָ; fut. יַפְרֶה undè conv. וַיַּפְרֶ, cum suff. יַפְרֶךָ; *fecundum reddidit* 41, 52, *sobole auxit* Lev. 26, 9 etc.—Deriv. אַפְרִיוֹן, פְּרִי.

פָּרָה f. suff. פָּרָתוֹ; pl. פָּרוֹת; 1) *juvenca* Gen. 41, 2. Hos. 4, 16 etc. metaph. de mulieribus luxuriosis Amos 4, 1. —2) cum art. הַפָּרָה n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 23.

פֹּרָה vid. פֹּרֵא.

פֹּרָת n. p. viri Jud. 7, 10.

פְּרוּדָא et פְּרִידָא n. p. viri Esr. 2, 52. Neh. 7, 57.

פְּרוּזִים pl. m. Esth. 9, 19 in Cheth. pro. פְּרָזִים q. v.

פָּרוּחַ n. pr. viri 1 Reg. 4, 17.

פַּרְוַיִם n. pr. regionis auriferæ 2 Par. 3, 6.

פְּרוּר vid. פַּרְבָּר.

פָּרוּר m. *olla* Num. 11, 8. Jud. 6, 19. — Rad. פּוּר.

פְּרוֹת vid. in חֲפַר־פֶּרֶה.

פָּרָז m. undè pl. cum suff. פְּרָזָיו (pro פְּרָזָיו) forsan *præfectus militum*, *dux* Hab. 3, 14. LXX *potentes*; Vulgat. *bellatores*; vulgò tamen *pagi*.— Rad. פרז in arab. *separavit*, *segregavit ab aliis* (conf. vicin. פָּרַד) it. *decrevit*, *diremit* rem.

פָּרְזוֹן m. suff. פִּרְזוֹנוֹ; id. Jud. 5, 7, 11.

פְּרָזוֹת pl. f. *rura*, *pagi* oppos. urbibus muris cinctis et munitis Eze. 38, 11. Zach. 2, 8. Esth. 9, 19.

פְּרָזִי m. pl. פְּרָזִים Esth. 9, 19 in Keri, ubi Chethib habet פְּרוּזִים; *paganus*, *in pago habitans* Deut. 3, 5: Sam. 6, 18.

פְּרִזִּי n. pr. *Pheresæus*, collect. *Pheresæi*, gens Chananæa Gen. 13, 7. Jos. 11, 3 etc.

פָּרַח; part. act. פֹּרֵחַ, f. פֹּרַחַת, pl. פֹּרְחוֹת; infin. absol. פָּרֹחַ, constr. פָּרֹחַ; fut. יִפְרַח; 1) *erupit*, *prorupit*, it. *germinavit*, *effloruit* Ex. 9, 9. Jes. 17, 11 etc. metaph, de statu prospero Jes. 27, 6. Ps. 92, 8.—2) ut in chald. et syr. *volavit* Eze. 13, 20: *Vos* (mulieres) *venamini animas*, *ut advolent* ad vos. — Hiph. הִפְרִיחַ; fut. יַפְרִיחַ; 1) *florere fecit* Jes. 17, 11. Eze. 17, 24. — 2) intrans. *floruit* Ps. 92, 13. Job 14, 9; metaph. Prov. 14, 11. — Deriv. אֶפְרֹחַ et seq.

פֶּרַח m. suff. פִּרְחָם; pl. cum suff. פִּרְחֵיהָ; *germen* Nah. 1, 4, *flos* Num. 17, 23, metaph. Jes. 5, 24, *flos artis factus* Ex. 25, 33.

פִּרְחָה פִּרְחָה m. vulgò *pubertas*, indèque meton. *puberes* filii Job 30, 12; al. *progenies prava*, *homines pravi*, *viles*, collat. arab. فَرْخ *pullus*, it. *homo vilis et abjectus*.

Digitized by Google

פָּרַט pr. et vicin פָּרַשׁ, פָּרַד *sparsit*, hinc spec. *sparsit*; *effutivit verba*; part. act. plur. פֹּרְטִים *garrientes* ad modos nablii Amos 6, 5. — Indè

פֶּרֶט m. *sparsum* i. e. *deciduum* Lev. 19, 10.

פְּרִי m. in pausâ פֶּרִי; suff. פִּרְיִי, פִּרְיֵךְ, פִּרְיֵךְ, פִּרְיוֹ, פִּרְיָהּ, פִּרְיֵכֶם, פִּרְיָם, פִּרְיָמוֹ, פִּרְיָהֶן, פִּרְיָן; *fructus* terræ, arboris etc. Gen. 1, 12. Jes. 4, 2 etc. uteri seu *fetus*, *soboles* Thren. 2, 20, plenè פְּרִי בִטְנִי Gen. 30, 2 etc. metaph. *effectus*, *consequens* rei Jes. 3, 10. Ps. 104, 13 etc. — Rad. פָּרָה.

פְּרִידָא vid. פְּרוּדָא.

פָּרִיץ m. constr. פְּרִיץ, sed pl. formæ Daguessandæ פָּרִיצִים pro וּפַרִיצִים constr. פְּרִיצֵי; pr. *disrumpens*, *lacerans* fera Jes. 35, 9, hinc *effractor*, *violentus* homo Jer. 7, 11. Dan. 11, 14 etc. — Rad. פָּרַץ.

פָּרַךְ 1) ut in chald. *fregit*. — 2) ut vicin. פָּרַד *separavit*. — Deriv. seq.

פֶּרֶךְ m. *oppressio*, Ex. 1, 13 etc.

פָּרֹכֶת f. *velum* quod Sanctum à Sancto Sanctorum separabat Ex, 26, 31. Lev. 16, 2 etc.

פָּרַם undè part. pass. pl. פְּרֻמִים; fut. יִפְרֹם (vicin. sunt ferè omnes rad. à syllabâ פר incipientes); *scidit*, *discidit* vestes Lev. 10, 6 etc.

פַּרְמַשְׁתָּא n. pr. viri Esth. 9, 9.

פַּרְנָךְ n. pr. viri Num. 34, 25.

פָּרַס; inf. absol. פָּרֹס; fut. יִפְרֹס; *fregit* addito לֶחֶם *panem alicui* i. e. partem ejus præbuit Jes. 58, 7, et sine לֶחֶם Jer. 16, 7.

Hiph. הִפְרִיס; part. מַפְרִיס, f. מַפְרֶסֶת; fut. יַפְרִיס; denom. à פַּרְסָה quod ferè ubique additur, *ungulam divisit* i. e. *divisam*, *non penitùs fissam habuit* animal Lev. 11, 3. Deut. 14, 7 etc., sed Lev. 11, 4 *de ungulâ penitùs fissâ* dictum videtur. — Indè פְּרָס.

פָּרַס in pausâ פָּרָס n. pr. *Persia*, *Persæ* Dan. 5, 28. Esr. 1, 1 etc., Nom. gent. פַּרְסִי *Persa* Neh. 12, 22.

פֶּרֶס m. *ossifraga*, aquilæ species Lev. 11, 13.

פַּרְסָה f. pl. m. פַּרְסִים undè cum suff. פַּרְסֵיהֶן, pl. f. פָּרְסוֹת; constr. פַּרְסוֹת; suff. f. פַּרְסֹתֵיךְ; *ungula* pr. *fissa* Ex. 10, 26 etc., hinc etiam non fissa ut equi Jes. 5, 28 etc. — Rad. פָּרַס.

פָּרְסִי vid. nom. פָּרַס.

פָּרַע; part. act. פּוֹרֵעַ; pass. פָּרוּעַ et פָּרֵעַ; inf. constr. פְּרֹעַ; imp. פְּרַע undè cum suff. פָּרְעֵהוּ; fut. יִפְרַע; radix ista perquàm difficilis variè à variis exposita est.* Schultensii (Comm. in Prov. 1, 25 et Job 4, 12) vestigia aliquantulùm premens eam sic evolvo: 1) ut pleræque rad. à syllabâ פר incipientes, *fregit*, *abrupit*, hinc *dissolvit*, *dissipavit*, *disturbavit*. Ex. 32, 25: פָּרוּעַ הוּא כִּי־פְרָעֹה אַהֲרֹן *disturbatus erat* (populus); *nam disturbaverat eum Aharon*. פָּרַע עֵצָה *fregit consilium* i. e. decretum Prov. 1, 25, et omisso עֵצָה Eze. 24, 14 ubi sensus est: *Ego Jehova dixi: adventat* (quod comminatus sum) et efficiam;

Digitized by Google

לא אָבַדְתִּי; *non fraugam* consilium meum. פָּרַע מוּסָר, מוּסָר *fregit, irriam fecit admonitionem* Prov. 13, 8. 15, 32, et absque מוּסָר 8, 33. 4, 5; *fregit semitam impiorum* i. e. on coluit eam declinavit ab eâ. Jud. 2, 2: בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל *in disturbando disturbationes in Israël* i. e. *dum Israëlitæ in summâ disturbatione versarentur.* — 2) ut vicin. פָּרַח *erupit, prorupit, germinavit*, undè פֶּרַע. — 3) ut in chald. et Talmud. *nudavit* Lev. 10, 6. 13, 45. 21, 10. Num. 5, 18.

Niph. fut. יִפָּרַע; *dissolvetur* Prov. 29, 18. — Hiph. הִפְרִיעַ; fut. יַפְרִיעַ; 1) *disturbationem intulit* 2 Par. 28, 19. — 2) seq. מִן *abstraxit* Ex. 5, 4. — Indè.

פֶּרַע m. pl. f. פְּרָעוֹת, *1) *calva*, pr. *pars capitis ubi erumpunt, crescunt capilli*; al. *principes*; al. *ultiones*, sed invito contextu Deut. 32, 42.* — 2) *capilli* ipsi, *cæsaries* Num. 6, 5. Eze. 44, 20.

פַּרְעֹה n. pr. veterum Ægypti regum Gen. 12, 15. Ex. 1, 10 etc.

פַּרְעֹשׁ m. 1) *pulex* 1 Sam. 24, 15. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 3 etc.—Rad. quadril. פרעש forsan *saltit* ut in æthiop. פַּרְעָץ.

פַּרְעָתוֹן n. pr. oppidi in tribu Ephraim Jud. 12, 15. Nom. gent. פִּרְעָתֹנִי Jud. 12, 13.

פַּרְפַּר n. pr. rivuli qui in Libano oritur 2 Reg. 5, 12.

פָּרַץ; part. act. פֹּרֵץ; pass. plur. פְּרוּצִים et פְּרֻצִים; infin. absol. פָּרֹץ, constr. פָּרֹץ; fut. יִפְרוֹץ et יִפְרֹץ; 1) trans. *violenter rupit, perrupit, diruit, destruxit* ut murum, maceriam etc. Jes. 5, 4: 2 Par. 32, 5 etc.; hinc *perrumpendo disturbavit, dispersit* copias hostiles 2 Sam. 5, 20 etc.—2) intrans. *erupit, prorupit*, hinc *diffudit se, diffusus est* Gen. 28, 14: 2 Par. 31, 5 etc., it. *invaluit crevit* numero Gen. 30, 30. Ex. 1, 12. Hos. 4, 12 etc.; *diffractus est* seq. acc. Prov. 3, 10; *irrupit, irruit* seq. בְּ *in* aliquem Ex. 19, 22 etc., seq. acc. Job 16, 14, hinc in malam partem *violenter egit* Hos. 4, 2, in bonam *institit, ursit* precibus 1 Sam. 28, 23 etc.

Niph. part. נִפְרָץ *diffusus* i. e. frequens 1 Sam. 3, 1. — Puh. part. f. מְפֻרָצֶת *diruta* Neh. 1, 3. — Hithpah. part. pl. מִתְפָּרְצִים *abrupti, sejuncti* 1 Sam. 25, 10. — Deriv. פָּרִיץ, מִפְרָץ et

פֶּרֶץ m. pl. פְּרָצִים; suff. f. פִּרְצֵיהֶן; pl. f. פִּרְצוֹת; 1) *eruptio, perruptio* aquarum 2 Sam. 5, 20 etc., hinc *ruptura, hiatus* muri 1 Reg. 11, 27 etc. *Stare in ruptura muri; ascendere in ruptuna* i. e. hostes ab irruptione arcere Eze. 13, 5. 22, 30 etc. — 2) *irruptio, invasio, impetus* Job 16, 14, hinc *strages, clades* Jud. 21, 15 etc. Indè — 3) n. pr. a) viri Gen. 38, 29, Patron. פַּרְצִי Num. 26, 20. — b) פֶּרֶץ עֻזָּא loci 2 Sam. 5, 8 etc.

פָּרַק; part. act. פֹּרֵק; fut. cum suff. יִפְרְקֵנוּ; 1) *rupit, fregit*, hinc *dirupit, laceravit* Ps. 7, 3, seq. מֵעַל *abrupit* Gen. 27, 40. — 2) *eripuit, liberavit* Ps. 136, 24. Thren. 5, 8.

Pih. part. מְפָרֵק; imp. פְּרֵק; fut.

Digitized by Google

יִפְרֹק; *abrupit, avellit* Ex. 32, 2. Zach. 11, 16, *diffregit, dilaniavit* 1 Reg. 19, 11. — Hithp. הִתְפָּרֵק; imp. in pausâ הִתְפָּרֵק, fut. יִתְפָּרֵק; *diffractus est* Eze. 19, 12, *avellit sibi* aliquid, seq. acc. Ex. 32, 3, 24. — Deriv. מַפְרֶקֶת et seq.

פֶּרֶק m. undè constr. פְּרַק; *jusculum*, al. *frustum* Jes. 65, 4 in Chethib, ubi Keri habet מְרַק q. v.

פֶּרֶק m. *violentia*, *rapina* Nah. 3, 1, *bivium*, *divisio viæ* Obad. 14.

פָּרַר *fregit, disrupit;* infin. absol. פוֹר Jes. 24, 19 pertinet ad פּוּר. — Hiph. הֵפֵר, in pausâ הֵפֶר; part. מֵפֵר, infin. הָפֵר et הָפִיר, cum suff. חֲפָרְכֶם; imp. הָפֵר; fut. יָפֵר: 1) *fregit, rupit;* sed ubique trop. Lev. 26, 44 etc. — 2) *irritum fecit* 2 Sam. 15, 34 etc., *irritum declaravit* Num. 30, 9; intrans. *irritus fuit* Eccl. 12, 5. — 3) *tustulit* è medio Job 15, 4. 40, 8; prægn. Ps. 8, 5: *tolle iram nobisotum*, pro iram quam in nos effudisti. — Hoph. fut. f. תֻּפַר *irrita fiet.* Jes. 8, 10 etc. — Poh. פּוֹרֵר *fidit, diffidit* Ps. 74, 15. — Hithp. הִתְפּוֹרֵר *ruptus, fessus est* Jes. 24, 19.

Pilp. fut. cum suff. יְפָרְרֵנִי *concutiet me* Job 16, 12.

פָּרַשׁ; part. act. פֹּרֵשׁ; pl. פֹּרְשִׁים; pass. פָּרוּשׁ; f. פְּרוּשָׁה; plur. פְּרֻשׁוֹת; fut. יִפְרֹשׁ; 1) ut vicin. פָּרַס *fregit, distribuit* Mich. 3, 3. Thren. 4, 4. — 2) *expandit* Ex. 25, 20. Prov. 31, 20 etc. Metaph. Prov. 13, 16: *stultus expandit* i. e. *prodit, præ se fert stultitiam.*

Niph. fut. יִפָּרֵשׁ *diffundetur, dispergetur* Eze. 17, 21. — Pih. פֵּרַשׁ; inf. פָּרֵשׁ; suff. פָּרְשְׂכֶם; fut. יְפָרֵשׁ; 1 *expandit* Jes. 1, 15. Ps. 143, 6 etc. Thren. 1, 17: פֵּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ *expandit Sion* (expansionem fecit) *manibus suis*, pro יָדֶיהָ *manus suas.* — 2) *dispersit* Zach. 2, 10. Ps. 68, 15. — Deriv. מְפָרֵשׁ.

פֵּרַשׁ undè inf. constr. פְּרֹשׁ; pr. *fidit, separavit, distinxit* ut in chald. et syr., hinc *distinctè dixit, definivit* Lev. 24, 12. — Niph. part. plur. f. נִפְרָשׁוֹת *dispersæ* Eze. 34, 12, ubi plures cod. et edition. habent נִמְרָשׁוֹת. — Puh. פֹּרַשׁ *distinctè dictum, expositum fuit* Num. 15, 34; part. מְפֹרָשׁ *distinctè*, ut rectè Vulgat. Neh. 8, 8; al. *additâ translatione* scil. chaldæâ. — Hiph. ut in syr. *pupugit, vulneravit;* fut. יַפְרִישׁ Prov. 23, 32. — Deriv. seq.

פָּרַשׁ (pro פַּרְשׁ) m. constr. פַּרַשׁ Eze. 26, 19; pl. פָּרָשִׁים; suff. פָּרָשָׁיו; 1) *eques* Gen. 50, 9. Jer. 4, 29 etc. — 2) *equus* 1 Reg. 5, 6. Eze. 27, 14. בַּעֲלֵי פָרָשִׁים *equites* 2 Sam. 8, 6.

פֶּרֶשׁ m. suff. פִּרְשִׁי; 1) *fimus* ventriculi ut arab. فَرْث (farts), trop. Mal. 2, 3, sed Ex. 29, 14. Lev. 4, 11. 8, 17 de *ventriculo* ipso sumi videtur. — 2) n. pr. viri 1 Par. 7, 16.

פָּרָשָׁה fem. *expositio distincta;* constr. פָּרָשַׁת Esth. 4, 7. 10, 2.

פַּרְשֶׁגֶן et פַּתְשֶׁגֶן m. hebr. et chald. *apographum, exemplar* Esth. 3, 14. 4, 11 etc.

פַּרְשְׁדֹנִי m. et פֶּרֶשׁ *fimus, stercus* Jud. 3, 22: וַיֵּצֵא הַפַּרְשְׁדֹנָה *et exiit stercus;* ita Chald. et Vulgat.; sed ob

Digitized by Google

ה parag. lubentiùs verto : *et exivit* (gladius) *per podicem* seu *interstitium pedum*, collat. quadril. verbum פרשד (conflat. ex פָּרַשׁ et פָּרַד) ut in arab. *distendit*, *divarricavit pedes*. LXX Vatic. καὶ ἐξῆλθεν (Κῶδ) τὴν προστάδα, quasi חַפַּרְשְׁדֹנָהּ idem sit quod חַמְסְדְּרוֹנָהּ vers. 23.

פִּרְשֵׁז quadril. *expandit* Job 26, 9. — Conflat. ex פָּרַשׁ et פרז vicin. פָּרַד.

פַּרְשַׁנְדָּתָא n. pr. viri Esth. 9, 7.

פְּרָת n. pr. *Euphrates*, Syriæ fluvius Gen. 2, 14 etc.

פְּרָת part. f. vid. פָּרָה.

פַּרְתְּמִים pl. m. *proceres, magnates* Dan. 1, 3. — Esth. 1, 3. 6, 9. — Originis persicæ videtur.

פָּשָׁה; inf. absol. פָּשׁוֹ; fut. יִפְשֶׁה; pr. ut vicin. פָּשַׁע *gressus est*, hinc *diffudit se* lepra Lev. 13, 7 seq.

פָּשַׁע undè fut. cum ה paragog. אֶפְשָׁעָה; ut chald. פְּסַע *gressus est*, seq. בְּ *aggressus est* Jes. 27, 4. — Deriv. מִפְּשָׁעָה et

פֶּשַׁע m. *passus* 1 Sam. 20, 3.

פָּשַׁק *divaricavit, distendit* labia; part. act. כֹּשֵׁק Prov. 13, 3. — Pih. fut. יְפַשֵּׁק *divaricabit* crura Eze. 16. 25.

פַּשׁ m. Job 35, 15, al. *superbia, ferocia*, al. *multitudo* (à rad. פוּשׁ etsi formâ pertineat ad פָּשַׁשׁ), LXX et Vulgat. *scelus* quasi פֵּשׁ dictum sit pro פֶּשַׁע; פַּשַׁע, ut שַׁו Job 15, 31 in Chethib pro שָׁוְא.

פָּשַׁח ut in chald. et syr.; indè Pih. fut. cum suff. יְפַשְּׁחֻנִי *discerpet, dilaniabit me* Thren. 3, 11.

פַּשְׁחוּר n. pr. viror. Jer. 20, 3 etc.

פָּשַׁט; part. act. pl. פּוֹשְׁטִים; imp. cum ה parag., manente tono in penultimâ כְּשׁוֹטָה; fut. יִפְשֹׁט et יִפְשַׁט; 1) ut in syr. *expandit, extendit*, hinc — 2) intrans. *diffudit se, grassatus est* Nah. 3, 16: 1 Par. 14, 9; seq. עַל, אֶל, בְּ, acc. *irruit, invasit* Jud. 9, 33: 1 Sam. 30, 14 etc. — 2) *exuit* vestem seq. acc. Lev. 6, 4 etc., absol. positum id. Jes. 32, 11.

Pih. inf. פַּשֵּׁט *exuere facere, spoliare* 1 Sam. 31, 8 etc. — Hiph. הִפְשִׁיט; part. pl. מַפְשִׁיטִים; inf. הַפְשִׁיט; imp. הַפְשֵׁט; fut. יִפְשִׁיט, apoc. יַפְשֵׁט; 1) *vestes exuere fecit, exuit* aliquem, seq. acc. pers., acc. vestis, vel acc. rei et מֵעַל pers. Gen. 37, 23. Mich. 3, 3 etc. — 2) *excoriavit* victimas Lev. 1, 6 etc. — Hithp. fut. יִתְפַּשֵּׁט *exuet se veste* 1 Sam. 18, 4.

פִּשְׁעָ f. פִּשְׁעָתִי; part. act. פֹּשֵׁעַ, pl. פֹּשְׁעִים; inf. absol. פָּשׁוֹעַ; constr. פֹּשֵׁעַ; fut. יִפְשַׁע; 1) pr. *fregit, rupit* fœdus cum aliquo (gall. *rompre avec quelqu'un*), *defecit* ab illo, *rebellavit* in eum seq. בְּ 2 Reg. 1, 1 etc., seq. מִתַּחַת 2 Reg. 8, 20, 22. Spec. à Deo, hinc — 2) *peccavit* Prov. 28, 21, seq. עַל Hos. 8, 1. Part. *peccator* Jes. 1, 28 etc. — Niph. part. נִפְשָׁע אָח forsan *fratres à se invicem deficientes* Prov. 18, 19; ita interpr. Chald., sed LXX Vulgat. Syr. Arab. *frater qui adjuvatur à fratre*. — Indè

פֶּשַׁע m. suff. פִּשְׁעֲכֶם; pl. פְּשָׁעִים; constr. פִּשְׁעֵי; 1) *defectio, rebellio* Prov. 28, 2. — 2) *delictum* Gen. 31, 36. 50, 17, maximè *peccatum* in Deum

Digitized by Google

Ps. 32, 1 etc. gravius quam חַטָּאת esse innuitur Amos 1, 3, 6. Prov. 10, 12, imprimis Job 34, 37. — 3) meton. *sacrificium pro peccato* Mich. 6, 7.

פֵּשֶׁר m. *explicatio*, *interpretatio* Eccl. 8, 1. — Rad. פשר *interpretatus est* ut vicin. פָּתַר et chald. פְּשַׁר.

פִּשְׁתָּה m. et פִּשְׁתָּח; f. suff. פִּשְׁתִּי; pl. פִּשְׁתִּים; 1) *linum* Ex. 9, 31 etc. פִּשְׁתֵּי חָעֵץ *lina ligni* i. e. lina cum ligno, caule suo Jos. 2, 6, maximè verò *gossypia*. Optimè LXX, Vulgat. et Syr. *stipulæ lini*. — 2) *ellychnium* Jes. 42, 3. 43, 17. — Etymon latet.

פַּת f. suff. פִּתִּי; pl. פִּתִּים; *frustulum*, *buccella* Gen. 18, 5. Prov. 23, 8 etc. — Rad. פָּתַת.

פֵּת m. pr. forsan *interstitium*, hinc *pudendum muliebre*; suff. f. פַּתְחֵן Jes. 3, 17; pl. פִּתּוֹת *cardines feminæ* 1 Reg. 7, 50. — Rad. פוּת in arab. 6ª conjug. *à se invicem distare*.

פִּתְאִים vid. פְּתִי.

פִּתְאֹם (conf. vicin. פֶּתַע) pr. *momentum repentinum*, *subitum*, it. adv. *repentè*, *subitò* Num. 6, 9. Jos. 10, 9 etc. — Rad. פתא, sed etymon latet.

פַּתְבַּג m. constr. פַּתְבַּג suff. פַּתְבָּגוֹ; vox pers. *cibus delicatus*, *cupediæ* Dan. 1, 5 etc.

פִּתְגָם m. constr. פִּתְגַם; *sententia*, *edictum* Eccl. 8, 11. Esth. 1, 20.

פָּתַח unde part. act. פֹּתֵחַ, f. פּוֹתֶחָה; fut. יִפְתַּח, conv. וַיִּפְתַּח; 1) ut vicin. פָּתַח *pandit*, *aperuit* labia, de garrulo Prov. 20, 19. — 2) intrans. *apertus est*, metaph. *animi aperti et ingenui fuit*, hinc *pellectus*, *deceptus est* Deut. 11, 16. Job 31, 27. Part. *simplex*, *stolius*, *stolida* Hos. 7, 11. Job 5, 2. — Niph. נִפְתָּה; fut. אֶפָּתֶה unde conv. וְאֶפְתֶּה; *persuaderi sibi passus est* Jer. 20, 7, in malam partem Job 31, 9.

Pih. פִּתָּה; part. מְפַתֶּה unde cum suff. mutato ח in י, מְפַתֶּיךָ, aliis est plur.; inf. cum suff. פַּתְּחֶךָ imp. f. פַּתִּי; fut. יְפַתֶּה; *persuasit* alicui Jer. 20, 7 etc., hinc *pellexit*, *seduxit* Ex. 22, 15 Prov. 1, 10 etc., it. *decepit* Prov. 78, 36. Ps. 24, 28. — Puh. fut. יְפֻתֶּה *persuaderi sibi patietur* Prov. 25, 15, *decipi se patietur* Eze. 14, 9 etc. — Hiph. fut. יַפְתַּח unde apoc. יִפְתַּח *patere faciat*, *dilatet* Gen. 9, 27. — Deriv. פְּתִי, פְּתַיּוּת.

פְּתוּאֵל n. pr. viri Joël 1, 1.

פִּתּוּחַ m. suff. פִּתֻּחוֹ; pl. פִּתּוּחִים; constr. פִּתּוּחֵי; *sculptura*, *cælatura* Ex 28, 11. Zach. 3, 9. — Rad. פָּתַח.

פְּתוֹם n. pr. oppidi ad Euphratem Num. 22, 5. Deut. 23, 5.

פְּתוֹת m. *frustum*; pl. constr. פְּתוֹתֵי Eze. 13, 19. — Rad. פָּתַת.

פָּתַח; part. act. פּוֹתֵחַ; pass. פָּתוּחַ, f. פָּתוּחָה et פְּתוּחוֹת; inf. absol. פָּתֹחַ, constr. פִּתֹּחַ, suff. פִּתְחִי; imp. פְּתַח; fut. יִפְתַּח; 1) ut vicin. פָּתַח *aperuit* Jud, 3, 25. Neh. 8, 4 etc. *Aperuit os* i. e. *loqui cœpit* Job 3, 1, vel *locutus est* 33, 2. Prov. 31, 26. *Januas cœli aperuit* i. e. pluviam demisit Ps. 78, 23. *Manum suam aperuit* i. e. *liberalis*, *beneficus fuit* Deut. 15, 8 11. *Aperuit frumentum* i. e. cellis frumentariis

Digitized by Google

apertis frumentum vendidit Amos 8, 5. *Aperuit aurem alicui* i. e. revelavit, manifestavit ei Jes. 50, 5. — 2) *solvit* gladium i. e. strinxit Eze. 21, 33 etc., captivum Jes. 14, 17. — 3) *incepit, exorsus est* Ps. 49, 5.—Niph. נִפְתַּח; part. נִפְתָּח; infin. הִפָּתֵחַ; fut. fut. יִפָּתֵחַ et יִפָּתֵחַ; 1) *apertus est* Gen. 7, 11 etc. — 2) *solutus est* Jes. 27, *liberatus est* Job 12, 14.

Pih. פִּתֵּחַ et פִּתַּח; part. מְפַתֵּחַ; inf. פַּתֵּחַ; fut. יְפַתֵּחַ; 1) *aperuit* Job 41, 6, et *aperuit se* Cant. 7, 13.—2) *solvit* Jes. 20, 2. Job 30, 11 etc. — 3) *sulcavit* pr. aperuit aratro terram Jes. 28, 24. — 4) *sculpsit, insculpsit* Ex. 28, 36: 1 Reg. 7, 36.—Puh. part. pl. f. מְפֻתָּחוֹת *sculptæ* Ex. 36, 9.

Hithp. imp. חִתְפַּתְּחִי *solve tibi* vincula Jes. 52, 2.—Deriv. פִּתּוּחַ, פִּתִּיחָה, מַפְתֵּחַ, מִפְתָּח et seq.

פֶּתַח m. suff. פִּתְחוֹ; pl. פְּתָחִים; constr. פִּתְחֵי; pr. *apertio, apertura.* Gen. 38, 14: בְּפֶתַח עֵינַיִם * *in apertione occulorum* (*ouvre-yeux*) i. e. in loco insigni, conspicuo in quem transeuntes oculos intendunt. Conf. quæ notavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç.* etc., Genèse, pag. 242. Spec. *ostium, janua et porta* urbis Jos. 20, 4: 1 Reg. 6, 8. Jes. 3, 26. Acc. פֶּתַח et cum ה locali פִּתְחָה *ad januam* Gen. 18, 1. 19, 6. Metaph. *ostia oris* Prov. 8, 34, *porta spei* Hos. 2, 17.

פֶּתַח m. *declaratio, expositio, institutio aperta* Ps. 119, 130.

פֶּתְחוֹן m. *apertio oris;* constr. פִּתְחוֹן Eze. 16, 63. 19, 21.

פְּתַחְיָה n. pr. viror. Esr. 10, 23 etc.

פֶּתִי m. in pausâ פֵּתִי; pl. פְּתָיִים et פְּתָאִים vel פְּתָאיִם; 1) *simplicitas, fatuitas* Prov. 1, 22. — 2) concr. *simplex, persuasu facilis* Ps. 116, 6. Prov. 7, 7 etc., spec. *credulus* Prov. 14, 15, *imperitus* Ps. 19, 8. — Rad. פָּתָה.

פְּתִיגִיל m. forsan *zona, cingulum* Jes. 3, 24; opponitur enim מַחֲגֹרֶת שָׂק *cinctura cilicii;* al. *pallium amplum* LXX χιτὼν μεγαπόρφυρος. Vulgat. *fascia pectoralis.* — Al. conflatum putant ex chald. פְּתֵג *linum et* פָּתִיל *filum;* al. ex פְּתִי ut in chald. פְּתִי *amplitudo* et ex chald. גּוּלָא *pallium.*

פְּתַיּוּת f. *fatuitas, stoliditas* Prov. 9, 13. — Rad. פָּתָה.

פְּתִיחָה f. undè pl. פְּתִיחוֹת *gladii stricti* Ps. 55, 22. — Rad. פָּתַח.

פָּתִיל m. constr. פְּתִיל; pl. פְּתִילִים; suff. פְּתִילֶךָ pro פְּתִילֶיךָ; *filum, funiculus* Num. 19, 15 etc., spec. cui alligatus erat annulus signatorius Gen. 38, 18, 25. — Rad. פָּתַל.

פָּתַל ut in arab. et æthiop. *torsit, contorsit.* — Niph. נִפְתַּל; part. pl. נִפְתָּלִים; 1) *contortus*, trop. *versutus dolosus fuit* Job 5, 13. Prov. 8, 8.— 2) *luctatus est* Gen. 30, 8. — Hithp. fut. תִּתְפַּתַּל, *contortum, tortuosum te exhibes* Ps. 18, 27, pro quo תִּתָּפַל legitur 2 Sam. 22, 27. — Deriv. פָּתִיל, נַפְתּוּלִים et

פַּתַּלְתֹּל m. *perversus* Deut. 32, 5.

פִּתֹם n. pr. urbis Ægypti Ex. 1, 11.

פֶּתֶן m. pl. פְּתָנִים; *vipera, aspis* Jes. 11, 8 etc. — Rad. פתן.

פֶּתַע m. ut vicin. פְּרָאם *momentum*

Digitized by Google

minutissimum temporis, hinc adv. *momento* i. e. *subitò*, *repentè* Num. 35, 22 etc. — Rad. פתע.

פָּתַר; part. act. פּוֹתֵר; infin. פְּתֹר; fut. יִפְתֹּר ut vicin. chald. *interpretatus est* Gen. 40, 22 etc. — Indè.

פִּתְרוֹן m. pl. פִּתְרֹנִים; *interpretatio* Gen. 40, 5. 41, 8 etc.

פַּתְרוֹס n. pr. regionis quæ modò distinguitur ab Ægypto Jes. 11, 11. Eze. 29, 14, mox ejus pars esse perhibetur Jer. 44, 1, 15. Eze. 30, 14. Nom. gent. פַּתְרֻסִים Gen. 10, 14.

פַּתְשֶׁגֶן vid. פַּרְשֶׁגֶן.

פָּתַת *fregit* ut in arab. et æthiop. inf. absol. פָּתוֹת Lev. 2, 6. — Deriv. פַּת, פְּתוֹת.

צ

צ duodevigesima alphabeti littera hebraicè צָדִי *Tsádê* sonans; in numeralibus valet *nonaginta*. — Permutatur cum ט, ץ, rariùs, cum ד, ז, ס, ש, ג, כ.

צֵאָה f. (pro יְצֵאָה) constr. צֵאַת; *stercus*, *excrementa* Deut. 23, 13. Eze. 4, 12. — Rad. יצא.

צְאֵלִים pl. m. Job 40, 21, 22 quidam ex usu arab. *loti sylvestres*, sed al. dictum putant ex aramaïsmo pro צְלָלִים *umbræ* i. e. umbrosæ arbores (collat. מָכַךְ cum aram. מְאַךְ; מָסַס cum aram. מְאַס etc.). Ità Vulgat. et Syr. — Rad. צאל in arab. *tenuis*, *exilis fuit*.

צֹאן et Ps. 144, 13 in Chethib צאון (ex syrismo pro צְאוֹן, צְאוּן) c. suff. צֹאנְכֶם; nom. collect. *pecus parvum*, *oves et capræ* Gen. 4, 2. Jer. 50, 6 etc. De *ovibus* tantùm 1 Sam. 25, 2. — Etymon latet.

צַאֲנָן n. pr. oppidi in tribu Judâ Mich. 1, 11, forsàn i. q. צָנָן Jos. 15, 37.

צֶאֱצָאִים pl. m. constr. צֶאֱצָאֶי; *propagines*, *germina* terræ Jes. 42, 5 etc.; metaph. *prognati*, *liberi*, *posteri* Jes. 22, 24. Job 5, 25 etc. — Rad. יצא.

צַב m. pl. צַבִּים; 1) *lectica*, *camerratum* Jes. 66, 20. Num. 7, 3: אֲגָלוֹת צַב *currus lecticæ* i. e. lecticis similes, *vehicula camerata* — 2) *lacertæ* species, *testudo* juxta multos Lev. 11, 29. — Rad. צבב forsan ut vicin. דָּבַב q. v.

צָבָא; part. act. pl. צֹבְאִים, f. צֹבְאוֹת; inf. constr. צְבֹא; fut. יִצְבָּא; ut vicin. צָבָה *prodiit in aciem*, *bellum intulit* Num. 31, 7. Jes. 29, 7 etc., it. *convenit ad ministerium sacrum obeundum* Num. 4, 23 etc. — *Hiph.* part. מַצְבִּיא *militare faciens* i. e. conscribens milites, vel eos exercens 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25. — Indè

צָבָא c. constr. צְבָא; pl. cum suff. צְבָאָיו et צְבָאוֹ; f. צְבָאוֹת; constr. צְבָאוֹת; 1) *exercitus* Gen. 21, 22. Num. 31, 53 etc. it. de exercitu sacro Levitarum Num. 4, 23 etc., angelorum 1 Reg. 22, 19, siderum Jes. 34, 4, aliarum creaturarum Gen. 2, 1. — 2) meton. *militia*, hinc *conditio misera*, *molesta*, *laboriosa* Jes. 40, 2. Job 7, 1 etc. — Alia vid. in. צְבִי. — Etymon latet.

צְבוֹיִם, צְבִיִּם et צְבוּיִם n. pr. op-

Digitized by Google

pidi in valle Siddim Gen. 10, 19. Deut. 29, 2 etc.

צַבָּבָה cum art. הַצַּבָּבָה n. pr. mul. 1 Par. 4, 8.

צָבָה; part. pl. cum suff. צֹבֶיהָ; ut vicin. צָבָא prodiit in *aciem, bellum gessit* Jes. 29, 7. — 2) *splenduit.* — 3) ut in arab. *prominuit* hinc *tumuit* venter Num. 5, 27. — Hiph. inf. constr. cum præf. לַצְבוֹת, pro לְהַצְבוֹת *ad tumefaciendum* Num. 5, 22. — Deriv. צְבִי, צְבִיָּה et

צָבֶה m. *tumens*; f. צָבָה Num. 5, 2.

צָבוּעַ m. *hyæna* Jer. 12, 9. — Rad. צבע in arab. *rapuit* fera.

צָבַט undè fut. יִצְבֹּט; *porriget* Ruth 2, 14.

צְבִי m. in pausâ צֵבִי, pl. צְבִיִּם, צְבִיִּים, צְבָאִים et fem. צְבָאוֹת, undè constr. צְבִיאוֹת; 1) *splendor, decus, pulchritudo* Jes. 4, 2. Dan. 11. 16 etc. — 2) *dorcas* à pulchritudine et eleganti formâ Deut. 12, 15. Jes. 13, 14 etc. Hebræi haud secùs ac Arabes dorcadi comparabant quidquid pulchrum est atque venustum. — Rad. צָבָה.

צְבִיָא n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

צְבִיָּה f. *dorcas femina* Cant. 4, 5. 7, 14. — Rad. צָבָה.

צְבִיָּה n. pr. mul. 2 Reg. 12, 2.

צְבִיִּים vid. צְבָאִים.

צָבַע m. pl. צְבָעִים; *tinctum, coloratum* Jud. 5, 30. — Rad. צבע ut in chald. syr. et arab. *intinxit* et *colore imbuit.*

צִבְעוֹן n. pr. viri Gen. 36, 2 etc.

צְבֹעִים n. pr. vallis cum oppido cognomine in tribu Benjamin 1 Sam. 13, 18 etc.

צָבַר undè fut. יִצְבֹּר *congeret, coacervabit* Gen. 41, 35 etc. — Indè

צְבָרִים pl. m. *acervi* 2 Reg. 10, 8.

צֶבֶת vel צָבֶת m. undè pl. צְבָתִים *manipuli* Ruth 2, 16. — Rad. צבת in chald. *colligavit.*

צַד m. suff. צָדוֹ; pl. צִדִּים, constr. צִדֵּי; suff. צִדָּיו; 1) *latus* Deut. 31, 26 etc. Cum ה locali צִדָּה *ad latus* 1 Sam. 20, 20. — 2) *adversarius* Jud. 2, 3. — Rad. צדד in arab. *avertit se* ab aliquo, *latus* ei *obvertit*, et in 3ª conjug. *opposuit se* alicui, *repugnavit* ei.

צָדָד sive צְדָדָה n. pr. oppidi in Palæstinâ Num. 34, 8 etc.

צָדָה; part. act. צֹדֶה; ut vicin. צוּד *insidiatus est* seq. acc. *alicui* Ex. 12, 13: 1 Sam. 24, 12. — Niph. נִצְדָּה ex usu chaldaïc. et syriac. *vastatus, desolatus est* Soph. 3, 6. — Indè צִדִּיָּה.

צֵדָה vid. צֵידָה.

צָדוֹק n. pr. viror. Neh. 3, 4 etc.

צִדִּיָּה f. *insidiæ*, al. *studium* Num. 35, 20, 22. — Rad. צָדָה.

צִדִּים cum art. הַצִּדִּים n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

צַדִּיק m. plur. צַדִּיקִים et defectè צַדִּיקִם; 1) *justus*, qui suum cuique tribuit Deut. 32, 4 etc. — 2) *qui justam causam habet* in causâ forensi Ex. 9, 27. Prov. 18, 17, it. in assertione, undè adv. *rectè, verè* Job 41, 26. — 3) *probus, integer, vertutis pietatisque cultor* Gen. 6, 9. Ps. 5, 13 etc. — 4) *immunis à peccato* Eccl. 7, 20. — Rad. צָדַק.

צָדַק; fut. יִצְדַּק; pr. *rectus fuit,*

Digitized by Google

hinc 1) *justus fuit* Ps. 19, 10. 51, 6; sensu forensi Gen. 38, 26. Job 9, 15 etc.; indè *causam obtinuit* Jes. 45, 25. — 2) *rectus, probus fuit* Ps. 143, 2. Job 9, 2 etc.; *probus declaratus est* Eze. 16, 52. — Niph. נִצְדַּק *justificatus est* Dan. 8, 14. — Pih. צִדֵּק; infin. צַדֵּק, f. cum suff. צַדְּקָתֵךְ, fut. יְצַדֵּק; 1) *justificavit* Jer. 3, 11. Eze. 16, 51. — 2) *justum, insontem declaravit* Job 32, 2. 33, 32.

Hiph. הִצְדִּיק: part. מַצְדִּיק; inf. et imp. הַצְדִּיק; fut. יַצְדִּיק; 1) *justum, probum reddidit*, seq. acc. Dan. 12, 3, seq. לְ Jes. 53, 11. — 2) *justum declaravit* i. e. — a) *absolvit* eum judex Ex. 23, 7. Jes. 5, 23, *fecit ut vinceret causa* alicujus Jes. 50, 8. — b) *declaravit* aliquem *verum dixisse, probavit sententiam* ejus Job 27, 5. — Hithp. fut. נִצְטַדַּק (pro נִתְצַדַּק) *justificabimus nos* Gen. 44, 16. — Deriv. צַדִּיק et seq.

צֶדֶק m. suff. צִדְקוֹ; 1) *rectitudo* physica Ps. 23, 3. — 2) moralis, *justum, rectum, jus fasque* Jes. 64, 4. Ps. 15, 2 etc., it. *verum* Jes. 45, 19. Ps. 52, 5. — 3) *justitia* Lev. 19, 15. Ps. 9, 9. — 4) *probitas, integritas* Jes. 1, 21. Ps. 17, 15. — 5) *salus* utpotè integritatis et justitiæ præmium Jes. 41, 2. Jer. 33, 16. Dan. 9, 24 etc.

צְדָקָה f. constr. צִדְקַת; pl. צְדָקוֹת; constr. צִדְקוֹת; 1) *rectum, jus* 2 Sam. 19, 29. Jes. 53, 15. — 2) *justitia* Jes. 5, 16. 9, 6. 59, 16. — 3) *probitas, virtus* Deut. 6, 25. Jes. 5, 7. — 4) *benignitas, liberalitas, elemosyna*, ut passim LXX Ps. 11, 4. 24, 5. Prov. 10, 2. — 5) *salus* Jes. 45, 8. 46, 13 etc.

צִדְקִיָּה et צִדְקִיָּהוּ n. pr. *viror.* 2 Reg. 24, 17 etc.

צָהַב undè Hoph. part. מְצֻהָב *splendens, fulgens* ut aurum (collat. vicin. זָהָב) Esr. 8, 27. — Indè

צָהֹב m. *flavus* Lev. 13, 30 seq.

צָהַל; imp. f. צַהֲלִי; fut. יִצְהַל; 1) ut vicin. זָהַר, צָהַר *splendusit.* — 2) *acutam et claram vocem edidit* (conf. צָלַל) undè *hinnivit* equus Jer. 5, 8; de homine *altâ voce clamavit*, vel præ tristitiâ, indè *ejulavit* Jes. 10, 30, vel præ lætitiâ, hinc *jubilavit* Jes. 12, 6. Esth. 8, 5 etc.

Pih. imp. f. צַהֲלִי קוֹלֵךְ *acutam fac vocem tuam, altâ voce clama* Jes. 10, 30. Al. tamen referunt ad Kal. — Hiph. inf. הַצְהִיל *splendidum reddere vultum* i. e. exhilarare Ps. 104, 15. — Deriv. מִצְהָלָה.

צָהַר ut vicin. זָהַר, טָהַר *splendusit.* — Deriv. צֹהַר, יִצְהָר.

Hiph. הִצְהִיר, denom. ab יִצְהָר *oleum expressit*; fut. יַצְהִיר Job 24, 11.

צֹהַר m. *lumen.* Gen. 6, 16: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה *lumen facies arcæ* i. e. fenestras. Ità vulgò, sed forsan צֹהַר valet *diminutio, contractio* (conf. vicin. צָעַר), et sensus est: *contractionem facies arcæ* construendo eam ità ut supernè in unum cubitum desinat. Haud secùs LXX qui habent: ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν. Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française etc.* Gneisr, pag. 35, 44. — Dual. צָהֳרַיִם 1) *gemina*

Digitized by Google

lux, *meridies* Gen. 43, 16. Deut. 28, 29 etc. Jer. 6, 4 : *ascendamus* in hostes *meridiè* i. e. sine mora vel subitò; hoc enim diei tempore rarò impetum faciebant. — 2) metaph. *summa felicitas* Ps. 37, 6. Job 11, 17.

צַו et צָו m. *præceptum* Hos. 5, 11; undè Jes. 28, 10, 13 : *præceptum super præceptum*, *præceptum super præceptum* i. e. præceptum præcepto additur, præceptis perpetuis fatigamur. Vulgat. *manda*, *remanda*, *manda*, *remanda;* et tunc sensus esse videtur: manda, increpa, minare, Propheta, paràm curamus, minas non timemus. — Rad. צָוָה.

צוֹא m. sordidus; pl. צוֹאִים Zach. 3, 3, 4. — Rad. צוּא ut vicin. syr. צָאָא *fœdavit;* sed primaria rad. יָצָא esse videtur.

צוֹאָה f. constr. צֹאַת; suff. צֹאָתוֹ; *excrementa* Jes. 36, 12 etc. in Keri, hinc *sordes* Jes. 28, 8. Trop. de sordibus peccati Jes. 4, 4. Prov. 30, 12. — Rad. יָצָא.

צַוָּאר m. constr. צַוָּאר; suff. צַוָּארֵנוּ sed Neh. 3, 5 צַוָּרָם; plur. צַוָּארִים; constr. צַוָּארֵי; suff. צַוָּארָיו; plur. f. צַוָּארוֹת unde cum suff. צַוָּארוֹתֵיכֶם; *collum* cum *cervicibus*. Signif. *collum* Gen. 41, 42. Jes. 8, 8 etc. Sed ubi dicitur vel insistere, ut Thren. 5, 5 etc. vel jugum imponi, decuti, ut Deut. 28, 48. Jes. 10, 27 etc. *cervices* intelligendæ sunt. Plur. *colla*, *cervices* sæpiùs singulariter usurpantur Gen. 27, 16 etc. — Etymon latet.

צוֹבָא et צוֹבָה n. pr. civitatis in Syriâ 1 Sam. 14, 4 etc., plenè אֲרַם צוֹבָה [illegible] 6 Ps. 60, 2.

צוּד præt, et part. צָד; inf. absol. צוֹד; constr. et imp. צוּד; fut. יָצוּד; ut vicin. צָדָה *insidiari*, spec. 1) *venari* feras Gen. 27, 3 etc. — 2) *aucupari* Lev. 17, 13; metaph. Mich. 7, 2. Thren. 3, 52. — Pihl. צוֹדֵד undè part. pl. f. מְצוֹדְדוֹת; inf. צוֹדֵד; fut. יְצוֹדֵד; *insidiatus est* Eze. 13, 18, 20. — Hithp. הִצְטַיֵּד denom. à צַיִד (pro הִתְצַיֵּד); *comsneatu se instruxit*, *viaticum sumpsit* Jos. 9, 12. — Deriv. צַיִד, צַיָּד, מָצוֹד, מָצוּד, מָצוֹר, מְצוֹדָה, מְצוּדָה.

צוּה pr. forsan *posuit*, *statuit*, undè צִיּוּן. — Pih. צִוָּה; 1 pers. צִוִּיתִי et צִוֵּיתִי; part. מְצַוֶּה, constr. מְצַוֵּה; f. מְצַוָּה; inf. צַוּת; imp. צַוֵּה, apoc. צַו; fut. יְצַוֶּה, conv. וַיְצַו; 1) *constituit* aliquem super aliquâ re, *præfecit* rei, seq. acc. pers. et עַל rei 1 Sam. 13, 14. Neh. 5, 14; seq. acc. rei *constituit*, *decrevit*, *imperavit*, *existere jussit* Deut. 28, 8. Jes. 45, 12 etc. — 2) *jussit*, *præcepit*, seq. acc. pers. interdùm עַל, אֶל, לְ, et dupl. acc. Gen. 26, 11. Ex. 1, 22. 25, 22. Passim sine adjectâ mandati mentione, seq. acc. pers. *mandata dedit*, *delegavit* aliquem *cum mandatis* Jer. 14, 14. Esth. 4, 5 etc. — Puh. צוּה; fut. יְצוּה; *jussus est* Ex. 12, 6. Lev. 8, 35. — Deriv. מִצְוָה, צִיּוּן, צַו.

צוּח *clamavit*, *vociferatus est;* fut. יָצוּחַ Jes. 42, 11. — Indè

צְוָחָה f. constr. צְוָחַת; *clamor* Jes. 24, 11. Jer. 14, 2.

צוּלָה f. *profundum maris*, *abyssus*

Digitized by Google

Jes. 44, 27. — Rad. צול conf. vicin. צָלַל.

צוּם præt. et part. act. צָם; inf. absol. צוֹם; constr. et imp. צוּם; fut. יָצוּם, conv. וַיָּצָם, in pausâ, manente tono, וַיָּצֻם, pl. יָצֻמוּ; ut in chald. syr. et arab. *jejunare* Jud. 20, 26. Zach. 7, 5: צַמְתָּנִי *jejunastis mihi* pro צַמְתֶּם לִי. — Indè

צוֹם m. suff. צֹמְכֶם; pl. f. צוֹמוֹת; 2 Sam. 12, 16. Esth. 9, 31.

צוֹעַר n. pr. viri Num. 1, 8 etc.

צוּף *effluere*, *exundare*, seq. עַל *obruere* undè præt. צָף Thren. 3, 54. — Hiph. הֵצִיף; fut conv. וַיָּצֶף; *redundare fecit* Deut. 11, 4, it. *natare fecit* 2 Reg. 6, 6. — Derivat. צַפָּה, צַפְצָפָה et

צוּף m. pl. צוּפִים; 1) *favus* mellis Ps. 19, 11. Prov. 16, 24. — 2) n. pr. viri 1 Sam. 1, 1; pro quo צוּפַי 1 Par. 6, 20 in Keri et סוּפַי 1 Par. 6, 11.

צוֹפַר n. pr. viri Job 2, 11 etc.

צוּץ et צִיץ præt. צָץ. -Hiph. part. מֵצִיץ; fut. יָצִיץ, conv. וַיָּצֶץ; ut vicin. נוּץ, נָצַץ; 1) *micuit*, *splenduit* Ps. 132, 18, hinc *promicuit* i. e. furtim prospexit Cant. 2, 9. —2) *floruit* Num. 17, 23. Ps. 72, 16, metaph. Eze. 7, 10. Ps. 92, 8. — Deriv. צִיץ, צִיצָה, צִיצִת.

צוּק præt. pl. cum נ parag. צָקוּן; fut. יָצוּק; 1) ut vicin. עוּק *angustum*, *arctum*, *coarctum esse*. — 2) ut vicin. יָצַק *fundere* Job 28, 2. 29, 6, metaph. *fundere preces* Jes. 26, 16. Hiph. הֵצִיק; part. מֵצִיק, pl. מְצִיקִים; fut. יָצִיק; 1) *arctavit*, *coarctavit*, *pressit* aliquem, seq. לְ et acc. Deut. 28, 53 etc., spec. *obsidione pressit* urbem Jes. 29, 7. — 2) *ursit*, *institit* precibus seq. acc. et לְ pers. Jud. 14, 17. 16, 16.—Deriv. מָצוֹק, מָצוּק, מוּצָק, מָצוּקָה et seq.

צוֹק m. *angustiæ* Dan. 9, 25.

צוּקָה f. id. Jes. 30, 6 etc.

צוֹר et צַר n. pr. *Tyrus*, urbs celeberrima 2 Sam. 5, 11 etc. Nom. gent. צֹרִי *Tyrius* 1 Reg. 7, 14. Esr. 3, 7.

צוּר præt. צָר; part. pl. צָרִים; inf. constr. et imp. צוּר; fut. יָצוּר, conv. וַיָּצַר; pl. יָצוּרוּ et יִצְרוּ; ut vicin. צָרַר *coarctare*, *premere*, *comprimere*, hinc 1) *colligare* in sarcinam, volumen Deut. 14, 25: 2 Reg. 5, 23. 12, 11. — 2) *obsidione premere*, *obsidere* vel urbem, seq. acc. sæpiùs עַל, אֶל Deut. 20, 19; 1 Par. 20, 1 etc.; absol. Jes. 21, 2, vel aliquem in urbe 1 Sam. 23, 8: 2 Sam. 20, 15. Metaph. Ps. 139, 5.— 3) *urgere*, *insistere* alicui in persequendo (*poursuivre sans relâche*) Ex. 23, 22. Deut. 2, 9. Esth. 8, 11, it. *concitare* aliquem Jud. 9, 31; hùc forsan spectat Jes. 29, 3: *concitavi* (צַרְתִּי) *contra te stationes militum*. — 4) ut in arab. *secare*, undè צוּר *acies*. — 5) ut cognat. יָצַר *fingere* Ex. 32, 4: 1 Reg. 7, 15 et Jer. 1, 5 in Chethib. — Deriv. מָצוֹר, צוּר, צִיר, צִיר, צָר, צָרוּר, מָצוֹר, מָצוּרָה et seq.

צוּר m. suff. צוּרִי; pl. צֻרִים, f. צוּרוֹת; 1) *lapis*, *silex* Jes. 8, 14. Job 22, 24. — 2) *rupes* Job 18, 4 etc., metaph. *refugium* et *præsidium* de

Digitized by Google

Deo Deut. 32, 27. Ps. 18, 3 etc. Aliâ metaph. à lapicidinis deductâ, *conditor* gentis Jes. 51, 1. Job 28, 10. — 3) *acies* gladii Ps. 89, 44, hinc חַרְבוֹת צָרִים *cultri acierum* i. e. *acuti* Jos. 5, 2, 3, conf. צוּר Ex. 4, 25; itâ Chald. sed LXX, Vulgat. Syr. et Arab. *cultri lapidei* quibus in castrando et circumcidendo utebantur veteres Orientales. — 4) *forma* Ps. 49, 15 in Keri. — 5) n. pr. viror. Num. 25, 15 etc.

צִיּוּר vid. צִוָּאר.

צוּרָה f. undè constr. צוּרַת; pl. cum suff. צוּרֹתָיו; *forma* Eze. 43, 11.

צָרוֹן m. undè pl. cum suff. f. צוֹרֹנַיִךְ *collula tua* Cant. 4, 9.

צוּרִיאֵל n. pr. viri Num. 3, 35.

צוּרִישַׁדַּי n. pr. viri Num. 1, 16.

צוּת ut vicin. יָצַת *incendi, accendi.* —Hiph. הֶצִית undè fut. cum suff. et נ epenth. אֲצִיתֶנָּה *incendam eam* Jes. 27, 4.

צַח m. f. צַחָה undè pl. צַחוֹת; 1) *candidus, nitidus, serenus* Cant. 5, 10. Jes. 18, 4, metaph. *clarus, perspicuus* de verbis Jes. 32, 4. — 2) ex usu syr. *calidus, æstuans* Jer. 4, 11. —Rad. צָחַח.

צָחָא n. pr. viri Esr. 2, 43 etc.

צָחֶה m. *aridus;* constr. צָחֶה Jes. 5, 13. — Rad. צחה ut chald. et syr. צְחָא *sitivit* locus aridus.

צָחַח undè pl. צָחוּ; 1) *candidus, nitidus fuit* Thren. 4, 7. — 2) *aridus fuit.* — Deriv. צַח, צַחֲצָחוֹת et seq.

צְחִיחַ m. *aridus* Eze. 24, 7 etc.

צְחִיחָה f. *regio arida* Ps. 68, 7.

צְחִיחִי m. undè pl. צְחִיחִיִּים id. Neh. 4, 7, sed in Keri צְחִיחִים.

צַחֲנָה f. *fætor, putor;* suff. צַחֲנָתוֹ Joël 2, 20. — Rad. צחן ut cognat. זָנַח *fœtuit.*

צַחֲצָחוֹת pl. f. *loca arida* Jes. 58, 11. — Rad. צָחַח.

צָחַק; fut. יִצְחַק et יִצְחָק; ut cognat. שָׂחַק *risit* Gen. 18, 12. 13, 15, seq. לְ pers. *irrisit aliquem* 21, 6. — Pih. צִחֵק undè part. מְצַחֵק; inf. צַחֵק imp. צַחֵק; fut. יְצַחֵק; pr. *identidem risit,* hinc 1) *lusit, jocatus est* Gen. 19, 14. Jud. 16, 25 etc. — 2) *ludibrio habuit* aliquem Gen. 21, 9, seq. בְּ *contumeliâ affecit* Gen. 39, 14, 17. — Indè

צְחֹק m. *risus* Gen. 21, 6.

צָחַר m. *candor* lanæ Eze. 27, 18. —Rad. צחר ferè ut vicin. צָהַר, טָהַר.

צָחֹר m. undè f. pl. צְחֹרוֹת *candidæ* asinæ i. e. forsan subrufæ, sed maculis candidis respersæ; prorsùs enim candidæ non reperiuntur. — Rad. eadem

צוֹחַר n. pr. viror. Gen. 23, 8 etc.

צִי m. *ariditas, desertum,* undè עִיִּי q. v.

צִי m. pl. צִיִּים et צִיִּים; *navis* Num. 24, 24. Jes. 33, 21. Dan. 11, 30. — Etymon latet.

צִיבָא n. pr. viri 2 Sam. 9, 2.

צַיִד m. constr. צַיִד; suff. צֵידוֹ; 1) *venatio* Gen. 10, 9. — 2) *fera venando capta,* et *cibus ex eâ paratus* Gen. 25, 28. 27, 5. — 3) *cibus* quivis, *commeatus* Jos. 9, 5. Ps. 132, 15 etc.—Rad. צוּד.

צַיָּד m. *venator* undè plur. צַיָּדִים

Digitized by Google

Jer. 16, 16 in Keri, sed Chethib habet צַיָּדִים. — Rad. צוד.

צֵידָה, צֵדָה f. *cibus*, *commeatus* Gen. 42, 25. Ps. 78, 25. Rad. צוד.

צִידוֹן n. pr. *Sidon*, urbs Phœnicum opulentissima Gen. 10, 15 etc. Nom. gent. צִידוֹנִי m. *Sidonius* f. צִדֹנִית *Sidonia* Deut. 3, 9: 1 Reg. 11, 1.

צִיָּה f. pl. צִיּוֹת; *ariditas* Job 24, 19 etc., it. *terra arida* Ps. 78, 17 etc. — Rad. צִיָּה vel צָחָה vicin. צָחֵח.

צִיּוּן m.

צִיּוֹן n. pr. *Sion* mons in quo Jerusalem condita fuit, hinc sæpissimè pro Jerusalem ipsâ et pro incolis ipsius sumitur Jes. 2, 3. Ps. 97, 8 etc.

צִיּוּן m. pl. צִיּוּנִים; *cippus*, *monumentum* 2 Reg. 23, 17. Jer. 31, 21 etc. — Rad. צָוָה.

צִיִּי m. (denom. à צִי), undè pl. צִיִּים *deserticolæ*, de hominibus Ps. 72, 9. 74, 14, de feris Jes. 13, 21. Jer. 50, 39. — Rad. צָחָה vel צִיָּה ut vicin. צָחֵח.

צִין vid. צִן.

צִינֹק m. *carcer* Jer. 29, 26. — Rad. צנק in samar. *clausit*.

צִיעַר n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 54.

צִיץ vid. צוּץ.

צִיץ m. pl. צִצִּים pro צִיצִים; 1) *lamina splendens* in fronte summi sacerdotis Ex. 28, 36 etc. — 2) *flos* 1 Reg. 6, 18. Job 14, 2. — 3) *pluma*, *ala* Jer. 48, 9. — 4) n. pr. oppidi 2 Par. 20, 16. — Rad. צוּץ.

צִיצָה f. *flos*; constr. צִיצַת Jes. 28, 4. — Rad. צוּץ.

צִיצִת (pro צְיָצִית) f. *cincinnus* Eze. 8, 3, metaph. *peniculamenta*, *fimbria comata* Num. 15, 38, 39. — Rad. צוּץ.

צִיקְלַג, צִיקְלַג et צִקְלַג n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 31 etc.

צִיר 1) ut vicin. דוּר *in orbem ire*. — 2) forsan *ire*, conf. vicin. סוּר, זוּר. — Hithp. הִצְטַיֵּר undè fut. pl. in pausâ וַיִּצְטַיְּרוּ *et legatos se finxerunt* Jos. 9, 4; ità vulgò; al. ex usu arab. *in viam se dederunt*. Sed veteres interpr. omnes ad unum legerunt וַיִּצְטַיְּדוּ *et commeatu se instruxerunt*; quod præstare videtur. — Indè

צִיר m. pl. צִירִים; constr. צִירֵי; suff. צִירַי; 1) *cardo* januæ Prov. 26, 14. — 2) *dolores*, *tormina* parturientis 1 Sam. 4, 19 etc. Metaph. *terror* Dan. 10, 16. — 3) *nuntius* Prov. 13, 17. 25, 13.

צִיר m. *forma* Ps. 49, 15 in Chethib, ubi Keri habet צוּר; it. *imago*, *simulachrum* idoli Jes. 45, 16. — Rad. צוּר.

צֵל m. suff. f. צִלָּהּ; pl. צְלָלִים; *umbra* Jud. 9, 36 etc. Metaph. de re inani, fluxâ, fugaci Ps. 102, 12 etc. it. de tutelâ et præsidio Jes. 16, 3. Ps. 17, 8.

צָלָה undè inf. constr. צְלוֹת; fut. יִצְלֶה; *assavit* 1 Sam. 2, 15. Jes. 44, 16. — Deriv. צְלִי.

צִלָּה n. pr. mul. Gen. 4, 19.

צְלוּל Jud. 7, 13 in Chethib, ubi Keri habet צָלִיל m. forsan *tostum*, *placenta*. — Rad. צָלַל.

צָלָה et צָלַח imp. צְלַח; fut.

Digitized by Google

יִצְלַח; sed Eze. 17, 15 יִצְלָח; 1) *pervasit, trajecit* fluvium, seq. acc. 2 Sam. 19, 18, hinc *invasit, irruit*, seq. עַל, אֶל pers. *in aliquem* Jud. 14, 19: 1 Sam 16, 13 etc., seq. acc. Amos 5, 6. — 2) *benè cessit, prosperum successum habuit* Jes. 53, 10. Ps. 45, 5, seq. לְ *profecit, aptus fuit ad* aliquid Jer. 13, 7, 10. — 3) forsan ut vicin. syr. זְלַח *effudit, infudit*.

Hiph. הִצְלִיחַ; part. מַצְלִיחַ; imp. הַצְלַח, cum ה parag. הַצְלִיחָה; fut. יַצְלִיחַ, conv. וַיַּצְלַח; 1) trans. *successum prosperum dedit, prosperavit*, aliquem vel alicujus negotium, seq. acc. et לְ Gen. 24, 21: 2 Par. 26, 5. Neh. 1, 11. — 2) *peregit, prosperè perfecit* Deut. 8, 25: 2 Par. 7, 11. — 3) intrans. *prospero successu usus est* 1 Reg. 22, 12, 15. Jer. 2, 37 etc. — Deriv. seq.

צֵלָחָה f. undè pl. צֵלָחוֹת *paropsides* 2 Par. 35, 13.

צְלוֹחִית f. id. 2 Reg. 2, 20.

צַלַּחַת f. id. Prov. 19, 24. 26, 15.

צָלִי m. constr. צְלִי; *assatum* Ex. 12, 8, 9. — Rad. צָלָה.

צָלִיל vid. צְלוּל:

צָלַל pl. צָלְלוּ et צָלַלוּ; fut. pl. f. תִּצְלַלְנָה et תְּצַלֵּלְנָה; 1) ut in syr. et arab. *tinnivit* auris 1 Sam. 3, 11: 2 Reg. 21, 12; de labiis præ tremore collidentibus Hab. 3, 16. — 2) mersus, demersus est Ex. 15, 10; conf. arab. צלل (dhalla) *periit, latuit, disparuit*. — 3) ut vicin. טָלַל *obumbratus est* Neh. 13, 19. — Hiph. part. מְצַל pro מֵצֵל *obumbrans* Eze. 31. 3. Deriv. צֵל, צְלוּל, צְלִיל, צַלְמָוֶת, צַלְצַל, מְצֻלָּה, מְצֻלָּת et

צֵלֶל m. undè cum suff. צִלְלוֹ; pl. צְלָלִים, constr. צִלְלֵי; *umbra* Jer. 6, 4. Cant. 2, 17 etc.

צְלֶלְפּוֹנִי n. pr. viri 1 Par. 4, 3.

צֶלֶם m. suff. צַלְמוֹ; pl. צְלָמִים undè constr. צַלְמֵי; suff. צִלְמָיו; 1) *imago*, Gen. 1, 26. 5, 3. 9, 6, trop. de re inani Ps. 39, 7. 73, 20. — 2) *simulachrum* 2 Reg. 11, 18. Ità vulgò, aliis est primariò *umbra*, dein *imago* ab umbrando dicta; quibusdam pr. *forma, typus* juxta quem aliquis rem *effingit, format* aut concipit. Ubi ergò dicitur hominem creatum fuisse בְּצֶלֶם אֱלֹהִים, intelligendum est *ad formam, typum* quem de ipso Deus concepit. Ex hâc primariâ signif. fluit *imaginis* vel *umbræ* secundaria notio. Quam sententiam aliis præfero. — Rad. צלם in chald. et syr. *finxit, figuravit*.

צַלְמוֹן n. pr. 1) montis in Samariâ Jud. 9, 48 etc. — 2) viri 2 Sam. 23, 28.

צַלְמוּנָה n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 41.

צַלְמָוֶת f. *umbra lethalis* (comp. ex צֵל et מָוֶת), poët. pro *tenebris densissimis* Jes. 9, 1. Job 3, 5 etc.

צַלְמֻנָּע n. pr. viri Jud. 8, 5 etc.

צָלַע *inclinavit se in unum latus, claudicavit* (forsan denom. à צֵלָע); part. act. צֹלֵעַ Gen. 32, 31; f. צֹלַעַת collect. de pecudibus defatigatis, hinc trop. de Israëlitis Mich. 4, 6, 7. Soph. 3, 19. — Deriv. צֵלָע.

צֵלָע c. constr. צֵלַע et צֶלַע; suff.

Digitized by Google

צַלְעִי; pl. צְלָעִים, f. צְלָעוֹת; constr. צַלְעוֹת; suff. צַלְעוֹתָיו; 1) *latus* hominis Jer. 20, 10. Job 18, 12, spec. *costa*, ut voluut, Gen. 2, 21, 22. Sæpiùs de rebus inanimat. ut montis, tabernaculi, altaris etc. *Latera januæ* i. e. *valvæ* 1 Reg. 6, 34. Metonym. *contabulata* ex asseribus confecta 1 Reg. 6, 15, 16; it. *conclavia lateralia* 1 Reg. 6, 3. Eze. 41, 9; hinc sing. הַצֵּלָע *ædificium exstructum à latere* 1 Reg. 6, 8, vel collect. *ædificia à lateribus templi exstructa* Eze. 41, 5, 9, 11. בֵּית צְלָעוֹת Eze. 41, 9 est: *spatium inter utrumque templi murum his conclavibus* destinatum. — 2) n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 28 etc.

צֶלַע m. suff. צַלְעִי; *claudicatio*, hinc *casus* Ps. 35, 15. 38, 18.

צֶלֶף n. pr. viri Neh. 3, 30.

צְלָפְחָד n. pr. viri Num. 26, 33 etc.

צֶלְצַח n. pr. oppidi in tribu Benjamin 1 Sam. 10, 2.

צְלָצָל masc. constr. צְלַצַל; plur. צְלָצְלִים; constr. צִלְצְלֵי; 1) forsan *tinnitus, tintinnus*, ut aeris collisi, vel armorum, et *stridor* alarum. Hinc Jes. 18, 1: *terra stridoris alarum* i. e. exercituum; quod Æthiopiæ satis convenit, ex quâ agmina militum magno strepitu adducuntur; al. *terra utrimque umbrosa*. — 2) *instrumentum tinniens* spec. *fuscina*, harpago piscatoris Job 40, 31, it. pl. *cymbala* 2 Sam. 6, 5. Ps. 150, 5. — 3) *bestiola stridens*, quibusdam *gryllus stridulus* Deut. 28, 42. — Rad. צָלַל.

צֶלֶק n. pr. viri 2 Sam. 23, 37.

צִלְתַּי n. pr. viror. 1 Par. 8, 20 etc.

צַם vid. צַמִּים.

צָמָא f. צָמֵא et צָמֵת (à צָמָה) fut. יִצְמָא; *sitivit* Ex. 17, 3; metaph. *avidè cupivit* seq. לְ Ps. 42, 3. 63, 2. — Deriv. seq.

צָמָא masc. suff. צָמְאִי; *sitis* Eze. 17, 13.

צָמֵא m. pl. צְמֵאִים; f. צְמֵאָה; *sitiens* Jes. 5, 13, 44, 3.

צַמְאָה f. *sitis* Jer. 2, 25.

צִמָּאוֹן m. *locus siticulosus et aridus* Deut. 8, 15 etc.

צָמַד ut m syr. *ligavit*, *alligavit*. — Niph. part. pl. נִצְמָדִים; fut. conv. וַיִּצָּמֶד; *alligatus est* i. e. addixit se Num. 25, 3 etc. — Puh. part. f. מְצֻמֶדֶת *alligata* 2 Sam. 20, 8. — Hiph. fut. הַצְמִיד *nectes, concinnabis* fraudem Ps. 50, 19. — Deriv. צָמִיד et

צֶמֶד m. suff. צִמְדוֹ; plur. צְמָדִים; constr. צִמְדֵי; pr. *colligatio, copulatio*, hinc 1) *par* boum, asinorum Jud. 19, 10: 1 Sam. 11, 7. — 2) *jugum*, *jugerum* i. e. spatium agri quantùm uno die *par boum* arare potest.

צַמָּה f. *velum* muliebre; suff. fut. צַמָּתֵךְ Jes. 47, 2. Cant. 4, 1. — Rad. צמם in chald. *velavit*.

צָמוּק masc. undè plur. צְמוּקִים et צִמֻקִים; *uvæ passæ* 1 Sam. 25, 18. etc. — Rad. צָמַק.

צָמַח; part. act. צֹמֵחַ; pl. f. צֹמְחוֹת; fut. יִצְמַח; *progerminavit* Gen. 2, 5. Lev. 13, 37. Trop. Jes. 42, 9. Ps. 85, 12 etc. — Pih. צִמַּח; inf. צַמֵּחַ; fut. יְצַמַּח; *progerminavit* Jud. 16, 22.

Digitized by Google

Eze. 16, 7. — Hiph. הִצְמִיחַ; part. מַצְמִיחַ; infin. הַצְמִיחַ, fut. יַצְמִיחַ; conv. וַיַּצְמַח; *germinare fecit* Gen. 2, 9, seq dupl. acc. Ps. 147, 8. — Trop. Jes. 45, 8. 61, 11. — Indè

צֶמַח m. suff. fut. צִמְחָה; *germen*, *proventus* terræ, *fruges* Gen. 19, 25. Eze. 16, 7 etc. Metaph. *soboles*, Dei i. e. *Messias* Jer. 23, 5. 33. 15. Zach. 3, 8. 6, 12 et Jes. 4, 2; ubi enim minimè obstat פְּרִי הָאָרֶץ quod legitur in altero hemistichio.

צָמִיד m. plur. צְמִידִים; 1) *armilla* Gen. 24, 22, 30. — 2) *operculum* vasis Num. 19, 15. — Rad. צָמַד.

צַמִּים m. 1) *sitiens*, *sitibundus* ut vicin. צָמֵא. Job 5, 5: *inhiat sitibundus* i. e. egenus et avidus *opes eorum*; quod apprimè respondet hemistichio alteri: *cujus messem famelicus comedit*. Neque sunt audiendi qui vertunt: *inhiat exitium opibus eorum*. — 2) *nodus*, *nexus*, *tendicula*. Job 18, 9: *fortiter tenebit eum nodus*; quo sensu servatur membrorum parallelismus; siquidem in præcedenti membro legitur: *apprehendet calcaneum laqueus*. Conf. præterea vicin. arab. طمم *plexuit* et صمم (dhamma) *ligavit*.

צְמִיתָת f. pr. *excisio*, *extinctio*; hinc *vendi in exstinctionem* i. e. in perpetuum, sine spe redemptionis Lev. 25, 23, 30. — Rad. צָמַת.

צָמַק, *aruit*, *aridus fuit*, de mammis; part. act. pl. צֹמְקִים Hos. 9, 14. — Deriv. צְמוּק.

צֶמֶר m. suff. צַמְרִי; *lana* Lev. 13, 47 etc. — Rad. צמר conf. vicin. זְמַר.

צְמָרִי n. pr. gentis Chananææ Gen. 10, 18.

צְמָרַיִם n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 22; indè forsan mons hujus nominis in montanis Ephraïm 2 Par. 13, 4.

צַמֶּרֶת fem. suff. צַמַּרְתּוֹ; pr. *lana*, hinc *coma*, *frondes* arborum Eze. 17, 3 etc. al. *cacumen*, al. *ramus gracilis*, *ramusculus*; sed illud præstat. — Vid. צֶמֶר.

צָמַת *exscidit*, *perdidit* Thren. 3, 53. — Niph. נִצְמַת, נִצְמַתִּי (pro נִצְמַתְּתִּי); *exstinctus est* Job 6, 17. 23, 17. — Pih. צִמֵּת ut Kal Ps. 119, 39. — Hiph. הִצְמִית; part. pl. cum suff. מַצְמִיתַי; imp. cum suff. הַצְמִיתֵם; fut. יַצְמִית; id. Ps. 54, 7. — Pilp. צִמְּתֻת undè pl. cum suff. צִמְּתֻתוּנִי pro צִמְּתֻתוּנִי; id. Ps. 88, 17. — Deriv. צְמִיתוּת.

צֵן vid. צִנָּה.

צִן n. pr. deserti ab austro Palæstinæ Num. 13, 21 etc., cum ה loc. צִנָּה 34, 4 etc.

צֹנֶה, צֹנֵא c. suff. צֹנְאֶכֶם ut צֹאן *pecus* maximè *oves* Num. 32, 24. Ps. 8, 8. — Rad. צנא.

צִנָּה f. pl. m. צִנִּים; fut. צִנּוֹת; 1) *spina* Prov. 22, 5. Job 5, 5, sed trop. *hami* Amos 4, 2. — 2) *scutum* majus, totum militis corpus tegens 1 Sam. 17, 7. Ps. 35, 2 etc. — 3) *refrigerium* Prov. 25, 13. — Rad. צנן 1° ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit*; 2° ut vicin. גָּנַן *texit*, *protexit*; 3° ut chald. צְנַן *friguit*.

צִנָּה vid. צֹנֶה.

צָנוּף vel צָנוּף Jes. 62, 3 in Chethib, ut צָנִיף q. v.

צְנוּר m. pl. cum suff. צְנוּרֶיךָ; *ca-*

Digitized by Google

tarracta Ps. 42, 8, *aquæ ductus* 2 Sam. 5, 8. — Rad. סנר.

צָנַח undè fut. יִצְנַח; *desiliit, descendit, se demisit* Jos. 15, 18 etc. De clavo, *in fixus est.* Jud. 4, 21.

צִנִּים pl. m. *spinæ* Num. 33, 55. Jos. 23, 13. — Rad. צנן ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit.*

צָנִיף m. constr. צְנִיף; *tiara, cidaris* Zach. 3, 5. Job 29, 14; pl. fem. צְנִיפוֹת *vittæ* mulierum Jes. 3, 23.— Rad. צָנַף.

צָנַם pr. *durus fuit* ut in samar.; conf. etiam syr. et Talmudic. צונמא *rupes;* part. pass. fem. plur. צְנֻמוֹת *duræ, emaciatæ, steriles* aristæ Gen. 41, 23.

צָנָן vid. צָאנָן.

צָנַע ut cognat. כָּנַע *humilis, submissus fuit;* part. pass. plur. צְנוּעִים Prov. 11, 2.—Hiph, imp. הַצְנַע *submissè, modestè agas* Mich. 6, 8.

צָנַף undè infin. absol. צָנוֹף; fut. יִצְנַף; suff. יִצְנָפֶךָ; *convolvit* Jes. 22, 18, *circumvolvit* spec. tiaram Lev. 16, 4. — Deriv. צָנִיף, מִצְנֶפֶת et צְנִפָה f. *glomus* Jes. 22, 18.

צִנְצֶנֶת f. vulgò *vasculum, urna* Ex. 16, 33; sed Gesenius vertit *corbem,* collat. vicin. טֶנֶא et chald. צְנֶא *corbis;* quod est probab. —Rad. צנן.

צִנֹּר f. undè pl. constr. צִנֹּרוֹת; *tubi, canales* per quos oleum lecythi (גֻּלָּה) in lucernas defluebat Zach. 4, 12. — Compos. volunt ex צָנוֹר q. v. et נָתַר chald. et syr. *defluxit.*

צָעַד, inf. constr. צַעַד undè cum suff. צַעֲדֶךָ; fut. יִצְעָד; 1) *gressus, progressus est, incessit* spec. *cum gravitate et apparatè* (*avec pompe*) Jud. 5, 4: 2 Sam. 6, 13 etc. Seq acc. *transgressus est* terram Hab. 3, 12; * seq. עַל *irrupit, insiliit in* Gen. 49, 22 ubi Jacobus alludit Putipharis uxori quæ, libidinis explendæ causâ Josephum invasit (Gen. 39, 6 — 12); sed conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une trad. franç.* Genèse, pag. 318, 319. *

Hiph. fut. תַּצְעִידֵהוּ לְמֶלֶךְ בַּלָּהוֹת *adduces eum regi terrorum* Job 18, 14, i.e. impers. *adducetur,* ut Gen. 10, 30. 13, 10: venire tuî, *si venias,* i. e. *si veniatur.* Quàm contortæ sint *aliæ* interpretationes, nemo non videt. — Deriv. אֶצְעָדָה, מִצְעָד et seq.

צַעַד m. suff. צַעֲדוֹ; plur. צְעָדִים; constr. צַעֲדֵי; suff. צְעָדָיו; *gressus* 2 Sam. 6, 13 etc.

צַעֲדָה f. pl. צְעָדוֹת; 1) *incessus* 2 Sam. 5, 24. — 2) *catenulæ crurales* quas gestabant mulieres orientales ad gressus coarctandos et exæquandos, elegantiæ causâ Jes. 30, 20.

צָעָה undè part. act. צֹעֶה; plur. צֹעִים; fut. צֹעֶה; 1) *inclinavit* vas ad effundendum liquorem Jer. 48, 12.— 2) *inclinatus, curvatus fuit,* catenarum pondere Jes. 51, 14, it. *prostravit se* mulier ad concubitum Jer. 2, 20. — 3) *reclinavit caput, reclinato capite incessit* i. e. *superbivit.*—Pih. צָעָה undè pl. cum suff. צֹעֲהוּ *inclinaverunt ei* vas Jer. 48, 12.

צָעוּר masc. in Chethib pro צָעִיר; undè pl. cum suff. צְעוּרֵיהֶם, צְעוּרֵיהָ;

Digitized by Google

parvus, exiguus Jer. 14, 3. 48, 4. — Rad. צָעַר.

צָעִיף m. suff. f. צְעִיפָהּ; *peplum* muliebre Gen. 24, 65. 38, 14. — Rad. צעף ut vicin. עָפַף.

צָעִיר m. suff. צְעִירוֹ; pl. צְעִירִים; f. צְעִירָה; *parvus, exiguus, a, um*, spec. numero Jes. 60, 22, *ætate minor* Gen. 19, 31 etc., dignitate, *vilis* Jud. 6, 15, *contemptus* Ps. 119, 141. — 2) n. pr. oppidi 2 Reg. 8, 21. — Rad. צָעַר.

צְעִירָה f. undè cum suff. צְעִירָתוֹ; *parvitas* Gen. 43, 33.

צָעַן undè fut. יִצְעַן; *tentoria movit, profectus est* ut vicin. arab. ظعن (dhâhan).

צֹעַן n. pr. urbs Ægypti inferioris; LXX *Tanis* Num. 13, 22 etc.

צַעֲנַנִּים n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33 etc.

צַעֲצֻעִים pl. m. Vulgat. *opus statuarium* 2 Par. 8, 10. — Rad. צוע, ut in arab. *finxit*.

צָעַק; part. act. plur. צֹעֲקִים; f. צֹעֶקֶת; inf. absol. צָעֹק, constr. צְעֹק; imp. f. צַעֲקִי et in pausâ פָּעֲקִי; fut. יִצְעַק; ut vicin. זָעַק *clamavit*, sed maximè ad auxilium impetrandum Gen. 41, 55. Deut. 22, 24 etc. — Niph. fut. יִצָּעֵק *convocabitur, concurret* Jud. 7, 23 etc. — Pih. part. מְצַעֵק *clamitans* 2 Reg. 12, 12. — Hiph. fut. conv. וַיַּצְעֵק *et convocavit* 1 Sam. 10, 17. — Indè

צְעָקָה f. constr. צַעֲקַת; *clamor* Ex. 3, 9 etc. Gen. 19, 13: *clamor eorum* i. e. clamor perversitatis eorum.

צָעַר part. act. plur. צֹעֲרִים; fut. יִצְעַר; *parvus, exiguus*, metaph. *viluit, contemptus est* Jer. 30, 19 etc. — Deriv. מִצְעָר, צְעִירָה, צָעִיר.

צֹעַר et צוֹעַר n. pr. oppidi ad mare mortuum Gen. 13, 10 etc.

צָפַד ferè ut vicin. צָמַד *adstrictus est, adhæsit* Thren. 4, 8.

צָפָה; part. act. צֹפֶה; f. צֹפִיָּה; pl. צֹפוֹת; pass. צָפוּ pro צָפוּי; infin. absol. צָפֹה; fut. apoc. יִצֶף; 1) forsan ut vicin. arab. صفى *nituit, splenduit* vid. mox Pih. — 2) *speculatus est, prospectavit*. Part. act. *speculator* in turri constitutus 1 Sam. 14, 16 etc.; metaph. *propheta* Jer. 6, 17 etc. — 3) *accuratè observavit* seq. acc. בְּ et בֵּין Gen. 31, 49. Ps. 66, 7. Prov. 15, 3 etc. — 4) seq. לְ *insidiatus est* Ps. 37, 32. — 5) seq. אֶל *destinavit* pr. *prospectavit ad* aliquid Job 15, 22.

Pih. צִפָּה; part. מְצַפֶּה; imp. צַפֵּה; fut. יְצַפֶּה; conv. וַיְצַף; 1) *splendidum fecit* auro vel argento i. e. *obduxit* seq. dupl. acc. Ex. 25, 24: 1 Reg. 6, 20 seq. — 2) *speculatus est* 1 Sam. 4, 13. Part. *speculator* Jes. 21, 6; *propheta* Mich. 7, 4. — 3) *exspectavit* aliquid, ut auxilium Thren. 4, 17, seq. בְּ Mich. 7, 7. Absol. Ps. 5, 4: אֲצַפֶּה *exspecto*, scil. auxilium divinum. — Puh. part. מְצֻפֶּה, *obductus* (vid. Pih.) Ex. 26, 32. Prov. 26, 23. — Deriv. מִצְפֶּה, צִפִּי, צָפִיָּה, צָפִית.

צָפָה f. *natatio* Eze. 32, 6; al. tamen aliter; sed hoc simplicissimum. — Rad. צוף.

צָפוֹ et צָפִי n. pr. viri Gen. 36, 11: 1 Par. 1, 36.

Digitized by Google

צְפוּי m. *obductio;* hinc *metallum obductum* Num. 17, 3 etc. — Rad. צָפָה.

צָפוֹן c. constr. צְפוֹן; cum ה locali צָפוֹנָה; constr. צְפוֹנָה; 1) *septentrio* plaga mundi Ex. 26, 20. Jes. 43, 6 etc. Meton. de *vento septentrionali* Cant. 4, 16, it. de *cælo septentrionali* Job 26, 7. — 2) forsan n. pr. oppidi in tribu Gad Jos. 13, 27. — Rad. צָפַן.

צָפוֹן vid. צְפִיוֹן.

צְפוֹנִי m. 1) *septentrionalis* Joël 2, 20. — 2) nom. gent. vocis צָפוֹן.

צָפוּעַ ut צָפִיעַ q. v.

צִפּוֹר c. pl. צִפֳּרִים; 1) *aviculus* Ps. 11, 1. Prov. 27, 8 etc., spec. *passer* Ps. 84, 4. Prov. 26, 2. — 2) *avis* quæcumque Lev. 14, 4 etc., collect. *aves* Gen. 7, 14. 15, 10. — 3) n. pr. viri Num. 4, 10 etc. — Rad. צָפַר.

צוֹפָה, צוֹפָח n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

צַפַּחַת f. *ampulla* aquæ, olei 1 Sam. 26, 11 etc. — Rad. צפח ut vicin. טָפַח.

צָפִי vid. צָפוּי.

צְפִיָּה f. *specula* Thren. 4, 17. — Rad. צָפָה.

צְפִיוֹן et צִפְיוֹן n. pr. viri Gen. 46, 16. Num. 26, 15.

צַפִּיחִית f. *speculatio, prospectus* Thren. 4, 17. — Rad. צָפָה.

צָפִין vid. צָפוּן in צָפַן.

צְפִיעַ m. undè pl. constr. צְפִיעֵי *excrementa* Eze. 4, 15 in Keri, ubi Chethib habet צְפוּעֵי. — Rad. צפע ut vicin. arab. دفع *trusit, pepulit* et صفع (dhafah) *egessit stercus.*

צְפִיעָה f. undè pl. צְפִיעוֹת id. metaph. de sobole viliore Jes. 22, 24.

צָפִיר m. constr. צְפִיר; pl. constr. צְפִירֵי; *hircus* Dan. 8, 5 etc. — Rad. צָפַר.

צְפִירָה f. constr. צְפִירַת; *cidaris, diadema* Jes. 28, 5; sed Eze. 6. 7 *calamitosum* quid requirit contextus. Vulgat. *contritio* i. e. excidium, ruina; alii aliter sed omnia haud satis firma. — Rad. צָפַר.

צְפִית f. *speculatio, excubiæ* Jes. 21, 5. — Rad. צָפָה.

צָפַן; part. act. pl. cum suff. צֹפְנֶיהָ; pass. צָפוּן, suff. צְפוּנֶךָ Ps. 17, 14 in Keri, ubi Chethib habet צְפִינֶךָ; fut. יִצְפֹּן et יִצְפּוֹן; ut vicin. טָמַן 1) *abscondidit, occultavit* Ex. 2, 2 etc. Part. pass. *absconditum* i. e. arcanum, inaccessum Eze. 7, 22. *Absconditi Jehovæ* i. e. qui in tutelâ Jehovæ sunt, clientes ejus Ps. 27, 5 etc. Intrans. *abscondidit se* ad insidiandum Ps. 56, 7 in Keri, seq. לְ Prov. 1, 11, 18. Ps. 10, 8. — 2) *recondidit, asservavit, reservavit* Ps. 31, 20 etc. Part. pass. *thesauri, opes* Job 20, 26, Ps. 17, 14 in Keri. — 3) *cohibuit* Prov. 27, 16, seq. מִן *denegavit* Job 17, 4.

Niph. נִצְפַּן, seq. מִן *absconditus fuit* alicui, *latuit* aliquem Jer. 16, 17 etc., seq. לְ *reconditus, asservatus est* alicui Job 15, 20. — Hiph. inf. הַצְפֵּן; fut. cum suff. יַצְפְּנֵנִי; *abscondidit* Ex. 2, 3 etc., intrans. *abscondidit se* ad insidiandum Ps. 56, 7. — Deriv. מַצְפֵּנִים, צְפוֹנִי, צָפוֹן.

צַפְנַיָּה et צְפַנְיָהוּ n. pr. viror. Jer. 21, 1. Zach. 6, 10 etc.

צָפְנַת פַּעְנֵחַ n. pr. ægypt. quod Pharao Josepho imposuit Gen. 41, 45. Vulgat. rectè vertit *salvatorem*

Digitized by Google

mundi. LXX habent *coelum*, in quo reverà linguæ copticæ periti vocabulum ægypt. *salutem* vel *salvatorem ævi*, *sæculi* notans agnovêre.

צֶפַע m. *proles viperina*; LXX *ἔκγονα ἐχιδνῶν* Jes. 14, 29. — Hinc

צִפְעֹנִי m. pr. *qui est ex prole viperina* LXX *ἐκγονοκτόνον*; hinc *vipera* ipsa Jes. 11, 8 etc. Aquil. et Vulgat. *basiliscus*, *regulus*. — Rad. צפע.

צָפַף unde Pil. part. מְצַפְצֵף fut. יְצַפְצֵף; *pipilavit* ut pullus Jes. 38, 14.

צַפְצָפָה f. *salix*, juxta Hebraeos omnes, ut arab. צַפְצָף; unde Eze. 17, 5: *posuit eum sicut salicem*, נָ, ut sæpè subaudito. — Rad. צָפַף *inundare*, quod salici egregiè convenit. Sed Syr. Arab. LXX habent *in prospectum*, *ut conspici possit* quasi à צָפָה vel à vicin. צוּף aut צָפַף *speculatus fuit*. Vulgat. *in superficie*.

צָפַר unde fut. וְצָפַר; 1) *reversus est*, al. *manè discessit*, al. *festinavit* Jud. 7, 3. — 2) ut in arab. *sibilavit*, *fistulavit*. — 3) ut vicin. arab. טפר (dhafar) *unguibus vulneravit*. — 4) ut arab. ظفر (dhafar) *saltavit*. — Deriv. צִפּוֹר, צִפֹּרָה, צִפּוֹר, צִפְרוֹן.

צְפַרְדֵּעַ m. *rana* Ex. 7, 27 etc., collect. rana 8, 2. Plur. צְפַרְדְּעִים Ps. 105, 30 etc. — Confusum videtur ex צָפַר *saltavit*, *saliit* et רָדַע (vel ex eodem nomine, sed aliam quamcumque formam præ seferente) ut arab. رداع *palus*; *saliens in palude*.

צַפְרָה n. pr. mul. Ex. 2, 21 etc.

צִפָּרֹן m. pl. cum suff. צִפָּרְנֵיהָ; 1) *unguis* Deut. 21, 12. — 2) *cuspis* styli Jer. 17, 1. — Rad. צָפַר.

צְפֹת f. *capitellum* columnæ 2 Par. 3, 15. — Rad. צפה in syr. *ornavit*, vel פְּצָה (ut קֶרֶת à קָרָה) *texit*, undè pr. *tegamentum* columnæ.

צֹפַת n. pr. oppidi in Canaan, postea חָרְמָה Jud. 1, 17.

צְפָתָה n. pr. vallis in tribu Judâ 2 Par. 14, 9.

צִצִּים vid. אָצִיץ.

צִקְלַג vid. עִיקְלַג.

צַקְלוֹן m. *saccus*, *pera major*, ut vicin. chald. וְטַקְל 2 Reg. 4, 42. — Rad. צקל.

צַר cum acentu distinct. et ar. tio. חַ

צַר masc. suff. צָרִי; pl. צָרִים; f. צָרָה q. v. mox infrà; 1) *adversarius*, *hostis* Num. 10, 9. Ps. 81, 15 etc. — 2) *angustiæ* Ps. 4, 2. 44, 11 etc. — 3) ut צוּר *rupes*, *lapis* Jes. 5, 28. — Rad. צרר.

צַר m. f. צָרָה; *angustus*, *a* Num. 22, 26. Job 4, 7. Prov. 23, 27. — Rad. צוּר vel צָרַר, collat. תָּמַם à תָּם.

צֵר n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

צוּר m. 1) *rupes* Eze. 3, 9. — 2) *culter* Ex. 4, 25. — 3) ut pr. ut צוֹר *Tyrus* q. v. — Rad. צוּר.

צָרַב ut vicin. שָׂרַף. — Niph. נִצְרַב *adustus est* Eze. 21, 3. — Inde

צְרֶבֶת f. 1) *adustio* Prov. 16, 27. — 2) *cicatrix* Lev. 13, 23, 28.

צְרֵדָה n. pr. oppidi in tribu Manasse 1 Reg. 11, 26 etc. Jud. 7, 22 scribitur צְרֵרָה; idem est צְרֵתָן Jos. 3, 16 etc.

Digitized by Google

צָרָה f. constr. צָרַת; cum ה parag. צָרָתָה; pl. צָרוֹת; 1) *angustia*, *calamitas* Ps. 120, 1. — 2) *adversaria*, *æmula* 1 Sam. 1, 6. — Rad. צָרַר vel צוּר.

צְרוּיָה et צְרָיָה n. pr. mul. 1 Sam. 26, 6 etc.

צְרוּעָה n. pr. mul. 1 Reg. 11, 26.

צְרוֹר vid. צָרוֹר.

צָרַח 1) forsan ut in arab. *clarus, manifestus, apertus fuit.* — 2) *valdè clamavit;* part. act. צָרֵחַ Soph. 1, 14. — Hiph. id. fut. יַצְרִיחַ Jes. 42, 13. — Deriv. צְרִיחַ.

צֹרִי n. gent. vid. in צוֹר.

צְרִי et צֹרִי m. in pausâ צָרִי; *opobalsamum* lacryma arboris vel fruticis Gen. 37, 25. Jer. 8, 22 etc. — Rad. צרה forsan ut vicin. arab. ضرا (dharaï) *manavit, fluxit* vulnus.

צְרִי n. pr. vid. יִצְהָר.

צְרִיָה vid. צְרוּיָה.

צְרִיחַ m. constr. צְרִיחַ; pl. צְרִיחִים; ut in arab. صرح *ædificium elatum, longè latèque manifestum, turris* Jud. 9, 46, 49, *specula* 1 Sam. 13, 6. — Rad. צָרַח.

צָרְךְ m. *indigentia;* suff. in pausâ צָרְכְּךָ 2 Par. 2, 15. — Rad. צוּר in syr. et arab. *egenus fuit.*

צָרַע * pr. ut vicin. זָרַע, זָרַע *sparsit, seminavit, disseminavit.* hinc *leprosus fuit;* macularum enim *dissemination* una est è propriis et insignioribus lepræ notis (conf. Alibert, *Maladies de la peau, planches XXX, et suiv.*) Part. pass. צָרוּעַ et Puh. part. מְצֹרָע, f. מְצֹרַעַת; *leprosus*, pr. *macularum disseminatione affectus* Lev. 13, 44; 2 Reg. 5, 1 etc. * — Deriv. seq.

צִרְעָה f. *crabro* et collect. *crabrones* Ex. 23, 28. Deut. 7, 20. Jos. 24, 12. Ità generatim Hebræi et veter. Version.; sed conf. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.* Exodus, pag. 159.

צָרְעָה n. pr. oppidi Danitarum Jos. 15, 33 etc. Nom. gent. צָרְעִי et צָרְעָתִי 1 Par. 2, 53, 54 etc.

צָרַעַת f. suff. צָרַעְתּוֹ, * pr. macularum *disseminatio,* * hinc *lepra* tum hominum, quàm domorum et vestium Ex. 4, 6. Lev. 13, 47 etc. Vid. rad. צָרַע.

צָרַף inf. absol. צָרוֹף; constr. צָרֹף; imp. cum ה parag. צָרְפָה Ps. 26, 2 in Keri, sed צָרוּפָה in Chethib; fut. יִצְרוֹף; 1) *liquavit*, metalla, *igne purgavit* à scoriis (conf. vicin. סָרַף, שָׂרַף) Jes. 1, 25 etc. Part. צוֹרֵף *fusor, aurifex* Jud. 17, 4 etc. — 2) metaph. *probavit, exploravit* aliquem Ps. 17, 3 etc., it. *purgavit* Dan. 11, 35. Part. pass. צָרוּף *purus, sincerus* Ps. 18, 31 etc. — Niph. fut. pl. יִצָּרְפוּ *purgabuntur* Dan. 12, 10. — Pih. part. מְצָרֵף *aurifex* Mal. 3, 2, 3.

צַרְפִּי n. pr. viri Neh. 3, 31.

צָרְפַת cum ה parag. צָרְפָתָה n. pr. *Sarepta* oppidum inter Tyrum et Sidonem 1 Reg. 17, 9, 10. Obad. 20.

צָרַר undè צֹרְרִי; plur. צָרְרוּ part. pass. צָרוּר; f. צְרוּרָה; pl. צְרוּרוֹת; inf. absol. צָרוֹר; constr. צָרוֹר; imp. צוּר; ut vicin. צוּר *pressit, compres-*

Digitized by Google

sit, hinc 1) *constrinxit, colligavit* seq. בְּ *involvit* Ez. 12, 34 etc. Trop. *involuta fuit vita in fasciculum viventium apud Deum* i. e. fuit sub Dei præsidio 1 Sam. 25, 29, sed Hos. 13, 12: *involuta est impietas Ephraïm* i.e. servata est usque ad diem vindictæ divinæ. — 2) *corripuit* Hos. 4, 19. — 3) *inclusit, conclusit* 2 Sam. 20, 3. — 4) *pressit hostiliter* Num. 33, 35, seq. לְ 25, 18. Part. act. צָרַר *adversarius* Jos. 11, 13 etc. It. *æmulatus, zelotypus fuit* Lev. 18, 18. — 5) intrans. *pressus, coarctatus, angustus fuit*; hinc præter. impers. צַר לִי *angustia fuit mihi* i. e. vel *in angustiis versor* Jud. 11, 7. Ps. 31, 10, vel *sollicitus sum* 1 Sam. 28, 15; 2 Sam. 24, 14, vel seq. עַל, *doleo* aliquâ re 2 Sam. 1, 26. Alia vid. in יָצַר.

Puh. part. pl. מְצֻרִים *colligati* Jos. 9, 4. — Hiph. הֵצַר; inf. הָצֵר; fut. יָצַר; 1) seq. לְ pers. *coarctavit* aliquem Jer. 10, 18, *pressit, vexavit* Neh. 9, 27, spec. *obsidione pressit* Deut. 28, 52: 1 Reg. 8, 37. אִשָּׁה מְצֵרָה *mulier premens, premendo gellens* fetum i. e. *parturiens* Jer. 48, 41 etc. — Deriv. צָר, צָרָה, מָצוֹר et

צְרוֹר et צְרוּר m. pl. f. צְרוֹרוֹת; 1) *fasciculus* colligatus 1 Sam. 25, 29. Cant. 1, 13, spec. pecuniæ, *crumena* Gen. 42, 35. Prov. 7, 20. — 2) ut צוּר *lapis, lapillus* 2 Sam. 17, 13 et Amos 9, 9 ubi al. *granum*.

צְרֵדָה vid. צְרֵדָה.

צֶרֶת n. pr. viri 1 Par. 4, 7.

צֶרֶת הַשַּׁחַר n. pr. oppidi Rubenitarum Jos. 13, 19.

ק

ק decima nona alphabeti littera hebraïcè קוֹף *Qôf* sonans; in numeralibus valet *centum*. — Permutatur cum aliis palatinis ג, כ, item cum gutturali ע et dentali ת. Notatu dignum videtur litteram ק, haud rarò, sicut gutturalium est, affici Scheva composito.

קָא m. *vomitus*; suff. קָאוֹ Prov. 26, 11. — Rad. קִיא.

קָאַת f. cum art. הַקָּאַת; constr. קָאַת; avis quæ conchas marinas aliasque res absorptas revomit; *pelecanus*, sed recentiorum seu *butaurus*, juxta quosdam, et veterum sive *onocrotalus* secundum alios Lev. 11, 18. Jes. 34, 11 etc. — Rad. קוּא.

קַב m. *cabus* mensura, sexta pars *sati* 2 Reg. 6, 25. — Rad. קָבַב.

קִבֵּב; præt. defect. קָב, קַבְּתָה; inf. קִבֵּב imp. cum suff. et נ epenth. קַבְּנוּ (pro קַבּוּ); cum ה parag. קָבָה (pro קַבָּה); sed fut. יִקֹּב vid. in נָקַב; 1) ut vicin. נָקַב *cavavit*, it. ut chald. קַבֵּב et arab. in 2ª cong. *fornice texit, camera vit*. — 2) ut נָקַב *maledixit, exsecratus est* Num. 22, 11. 23, 8 seq. — Deriv. קַב, קִבָּה.

קֵבָה f. (pro נְקֵבָה) *ventriculus* ruminantium Deut. 18, 3. Cum autem in ruminantibus quadruplex sit ventriculus, de infimo hîc agi videtur, utpote pinguissimo; Lat. *omasum* vocatur; græc. ἤνυσερον, ut habent LXX. — Rad. נָקַב.

קִבָּה f. (pro נִקְבָּה); suff. קִבָּתָהּ;

Digitized by Google

vel ut chald. נְקוּבָה *anus*, vel *vulva* ut LXX et Vulgat.—Rad. נָקַב.

קְבָה f. *lupanar* juxta Chald. et Vulgat. Num. 25, 8. Sed forsan est interior tentorii pars ubi lectus collocatur, collat. arab קُبَّة (qobbaht), undè Hispan. *alcoba* (*alcove*). — Rad. קָבַב.

קִבּוּץ m. *collectio*, *caterva* Jes. 57, 13.—Rad. קָבַץ.

קְבוּרָה f. constr. קְבוּרַת et קִבְרַת; 1) *sepultura* Jer. 22, 19.—2) *sepulchrum* Gen. 35, 20. Deut. 34, 6 etc. — Rad. קָבַר.

קָבַל pr. forsan *antè*, *è regione fuit*, hinc *obviam venit*.—Pih. קִבֵּל; inf. קַבֵּל; imp. cum Makkaph. קַבֵּל־; fut. יְקַבֵּל; 1) *accepit*, *recepit*, *admisit* aliquem, aliquid Job 2, 10. Prov. 19, 20: 1 Par. 12, 18 etc. — Hiph. part. pl. f. מַקְבִּילוֹת *obversæ*, *oppositæ* altera alteri Ex. 26, 5. 36, 12.— Deriv. seq.

קָבֶל *ante*; cum Makkaph קָבֶל־ 2 Reg. 15, 10.

קֹבֶל m. *res opposita*; suff. קָבְלוֹ vel קָבְלוֹ Eze. 26, 9; sed vid. מָחִי.

קָבַע; part. act. plur. קֹבְעִים; fut. יִקְבַּע; pr. forsan *texit*, hinc *abdidit*, *abscondidit*, et trop. *decepit*, *defraudavit* aliquem Mal. 3, 8, 9, seq. dupl. acc. *spoliavit* aliquem aliquâ re. Prov. 22, 23. — Deriv. קוֹבַע et

קְבַעַת f. vulgò *fæx*, *fæces* Jes. 51, 17, 22, sed nonnullis est *calix* ipse, et: קְבַעַת כּוֹס pleonast. dictum.

קָבַץ; part. act. קֹבֵץ; pass. pl. קְבוּצִים; inf. cum. suff. קָבְצִי; imp. קְבֹץ; fut. יִקְבֹּץ; pr. forsan ut in arab. *cepit*, *manu comprehendit* (conf. vicin. קָפַץ, קָבַץ), hinc *collegit*, *congregavit* res, homines 2 Sam. 3, 21. Prov. 13, 11, metaph. Ps. 41, 7. — Niph. נִקְבַּץ; part. pl. נִקְבָּצִים; inf. et imp. הִקָּבֵץ; fut. יִקָּבֵץ; *collectus est* Eze. 29, 5, *congregavit se* Jes. 34, 15 etc.

Pih. קִבֵּץ et קִבַּץ; part. מְקַבֵּץ, inf. et imp. קַבֵּץ; fut. יְקַבֵּץ; 1) *manu cepit*, *recepit* Jes. 54, 7.—2) *collegit*, *congregavit* Deut. 30, 3. Jes. 22, 9 etc. — 3) *collegit* ad se, *retraxit* Joël. 2, 6. Nah. 2, 11. — Puh. part. f. מְקֻבֶּצֶת *congregata* Eze. 38, 8. — Hithp. הִתְקַבֵּץ; fut. יִתְקַבֵּץ; *congregavit se* Jos. 9, 2 etc. — Deriv. קִבּוּץ, קִבְצָה.

קַבְצְאֵל vid. יִקְבְּצְאֵל.

קִבְצָה f. *collectio*, *acervus*; constr. קִבְצַת Eze. 22, 20.

קִבְצַיִם nom. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jos. 21, 22.

קָבַר; part. act. קֹבֵר, pass. קָבוּר, pl. קְבָרִים; inf. abs. קָבוֹר, constr. קְבֹר, suff. קָבְרוֹ; imp. קְבֹר; fut. יִקְבֹּר; *sepelivit* Gen. 23, 4 etc. — Niph. fut. יִקָּבֵר *sepelietur* Jud. 8, 32. Ruth 1, 17.

Pih. part. מְקַבֵּר; inf. et imp. קַבֵּר; fut. יְקַבֵּר; *sepelivit* Num. 33, 4 etc. — Puh. קֻבַּר *sepultus est* Gen. 25, 10. — Deriv. קְבוּרָה et

קֶבֶר m. suff. קִבְרוֹ; pl. קְבָרִים; constr. קִבְרֵי; pl. f. קְבָרוֹת; constr. קִבְרוֹת; *sepulchrum* Gen. 23, 9. Jer. 26, 23 etc.

Digitized by Google

מִדְבַּרְתּ הַצִּנִּים n. pr. loci in deserto Sinaï Num. 14, 36 etc.

קָדַד unde fut. יִקֹּד; 1) ut in arab. et ut hebr. vicin. נָדַר, נָחַ *secuit, scidit.* — Indè קְדָדָה et קָדְקֹד. — 2) denom. à קָדְקֹד *inclinavit verticem,* spec. *inclinavit se* honoris causâ Gen. 24, 26: 1 Reg. 1, 16 etc.

קִדָּה f. *casia* Ex. 30, 24 etc.

קְדוֹמִים plur. masc. Jud. 5, 21: נַחַל קְדוּמִים *torrens vetustatis* i. e. antiquitus nobilis. Ità vulgò post Chald, LXX et Vulgat.; sed nonnulis est *torrens pugnarum*, collat. arab. قدم in 4ª conjug. *audacior ivit contra hostem*; sed longius petitum etymon. — Rad. קָדַם.

קָדוֹשׁ et קָדֹשׁ m. constr. קְדוֹשׁ; 1) *sanctus* Ex. 15, 11. Lev. 19, 2 etc.; hinc *venerandus, venerabilis* de Deo Ps. 22, 4 etc.; ad hunc sensum pertinet formula: *sanctus Israëlis, sanctus in Israële* Jes. 1, 4. Ezc. 39, 7 etc. — 2) *sacer, sacratus* Deo Ex. 19, 6. Ps. 106, 16 etc. Plur. קְדוֹשִׁים est a) plur. majestat. seu excellent. *Sanctus* i. e. Deus Jos. 24, 19. Hos. 12, 1 etc. — b) *angeli* Dan. 8, 13. Zach. 14, 5. Ps. 89, 6, 8. — c) *homines pii, divino cultui addictissimi* Ps. 16, 3. 34, 10, spec. Judæi Dan. 8, 24 et forsan Deut. 33, 3. — Rad. קָדַשׁ.

קָדַח; part. pl. constr. קֹדְחֵי; inf. constr. קְדֹחַ; 1) *accendit* ignem Jes. 50, 11 etc. — 2) *accensus est, conflagravit* Deut. 32, 22. Jer. 15, 14. — Deriv. אֶקְדָּח et

קַדַּחַת f. *febris ardens* Lev. 26, 16. Deut. 28, 22.

קֶדֶם m. 1) *pars antica, adversa,* cum לְ loculi קִדְמָה *in adversum, prorsus* (genm. *vorwärts*) Hab. 1, 9, et *ventus orientalis*, sed malè. — 2) *oriens, plaga orientalis* Ezc. 47, 18 etc. plenè רוּחַ קָדִים Jes. 27, 8 etc. Metaph. *res inanis* simulque *perniciosa* Hos. 12, 2. Job 15, 2. — Rad. seq.

קָדַם in arab. (qadam) *praeivit, prior fuit,* it. (qadom) *praecessit tempore, antiquus fuit.* — Pih. קִדֵּם; imp. cum ה paeeg. קִדְּמָה; fut. יְקַדֵּם, cum ה paeeg. וַיְקַדְּמֵהוּ; 1) *praecessit, praeivit* Ps. 68, 26, seq. acc. pers. 89, 15. — 2) *antevertit* alicui, *occupavit* seq. acc. Ps. 17, 13. 119, 148; hinc ut in chald. syr. et arab. *maturè, manè fecit.* Ps. 119, 147: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף *manè surgo in diluculo.* Jon. 4, 2: *anteverti ad fugiendum* i. e. fugam maturavi. — 3) *subitò* et *inexspectatò irruit* Ps. 18, 6, 19. — 4) *obviam ivit, occurrit* seq. acc. pers. *alicui, succurrit* Ps. 51, 11. Job 3, 12 etc.: trop. Jes. 37, 33; seq. בְּ rei *obtulit alicui aliquid* Ps. 95, 2, *succurrit alicui aliquid re* Deut. 23, 5 etc. in seq. dupl. acc. Ps. 21, 4.

Hiph. הִקְדִּים; fut. יַקְדִּים; 1) *antevertit* alicui officiis præstandis Job 41, 3. — 2) *subitò irruit* seq. בְּעַד Amos 9, 10. — Deriv. קָדִים, קְדוֹמִים et seq.

קֶדֶם m. pl. *id quod antè est* a) de loco, hinc adv. *antè, à fronte* (opp. אָחוֹר *à tergo*) Ps. 139, 5; spec. *oriens, plaga orientalis* Gen. 2, 8. Job 23, 8 etc. *Filii orientis* i. e. *Arabes* Jes.

Digitized by Google

11, 14 etc. *Terra orientis, terra filiorum orientis* i. e. *Arabia deserta* Gen. 25, 6 etc. et ità simpl. קֶדֶם Jud. 6, 3 etc. *Mons orientis* i. e. *montes Arabiæ* Gen. 10, 29, sed *Mesopotamiæ* Num. 23, 7. Jes. 2, 6: *repleti sunt oriente* i. e. forsan superstitionibus malisque artibus orientis. — 2) *priscum tempus* Jes. 19, 11. Ps. 44, 2, hinc *æternitas* Deut. 33, 27; adv. *olim* Jer. 30, 20. Thren. 5, 21, et præp. *ante* Prov. 8, 22. Plur. constr. קִדְמֵי *primordia* Prov. 8, 23.

קֶדֶם m. undè cum ה locali קֶדְמָה *orientem versus* (germ. *ostwarts*, angl. *eastward*) Gen. 25, 6 etc.

קַדְמָה f. undè constr. קַדְמַת, pl. cum suff. קַדְמוֹתֵיכֶם; 1) *primordium, origo* Jes. 23, 7. — 2) *status pristinus* Ezc. 16, 55.—3) in statu constr. seq. verbo finito abit in conjunct. *antequàm* Ps. 129, 26.

קַדְמָה n. pr. viri Gen. 25, 15.

קִדְמָה f. undè constr. קִדְמַת *ab oriente* Gen. 2, 14. 4, 16 etc.

קַדְמוֹן m. undè f. קַדְמוֹנָה *orientalis* Ezc. 47, 8.

קֶדֶמוֹת n. pr. oppidi in tribu Ruben Jos. 13, 18 etc., cum deserto vicino cognomini Deut. 2, 26.

קַדְמֹנִי m. 1) *anterior* Ezc. 10, 19. 11, 1, hinc — 2) *orientalis. Mare orientale* i. e. *mortuum* Ezc. 47, 18 etc. — 3) *priscus, antiquus* Ezc. 38, 17; collect. *majores, antiqui* 1 Sam. 24, 14. Pl. קַדְמֹנִים *majores* natu inter æquales Job 18, 20. Pl. f. קַדְמֹנִיּוֹת *prisca, antiqua* Jes. 43, 18. Mal. 3, 4.

קַדְמִיאֵל n. pr. viri Esr. 2, 40 etc.

קָדְקֹד m. suff. קָדְקָדוֹ et קָדְקָדְךָ; *vertex capitis*, pr. pars capitis ubi capilli *dividentur* et *discriminantur* Gen. 49, 26. Ps. 7, 17 etc. plenè קָדְקֹד שֵׂעָר *vertex capillorum* Ps. 68, 22, ubi poët. pro רֹאשׁ *caput*.

קָדַר 1) *sordidus, turbidus fuit.* Part. act. pl. קֹדְרִים *turbidi* torrentes Job 6, 16; hinc *sordidis vestibus incessit* more lugentium, adeòque *luxit, mœstus, tristis incessit* Jer. 14, 2. Part. act. קֹדֵר *lugens, mœstus* Ps. 35, 14 etc. — 2) *pullo, subnigro colore fuit* cutis adusta sole Job 30, 28; hinc *obscuratus, attratus fuit* sol, dies, luna Jer. 4, 28 etc.

Hiph. הִקְדִּיר; fut. יַקְדִּיר; 1) *lugere fecit* Ezc. 31, 15.—2) *obscuravit* Ezc. 32, 7, 8.—Hithp. הִתְקַדְּרוּ *obscurati sunt* 1 Reg. 18, 45. — Deriv. seq.

קֵדָר n. pr. filii Ismaëlis Gen. 25, 13, it. tribûs arabicæ ab eo oriundæ Jes. 42, 11 etc., quæ plenè dicitur בְּנֵי קֵדָר Jes. 21, 17.

קִדְרוֹן n. pr. torrentis et vallis prope Jerusalem 2 Sam. 15, 23 etc.

קַדְרוּת f. *obscuritas* Jes. 50, 3.

קָדְרַנִּית f. adverbialiter *habitu lugubri* Mal. 3, 14.

קָדַשׁ et קִדֵּשׁ; fut. יִקְדַּשׁ; *sanctus, sacer fuit* a) de homine qui se Deo addixit, adeòque à profano vulgo separavit se Ex. 29, 37. Jes. 65, 5: קָדַשְׁתִּיךָ *sanctus sum tibi*, ubi suff. ךָ est ut sæpè pro לְךָ i. e. tu mihi impurus est, ut rectè Vulgat. quoad sensum; aliis est pro מִמְּךָ *sanctior te sum*, sed durissimum et inusitatum מִן

Digitized by Google

comparationis subintelligere. — b) de rebus sacro cultui destinatis Ex. 29, 21 etc., vel sacrorum contactu consecratis 1 Sam. 21, 6 etc., vel denique fisco sacro addictis Deut. 22, 9. — Niph. נִקְדַּשׁ; inf. cum suff. הִקָּדְשִׁי; fut. יִקָּדֵשׁ; 1) *sanctus agnitus est* Lev. 10, 3 etc., it. *sanctum se præstitit* Eze. 20, 41 etc. — 2) *consecratus est* Ex. 29, 43.

Pih. קִדֵּשׁ; part. מְקַדֵּשׁ, pl. cum suff. מְקַדִּשְׁכֶם sine Dag. inf. et imp. קַדֵּשׁ; fut. יְקַדֵּשׁ; 1) *sanctum habuit* aliquem, aliquid Ex. 20, 8. Lev. 21, 8 etc. — 2) *sanctum declaravit* Gen. 2, 3. Lev. 20, 8 etc., it. *rem sacram instituit* ut jejunium, panegyrin 2 Reg. 10, 20. Josl 1, 14. — 3) *consecravit* à profanis separando Ex. 19, 23: 1 Sam. 7, 1 etc. Hinc *ritibus sacris inaugravit* Ex. 13, 2. Jer. 51, 27. Mich. 3, 5 etc. — Puh. part. מְקֻדָּשׁ *consecratus* Eze. 48, 11 etc. Jes. 13, 3: מְקֻדָּשַׁי *consecrati mei* i. e. milites quos ipse ad bellum elegi et inaugravi.

Hiph. הִקְדִּישׁ; part. מַקְדִּישׁ; inf. abs. הַקְדֵּשׁ, constr. et imp. הַקְדִּישׁ; fut. יַקְדִּישׁ; 1) *sanctum habuit* Num. 20, 12. Jes. 8, 13. — 2) *sanctum declaravit* 1 Reg. 9, 3. Jer. 1, 5. — 3) *consecravit Deo* Lev. 27, 14. Jud. 17, 3. — Hithp. הִתְקַדֵּשׁ, pl. in pausâ הִתְקַדְּשׁוּ; part. f. מִתְקַדֶּשֶׁת, pl. fut. in pausâ יִתְקַדְּשׁוּ; 1) ab immunditie *purificavit se* lotionibus sacris et lustrationibus 2 Sam. 11, 4, hinc *ad rem sacram obeundam præparavit se* Ex. 19, 22: 2 Par. 5, 11 etc. — 2) *sanctum se ostendit* Eze. 38, 23. — 3) *celebratum est festum* Jes. 30, 29. — Deriv. קָדֵשׁ, קְדֵשִׁים et seq.

קָדֵשׁ m. pl. קְדֵשִׁים; 1) *cynædus* pr. *consecratus* infando numini Deut. 23, 18: 1 Reg. 14, 24 etc. Fem. קְדֵשָׁה, pl. קְדֵשׁוֹת, *meretrix* Gen. 38, 21. Hos. 4, 14 etc. — 2) n. pr. oppidi in deserto (hinc מִדְבַּר קָדֵשׁ Ps. 29, 8) Gen. 14, 7 etc. plenè קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ Num. 34, 4 etc.

קָדֵשׁ, cum ה locali קָדְשָׁה et קָדֵשָׁה n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 23. — 2) alterius in tribu Nephtali Jos. 12, 22. Jud. 4, 9, 10 etc. — 3) tertii in tribu Issachar 1 Par. 6, 57, quod et קִשְׁיוֹן Jos. 19, 20. 21, 28.

קֹדֶשׁ sed Dan. 11, 30 קֹדְשׁוֹ m. suff. קֹדֶשׁ; pl. קֹדָשִׁים et קֹדָשִׁים (lege *kodaschim*) constr. קָדְשֵׁי וְקָדְשֵׁי; suff. קָדְשַׁי, קָדְשֶׁיךָ; 1) *sanctitas* Amos 4, 2. Ps. 60, 8 etc. *Nomen sanctitatis meæ* i. e. nomen sanctum meum. *Vestes sanctitatis* i. e. sacræ. — 2) *sacrum, res sacra, Deo consecrata*, Lev. 12, 4. 22, 2. Jer. 2, 3. *Argentum sanctitatum* i. e. templo consecratum 1 Par. 26, 20. — 3) *sacrarium* Ex. 28, 43. Ps. 20, 3 etc., semel *adytum* Eze. 41, 23. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים a) *res sanctissima* ut altare, vasa sacra etc. Ex. 29, 37, alibi קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים id. Lev. 21, 22 etc. — b) *adytum templi* Ex. 26, 33, 34, plenè בֵּית קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים 2 Par. 3, 8, 10.

קָדַר ut vicin. כָּדַר *hebes factus est*; fut. pl. f. תִּקְדַּרְנָה Jer. 31, 29. Eze. 18, 2. — Pih. קִדֵּר id. Eccl. 10, 10.

קָהַל *convocavit, congregavit*; part.

Digitized by Google

act. קֹהֶלֶת modò fœm. [illegible] quo se Salomon indicavit in [illegible] cui hoc nomen inscriptum est; nectè à LXX et Vulgat. vertitur: *Ecclesiastes* seu *congregans ad concionem, concionator*. Not. munerum nomina eorum maximè quæ viris propria sunt, frequenter formam feminin. induere. — Niph. נִקְהַל; part. pl. נִקְהָלִים; inf. הִקָּהֵל; fut. יִקָּהֵל; *congregavit se* Ex. 23, 1 etc. — Hiph. הִקְהִיל; inf. הַקְהִיל; imp. הַקְהֵל; fut. יַקְהִיל, apoc. וַיַּקְהֵל; *convocavit, congregavit*, Num. 8, 9. Eze. 38, 13 etc. — Deriv. מִקְהָלוֹת et seq.

קָהָל m. constr. קְהַל; *congregatio, coetus* Gen. 35, 11 etc. Maximè concio populi Israelitici quæ [illegible] dicitur concio Israëlis, Jehovæ, Dei et simpl. קָהָל Exo. 16, 3. Num. [illegible] 4 etc. — מִקְהָלוֹת in prostatione Israëlitarum desertum Num. 36, 12.

קְהִלָּה fem. constr. קְהִלַּת; *concio* Neh. 5, 7.

קַהְלָתָה vid. in rad. קָהַל.

קֹחַת n. pr. viri Gen. 46, 11 etc. Nom. patron. קָהָתִי Num. 3, 27 etc.

קוֹ et קוֹ m. suff. קוֹם; 1) *funis* 1 Reg. 7, 23, spec. a) mensorius, *amussis* Jes. 44, 13. Thren. 2, 8 etc. Metaph. *lex, norma, regula* Jes. 28, 10: *legem legi, legem legi* addunt. — b) *chorda* et metom. *sonus* Ps. 19, 5. — 2) forsan ut in arab. قَوْرٌ (qovvar) *robur, vis* Jes. 18, 2: גּוֹי קַוָּה *gens roboris, roboris* i. e. robustissima. — Rad. קוה.

קוּא ut vicin. arab. قَاءَ *evomere*; part. act. f. קָאָה *evomens* metaph. Lev. 18, 28. — Hiph. הִקִּיא; fut. יַקִּיא; id. Prov. 23, 8, metaph. Lev. 18, 28. Job 20, 15. — Deriv. קָא, קָאַת, קִיא.

קוּבַּע masc. constr. קֻבַּע; ut כּוֹבַע *galea* 1 Sam. 17, 38. Eze. 23, 24. — Rad. קָבַע.

קוּה unde part. act. קָוֶה, plur. constr. קָוֵי; pr. forsan ut vicin. arab. قَوَى *torsit, ligavit*; hinc — 2) *robore valuit* (nam verba *constringendi, ligandi* ad robur referri solent). — 3) *exspectavit* seq. acc. Ps. 25, 3 etc. — Niph. נִקְוָה; fut. pl. יִקָּוּ; *congregatus vel conglomeratus est* Gen. 1, 9 Jer. 3, 17. Piph. קִוָּה; inf. קַוּוֹת; imp. קַוֵּה; fut. יְקַוֶּה; apoc. יְקַו; 1) *exspectavit* aliquid, seq. acc. אֶל Jer. 8, 15. Job 30, 26 etc. Speciatim *exspectavit Jehovam* i. e. *ut illum ejus confidit in eo* Ps. 25, 5 etc. *ita insistendum est* Ps. 56, 9. 119, 95. — Deriv. קָו, מִקְוֶה, מִקְוָה, הִקְוָה et [illegible] Reg. 7, 23 in Chethib pro [illegible] vid. [illegible]

קוּם unde fut. יָקוּם et יָקוֹם; 1) ut vicin. נָקַם, קוּן *fastidire* Ps. 95, 10. — 2) ut vicin. arab. قَطَعَ *præcidi, abscindi* Job 8, 14. — Niph. נָקוֹם, unde pl. נָקֹמוּ pro נָקַמוּ; id. seq. בְּפָנַי Eze. 6, 9. 20, 43 etc. — Hithpahl. הִתְקוֹמֵם unde fut. יִתְקוֹמֵם; id. Ps. 119, 158, seq. בְּ 139, 21. — Deriv. קָם.

קוֹל m. pl. קוֹלוֹת et קֹלוֹת; 1)

Digitized by Google

vox hominum et animalium Gen. 27, 22. Job 4, 10 etc. *Vox Jehovæ* i. e. persæpè *tonitru* Ex. 9, 28. Ps. 29, 3 etc. נָתַן קוֹל *edidit vocem* Gen. 45, 2 etc., de Jehovâ *tonuit* Ps. 77, 18. Seq. לְ *vocavit* Prov. 2, 3, seq. בְּ *proclamavit in* 2 Par. 24, 9. — 2) *rumor, fama* Gen. 45, 16. Jer. 3, 9. — 3) *sonus, strepitus*, ut gressûs Gen. 3, 8, 10, aquæ Ps. 93, 3 etc. — Rad. קוֹל forsan ut in arab. *dixit*.

קוֹלִיָּה n. pr. viri Neh. 11, 7 etc.

קוּם; præt. קָם et וְקָאם f. קָמָה; part. act. pl. קָמִים, sed 2 Reg. 16, 7 קוֹמִים; f. קָמָה; inf. absol. קוֹם; imp. קוּם et קָם, cum ה parag. קוּמָה; fut. יָקוּם et יָקֻם; conv. וַיָּקָם; 1) *surgere* Gen. 19, 1 etc. Pleonast. præmittitur verbis eundi, progrediendi et aliquid cum impetu aggrediendi Gen. 22, 3. Job 1, 20 etc. Imper. sæpè est *age, agedum* Ex. 32, 1 Jud. 7, 9 etc. קוּמִי לֵךְ *surge tibi* pleonast. pro *surge* Cant. 2, 10. Spec. a) *surgere, adversus* aliquem seq. עַל, אֶל, בְּ Gen. 4, 8. Jes. 31, 2. Ps. 27, 12. Part. cum suff. קָמַי, קָמָיו *surgentes contra me, eum* Ps. 18, 49. Deut. 33, 11. — b) *existere, prodire, exoriri* Ex. 1, 8. Num. 24, 17. Job 25, 3 etc. — c) *crescere, adolescere* Ps. 78, 6, hinc *emergere, efflorescere* Prov. 28, 12. Job 11, 7. — 2) *stare*, undè a) seq. לִפְנֵי pers. *consistere coram aliquo, resistere ei* Jos. 7, 13. — b) *persistere, manere, durare* 1 Sam. 24, 21. Job 15, 29 etc.; seq. לְ *manere alicui* Lev. 25, 30, seq. עַל *perseverare in aliquâ re* Jes. 32, 8. — c) *ratum fieri* Gen. 23, 17. Jer. 44, 28 etc.; it. *ratum esse, valere* Num. 30, 5. Deut. 19, 15. — d) *adesse* alicui, *juvare* eum seq. לְ Ps. 94, 16. — e) *stare* de oculo cœci cujus pupilla immobilis hæret 1 Sam. 4, 15: 1 Reg. 14, 4.

Pih. קִיֵּם; infin. et imp. קַיֵּם; fut. יְקַיֵּם; 1) *surgere fecit, erexit* trop. Ps. 119, 28, sed al. ex usu samar. et collat. versu 25 *vivum servavit*. — 2) *stare fecit*, undè a) *ratum fecit, confirmavit* Ruth 4, 7. Esth. 9, 29, *eventu comprobavit* Ezc. 13, 6. — b) seq. עַל *sanxit* aliquid alicui *injungendum, injuxit* aliquid alicui Esth. 9, 21; hinc קִיֵּם עָלָיו *sibimet ipsi injunxit, in se suscepit* Esth. 9, 7. — c) *præstitit promissa* Ps. 119, 106. — Pihl. קוֹמֵם undè fut. יְקוֹמֵם; 1) *exstruxit, instauravit ædificia* Jes. 44, 26 etc. — 2) intrans. *insurrexit*. Mich. 2, 8: *populus meus in adversarium consurrexit*; ita et optimè Vulgat.

Hiph. הֵקִים, הֵקִמְתָּ; part. מֵקִים, cum מְקִימִי; inf. abs. הָקֵם et הָקִים, constr. הָקִים; imp. הָקֵם; fut. יָקִים; apoc. יָקֵם; conv. וַיָּקֶם; 1) *surgere fecit*, undè a) *erexit* lapsum, afflictum Deut. 22, 4. Job 4, 4. — b) *statuit* tentorium, etc. Ex. 26, 30 etc., hinc *restituit, instauravit* Jes. 49, 6, 8. De formulâ הֵקִים בְּרִית vid. quæ adnotavi in בְּרִית pag. 112, et in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.*, Gesnius, pag. 36. — c) *prodire fecit, suscitavit* Jud. 2, 18. Jer. 29, 15 etc. *Suscitavit nomen, semen* alicui i. e. alicui mortuo prolem leviratu paravit quæ nomen ejus gereret. — 2) *stare fecit*

Digitized by Google

Ps. 40, 3; hinc a) *constituit* aliquem regem Deut. 28, 36. — b) *subsistere fecit*, *compescuit* Ps. 107, 29. — c) *ratum fecit* Num. 30, 14; *praestitit* jusjurandum, promissum Gen. 26, 3; 1 Sam. 1, 23. — Hoph. הוּקַם et הֻקַם; 1) *erectus est* Ex. 40, 17. — 2) *constitutus est* 2 Sam. 23, 1. — 3) *ratum factum est* Jer. 35, 14.

Hithpahl. הִתְקוֹמֵם, undè part. מִתְקוֹמֵם; pl. מִתְקוֹמְמִים sed f. alia forma מִתְקוֹמֶמֶת; *insurrexit* Ps. 17, 7, seq. לְ *contra* aliquem Ps. 59, 2 etc. — Deriv. קוּם, מָקוֹם, קִים, קִימָה, קָמָה, תְּקוּמָה, תְּקוּמָה, תְּקוּמָה, de אֵלְקוּם vid. suo loco.

קוֹמָה et קֹמָה; f. constr. קוֹמַת; 1) *proceritas*, *altitudo* Gen. 6, 15. Ex. 27, 18 etc. — 2) *statura* hominis 1 Sam. 16, 7. Eze. 13, 18 etc.

קוֹמְמִיּוּת *erectè* Lev. 26, 13.

קוּן vel קָנַן undè Piel. קוֹנֵן; part. pl. f. מְקוֹנְנוֹת; fut. יְקוֹנֵן; pl. fem. תְּקוֹנֵנָה (pro תְּקוֹנְנָה); *lamentatus est*, *deploravit* 2 Sam. 1, 17, seq. עַל et אֶל 2 Sam. 3, 33. Eze. 27, 32.

קוּס vid. קֶסֶם.

קוּעַ m. forsan ut Vulgat. *princeps* Eze. 23, 23; cæteris veter. interpr. est n. pr.

קוֹף m. undè pl. קוֹפִים *simiæ* 1 Reg. 10, 22 etc. — Rad. קוּף.

קוּץ undè præt. et part. act. קָץ; fut. יָקֹץ et יָקִץ, conv. וַיָּקִץ; 1) forsan ut vicin. קָצַץ; — 2) ut cognat. יָקַץ. — 3) ut vicin. קוּט *fastidire*, *tædio habere*, seq. בְּ pers. Lev. 20, 23. Num. 21, 5; hinc seq. מִפְּנֵי *timere* Ex. 1, 12 etc. — 4) denom. à קַיִץ *æstivare* Jes. 18, 16. — Hiph. הֵקִיץ; inf. הָקִיץ; imp. cum ה parag. הָקִיצָה; fut. יָקִיץ; 1) *expergefactus est* Dan. 12, 2. Ps. 3, 6 etc. — 2) *tædio*, vel *timore affecit* urbem longâ obsidione Jes. 7, 6; al. cum Vulgat. *suscitavit*. Deriv. קַיִץ et seq.

קוֹץ m. pl. קֹצִים; 1) *spina* et collect. *spinæ* Gen. 3, 18. Jes. 32, 13 etc. — 2) n. pr. viror. Esr. 2, 61: 1 Par. 4, 8 etc.

קְוָצוֹת pl. f. *cincinni*, pr. *præcisiones* capillorum Cant. 5, 2, 12.

קוּר, præt. קָר undè קַרְתִּי; ut vicin. כּוּר, כָּרָה, נָקַר, כָּרָה *fodere* spec. puteum 2 Reg. 19, 24. Jes. 37, 25. — Pilp. קִרְקֵר; part. מְקַרְקֵר; *suffodit*, *evertit* parietem Jes. 22, 5, metaph. *delevit* Num. 24, 17. — Hiph. הֵקַר, undè f. הֵקִיר; inf. הָקִיר; *manare*, *scaturire fecit* aquam puteus Jer. 6, 7. — Deriv. קוּרִים, מָקוֹר.

קוּרָא vid. קֹרֵא.

קוּרִים pl. m. *tela*, *reticulæ* aranearum Jes. 59, 5, 6. — Etymon latet.

קוֹרָה f. suff. קֹרָתִי; pl. קֹרוֹת; *tignum*, *trabs* pr. *transversa* 1 Reg. 6, 2. Cant. 1, 17; per synecd. *domus* Gen. 19, 8. — Rad. קָרָה.

קוּשׁ et קֹשׁ 1) forsan ut arab. קאשׁ pro קוּשׁ *incurvum esse* more arcûs, dorsi etc. — 2) ut cognat. יָקַשׁ *tendiculam ponere*, *aucupari*; fut. pl. cum נ parag. יְקוּשׁוּן vel יְקוֹשׁוּן Jes. 29, 21. — Deriv. קֶשֶׁת.

קוּשַׁיָה et קִישִׁי m. pr. viri 1 Par. 6, 29. 15, 17.

Digitized by Google

קֶטֶא *fastidium* Eze. 16, 47. — Rad. קוּט.

קֶטֶב m. *excidium*, *exitium*. Jes. 28, 2 שַׁעַר קֶטֶב *turbo exitialis*. Etiam Deut. 32, 24. Ps. 91, 6 de vento perniciosissimo, qualis est arab. *Samoum*, intelligi potest. Rad. קטב ut vicin. חָטַב, חָצַב, קָצַב.

קֹטֶב m. *exitium*; suff. קָטְבָּךְ (qotobchâ) Hos. 13, 14. — Rad. vid. in קֶטֶב.

קְטוֹרָה f. *suffimentum* Deut. 33, 10. — Rad. קָטַר.

קְטוּרָה n. pr. mul. Gen. 25, 1 etc.

קָטַל unde fut. יִקְטֹל; *occidit, interfecit*, vox poët. Ps. 139, 19. Job 13, 15. 24, 14. — Inde

קֶטֶל m. *occisio*, *cædes* Obad. 9.

קָטַן; fut. יִקְטַן; *parvus*, *exiguus fuit* 2 Sam. 7, 19, metaph. *vilis fuit* Gen. 32, 11. — Hiph. inf. הַקְטִין *parvum facere* Amos 8, 5. — Deriv. seq.

קָטָן m. pl. קְטַנִּים; f. קְטַנָּה; pl. קְטַנּוֹת, et

קָטֹן m. constr. קְטַן; 1) *parvus*, *exiguus* Gen. 1, 16 etc., it. *parvitas* Jes. 22, 24. Spec. a) *minor natu* Gen. 9, 24: 1 Reg. 3, 7 etc. — b) *parvâ pollens auctoritate* Jes. 39, 6, de re minùs gravi Ex. 18, 22, 26. — 2) קָטָן n. pr. viri Esr. 8, 12.

קְטֹן m. *parvitas*; hinc spec. *digitus minimus*; suff. קְטֹנִי (qōtonî) vel קְטֹנִּי (qōtonnî) a formâ קָטֹן, 1 Reg. 12, 10: 2 Par. 10, 10.

קָטַף; part. act. pl. קוֹטְפִים; fut. יִקְטֹף; (conf. vicin. חָטַב, קָצַב etc.) *decerpsit*, *avellit* Deut. 23, 26. Job 30, 4. — Niph. fut. יִקָּטֵף *decerpetur* Job 8, 12.

קָטַר 1) * forsan ut vicin. עָטַר; undè part. pass. pl. f. חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת *atria circumcincta*, *circumclusa* Ez. 46, 20*; al. *ligata*, collat. chald. קְטַר et hebr. קָשַׁר *ligavit* i. e. camerata, tecta; al. *atria sine tecto*, collat. syr. בֵּיתָא קְטִירָא *domus sine tecto*. Sic Talmudistæ, qui interpretantur: *exhalantia fumum*, *quòd ipsis deest tectum*. — 2) ut arab. קתר *redoluit*, *fragravit*; undè

Pih. קִטֵּר; part. מְקַטֵּר; inf. קַטֵּר; fut. יְקַטֵּר; *adolevit suffivit* Jer. 1, 16 etc. Part f. מְקַטְּרוֹת *aræ* spargentes odorem suffimenti 2 Par. 30, 14. — Puh. part. f. מְקֻטֶּרֶת *suffimentum* Cant. 3, 6.

Hiph. הִקְטִיר; part. מַקְטִיר. inf. הַקְטִיר; imp. הַקְטֵר; fut. יַקְטִיר, conv. וַיַּקְטֵר; *adolevit*, *suffivit* Ex. 29, 18 etc. — Hoph. part. מֻקְטָר *suffimentum* Mal. 1, 11; fut. יֻקְטַר *adolebitur* Lev. 6, 15. — Deriv. קְטוֹרָה, קְטֹרֶת, קִיטֹר, מִקְטָר, מִקְטֶרֶת.

קִטְרוֹן n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jud. 1, 30, quod Jos. 19, 15 קַטַּת vocatur.

קְטֹרֶת f. suff. קְטֹרְתִּי; 1) *suffimentum* Ex. 30, 1 etc. — 2) *adeps*, quæ adoleri solet Ps. 66, 15. — Rad. קָטַר.

קַטַּת vid. קִטְרוֹן.

קִיא m. *vomitus* Jes. 28, 8. Jer. 48, 26 etc. — Rad. קוּא.

קָיַח ut קוּא *vomuit*; imp. pl. קִיחוּ Jer. 25, 27.

קִישׁוֹר m. 1) *fumus* Gen. 19, 28. Ps.

Digitized by Google

119, 83. —2) *vapor*, *nebula* Ps. 148, 8. —Rad. קָטַר.

קִים n. pr. *insurrectio*, hinc meton. et collect. *adversarii*; al. *substantia*; קִימָנוּ Job 22, 10. — Rad. קוּם.

קִימָה f. *surrectio*; suff. קִימָתָם. Thren. 3, 63. — Rad. קוּם.

קִימוֹשׁ vid. קָמוֹשׁ.

קַיִן m. suff. קֵינוֹ; 1) *lanceea* 2 Sam. 21, 16. — 2) n. pr. a) viri Gen. 4, 1. — b) gentis Num. 24, 22 etc., vid. קֵינִי. — c) oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 37. — Rad. קין ut vicin. קָנָה.

קִינָה f. pl. m. קִינִים, f. קִינוֹת; 1) *lamentatio* Jos. 15, 22. Jer. 7, 29 etc. — 2) n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 37. — Rad. קוּן.

קִינִי, קֵנִי et קֵינִי n. gent. populi cananitici Gen. 15, 19 etc.

קֵינָן n. pr. viri Gen. 5, 9 etc.

קַיִץ m. suff. קֵיצֵךְ; pr. *resectio*, hinc 1) *messis pomorum* Jes. 16, 9. 28, 4, it. *fructus aridi* ut forsan *ficus* 2 Sam. 16, 1. Jes. 4, 10. Amos 8, 1. — 2) pr. *tempus resectionis fructuum*, hinc *æstas* Gen. 8, 22. Ps. 74, 17. — Rad. קוּץ n. 1.

קִיצוֹן m. undè f. קִיצוֹנָה *ultima* Ex. 26, 4 etc. —Rad. קָצַץ.

קִיקָיוֹן m. vulgò *ricinus* frutex Jon. 4, 6 seq. LXX *cucurbita*. —Alii compos. putant ex קִיא *vomitus* et inusit. קָיוֹן *vomitus vehemens* à rad. קָיָה; alii vocem ægypt. esse volunt.

קִיקָלוֹן m. *vomitus ignominiæ* i. e. *gnominiosus* Hab. 2, 16; sic rectè Vulgat.—Conflatum ex קִיא et קָלוֹן.

קִיר et Jes. 22, 5 קִר c. pl. קִירוֹת; 1) *paries* Lev. 14, 37 etc., it. *murus* urbis Num. 35, 4. Jos. 2, 15, nec non *latera* aræ Lev. 1, 15. 5, 9 et *præcordia* Jer. 4, 19. — 2) forsan *locus muro munitus*, *arx*, undè קִיר מוֹאָב *arx Moab* n. pr. urbis munitæ in finibus moabitarum Jes. 15, 1, alibi קִיר חֶרֶשֶׁת, קִיר חָרֶשׁ dicta. — 3) n. pr. populi et regionis Assyriis subjectæ 2 Reg. 16, 9. Amos 1, 5. 9, 7. — Etymon latet.

קִירֹס et קֵרֹס n. pr. viri Esr. 2, 44. Neh. 7, 47.

קִישׁ n. pr. viror. Esth. 2, 5 etc.

קִישׁוֹן n. p. fluvii qui in monte Tabor ortus in sinum Acco seu Ptolemaïdis delabitur Jud. 4. 7 etc.

קִישִׁי vid. קוּשַׁיָּהוּ.

קַל m. pl. קַלִּים; f. קַלָּה; 1) *levis*, *celer* Jes. 19, 1 etc., plenè קַל בְּרַגְלָיו 2 Sam. 2, 18; spec. *equus velox* Jes. 30, 16. — 2) *velociter*, *celeriter* Jes. 5, 26. Joël 4, 4. — Rad. קָלַל.

קֹל vid. קוֹל.

קָהַל ut vicin. קָהַל undè *Niph.* fut. conv. וַיִּקָּהֲלוּ *et congregati sunt* 2 Sam. 20, 14 in Chethib, ubi Keri וַיִּקָּהֵלוּ refert.

קָלָה; part. pass. קָלוּי; 1) *torruit frigendo*, *frixit* (conv. vicin. צָלָה) fruges, grana Lev. 2, 14 etc., homines supplicii gratiâ Jer. 29, 22. — 2) ut vicin. קָלַל *vilis fuit*.—Niph. נִקְלָה 1) *adustus fuit*, undè part. נִקְלֶה *adustus*, sed meton. *adustio*, *inflammatio* Ps. 38, 8. — 2) *vilis factus est* Jes. 16, 14, *contemptim habitus est* Deut. 25, 3; part. *vilis*, *ignobilis* 1 Sam. 18, 23. Jes. 3, 5. Prov. 12, 9.

Digitized by Google

— Hiph. part. מַקְלֶה *vilipendens;* constr. מַקְלֵה Deut. 27, 16. — Deriv. קָלִי, קָלִיא et

קָלוֹן m. constr. קְלוֹן; 1) *contemptus, ignominia* Jes. 22, 18. Prov. 3, 35 etc. — 2) *turpitudo, turpiter factum* Prov. 18, 3. — 3) *pudenda* muliebria Jer. 13, 26. Nah. 3, 5.

קַלַּחַת f. *olla, lebes* 1 Sam. 2, 14 etc. — Rad. קלח ut קָלָה.

קָלַט 1) forsan ut vicin. arab. קَلَظ *contraxit se;* part. pass. קָלוּט *homo contractioris staturæ, pumilio* vel *curtus* aliquo membro Lev. 22, 23. — 2) ut in chald. *recepit* spec. fugitivum apud se. — Deriv. מְקֻלָּט.

קָלִי et קָלִיא m. *frixum, tostum* et collect. *frixa, tosta tritici, hordei grana* quibus vescuntur Orientales Lev. 23, 13; 1 Sam. 17, 17 etc. — Rad. קָלָה.

קַלַּי n. pr. viri Neh. 12, 20.

קְלָיָה et קְלָיָטָה n. pr. viri Esr. 10, 23. Neh. 8, 7 etc.

קָלַל, קָלוֹתָ; pl. קָלוּ; fut. pl. יִקְלוּ; 1) *levis fuit, factus est, imminutus est* Gen. 8, 11. — 2) *celer, velox fuit* 2 Sam. 1, 23 etc. — 3) *vilis contemptus fuit* Nah. 1, 12. Job. 40, 4. — Niph. נִקַּל et נִקֵּל, נִקַּלְתִּי; part. נִקָּל, f. נִקֶּלֶת; fut. יִקַּל; pl. יִקְלוּ; 1) *levis fuit.* עַל־נִקְלָה *leviter* Jer. 6, 14 etc. seq. לְ pers. *facilis fuit alicui* 2 Reg. 20, 10. Prov. 14, 6. — 2) *celer fuit* Jes. 30, 16. — 3) *levis, exiguus fuit* seq. בְּעֵינַי 1 Sam. 18, 23. נִקַּל מִן *parùm est, quòd, ut* Jes. 49, 6. Eze. 8, 17. — 4 *vilis, contemptus fuit* Gen. 16, 4: 2 Sam. 6, 22.

Pih. קִלֵּל; part. מְקַלֵּל; suff. מְקַלֶּלְךָ, in pausâ excidente Dag. מְקַלֶּלֶךָ, sed מְקַלְלוֹנִי conflatum videtur ex duabus lectionibus מְקַלְלַנִי et מְקַלְּלוֹנִי; pl. מְקַלְּלִים; inf. קַלֵּל, suff. קַלְלוֹ, cum נ epenth. קַלְלָךְ; imp. קַלֵּל; fut. יְקַלֵּל; 1) *maledixit, exsecratus est* 2 Sam. 16, 7, seq. acc. Gen. 8, 21 etc., sed seq. בְּ Jes. 8, 21. קִלֵּל לוֹ reflex. *maledixit sibi* 1 Sam. 3, 13. — Puh. part. מְקֻלָּל; fut. יְקֻלַּל; *maledictus est* Jes. 65, 20. Ps. 37, 22: *maledicti ejus* i. e. *ab eo.*

Hiph. הֵקֵל, הֵקַלְתָּ, pl. הֵקֵלּוּ; inf. et imp. הָקֵל; fut. יָקֵל; 1) *levem fecit, levavit,* seq. מֵעַל pers. et acc. rei *aliquid ab aliquo* et *abstulit, retraxit* 1 Sam. 6, 5: 1 Reg. 12, 10; omisso acc. sed subaudito *onere, negotio* Ex. 18, 22. Jon. 1, 5. Seq. מִן rei *levavit, remisit* aliquid *de* 1 Reg. 12, 4. — 2) *vilipendit* 2 Sam. 19, 44. Eze. 22, 7, *ignominiâ affecit.*

Pilp. קִלְקֵל 1) *motitavit* Eze. 21, 26. — 2) *lævigavit, tersit* Eccl. 10, 10. — Hithpalp. הִתְקַלְקֵל *commotus, concussus est* Jer. 4, 24. — Deriv. קַל, קִלְקַל et seq.

קָלָל m. *tersus, politus* Eze. 1, 7. Dan. 10, 6.

קְלָלָה f. constr. קִלְלַת; pl. קְלָלוֹת; *maledictio, exsecratio, imprecatio* Gen. 27, 12 etc.; meton. *maledictus* Deut. 21, 23. 28, 15, 45.

קָלַס undè Pih. inf. קַלֵּס *irridere, spernere* Eze. 16, 31, ubi dicitur de meretrice quæ mercedem spernit ut major detur, seu ut rectè Vulgat. *fastidio augens pretium.* — Hithpah.

Digitized by Google

fut. יִתְקַלֵּס *irridebit* seq. בְּ Eze. 22, 5. Hab. 1, 10 etc. — Deriv. seq.

קֶלֶס m. *irrisio* Jer. 20, 8 etc.

קַלְסָה f. id. Eze. 22, 4.

קָלַע 1) *sculpsit, cælavit* 1 Reg. 6, 29, 32, 35. — 2) denom. à קֶלַע, *fundâ projecit*, undè part. act. קוֹלֵעַ *funditor* Jud. 20, 26, trop. Jer. 10, 18. — 3) * forsan ut vicin. קָרַע *disrupit, dissecuit, avellit*, undè קֶלַע m. 2. q. vid. * — Pih. fut. conv. וַיְקַלַּע, cum suff. et נ epenth. וַיְקַלְּעֵנָה; *fundâ projecit* 1 Sam. 17, 49 etc. — Deriv. מִקְלַעַת.

קֶלַע m. suff. קַלְעוֹ; pl. קְלָעִים; constr. קַלְעֵי; 1) *funda* 1 Sam. 17, 40. — 2) * pr. forsan *disruptio, dissectio, avulsio*, hinc *vela, cortinæ* (conf. פְּרֹכֶת à rad. פָּרַךְ) Ex. 27, 9. Num. 3, 26 etc. — 3) * pl. קְלָעִים ut vicin. צְלָעִים * *valvæ januæ* 1 Reg. 6, 34, nisi reapse reponendum sit in textu צְלָעִים quod exstat in primo hemistichio et in uno cod. Kennic. — Indè

קַלָּע m. *funditor*; pl. קַלָּעִים 2 Reg. 3, 25.

קְלֵקֵל m. *vilissimus* cibus Num. 21, 5. — Rad. קָלַל.

קֶלְשׁוֹן m. *furca* tridens quâ fœnum, stramen colligitur 1 Sam. 13, 21. — Rad. קֶלֶשׁ per metathes., ut volunt, pro לֶקֶשׁ *collegit*.

קָמָה f. constr. קָמַת; pl. קָמוֹת; *culmus* et collect. *culmi segetis, seges in culmis stans*. Ex 22, 5. Jud. 15, 5 etc. — Rad. קוּם.

קְמוּאֵל nom. pr. viror. Gen. 22, 21 etc.

קָמוֹן n. pr. oppidi in Galaad Jud. 10, 8.

קִמּוֹשׁ, קִימוֹשׁ m. et pl. קִמְשֹׁנִים; *urtica*; sic post Vulgat. Celsius (in Hierobot.) Jes. 34, 13. Hos. 9, 6. Prov. 24, 31. — Etymon latet.

קֶמַח m. *farina* Gen. 18, 6 etc. — Rad. קמח in talmud. *molsit*.

קָמַט plerisque *corrugavit* ex usu syr.; sed forsan *constrinxit* manibus, *firmiter comprehendit* ut in chald. conf. etiam vicin. קָבַץ, קָמַץ, קָפַץ; Job 16, 8. — Puh. קֻמַּט *comprehensus est* Job 22, 16.

קָמַל et קָמַל *emarcuit* planta Jes. 19, 6. 33, 9.

קָמַץ ut vicin. קָבַץ, קָפַץ *comprehendit, cepit pugillo* Lev. 2, 2 etc. — Indè

קֹמֶץ m. suff. קְמָצוֹ; pl. קְמָצִים; 1) *pugillus* Lev. 2, 2 etc. — 2) *manipulus* Gen. 41, 47.

קִמְשׁוֹנִים vid. קִמּוֹשׁ.

קֵן m. constr. seq. Makkaph קַן; suff. קִנּוֹ; pl. קִנִּים; 1) *nidus* Jes. 10, 14, meton. *pulli in nido* Deut. 32, 11. Jes. 16, 2. — 2) *habitatio, domicilium* quodcumque Num. 24, 21. Jer. 49, 16 etc. Plur. קִנִּים *mansiunculæ, cellulæ* arcæ Gen. 6, 14. — Rad. קָנַן, sed indè denom. קִנֵּן.

קָנָא undè Pih. קִנֵּא, pl. cum suff. absque Dag. קִנְאוּנִי; part. מְקַנֵּא; inf. abs. קַנֵּא et cum suff. קַנְאוֹ et קַנְאָתוֹ; fut. יְקַנֵּא; 1) *zelotypus fuit* seq. acc. et בְּ Gen. 30, 1. Num. 5, 14, it. *zelotypiam et iram* alicujus *concitavit* seq. בְּ aliquâ re Deut. 32, 21: 1 Reg.

Digitized by Google

14, 22. — 2) *invidit* seq. acc. בְּ, לְ et acc. pers. *dicui* Gen. 26, 14. Ps. 106, 16. Prov. 23, 17 etc. — 3) *ardenti studio flagravit* seq. לְ *in favorem* alicujus Num. 25, 11 etc., seq. בְּ *contra* aliquem Prov. 3, 31.

Hiph. הִקְנִיא unde part. מַקְנֶה tanquam à קָנָה; fut. יַקְנִיא; *zelotypiam concitavit* Deut. 32, 16 etc. — Deriv. קַנְאָה et seq.

קַנָּא m. *zelotes* Ex. 20, 5 etc.

קִנְאָה f. constr. קִנְאַת; pl. קִנְאוֹת; 1) *zelotypia* Num. 5, 15. Prov. 6, 34 etc. — 2) *invidia* Job 5, 2, meton. *objectum invidiæ* Eccl. 4, 4. — 3) *studium ardens* erga aliquem 2 Reg. 19, 16. Jes. 9, 6. קִנְאַת יְהוָה *studium* Dei erga populum Jes. 26, 11; generatim *amor ardens* Cant. 8, 6, et in malam partem *ira, indignatio* Deut. 29, 19. Ps. 79, 5. —

קָנָה; part. act. קֹנֶה; constr. קֹנֵה; inf. absol. קָנוֹ et קָנֹה; constr. קְנוֹת et קָנוֹת; imp. קְנֵה; fut. יִקְנֶה; conv. וַיִּקְן; 1) * *laboravit, elaboravit, formavit* (cons. vicin. כּוּן), *creavit* Gen. 4, 1. 14, 19. Deut. 32, 6 etc. — 2) *laboratio comparavit* sibi, *acquisivit* Prov. 4, 7. Ruth 4, 9 etc*. Spec. *emit* Gen. 25, 10 etc., it. *redemit* populum ex servitute Jes. 11, 11. Neh. 5, 18. — Niph. נִקְנָה; fut. יִקָּנֶה; *comparatus, acquisitus est* Jer. 32, 15. 43. — Hiph. הִקְנָה; *comparavit, emit* Zach. 13, 5; sed part. מַקְנֶה vid. in קָנָא. — Deriv. קִנְיָן, מִקְנֶה, מִקְנָה et

קָנֶה m. constr. קְנֵה; suff. קָנֶהָ; pl. קָנִים; constr. קְנֵי; pl. f. קָנוֹת; 1) *canna, calamus, arundo*, spec. palustris Jes. 42, 3 etc., aromaticus et adoratus Jes. 43, 24, plenè קָנֶה־בֹשֶׂם Ex. 30, 23 et קָנֶה חָטוּב Jer. 6, 20. — 2) *culmus* frugum Gen. 41, 5, 22. — 3) *pertica mensoria* Ezc. 40, 3 etc. — 4) *jugum stateræ*, undè bilances dependent Jes. 46, 6. — 5) *os lucerti* Job 31, 22, hinc *scapus* candelabri Ex. 25, 31. Plur. m. et f. *canales, brachia* candelabri lucernas gestantia Ex. 25, 31 36, etc. — Etymon latet.

קָנָה n. pr. 1) rivi Jos. 16, 8 etc. — 2) oppidi in tribu Aser Jos. 18, 28.

קַנּוּא m. *zelotes* Jos. 24, 19. Neh. 1, 2. — Rad. קָנָא.

קֵנָז n. pr. viror. Gen. 36, 11 etc.

קְנִזִּי n. pr. 1) populi Canaanei Gen. 15, 19. — 2) patron. Num. 32, 33 etc.

קִנְיָן m. constr. קִנְיַן; 1) *effoetum, creatura* Ps. 104, 24. — 2) *acquisitio, emptio* Lev. 22, 11. Prov. 4, 7. — 3) *possessio, opes* Gen. 34, 23. Ps. 105, 21. — Rad. קָנָה.

קִנָּמוֹן masc. constr. cum Makkaph קִנְּמָן־; *cinnamomum* Ex. 30, 23 etc. — Etymon latet.

קָנַן forsan ut vicin. קָנָה *elaboravit, formavit* undè קֵן *nidus*. — Pih. קִנֵּן; fut. וְקִנַּן; denom. à קֵן, *nidificavit* Jes. 34, 15. Ps. 104, 17. — Puh. part. f. cum parag. מְקֻנָּנָתִי *instructa nido, stabulans* Jer. 22, 23 in Chethib, ubi Keri habet מְקֻנֶּנֶת pro מְקֻנָּנָת, ut יוֹלֶדֶת pro יוֹלֵדֶת.

קִנְצִי vid. קוּץ.

קָנָת n. pr. oppidi Num. 32, 42 etc.

קָסַם; part. act. קֹסֵם; inf. constr. קְסוֹם; imper. f. קְסָמִי (pro קָסְמִי) 1

Sam. 28, 8 in Keri ubi Chethib habet retracto accentu קְסוֹמִי; fut. יִקְסֹם; ut vicin. syr. קְסַם *divinavit, hariolatus est* Deut. 18, 10. Jos. 13, 22 etc. — Deriv. מִקְסָם et

קֶסֶם m. pl. קְסָמִים; *divinatio* 1 Sam. 15, 23 etc.; meton. *divinationis præmium* Num. 22, 7. — 2) *oraculum divinum* Prov. 16, 10.

קָסַס ut vicin. קָצַץ. — Poh. fut. יְקוֹסַס *abscindet* Eze. 17, 9.

קֻסְתָּא fem. ut vicin. קֻשְׁתָּא *vasculum, phiala*; hinc *vasculum scribæ* i. e. atramentarium Eze. 9, 2, 3, 11.

קְעִילָה n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 44 etc.

קַעֲקַע m. *stigma*, nota cuti insita Lev. 29, 28. — Rad. קעע ut cognat. קוע.

קְעָרָה f. constr. קַעֲרַת; pl. קְעָרוֹת; constr. קַעֲרוֹת; *scutella, patera, lanx* Num. 7, 13 seq. — Rad. arab. قعر *profundus fuit*, et قعراء *scutella profunda*.

קָפָא; part. act. pl. קֹפְאִים; fut. pl. cum נ parag. in pausâ יִקְפָּאוּן; *concrevit, condensatus, coagulatus fuit* Ex. 15, 8 et Zach. 14, 6 in Chethib; trop. de iis qui in vitiis suis tantâ conquiescunt tranquillitate, ut nullis rerum eventis agitentur, haud secùs atque vinum quod non transfunditur sed suis fæcibus incumbit. Conf. Jer. 48, 11. — Hiph. fut. יַקְפִיא *coagulabit* Job 10, 10. — Indè

קִפָּאוֹן m. *concretio, gelu* Zach. 14, 6 in Keri, ubi Chethib habet יִקְפָּאוֹן q. v. in rad.

קָפַד forsan ut in arab. قفد *contraxit, convolvit*. — Pih. קִפֵּד ut in chald. *abscidit, præcidit*. Jes. 38, 12: *præcidi ut textor vitam meam*. Vulgat. *præcisa est velut à texente vita mea*; multò commodiùs. — Deriv. seq.

קֶפֶד m. *excidium*; cum ה parag. קֶפְדָּה Eze. 27, 5.

קִפּוֹד m. *erinaceus*, qui metu se contrahit et convolvit Jes. 14, 23 etc.

קִפּוֹז m. ut in arab. قفاز (qiffazah) *serpens jaculus* Jes. 34, 15. — Rad. קפז ut in arab. et vicin. chald. קַפֵּץ *subsiluit, insiluit*.

קָפַץ; fut. יִקְפֹּץ; ut vicin. קָמַץ *contraxit, occlusit* ex Ps. 109, 42. Job 5, 16, manum l. e. *illiberalis fuit* Deut. 15, 7; metaph. misericordiam Ps. 77, 10. — Niph. fut. plur. cum נ parag. יִקָּפְצוּן *occludentur* scilic. in sepulchro Job 24, 24. — Pih. part. מְקַפֵּץ *saliens* Cant. 2, 8.

קֵץ m. suff. קִצּוֹ et קִצָּהּ; pl. constr. resoluto Dag. in נ more chald. קִצְבֵּי; *finis, extremitas* Gen. 8, 6. Jes. 37, 24. Spec. a) *excidium, interitus* populi Gen. 6, 13. Eze. 7, 12 etc. — b) *eventus* vaticinii Hab. 2, 3. — Rad. קָצַץ.

קָצַב; part. pass. plur. f. קְצוּבוֹת; fut. יִקְצַב; ut vicin. קָצַר, קָצָה, *præcidit* lignum 2 Reg. 6, 6, hinc *tondit* oves Cant. 4, 2. — Indè

קֶצֶב m. pr. *præcisio*, hinc 1) *formatio, forma* (*taille*) 1 Reg. 6, 25. 7, 37. — 2) pl. constr. קַצְבֵּי הָרִים forsan *fines* i. e. radices *montium* Jon. 2, 7. Vulgat. *extrema montium*.

קָצָה 1) ut vicin. קָצַץ *præcidit, ab-*

Digitized by Google

scidit, hinc *perdidit* inf. constr. קְצוֹת Hab. 2, 10. — 2) *dijudicavit*. — 3) *finivit*. — Pih. part. מְקַצֶּה; inf. קַצּוֹת *abscindere* 2 Reg. 10, 32; part. מְקַצֶּה רַגְלַיִם *detruncans* sibi *pedes* i. e. nihil proficiens Prov. 26, 6. — Hiph. הִקְצָה ut vicin. קָצַע; inf. הַקְצוֹת pro הַחְקְצוֹת Lev. 14, 42, 43. — Deriv. קָצִין et seq.

קָצֶה fem. constr. קְצַת; pl. constr. קְצוֹת; 1) *finis*, *extremitas* Ex. 26, 4. Jes. 40, 28 etc. — 2) *universitas*, *summa* 1 Reg. 12, 31. 13, 33.

קָצֶה m. constr. קְצֵה; suff. קְצֵהוּ; pl. cum suff. קְצֵיהֶם; 1) ut קֵץ *finis*, *extremum* Ex. 13, 20. Jes. 7, 18 etc. — 2) *universitas*, *summa* Gen. 47, 2. Jes. 56, 11 etc.

קֵצֶה m. *finis* Jes. 9, 7 etc.

קָצֶו vel קָצוּ m. undè pl. constr. קְצוֹי *fines*, *extremitates* Ps. 48, 11. 65, 6.

קְצָוָה vel קַצְוָה; f. undè pl. קְצָוֹת et קְצָוֹת; suff. קַצְוֹתָיו Ex. 37, 8. 39, 4 in Chethib, sed Keri habet קְצוֹתָיו; *fines*, *extremitates* Ex. 38, 5. Ps. 65, 9.

קֶצַח m. *nigella*, *melanthium* Jes. 28, 25, 27. — Rad. קצח forsan ut vicin. כָּסַח.

קָצִין m. constr. קְצִין; pl. constr. קְצִינֵי; 1) *judex*, *magistratus* Jes. 1, 10. Mich. 3, 9 etc. — 2) *dux* belli, *imperator* Jos. 10, 24. Dan. 11, 18 etc. — 3) *princeps* Prov. 6, 7. 25, 15. — Rad. קָצָה.

קְצִיץ n. pr. vid. in עֵמֶק.

קְצִיעָה f. 1) *cassia*; pl. קְצִיעוֹת Ps. 45, 9. — 2) n. pr. mul. Job 42, 14. — Rad. קָצַע.

קָצִיר m. constr. קְצִיר; plur. cum suff. קְצִירֵיהָ; 1) *messis* Gen. 8, 22 etc. Meton. a) *fruges demessæ* Lev. 19, 9. 23, 22. — b) *messores* Jes. 17, 5. — 2) *ramus*, *frons* Ps. 80, 12. Job 14, 9 etc. — Rad. קָצַר.

קָצַע 1) ut vicin. arab. قَطَع *secuit*, *præcidit*. — 2) *abrasit*, *decorticavit*. — Hiph. fut. יַקְצִיעַ *abradet* Lev. 14, 41. — Hoph. part. pl. f. מֻהְקְצָעוֹת (pro מֻקְצָעוֹת) *loca præcisa*, *anguli* Eze. 46, 22. — Deriv. קְצִיעָה, מַקְצוּעָה, מַקְצֵעַ.

קָצַף; part. act. קֹצֵף; inf. constr. קְצֹף; fut. יִקְצֹף; 1) ut vicin. קָצַב. — 2) *ferbuit ira*, *succensuit* Jes. 57, 16 etc., seq. אֶל, עַל Gen. 40, 2. Jos. 22, 18 etc. — Hiph. הִקְצִיף; part. pl. מַקְצִיפִים; inf. הַקְצִיף; fut. יַקְצִיף; *irritavit* Deut. 9, 7, 8, 22. — Hithpah. הִתְקַצֵּף *succensuit* Jes. 8, 21. — Deriv. seq.

קֶצֶף m. suff. קֶצְפִּי, קֶצְפְּךָ; 1) *fractum* quid, *sarmenta* Hos. 10, 7. LXX et Theodot. φρύγανον, Vulgat. *spuma*. — 2) *ira fervens* Jes. 9, 20. Eccl. 5, 16 etc. — 3) *altercatio*, *lis* Esth. 1, 18.

קְצָפָה f. *fractura* Joël 1, 7.

קָצַץ, קָצַתָּה; part. pass. pl. constr. קְצוּצֵי; ut vicin. קָצַב, קָצַע etc. *præcidit*, *amputavit* Deut. 25, 12. Jer. 9, 25 etc. — Pih. קִצֵּץ et קִצַּץ; fut. יְקַצֵּץ; 1) id. Jud. 1, 6. Ps. 129, 4 etc. — 2) *dissecuit* Ex. 39, 3. — 3) *abscidit*, *desecuit* 2 Reg. 18, 16 etc. — Poh. part. pl. מְקֻצָּצִים *amputati* Jud. 1, 7. — Deriv. קֵץ, קִיצוֹן.

קָצַר et קָצֵר, part. act. קוֹצֵר; pass. pl. f. קְצֻרוֹת; inf. absol. קָצוֹר;

Digitized by Google

constr. קְצַר; suff. קְצָרֵם; imp. קְצֹר; fut. יִקְצֹר, יִקְצוֹר et יִקְצַר; 1) *abscidit* spec. fruges, hinc *messuit*, *demessuit* Lev. 19, 9 etc. Part. act. קוֹצֵר *messor* Ruth 2, 3 seq. Metaph. Job 4, 8. Prov. 22, 8. — 2) intrans. *curtus*, *brevis fuit* Jes. 28, 20. Spec. de manu, i. e. nihil potuit, valuit Num. 11, 23. Jer. 50, 2, de animo, i. e. impatiens fuit Num. 21, 4 etc.

Pih. קִצַּר *decurtavit* Ps. 102, 24. — Hiph. הִקְצִיר; 1) *messuit* Job 24, 6 in Chethib — 2) *decurtavit* Ps. 102, 24. — Deriv. קָצִיר et seq.

קָצָר m. constr. קְצַר; pl. קְצָרִים; *brevis* Eze. 42, 5, adjecto יָד, *impotens*; רוּחַ, אַפַּיִם *impatiens*, *proclivis ad iram*, יָמִים *parùm vivens*.

קֹצֶר m. undè קֹצֶר רוּחַ *impatientia* Ex. 6, 9.

קְצָת f. (form. מְנָת) sed ubiquè cum præp. מִן, undè מִקְּצָת pro מִקְּקָצָת; 1) *in fine* Dan. 1, 15 etc. לְמִקְצָת id. vers. 18. — 2) *pars* ad verbum *è parte* Dan. 1, 2, 18. Neh. 7, 70. — Rad. קָצָה.

קַר vel קָר m. pl. קָרִים; 1) *frigidus* Jer. 16, 14. Prov. 25, 25. — 2) *quietus* Prov. 17, 27 in Chethib, ubi Keri habet יָקָר q. v. — Rad. קָדַר.

קִר vid. קִיר.

קֹר m. *frigus* Gen. 8. 22. Rad. קרר.

קָרָא, f. irreg. קְרָאת; part. act. קוֹרֵא; pl. קוֹרְאִים; suff. קֹרְאָיו; pl. f. קֹרְאֹת; pass. קָרוּא; pl. קְרוּאִים et קְרָאִים; inf. constr. קְרֹא, קְרֹאוֹת; suff. קָרְאִי; it. קְרָאָה (formæ יִרְאָה) undè קְרָאת sed ex syraïsmo קְרַאת; suff. קָרְאָתִי, קָרְאָתְכֶם; imp. קְרָא; f. plur. f. קְרָאֶן; apoc. קְרָאֶן; fut. יִקְרָא suff. יִקְרָאוּ pro יִקְרָאוּ; suff. adjecto נ, יִקְרָאֻנִנִי; 1) *clamavit* Gen. 39, 14. Esth. 6, 9 etc. Spec. a) seq. אֶל, עַל pers. *clamavit ad aliquem*, *inclamavit aliquem* Jud. 18, 23. Jes. 34, 14, seq. אַחֲרֵי *clamavit ad aliquem abeuntem* (gall. *crier après quelqu'un*) 1 Sam. 20, 37 etc. — b) *opem imploravit* imprimis Dei Ps. 4, 2 etc., seq. אֶל, לְ 2 Reg. 20, 11. Ps. 57, 3; addito עַל pers. cujus gratiâ auxilium imploratur Deut. 15, 9. — c) *proclamavit*, *indixit* Jes. 40, 3. Jon. 3, 5. — 2) *vocavit*, spec. *vocando arcessivit* aliquem seq. acc. אֶל, לְ Gen. 27, 1. Ex. 3, 4. Jes. 46, 11; hinc *convocavit* Gen. 41, 8. Joël 1, 14, *invitavit* 1 Sam. 9, 13 etc., *elegit* seq. acc. לְ, et "בְּשֵׁם פ Jes. 22, 20. 42, 6. 43, 1, conf. Ex. 31, 2; sed "קָרָא בְשֵׁם פ interdùm est *celebravit nomen alicujus* ut Jes. 44, 5. Ps. 49, 12. Formula קָרָא בְשֵׁם יְהוָה vel קָרָא שֵׁם valet *invocavit nomen Dei*, *Deum celebravit*, *opem ejus imploravit* Gen. 4, 26. Ps. 99, 6 etc.; sed Ex. 33, 10 (19) est *nominatim clamabo : Jehova*, *nomen Jehovæ pronuntiabo*. — 3) *appellavit*, *nominavit*, *nuncupavit*, plenè קָרָא שֵׁם לְ, *nomen clamavit*, *imposuit alicui* Gen. 1, 5. Jes. 47, 1, seq. dupl. acc. Gen. 4, 25. Num. 32, 41 etc. — 4) *recitavit*, *altâ voce legit* seq. acc. Ex. 24, 7 etc., seq. בַּסֵּפֶר *legit* quæ *in libro* scripta sunt Jes. 36, 14. Neh. 8, 8 etc. Dein generatim *legit* Deut. 17, 19. Jes. 29, 11 etc. — 5) ut vicin. קָרָה *occurrit*, hinc *accidit*, *evenit* seq. acc.

Digitized by Google

pers. *alicui* Gen. 42, 4. Lev. 10, 19 etc. Inf. cum præp. לְ, לִקְרָאת a) *in occursum, obviàm* Ex. 4, 27, hostili sensu Jud. 7, 24, prægnanter Jos. 11, 20 : *ut pertinax fieret cor eorum* לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה *ad occursum belli* pro *et bello obviàm irent.* — b) *è regione* (*vis-à-vis*) Gen. 15, 10 : 1 Sam. 4, 2.

Niph. præt. et part. נִקְרָא; inf. abs. נִקְרֹא; fut. יִקָּרֵא; 1) *vocatus, arcessitus, convocatus est* Jer. 44, 26. Esth. 3, 12. — 2) *nominatus, nuncupatus est* seq. לְ pers. vel rei cui nomen imponitur, pr. *clamatum est aliquid alicui* Gen. 22, 23. Jes. 1, 26, it. seq. nominat. Zach. 8, 3, et addito שֵׁם Gen. 17, 5. Dan. 10, 1 etc. נִקְרָא בְשֵׁם פ׳ *nominatus est de nomine alicujus, nomen ejus gessit* Jes. 43, 7. 48, 1, vel simpl. בְּ Gen. 21, 12, vel עַל שֵׁם 48, 6, vel מִן Jes. 48, 2 : מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ *nomine urbis sanctæ appellati sunt* i. e. incolæ urbis sanctæ. Cæterùm haud raro *appellari* dicitur pro *esse*, ut Jes. 1, 26. 9, 5, 30, 7 etc. — 3) *prælectum, recitatum est* Esth. 6, 1. Neh. 13, 1. — 4) ut vicin. נִקְרָה *obviàm factus est*, seq. עַל, לִפְנֵי pers. *alicui* Ex. 5, 3 : 2 Sam. 18, 9, de rebus Deut. 22, 6, hinc *fortè, casu fuit* 2 Sam. 1, 6. 20, 1.

Puh. קֹרָא; part. cum suff. מְקֹרָאַי 1) *electus est* Jes. 48, 12. — 2) *appellatus est* Jes. 65, 1, sæpiùs seq. לְ Eze. 10, 13 etc. — Hiph. fut. conv. וַיַּקְרֵא *et accidere fecit, attulit* alicui mala, cum dupl. acc. Jer. 32, 23. — Deriv. קְרִיאָה, קְרִיאָה, מִקְרָא et

קֹרֶא m 1) *perdix* 1 Sam. 26, 20. Jer. 17, 11. — 2) n. pr. viri 1 Par. 9, 19 etc.

קָרַב et קָרֵב; inf. קָרֹב et קָרְבָה; cum suff. קָרְבָתָם, קָרְבְּכֶם; imp. קְרַב; cum ה parag. קָרְבָה; fut. יִקְרַב; *accessit, appropinquavit, propinquus fuit* de hominibus et rebus Gen. 47, 29. Jos. 10, 24 etc.; hostili sensu Deut. 20, 2. Jos. 8, 5 etc. seq. אֶל pers. vel rei, rariùs לְ et בְּ. *Appropinquavit* Deus i. e. *opitulatus est;* ità de hominibus 1 Reg. 2, 7. *Contrà accessit ad Deum* homo i. e. Deum coluit Soph. 3, 2, it. ministerio sacro in templo functus est Lev. 16, 1. Eze. 4, 46. *Accesit ad mulierem* i. e. cum eâ concubuit Gen. 20, 4. Jer. 8, 3. — Niph. נִקְרַב *accessit* Ex. 22, 7. Jos. 7, 14.

Pih. קֵרֵב; imp. קָרֵב; fut. יְקָרֵב; 1) *appropinquare fecit* Jes. 41, 21, hinc *admisit, excepit* Ps. 65, 5. — 2) intrans. et intensivè *valdè appropinquavit* Eze. 36, 8. — Hiph. הִקְרִיב; part. מַקְרִיב; pl. מַקְרִיבִים; infin. הַקְרִיב; imp. הַקְרֵב; fut. יַקְרִיב; conv. וַיַּקְרֵב; 1) *appropinquare fecit, jussit*, hinc *adduxit* Ex. 28, 1. Eze. 22, 4, *admisit* Num. 8, 9. Jer. 30, 21, *admovit* Jes. 5, 8, *attulit, obtulit* Lev. 3, 1. Jud. 3, 18 etc., *detulit* Deut. 1, 17; sed seq. מִן *recedere fecit, removit* 2 Reg. 16, 14. — 2) intrans. *appropinquavit* Ex. 14, 10, it. seq. gerundio *propè abfuit, in eo fuit ut faceret* Gen. 12, 11. Jes. 26, 17. — Deriv. קָרוֹב et seq.

קָרֵב m. pl. f. קְרֵבִים; *appropinquans* Deut. 20, 3 : 1 Reg. 5, 7 etc.

Digitized by Google

קְרָב m. pl. f. קְרָבוֹת; *prælium*, *certamen* 2 Sam. 17, 11. Ps. 68, 31 etc.

קֶרֶב masc. suff. קִרְבִּי, קִרְבֵּנָה pro קֶרֶבֶן; pl. cum suff. קִרְבַּי; 1) *intimum*, *medium* rei, undè בְּקֶרֶב *in medio*, sed sæpiùs tantùm *inter*, *in* Gen. 45, 6. Jud. 1, 32. Ps. 48, 10 etc. — 2) spec. *interiora* corporis, *viscera* Gen. 41, 21. Ex. 2, 9, 13; it. *cor*, *animus* Ps. 5, 10 etc.

קִרְבָה f. *appropinquatio;* constr. קִרְבַת Jes. 58, 2. Ps. 73, 28.

קָרְבָּן m. constr. קָרְבַּן; plur. cum suff. קָרְבָּנֵיהֶם et קָרְבְּנֵיהֶם; *oblatio*, sacrificium, cruentum vel incruentum Lev. 2, 1. 7, 13 etc.

קֻרְבָּן m. *oblatio;* constr. קֻרְבַּן Neh. 10, 35. 1, 31.

קַרְדֹּם m. undè cum suff. קַרְדְּמִי; pl. קַרְדֻּמִים; f. קַרְדֻּמוֹת et קַרְדְּמוֹת; *securis* Jud. 9, 48. Ps. 74, 5 etc.

קָרָה f. suff. קָרָתוֹ; *frigus* Nah. 3, 17 etc. — Rad. קָרַר.

קָרָה; part. act. pl. f. קָרוֹת; fut. יִקְרֶה; conv. וַיִּקְרֶא; suff. יִקְרֵנִי et cum Dag. יִקְרֶךָּ; ut vicin. קָרָא n. 5; *occurrit*, *obviàm ivit* sensu hostili, seq. acc. pers. alicui Deut. 25, 18; hinc *evenit*, *accidit* Jes. 41, 22, seq. acc. et לְ Gen. 44, 29. Dan. 10, 14 etc. — Niph. נִקְרָה; fut. יִקָּרֶה; conv. וַיִּקָּר; *occurrit*, *obviàm factus est* Num. 23, 15, seq. לְ, עַל, אֶל et לִקְרַאת Ex. 3, 18. Num. 23, 3, 4, 16; it. *fortè*, *casu fuit* 2 Sam. 1, 6. — Pih. קִרָּה; part. מְקָרֶה; inf. קָרוֹת; *occurere fecit* spec. *trabem trabi*, *contignavit* Neh. 2, 8 : 2 Par. 34, 11 etc., hinc *struxit*, *ædificavit* Ps. 104, 3. — Hipb. הִקְרָה; imp. הַקְרֵה; *fecit ut occurreret* seq. לְפָנַי Gen. 27, 20. 24, 12; it. *obvium fecit* sibi aliquid i. e. quæsivit, selegit Num. 35, 11. — Deriv. קוֹרָה, קָרִי, קְרִיָּה, קֶרֶת, מִקְרֶה, מִקְרֶה et

קֶרֶה m. *casus;* constr. מִקְרֵה לַיְלָה *propter casum nocturnum* i. e. pollutionem nocturnam Deut. 23, 11.

קָרוֹב m. pl. קְרֹבִים; f. קְרוֹבָה; pl. קְרוֹבוֹת; 1) *propinquus* a) de loco Gen. 19, 20, seq. אֶל Deut. 22, 2 etc. — b) de tempore Jes. 13, 6 etc., seq. מִפָּנַי Job 17, 12 : *lux propinqua est* (*propè abest à*) *tenebris* i. e. mox in tenebras mutabitur. — c) de cognato et affini seq. אֶל, לְ Num. 27, 11. Ruth. 2, 20. — d) de familiari Ps. 38, 12. Job 19, 14; hinc *familiare nomen* seu quod quotidiè ore profertur Ps. 75, 2. — e) de eo qui alteri fert opem Ps. 34, 19. 119, 151. 148, 14. — 2) *brevis*, hinc *breve*, *brevitas* Job 20, 5 : jubilum impiorum מְקָרוֹב *breve est*, pr. *à brevitate* (*de courte durée*); *est* etiam מְקָרוֹב *intra breve spatium*, *brevi*, *mox* Eze. 7, 8.

קָרַח imper. f. קָרְחִי; fut. cum ה parag. יִקְרְחָה; *glabravit*, *decalvavit se*, *calvitium sibi fecit* (conf. vicin. גָּלַח) Lev. 21, 5. Mich. 1, 16. — Niph. fut. יִקָּרֵחַ *calvitium inducetur* seq. לְ pers. *alicujus gratiâ* Jer. 16, 6. — Hiph. הִקְרִיחַ *calvitium induxit* Eze. 27, 31. — Hoph. part. מְקֹרָח *calvatus* Eze. 29, 18. — Deriv. seq.

קָרְחַ n. pr. viri 2 Reg. 25, 23.

קֶרַח m. *calvus* in occipite (divers. à גִּבֵּחַ q. v.) Lev. 13, 40 etc.

Digitized by Google

קֶרַח m. 1) *glacies* Job 6, 16 etc., hinc *frigus* Gen. 31, 40. Jer. 36, 30. — 2) *crystallus* Eze. 1, 22.

קֹרַח m. suff. קָרְחוֹ; 1) *grando* Ps. 147, 17. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 5. 14, 16: 1 Par. 2, 43 etc., in quibus memorabilis est Levita contra Moysen conjuratus Ex. 6, 21. Num. 16, 1 seq. Ejusdem gentis sunt בְּנֵי קֹרַח *filii Kore*, Levitæ et cantores quibus plures Psalmi tribuuntur. Nom. patron. קָרְחִי Num. 26, 58 etc.

קַרְחָא f. Eze. 27, 31, alibi חַרְחָה; suff. קָרְחָתֵךְ; *calvitium* in occipite Lev. 21, 1. Jer. 47, 5 etc., it. in sincipite ut בַּבַּחַת Deut. 14, 1.

קָרְחִי n. patron. vid. in קֹרַח.

קַרַחַת f. suff. קָרְחָתוֹ; *calvitium* in occipite Lev. 13, 42, 43, hinc translatè *locus depilis* in aversâ parte panni Lev. 13, 55.

קְרִי m. in pausâ קָרִי *occursus hostilis* Lev. 26, 21 etc. — Rad. קָרָה.

קָרִיא m. *vocatus*, *electus*; plur. constr. קְרִיאֵי et קְרָאֵי; Num. 16, 2 in Chethib, et 1, 16. 26, 9 in Keri, ubi Chethib קְרוּאֵי refert. — Rad. קָרָא.

קְרִיאָה f. *proclamatio*, *præconium* Jon. 3, 2. — Rad. קָרָא.

קִרְיָה f. constr. קִרְיַת; 1) *urbs*, *oppidum* Deut. 2, 36. Jes. 1, 21 etc. — 2) n. pr. oppidorum quæ sunt: a) קִרְיַת q.v. mox ad litter. *e*; b) חֶבְרוֹן et cum art. הַחֶבְרוֹן i. q. *Hebron* in montanis Judæ Gen. 23, 2. Neh. 11, 25; c) בַּעַל־ i. q. frequentiùs dicitur יְעָרִים־ (q. v. mox ad litter. *e*.) et בַּעֲלָה n. 2. litter. *a* (q. v. pag. 403); d) חֲצוֹת־ in Moabitide Num. 22, 39; e) יְעָרִים־ et חֲיָעָרִים־, vel contractiùs עָרִים־ Esr. 2, 25, adeòque קִרְיַת Jos. 18, 28, etiam בַּעַל־ Jos. 15, 60; in confiniis tribuum Judæ et Benjamini Jos. 9, 17 etc.; f) סֵפֶר־ et סְנֵה־, in tribu Judâ, alibi דְּבִיר Jos. 15, 15 etc.; g) עָרִים־ vid. ad litter. *e*; h) קִרְיָתַיִם (*urbs gemina*) quarum una in tribu Ruben Num. 32, 37 etc.; altera in tribu Nephtali 1 Par. 6, 5, alibi קִרְיָתָן.

קִרְיוֹת n. pr. duorum oppidorum, unius in tribu Judâ Jos. 16, 25, alteriùs in Moabitide Jer. 48, 24 etc.

קִרְיָת n. pr. vid. קִרְיָה n. 2.

קָרַם; fut. יִקְרַם; ut in chald. *obduxit* Eze. 37, 6, it. intrans. *obductus est* vers. 8.

קֶרֶן f. suff. קַרְנִי; plur. קְרָנוֹת; constr. קַרְנוֹת; dual. קַרְנַיִם et קְרָנַיִם (quasi à sing. קָרָן); constr. קַרְנֵי; 1) *cornu* animalium Gen. 22, 13. Dan. 8, 5 etc. Meton. *vasculum corneum* 1 Sam. 16, 1 etc., it. *buccina cornea* Jos. 6, 5. Metaph. symbolum *roboris* et *potentiæ*, imagine ab animalibus cornutis desumptâ. *Robur* ergo atque *potentia* intelligenda sunt in formulis: *Fractum est cornu regis, populi; exaltavit, erexit Deus cornu alicujus; Altum est cornu meum;* et in pluribus aliis hisce similibus Job 16, 25: *immisi in pulverem cornu meum* i. e. caput meum in quo summum decus et summa gloria inest Ps. 18, 3: *cornu salutis meæ* i. e. instrumentum salutis. — 2) *vertex* montis Jes. 5, 1. — 3) *cornua altaris* i. e. eminentiæ

Digitized by Google

(*crénaux*) in quatuor altaris angulis, quibus victimarum sanguis aspergebatur, vel illinebatur Ex. 27, 2. Lev. 4, 7 etc. — 4) dual. קַרְנַיִם *utrumque cornu* solis i. e. radii Hab. 3, 4. — Indè verbum denom.

קָרַן *radiavit, radios sparsit, splenduit* Ex. 34, 29, 30, 35.—Hiph. part. מַקְרִין *cornua gerens* Ps. 69, 32.

קֶרֶן הַפּוּךְ n. pr. mul. Job 42, 14.

קָרַס; part. act. קֹרֵס; *curvavit se*, hinc *corruit, collapsus est*, ferè ut vicin. כָּרַע in altero membro Jes. 46, 1.

קֶרֶס m. undè pl. קְרָסִים; pr. *curvatura*, hinc *ansula, uncinus* (*agrafe*) Ex. 26, 6 etc.

קֵרֹס vid. קִיר.

קַרְסֹל m. undè dual. קַרְסֻלַּיִם; pr. diminut. à קֶרֶס (addito in fine ל q. v. pag. 294) *articulus, nodiculus*, spec. *talus* 2 Sam. 22, 37. Ps. 18, 37.

קָרַע; part. קֹרֵעַ, pass. קָרוּעַ, pl. קְרוּעִים; inf. absol. קָרֹעַ, constr. קְרוֹעַ, suff. קָרְעִי; fut. יִקְרַע; 1) *disrupit, discidit* ut vestes in luctu Gen. 37, 29 etc., cœlum Deus Jes. 63, 19 etc. Jer. 4, 30: *oculos stibio disrupit*; nimio enim stibio quasi lacerantur oculi. — 2) *avellit* Lev. 13, 56: 1 Sam. 15, 28 etc.— 3) *dissecuit* cultro Jer. 36, 23. — 4) *excidit* fenestras in muro Jer. 22, 14. — 5) verbis *proscidit, laceravit, maledixit* Ps. 45, 15. — Niph. part. נִקְרָע; fut. יִקָּרַע et וַיִּקָּרַע; *discissus est* Ex. 28, 32: 1 Reg. 13, 3 etc. — Indè

קְרָעִים pl. m. *panni laceri* 1 Reg. 11, 30, 31. Prov. 23, 21.

קָרַץ; part. act. קוֹרֵץ; fut. plur. יִקְרְצוּ; 1) ferè ut vicin. קָרַע *scidit, laceravit*, hinc *excidit, perdidit*. — 2) *compressit* spec. *labia* i. e. *momordit*, quod est hominis insidiosi Prov. 16, 30, *oculos* i. e. *nictavit* quod est irridentis et de aliorum incommodo lætantis Ps. 35, 19. Prov. 6, 13. 10, 10. — Puh. קֹרַץ seq. מִן *divulsus, avulsus est*. Job 33, 6: *è latere avulsus, digitis compressus sum* i. e. *formatus*; sumptâ metaph. à figulo, qui vasculum formaturus luti partem de massa divellit, atque digitis comprimit. — Indè

קֶרֶץ m. *excidium* Jer. 46, 20.

קַרְקַע m. *solum, fundus* vel maris Amos 9, 3, vel tabernaculi sacri et templi Num. 5, 17: 1 Reg. 6, 15 etc. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judà Jos. 15, 3. — Etymon latet.

קַרְקֹר n. pr. oppidi Jud. 8, 10.

קֶרֶשׁ m. pl. קְרָשִׁים; *asser, tabula* Ex. 26, 15 etc. Collect. *tabulata* navis Eze. 27, 6. — Rad. קרש conf. vicin. חרש.

קֶרֶת f. (formæ כֹּסֶה à כֵּסֶה) voc. poët. *urbs* Job 29, 27. Prov. 8, 3 etc. — Rad. קָרָה.

קַרְתָּה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 21, 34.

קַרְתָּן n. pr. oppidi in tribu Nephtali, illàs קִרְיָתַיִם Jos. 21, 32.

קְשָׂה f. undè pl. constr. קְשׂוֹת; *pateræ* (*coupes*), al. *phialæ* Ex. 25, 29. Num. 4, 7. — Rad. קשה, conf. vicin. arab. قَشَا *decorticavit*, hinc *dolavit, tornavit*.

קַשְׂוָה f. undè pl. קַשְׂוֹת id. Ex. 37, 16: 1 Par. 28, 17.

Digitized by Google

קְשִׂיטָה f. *agnus*, juxta veter. Vers., quæ forsan intellexerunt nummos agni imagine signatos; sed alii aliter. Gen. 33, 19. Jos. 24, 32. Job 42, 11. — Rad. קשׂט.

קַשְׁקֶשֶׁת f. pl. cum suff. קַשְׁקְשֹׁתֶיךָ; pl. m. קַשְׁקַשִּׁים; *squamma* Lev. 11, 9: 1 Sam. 17, 5 etc. — Rad. קשׂה q. v. in nomine קָשָׂה.

קַשׁ m. *stipula* Ex. 15, 7. Jes. 5, 24, *palea* vento dispersa Jes. 40, 24. Job 13, 25. — Rad. קָשַׁשׁ.

קִשֵּׂא m. *cucumis*; pl. קִשֵּׂאִים Num. 11, 5. — Rad. קשׂא ut vicin. קָשָׂה.

קָשַׁב *attendit, attentus fuit*; fut. יִקְשַׁב Jes. 32, 3. — Hiph. הִקְשִׁיב; part. מַקְשִׁיב, inf. הַקְשִׁיב; imp. הַקְשֵׁב; fut. יַקְשִׁיב, conv. וַיַּקְשֵׁב; addito et omisso אֹזֶן, *intendit, attentam præbuit aurem* Ps. 10, 17 etc. constr. cum אֶל, לְ, עַל, בְּ et acc. Jes. 48, 18. Neh. 9, 31. — Deriv. seq.

קַשָּׁב m. *attentus*; undè f. קַשֶּׁבֶת Neh. 1, 6, 11.

קָשֶׁב m. id. pl. f. קְשָׁבוֹת Ps. 130, 2.

קֶשֶׁב m. *attentio* Jes. 21, 7.

קָשָׁה; fut. יִקְשֶׁה, conv. וַיִּקְשׁ; 1) *durus fuit* de verbis 2 Sam. 19, 44, *gravis fuit* de irâ etc. Gen. 49, 7 etc., it. *difficilis, arduus fuit* Deut. 1, 17. 15, 18. — 2) ut vicin. arab. קَشَأَ *decorticavit*, hinc *tornavit*. — Niph. part. נִקְשֶׁה *gravatus, anxius* Jes. 8, 21. — Pih. fut. conv. וְתִקַּשׁ *et dura perpessa est* in pariendo i. e. perdifficilem experta est partum Gen. 35, 16. — Hiph. הִקְשָׁה; part. מַקְשֶׁה; infin. cum suff. הַקְשָׁתָה; fut. conv. וַיַּקְשׁ, pl. יַקְשׁוּ; 1) *induravit* Ex. 7, 3. Ps. 95, 8 etc. — 2) *grave fecit* jugum 2 Reg. 12, 4. — 3) *difficilem fecit* Ex. 13, 15: *difficile fecit ad nos dimittendos* i. e. difficilem fecit demissionem nostram, noluit nos dimittere 2 Reg. 2, 10: *difficile fecisti ad petendum* i. e. difficile quid petiisti. — Deriv. קָשִׁי, מִקְשָׁה, מַקְשֶׁה et

קָשֶׁה m. constr. קְשֵׁה, pl. קָשִׁים, constr. קָשֵׁי; f. קָשָׁה, constr. קָשַׁת, pl. קָשׁוֹת; 1) *durus* de servitute Ex. 1, 14 etc., de verbis Gen. 42, 7 etc. Job 30, 23: *durus diei* i. e. qui diem, sortem infelicem experitur. — 2) *qui frangi nequit, firmus* Cant. 8, 6, et in malam partem *obstinatus, pertinax, impudens* Ex. 32, 9. Jes. 48, 4. Ex. 2, 4. קְשֵׁה רוּחַ *animo abjectus, æger* animi 1 Sam. 1, 15. — 3) *gravis* adeòque *vehemens* 2 Sam. 2, 17. Jes. 27, 8, *potens* 2 Sam. 3, 39. — 4) *difficilis, arduus* Ex. 18, 26.

קָשַׁח ut vicin. קָשָׁה. — Hiph. הִקְשִׁיחַ; fut. יַקְשִׁיחַ; 1) *induravit* animum Jes. 63, 17. — 2) *durè tractavit* Job 39, 16.

קֹשֶׁט et קֹשֶׁט m. ut chald. קוּשְׁטָא et syr. קוּשְׁטָא *veritas* Ps. 60, 6. Prov. 22, 21. — Rad. קשׁט conf. vicin. arab. קَسَطَ *ex æquo divisit* et in 4a conjug. *æquus fuit*.

קִשִּׁי m. *durities, pertinacia* Deut. 9, 27. — Rad. קָשָׁה.

קִשְׁיוֹן n. pr. oppidi tribûs Issachar Jos. 19, 20. 21, 28, quod קֶדֶשׁ 1 Par. 6, 57.

קָשַׁר; part. act. pl. קֹשְׁרִים; pass. pl. קְשׁוּרִים, f. קְשׁוּרָה; inf. constr.

Digitized by Google

קָשַׁר; imp. cum suff. קְשָׁרֵם; fut. יִקְשֹׁר; 1) *ligavit*, seq. acc. et עַל *alligavit* Gen. 38, 28. Prov. 3, 3 etc. seq. acc. et בְּ Jos. 2, 18 etc. Metaph. Gen. 44, 30. Prov. 2, 15. — 2) *colligavit se* spec. cum aliis ad conspirandum, hinc *conspiravit, conjuravit*, seq. עַל *contra* aliquem, 1 Sam 22, 8 etc.—3) *constrictus, constricto et compacto corpore* i. e. *robustus fuit* Gen. 30, 42. — Niph. נִקְשַׁר; fut. יִקָּשֵׁר; 1) *alligatus est* metaph. 1 Sam. 18, 1.— 2) *colligatus, compactus* ideòque *absolutus fuit* murus Neh. 3, 38.

Pih. fut. יִקַּשֵּׁר; 1) *colligavit* Job 38, 31. —2) *alligavit sibi, accinxit* Jes. 49, 18. — Puh. part. fem. pl. מְקֻשָּׁרוֹת; *constricto, compacto corpore* i. e. *robustæ* Gen. 30, 41. — Hithp. הִתְקַשֵּׁר; fut. יִתְקַשֵּׁר; *conspiravit, conjuravit* 2 Reg. 9, 14 etc. — Deriv. seq.

קֶשֶׁר m. suff. קִשְׁרוֹ; *conjuratio* 2 Reg. 11, 14. Jes. 8, 12 etc.

קְשָׁרִים pl. m. *cingula, fasciæ* malierum Jes. 30, 20.

קָשַׁשׁ undè imp. Kal et Hithpoh. pl. הִתְקוֹשְׁשׁוּ וְקוֹשׁוּ Soph. 2, 1, al. *scrutamini et excutite vos;* al. *convenite et congregamini.* Satis arridet Maureri sententia, qui, quùm nec *congregandi* notionem admitti posse, nec *colligendi* vim sensum idoneum fundere sentiat, verba התקוششו et קושו non refert ad קָשַׁשׁ sed ad קוּשׁ (effert enim קוּשׁוּ pro קוֹשׁוּ) *dorso incurvum, incurvatum esse*, collat. arab. קאש (pro קוש), vertitque: *incurvate vos, incurvate* (pr. *incurvatos exhibete vos, estote incurvati*) i. e. frangite spiritus, animos demittite (coll. שָׁחַח), affligite vos conversi ad *pœnitentiam!* Verùm nulla videtur ratio sufficiens Massor. lectionis mutandæ; possit esse Dag. euph. in שׁ, vel verbum קָשַׁשׁ eodem significatu gaudere atque cognat. קוּשׁ.

Poh. קִשֵּׁשׁ; part. מְקַשֵּׁשׁ, f. מְקַשֶּׁשֶׁת; pr. forsan denom. à קַשׁ undè pr. *stipulam, paleam collegit, conquisivit* Ex. 5, 7, 12, hinc aliud ut ligna Num. 15, 32. — Hithpoh. vid. in Kal.

קֶשֶׁת c. (à rad. קוּשׁ, ut שׁוּחַ à שָׁחַח, נוּחַ à נָחַת); suff. קַשְׁתּוֹ; pl. קְשָׁתוֹת; 1) *arcus* Gen. 21, 16 etc. *Filius arcûs* i. e. sagitta Job 41, 20. Formulam דֶּרֶךְ קֶשֶׁת vid. in דֶּרֶךְ. — 2) meton. *sagittarii* Jes. 21, 17. 22, 3. Ps. 78, 57, it. *carmen de arcu* 2 Sam. 1, 18, conf. vers. 22 in quo arcûs fit mentio. —3) metaph. *robur, potentia* Jer. 49, 35. Hos. 1, 5. Job 29, 20; it. *arcus cœlestis, iris* Gen. 9, 13 seq. Eze. 1, 28. —Indè denom.

קַשָּׁת m. *sagittarius* Gen. 21, 20.

ר

ר Vigesima alphabeti littera hebraicè רֵישׁ *Rêsch* sonans; in numeralibus valet *ducenti.* — Permutatur cum ל et נ; it. cum guttur. ע. Gutture enim proferebatur; siquidem more gutturalium Dag. forte nunquàm admittit. Tandem permutatur cum ן rariùs cum ם. — Notand. passim invocabulis inseri, maximè pro litterâ quæ regular. geminanda esset, ut in כְּרֻבֵּל ex כַּבֵּל, דַּרְמֶשֶׂק pro דַּמֶּשֶׂק;

Digitized by Google

quod frequentiùs occurrit in Aramaïsmo.

רָאָה; part. act. רָאֶה, suff. רָאִי, in pausâ רָאֳנִי, pl. רָאִים; f. רָאָה, pl. רָאוֹת, pass. f. pl. רְאִיוֹת; inf. absol. רָאֹה et רָאוֹ, constr. רְאֹה, רְאוֹת et alia forma רַאֲוָה Eze. 28, 17; imp. רְאֵה, f. רְאִי; fut. יִרְאֶה sed Dan. 1 13, cum terminat. chald. תִּרְאֶה, apoc. יֵרֶא, conv. וַיַּרְא, וַתֵּרֶא, וָאֵרֶא, וַיֵּרֶא; cum suff. et נ epenthet. יִרְאֶנָּ, pl. f. תִּרְאֶינָה et תִּרְאֶינָּה; ut חָזָה 1) *vidit* seq. acc. rarò לְ Ps. 64, 6. *Videre faciem regis* dicitur de familiaribus qui intimæ admissionis sunt 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25 etc. *Videre faciem Dei* i. e. ad Dei adspectum admitti quod passim de vitâ æternâ intelligitur. De loco difficili Gen. 16, 13 vid. quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Genèse, pag. 82. *Videre* de prophetis dicitur, cum eorum menti aliquid à Deo patefactum objicitur, ut Jes. 30, 11; undè part. act. רֹאֶה *propheta.* — 2) *spectavit, adspexit, intuitus est* seq. acc. Gen. 11, 5 etc., sæpiùs seq. בְּ, spec. a) *spectavit cum voluptate, aspectu rei delectatus est* Jes. 5, 3. Prov. 23, 31 etc.; it. *cum dolore aspexit* Gen. 21, 16. Esth. 8, 6 etc.— b) *despexit* Job 41, 26. Cant. — c) *respexit* Jes. 26, 18. Ps. 9, 14 etc.—d) *prospexit, providit* alicui rei, *curavit* rem Gen. 39, 23: 1 Reg. 12, 16 etc.—e) רָאָה לוֹ *providit, procuravit, elegit sibi* aliquid Gen. 22, 8. Deut. 33, 21. Part. pass. רָאוּי *selectus* Esth. 2, 9. — f) *visit, visitavit, adiit* aliquem *visitandi causâ* 2 Sam. 13, 5: 2 Reg. 8, 29 etc. — g) seq. אֶל *intuitus est* in aliquem auxilium ab eo exspectans Jes. 17, 7, seq. עַל ejus causam perspecturus (*informer contre quelqu'un*) Ex. 5, 21. — h) *spectavit, sibi propositum habuit* aliquid Gen. 20, 10. — 3) *expertus est, sensit, compertum, exploratum habuit* Gen. 3, 6. Jes. 44, 16. Prov. 27, 12 etc.; hinc *intellexit, animadvertit, cognovit* 1 Sam. 24, 12. Eccl. 1, 16 etc.

Niph. נִרְאָה; part. נִרְאֶה; inf. הֵרָאֹה et הֵרָאוֹת; cum præf. לְ, לְהֵרָאוֹת et לְרָאוֹת; imp. הֵרָאֶה; fut. יֵרָאֶה, apoc. יֵרָא; 1) *visus est* Jud. 5, 8 etc. — 2) *conspiciendum se præbuit, apparuit, comparuit* seq. אֶל, לְ pers. *alicui* Gen. 12, 7. Jer. 31, 3. — 3) *provisum, curatum est.* Gen. 22, 14, בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה *in monte Dei providetur*, i. e. forsan in monte Moriâ Deus providet hominibus et auxilium fert, veluti olim Abrahamo (vers. 8). — Puh. præt. pl. רֻאוּ *visi sunt* Job 33, 21 cum Dag. forti in א præter morem. — Hiph. הֶרְאָה et הִרְאָה; part. מַרְאֶה; inf. הַרְאוֹת, suff. cum ה parag. הַרְאֹתֶכָה, cum præf. לְ, לַרְאוֹת pro לְהַרְאוֹת; imp. cum suff. הַרְאֵנִי; fut. יַרְאֶה. conv. וַיַּרְא 1) *fecit ut posset videre* Deut. 1, 33., hinc seq. dupl. acc. *monstravit, ostendit* aliquid alicui Ex. 25, 9. Nah. 3, 5, maximè de prophetis quibus visa divina objiciuntur 2 Reg. 8, 13. Amos 7, 1. — 2) *fecit ut quis aspectu delectaretur* seq. בְּ Ps. 59, 11. — 3) *expirari fecit* seq. dupl. acc. aliquem aliquid Ps. 60, 5. 71, 20, *frui*

Digitized by Google

fecit bonis Ps. 85, 8. Eccl. 2, 4, seq. acc. pers. et בְּ rei Ps. 50, 23. 91, 16. — Hoph. הָרְאָה; part. מָרְאָה; pr. *videre factus est* aliquid, hinc *monstratum est* alicui aliquid Ex. 25, 40 etc. — Hithp. fut. נִתְרָאֶה פָנִים *videamus invicem faciem* nostram i. e. in certamen descendamus 2 Reg. 14, 8, 11. תִּתְרָאוּ *aspicitis vos mutuò* i. e. cunctamini Gen. 42, 1. — Deriv. רְאוּת et רְאִית, רְאִי, רָאִי, מַרְאֶה, מַרְאָה et seq.

רֹאֶה m. *videns;* constr. רֹאֵה Job 10. 15.

רָאָה f. Deut. 14, 13, avis rapax quædam; sed forsan spuria est lectio pro דָּאָה *milvus* quod occurrit in loco gemino Lev. 11, 14 et in Pentat. Samar. Cæterum vid. quæ adnotavi in *Introd. histor. et crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test.* t. II. Archeologie biblique, pag. 127.

רֹאֶה 1) part. act. *videns* scil. visiones, hinc *vates, propheta* 1 Sam. 9, 9: 1 Par. 9, 22 etc. — 2) ut רָאִי *visio prophetica* Jes. 28, 7.

רְאוּבֵן n. pr. *Ruben* filius Jacobi à quo tribus nomen accepit Gen. 29, 32 etc. Nom. patron. רְאוּבֵנִי Deut. 3, 12 etc.

רְאוֹת inf. Kal verbi רָאָה q. v.

רְאוּמָה n. pr. mul. Gen. 22, 24.

רְאוּת f. *visio, actio videndi* Eccl. 5, 10 in Keri. — Rad. רָאָה.

רְאִי m. *speculum* Job 37, 18. — Rad. רָאָה.

רָאִי m. in pausâ רֹאִי; 1) *visio.* Gen. 16, 13: *Tu es Deus visionis meæ* i. e. forsan: tu prior vidisti me; conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. franç., etc.* Genèse, *pag.* 83. — 2) *aspectus* 1 Sam. 16, 12. *Job* 33, 21. — 3) *spectaculum, exemplum* Nah. 3, 6. — Rad. רָאָה.

רְאָיָה n. pr. viror. Esr. 2, 47 etc.

רְאִים vid. רְאֵם.

רְאִישׁוֹן vid. רִאשׁוֹן.

רְאִית f. *visus* Eccl. 5, 10.

רָאַם ut vicin. רוּם *altus fuit* Zech. 14, 10. — Deriv. seq.

רְאֵם, רְאִים et רֵים; m. pl. רְאֵמִים et רֵמִים; animal ex codice sacro *alacre*, cornutum, ferum et atrox bovi vituloque simile; al. *bos bubalus*, al. *oryx*, antiloparum species major et indomita; nil definio. Num. 23, 22. Deut. 33, 17. Jes. 34, 7. Ps. 29, 6 etc. LXX et Vulgat. *unicornis*, animal à Plinio descriptum, quod diù ut fictum et fabulosum habuerunt rerum naturalium periti, quodque nuper Angli in desertis Tibetanis superstes repererunt.

רָאמוֹת pl. f. 1) *excelsa, metaph. sublimia, ardua* Prov. 24, 7. — 2) *res quædam pretiosæ*, juxta Hebræos *coralia rubra* Eze. 17, 16. Job 28, 18. — 3) n. pr. oppid. a) in Galaad, alibi רָמֹת, רָמוֹת מִצְפֶּה Deut. 4, 4 etc. — b) in tribu Issachar 1 Par. 6, 56, forsan רֶמֶת Jos. 19, 21, et יַרְמוּת 21, 29.

רָאמַת נֶגֶב n. pr. oppidi tribûs Simeon. Jos. 29, 28, sed רָאמַת נֶגֶב 1 Sam. 30, 27.

רָאשׁ *pauper* vid. רוּשׁ.

רֵאשׁ ut רֵישׁ m. *paupertas* Prov. 30, 8. — Rad. רוּשׁ.

רֹאשׁ m. sed Deut. 32, 32 רוּשׁ; *suff.* רֹאשִׁי; pl. רָאשִׁים; constr. רָאשֵׁי;

Digitized by Google

suff. רָאשֵׁיכֶם; semel Jes. 15, 2. רֹאשָׁיו; 1) *caput* pr. hominum et animalium Gen. 3, 15. Lev. 8, 12 etc. *Poswit* (נָתַן) *in caput alicujus* i. e. rependit ei (pravè facta) Eze. 9, 10 etc. בְּרָאשֵׁינוּ *cum capitibus nostris* i. e. vitæ nostræ periculo 1 Par. 12, 19. Ut apud nostrates, in numerandis hominibus dicitur de *homine* (*individu*, *personne*) Jud. 5, 30 : 1 Par. 12, 23. — 2) translatè *quod summum est* et *principale* ut princeps, populi, familiæ etc., civitas regni primaria, summus locus, cacumen, montis, turris, spicæ etc. Hinc *caput gaudii* i. e. summum gaudium; *capita aromatum* i. e. præstantissima aromata. — 3) *numerus universus*, *summa* Lev. 5, 24. Ps. 119, 160, hinc *multitudo*, *caterva* maximè militum Jud. 7, 16 etc. — 4) *quod anterius* et *prius est*, *initium*, *principium* tàm de loco quàm de tempore Eze. 16, 25. Thren. 2, 19. Ex. 12, 2. מֵרֹאשׁ *indè à principio* Jes. 40, 21 etc. — 5) planta quædam passim cum absinthio copulata, al. *cicuta*, al. *colocynthis*, al. *lotium*, al. *papaver*; sed nil certum Deut. 29, 17. Hos. 10, 4. — 6) *liquidum venenatum*, *venenum* Deut. 32, 32, 33. Job 20, 16. Sed Deut. 32, 42 ponitur in parall. cum דָּם *sanguis*, undè possit esse *sanguis capitis*, quem serpentis et vipera capiti inesse supponunt; Vulgat. *fel*; neque jure ullo confutari potest. — 7) n. pr. populi Eze. 38, 2 etc. — Denom. מְרֹאֲשׁוֹת, מַרְאֲשׁוֹת, רִישׁוֹן et seq.

רֹאשָׁה f. (ex syriasmo pro רֵאשָׁה) *principium*; pl. cum suff. רָאשֵׁיכֶם; Eze. 36, 11.

רֹאשָׁה f. ut רֹאשׁ n. 2; hinc הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה *lapis principalis* i. e. *angularis* Zach. 4, 7.

רִאשׁוֹן (ex syriasmo pro רֵאשׁוֹן, conf. תִּיכוֹן à תָּוֵךְ) sed Job 8, 8 רִישׁוֹן m. pl. רִאשֹׁנִים; f. רִאשֹׁנָה; sed Jos. 21, 10 in Chethib רֵאשֹׁנָה; plur. רִאשֹׁנוֹת; *primus*, *a*, *um* tùm tempore, tùm loco, ordine et dignitate Gen. 32, 18. Deut. 10, 10: 1 Par. 18, 17. Plur. m. *majores* Deut. 19, 4. Plur. f. *priora*, *res antehàc* gestæ Jes. 43, 18. 46, 9, it. *priùs prædicta* 42, 9. 43, 9. 48, 3. — Fem. sing. *primùm* Gen. 38, 7 etc., *priùs* Deut. 9, 18. Dan. 11, 29. בָּרִאשֹׁנָה *in fronte*, *in primâ aetate* Jes. 60, 9, *primùm* Num. 10, 13, 14, *priùs* Gen. 13, 4, *antehàc* Jes. 52, 4. לָרִאשֹׁנָה *priùs* Jud. 18, 29.

רִאשֹׁנִית f. *prima* Jer. 25, 1.

רָאשׁוֹת vid. מְרֹאשׁוֹת.

רֵאשִׁית f. et Deut. 11, 12 רֵשִׁית; suff. רֵאשִׁיתָם; 1) *initium*, *principium* Gen. 10, 10. Jer. 28, 1. De בְּרֵאשִׁית Gen. 1, 1 vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Genese, *pag.* 6, et 321, 322 (*Notes supplémentaires*). — 2) *status prior*, *pristinus* Job 42, 12, it. *tempus priscum*, *vetustum* Jes. 46, 10. — 3) *primum* in suo genere, sive ratione dignitatis i. e. *præcipuum*, *præstantissimum* Num. 24, 10. Amos 6, 1 etc., sive ratione temporis i. e. *primitivum* frugum Lev. 2, 12, 23 etc. Trop. *primitiæ viæ Dei* i. e. primitiæ rerum à Deo creatarum Prov. 8, 22. *Primitiæ roboris mei* i. e. *primogenitus meus* Gen. 49, 3 : conf. Ps. 78, 51.

Digitized by Google

רַב m. in pausâ רָב; pl. רַבִּים; f. רַבָּה, cum ו parag. רַבָּתִי, constr. רַבַּת, pl. רַבּוֹת; 1) *multus*, *numerosus* 1 Reg. 10, 2. Job 36, 28 etc. Masc. רַב et fem. רַבָּה sed sæpiùs constr. רַבַּת neutr. *multum* Gen. 33, 9 etc., hinc adv. *multùm*, *numerosè* Ps. 18, 15. Eccl. 6, 3, *satis*, *satis est*, *sufficit*, maximè in formulâ רַב עַתָּה 2 Sam. 24, 16 etc., pleniùs adjectis suff. לְךָ, לָכֶם *satis est tibi*, *vobis* i. e. *desiste*, *desistite* Deut. 3, 26. Ezc. 45, 9; seq. inf. Deut. 1, 6 etc., מִן Ex. 9, 28 etc. — 2) *magnus* et subst. *magnitudo* Jes. 63, 7. Ps. 145, 7, *gravis*, *vehemens* Num. 11, 33. Ps. 19, 14 etc.; rariùs de spatio *vastus*, *amplus* Gen. 7, 11 etc.; de tempore *natu major* Gen. 25, 23, *ætate provectus* Job 32, 9; de ordine, præstantiâ et dignitate *potens* Jes. 63, 1, *præfectus* 2 Reg. 25, 8. Dan. 1, 3. Esth. 1, 8, *magister*, *artis peritus* Prov. 26, 10. — 3) *jacula*, *sagittæ* Job 16, 13, ita veter. vers. al. *jaculatores*, *sagittarii*. — Rad. רָבַב.

רִב vid. רִיב.

רֹב et רוֹב m. seq. Makkaph רַב; suff. רָבָם; pl. constr. רַבֵּי; pr. infin. verbi רָבַב 1) *multitudo*, *copia* Lev. 25, 16 etc. לָרֹב *multùm* Gen. 30, 30 etc. — 2) *magnitudo* Ps. 33, 16. 51, 3, *longitudo* viæ Jos. 9, 13.

רָבַב; præt. defect. f. רַבָּה; pl. רַבּוּ; infin. רֹב; 1) *multus factus*, *auctus est* Gen. 6, 1, it. *multus fuit* Jes. 59, 12 etc. — 2) ut vicin. רָמָה *jaculatus est*, undè præt. pl. רַבּוּ Gen. 49, 23. Hùc multi referunt בָּרָקִים רַב *fulmina*, *jaculatus est* Ps. 18, 15, sed potiùs est adv. *numerosè*; vid. רַב n. 1. — Ruh. part. pl. f. מְרֻבָּאוֹת (denom. à רִבָּבָה) *in myriades multiplicatæ* Ps. 144, 13. — Deriv. רַב; רֹב, רַבּוּ, רְבִיבִים, רִבּוֹא et

רִבָּבָה f. pl. רִבָּבוֹת; constr. רִבְבוֹת; *myrias* Lev. 26, 8. Jud. 20, 10 etc., sæpè pro numero indefin., sed maximo Gen. 24, 60. Ps. 3, 7 etc.

רָבַד 1) ut vicin. רָפַד *stravit lectum* Prov. 7, 16. — 2) ut coguat. arab. רَبَط *ligavit*. — Deriv. מַרְבַּדִּים, רָבִיד.

רָבָה; part. act. רוֹבֶה; inf. constr. רְבוֹת; imp. רְבֵה; fut. יִרְבֶּה; apoc. יִרֶב; conv. וַיִּרֶב; plur. cum נ parag. יִרְבּוּן; et mutatâ tertiâ rad. ה in י, יִרְבֶּיוּן; 1) ut vicin. רָבַב *multiplicatus*, *auctus est* Gen. 1, 22. Ex. 1, 20 etc., it. *multus*, *numerosus fuit* Ps. 139, 18. — 2) *magnus factus est* 1 Sam. 14, 30, *major evasit* Deut. 30, 16, *magnus fuit* Gen. 43, 34, *potens fuit* Job 33, 12. Prov. 29, 2. — 3) * *forsan magister*, *peritus fuit*. Gen. 21, 20: וַיְהִי רֹבֶה רַשָּׁת *et factus est peritus sagittarius*, conf. רַב n. 2. Vulgat. *factus est juvenis*, sed præcedit in eodem vers. וַיִּגְדַּל quod hunc sensum exprimere videtur; al. *jaculator*, *sagittarius*, sed, rogo, ad quid רַשָּׁת?* — Pih. רִבָּה; imp. רַבֵּה pro רַבָּה; 1) *multiplicavit*, *auxit* cum acc. Jud. 9, 29, absol. Ps. 44, 13: *non auxisti in venditione eorum* i. e. parvo pretio covendidisti eos; al. *non auxisti* scil. opes tuas; conf. Prov. 22, 16. — 2) *crescere fecit*, *educavit* Ezc. 19, 2. Thren. 2, 22.

Digitized by Google

Hiph. הִרְבָּה; part. מַרְבֶּה; constr. מַרְבֵּה; pl. מַרְבִּים; f. מַרְבָּה; infin. abs. הַרְבֵּה et חַרְבָּה; constr. הַרְבּוֹת; imp. הַרְבֵּה; apocop. חֶרֶב; fut. יַרְבֶּה; apoc. יֶרֶב; 1) *multum fecit, multiplicavit, auxit* Gen. 3, 16. Prov. 22, 16. Seq. infin. et gerund. sæpè est adv. *multùm*; sic *multùm fecit ad precandum, ad malum faciendum* i.e. multùm precata est, multùm mali fecit; it. seq. verbo finito 1 Sam. 2, 3. Forma inf. abs. חַרְבֵּה sæpè adv. fit *multùm*, rariùs autem constr. הַרְבּוֹת Amos 4, 9. Prov. 25, 27. הַרְבֵּה מְאֹד *permultùm* 2 Sam. 8, 8 etc. — 2) *multùm habuit* Lev. 11, 42: 1 Par. 4, 10. Job 34, 37: *grandia* i. e. vana, impia *fecit verba sua in Deum*. — Deriv. אַרְבֶּה, מַרְבֶּה, מִרְבָּה, תִּרְבִּית, הִרְבּוֹת, תַּרְבִּית.

רַבָּה n. pr. 1) urbis capitalis Ammonitarum 2 Sam. 11, 1 etc., plenè רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן Deut. 3, 11. — 2) urbis in tribu Judâ Jos. 15, 60.

רִבּוֹ f. (pro רִבּוֹת) et רִבּוֹא; pl. רִבְאוֹת, contr. רִבֹּאת et רִבּוֹת; *myrias* Jon. 4, 1. Esr. 2, 64 etc. Dual. רִבּוֹתַיִם *duæ myriades* Ps. 78, 18. — Rad. רָבַב.

רִבּוֹת vid. רִבּוֹ.

רְבִיבִים pl. m. *imbres, pluviæ copiosæ* Deut. 32, 2 etc. — Rad. רָבַב.

רָבִיד m. constr. רְבִד; *torques* Gen. 41, 42. Eze. 16, 11. — Rad. רָבַד.

רְבִיעִי m. pl. רְבִיעִים; f. רְבִיעִית et רְבִעִית; denom. à אַרְבַּע, *quartus, a* Gen. 1, 19 etc. *Filii quartorum* i. e. quartæ generationis 2 Reg. 10, 30 etc. Fem. רְבִיעִית etiam subst. *pars quarta, quadrans* Ex. 29, 40. Num. 15, 5.

רַבִּית n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 20.

רָבַךְ ut in arab. *commiscuit, benè paravit* spec. jusculo confractum, intritumve panem. — Hoph. part. f. מְרֻבֶּכֶת *benè commixtum* et *versatum* in oleo, hinc *frixum* Lev. 6, 14 etc.

רִבְלָה n. pr. urbis nobilissimæ ad Palæstinæ septentrionem Num. 34, 11 etc.

רָבַע undè part. pass. רָבוּעַ, pl. רְבוּעִים, f. רְבוּעָה; inf. רִבְעָה, cum suff. רִבְעָהּ; denom. à אַרְבַּע, hinc a) part. pass. *quadratus, a* Ex. 27, 1. 28, 16. — b)* *complicatis quatuor pedibus cubuit* animal (conf. רָבַץ), indè seq. acc. *concubuit, coïvit cum* alio Lev. 18, 23. 20, 16. — Puh. part. מְרֻבָּע, f. מְרֻבַּעַת, pl. מְרֻבָּעוֹת; id. 1 Reg. 7, 31. — Hiph. fut. יַרְבִּיעַ *coïre faciet* Lev. 19, 19. — Deriv. seq.

רֶבַע m. suff. רִבְעִי; pl. cum suff. רִבְעֵיהֶן, רִבְעָיו; 1) *cubatio* Ps. 139, 3. — 2) denom. à אַרְבַּע, *quarta pars* Ex. 29, 40, hinc *latus unum corporis quadrati* Eze. 1, 8 etc. — 3) n. pr. viri Num. 31, 8 etc.

רֹבַע m. *quarta pars* 2 Reg. 6, 25 et Num. 23, 10 ubi al. sed minùs, rectè *concubitus*.

רִבַּע m. undè pl. רִבָּעִים *quartani, quartæ generationis soboles* Ex. 20, 5 etc.

רָבַץ; part. act. רֹבֵץ, f. רֹבֶצֶת; fut. יִרְבַּץ, pl. in pausâ cum כ parag. יִרְבָּצוּן;* pr. *subsedit, tergo incubuit* (*s'accroupir*) animal Gen. 49, 9 et 4,

Digitized by Google

7 ubi peccatum comparatur bestiæ in insidiis adsidenti (vid. quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Genèse, pag. 315)* — Hinc *cubuit*, *recubuit* quadrupes (conf. vicin. רָבַע) Gen. 29, 2 etc., sed de ave pullis incumbante Deut. 22, 6; metaph. de hominibus placidè quiescentibus et securè viventibus Jes. 14, 30 etc. it. de rebus inanim. Gen. 4, 7. 49, 25. Deut. 29, 19. — Hiph. undè part. מַרְבִּיץ; fut. יַרְבִּיץ; 1) *recubare fecit* pecudes Cant 1, 7, homines Ps. 23, 2 etc. — Derivat. מַרְבֵּץ et

רֶבֶץ m. suff. רִבְצוֹ; *cubile* animalium Jes. 35, 7 etc., it. *domicilium quietum* hominum Prov. 24, 15.

רִבְקָה n. pr. mul. Gen. 22, 23 etc.

רִבְשָׁקָה n. pr. viri Jes. 36, 2 etc.

רֶגֶב m. *gleba;* pl. רְגָבִים, constr. רִגְבֵי Job 21, 33. 38, 38.—Rad. רגב, conf. vicin. רָגַם.

רָגַז; imp. cum ה parag. in pausâ רָגְזָה; fut. יִרְגַּז; *commotus*, *perturbatus est* (conf. vicin. רָגַשׁ, רָעַשׁ) 2 Sam. 7, 10. Jes. 14, 9 etc. Spec. a) irâ, *iratus est* Jes. 28, 11. Prov. 29, 9, seq. לְ pers. *in aliquem* Eze. 16, 43. — b) dolore, *doluit* 2 Sam. 18, 33 (19, 1). — c) timore, *contremuit*, *trepidavit* Jes. 32, 10. Ps. 4, 5, seq. מִפְּנֵי *propter* aliq. Deut. 2, 25 etc. Mich. 7, 17: *contremiscunt è claustris suis*, prægnant. pro *contremiscentes exeunt è claustris suis*. Etiam de rebus inanim. Jes. 5, 25 etc. — d) lætitiâ, *lætatus est* Jer. 33, 9.

Hiph. הִרְגִּיז; part. מַרְגִּיז; infin. הַרְגִּיז pro הַרְגִּיז; fut יַרְגִּיז; *commovit*, *perturbavit* seq. acc. 1 Sam. 28, 15, seq. לְ Jer. 50, 34; *irritavit* Job 12, 6. — Hithp. seq. אֶל *commovit se*, *surrexit contra* aliquem; inf. cum suff. הִתְרַגֶּזְךָ 2 Reg. 19, 27 etc. — Deriv. אַרְגָּז et seq.

רַגָּז m. *trepidus* Deut. 28, 65.

רֹגֶז m. suff. in pausâ רָגְזָךְ; 1) *commotio, perturbatio* Jes. 14, 3. Job 3, 17 etc. — 2) *fremitus* equi Job 39, 24 (27), it. *fragor* tonitru Job 37, 2. — 2) *ira* Hab. 3, 2.

רִגְזָה f. *tremor* Eze. 12, 18.

רָגַל denom. à רֶגֶל pr. *pedes movit*, *ivit*, spec. *circumivit* obtrectandi et calumniandi causâ Ps. 15, 3. — Pih. רִגֵּל; inf. et imp. רַגֵּל; fut. יְרַגֵּל; id. seq. בְּ pers. 2 Sam. 19, 28; it. *exploravit* seq. acc. Jos. 14, 7. Jud. 18, 2 etc. Part. pl. מְרַגְּלִים *exploratores* Gen. 42, 9 etc. — Tiph. תִּרְגֵּל *incedere docuit*, *manuduxit* infantulum Hos. 11, 3.

רֶגֶל c. sed sæpiùs f. suff. רַגְלוֹ; dual. רַגְלַיִם, constr. רַגְלֵי, suff. רַגְלַי; pl. רְגָלִים; 1) pr. *pes*, sed passim *pes cum crure* Lev. 11, 23 etc. בְּרַגְלֵי, לְרַגְלֵי, לְרֶגֶל *post*, *pone* aliquem, *à tergo* alicujus Gen. 30, 30. Ex. 11, 8. Job 18, 11 etc. הִשְׁקָה בְרַגְל *potavit pede* terram Deut. 11, 10 i. e. irrigavit agrum machinâ pedibus calcatâ, quæ hodiedùm etiam in Ægypto ad agros irrigandos adhibent, ut inter alios testatur Niebuhr in Itinerib. מֵימֵי רַגְלַיִם *aqua pedum* per euphemismum dicitur pro *urinâ* Jes. 36, 12 in Keri שַׂעַר הָרַגְלַיִם *crines pedum* pro: *crines pudendorum* Jes. 7, 20.

Digitized by Google

— 2) metaph. *gressus, incessus* Gen. 33, 14. Hinc plur. רְגָלִים *ictus pedis, vices* (conf. פְּעָמִים) Ex. 23, 14 etc.— Indè denom. רָגַל (verbum), מַרְגְּלוֹת et seq.

רֹגֵל pr. ut volunt *calcator, fullo;* hinc עֵין רֹגֵל *fons fullonis* n. pr. loci in confinio tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 7 etc. Plur. רֹגְלִים n. pr. oppidi in Galaad 2 Sam. 17, 27 etc.

רַגְלִי m. pl. רַגְלִים; *pedes* (*fantassin*) Ex. 12, 37 etc.

רֹגְלִים n. pr. vid. in רֹגֵל.

רָגַם; inf. abs. רָגוֹם, constr. רְגוֹם; fut. pl. יִרְגְּמוּ; pr. forsan *acervatim* aliquid aliquò *projecit* (conf. arab. in 8ª conjug. *accumulata, conjesta fuit res* et chald. רְגַם *jecit, projecit* lapides, sagittas; angustiore sensu 1) *coacervavit, cumulavit.* — 2) seq. עַל בְּ; accus. pers. et plerumquè addito אֶבֶן vel בָּאֶבֶן; *lapides conjecit in aliquem, lapidavit aliquem* Lev. 14, 16. Eze. 23, 47 etc. — Deriv. אַרְגָּמָן, רִגְמָה, תַּרְגֵּם.

רָגֶם n. pr. viri 1 Chron. 2, 47.

רֶגֶם מֶלֶךְ n. pr. viri Zach. 7, 2.

רִגְמָה f. *caterva, agmen;* suff. רִגְמָתָם Ps. 68, 28.

רָגַן *fremuit, murmuravit* (conf. vicin. רָגַז, רָעַם) part. act. pl. רֹגְנִים Jes. 29, 24. — Niph. part. נִרְגָּן; fut. יִרְגַּן; id. seq. בְּ pers. *contra aliquem* Deut. 1, 27. Ps. 106, 25.

רָגַע; part. act. constr. רֹגַע; 1) *commovit, excitavit.* Job 26, 12: *vi suâ commovet mare, et sapientiâ suâ percellit superbiam ejus;* al. *compescit,* sed forsan minus rectè. Jes. 51, 15 et Jer. 31, 35: רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו *commovens* est *mare, et perstrepunt fluctus ejus;* Gesenius autem: *compescens mare, ubi tumultuantur fluctus ejus;* sed duriusculum videtur. — 2) forsan ut in æthiop. et ut vertit syr. interpr. *coagulatus est, contraxit se.* Job 7, 5: *cutis mea contrahit se.*—Niph. imp. f. הֵרָגְעִי *quieta esto* Jer. 47, 6.—Hiph. הִרְגִּיעַ; inf. הַרְגִּיעַ pro הַרְגִּיעַ, cum suff. הַרְגִּיעוֹ; fut. יַרְגִּיעַ; 1) *quietum reddidit* Jer. 31, 2. 50, 34; it. *posuit* Jes. 51, 4. — 2) intrans. *quietam vitam egit, quietè habitavit* Deut. 28, 65. Jes. 34, 14.—3) denom. à רֶגַע, *momentum* temporis *egit, momento* temporis *aliquid fecit* Prov. 12, 19; adv. *exacto* temporis *momento, extemplò* Jer. 49, 19. 50, 44. — Deriv. מַרְגֵּעָה, מַרְגוֹעָה et seq.

רָגֵעַ m. *quietus;* pl. constr. רִגְעֵי Ps. 35, 20.

רֶגַע m. pl. רְגָעִים; *momentum* temporis Ex. 33, 5 etc., hinc adv. *momento, repentè, illicò* Job 21, 13, plenè בְּרֶגַע Job 21, 13, כְּרֶגַע Ps. 73, 19 etc. כְּמְעַט רֶגַע *quàm minimo momento* Jes. 26, 20 etc. לְרְגָעִים *singulis momentis* Jes. 27, 3 etc., *repentè* Eze. 26, 16.

רָגַשׁ *strepuit, tumultuatus est* (conf. vicin. רָעַשׁ) Ps. 2, 1. — Deriv. seq.

רֶגֶשׁ m. *turba* Ps. 55, 15.

רִגְשָׁה f. undè constr. רִגְשַׁת id. Ps. 64, 3.

רָדַד; præt. defect. רַד Jud. 19, 11, quod hùc referunt, referri potest ad יָרַד; part. act. רֹדֵד; inf. רַד pro

Digitized by Google

רוד; ut vicin. רָדָה pr. *calcavit*, trop. *subjecit* populos Jes. 45, 1. Ps. 144, 2. — Hiph. fut. conv. וַיִּרְדְּ *et extendit, diduxit* 1 Reg. 6, 32. — Indè רָדִיד.

רָדָה; part. act. רֹדֶה, suff. רֹדֵם pro רֹדָם, pl. רֹדִים; inf. constr. רְדוֹת; imp. רְדֵה; fut. יִרְדֶּה, apoc. יִרְדְּ; pedibus *calcavit* torcular Joël 4, 13, seq. בְּ pers. *aliquem* Ps. 49, 15. — 2) trop. *subegit, dominatus est*, seq. בְּ et acc. pers. Gen. 1, 28. Jes. 14, 6, absol. Num. 24, 19: 1 Reg. 4, 24. — 3) *extraxit, desumpsit*, ut in Talmud. Jud. 14, 9. Ita LXX. Vulgat. et chald. — Hiph. fut. apoc. יַרְדְּ *dominari faciat* Jes. 41, 2.

רַדַּי n. pr. viri 1 Chron. 2, 14.

רָדִיד m. pl. רְדִידִים; *peplum, palliolum*, genus vestis laxum et tenue (*voile*) Jes. 3, 23. Cant. 5, 7. — Rad. רָדַד.

רָדַם undè Niph. נִרְדַּם; part. נִרְדָּם; fut. in pausâ יִרְדָּם; 1) *gravi somno obrutus fuit* Jon. 1, 5. Prov. 10, 5. — 2) *attonitus concidit* Jud. 4, 21. Ps. 76, 7. Dan. 8, 18. 10, 9. — Indè תַּרְדֵּמָה.

דֹּדָנִים n. pr. populi forsan *Rhodii* 1 Par. 1, 7 et Gen. 4, 10 juxta Samar. et LXX; sed textus hebr. דְּדָנִים exhibet.

רָדַף; part. act. רוֹדֵף, pl. רֹדְפִים; inf. constr. רְדֹף, suff. רָדְפִי; imp. רְדֹף, suff. רָדְפֵהוּ; fut. יִרְדֹּף et יִרְדֹּף, suff. in pausâ יִרְדְּפֶךָ; 1) *insecutus, persecutus est, assiduè secutus est* seq. acc. et אַחֲרֵי Jud. 3, 28. Ps. 23, 6; trop. *sectatus est justitiam*, pacem etc. Ps. 34, 15. Prov. 22, 21; saepius hostili sensu, Gen. 14, 14, seq. acc. אַחֲרֵי, אֶל, לְ Gen. 14, 15. Ex. 4, 14. etc. — 2) *fugavit* Lev. 26, 36. — Niph. נִרְדַּף *persecutionem passus est* Thren. 5, 5. Part. נִרְדָּף *propulsum, elapsum* i. e. *praeteritum*, ut optimè Vulgat. Eccl. 3, 15.

Pih. רִדֵּף; part. מְרַדֵּף; fut. יְרַדֵּף; 1) *sectatus est* Prov. 13, 11. 15, 9 etc. — 2) *persecutus est* hostiliter Nah. 1, 8. Prov. 13, 21. — Puh. רֻדַּף *persecutionem passus est* Jes. 17, 13. — Hiph. הִרְדִּיף *persecutus est* Jud. 20, 43. — Hoph. part. מֻרְדָּף *persecutio* quam quis patitur Jes. 14, 6.

רָהַב; imp. רְהַב; fut. יִרְהַב; pr. forsan ut vicin. רָעַם *perstrepuit, tumultuatus est*, hinc seq. בְּ pers. *insolenter, ferociter egit contra aliquem* Jes. 3, 5; it. seq. acc. pers. *fortiter institit alicui, ursit aliquem* Prov. 6, 3. — Hiph. הִרְהִיב; fut. יַרְהִיב; *animosum* et quodammodo *superbum reddidit* Ps. 138, 3; ità plerique recentiores; sed veteres ferè cuncti *multiplicandi* sensum exhibent. — 2) *graviter institit, ursit* Cant. 6, 5. — Deriv. seq.

רָהָב m. *superbus, insolens*; pl. רְהָבִים Ps. 40, 5.

רַהַב m. 1) *superbia, insolentia* Job 9, 13, trop. 26, 12. — 2) cognomen Ægypti Jes. 30, 7. 51, 9. Ps. 87, 4. 89, 11.

רַהַב m. *superbia*, meton. *objectum superbiae*; suff. רָהְבָּם Ps. 90, 10.

רָהַבְיָה n. pr. viri 1 Par. 7, 34 in Keri, sed in Chethib רוֹהַגָּה.

Digitized by Google

רָחָה Jes. 44, 8, vid. יָרַח.

רַחַט m. undè pl. רְחָטִים; 1) *canales* potatorii Gen. 30, 38. Ex. 2, 16. — 2) *cincinni* Cant. 7, 6. — Rad. רהט in chald. et syr. ut hebr. רוץ *cucurrit, fluxit.*

רָחִיט m. *laqueare;* suff. רָחִיטֵנוּ Cant. 1, 17 in Keri ubi Chethib habet רָחִיטֶנוּ q. v. in רָחִיט.

רוּב vid. רִיב.

רוּד et רִיד undè præt. רָדִנוּ, רָד; fut. יָרִיד; 1) forsan ut in arab. *ultrò citròque vagari discurrere;* spec. de jumentis quæ fracto et excusso jugo liberè vagantur. Jer. 2, 31: *cur dixit populus meus*, excusso jugo, *vagamur* (רָדְנוּ); *non amplius veniemus ad te.* Hos. 12, 1: Juda adhuc effrenatè egit (רד) *erga* (עִם) *Deo.* Gen. 27, 40: *et fiet, cùm liberè vagaberis* (כַּאֲשֶׁר תָּרִיד) *ut jugum ejus frangas et de collo tuo decutias.* Ps. 55, 3: *in sollicitudine meâ hùc illùc vagor, agitor* (אָרִיד) *et perstrepo.* Alii aliter exempla ista expediunt; sed multò minùs simpliciter etymologiæque congruenter. — Deriv. מָרוּד.

רְוָיָה; f. רְוָיָתָה; fut. יִרְוֶה; pl. cum נ parag. et mutat. ה in ו, יִרְוֶוּן; *ubertim expletus, satiatus est potu* (seq. acc. et מִן) spec. sanguine Jer. 46, 10, adipe Ps. 36, 9, voluptatibus Prov. 7, 18. — Pih. רִוָּה; imp. רַוֵּה; fut. cum suff. אֲרַוֶּיךָ (pro אֲרַוֶּיךָ, et hoc pro אֲרַוֶּךָ); *largiùs satiata* i. e. irrigita *est* terra seq. מִן Jes. 34, 7; *inebriatus est* gladius vers. 6. — 2) trans. *ubertim potavit, irrigavit* Ps. 65, 11, seq. dupl. acc. Jes. 16, 9, *satiavit* adipe Jer. 31, 14, voluptatibus Prov. 5, 19. — Hiph. הִרְוָה; part. מַרְוֶה; *potavit, irrigavit* Jer. 31, 25 etc., *satiavit* adipe Jes. 43, 24. — Deriv. רִוְיָה (רִי juxta quosd. sed vid. בְּרִי pag. 111) et

רָוֶה m. f. רָוָה; *satiatus potu* Deut. 29, 28, *irriguus* Jes. 58, 11 etc.

רָוַח ut cognat. רוּחַ; undè fut. יִרְוַח לְפ׳ *relaxatio facta est alicui, respirat, recreatur* 1 Sam. 16, 23. Job 32, 20. — Puh. part. pl. מְרֻוָּחִים *spatiosi, ampli* Jer. 22, 14. — Deriv. רֶוַח et

רֶוַח m. *spatium* Gen. 32, 17, it. *relaxatio, liberatio* Esth. 4, 14.

רוּחַ *spirare flare;* maximè naribus (conf. cognat. מוּחַ). — Hiph. הֵרִיחַ; inf. הָרִיחַ; fut. יָרִיחַ; apoc. יָרַח; pl. cum נ parag. יָרִיחוּן et יָרִיחֻן; *odoratus est, olfecit* seq. acc. Gen. 8, 21. 27, 27. Metaph. *sensit* Jud. 16, 9, *præsagivit* Job 39, 25. Seq. בְּ *cum voluptate odoratus est, odore* rei *delectatus est* Ex. 30, 38 etc., hinc generatim *delectatus est* Jes. 11, 3. Amos 5, 21. — Deriv. רֵיחַ et

רוּחַ f. rariùs m. suff רוּחֲךָ, cum ה locali רוּחָה; pl. רוּחוֹת et רֻחוֹת; 1) *spiritus, flatus*, spec. *oris* i. e. *verbum, vitæ* seu *spiritus vitalis, narium* i. e. *anhelitus, aëris* i. e. *aër commotus, aura*, hinc *aura Diei* i. e. *vespera* ubi aura frigidior spirat. — Sæpius est *ventus.* רוּחַ אֱלֹהִים *ventus Dei* i. e. *ventus vehementissimus* Gen. 1, 2 etc. Sed vid. mox infrà n. 4. *Ventus* autem dicitur tum de *cœli plagâ* Ezec. 42, 16: 1 Par. 9, 24, tùm de *re inani*

Digitized by Google

Jes. 26, 18. Job 16, 3 etc. — 2) *anima* quâ vivitur Gen. 45, 27. Eccl. 3, 21 etc. Passim *anima humana* vocatur *spiritus Dei*, utpotè à Deo homini inspirata et ad eum rediens Ps. 104, 29. Eccl. 12, 7. — 3) *animus* quo sentimus et concupiscimus Gen. 41, 8. Jos. 2, 11. Jes. 19, 13 etc. Hinc dicitur spec. de certo quodam animi affectu et studio ut *zelotypiæ* Num. 5, 14, *scortationis* Hos. 4, 12; de *voluntate* Eze. 1, 12 etc, *animi fortitudine* Jos. 2, 11. 5, 1; rariùs de *intellectu* Ex. 28, 3. Jes. 29, 24 etc. Semel de *angelo* 1 Reg. 22, 21. — 4) רוּחַ אֱלֹהִים, רוּחַ יהוה et simpl. הָרוּחַ Num. 27, 18. Hos. 9, 7 est *vis divina* quâ rerum universitas facta est et conservatur Jes. 34, 16. Job 26, 13; et quâ homines ad sapienter honestèque agendum impelluntur Ps. 51, 13. 143, 10. Hinc *divino spiritu* afflati dicuntur homines fortes, artifices peritissimi, maximè prophetæ Ex. 31, 3. Num. 24, 2 etc.

רֻוָחָה f. suff. רֻוחָתִי; *relaxatio, remissio* Ex. 8, 11. Thren. 3, 56.

רִוְיָה f. *ubertas* Ps. 23, 5. 66, 12. — Rad. רוה.

רוּם; præt. et part. act. רָם; inf. רוּם, רֹם; suff. רוֹמָם; imp. cum ה parag. רוּמָה; fut. יָרוּם, יָרֹם et יָרֵם; conv. וַיָּרֶם; 1) ut cognat. רָמַם, *altum, excelsum esse* de cœlo Job 22, 12, maximè, translato sensu, de iis qui dignitate et potentiâ eminent Mich. 5, 8. Ps. 46, 11; de Deo auxilium non ferente Jes. 30, 18. — 2) *exaltari, altum fieri*, de viâ quæ munitur Jes. 49, 11, trop. *potentem fieri* Num. 24, 7. Ps. 140, 9; *laudibus extolli* Ps. 18, 47. — 3) *efferre, elevare se* Gen. 7, 17 etc., hinc *surgere* Ps. 21, 14, *crescere* Ex. 16, 20; metaph. Deut. 8, 14. Prov. 30, 13; *potentem se ostendere, gerere* Ps. 57, 6, seq. עַל pers. *aliquem superbè despicere* Ps. 13, 3. — Part. רָם; f. רָמָה; pl. רָמוֹת; a) *altus, excelsus* Deut. 1, 28. Jes. 6, 1. pl. רָמִים *excelsa cœli* Ps. 78, 60. Metaph. *alta* vox Deut. 27, 14, *superbus* Job 21, 22 etc., *arduus* intellectu Prov. 24, 7. — b) trop. *potens*; hinc זְרוֹעַ רָמָה, יָד רָמָה *brachium potens* Job 38, 15. Deut. 32, 27. בְּיָד רָמָה *brachio potenti* i. e. exertâ summâ potentiâ Ex. 14, 8. Num. 33, 3. — Niph. הֵרָם vid. in רָמַם.

Pihlel. רוֹמֵם; part. מְרוֹמֵם; fut. יְרוֹמֵם; *elevavit, altum fecit*, indè a) *statuit, exstruxit* domum Esr. 9, 9, dein *crescere fecit* Eze. 31, 4, et *educavit* Jes. 1, 2. 23, 4. — b) *sustulit, emergere fecit* Ps. 9, 14. Metaph. *in loco alto tutoque collocavit* aliquem, *tutum præstitit* Ps. 27, 5. 18, 40; *sublevavit, extulit* honoribus 1 Sam. 2, 7; *victorem fecit* Job 17, 4; *laudibus extulit, celebravit* Ps. 30, 2. 34, 4. — Puhlal רוֹמַם *exaltatus est* Ps. 75, 11. Part. מְרוֹמָם *excelsus* Neh. 9, 5.

Hiph. הֲרִים; part. מַרִים; infin. הָרִים; imp. הָרֵם, cum ה paragog. הָרִימָה; fut. יָרִים; apoc. יָרֵם; conv. וַיָּרֶם; 1) *fecit altum, sublime* aliquid hinc a) *erexit* monumentum, vexillum Gen. 31, 45. Jes. 62, 10. Trop. caput, cornu alicujus i. e. potentiam ejus auxit Ps. 3, 4. 75, 5 etc. — b) *sustulit* pedem, manum etc. Gen. 14,

Digitized by Google

22. Ps. 74, 3, seq. בְּ pers. *contra aliquem* 1 Reg. 11, 27; vocem Gen. 39, 18, seq. עַל *contra* aliquem Jes. 37, 23, seq. לְ *acclamavit* alicui Jes. 13, 2. — c) tributum *exegit* (*lever un impôt*) Num. 31, 28. — 2) *sustulit, abstulit* Ex. 21, 31. Jes. 57, 14. — 3) *obtulit* Lev. 2, 9. Num. 15, 19; 2 Par. 30, 24 etc. — Hoph. חוּרַם; fut. in pausâ יוּרָם; *elatus est* Ex. 29, 27. Lev. 4, 10, *sublatus, abrogatus est* Dan. 8, 11 in Keri, ubi Chethib habet חרים. — Hithpahlel fut. יִתְרוֹמֵם *extollet se* Dan. 11, 36. — Hithpahlal fut. in pausâ אֶרוֹמֵם *exaltabor* Jes. 33, 10 pro אֶתְרוֹמָם. — Deriv. רָמָה, רָמוּת, מָרוֹם, תְּרוּמָה, תְּרוּמִיָּה et seq.

רוּם m. *elatio, altitudo* Jes. 10, 12. Prov. 25, 3 etc.

רוֹם m. *altitudo, altum*, hinc adv. *in altum* Hab. 3, 10.

רוּמָה n. pr. oppidi 2 Reg. 23, 36.

רוֹמָה f. *elatio*, sed adv. *erectè, elatè* Mich. 2, 3.

רוֹמָם m. pl. f. constr. רוֹמְמוֹת; *elatio, laudatio* Ps. 66, 17. 149, 6.

רוֹמְמוּת f. *elatio;* suff. in pausâ רֹמְמָתֶךָ Jes. 33, 3.

רוּן fut. יָרוּן vid. in רָנַן. — Hithpahl. ex usu arab. *victus est*. Part. מִתְרוֹנֵן מִיַּיִן *victus, subactus à vino* Ps. 78, 65. Familiaris est Arabib. hæc locutio; vulgò tamen ad רָנַן referunt.

רוּעַ præt. רָעַ; f. רָעָה; pl. רָעוּ pertinet forsan ad רָעַע q. v. 1) pr. *tumultuari* (vid. Hiph.) — 2) *malum esse*, addito *in oculis* alicujus i. e. *displicere* alicui Num. 11, 10; *malignum esse* Deut. 15, 9, it. seq. לְ *perniciosum esse* 2 Sam. 19, 8. Cætera, quæ hùc referunt, vid. in רָעַע. — Niph. fut. יֵרוֹעַ; 1) *malus evasit, depravatus est* ut vicin. רָעַע Prov. 13, 20. — 2) *malè habitus, damno affectus est* Prov, 11, 15.

Hiph. הֵרִיעַ, חֵרִעְתֶּם et חֲרִיעוּתֶם; part. pl. מְרִיעִים; inf. et imp. הָרִיעַ; fut. יָרִיעַ; conv. וַיָּרַע; pr. *tumultuatus est*, hinc 1) *vociferatus est*, clamore bellicò, jubilo, lugubri Jos. 6, 16. Jud. 15, 14. Jes. 15, 4 etc. — 2) *tubâ clanxit* Num. 19, 9, spec. *classicum cecinit* Num. 10, 1 etc. — Puhl. fut. יְרֹעַע *jubilabitur* Jes. 16, 10. — Hithpahl. הִתְרֹעַע, fut. יִתְרוֹעַע; *jubilavit* Ps. 60, 10. 65, 16. 108, 10. Eadem forma pertinet ad רָעַע.

רוּעַ m. vid. in רֵעַ.

רוּף undè Puhl. fut. יְרוֹפַף *concutitur*, de columnis cœlorum Job 26, 11. — Deriv. רִיפוֹת, תְּרוּפָה.

רוּץ; præt. et part. act. רָץ; pl. more chald. רָצִין; imp. רוּץ et רָץ; fut. יָרוּץ et יָרֻץ; conv. וַיָּרָץ, in pausâ וַיָּרֹץ; *currere* Gen. 18, 7 etc.; spec. *hostiliter irruere*, seq. acc., אֶל, עַל pers. *in aliquem* Ps. 18, 30. Job 15, 26 etc. Metaph. Jer. 23, 11. Ps. 119, 32, etc. De rebus inanim. Ps. 147, 15. — Part. רָצִים et רָצִין *cursores* i. e. satellites regii qui regia mandata in provincias deferebant 2 Reg. 11, 13. Esth. 3, 13 etc. Conf. פְּלֵתִי. — Pihl. fut. יְרוֹצֵץ *curret* Nah. 2, 5. — Hiph. imp. הָרֵץ; fut. יָרִיץ; *accurrere fecit* Jer. 49, 19, hinc *celeriter adduxit, attulit* Gen. 41, 14 etc.,

Digitized by Google

Jes. 26, 18.

Ps. 68, 32: Ethiopes celeriter affert manus suas ad Deum i. e. forsan celeriter affert dona. — Deriv. מֶרוֹץ, קְרִיעָה.

רִיק undè Hiph. חֵרִיק; part. pl. וְקֹרִיקִים inf. חָרֵיק; imp. הָרֵק; fut. יָרִיק; conv. וַיָּרֶק; 1) *effudit, profudit* Zach. 4, 12 etc. Metaph. *strinxit, exprompsit* gladium, hastam Ex. 15, 19. Ps. 35, 3, it. *expedivit, eduxit* milites ad pugnam Gen. 14, 14. — 2) *evacuavit* Gen. 42, 35 etc., it. *vacuum reliquit* Jer. 32, 6. — Hiph. חוּרַק; fut. יוּרַק; *effusus est* Jer. 48, 11. Cant. 1, 3. — Deriv. רִיק, רֵיק, רֵק, רֵיקָם.

רוּר ut vicin. arab. راك (pro رول) *salivavit;* præt. רָד Lev. 15, 3. — Indè רִיר.

רוּשׁ ut ראשׁ n. 6.

רוּשׁ; præt. et part. רָשׁ et רָאשׁ, pl. רָשִׁים et רָאשִׁים; *egenum esse* (conf. vicin. רִישׁ in Niph.) Ps. 34, 11. Part. *pauper, egenus* Prov. 10, 4 etc. — Hithpahl. part. מִתְרַשֵּׁשׁ *pauperem se fingens* Prov. 13, 7. Alia vid. in רָשָׁשׁ.

רוּת n. pr. mul. Ruth 1, 5.

רוּחַ pr. *emaciavit*, hinc *consumpsit, perdidit* Soph. 2, 11. — Niph. fut. יִרּוֹחַ *emaciabitur* Jes. 17, 4. — Deriv. רִזּוּי, רָזוֹן et

רָזֶה m. undè f. רָזָה *macilenta, macra* Num. 13, 20. Eze. 34, 20.

רָזוֹן m. 1) *macies* (à rad. רָזָה), hinc *tabes, phtisis* Jes. 10, 16. Ps. 106, 15, transl. *deminutio.* Mich. 6, 10: *epha deminutionis* i. e. *justo minor.* — 2) *princeps* (à rad. רָזַן ad formam עָשׁוֹק, rad. עָשַׁק) Prov. 14, 28.

רִזּוֹן n. pr. viri 1 Reg. 11, 23.

רָזִי m. *pernicies, interitus* Jes. 24, 16; favet contextus; sed Chald. Syr. et Vulgat. *secretum.* — Rad. רָזָה.

רָזַם ut in chald. syr. et arab. رمز *oculis, nictavit, innuit* insolentem et superbum se gerens; fut. pl. יִרְזְמוּן Job 15, 12, ubi aliquot codices ירמזון referunt.

רָזַן forsan ut in arab. رزن *gravis fuit* pondere et moribus; hinc part. act. רוֹזְנִים pr. *graves,* indè poët. *principes* Jud. 5, 3. Ps. 2, 2 etc. — Indè רִזּוּן n. 2.

רָחַב *latus fuit, dilatatus est* Eze. 41, 7, it. *latè apertus est* 1 Sam. 2, 1, metaph. de corde Jes. 60, 5. — Niph. part. נִרְחָב *spatiosus* Jes. 30, 23. — Hiph. הִרְחִיב; part. מַרְחִיב; infin. הַרְחִיב; imp. הַרְחֵב; fut. יַרְחִיב; 1) *latum, spatiosum fecit, dilatavit* Ex. 34, 24. Jes. 57, 8 etc. Spec. seq. לְ pers. *amplum spatium fecit* i. e. *aditum patefecit alicui* Prov. 18, 16 et *ex angustiis liberavit* Ps. 4, 2. הִרְחִיב פֶּה *os latè aperuit* Ps. 81, 11, seq. עַל *in* aliquem i. e. *derisit* eum Jes. 57, 4. Ps. 35, 21. — 2) intrans. *dilatatus est* Ps. 25, 17. — Deriv. מֶרְחָב et seq.

רָחָב m. constr. רְחַב; f. רְחָבָה; constr. רַחְבַּת; 1) *latus, longus, spatiosus* Ex. 3, 8. Job 11, 9 etc. Metaph. Ps. 119, 96. *Amplus cordis, animæ* i. e. *tumidus, superbus* Ps. 101, 5. Prov.

Digitized by Google

28, 25, it. *superbia* Prov. 21, 4. — 2) n. pr. mul. Jos. 2, 1 etc.

רַחַב m. seq. Mak. רְחַב; pl. constr. רַחְבֵי; *spatium amplum* Job 36, 16. 38, 18.

רֹחַב m. suff. רָחְבָּן *latitudo* Gen. 6, 15. Eze. 4, 6; metaph. *amplitudo animi* i. e. *intellectûs et sapientiæ* 1 Reg. 5, 9 (4, 29).

רְחוֹב et רָחוּב f. pl. רְחֹבוֹת; 1) *platea* Gen. 19, 2. Jud. 19, 20. — 2) *forum*, locus amplus ad portas urbium, ubi judicia, populi conventus habebantur, resque venales exponebantur 2 Par. 32, 6; conf. Neh. 8, 1. 3, 16. רְחוֹב בֵּית אֱלֹהִים *area pro templo Dei* Esr. 10, 9. — 3) n. pr. vid. בַּית רְחוֹב pag. 93.

רְחֹבוֹת n. pr. 1) putei Gen. 26, 22. — 2) adjecto עִיר urbis Assyriæ Gen. 10, 11. — 3) adjecto הַנָּהָר, urbis forsan ad Euphratem sitæ Gen. 36, 37.

רְחַבְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 23, 17 etc.

רְחַבְעָם n. pr. viri 1 Reg. 11, 43 etc.

רֵחַיִם m. undè dual. רַחַיִם *mola, manuaria* constans duabus lapidibus Ex. 11, 5 etc. — Rad. forsan ut מָרַת et arab. رحا *trivit*.

רַחוּם m. (denom. à רֶחֶם vel רָחַם) *misericors*, de solo Deo Ex. 34, 6. Ps. 86, 15 etc.

רְחוּם n. pr. viror. Esr. 4, 8 etc.

רָחוֹק m. pl. רְחוֹקִים; f. רְחוֹקָה, pl. רְחוֹקוֹת; *longinquus, remotus* de loco et tempore Gen. 37, 18. Jes. 22, 11 etc. Subst. *longinquum, longinquitas* Jos. 3, 4 etc. Trop. Ex. 23, 7 etc.; spec. a) de Deo auxilium homini non afferente Ps. 10, 1 etc. — b) de lege utpotè servatu difficili Deut. 30, 11. — c) de re carâ (*hors de prix*) Prov. 31, 10; sic apud Arab. *propinquus, longinquus pretio* i. e. vilis, pretiosus. — Rad. רָחַק.

רָחִיט m. *laquear* cum Vulgat., sed vulgò *ambulacrum*; suff. רָחִיטֵנוּ Cant. 1, 17 in Chethib ubi Keri habet רָהִיטֵנוּ q. v. Ewald in Comment. ad Cant. dictum putat per metathes. pro חָרִיט collat. arab. مَحْرُوط *opus tornatum*, sed non placet.

רֵחַיִם dual. vid. רֵחֶה.

רָחֵל f. pl. רְחֵלִים; 1) *ovis mater* Gen. 31, 38. 32, 15, dein generatim *ovis* Jes. 53, 7. Cant. 6, 6. — 2) n. pr. mul. Gen. 29, 6 etc. — Rad. רחל, conf. רָחַם et maximè רַחַם, רֶחֶם.

רָחַם *1) pr. forsan ut רָחַף q. v. *commotus, agitatus fuit*, undè רַחַם, רֶחֶם q. v. — 2) denom. à רַחַם vel רֶחֶם pr. *visceribus commotus est*, hinc *tenerrimo affectu, amore complexus est*; fut. יִרְחַם Ps. 18, 2.* — Pih. רִחַם; part. מְרַחֵם; inf. רַחֵם; fut. יְרַחֵם; *misertus est* seq. acc. et עַל Ex. 33, 19. Ps. 116, 5 etc. — Puh. רֻחַם; fut. יְרֻחַם; *misericordiam consecutus est* Hos. 14, 14 etc.

רָחָם et רְחָמָה m. *vultur percnopterus*, pietate in pullos insignis Lev. 11, 18. Deut. 14, 17. — Denom. à

רַחַם m.* 1) pr. *commotio*, hinc *viscera* quæ sunt animi commotionum sedes, et indè spec. *uterus muliebris* Gen. 49, 6. Jes. 46, 3.* — 2) poët. *puella, mulier* Jud. 5, 30. — 3) n. pr. viri 1 Par. 2, 44.

רֶחֶם m. sed f. Jer. 20, 17; suff.

Digitized by Google

Ps. 68, 32: *Æthiopia celeriter affert manus suas ad Deum* i. e. forsan celeriter affert dona. — Deriv. מֶרוּץ, מְרוּצָה.

רוּק undè Hiph. חֵרִיק; part. pl. מְרִיקִים; inf. חָרֵיק; imp. הָרֵק; fut. יָרִיק; conv. וַיָּרֶק; 1) *effudit, profudit* Zach. 4, 12 etc. Metaph. *strinxit, exprompsit* gladium, hastam Ex. 15, 19. Ps. 35, 3, it. *expedivit, eduxit* milites ad pugnam Gen. 14, 14. — 2) *evacuavit* Gen. 42, 35 etc., it. *vacuum reliquit* Jer. 32, 6. — Hiph. חוּרַק; fut. יוּרַק; *effusus est* Jer. 48, 11. Cant. 1, 3. — Deriv. רֵק, רִיק, רֵיק; רִיקָם.

רוּר ut vicin. arab. راَل (pro رول) *salivavit;* præt. רָר Lev. 15, 3. — Indè רִיר.

רוּשׁ ut ראשׁ n. 6.

רוּשׁ; præt. et part. רָשׁ et רָאשׁ, pl. רָשִׁים et רָאשִׁים; *egenum esse* (conf. vicin. יָרַשׁ in Niph.) Ps. 34, 11. Part. *pauper, egenus* Prov. 10, 4 etc. — Hithpahl. part. מִתְרוֹשֵׁשׁ *pauperem se fingens* Prov. 13, 7. Alia vid. in רָשָׁשׁ.

רוּת n. pr. mul. Ruth 1, 5.

רָזָה pr. *emaciavit*, hinc *consumpsit, perdidit* Soph. 2, 11. — Niph. fut. יִרָּזֶה *emaciabitur* Jes. 17, 4. — Deriv. רָזוֹן, רָזִי et

רָזֶה m. undè f. רָזָה *macilenta, macra* Num. 13, 20. Eze. 34, 20.

רָזוֹן m. 1) *macies* (à rad. רָזָה), hinc *tabes, phtisis* Jes. 10, 16. Ps. 106, 15, transl. *deminutio*. Mich. 6, 10: *epha deminutionis* i. e. justo minor. — 2) *princeps* (à rad. רָזַן ad formam עָשׁוֹק, rad. עָשַׁק) Prov. 14, 28.

רִזּוֹן n. pr. viri 1 Reg. 11, 23.

רָזִי m. *pernicies, interitus* Jes. 24, 16; favet contextus; sed Chald. Syr. et Vulgat. *secretum*. — Rad. רָזָה.

רָזַם ut in chald. syr. et arab. رمز *oculis, nictavit, innuit* insolentem et superbum se gerens; fut. pl. יִרְזְמוּן Job 15, 12, ubi aliquot codices ירמזון referunt.

רָזַן forsan ut in arab. رزن *gravis fuit* pondere et moribus; hinc part. act. רוֹזְנִים pr. *graves*, indè poët. *principes* Jud. 5, 3. Ps. 2, 2 etc. — Indè רִזּוֹן n. 2.

רָחַב *latus fuit, dilatatus est* Eze. 41, 7, it. *latè apertus est* 1 Sam. 2, 1, metaph. de corde Jes. 60, 5. — Niph. part. נִרְחָב *spatiosus* Jes. 30, 23. — Hiph. הִרְחִיב; part. מַרְחִיב; infin. הַרְחִיב; imp. הַרְחֵב; fut. יַרְחִיב; 1) *latum, spatiosum fecit, dilatavit* Ex. 34, 24. Jes. 57, 8 etc. Spec. seq. לְ pers. *amplum spatium fecit* i. e. *aditum patefecit alicui* Prov. 18, 16 et *ex angustiis liberavit* Ps. 4, 2. חִרְחִיב פֶּה *os latè aperuit* Ps. 81, 11, seq. עַל *in* aliquem i. e. *derisit* eum Jes. 57, 4. Ps. 35, 21. — 2) intrans. *dilatatus est* Ps. 25, 17. — Deriv. מֶרְחָב et seq.

רָחָב m. constr. רֹחַב; f. רְחָבָה; constr. רַחֲבַת; 1) *latus, longus, spatiosus* Ex. 3, 8. Job 11, 9 etc. Metaph. Ps. 119, 96. *Amplus cordis, animæ* i. e. *tumidus, superbus* Ps. 101, 5. Prov.

Digitized by Google

28, 25, it. *superbia* Prov. 21, 4. — 2) n. pr. mul. Jos. 2, 1 etc.

רָחָב m. seq. Mak. רְחַב־; pl. constr. רְחָבֵי; *spatium amplum* Job 36, 16. 38, 18.

רֹחַב m. suff. רָחְבָּן *latitudo* Gen. 6, 15. Eze. 4, 6; metaph. *amplitudo animi* i. e. *intellectûs et sapientiæ* 1 Reg. 5, 9 (4, 29).

רְחוֹב et רְחוּב f. pl. רְחֹבוֹת; 1) *platea* Gen. 19, 2. Jud. 19, 20. — 2) *forum*, locus amplus ad portas urbium, ubi judicia, populi conventus habebantur, resque venales exponebantur 2 Par. 32, 6; conf. Neh. 8, 1. 3, 16. רְחוֹב בֵּית אֱלֹהִים *area pro templo Dei* Esr. 10, 9. — 3) n. pr. vid. בֵּית רְחוֹב pag. 93.

רְחֹבוֹת n. pr. 1) putei Gen. 26, 22. — 2) adjecto עִיר urbis Assyriæ Gen. 10, 11. — 3) adjecto הַנָּהָר, urbis forsan ad Euphratem sitæ Gen. 36, 37.

רְחַבְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 23, 17 etc.

רְחַבְעָם n. pr. viri 1 Reg. 11, 43 etc.

רֵחָה m. undè dual. רֵחַיִם *mola, manuaria* constans duabus lapidibus Ex. 11, 5 etc. — Rad. forsan ut מָרַח et arab. رحث *trivit*.

רַחוּם m. (denom. à רֶחֶם vel רַחֵם) *misericors*, de solo Deo Ex. 34, 6. Ps. 86, 15 etc.

רְחוּם n. pr. viror. Esr. 4, 8 etc.

רָחוֹק m. pl. רְחוֹקִים; f. רְחוֹקָה, pl. רְחוֹקוֹת; *longinquus, remotus* de loco et tempore Gen. 37, 18. Jes. 22, 11 etc. Subst. *longinquum, longinquitas* Jos. 3, 4 etc. Trop. Ex. 23, 7 etc.; spec. a) de Deo auxilium homini non afferente Ps. 10, 1 etc. — b) de lege utpotè servatu difficili Deut. 30, 11. — c) de re carâ (*hors de prix*) Prov. 31, 10; sic apud Arab. *propinquus, longinquus pretio* i. e. vilis, pretiosus. — Rad. רָחַק.

רָחִיט m. *laquear* cum Vulgat., sed vulgò *ambulacrum*; suff. רָחִיטֵנוּ Cant. 1, 17 in Chethib ubi Keri habet רָהִיטֵנוּ q. v. Ewald in Comment. ad Cant. dictum putat per metathes. pro חָרִיט collat. arab. مَحْرُوط *opus tornatum*, sed non placet.

רֵחַיִם dual. vid. רֵחָה.

רָחֵל f. pl. רְחֵלִים; 1) *ovis mater* Gen. 31, 38. 32, 15, dein generatim *ovis* Jes. 53, 7. Cant. 6, 6. — 2) n. pr. mul. Gen. 29, 6 etc. — Rad. רחל, conf. רָחַם et maximè רַחַם, רֶחֶם.

רָחַם *1) pr. forsan ut רָחַף q. v. *commotus, agitatus fuit*, undè רַחַם, רֶחֶם q. v. — 2) denom. à רַחַם vel רֶחֶם pr. *visceribus commotus est*, hinc *tenerrimo affectu, amore complexus est*; fut. יִרְחַם Ps. 18, 2.* — Pih. רִחַם; part. מְרַחֵם; inf. רַחֵם; fut. יְרַחֵם; *misertus est* seq. acc. et עַל Ex. 33, 19. Ps. 116, 5 etc. — Puh. רֻחַם; fut. יְרֻחַם; *misericordiam consecutus est* Hos. 14, 14 etc.

רָחָם et רְחָמָה m. *vultur percnopterus*, pietate in pullos insignis Lev. 11, 18. Deut. 14, 17. — Denom. à

רַחַם m.* 1) pr. *commotio*, hinc *viscera* quæ sunt animi commotionum sedes, et indè spec. *uterus muliebris* Gen. 49, 6. Jes. 46, 3.* — 2) poët. *puella, mulier* Jud. 5, 30. — 3) n. pr. viri 1 Par. 2, 44.

רֶחֶם m. sed f. Jer. 20, 17; suff.

Digitized by Google

רַחְמָה; id. n. 1, sed dicitur etiam de animalium *utero* Ex. 13, 2 etc.

רַחֲמָה f. *puella* (vid. רַחַם; dual. רַחֲמָתַיִם Jud. 5, 30.

רַחֲמִים m. pl. constr. רַחֲמֵי; 1) *viscera* (vid. רַחַם) Prov. 12, 10, hinc *tenerrimus affectus*, spec. *amor*, *pietas* erga suos Gen. 43, 30 etc., *misericordia*, *gratia*, *favor* Jes. 47, 6, maximè Dei Ps. 25, 6 etc.

רַחֲמָנִי m. (vid. רַחַם) undè f. pl. רַחֲמָנִיּוֹת *misericordes* Thren. 4, 10.

רָחַף ut vicin. רָחַם *commotus*, *agitatus fuit*, hinc *contremuit* de ossibus perterriti Jer. 23, 9. — Pih. part. f. מְרַחֶפֶת; fut. יְרַחֵף; *agitavit*, *motitavit* scil. alas suas avis Deut. 32, 11, de vento Gen. 1, 2. Al. *incubuit*, *fovit*, sed immeritò juxta me.

רָחַץ; part. act. fem. רֹחֶצֶת, pl. רֹחֲצוֹת; inf. constr. רָחְצָה et רָחֹץ; imp. רְחַץ; יִרְחַץ; 1) *lavit*, *abluit* corpus (differt à כָּבַס *lavit* vestes) Gen. 18, 4 etc., metaph. sordes peccati Jes. 4, 4. *Lavit manus in puritate* i. e. vacuum à culpâ, insontem se declaravit Ps. 26, 6. 73. 13. — 2) *lavit se*, *lotus est* Ex. 2, 5: 2 Sam. 11, 2 etc. — Puh. רֻחַץ *lotus est* Prov. 30, 12. — Hithp. הִתְרָחֵץ *lavit se* Job 9, 30. — Deriv. seq.

רַחַץ m. *lotio* Ps. 60, 10.

רַחְצָה f. *lavacrum* Cant. 4, 2. 6, 6.

רָחַק; inf. constr. רְחֹק et רָחְקָה; imp. f. רַחֲקִי; fut. יִרְחַק; *longè discessit*, *recessit* seq. מִן *ab* aliquo Job 30, 10 etc., it. *longè*, *procul abfuit*, *longingnus*, *remotus fuit* seq. מִן et מֵעַל Jer. 2, 5. Ps. 103, 12 etc. Multò sæpiùs metaph. Ex. 23, 7 etc., et spec. de Deo hominibus auxilium non ferente Ps. 22, 12 etc. — Niph. fut. יִרָחֵק *amovebitur* Eccl. 12, 6 in Chethib.

Pih. רִחֵק *procul amovit*, *removit* Jes. 6, 12, metaph. 29, 13. — Hiph. הִרְחִיק; inf. abs. הַרְחֵק; constr. הַרְחִיק; imp. הַרְחֵק; in pausâ הַרְחַק; fut. יַרְחִיק; 1) id. Job 13, 21 etc., peccata i. e. *condonavit* Ps. 103, 12. Seq. inf. et gerund. fit adv. *procul* Ex. 8, 28. Inf. absol. הַרְחֵק *procul* Gen. 12, 16. — 2) *procul discessit* Gen. 44, 4. Jos. 8, 4. — Deriv. רָחוֹק, מֶרְחָק et

רָחֵק m. pl. cum suff. רְחֲקֶיךָ *qui à te recedunt* Ps. 73, 27.

רָחַשׁ ut in syr. *ebullivit*, metaph. seq. acc. Ps. 45, 2: *ebullit animus meus verba grata*. — Deriv. מַרְחֶשֶׁת.

רַחַת f. (à rad. רוּחַ ut נַתַּת à נוּחַ) *vannus*, *ventilabrum* Jes. 30, 24.

רָטַב *maduit* pluviâ, in arab. maximè de humectâ et recenti viriditate plantarum Job 24, 8. — Indè

רָטֹב m. *succosus* Job 8, 16.

רָטָה undè יִרְטֶנִּי vid. in יָרַט.

רֶטֶט m. *terror* Jer. 49, 24. — Rad. רטט ut chald. רְתַת *territus est*.

רָטַפַשׁ *reviruit* Job 33, 25. — Conflatum ex רטב et טָפַשׁ.

רָטַשׁ undè Pih. רִטֵּשׁ; fut. יְרַטֵּשׁ; *allisit*, rupibus *allidendo necavit* 2 Reg. 8, 12, it. sagittis *prostravit* Jes. 13. 18. — Puh. רֻטַּשׁ; fut. יְרֻטַּשׁ; *allisus est* et ità *necatus est* Jes. 13, 16 etc.

Digitized by Google

רִי Job 37, 11 vid. in בְּרִי.

רִיב et רוּב; præt. et part. act. רָב; inf. abs. רֹב; constr. רִיב; imp. רִיב; cum ה parag. רִיבָה; fut. יָרוּב et יָרִיב, apoc. יָרֵב; 1) *litigare, altercari, contendere* seq. עִם, אֶת, אֶל, בְּ, et acc. pers. quâcum contenditur Gen. 26, 20. Jes. 45, 9 etc. Seq. לְ ejus *pro* quo contenditur Jud. 6, 31. Job 13, 8, et עַל rei de quâ lis est Gen. 26, 21. — 2) spec. *contendere in judicio, causam agere* seq. acc. pers. cujus causa agitur Jes. 1, 17, plenè רִיב אֶת רִיב פ׳ *litigare litem alicujus* 1 Sam. 24, 16. — Hiph. part. מֵרִיב *contendens* 1 Sam. 2, 10. Hos. 4, 4. Not. יָרֵב fut. apoc. potest esse subst. *hostis, adversarius* Hos, 5, 13. 10, 6. — Deriv. יָרִיב, מְרִיבָה et

רִיב rarò רֵב m. pl. רִיבִים; f. רִיבוֹת; 1) *lis, rixa* Gen. 13, 7 etc. אִישׁ רִיבִי *adversarius meus* Job 31, 35. — 2) *causa forensis* Ex. 23, 2. אִישׁ רִיב *qui causam forensem habet* Jud. 12, 5.

רִיבַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 29 etc,

רִיד, vid. in רוּד.

רִיחַ vid. רוּחַ.

רֵיחַ m. suff. רֵיחוֹ; *exhalatio, odor* Gen. 27, 27 etc. Metaph. Job 14, 9. — Rad. רוּחַ.

רִים vid. רְאֵם.

רִיעַ vid. רוּעַ.

רֵיעַ m. et רֵעַ *socius, familiaris* Job 6, 27. — Rad. רָעָה.

רֵיעָה vid. רָעָה.

רִיפוֹת pl. f. *grana contusa, polenta* 2 Sam. 17, 19. Prov. 27, 22. — Rad. רוּף.

רִיפַת n. pr. viri Gen. 10, 3.

רִיק *effundere*, vid. רוּק.

רִיק m. *vacuus, inanis* Jes. 51, 54, *inane, inanitas* Ps. 4, 3; adv. *in vanum, frustrà* Ps. 73, 13, plenè לָרִיק; לְרִיק, בְּדֵי רִיק Lev. 26, 16 etc. — Rad. רוּק.

רֵיק sæpiùs רֵק m. pl. רֵיקִים et רֵיקִים; f. רֵקָה; pl. רֵקוֹת; *vacuus, inanis* Jud. 7, 16 etc. Trop. *inanis, vanus* Deut. 32, 47, *inops* Neh. 5, 13, *levis, perditus, nequam* Jud. 9, 4. 11, 3: 2 Sam. 6, 20. — Rad. רוּק, et indè

רֵיקָם adv. *vacuè* Jer. 14, 3, *vacuis manibus* Gen. 31, 42. Ruth 3, 17 etc., *frustrà* 2 Sam. 1, 22, *sine causâ, temerè* Ps. 7, 5. 25, 3.

רִיק m. suff. רִיקוֹ; *saliva* 1 Sam. 21, 14; sed Job 6, 6 *albumen*, al. *succus* cujusdam cibi insulsi, vid. חֲלָמוּת. — Rad. רוּק.

רֵישׁ et רִישׁ m. *paupertas* Prov. 13, 18. 28, 19. — Rad. רוּשׁ.

רִישׁוֹן ut רִאשׁוֹן q. v.

רַךְ m. pl. רַכִּים; f. רַכָּה; pl. רַכּוֹת; *mollis*, indè a) *tener* Gen. 18, 7. 33, 13. — b) *infirmus, debilis* Gen. 29, 17: 2 Sam. 3, 39. — c) *delicatus* Deut. 28, 54, 56. — d) *blandus* Prov. 15. 1, undè רַכּוֹת *blanda verba* Job 40, 27. — e) addito לַבָּב *timidus* Deut. 20, 8 etc. — Rad. רָכַךְ.

רֹךְ m. *mollities* Deut. 28, 56. — Rad. רָכַךְ.

רָכַב; inf. constr. רְכֹב; imp. רְכַב; fut. יִרְכַּב; *vectus est* spec. a) jumento, *equitavit*, seq. עַל, בְּ et acc. ju-

Digitized by Google

menti Gen. 24, 61 : 2 Reg. 18. Neh. 2, 12. Part. act. רֹכֵב *eques* Ex. 15, 2 etc. fem. רֹכֶבֶת *equitans* 1 Sam. 25, 20. — b) curru Jer. 17, 25 etc., maximè de Jehovâ vecto super nubibus, cherubim et cœlis Jes. 19, 1 etc.

Hiph. הִרְכִּיב; imp. הַרְכֵּב; fut. יַרְכִּיב, conv. וַיַּרְכֵּב; 1) *fecit, jussit equitare* 1 Reg. 1, 33 etc. — 2) *curru vehi fecit* Gen. 41, 43 etc., metaph. Job 30, 22; vid. etiam in בָּמָה; *vehendum currui imposuit* 2 Sam. 6, 3; 2 Reg. 23, 30, hinc generatim *imposuit* 2 Reg. 13, 16. — 3) *currui junxit* jumentum Hos. 10, 11. — Deriv. מֶרְכָּבָה מֶרְכָּבָה et seq.

רֶכֶב m. (sed f. Neh. 2, 5); suff. רִכְבִּי; pl. constr. רִכְבֵּי; 1) *equitatus* Jes. 21, 7. — 2) *currus* Jud. 5, 28, plerumque collect. pro pluribus curribus. רֶכֶב בַּרְזֶל *currus falcati* Jos. 17, 18. *Oppida curruum* i. e. in quibus currus bellici collocati erant 2 Par. 1, 14 etc. Passim *equi currûum* et milites *curribus insidentes* ut Sam. 8, 4 etc. — 3) *lapis molæ superior, catillus* Deut. 24, 6: 2 Sam. 11, 21.

רַכָּב m. suff. רַכָּבוֹ; *eques* 2 Reg. 9, 17, it. *auriga* 1 Reg. 22, 34.

רֵכָב n. pr. viror. Jer. 35, 2 etc. Patron. רֵכָבִי.

רְכָבָה f. nom. act. *vectura, equitatio* Eze, 27, 20.

רֵכָה n. pr. loci 1 Par. 4, 12.

רְכוּב m. *vehiculum* Ps. 104, 3.

רְכוּשׁ et רְכֻשׁ m. pr. *comparatum, acquisitum*, hinc *opes, facultates* Gen. 14, 16 etc. — Rad. רָכַשׁ.

רָכִיל m. *obtrectatio* Eze 22, 9. חָלַף רָכִיל *oblivit obtrectandi causâ* Lev. 19, 16 etc. — Rad. רָכַל.

רָכַךְ præt. רַךְ, pl. רַכּוּ; *mollis fuit*, hinc trop. a) *delicatus fuit* Deut. 28, 56. — b) *debilis, fractus est animus* 2 Reg. 22, 19. — Niph. fut. יִרַךְ; *debilitatus, timidus factus est* Deut. 20, 3 etc. — Puh. רֻכַּךְ *emollitum est* vulnus unguento Jes. 1, 6. — Hiph. הֵרַךְ *fregit animum* Job 23, 16. — Deriv. רַךְ, רֹךְ, מֹרֶךְ.

רָכַל, undè part. act. רֹכֵל, fem. רֹכֶלֶת, suff. רֹכַלְתֵּךְ; *circumvivit* a) negotiandi causâ, *negotiatus est*, hinc Part. *mercator, mercatrix* Eze. 27, 3, 13 etc. — b) obtrectandi causâ, *obtrectavit*. — Deriv. רָכִיל, רְכָלָה, מַרְכֹּלֶת.

רָכָל n. pr. oppidi tribûs Judæ 1 Sam. 30, 29.

רְכֻלָּה f. *mercatura* Eze. 28, 5 etc.

רָכַס 1) *ligavit, alligavit*; fut. pl. יִרְכְּסוּ Ex. 28, 28. 39, 21. — 2) ex usu arab. *prostravit, præcipitem dedit*. — Deriv. seq.

רְכָסִים m. pl. *præcipitia, loca prærupta* Jes. 40, 4.

רֶכֶס m. *conspiratio* (*ligue*); pl. constr. רִכְסֵי Ps. 31, 21. Conf. קֶשֶׁר.

רָכַשׁ 1) *acquisivit, comparavit* Gen. 12, 5. 31, 18. — 2) ut vicin. arab. רכض (raqadh) *citò cucurrit* equus. — Deriv. רְכוּשׁ et

רֶכֶשׁ m. *equus velox* (*coursier*) 1 Reg. 5, 8. Mich. 1, 13.

רָם 1) part. act. verbi רוּם q. v. — 2) n. pr. viror. Gen. 22, 1 etc.

רֵם vid. רְאֵם.

Digitized by Google

רָמָה; part. act. constr. רֹמֵה, pl. constr. רוֹמֵי; 1) *jecit, dejecit* Ex. 15, 1, 21. — 2) *jaculatus est* arcu Jer. 4, 29. Ps. 78, 9. — 3) ut cognat. רָפָה *remissus fuit* præsertim de manibus. — Pih. רִמָּה; inf. cum suff. רַמּוֹתַנִי, pro רַמּוֹתֵנִי; *decepit, fefellit, defraudavit* Gen. 29, 25 etc. 1 Par. 12, 17: *ad decipiendum me hostibus meis*, prægnant. pro; *et prodendum hostibus meis*. — Deriv. רְמִיָּה, מִרְמָה, תְּרִמָּה, תַּרְמִית.

רָמָה f. constr. רַמַּת; pl. רָמוֹת; 1) part. f. verbi רוּם q. v. — 2) *locus editus* 1 Sam. 22, 6, imprimis idolorum cultui consecratus Exe. 16, 24 etc. — 3) n. pr. oppid. a) in tribu Benjamin Jud. 19, 13 etc. — b) in tribu Nephtali Jos. 19, 36. — c) in tribu Ephraïm 1 Sam. 1, 19 etc., alibi רָמָתַיִם צוֹפִים 1 Sam. 1, 1. — d) רָמַת הַמִּצְפֶּה oppid. in Galaad Jos. 13, 26, alibi רָאמֹת Deut. 4, 43, et רָמוֹת 1 Reg. 4, 13. — e) רָמַת לֶחִי vid. in לֶחִי Nom. gent. רָמָתִי.

רִמָּה f. *vermis* Job 25, 6, plerumque *vermes* ex putredine orti Ex. 16, 24 etc. — Rad. רָמַם.

רִמּוֹן m. suff. רִמֹּנִי; pl. רִמֹּנִים; 1) *malus punica* Num. 20, 5. Joël. 1, 12 etc., *malum punicum* seu *granatum* Cant. 4, 3, etiam *arte factum* Ex. 28, 33 etc. — 2) n. pr. idoli Syrorum 2 Reg. 5, 18. — 3) n. pr. viri 2 Sam. 4, 2. — 4) n. pr. a) oppidi tribûs Simeonis Jos. 15, 32 etc. — b) oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13, forsan i. q. רִמּוֹנוֹ 1 Par. 6, 62. — c) rupis Jud. 20, 45, 47. d) רִמּוֹן פֶּרֶץ statio Israëlit. in deserto Num. 33, 19. — Etymon latet.

רָמוֹת et רָאמוֹת n. pr. vid. in רָמָה.

רָמוֹת נֶגֶב vid. in רָאמַת נֶגֶב.

רָמוּת f. pr. *altitudo* (à rad. רוּם), hinc *acervus, strues* cadaverum Ezc. 32, 5; al. legunt רִמּוֹת *vermes*, sed hic plur. numerus alibi non reperitur.

רֹמַח m. pl. רְמָחִים, suff. רְמָחֵיהֶם; *hasta, lancea* Num. 25, 7 etc. — Rad. רמח ut vicin. רָמָה.

רַמִּי, undè pl. תַּרְמִים, vid. in אַרְמִי.

רִמְיָה n. pr. viri Esr. 10, 25.

רְמִיָּה f. 1) *remissio, relaxatio*, hinc a) *arcus remissionis, remissus* i. e. qui, nervo rupto, fatiscit, nec ferit jaculando Hos. 7, 16. Ps. 78, 57; al. *arcus doli, fallax* qui perperàm jaculatur. Illud præfero. Quod proponit Gesenius in Ps. 78, 57: « poet. *sagittarii dolosi*, qui simulatâ fugâ fallunt » longiùs petitum videtur. — b) *remissio* manuum, *ignavia* Prov. 10, 4. 12, 24. Adv. *segniter, negligenter* Jer. 48, 10. — 2) *fraus, dolus* Ps. 120, 2. Job 13, 7. — Rad. רָמָה.

רַמָּךְ f. *equa*; pl. רַמָּכִים Esth. 8, 10. — Rad. רמך in arab. 9^a conjug. *tenuis, gracilis fuit medio corpore*.

רִמַלְיָה n. pr. viri 2 Reg. 15, 25.

רְמַלְיָהוּ n. pr. viri Jes. 7, 4 etc.

רָמַם, pl. רֹמוּ vel רוֹמוּ, in pausâ רָמוּ vel רָמוּ; part. f. רוֹמֵמָה; 1) ut vicin. רוּם, *altus, excelsus fuit* Ps. 118, 16 etc. — 2) ut in arab. *computruit*. — Niph. imp. pl. הֵרֹמוּ vel הֵרָמוּ; fut. pl. יִרֹמוּ vel יִרָמוּ; *extu-*

Digitized by Google

lit se Num. 17, 10 etc. — Deriv. רִמָּה.

רַמָּתִי־עֵזֶר n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

רָמַס; part. act. רוֹמֵס; infin. constr. et imp. רְמֹס; fut. יִרְמֹס; ferè ut vicin. רָמַשׂ, רָמַס; 1) *calcavit* pedibus, seq. acc. et בְּ Jes. 41, 25. Nah. 3, 14, it. *supergressus est* aliquid Ps. 91, 13. — 2) *conculcavit* 2 Reg. 7, 17 etc. *Atria Dei conculcavit* i. e. profanavit Jes. 1, 12. — Part. *conculcator*, *vexator* Jes. 16, 4. — Niph. fut. pl. f. in pausâ תֵרָמַסְנָה *conculcabuntur* Jes. 28, 3. — Deriv. מִרְמָס.

רָמַשׂ, undè part. act. רֹמֵשׂ; f. רוֹמֶשֶׂת; fut. יִרְמֹשׂ; *repsit*, *reptavit* pr. de animalibus minoribus, quæ solo quodam modo adhærent, sive quatuor pedibus pluribusve instruantur, sive iis careant Gen. 1, 26. Lev. 11, 44 etc. Inversâ structurâ *terra reptare* dicitur pro *scatere reptilibus* Gen. 9, 2. — Hinc de reptilibus aquatilibus Gen. 1, 21 etc., cunctisque omninò bestiis terrestribus Gen. 7, 21. Ps. 104, 20. — Indè

רֶמֶשׂ m. *reptile*, undè collect. *reptilia* Gen. 1, 26 etc. Passim רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה *quidquid in humo reptat* Hos. 2, 18 etc.; de *bestiis aquatilibus* Ps. 104, 25; de *omnibus omninò animalibus terrestribus* Gen. 9, 2.

רֶמֶת m. pr. oppidi in tribu Issachar Job 19, 21.

רֹן m. (pr. inf. verbi רָנַן) *jubilum*; pl. constr. רֹנֵי Ps. 32, 7.

רָנָה, undè fut. יִרְנֶה; ut vicin. רָנַן *sonum edidit tremulum et tinnulum*, *striduit* vel arcus, vel pharetra, vel sagitta jaculata Job 39, 23 (26).

רִנָּה f. suff. רִנָּתִי; 1) pr. *sonitus*, *tremulus* et *stridulus*, hinc *clamor*, maximè lugubris, *vagitus* Jer. 7, 16 etc., it. lætus, *jubilum* 1 Peg. 22, 36 etc. — 3) n. pr. viri 1 Bar. 4, 20. — Rad. seq.

רָנַן; inf. רֹן; imp. f. רְנִי; fut. יָרֹן; sed Prov. 29, 6 יָרוּן (tanquàm à רוּן ubi vid.); pr. *sonum tremulum* et *stridulum edidit*, hinc spec. 1) *vociferatus est*, *clamavit* clamore lugubri, *vagiit* Thren. 2, 19. — 2) *jubilavit* Lev. 9, 24 etc. Tribuitur etiam *rebus* inanim. Jes. 44, 23 etc.

Pih. רִנֵּן; inf. et imp. רַנֵּן; fut. יְרַנֵּן; pl. fem. תְּרַנֵּנָה (פס תְּרַנְּנָה); *jubilavit* Ps. 98, 4, seq. בְּ *de* aliquo, aliquâre Ps. 33, 1 etc., seq. עַל *de* interitu alicujus Jer. 51, 48. Seq. acc. pers. vel rei *jubilando celebravit* Ps. 51, 16, seq. אֶל 84, 3, לְ 95, 1. — Puh. fut. יְרֻנַּן *jubilabitur* Jes. 16, 10.

Hiph. הִרְנִין; fut. יַרְנִין; *jubilare fecit* Ps. 65, 19. Job 29, 13; it. *jubilavit* Deut. 32, 43 etc. — Hithp. vid. in רנן. — Deriv. רִנָּה, רֹן et seq.

רָנָן m. undè pl. רְנָנִים *struthiones* Job 39, 13 (16); ità Vulgat. et Bochart, vulgò tamen *pavones*.

רִנָּנָה f. constr. רִנַּת; pl. רִנָּנוֹת; *jubilum* Job 3, 7. 20, 5. Ps. 63, 6.

רִסָּה n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 21.

רְסִיסִים pl. m. 1) *guttæ roris* Cant. 5, 2. — 2) *fragmenta*, *ruinæ* Amos 6, 11. — Rad. רָסַס.

רֶסֶן m. suff. רִסְנוֹ; 1) *capistrum* quod naso incumbit eum constringendo et coërcendo Jes. 30, 28, et ge-

Digitized by Google

meratim *frenum* Ps. 32, 9. Job 30, 11. — 2) Meton. *fauces oris* quibus frenum immittitur Job 41, 5. — 3) n. pr. urbis antiquissimæ in Assyriâ Gen. 10, 12. — Rac. רסן ut arab. רَسَنَ *ligavit.*

רָסַס 1) ut vicin. רָצַץ *rupit, confregit.* — 2) ut in chald. et in vicin. arab. رشّ *conspersit;* inf. רֹס Eze. 46, 14. — Deriv. רְסִיסִים, רָסָן.

רַע cum accent. distinct. רָע m. pl. רָעִים; constr. רָעֵי; f. רָעָה; suff. more chald. רָעָתֵכִי; pl. רָעוֹת; 1) *malus, a, um* tàm physico, quàm morali sensu Gen. 6, 5. Lev. 27 10 etc. *Malus fuit in oculis alicujus* i. e. *displicuit alicui* Gen. 38, 7 etc.; rariùs pro בְּעֵינֵי sequitur עַל Eccl. 2, 17, vel לִפְנֵי Neh. 2, 1. Spec. a) *noxius* Gen. 37, 33, *invidus* Prov. 23, 6. — b) *deformis*, maximè seq. מַרְאֶה Gen. 41, 3. — c) *miser, infelix* Jes. 3, 11. Jer. 7, 6. — d) *tristis* Gen. 40, 7. Prov. 25, 20. — 2) subst. *malum*, imprimis morale τὸ κακόν (*le mal*) Gen. 2, 9. Eze. 11, 2; it. *pravitas, malitia* Gen. 6, 5; sed hoc sensu sæpiùs usurpatur fem. רָעָה q. v.

רֵעַ m. suff. רֵעוֹ et רֵעֲהוּ; pl. רֵעִים; suff. רֵעֵהוּ pro רֵעֵיהוּ; 1) *socius, familiaris* Job 2, 11 etc., sed minùs dicit quàm אֹהֵב *amicus* Prov. 18, 24. De *amato, amasio* Jer. 3, 1. Hos. 3, 1. Cant. 5, 16; de *quovis alio* Ex. 20, 17 etc. Hinc, præcedente אִישׁ, valet *alter, alter* Gen. 11, 3 etc. Etiam de rebus inanim. Gen. 15, 10. — 2) ex usu chald. *cogitatio, voluntas* Ps. 139, 2, 17. — Rad. רָעָה.

רֵעַ m. suff. רֵעָה pro רֵעוֹ; *tumultus, vociferatio* Ex. 32, 17. Mich. 4, 9, it. *fragor* tonitru Job 36, 33. — Rad. רָעָה.

רַע raro רוֹעַ m. 1) *mala conditio* Jer. 24, 2 etc., maximè *malitia, pravitas* Jer. 4, 4. 21, 12 etc. — 2) *deformitas* Gen. 41, 19. — 3) *tristitia, mœror* Eccl. 7, 3. Neh. 2, 2. — Rad. רָעַע.

רָעֵב; fut. יִרְעַב; *esurivit* Gen. 41. 55 etc.; seq. לְ rei *esurivit aliquid* Jer. 42, 14. — Hiph. fut. יַרְעִיב; *esurire fecit* Deut. 8, 3, *esurire sivit* Ps. 10, 3. — Deriv. seq.

רָעָב m. suff. רָעָבָם; *fames* Thren. 5, 10., *annonæ caritas* Gen. 12, 10. 41, 30 seq.

רַעֵב m. pl. רְעֵבִים; f. רְעֵבָה; *esuriens* 2 Sam. 17, 29. Job 5, 5, *fame attenuatus, confectus* Job 18, 12.

רָעָבוֹן m. constr. רַעֲבוֹן; *fames* Gen. 42, 19, Ps. 37, 19.

רָעַד, undè fut. יִרְעַד; ut in arab. *concussus est, contremuit* de terrâ Ps. 104, 32. — Hiph. part. מַרְעִיד; *contremens* de hominibus Dan. 10, 11. Esr. 10, 9. — Deriv. seq.

רַעַד m. *tremor* Ex. 15, 15.

רְעָדָה f. id. Ps. 2, 11. 48, 7.

רָעָה; part. act. רֹעֶה; constr. רֹעֵה; cum י parag. רֹעִי; suff. רֹעִי; pl. רֹעִים; constr. רֹעֵי; f. רֹעָה; pl. רֹעוֹת; inf. constr. רְעוֹת; imp. רְעֵה; fut. יִרְעֶה; apoc. יִרַע; pr., ut suspicor cum Gesenio, i. q. vicin. רָאָה *adspexit* et רָצָה *adspexit cum voluptate;* hinc 1) *pavit* gregem, pr. *inspexit.* Ponitur absol., vel seq. acc. et בְּ Gen. 30, 31. Num. 14, 33: 1 Sam. 16, 11. Part. subst. *pastor* Gen.

Digitized by Google

13, 7 etc. Trop. *gubernavit, rexit*, 2 Sam. 5, 2. Ps. 23, 1 etc.; it. *nutrivit, aluit* Hos. 9, 2. — 2) *pastus est* grex Jes. 5, 17 etc. Seq. acc. loci ubi grex pascitur Jer. 50, 19 etc. Metaph. *depavit, consumpsit* Mich. 5, 5. Job 20, 26, et ità 24, 21, quamvis al. ex usu chald. *confregit* vertant. — 3) *delectatus est* aliquo, aliquâ re, seq. acc. pers. et rei Hos. 12, 2. Prov. 13, 20 etc. — Pih. רֵעֶה denom. à רֵעֶה *socium sibi adjunxit* aliquem Jud. 14, 20.

Hiph. fut. cum suff. יִרְעֵם *pascet eos* Ps. 78, 72. — Hithp. fut. apoc. תִּתְרַע *familiaritatem contrahas* seq. אֶת *cum* aliquo Prov. 22, 24. — Deriv. רֵעַ, מִרְעֶה, מֵרֵעַ, מַרְעִית et seq.

רָעָה f. constr. רַעַת; suff. more chald. רָעָתְכִי; pl. רָעוֹת; 1) f. vocis masc. רַע q. v., *mala*. — 2) subst. *malum* quod quis agit Ps. 97, 10. Job 20, 12, vel quod alicui accidit, *calamitas, infortunium* Gen. 19, 19 etc. *Fecit malum cum* (עִם) *aliquo* i. e. malum intulit alicui Gen. 26, 29 etc.; it. *malitia, pravitas*. Hos. 10, 15: *pravitas pravitatis vestræ* i. e. *malitia summa vestra*.

רֵעֶה sed Job 6, 27 רֵיעֶה m. constr. רֵעֵה; pl. רֵעִים; *socius, amicus* 2 Sam. 15, 37 etc.

רֵעָה f. pl. רֵעוֹת; *socia* Jud. 11, 38. Ps. 45, 15.

רֵעָה pr. inf. rad. רָעַע; *fractio* Jes. 24, 19. Prov. 25, 19.

רְעוּ n. pr. viri Gen. 11, 18.

רְעוּאֵל n. pr. viror. Gen. 36, 4 etc.

רְעוּת f. 1) *socia, amica* Ex. 11, 2. etc., seq. אִשָּׁה *altera, altera* Jes. 34, 15 etc. — 2) *studium* alicujus rei. רַעוּת רוּחַ *studium vani, studium inane* Eccl. 1, 14 etc.

רְעִי m. *pastio* 1 Reg. 4, 23 (5, 3): *boves pastionis* i. e. qui pascuntur.

רֵעִי n. pr. viri 1 Reg. 1, 8.

רֹעִי m. denom. à רֹעֶה *pastoralis* Jer. 38, 12, *pastor* Zach. 11, 17.

רַעְיָה f. suff. רַעְיָתִי; pl. cum suff. רַעְיוֹתַי in Chethib, sed Keri habet רַעוֹתַי; *amica socia* Jud. 11, 37, *amata* Cant. 1, 9 etc.

רַעְיוֹן m. *studium* rei (vid. רְעוּת) Eccl. 1, 17 etc. al. *depastio, afflictio*.

רָעַל ut vicin. רָעַד. — Hoph. חָרְעַל *concussus est, tremuit* Nah. 2, 4. — Deriv. תַּרְעֵלָה et

רַעַל m. 1) *tremor, vertigo* ex ebrietate Zach. 12, 2. — 2) pl. f. רְעָלוֹת *pepla tremula*, ornamentum muliebre duabus constans partibus, alterâ in tergum, alterâ in pectus defluente, sed è regione oculorum per fibulas vel circellos ita connectendis, ut aliquod intercedat spatium per quod oculi transpiciant (Schrœder, *de vest. mul. Hebr.* pag. 87, 88).

רְעַלְיָה et רַעַמְיָה n. pr. viri Esr. 2, 2. Neh. 7, 7.

רָעַם; fut. יִרְעַם; ut vicin. רָעַל, רָעַשׁ etc. *commotus, concussus est, tremuit* Eze. 27, 35, *fremuit* mare Ps. 96, 11 etc. — Hiph. הִרְעִים unde inf. cum suff. הַרְעִימָה cum Dag. insolito in ר et מ; fut. יַרְעֵם, *commovit* a) aërem, nubes Jehova, *tonavit* 1 Sam. 2, 10 etc. — b) animum alicujus, *ad iram provocavit* aliquem 1 Sam. 1, 6. — Deriv. seq.

רַעַם m. suff. רַעַמְךָ; 1) *fremitus*,

Digitized by Google

fragor, *tumultus* Job 39, 25 (28). — 2) *tonitru* Ps. 77, 19 etc. Metaph. Job 26, 14.

רַעְמָא n. pr. viri; vid. seq.

רַעְמָה f. 1) forsan *tremor* de jubâ equi magnificâ inter currendum tremente Job 39, 19 (22) al. *celsitas*, *majestas* collat. chald. רְעַם i. q. hebr. רוּם. — 2) n. pr. a) viri filii Cuschi Gen. 10, 7, qui et רַעְמָא 1 Par. 1, 9. — b) urbis vel regionis ab eo nuncupatæ Eze. 27, 22.

רַעְמְסֵס et רַעַמְסֵס n. pr. urbis et regionis in Ægypto Gen. 47, 11. Ex. 1, 11 etc.

רָעַן undè Pihl. רַעֲנַן *viruit*; f. in pausâ רַעֲנָנָה Job 15, 32. Cant. 1, 16; quod tamen esse potest fem. sequentis.

רַעֲנָן m. pl. רַעֲנָנִים; *virens* Deut. 12, 2. Jer. 17, 18 etc.

רָעַע pl. רָעוּ pro רַעוּ; inf. constr. רֹעַ et cum ה parag. רֹעָה q. v. suo loco; imp. pl. רֹעוּ; fut. יִרְעַע; 1) ut in chald. et syr. *fregit*, *confregit*, *contrivit* Jer. 15, 12 et 11, 16 ubi רָעוּ impers. *fregerunt* vertas. Trop. Jes. 8, 9. Ps. 2, 9. Job 34, 24, de vultu *tristis fuit* Eccl. 7, 3. — Hiph. הֵרַע et הִרַע; part. מֵרַע, in pausâ מֵרָע et מֵרַע undè pl. מְרַעִים; infin. הָרַע et הָרֵע; fut. יָרַע et יָרֵע; 1) *malum*, *malè fecit* aliquid Gen. 44, 5. Mich. 3, 4; it. malè, *pravè egit*, *vixit* Jes. 1, 16 etc. Seq. לַעֲשׂוֹת id. 1 Reg. 14, 9. — 2) *male fecit* alicui, *damnum* intulit ei seq. acc., בְּ, לְ, עַל, עִם Gen. 31, 7. Ps. 74, 3 etc. Part. *maleficus* Jes. 1, 4 etc. — Hithp. הִתְרוֹעֵעַ *confractus*, *comminutus est* Jes. 24, 19. Prov. 18, 24.

רָעַף undè fut. יִרְעַף; ut עָרַף *stillavit* seq. acc. Ps. 65, 12 etc. — Hiph. imp. pl. הַרְעִיפוּ *stillare faciatis*, *destillate* Jes. 45, 8.

רָעַץ undè fut. יִרְעַץ; ut vicin. רָעַע, רָצַץ *confregit*, metaph. *prostravit* Ex. 25, 6. Jud. 10, 8.

רָעַשׁ; part. pl. רֹעֲשִׁים; fut. יִרְעַשׁ; *commotus*, *concussus fuit*, hinc *contremuit* Jud. 5, 4. Jer. 4, 24 etc. — Niph. f. נִרְעָשָׁה *commota est* terra Jer. 50, 46. — Hiph. הִרְעִישׁ; part. מַרְעִישׁ; fut. יַרְעִישׁ; *commovit*, *concussit* Jes. 14, 16. Ps. 60, 4, *contremere fecit*, *terruit* Eze. 31, 16; sed *salire fecit* equum locustæ instar Job 39, 20. — Indè

רַעַשׁ m. 1) *concussio*, *commotio*, *tremor* spec. terræ 1 Reg. 19, 11, hominis Eze. 12, 18. — 2) *strepitus*, *fragor* Jes. 9, 4. Nah. 3, 2 etc.

רָפָא; infin. absol. רָפוֹא; constr. רְפוֹא; suff. רָפָאִי; imp. cum ה parag. רְפָאָה; fut. יִרְפָּא; 1) pr. ut in arab. *consuit*, *sarsit*, *resarsit*, hinc — 2) *sanavit*, *curavit*, *medicatus est* pr. vulnus, hominem vulneratum seq. acc. et לְ Gen. 20, 4: 2 Reg. 20, 5. Part. רֹפֵא *medicus* Gen. 50, 2 etc. Impers. *curatio facta est* ei Jes. 6, 10. Metaph. *reparavit*, *restauravit*, *pristinæ felicitati restituit* Hos. 7, 1. Ps. 30, 3, hinc *condonavit* Jer. 3, 22 etc., *consolatus est* Job 13, 4. — 3) ut vicin. רָפָה *remissus fuit*. — Niph. נִרְפָּא; pl. נִרְפָּאוּ, ex Syrismo pro נִרְפְּאוּ; inf. הֵרָפֵא; fut. יֵרָפֵא; *sanatus*, *cura-*

Digitized by Google

tus est morbus, ægrotus Lev. 13, 37 Deut. 28, 27. Seq. לְ impers. *curatum est, curatio facta est* alicui Jes. 53, 5. De aquâ, *salubris facta est* 2 Reg. 2, 22 etc. — Pih. רִפֵּא undè 1 pers. רִפָּאתִי; part. מְרַפֵּא; inf. רַפּוֹא; fut. יְרַפֵּא; 1) *resarsit, reparavit* 1 Reg. 18, 30. — 2) *sanavit* Jer. 6, 14. Eze. 34, 4; *salubrem reddidit* aquam 2 Reg. 2, 21. — 3) *sanandum curavit* Ex. 21, 19 ubi inf. רַפּוֹא non est pleon., ut vult Gesenius, sed valet *prorsùs, omninò*, ità ut sensus sit: expensas solvet ad perectam sanationem usquè. — 3) ut vicin. רִפָּה *remisit* Jer. 38, 4. — Hithp. inf. הִתְרַפֵּא *sanandum se curare* 2 Reg. 8, 29 etc. — Deriv. מַרְפֵּא et seq.

רָפָא m. 1) undè pl. רְפָאִים *mortui*, pr., si velis *flaccidi, debiles* i. e. *manes, umbræ* Jes. 14, 9. Ps. 88, 11 etc. — 2) n. pr. a) gigantis à quo gens Cananitica רְפָאִים q. v. originem ducit 1 Par. 20, 4, seq. — b) alior. viror. 1 Par. 4, 13. 8, 2.

רְפָאָה f. undè pl. רְפָאוֹת *medicamenta* Jer. 30, 13 etc.

רְפָאוּת f. *sanatio* Prov. 3, 8.

רְפָאִים n. pr. gentis (à רָפָא q. v.) 2 Sam. 21, 16 יְלִידֵי הָרְפָה dictæ. Gen. 14, 15. Jes. 17, 5 etc.

רְפָאֵל n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

רָפַד ut vicin. רָבַד *stravit;* fut. יִרְפַּד Job 41, 22. — Pih. רִפֵּד *stravit, substravit* lectum Job 17, 13, hinc Cant. 2, 5: רַפְּדוּנִי *substernite mihi* scil. lectum, i. e. *recreate me* defatigatum. — Deriv. רְפִידָה.

רָפָה; imp. רְפֵה pro רִפֵּה; fut. יִרְפֶּה, conv. וַיִּרְפֶּה; 1) *remissus fuit* præsertim, de manu hinc *remissæ fuerunt manus alicujus* i. e. *segnis fuit aliquis* in agendo 2 Par. 15, 7, *sæpiùs* autem *animum abjecit* Jes. 13, 7 etc., etiam omissâ voce *manus* Jer. 49, 24. — 2) *remisit, defecit* dies i. e. ad vesperam vergit Jud. 19, 9; it. *concidit, corruit* fœnum Jes. 5, 24, seq. מִן *destitit ab* aliq. Ex. 4, 26 etc. — 3) ut cognat. רָפָא *sanavit* Ps. 60, 4. Job 5, 18. — Niph. præt f. in pausâ נִרְפֵּתָה; part. pl. נִרְפִּים; *inf.* הֵרָפֵה; fut. pl. יִרְפּוּ; 1) *remissus, otiosus fuit* Ex. 5, 8, 17. — 2) *sanatus, salubris fuit* 2 Reg. 2, 22. Jer. 19, 11. 51, 9. — Pih. רִפָּה; part. pl. מְרַפִּים; fut. pl. יְרַפּוּ; 1) *remissum fecit, remisit* alas Eze. 1, 24, *laxavit* balteum Job 12, 21. *Remisit manus alicujus* i. e. fregit animum ejus Jer. 38, 4 etc. — 2) *sanavit* Jer. 8, 11. — Hiph. הִרְפָּה, undè imp. הַרְפֵּה, apoc. הָרֶף; fut. יִרְפֶּה, apoc. יֶרֶף; 1) *remisit* manum 2 Sam. 24, 16, seq. מִן pers. *deseruit* aliquem, *auxilio destituit* eum Jos. 10, 6; omissâ voce *manus* et seq. מִן *destitit ab* aliq. Deut. 9, 14. Ps. 37, 8. — 2) *missum fecit* aliquid Prov. 4, 13, aliquem i. e. *deseruit* eum Deut. 4, 31 etc. Absol. positum *deseruit, missa fecit* conamina sua 1 Sam. 15, 16. Ps. 46, 11. — Hithp. præt. הִתְרַפִּיתָ; part. מִתְרַפֶּה 1) *remissum, segnem se gessit* Job 18, 3. Prov. 18, 9. — 2) *animum abjecit* Prov. 24, 10. — Deriv. רִפְיוֹן et seq.

רָפָה n. pr. 1) gigantis de quo vid.

Digitized by Google

in רְפָאִים. — 2) viri 1 Par. 8, 37, qui רְפָיָה 9, 43 dicitur.

רָפֶה m. constr. רְפֵה; f. pl. רִפּוֹת; 1) *remissus* undè 2 Sam. 17, 2: *remissus manibus* i. e. defatigatus; sed Jes. 33, 3 etc.: *manus remissæ* i. e. animus abjectus, demissus. — 2) *debilis* Num. 13, 18.

רָפוּא n. pr. viri Num. 13, 9.

רָפֵחַ n. pr. viri 1 Par. 7, 25.

רַפִּידָה f. *fulcrum* Vulgat. *reclinatorium* lecti; suff. רַפִּידָתוֹ Cant. 3, 10. — Rad. רָפַד.

רְפִידִים n. pr. stationis Israël. in deserto Ex. 17, 1 etc.

רָפָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 9 etc.

רִפְיוֹן m. *remissio* manuum i. e. desperatio Jer. 47, 3. — Rad. רָפָה.

רָפַס et רָפַשׁ; fut. יִרְפֹּשׁ; ut vicin. רָמַס pedibus *calcavit, calcando turbavit* aquam Ex. 34, 18 etc. — Niph. part. נִרְפָּשׁ *calcando turbatus* fons Prov. 25, 26. — Hithp. הִתְרַפֵּס; part. מִתְרַפֵּס; *calcandum se præbuit prostravit se* Prov. 6, 3. Ps. 68, 31: *Prosternens se cum frustis argenti* i. e. argenti frustra pro tributo demissè offerens. — Deriv. מִרְפָּשׂ.

רַפְסֹדוֹת f. pl. *rates* 2 Par. 2, 15. — Etymon ignotum.

רָפַף vid. רוּף.

רָפַק undè Hithp. ut in arab. 4ª conjug. *reclinavit se, innixus est*; part. f. מִתְרַפֶּקֶת Cant. 8, 5.

רָפַשׁ vid. רָפַס.

רֶפֶשׁ m. *cœnum, lutum* Jes. 57, 20. — Rad. רפשׁ conf. vicin. רָפַס.

רַפְתִּים pl. m. forsan *stabula* boum, *bubilia* Hab. 3, 17. LXX. Vulgat. Arab. *præsepia*. — Etymon latet.

רַץ m. *fragmentum, frustum*; pl. constr. רַצֵּי Ps. 68, 31. — Rad. רָצַץ.

רָץ m. *cursor*. vid. רוּץ.

רָצָא 1) ut vicin. רוּץ, *cucurrit*; inf. abs. רָצוֹא Eze. 1, 14. — 2) ut cognat. רָצָה *benevolè excepit, acceptum habuit* Eze. 43, 27.

רָצַד ut in arab. *observavit* maximè *insidiosè*. Hinc Pih. id. fut. pl. cum נ parag. תְּרַצְּדוּן Ps. 78, 17.

רָצָה; part. act. רוֹצֶה; pass. רָצוּי; constr. רְצוּי; inf. constr. רְצוֹת; imp. רְצֵה; fut. יִרְצֶה; conv. וַיִּרְצֶה; 1) *voluit, placuit ei* seq. לְ cum infin. Ps. 40, 14, hinc *acceptum, gratum habuit, delectatus est* aliquo vel aliquâ re, seq. בְּ Ps. 49, 14 etc., seq. acc. Jer. 14, 10 etc., seq. עִם pers. *consuetudine, familiaritate alicujus delectatus est* Ps. 50, 18 etc. — 2) trans. *solvit, persolvit* Lev. 26, 34: 2 Par. 36, 21. — Niph. נִרְצָה; fut. יִרָצֶה; 1) *benevolè acceptus, approbatus est* Lev. 7, 18 etc. — 2) *solutus, persolutus est* Jes. 40, 2. — Pih. fut. pl. בְּנִיו יְרַצּוּ דַלִּים *filii ejus contentos reddent pauperes* Job 20, 10, scil. iis restituendo bona à patre erepta; sed al. legunt יְרַצּוּ à רָצַץ et vertunt: *filios ejus vexabunt pauperes*; ad quem sensum magis accedunt veter. Version. — Hiph. f. הִרְצָת (formâ chald. pro הִרְצִיתָה) *solvit, rependit* Lev. 26, 34. — Hithp. fut. יִתְרַצֶּה *gratum, acceptum se faciet* 1 Sam. 29, 4. — Indè

רָצוֹן m. constr. רְצוֹן; suff. רְצֹנוֹ;

Digitized by Google

1) *delectatio, approbatio* Jes. 56, 7. Prov. 14, 35. — 2) *objectum delectationis, deliciæ* Prov. 11, 1 etc., spec. *quod Deo acceptum est* Mal. 2, 13. Prov. 10, 32. — 3) *arbitrium, quod placet* alicui Dan. 8, 4. Ps. 40, 9 hinc *lascivia, libido* Gen. 49, 6. — 4) *benevolentia, gratia* Jes. 49, 8. Ps. 5, 13, metonym. *beneficia* Deut. 33, 23. Ps. 145, 16.

רָצַח; inf. abs. רָצוֹחַ; fut. יִרְצַח; 1) ut in arab. *contudit, confregit.* — 2) *occidit, interfecit* Ex. 20, 13 etc. Part. רֹצֵחַ *homicida* Num. 35, 6 etc. — Niph. f. נִרְצָחָה; fut. יֵרָצֵחַ; *occisus est* Jud. 20, 4. Prov. 22, 13. — Pih. רִצֵּחַ 1) *contudit, evertit* Ps. 62, 4 ubi תְּרַצְּחוּ al. legunt in Puh. תֻּרָצְּחוּ *contundemini.* — 2) iterat. *multos interfecit, homicidam egit* Hos. 6, 9 etc. Part. מְרַצֵּחַ *occisor, homicida* 2 Reg. 6, 32 etc. — Indè

רֶצַח m. *contritio* Ps. 42, 11, *cædes* Eze. 21, 27,

רְצִיָּה n. pr. viri 1 Par. 7, 39.

רְצִין n. pr. viror. Jes. 7, 1 etc.

רָצַע ut in arab. *perforavit* Ex. 21, 6. — Deriv. מַרְצֵעַ.

רָצַף ut in chald. syr. et arab. *stravit* pr. pavimentum lapidibus ordine conjunctis, *tesselavit;* part. pass. רָצוּף Cant. 3, 10. — Deriv. מַרְצֶפֶת et seq.

רֶצֶף m. 1) *lapis candefactus* quo carnes et panem coquere et ad esum assare solebant, undè 1 Reg. 19, 6: עֻגַת רְצָפִים *placenta* super *lapidibus candefactis cocta;* al. *prunæ, carbones.* — 2) n. pr. urbis Jes. 37, 12.

רִצְפָּה f. constr. רִצְפַּת; 1) *lapis candefactus* Jes. 6, 6. Vulgat. *calculus*, LXX. et Rabb. *carbo.* — 2) *pavimentum lapidibus stratum* Eze. 40, 17 etc. — 3) n. pr. mul. 2 Sam. 3, 7 etc.

רָצַץ, רֻצּוֹתִי; part. pass. רָצוּץ; fut. יִרְוֹץ et יִרֹץ (pro יִרְצַץ); 1) ut vicin. רָעַע, רָעַע *fregit, quassavit* Jes. 42, 3. Intrans. *fractus est* Eccl. 12, 6. — 2) Metaph. *oppressit, vim intulit* 1 Sam. 12, 3, 4 etc. — Niph. נָרוּץ; fut. יֵרוּץ; *fractus est* Eze. 29, 7. Eccl. 12, 6. — Pih. רִצֵּץ; fut. יְרַצֵּץ et יְרֹצֵץ; 1) intensiv. *contudit, confregit* Ps. 74, 14. — 2) *oppressit, violenter tractavit* Jud. 10, 8. Job 20, 19. sed יְרוֹצֵצוּ Nah. 2, 5 pertinet ad רוּץ. — Hiph. fut. conv. וַתֹּרֶץ *et confregit* Jud. 9, 53; sed וַתָּרֶץ *et currere fecit* pertinet ad רוּץ. — Hithpoh. fut. וַיִּתְרוֹצְצוּ *et sese invicem collidebant* Gen. 25, 22. — Deriv. רֹץ.

רַק m. f. רַקָּה vid. mox infrà suo loco; pl. רַקּוֹת; 1) *tenuis, macer* Gen. 41, 19, 20, 27. — 2) adv. *extenuandi* et *restringendi*, hinc *tantummodò, duntaxat* Gen. 47, 22 etc., *præter, nisi* 2 Reg. 17, 18 etc., it. *certè, profectò* (conf. אַךְ) Gen. 20, 11. — Rad. רָקַק.

רֵק *vacuus*, vid. רֵיק.

רֹק m. suff. רָקִי; *sputum* Jes. 50, 6 etc. — Rad. רָקַק.

רָקַב fut. יִרְקַב; *putruit, cariosus fuit* Jes. 40, 20, metaph. Prov. 10, 7. — Indè

רֶקֶב m. constr. רִקְבַּ; *putredo caries* Hos. 5, 12 etc., metaph. Hab. 3, 16.

רִקְבּוֹן m. id. Job 41, 19.

Digitized by Google

רָקַד; inf. constr. רְקוֹד; *saliit*, *exsultavit* Eccl. 3, 4, trop. Ps. 114, 4, 6. — Pih. רִקֵּד part. מְרַקֵּד; *subsiliit*, *saltavit* Jes, 13, 21. Nah. 3, 2 etc. — Hiph. fut. cum suff. יַרְקִידֵם *subsilire* i. e. contremiscere *facit eos* scil. montes Ps. 29, 9.

רַקָּה f. suff. רַקָּתוֹ; pl. רַקּוֹת; pr. *tenue* quid, hinc *tempus*, pars capitis Jud. 4, 21 etc., poët. *gena* Cant. 4, 3. 6, 7. — Rad. רָקַק.

רַקּוֹן n. pr. oppidi Danitarum Jos. 19, 46, cum artic. הַ.

רָקַח; fut. יִרְקַח; *condivit*, *confecit unguenta pigmenta*, Ex. 30, 33. Part. רוֹקֵחַ *unguentarius*, *pigmentarius* Eccl. 10, 1 etc. — Puh. part. pl. מְרֻקָּחִים *confecta* 2 Par. 16, 14. — Hiph. inf. הַרְקַח *condire* Eze. 24, 10. — Deriv. מַרְקָחָה, מַרְקָחוֹת, מִרְקַחַת et seq.

רֶקַח m. *conditura* Cant. 8, 2.

רֹקַח m. *unguentum* Ex. 30, 25.

רַקָּח m. undè pl. רַקָּחִים, f. רַקָּחוֹת; *pigmentarius* 1 Sam. 8, 13. Neh. 3, 8.

רְקָחִים pl. m. *unguenta* Jes. 57, 9.

רָקִיעַ m. constr. רְקִיעַ; *expansum* cœli LXX [et Vulgat. *firmamentum* Gen. 1, 6 etc. Crystallo assimilatur Eze. 1, 22. Dan. 12, 3, conf. θάλασσα ὑαλίνη Apoc. 4, 6.— Rad. רָקַע.

רָקִיק m. pl. constr. רְקִיקֵי; *placenta tenuis*, *laganum* Ex. 29, 2 etc. — Rad. רָקַק.

רָקַם undè part. act. רֹקֵם Vulgò *acupictor*, phrygio Ex. 26, 36 etc.; conf. Hisp. et Ital, *recamare*, *ricamare*; sed cùm Ps. 139, 15 de artificiosâ corporis humani formatione dicatur, quod nervis, ossibus, juncturis filisque constat, nonnullis est *textor liciorum versicolorum*; adde præterea *pictorem* Hebr. dici חֹשֵׁב.—Puh. רֻקַּם *artificiosè contextus* Ps. 139, 15. — Deriv. seq.

רָקֶם n. pr. 1) viror Num. 31, 8 etc. — 2) oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 27.

רִקְמָה f. pl. רִקְמוֹת; dual. רִקְמָתַיִם; 1) *versicolor*, *variegatum* Eze. 17, 3: 1 Par. 29, 2. — 2) *vestis versicolor* Jud. 5, 30. Eze. 16, 13 etc.

רָקַע; part. act. רֹקֵעַ (pro רֹקֵעַ); inf. cum suff. רַקְעֵךְ; imp. רְקַע; fut. יִרְקַע; 1) *tutudit*, *pulsavit*, *percussit* humum pedibus præ lætitiâ vel indignatione Eze. 6, 11. 25, 6. — 2) *tundendo expandit* (conf. vicin. רָקַק), hinc generatim *expandit*, *extendit* Jes. 42, 5 etc.—3) *conculcavit* 2 Sam. 22, 43. — Pih. fut. יְרַקַּע; *tundendo diduxit*, ut laminam Ex. 39, 3 etc., hinc *obduxit* laminâ Jes. 40, 19. — Puh. part. מְרֻקָּע *diductus* malleo Jer. 10, 9. — Hiph. fut. תַּרְקִיעַ *expandis* Job 37, 18. — Deriv. רָקִיעַ et רְקָעִים pl. m. *laminæ* Num. 17, 3.

רָקַק 1) pr. *tutudit*, hinc *tundendo expandit*, *tenue fecit* (conf. vicin. רָקַע). — 2) ut vicin. יָרַק *spuit*, *exspuit*; fut. יָרֹק Lev. 15, 8. — Deriv. רָקִיק, רַקָּה, רֹק, רַק.

רַקַּת n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

רָשׁ *pauper*, vid. רוּשׁ.

רְשׁוּן m. *facultas* aliquid faciendi Esr. 3, 7. — Rad. רשה ut chald. רְשָׁא *potestatem habuit*, *licuit ei*.

Digitized by Google

רֵשִׁית vid. רֵאשִׁית.

רָשַׁם ut in arab. *exaravit, consignavit;* part. pass. רָשׁוּם Dan. 10, 21

רָשַׁע; fut. יִרְשַׁע; 1) *impiè, improbè se gessit* (opposit. צָדַק) 1 Reg. 8, 4 etc. Prægn. seq. מִן *impiè defecit à* Deo Ps. 18, 22.— 2) *injustam causam habuit, reus fuit* Job 9, 29. 10, 7, 15. — Hiph. הִרְשִׁיעַ; part. מַרְשִׁיעַ; inf. הַרְשִׁיעַ; fut. יַרְשִׁיעַ; 1) *reum injustum declaravit* aliquem, adeòque *condemnavit* judex Ex. 22, 8 etc. Sic 1 Sam. 14, 47: *et quocumque se vertebat*, יַרְשִׁיעַ *impium declarabat* seu *ostendebat* hostem suum i. e. *vincebat*, *superabat* eum; clades enim impietatis pœna habebatur. Ità vers. Chald. Syr. LXX et Vulgat. — 2) intrans *injustè, impiè egit* Job 34, 12 etc. Prægn. Dan. 11, 32: מַרְשִׁיעֵי בְרִית *impiè deserentes fœdus.* — Deriv. מַרְשַׁעַת et seq.

רָשָׁע m. pl. רְשָׁעִים; f. רְשָׁעָה; 1) *injustus, impius* Gen. 18, 23. Ps. 1, 1 etc. Passim in Psalmis de gentilibus populum israëliticum vexantibus. — 2) *injustam causam habens* (sensu forensi) Ex. 23, 7 etc.—3) *reus* Num. 35, 31.

רֶשַׁע m. suff. רִשְׁעוֹ; *improbitas, impietas* Jes. 9, 17. Ps. 5, 5 etc.; spec. *mendacium, fraus* Prov. 8, 7. Plur. רְשָׁעִים *improbè factà* Job 34, 26.

רִשְׁעָה f. constr. רִשְׁעַת; suff. רִשְׁעָתוֹ; 1) *improbitas, impietas* Jes. 9, 17 etc.; spec. *mendacium, fraus* Prov. 13, 6. — 3) improbè factum Deuter. 25, 2.

רִשְׁעָתַיִם vid כּוּשָׁן.

רֶשֶׁף m. pl. רְשָׁפִים; const. רִשְׁפֵי; 1) *ardor* *forsan *sitis* Deut. 32, 24, ubi opponitur רָעָב *fames;* al. *febris ardens, pestis;* sed distinguitur à *peste* (דֶּבֶר) Hab. 3, 5 ubi etiam *ardor sitis* valet, ni fallor*; trop. *flamma* amoris Cant 8, 6.— 2) *fulmen* Ps. 78, 48, trop. *fulmina arcûs* i. e. *sagittæ* Ps. 76, 4, sed Job 5, 7: בְּנֵי רֶשֶׁף *filii adoris, flammæ* sunt vel *scintillæ* vel *alites* fulminis celeritate per aëra lati. — 3) n. pr. viri 1 Par. 7, 25.

רָשַׁשׁ undè Poh. fut. יְרֻשַּׁשׁ *conteret, diruet* Jer. 5, 17; ità Vulgat. favet usus syr. et cognat. hebr. רָצַץ; al. tamen *depauperabit* quasi esset à rad. רוּשׁ. — Puh. רֻשַּׁשׁ *dirutus est* Mal. 1, 4.

רֶשֶׁת f. suff. רִשְׁתּוֹ; pr. inf. verbi יָרַשׁ, hinc *rete* Hos. 5, 1 etc. מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת *opus reticulatum* Ex. 27, 4.

רַתּוּק m. pl. f. רַתּוּקוֹת; *catena* Ex. 7, 23: 1 Reg. 6, 21. — Rad. רָתַק.

רָתַח ut in chald. et syr. *ferbuit, ebullivit.* — Pih. imp. רַתַּח *fervefac* Eze. 24, 5. — Puh. רֻתַּח *æstuavit* trop. Job 41, 23. — Indè

רְתָחִים pl. m. *ebullitiones* Eze. 24, 5.

רָתַם *alligavit* equos currui; imp. רְתֹם Mich. 1, 13. — Indè

רֹתֶם c. pl. רְתָמִים; *juniperus* juxta Vulgat. et Hebræos; sed potiùs forsan ut arab. رتمة (ratamaht) *genista* (*spartium junceum* Linn.); frutex qui in Arabiæ desertis frequens est, umbram præbet cubantibus (1 Reg. 19, 4, 5), haud secus atque cibum suâ radice pauperibus (Job 30, 4), tandem

Digitized by Google

adhibetur ad *ligandum*; quæ singula *junipero* non quadrant.

רִתְמָה n. pr. stationis Israelitar. in deserto Num. 33, 18, 19.

רָתַק *ligavit, vinxit.* — Niph. fut. יִרָּתֵק Eccl. 12, 6 in Keri, quod al. vertunt *ligetur*, *concatenetur*, invito contextu; al. *solvatur*, quasi Niph. ut Pih. privativam significationem habeat; sed cum hujus rei nulla suppeditant exempla, rectius est cum Chethib legere יִרָּתֵק *removeatur*. — Puh. רֻתַּק *vinctus est* Nah. 3, 10. — Deriv. רַתּוּק et

רְתָקוֹת pl. f. *catenæ* Jes. 40, 19.

רְתֵת m. ut vicin. רֶטֶט *terror* Hos. 13, 1. — Rad. רתת in chald., syr. et samar. *tremuit*.

ש

Littera ש quæ vicesima prima alphabeti littera est, quæque in numeralibus *trecenti* valet, antiquitùs et ante inventa signa diacritica, modò simplex *s*, modò sonum densiorem *sch* Germanorum, seu *sh* Anglorum, nostrumque *ch*, nullo discrimine exprimebat. Posteà verò à Grammaticis ità distinctum est, ut lenior sonus *s* puncto in sinistro cornu (שׂ), densior eodem puncto in dextro cornu (שׁ) posito, indicaretur. Indè littera שׂ hebraicè שִׂין *sîn*, *scîn*, שׁ autem שִׁין *schîn* vocatur. — Mutatur haud raro in reliquas sibilantes שׂ, ס, צ, ז. Semper ut radicalis, nunquàm ut servilis littera usurpatur.

שְׂאֹר m. *fermentum* Ex. 12, 15, 19.

שְׂאֵת (pro שְׂאֶת) f. suff. שְׂאֵתוֹ, et שִׂתּוֹ; pr. inf. verbi נָשָׂא, hinc 1) *elevatio* Job 41, 17; *elatio* vultûs i. e. *hilaritas* oppos. *demissioni* Gen. 4, 7, metaph. *elatio animi*, Hab. 1, 7, al. *effatum*, *decretum*, significatu quidem aptissimo sed non usitato. — 2) *eminentia* in cute, *tumor* Lev. 13, 2. 10, 19 etc. — 3) *excellentia* Gen. 49, 3, it *majestas* Dei Job 13, 11.

שְׂבָכָה m. undè pl. שְׂבָכִים *reticula* 1 Reg. 7, 17. — Rad. שבך ut vicin. סְבַךְ.

שְׂבָכָה f. pl. שְׂבָכוֹת; 1) *rete* Job 18, 8. — 2) *clathrum* 1 Reg. 7, 18 etc. — Rad. vid. in שָׂבַךְ.

שְׂבָם, et שִׂבְמָה n. pr. oppidi in tribu Ruben Num. 32, 3 etc.

שָׂבַע et שָׂבֵעַ; inf. absol. שָׂבוֹעַ, constr. שְׂבַע; imp. שְׂבַע; fut. יִשְׂבַּע; *satur*, *satiatus fuit* Ponitur modò absol. modò seq. acc. rei, vel בְּ, vel מִן, vel ל cum infin. Ex. 16, 12. Prov. 14, 14 etc. Metaph. Hab 2, 16 etc., hinc *tædio*, *fastidio affectus est* Job 7, 4 etc. — Pih. שִׂבַּע; fut. יְשַׂבֵּעַ; *satiavit* Eze. 7, 19, seq. dupl. acc. pers. et rei Ps. 90, 14. — Hiph. הִשְׂבִּיעַ; part. מַשְׂבִּיעַ; inf. הַשְׂבִּיעַ; fut. יַשְׂבִּיעַ; seq. acc. pers., vel dupl. acc. pers. et rei, vel מִן, בְּ rei, sed לְ pers. et acc. rei Ps. 145, 16. Metaph. 91, 16. — Deriv. seq.

שָׂבָע m. *saturitas*, *abundantia* cibi Gen. 41, 29. Prov. 3, 10 etc.

שָׂבֵעַ m. adj. constr. שְׂבַע; pl. שְׂבֵעִים; f. שְׂבֵעָה; *satur*, *satiatus* 1 Sam. 2, 5 etc. Metaph. Deut. 23, 23 etc.

שָׂבָע m. suff. in pausâ שָׂבְעֶךָ; *sa-*

Digitized by Google

tietas Ex. 16, 3.— 2) *abundantia* Ps. 16, 11.

שְׂבֵעָה f. *satietas;* constr. שִׂבְעַת Eze. 16, 49.

שָׂבְעָה f. suff. f. שָׂבְעָתֵךְ; id. Ruth 2, 18. Jes. 23, 88 etc.

שָׁבַר *contemplatus, intuitus est,* seq. בְּ; part. act. שֹׁבֵר Neh. 2, 13, 15. — Pih. 1) *exspectavit* Ruth 1, 13. — 2) *speravit* seq. אֶל, לְ Jes. 38, 18. Ps. 104, 27 etc. — Indè

שֵׁבֶר m. *spes;* suff. שִׂבְרִי Ps. 119, 116 etc.

שָׁגָא ut in chald. et syr. *magnus fuit, factus est, crevit;* fut. juxtà quosd. codices יִשְׁגֶּא Job 8, 7, 11. — Hiph. part. מַשְׁגִּיא; fut. יַשְׁגִּיא; 1) *auxit* seq. לְ Job 12, 23. — 2) *magnificavit, laudibus extulit* 36, 24. — Indè שַׁגִּיא

שָׂגַב 1) *altus,* trop. *arduus, inaccessus fuit* Deut. 2, 36. — 2) *extulit se* Job 5, 11. — Niph. נִשְׂגַּב; *altus fuit* Prov. 18, 11 etc. Hinc trop. *excelsus, sublimis fuit* Jes. 2, 11. Ps. 148, 13, *tutus præstitus est* Prov. 18, 10, *arduus, difficilis* intelleetu *fuit* Ps. 139. 6. — Pih. שִׂגֵּב *potentem fecit* Jes. 9, 10, *tutum præstitit* Ps. 20, 2 etc. — Puh. fut. יֻשַׂגַּב *tutus præstabitur* Prov. 29, 25. — Hiph. fut. יַשְׂגִּיב *sublimiter aget, excelsum se præstabit* Job 36, 22.—Indè מִשְׂגָּב.

שָׂגַג vid. שׂוּג.

שָׂגָה ut vicin. שָׁגָא *magnus factus est;* fut. יִשְׂגֶּה Ps. 93, 13. Job 8, 7, 11.—Hiph. הִשְׂגָּה *auxit* Ps. 72, 12.

שְׂגִיב et שִׁגִּיב n. pr. viror. 1 Reg. 16, 35 etc.

שַׁגִּיא m. *permagnus* Job 36, 26. 37, 23. — Rad. שָׁגָא.

שָׂדֶה sive שָׂדֶה vid. שְׂדִים.

שָׂדַד undè Pih. שִׂדֵּד *occavit* Jes. Jes. 28, 24. Hos. 10, 11 etc.

שָׂדֶה m. constr. שְׂדֵה; suff. שָׂדֵהוּ; pl. f. שָׂדוֹת, constr. שְׂדֵי et שְׂדוֹת, suff. שָׂדֹתָיו, שְׂדֹתֵיהֶם et שְׂדֹתָם; 1) *campus* Jer. 17, 3, oppos. *montibus,* hinc שְׂדֵה אֲרָם *campi, campestria Syriæ* Hos. 12, 13; *terra continens* oppos. mari Eze. 26, 6, 8. — 2) *ager* cultus Gen. 23, 17 etc., oppos. vineis et hortis Ex. 9, 25 etc., it. *agri, rus,* undè *vir agrorum* i. e. vir in agris, non in tentoriis degens, *vir agrestis, rusticus* Gen. 25, 27, *bestiæ agrorum* i. e. *feræ* Gen. 2, 20 etc. Seq. nomine urbis vel populi *agri, fines* Gen. 14, 7. Neh. 12, 29; sed *territorium, regio* undè meton. *incolæ, cives* ejus Eccl. 5, 8.

שָׂדַי m. ut שָׂדֶה *campus, ager* sed poët. Deut. 32, 13. Ps. 8, 8 etc.

שִׂדִּים n. pr. vallis Gen. 14, 3 etc.

שִׁדְרָה f. *ordo, series;* pl. שִׁדְרוֹת 1 Reg. 6, 9 etc. — Rad, שׁדר ut vicin. chald. סִדַּר *seruit, ordinavit.*

שֶׂה (pro שֵׂיֶה vel שֶׂהֶה) c. constr. שֵׂה; suff. שֵׂיוֹ et שֵׂיהוּ; una *ovis* vel *capra,* nom. unitatis cujus collect. est צֹאן Gen. 22, 7. Ex. 12, 3 etc. — Origo latet.

שָׂהֵד m. *testis;* suff. שָׂהֲדִי Job 16, 19. — Rad. שָׂהַד ut vicin. chald. et syr. סְהַד *testatus est.* — Indè

Digitized by Google

שָׁהֲדוּתָא f. voc. chald. et syr. *testimonium* Gen. 31, 47.

שַׁהֲרֹנִים pl. m. *lunulæ*, bullæ formam lunæ referentes, quas gestabant feminæ, viri et cameli Jud. 8, 21. Jes. 3, 18. — Rad. שחר conf. סַהַר.

שׁוּב, vid. שִׁיב.

שׁוֹבֶךְ m. *rami perplexi, dumetum* ut סֹבֶךְ q. v. 2 Sam. 18, 19.

שׁוּג ut vicin. וסוּג 1) *recedere*. — 2) *sepire*. — Niph. נָשׁוּג *avertit se* 2 Sam. 1, 22 ubi tamen plures cod. et edit. נָסוֹג exhibent. — Pilp. שִׁגְשֵׁג *sepivit* Jes. 17, 11; al. *crescere fecit* quasi à שָׁגַג vicin. שִׁגָּה, שִׁגָּא.

שׁוּד, vid. שִׁיד.

שׂוּחַ Gen. 24, 63* al. *meditari* ut Vulgat., al. *colloqui* scil. cum amicis, servis in rure pascentibus; et ità LXX Aquil., Symmach. al.; cum Syr. *deambulare*, nobis verò est: *inter frutices et virgulta deambulare*, ità ut sit verbum denom. à שִׂיחַ *frutex, virgultum*. Hunc unum sensum suadet contextus et commendant tùm loci, tum personæ adjuncta. Conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, Genèse, pag. 142.*

שׂוּט ut vicin. שָׂטָה *declinare*. Ps. 40, 5: שָׂטֵי כָזָב *declinantes ad mendacium*. — Indè שָׂטִים

שׂוּךְ pr. forsan ut vicin. שׂוּג, שׂוּג; שָׂכַךְ, סָכַךְ (conf. etiam סָבַךְ) *texere, contexere, plectere*, hinc *ramis, perplexit, sepe circummunire, sepire, obsepire*. Job 1, 10: *sepivisti circa eum* i. e. eum tueris; it. in malam partem Hos. 2, 8: *obsepiens viam tuam* i. e. præcludens. — Pilp. fut. cum suff. תְּשֹׂכְכֵנִי *plectis, contexis me* Job 10, 11; conf. Ps. 139, 13. — Deriv. מְשׂוּכָה et

שׂוֹךְ m. *ramus perplexus*; suff. שׂוֹכוֹ (pro שׂוֹכוֹ) Jud. 9, 49.

שׂוֹכָה f. id. constr. שׂוֹכַת Jud. 9, 48.

שׂוֹכֹה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 35.

שׂוֹכָתִי n. gent. 1 Par. 2, 55.

שׂוּם et שִׂים; præt. et part. act. שָׂם, pass. f. שׂוּמָה 2 Sam. 13, 32 in Keri, ubi Chethib habet שִׂימָה; inf. abs. שׂוֹם; fut. יָשִׂים; semel יָשׂוּם Ex. 4, 11, apoc. יָשֵׂם; conv. וַיָּשֶׂם, primariò et generatim *ponere, statuere, collocare*, gr. τιθέναι; sed indè plures alii dimanant significatus in seq. formulis animadvertendi. Seq. עַל pers. *imponere* alicui aliquid præstandum Ex. 5, 8 etc., seq. בְּ perpetiendum Deut. 7, 15. — *Liberos ponere* i. e. *procreare* (*mettre des enfants au monde*) Esr. 10, 44; *ponere triticum* i. e. *serere* Jes. 28, 25. A *ponendi* notione, multæ profluunt significat. ac locutiones tropicæ, ut *proponere, exponere* Job 5, 8, *decernere, constituere* Ex. 21, 13 etc. שׂוּם שֵׁם לְ *nomen imponere, indere* alicui Dan. 1, 7; sed *nomen suum ponere*, de Deo i. e. *cultum suum, sacra sua constituere* Deut. 12, 5 etc. 1 Reg. 9, 3 etc. שׂוּם לְבוֹ *animum advertere, attendere* Jes. 41, 22. Hag. 2, 15, omisso לֵב Jud. 19, 30. Jes. 41, 20. Job 34, 23, cum לְ rei Job 23, 6, אֶל Ex. 9, 21, עַל Job 1, 8; sed שׂוּם עַל לֵב *curare* aliquid (*prendre à cœur*) Jes.

Digitized by Google

57, 1, 11, cum אֶל לֵב 2 Sam. 13, 33, לֵב 1 Sam. 21, 13; conf. Græc. τίθεσθαι ἐν φρεσί, ἐπὶ φρεσί Odis. 14, 227. 18, 157, ἐπὶ θυμῷ Iliad. 15, 591 etc. Sed est *decernere, secum constituere* Dan. 18. Mal. 2, 2. — *Iram Dei sibi ponere* i. e. *cumulare* Job 36, 13; conf. Rom. 2, 5. Vix notare necesse est notiones *ponendi*, *faciendi*, *tribuendi* vicissim inter se mutuò permutari; sic *miracula ponere* i. e. *patrare* Ex. 4, 11; *leges alicui ponere* i. e. *dare* 2 Sam. 23, 5 etc. — Hiph. part. מַשִּׂים *ponens* scil. לֵב i. e. *attendens, advertens* Job 6, 20. Imp. f. הַשִּׁיתָי *attende*, vel *instrue* scil. aciem Eze. 21, 21. — Hoph. fut. conv. וַיּוּשַׂם *et appositum fuit* Gen. 24, 33 in Kari, ubi Chethib habet וַיִּישָׂם à rad. יָשַׂם. — Indè תְּשׁוּמָה.

שׂוּר; fut. conv. וַיִּשַׂר; ut vicin. שָׂרָה, שָׂרַר; 1) *contendere, certare* Hos. 12, 5. — 2) *principatum tenere, gerere* Jud. 9, 22. — 3) ut vicin. נָשַׂר *serrare* 1 Par. 20, 3. — 4) ut cognat. סוּר *recedere* Hos. 9, 12. — Hiph. הֵשִׂיר *principes constituit* Hos. 8, 4. — Indè

שׁוֹרָה f. *series, ordo*, sed adv. *per ordinem* ut rectè Vulgat. Jes. 28, 25.

שׁוֹרֵק vid. שֹׂרֵק.

שׂוּשׂ et שִׂישׂ; præt. et particip. שָׂשׂ; inf. absol. שׂוֹשׂ; fut. יָשׂוּשׂ et יָשִׂישׂ; pl. cum suff. יָשִׂישׂוּם; pr. forsan *exsilire, exsultare*, hinc *gaudere, lætari* Job 3, 22, seq. בְּ, עַל aliquo, aliquâ re Deut. 28, 63. Ps. 40, 17 etc. מָשׂוֹשׂ, שָׂשׂוֹן.

שִׂחַ m. *cogitatio*; suff. שִׂחוֹ Amos 4, 13. — Rad. שִׂיחַ.

שׂוּחָה; part. act. שׂוֹחָה; inf. constr. שְׂחוֹת; *natavit* Jes. 25, 11. — *Hiph.* fut. אַשְׁחֶה *inundabo* hyperbol. pro *madefaciam*. Ps. 6, 7. — Indè

שְׂחוּ f. *natatio* Eze. 47, 5.

שְׂחוֹק vid. שְׂחֹק.

שָׂחַט, *expressit* uvas; ut vicin. chald. סְחַט fut. יִשְׂחַט Gen. 40, 11.

שָׂחַק; infin. constr. שְׂחֹק; fut. יִשְׂחַק; ut vicin. צָחַק 1) *risit* Eccl. 3, 4; seq. אֶל *arrisit* Job 29, 24, seq. עַל *derisit, irrisit* aliq. Ps. 52, 8 etc., seq. לְ *ridendo contempsit* Job 5, 22 etc. — 2) *lusit*, hinc adhibitâ musicâ *saltavit* Jud. 16, 27. — Pih. שִׂחֵק; part. מְשַׂחֵק; inf. שַׂחֵק; fut. יְשַׂחֵק; 1) *idem, idem risit*, hinc *jocatus est* Jer. 15, 17. — 2) *lusit* Zach. 8, 5 etc. — 3) *cecinit voce et instrumentis, saltavit, choreas egit* Jud. 16, 25: 1 Sam. 18, 7 etc. — Hiph. part. מְשַׂחֲקִים *irridentes* 2 Sam. 30, 10. — Deriv. מְשַׂחֵק et

שְׂחוֹק, שְׂחֹק; m. 1) *risus* Job 8, 21. Eccl. 2, 2. — 2) *irrisio*, hinc *objectum irrisionis* Jer. 20, 7. Job 12, 4. — 3) *lusus, jocus* Prov. 10, 23.

שָׂטִים pl. m. *declinationes* à recto, *delicta, peccata* Hos. 5, 2, ut שָׂטִים Ps. 101, 3. — Rad. שׂוּט.

שָׂטָה; imp. שְׂטֵה; fut. יִשְׂטֶה; apoc. יִשְׂטְ; ut vicin. chald. et syr. *declinavit, deflexit* Num. 5, 12. Prov. 4, 15 etc.

שָׂטַם; fut. יִשְׂטַם; 1) *odio habuit, odio prosecutus est* (conf. vicin. שָׂנֵא)

Digitized by Google

Gen. 27, 41. Job 16, 9 etc. — 2) * forsan ut vicin. שָׁטָה *declinavit*, undè מַשְׁטֵמָה q. v. *

שָׂטַן, inf. cum suff. שִׂטְנוֹ; *adversarius, infestus fuit* (conf. vicin. שָׂטַם) Ps. 38, 21 etc. Part. שָׂטָן *adversarius* Ps. 71, 13. — Deriv. seq.

שָׂטָן m. *adversarius* Ps. 109, 6, *hostis* in bello 1 Sam. 29, 4 etc., it. *obstaculum, impedimentum* Num. 22, 22 : 2 Sam. 19, 23. Cum artic. הַשָּׂטָן *diabolus* Zach. 3, 1. Job 1, 7 etc., et omisso artic. 1 Par. 12, 1.

שִׂטְנָה f. 1) *accusatio* Esr. 4, 6. — 2) n. pr. putei Gen. 26, 21.

שִׂיא (pro שְׂנִיא) m. *elatio, magnitudo;* suff. שִׂיאוֹ Job 20, 6. — Rad. נָשָׂא.

שִׂיאוֹן n. pr. montis Deut. 4, 48.

שִׂיב *canescere* 1 Sam. 12, 2. Part. act. שָׂב *canus, senex* Job 15, 10. — Deriv. seq.

שֵׂיב vel שַׂיב m. *canities, senectus;* suff. שֵׂיבוֹ 1 Reg. 14, 4.

שֵׂיבָה f. constr. שֵׂיבַת; suff. שֵׂיבָתְךָ, et שֵׂיבָתוֹ; 1) id. Gen. 15, 15 etc. — 2) meton. *senex* Lev. 19, 32. Ruth 4, 15.

שִׂיד m. *calx* Deut. 27, 2 etc.

שִׂיג m. *secessio* 1 Reg. 18, 27. — Rad. שׂוּג.

שִׂיד *calce oblinere* Deut. 17, 2, 4. — Indè

שֵׂיחַ ut שֶׂה q. v.

שִׂיחַ; fut. יָשִׂיחַ; 1) pr. forsan *producere, protrudere,* collat. syr. שׂוּחַ *germinavit, floruit;* undè שִׂיחַ *frutex, virgultum,* à quo denom. verbum שׂוּחַ ubi vid. — 2) *loqui,* seq. לְ *ad* aliquem Job 12, 8, seq. acc. Prov. 6, 22, seq. בְּ *de* aliq. Ps. 69, 13. — 3) *canere* Jud. 5, 10. Ps. 145, 5, seq. בְּ *carmine celebrare* aliq. Ps. 105, 2, et in malam partem *querelas fundere, queri* Ps. 55, 18. Job 7, 11. — 4) *secum loqui, meditari* maximè de rebus divinis Ps. 77, 4 etc. — Pilp. שׂוֹחֵחַ *meditatus est* Ps. 143, 5, *cogitavit* aliquid Jes. 53, 8. — Deriv. שִׂחַ et seq.

שִׂיחַ m. pl. שִׂיחִים; 1) *frutex, virgultum* Gen. 2, 5 etc. — 2) *sermo* Ps. 64, 2 etc. — 3) *querela* Job 7, 13 etc. — 4) *meditatio*, al. *colloquium*, al. *ambulatio* 1 Reg. 18, 27.

שִׂיחָה f. suff. שִׂיחָתִי; *meditatio*, max. de rebus divinis Job 15, 4 etc.

שִׂיחַ *ponere* vid. שׂוּם.

שִׂיחַ *gaudere* vid. שׂוּשׂ.

שֵׂךְ m. undè pl. שְׂכִים *spinæ* Num. 33, 55. — Rad. שָׂכַךְ.

שֹׂךְ m. *sepes;* suff. שֹׂכוֹ; Thren. 2, 6. — Rad. שָׂכַךְ.

שְׂכָכָה f. pr. *spina, aculeus,* hinc *telum acutum, missile;* pl. שְׂכוֹת Job 40, 31. — Rad. שָׂכַךְ.

שֵׂכוּ n. pr. loci 1 Sam. 19, 22.

שֶׂכְוִי m. forsan ut מַשְׂכִּית *intellectus, mens, animus* Job 38, 36; al. *res adspectabilis, phænomenon cæleste,* sed invito contextu. — Rad. שׂכה (conf. vicin. chald. סְכָא *adspexit, contemplatus est*) undè et seq.

שְׂכִיָּה f. *species, forma;* pl. שְׂכִיּוֹת Jes. 2, 16 ubi rectè Vulgat. *omne quod visu pulchrum est.*

שַׂכִּין m. *culter* ut chald. סַכִּין Prov. 23, 2. — Etymon latet.

שָׂכִיר m. constr. שְׂכִיר; *mercenarius* Ex. 22, 14 etc. — Rad. שָׂכַר.

Digitized by Google

שְׂכִירָה f. *conductio*. Jes. 7, 20: *novacula conductionis* i. e. *conducta*.

שָׂכַךְ ut vicin. סָכַךְ; 1) *texuit, sepsit*. — 2) *texit, operuit* Ex. 33, 22.—Deriv. שָׂךְ, שֵׂךְ, סֻכָּה, מְשׂוּכָה.

שָׂכַל *prudenter se gessit* 1 Sam. 18, 30. — Pih. Gen. 48, 14: שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו *prudentes fecit manus suas* i. e. *scitè, consultò eas transversim posuit*, ut rectè, saltem quoad sensum, omnes veter. interpret. reddunt. — Hiph. הִשְׂכִּיל; part. מַשְׂכִּיל; f. מַשְׂכִּילָה, infin. absol. הַשְׂכֵּל; constr. הַשְׂכִּיל, fut. יַשְׂכִּיל; apoc. יַשְׂכֵּל; 1) * *intelligentem reddidit, intelligentiam dedit* Gen. 3, 6; al. *adspexit*, sed haud rectè, ut probavimus in *Le Pentat. avec une trad. franç., etc.* Genèse, *pag.* 21, 22*; it. *docuit* Ps. 32, 8, seq. dupl. acc. Dan. 9, 22, et ל pers. Prov. 21, 11. — 2) *attendit, animum advertit* seq. acc. אֶל, עַל, בְּ Deut. 32, 29 etc. Passim jungitur notio *admirationis* Ps. 64, 10, *curæ* 41, 2. — 3) *intellexit, prudens evasit* Ps. 2, 10. Dan. 1, 4; *prudenter egit* Jer. 20, 11. 23, 5. — Part. a) *intelligens, prudens* Prov. 10, 5 etc., *probus, pius* Ps. 14, 2. Dan. 11, 33 etc. — b) subst. *carmen* Ps. 47, 8 et in titulis tredecim Psalmorum. — Infin. *intelligentia, prudentia* Jer. 3, 15. Prov. 1, 3 etc. — 4) *prosperè gessit* rem Jos. 1, 7 etc. — 5) *successum dedit* 1 Reg. 2, 3. — Indè

שֶׂכֶל, שֵׂכֶל m. suff. שִׂכְלוֹ; 1) *intellectus, intelligentia, prudentia* Prov. 13, 15 etc. it. in malam partem *astutia* Dan. 8, 25. — 2) *felicitas, prosperitas* Prov. 3, 4.

שִׂכְלוּת f. *stultitia* Eccl. 1, 17 ut סִכְלוּת, quod habent plures codices. et edit.

שָׂכַר, part. act. שֹׂכֵר; pass. שָׂכוּר; infin. absol. שָׂכֹר: constr. שְׂכֹר; fut. יִשְׂכֹּר; *mercede conduxit* Gen. 30, 16 etc.; it. *mercede corrupit, subornavit* Neh. 6, 12 etc. — Niph. נִשְׂכַּר *mercede conductus est* 1 Sam. 2, 5. —Hithp. part. מִשְׂתַּכֵּר (pro מִתְשַׂכֵּר) *pro mercede se elocans* Hag. 1, 6. — Deriv. שָׂכִיר, שִׂכִּירָה, מַשְׂכֹּרֶת et seq.

שָׂכָר m. constr. שְׂכַר; 1) *merces* mercenarii Gen. 30, 28 etc., it. *pretium* quo quid elocatur Ex. 22, 14, et *præmium* quodcumque Gen. 15, 1. — 2) viror. 1 Par. 11, 35 etc.

שֶׂכֶר m. *merces* mercenarii Jes. 19, 10, *præmium* Prov. 11, 18.

שְׂלָו, in pausâ שְׂלָו (in Keri שְׂלָיו) m. pl. שְׂלָוִים (à sing. שְׂלָוָה); *coturnix*, sed ubiquè collect. *coturnices* Ex. 16, 2. Num. 11, 32 etc. — *Rad.* שלה quam conferunt cum *arab* שלו, שמן *pinguis fuit*, undè שַׁלְוַי et שמאני *coturnix*. Reapsè ad hunc pinguedinis sensum alluditur Ps. 78, 31.

שִׂלְיוֹ vid. שְׂלָו.

שַׂלְמָה f. constr. שַׂלְמַת; pl. שִׂלְמוֹת; 1) ut שִׂמְלָה *vestis* Ex. 22, 8 etc. — 2) n. pr. viror. Ruth 4, 20 etc. — Rad. שלם ut שָׂמַל q. v.

שַׂלְמוֹן n. pr. viri Ruth 4, 21.

שַׂלְמַי n. pr. viri Neh. 7, 48 pro qui שַׂלְמַי Esr. 2, 46.

שְׂמֹאל, שְׂמָאוֹל m. suff. שְׂמֹאלוֹ; 1) *latus sinistrum* Gen. 13, 9 etc. יַד־שְׂמֹאל *manus lateris sinistri*, ma-

Digitized by Google

nus sinistra Jud. 3, 21. Eze. 39, 3, et itâ omisso יָד Gen. 48, 14. Cant. 2, 6. 8, 3.— 2) *septentrio, plaga borealis* Gen. 14, 15. Job 23, 9.—Indè verbum

Hiph. הִשְׂמִאיל, הִשְׂמֵאיל et הִשְׂמִיל; part. pl. מַשְׂמִאֵלִים; inf. הַשְׂמִיל; fut. יַשְׂמִאיל; *ad sinistrum latus deflexit* Gen. 13, 9. Jes. 30, 21. — 2) *sinistrâ* (pro dextrâ) *manu usus est* 1 Par. 12, 2.

שְׂמָאלִי et שְׂמָלִי m. f. שְׂמָאלִית; *qui, quæ est ad latus sinistrum, sinister, sinistra* 1 Reg. 7, 21 etc.

שָׂמַח et שָׂמֵחַ; infinit. constr. שְׂמֹחַ; imp. שְׂמַח; fut. יִשְׂמַח; *lætatus est* Jes. 65, 13 etc. constr. cum בְּ, לְ, עַל, et מִן Prov. 5, 18 ubi tamen plures cod. habent בְּ. Rebus inanim. tribuitur Jes. 14, 8. Prov. 13, 9. שָׂמַח בַּיהוָה *lætatus est in Jehová* i. e. de tutelâ ejus Ps. 9, 3 etc. שָׂמַח לִפְנֵי יְהוָה *lætatus est coram Jehová* de eo dicitur qui sacras epu- in atrio tabernaculi sancti instituebat Lev. 23, 40 etc. — Pih. שִׂמֵּחַ; paart. מְשַׂמֵּחַ; inf. שַׂמֵּחַ; imp. id. et שַׂמַּח; fut. יְשַׂמַּח; *lætitiâ affecit, lætitiam attulit* Deut. 24, 5 etc.; seq. לְ, עַל, מִן *de* aliquâ re Ps. 30, 2 etc. — Hiph. הִשְׂמִיחַ, id. Ps. 89, 43. — Deriv. seq.

שָׂמֵחַ m. pl. שְׂמֵחִים; constr. שְׂמֵחֵי et שִׂמְחֵי; f. שְׂמֵחָה; *lætans, lætus, a* Deut. 16, 15. Ps. 35, 26 etc.

שִׂמְחָה f. constr. שִׂמְחַת; pl. שִׂמְחוֹת; 1) *lætitia* 1 Reg. 1, 40 etc. — 2) *objectum lætitiæ* Ps. 43, 4, hinc — 3) *voluptas, oblectamentum* Prov. 21, 17. Neh. 8, 12 etc.

שְׂמִיכָה f. *stragula* Jud. 4, 18. — Rad. שׂמך ut vicin. סָמַךְ.

שָׂמַל ut vicin. arab. سمل *cinxit, circumdedit.* — Hiph. הִשְׂמִיל vid. in הִשְׂמֵאיל sub שְׂמֹאל. — Indè

שִׂמְלָה f. constr. שִׂמְלַת; pl. שִׂמְלוֹת; *vestis* virorum mulierumque imprimis exterior et ampla Gen. 9, 23. Jes. 3, 6 etc.

שַׂמְלָח n. pr. viri Gen. 36, 36 etc.

שִׂמְלִי vid. שְׂמָאלִי.

שְׂמָמִית vel שַׂמָּמִית f. *lacertæ venenatæ* species Prov. 30, 28. LXX καλαβώτης, Vulgat. *stellio* et itâ Bochart. — Rad. שׂמם in arab. *veneno infecit.*

שֹׂנֵא part. act. שׂוֹנֵא, pass. pl. constr. שְׂנֵאֵי 2 Sam. 5, 8 in Keri, sed Chethib habet שְׂנֵאוֹ; inf. absol. שָׂנוֹא, constr. שְׂנֹא et שִׂנְאַת; fut. יִשְׂנָא; *odit, odio habuit* seq. acc. et לְ Deut. 4, 42. Ps. 5, 6 etc.—Part. שׂוֹנֵא *osor, inimicus* Deut. 7, 10 etc.; fem. pl. שְׂנֵאוֹת *inimicæ* Eze. 16, 27. — Niph. fut. יִשָּׂנֵא *odio erit* Prov. 14, 17. — Pih. part. מְשַׂנֵּא *osor, inimicus* undè cum suff. sine Dag. מְשַׂנְאִי plur. constr. מְשַׂנְאֵי, suff. מְשַׂנְאַי Ps. 18, 41 etc. — Deriv. seq.

שִׂנְאָה f. constr. שִׂנְאַת; suff. in pausâ שִׂנְאָתֶךָ et cum superfluo שִׂנְאָתֶיךָ; pr. inf. *odisse, odium* Deut. 1, 27. Eze. 35, 11 etc.

שָׂנִיא undè f. שָׂנִיאָה *exosa* Deut. 21, 15.

שְׂנִיר n. pr. quo Amoræi montem

Digitized by Google

Hermonem vocarunt Deut. 3, 9. Eze. 27, 5; sed angustiori sensu pars Hermonis Cant. 4, 8: 1 Par. 5, 23.

שָׂעִיר et שָׂעָר m. 1) *pilosus, hirsutus* Gen. 27, 11, 23.—2) *hircus* Lev. 4, 24, pleniùs שְׂעִיר עִזִּים *pilosus caprarum* Gen. 37, 31.— 3) pl. שְׂעִירִים *dæmones sylvestres*, ità dicti vel quia sub *hirci* formâ colebantur, vel quia in sylvis et desertis tales apparebant Jes. 13, 21. 34, 14. — 4) pl.* *pluviæ tenues ut capilli* (à שֵׂעָר), vulgò *imbres*, sed invito contextu Deut. 32, 2.* — Fem. שְׂעִירָה vide mox infrà. — Rad. שָׂעַר.

שֵׂעִיר n. pr. 1) viri Gen. 36, 20. —2) regionis montanæ Idumæorum Gen. 14, 6 etc. — 3) montis in tribu Judâ Jos. 15, 10.

שְׂעִירָה f. constr. שְׂעִירַת; 1) pr. *hirsuta*, hinc *capra* Lev. 4, 23. 5, 6. — 2) n. pr. loci in tribu Ephraïm Jud. 3, 26. — Rad. שָׂעַר.

שְׂעָפִים pl. m. ferè ut סְעָפִים q. v. *cogitationes* Job 4, 13. 20, 2. —Rad. שׂעף ut vicin. סָעַף q. v.

שָׂעַר ut vicin. סָעַר, שָׁעַר; 1) *horruit*, gr. φρίσσω, hinc *terrore, commotione correptus est* Jer. 2, 12. Eze. 27, 35, seq. עַל causæ 32, 10.— 2) forsan denom. à שָׂעִיר, *coluit* pr. *hirsuta numina* Deut. 32, 17. — 3) *exagitavit, turbine disjecit* Ps. 58, 10. — Niph. f. נִשְׂעָרָה impers. *tempestas sævit, procellosum fuit* Ps. 50, 3. — Pih. *turbine abripuit* Job 27, 21. — Hithp. fut. יִשְׁתָּעֵר (pro יִתְשַׂעֵר) *procellæ instar irruit* Dan. 11, 40. — Deriv, שְׂעִיר et seq.

שַׂעַר m. 1) *horror* Eze. 27, 35. Job 18, 20. — 2) ut vicin. סַעַר *procella* Jes. 28, 2. Aliud vid. *in seq.*

שֵׂעָר m. constr. שַׂעַר, *sed Jes.* 7, 20 שֵׂעָר; suff. שְׂעָרוֹ; *pilus* sed collect. *pili* Lev. 13, 3 etc.

שְׂעָרָה f. ut vicin. סְעָרָה *procella* Nah. 1, 3 etc.

שַׂעֲרָה f. constr. שַׂעֲרַת; pl. שְׂעָרוֹת, undè constr. שַׂעֲרוֹת; *pilus, capillus* Jud. 20, 16. Ps. 40, 13 etc.

שְׂעֹרָה f. pl. m. שְׂעֹרִים; *hordeum* Ex. 9, 31 etc.

שְׂעוֹרִים n. pr. viri 1 Par. 24, 8.

שָׂפָה f. constr. שְׂפַת; dual. שְׂפָתַיִם, constr. שִׂפְתֵי, suff. שִׂפְתֵיהֶם, שִׂפְתֵימוֹ; pl. constr. שִׂפְתוֹת (à שָׂפָה; 1) *labium* 1 Sam. 1, 13 etc. *Aperuit labia* i. e. loqui cœpit; sed *labia alicujus aperuit* i. e. facultatem, copiam loquendi ei suppeditavit, oppos. *labia cohibuit.* — *Homo labiorum* i. e. garrulus, loquax. — *Verba labiorum* i. e. futilia, stolida. Meton. *loquela, verba* Exe. 36, 3 etc., it. *lingua, dialectus* Gen. 11, 1. Jes. 19, 18 etc. —2) *ora, extremitas, limes, terminus* Gen. 22, 17. Jud. 7, 22 etc.—Etymon latet, conf. tamen, si placet verb. vicin. סָפָה.

שִׂפָּה pr. forsan ut vicin. סָפָה *fudit.* Hinc Pih. שִׂפָּה *effluere fecit* capillos, hinc *decalvavit* Jes. 3, 17. Conf. סַפַּחַת.

שָׂפָם m. suff. שִׂפְמוֹ; *barba* Lev. 13, 45: 2 Sam. 19, 25 etc. Vulgò *mentum*, quasi esset à שָׂפָה *labium*; sed rectiùs forsan dimanat à rad. שׂפם ut cognat. seq. *texit*, scil. mentum barba.

שָׂפַן ut vicin. סָפַן, צָפַן *texit, ab-*

Digitized by Google

scondit; part. pass. pl. constr. שְׂפֻנֵי *absconditi* thesauri.

שָׁפַק; fut יִשְׁפֹּק; ut vicin. סָפַק 1) *percussit*, et spec. *complosit* manus Job 27, 23 juxta plures cod., it. *castigavit.* —2) *redundavit, abundavit* 1 Reg. 20, 10. — Hiph. fut. יַשְׁפִּיקוּ *percutiunt*, *pangunt fœdera* Jes. 2, 6. — Indè

שֶׁפֶק m. *plaga, castigatio* Job. 36, 18.

שַׂק m. שַׂקִּי pl. שַׂקִּים; 1) *cilicium, pannus crassus è filis cilicinis contextus* Jes. 34, 24. — 2) *saccus* Gen. 42, 25 etc. — 3) *vestis* lugentium Gen. 37, 34 etc., prophetarum Jes. 20, 2. Conf. Matth. 3, 4.—Etymon ignoratur.

שָׁקַד undè Niph. נִשְׁקַד *ligatum, compactum fuit* jugum (conf. עָקַד) Thren. 1, 14. Plures cod. habent נִשְׁקַד *vigilavit*, quod exprimunt LXX, Vulgat. et Syr., sed invito contextu.

שָׁקַר ut vicin. chald. סְקַר *intuitus est, aspexit;* hinc. — Pih. part. pl. f. מְשַׁקְּרוֹת עֵינַיִם *nictantes oculis* Jes. 3, 16. LXX et Vulgat. *nutibus occulorum;* aptè ad contextum ubi agitur de externis fœminarum gestibus lasciviam impudentiamque prodentibus. Alii ex aliâ signif. chald. *fucantes oculos* vertunt, sed invitâ orationis serie.

שַׂר m. pl. שָׂרִים; *dux, præfectus* quicumque, ut militum, urbis, civium adeòque, *princeps;* it. angelorum sive *archangelus*, etc. Gen. 21, 22 : 1 Reg. 22, 26. Jos. 5, 14. Dan. 12, 1 et 10, 13, ubi sensus est : *angelus persicis rebus præfectus.* — Rad. שָׁרַר.

שָׁרַג ut vicin. שָׁרַךְ, אָרַג, it. chald. et syr. סְרַג *im.lexit, implicuit.* - Puh. שֻׁרַג *implicatus*, *implexus fuit* Job 40, 17. — Hithp. fut. pl. יִשְׁתָּרְגוּ (pro יִתְשָׁרְגוּ) *implicant se* Thren. 1, 14.— Indè שְׂרִיגִים.

שָׁרַד 1) forsan ut in arab. *consuit, contexuit.* — 2) ut in syr. *fugit, effugit* Jos. 10, 20.— Deriv. שָׂרִיד et seq.

שָׁרָד m. *textura*, undè בִּגְדֵי שָׁרָד *vestes textæ* i. e. ut chald. סָרְדִין *aulæa* scil. tabernaculi sacri Ex. 31, 10 etc. LXX *vestes ministerii*, quasi legissent בִּגְדֵי שָׁרֵת; quæ tamen dicuntur בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ et ab illis disertè distinguuntur.

שָׂרֵד m. Jes. 44, 13. Vulgat. *runcina*, al. *rubrica*, *filum mensorium*, *amussis*, al. *stylus* (collat. arab. שִׁרָאד *subula*), quod præfero.

שָׁרָה 1) vicin. arab. שَأَرَ pro شَرَى, *seruit*, *ordinavit*, undè juxta quosd. שׂוֹרָה q. v. — 2) *præfectus, dux, princeps fuit.* — 3) *contendit, certavit* seq. אֵת, עִם pers. *cum aliquo* Gen. 32, 29. Hos. 12, 4. Conf. vicin. שׂוּר, שָׂרַר. — Indè מְשָׂרָה.

שָׂרָה f. masculini שַׂר), cum י parag. שָׂרָתִי; 1) *mulier princeps, nobilis* Jud. 5, 29 etc. Plur. שָׂרוֹת *primariæ* i. e. spec. uxores regum ab uxoribus secundi ordinis distinctæ 1 Reg. 11, 3. Metaph. Thren. 1, 1.—2) n. pr. mul. Gen. 17, 15 etc.

שְׂרוּג n. pr. viri Gen. 11, 20.

שְׂרוֹךְ m. *corrigia* calcei Jes. 5, 27. Proverbial. de re vili Gen. 14, 25. — Rad. שׂרך.

שְׂרוּקִים pl. m. *palmites vitis nobilioris* (vid. שֹׂרֵק) Jes. 16, 8.

שָׂרַח n. pr. viri Gen. 46, 17 etc.

שָׂרַט *incidit, incisuras fecit* in corpore Lev. 21, 5. — Niph. נִשְׂרַט *laceratus est* Zach. 12, 3. — Deriv. seq.

Digitized by Google

שֶׂרֶט m. et שָׂרֶטֶת f. *incisura* Lev. 19, 28. 21, 5.

שָׂרִי n. pr. mul. Gen. 11, 29 etc.

שָׂרִיגִים pl. m. *surculi, palmites* vitis Gen. 40, 10 etc. — Rad. שָׂרַג.

שָׂרִיד m. pl. שְׂרִידִים; *superstes, elapsus* è clade Num. 21, 36 etc. — Rad. שָׂרַד.

שְׂרִיָּה et שְׂרִיָּהוּ n. pr. viror. 2 Sam. 8, 17. Jer. 36, 26 etc.

שְׂרִיקוֹת vid. ad rad. שָׂרַק.

שָׂרַךְ ut vicin. שָׂרַג — Pih. part. f. מְשָׂרֶכֶת *implicans* vias suas camela i. e. hùc illùc circumvagans Jes. 2, 23. — Indè שְׂרוֹךְ.

שַׂרְסְכִים n. pr. viri Jer. 39, 3.

שָׂרַע ut vicin. arab. سَرَعَ *extendit, protendit*. Part. pass. שָׂרוּעַ *protensus, prælongus* membro i. e. qui membrum habet justo longius Lev. 21, 18 etc. — Hithp. inf. הִשְׁתָּרֵעַ (pro הִתְשָׂרֵעַ) *sese extendere* Jes. 28, 20.

שַׂרְעַפִּים pl. m. ut שְׂעַפִּים, inserto ר, *cogitationes* Ps. 94, 19 etc. — Rad. שׂעף.

שָׂרַף, part. act. שָׂרֵף; pass. f. שְׂרוּפָה et שְׂרֵפָה; infin. absol. שָׂרוֹף; constr. שְׂרֹף; suff. שְׂרָפוֹ; fut. יִשְׂרֹף; *combussit, cremavit* Lev. 4, 21 etc., sæpè addito בָּאֵשׁ; hinc *urendo coxit* Gen. 11, 3. — Niph. נִשְׂרַף *combustus est* Lev. 4, 12. — Puh. שֹׂרַף id. 10, 16. — Deriv. מִשְׂרָפָה et seq.

שָׂרָף masc. 1) *serpentis venenosi* species, vulgò *prester* Num. 21, 6 etc. — 2) plur. שְׂרָפִים *Seraphim* alatorum angelorum genus, solio Dei adstantium Jes. 6, 2, 6. — 3) n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

שְׂרֵפָה f. constr. שְׂרֵפַת; *ustio* Gen. 11, 3. *combustio, incendium* Lev. 10, 6 etc.

שָׂרַק 1) ut vicin. שָׂרַג, שָׂרַךְ *plexuit, implicuit*, undè שֹׂרֵק, שְׂרוּקִים. — 2) ut סָרַק in chald. et syr. *pectinavit, carminavit;* undè part. pass. pl. f. שְׂרִיקוֹת *pexa, carminata* lina Jes. 19, 9. — 3) ut, quidam volunt, sed incertè omninò, *rufus, fuscus fuit*, undè.

שָׂרֹק m. pl. שְׂרֻקִים *rufi fusci* equi Zach. 1, 8, collat. arab. أَشْقَر *equus fuscus*. LXX ψαροί (Gloss. ποικίλοι) i. e. *sturnini, in sturni morem varii et maculosi*.

שֹׂרֵק m. et שֹׂרֵקָה f. 1) *vitis nobilioris* species Gen. 49, 11 etc.; eadem forsan, quam vocant Arabes marrocani *serki* et Persæ *kischmisch*, cujus uvæ admodùm dulces et acinis ferè carentes; vid. Niebuhr (Descript. de l'Arabie, tom. 1, p. 207). — 2) n. pr. vallis inter Ascalon et Gaza Jud. 16, 4.

שָׂרַר; part. act. שׂרֵר; *fut.* pl. יִשְׂרוּ; ut vicin. שָׂרָה, שׂוּר, *principatum tenuit* Jes. 32, 1. Prov. 8, 16. Esth. 1, 22. — Hithp. הִשְׁתָּרֵר (pro הִתְשָׂרֵר); fut. יִשְׁתָּרֵר; *principatum sibi sumpsit*. Seq. עַל pers. *in aliquem* Num. 16, 13. — Deriv. שַׂר, שָׂרָה.

שָׂשׂוֹן m. constr. שְׂשׂוֹן; *gaudium*, et *objectum gaudii* Jes. 22, 13. Ps. 51, 10 etc. — Rad. שׂוּשׂ.

שֵׁת vid. שִׁית.

שָׂתַם ut vicin. סָתַם *obstruxit, obturavit* preces Thren. 3, 9.

שָׂתַר forsan ut vicin. arab. سَتَرَ *fidit*, undè Niph. fut. conv. וַיִּשָּׂתְרוּ

Digitized by Google

et fissi sunt, eruperunt tumoris ani 1 Sam. 5, 9; al. et *occultati sunt*, quasi à סָתַר scripto ש pro ס, sed parum aptè.

ש

ש *schîn* de cujus nomine cæterisque proprietatibus vide suprà in ש; hoc tantùm adde, quòd inter *servi-les* litteras numeretur.

.שֶׁ, rariùs .שַׁ, שָׁ et antè guttur. שָׂ Jud. 6, 17. forma brevior vocis אֲשֶׁר cujus varios induit significatus 1) *qui, quæ, quod* et plur. *qui, quæ, quæ* Eccl. 1, 11. Cant. 1, 7 etc.— 2) conj. *quòd* Eccl. 2, 13 etc., *ut* 3, 14, *eò quòd, quia* Cant. 1, 6. 6. 2, *nam* 1, 7. Cum præpos. .עַד שֶׁ *usquedùm, donec* Jud. 5, 7; .בְּשֶׁ *eò quòd* Eccl. 2, 16; .כְּשֶׁ *secundùm id quod, quemadmodùm* 5, 14. 12, 7, *cùm* 9, 12. 10, 3; בְּשַׁגַּם *quia*, juxta omnes veter. Version. Gen. 6, 3; comp. ex בְּ, .ש et גַּם pro גַּם; quibusd. est inf. verbi שָׁגַג cum suff., ità ut sensus sit: *propter peccare* i. e. *peccata eorum;* quod procul dubio orationis seriei multò minùs quadrat. בְּשֶׁל (ex בְּ, .שֶׁ, לְ) *propter*, cum suff. בְּשֶׁלִּי *propter me* Jon. 1, 12; בְּשֶׁלְּמִי *propter quem?* 1, 7. — Alia vide in שֶׁל et שִׁילֹה.

שָׁאַב; part. acc. שׁוֹאֵב, pl. שׁוֹאֲבִים, inf. constr. שְׁאֹב; imp. f. שְׁאָבִי; fut. יִשְׁאַב; *hausit* aquam, addito vel omisso מַיִם Gen. 24, 11: 1 Sam. 7, 6 etc. — Indè מַשְׁאֲבִים.

שָׁאַג; part. act. שֹׁאֵג, pl. שֹׁאֲגִים; inf. absol. שָׁאוֹג; fut. יִשְׁאַג; *rugiit* pr. de leone Jud. 14, 5, de tonitru Jer. 25, 30, de hominibus Ps. 38, 9. 74, 4. — Indè

שְׁאָגָה f. constr. שַׁאֲגַת; suff. שַׁאֲגָתוֹ; *rugitus* leonis Jes. 5, 29, *clamor* gementis Ps. 22, 2 etc.

שָׁאָה 1) *strepuit, strepitum edidit.* — 2) *cum fragore concidit* Jes. 6, 11. — Niph. נִשְׁאָה 1) *strepuit* Jes. 17, 12, 13. — 2) *vastatus est* 6, 11. — Hiph. inf. cum præf. לְהַשְׁאוֹת לְ et לְהַשּׁוֹת *ad vastandum* Jes. 37, 26: 2 Reg. 19, 25. — Hithp. ut vicin. שָׁעָה; part. מִשְׁתָּאֶה (pro מִתְשָׁאֶה) *cum stupore contemplans* seq. לְ Gen. 24, 21. — Deriv. שַׁאוָה, שָׁאוֹן, שְׁאִיָּה, שֵׁאת.

שָׁאָה vid. שׁוֹאָה.

שַׁאוָה f. *procella strepens* Prov. 1, 27 in Chethib, ubi Keri habet שוֹאָה. — Rad. שָׁאָה.

שְׁאוֹל et שְׁאֹל c. cum ה locali שְׁאֹלָה; pr. *cavitas*, hinc *infernus*, locus subterraneus, densâ caligine plenus, in quo mortuorum animæ degunt, *limbus* Patrum Gen. 37, 35. Jes. 14, 9 etc. — Rad. שָׁאַל.

שָׁאוּל n. pr. viror. Gen. 46, 10 etc. Nom. patronym. שָׁאוּלִי Num. 26, 13.

שָׁאוֹן m. constr. שְׁאוֹן; 1) *strepitus* aquarum, hominum etc. Ps. 65, 8. Jes. 5, 14 etc. Jer. 48, 45: *filii strepitûs* i. e. milites tumultuantes. — 2) *vastatio, ruina, interitus* Jes. 46, 17. Ps. 40, 3. — Rad. שָׁאָה.

שָׁאָט m. suff. שָׁאָטְךָ; *contemptus*, hinc *fastus* Eze. 25, 6, 36, 5.— Rad. שׁוּט.

Digitized by Google

שְׁאִיָּה f. *vastatio, ruina* Jes. 24, 12. — Rad. שָׁאָה.

שָׁאַל et שָׁאֵל, pl. שְׁאֵלֻתָם; part. act. שֹׁאֵל, pl. שֹׁאֲלִים, f. שֹׁאֶלֶת; pass. שָׁאוּל; inf. abs. שָׁאוֹל, constr. שְׁאֹל; imp. שְׁאַל, f. שְׁאָלִי; fut. יִשְׁאַל; 1) *postulavit, poposcit* seq. acc. rei, et מִן, מֵאֵת pers. à quâ poscitur, etiam seq. dupl. acc. *poposcit aliquem aliquid* Deut. 14, 26. Ps. 2, 8 etc. — 2) *rogavit, petiit* aliquid ab aliquo Jes. 7, 11 etc. Seq. acc. rei Jud. 5, 25, et מִן, מֵאֵת, מֵעִם pers. à quâ quid petitur; cum לְ pers. *rogavit alicui, pro aliquo* 1 Reg. 2, 22. Spec. *mutuum petiit* ab aliquo Ex 3, 22: 2 Reg. 6, 5; it. *stipem petiit, mendicavit* Prov. 20, 4. — 3) *interrogavit* Jud. 4, 20. seq. acc. pers. Gen. 24, 47 etc., sed לְ Job 8, 8; *de aliquo* vel *aliquâ re* seq. עַל Neh. 1, 2, לְ Gen. 32, 30 etc., acc. Jes. 45, 11. Hagg. 2, 11. Spec. *consuluit, oraculum captavit* sive à vero Deo, sive ab idolis seq. בְּ Jud. 1, 1. Eze. 21, 26 etc., seq. לְ *pro aliquo, in alicujus commodum* Num. 27, 21 etc.; שָׁאַל לְפ״ לְשָׁלוֹם *interrogavit aliquem de valetudine* salutando eum, hinc *salutavit* Gen. 43, 27. — 4) *cavus fuit* undè שְׁאוֹל; conf. Deriv. ex vicin. שעל.

Niph. נִשְׁאַל; inf. abs. נִשְׁאוֹל; forsan *sibi petiit* (ut gr. αἰτοῦμαι peto mihi) 1 Sam. 20, 6, 28. Neh. 13, 6. — Pih. שִׁאֵל 1) *mendicavit* Ps. 109, 10. — 2) *interrogavit* 2 Sam. 20, 18. — Hiph. הִשְׁאִיל *postulatum quid concessit, dedit* Ex. 12, 36: 1 Sam. 1, 28. — Deriv. מִשְׁאָלָה et seq.

שְׁאָל n. pr. viri Esr. 10, 29.

שְׁאֵלָה f. suff. שְׁאֵלָתִי et שְׁאֲלָתִי, contract. שְׁלָתֵךְ; *petitio, rogatio, preces* Esth. 5, 7. *Petiit petitionem i. e. petiit aliquid* ab aliquo, et *preces fudit* Jud. 8, 24 etc. Metonym. *petitum, postulatum*, hinc. נָתַן שְׁאֵלָה *postulatum concessit, petenti satisfecit* Esth. 5, 6, 8. Ps. 106, 15 etc. בָּאָה שְׁאֵלָה *venit petitum, concessum est* Job 6, 8.

שְׁאַלְתִּיאֵל n. pr. viri Esr, 3, 2 etc.

שָׁאַן ut vicin. שָׁעַן. — Pihl. שַׁאֲנַן *tranquillus fuit, tranquillè vixit* Jer. 30, 10. Job 3, 18. — Indè

שַׁאֲנָן m. pl. שַׁאֲנָנִים, f. שַׁאֲנָנוֹת; 1) *tranquillus, securus* Jes. 33, 20. Job 12, 5. — 2) *socors, fastuosus, insolens* Jes. 32, 9. Ps. 123, 4 etc., et subst. *fastus, insolentia* 2 Reg. 19, 28. Jes. 37, 29.

שׁאס vid. שָׁסַס.

שָׁאַף; part. act. שׁוֹאֵף, pl. שׁוֹאֲפִים; inf. absol. שָׁאוֹף; fut. יִשְׁאַף; *ut vicin.* שׁוּף, נָשַׁב, נָשַׁף; 1) *anhelavit* iracundus Jes. 42, 14, festinans, hinc *festinavit* Eccl. 1, 5. — 2) *inhiavit, hiante ore captavit* aërem, umbram etc. Jer. 2, 24 etc. De loco Job 5, 5, vid. צַמִּים. Amos 2, 7: *Qui inhiant super* (עַל) *pulverem terræ in capite tenuium* i. e. qui nihil avidiùs cupiunt, quàm ut sit pulvis in capite pauperum, i. e. quàm ut eos in luctum detrudant, seu eos opprimant. Passim *inhiare alicui* est *sanguinem ejus sitire, acriter eum persequi, vexare.*

שָׁאַר *reliquus fuit, superfuit* 1

Digitized by Google

Sam. 16, 11. — Niph. נִשְׁאַר; part. נִשְׁאָר, f. נִשְׁאֶרֶת et נִשְׁאֶרֶת; fut. יִשָּׁאֵר; 1) *reliquus factus est, superfuit* Gen. 7, 23 etc. Part. *superstes* Eze. 6, 12. — 2) *remansit* alicubi Ex. 8, 5 etc., it. *mansit* Job 21, 34. — Not. וְנִאשְׁאַר Eze. 9, 8, ex duabus lectionibus נִשְׁאַר et אֶשְׁאַר conjunctis ortum nonnulli putant. Cùm verò plures cod. ואשאר sine נ habeant, ità forsan vocalibus instruendum est וְאֶשְׁאַר et *superstes fui, remansi*; quod non improbabile facit proximè sequens וְאֶזְעַק, וְאֶפְלֶה etc. — Hiph. הִשְׁאִיר 1) *reliquum fecit* Ex. 10, 12, *reliquit* Deut. 28, 51 etc. — 2) *reliquum habuit, retinuit* Num. 21, 35 etc. — Deriv. מִשְׁאֶרֶת et seq.

שְׁאָר m. *reliquum, residuum, reliquæ* Jes. 10, 20. Soph. 1, 4 etc.

שְׁאָר יָשׁוּב n. pr. viri Jes. 7, 3.

שְׁאֵר m. suff. שְׁאֵרִי; 1) *caro* (oppos. ossibus, non animo) Jer. 51, 35 etc., et *cibus quivis, alimentum* Ex. 21, 10. — 2) *consanguineus* et collect. *consanguinei* Lev. 18, 6 etc., plenè שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ 25, 49.

שַׁאֲרָה f. *consanguinitas* Lev. 18, 17.

שַׁאֲרָה n. pr. mul. 1 Par. 7, 24.

שְׁאֵרִית f. sed 1 Par. 12, 38 contr. שְׂרִית; *pars residua, superstites* Jer. 11, 23 etc.

שֵׁאת f. (pro שְׁאֵתָ) *vastatio, ruina* Thren. 3, 47. — Rad. שָׁאָה.

שְׁבָא n. pr. 1) viror. Gen. 10, 7. 25, 3 etc. — 2) gentis et regionis in Arabiâ felici, thure, aromatibus, auro gemmisque ditissimæ 1 Reg. 10, 1 etc.

שְׁבָבִים pl. m. *fragmenta* Hos. 8, 6. — Rad. שבב ut in chald. *fregit*.

שָׁבָה; part. act. pl. שָׁבִים; pass. pl. שְׁבוּיִם; f. שְׁבִיוֹת; infin. constr. שְׁבוֹת; imp. שַׁבֵּה (pro שְׁבֵה); fut. יִשְׁבֶּה; conv. וַיִּשְׁבְּ; cum suff. et נ epenth. יִשְׁבֶּךָ; *captivum egit, abduxit* Gen. 34, 29 etc. 31, 26: *captivæ gladii* i. e. in bello captæ. — Niph. נִשְׁבָּה *captivus abductus est* Gen. 14, 14 etc. — Deriv. שְׁבוּת, שְׁבִי, שְׁבִיָּה, שְׁבִית et, saltem quoad formam,

שְׁבוֹ m. lapis quidam pretiosus, LXX et Vulgat. *achates* Ex. 28, 19. 39, 10.

שְׁבוּאֵל n. pr. viror. 1 Par. 23, 16 etc.

שְׁבוּל vid. שְׁבִיל.

שָׁבוּעַ m. constr. שְׁבוּעַ et שְׁבָעַ; dual. שְׁבוּעַיִם; pl. שָׁבוּעִים, et f. שָׁבוּעוֹת; constr. שְׁבֻעוֹת; suff. שָׁבֻעֹתֵיכֶם; (denom. à שֶׁבַע *septem*) *septimana* a) dierum Gen. 29, 27. Dan. 9, 10 etc. *Festum septimanarum* i. e. *pentecoste* Deut. 16, 9, conf. Tob. 2, 1; sed Eze. 45, 21: *festum septimanarum dierum* i. e. pascha per septem integros dies celebratum. — b) annorum Dan. 9, 24, 26.

שְׁבוּעָה et שְׁבֻעָה; f. pl. שְׁבֻעוֹת; *jusjurandum* Gen. 26, 3 etc. *Jusjurandum Jehovæ* i. e. per Jehovam Ex. 22, 10 etc. *Jusjurandum meum* i. e. mihi præstitum Gen. 24, 8, sed Ps. 105, 9: *jusjurandum ejus* i. e. quod ipse præstitit.

שְׁבוּת et שְׁבִית f. *captivitas* Num. 21, 29, metonym. *captivi* in formulâ שוּב שְׁבוּת *reducere captivos* Deut. 30, 3 etc.; quæ formula passim trop. usurpata, signat pristinæ *integrita-*

Digitized by Google

ti, felicitati aliquem *restituere.*

שָׁבַח undè Pih. שִׁבֵּחַ; fut. יְשַׁבֵּחַ; 1) *laudavit*, maximè Deum Ps. 63, 4 etc., it. *felicem prædicavit* Eccl. 4, 2. —2) *repressit, compescuit* Ps. 89, 10. Prov. 21, 11. — Hiph. part. מַשְׁבִּיחַ *compescens* Ps. 65, 8. — Hithp. inf. חִשְׁתַּבַּח (pro הִתְשַׁבַּח) *gloriari* seq. בְּ aliquâ re Ps. 106, 47 : 1 Par. 16, 35.

שֵׁבֶט et שֶׁבֶט c. suff. שִׁבְטְךָ; pl. שְׁבָטִים; constr. שִׁבְטֵי; *baculus, scipio*, spec. 1) *virga* quâ verberatur et castigatur Jes. 10, 15. Prov. 10, 15. Prov. 10, 13. *Virga Dei* i. e. calamitas divinitùs immissa Job 9, 34 etc. — 2) *pedum* pastorale Lev. 27, 32 etc. — 3) *sceptrum* regis, ducis Gen. 49, 10. Jud. 5, 14. — 4) *tribus* Israëlitarum Ex. 28, 21, it. *familia* alicujus tribûs Num. 4, 18 etc. — 5) *virga, pertica mensoria* et metonym. *portio demensa* Jer. 10, 16 etc. — 6) *spiculum* vel *hastile* 2 Sam. 18, 14. — Rad. שבט.

שְׁבָט m. mensis anni Hebr. undecimus majori ex parte in Februarium incidens Zach. 1, 7.

שְׁבִי m. in pausâ שָׁבִי; suff. שִׁבְיוֹ, שִׁבְיֵךְ, שִׁבְיֵכֶם; *captivitas* Deut. 21, 13 etc., it. *captivi* Num. 21, 1. Ps. 68, 19, et sing. *captivus* Ex. 12, 29. Fem. שִׁבְיָה *captiva* Jes. 52, 2. — Rad. שָׁבָה.

שִׁבַי n. pr. viri Esr. 2, 42 etc.

שִׁבִּי n. pr viri 1 Sam. 17, 27.

שָׁבִיב m. *flamma;* constr. שְׁבִיב Job 18, 5. — Rad. שבב in arab. *accendit*, it. *exarsit ignis;* al. conferunt vicin. hebr. נָשַׁב, נָשַׁף, שָׁאַף.

שִׁבְיָה f. *captivitas* Neh. 3, 36, *captivi* Deut. 21, 11 etc. — Rad. שָׁבָה.

שְׁבִיל sed in Chethib שְׁבוּל m. poët. *semita, via* Jer. 18, 15. *Ps.* 77, 20. — Rad. שבל.

שְׁבִיסִים pl. m. forsan *reticula*, ornamenta muliebria capitis Jes. 3, 18. — Rad. שבט forsan nt vicin. שָׁבַץ et chald. שְׁבַשׁ *perplexus fuit.*

שְׁבִיעִי m. f. שְׁבִיעִית; (denom. à שֶׁבַע); *septimus, a, um* Gen. 2, 2 etc.

שְׁבִית ut שְׁבוּת q. v.

שֹׁבֶל m. *coma, cæsaries* Jes. 47, 2; ità post LXX, Syr. et Arab. *permulti*, sed al. *syrma* vestis, collat. arab. سَبَلَة (sabalaht); quod magis arridet. — Rad. שבל.

שַׁבְּלוּל m. *limax* Ps. 58, 9.

שִׁבֹּל m. *termes;* pl. constr. שִׁבְלֵי Zach. 4, 12. — Rad. שבל.

שִׁבֹּלֶת f. pl. שִׁבֹּלִים; 1) *spica* Gen. 41, 5 etc. — 2) *fluxus aquæ, flumen* Jes. 27, 12 etc. — Rad. שבל.

שֶׁבְנָא et שֶׁבְנָה n. pr. viror. 2 Reg. 18, 18 etc.

שְׁבַנְיָה n. pr. viror. *Neh.* 9, 4 etc.

שָׁבַע (denom. à שֶׁבַע) *juravit;* part. pass. constr. שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת *iurantes juramenta* Eze. 21, 28. — Niph. נִשְׁבַּע; part. נִשְׁבָּע; pl. נִשְׁבָּעִים; inf. הִשָּׁבַע; constr. הִשָּׁבַע; fut. יִשָּׁבַע; constr. יִשָּׁבַע; *juravit* Gen. 21, 24 etc., seq. בְּ personæ *per* quam juratur Gen. 21, 23 etc., seq. לְ *juravit alicui* 24, 7. 21, 23, et addito acc. rei *jurando promisit aliquid alicui* Ex. 13, 5 etc. — Hiph. הִשְׁבִּיעַ; inf. absol. הַשְׁבֵּעַ; constr. הַשְׁבִּיעַ; fut. יַשְׁבִּיעַ; conv. וַיַּשְׁבַּע; 1) *jurare fecit, ad jusjurandum adegit* Gen. 50, 5

Digitized by Google

etc. — 2) *obtestatus est, obsecravit* 1 Reg. 22, 16. Cant. 2, 7 etc.

שֶׁבַע f. et שְׁבֻעָה m. constr. שֶׁבַע et שִׁבְעַת; 1) *septem* Gen. 5, 7 etc. Passim usurpatur pro numero indefinito Gen. 29, 18 etc., it. pro numero sacro ut apud Ægyptios, Arabes, Persas Ex. 37, 23 etc. — 2) *septimus* Gen. 7, 11 : 2 Reg. 25, 8. — 3) *septies* Lev. 26, 18. Ps. 119, 164. — 4) n. pr. oppidi Simeonitarum Jos. 19, 2, it. n. pr. virorum 1 Sam. 20, 1 etc. Fem. שְׁבָעָה n. pr. putei Gen. 26, 33.

Dual. שִׁבְעָתַיִם *septuplum* Gen. 50, 3 etc.

Plur. שִׁבְעִים *septuaginta*, sed plerumque ponitur pro numero indefinito Gen. 50, 3. Jes. 23, 15 etc. שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה *septiès et septuagésiès* Gen. 4, 24. — Deriv. שָׁבַע, שָׁבוּעַ, שְׁבוּעָה, שְׁבִיעִי.

שְׁבָעָה vid. שְׁבוּעָה.

שִׁבְעָנָה m. *septem* Job 42, 13.

שָׁבַץ ut in syr. *miscuit, plexit* et arab. in 5ª conjug. *perplexus fuit*. — Pih. שִׁבֵּץ *tessellatum, reticulum opus fecit* Ex. 28, 39. — Puh. part. pl. מְשֻׁבָּצִים *intexti, interserti* Ex. 28, 20. — Deriv. מִשְׁבְּצוֹת, תְּשִׁבֵּץ et

שֶׁבֶץ m. *perturbatio, confusio animi* 2 Sam. 1, 9. Vulgat. *angustiæ*, al. *vertigo* quod non dsiplicet.

שָׁבַר; part. act. שׁבֵר; pass. שָׁבוּר; inf. constr. שְׁבֹר; suff. שָׁבְרִי; imp. cum suff. שָׁבְרֵם; fut. יִשְׁבֹּר; 1) *fregit, confregit, diffregit* Gen. 19, 9. Jer. 2, 20 etc. Metaph. *fregit* i. e. *sedavit* Ps. 104, 11; * et ità Jes. 45; 1: *ite, frangite sitim vino et lacte;* it. *famem frumento*, hinc *frumentum* vel *emit* Gen. 42, 5, addito שֶׁבֶר, בָּר 42, 3. 47, 14, vel *vendidit* 41, 56. Sed vulgò hunc significatum repetunt à שֶׁבֶר *fractio* q. v.* — *Fregit animum* alicujus i. e. dolore affecit Ps. 69, 21 etc. — 2) *dilaceravit* fera 1 Reg. 13, 26. — 3) *destruxit, perdidit* Eze. 30, 21. Dan. 11, 26. — 4) *præfregit* terminum, *dimensus est, definivit* Job 38, 10. — Niph. נִשְׁבַּר; part. נִשְׁבָּר; f. נִשְׁבֶּרֶת et נִשְׁבֶּרֶת; inf. הִשָּׁבֵר; fut. הִשָּׁבֵר et יִשָּׁבֵר; 1) *fractus est* Jes. 14, 29 etc., it. *fregit sibi* membra 8, 15 etc. Metaph. de animo tristi et pœnitentiâ contrito Jes. 61. 1. Ps. 51, 19. Sed Eze. 6, 9 נִשְׁבַּרְתִּי al. *animo fractus sum*, al. cum Chald. interpr. transit. *confregi* (cor eorun) quasi legend. in Hiph. הִשְׁבַּרְתִּי; quod præfero. — 2) *dilaceratus, læsus, vulneratus est* Ex. 22, 9 etc. — 3) *destructus, perditus est* Jes. 8, 15. Dan. 11, 22 etc. — Pih. שִׁבֵּר et שִׁבַּר; fut. יְשַׁבֵּר; *penitùs fregit, perfregit, confregit* 2 Reg. 18, 4, Ps. 3, 8 etc. — Hiph. הִשְׁבִּיר; fut. יַשְׁבִּיר; *frangere, rumpere fecit* uterum puer nascens Jes. 66, 9. Metaph. * *frangere fecit* famem frumento, hinc *frumentum vendidit* Gen. 42, 6. Amos 8, 5; vid. Kal. — Hoph. הָשְׁבַּר *fractus est* animus Jes. 8, 21. — Deriv. מִשְׁבָּר, מַשְׁבֵּר et seq.

שֶׁבֶר sæpiùs שֵׁבֶר m. suff. שִׁבְרוֹ; pl. שְׁבָרִים; 1) *fractio, fractura* Lev. 21, 19 etc., et metaph. * *fractio* i. e. *sedatio famis* (*brise-faim*), hinc *frumentum, annona* Gen. 42, 1 etc., plenè שֶׁבֶר רָעָבוֹן vers. 19. Vulgò etymon

Digitized by Google

repetunt à *fragendo in molâ;* sed illud præfero; conf. verbum שָׁבַר*. It. *afflictio, calamitas* Jes. 65, 14. Ps. 60, 4, et *terror* Job 41, 17. — 2) *destructio, interitus* Jos. 7, 5. Thren. 2, 11 etc. — 3) *solutio, emucleatio* somnii Jud. 7, 15.

שִׁבָּרוֹן m. constr. שִׁבְרוֹן; 1) *fractio, contritio* Eze. 21, 11. — 2) *excidium* Jes. 17, 18.

שָׁבַת; fut. יִשְׁבֹּת et יִשְׁבַּת; 1) *cessavit, desiit* seq. מִן *destitit ab* aliquâ re Jer. 31, 36 etc., seq. לְ Gen. 2, 3 ubi לַעֲשׂוֹת ad שָׁבַת præcedens referendum. Conf. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.*, Genese, pag. 12 et 322 *Notes suppl.* Abs. positum *esse desiit, finem habuit* Jes. 24, 8 etc. — 2) *feriatus est, non laboravit* Ex. 23, 12 etc. Metaph. de rebus inanim. Lev. 26, 34 etc. 3) addito שַׁבָּת *sabbatum celebravit* Lev. 23, 32. — Niph. נִשְׁבַּת *esse desiit* Jes. 17, 3 etc. — Hiph. הִשְׁבִּית; 1 p. הִשְׁבַּתִּי (pro הִשְׁבַּתְּתִּי); inf. cum לְ, לְהַשְׁבִּית et לַשְׁבִּית; fut. יַשְׁבִּית; conv. וַיַּשְׁבֵּת; 1) *cessare fecit* seq. מִן *ab* opere Ex. 5, 5, vel *intermisit* opus 2 Par. 16, 5, hinc *compescuit, pacavit* hostem Ps. 8, 3. — 2) *fecit cessare, desinere* vel aliquem seq. מִן cum infin. Eze. 34, 10, et seq. לְבִלְתִּי Jos. 22, 25, vel aliquid i. e. *finem imposuit* alicui rei Jes. 16, 10. Ps. 46, 10 etc. Seq. לְ pers. Jer. 48, 35 etc. — 3) *amovit, abstulit* Ex. 12, 15 etc. — Deriv. מִשְׁבָּת et seq.

שֶׁבֶת m. suff. שִׁבְתּוֹ; 1) *cessatio, intermissio* Prov. 20, 3, hinc *desidia* Jes. 30, 7. — 2) *interpellatio* operis, *dispendium moræ* Ex. 21, 19. — Alterum שְׁבֹת f. inf. est verbi יָשַׁב q. v.

שַׁבָּת c. constr. שַׁבַּת; suff. שַׁבָּתוֹ; pl. שַׁבָּתוֹת; constr. שַׁבְּתוֹת; pr. *cessatio*, hinc *sabbatum*, dies hebdomadis septimus Ex. 16, 25. שַׁבַּת שַׁבָּת *quovis sabbato* 1 Par. 9, 32. שַׁבַּת שָׁנִים *septimus* quivis *annus* quo *non* colebantur agri Lev. 25, 4 etc. Sed 23, 15 in plur. dictum volunt de totâ *hebdomade* (vid. interpr. ad Matth. 28, 1).

שַׁבָּתוֹן m. pr. *cessatio omnimoda*, hinc *sabbatum magnum, perquàm solemne* Ex. 16, 23 etc., maximè in שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן Ex. 31, 15 etc.

שַׁבְּתַי n. pr. viri Esr. 10, 15 etc.

שָׁגָא n. pr.

שָׁגַב sed Lev. 5, 18 שָׁגָב; part. act. שֹׁגֵב; f. שֹׁגֶבֶת, ut vicin. שָׁגָה; 1) *erravit* Job 12, 16. — 2) *deliquit per errorem et imprudentiam* Num. 15, 28 etc. Gen. 6, 3: בְּשַׁגַּם *propter peccare eorum* juxtà quosdam, quasi שַׁגַּב esset infin. formæ שַׁגָּב Jer. 5, 26; sed vide suprà ad שֶׁ et adde, admissâ explanatione istâ, nullus verbis proximè sequentibus הוּא בָשָׂר *caro est* i. e. *perquàm corruptus*, sensus erit.

שְׁגָגָה f. suff. שִׁגְגָתוֹ; *error, erratum* Lev. 4, 2 etc.

שָׁגָה; part. act. שֹׁגֶה; inf. constr. שְׁגוֹת; fut. יִשְׁגֶּה; ut vicin. שָׁגַב; 1) *erravit, oberravit* Eze. 34, 6, seq. מִן *aberravit*, trop. Ps. 119, 21. Prov. 19, 27. — 2) *titubavit* præ ebrietate Jes. 28, 7. Prov. 20, 1, trop. ebrius amore Prov. 5, 19, 20. — 3) *peccavit per imprudentiam* 1 Sam. 26, 21. — Pih. 1) forsan ut vicin. syr. ܫܓܝ

Digitized by Google

laudavit, undè שִׁגָּיוֹן. — 2) *errare fecit*, undè inf. cum suff. שָׁגָם juxtà quosdam, sed vid. in שָׁגַג. — Hiph. הִשְׁגָּה; part. מַשְׁגֶּה; fut. יַשְׁגֶּה; 1) *errare fecit* in viâ Deut. 27, 18, metaph. *aberrare fecit* Ps. 119, 10, *seduxit* Job 12, 16. — Indè מִשְׁגֶּה.

שָׁגַח ut vicin. שָׁעָה. — Hiph. הִשְׁגִּיחַ; fut. יַשְׁגִּיחַ; *prospexit, spectavit* seq. אֶל rei *aliquid* Jes. 14, 16, seq. מִן *ex* aliquo loco Ps. 33, 14. Cant. 2, 9.

שְׁגִיאָה f. *peccatum per imprudentiam*; pl. שְׁגִיאוֹת Ps. 19, 13. — Rad. שגא ut vicin. שָׁגָה.

שִׁגָּיוֹן m. pl. f. שִׁגְיוֹנוֹת; *carminis* species Ps. 7, 1. Hab. 3, 1. — Rad. שָׁגָה.

שָׁגַל *inivit, compressit* mulierem; verbum obscœnum, undè Massorethæ שָׁכַב *concubuit*, ipsi substituunt; undè cum suff. et נ epenth. יִשְׁגָּלֶנָּה Deut. 28, 30. — Niph. fut. pl. f. תִּשָּׁגַלְנָה *comprimentur* Jes. 13, 6. Zach. 14, 2. — Puh. שֻׁגַּלְתְּ *compressa es* Jer. 3, 2. — Indè

שֵׁגַל f. *uxor regia, regina* Neh. 2, 6. Ps. 45, 10.

שָׁגַע undè Puh. Part. מְשֻׁגָּע *amens, vesanus* Deut. 28, 34 etc. — Hithp. הִשְׁתַּגֵּעַ (pro הִתְשַׁגֵּעַ) *amentem, insanum egit* 1 Sam. 21, 15, 16. — Indè

שִׁגָּעוֹן m. *amentia* Deut. 28, 28 etc.

שֶׁגֶר m. constr. שְׁגַר; *fœtus* partu editus Deut. 7, 13 etc. — Rad. שגר ut in chald. Pah. *ejecit, emisit*.

שְׁגֶר m. id. Ex. 13, 12.

שַׁד m. dual. שָׁדַיִם; constr. שְׁדֵי; *mamma* Gen. 49, 25. Cant. 4, 5 etc. — Rad. שדה quam conferunt cum chald. שְׁדָא *ejaculatus est, effudit* et arab. שَدَا (pro שָׁדַו) *irrigavit*.

שֵׁד m. undè pl. שֵׁדִים *mala, noxia dæmonia* Deut. 32, 17. Ps. 106, 27. — Rad. שָׁדַד.

שֹׁד sed Job 5, 21 שׁוֹד m. 1) ut שַׁד *mamma* Jes. 60, 16. Job 24, 9. — 2) *violentia, oppressio* Ps. 12, 6 etc., metonym. *opes per vim comparatæ* Amos 3, 10. — 3) *vastatio, exitium* Hab. 2, 17. Job 5, 22 etc. — Rad. שָׁדַד.

שָׁדַד pl. שָׁדְדוּ et defect. שָׁדוּ; part. act. שֹׁדֵד; pass. שָׁדוּד; f. שְׁדוּדָה; inf. abs. שָׁדוֹד; constr. שְׁדוֹד; imp. pl. שָׁדְדוּ; fut. cum suff. יִשְׁדְּדֵם et יִשְׁדֵם; 1) forsan ut שדה q. v. in שַׁד. — 2) *vastavit* terram, urbem Jer. 25, 36 etc., *confecit, perdidit* hominem Jes. 33, 1 etc. — Niph. נִשְׁדַּדְנוּ (pro נִשְׁדַּדּוּנוּ) *vastati sumus* Mich. 2, 4. — Pih. part. מְשַׁדֵּד; fut. יְשַׁדֵּד; *vastavit, perdidit* Prov. 19, 26. 24, 15. — Puh. שֻׁדַּד et שֻׁדָּד *vastatus est* Jes. 15, 1. Nah. 3, 7 etc. — Poh. fut. יִשְׁדֹּד *perdet* Hos. 10, 2. — Hoph. *vastatus est*; fut. יוּשַׁד et יוּשַׁד Jes. 33, 1. Hos. 10, 14. — Deriv. שַׁד, שֹׁד et seq.

שִׁדָּה f. pl. שִׁדּוֹת; alii aliter, sed forsan ut arab. شَيِّدَاه (sçayyidaht) *domina*, indè *uxor*. Eccl. 2, 8: *comparavi mihi..... et delicias hominum* שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת *uxorem et uxores* i. e. reginam et alias uxores regias.

שַׁדַּי m. pl. excellentiæ cum terminatione antiquiori à sing. שַׁד; vulgò *potentissimus, omnipotens*, *sed etymo et rei aptiùs *terribilis* Gen. 17, 1.

Digitized by Google

Ex. 6, 3 etc. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.* Genesis, pag. 86, 87 et Exode, p. 85.

שְׁדֵיאוּר n. pr. viri Num. 1, 5.

שַׁדִּין (vox comp. ex שׁ pro אֲשֶׁר et דִּין) *quòd judicium* scil. Dei sit ulturi injurias quibus me afficitis Job 19, 29. Keri habet שַׁדּוּן quod in idem incidit.

שְׁדֵמָה f. 1) *uredo* frumenti Jes. 37, 27 ut שְׁדֵפָה (litteris affinibus מ et פ permutatis) quod occurrit in loco parall. 2 Reg. 19, 26.—2) pl. שְׁדֵמוֹת, constr. שַׁדְמוֹת *arva* 2 Reg. 23, 4 et Jer. 31, 40 in Keri, eaque consita vel frugibus Hab. 3, 17, vel vitibus, undè *vineæ* Deut. 32, 22. Jes. 16, 8. * Ità vulgò sed trium horumce ultimorum locorum contextus sensum *vitis* vel *plantæ* cujusvis id genus flagitare omninò videtur. * — Rad. שדם.

שָׁדַף *adussit* eurus segetes; part. pass. pl. f. שְׁדוּפוֹת et שְׁדֻפוֹת Gen. 41, 23, 27. — Deriv. seq.

שְׁדֵפָה f. *uredo* 2 Reg. 19, 26.

שְׁדֻפוֹן m. pl. id. Gen. 41, 23 etc.

שֹׁהַם masc. 1) gemmæ species, plurimis ut Braunio (de Vest. sacerd. Hebr.) est *sardonyx* vel *onyx*, à similitudine unguis humani; al. cum Vulg. *beryllus* Gen. 2, 12. Job 28, 16 etc. — Rad. שהם vicin. arab. شهم *palluit*.

שַׁו Job 15, 31 in Chethib ut שָׁוְא.

שׁוּא m. *malum;* plur. cum suff. שַׁאֲיֵהֶם *mala eorum* i. e. mala quibus me afficiunt Ps. 35, 17. — Rad. שוא ut vicin. arab. شَاءَ (pro شَوَأَ) *malus, vitiosus fuit.*

שָׁוְא (pro שָׁוֵא, formæ מָוֶת, sed absorpto ultimo Segol, ut in קֹשֶׁט) m. 1) *malum* quod patratur, *scelus, nequitia* Jes. 5, 18. Job 11, 11, quod *quis* patitur, *calamitas* Jes. 30, 28 etc.; *sensum utrumque habes in Job 15, 31.*-2) spec. *falsum, mendacium, fraus* Ex. 23, 1. Ps. 12, 3 etc. לַשָּׁוְא *ad mendacium*, al. *in vanum* Ex. 20, 7. — 3) *vanum, inane, inutile* Mal. 3, 14 etc. לַשָּׁוְא *frustrà* Jer. 2, 30 etc. — Rad. שוא q. v. mox suprà in שׁוּא.

שָׁוָה n. pr. viri Par. 18, 16.

שׁוֹאָה f. constr. שׁוֹאַת; 1) *turbo, procella* (conf. rad. vicin. שָׁאָה ejusque Deriv.) Eze. 38, 9 et Prov. 1, 27 in Keri ubi Chethib habet שַׁאֲוָה. — 2) *vastatio,* Soph. 1, 15 etc. — 3) *interitus, pernicies* Jes. 10, 3. Ps. 35, 8. — Rad. שוא q. v. in שׁוּא.

שׁוּב, præt. f. שָׁבָה, et ex chald. שָׁבַת; inf. absol. שׁוֹב; imp. שׁוּב et שָׁב; pl. f. שׁוּבְנָה; fut. יָשׁוּב, יָשֹׁב et יָשֵׁב; conv. וַיָּשֹׁב; inter alia quæ facilè excogitari possunt pro diversis locis, significat 1) *reverti, redire, avertere se,* vel *averti, recedere, retroagi,* prout constr. absol., vel seq. acc. loci, ה local., אֵל, לְ, מִן, מֵאַחֲרֵי, מֵעַל. Item translato sensu sæpissimè et etiam de rebus inanimat. quæ in primum et pristinum statum restituuntur Gen. 8, 12. Jos. 22, 16. Hos. 14, 8. Special. dicitur de mandato, vaticinio *irritum fieri, rescindi* oppos. בוא Jes. 45, 23. Eze. 7, 13; de irâ *sedari* Gen. 27, 44, 45. — 2) transit. *reduxit* Num. 10, 36, sed imprimis in formulâ שׁוּב שְׁבוּת; it. *instauravit* Nah. 2, 3. — 3) seq. alio verbo sive finito et adjectâ vel omissâ copulâ fit adv. *iterùm, rursùs, denuò* Gen. 30,

Digitized by Google

31 12 Reg. 1, 11, sive infinito Job 7, 7.

Pihl. שׁוֹבֵב tàm propr. quàm transl. sensu 1) *reduxit, convertit* Jes. 49, 5. Jer. 50, 19. — 2) *restituit* Jes. 58, 12, seq. לְ Ps. 60, 3. — *Restituere animam* alicujus i. e. eam *recreare, reficere* Ps. 23, 3. — 3) *avertit* Jes. 47, 10. Mich. 2, 4. — Puhl. שׁוֹבַב *aversus est* Jer. 8, 5; part. f. מְשׁוֹבֶבֶת *aversa* i. e. *erepta* Eze. 33, 8.

Hiph. הֵשִׁיב, הֲשִׁיבוֹתָ, הֲשִׁיבוֹתָ et הוֹשַׁבְוֹתִי, הֲשִׁבֹתָ; inf. absol. הָשֵׁב; constr. הָשִׁיב; imp. הָשֵׁב; in pausâ הָשֵׁב; fut. יָשִׁיב; apoc. יָשֵׁב; retracto accentu יָשֵׁב; 1) *redire fecit*, undè *reduxit* captivos Jer. 32, 44, *retraxit* manum Thren. 2, 3: *repulit* Jes. 28, 6 etc. *Repulit faciem* alicujus i. e. eum *petentem repudiavit* 1 Reg. 2, 16 etc. *Repulit iram* i. e. *avertit* vel *sedavit* Num. 25, 11. Job 9, 13 etc. — 2) *reddidit* aliquid alicui, *retribuit, remuneratus est*, it. *attulit, obtulit*, seq. acc. rei et dat pers. הֵשִׁיב Gen. 50, 15 etc., sed seq. עַל pers. Ps. 94, 23. הֵשִׁיב דָּבָר, אֲמָרִים, מִלִּין *reddidit verbum, dicta, sermones*, i. e. *respondit*, seq. acc. pers. 1 Reg. 12, 6 etc. Job 20, *cogitationes meæ mihi respondent* i. e. suggerunt, quod respondeam. — 3) *restituit, restauravit* Dan. 9, 25 etc., *animam* alicujus i. e. *recreavit, refecit* Jud. 15, 19 etc.; sed הֵשִׁיב רוּחוֹ *spiritum duxit, respiravit* Job 9, 18. — 4) *revocavit, rescidit* decretum, edictum etc. Amos 1, 3 etc. — 5) seq. מֵעַל, מִן *avertit à* Eze. 18, 30, 32 ubi פָּנִים *vultus* subauditur, conf. 14, 6. — 6) seq. אֶל, עַל, בְּ *convertit in, ad, contra* 2 Sam. 8, 3 etc. — Hoph. הוּשַׁב; fut. יוּשַׁב; 1) *reductus est* Ex. 10, 8. — 2) *redditus, restitutus est* Gen. 42, 28 etc. — Deriv. שִׁיבָה, מְשׁוּבָה, תְּשׁוּבָה et seq.

שׁוּבָאֵל n. pr. viri 1 Par. 24, 20 etc.

שׁוֹבָב m. pl. שׁוֹבָבִים; 1) *aversus, rebellis* Jer. 57, 17 etc. — 2) n. pr. viror. 2 Sam. 5, 14 etc.

שׁוֹבֵב m. id. undè f. שׁוֹבָבָה Jer. 31, 22. 49, 4.

שׁוּבָה f. *reditus*, metaph. *conversio* ad Deum Jes. 30, 15.

שׁוּבָךְ n. pr. viri 2 Sam. 10, 16.

שׁוּבָל n. pr. viror. Gen. 36, 20 etc.

שׁוּבֵק n. pr. viri Neh. 10, 25.

שׁוּד vid. שׁדד.

שׁוּד; ut vicin. שָׁדַד *vastavit;* fut. יָשׁוּד Ps. 91, 6.

שׁוּה; part. act. שׁוֶה; fut. יִשְׁוֶה; 1) pr. *planus, æquus fuit;* hinc 1) *par fuit* alicui rei, *æquavit* aliquid seq. בְּ Prov. 3, 15 etc. Impers. שָׁוָה לִי *æquatum* i. e. *satisfactum est mihi* Job 33, 27. — 2) *aptus fuit, conveniens fuit* seq. לְ alicui Esth. 3, 8. — 3) *similis fuit* sequent. לְ, אֶל Jes. 40, 25. Prov. 26, 4. — Pih. שִׁוָּה; part. מְשַׁוֶּה; fut. יְשַׁוֶּה; 1) *complanavit* agrum Jes. 28, 25, trop. addito נֶפֶשׁ *animum composuit, sedavit* Ps. 131, 2 et subaudito נֶפֶשׁ Jes. 38, 13, al. tamen *assimilavi me*. — 2) ut vicin. שִׁית, שׂוּם et ex usu Targum. *posuit, fecit* Hos. 10, 1. Ps. 21, 6 etc.; seq. acc. et בְּ *similem reddidit, fecit* aliquem alicui Ps. 18, 34. — Hiph. fut. אַשְׁוֶה *æquiparabo* Thren. 2, 13. — Hithpah. Prov. 27, 15: *stillicidium jugiter fluens imbris*

Digitized by Google

tempore וְאֵשֶׁת מִדְיָנִים נִשְׁתְּוָה *et uxor rixosa similes sunt;* ità vulgò, sed, cùm in Proverbiis non soleat inter duo hemistichia tam frigidum comparandi vocabulum interponi, נִשְׁתְּוָה Gesenio est *metuendæ*, collat. vicin. chald. שְׁוָה in Ithp. *metuit, trepidavit;* non multùm placet.

שָׁוֵה n. pr. planitiei Gen. 14, 17 etc.

שׁוּחַ; præt. f. שָׁחָה; fut. יָשׁוּחַ in Keri; ut vicin. שָׁחָה, שָׁחַח, *subsidere, desidere* Prov. 2, 18, trop. de animo *deprimi* Ps. 44, 26, et Thren. 3, 20, juxta Keri; sed rectiùs forsan servatur Chethib יִשִׁיחַ, legendum יָשִׁיחַ *queritur* (*de me anima mea*). — Deriv. שִׁיחָה (שַׁחַת pertinet ad rad. שָׁחַת) et seq.

שׁוּחַ n. pr. viri Gen. 25, 2, undè patron. שׁוּחִי Job 2, 11 etc.

שׁוּחָה f, 1) *fovea* Jer. 2, 6 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 11.

שׁוּחָם n. pr. viri Num. 26, 42.

שׁוּט et שָׁט (Job 2, 2); præt. שָׁט; pl. יָשֹׁטוּ; 1) pr. forsan ut vicin. arab. שאט (pro שוט) *flagellare*, scuticâ *percutere* (conf. שֶׁבֶט); hinc — 2) *remigare* seu remis mare percutere; part. act. שָׁטִים *remiges* Eze. 27, 8, 26. — 3) *cursitare, discurrere, cursitare, obire, peragrare* Num. 11, 8. Job 1, 7 etc. — 5) ex usu chald. et syr. *contemnere;* part. שָׂאֵט Eze. 16, 57. 28, 24, 26. — Pilp. שׁוֹטֵט *discurrit* Jer. 5, 1 etc.; metaph. librum i. e. *perscrutari* Dan. 12, 4. — Hithpahl. imp. pl. f. הִתְשׁוֹטַטְנָה *discurrite* Jer. 49, 3. — Deriv. שֵׁט, שִׁיט, מָשׁוֹט.

שׁוֹט m. *flagellum, scutica* 1 Reg. 12, 11 etc.; transl. de linguâ calumniatrice Job 5, 21; sed maximè de calamitatibus à Deo immissis Jes. 10, 26 etc. 28, 15, 18: *flagellum inundans* i. e. exercitus hostium irruens. Similis locutio viget apud Arab. conf. Coran. 88, 12. 89, 33.

שׁוּל m. pl. שׁוּלִים; 1) *lacinia*, vestis, *syrma* Jes. 6, 1 etc. — 2) *ora* vestis Ex. 28, 33, 34. — Rad. שׁוּל.

שׁוֹלֵל m. 1) *spoliatus* Mich. 1, 8 in Keri. — 2) *captivus* Job 12, 17 etc. — Rad. שָׁלַל.

שׁוּלַמִּית n. pr. puellæ Cant. 7, 1.

שׁוּם m. *allium;* pl. שׁוּמִים Num. 11, 5.

שׁוּנִי n. pr. 1) viri Gen. 46, 16; 2) ejus patron. Num. 26, 15.

שׁוּנֵם n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 18 etc. Nom. gent. שׁוּנַמִּי, f. שׁוּנַמִּית 1 Reg. 1, 3 etc.

שָׁעַע et שׁוּעַ ut vicin. יָשַׁע; 1) *amplus fuit;* hinc — 2) *dives fuit, opibus valuit.* — 3) *liberatus est* ex periculis et angustiis. — 4) *clamare, vociferari;* undè imp. pl. שַׁעוּ Jes. 29, 9, esse vulgò volunt; sed vid. שָׁעָע. — Pih. שִׁוַּע; fut. יְשַׁוֵּעַ; *clamavit, vociferatus est* Job 35, 9 etc., seq. אֶל *imploravit* Ps. 30, 3 etc. — Deriv. seq.

שַׁוַּע m. *clamor, imploratio;* suff. שַׁוְּעִי Ps. 3, 3.

שׁוּעַ m. 1) *imploratio* Jes. 22, 5. — 2) *dives, opulentus* Eze. 23, 23. Job 34, 19. — 3) *liberalis* Jes. 32, 5.

שִׁוַּע m. 1) *imploratio* Job 30, 24. — 2) *opes, divitiæ* 36, 19. — 3) n. pr. viri Gen. 38, 2, 12.

שׁוּעָא n. pr. viri 1 Par. 7, 32.

Digitized by Google

שַׁוְעָה f. constr. שַׁוְעַת; *imploratio* Ex. 2, 23 : 1 Sam. 5, 12 etc.

שׁוּעָל m. pl. שׁוּעָלִים et שְׁעָלִים; 1) *vulpes;* sed sub hoc nomine comprehendi videtur illud animalium genus, quod Persæ *schaghál*, Turcæ *dschakál* vocant (conf. quæ dixi in *Archéologie biblique*, *pag.* 89, 90, 2e *édit.*) Jud. 15, 4. Ps. 63, 11 etc. — 2) n. pr. a) loci 1 Sam. 13, 17; b) viri 1 Par. 7, 36.—Rad. שעל forsan *cavavit*, ut saltem ex Derivatis innuitur.

שׁוֹעֵר m. pl. שֹׁעֲרִים (denom. à שַׁעַר); *janitor* 2 Reg. 7, 10 etc.

שׁוּף al. ut vicin. שָׁאַף *inhiare*, indè *insidiari*. Gen. 3, 15 : *hoc* (mulieris semen) *capiti tuo insidiabitur; et tu ejus calci insidiaberis;* al. (ex usu Targ. Onkel. Deut. 9, 21) *conteret..... conteres;* Vulgat. *conteret..... insidiaberis;* Syr. *conteret..... feries.*— Job 9, 17 : *in turbine me conterit*, ità LXX et Vulgat.; al. *invadit, adoritur.* — Ps. 139, 11 : *caligo me premit*, collat. Lat. *nocte, silentio, nubibus premi;* al. *obscurat, tegit me*, quasi שׁוּף valeat id quod נָשַׁף denom. à נֶשֶׁף *crepusculum;* al. *invadunt, occupant.* — * *Conterendi* significatus cæteris illis, saltem in Gen. et Job, præstare videtur; sed in Ps. nequaquàm convenit; *invadendi, occupandi* sensus magis arridet; sed, quidquid dicat Gesenius, nullo etymologiæ fundamento nititur. Mihi verò שׁוּף pr. est ut vicin. נָשַׁף *flare, sufflare* (conf. etiam cognat. נָשַׁב, נָשַׁם, נָפַשׁ) et spec. de serpente *sibilare* (conf. שְׁפִיפוֹן *serpens sibilus*); hinc Gen. 3, 11 : *ipsum capiti tuo sibilavit*, illud pede suo conculcando et conterendo; *tu autem calci ejus sibilabis* seu punges; serpens enim sibilare solet antequàm pungat. — Job 9, 17 : *turbine contra me exsufflat* vel *sibilat* i. e. vehementi procellæ sibilo me conficit. — Ps. 139, 11 : *denssisimæ tenebræ mihi adsufflabunt* i. e. circumdabunt me. In hoc ultimo exemplo, *sufflandi* notio, parùm quidem apta est; sed tamen non minùs quàm aliæ.*

שׁוּפָךְ n. pr. viri 1 Par. 19, 16.

שׁוּפַמִּי n. patron. Num. 26, 39.

שׁוֹפָר m. constr. שׁוֹפַר; pl. שׁוֹפָרוֹת; constr. שׁוֹפְרוֹת; *lituus, tuba* Ex. 19, 16 etc. — Rad. שָׁפַר.

שׁוּק forsan ut vicin. שָׁקַק; 1) *currere, discurrere*, hinc 2) *sectari, concupiscere.* — Hiph. הֶשִׁיק *abundavit, redundavit*, seq. acc. rei *aliquâ re* Joël 2, 24. — Pihl. שִׁקֵּק *redundare, abundare fecit* Ps. 65, 10. — Deriv. תְּשׁוּקָה et seq.

שׁוֹק c. dual. שֹׁקַיִם; *crus* (quo *curritur*) tàm hominum Jes. 47, 2. Cant. 5, 15, quàm animalium in quibus et femur forsan comprehendit Ex. 29, 22 etc. Poët. de *peditibus* oppos. סוּסִים *equitibus* Ps. 147, 10. Locutio proverb. est forsan Jud. 15, 8 : *et percussit eos crus super femur*, pro *eos confecit omninò, ad internecionem cecidit;* conf. Deut. 28, 35.

שׁוּק m. pl. שְׁוָקִים; *platea* per quam *discurritur* Prov. 7, 8.

שׁוֹר m. epic. pl. שְׁוָרִים; *bos* vel potiùs *taurus* Ex. 21, 28 etc.; collect. *armentum* Gen. 32, 6. — Rad. forsan ut שׁוּר chald. et syr. *saliit, insiliit*, et vicin. arab. ثور (tsar) *assiliit, impetum fecit.*

Digitized by Google

שׁוּר, undè præt. et part. act. שָׂר; fut. יָשׁוּר; 1) ut vicin. תּוּר *circuire, obire, iter facere*, maximè ad negotiandum Eze. 27, 25; seq. בְּ *proficisci cum* aliquâ re i. e. eam *offerre* Jes. 57, 9. — 2) *circumspicere, prospectare* Cant. 4, 8.—2) *contemplari* Job 35, 5, hinc *observare insidiosè, insidiari* Jer. 5, 26 etc. — 3) *animadvertere, respicere* Job 33, 14. 35, 13, hinc *curare* Hos. 14, 9.— 4) *canere*, ut שִׁיר q.v.—5) forsan *serere, struere*. — Pihl. שׁוֹרֵר vid. in שִׁיר. — Deriv. שׁוֹר, תְּשׁוּרָה et

שׁוֹר m. pl. שׁוֹרִים; pl. f. שׁוֹרוֹת; 1) *murus, paries* Gen. 49, 22. Ps. 18, 30. Job 24, 11, ità vulgò, * sed forsan in Gen. et Ps. loc. citat. *taurus*, et in Job *ordines* seu *series* olivarum. Cæterùm confer quæ disputavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.*, Genese, pag. 318, 319.* — 2) *insidiator, hostis* Ps. 92, 12. —3) n. pr. urbis ab oriente Ægypti, Gen. 16, 7 etc. Undè Ex. 15, 22: מִדְבַּר שׁוּר desertum est istud ingens quod ab Ægypto Asiam secernit, quodque Arabibus *Djofâr* dicitur.

שׁוּשָׁא n. pr. viri 1 Par. 18, 16.

שׁוּשַׁן m. seu שׁוּשָׁן, constr. שׁוּשַׁן; 1) *album*, hinc *lilium* 1 Reg. 7, 19. — 2) שׁוּשַׁן עֵדוּת Ps. 60, 1 instrum. musicum forsan *cymbalum* ob formam lilii quam habet. Vid. עֵדוּת. — 3) n. pr. *Susa*, urbs caput Susianæ Dan. 8, 2 etc. — Rad. שׁוּשׁ ut vicin. שָׁשׁ *canus fuit;* conf. etiam שֵׁשׁ, שֵׁשׁ.

שׁוּשַׁן m. pl. שׁוּשַׁנִּים; ut שׁוּשַׁן q. v. 1) *lilium* Cant. 2, 16 etc. — 2) instr. musicum Ps. 145, 1 etc.

שׁוּשַׁנָּה f. *lilium* Hos. 14, 6 etc.

שׁוּשַׁק n. pr. viri 1 Reg. 14, 25.

שׁוּת ut שִׁית q. v.

שׁוּתֶלַח n. pr. viror. Num. 26, 35 etc.

שָׁזַף, f. cum suff. שָׁזְפָתוּ (pro שָׁזְפָתְהוּ); forsan *conspexit, vidit* Job 20, 9. 28, 7, et Cant. 1, 6 ubi aliis est ut vicin. שָׁזַף *ussit, adussit*, quod satis placet.

שָׁזַר forsan ut in arab. *torsit, retorsit filum à dextrâ ad sinistram.* — Hoph. part. מְשֻׁזָּר *retortus* Ex. 26, 1 etc.

שָׁח m. *depressus, demissus* Job 22, 29. — Rad. שׁוּחַ.

שָׁחַד; fut. f. conv. וַתִּשְׁחָדִי; *muneravit* Job 6, 22, seq. acc. pers. Eze. 16, 33. — Indè

שֹׁחַד m. *munus* 2 Reg. 16, 8 etc., maximè quo judex corrumpitur Deut. 10, 17 etc.

שָׁחָה undè imp. pl. f. שְׁחִי; *depressit, inclinavit se* Jes. 51, 23, it. *subsidit, depressus est* (conf. vicin. שָׁחַח, שׁוּחַ). — Hiph. הִשְׁחָה *depressit* animum Prov. 12, 25.— Hithpahl. הִשְׁתַּחֲוָה (tertiâ rad. ה geminatâ et altero ה in ו mutato); part. מִשְׁתַּחֲוֶה; plur. מִשְׁתַּחֲוִים; sed Eze. 8, 16 מִשְׁתַּחֲוִיתֶם compos. volunt ex part. et præt., vel more aram., ex particip. et pron. אַתֶּם; sed potiùs est error scribæ pro מִשְׁתַּחֲוִים; inf. הִשְׁתַּחֲוֹת et formâ chald. הִשְׁתַּחֲוָיָה 2 Reg. 5, 18; futur. יִשְׁתַּחֲוֶה, apocopat. יִשְׁתָּחוּ; plur. יִשְׁתַּחֲוֻה et יִשְׁתַּחֲוֻ Gen. 27, 29 in Chethib; *prostravit se, provolu-*

Digitized by Google

tus est gr. προσκυνεῖν honorandi causâ vel homines Gen. 23, 7: 2 Sam. 9, 8 etc., vel numen precibus colendum, hinc *precibus veneratus est* Deum Gen. 22, 5 etc.; hinc etiam *se submisit*, alicui, *obsequium præstitit* alicui Ps. 45, 12. — 2) simpl. *subsidit, recubuit* in lecto Gen. 47, 31: 1 Reg. 1, 47. — Deriv. שְׁחוּגִת, שְׁחִיָּה.

שְׁחוֹר vid. שִׁיחוֹר.

שָׁחוֹר m. *nigredo* Thren. 4, 8. — Rad. שָׁחַר.

שְׁחוּת f. *fovea;* suff. שְׁחוּתוֹ Prov. 28, 10. — Rad. שָׁחָה.

שָׁחָה; præt. שַׁחוֹתִי; pl. שָׁחוּ et שָׁחֲחוּ; inf. שְׁחוֹחַ; fut. יִשַׁח; ut vicin. שָׁחָה, שׁוּחַ 1) *subsidit* mons, fera in lustro Hab. 3, 6. Job 38, 40 (39, 2) etc. — 2) *depressus est* Jes. 2, 11, 17, metaph. *ægritudine confectus est* Thren. 3, 30 etc.; it. *submisit se* Jes. 60, 14 etc. — Niph. fut. יִשַּׁח; *depressus est* Jes. 2, 9 etc. Sed Jes. 29, 4: *et ex pulvere deprimetur vox tua*, prægn. pro: *audietur vox tua depressa* i. e. exilis. — Hiph. הִשַּׁח *depressit, humiliavit* Jes. 25, 12 etc. — Hithpoh. *depressus est* animus, fut. יִשְׁתּוֹחַח (pro יִתְשׁוֹחַח) Ps. 42, 6, 7 etc., — Deriv. שַׁח.

שָׁחַט; part. pass. f. שְׁחוּטָה et שְׁחֻטָה; inf. abs. שָׁחֹט; constr. שְׁחֹט; et שְׁחַט unde cum ה parag. שְׁחַטָה; fut. יִשְׁחַט; *jugulavit, mactavit* pecudem Gen. 37, 31, maximè victimam Lev. 1, 5, 11 etc. — 2) *occidit, trucidavit* homines 2 Reg. 25, 7 etc. — 3) trop. זָהָב שָׁחוּט 1 Reg. 10, 16 etc. quibusd. est *aurum mixtum*, alio metallo temperatum, collat. arab. شَحَطَ *jugulavit* et *diluit, temperavit aquâ vinum;* sic lat. *jugulare, Falernum* (Mart. Epigr. 1, 19). LXX *ductile*, collat. שָׁטַח *expandit.* Vulgat. *purissimum, probatum;* Chald. *bonum.* — Niph. fut. יִשָּׁחֵט *mactabitur* Num. 11, 22. — Deriv. seq.

שַׁחֲטָה inf. rad. שָׁחַט ubi vid.

שְׁחִיטָה f. *mactatio* 2 Par. 30, 17.

שְׁחִין m. *pustula ardens, ulcus inflammatum* Ex. 9, 9 etc. Sed *pustula Ægypti* Deut. 28, 27 et *pustula mala* (רַע) Job 2, 7, i. e. *elephantiasis* Ægypto propria. — Rad. שחן ut in chald. et syr. *incaluit, ulceravit*, et vicin. arab. سَحَنَ *incaluit, inflammatus est.*

שְׁחִיס m. Jes. 37, 30, vid. סָחִיס.

שְׁחִיף vel שְׁחִיף m. *tectorium* vel *tabula* lignea Eze. 41, 16; sic vulgò è contextu; al. *tenuitas, tenue, leve*, collat. arab. سَحِيفٌ *vestis tenuis fili*, et gener. *omne tenue.* — Rad. שחף forsan ut vicin. arab. سَحَفَ *tenuis* ac *macer evasit.*

שְׁחִית f. *fovea;* pl. שְׁחִיתוֹת Thren. 4, 20. Ps. 107, 20. — Rad. שָׁחָה.

שַׁחַל m. *leo*, vox poët. Hos. 5, 14. Job 4, 10 etc. — Rad. שחל.

שְׁחֵלֶת f. *unguis odoratus* i. e. forsan *blatta byzantina* Ex. 30, 34. — Rad. שחל.

שַׁחַף m. *larus* avis macie conspicua Lev. 11, 16 etc. — Rad. שחף q. v. in שְׁחִיף.

שַׁחֲפֶת f. *tabes* Lev. 26, 10 etc. — Rad. שחף q. v. in שְׁחִיף.

Digitized by Google

שַׁחַץ m. ut in talm. et in arab. *elatio, superbia;* undè *filii superbiæ* sunt forsan feræ majores seu superbæ, ut leo Job 28, 8. 41, 26 (25).

שְׁחֵצִים n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 22 in Keri, ubi Chethib שִׁחֲצוֹם refert.

שָׁחַק; fut. יִשְׁחַק; 1) *contrivit, comminuit* Ex. 30, 36. trop. *delevit* hostes Ps. 18, 43. — 2) attrivit, *detrivit* Job 14, 19. — Indè.

שַׁחַק m. pl. שְׁחָקִים; 1) *pulvis tenuissimus* Job 40, 15. — 2) *nubes* Job 38, 37 etc.; meton. *cælum* Deut. 33, 26 etc.

שָׁחַר; 1) *niger fuit, factus est.* Job 30, 30: *cutis mea nigrescit à me,* prægn. pro *nigrescit et recedit à me.* — 2) *quæsivit, sectatus est* Prov. 11, 27. — Pih. שִׁחֵר; fut. יְשַׁחֵר; *studiosè quæsivit,* seq. acc. Prov. 7, 15 etc., et לְ cum inf. Job 24, 5 etc. *Deum quæsivit* i. e. *desideravit* eum, vel ad eum *se convertit* Jes. 26, 9. Ps. 78, 34, seq. אֶל Job 8, 5. — Deriv. מְשַׁחֲר et seq.

שַׁחַר m. *aurora* Gen. 19, 15 etc. Adv. manè, *diluculò* Ps. 57, 9. 108, 2. Trop. *felicitas* post calamitates denuò affulgens Jes. 8, 20 etc.

שָׁחוֹר, שָׁחוּר m. f. שְׁחוֹרָה; Lev. 13, 31. Cant. 1, 5 etc.

שִׁחוֹר vid. שִׁיחוֹר.

שַׁחֲרוּת f. *juventus* Eccl. 11, 10.

שְׁחַרְחֹר m. *subniger;* f. שְׁחַרְחֹרֶת Cant. 1, 6.

שְׁחַרְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 26.

שַׁחֲרַיִם n. pr. viri 1 Par. 8, 8.

שָׁחַת *corrupit, perdidit;* undè Niph. נִשְׁחַת 1) *corruptus, pestre factus est* Jer. 13, 7; ethicè Gen. 6, 11, 12. — 2) *vastatus est* forsan *putredine infectus* Ex. 8, 20. — Pih. שִׁחֵת, שִׁחֵת (pro שִׁחֲתָתִי); 1) *corrupit, perdidit* vastando, destruendo, evertendo, vulnerando, occidendo, Gen. 9, 11. Eze. 26, 4 etc. Metaph. Eze. 28, 17. Amos 1, 11 etc. — 2) *perditè egit* pro שִׁחֵת דַּרְכָּיו Ex. 32, 7. Deut. 9, 12. 32, 5. — Hiph. הִשְׁחִיתִי, וְהִשְׁחִיתִי (pro הִשְׁחַתְּתִי); fut. אַשְׁחִית; apoc. יַשְׁחֵת; ut Pih. 1) *corrupit, perdidit* vastando etc. Gen. 19, 14 etc. — אַל־תַּשְׁחֵת *ne perdas* in titulis Ps. 57 etc., forsan initium carminis est ad cujus modum illi Psalmi canendi erant. — 2) *perditè egit* Deut. 4, 16 etc.; plenè הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ עֲלִילוֹת Gen. 6, 12. Soph. 3, 7. — Hoph. part. מָשְׁחָת; f. מָשְׁחֶתֶת pro מָשְׁחָתֶת; *corruptus, a* Mal. 1, 14. Prov. 25, 26.

שַׁחַת f. suff. שַׁחְתָּם; 1) *corruptio, putredo* (quamquàm nonnulli contradicunt) Job 9, 31. 17, 14. Ps. 16, 10. 49, 10. — 2) *fovea* (à rad. שׁוּחַ) quâ insidiæ feris exstruuntur, et metaph. *insidiæ* Ps. 7, 16. Eze. 19, 4 etc. Pro *summo periculo* Jon. 2, 7. Ps. 103, 4. — 3) *sepulcrum* Ps. 30, 10, Job 33, 18.

שִׁטָּה (pro שִׁנְטָה) f. *acacia,* spina ægyptiaca veterum Jes. 41, 19. Plur. שִׁטִּים 1) *acacia* Ex. 25, 5 etc. — 2) n. pr. vallis in terrâ Moab. Num. 25, 1 etc.; plenè נַחַל הַשִּׁטִּים Joël 4, 18 (3, 23). — Rad. שנט.

שָׁטַח; fut. יִשְׁטַח; *expandit* Num. 11, 32 etc. Job 12, 23: *expandit gen-*

Digitized by Google

tes i. e. amplas eis concedit sedes.— Pih. שִׁטַּחְתָּ *expandi brachia* Ps. 88, 19. — Deriv. מִשְׁטָח, מִשְׁטָח.

שֵׁט m. *flagellum, scutica* Jes. 23, 13. — Rad. שוט.

שָׁטַף; fut. יִשְׁטֹף et יִשְׁטוֹף; 1) *se effudit, largiter fluxit* Eze. 13, 13. Ps. 78, 20. — 2) *exundavit, superfluxit* fluvius Jes. 30, 28. 66, 12, metaph. exercitus Dan. 11, 10 etc. — 3) transit. *inundavit, immersit* Jer. 47, 2; *obruit* Jes. 43, 2 etc.; *alluendo abstulit* Jes. 28, 17 etc., et contrà *inundando attulit* Jes. 10, 22; it. *ablavit* Lev. 15, 15, 11: 1 Reg. 22, 38.— 4) metaph. *concitato cursu ruit* equus Jer. 8, 6. — Niph. נִשְׁטַף 1) *inundatus est* Dan. 11, 22. — 2) *ablutus est* Lev. 15, 12. — Puh. שֻׁטַּף *ablutus est* Lev. 6, 21. — Indè

שֶׁטֶף, שִׁטֶּף m. 1) *effusio* Job 38, 25, trop. Prov. 27, 4. — 2) *inundatio* Nah. 1, 8 etc.; trop. de exercitu Dan. 11, 22.

שָׁטַר pr. forsan ut vicin. arab. شَطَرَ *scripsit*, undè part. act. שׁוֹטֵר pr. *scriba* ut habent LXX et Syr., dein (quoniam ars scribendi antiquitùs maximè rei forensi adhibebatur) *magistratus, præfectus populi, dux, exactor*. Spec. dicuntur שֹׁטְרִים præfecti populi Israël sive in Ægypto sive in deserto Ex. 5, 6. Num. 11, 16 etc.; magistratus in oppidis Palæstinæ Deut. 16, 18 etc.; tandem majores magistratus Prov. 6, 7: 2 Par. 26, 11.

שִׁטְרַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

שַׁי m. *munus* Jes. 18, 7. Ps. 68, 30. 76, 12. — Etymon latet.

שִׁיאוֹן n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 19.

שִׁיבָה f. *reditus*, meton. *reduces, turba revertentium*; constr. שִׁיבַת Ps. 126, 1. — Rad. שוב.

שִׁיבָה (pro יְשִׁיבָה) f. *domicilium* 2 Sam. 19, 33. — Rad. יָשַׁב.

שִׁיחַ forsan ut vicin. arab. شَحَا pro شَحَا *neglexit*; fut. apoc. in pausâ תִּשִׁי (ut תִּהִי ab הָיָה) Deut. 32, 18, LXX et Vulgat. *dereliquisti*; in parallel. וַתִּשְׁכַּח *oblitus es*. Vulgò tamen ad rad. נָשָׁה referunt.

שִׁיחָא n. pr. viri 1 Par. 11, 42.

שִׁיחָה f. pl. שִׁיחוֹת; *fovea* Ps. 57, 7. 119, 85. — Rad. שוח.

שִׁיחוֹר, שִׁחוֹר et שִׁחֹר pr. *niger, turbidus*, hinc n. pr. *Nilus*, à Græcis etiam μέλας dictus Jes. 23, 3 etc.

שִׁיחוֹר לִבְנַת n. pr. fluvii in tribu Aser Jos. 19, 26.

שִׁיט m. 1) *flagellum* Jes. 28, 13. — 2) *remus* 33, 21. — Rad. שוט.

שִׁילֹה pr. *tranquillitas* (à rad. שָׁלָה), sed est n. pr. oppidi in tribu Ephraïm, quod etiam שִׁלוֹ, שִׁלֹה, שִׁילֹה dicitur Jos. 18, 1. Jud. 21, 19, 21: 1 Sam. 4, 3 etc. Nom. gent. שִׁילֹנִי 1 Reg. 11, 29 etc. Sed in loco Gen. 49, 10, cum pleraque *Mss.* Judæor. et omnes ferè libri habeant שִׁילֹה, al. est nomen hujus urbis, et vertunt *non recedet sceptrum de Judâ, usque dum perveniatur Silumtem*; al. *donec veniat tranquillitas* (Israëlitis securitas ab hostibus); al. per hanc *tranquillitatem* Messiam intelligunt qui procul dubio in mente Jacobi erat; sed magis pla-

Digitized by Google

cet eorum interpretatio qui legunt שֶׁלָּה vocabul. compositum ex. ש pro אֲשֶׁר et ex לה pro לוֹ, undè sensus *donec veniat cujus est, ad quem pertinet sceptrum*, sic omnes veter. Version. (Vulgat. tamen *mittendus* quasi à שלח) nam LXX *donec veniant quæ reposita sunt ipsi* (tribui Judæ); Onkelos, *Messias cujus est regnum* Targ. Hierosol. id. Aquila et Symmach. *cui destinatum est* (sceptrum). Syr. et Arab. *is cujus illud est*; sic etiam Eze. qui manifestè nostrum locum respicit: Deum enim inducit eversionem regni Judæ annunciantem, et eloquium his verbis concludentem: *usque advenire ejus cujus est imperium et dabo ei* 21, 32. Not. hîc induci loquentem. Jacobum, qui 20 annos inter Aramæos exegit et præfixo ש ad imitationem Aramæorum ד adsuevit.

שִׁילָל Mich. 1, 8 in Chethib ut שׁוּלָל q. v.

שִׁילֹנִי n. gent. 1) à שִׁילֹה q. v. — 2) à שֵׁלָה 1 Par. 9, 5.

שִׁימִין n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

שֵׁין vel שִׁין m. *urina*; pl. שֵׁינִים Jes. 36, 12 etc. — Rad. שין ut vicin. syr. תון *mingere*.

שִׁיר et aliquoties שׁוּר; præt. et part. act. שָׁר; fut. יָשִׁיר sed Job 33, 27 יָשֹׁר, conversiv. וַיָּשֶׁר; 1) *canere* Jud. 5, 1 etc. Seq. acc. cantici. it. ejus qui, quod canitur Ps. 7, 1. 21, 14; seq. לְ *canere in* honorem alicujus Ps. 13, 6 etc., it. *de* aliquâ re Jes. 5, 1; seq. בְּ id. Ps. 138, 5; seq. עַל *ad* vel *coram* Prov. 25, 20. — 2) *altâ voce declamare* seq. עַל *coram* aliquo, sed al. est *intuari* (vid. שׁוּר) Job. 33, 27. — Pihl. שִׁרֵר *cecinit, celebravit* Soph. 2, 14. Job 36, 24. Part. מְשֹׁרֵר *cantor* Neh. 12, 28 etc. — Hiph. fut. יוּשַׁר *canetur* Jes. 26, 1. — Deriv. seq.

שִׁיר m. pl. שִׁירִים; 1) *cantus, canlatio* 2 Par. 29, 28; *cantus instrumentorum* Amos 6, 5 etc. — 2) *carmen, canticum* Eze. 33, 32 etc. — *Canticum canticorum* i. e. canticum præstantissimum, eximium.

שִׁירָה f. pl. שִׁירוֹת; *carmen, canticum* Ex. 15, 1 etc.

שֵׁשׁ m. *marmor candidum* 1 Par. 29, 2. — Rad. שׁוּשׁ *candidum esse*, prout ex derivatis constat.

שִׁישָׁא n. pr. viri 1 Reg. 4, 2.

שִׁישַׁק n. pr. viri 1 Reg. 11, 40 etc.

שִׁית præt. שָׁת, שַׁתָּה cum ה parag. pro שַׁתִּתָּה, שַׁתִּי; pl. שָׁתוּ et שָׁתוּ; inf. abs. שׁוֹת; constr. שִׁית; imp. שִׁית; cum ה parag. שִׁיתָה; cum suff. שִׁיתָם; fut. יָשִׁית; apoc. יָשֵׁת et retracto tono וַיָּשֶׁת; ut שׂוּם primariò et *generatim ponere, collocare, statuere* gr. τιθέναι; sed indè plures diffluunt alii significatus inter quos animadvertendi sunt seq. *Ponere, struere castra* vel *aciem* subaud. מַחֲנֶה vel מִלְחָמָה Jes. 22, 7. Ps. 3, 7. — *Ponere* pullos i. e. *partu edere* Ps. 84, 4. — *Imponere* seq. עַל Gen. 46, 14. Ruth 4, 16 etc., seq. לְ Ps. 21, 4; it. *comparare, conferre cum*, seq. עִם Job 30, 1. — שִׁית לֵב *animum advertere* 1 Sam. 4, 30 etc.; hinc seq. לְ, אֶל *rationem habere* alicujus Jer. 31, 21. *Ponere manum suam super duos* i. e. *arbitrum se in-*

Digitized by Google

terponere Job 9, 33. *Ponere manum cum aliquo* i. e. *alicui se adjungere* Ex. 23, 1; *ponere oculos ad* i. e. *prospectare versus* Num. 24, 1; hinc *moliri* Ps. 17, 11. Intrans. *poni*, de termino Job 38, 11; *collocari* Ps. 49, 15. — *Constituere*, *reddere* seq. dupl. acc. Jes. 5, 6 etc., seq. acc. et כְּ Jes. 16, 3; acc. et לְ Jer. 2, 15. 13, 16 et ita 3, 19. Rt. *facere patrare* Ex. 10, 1; *dare* Gen. 4, 25; intrans. *dari*, *parari* Hos. 6, 11. — Hoph. fut. יוּשַׁת *imponetur* Ex. 21, 30. — Deriv. שֵׁת, שִׁית et ut vulgo.

שִׁית masc. suff. שִׁיתוֹ; *spina*, sed collect. *spinæ* Jes. 5, 6 etc. — Quoad etymon, Gesenio probab. est שִׁית dictum esse pro שֶׁנֶת, ut בִּית pro בֵּנֶת, à rad. שָׁנַן, undè שֵׁן fem. שִׁנָּה collat. דָּלֶת à דָּלַל, רֶפֶת à רָפַף; * mihi verò est pro שִׁנִּית à rad. שָׁנָה cognat. שָׁנַן, ut בִּית pro בִּנִּית à rad. בָּנָה. *

שִׁית m. *ornatus, habitus* Prov. 7, 10. Ps. 73, 6.

שָׁךְ vid. שָׁכַךְ.

שָׁכַב inf. abs. שָׁכֹב; constr. שְׁכַב; suff. שָׁכְבָה; et שְׁכַב undè cum suff. שָׁכְבֵךְ; imp. שְׁכַב, cum ה parag. שָׁכְבָה; fut. יִשְׁכַּב; 1) *cubuit, recubuit* 1 Reg. 3, 19 etc. Spec. dicitur de cubitum petentibus, dormientibus, quietem capientibus, lugentibus, ægrotantibus, morientibus, mortuis, tandem de coeuntibus cum muliere; sed tunc seq. עִם, אֶת, suff. אִרְהּ Gen. 19, 4; 1 Sam. 3, 2 etc. — 2) ut vicin. arab. שָׁכַב *effudit* vas (conf. Hiph. n. 2). — Niph. *compressa est* mulier Jes. 13, 16 et Zach. 14, 2 in Keri. — Puh. id. Jer. 3, 2. — Hiph. הִשְׁכִּיב; inf. abs. הַשְׁכֵּב; fut. יַשְׁכִּיב; 1) *fecit ut decumbenet, prostravit* 2 Sam. 8, 2; *deposuit, collocavit* 1 Reg. 17, 19; *quiescere fecit, composuit* Hos. 2, 20. — 2) שָׁכַב *effudit* vas (conf. Kal n. 2) Job 38, 37. — Hoph. הֻשְׁכַּב; part. מֻשְׁכָּב; imp. cum ה parag. הֻשְׁכְּבָה; *prostratus est, decubuit* 2 Reg. 4, 32. Eze. 32, 19, 32. — Deriv. מִשְׁכָּב et seq.

שְׁכָבָה f. constr. שִׁכְבַת; 1) *effusio* roris Ex. 16, 13, seminis in coitu Lev. 15, 16 etc.

שִׁכְבָה f. vulgò *concubitus*, sed magis aptè ad sententiam *effusio* seminis ut שְׁכָבָה; suff. שִׁכְבָתוֹ Lev. 18, 23 etc.

שָׁכָה forsan ut vicin. שָׁגָה et æthiop. שכי *erravit, oberravit*; undè Hiph. part. Jer. 5, 8: *ut equi benè pasti oberrant*; sed vulgò cum Hebræis *mane surgentes ad libidinem explendam*; vid. Hiph. verbi שָׁגָה.

שָׁכוֹל m. *orbitas* Jes. 47, 8. Ps. 35, 12. — Rad. שָׁכַל.

שָׁכוּל m. f. שְׁכוֹלָה; 1) *orbatus* liberis, pullis 2 Sam. 17, 8 etc. — 2) *pullis carens* Cant. 4, 2. 6, 6. — Rad. שָׁכַל.

שָׁכוֹר, שִׁכּוֹר m. f. שִׁכֹּרֶת; *ebrius*; *inebriatus*, *a* 1 Sam. 25, 36 etc. — Rad. שָׁכַר.

שָׁכַח et שָׁכֵחַ; fut. יִשְׁכַּח; *oblitus est* Gen. 27, 45 etc.; seq. acc. Ps. 9, 13 etc., seq. מִן cum infin. Ps. 102, 5, *reliquit* alicubi rem *oblitam* Deut. 24, 19. — Niph. נִשְׁכַּח; part. f. נִשְׁכָּחָה; et נִשְׁכַּחַת; fut. יִשָּׁכֵחַ et יִשָּׁכַח; *oblivioni traditus est* Gen. 41, 30 etc.

Digitized by Google

Job 28, 4 : *oblivioni traditi à pede* i. e. pedum ope destituti. Deut. 31, 21: *non tradetur oblivioni ex ore posterorum ejus*, pregnanter pro: *neque exstinguetur memoria ejus*. — Pih. שִׁכֵּחַ *in oblivionem addixit* Thren. 4, 6. — Hiph. id. inf. הַשְׁכִּיחַ Jer. 23, 27. — Hithpah. fut. pl. יִשְׁתַּכְּחוּ (pro יִהְשְׁכְּחוּ) *oblivioni tradentur* Eccl. 8, 10. — Indè

שָׁכֵחַ m. *obliviscens*; pl. שְׁכֵחִים; constr. שִׁכְחֵי Jes. 65, 11. Ps. 9, 18.

שִׁכְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 10.

שָׁכַךְ; inf. שֹׁךְ et שָׁךְ; fut. pl. יִשְׁכְּכוּ; ut vicin. שָׁחַח; 1) *demisit, incurvavit se* auceps Jer. 5, 26. — 2) *desedit* aqua Gen. 8, 1, *sedata est* ira Esth. 2, 1 etc. — Hiph. הֶשְׁכִּיתִי *sedavi* seditionem Num. 17, 20.

שָׁכַל et שָׁכֵל unde שַׁכְלוּל in pausâ שָׁכוּל et שָׁכוּל; fut. יִשְׁכַּל; 1) *orbatus fuit* sobole, *amisit* sobolem Gen. 27, 45. 43, 14 etc. Part. pass. f. שְׁכוּלָה *orbata* liberis Jes. 49, 21. — 2) forsan et in arab. *ligavit, glaeuit* undè אֶשְׁכּוֹל. — Pih. שִׁכֵּל; fut. יְשַׁכֵּל; 1) *orbavit, orbum reddidit* Gen. 42, 36 etc. — 2) *abortare fecit* 2 Reg. 2, 19, intrans. *abortavit* Gen. 31, 38. Ex. 23, 26, hinc *sterilis fuit* vitis Mal. 3, 14. Part. f. מְשַׁכֵּלֶת *abortatio* 2 Reg. 2, 21. — Hiph. part. מַשְׁכִּיל *orbans* i. e. juvenes trucidans Jer. 50, 9, *abortans* Hos. 9, 14. — Deriv. שַׁכּוּל, שָׁכוּל, אֶשְׁכּוֹל et

שְׁכוֹלִים pl. m. *orbitas* Jes. 49, 20.

שָׁכַם unde Hiph. הִשְׁכִּים; infin. abs. הַשְׁכֵּם, הַשְׁכִּים, et more chald. אַשְׁכִּים; fut. יַשְׁכִּים; conv. וַיַּשְׁכֵּם; 1) *manè surrexit* addito vel omisso בַּבֹּקֶר Gen. 19, 27. Jos. 8, 14 etc. Seq. לְ *manè se contulit* aliquò Cant. 7, 13. Cum alio verbo conjunctum adv. est *manè* Hos. 6, 4 etc. Hinc infin. absol. adv. *manè* Prov. 27, 14. Quoad Jer. 5, 8 : מַשְׁכִּים vulgò *manè surgens*, scil. ad libidinem explendam; sing. pro plur. מַשְׁכִּימִים, sed vid. שָׁכַם in Hiph. — 2) translat. *sedulò*, *summo studio fecit* aliquid Jer. 7, 13. Soph. 3, 7 : 2 Par. 36, 15 etc.

שֶׁכֶם m. in pausâ שֹׁכֶם; suff. שִׁכְמוֹ; 1) *humeri utriusque posterior compages* (conf. כָּתֵף et עֹרֶף), *dorsi pars superior*, quæ sub cervicibus est Gen. 9, 23 etc. — שְׁכֶם אֶחָד *uno dorso* i. e. *uno animo* Soph. 3, 9. — *Ponere, facere aliquem dorsum* i. e. *facere ut tergum det, eum fugare* Ps. 21, 13. — *Tergum vertere* i. e. *abire* 1 Sam. 10, 9. — 2) n. pr. a) urbis *Sichem* in tribu Ephraim Gen. 12, 6. Jos. 20, 7 etc., et forsan Gen. 48, 22 ubi vulgò vertitur *tractus* vel *portio terræ*. Cum ה locali שְׁכֶמָה Hos. 6, 9, in pausâ שְׁכֶמָה Jer. 25, 3. — b) viri Gen. 33, 19 etc.

שֶׁכֶם n. pr. viror. 26, 31 etc. Nom. patron. שְׁכֶמִי Ibid.

שִׁכְמָה f. *humerus*, *dorsum* juxta quosd. Job 31, 22; sed forsan est n. שֶׁכֶם cum suff. הָ, quanquàm sine Mappik scribitur.

שָׁכַן et שָׁכֵן; part. act. cum י parag. שֹׁכְנִי; f. שֹׁכְנָתִי (pro שֹׁכֶנֶת) Jer. 51, 13 in Keri, ubi autem Chethib habet שֹׁכְנָתִי cum י parag. fut. יִשְׁכֹּן et

Digitized by Google

יִשְׁבּוֹן; pl. f. תִּשְׁבֹּנָה (תִּשְׁכֹּנָה); 1) *subsedit, resedit* Ex. 24, 16, Num. 9, 17 etc. — 2) *cubuit* maximè ad quiescendum Num. 24, 2. Deut. 33, 20, hinc *quievit* Jud. 5, 17. Prov. 7, 11. — 3) *habitavit* seq. בְּ vel acc. loci Gen. 9, 27. Jes. 33, 16. Part. pass. שָׁכוּן *habitans* Jud. 8, 11. — 4) *habitatus est* locus Jes. 13, 20 etc. — 5) ut vicin. סָכַן *assuefactus, familiaris fuit* Prov. 8, 11. — Pih. שִׁכֵּן *habitare fecit* Num. 14, 30 etc., additâ *securitatis* notione Jer. 7, 7. — *Habitare fecit nomen suum* Jehova i. e. locum indixit ubi sacris solemnibus coleretur Deut. 12, 11 etc. — Hiph. fut. יִשְׁכֵּן apoc. יַשְׁכֵּן; *habitare fecit* Eze. 32, 4, trop. Job 11, 14. Ps. 7, 6. *collocavit* Gen. 3, 24. Jos. 18, 1. — Deriv. מִשְׁכָּן et seq.

שָׁכֵן m. constr. שְׁכַן; pl. cum suff. more Chald. שְׁכַנָּיִךְ; fem. cum suff. שְׁכֵנְתָּה; pl. שְׁכֵנוֹת: 1) *habitans, incola* Jes. 33, 24. Hos. 10, 5. — 2) *accola* de populis Jer. 49, 18 etc., *vicinus* Prov. 27, 10, *vicina* Ex. 4, 22.

שֶׁכֶן m. *habitaculum*; suff. שְׁכָנוֹ Deut. 12, 5.

שְׁכַנְיָה n. pr. viror. Esr. 10, 2 etc.

שְׁכַנְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 31, 15.

שָׁכַר; part. pass. f. constr. שְׁכָרַת; fut. יִשְׁכַּר; 1) *ad satietatem usquè bibit* Gen. 43, 34. Hagg. 1, 6. Cant. 5, 1. — 2) sæpiùs *inebriavit se* Gen. 9, 21, seq. acc. et מִן potûs Jes. 29, 9. 51, 21. Trop. apud prophetas de impiis dicitur qui insaniâ quâdam abrepti in suam perniciem ruunt. — 3) ut vicin. שָׂכַר *præmio, mercede donavit.* — Pih. part. fut. מְשַׁכֵּרֶת; fut. יְשַׁכֵּר; *inebriavit* pr. et trop. (vid. Kal) 2 Sam. 11, 13 etc. — Hiph. תִּשְׁכִּיר; fut. יַשְׁכִּיר; *inebriavit* (vid. Kal et Pih.) Deut. 32, 42 etc. — Hithpah. fut. f. cum בְּ parag. in pausâ תִּשְׁתַּכְּרִין (pro תִּתְשַׁכְּרִין) *ebriam ages* 1 Sam. 1, 14. — Deriv. שֵׁכָר et seq.

שֵׁכָר m. *potus inebrians, temetum* sive vinum Num. 28, 7, sive succus ex hordeo, melle, uvis passis dactylisve coctus aut destillatus, plerumque à vino distinctus Lev. 19, 9 etc. Sed Jes. 5, 22 forsan est, ut מֶסֶךְ, מֶסֶךְ. *vinum aromatibus conditum.*

שִׁכָּרוֹן m. *ebrietas* Eze. 23, 32 etc.

שִׁכְרוֹן n. pr. populi in tribu Judâ Jos. 15, 11.

שַׁל m. *error, delictum* 2 Sam. 6, 7. — Rad. שָׁלַל.

שֶׁל (conflat. ex שֶׁ q. v. et לְ) *propter*; hinc Eccl. 8, 17: בְּשֶׁל אֲשֶׁר pr. *propter quod* i. e. quantumvis; sed rectè dubitat Gesenius an legendum sit בְּכָל אֲשֶׁר, quod sententiæ egregiè accommodatum esset, addo egomet, et stylo scriptoris maximè in 9, 3. — Alibi semper sequitur Daguesch simul et vox suffixa; exempla vid. in שֶׁ.

שַׁלְוָן m. *tranquillus* Job 21, 23. — Compos. volunt ex duobus synonymis שָׁלָה et שָׁאֲנָן; sed potiùs ortum est ex hoc posteriore solo, inserto לְ ut זְלַעֲפָה ex rad. זָעַף.

שָׁלַב forsan ut chald. *conjunctus, connectus est*; undè Puh. part. pl. f. מְשֻׁלָּבוֹת *conjunctæ, connectæ* Ex. 26, 17 ubi sensus commatis esse videtur: *duo cardines asseri uni* sint *conjuncti* lignis transversis basin efformantibus (אֲדָנִים *soubassemens* vers. 19), ità ut

Digitized by Google

alter alteri ex opposito respondeat. LXX *contracadentes alter alteri*. Vulgat. *tabula alteri tabulæ connectatur*. — Indè

שְׁלַבִּים pl. m. pr. *commissuræ*, dein forsan *limbi*, *tæniæ* commissuras tegentes 1 Reg. 7, 28, 29.

שֶׁלֶג masc. *nix* Ex. 4, 6 etc. Hinc denom.

Hiph. *albuit ut nix*. fut. f. apoc. תַּשְׁלֵג Ps. 68, 15: *Cùm dispergeret Omnipotens reges in eâ* (terrâ), *albuit ut nix* solum ossibus hostium cæsorum conspersum; conf. Æneid. 5, 865: *scopuli ossibus albi*, et 12, 36: *campi ossibus albent*; it. Ovid. Fastor. Libr. 1: *humanis ossibus albet humus*.

שָׁלָה et שָׁלוֹ, undè שָׁלַוְתִּי; plur. שָׁלוּ; fut. apoc. יִשַׁל; plur. in pausâ וְיִשְׁלוּ; 1) *tranquillus*, *securus fuit*, *tranquillè vixit* Jer. 12, 1. Job 3, 26 etc. — 2) forsan ut cognat. נָשַׁל, שָׁלַל *extraxit*. Job 27, 8: *quandò extraxerit Deus animam ejus* scil. ex corpore. Ità Chald. et Syr., sed Vulgat. *liberet* quod in idem incidit. — 3) ut in chald. *erravit*, *per imprudentiam peccavit*, hinc — Niph. fut. pl. יִשָּׁלוּ *per imprudentiam peccabunt* 2 Par. 29, 11. — Hiph. *seduxit*, *fefellit*; fut. יַשְׁלֶה 2 Reg. 4, 28. — Deriv. שַׁל, שַׁלִּי, שַׁלְוָה et plur. seq.

שֵׁלָה n. pr. viri Gen. 38, 5 etc. Nom. patron. שֵׁלָנִי Num. 26, 20.

שִׁלֹה vid. שִׁילֹה.

שַׁלְהֶבֶת f. *flamma* Eze. 21, 3 etc. Cant. 8, 6: שַׁלְהֶבֶת־יָהּ *flamma Jehovæ*, quod al. conjunctim legunt שַׁלְהֶבְתְּיָהּ. — Rad. לָהַב undè chald. et syr. conjug. Schaph. שַׁלְהֵב *inflammatus arsit*.

שָׁלוֹ sed שָׁלִיו Job 21, 23 et שָׁלֵיו Jer. 41, 31, m. pl. constr. שַׁלְוֵי; f. שַׁלְוָה; 1) *salvus*, *securus* 1 Par. 4, 40, *securè vivens* Ps. 73, 12. Job 16, 12, it. *tranquillitas* Job 20, 20. — 2) in malam partem *socors*, *impius* Eze. 23, 42.

שָׁלוֹ masc. *tranquillitas*, *securitas* suff. שַׁלְוִי Ps. 30, 7.

שִׁלוֹ vid. שִׁילֹה.

שַׁלְוָה f. constr. שַׁלְוַת; pl. *cum suff.* שַׁלְוֹתֶיךָ; id. Jer. 22, 21. Ps. 122, 7 etc.; sed Dan. 8, 25. 11, 21: בְּשַׁלְוָה *in mediâ securitate* i. e. inopinatò, repentè. — 2) in malam partem *socordia*, *impietas* Prov. 1, 32.

שִׁלּוּחִים, שִׁלֻּחִים; pl. m. *demissio* spec. a) uxoris, *repudium* Ex. 18, 2, hinc *libellus repudii*, metaph. Mich. 1, 14. — b) filiæ, *dotatio* 1 Reg. 9, 16. — Rad. שָׁלַח.

שָׁלוֹם m. constr. שְׁלוֹם; *plur. cum* suff. שְׁלֹמֵינוּ; 1) adj. *integer*, spec. a) corpore, *sanus*, *benevalens* Gen. 43, 27 etc. — b) numero, *pleno numero* Jer. 13, 19. — c) statu, conditione, habitu, *securus*, *tranquillus* Job 21, 9, *pacem collens* Ps. 69, 23, hinc *amicus* Ps. 55, 21. — 2) subst. significatu respondens adj., hinc a) *integritas*, *incolumitas*, *salus* Deut. 29, 18: 1 Sam. 6, 13 etc. Not. formulas seq. הֲשָׁלוֹם לְ *num benè valet*; indè acclamatio שָׁלוֹם vel addito לְךָ בְשָׁלוֹם, לְשָׁלוֹם, לֵךְ *vale*. Sed passim, ut è contextu facilè dignoscitur verba שָׁלוֹם לְכֶם, לְךָ sunt affirmat. *salus est tibi*,

Digitized by Google

vobis, res tuæ, vestræ benè se habent. שָׁאַל לְמִ״לְשָׁלוֹם *interrogavit aliquem de salute et valetudine* i. e. *salutavit aliquem.*" רָאָה, פָּקַד, יָדַע אֶת שְׁלוֹם מִ״ *vidit, cognovit quomodo quis valeret.* — 2) *pax* oppos. bello Lev. 26, 6 etc. *Vir, verba pacis* i. e. *vir pacificus, verba pacifica.* — 3) *concordia, amicitia,* undè *vir amicitiæ* i. e. *amicus* Jer. 20, 10 etc. *Loquentes amicitiæ* i. e. *amicè loquentes* Ps. 28, 3. — Rad. שָׁלַם.

שַׁלּוּם vid. שָׁלַם.

שִׁלּוּם vid. שָׁלַם.

שַׁלּוּן n. pr. viri Neh. 3, 15.

שָׁלוֹשׁ *tres* vid. שָׁלֹשׁ.

שָׁלַח; infin. absol. שָׁלוֹחַ; constr. שִׁלַּח, sed שִׁלַּח Jes. 58, 9; fut. יִשְׁלַח; 1) *misit* seq. acc. pers. vel rei, et בְּיַד pers. *aliquem, aliquid* Gen. 43, 8. Ex. 4, 13 etc.; seq. אֶל, לְ, et more chald. עַל pers. *ad aliquem, alicui* Gen. 37, 13. Jer. 29, 31 etc. Sæpè non exprimitur accus. personæ quæ mittitur Gen. 41, 8 etc. 31, 4: וַיִּקְרָא לְרָחֵל *et vocavit Rachelem* i. e. *misit aliquem, qui arcesseret Rachelem.* Ità explanandum videtur 2 Par. 17, 7: שָׁלַח לְשָׂרָיו *miserat ad Savarum,* pro *miserat qui arcesseret* (וְקָרָא) *Savarum;* ubi tamen vulgò לְשָׂרָיו objectum verbi שָׁלַח esse volunt. Ità etiam expedias, licet alia siti constructio 2 Sam. 15, 12: *misit Achitophelem* (אֶת־אֲחִיתֹפֶל) pro *misit qui arcesseret Achitophelem.* — 2) *dimisit, missum fecit* frenis quasi solutis Ps. 50, 19, seq. מִן, מֵעַל *remisit, retraxit* manum *ab* 1 Reg. 13, 4. Cant. 5, 4. — 3) *per nuntios, legatos indicavit, mandavit* (*envoyer dire*), seq. acc. rei et אֶל pers., vel dupl. acc. 1 Reg. 5, 23. Jes. 55, 11. Trop. de Deo *immittente* calamitates, auxilium etc. Jos. 24, 14 etc. — 4) *extendit, protendit* ut digitum, quod irridentis est Jes. 58, 9, falcem segeti Joël 4, 13; it. ramos suos arbor (vid. mox Pih.) undè part. pass. f. שְׁלֻחָה *extensa* q. v. pag. 30, in אֵילָה; sed maximè manum Gen. 3, 22 etc., seq. אֶל, בְּ vel *manum admovit rei, aggressus est* aliquid Job 28, 9, vel *vim intulit* alicui Gen. 37, 22. Ex. 24, 11, et omisso יָד 2 Sam. 6, 6. Obad. 13. Ps. 18, 17. — Niph. inf. abs. נִשְׁלוֹחַ *mitti* Esth. 3, 13. — Pih. שִׁלַּח; plur. שִׁלְּחוּ et שִׁלְּחוּ; inf. שַׁלֵּחַ et שִׁלַּח; imp. שַׁלַּח; fut. יְשַׁלֵּחַ et יִשַׁלַּח; cum suff. et נ epenth. in pausâ יְשַׁלְּחֶנָּה; 1) ut in Kal *misit, ablegavit,* sed sæpiùs trop. *immisit* alicui Deus plagam, calamitatem Deut. 7, 20 etc.; it. *excitavit* ltem Prov. 6, 14 etc. — 2) *dimisit, missum fecit* abiturum (oppos. *retinuit, coercuit*), captivum, servum seu *manumisit,* filiam foras i. e. *elocavit* Ex. 8, 28. Zach. 9, 11 etc.; it. abeuntem *deduxit, prosecutus est* Gen. 18, 16 etc.; seq. בְּ, בְּיַד *reliquit potestati* alicujus Ps. 81, 13. Job 8, 4. Trop. *promisit* capillum Eze. 44, 20. — 3) ntensivè *jecit, abjecit, dejecit* vel res inanim. 1 Sam. 20, 20. Eccl. 11, 1 etc.; vel homines, hinc *expulit* aliquem Jes. 50, 1 etc., spec. *repudiavit* uxorem Deut. 21, 14 etc. — 4) *extendit* manum Prov. 31, 19. ramos

Digitized by Google

suos arbor Jer. 17, 8 etc.; trop. populum Deus Ps. 44, 3. — Puh. שֻׁלַּח 1) *missus, ablegatus est* Jud. 5, 15 etc. — 2) *dimissus, relictus est* Gen. 44, 3 etc., spec. de puero sibi suæque libidini permisso Prov. 29, 15. — 3) *ejectus, excussus est* Jes. 16, 2; *propulsus, prolapsus est* Job 18, 8. — Hiph. הִשְׁלִיחַ *immisit* Deus calamitatem Lev. 26, 22 etc. — Deriv. שִׁלּוּחִים, מִשְׁלָח, מִשְׁלַח, מִשְׁלַחַת et seq.

שֶׁלַח m. suff. שִׁלְחוֹ; pl. שְׁלָחִים; 1) *missile, tellum* Joël 2, 8 etc.—2) *propago, surculus* Cant. 4, 13.—3) n.pr. viri Gen. 10, 24, it. piscinæ prope Jerusalem *Siloë*, Neh. 3, 15, ejusdem ac seq.

שִׁלֹחַ ut שֶׁלַח n.pr. piscinæ Jes. 8, 6.

שִׁלְחוֹת pl.f. *propagines* Jes. 16, 8.

שִׁלְחִי n. pr. viri 1 Reg. 22, 42 etc.

שִׁלְחִים n. pr. urbis in tribu Judâ Jos. 15, 32

שֻׁלְחָן masc. constr. שֻׁלְחַן; plur. שֻׁלְחָנוֹת; constr. שֻׁלְחַנוֹת; *mensa* Ex. 25, 23 etc. *Mensa Jehovæ* i. e. *ara* Mal. 1, 7.

שָׁלַט; infin. constr. שְׁלוֹט; fut. יִשְׁלַט; *dominatus est* seq. בְּ, עַל *in* aliquem Eccl. 2, 19. Neh. 5, 15; *dominus, superior factus* seq. בְּ Esth. 9, 1. — Hiph. הִשְׁלִיט; fut. apoc. יַשְׁלֵט; *dominari fecit* Ps. 119, 133; *potestatem dedit*, seq. לְ cum inf. *faciendi* aliquid Eccl. 5, 18. 6, 2. — Deriv. שַׁלִּיט et seq.

שֶׁלֶט m. undè pl. שְׁלָטִים *scuta* Jer. 51, 11. Cant. 4, 4 etc.

שַׁלְטָן m. *potens* Eccl. 8, 4, *potestatem habens* vers. 8.

שַׁלֶּטֶת f. masculini שַׁלִּיט q. v

שְׁלִי m. undè in pausâ בַּשֶּׁלִי 2 Sam. 3, 27. LXX et Vulgat. *per dolum*, al. *tranquillè* i. e. clàm.

שְׁלִיָּה f. suff. שְׁלִיָּתָהּ; *secundinæ* Deut. 28, 57. — Rad. שָׁלָה.

שְׁלִיו, שָׁלִיו vid. in שָׁלָו.

שַׁלִּיט m. pl. שַׁלִּיטִים; *potestatem habens rei* Eccl. 8, 8, et subst. *dominator* Gen. 42, 6 etc. Fem. שַׁלֶּטֶת *impudens, procax* mulier Ex. 16, 30. — Rad. שָׁלַט.

שָׁלִישׁ et שְׁלִישׁ m. pl. שְׁלִישִׁים; 1) *mensuræ* species, vulgò *trieus, triental* Jes. 40, 12, adv. pro בְּשָׁלִישׁ Ps. 80, 6. LXX ἐν μετρῷ. Vulgat. *in mensurâ*.— 2) in pl. instrum. music. *trichordium*, al. *triangulum* 1 Sam. 18, 6. — 3) quidam militum ordo; forsan *qui è curribus certabant*. LXX τριστάται. *Sumpsitque omnes currus Ægyptiorum* וְשָׁלִישִׁים עַל כֻּלּוֹ *et certantes super his omnibus* Ex. 14, 7, sed Ex. 15, 4. LXX *habent* ἀνδράτας τριστάτας. Τριστάτης autem vocabatur, juxta Origenem, *qui è curru pugnabat*, quia currus tres homines capiebat, ut unus auriga esset, duo autem certarent: vel *robustus qui cum tribus pugnare posset*, vel qui in acie post antesignanum et secundum ab eo *tertio ordine stabat*, vel qui sedente rege tertius staret, aut tertiam sedem occupabat. Vid. Montefalc. (in Hempl. ad. not. in Ex. 14, 7). Dux eorum dicitur רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים, in parall. 1 Sam. 23, 8, occurrit רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁי.

Digitized by Google

ubi deest. ם plur. forsan sing. שָׁלִישׁ, idem est ac רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים 2 Reg. 9, 25. 15, 25. 7, 2. 17, 9. Plur. שָׁלִישִׁים forsan *principalia, nobilia* Prov. 22, 20 in Keri.

שְׁלִישִׁי m. f. שְׁלִישִׁיָּה et שְׁלִישִׁית; pl. שְׁלִישִׁים (contr. pro שְׁלִשִׁיִּים; denom. à שָׁלֹשׁ, *tertius, tertia* Gen. 2, 14 etc. Gen. 6, 16 sunt *conclavia tertiæ contignationis* (*troisième étage*). Fem. est *tertia pars* Num. 15, 6 etc., *dies tertius* 1 Sam. 20, 12, *tertius annus* Jes. 15, 5. Jer. 48, 34. Cum ה parag. שְׁלִישִׁתָה *tertiâ vice* Eze. 21, 14.

שָׁלַךְ vicin. שָׁלַח. — Hiph. הִשְׁלִיךְ; inf. abs. הַשְׁלֵךְ; constr. הַשְׁלִיךְ; fut. יַשְׁלִיךְ; conv. וַיַּשְׁלֵךְ; 1) prout construitur, *jecit, conjecit, projecit, abjecit, disjecit, deposuit* Gen. 21, 15. Ps. 2, 3 etc.; it. *excussit* dentes Job 29, 17. — Nota formulas trop. *Projecit animam suam è conspectu* i. e. vitam suam exposuit summo periculo. *Conjecit* aliquid *post se, post tergum suum* i. e. neglexit contemsit. *Conjecit* aliquid *super Deum* i. e. curæ Dei commisit. — *Rejecit Deus* aliquem *è conspectu suo* i. e. eum reprobavit, repudiavit. — 2) *dejecit, evertit* domum Jer. 9, 18; metaph. *perdidit* Job 18, 7. — Hoph. הָשְׁלַךְ et הָשְׁלַךְ; part. מֻשְׁלָךְ; f. מֻשְׁלֶכֶת; fut. יֻשְׁלַךְ; 1) *jactus, conjectus, projectus est* 2 Sam. 20, 21. Jes. 14, 19 etc., seq. לְ *objectus, traditus est* alicui Jer. 36, 30. Metaph. Ps. 22, 11. — 2) *dejectus, eversus est* Dan. 1, 11. — Deriv. seq.

שָׁלָךְ masc. *catarrachtes* avis quæ magno impetu ad capiendos pisces in aquam se dejecit Lev. 11, 17 etc.

שַׁלֶכֶת f. 1) *dejectio* Jes. 6, 13. — 2) n. pr. portæ templi 1 Par. 26, 16.

שָׁלַל, שָׁלוֹל, sed pl. שָׁלְלוּ; part. act. pl. שֹׁלְלִים; inf. abs. שׁוֹל; constr. שֹׁל; fut. pl. יָשֹׁלוּ; suff. יָשֹׁלוּךָ; 1) ut vicin. נָשַׁל *extraxit* Ruth 2, 16. — 2) *diripuit, spoliavit*, seq. acc. rei Eze. 26, 12, et pers. spoliatæ Hab. 2, 8 etc. שָׁלַל שָׁלָל *prædam egit* Jes. 10, 6 etc. — Niph. fut. יִשֹּׁל *spoliabitur* Deut. 28, 40, sed possit esse à נָשַׁל. — Hithpoh. אֶשְׁתּוֹלֵל ex syrismo et chaldaïsmo pro הִתְשׁוֹלֵל *spoliatus est* Jes. 59, 15 etc. — Deriv. שׁוֹלָל et

שָׁלָל m. constr. שְׁלַל; 1) *spolium, præda* Gen. 49, 27 etc. Jer. 21, 9: *erit ei anima sua pro prædâ* i. e. vitam suam serbabit. Sed Jud. 5, 30 forsan est pro אִישׁ שָׁלָל *prædator*. — 2) *lucrum* Prov. 31, 11.

שָׁלַם; fut. יִשְׁלַם; ut vicin. שָׁלַח; 1) *integer, incolumis, salvus fuit* Job 9, 4. 22, 21. — 2) completus, *factus, peractus, absolutus est* 1 Reg. 7, 51 etc. — 3) denom. à שָׁלוֹם, *pacem, amicitiam* habuit cum aliq.; hinc part. act. cum suff. שְׁלֻמִי *amicus meus* Ps. 41, 10; pass. plur. constr. שְׁלֻמֵי *pacifici* 2 Sam. 20, 19. — Pih. שִׁלֵּם et שִׁלַּם; fut. יְשַׁלֵּם; 1) *integrum, incolumem præstitit* Job 8, 6. — 2) *perfecit, absolvit* 1 Reg. 9, 25. — 3) *restituit, reddidit* surreptum, debitum Ex. 21, 36 etc., it. *persolvit* Hos. 14, 3 etc. — 4) *rependit, remuneratus est* seq. לְ pers. Jud. 1, 7 etc., sed interdùm acc. Ps. 31, 24 etc. — Puh. שֻׁלַּל; 1) *persolutus est* Ps. 65, 2. —

Digitized by Google

2) *repensus est* Jer. 18, 20, hinc *præmio* tàm bonorum quàm malorum factorum *affectus est* Prov. 11, 31. 13, 13. — 3) *amicè vixit*, hinc part. מְשֻׁלָּם *amicus* Jes. 42, 19. — Hiph. הִשְׁלִים; fut. יַשְׁלִים; conv. וַיַּשְׁלֵם; 1) *perfecit*, *exsecutus est* decreta Jes. 44, 26 etc., *absolvit*, *finem fecit* rei Jes. 38, 12, 13. — 2) *pacem fecit* et *coluit* cum aliquo seq. אֶת, עִם Deut. 20, 12 etc., sed seq. אֶל, pace factâ, *in ditionem, fidem se tradidit, totum commisit* Jos. 11, 19. — 3) *pacatum, amicum fecit* aliquem Prov. 16, 7. — Hoph. הָשְׁלַם *pacatus, familiaris fuit* Job 5, 23. — Deriv. שָׁלוֹם, שְׁלוֹם et seq.

שָׁלֵם m. pl. שְׁלֵמִים; f. שְׁלֵמָה; pl. שְׁלֵמוֹת; 1) *integer* i. e. vel pleni justique numeri et moduli Deut. 25, 15. Amos 1, 6, vel incolumis Gen. 33, 18. Nah. 1, 12. *Lapides integri* sunt nondùm cæsi vel dolati Deut. 27, 6 etc. — 2) *absolutus perfectus* 2 Par. 8, 16. — 3) *pacem* et *amicitiam colens* Gen, 34, 21, spec. *totus Deo deditus* 2 Reg. 20, 3 : 1 Par. 28, 9 : 2 Par. 15, 17, plenè addito עִם יְהוָה 1 Reg. 8, 61 etc. — 4) n. pr. urbis *Jerusalem* Gen. 14, 18. Ps. 76, 3.

שֶׁלֶם m. pl. שְׁלָמִים; constr. שַׁלְמֵי; *retributio*, *solutio* voti (conf. Hos. 14, 4. Ps. 50, 14), hinc זֶבַח שְׁלָמִים *sacrificium votivum* Lev. 3, 1 etc., et omisso זֶבַח Jud. 20, 26. 21, 4. Amos. 5, 22. Al. *sacrificium eucharisticum*, Vulgat. *hostia pacificorum*.

שֵׁלֶם m. 1) *retributio* Deut. 32, 35. — 2) n. pr. viri Gen. 46, 24. Nom. patron. שִׁלְשִׁי Num. 26, 49.

שִׁלֻּם et שִׁלּוּם m. pl. שִׁלֻּמִים; *retributio* Jes. 34, 8. Hos. 9, 7 etc.

שַׁלֻּם nom. pr. viror. 2 Reg. 15, 10 etc.

שִׁלֻּמָה f. *retributio, punitio;* constr. שִׁלֻּמַת Ps. 91, 8.

שְׁלֹמֹה n. pr. viri, rex *Salomo* 2 Sam. 5, 14 etc.

שִׁלְמִי n. pr. viri Num. 34, 27.

שֶׁלֻמִיאֵל nom. pr. viri Num. 1, 6. 2, 12.

שֶׁלֶמְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 14.

שִׁלְמִית n. pr. complur. viror. et mul. Lev. 24, 11. Esr. 8, 10 etc.

שַׁלְמַן plenè שַׁלְמַנְאֶסֶר n. pr. viri 2 Reg. 17, 3. Hos. 10, 14, etc.

שַׁלְמֹנִים plur. m. *præmia* quibus aliquis corrumpitur Jes. 1, 23.

שָׁלַף; pass. f. שְׁלוּפָה et שְׁלֻפָה; imp. שְׁלֹף; fut. יִשְׁלֹף; ut vicin. נָשַׁל, שָׁלַל, *extraxit* telum ex vulnere Job 20, 25, gladium è vaginâ *i. e. strinxit*. Num. 22, 23 etc. *Stringentes gladium* i. e. *armati* Jud. 8, 10 etc.; *exuit* calceum Ruth. 4, 7, 8, *evellit* gramen, sed impers. Ps. 129, 6, undè optimè LXX et Vulgat. *evellatur*.

שֵׁלֶף n. pr. viri Gen. 10, 26 etc.

שָׁלֹשׁ et שָׁלוֹשׁ f. constr. שְׁלֹשׁ, cum Makk. שְׁלֹשׁ; שְׁלֹשָׁה m. constr. שְׁלֹשֶׁת; 1) *tres* Gen. 11, 13 etc. Cum suff. שְׁלֹשְׁתְּכֶם *vos tres* Num. 12, 4. שְׁלֹשְׁתָּם *tres illi* ibid. — 2) *tertius* Esth. 3, 12 etc. — 3) *ter* Job. 33, 29. — Plur. שְׁלֹשִׁים c. *triginta* Gen.

Digitized by Google

5, 16, *trigesimus* 1 Reg. 16, 23, 29. — Deriv. שָׁלִישׁ, שְׁלִישִׁי et seq.

שֵׁלֶשׁ n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

שָׁלִישׁ vid. שָׁלִישׁ.

שָׁלַשׁ Pih. (denom. à שָׁלֹשׁ) 1) *divisit in tres partes* Deut. 19, 3. — 2) aliquid *tertiò fecit* 1 Reg. 18, 34. — 3) *tertiâ die fecit* 1 Sam. 20, 19. — Puh. part. מְשֻׁלָּשׁ *triplex* Eze. 42, 6. Eccl. 4, 12. — 2) *triennis* Gen. 15, 9.

שִׁלֵּשִׁים pl. m. *tertiæ generationis nepotes*, *pronepotes* Gen. 50, 23. Ex. 34, 7.

שָׁלִשָׁה nom. pr. regionis Palæst. 1 Sam. 9, 4, in quâ forsan situm est oppidum בַּעַל־שָׁלִשָׁה 2 Reg. 4, 42.

שִׁלְשָׁה n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

שִׁלְשׁוֹם et שִׁלְשֹׁם *nudius tertius*, Prov. 22, 20 (alibi semper copulatur cum תְּמוֹל) Ex. 5, 10; it. *pridem*, *dudùm*, *antehac* Gen. 31, 2, etc. — Comp. ex שְׁלֹשָׁה et *tres* יוֹם *dies*.

שַׁלְתִּיאֵל nom. pr. viri Hagg. 1, 12 etc.

שָׁם adv. *ibi* de loco Gen. 2, 12 etc., sed post verba motûs *eò* 1 Sam. 2, 14 etc.; de tempore *tùm*, *tunc* Jud. 5, 11 etc. שָׁם-שָׁם *hùc*, *illùc* Jes. 28, 10. — Præmisso אֲשֶׁר valet *ubi*, sed post verba motûs *quò* 1 Reg. 18, 10 etc. — Cum præf. מִשָּׁם *indè* tàm de loco quàm de tempore Gen. 2, 10, Hos. 2, 17. — אֲשֶׁר־מִשָּׁם *undè* Deut. 9, 28 etc. Cum ה loc. שָׁמָּה (sehâmmâ) *eò* Gen. 19, 20 etc., sed *ibi* Jer. 18, 2. אֲשֶׁר שָׁמָּה *quò*, rariùs *ubi* 2 Reg. 23, 8. Ruth. 7, 1.

שֵׁם m. sed f. Cant. 1, 3; constr. שֵׁם et passim seq. Makk. שֶׁם־; suff. שְׁמִי, שִׁמְךָ, שְׁמֶךָ; pl. שֵׁמוֹת, constr. שְׁמוֹת; 1) *nomen* Gen. 17, 5 etc. בְּשֵׁם, בִּשְׁמוֹת *nomine*, *nominatim* Ex. 33, 12. Esr. 10, 16; sed aliàs *in nomine alicujus* est *auctoritate alicujus* Esth. 3, 12. Jer. 11, 21. Spec. est, prout facilè ex adjunctis pernoscitur, *nomen celebre bonum*, *fama*, *gloria*, *fama post mortem* seu *memoria*, maximè in formulis *perdere*, *delere nomen* alicujus Deut. 9, 14 etc., adde Eccl. 6, 4: *caligine tectum est nomen ejus* (abortûs); it. *signum*, *monumentum* 2 Sam. 8, 13. Jes. 55, 13; tandem שֵׁם et הַשֵּׁם absolutè positum est *nomen Dei* vel *Deus* ipse Lev. 24, 11, 16. Deut. 28, 58. — שֵׁם יְהוָה *numen Jehovæ* quatenùs ab hominibus cognoscitur et colitur. Hinc formulæ: *nomen Jehovæ nosse*, *amare*, *celebrare* Ps. 5, 12 etc. De Ex. 15, 3 יְהוָה שְׁמוֹ, ubi perperàm vertunt *Jehova nomen ejus est*, vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduction franç.* etc., Exode, pag. 118. — 2) n. pr. filii Noë Gen. 5, 32 etc.

שֶׁמַע n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

שֶׁמְאֶבֶר n. pr. viri Gen. 14, 2.

שְׁמַעְיָה et שְׁמַעְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 8, 38, 9, 38.

שַׁמְגַּר n. pr. viri Jud. 5, 31

שָׁמַד ut vicin. שָׁמַם. Hiph נִשְׁמַד; inf. cum suff. more chald. הִשְׁמָדֶךָ; fut. יִשְׁמַד; *vastatus est* Jer. 48, 8 etc., *deletus*, *excisus est* Deut. 4, 26. Ps. 37, 38 etc. — Hiph. הִשְׁמִיד;

Digitized by Google

inf. absol. הַשְּׁמֵד et הַשְׁמִיד, constr. הַשְׁמִיד; suff. הַשְּׁמִידְךָ (pro הַשְּׁמִידְךָ); fut. יַשְׁמִיד, conv. וַיַּשְׁמֵד *vastavit* Lev. 26, 30 etc., *delevit*, *perdidit* Deut. 1, 27 etc. Inf. הַשְּׁמֵד *perditio*, *exitium* Jes. 14, 23.

שְׁמָה vid. שָׁם.

שַׁמָּה f. pl. שַׁמּוֹת; 1) *vastatio*, *desolatio* Jes. 5, 9. Ps. 37, 19. — 2) *stupor* Jer. 8, 21, et meton. *objectum stuporis* Deut. 28, 37 etc. — 3) n. pr. viror. Gen. 36, 13 etc. — Rad. שָׁמַם.

שְׁמְהוּת n. pr. viri 1 Par. 17, 28.

שְׁמוּאֵל n. pr. viror. Num. 34, 24.

שַׁמּוּעַ n. pr. viri 2 Sam. 5, 14.

שְׁמוּעָה et שְׁמֻעָה f. constr. שְׁמֻעַת; pl. שְׁמֻעוֹת; pr. *quod auditur*, hinc 1) *nuncius*, 1 Sam. 4, 19 etc. — 2) *institutio*, *doctrina* Jes. 28, 9. — 3) *rumor* 2 Par. 9, 6. — Rad. שָׁמַע.

שְׁמוּר n. pr. viri 1 Par, 24, 24.

שָׁמַט 1) *misit*, *missum fecit*, hinc *omisit*, *intermisit* agrum, requiem ei dando Ex. 23, 11, *remisit* debitum Deut. 15, 2, *dejecit*, *præcipitavit* 2 Reg. 9, 33. — 2) intrans. *destitit* Jer. 17, 4 et 2 Sam. 6, 6. ubi Vulgat. *recalcitrabant*.-Niph. נִשְׁמַט *dejectus*, *præcipitatus est* Ps. 141. 6. — Hiph. fut. apoc. תִּשְׁמֹט *remittas* debitum Deut. 15, 3. Indè.

שְׁמִטָּה f. *remissio* debitorum Deut. 15, 1, 2, hinc *annus remissionis* i. e. septimus quisque annus, quo agricolationis omne opus intermittebatur et remittebantur debita 15, 9. 31, 10.

שַׁמַּי n. pr. viror. 1 Par. 2, 28.

שְׁמִידָע n. pr. viri Num. 26, 32 etc. Patron. שְׁמִידָעִי ibid.

שָׁמַיִם plur. m. constr. שְׁמֵי; suff. שָׁמֶיךָ, שְׁמֵיכֶם (à sing. inus. שָׁמַי); *cœli*, Ex. 24, 6 etc. Dicitur Dei Angelorumque sedes Gen. 28, 17. Ps. 2, 4. *Cœlum et terra* i. e. mundus universus Gen. 1, 1 etc. — Cum ה locali הַשָּׁמַיְמָה *cœlum versus* Gen. 15, 5 etc., quo sensu simpliciter *etiam* in accus. ponitur שָׁמַיִם, הַשָּׁמַיִם 1 Sam. 5, 12. Ps. 139, 8. — Rad. שמה ut vicin. arab. سَمَا pro سَمَوَ *altus fuit*.

שְׁמִינִי m. שְׁמִינִית f. (à שְׁמֹנֶה) *octavus*, *a* Ex. 22, 29 etc. Fem. שְׁמִינִית *octava*, in re musicâ 1 Par. 15, 21. Ps. 6, 1. 12, 1 al. instrumenti nomen, al. initium carminis ad cujus modos cantandum erat, al. vox ima et gravissima (*basse*) à viris cantata, oppos. עֲלָמוֹת q. v. in עַלְמָה pag. 432.

שָׁמִיר m. suff. שְׁמִירוֹ; pr. forsan *aculeus*, hinc 1) *spina* et collect. *spinæ* Jes. 5, 6 etc., metaph. de hostibus 10, 17. 27, 4. — 2) *adamas* Eze. 3, 9. Zach. 7, 12. — 3) n. pr. a) viri 1 Par. 24, 24, in Keri. — b) *oppidi* in tribu Judâ Jos, 15, 48. — c) oppidi in tribu Ephraïm Jud. 10, 1, 2. — Rad. שָׁמַר.

שְׁמִירָמוֹת n. pr. viri 1 Par. 15, 18.

שַׁמְרַי n. pr. viri Esr. 2, 46.

שָׁמֵם, pl. שָׁמֵמוּ; in pausâ שָׁמֵמוּ; imp. pl. שִׁמּוּ; fut. יִשֹּׁם, pl. יִשֹּׁמוּ; 1) *vastatus*, *desolatus fuit* Eze. 33, 28 etc. Part. act. שוֹמֵם *vastatus*, *desolatus* Thren. 3, 11, et subst. *vastatio*, *desolatio* Dan. 9, 27. 8, 13: הַפֶּשַׁע שוֹמֵם *peccatum quod est vastatio*, *desolatio*; quem solummodò sensum vocum constructio admittit. 12, 11: שִׁקּוּץ שֹׁמֵם *abominatio de-*

Digitized by Google

solationis. Pl. שׁוֹמֵמִים *perditi* Thren. 1, 16 et termin. chald. שׁוֹמֵמִין *vastati* vers. 4. Fem. שׁוֹמֵמָה *solitaria, non maritata* 2 Sam. 13, 20 Jes. 54, 1; pl. שׁוֹמֵמוֹת subst. *loca vastata, ruinæ* Jes. 61, 4. Eze. 36, 4 etc. — 2) *obstupuit, attonitus fuit* 1 Reg. 9, 8. Jer. 18, 16, seq. עַל *ob* aliq. Jes. 52, 14 etc. * Impers. *stupori fuit* seq. לְ pers. *alicui* 2 Par, 7, 21, de quo loco vid. suprà pag. 295 in לְ n. 10. — Verùm, quod volunt nonnulli, scilicet שָׁמוֹת Eze. 36, 3 transit. *vastare* significare, falsum omninò videtur; nam verborum יַעַן בִּיעַן שַׁמּוֹת sensus est: *propter clamorem repetitum: vastitates!* i. e. propterea quòd undique vastitatem vobis, repetitis clamoribus, minantur. Not. אֶתְכֶם quod וְשָׁאף sequitur, minimè objectum esse vocabuli שַׁמּוֹת; conf. prætereà quæ dixi pag. 256 in יַעַן.* —Niph. fem. נִשַּׁמָּה; part. f. נְשַׁמָּה; pl. נְשַׁמּוֹת; 1) *vastatus, perditus est* Jer. 12, 11. Thren. 4, 5, *solitarius fuit* de viâ Lev. 26, 22. Jes. 33, 8. — 2) *obstupuit* Jer. 4, 9. Job 18, 20. — Poh. part. מְשֹׁמֵם *stupefactus, attonitus* Esr. 9, 3, *desolans* Dan. 9, 27. 11, 31.

Hiph. הֵשֵׁם part. מַשִּׁמִים; inf. abs. הַשֵּׁמֵם; imp. pl. הָשֵׁמוּ, quod alii referunt ad Hophal; fut. יָשֵׁם, et more chald. יַשִּׁים, suff. יְשֵׁמֵם; 1) *vastavit* Lev. 26, 31 etc. — 2) *stupefecit* Eze. 32, 10, intrans. *obstupuit* Eze 3, 15. Mich. 6, 13 etc. it. Job 21, 5, sed vid. mox. — Hoph. inf. הָשֵׁם undè cum suff. excidente Mappik הָשֵׁמָה, et cum præf. ב, בְּהָשֵׁמָה (pro בְּהָשֵׁמָה); *vastatus est* Lev. 26, 31 etc., it. juxta quosd., *stupuit* Job 21, 5 ubi in nonnullis libris הָשַׁמּוּ pro הָשֵׁמוּ legitur. — Hithpoh. חִשְׁתּוֹמֵם, sed fut. תִּשּׁוֹמֵם Eccl. 7, 16 (pro תִּתְשׁוֹמֵם; 1) *seipsum vastavit, destruxit* Eccl. 7, 16. — 2) *obstupuit* Jes. 95, 16. 63, 5, *attonitus fuit* Dan. 8, 27, *animum abjecit desperans* Ps. 143, 4. — Deriv. seq.

שָׁמֵם m. שְׁמֵמָה f.; *devastatus, desolatus, a* Jer. 12, 11. Dan. 9, 17 etc.

שְׁמָמָה fem. plur. שְׁמָמוֹת; constr. שִׁמְמוֹת; 1) *vastatio, locus vastatus* Ex. 23, 29 etc. — 2) *stupor* Eze. 7, 27.

שַׁמָּמָה fem. pl. שַׁמָּמוֹת; *desolatio, locus vastatus* Jer. 25, 12 etc.

שִׁמָּמוֹן m. *stupor* Eze. 4, 16 etc.

שָׁמַן vel שָׁמֵן fut. יִשְׁמַן; *pinguis fuit, factus est* Deut. 32, 15 etc. — Hiph. imp. הַשְׁמֵן; fut. יַשְׁמִין; 1) *pinguem reddidit*, trop. *pingue reddidit cor* alicujus i. e. crassum torpens, omni sensu carens Jes. 6, 10. — 2) *pinguefactus est* Neh. 9, 25. — Deriv. מִשְׁמָן, מַשְׁמַנִּים et seq.

שָׁמֵן m. שְׁמֵנָה f. *pinguis, crassus, validus* Gen. 49, 20 Jud. 3, 29 etc.

שֶׁמֶן m. suff. שַׁמְנִי; plur. שְׁמָנִים; 1) *pinguedo* Jes. 25, 6 etc., *obesitas, corpulentia* 10, 27. — 2) *oleum* Gen. 28, 18. עֵץ שֶׁמֶן *oleaster* 1 Reg. 6, 23. — 3) *oleum conditum, unguentum* Prov. 21, 17 etc.

שְׁמֹנֶה f. שְׁמֹנָה m. constr. שְׁמֹנַת; Gen. 5, 4 etc., *octavus* Jer. 52, 29 etc. Plur. שְׁמֹנִים c. Gen. 5, 25 etc. — Indè שְׁמִינִי.

Digitized by Google

שָׁמַע et שָׁמֵעַ; inf. cum suff. et cum ה parag. verso in ת propter suff. שָׁמְעָתוֹ; fut. יִשְׁמַע; *auribus percepit, audivit* Gen. 18, 10 etc., seq. acc. rei et pers. loquentis Gen. 3, 10: 1 Sam. 17, 28, seq. כִּי cum integrâ sententiâ Gen. 42, 2 etc. Spec. a) cum attentione, hinc *auscultavit, attendit* ad aliq., seq. אֶל, לְ, בְּ et acc., sed שָׁמַע בְּ plerumquè est *testis auritus fuit* Gen. 27, 5 etc. — b) cum voluptate, seq. בְּ 2 Sam. 19, 36. — c) cum assensu et obsequio, hinc *obedivit, morem gessit* seq. אֶל, אֵת, sed sæpiùs seq. לְקוֹל, בְּקוֹל Gen. 27, 13. Jud. 2, 20. — De Deo *exaudivit* Gen. 17, 20 etc. — 2) *audita intellexit* Gen. 11, 7; 1 Reg. 3, 9 etc. — Niph נִשְׁמַע; inf. הִשָּׁמַע; fut. יִשָּׁמַע; 1) *auditus est* 2 Sam. 1, 13, seq. לְ pers. *ab aliquo* Neh. 6, 1, 7. Spec. cum attentione, hinc *respectus, curatus est* Eccl. 9, 16, *exauditus est* Dan. 10, 12. — 2) *obedientem se præbuit* Ps. 18, 45. — 3) *intellectus est* Ps. 19, 4. — Pih. fut. conv. וַיְשַׁמַּע *et audire fecit, vocavit* 1 Sam. 15, 4. 23, 8. — Hiph. הִשְׁמִיעַ; inf. cum לְ, לְהַשְׁמִיעַ, et לַשְׁמִיעַ fut. יַשְׁמִיעַ apoc. יַשְׁמַע 1) *sonum, clamorem edidit*, hinc addito בְּקוֹלוֹ Eze. 27, 30. Ps. 26, 7; spec. *cecinit* tùm voce, tùm instrumentis Neh. 12, 42: 1 Par. 15, 28. — 2) *audire fecit* seq. dupl. acc. *aliquem aliquid* 2 Reg. 7, 6 etc., *fecit ut exaudiret* preces Deus Jes. 58, 4. — 2) *nunciavit* aliquid, seq. acc. rei et pers. Jes. 48, 6 etc. — 3) *vocavit, evocavit* 1 Reg. 15, 22 etc. — Deriv. שְׁמוּעָה, נִשְׁמַע, מַשְׁמַעַת et seq.

שֶׁמַע n. pr. viri 1 Par. 11, 44.

שֵׁמַע m. et שֶׁמַע; suff. שִׁמְעֲךָ; 1) *auditio, auditus* Ps. 18, 45, Job 42, 5. — 2) *sonus, clangor* Ps. 150, 5. — 3) *fama, rumor* Ex. 23, 1 etc.

שֵׁמַע n. pr. viror. Neh. 8, 4 etc.

שְׁמַע n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 26.

שֵׁמַע m. undè שֶׁמֶעוֹ *fama, rumor de eo* Jos. 6, 27 etc.

שְׁמַעְיָא n. pr. viror. 1 Par. 3, 5.

שְׁמַעְיָה n. pr. viri 2 Sam. 13, 3. Patron. שְׁמַעְתִּי 1 Par. 2, 55.

שְׁמַעְיָה n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

שְׁמַעְיָה vid. שְׁמוּעָה.

שִׁמְעוֹן n. pr. viror. Gen. 29, 3. Patron. שִׁמְעֹנִי Num. 25, 14.

שִׁמְעִי n. pr. viror. Ex. 6, 17 etc. Patron. שִׁמְעִי pro שִׁמְעִיי Num. 3, 21.

שִׁמְעִיָּה et שִׁמַעְיָהוּ n. pr. viror. 1 Reg. 12, 22 etc.

שִׁמְעָת n. pr. mul. 2 Reg. 12, 22.

שֶׁמֶץ m. ut Vulgat. *susurrus* i. e. sonus, sermo raptim prolatus Job 4, 12. 26, 14. Vers. Chald. Syr. et Arab. *exiguum*, paucum. — Etymon latet.

שִׁמְצָה f. *ignominia, infamia* juxta veter. interpr., sed multò melius *strages, destructio* Ex. 32, 25. — Rad. שָׁמַד* quam conf. cum vicin. שָׁמַד. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç.*, Exode, pag. 221.

שָׁמַר; infin. cum. suff. שָׁמְרָךְ; שָׁמְרָם; fut. יִשְׁמֹר; primarios præcipuosque *custodiendi* et *servandi* significatus habet, in quibus cæteri continentur; sic 1) *custodivit* a) excubitoris instar, ut hortum, domum, gregem Gen. 2, 15. Eccl. 12, 3. Part.

Digitized by Google

שָׁמֵר *custos, vigil* Cant. 3, 3, *pastor* 1 Sam. 17, 20, metaph. de prophetâ Jes 21, 11. 62, 6. — b) tuendi causâ, *tuitus est* seq. acc. אֶל, בְּ, עַל Gen. 28, 15: 1 Sam. 26, 15 etc., seq. מִן *defendit ab* aliquâ re Ps. 121, 7 etc., — c) ad speculandum, *observavit*, *attendit* ad aliquid 1 Sam. 1, 12 etc., et in malam partem *insidiatus est* Ps. 56, 7. Job 13, 27. שָׁמַר עִיר *obsedit urbem* 2 Sam. 11, 16. — 2) *servavit*, hinc a) *asservavit*, *reservavit* Ex. 22, 6, it. *conservavit*, ut benignitatem Dan. 9, 4 etc., iram Amos 1, 11 et omissâ voce *ira* Jer. 3, 5 et forsan Job 10, 14 ubi אִם חָטָאתִי וְשָׁמַרְתָּנִי *si peccavi, conservabas iram mihi*. Spec. *custodivit mente et memoriâ* (φυλάττεσθαί τι), Gen. 37, 11. Ps. 130. — b) *observavit* fœdus, promissum etc. Gen. 17, 9: 1 Reg. 3, 6, seq. gerundio *studuit* aliquid facere Num. 23, 12 etc. — c) *coluit*, *veneratus est* Hos. 4, 10 etc. — d) seq. מִן *abstinuit se ab* aliquâ re Jos. 6, 18. — Niph. נִשְׁמַר; imp. הִשָּׁמֶר, et retracto tono הִשָּׁמֵר; fut. יִשָּׁמֵר; 1) *custoditus*, *servatus est* Ps. 37, 28. — 2) *abstinuit se*, seq. מִן *ab* aliquâ re Deut. 23, 1 etc. — 3) *cavit sibi* ab aliquâ re, seq. מִן, מִפְּנֵי, בְּ, פֶּן et infin. Gen. 24, 6: 2 Sam. 20, 10 etc. — Pih. part. pl. מְשַׁמְּרִים *colentes* Jon. 2, 9. — Hithpah. הִשְׁתַּמֵּר (pro הִתְשַׁמֵּר); *observavit* Mich. 6, 16, seq. מִן *cavit sibi ab* aliquâ re Ps. 18, 24. — Deriv. שָׁמִיר, אַשְׁמֹרֶת, מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת et seq.

שֹׁמֶר m. 1) undè pl. שְׁמָרִים *fæces* vini Jes. 25, 6 etc. — 2) n. pr. viror. 1 Reg. 16, 24 etc.

שֶׁמֶר n. pr. viri 1 Par. 7, 34, it. mul. 2 Reg. 12, 22.

שְׁמֻרָה f. undè pl. שְׁמֻרוֹת *palpebræ* Ps. 77, 5.

שְׁמֻרָה f. *custodia* Ps. 141. 3.

שְׁמָרִים pl. m. *observationes*, *custodiæ* Ex. 12, 42. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduct. franç.*, Exode, pag. 110, 111.

שִׁמְרוֹן n. pr. 1) viri Gen. 46, 13. Patron. שִׁמְרֹנִי Num. 26, 24. — 2) oppidi tribûs Zabulon Jos. 11, etc.

שֹׁמְרוֹן f. n. pr. 1) urbis *Samariæ* 1 Reg. 16, 18 etc. — 2) regni *Samariæ* seu decem tribuum post decessum Salomonis 1 Reg. 13, 32 etc. Nom. gent. שֹׁמְרוֹנִי 2 Reg. 17, 29.

שִׁמְרִי n. pr. viror. 1 Par. 4, 37.

שְׁמַרְיָה n. pr. viror. Esr. 10, 32.

שְׁמַרְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

שִׁמְרִית n. pr. viri 1 Par. 8, 21.

שֶׁמֶשׁ c. suff.; שִׁמְשָׁהּ; 1) *sol* Gen. 15, 17 etc. *Sub sole* i. e. in terris Eccl. 1, 3 et sæpissimè in hoc libro. Metaph. Deus dicitur *sol* i. e. lux alicujus Ps. 84, 12. — 2) plur. שְׁמָשׁוֹת LXX et Vulgat. *propugnacula*, Jes. 54, 12, al. *pinnæ* murorum, eo quòd Orientales solis radios tanquàm *cornua* sibi repræsentant, quibuscum *pinnæ* simile quid habent. — בֵּית שֶׁמֶשׁ n. pr. vid. suprà pag. 93.

שִׁמְשׁוֹן n. pr. viri Jud. 13, 24.

שִׁמְשַׁי n. Pr. viri Esr. 4, 8.

שַׁמְשְׁרַי n. pr. viri 1 Par. 8, 26.

שִׁמְתִּי n. patron. 1 Par. 2, 53.

Digitized by Google

שֵׁן c. seq. Makk. שֶׁן־; suff. שִׁנּוֹ; 1) *dens* Ex. 21, 24 etc.; spec. *dens elephanti, ebur* (pleniùs שֶׁנְהַבִּים) 1 Reg. 10, 18. Cant. 5, 14 etc. — Dual. שְׁנַיִם *dentes*, pr. *duplex dentium series* Gen. 49, 12 etc., sed pro plur. שְׁלֹשׁ שִׁנַּיִם *tres dentes* 1 Sam. 2, 13. — *Tollam carnem meam dentibus meis* i. e. vitam meam summo exponam periculo. — 2) metaph. *scopulus acutus* 1 Sam. 14, 4. Job 39, 28, sed ut n. pr. loci 1 Sam. 7, 12. — Rad. שָׁנַן.

שִׁנָּא vid. שָׁנָה.

שִׁנָּא fem. (more chald.) ut שִׁנָּה, *somnus* Ps. 127, 2. — Rad. יָשַׁן.

שִׁנְאָב n. pr. viri Gen. 14, 2.

שִׁנְאָן m. *iteratio*. Ps. 68, 18: *millia iterationis* i. e. *multa millia*. — Rad. שָׁנָה.

שִׁנְאַצַּר n. pr. viri 1 Par. 3, 18.

שָׁנָה et שָׁנָא; part. act. שֹׁנֶה, pl. שֹׁנִים, fut. יִשְׁנֶה et Thren. 4, 1 יִשְׁנָא; 1) *iteravit* 1 Reg. 8, 34 etc. Seq. לְ pers. 1 Sam. 26, 8 etc, et בְּ rei quæ iteratur Prov. 17, 9. 26, 11. — 2) intrans. *alius*, *diversus fuit* seq. מִן *ab* aliq. Esth. 1, 7. 3, 8. — 3) *mutatus est* max. in pejus Mal. 3, 6. Thren. 4, 1. — 4) ut vicin. arab. שָׁנִי *splenduit*, *fulsit*, undè שָׁנִי. — 5) * ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit* undè שִׁנַּיִת q. v. pro שִׁנִּית. — Niph. inf. הִשָּׁנוֹת *iterari* Gen. 41. 32. — Pih. שִׁנָּה sed 2 Reg. 25, 29 שִׁנָּא; part. מְשַׁנֶּה; inf. שַׁנּוֹת; fut. יְשַׁנֶּה; 1) *mutavit* ut vestes, promissum 2 Reg. 25, 29. Ps. 89, 35, et in malam partem *mutavit jus* i. e. pervertit Prov. 31, 5, *faciem* i. e. deformavit Job 14, 20. *Mutavit mentem, rationem suam* (טַעְמוֹ) i. e. insanientem se simulavit 1 Sam. 21, 14. Ps. 34, 1. Prægn. *mutavit eam in meliorem gynæcei locum* pro: *et transtulit in* etc. Esth. 2, 9. — 2) *iterùm*, *iterùmque mutavit*, *variavit* viam Jer. 2, 36. — Puh. fut. יְשֻׁנָּא *deformabitur* Eccl. 8, 1. — Hithpah. præt. f. הִשְׁתַּנֵּית (pro הִתְשַׁנֵּית) *mutavisti te* i. e. mutasti vestes 1 Reg. 14, 2. — Deriv. שִׁנָּאן, *forsan* שִׁנִּית, מִשְׁנֶה et seq. præter שַׁנָּה.

שָׁנָה f. constr. שְׁנַת; pl. m. שָׁנִים; constr. שְׁנֵי; pl. f. שָׁנוֹת; undè constr. שְׁנוֹת; dual. שְׁנָתַיִם; *annus*, pr. *iteratio* ejusdem in se cursûs solis ἐνιαυτός, conf. lat. *annum* et *annulum*, etiam *orbes* pro *annis* dictos). מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה, שָׁנָה בְשָׁנָה, שָׁנָה שָׁנָה *quotannis* Deut. 14, 22 etc. Plur. est etiam indefin. *aliquot annos* (conf. יָמִים pag. 243) 1 Par. 18, 2. Dual. שְׁנָתַיִם יָמִים et שְׁנָתַיִם יָמִים *biennium* Gen. 11, 10. 41, 1. — Trop. Joël 2, 25: *anni quos voravit locusta* pro: *proventus annorum*.

שֵׁנָה f. (pro יְשֵׁנָה); constr. שְׁנַת; pl. שְׁנוֹת 1) *somnus* Prov. 6, 4 etc. — 2) *somnium* Ps. 90, 5. — Rad. יָשַׁן.

שְׁנְהַבִּים m. plur. *dens elephantorum*, *ebur*, ut LXX et Targ. 1 Reg. 10, 22: 2 Par. 9, 21. — Etymon latet.

שָׁנַט vid. שָׁטַט.

שָׁנִי m. constr. שְׁנִי; *color coccineus*, *coccus* Gen. 38, 28 etc., passim pleniùs תּוֹלַעַת שָׁנִי *vermis coccei* et שְׁנִי תּוֹלַעַת *coccus vermis*: Pl. שָׁנִים

Digitized by Google

vestes coccineæ Jes. 1, 18 etc. — Pr. est *fulgens color*, al. δίβαφον *dibaphum*, *bis tinctum*; sed ut rectè ostendit Braunius (de Vest. sacerd. Hebr.) de Tyriâ tantùm purpurâ *dibaphum* dictum est, nunquàm autem de coccino.

שֵׁנִי m. pl. שְׁנִיִּים; *secundus* Gen. 1, 8 etc. Fem. שֵׁנִית *secunda* 4, 19 etc., it. adv. *iterùm* Lev. 13, 5 etc.

שְׁנַיִם dual. m. constr. שְׁנֵי, sed seq. עָשָׂר *decem*, est שְׁנֵים; *duo*, pr. *iterata*, *geminata*. Gen. 6, 19 etc. שְׁנַיִם שְׁנַיִם *bini* Gen. 7, 9. Cum suff. שְׁנֵיהֶם *duo illi* Gen. 2, 25. — 1 Reg. 17, 12: *duo* et Jes. 17, 6: *duo, tres* i. e. pauci. — Fem. שְׁתַּיִם (pro שְׁנָתַיִם); constr. שְׁתֵּי, sed seq. עֶשְׂרֵה *decem*, est שְׁתֵּים; 1) *duæ* Gen. 5, 18 etc. Cum suff. שְׁתֵּיהֶן *ambæ illæ* Eze. 23, 13. — 2) *duplicis generis* Jes. 51, 19. — 3) adv. *bis*, *iterùm* Neh. 13, 20. בִּשְׁתַּיִם id. Job 34, 14. שְׁנֵים עָשָׂר et שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה *duodecim* et *duodecimus*, *a* Ex. 24, 4. Lev. 24, 5 etc.

שְׁנִינָה f. *acutè dictum*, *dicterium*, hinc *ludibrium* Deut. 28, 37 etc. — Rad. seq.

שָׁנַן; *acuit*, *exacuit* Deut. 32, 41 etc., metaph. Ps. 64, 4 etc. — Pih. שִׁנֵּן *inculcavit* seq. acc. rei et לְ pers. *aliquid alicui* Deut. 6, 7. — Hithpoh. fut. אֶשְׁתּוֹנָן (pro אֶתְשׁוֹנָן) *exacuar* i. e. *pungar* scil. dolore Ps. 73, 21.

שָׁנַס (conf. vicin. אָנַס). — Pih. שִׁנֵּס *accinxit* lumbos 1 Reg. 18, 46.

שִׁנְעָר n. pr. regionis circa Babylonem Gen. 10, 10 etc.

שְׁנָת Ps. 132, 4 ut שֵׁנָה q. v.

שָׁסָה; part. act. שֹׁסֶה; pass. שָׂסוּי; fut. יִשְׂסֶה; ut vicin. שָׁסַס *diripuit*, *prædatus est* 1 Sam. 14, 48 etc. Part. pl. שֹׁסִים *prædatores* Jud. 2, 14 etc. — Poh. præt. שׁוֹסָה (pro שׁוֹסֶה) *depredatus est* Jes. 10, 13.

שָׁסַס; part. pl. cum suff. שֹׁאֲסֶיךָ ex syriasmo pro שֹׁסְסֶיךָ; fut. יִשֹּׁס; ut vicin. שָׁסָה Jud. 2. 14. Jer. 30, 16 etc. — Niph. נִשַּׁס; fut. יִשַּׁס; *direptus est* Jes. 13, 16. Zach. 14, 12. — Indè מְשִׁסָּה.

שָׁסַע *fidit*, *scidit* ut ferè vicin. גָּדַע, גָּזַע, קָצַע. Part. act. שֹׁסֵעַ pro שֹׁסֵעַ *findens* i. e. *fissam habens* ungulam Lev. 11, 7; f. שֹׁסַעַת id. 11, 3 etc. Part. pass. f. שְׂסוּעָה *fissa ungula* Deut. 14, 7. — Pih. שִׁסַּע; inf. שַׁסַּע; fut. יְשַׁסַּע; 1) *fidit*, *scidit* Lev. 1, 17. — 2) *discidit*, *laceravit* Jud. 14, 6, metaph. verbis *dilaceravit* i. e. *increpuit*, hinc *cohibuit* 1 Sam. 24, 8. — Indè.

שֶׁסַע m. *fissura* Lev. 11, 3 etc.

שָׁסַף conf. vicin. שָׁסַע. — Pih. שִׁסֵּף *dissecuit* in frusta 1 Sam. 15, 33.

שָׁעָה; imp. שְׁעֵה; fut. יִשְׁעֶה et Ps. 119, 117 יִשְׁעֶה (quasi à שָׁעָא), conv. וַיִּשַׁע; 1) ut vicin. chald. סְגָא; *spectavit*, hinc *circumspexit* auxilium 2 Sam. 22, 42, sæpiùs translat. seq. אֶל *respexit* aliquem, *rationem habuit* alicujus Gen. 4, 4, it. *intuitus est* aliquem, auxilium ab eo exspectans, seq. בְּ, אֶל, עַל Ex. 5, 9 etc.; seq. מִן et מֵעַל, *respexit*, *oculos avertit ab* aliq., trop. *missum fecit* aliquem Jes. 22, 4 etc. — 2) ut

Digitized by Google

vicin. שָׁעַע *oblitus, glutine obductus est* oculus Jes. 32, 3. — Hiph. imp. apoc. הָשַׁע (pro הַשְׁעֵה) *oculos averte* Ps. 39, 14. — Hithp. הִשְׁתַּעֵה (pro הִתְשָׁעֵה); fut. apoc. יִשְׁתַּע; 1) *circumspexit* auxilium Jes. 41, 10. — 2) *invicem aspexit* alter alterum i. e. certavit Jes. 41, 23.

שְׁעָטָה f. *strepitus, sonitus;* constr. שַׁעֲטַת Jer. 47, 3. — Rad. שעט.

שַׁעַטְנֵז m. *heterogeneum, è diversæ materiæ filis contextum* Lev. 19, 19. Deut. 22, 11. — Etymon latet.

שַׁעַל m. suff. שָׁעָלוֹ; pl. שְׁעָלִים; constr. שַׁעֲלֵי; 1) *vola* Jes. 40, 12. — 2) *pugillus* 1 Reg. 20, 10. Eze. 13, 19. — Rad. שעל forsan *cavus fuit*, conf. vicin. שָׁאַל.

שַׁעַלְבִּים et שַׁעַלְבִּין n. pr. oppidi in tribu Dan. Jos. 19, 42. Jud. 1, 35. Nom. gent. שַׁעַלְבֹנִי 2 Sam. 23, 32 etc.

שַׁעֲלִים n. pr. id. forsan 1 Sam. 9, 4.

שָׁעַן undè Niph. נִשְׁעַן; pl. נִשְׁעָנוּ (pro נִשְׁעַנְנוּ); part. נִשְׁעָן; fut. יִשָּׁעֵן; 1) *innixus est, incubuit* seq. עַל 2 Sam. 1, 6 etc. Metaph. *fiduciam reposuit* in aliq. seq. בְּ, אֶל, עַל Jes. 50, 10 etc., Abs. Job 24, 23. — 2) *adnixus est, acclinavit se* ad aliq. seq. עַל Jud. 16, 26, de regione *tetigit fines, limites* seq. לְ Num. 21, 15. — 3) *recubuit*, pr. *in cubitum innixus est* Gen. 18, 4. — Deriv. מִשְׁעָן, מִשְׁעֶנֶת.

שָׁעַע ut vicin. שָׁעָה *oblitus, obductus* i. e. *excœcatus fuit* oculus Jes. 29, 9. — Hiph. imp. הָשַׁע *obline* oculos Jes. 6, 10. — Pilp. שִׁעֲשַׁע; fut. pl. יִשַׁעֲשְׁעוּ; 1) pr. *demulsit*, hinc *oblectavit* Ps. 94, 19. — 2) *oblectavit se* Jes. 11, 8, seq. acc. *aliquâ re* Ps. 119, 70. — Pulp. שֻׁעְשַׁע *permulsus, blanditias expertus est;* fut. pl. *in* pausâ יְשֻׁעְשָׁעוּ Jes. 66, 12. — Hithpalp. imp. pl. הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ (pro הִתְשַׁעֲשְׁעוּ); fut. יִשְׁתַּעֲשַׁע; 1) *sibimet oculos oblevit* Jes. 29, 9. — 2) *oblectavit se*, seq. בְּ aliquâ re Ps. 119, 16, 47. — Indè שַׁעֲשֻׁעִים.

שַׁעַף n. pr. viror. 1 Par. 2, 47 etc.

שָׁעַר 1) forsan ut vicin. arab. شعر (tsaghar) *fissus est, rimam egit*, undè שַׁעַר *porta*. — 2) ut in chald. *æstimavit, pretium constituit*. — 3) ut vicin. שָׁעָר *horruit*. — Deriv. seq.

שַׁעַר c. pl. שְׁעָרִים; constr. שַׁעֲרֵי; 1) *mensuræ* genus quoddam Gen. 6, 12. — 2) *porta* templi, urbis etc. Gen. 23, 18. Eze. 8, 5 etc. Not. *portæ* alicujus *terræ* sunt *aditus terræ* istius Jer. 15, 7 etc. Passim pro *foro* Deut. 25, 7. Ruth 4, 1 etc., et pro *urbe* Ex. 20, 10. Deut. 12, 12 etc.

שָׁעָר m. *horrendus;* plur. שְׁעָרִים Jer. 29, 17.

שַׁעֲרוּר m. *horrendus;* f. שַׁעֲרוּרָה *horrendum* Jer. 50, 30. 23, 14.

שַׁעֲרוּרִי m. id. שַׁעֲרוּרִיָּה Hos. 6, 10 in Keri ubi Chethib habet שַׁעֲרִירִיָּה, et aliâ termin. שַׁעֲרֻרָה Jer. 18, 13.

שְׁעַרְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 38.

שַׁעֲרַיִם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 36 etc.

שַׁעַשְׁגַּז n. pr. viri Esth. 2, 14.

שַׁעֲשֻׁעִים pl. m. *oblectationes, deliciæ* Jer. 31, 20 etc. — Rad. שָׁעַע.

שָׁפָה 1) * forsan ut vicin. צָפָה *spe-*

Digitized by Google

culatus est, prospectavit, vid. mox in Niph. — 2) ut in chald. *contrivit*, vid. Puh. — Niph. part. נִשְׁפָּה * forsan *spectabilis, conspicuus* mons Jes. 13, 2, LXX ὄρος πεδινόν, Vulgat. *caliginosus*, al. *planus*, al. *nudus* arboribus; sed primus sensus aliis præstat, utpotè contextui etymologiæque multò magis conveniens * — Puh. וְשִׁפּוּ עַצְמוֹתָיו *et conterentur ossa ejus* Job 33, 21 in Keri; al. post Vulgat. *nudabuntur* carne; sed obstat, quod proximè sequitur, לֹא רָאוּ *non videbuntur, ità ut non videantur*; nam duriusculè verteretur *quæ non videbantur* i.e. quæ carne tecta fuerant. — Deriv. שִׁפְמִי et

שֶׁפֶה vel שִׁפָּה f. undè pl. constr. שִׁפּוֹת *casei* 2 Sam. 17, 29, ità veter. interpr., sed etymon latet.

שִׁפּוֹ n. pr. viri Gen. 36, 23, pro quo שְׁפִי 1 Par. 1, 40.

שָׁפוּט m. *judicium, pœna* 2 Par. 20, 9; pl. שְׁפוּטִים Ezc. 23, 10 posset esse à sing. שְׁפוּט, ad formam זְבוּל. — Rad. שָׁפַט.

שְׁפוּפָם n. pr. viri Num. 26, 39.

שְׁפוּפָן n. pr. viri 1 Par. 8, 5.

שִׁפְחָה f. constr. שִׁפְחַת; pl. שִׁפְחוֹת; suff. שִׁפְחוֹתָיו, *famula, ancilla* Gen. 16, etc. — Rad. שפח.

שָׁפַט, semel extrà pausam שָׁפָט 1 Sam. 7, 17; imp., cum ה parag. שִׁפְטָה; fut. יִשְׁפֹּט, pl. cum ו more chald. יִשְׁפּוֹטוּ; 1) *judicavit, judicem egit, jus dixit* Ex, 18, 22 etc. Part. act. שֹׁפֵט *judex* Deut. 16, 18, etc. Spec. *damnavit, punivit* 1 Sam. 3, 13. Obad. 21. Ps. 109, 31. it. *tuitus est jus* alicujus, maximè miseri, oppressi Jes. 1, 17. Ps. 10, 18. Seq. מִן vel מִיַּד prægnant. dicitur pro: *tuitus est jus alicujus et vindicavit eum è potestate* inimicorum ejus 1 Sam. 24, 16 etc. — 2) *rexit, gubernavit* Jud. 16, 31 etc. Part. שֹׁפֵט *princeps* Ps. 2, 10. Amos 2, 3, maximè de Israëlitarum magistratibus qui à Josue ad Saülem tribulos suos aut omnem populum ab hostium injuriis vindicârunt Jud. 2, 16 etc. — Niph. נִשְׁפַּט, fut. יִשָּׁפֵט; 1) *judicatus est* Ps. 37, 33. — 2) *litigatus est* cum aliquo, seq. עִם; אֵת (אֶת), לְ, עַל pers. Jes. 42, 26 etc.; seq. acc. rei de quâ litigatur 1 Sam. 12, 7 etc. — Poh. part. cum suff. מְשַׁפְּטִי *judex meus* Job. 9, 15. — Deriv. שָׁפוּט, מִשְׁפָּט et seq.

שָׁפָט n. pr. viror. Num. 13, 5 etc.

שֶׁפֶט m. undè pl. שְׁפָטִים, *judicia, pœnæ* Ex. 6, 6 etc.

שְׁפַטְיָה n. pr. viror. Jer. 38, 1.

שְׁפַטְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 12, 5.

שִׁפְטָן n. pr. viri Num. 34, 24.

שְׁפִי m. in pausâ שֵׁפִי; pl. שְׁפָיִים et שְׁפִים; 1) *contritio* ossium Job 33, 21 in Chetib, al. *nuditas* à carne. — 2) *clivus* * pr. forsan *locus spectabilis, conspicuus* (vid. rad. שֶׁפֶה) Num. 23, 3. Jes. 41, 18 etc. — 3) n. pr. ut שִׁפּוֹ q. v.

שְׁפִיפוֹן m. *serpens* * pr. forsan *sibilus* Gen. 49, 17. — Rad. שפף ut vicin. נָשַׁף et שׁוּף q. v.

שָׁפִים n. pr. viror. 1 Par. 7, 12.

שָׁפִיר n. pr. oppidi Mich. 1, 11.

שָׁפַךְ; fut. יִשְׁפֹּךְ; 1) ut vicin. סָפַח *fudit, effudit* libamen Jes. 57, 6, san-

Digitized by Google

guinem 1 Reg. 18, 28, quod passim valet *cædem commisit* Gen. 9, 6 etc. Metaph. *effudit iram suam* Eze. 14, 19 etc. *Effudit animam suam, eor suum* i. e. *lacrymas et querelas copiosè edidit*, maximè auxilium, favorem implorandi causâ Ps. 62, 9. Thren. 2, 19 etc. — 2) *aggessit aggerem* Eze. 26, 8. — Niph. נִשְׁפַּךְ; fut. יִשָּׁפֵךְ; 1) *effusus est* 1 Reg. 13, 5, trop. de jecore Thren. 2, 11, de homine penitùs afflicto Ps. 22, 15. — 2) *profusus* i. e. *copiosè erogatus est* Eze. 16, 36. — Puh. שֻׁפַּךְ *effusus est* sanguis i. e. commissa est cædes Num. 35, 33, trop. *effusus est* gressus i. e. lapsus est Ps. 73, 2. — Hithp. הִשְׁתַּפֵּךְ (pro הִתְשַׁפֵּךְ); *effusus est* Thren. 4, 1. trop. *effusa est anima* i. e. vel *in querelas sese effudit* Job 30, 16, vel *animam exhalavit*, *exspiravit* aliquis Thren. 2, 12. — Deriv. seq.

שֶׁפֶךְ m. *effusio*, hinc *locus* ubi quid *effunditur* Lev. 4, 12.

שְׁפֹכָה f. *ureteres* Deut. 23, 2.

שָׁפַל; fut. יִשְׁפַּל; *depressus est* mons Jes. 40, 4, *dejecta est* silva, urbs Jes. 10, 33, 32, 19, trop. de voce attenuatâ Jes. 29, 4 etc., de homine qui de dignitate, potentiâ deturbatur Jes. 2, 9 etc. Inf. constr. שְׁפַל רוּחַ *demisso*, *modesto animo esse* Prov. 16, 19. — Hiph. הִשְׁפִּיל; part. cum parag. מַשְׁפִּילִי; fut. יַשְׁפִּיל; 1) *depressit*, *dejecit* Jes. 25, 12 etc. *Deprimite sedete* i. e. in depressiore, humili loco sedete Jer. 13, 18. — 2) intrans. *depressus est* Job 22, 29. — Deriv. seq.

שָׁפֵל m. cum ה paragog. שְׁפֵלָה; constr. שְׁפַל; pl. שְׁפָלִים; f. שְׁפֵלָה constr. שִׁפְלַת; *humilis* arbor Eze. 17, 24, *depressus* locus in cute Lev. 13, 20, 21; trop. *ignobilis*, *vilis* 2 Sam. 6, 22 etc., it. *demissus animo* Jes. 57, 15, plenè שְׁפַל רוּחַ ibid. et Prov. 29, 23.

שֶׁפֶל m. suff. שִׁפְלֵנוּ *conditio ignobilis et misera* Ps. 136, 23. Eccl. 10, 6.

שְׁפֵלָה f. id. Jes. 32, 19.

שְׁפֵלָה f. suff. שְׁפֵלָתוֹ; *regio depressior* Jos. 11, 16; cum art. הַשְּׁפֵלָה tractus Palæstinæ inter montes et mare mediterraneum Deut. 1, 7. Jos. 11, 16 etc.

שִׁפְלוּת f. *demissio*, *remissio* manuum, *segnities* Eccl. 10, 18.

שֶׁפֶם n. pr. viri 1 Par. 5, 12.

שְׁכֶם n. pr. oppidi in tribu Judæ Num. 34, 18, forsan ejusdem quod et שִׁכְמוֹת 1 Sam. 30, 28. Nom. gent. שִׁכְמִי 1 Par. 27, 27.

שָׁפָן m. pl. שְׁפָנִים; 1) *animal quadrupes*, *ruminans* Lev. 11, 5, *in rupibus degens* Ps. 104, 18, *et astutiâ conspicuus* Prov. 30, 26, quæ omnia simul conveniunt *muri jaculo* Linnæi non autem *cuniculo*, qui, ut notat Bochart, non ruminat, nec habitat in rupibus. — 2) viror. 2 Reg. 22, 5 etc. — Rad. שפן forsan *texit abscondit*, ut vicin. צָפַן, שָׂפַן.

שֶׁפַע m. * pr. *effusio*, *affluentia*, *inundatio* ut optimè Vulgat., hic Deut. 33, 19: *inundatio maris* i. e. ope maritimo commercio partae. — Rad. שפע ut rad. vicin. שָׂפַח, סָפַח quæ cum Deriv. conf. *

שִׁפְעָה f. undè constr., שִׁפְעַת; id.

Digitized by Google

Job 22, 11. 38, 34, trop. 2 Reg. 9, 17 etc.

שְׁפִעִי n. pr. viri 1 Par. 4, 37.

שָׁפַר 1) ut in chald. et syr. *pulcher fuit*, seq. עַל *placuit* alicui Ps. 16, 6, conf. Dan. 4, 24. — 2) ut in æthiop. *mensuravit* undè אֶשְׁפָּר. — De loco Job 26, 13 vid. שִׁפְרָה. — Deriv. seq.

שֶׁפֶר m. 1) *pulchritudo* Gen. 49, 21. — 2) n. pr. montis in Arabiâ deserta Num. 33, 23.

שַׁפְרָה f. 1) forsan *pulchritudo*, hinc Job 26, 13: בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שַׁפְרָה *spiritu ejus cœli* facti sunt *pulchritudo* i. e. pulcherrimi. Vulgò tamen vertunt: *spiritus ejus exornavit cœlos*, quasi רוּחוֹ, utpotè subjectum propositionis, in casu nominativo subaudiatur et שַׁפְרָה sit pro שִׁפְרָה præt. f. Pih. *pulchros fecit*, *exornavit*, quod sanè duriusculum videtur. — 2) n. pr. mul. Ex. 1, 15.

שַׁפְרִיר m. *splendidissimum quid*, hinc forsan *magnificum tentorium*; suff. שַׁפְרִירוֹ Jer. 43, 10 in Keri, ubi Chetib. habet שַׁפְרוּרוֹ.

שָׁפַשׁ; fut. יִשְׁפֹּשׁ; ut vicin. שוּת *posuit*, *apposuit* 2 Reg. 4, 38 etc. — 2) seq. לְ pers. *dedit* Jes. 26, 12. — Deriv. מִשְׁפָּתַיִם, אַשְׁפָּת et

שִׂפְתַיִם dual. m. alii aliter, sed fortasse ut מִשְׁפָּתַיִם (q. v. pag. 396) Ps. 68, 14; et Ezec. 40, 4 ubi de *fatisois* agitur quæ in atrio templi animalibus immolandis destinata erant. Vulgat. *labia earum* quasi שִׂפְתֵיהֶם legisset.

שֶׁצֶף m. forsan *effusio* ut שֶׁטֶף. Jes. 54, 8: שֶׁטֶף קֶצֶף *effusio iræ*, conf. שֶׁטֶף אַף Prov. 27, 4. — Rad שָׁצַף ut vicin. שָׁטַף.

שָׁקַד; fut. יִשְׁקוֹד et יִשְׁקֹד; *insomnis fuit* Ps. 102, 8, *vigilavit* Ps. 127, 1. Esr. 8, 29, sed Job. 21, 23: *super tumulo vigilat*, de improbo qui non, ut probus in pulvere et infamiâ putrescit, sed erecto magnifico tumulo, adhuc quodam modo superstes est. Transit. seq. עַל *invigilavit* rei, *studium contulit in* eam Jer. 1, 12 etc.; hoc sensu Jes. 29, 20; it. *insidiatus est* Jer. 5, 6. — Puh. part. plur. מְשֻׁקָּדִים (denom. à שָׁקֵד) *amygdalati*, *ad formam florum amygdalæ facti* Ex. 25, 33, 34.

שָׁקֵד m. *amygdala* arbor omnium prima florens Jer. 11, 11, it. *nux amygdala* Gen. 43, 11. Num. 17, 23 et Eccl. 12, 5, de quo vid. pag. 362 נָאַץ in Hiph.

שָׁקָה ut vicin. שָׁתָה *bibit*. — Niph. נִשְׁקָה *irrigatus est* Amos 8, 8 in Chethib, sed Keri habet נִשְׁקָעָה q. v. — Puh. fut. יֻשְׁקֶה *irrigabitur* medulla ossium ejus i. e. vegeto gaudebit corpore Job 21, 24. — Hiph. הִשְׁקָה, inf. constr. הַשְׁקוֹת; imp. הַשְׁקֵה, fut. יַשְׁקֶה, apoc. יַשְׁקְ, pl. f. תַּשְׁקֶיָן; *bibendum dedit*, *potum præbuit* seq. dupl. acc. pers. et rei Gen. 19, 32 etc.; sed seq. בְּ rei Ps. 80, 6. part. מַשְׁקֶה *pincerna*, *pocillator* Gen. 40, 1 etc., sed *potus* 40, 21; cæterum vid. מַשְׁקֶה pag. 359.; *adaquavit*, pecus Gen. 24, 46 etc., *irrigavit* terram Ps. 104, 13 etc. — Deriv. שֶׁקֶת, מַשְׁקֶה et seq.

שִׁקּוּי m. *potus*; pl. cum suff. שִׁקּוּיָי Ps. 102, 10.

שִׁקּוּי m. pl. cum suff. שִׁקּוּיוֹ; 1)

Digitized by Google

potus Hos. 2, 7. — 2) *irrigatio*, metaph, *recreatio* Prov. 3, 8.

שִׁקּוּץ m. et שֶׁקֶץ; pl. שִׁקּוּצִים et שִׁקֻּצִים; *abominandum*, *res abominanda*. Nahum 3, 6, maximè de idolis 2 Reg. 23, 24 etc. — Rad. שׁקַץ.

שָׁקַט; fut. יִשְׁקֹט et יִשְׁקוֹט, cum ה parag. אֶשְׁקְטָה Jes. 18, 4 in Keri, ubi Chethib אֶשְׁקוֹטָה refert; *quievit*, *requievit*, *quietus*, *tranquillus fuit*. Dicitur vel de populo, vel regione quæ nullis exagitatur bellis, Jud. 3, 11. Jer. 30, 10 etc.; hinc passim additur מִמִּלְחָמָה ut Jos. 11, 23. 14, 15; vel de eo qui nihil agit, feriatur Jes. 62, 1. Jer. 47, 6, hinc de Deo ubi non auxiliatur Ps. 83, 2. — Hiph. הִשְׁקִיט fut. יַשְׁקִיט, apoc. יַשְׁקֵט; 1) *quiescere fecit*, *sedavit* Prov. 15, 18, it. *tranquillum*, *tutum præstitit*, *quietem concessit* Job 34, 29, seq. לְ pers. et מִן rei Ps. 94, 13. — 2) intrans. *quietum se tenuit* Jes 7, 4. 57, 20. Inf. abs. הַשְׁקֵט et הַשְׁקִיט *quies* Jes. 30, 15. 32, 17. — Indè

שֶׁקֶט m. *quies* 1 Par. 22, 9.

שָׁקַל; fut. יִשְׁקֹל et יִשְׁקוֹל; cum ה parag. אֶשְׁקְלָה Esr. 8, 25 in Keri, ubi Chethib habet אֶשְׁקוֹלָה, et Jer. 32, 9 אֶשְׁקְלָה quasi à יָשַׁקַל; 1) *libravit*, *pependit* Ex. 22, 16 etc.; seq. לְ, עַל, עַל יְדֵי pers. *appendit alicui* Gen. 23, 16. Esth. 3, 9 etc. 2 Sam. 18, 12: *etiamsi ego librans* essem *in manibus meis mille siclos* i. e. etiamsi mihi appenderentur, numerarentur mille sicli. — 2) transl. *ponderavit*, *examinavit* aliq. Job 6, 2. 31, 6. — Niph. נִשְׁקַל, fut. יִשָּׁקֵל; *pensus est* Job 6, 2, *appensus est* Esr. 8, 33, trop. 28, 15. — Deriv. מִשְׁקָל, מִשְׁקּוֹל, מִשְׁקֹלֶת, מִשְׁקֶלֶת et

שֶׁקֶל m. pl. שְׁקָלִים; constr. שִׁקְלֵי; *siclus*, quoddam auri argentique pondus quod Hebræis pro monetâ in usu fuit, quodque 96 granulos parisienses valere plurimi putant Gen. 23, 15 etc. Videtur duplex fuisse, *regius* 2 Sam. 14, 26, et *sacer* Ex. 30, 13. Passim ubi כֶּסֶף vel זָהָב junguntur cum numeralibus, subintelligitur ut Gen. 20, 16. Deut. 22, 19 etc.

שִׁקְמָה, undè pl. m. שִׁקְמִים, et f. שִׁקְמוֹת; *sycomorus* arbor procera et maximè frondosa, fructibus ex ipso ramorum ligno provenientibus ficum foliis morum referens, raraque extra Palæstinam, Arabiam et Ægyptum 1 Reg. 10, 27. Ps. 78, 47 etc. — Rad. שׁקם quam conferunt cum vicin. arab. شكم *malè habuit*, *ægrotavit*; qui significatus sycomoro eò magis convenit, quòd, cùm fructus concoctus sit difficilioti, morbos facilè creat; undè Dioscorid. (1, 82) *cum* συκόμορον vocat.

שָׁקַע; fut. יִשְׁקַע; *sidit*, *desedit* ignis Num. 11, 2; *demersa est* terra Jer. 51, 64. Amos 9, 5. — Niph. נִשְׁקְעָה *demersa est* terra Amos 8, 8 in Keri, ubi Chethib habet נִשְׁקָה *irrigatus est*, minus quidem rectè, cùm אֶרֶץ *terra* sit fem. gen. — Hiph. הִשְׁקִיעַ *desidere fecit* aquam Ezr. 32, 14 *demersit*, *depressit* Job 40, 25. — Deriv. מִשְׁקָע et partim

שְׁקַעֲרוּרוֹת pl. f. *fossulæ*, *cavitates* Lev. 14, 37. — Conflatum ex שָׁקַע et קְעָרָה q. v.

Digitized by Google

שָׁקַף pr., ut videtur, *prominuit*, *protendit*. — Niph. נִשְׁקַף pr. *protendit se* spectandi causâ, hinc *prospexit*, *prospectavit* Jud. 5, 22 etc., *eminuit* mons regioni Num. 21, 20 etc., *imminuit* calamitas Jer. 6, 1. — Hiph. הִשְׁקִיף; fut. cons. וַיַּשְׁקֵף; *prospectavit* Gen. 26, 8 etc. — Deriv. מַשְׁקוֹף et seq.

שֶׁקֶף m. *prospectus*, al. *superliminare* 1 Reg. 7, 5.

שְׁקָפִים m. pl. *projecturæ*, undè 1 Reg. 4, 4 : *fenestræ projecturarum* i. e. *fenestræ prominentes*, seu quarum limen superius prominet; alii aliter.

שָׁקַץ undè Pih. שִׁקֵּץ; fut. יְשַׁקֵּץ; 1) *abominandum fecit*, *contaminavit* Lev. 11, 43 etc. — 2) *abominandum habuit*, *detestatus est* Lev. 11, 11. Ps. 22, 25 etc. — Deriv. שִׁקּוּץ et seq.

שֶׁקֶץ m.

שֵׁקֶץ vid. שִׁקּוּץ.

שָׁקַק, undè part. שׁוֹקֵק; fut. יִשַּׁק; ut vicin. שׂוּק *discurrit*, *discursitavit* avidè cupiens aliquid Jes. 33, 4. Joël 2, 9, hinc *avidus fuit* Jes. 29, 8. Prov. 28, 15 etc. — Hithpahlp. יִשְׁתַּקְשְׁקוּן (pro יִתְשַׁקְשְׁקוּן) *discursitant* Nah. 2, 5. — Indè מַשָּׁק.

שָׁקַר *mentitus est*, *fallaciter egit*, seq. לְ pers. *ergà aliquem*; fut. יִשְׁקַר Gen. 21, 23. — Pih. שִׁקֵּר id. seq. בְּ pers. Lev. 19, 11, cum בְּרִית, בְּאֲמוּנָה, בְּאֶמֶת *fœdus*, *fidem violavit*, *fefellit* Ps. 44, 18. 89, 34, et ità Jes. 63, 8 ubi absol. ponitur verbum. — Indè

שֶׁקֶר m. pl. שְׁקָרִים; suff. שִׁקְרֵיהֶם; 1) *mendacium* Ex. 5, 9 etc., adv. *falsò*, *mendaciter* 2 Reg. 9, 12. Jer. 37, 14, plenè בַּשֶּׁקֶר, לַשֶּׁקֶר Lev. 5, 24. Jer. 5, 31 etc. concr. *mendax* Prov. 17, 4. — 2) *fraus*, *falsitas*, *vanitas* Ps. 33, 17; hinc לַשֶּׁקֶר *frustrà* 1 Sam. 25, 21. Jer. 2, 23, et nudè שֶׁקֶר *sine causâ*, *immeritò* Ps. 38, 20 etc.

שֹׁקֶת f. pl. constr. שִׁקְתוֹת (quasi à שֶׁקֶת) *canalis potatorius*, *aquarium* Gen. 24, 20. 30, 38. — Rad. שָׁקָה.

שַׁר vel שָׂרָה, undè pl. f. שָׂרוֹת *mœnia* ut vulgò volunt, flagitante contextu Jer. 5, 10. — Etymon latet.

שֹׁר m. undè cum suff. in pausâ et cum Dag. insolito in ר, שָׁרֶךָ et suff. f. שָׁרֵךְ; *umbilicus* Eze. 16, 4. Prov. 3, 8. — Rad. שָׁרַר.

שַׁרְאֶצֶר n. pr. viror. Jes. 37, 38.

שָׁרָב m. 1) *æstus*, *ardor solis* Jes. 49, 10. — 2) forsan ut arab. שַׁרָאב *species aquæ* seu splendor lucidus (*le mirage*), qui in desertis Arabiæ et Ægypti, cùm calor solis est vehementissimus, apparet, et similis prorsùs aquæ currenti sæpè viatores deludit. Jes. 35, 7 : *convertetur aquæ species in lacum* verum. — Rad. שָׂרַב ut vicin. צָרַב, שָׂרַף, סָרַף.

שְׂרַבְיָה n. pr. viri Esr. 8, 18 etc.

שַׁרְבִיט m. i. q. שֵׁבֶט (insertio ר ut sæpè) *sceptrum* Esth. 4, 11 etc.

שָׁרָה ut vicin. chald. שְׁרָא *solvit*. — Pih. שִׁרָּה id. Jer. 15, 11 : *si non solvero te in bonum* i. e. *si non liberavero te*, in Keri, sed Chethib habet שְׁרוּתְךָ *solutio tua* erit. — Deriv. מִשְׁרָה, שְׁרוּת, שִׁרְיָה, שִׁרְיוֹן.

Digitized by Google

שָׁרָה f. undè pl. שָׁרוֹת *catenæ*, *armillæ* Jes. 3, 19. — Rad. שָׁרַר.

שָׁרוּחֵן n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 19, 6; sed LXX οἱ ἄγροι αὐτῶν, quasi legissent שְׂדֵיהֶן.

שָׁרוֹן sed ubiquè cum art. הַשָּׁרוֹן *Saron*, n. pr. regionis fertilis inter Cæsaream et Joppen Jos. 12, 18 etc. Nom. gent. שָׁרוֹנִי 1 Par. 27, 29.

שְׁרוּקוֹת ut שְׂרִיקוֹת q. v.

שְׁרוֹת vid. ad rad. שָׁרָה.

שְׁרַטַּי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

שָׁרִי n. pr. viri Esr. 10, 40.

שִׁרְיָה fut. *lorica* Jes. 41, 18. — Rad. שָׁרָה.

שִׁרְיוֹן m. pl. שִׁרְיָנִים; pl. f. שִׁרְיֹנוֹת id. 1 Sam. 17, 5 etc. Conf. vicin. סִרְיוֹן. — 3) n. pr. quod mons Hermon gerebat apud Sidonios Deut. 3, 9.

שִׁרְיָן m. id. 1 Reg. 22, 34 etc.

שְׂרִיקוֹת pl. f. *sibili* Jud. 5, 16. — 2) *exsibilationes*, *irrisiones* Jer. 18, 16 in Keri, ubi Chethib שרוקות refert. — Rad. שָׂרַק.

שָׁרִיר m. undè pl. constr. שְׁרִירֵי *firmæ*, *duræ partes* Job 40, 16. — Rad. שָׁרַר.

שְׁרִירוּת f. *durities*, addito לֵב et לֵב רַע *pertinacia cordis* Deut. 29, 18 etc.

שְׁרִית vid. שְׁאֵרִית.

שְׁרֵמוֹת f. Jer. 31, 4 in Chethib pro שְׁדֵמוֹת q. v.

שָׁרַץ; fut. יִשְׁרַץ; 1) *scatuit*, *copiosè provenit*, *natus est*, *mirum in modum multiplicatus est* Gen. 8, 17, 9. Ex. 1, 7. — 2) *repsit*, *reptavit* animal minus tàm reptile quàm aquatile Gen. 7, 21. Lev. 11, 29 etc. Seq. acc. *scatuit* locus aliquâ re Gen. 1, 20. Ex. 7, 28 etc. — Indè

שֶׁרֶץ m. collect. bestiolæ *quævis* ut *reptilia*, *vermes*, *insecta*, *aquatilia minora* Gen. 1, 20. Lev. 5, 2 etc.

שָׂרַק; fut. יִשְׂרֹק; *sibilavit*, *sibilando* a) seq. לְ *advocavit*, *arcessivit* Jes. 5, 26 etc. — b) *irrisit* 1 Reg. 9, 8 etc., seq. עַל Jer. 19, 8 etc. Impers. et prægn. Job 27, 23: *sibilabitur* (יִשְׂרֹק) *super eum ejectum* de loco suo. — Deriv. שְׂרִיקוֹת et

שְׂרֵקָה f. *sibilus*, *irrisio* Jer. 19, 8. Mich. 6, 16 etc.

שָׁרַר 1) ut in syr. *firmus*, *durus fuit*. — 2) ut vicin. צָרַר *pressit hostiliter*; hinc part. act. שָׂרַר *adversarius*, *inimicus* Ps. 27, 11 etc. — Deriv. שְׁרִירוּת, שְׁרִירִים, שָׂרָה, שַׂרְשָׂרָה, שַׂרְשָׂה et seq.

שָׂרָר n. pr. viri 2 Sam. 23, 33.

שֹׁרֶר m. cum suff. f. שָׁרְרֵךְ *umbilicus tuus* Cant. 7, 3.

שֹׁרֶשׁ m. suff. שָׁרְשָׁם; pl. constr. שָׁרְשֵׁי; suff. שָׁרְשָׁיו, שָׁרְשָׁיהָ; 1) *radix* Jer. 17, 8 etc. Transl. a) *pars ima* rei, ut montis, pedis, maris Job 13, 27 etc. — b) *causa litis* Job 19, 28. — 2) *surculus*, *germen* Jes. 53, 2 ubi de Messiâ sicut et trop. 11, 10; dein *stirps* ipsa 14, 30. — Indè denom. verbum.

שֵׁרֵשׁ Pih. fut. יְשָׁרֵשׁ; *eradicavit*, *exstirpavit* Ps. 52, 7 etc. — Puh. שֹׁרַשׁ *eradicatus est* Job 31, 8. — Pohel. שֹׁרֵשׁ *radices fecit*, *egit* Jes. 40, 20. — Pohal. שֹׁרַשׁ id. Jer. 12,

Digitized by Google

2.— Hiph. הִשְׁרִישׁ; fut. apoc. יַשְׁרֵשׁ; *radices egit* Ps. 80, 10, sed addito שָׁרָשִׁים; trop. Jes. 27, 6. Job 5, 3.

שַׁרְשָׁה (pro שָׁרְשָׁרָה) f. pl. constr. שַׁרְשׁוֹת *catenulæ* Ex. 28, 22. — Rad. שָׁרַר.

שַׁרְשָׁרָה f. pl. שַׁרְשְׁרוֹת id. Ex. 28, 14. 39, 15.

שָׁרַת undè Pih. שֵׁרֵת; part. f. מְשָׁרֶת (pro מְשָׁרֶתֶת); inf. שָׁרֹת, et retracto tono שָׁרֵת; fut. יְשָׁרֵת, conv. וַיְשָׁרֵת; *ministravit, famulatus est* seq. acc. pers. Gen. 39, 4 etc., seq. לְ Num. 4, 9. Sæpiùs dicitur de ministerio sacro 1 Sam. 2, 11 etc. Part. מְשָׁרֵת *minister* Jos. 1, 1 etc.

שָׁרֵת, שָׁרֹת vid. rad. שָׁרַת.

שָׁשָׁה vid. שָׁסָה.

שֵׁשׁ f. שִׁשָּׁה m. constr. שִׁשֶּׁת; *sex* Gen. 7, 6. 30, 20, it. *sextus, a* 1 Reg. 16, 8 etc. — Plur. שִׁשִּׁים *sexaginta* Gen. 5, 15 etc. — Indè שִׁשִּׁי et verbum שִׁשָּׁה.

שֵׁשׁ m. *album, candidum*, hinc 1) *marmor candidum* Esth. 1, 6. Cant. 5, 13. — 2) *linum ægyptium, byssus* Gen. 41, 42. Ex. 26, 1 etc. — Rad. שׁוּשׁ *album, candidum esse.*

שָׁשָׁא undè Pih. שִׁשֵּׁא *errare facit, hùc et illùc quaquaversum abduxit* (conf. vicin. נָשָׁא) Eze. 39, 21; ità quoad sensum chald. LXX, Vulg., favet etiam contextus.

שֵׁשְׁבַּצַּר n. pr. viri Esr. 1, 8 etc.

שִׁשָּׁה Pih. (denom. à שֵׁשׁ) *sextam partem dedit* Eze. 45, 13.

שֵׁשַׁי n. pr. viri Esr. 10, 40.

שֵׁשַׁי n. pr. viri Num. 13, 22 etc.

שִׁשִּׁי Eze. 16, 13 in Chethib pro שֵׁשׁ *sex.*

שִׁשִּׁי m. f. שִׁשִּׁית; *sextus, a* Gen. 1, 31 etc. Fem. etiam subst. *sexta pars* Eze. 4, 11. 45, 13.

שֵׁשַׁךְ n. pr. Babylonis Jer. 25, 26. 51, 41. — Etymon latet.

שֵׁשָׁן n. pr. viri 1 Par. 2, 31.

שָׁשַׁק n. pr. viri 1 Par. 8, 14.

שָׁשֵׁר m. undè in pausâ שָׁשָׁר; vulgò *minium* Jer. 22, 14. Eze. 23, 14, sed rectiùs forsan *rubrica*, *sinopis* ut Vulgat.

שֵׁת m. pl. שָׁתוֹת *fundamenta*, sed metaph. *principes, proceres* Jes. 19, 10. Ps. 11, 3.—Rad. שִׁית.

שֵׁת m. 1) *nates* Jes. 20, 4, plur. cum suff. שְׁתוֹתֵיהֶם 2 Sam. 10, 4.— 2) n. pr. viri Gen. 4, 25 etc. — Rad. שִׁית.

שֵׁת f. contr. ex שֵׁאת q. v.; *tumultus* juxta quosdam Num. 24, 17, quippè legitur שָׁאוֹן in loco parallelo Jer. 48, 45; sed alii aliter. — Rad. שָׁאָה.

שָׁתָה; part. שֹׁתֶה; infin. absol. שָׁתוֹ, שָׁתוֹ et שָׁתוֹת; constr. שְׁתוֹת; imp. שְׁתֵה; fut. יִשְׁתֶּה, conv. וַיִּשְׁתְּ, pl. cum נ parag. יִשְׁתְּיוּן; 1) ut vicin. שָׁקָה *bibit*, seq. acc. potûs Ex. 34, 28, seq. מִן et בְּ *de* aliquâ re Job 21, 20. Prov. 9, 5, it. בְּ vasis Amos 6, 6. Metaph. Job 15, 6 etc. —2) *compotavit, convivatus est* Esth. 7, 1.— 3) ut syr. in Aphel *texuit.* — Niph. fut. יִשָּׁתֶה *bibetur* Lev. 11, 34.—Deriv. מִשְׁתֶּה et seq.

Digitized by Google

שָׁתוֹת vid. שָׁת.

שְׁתִי m. 1) *compotatio* Eccl. 10, 17. — 2) *stamen* telæ Lev. 13, 48 seq.

שְׁתִיָּה f. *potatio* Esth. 1, 8.

שָׁתִיל m. *planta*, *surculus*; plur. constr. שְׁתִילֵי Ps. 128, 3. — Rad. שָׁתַל.

שְׁתַּיִם vid. שְׁנַיִם.

שָׁתַל; fut. cum suff. et ב Epenth. יִשְׁתָּלֵנוּ; *plantavit*, vox. poët. Jer. 17, 8. Ps. 1, 3 etc. — Indè שָׁתִיל.

שִׁתְלִי nom. patron. Num. 26, 35.

שָׁתַם pr. forsan ut in chald. *perforavit*, hinc *aperuit*. Part. pass. constr. שְׁתוּם עַיִן *apertus oculo, cui apertus est oculus* mentis scil. ad futura prævidenda Num. 24, 3, 15. LXX *verè videns*.

שָׁתַן undè Hiph. *minxit*, tantùm n formulâ: מַשְׁתִּין בְּקִיר *mingens ad parietem*, quâ, ut benè notat Gesenius, *parvulus* contemptim ferè designatur, maximè ubi totius gentis vel familiæ exstirpandæ mentio est. 1 Reg. 16, 11: *interfecit omnem familiam Baasæ, nec reliquit ei mingentem ad parietem* (ne parvulum quidem), *cognatos et amicos*. 1 Sam. 25, 22 etc. *Puer* autem in hâc formulâ ità contemptim ferè designatur idcircò quòd homines adultiores benè morati in Oriente nonnisi sedentes, neque facilè in aliorum conspectu mingere solent. Al. *servus* et *infimæ sortis homo*; al. *canis* quo nihil vilius apud Orientales; sed utrumque ab illorum locorum contextu alienius esse videtur.

שָׁתַק; fut. יִשְׁתֹּק; ut vicin. שָׁקַט *siluit*, *quievit* de fluctibus Jon. 1, 11 etc., de jurgio Prov. 26, 20.

שֵׁתָר n. pr. viri Esth. 1, 14.

שֵׁתַר בּוֹזְנַי n. pr. viri Esr. 5, 3.

שָׁתַת; pl. שָׁתוּ; ut vicin. שִׁית *posuit*, *collocavit* Ps. 49, 15 et 93, 9. ubi: *posuerunt in cœlo os suum* i. e. cœlum quasi adoriuntur superbè et impiè dictis.

ת

ת vigesima secunda alphabeti littera Hebraïcè תָּו *Táv* sonans; in numeralibus valet *quadringenti*. — Permutatur interdùm cum ד, ט, ש et substituitur pro ה tertiâ verbi radicali, in tertiâ pers. fem. sing. præteritorum. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio* vel constituens in verbis tùm præformantem secundæ utriusque generis personæ, tertiæque fem. futuri, tùm unà cum ה syllabam characteristicam conjug. Hithpahel, vel formans nomina. — 2) *in fine* tàm verborum ad constituendas adformantes secundæ pers. sing. et plur., nec *non primæ* sing. et in chald. *tertiæ sing. præteriti*, quàm nominum, *generis fem.* saltèm in iis in quibus radical. est, vel statûs constructionis indicandi causâ.

תָּא m. pl. תָּאִים et Eze. 40, 12 תָּאוֹת; *conclave* 1 Reg. 14, 28 etc. — Quibusdam תָּא est ex תָּוָה pro תָּוָה (à rad. תָּוָה q. v.), litterâ ו propter præcedens Kamets mutatâ in א, ut in קָאַם pro קָוַם contracto in קָם.

תָּאַב 1) *desideravit* (conf. vicin. אָבָה, אָוָה) seq. לְ Ps. 119, 140, 174. — 2) ut cognat. תָּעַב, undè Pih. part. מְתָאֵב *abominans* Amos 6, 8. — Indè

Digitized by Google

תַּאֲוָה f. *desiderium* Ps. 119, 20.

תָּאָה 1) forsan ut vicin. arab. תָּאַי *cursu anteverlit.* — 2) ut vicin. תָּוָה, undè Pih. fut. תְּתָאוּ *determinabitis, designabitis* Num. 34, 7, 8. — Deriv. תָּאוֹרָה n. 2. et

תָּאוֹ et contract. תוֹא m. gazellarum species forsan *oryx* Deut. 14, 5. Jes. 51, 20. Ità LXX, Vulgat. Aquil. Symmach. Theodot. et Bochart; vulgò tamen *bos silvestris*, sed minùs rectè ut ostendit Bochart (Hieroz.).

תַּאֲוָה f. constr. תַּאֲוַת; 1) à rad. אָוָה, *desiderium* in bonam partem Ps. 10, 17, in malam seu *libido*, *appetitus pravus* Num. 11, 4, 34 etc. — 2) *delectatio* Gen. 3, 6. Prov. 19, 22. — 3) à rad. תָּאָה, *terminus* collis i. e. *cacumen* Gen. 49, 26; vulgò *desiderium*; à rad. אָוָה; sed quid sibi vult *desiderium collis?*

תָּאוֹם m. *gemellus*; plur. תְּאוֹמִים et contr. per syrism. תֹּאֲמִם; constr. תְּאוֹמֵי; Gen. 25, 24. 38, 27. Cant. 4, 5. — Rad. תָּאַם.

תַּאֲלָה f. *execratio*; suff. תַּאֲלָתְךָ Thren. 3, 65. — Rad. אָלָה.

תָּאַם *geminus, duplex fuit*; part. act. pl. תֹּאֲמִים *gemini* Ex. 26, 24 etc. — Hiph. part. pl. f. מַתְאִימוֹת *gemelliparæ* Cant. 4, 2 etc. — Deriv. תָּאוֹם et

תְּאַם vel. תֹּאַם m. undè pl. constr. תְּאַמֵּי *gemelli* Cant. 7, 4.

תַּאֲנָה f. *occursus* spec. *venereus*, *coitus*; al. *occasio*, sed parùm aptè ad contextum; suff. תַּאֲנָתָה Jer. 2, 24. — Rad. אָנָה.

תְּאֵנָה f. suff. תְּאֵנָתוֹ; pl. תְּאֵנִים *ficus*, vel arbor Gen. 3, 7 (ubi de ficu indicâ forsan agitur) Num. 13, 23 etc., vel fructus 2 Reg. 20, 7 etc. — Etymon latet.

תַּאֲנָה f. *occasio* Jud. 14, 4. — Rad. אָנָה.

תַּאֲנִיָּה f. *luctus*, *mœror* Jer. 29, 2. Thren. 2, 5. — Rad. אָנָה.

תַּאֲנִים pl. m. *molestiæ* Eze. 24, 12. — Rad. אוֹן ut vicin. אָנָה.

תַּאֲנַת שִׁלֹה n. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jos. 16, 6.

תָּאַר *definitus, descriptus fuit* terminus regionis Jos. 15, 9 etc. — Pih. fut. יְתָאֲרֵהוּ *describet illud* Jes. 44, 13. — Puh. part. חֲמֻתָּאר *quod descriptum est*, *pertinet* Jos. 19, 13. LXX et Vulgat. ut n. pr. loci habent. — Indè

תֹּאַר m. suff. תָּאְרוֹ et תֹּאֲרוֹ, תֹּאַרְם; *forma corporis* 1 Sam. 28, 14 etc. Spec. *forma pulchra* 1 Sam. 16, 18. Jes. 53, 2.

תְּאַרְעַ et תַּחְרַע n. pr. viri 1 Par. 8, 35. 9, 41.

תְּאַשּׁוּר m. vulgò *buxus* Jes. 41, 19. 60, 13, al. *cedri species* ut arab. *Scherbîn* sed incertum. — Rad. אָשַׁר.

תֵּבָה f. constr. תֵּבַת; *arca* Gen. 6, 14. Ex. 2, 5 etc. — Etymon latet.

תְּבוּאָה f. constr. תְּבוּאַת; suff. תְּבוּאָתָהּ pro תְּבוּאָתוֹ; pl. תְּבוּאוֹת; *proventus* agrorum, vinearum etc. Num. 18, 30 etc., hinc *quæstus*, *lucrum* Prov. 10, 16 etc. *Proventus labiorum* i. e. quod ex sermonibus oritur Prov. 18, 20. — Rad. בוּא.

תָּבוּן m. *intelligentia*, *prudentia*;

Digitized by Google

suff. תְּבוּנָם Hos. 13, 2. — Rad. בוּן.

תְּבוּנָה f. suff. תְּבוּנָתוֹ; pl. תבונות; id. Deut. 32, 28 etc., sed Job 32, 11 forsan *argumenta*, *demonstrationes*.

תְּבוּסָה f. *conculcatio*, *excidium* constr. תְּבוּסַת 2 Par. 22, 7. — Rad. בוּס.

תָּבוֹר n. pr. 1) montis Galileæ in confinibus Zabulon et Nephtali Jos. 19, 22 etc. — 2) oppidi Levitarum in tribu Zabulon 1 Par. 6, 62. — 3) querceti in tribu Benjamin 1 Sam. 10, 3.

תֵּבֵל f. vox poët. 1) *terra habitata* oppos. מִדְבָּר Jes. 14, 17. — 2) *orbis universus* 1 Sam. 2, 8. Ps. 18, 16 etc. — 3) meton. *incolæ terræ* Ps. 9, 9 etc. — 4) hyperb. *terra*, *regio certis limitibus descripta*, ut israëlitica Jes. 24, 4, babylonica 13, 11. — Rad. יָבֵל sed etymon latet.

תֶּבֶל m. *permixtio*, *copulatio nefaria* Lev. 18, 23. 20, 12. — Rad. בָּלַל.

תֵּבֵל vid. תּוּבַל.

תַּבְלִית f. *consumptio*, *abolitio* Jes. 10, 25. — Rad. בָּלָה.

תְּבַלֻּל m. vitium quoddam oculi forsan *albugo* ut habet Vulgat. Lev. 21, 20. — Rad. בָּלַל.

תֶּבֶן m. *stramen*, *palea* Gen. 24, 25 etc. — Indè denom. מַתְבֵּן.

תַּבְנִי n. pr. viri 1 Reg. 16, 21.

תַּבְנִית f. 1) *structura* Ps. 144, 12. — 2) *exemplar* (*modèle*) Ex. 25, 9 etc. — 3) *forma*, *imago*, *simulachrum* Deut. 4. 16 etc. — Rad. בָּנָה.

תַּבְעֵרָה n. pr. loci in deserto arab. Num. 11, 3. Deut. 9, 22.

תַּבֶּץ n. pr. oppidi haud procul a Sichem Jud. 9, 50 etc.

תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר n. pr. regis Assyriæ, qui etiam scribitur תִּגְלַת פִּלֶסֶר, פִּלְנֶסֶר et פִּלְנֶאֶסֶר 2 Reg. 16, 7: 1 Par. 5, 6, 26 etc.

תַּגְמוּל m. *beneficium*; plur. cum suff. chald. תַּגְמוּלוֹהִי Ps. 116, 12. — Rad. גָּמַל.

תַּגְרָה f. *conflictus*; undè constr. תַּגְרַת Ps. 39, 11 ubi *conflictus manûs tuæ* i. e. plaga à te inflicta. — Rad. גָּרָה.

תּוֹגַרְמָה et תֹּגַרְמָה f. n. pr. viri à quo gens et regio nomen traxerunt Gen. 10, 3. Eze. 27, 14 etc.

תִּדְהָר m. arbor quædam crescens in Libano, vulgò *pinus*, Vulgat. *ulmus* Jes. 41, 19. 60, 13. — Rad. דָּהַר.

תַּדְמֹר n. pr. urbis ad Euphratem, gr. *Palmyra* 2 Par. 8, 4 et 1 Reg. 9, 18 in Keri, ubi in Chethib תָּמָר (*palma*) exstat.

תִּדְעָל n. pr. viri Gen. 14, 1.

תֹּהוּ m. (pro תֹּהֶו); 1) *inanitas* spec. *absque ulla basi*, *ullo fundo* Job 26, 7 et ità Gen. 1, 2 ubi copulatur cum בֹּהוּ *inanitas*, sed spec. *sine terminis et limitibus*. — 2) *vasta solitudo*, *desertum* Deut. 32, 10 etc. — 3) *vastatio* pr. *reductio ad desertum*, *inanitatem* Jes. 24, 10. 34, 11. — 4) trop. *res inanis*, *inane* 1 Sam. 12, 21. Jes. 41, 29 etc.; *nihil* (in parall. cum אַיִן Jes. 40, 17, 23; hinc adv. *frustrà* Jes. 45, 19, plenè לְתֹהוּ 49, 4.

תְּהוֹם c. pl. תְּהוֹמוֹת; pr. *unda mugiens*, *perstrepens*, hinc 1) *fluctus* Ex. 15, 5. Ps. 42, 8 etc. — 2) *magna*

Digitized by Google

vis aquarum Deut. 8, 7. Eze. 31, 4, *oceanus, mare* Job 28, 14. 38, 16, 30, plenè תְּהוֹם רַבָּה Gen. 7, 11 etc., hinc —4) *abyssus, voragines* terræ Ps. 71, 20. — Rad. הוּם.

תְּהִלָּה f. semel תְּהִלַּת Jer. 49, 25 in Keri suff. תְּהִלָּתִי, in pausâ et cum י otioso תְּהִלָּתִיךָ; pl. תְּהִלּוֹת; 1) *pr. *lux fulgida, fulgor* Ex. 15, 11: נוֹרָא תְּהִלֹּת *terribilis, augustus fulgoribus* i. e. magestate; vulgò *terribilis, venerandus laudibus;* quod nullum prorsùs efficit sensum;* hinc metaph. — 2) *gloria* Jes. 42, 8. Ps. 9, 15. et *id quo quis gloriatur* Deut. 10, 21. Jer. 17, 14. — 3) *laus* Ps. 22, 26 etc., *hymnus* 22, 4 etc., et is qui laudatur Deut. 26, 19 etc. — Rad. הָלַל.

תְּהֹלָה f. pr. *stultitia*, hinc *pravitas* Job 4, 18. — Quoad etymon תְּהֹלָה fem. est vocis תֹּהֶל vel תֹּהַל à rad. הָלַל ut תֶּמֶס, תֵּבֵל, תֹּרֶן, à radicib. מָסַס, בָּלַל, רָנַן. Dagesch autem à ל abest ut à ס in מִכְסָה fem. masculini מֶכֶס à rad. כָּסַס.

תַּהֲלוּכָה f. pl. תַּהֲלֻכוֹת *processiones, pompa* Neh. 12, 31. — Rad. הָלַךְ.

תָּהֹלֶת vid. תְּהֹלָה.

תַּהְפּוּכָה f. undè pl. תַּהְפֻּכוֹת; 1) *perversitas* Deut. 32, 20. — 2) *fallacia, fraudes* Prov. 2, 12 etc. — Rad. הָפַךְ.

תָּו m. (pro תָּוֶה); suff. תָּוִי; *signum* Ezc. 9, 4; sed Job 31, 35 forsan *tabulæ signatæ* quibus causa defenditur in judicio; nam in parall. est תָּוִי; al. est pro תַּאֲוָתִי *desiderium meum*, ità Vulgat. — Rad. תָּוָה.

תוֹא vid. תָּאוֹ.

תּוּבַל et תֻּבַל n. pr. viri et gentis ab eo oriundæ Gen. 10, 2. Eze. 27, 13 etc.

תּוּבַל קַיִן n. pr. viri Gen. 4, 22.

תּוּבְנִית Job 26, 12 in Chethib pro תְּבוּנָה q. v.

תּוּגָה f. constr. תַּוּגַת; *mœror, mœstitia* Prov. 14, 13 etc. — Rad. יָגָה.

תּוּגַרְמָה vid. תֹּגַרְמָה.

תּוֹדָה f. constr. תּוֹדַת; pl. תּוֹדוֹת; 1) *confessio, accusatio culpæ* Jos. 7, 19. Esr. 10, 11. — (2 *gratiarum actio, sacrificium eucharistium* Ps. 56, 13, alibi additò זֶבַח Lev. 7, 13 etc. — 3) *chorus gratias agentium, laudantium* Neh. 12, 31, 38, 40. — Rad. יָדָה.

תָּוָה 1) ut vicin. תָּאָה *signavit, designavit.* — 2) ut in syr. *pœnituit.* 3) ut vicin. arab. תَوَى (tsavai) commoratus est. — Pih. fut. conv. וַיְתַו *et signavit, notas pinxit* 1 Sam. 21, 14. — Hiph. הִתְוָה 1) *signum fecit* Eze. 9, 4. — 2) *pœnitere, dolere fecit* Ps. 78, 41. — Indè תָּו et juxta quosd. תָּאוֹ.

תּוֹחַ n. pr. viri 1 Par. 6, 19.

תּוֹחֶלֶת f. suff. תּוֹחַלְתִּי; *exspectatio, spes* Job 41, 1 etc. — Rad. יָחַל.

תָּוֵךְ m. constr. תּוֹךְ; suff. ex chald. תָּוְכִי, suff. pl. f. תּוֹכְחָנָה (pro תּוֹכָן); *medium* rei Jud. 16, 29: 2 Sam. 4, 6. Cum præf. בְּתוֹךְ *in medio* sed passim est simpl. *in* Gen. 9, 21 etc., *inter*, ubi refertur ad plures Gen. 35, 2 etc. מִתּוֹךְ *ex medio* et simpl. *ex* Num. 3, 12. Jer. 51, 6 etc. — Rad. תָּוַךְ quam conferunt cum vicin., arab. تَوَكَ (takka) *secuit, dissecuit.* — Denom. תִּיכוֹן.

תּוֹךְ ut תָּוֵךְ q. v.

Digitized by Google

תוֹכֵחָה f. pl תוֹכָחוֹת; *castigatio-pœna* Jes. 37, 3 etc. — Rad. יָכַח.

תוֹכַחַת f. suff. תוֹכַחְתּוֹ pl. תוֹכָחוֹת constr. תוֹכְחוֹת; 1) *demonstratio, eviotio rei* Job 13, 6. 23, 4. — 2) *admonitio, correctio* Prov. 1, 23, 25, 30 etc. — 3) *castigatio, pœna* Ezec. 5, 15. Ps. 73, 14 etc. — Rad. יָכַח.

תוּכִיִּים vid. תֻּכִּיִּים.

תּוֹלַד n. pr. oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 29.

תּוֹלְדוֹת pl. f. pr. *quod gignitur, genitum est*, hinc *posteritas, posteri* Gen. 10, 32 et ubiquè. Gen. 5, 1: סֵפֶר תּוֹלְדוֹת *enumeratio posterorum*. Hinc. metaphor. *quod productum est* Gen. 2, 4: אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ *hæc sunt quæ produxerunt cœlum et terra*. Al. *origines, historia*, sed arbitraria omninò est significatio ista, præterquàm quòd nec etymologiæ, nec ulli locorum convenit. Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. française*, etc., Genèse, pag. 16.* — Rad. יָלַד.

תּוֹלָל m. pr. *actus ejus qui* alium *ejulare facit, vexatio, oppressio*, hinc concr. *vexator, oppressor*; pl. cum suff. תּוֹלְלֵינוּ *oppressores nostri* Ps. 137, 3. Chald. *depræda tores nostri*, LXX, Vulgat. et Arab. *abducentes nos*; quasi esset pro vicino שׁוֹלְלֵינוּ; mutato שׁ in ת; et cum sensu activ., vel pro שׁוֹלְלֵינוּ. — Rad. יָלַל.

תּוֹלַע m. תּוֹלָעַת, תּוֹלַעַת f.; plur. תּוֹלָעִים; 1) *vermis, vermiculus* Ex. 16, 20. Jon. 4, 7 etc.; metaph. de homine infirmo et contemnpto Ps. 22, 7. Job 25, 6. — 2) *coccineus color*, pleniùs תּוֹלַעַת שָׁנִי (vid. שָׁנִי) et *coccineo colore infectum* quid Jes. 1, 18. Thren. 4, 5. — 3) n. pr. viror. Gen. 46, 13. Jud. 10, 1, Nom. patron. תּוֹלָעִי Num. 26, 23. — Rad. תלע.

תּוּם vid. sub תָּמַם nonnullas formas quæ ad istam radicem pertinere videntur.

תּוֹמִים vid. תְּאוֹם.

תּוֹמָן (הוּמָן) Gen. 36, 15 in Chethih pro תֵּימָן.

תּוֹעֵבָה f. constr. תּוֹעֲבַת; plur. תּוֹעֵבוֹת; constr. תּוֹעֲבוֹת; *abominatio, res abominabilis, quam* quis *ferre non potest* Gen. 43, 32. *Abominatio Ægyptiorum, Dei* i. e. res Ægyptiis, Deo abominabilis Ex. 8, 22 (26). Prov. 3, 32, etc.; spec. de idolorum cultu 1 Reg. 14, 24 etc., et de idolis ipsis 2 Reg. 23, 13. — Rad. תָּעַב.

תּוֹעָה f. 1) *error, nequitiæ* Jes. 32, 6. — 2) *calamitas* Neh. 4, 2 (8). — Rad. תָּעָה.

תּוֹעֲפוֹת pl. f. constr. תּוֹעֲפֹת; 1) *celeritas, cursus velox* Num. 23, 22. 24, 8; ith ex linguæ Hebr. usu, sed LXX δόξαν, Vulgat, Onkelos, Syrus *fortitudinem*, nonnulli *celsitudinem*; collat. arab. وعف ascendit, *adolevit*; sed minùs rectè vertunt. — 2) *fatigatio, labor fatigans*, et meton. *id quod fatigatione partum est, opes, thesaurus*, al. *altitudo, cumulus, acervus* Ps. 95, 4. Job 22, 25. — Rad. יָעַף.

תּוֹצָאוֹת pl. f. constr. תּוֹצְאוֹת; 1) *exitus*, metaph. *liberatio* Ps. 68, 21. — 2) *locus undè exitur* Prov. 4, 23. hinc *porta* Ezec. 48, 30; it. *locus ubi aliquid exit, terminatur, exitus terminorum, limites* regionis Num. 34, 4. Jos. 15, 4. — Rad. יָצָא.

Digitized by Google

תוּר fut. pl. יָתוּרוּ et יָתִרוּ; 1) ut vicin. דוּר *circuire* ad negotiandum 1 Reg. 10, 15, ad explorandum, hinc *explorare* Num. 13, 16 etc.; it. *exquirere* Deut. 1, 33 etc., et metaph. *investigare* animo seq. acc. Eccl. 7, 25, seq. עַל 1, 13. — 2) seq. אַחֲרֵי *sequi*, *sectari* metaph. Num. 15, 39. — Hiph. fut. יָתִיר *circuire facit*, *ducit* i. e. monstrat viam Prov. 12, 26; וַיָּתִירוּ *et explorárunt* Jud. 1, 23. — Deriv. יָתוּר et

תוֹר m. pl. תוֹרִים et תֹרִים; 1) *ordo*, *series in orbem* Esth. 2, 12, 15. — 2) *torques*, *murænula* Cant. 1, 10, 11. — 3) *turtur* Gen. 15, 9 etc., trop. de amicâ Cant. 2, 12, de populo afflicto et timido Ps. 74, 12. — 4) *modus*, *ratio* 1 Par. 17, 17, ut תוֹרָה quod in loco parall. 2 Sam. 7, 19 exstat.

תּוֹרָה f. constr. תּוֹרַת; pl. תּוֹרוֹת; suff. תֹּרוֹתֶיךָ pro תֹּרוֹתֶיךָ; 1) pr. *doctrina*, *institutio* humana Prov. 1, 7 etc., divina per prophetas Jes. 1, 10. Eze. 7, 26 etc. — 2) *lex* divina, sive una, seq. gen. Lev. 6, 7. 7, 7, sive collat. *legum complexus* Jos. 1, 8 etc. Plur. תּוֹרוֹת *leges* Ex. 18, 20 etc. — 3) *mos*, *consuetudo*, *modus*, *ratio* 2 Sam. 7, 19. — 4) *exemplar*, *forma* Eze. 43, 11, 12. — Rad. יָרָה.

תּוֹשָׁב m. plur. תּוֹשָׁבִים; constr. תּוֹשָׁבֵי; *inquilinus* i. e. habitans in loco ubi civitatis jus non habet Lev. 22, 10 etc. — Rad. יָשַׁב.

תּוּשִׁיָּה f. 1) ut vicin. תְּשׁוּעָה *auxilium*, *salus* Job 6, 13. Prov. 2, 7. — 2) *propositum*, *consilium* (*projet*, *dessein*) Job 5, 12. — 3) *sapientia*, *prudentia* Jes. 28, 29. Job 11, 6 etc. — Rad. ישה conf. vicin. יָשַׁע.

תּוֹתָח m. *malleus* Job 41, 21; ita LXX et Vulgat. al. *aries* vel *balista*, Bochart *fustis*. — Rad. יתח quam conferunt cum vicin. arab. وتح *fuste percussit*.

תָּזַז undè Hiph. חֵזִיז in pausâ חֵזִיז *amputavit*, *resecuit* pampinos Jes. 18, 5.

תַּזְנוּת f. pl. תַּזְנוּתִים; pr. *scortatio* metaph. *idololatria* Eze. 16, 15, 25 etc.

תַּחְבּוּלוֹת, תַּחְבֻּלוֹת pl. f. 1) pr. ut volunt, *gubernatio* (denom. à חֶבֶל *funis*, חוֹבֵל *nauta*, *gubernator navis*) Job 37, 12, max. reipublicæ Prov. 11, 14, hinc — 2) *ars gubernandi*, *consilium* in bonam et malam partem Prov. 1, 5. 12, 5 etc. — Rad. חָבַל.

תּוֹחוּ n. pr. viri 1 Par. 1, 1.

תַּחְכְּמֹנִי n. patron. 2 Sam. 23, 8.

תְּחִלָּה f. constr. תְּחִלַּת; *initium* Gen. 13, 3 etc. — Rad. חָלַל.

תַּחֲלוּאָ m. undè pl. תַּחֲלוּאִים et תַּחֲלֻאִים; constr. תַּחֲלוּאֵי; suff. ex chald. תַּחֲלוּאֵיכִי; *infirmitates*, *morbi* Deut. 29, 21 etc. — Rad. חָלָא.

תַּחְמָס m. Lev. 11, 16. Deut. 14, 15, avis impura LXX et Vulg. *noctua*, al. *hirundo*, Bocharto *struthio mas*; sed vid. quæ adnotavi in *Archéol. Bibl.*, *pag.* 108, 109, *deuxième édit.* — Rad. חָמַס.

תַּחַן n. pr. viror. Num. 26, 35 etc. Nom. patron. תַּחֲנִי ibid.

תְּחִנָּה f. constr. תְּחִנַּת; cum suff. תְּחִנָּתֵיהֶם; 1) *gratia*, *misericordia* Jos. 11, 20. Esr. 9, 8. — 2) *deprecatio*

Digitized by Google

tio Ps. 6, 10 etc. — 3) n. pr. viri 1 Par. 4, 12.—Rad. חָנַן.

תַּחֲנוּן masc. undè pl. תַּחֲנוּנִים; f. תַּחֲנוּנוֹת, *preces* Dan. 9, 17. Ps. 28, 2. 86, 6 etc.—Rad. חָנַן.

תַּחֲנוֹת f. *locus, ubi castra ponuntur;* suff. תַּחֲנֹתָי 2 Reg. 6, 8. — Rad. חָנָה.

תַּחְפַּנְחֵס, תַּחַפְנֵחֵס, sed תַּחְפְּנֵס Jer. 2, 16 in Chethib; n. pr. urbis in Ægypto, LXX Τάφνη, Τάφναι *Daphne* prope Pelusium Jer. 43, 7. Eze. 30, 18 etc.

הַתַּחְפַּנֵּיס n. pr. mul. 1 Reg. 11, 19.

תַּחְרָא m. *lorica* Ex. 28, 32. 39, 23. —Rad. חרא ut חָרָה q. v.

תַּחֲרָה vid. חָרָה in Tiph.

תַּחֲרֵעַ vid. תַּאֲרֵעַ.

תַּחַשׁ m. pl. תְּחָשִׁים Ex. 25, 4. Num. 4, 6. Eze. 16, 19 etc. vox perobscura, primariò autem animalis nomen esse videtur; nam ferè ubivis cum עוֹר *pellis* copulatur, hinc vulgò *taxus* seu *taxo* (*melis* Varr. Pliu.); sed nomen est coloris, juxta veteres omnes interpr. LXX ὑακίνθινα, Aquil. Symm. ἰανθινα, Vulgat. *ianthinæ*, Chald. et Syr. *rubra*.

תַּחַת m. suff. תַּחְתֶּנִי, תַּחְתָּם, pl. תַּחְתִּים, undè cum suff. תַּחְתֶּיךָ, תַּחְתֶּיהָ, תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ, תַּחְתֵּינוּ, תַּחְתֵּיכֶם, תַּחְתֵּיהֶם. Forma plur. frequentiùs usurpatur cum suff. 1) *pars inferior*, hinc *locus* in quo quid consistit Ex. 10, 23. Jos. 5, 8 etc. Sed sæpiùs in partic. abit.; a) adv. *infrà*, *infernè* Gen. 49, 25. Deut. 33, 13 etc. — b) præp. *sub*, *infrà* Gen. 18, 8. Prov. 30, 21 etc., it. *pro*, *loco* Gen. 22, 43. Prov. 17, 13 etc. תַּחַת מָה *pro quánam re? quam ob causam?* Jer. 5, 19. תַּחַת אֲשֶׁר id. Deut. 28, 62, *sed eo quòd, quia* 21, 14: 2 Reg. 22, 17, תַּחַת כִּי id. Deut. 4, 37. Eodem sensu תַּחַת seq. infin. Jes. 60, 15. Job 34, 26. — Compon. cum præf., plerumquè seq. לְ, et tunc abit in adv. *vel* præp., prout construitur, מִתַּחַת, לְמִתַּחַת, אֶל־תַּחַת *sub*, *subter*, *infrà*, *infernè* Gen. 1, 7: 1 Reg. 7, 32. Eze. 10, 2 etc.— 2) n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 26, it. n. pr. viror. 1 Par. 6, 9 etc. — Etymon latet, sed indè seq.

תַּחְתּוֹן m. cum ה parag. Eze. 40, 19 תַּחְתֹּנָה; f. תַּחְתּוֹנָה; pl. תַּחְתֹּנוֹת; *inferior*, *infimus*, *a* Jos. 18, 13, Eze. 40, 18 etc.

תַּחְתִּי m. pl. תַּחְתִּיִּים; f. תַּחְתִּיָּה; et תַּחְתִּית; pl. תַּחְתִּיּוֹת; id. Gen. 6, 16, Ps. 86, 13 etc.

תִּיכוֹן m. f. תִּיכֹנָה; pl. תִּיכוֹנוֹת; denom. à תָּוֵךְ *medius*, *a*, *um* Ex. 26, 28. Eze. 42, 5 etc.

תִּילוֹן n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

תֵּימָא et תֵּמָא n. pr. filii Ismaëlis Gen. 25, 15, it. regionis et populi (ab eo originem ducentis) ad aquilonem Arabiæ desertæ Jes. 21, 14. Job 6, 19 etc.

תֵּימָן et Job 9, 9 תֵּמָן m. sed fem. Jes. 43, 6; 1) denom. à יָמִין, pr. *latus dextrum*, hinc *auster*, *australis plaga* Jos, 12, 3 etc. Cum ה locali תֵּימָנָה *austrum versus* Ex. 26, 18 etc. Poët. *ventus australis* Ps. 78, 26. Cant. 4, 16. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 11, à quo urbs, regio popu-

Digitized by Google

lusque Idumææ originem ducunt Jer. 49, 7. Eze. 25, 13 etc. Nom. patron. תֵּימָנִי Gen. 36, 34. Job 11, 22, diversum à תִּימְנִי 1 Par. 4, 6.

תִּימָרָה f. undè pl. constr. תִּימְרוֹת עָשָׁן *columnæ fumi* Joël 5, 3. Cant. 3, 6. — Etymon incertum.

תִּירוֹשׁ et תִּירֹשׁ m. *mustum* Gen. 27, 28 etc. — Rad. יָרַשׁ.

תִּירְיָא n. pr. viri 1 Par. 4, 16.

תִּירָס n. pr. viri Gen. 10, 2.

תַּיִשׁ m. pl. תְּיָשִׁים; *hircus, caper* Gen. 30, 35. Prov. 30, 31 etc.

תֹּךְ, תוֹךְ m. *oppressio, vexatio*, vulgò *fraus*, *dolus*, sed non satis aptè Ps. 10, 7. 72, 14 etc. — Rad. תָּכַךְ ut in Chald. *damno affecit, multavit.*

תָּכָה undè Puh. præt. תֻּכּוּ vulgò *adjuncti sunt*, sed quibusdam est, ex usu vicin. arab., תָּכָא *procubuerunt;* quod satis arridet Deut. 33, 3.

תְּכוּנָה f. suff. תְּכוּנָתוֹ; 1) *locus, sedes* (à rad. כּוּן) Job 23, 3. — 2) *dispositio, structura* (à rad. תָּכַן) Eze. 43, 11; it. *apparatus* Nah. 2, 10.

תֻּכִּיִּים et תוּכִּיִּים pl. m. *pavones* 1 Reg. 10, 22 : 2 Par. 9, 21. — Rad. תּוּכִּי.

תֹּכְכִים pl. m. *vexationes*. Prov. 29, 13 : *vir vexationum* i. e. *vexator*. LXX δανειστής, Vulgat. *creditor*. — Rad. תָּכַךְ ut in chald. *damno affecit, multavit.*

תְּכֻלָּה f. *absolutio*, *perfectio* Ps. 119, 96. — Rad. כָּלָה.

תַּכְלִית f. 1) *perfectio*, *consummatio* Ps. 139, 22. Job 11, 7. — 2) *extremitas, finis* Neh. 3, 21 etc. — Rad. כָּלָה.

תְּכֵלֶת f. color *hyacinthinus* Ex. 26 4 etc. Sed quis præcisè sit ille veterum hyacinthinus color, non omninò certum. Vid. Bochartum (Hieroz.) et Braunium (de Vestit. sacerd. Hebr.). — Latet etymon.

תָּכַן 1) pr. *æquavit*, *complanavit*, conf. vicin. תָּקַן et Niph. — 2) *libravit, ponderavit*, trop. *accuratè examinavit, explaravit* Prov. 16, 2 etc. — Niph. נִתְכַּן pr. *complanata, æqua fuit* via, trop. *recta fuit* agendi ratio Eze. 18, 25 etc. — Pih. תִּכֵּן 1) *libravit* Job 28, 25, trop. *accuratè examinavit* Jes. 40, 13. — 2) *mensus*, *dimensus est* Jes. 40, 12, hinc *disposuit* ad libellam Ps. 75, 4. — Puh. part. מְתֻכָּן *appensa* pecunia 2 Reg. 12, 12. — Deriv. תְּכוּנָה, מַתְּכֹנֶת et seq.

תֹּכֶן m. 1) *mensura* Eze. 45, 11, it. *demensum, pensum* Ex. 5, 18. — 2) n. pr. oppidi Simeonitarum 1 Par. 2, 32.

תָּכְנִית f. 1) *mensura, structura, dispositio* Eze. 43, 10. — 2) *forma perfecta, perfectio* 28, 12.

תַּכְרִיךְ masc. vulgò *stola, pallium* Esth. 8, 15. LXX διάδημα. Rad. כָּרַךְ in chald. et syr. *involvit, operuit.*

תֵּל m. suff. תְּלָהּ; 1) *tumulus, agger*, spec. *acervus ruderum* Deut. 13, 17 etc.; it. *collis* Jos. 11, 13. Indè — 2) n. pr. oppidorum Babyloniæ תֵּל אָבִיב Eze. 3, 15, תֵּל חַרְשָׁא Esr. 2, 59 etc., תֵּל מֶלַח ibid. — Rad. תָּלַל.

תָּלָא undè part. pass. pl. תְּלוּאִים et תְּלֻאִים; ut vicin. תָּלָה *suspendit*, hinc part. pass. pl. חַיֶּיךָ תְּלֻאִים *suspensa vita tua* i. e. in præsentissimo

Digitized by Google

periculo Deut. 28, 66; et תְּלוּאִים *adhærentes* defectioni i. e. indulgentes Hos. 11, 7.

תְּלָאָה f. *defatigatio, molestia* Ex. 18, 8 etc. — Rad. לָאָה.

תַּלְאוּבָה f. *siccitas, ariditas;* pl. תַּלְאֻבֹת Hos. 13, 5. — Rad. לאב ut vicin. arab. לَחَبَ, لَاَبَ (pro לוב) *sitivit.*

תִּלְאַשָּׁר et תִּלְשַׁר n. pr. regionis 2 Reg. 19, 12. Jes. 37, 12, forsan non diversæ ab אֶלְעָר q. v.

תִּלְבֹּשֶׁת f. *vestitus* Jes. 59, 17. — Rad. לָבַשׁ.

תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר vid. תִּגְלַת.

תָּלָה part. act. תֹּלֶה; pass. תָּלוּי; pl. תְּלוּיִם; infin. constr. תְּלוֹת; fut. יִתְלֶה ut vicin. תָּלָא *suspendit* Gen. 40, 19. Esth. 7, 10 etc. — Niph. נִתְלָה *suspensus est* Thren. 5, 12. — Pih. תָּלוּ *suspenderunt* Eze. 27, 10, 11.— Indè תְּלִי.

תְּלוּנָה f. *murmuratio;* pl. תְּלוּנֹת et תְּלֻנוֹת Ex. 16, 7 etc. — Rad. לוּן.

תֶּלַח n. pr. 1 Par. 7, 25.

תָּלִי m. *pharetra,* sic LXX et Vulgat., sed Onkelos et Syr. *gladius;* suff. תָּלִיךָ Gen. 27. 3.

תָּלַל ut vicin. סָלַל; part. pass. תָּלוּל *aggestus, elatus* Eze. 17, 22.— Deriv. תֵּל, תַּלְתַּלִּים.

תֶּלֶם m. plur. constr. תַּלְמֵי; suff. תַּלְמֵיהָ; *sulcus, porca* Hos. 10, 4. Ps. 65, 11 etc. — Rad. תלם.

תַּלְמַי n. pr. viror. Num. 13, 22.

תַּלְמִיד m. *discipulus* 1 Par. 5, 8.— Rad. לָמַד.

תָּלַע in Kal inusit., sed Puh. denom. à תּוֹלָע q. v., hinc part. מְתֻלָּעִים *coccino induti* Nah. 2, 4. — Indè quoad formam tantùm מְתֻלָּעוֹת.

תַּלְפִּיּוֹת pl. f. Cant. 4, 4, vulgò *armamentaria* in quibus suspenduntur arma, quasi compos. ex תֶּלֶה et פִּיּוֹת *acies* gladiorum; al. *exitialia* scil. *arma,* ex usu arab. تلف *periit.*

תִּלְשַׁר ut תִּלְאַשָּׁר q. v.

תַּלְתַּלִּים pl. m. *spathæ palmarum* pendulæ quibuscum cincinni comparantur Cant. 5, 11. LXX ἐλάται, Vulgat. *elatæ palmarum.* — Rad. תָּלַל.

תָּם m. adj. pl. תַּמִּים; *integer* morali sensu Job 1, 1 etc., sed *mitis, placidus* ex contextu Gen. 25, 27; it. subst. *integritas, innocentia* Ps. 37, 37. — Fem. cum suff. תַּמָּתִי *integra, castamea* Cant. 6, 9 etc.—Rad. תָּמַם.

תַּמִּים pl. m. contr. pro תְּאַמִּים *gemini* Ex. 26, 24. 36, 29.

תֹּם m. sed Prov. 10, 9 תֹּם, seq. Makk. תֹּם; suff. תֻּמִּי; *integritas, ut* numeri et mensuræ, *plenitudo* Jes. 47, 9, statûs, fortunæ, *incolumitas, prosperitas* Ps. 41, 13. Job 21, 23, animi, *innocentia* Gen. 20, 5. Prov. 10, 9, it. *simplicitas, sinceritas* 2 Sam. 15, 11: 1 Reg. 22, 34. — Plur. תֻּמִּים *veritas,* vid. אוּר pag. 18. — Rad. תָּמַם.

תֹּמָא ut תֵּימָא.

תֻּמָּה f. *integritas animi* Prov. 11, 13. Job 2, 3 etc.— Rad. תָּמַם.

תָּמַהּ pl. in pausâ תָּמְהוּ; imp. pl. in pausâ תִּמְהוּ; fut. יִתְמַהּ; *obstupuit, miratus est* Jes. 29, 9. seq. עַל causæ Eccl. 5, 7, prægn. *obstupuit alter*

Digitized by Google

ad alterum pro obstupentes intuiti sunt alter alterum Gen. 43, 33. Jes. 13,8. Alibi *attonitus, terrore perculsus est* Jer. 4, 9 etc. — Hithp. imp. pl. הִתְמַהוּ (pro הִתְתַּמְּהוּ) *obstupescite* Hab. 1, 5. — Indè

תְּמָהוֹן m. constr. excidente Dag. תִּמְהוֹן; *stupor, terror* Deut. 28, 28. Zach, 12, 4.

תַּמּוּז n. pr. idoli Syrorum, *Adonis* Græcorum Eze. 8, 14; ità vulgò sed conf. quæ adnotavi in *Encyclopédie catholique*, art. Adonis. — Latet etymon.

תְּמוֹל adv. ut אֶתְמוֹל et אֶתְמוֹל q. v. *heri* Ex. 5, 14 etc. Job 8, 9; תְּמוֹל אֲנַחְנוּ *hesterni sumus*. Copulatum cum שִׁלְשׁוֹם, valet *anteà* Gen. 31, 5.

תְּמוּנָה f. constr. תְּמוּנַת et תְּמֻנַת; 1) *imago simulachrum* rei Ex. 20, 4 etc. — 2) *forma, species* Num. 12, 8. Ps. 17, 15. Job 4, 16. — Quoad etymon, vid. מִין pag. 324.

תְּמוּרָה f. 1) *permutatio* spec. in emendo et vendendo Ruth. 4, 7, meton. *quod permutatur* Lev. 27, 10 etc. — 2) *compensatio, retributio* Job 15, 21. 31, 18. — Rad. מוּת.

תְּמוּתָה f. *occisio, mors* Ps. 79, 11. 102, 21. — Rad. מוּת.

תֶּמַח in pausâ תָּמַח n. pr. viri Esr. 2, 53. Neh. 7, 55.

תָּמִיד m. 1) *perpetuitas, tempus perpetuum* Ex. 27, 20 etc. *Holocaustum perpetuitatis* i. e. quotidiè manè et vesperè offerendum Num. 28, 6 etc. *Panis perpetuitatis* i. e. qui semper in mensâ sacrâ esse debebat Num. 4, 17. — 2) ipsum *sacrificium juge* Dan. 8, 11. 11, 31. — 3) adv. *perpetuò* Ps. 16, 8. 25, 15. 34, 2. — Rad, מוּד.

תָּמִים m. pl. תְּמִימִים; f. תְּמִימָה, pl. תְּמִימוֹת; 1) *perfectus, absolutus* Ps. 19, 8. Job 36. 4. — 2) *integer, totus* Lev. 3, 9. Jos. 10, 13. — 3) *integer* i. e. vel *labis expers*, de victimis Ex. 12, 5. Lev. 1, 3, vel *incolumis, salvus* Prov. 1, 12, vel *innocens, probus* Gen. 6, 9 etc. Subst. *integritas* Jos. 24, 14. Jud. 9, 16, 19; it. *verum, veritas* 1 Sam. 14, 41. — Rad. תָּמַם.

תָּמַךְ; part. act. irreg. תּוֹמִיךְ; inf. abs. תָּמוֹךְ; constr. תְּמֹךְ; fut. יִתְמָךְ; 1) *prehendit, apprehendit* seq. acc. et בְּ Gen. 48, 17. Prov. 28, 17. — 2) *obtinuit, consecutus est* Prov. 11, 16. 29, 23. — 3) *prehensum, captum tenuit* Amos 1, 5, 8. metaph. Prov. 4, 4. — 4) *sustentavit* seq. בְּ Ex. 17, 12. translato sensu et seq. בַּ Jes. 42, 1. Ps. 41, 13, seq. acc. Ps. 16, 5. 17, 5. — 5) *sese invicem tenuerunt, cohæserunt* Job 38, 17. — Niph. fut. יִתָּמֵךְ *tenebitur* Prov. 5, 22.

תָּמַם; infin. תֹּם, suff. תָּמִי; fut. יִתֹּם, rarò יִתּוֹם et יִתָּם; 1 pers. Ps. 19, 14 אֵיתַם (pro אֶתַּם) undè in pausâ אֵיתָם; plur. יִתַּמּוּ in pausâ יִתָּמוּ; 1) *perfectus, absolutus est* 1 Reg. 7, 22. Jos. 5, 8 ubi gall. vertas: *quand on eut achevé de circoncire le peuple*; act. *absolvit* Ps. 64, 7, *desiit* Jos. 3, 17. 4, 1. — 2) *peractus, finitus est* annus, dies etc. Gen. 47, 18. Ps. 102, 28 etc. — 3) *consumptus, exhaustus est* Num. 32, 13. Jos. 5, 6 etc. — 4) *integer fuit* vel numero, Num. 17,

Digitized by Google

13 (28) : תַּמְנוּ לִגְוֹעַ *integro numero sumus ad exspirandum* i. e. omnes expiraturi sumus. 1 Sam. 16, 11 : הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים *num hi omnes sunt pueri* tui? vel animo, *culpâ caruit* Ps. 19, 14? — Niph. fut. pl. יִתַּמּוּ *consumentur* Num. 14, 35. — Hiph. הֵתֵם; inf. הָתֵם, suff. הָתִימְךָ (pro הָתַמְּךָ); fut. יְתַם; 1) *perfecit* carnes i. e. *percoxit* Ex. 24, 10, consilium 2 Sam. 20, 10. — 2) *finivit*, *desiit* esse Jes. 33, 1, it. causat. *desinere fecit*, seq. מִן *removit ab* aliq. Eze. 22, 25. — 3) *integrum fecit*, *complevit* vel numero Dan. 8, 23, hinc *persolvit* pecuniam 2 Reg. 22, 4, vel vias suas seu agendi rationem i. e. *integrè se gessit* Job 22, 3. — Hithp. fut. יִתַּמֵּם (pro יִתְתַּמֵּם) *integrè*, *probè se geret* Ps. 18, 26. — Derivat. תֹּם, תֹּם, תָּמִים, תֹּתָם.

תַּמָּן vid. תֵּימָן.

תִּמְנָה, cum ה locali תִּמְנָתָה n. pr. oppidi antiqui Cananæorum, primùm Judæ, deindè Dan tribui concessa Gen. 38, 12 etc. Nom. gent. תִּמְנִי Jud. 15, 6.

תִּמְנִי vid. תֵּימָן.

תִּמְנִי vid. תִּמְנָה.

תִּמְנָע n. pr. mul. Gen. 36, 12.

תִּמְנָתָה vid. תִּמְנָה.

תִּמְנַת חֶרֶס vel תִּמְנַת סֶרַח n. pr. oppidi in montanis Ephraïm Jud. 2, 9. Jos. 19, 50 etc.

תֶּמֶס m. *liquefactio*, *dissolutio* Ps. 58, 9. — Rad. מָסַס.

תָּמָר m. pl. תְּמָרִים; 1) *palma* arbor Ex. 15, 27. Joël 1, 12 etc. — 2) n. pr. a) oppidi in austral. Palæstinæ finibus Eze. 47, 19 etc. — b) urbis ad Euphrat. 1 Reg. 9, 8, *alibi* תַּדְמֹר dictæ. — c) mulierum Gen. 38, 6 etc. — Rad. תמר.

תֹּמֶר m. *palma*, hinc *columna* Jer. 10, 5.

תִּמֹּרָה f. pl. m. תִּמֹּרִים, f. תִּמֹּרוֹת; *palma artefacta*, ornamen. architecturæ, 1 Reg. 6, 29. Eze. 40, 22 etc.

תַּמְרוּק m. pl. תַּמְרוּקִים et תַּמְרֻקִים; 1) *mundatio*, *purgatio* Esth. 2, 12, et metonym. *tersorium* i. e. *strigilis* vel *unguentum* 2, 3, 9. — 2) trop. *castigatio*, *correctio* Prov. 20, 30 in Keri ubi Chethib תַּמְרִיק exhibet. — Rad. מָרַק.

תַּמְרוּרִים pl. m. 1) *amaritudines* (à rad. מָרַר) Jer. 6, 26 etc. Adv. *amarè*, *acerbè* Hos. 12, 15. — 2) *columnæ*, *obelisci*, itineris indices (à rad. תמר) Jud. 31, 21.

תַּמְרִיק vid. תַּמְרוּק.

תַּן vel תָּן m. undè pl. תַּנִּים et chald. תַּנִּין Thren. 4, 3; pl. f. תַּנּוֹת vid. mox in תַּנָּה; fera quædam deserticola, forsan *canis ferus* Jes. 13, 22 etc. Hinc מְעוֹן, מְקוֹם תַּנִּים pro *deserto* Ps. 44, 20. Jer. 9, 10. — Rad. תנן.

תָּנָא vid. תָּנָה.

תָּנָה forsan ut vicin. נָתַן *dedit*, *dona distribuit*. Hos. 8, 10 : יִתְּנוּ בַגּוֹיִם *dona distribuent inter gentes* i. e. *donis conducent sibi gentes*. — Pih. תִּנָּה; inf. תַּנּוֹת; fut. יְתַנֶּה; forsan ut vicin. chald. תַּנֵּי, syr. תְּנָא *narravit*, hinc *laudavit*; *celebravit* ut arab. ثنى (tanaï) Jud. 11, 40 ubi veter. Vers. *ad lamentandum*; sed 5, 11 Chald. et

Digitized by Google

Vulgat. *narrandi*, LXX et Syr. *dandi*, Arab. *docendi*, *notum faciendi* sensum exhibent. — Hiph. הִתְנוּ *conduxerunt* Hos. 8, 9. — Deriv. אֶתְנָה, אֶתְנָן.

תַּנָּה f. undè pl. תַּנּוֹת *habitationes* Mal. 11 3, ità LXX et Syr.; quasi sit תַּנּוֹת pro תַּנְּאוֹת à rad. נָאָה; sed Vulgat. *dracones* ut תַּנִּינִים.

תְּנוּאָה f. pl. תְּנוּאוֹת; pr. *abalienatio*, hinc *ultio* Num. 14, 34, et *inimicitia* Job 33, 10. — Rad. נָוָא.

תְּנוּבָה fem. constr. תְּנוּבַת; plur. תְּנוּבוֹת; *proventus* Deut. 32, 13 etc. — Rad. נוּב.

תְּנוּךְ m. vulgò *extremum*, *extremitas* auris Ex. 29, 20 etc. — Rad. תנך.

תְּנוּמָה f. pl. תְּנוּמוֹת; *dormitatio*, Job 33, 15, hinc *segnities* Prov. 6, 10 etc. — Rad. נום.

תְּנוּפָה f. constr. תְּנוּפַת; 1) *agitatio* manus, minandi causâ Jes. 19, 16, sacrificiorum coram Jehovâ (vid. rad. נוף in Hiph.) Ex. 29, 24 etc. — 2) *tumultus* undè Jes. 30, 32: *bella tumultûs* i. e. tumultuosa.

תַּנּוּר m. pl. תַּנּוּרִים; *fornax*, *furnus* Gen. 15, 17 etc. — Conflatum volunt ex chald. אַתּוּן vel inus. תַּן *fornax* (à rad. תנן in chald. et syr. *fumavit*) et נוּר *ignis*.

תַּנְחוּמִים et תַּנְחֻמִים; pl. m. *consolationes* Jes. 66, 11 etc. — Rad. נָחַם.

תַּנְחוּמוֹת pl. f. id. Job 15, 11 etc.

תַּנְחֻמֶת n. pr. viri Jer. 40, 8 etc.

תַּנִּים m. sing. *bellua marina* Eze. 29, 3 ut תַּנִּין quod plures cod. exhibent.

תַּנִּין m. pl. תַּנִּינִים; 1) *bellua marina* quævis, *piscis ingens* Gen. 1, 21 etc. — 2) *serpens* Ex. 7, 9 etc., spec. *draco*, *serpens magnus* Jer. 51, 34, et *crocodilus* ubi de Ægypto agitur Jes. 51, 9 etc. — Rad. תנן *extendit* prout saltem ex deriv. et radic. cognatis innuitur.

תִּנְשֶׁמֶת f. 1) animalis impuri genus, cum aliis lacertarum generibus copulatum Lev. 11, 30. LXX et Vulgat. *talpa*, sed Bochart *chamæleon* à continuâ auræ captatione. — 2) avis aquatica impura Lev. 11, 18. Deut. 14, 16, LXX πορφυρίον i. e. ardea purpurea, Vulgat. *cignus*, Hebræi et Bochart *noctua*. — Rad. נָשַׁם.

תָּעַב ut vicin. תָּאַב *abominatus est*. — Niph. נִתְעַב *abominabilis fuit* Job 15, 16 etc. — Pih. תִּעֵב; fut. יִתְעַב et יְתַעֵב; 1) *abominatus est* Deut. 7, 26 etc. Part. מְתָעֵב גּוֹי *abominabilis genti, quem gens abominatur* Jes. 49, 7 — 2) *abominabilem fecit*, *reddidit* Eze. 16, 25. — Hiph. הִתְעִיב; fut. conv. וַיִּתְעַב; 1) *abominabile*, *turpe fecit* aliquid Ps. 14, 1. — 2) intrans. *turpiter egit* 1 Reg. 21, 26. Eze. 16, 52. — Indè תּוֹעֵבָה.

תָּעָה; part. act. תֹּעֶה; pl. constr. תַּעֵי; inf. constr. תְּעוֹת; fut. יִתְעֶה; apoc. יִתַּע *erravit*, *oberravit* Ex. 23, 4 etc., seq. בְּ loci Gen. 21, 14 etc. seq. acc. loci *pererravit*. Dicitur etiam de ebriis qui ebrietate *aberrant*, *titubant* Jes. 28, 7. trop. de corde summâ anxietate jactato Jes. 21, 4; sed sæpiùs ad animum refertur et valet *Deum*, *pietatem*, *virtutem deserere* Eze. 44, 10 etc. — Niph. נִתְעָה; inf.

Digitized by Google

תְּעָאוֹת; *oberravit* Jes. 19, 14, metaph. *errare factus, deceptus est* Job 15, 31. — Hiph. הִתְעָה; part. מַתְעֶה; fut. conv. וַיַּתַּע; 1) *errare fecit* Jer. 50, 6 etc., *titubare fecit* ebrium Job 12, 25; metaph. *aberrare fecit* à virtute et pietate Jes. 3, 12 etc. — 2) intrans. *erravit* Prov. 10, 17, et Jer. 42, 20 in Keri. — Deriv. תּוֹעָה.

תֹּעוּ n. pr. viri 1 Par. 18, 9.

תְּעוּדָה f. *præceptum* Jes. 8, 16, 20 it. *consuetudo, mos* Ruth 4, 7. — Rad. עוּד.

תֹּעִי n. pr. viri 2 Sam. 8, 9.

תְּעָלָה f. constr. תְּעָלַת; pl. תְּעָלוֹת; 1) *aquæductus* Jes. 7, 3 etc. — 2) *emplastrum*, vulneri superpositum Jer. 30, 13. 46, 11. — Rad. עָלָה.

תַּעֲלוּלִים pl. m. 1) *puerilia*, seq. meton. *pueruli* Jes. 3, 4. — 2) *machinationes, vexationes* Jes. 66, 4; hunc sensum flagitat contextus et suadet usus verbi; vulgò tamen *ludificationes*. — Rad. עָלַל.

תַּעֲלֻמָה f. pl. תַּעֲלֻמוֹת; *absconditum* Job 28, 11 etc. — Rad. עָלַם.

תַּעֲנוּג m. pl. תַּעֲנוּגִים; f. תַּעֲנֻגוֹת; 1) *oblectatio, voluptas* Mich. 1, 16 etc. — 2) *deliciæ, vita delicata* Prov. 19, 20 etc. — Rad. עָנַג.

תַּעֲנִית f. *afflictio sui, jejunium* Esr. 9, 5. — Rad. עָנָה.

תַּעְנָךְ et תַּעֲנָךְ n. pr. urbis regiæ Cananæorum Jos. 12, 21 etc.

תְּעָע ut vicin. תָּעָה, hinc Pihlp. part. מְתַעְתֵּעַ *errare faciens, in errorem inducens, fallens, decipiens* Gen. 27, 12; vulgò *irridens, illudens* Hithp. part. pl. מִתַּעְתְּעִים (pro מִתְהַעְתְּעִים) id. seq. בְּ 2 Par. 36, 16. — Ind. תַּעְתֻּעִים.

תַּעֲצֻמוֹת pl. f. *vires* Ps. 68, 36. — Rad. עָצַם.

תַּעַר m. suff. תַּעֲרָהּ; pr. *vadatio, evacuatio*, hinc 1) *novacula* Num. 6, 5 etc. תַּעַר הַסֹּפֵר *scalprum scribæ* Jer. 36, 23. — 2) *vagina* gladii 1 Sam. 17, 51 etc. — Rad. עָרָה.

תַּעֲרֻבוֹת f. plur. תַּעֲרֻבוֹת *sponsiones vadimonia*; undè *filii sponsionum* sunt *obsides* 2 Reg. 14, 14 etc. — Rad. עָרַב.

תַּעְתֻּעִים plur. m. *fraudes* Jer. 10, 15. 51, 18; sed vulgò *irrisiones*. — Rad. תָּעַע.

תֹּף m. pl. תֻּפִּים; 1) *tympanum* Gen. 31, 27 etc. — 2) forsan *pala* gemmæ Eze. 28, 13. — Rad. תָּפַף.

תִּפְאָרָה f. it. abs. et constr. תִּפְאֶרֶת suff. תִּפְאַרְתּוֹ; 1) *ornamentum, splendor* Ex. 28, 2. Jes. 3, 18 etc. — 2) *gloria* Jud. 4, 9. Jes. 63, 14, it. *gloriatio* Jes. 10, 12, et meton. *gloriationis objectum* 20, 5. 13, 19. Poët. de arcâ fœderis, ut potè *divinæ majestatis sede* Ps. 78, 61. — Rad. פָּאַר.

תַּפּוּחַ m. plur. תַּפּוּחִים; 1) *malum* fructus Cant. 7, 9. Prov. 25, 11, it. *malus* arbor Cant. 2, 3. 8, 5. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 12, 17. 15, 34, alterius in confinio tribuum Ephraïm et Manasse Jos. 16, 18; it. n. pr. viri 1 Par. 2, 43. — Rad. נָפַח.

תְּפוּצָה f. *dispersio*; pl. cum suff. תְּפוּצוֹתֵיכֶם Jer. 25, 34. — Rad. פוּץ.

תְּפִיכִים pl. m. *coctiones, cocturæ* (à rad. אָפָה ad formam תּוּגָה, תְּשׁוּבָה, cum ן formativo ut in קָצִין à קָצָה)

Digitized by Google

Lev. 6, 14 (21): *In sartagine cum oleo parabitur* (oblatio), *frixam afferes eam* תְּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב *coctiones oblationis in frustula comminutæ offeres* i. e. oblationem illam coctam ut oblationem farream (מִנְחָה) et in frusta divisam offeres. Al. תְּפִינִים referentes ad rad. אפן in arab. *diminuit*, vertunt: *comminuta* i. e. in frusta concisa *oblationis comminutæ offeres;* sed illud magis placet.

תֹּפֶל m. 1) *insulsum*, *insipidum* Job 6, 6, metaph. *ineptum*, *falsum* Thren. 2, 14.—2) *cæmentum*, *lutum* Eze. 13, 10 etc.—Rad. תפל.

תֹּפֶל n. pr. oppidi in deserto Sinaï Deut. 1, 1.

תִּפְלָה f. *insulsum*, *ineptum* adeòque *impium* Job 1, 22 etc.—Rad. תפל.

תְּפִלָּה f. pl. תְּפִלּוֹת; 1) *intercessio*, *deprecatio* pro aliquo 2 Reg. 19, 4 etc. — 2) *precatio* quævis, *supplicatio*, *preces* Ps. 4, 2 etc. Ps. 109, 4: וַאֲנִי תְפִלָּה poët. pro *ego autem orabam*, ut optimè LXX, Vulgat. et Chald. — 3) *hymnus*, *carmen sacrum* Hab. 3, 1 et ità forsan in titulis quorumdam Psalmorum.—Rad. פָּלַל.

תִּפְלֻצָה f. tremor; suff. תִּפְלַצְתְּךָ Jer. 49, 16.—Rad. פָּלַץ.

תִּפְסַח n. pr. urbis in occident. Euphratis ripâ 1 Reg. 5, 4 (4, 24), diversæ juxta quosdam ab eâ de quâ in 2 Reg. 15, 16 agitur.

תָּפַף *pulsavit* spec. *tympanum*; part. act. pl. f. תּוֹפֻפוֹת Ps. 68, 26. — Poh. part. pl. f. מְתֹפְפוֹת *pulsantes*, *tundentes* pectus, seq. עַל Nah. 2, 8.—Indè תף.

תָּפַר; inf. constr. תָּפוֹר; *consuit* Gen. 3, 7 etc. — Pih. part. plur. f. מְתַפְּרוֹת *consuentes* Eze. 13, 18.

תָּפַשׂ; part. act., cum י parag. תֹּפְשֵׂי, inf. abs. תָּפֹשׂ, constr. תְּפֹשׂ; fut. יִתְפֹּשׂ et יִתְפּוֹשׂ; 1) *prehendit*, *comprehendit* seq. acc. et בְּ Deut. 9, 17: 1 Reg. 18, 40. תָּפוּשׂ זָהָב *comprehensus auro* i. e. *inclusus*, *obductus* Hab. 2, 19. Hinc *cepit* bello Jos. 8, 8 etc. Trop. *prehendit nomen Jehovæ* i. e. manus intulit nomini divino, violavit illud abnegando, pejerando Prov. 30, 9. — 2) *tenuit* manu, *gessit*, *tractavit* Gen. 4, 21. Jer. 50, 16 etc., trop. *tractavit* legem sacerdos Jer. 2, 8. — Niph. נִתְפַּשׂ *comprehensus est* Num. 5, 13, *captus est* Jer. 50, 46. Ps. 10, 2. — Pih. תִּפֵּשׂ *prehendit* Prov. 30, 28.

תֹּפֶת f. 1) vulgò *tympanizatio* i. e. *fabula* vulgi Job 17, 6, LXX γέλως, Vulgat. *exemplum*, quod in idem incidit; in parall. est מָשָׁל. Al. *res exspuenda*, collat. chald. תוּף *exspuere* et arab. *detestatus est exspuendo*. — 2) cum artic. הַתֹּפֶת n. pr. loci in valle Hinnom prope Jerusalem 2 Reg. 23, 10 etc. Cum ה parag. תָּפְתָּה Jes. 30, 33, quibusdam est nom. appellat. *locus ustionis*, *bustum*.

תִּקְוָה f. 1) ut קָוָה *funis* Jos. 2, 18. — 2) *exspectatio*, *spes* Job 5, 16 etc. — Rad. קָוָה.

תְּקוּמָה f. *standi*, *resistendi facultas* Lev. 26, 37. — Rad. קום.

תְּקוּמִים masc. *adversarius;* plur. cum suff. תְּקוּמֶיךָ Ps. 139, 21. — Rad. קום.

Digitized by Google

תְּקוֹעַ n. pr. oppidi in tribu Judâ Jer. 6, 1 etc.—Nom. gent. תְּקוֹעִי, f. תְּקוֹעִית 2 Sam. 14, 4. 23, 26.

תְּקוּפָה fem. constr. תְּקוּפַת; plur. תְּקוּפוֹת; *circuitus*, *revolutio*, ut solis Ps. 19, 7, hinc *decursus* temporis Ex. 34, 22 etc. — Rad. קוּף *circuire* ut vicin. נָקַף.

תַּקִּיף m. *robustus*; *validus* Eccl. 6, 10. — Rad. תָּקַף.

תָּקַן ut vicin. תָּכַן *rectus fuit, factus est*; inf. constr. תָּקֵן Eccl. 1, 15. — Pih. תִּקֵּן *rectum fecit* Eccl. 7, 13, *rectè disposuit* parabolas 12, 9.

תָּקַע, inf. abs. תָּקוֹעַ, constr. תְּקֹעַ; fut. יִתְקַע; 1) *feriit*, *percussit*, addito כַּף *complosit manus* vel lætans Ps. 47, 2 seq. עַל *de* aliquâ re Nah. 3, 19, vel spondens Ps. 47, 2. Prov. 17. 18, seq. לְ *pro* aliquo Prov. 6, 1; omisso כַּף id. Prov. 11, 15. — 2) *feriendo fixit* ut paxillum Jud. 4, 21 etc., it. *affixit* rem clavo 1 Sam. 31, 10 etc., it. *infixit*, *adegit* hastam etc. Jud. 3, 21 etc.; adeòque *propulit*, *conjecit* in mare Ex. 10, 19. — 3) addito שׁוֹפָר vel שׁוֹפָר *tubam inflavit*, *tubâ clanxit* Num. 10, 3, 6 etc. — Niph. fut. יִתְקַע *plaudetur* Job 17, 3; יִתָּקַע *clangetur* tubâ Jes. 27, 13. — Indè

תֵּקַע m. *clangor* Ps, 150, 3.

תָּקַף *firmus*, *robustus*, *validus fuit*, *prævaluit*, hinc transit. *crudeliter oppressit* Job 14, 20, Eccl. 4, 12 etc. — Deriv. תַּקִּיף et

תֹּקֶף m. suff. תָּקְפּוֹ; *robur*, *potentia* Dan. 11, 17 etc..

תּוֹר vid. תּוּר.

תַּרְאֲלָה n. pr. oppidi Benjaminitarum Jos. 18, 27.

תַּרְבּוּת f. *soboles*, *progenies* Num. 32, 14. — Rad. רָבָה.

תַּרְבִּית f. *fœnus* Lev. 25, 36. Eze. 18, 8 etc. — Rad. רָבָה.

תַּרְגֵּל vid. רָגַל.

תַּרְדֵּמָה f. *sopor* Gen. 2, 21 etc., trop. *summa inertia* Jes. 29, 10. Prov. 19, 15. — Rad. רָדַם.

תַּרְחֲקָה n. pr. viri 2 Reg. 19, 9.

תְּרוּמָה f. constr. תְּרוּמַת et תְּרֻמַת; pl. תְּרוּמוֹת; 1) *oblatio*, *donum*, *munus*. Prov. 29, 4: *vir munerum* i. e amans munera; spec. *oblatio sacra* sacerdotibus et templo Ex. 25, 2 etc. — 2) *sacrificium elevando consecratum* Ex. 29, 27 etc. — Rad. רוּם.

תְּרוּמִיָּה Eze. 48, 12, ut תְּרוּמָה.

תְּרוּעָה f. 1) pr. *tumultus*, spec. *lætus clamor*, *jubilum*, vel *clamor bellicus* Job 8, 21. Jer. 4, 19 etc. — 2) *clangor* tubæ Lev. 25, 9 etc. — *Dies clangoris* sunt calendæ *mensis septimi* (posteà primi), qui *clangore* tubæ annuntiabatur.—*Sacrificia clangoris* i. e. sacrificia cum tubæ clangore oblata Ps. 27, 6, conf. Num. 10, 10.

תְּרוּפָה f. *curatio*, *sanatio* Eze. 47, 12. — Rad. רוּף ut vicin. רָפָא.

תִּרְזָה f. *ilex* Jes. 44, 14, ità Celsius post Vulgat.

תֶּרַח n. pr. 1) viri Gen. 11, 24 etc.— 2) stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 27.

תִּרְחֲנָה n. pr. viri 1 Par. 2, 48.

תַּרְמָה f. *astutia*, *dolus* Jud. 9, 31. — Rad. רָמָה.

Digitized by Google

תַּרְמִית f. id. Jer. 8, 5 etc. 14, 14 in Keri, ubi Chethib. תַּרְמוּת habet. — Rad. רָמָה.

תֹּרֶן m. suff. תָּרְנָם; *malus*, arbor navis Jes. 33, 23. Eze. 27, 5; it. forsan *pertica* in montibus signi causâ erecta Jes. 30, 17; in parall. est נֵס. — Etymon latet.

תַּרְעֵלָה f. *titubatio*, *temulentia* Jes. 51, 17 etc. — Rad. רָעַל.

תִּרְעָהִי n. gent. 1 Par. 2, 55.

תְּרָפִים pl. m. *idolorum* vel *penatum* genus Gen. 31, 19. Jud. 17, 5 etc. — Etymon latet.

תִּרְצָה n. pr. urbis Israëlitarum Jos. 12, 24: 1 Reg. 14, 17 etc.

תֶּרֶשׁ n. pr. viri Esth. 2, 21.

תַּרְשִׁישׁ n. pr. 1) urbs nobilissima ad mare Mediterraneum, occidentem versus, quam Tyrii frequentabant, utpotè maximè negociatricem; vulgò *Tartessus* in Hispaniâ Gen. 10, 4 etc. — 2) gemmæ species Ex. 28, 20 etc. LXX et Josepho est *chrysolithus* i. e. *topazius* recentiorum juxta Braunium (de Vest. Sacerd. Hebr.). — 3) n. pr. viror. Esth. 1, 14, etc.

תִּרְשָׁתָא cum art. הַתִּרְשָׁתָא cognomen Nehemiæ Esr. 2, 63 etc.

תַּרְתָּן n. pr. viri Jes. 20, 1 etc.

תַּרְתָּק n. pr. idoli Hevæorum 2 Reg. 17, 31.

תְּשׂוּמֶת f. seq. יָד, *positum in manu*, *depositum* Lev. 5, 21. — Rad. שׂוּם.

תְּשׁוּאָה f. undè pl. תְּשֻׁאוֹת; *strepitus*, *tumultus* multitudinis Jes. 22, 2, *fragor* Job 36, 29, *clamor* 39, 7. — Rad. שׁוּא ut vicin. שְׁאָה.

תִּשְׁבִּי n. gent. *Thesbita* (de Eliâ), 1 Reg. 17, 1 etc.

תַּשְׁבֵּץ m. *tessellatio*, Ex. 28, 4, *tunica tessellationis* i. e. *tessellata*. — Rad. שָׁבַץ.

תְּשׁוּבָה f. pl. תְּשֻׁבוֹת; 1) *reditus* 1 Sam. 7, 17 etc. — 2) *responsum* Job. 21, 34. 34, 36. — Rad. שׁוּב.

תְּשׁוּעָה f. et תְּשֻׁעָה; 1) *auxilium*, *liberatio*, *salus* Ps. 37, 39, etc. — 2) *victoria* 2 Sam. 19, 3: 2 Reg. 5, 1. — Rad. שׁוּע.

תְּשׁוּקָה f. *desiderium*, *libido* Gen. 3, 16. Cant. 7, 11. — Rad. שׁוּק.

תְּשׁוּרָה f. *donum*, *oblatio* 1 Sam. 9, 7. — Rad. שׁוּר.

תְּשִׁיעִי m. et תְּשִׁיעִית f. *nonus*, *a* (à תֵּשַׁע) Num. 7, 60.

תֵּשַׁע f. constr. תְּשַׁע; et תִּשְׁעָה m.; constr. תִּשְׁעַת; *novem* Gen. 5. 5 etc., it. *nonus* Lev. 23, 22 etc. Plur. תִּשְׁעִים c. *nonaginta* Gen. 5, 9 etc.

תִּשְׁעָה vid. תְּשׁוּעָה.

תַּתְּנַי n. pr. viri Esth. 5, 3.

FINIS LEXICI HEBRÆI.

Digitized by Google

Digitized by Google

LEXICON CHALDAICUM.

De variis א cæterarumque chaldaïearum litterarum viribus, vid. *Grammaticam Chald.*

אַב m. *pater*, et maximè in pl. *majores;* suff. אֲבִי , אֲבוּהִי , אֲבוּךְ ; pl. cum termin. f. אֲבָהָן , undè cum suff. אֲבָהָתִי , אֲבָהָתָא ; Dan. 2, 23. Esr. 4, 15 etc.—Rad. אבה .

אַב m. *fructus;* suff. cum resoluto Dag.forti in נ, אֲנַבֵּד Dan. 4, 9 etc. — Rad. אבב .

אֲבַד *periit;* fut. יֵאבַד Jer. 10, 11. — Aph. אוֹבֵד *perdidit*; infin. חוֹבָדָה et הוֹבָדָא ; fut. יְחוֹבֵד (א rad. in ו mutato, et ה caract. ex Hebr. servato loco א) Dan. 2, 12 etc. — Hoph. more hebr. הוּבַד *perditum fuit* 7, 11.

אֶבֶן f. emphat. אַבְנָא ; *lapis* Esr. 5, 8 Dan. 2, 35.

אִגְּרָא f. emphat. אִגַּרְתָּא ; *epistola, litteræ* Esr. 4, 8 etc.

אֲדַיִן adv. *tunc* Dan. 2, 15 etc. בֵּאדַיִן *statim* Dan. 2, 14 etc. מִן אֲדַיִן *indè ab eo tempore* Esr. 5, 16.

אֲדָר n. pr. mensis (Vid. Lexic. Hebr.) Esr. 6, 15.

אִדַּר m. *area;* pl. constr. אִדְּרֵי Dan. 2, 35.

אַדַּרְגָּזְרִין pl. m. *senatores, judices* emphat. אַדַּרְגָּזְרַיָּא Dan. 3, 2, 3.

אַדַּרְזְדָא *sedulò, diligenter* Esr. 7, 23.

אֶדְרָע m. *brachium* ut דְּרָע cum א prosthetico, Esr. 4, 23.

אֲזָא et אֲזָה *accendit*; part. pass. אֲזָה pers. syriasm. pro אֲזָה ; infin. מֵזָא ; suff. מֵזָיהּ ; Dan. 3, 19, 22.

אֲזַד ut vicin. אֲזַל *abiit, profectus est;* sed. al. *firmus fuit*, collat. Talmud. אֲזָדָא *robur, firmitas* ; f. אַזְדָּא Dan. 2, 5, 8.

אֲזַל id. Dan. 2, 17 etc. imper. -אֲזָל Esr. 5, 15 pro אֲזַל .

אַח m. *frater*; pl. cum suff. אָחָיִךְ Esr. 7, 18. — Rad. אחה .

אַחֲרִיָּה f. undè constr. אַחֲרִית (pr. infin. Aph. a חֲרָה) ; *indicium, declaratio* Dan. 5, 12.

אֲחִידָה f. pro חִידָה (à rad. חוד cum א prosthet.) *enigma* ; pl. אֲחִידָן Dan. 5, 12.

אַחֲרֵי *post*, undè אַחֲרֵי דְנָה *post hæc, posthac* Dan. 2, 29; suff. אַחֲרֵיהוֹן *post eos* 7, 24.

אַחֲרִי f. *alia*, Dan. 2, 32 etc., pro אַחֲרִית .

אַחֲרִין *postremum* undè cum præced. עַד, *ad postremum, tandem* Dan. 4, 5.

אַחֲרִית fem. *finis, extremitas* Dan. 2, 28.

אָחֳרָן m. *alius* Dan. 2, 11 etc.

Digitized by Google

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִין pl. m. undè emphat. אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא *satrapæ* Dan. 3, 2 etc.

אִילָן m. emphat. אִילָנָא; *arbor* Dan. 4, 7, 8.

אִיתַי ut hebr. יֵשׁ *est*, *sunt*, sed in paucis formulis Dan. 2, 28 etc. Cum לָא *non est*, *non sunt* 2, 10 etc. Cum suff. אִיתֵיכוֹן, אִיתָנָא, אִיתָיךְ, אִיתוֹהִי; *ille est*, *tu es*, *nos sumus*, *vos estis*. Hæ formæ cum participio constructæ verbum finitum circumscribunt, sic Dan. 3, 18: אִיתָנָא פָּלְחִין *colimus*. Absol. positum plerumque valet *existit*, *exstat* (*il y a*) Dan. 2, 10 etc., hinc seq. לְ *est alicui*, *habet* Esr. 4, 16.

אֲכַל; part. act. f. אָכְלָה; imp. f. אֲכֻלִי; fut. יֵאכֹל; *comedit*, *voravit* Dan. 7, 5 etc. Formulam אֲכַל קְרַץ vid. in קְרַץ.

אַל *ne* Dan. 2, 24 etc.

אֵל m. ut in hebr. *illi*, *illæ*, *isti*, *istæ* Esr. 5, 15 in Keri; cum ה parag. אֵלֶּה Jer. 10, 11 in Chethib ut Esr. 5, 11.

אֵלֶּה ut אֵל proximè præced.

אֱלָהּ m. emphat. אֱלָהָא, cum præf. לֵאלָהָא; cum suff. אֱלָהִי, אֱלָהָנָא, אֱלָהֲכוֹן, אֱלָהָךְ, אֱלָהֵהּ, אֱלָהֲהוֹן, אֱלָהֲהוֹם; *Deus* generatim Dan. 3, 28. Esr. 5, 5 etc. Status emphat. spec. de *Jehovâ* Dan. 2, 20, 3, 32. Plur. אֱלָהִין *dii* Dan. 2, 11 etc.; emphat. אֱלָהַיָּא Jer. 10, 11, constr. cum præf. לֵאלָהֵי Dan. 5, 23.

אֲלוּ *ecce*! Dan. 2, 31 etc., ut אֲרוּ, permut. ר et ל.

אִלֵּין et אִלֵּן *illi*, *isti*, *illæ*, *istæ* Dan. 2, 44 etc.

אִלֵּךְ *illi*, *isti* Dan. 3, 12. Esr. 4, 21. 5, 9 etc.

אִלֵּן vid. אִלֵּין.

אֶלֶף et אַלְפָּה *mille*; emphat. אַלְפָּא, pl. more hebr. אַלְפִּים in Chethib, sed Keri habet אַלְפִין Dan. 7, 10.

אַמָּה f. pl. אַמִּין; *ulna*, *cubitus* Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

אֻמָּה fem. pl. m. אֻמִּין, emphat. אֻמַּיָּא; *populus*, *natio* Dan. 3, 4, 29. Esr. 4, 10 etc.

אֲמַן; undè Aph. הֵימַן *credidit*, *confisus est* Dan. 6, 4; part. pass. מְהֵימַן *fidus*, *fidelis* Dan. 6, 5 etc.

אֲמַר, f. אֲמַרַת pro אֲמִרַת; part. activ. אָמַר; pl. אָמְרִין; infin. מֵאמַר; et מֵמַר; imper. אֱמַר; fut. יֵאמַר; *locutus est* Dan. 8, 16, alibi *dixit*, *imperavit*, *jussit* 2, 24. Esr. 5, 3 etc.

אִמַּר m. *agnus*; pl. אִמְּרִין Esr. 6, 9, 17. 7, 17.

אֶמְתָנִי f. (pro אֶמְתָנִית) *terrifica* Dan. 7, 7; al. *valida*, *robusta* collat. arab. متن (matsan) *robustus*, *validus fuit*.

אֲנָא et sæpiùs אֲנָה c. *ego* Dan. 2, 8, 23; pl. אֲנַחְנָא et אֲנַחְנָה c. *nos* Esr. 4, 16 etc.

אִנּוּן *isti* Dan. 2, 44, f. אִנִּין *istæ* 7, 17.

אֲנַחְנָא et אֲנַחְנָה vid. אֲנָא.

אֲנַס *pressit*, *negotium facessivit*; part. act. אָנֵס Dan. 4, 6.

אַנְפָּה masc. *facies*; plur. cum suff. אַנְפּוֹהִי Dan. 4, 46 etc.

אֱנָשׁ et אֲנָשׁ m. emphat. אֱנָשָׁא, אֲנָשָׁא, et Dan. 4, 13 in Chethib

Digitized by Google

אֱנוֹשָׁא pl. ex ehbr.; אֲנָשִׁים; *homo* et collect. *homines* Dan. 2, 10, 4, 29. Esr. 4, 11 etc.

אַנְתָּה m. *tu* Dan. 2, 29 etc. in Chethib, sed Keri ubique refert אַנְתְּ.

אֱסוּר m. pl. אֲסוּרִין; *vinculum* Dan. 4, 12. Eze. 7, 26.

אֲסַפְּרְנָא *studiosè*, *diligenter* Esr. 5, 8. 6, 8 etc.

אֵסָר m. emphat. אֲסָרָא; *interdictum* Dan. 6, 8, 13 etc.

אָע m. emphat. אָעָא; *lignum* Esr. 5, 8. Dan. 5, 4 etc.

אַף *etiam* Dan. 6, 23 etc.

אֲפַרְסָיֵא n. pr. populi ex quo colonia in Samariam deducta fuit Esr. 4, 9.

אֲפַרְסָכְיֵא et אֲפַרְסַתְכְיֵא n. pr. duarum gentium Esr. 4, 9. 5, 6.

אֲפִתֹּם *thesaurus*, *ærarium* Esr. 4, 13; ità vulgò; veter. interpr. vocab. istud vertendo prætermittunt; Castello (in Append. ad *Lexic.*) idem est atque armenicum ejusdem soni quod *rebellio* valet; Gesenius post Bohlenium (Symbol. p. 21) pro pers. פְּדָאם *finis*, *tandem* illud habet, et insuper cum pehlvico *Afdom*, *finis* conferens adv. *in fine*, *tandem* vertendum conjectat. Sed omnia hæc incerta omninò sunt.

אַרְבַּע f. אַרְבְּעָה m. *quatuor* Dan. 3, 25. Esr. 6. 17 etc.

אָרוּ *ecce!* Dan. 7, 6 etc.

אֹרַח undè pl. f. אָרְחָן; suff. אָרְחָתָךְ; *viæ*, sed trop. *consilia* Dei Dan. 4, 34; *res*, *vicissitudines* alicujus 5, 23.

אַרְיֵה m. *leo* Dan. 7, 4; pl. f. אַרְיָוָן, undè emphat. אַרְיְוָתָא 6, 8.

אָרַךְ undè part. pass. אָרִיךְ *aptus*, *conveniens* Esr. 4, 14.

אַרְכָּה et אַרְכָּא f. *prorogatio* temporis Dan. 4, 24. 7, 12.

אַרְכּוּבָה f. *genu*; plur. cum suff. אַרְכֻּבָתֵה Dan. 5, 6. In Targ., abjecto א prosthet., רְכוּבָה, רְכוּב.

אַרְכְּוָאֵי n. gent. Esr. 4, 9.

אַרְעָא undè emph. אַרְעָא; *terra* Jer. 10, 11. Dan. 2, 35 etc. Fem. אַרְעָא *inferior*, *inferius* Dan. 2, 39 in Keri, ubi Chethib habet אַרַע *infrà*.

אַרְעִית f. *inferius*, al. *infima* pars, *fundus* foveæ Dan. 6, 25.

אַרְקָא undè emphat. אַרְקָא *terra* ut vicin. אַרְעָא Jer. 10, 11.

אֵשׁ *ignis*; emphat. אֶשָּׁא Dan. 7, 11.

אֹשׁ m. *fundamentum*; pl. אֻשִּׁין, et emphat. אֻשִּׁיָא; suff. אֻשּׁוֹתִי Esr. 4, 12. 5, 16.

אַשָּׁף m. *incantator* Dan. 2, 10; sed pl. אָשְׁפִּין, emphat. אָשְׁפַּיָא (à sing. אָשֵׁף form. partic.) Dan. 2, 27. 4, 4 etc.

אֲשַׁרְנָא m. *murus* Esr. 5, 3.

אֶשְׁתַּדּוּר m. *molimen*, *conatus*, hinc *conspiratio*, *rebellio* Esr. 4, 15, 19. — Rad. שְׁדַר q. v.

אָת *signum*, *portentum*; pl. אָתִין; emphat. אָתַיָא; suff. אָתְוֹהִי Dan. 3, 32. 6, 28.

אֲתָה pl. אֲתוּ; part. act. אָתֵה; inf. מֵתָא; imp. pl. אֱתוּ; *venit* Dan. 3, 2. 7, 22, seq. עַל pers. Esr. 4, 12. 5, 3. — Aph. per hebraïsm. cum ה loco א, præt. הֵיתִי; pl. הֵיתִיו; infin. הֵיתָיָה; *adduxit* Dan. 6, 17, *attulit*. 5, 3, 23. — Hoph. ex hebraïsm., sed irregul

Digitized by Google

præt. וַהֲוָתָה f. וַהֲוָתָה, pl. וַהֲוָיָה; *adductus, allatus est* Dan. 3, 13. 6, 18.

אֲתוֹן c. emphat. אֲתוֹנָא; *fornax* Dan. 3, 6 etc. — Simonisio est pro אַתּוּנוֹן a rad. chald. תְּנַן (Ezr. 19, 18) *fumavit.*

אֲתַר m. suff. אֲתַרְהּ; *locus* Dan. 2, 35. Esr. 5, 15, etc. אֲתַר דִּי *locus in quo, ubi* Esr. 6, 3; it. juxta quosd. *vestigium* (collat. arab. *atsar, itsr*), hinc בְּאַתַר (pro בְּאַתַר) *in vestigio, post* Dan. 7, 6, 7; cum suff. בְּאַתְרָךְ *post te* 2, 39.

ב

בְּ præp. *in* Dan. 2, 19 etc. *ex* (vasibus bibere) 5, 2, *ope* (manuum) 2, 34 etc.

בְּאוּשׁ m. *malus, malignus*; f. emphat. בְּאוּשְׁתָּא Esr. 4, 12. — Rad.:

בְּאַשׁ *malum fuit*, seq. עַל pers. *displicuit alicui* Dan. 6, 15.

בָּאוּתַר *post.* vid. אֲתַר.

בַּבְלִי pl. *Babylonii*; emph. בַּבְלָיָא Esr. 4, 9.

בְּדַר ut vicin. hebr. בָּזַר. — Pah. imp. pl. בַּדְּרוּ *dispergite* Dan. 4, 11.

בְּהִילוּ f. *festinatio, celeritas* Esr. 4, 23. — Rad.:

בְּהַל ut in hebr. — Ithpeh. inf. subst. הִתְבַּהְלָה Dan. 2, 25. 3, 24, et הִתְבַּהְלָא 6, 20 *festinatio, celeritas.* — Pah. *conturbavit, terruit*; fut. suff. יְבַהֲלֻנָּךְ, pl. cum suff. יְבַהֲלוּנָךְ, יְבַהֲלוּנָנִי Dan. 4, 2, 16 etc. — Ithpah. part. מִתְבַּהֵל *perturbatus* Dan. 5, 9.

בוּת vel בִּית *pernoctare*; præt. בָּת Dan. 6, 19.

בְּטַל, f. בְּטֵלַת; part. f. בְּטֵלָא; *cessavit* Esr. 4, 24. — Pah. בַּטֵּל infin. בַּטָּלָא; *cessare fecit, impedivit* Esr. 4, 21 etc.

בֵּין *inter* Dan. 7, 5, 8.

בִּינָה f. *intelligentia* Dan. 2, 21.

בִּירָה f. *palatium, regia*; emphat. בִּירְתָּא Esr. 6, 2.

בַּיִת m. undè emphat. בַּיְתָא et בֵּיתָא; constr. בֵּית; suff. בֵּיתִי, בֵּיתָהּ; pl. בָּתִּין, undè cum suff. בָּתֵּיכוֹן; *domus* Dan. 2, 5 etc. *Domus regis* i. e. *palatium, regia*; *domus regni* i. e. *sedes regni*; *domus Dei* i. e. *templum*; *domus librorum* i. e. *tabularium* (archives); *domus gazarum regis* i. e. *aerarium regium*; *domus convivii* i. e. *cœnaculum* Dan. 5, 10. Esr. 6, 1 etc.

בֵּל m. *cor* Dan. 6, 15.

בְּלָא ut hebr. בָּלָה. — Pah. בַּלָּא *attrivit*, metaph. *afflixit, vexavit*; fut. יְבַלֶּא Dan. 7, 25.

בְּלוֹ m. *tributum* Esr. 4, 13 etc.

בֵּלְטְשַׁאצַּר n. pr. assyrio-babylonicum Danieli datum Dan. 2, 26. 4, 5 etc.

בֵּלְשַׁצַּר et בֵּלְאשַׁצַּר n. pr. ultimi Chaldæorum regis Dan. 5, 1, 2. 7, 1 etc.

בֵּן m. undè pl. בְּנִין, constr. בְּנֵי; suff. בְּנוֹהִי, בְּנֵיהוֹן (pro sing usurpatur בַּר) Dan. 2, 25. Esr. 6, 10 etc.

בְּנָא et בְּנָה, suff. בְּנֵיתָהּ; part. act. masc. pl. בָּנִין; pass. בְּנָה; inf. cum præf. לְמִבְנָא et לְבִנְיָא, cum ה parag. לְמִבְנְיָה; fut. plur. יִבְנוּן; *ædificari* Dan. 4, 27. Esr. 5, 2, 3 etc. — Ithpeh. *ædificatus est*; part. מִתְבְּנָא.

Digitized by Google

fut. יִתְבְּנֵא Esr. 4, 13, 21, cum acc. materiæ 5, 8.

בְּנְיָן *ædificium*; emphat. בְּנְיָנָא Esr. 5, 4.

בְּנַס *iratus, indignatus fuit* Dan. 11, 12. Frequens occurrit in Targ.

בְּעָא et בְּעָה, plur. בְּעוֹ, בְּעֵינָא; part. act. בָּעֵה, pl. בָּעֵין; inf. מִבְּעָא; fut. יִבְעֵא; *quæsivit* cum acc. Dan. 2, 13. 6, 5, *rogavit*, *petiit* seq. מִן, מִן קֳדָם, קֳדָם pers. *ab aliquo* 2, 16 etc. — Pah. fut. יְבַעוּן vel יְבַעוֹן *requirent* Dan. 4, 33. — Indè

בָּעוּ fem. et בָּעוּת undè cum suff. בָּעוּתֵהּ; *petitio*, *precatio* Dan. 6, 8, 14.

בְּעַל ut hebr. בַּעַל *dominus*; hinc בְּעֵל טְעֵם q. v. in טְעֵם.

בִּקְעָא vel בִּקְעָה *vallis*; constr. בִּקְעַת Dan. 3, 1.

בְּקַר undè Pah. בַּקַּר, pl. בַּקְּרוּ; (pro בַּקְּרוּ); inf. בַּקָּרָא; fut. יְבַקַּר; *inquisivit*, *investigavit* Esr. 4, 15 etc., seq. עַל 7, 14.

בַּר m. suff. בְּרֵהּ; *filius* Dan. 5, 22 etc., it. *nepos* Esr. 5, 1. Pro plur. usurpatur בֵּן à בְּנִין.

בַּר emph. בָּרָא *campus*, *ager* Dan. 2, 38. 4, 18 etc.

בְּרַךְ *in genua procubuit* Deo cultum præstandi causâ; part. act. בָּרֵךְ Dan. 6, 11, it. *benedixit*, *celebravit* undè part. pass. בְּרִיךְ Dan. 3, 28. — Pah. בָּרֵךְ (pro בָּרֵךְ) *celebravit* seq. לְ Deut. 2, 19 etc.; part. pass. מְבָרָךְ *celebratus* 2, 20.

בֶּרֶךְ vel בֶּרֶק f. *genu*; pl. cum suff. בִּרְכוֹהִי Dan. 6, 11.

בְּרַם *sed*, *verùm*, *attamen* Dan. 2, 28. Esr. 5, 13 etc.

בְּשַׂר, emph. בְּשַׂרָא *caro* Dan. 2, 11. 7, 5. כָּל־בְּשַׂרָא *omnis caro* i. e. *cuncta animantia* 4, 9.

בָּת vid. in בוּת.

בַּת *bathus* mensura liquidorum (Vid. Lex. Hebr. pag. 117) pl. בַּתִּין Esr. 7, 22.

בָּתַר *post*, vid. in אֲתַר.

ג

גַּב ut in hebr. *dorsum*; suff. עַל גַּבֵּהּ *in dorso suo* Dan. 7, 6 in Keri, ubi Chethib גביה refert. LXX, Theod. et Vulgat. *super se*.

גֹּב et גּוֹב; emph. גֻּבָּא, גּוֹבָא *fovea* Dan. 6, 8, 13. 20, 21 etc.

גְּבוּרָה *robur*, hinc *potentia*; emph. גְּבוּרְתָּא Dan. 2, 20.

גֻּבַר pl. גֻּבְרִין; emph. גֻּבְרַיָּא (tanq. à sing. גֻּבְרָא) *vir* Dan. 2, 25. 3, 8 etc.

גְּבָר *strenuus*, *heros*; pl. constr. גִּבָּרֵי Dan. 3, 20. Sed in Esr. 2, 20, גִּבָּר inter nomina propria viror. computatur; cùm autem in loco parall. Neh. 7, 25 occurrat גִּבְעוֹן, ut n. pr. loci aliundè notum, quidam et ipsum גִּבָּר pro nomine oppidi habent.

גְּדַבַּר *thesaurarius*, *quæstor*, aliàs גִּזְבָּר; pl. emph. גְּדַבְּרַיָּא Dan. 3, 2, 3.

גְּדַד *succidit* arborem; imp. pl. גַּדּוּ Dan. 4, 11, 20.

גַּוּ, גֹּו, גּוֹא; suff. גַּוֵּהּ, גַּוָּהּ; *medium* Dan. 3, 6 etc.

גֹּב, גֻּבָּא, vid. גַּב.

גֵּוָה f. *superbia* Dan. 4, 34.

Digitized by Google

גּוּחַ vel גִּיחַ *erumpere, prorumpere.* — Aph. id. part. pl. f. מְגִיחָן Dan. 7. 2.

גִּזְבָּר m. ut גְּדַבָּר q. v.; pl. emph. גִּזְבְּרַיָּא Esr. 1, 8. 7, 21.

גְּזַר ut in hebr. *secuit, abscidit*, et forsan ut etiam in hebr. *decrevit, statuit*, spec. de fato (conf. גְּזֵרָה), hinc part. act. pl. גָּזְרִין, emph. גָּזְרַיָּא pr. *decernentes, definientes*, indè *Astrologi* Chaldæorum, qui è siderum in horâ natali dipositione variis computandi et hariolandi artibus singulorum hominum fatum definiebant. Dan. 2, 27 etc. — Ithpeh. f. אִתְגְּזַרַת et more hebr. חֻתְּגְּזַרַת *abscissa est* Dan. 2, 34, 45.

גְּזֵרָה f. *decretum, sententia* Dei, angelorum Dan. 4, 14, 21.

גִּיחַ *prorumpere*, vid. גּוּחַ.

גִּיר *calx*; emph. גִּירָא Dan. 5, 5.

גְּלָא *revelavit*, vid. גְּלָה.

גַּלְגַּל *rota*; pl. cum suff. גַּלְגַּלּוֹהִי Dan. 7, 9.

גְּלָה, גְּלָא; part. act. גָּלֵה et גָּלֵא, pass. גְּלִי et גָּלִי; inf. מִגְלָא; *revelavit* Dan. 2, 19, 22 etc. — Aph. more hebr. הַגְלִי *migrare fecit, deportavit* Esr. 4, 10. 5, 12.

גָּלוּת f. *exilium, migratio*; emph. גָּלוּתָא. *Filii exilii* i. e. *exules* Dan. 2, 25 etc.

גֻּלָּל m. *devolutio*, hinc *lapis devolutionis* i. e. *maximus* qui *volvitur*, non fertur Esr. 5, 8. 6, 4.

גְּמַר *perfecit*; part. pass. גְּמִיר *perfectus, consummatus* Esr. 7, 12.

גִּנְזִין pl. m. *thesauri, gazæ*; emph. גִּנְזָיָא, constr. גִּנְזֵי; Esr. 6, 1. 7, 20. *Domus gazarum* i. e. *gazophylacium* 5, 17.

גַּף *ala*; plur. גַּפַּיִן, suff. גַּפַּיהּ pro quo in Keri גַּפָּהּ Dan. 7, 4. 6.

גֶּרֶם m. *os, ossis*; plur. cum suff. גַּרְמֵיהוֹן Dan. 6, 25.

גֶּשֶׁם masc. *corpus*; suff. גִּשְׁמַה; גֶּשְׁמְהוֹן Dan. 3, 27 etc.

ד

דָּא *hæc, ista, hoc, illud* Dan. 4, 27. דָּא לְדָא *hoc ad illud, invicem* 5, 6.

דָּאִין vid. דִּין *judicare.*

דָּאַרִין vid. דּוּר.

דֹּב *ursus* Dan. 7, 5.

דְּבַח ut vicin. hebr. זָבַח *sacrificavit*; part. act. pl. דָּבְחִין Esr. 6, 3.

דִּבְחִין pl. m. *sacrificia* Esr. 6, 3.

דְּבַק *adhæsit, cohæsit*; part. act. pl. דָּבְקִין Dan. 2, 43.

דִּבְרָה f. *causa*; constr. דִּבְרַת־דִּי עַל *ideò ut* Dan. 2, 30.

דְּהַב m. emph. דַּהֲבָא, דַּהֲבָה; et vicin. hebr. זָהָב *aurum* Dan. 2, 32. Esr. 7, 18 etc.

דֶּהָוָא et in Keri דֶּהָיָא n. pr. populi, cujus coloniam in *Samariam* deduxerunt Assyrii Esr. 4, 9.

דּוּן vid. דִּין.

דּוּק *comminui* (conf. vicin. hebr. דָּקַק); præt. pl. דָּקוּ Dan. 2, 25.

דּוּר *habitare*; part. act. pl. דָּאֲרִין Dan. 2, 38, in Keri דָּיְרִין, constr. דָּאֲרֵי 4, 32, in Keri דָּיְרֵי 4, 18; fut. תִּדּוּר 4, 18, pl. יִדְרוּן 4, 9, in Keri f. יִדְרָן.

דּוּרָא n. pr. planitiei in Babylonia Dan. 3, 1.

דּוּשׁ *conculcare*; fut. f. cum suff. et נ epenth. תְּדוּשִׁנַּהּ Dan. 7, 23.

דַּחֲוָה f. undè pl. דַּחֲוָן vulgò *instru-*

Digitized by Google

menta musica Dan. 6, 19; vet. interpr. *cibos* vertunt, quidam *pellices*, *concubinas*, collat. arab. דחא (pro דחו) *subegit* feminam.

דְּחַל *timuit;* part. act. pl. דָּחֲלִין Dan. 5, 19; pass. דְּחִיל; f. דְּחִילָה *terribilis* 2, 31. 7, 7. — Pah. דַּחֵל *terruit;* fut. cum suff. et נ epenth. יְדַחֲלַנְנִי 4, 2.

דִּי ut hebr. אֲשֶׁר utriusque generis et numeri: *qui, quae quod; qui, quæ* Dan. 2, 10. Esr. 4, 10 etc. Substantivi verbi *est* locum tenet, ut בִּירְתָא דִי בְמָדִי *arx quæ* est *in Medià* Esr. 6, 2, sic Dan. 5, 2 etc. — Nota genitivi est Dan. 2, 15. Esr. 5, 13. — Sæpè additur Pronom. pleonast., ut שְׁמֵהּ דִי אֱלָהָא *nomen ejus Dei*, pro *nomen Dei* Dan. 2, 20. 6, 25 etc. Nota materiæ ex quâ, ut *caput ejus* דִי־דְהַב *ex auro* Dan. 2, 32. Nota relationis, ut דִי תַמָּה *ubi* Esr. 6, 1. Conjonct. *quòd, quia* Dan. 2, 8. Esr. 4, 13; *ut, ità ut* Dan. 2, 16. Initio orationis verti debet *dicendo* Dan. 2, 25 etc. Cum præfix. מִן־דִי *ex quo* (*depuis*) Dan. 4, 23; עַד דִי *usque dùm* Dan. 2, 9, עַל דִי *suprà, magis quàm* Dan. 3, 19; כְּדִי *quùm* Dan. 3, 7.

דִּין, דִּין *judicare;* part. act. pl. דָּאנִין Esr. 7, 25, in Keri דָּיְנִין.

דִּין m. emphat. דִּינָא et דִּינְהָא; *judicium* et meton. *senatus, judices* Dan. 7, 10, 26, *jus, justitia* Dan. 4, 34. 7, 22; *pœna* Esr. 7, 26.

דַּיָּן m. *judex, causidicus*; pl. דַּיָּנִין Esr. 7, 25.

דִּינָיֵא n. pr. populi Assyriæ in Samariam translati Esr. 4, 9.

דֵּךְ m. *hic, iste* Esr. 5, 16 etc. Fem. דָּךְ *hæc, ista, istud* 4, 15 etc.

דְּכֵן *hic, iste* Dan. 2, 31 etc.

דְּכַר m. *mas* in genere (conf. vicin. hebr. זָכָר), dein spec. *mas ovium, aries*; pl. דְּכָרִין *arietes* Esr. 6, 9 etc.

דִּכְרוֹן masc. *memoriale;* emphat. דִּכְרוֹנָה Esr. 6, 2.

דָּכְרָן m. undè pl. emphat. דָּכְרָנַיָּא *monumenta, res memorabiles* Esr. 4, 15.

דְּלַק *arsit,* ità vulgò, sed conf. quæ diximus in *Lexic. Hebr.* in דָּלַק pag. 153; part. act. דָּלֵק Dan. 7, 9.

דְּמָה *similis fuit*, undè part. act. דָּמֶה *similis* Dan. 3, 25; fem. דָּמְיָה 7, 5.

דֵּן undè emphat. דְּנָה *hic, hæc, hoc* Dan. 2, 18 etc. אַחֲרֵי דְנָה *posthàc* Dan. 2, 29; כְּדִנָה *sicut hoc, ità* Jer. 10, 11. Esr. 5, 7 etc.; עַל דְּנָה *propterea* Dan. 3, 16 etc.

דְּקַק ut vicin. דּוּק q. v. — Aph. הַדִּיק f. הַדִּקַת, pl. הַדִּקוּ; part. מְדַדֵּק, f. מַדְקָה (pro מְדַדְּקָה); fut. תַּדִּק et תַּדִּקְנָה, cum suff. et נ epenth. תַּדִּקְנָה; *commiuit* Dan. 2, 34 etc.

דָּר *generatio, ætas* Dan. 3, 33 etc.

דְּרָע ut vicin. hebr. זְרוֹעַ *brachium;* plur. cum suff. דְּרָעוֹהִי Dan. 2, 32.

דָּת f. emph. דָּתָא; constr. juxta quosd. cod. דַּת (Esr. 7, 14); suff. דַּתְכוֹן; pl. constr. דָּתֵי; *lex* Dan. 6, 9 etc. *Lex, leges Dei alicujus* i. e. religio alicujus Dan. 6, 6. Esr. 7, 25; *edictum, decretum* Dan. 2, 13, 15; *sententia, consilium* Dan. 2, 9.

Digitized by Google

דֶּתָא m. ut vicin. hebr. דֶּשֶׁא *herba tenera*, *gramen*, emph. דִּתְאָה Dan. 4, 12, 20.

דִּתְבָר m. pl. emph. דִּתְבְרַיָּא *legisperiti* Dan., 3, 2, 3.

ה

הָא *en*, *ecce*! Dan. 3, 25.

הֵא id. Dan. 2, 43.

הַדְּבְרִין plur. masc. undè emphat. הַדְּבְרַיָּא; constr. הַדְּבְרֵי; suff. הַדְּבְרֵי, הַדְּבְרוֹהִי; *duces supremi*, *gubernatores* Dan. 3, 24 etc. — Forsan à radice דְּבַר in Targ. *duxit*, *egit*, *gubernavit*, et artic. hebr. הַ.

הַדָּם masc. *frustum*, plur. הַדָּמִין Dan. 2, 5.

הֲדַר undè Pah. הַדַּר; 2 pers. הַדַּרְתָּ, 1 הַדַּרֵת; part. מְהַדַּר; *honoravit* Dan. 4, 31, 34.

הוּא ut in hebr. *is*, *ille*, *id*, *illud* Dan. 2, 21. 4, 19 etc.

הֲוָא et הֲוָה, f. הֲוָת et הֲוַת, 2 pers. הֲוַיְתָ, 1 הֲוַית, pl. הֲווֹ; imp. pl. הֲוֹוּ; fut. f. תֶּהֱוֵה et תֶּהֱוֵא; *fuit* Dan. 4, 2. Esr. 5, 5 etc. Inf. cum præf. לְהֱוֵה Dan. 4, 22 et לְהֱוֵא 2, 20. Esr. 4, 12 *ad* τὸ *esse*, sed al. est fut., excluso præform. ל, *ut sit*, *sit*, *erit*. Cum suff. לְהֱוֹן, contrac. pro הוֹן לְהֱוֵי *ut sint illi* Dan. 2, 43; לְךָ לְהֱוֵין *tibi ad existendum illa*, *tua sunto* Dan. 5, 17; quæ aliis fut. plur. sunt sine suffix.

הוֹךְ undè infin. מְהָךְ; fut. יְהָךְ; *ire*, *proficisci* Esr. 5, 5 etc.

הִיא f. ut in hebr. *ea*, *id*. Dan. 2, 9. Esr. 5, 15 etc.

הֵיכַל masc. emphat. הֵיכְלָא; suff. הֵיכְלֵהּ; ut in hebr. *palatium* Dan. 4, 1 etc., *templum* 5, 2 etc.

הֵימִין vid. אֲמַן.

הֲלַךְ undè Pah. *ambulavit*; part. מְהַלַּךְ Dan. 4, 26. — Aph. id. part. pl. מַהְלְכִין 3, 25. 4, 34.

הֲלָךְ *vectigal*, *tributum transeuntium viam regiam* Esr. 4, 13 etc.

הִמּוֹ et הִמּוֹן pl. *ii*, *illi* Dan. 2, 34. Esr. 4, 10 etc.

הַמְנוּךְ, vel secundum Keri הַמְנִיךְ m. undè emph. הַמְנוּכָא vel הַמְנִיכָא; *monile* vel *armilla* Dan. 5, 7 etc.

הֵן ut in hebr. *ecce*, *utique* Dan. 3, 17; *an*, *utrùm* Esr. 5, 17; *si* Dan. 2, 5 etc.; geminatum, *sive*, *sive* Esr. 7, 26.

הִרְהֹר m. undè pl. הִרְהֹרִין *cogitationes* Dan. 4, 2. — Rad. הִרְהַר *cogitavit*.

ו

ו eosdem ferè atque in *hebr. usus* habet; nota verò illud *nunquàm* conversiv. esse, nullibi puncto ר affici et ante ־: in ו transire.

ז

זְבַן *emit*, *redemit*; part. act. pl. זָבְנִין *redimentes* tempus i. e. dilationem quærentes Dan. 2, 8.

זְהַר, ut in hebr.; part. pass. plur. זְהִירִין *admoniti*, *cauti* Esr. 4, 22.

זוּד ut in hebr. — Aph. inf. הַזָּדָה *superbè*, *insolenter agere* Dan. 5, 20.

זוּן ut in hebr. — Ithpeh. fut. יִתְזַן *aletur* Dan. 4, 9.

Digitized by Google

זוּעַ ut in hebr. *tremere, timere;* part. act. pl. זָאעִין, sed in Keri זָיְעִין Dan. 5, 19. 6, 27.

זִיו m. suff. זִיוֵהּ; plur. cum suff. זִיוָהִי, זִיוָהִי; *splendor* Dan. 2, 31 etc.

זָכוּ f. *puritas* Dan. 6, 22.

זְמַן ut in hebr. — Aph. præt. 2 pers. pl. m. הַזְמִנְתּוּן vel הַזְמִנְתּוּן *statuistis* Dan. 2, 9, sed Keri habet הִזְדַּמִּנְתּוּן *inter vos convenistis*, ex Ithpahal, pro הִזְדַּמִּנְתּוּן.

זְמָן, זִמְן m. emph. זִמְנָא; pl. זִמְנִין; emph. זִמְנַיָּא; *tempus*, maximè *statutum et determinatum* Dan. 2, 16 etc.; pl. *vices* (*fois*) 6, 11; conf. angl. *times*.

זְמָר m. *cantus fidium*; emph. זִמְרָא Dan. 3, 5, 7 etc.

זַמָּר m. *cantor;* pl. emph. זַמָּרַיָּא Esr. 7, 24.

זַן m. *species;* pl. constr. זְנֵי Dan. 3, 7, 10, 15.

זְעֵירָה f. *parvum* Dan. 7, 8.

זְעַק *clamavit* Dan. 6, 21.

זְקַף *erexit;* part. pass. זְקִיף Esr. 6, 11.

זַרְע *semen* Dan. 2, 43.

ח

חֲבוּלָה f. *actus pravus, malefactum, scelus* Dan. 6, 23.

חֲבַל undè Pah. חַבֵּל; infin. חַבָּלָה; imp. plur. cum suff. חַבְּלוּהִי; *læsit* Dan. 6, 23; *corrupit, destruxit* 4, 20. Esr. 6, 12. — Ithpah. fut. f. תִּתְחַבַּל *destruetur* Dan. 2, 44 etc.

חֲבַל m. *læsio* Dan. 3, 25.

חֲבָל m. undè emph. חֲבָלָא *noxa, malum* Esr. 4, 22.

חֲבַר m. *socius;* plur. cum suff. חַבְרוֹהִי Dan. 2, 13 etc.

חַבְרָה f. *socia;* plur. cum suff. חַבְרָתָהּ Dan. 7, 20.

חַד m. חֲדָא et חֲדָה; f. *unus, a, um*, it. *quidam* Dan. 2, 31 etc. Fem. *prima, primum* Dan. 7, 1. Esr. 5, 13 etc. כַּחֲדָה *simul, unà* Dan. 2, 35.

חֶדְוָה f. *gaudium* Esr. 6, 16.

חֲדִין plur. m. *pectus*, suff. חֲדוֹהִי Dan. 2, 32.

חֲדַת *novus* Esr. 6, 4.

חֲוָא et חֲוָה undè Pah. חַוָּא vel חַוִּי, indè fut. יְחַוֵּא, suff. cum נ epenth. et Dag. forti, יְחַוְּנַנִּי, יְחַוְּנָךְ; ut in hebr. *indicavit* Dan. 2, 11, seq. לְ pers. 2, 24. — Aph. inf. הַחֲוָיָה, imp. pl. cum suff. הַחֲוֹנִי; fut. יְהַחֲוֵה; pl. תְּהַחֲוֹן, suff. cum נ epenth. et Dag. forti תְּהַחֲוֹנַנִּי; id. seq. לְ Dan. 2, 16 etc., seq. acc. 2, 6, 9.

חוּט *consuere.* — Aph. metaph. *resarcire, restaurare;* fut. pl. יְחַיְטוּ Esr. 4, 12.

חִוָּר m. *albus* Dan. 7, 9.

חֲזָא et חֲזָה, חֲזַיְתָ et חֲזַיְתָה, חֲזַיִת; pl. חֲזַיתוּן; part. act. חָזֶה, pl. חָזַיִן, pass. חָזֶה; inf. מִחֲזֵא; *vidit* Dan. 5, 5. Esr. 4, 14 etc.

חֶזוּ masc. undè emph. חֶזְוָא; suff. חֶזְוִי; pl. constr. חֶזְוֵי; *visio, visum* Dan. 2, 28 etc., *species* 7, 20.

חֲזוֹת f. *aspectus;* suff. חֲזוֹתָךְ Dan. 4, 8, 17.

חֲטָי m. *peccatum;* suff. חֲטָיָךְ Dan. 4, 24.

חֲטָיָא f. *sacrificium pro peccato* Esr. 6, 17 in Chethib, sed Keri habet חַטָּאָה.

Digitized by Google

חַי m. emphat. חַיָּא; plur. חַיִּין, emph. חַיָּיָא; constr. חַיֵּי; *vivus*, *vivens* Dan. 2, 30 etc., subst. *vita* Dan. 7, 12. Esr. 6, 10.

חֵיָא et חֵיָה *vixit;* imp. חֵיִי Dan. 2, 4 etc. — Aph. part. מַחְיָא, ex syrismo pro מַחְיָא *vivum servans* Dan. 5, 19, ubi Vulgat. *percutiebat*, à מְחָא sed contextus favet priori interpretationi.

חֵיוָא f. et חֵיוָה; emph. חֵיוָתָא et חֵוָתָא; constr. חֵיוַת; pl. חֵיוָן, emph. חֵיוָתָא; *animal*, *bestia* Dan. 4, 9 etc.

חַיִל m. constr. חֵיל; suff. חֲיָלֵהּ; *robur*, *fortitudo* Dan. 3, 4; *exercitus*, *copiæ* 20, 4, 32.

חַכִּים m. undè pl. חַכִּימִין, emph. חַכִּימַיָּא; constr. חַכִּימֵי; *sapiens* Dan. 2, 21, spec. *magus* 2, 12. 4, 3 etc.

חָכְמָה f. emph. חָכְמְתָא; constr. חָכְמַת; *sapientia*, *intelligentia* Dan. 2, 20. Esr. 7, 25 etc.

חֵלֶם m. emph. חֶלְמָא; suff. חֶלְמִי; pl. חֶלְמִין; *somnium* Dan. 2, 4 etc.

חֲלַף *præteriit*, *transiit* de tempore, fut. pl. יַחְלְפוּן Dan. 4, 13 etc.

חֶלֶק m. suff. חֶלְקֵהּ; *pars*, *portio* Dan. 4, 12. Esr. 4, 16.

חֵמָא, חֲמָא f. *ira*, *furor* Dan. 3, 13, 19.

חֲמַר m. emph. חַמְרָא *vinum* Dan. 5, 1. Esr. 6, 9 etc.

חִנְטִין pl. m. ut hebr. חִטִּים *triticum* Esr. 6, 9 etc.

חֲנֻכָּה f. *initiatio*, *dedicatio;* חֲנֻכַּת Dan. 3, 2. Esr. 6, 16.

חָנַן *misertus est;* inf. מְחַן Dan. 4, 24. — Ithpah. part. מִתְחַנָּן *misericordiam implorans*, *supplicans* Dan. 6, 12.

חַסִּיר m. *cui aliquid deest*, *justo levior* de pondere Dan. 5, 27.

חֲסַן undè Aph., sed more hebr. præt. pl. הֲחֲסַנוּ; fut. pl. יַחְסְנוּן; *possedit* Dan. 7, 18, 22.

חֹסֶן masc. *robur*, *potentia;* emph. חֲסָנָא; suff. חֲסָנִי Dan. 2, 37 etc.

חַסְפָּא m. emph. חַסְפָּא; *testa argillacea* Dan. 2, 33 etc.

חֲצַף undè Aph. אַחְצַף *acceleravit;* part. f. מְהַחְצַפָּה et מַחְצַפָּה *accelerans*, *festinus* Dan. 2, 15. 3, 22.

חֲרַב ut in hebr. — Hoph. part. f. הָחְרַבַת *exoisa*, *devastata est* Esr. 4, 15.

חַרְטֹם m. plur. חַרְטֻמִּין, emphat. חַרְטֻמַיָּא; *magus* Dan. 2, 10 etc.

חֲרַךְ *adussit.* — Ithpah הִתְחַרַךְ (pro אִתְחַרַךְ) *adustus est* Dan. 3, 27.

חֲרַץ *lumbus*, *lumbi*, ut vicin hebr. חֲלָצַיִם; suff. חַרְצֵהּ Dan. 5, 6.

חֲשַׁב *reputavit*, *æstimavit;* part. pass. pl. חֲשִׁיבִין Dan. 4, 32.

חֲשׁוֹךְ m. emph. חֲשׁוֹכָא *tenebræ* Dan. 2, 22.

חֲשַׁח *opus fuit*, it. necesse *habuit;* part. act. pl. חַשְׁחִין *necesse habentes* Dan. 3, 16; f. pl. וּמָה חַשְׁחָן *et quæ opus*, *necessaria sunt* Esr. 6, 9.

חַשְׁחוּת f. *necessariam* Esr. 7, 20.

חֲשַׁל *contudit;* part. act. חָשַׁל Dan. 2, 40.

חֲתַם ut in hebr. suff. חַתְמַהּ *obsignavit eam* Dan. 6, 18.

ט

טְאַב *bonum fuit*, *placuit*, seq. עַל Dan. 6, 24.

Digitized by Google

טָב m. *bonus*, *gratus*, *acceptus* Dan. 2, 32. Esr. 5, 17.

טַבָּח m. *satelles* regius; pl. emph. טַבָּחַיָּא:

טוּר m. emph. טוּרָא; *mons* Dan. 2, 35, 45.

טָוֹט *jejunus* vel *jejunium*, undè adv. *jejunè* Dan. 6. 12.

טִין m. *argilla*; emph. טִינָא Dan. 2, 41, 43.

טַל m. *ros* Dan. 4, 12 etc.

טְלַל ut vicin. hebr. צָלַל. — Aph. fut. f. תִּטְלַל *umbram captabit* Dan. 4, 9.

טְעַם ut in hebr. — Pah. *gustandum dedit;* fut. pl. יְטַעֲמוּן, suff. יְטַעֲמוּנֵהּ Dan. 4, 22. 5, 21.

טַעַם m. *decretum*, *edictum* Esr. 6, 14.

טְעַם m. emph. טַעֲמָא; *sapor* spec. *suavis* Dan. 5, 2; *ratio* Dan. 2, 14. 6, 3; forsan *causa* judicanda Esr. 5, 5; *sententia*, *edictum* Dan. 3, 10. Esr. 4, 19 etc.

טְפַר m. undè pl. cum suff. טִפְרַיִךְ, טִפְרוֹהִי; *unguis* hominum Dan. 4, 30; *ungula* animalium 7, 19.

טְרַד undè part. act. plur. טָרְדִין; pass. sing. טְרִיד; *extrusit*, *depulit* Dan. 4, 22, 29, 30.

טַרְפְּלָיֵא n. pr. populi ex quo reges Assyrii coloniam in Samariam duxerunt Esr. 4, 9.

י

יְבַל undè Aph. הֵיבֵל; inf. הֵיבָלָה; *attulit* Esr. 5, 14. 6, 5.

יַבֵּשֶׁת fem. *arida*, *aridum*; emph. יַבֵּשְׁתָּא Dan. 2, 10.

יְגַר m. *cumulus*, *acervus* lapidum Gen. 31, 47.

יַד c. emphat. יְדָא; suff. יָדֵךְ, יָדֶיהָ, יְדֵהוֹם; dual. יְדַיִן; suff. יְדַי; *manus*, *potestas* Dan. 6, 28. Esr. 5, 8 etc.

יְדָא ut vicin hebr. יָדָה. — Aph. part. מְהוֹדֵא et מוֹדֵא *laudans*, *celebrans* Dan. 2, 23. 6, 11.

יְדַע; part. act. יָדַע, plur. יָדְעִין, pass. יְדִיעַ; imp. דַּע; fut. יִנְדַּע; ut in hebr. *animadvertit*, *intellexit* Dan. 2, 8 etc.; *rescivit*, *cognovit* 4, 6 etc.; *scivit*, *novit* 5, 22. Esr. 4, 12, 13. — Aph. הוֹדַע; part. מְהוֹדַע; inf. הוֹדָעָה, suff. הוֹדְעוּתַנִי et הוֹדְעָתַנִי; futur. יְהוֹדַע; suff. cum נ epenth. יְהוֹדְעָנַנִי, יְהוֹדְעָנֵה, pl. cum suff. יְהוֹדְעוּנַנִי et יְהוֹדְעָנַנִי; *notum fecit*, *indicavit*, seq. לְ pers., vel suff. Dan. 2, 15, 23 etc.

יְהַב; part. act. יָהֵב, plur. יָהֲבִין; pass. יְהִיב abiens in verbum, fem. יְהִיבַת, pl. יְהִיבוּ; imp. אַב *posuit* fundamentum Esr. 5, 16; *dedit*, *tradidit* Dan. 2, 37 etc. — Ithpeh. part. מִתְיַהֲבָא, emph. מִתְיַהֲבָא, pl. מִתְיַהֲבִין; fut. יִתְיְהֵב; *datus*; *traditus est* Dan. 4, 13 etc.

יְהוּד n. pr. *Judæa* Dan. 2, 25 etc.

יְהוּדִי m. *Judæus;* plur. יְהוּדָאִין, emph. יְהוּדָיֵא vel יְהוּדָאֵי; Dan. 3, 8. Esr. 4, 12 etc.

יוֹם m. emph. יוֹמָא; plur. יוֹמִין; emph. יוֹמַיָּא, constr. יוֹמֵי; it. pl. יָמִין, constr. יְמֵי; suff. יוֹמֵיהוֹן; pl. f. יוֹמָן, emph. יוֹמָתָא, constr. יוֹמָת; ut in hebr. *dies*. יוֹם בְּיוֹם *quotidiè* Esr. 6, 9. Plur. valet *tempus* maximè vitæ Dan. 7, 22 etc.

Digitized by Google

יִטַב *bonum visum est, placuit;* fut. יֵיטַב Esr. 7, 18.

יְכֵל et יְכַל, יְכֹלְתָ; part. act. יָכֵל et יָכִיל, pl. יָכְלִין, f. יָכְלָה; fut. יִכַּל et forma hebr. יוּכַל; *potuit, valuit* Dan. 2, 47 etc.; *prævaluit, superavit* seq. לְ pers. Dan. 7, 21.

יַם m. *mare;* emphat. יַמָּא Dan. 7, 2, 3.

יְסַף undè Hoph. præt. f. הוּסְפַת *addita est* Dan. 4, 33.

יְעַט ut vicin. hebr. יָעַץ; part. act. pl. יַעֲטִין pro יָעֲטִין *consiliarii;* suff. יַעֲטוֹהִי Esr. 7, 14, 15. — Ithpah. אִתְיַעֲטוּ *inter se consultarunt* Dan. 6, 8.

יְצָא à quo usit. in Targ. conjug. Schaph. שֵׁיצֵי et שֵׁיצֵא *rem perduxit ad exitum, finivit;* hinc part. pass. שֵׁיצִיא *absolutus, finitus* Esr. 6, 15 ubi Chethib שֵׁיצִי habet.

יְצַב *firmus, certus fuit.*—Pah. *certum, verum dixit;* infin. יַצָּבָא vel יִצָּבָא Dan. 7, 19.

יַצִּיב m. emph. יַצִּיבָא et יַצִּיבָה; *firmus, ratus* Dan. 6, 13; *verus* 2, 45. 3, 24. מִן יַצִּיב *certò* 2, 8.

יְקַד ut in hebr.; part. f. emph. יָקִדְתָּא et יָקִידְתָּא *ardens* Dan. 3, 6 etc.

יְקָדָא f. *incendium;* constr. יְקַדַת Dan. 7, 11.

יַקִּיר masc. undè emph. יַקִּירָא, f. יַקִּירָה; *gravis* Dan. 2, 11; *honoratus, gloriosus* Esr. 4, 10.

יְקָר m. constr. יְקַר; emph. יְקָרָא et יְקָרָה; *res pretiosæ* Dan. 2, 6; *honor, dignitas* 2, 37 etc.

יְרוּשְׁלֵם et יְרוּשְׁלֶם n. pr. *Jerusalem* Dan. 5, 2. Esr. 4, 8 etc.

יְרַח m. pl. יַרְחִין; *luna, mensis* Dan. 4, 25. Esr. 6, 15.

יַרְכָּה f. *femur;* pl. cum suff. יַרְכָתֵה Dan. 2, 32.

יַת ut hebr. אֵת, nota accus. Cum suff. יַתְהוֹן *eos* Dan. 3, 12.

יְתַב; part. act. יָתֵב, undè plur. יָתְבִין; ut vicin. hebr. יָשַׁב *sedit, consedit* Dan. 7, 9, 10, 26; *habitavit* Esr. 4, 17. — Aph. הוֹתֵב *habitare fecit* Esr. 4, 10.

יַתִּיר m. f. יַתִּירָא et יַתִּירָה; *excellens, eximius* Dan. 2, 31 etc. Fem. יַתִּירָה adv. *valdè, abundanter* 3, 22. 7, 7. 19.

כ

כְּ ut in hebr. *sicut, tanquàm* Dan. 6, 1. כְּדֵנָה *sicut, istud, ità, sic* Jer. 10, 11. Esr. 5, 7. כְּדִי vid. in דִּי.

כְּדַב m. *mendax;* f. כִּדְבָה Dan. 2, 9.

כְּדִי vid. דִּי.

כְּדֵנָה vid. כְּ.

כָּה ut hebr. כֹּה, hinc עַד־כָּה *hucusque* Dan. 7, 28.

כְּהֵל, undè part. act. כָּהֵל, plur. כָּהֲלִין; *potuit, valuit* Dan. 2, 26 etc.

כַּהֲנָא m. *sacerdos;* emph. כַּהֲנָא; pl. emph. כַּהֲנַיָּא; suff. כַּהֲנוֹהִי; *sacerdos* Esr. 6, 18 etc.

כַּוָּן m. *fenestra;* pl. כַּוָּין Dan. 6, 11.

כּוֹר m. *corus;* pl. כּוֹרִין Esr. 7, 22. Vid. כֹּר in *Lexic. hebr.*

כְּכַר f. *talentum;* pl. כִּכְּרִין Esr. 7, 22, sed vid. כִּכָּר in *Lexic. hebr.*

כֹּל, et cum Makk. -כָּל; seq. sing.

Digitized by Google

totus Esr. 6, 11 etc., seq. pl. *omnia* Dan. 3, 2 etc. suff. כֻּלְּהוֹן *omnia illa* Dan. 2, 3 etc. Emph. כֻּלָּא ut hebr. הַכֹּל *omnia* Dan. 2, 40. Esr. 5, 7; *ullus, quicunque* Dan. 6, S. קָל־קְבֵל vid. in קָבֵל.

כְּלַל à quo Schaphel. שַׁכְלֵל vel שַׁכְלֵל, undè cum suff. שַׁכְלְלֵהּ, pl. שַׁכְלְלוּ; inf. שַׁכְלָלָה; *perfecit* Esr. 5, 1, 3. 6, 14, et 4, 12 in Keri ubi Chethib אשללו refert. — Ithpah. fut. יִשְׁתַּכְלְלוּן (pro יִתְשַׁכְלְלוּן) *perficientur* Esr. 4, 13, 16.

כֵּן *ità, sic* Dan. 2, 24 etc.

כְּנָן vid. כְּנָת.

כְּנֻמָּא *hujus modi, hunc in modum* Esr. 4, 8 etc. — Conflatum videtur ex כ et אמר, quasi כְּנֹאמַר *ut dicemus;* sic Talmudistæ habent אֵימָא pro אֹמַר *dicam*, נֵימָא pro נֹאמַר *dicemus.*

כְּנַשׁ ut vicin. hebr. כָּנַס; infin. מִכְנַשׁ *congregare* Dan. 3, 2. — Ithp. part. plur. מִתְכַּנְשִׁין *congregantes se* Dan. 3, 3, 27.

כְּנָת f. *collega;* plur. כְּנָן; suff. כְּנָוָתְהוֹן, כְּנָוָתְהוּן Esr. 4, 9 etc.

כַּסְדִּי n. gent. ut כַּשְׂדִּי *Chaldæus* Esr. 5, 12.

כֶּסֶף m. emph. כַּסְפָּא; *argentum* Dan. 2, 35 etc.

כְּעַן *jam, nunc* Dan. 23, 3 etc. עַד כְּעַן *hucusque* Esr. 5, 16.

כְּעֵנָת undè וּכְעֵנָת et contr. וּכְעָת Esr. 4, 17; *et cætera* Esr. 4, 10. 7, 12 etc. Hunc sensum flagitat contextus; sed, quidquid dicant, latet etymon.

כְּפָה *vinxit, ligavit;* præt. à Pehil כְּפִתוּ *vincti sunt* Dan. 3, 21. — Pah. part. Pehil. pl. מְכַפְּתִין *ligati* Dan. 3, 23, 24; inf. כַּפָּתָה *ligare* vers. 20.

כְּרָא ut in syr. *doluit* undè Ithpeh. præt. f. אִתְכְּרַיַת *doluit* Dan. 7, 15.

כַּרְבְּלָא f. vulgò *paludamentum*, sed rectiùs forsan cum LXX et Vulg. *calceamentum;* pl. כַּרְבְּלָן undè cum suff. כַּרְבְּלָוָתְהוֹן Dan. 3, 21.

כָּרוֹז masc. *præco;* emph. כָּרוֹזָא Dan. 3, 4.

כְּרַז undè Aph. הַכְרִיז *proclamárunt* Dan. 5, 29.

כֻּרְסָא m. suff. כֻּרְסְיֵהּ; pl. f. כֻּרְסָוָן; ut hebr. כִּסֵּא *solium, thronus* Dan. 5, 20. 7, 9.

כַּשְׂדָּי emph. כַּשְׂדָּאָה et כַּסְדָּאָה in Keri, sed Chethib habet כַּסְדָּיָא et כַּשְׂדָּיָא; pl. כַּשְׂדָּאִין; emph. כַּשְׂדָּיֵא in Chethib, sed Keri habet כַּשְׂדָּאֵי quod ponitur pro absoluto; *Chaldæus* Dan. 3, 8; *astrologus, magus* 2, 10. 4, 4.

כְּתַב pl. כְּתַבוּ; part. act. f. כָּתְבָה; plur. כָּתְבָן, pass. כְּתִיב; fut. יִכְתֹּב; *scripsit* Dan. 5, 5 etc.

כְּתָב m. emph. כְּתָבָא et כְּתָבָה; *scriptum, scriptura* Dan. 5, 8 etc.; *præscriptum, præceptum* Esr. 6, 18. 7, 22.

כֹּתֶל m. *paries* Dan. 5, 5.

כֹּתֶל m.; plur. emphat. כְּתָלַיָא Esr. 5, 8.

ל

לְ 1) præp. ut in hebr. *ad, in, versus* Dan. 2, 17 etc.; nota *dativi* Dan. 2, 5 etc., *accus.* post verba activa

Digitized by Google

Dan. 2, 10 etc., *genit.* Esr. 5, 11 etc. — 2) conj. *ut.* לֶהֱוֵא *ut sit* Dan. 2, 20. לֶהֱוֹן *ut sint* 2, 43 etc.

לָא sed לָה Dan. 4, 32 in Chethib; ut hebr. לֹא *non* Dan. 2, 5 etc.; *nihil* 4, 32.

לֵב ut in hebr. *cor, animus;* suff. לְבִי Dan. 7, 28.

לְבַב suff. לְבָבָךְ, לְבָבֵה; id. Dan. 5, 20 etc.

לְבוּשׁ suff. לְבוּשֵׁה; pl. cum suff. לְבוּשֵׁיהוֹן; ut in hebr. *vestis* Dan. 3, 21 etc.

לְבַשׁ, ut in hebr.; fut. יִלְבַּשׁ *induet* Dan. 5, 7, 16. — Aph. חַלְבִּישׁוּ *vestiverunt* seq. acc. vestimenti et לְ pers. Dan. 5, 29.

לָה ut לָא q. v.

לָהֵן *quamobrem, itaquè* Dan. 2, 6, 9; *tamen, nihilominùs* Esr. 5, 12; *sed* Dan. 2, 30; *nisi* Dan. 2, 11 etc.

לֵוִי m. *Levita;* pl. emph. לֵוָיֵא Esr. 6, 14 etc.

לְוָת *ad, apud.* מִן־לְוָתָךְ *de apud te* (*de chez toi*) Esr. 4, 12.

לְחֵם *cibus, epulæ* Dan. 5, 2.

לְחֵנָה f. *concubina;* pl. cum suff. לְחֵנָתֵה, לְחֵנָתָךְ Dan. 5, 2 etc.

לֵילְיָא m. *nox* Dan. 2, 19 etc.

לְשָׁן, pl. emph. לִשְׁנַיָּא; *lingua, idioma,* hinc *natio, populus* Dan. 5, 4 etc.

מ

מָא ut מָה *quod,* sed מָא דִי *id quod* Esr. 6, 8.

מְאָה *centum* Dan. 6, 2; dual מָאתַיִן *ducenti* Esr. 6, 17.

מֹאזְנַיִן dual. ut in hebr. *bilanx, trutina,* emph. מֹאזְנַיָּא Dan. 5, 27.

מֵאמַר *edictum* Dan. 4, 14 etc.

מָאן m. *vas;* plur. מָאנִין, const. מָאנֵי emph. מָאנַיָּא Dan. 5, 2. Esr. 5, 7 etc.

מְגַר ut in hebr. — Pah. fut. יְגַר *dejiciet* Esr. 6, 12.

מַדְבַּח *altare;* emph. מַדְבְּחָה Esr. 7, 17. — Rad. דְּבַח.

מִדָּה f. et Dag. forti in ב resol., מִנְדָּה constr. מִדַּת; *tributum* Esr. 4, 13, 20 etc.

מָדוֹר m. *habitatio;* suff. מְדוֹרָךְ, מְדוֹרֵה Dan. 4, 22 etc. — Rad. דוּר.

מָדַי n. pr. *Medi.* Dan. 5, 28. Esr. 6, 2 etc. Nom. gent. emph. מָדָאָה, in Chethib מָדָיָא *Medus* Dan. 6, 1.

מְדִינָה f. emph. מְדִינְתָּא; constr. מְדִינַת; pl. מְדִינָן, emph. מְדִינָתָא; *provincia* Dan. 3, 2, 3, *terra, regio* 2, 48. Esr. 5, 8 etc.

מָדָר m. ut מָדוֹר *habitatio;* suff. מָדָרְהוֹן Dan. 2, 11.

מָה 1) *quid?* לְמָה Esr. 4, 22, et עַל מָה Dan. 2, 15 *ad quid? quarè?* כְּמָה *quàm! quantoperè* Dan. 5, 33. — 2) *quod, quidquid* Dan. 2, 22. 4, 32. Esr. 6, 9. מָה דִי *id quod* Dan. 2, 28 etc.

מוֹת m. *mors* Esr. 7, 26.

מָזוֹן *cibus* Dan. 4, 9.

מְחָא et מְחָה, f. מְחָת; et juxta quosdam part. act. מָחֵא, sed vid. חֵיָא in Aph.; *percussit* Dan. 2, 34. — Pah. מַחָא; fut. יְמַחֵא; seq. מִן *percussit manum alicui* i. e. *avertit, impedivit ne ageret* Dan. 4, 32. — Ithpeh. fut. יִתְמְחֵא *percutiatur, affigatur* clavis Esr. 6, 11.

Digitized by Google

מַחְלָקָה *ordo, classis*; f. pl. cum suff. מַחְלְקָתְהוֹן Esr. 6, 18.

מְטָא et מְטַה, f. מְטָת et מְטַת, pl. מְטוֹ; fut. יִמְטֵא; *pervenit* aliquò Dan. 6, 24, 25; *pertigit* 4, 8 etc.; *venit*, *advenit* tempus 7, 22, seq. עַל pers. *accidit alicui* Dan. 4, 21, 25.

מִישָׁאֵל n. pr. viri Dan. 2, 17.

מֵישַׁךְ n. pr. viri Dan. 2, 49 etc.

מְלָא f. מְלָאת *implevit* Dan. 2, 35. — Ithpeh הִתְמְלִי *impletus fuit* 3, 19.

מִלָּה fem. emph. מִלְּתָא et מִלְּתָה; constr. מִלַּת; pl. מִלִּין, emph. מִלַּיָּא; constr. מִלֵּי; *verbum*, *sermo* Dan. 4, 28 etc.; *res* 2, 8, 15, 17.

מְלַח forsan denom. à מֶלַח, *salem comedit* i. e. *nutritus est* de servis quibus dominus victum præbet Esr. 4, 14; al. *salivit* al. *salarium accepit*.

מֶלַח m. *sal* Esr. 4, 14.

מֶלֶךְ m. emph. מַלְכָּא; pl. מַלְכִין et more hebr. מַלְכִים; emph. מַלְכַיָּא; *rex* Dan. 2, 37. Esr. 7, 12 etc.

מֶלֶךְ m. *consilium*; suff. מִלְכִּי Dan. 4, 24.

מַלְכָּא f. *regina*; emph. מַלְכוּתָא; Dan. 5, 10.

מָלְכוּ f. constr. מַלְכוּת; emphat. מַלְכוּתָא; suff. מַלְכוּתִי; pl. emphat. מַלְכְוָתָא; constr. מַלְכְוָת; *regnum* spec. *regia dignitas* Dan. 4, 28. Esr. 4, 24 etc.; *imperium*, *terra imperio subjecta* Dan. 2, 39, etc.

מְלַל undè Pah. מַלֵּל; part. מְמַלֵּל, fut. יִמַלֵּל; *locutus est* Dan. 6, 22 etc.

מָן, seq. Makk. -מַן; *quis? quid?* Dan. 3, 15. Esr. 5, 3. מַן־דִּי *quicunque* Dan. 3, 6 etc.

מִן suff. מִנִּי, מִנָּךְ, מִנֵּהּ, מִנָּהּ; מִנְּהוֹן; ut in hebr. 1) pr. *pars* rei alicujus, upotè constr. nominis מֶן. Dan. 2, 33: *quoad pedes ejus* מִנְּהוֹן דִּי כַרְזֶל מִנְּהוֹן דִּי חֲסַף *pars eorum ferrea* erat, *pars eorum argillaceu*. — 2) *ex*, *ab* Dan. 5, 19. Esr. 4, 21. מִן דִּי *ex quo*, *indè ab* de tempore Dan. 3, 22. Hinc privativa signif. *ut non sit* Dan. 4, 13. — 3) sensu comparativo *præ*, *magis quàm* Dan. 2, 30.

מִנָּא vid. מִנָּה.

מִנְדָּח f. ut מִדָּה q. v.

מַנְדָּע masc. emph. מַנְדְּעָא; suff. מַנְדְּעִי; ut hebr. מַדַּע *scientia* Dan. 2, 21. 5, 12; *animus*, *intellectus* 4, 31, 33.

מְנָה et מְנָא; part. pass. מְמֻנָא; *numeravit*, *definivit* Dan. 2, 25, 26. — Pah. מַנִּי, imp. מְנִי; *constituit*, *præfecit* Dan. 2, 24. Esr. 7, 25 etc.

מִנְחָה f. plur. cum suff. מִנְחָתְהוֹן; *oblatio* Dan. 2, 46. Esr. 7, 17.

מְנִין m. *numerus*; constr. מִנְיַן Esr. 6, 17. — Rad. מְנָה.

מַעְבָּד m. *factum*, *opus*; pl. cum suff. מַעְבָּדוֹהִי Dan. 4, 34.

מְעִין *venter* (conf. hebr. מֵעִים à sing. מֵעֶה); suff. מְעוֹהִי Dan. 2, 32.

מֵעָל m. *ingressus*, *occasus* solis; plur. constr. מֵעֲלֵי Dan. 6, 15. — Rad. עֲלַל.

מָרֵא m. *dominus* Dan. 2, 47 etc. Cum suff. מָרְאִי *domine mi* Dan. 4, 6 ubi Keri מָרִי habet, vel א excluso per syriasm., vel forsan ab absoluto מָר aliàsin chald., syr. et talmud. usitato.

מְרַד m. *rebellio* Esr. 4, 19.

Digitized by Google

מָרַד m. *rebellis*; f. מָרְדָּא; emph. מָרְדְּתָא Esr. 4, 12, 15.

מְרַט ut in hebr.; præt. ex Pehil מְרִיטוּ *evulsi, depilati sunt* Dan. 7, 4.

מְשַׁח m. *oleum* Esr. 6, 9 etc.

מִשְׁכַּב suff. מִשְׁכְּבִי; ut in hebr. *cubile, lectus* Dan. 2, 28 etc.

מַשְׁרוֹקִיתָא f. *fistula* Dan. 3, 5 etc.

מִשְׁתֵּה m. ut in hebr. *convivium*; emph. מִשְׁתְּיָא Dan. 5, 10.

מַתְּנָא f. *donum*; plur. מַתְּנָן, suff. מַתְּנָתֵךְ Dan. 2, 6 etc.

נ

נְבָא undè Ithpah. præt. הִתְנַבִּי *prophetavit* Esr. 5, 1.

נְבוּאָה f. *prophetia* Esr. 6, 14.

נְבִזְבֵּה f. pl. cum suff. נִבְזְבֵיהֶךָ *donum, largitio* Dan. 2, 6. 5, 17. Conf. Targ. Onkelos in Jer. 40, 5 et Targ. Jonath. in Deut. 33, 24. Est etiam in Talm. בַּזְבֵּז *expendit, erogavit*; sed forsan in persic. נואזאן (nuvâzân) et נואזא (nuvâzâ) *donatio* quærenda est origo.

נְבִיא m. emph. נְבִיאָה; pl. emphat. נְבִיאַיָּא, pro quo plur. cod. habent נְבִיאָיָא; *propheta* Esr. 5, 1, 2. 6, 14.

נְבַרְשְׁתָּא f. *lichnuchus* Dan. 5, 5.

נָגַד *fluxit, manavit*; part. act. נָגֵד Dan. 7, 10.

נֶגֶד *ex adverso* Dan. 6, 11.

נַגְהָה f. *lux*; emph. נַגְהָא Dan. 6, 20.

נְדַב undè Ithpah. הִתְנַדַּב; part. מִתְנַדְּבִין; pl. מִתְנַדְּבִין; seq. לְ *promptus fuit ad* aliq. Esr. 7, 13; *spontè dedit* vers. 15. Inf. more Syror. הִתְנַדְּבוּת *oblatio spontanea* vers. 16.

נִדְבָּךְ m. undè pl. נִדְבָּכִין; *murus, paries* (sic in Targ. et Talm.) Esr. 6, 4.

נְדַד, undè f. נִדַּת *fugit* (ut in hebr. Dan. 6, 19.

נִדְנָה masc. pr. *vagina ensis*, hinc trop. *corpus* Dan. 7, 15.

נְהוֹר m. *lux*; emph. נְהוֹרָא Dan. 2, 22 in Keri, sed in Chethib נְהִירָא.

נְהִירוּ f. id., sed trop. *illuminatio, sapientia* Dan. 5, 11.

נְהַר m. *fluvius* Dan. 7, 10; emph. נַהֲרָא et נַהֲרָה *fluvius per excellentiam, Euphrates* Esr. 4, 1 etc.

נוּד ut in hebr. *fugere*; fut. יָנֻד Dan. 4, 11.

נוּלוּ f. *sterquilinium* Esr. 6, 11.

נוּלִי f. id. Dan. 2, 5.

נוּר f. emph. נוּרָא; *ignis* Dan. 3, 6, 11. 7, 9 etc.

נַזַּק *damno affectus, læsus est*. part. act. נָזֵק Dan. 6, 3. — Aph. part. f. constr. מְהַנְזְקַת; inf. constr. הַנְזָקַת; fut. f. תְּהַנְזֵק; *damnum attulit* Esr. 4, 13 etc.

נְחָשׁ m. emph. נְחָשָׁא; *æs, cuprum* Dan. 2, 32 etc.

נְחַת *descendit*; part. נָחֵת et נָחַת Dan. 4, 10, 20. — Aph. part. plur. מְהַחֲתִין; imp. אַחֵת; fut. יַחֵת; *detulit* Esr. 5, 13; *deposuit* asservandum 6, 1, 5. — Hoph. (more hebr.) הֻנְחַת *descendere factus, dejectus est* Dan. 5, 20.

נְטַל *levavit, sustulit* 1 pers. טְלַת Dan. 4, 31; f. ex Pehil נְטִילַת *efferebatur* Dan. 7, 4.

נְטַר *servavit* Dan. 7, 28.

נִיחוֹחִין plur. *odores suaves, grat.* Dan. 2, 46. Esr. 6, 10.

נִכְסִין pl. constr. נִכְסֵי; *opes, divitiæ* Esr. 6, 8. 7, 26.

Digitized by Google

נְמַר m. *pardus* Dan. 7, 6.

נְסַח ut in hebr. *evellit*. Ithpeh. fut. יִתְנַסַּח *avelletur* Esr. 6, 11.

נְסַךְ, undè Pah. inf. נַסָּכָה *libare* Dan. 2, 46.

נְסַךְ *libatio*; pl. cum suff. נִסְכֵיהוֹן Esr. 7, 17.

נְסַק ut in hebr. Aph. pl. הַסִּיקוּ; inf. הַנְסָקָה; *ascendere fecit* Dan. 3, 22 etc. — Hoph. (more hebr.) הָסַק *descendere factus, deductus est* Dan. 6, 24.

נְפַל part. act. pl. נָפְלִין; fut. יִפֹּל; *decidit, delapsus est* Dan. 4, 28. 7, 20, *accidit* Esr. 7, 20; *dejectus est* Dan. 3, 23; *prostravit, projecit se* Dan. 2, 46. 3, 6 etc.

נְפַק f. נְפַקַת; part. act. נָפֵק; pl. נָפְקִין; imp. pl. פְּקוּ; *exiit* Dan. 2, 13, 14 etc. — Aph. הַנְפַק et הַנְפִיק *eduxit* Dan. 5, 2. Esr. 5, 14.

נִפְקָא f. *sumptus*; emph. נִפְקְתָא Dan. 6, 4, 8.

נְצְבָא f. *firmitas, duritiès*; emph. נִצְבְּתָא Dan. 2, 41.

נְצַח ut in hebr. — Ithpah. part. מִתְנַצַּח *superans*. Dan. 6, 4.

נְצַל ut in hebr. — Aph. part. מַצֵּל; inf. הַצָּלָה, cum suff. הַצָּלוּתַהּ; *eripuit, liberavit* Dan. 3, 29 etc.

נְקָא *purus* Dan. 7, 9.

נְקַשׁ *pulsavit, collisit*; part. act. pl. f. נְקָשָׁן Dan. 5, 6.

נְשָׂא; imp. שֵׂא; *abstulit* Dan. 2, 35; *cepit, sumpsit* Esr. 5, 15. — Ithpah. part. f. מִתְנַשְּׂאָה *extollens se, insurgens* Esr. 4, 19.

נִשְׁמָא f. *anima*; suff. נִשְׁמָתֵךְ Dan. 5, 23.

נְשַׁר m. pl. נְשָׁרִין; *aquila* Dan. 4, 30. 7, 4.

נִשְׁתְּוָן m. (hebr. et chald.) *epistola*; emph. נִשְׁתְּוָנָא Esr. 4, 18 etc.

נְתַן; inf. מִנְתַּן; fut. יִנְתֵּן, et seq. Makk. יִנְתֶּן; sed cum suff. et נ epenth. יִתְּנִנֵּהּ; ut in hebr. *dedit* Dan. 7, 16. Esr. 4, 13 etc.

נְתַר, *decidit*. — Aph. imp. אַתְּרוּ *dejicite, decutite* folia Dan. 4, 11.

ס

סַבְּכָא et שַׂבְּכָא f. *sambuca*, gr. σαμβύκη, instrum. music. pulsatile et nablio simile Dan. 3, 5, 7 etc.

סְבַל ut in hebr. *sustulit, erexit*. — Pohal. part. pl. מְסוֹבְלִין *erecta* fundamenta Esr. 6, 3.

סְבַר ut vicin. hebr. שִׂבֵּר *speravit*, vel ut syr. סבר *putavit, cogitavit*; fut. יִסְבַּר Dan. 7, 25. Vulgat. *putabit*.

סְגַד ut in hebr. *procubuit adorandi causâ, adoravit*; part. act. plur. סְגִדִין; fut. יִסְגְּדוּן, pl. יִסְגְּדוּן; Dan. 2, 46. 3, 6 etc.

סְגַן m. *antistes*; pl. סְגָנִין, emph. סְגָנְיָא Dan. 3, 2 etc.

סְגַר *clausit* Dan. 6, 23.

סוּמְפֹנְיָה f. sed סִיפֹנְיָא Dan. 3, 10 in Chetib ubi Keri habet סוּמְפֹנְיָא; gr. συμφωνία, instrument. music. juxta quosdam, duabus tibiis per sacculum transmissis constans; hodiernùm Syris *Sambonja* dicitur instr. mus. ex arundine confectum, Italis *Sampogna*.

סוּף *finem habere*, *impleri* de prophetiâ; præt. f. סָפַת Dan. 4, 30. — Aph. fut. f. תְּסַף *consumet* Dan. 4, 44.

Digitized by Google

סוֹף m. emph. סוֹפָא *finis* Dan. 4, 8. 6, 27 etc.

סִיפַנְיָא vid. סוּמְפַנְיָא.

סְלַק et סְלָק f. סְלָקַת et סַלְקַת, pl. סְלִקוּ; part. act. f. pl. סְלָקָן; *ascendit* Dan. 7, 3, Esr. 4, 12 etc.

סְעַד undè Pah. *adjuvit*; part. plur. מְסַעֲדִין *adjuvantes* Esr. 5, 2.

סָפֵר m. undè constr. סָפַר, emph. סַפְרָא; *scriba* regius Esr. 4, 8 etc.; *legis peritus* 7, 12, 21.

סֵפֶר m. pl. סִפְרִין, emph. סִפְרַיָּא; *liber* Dan. 7, 10. Esr. 4, 15.

סַרְבָּלִין plur. m. *saraballæ*; suff. סַרְבָּלֵיהוֹן Dan. 3, 21, 27.

סָרַךְ vel סָרֵךְ m. *eparchus, præses* pl. סָרְכִין; constr. סָרְכֵי, emph. סָרְכַיָּא Dan. 6, 3, 4, 8.

סְתַר undè Pah. præt. cum suff. סַתְּרֵהּ (pro סַתְּרֵהּ) *occultavit, removit è conspectu* hominum, hinc *destruxit eum* Esr. 5, 12. Part. plur. f. emph. מַסְתְּרָתָא *occulta, arcana* Dan. 2, 22.

ע

עֲבַד; part. act. עָבֵד; inf. מֶעְבַּד; fut. pl. יַעֲבְדוּן; *fecit* Dan. 3, 1, Esr. 6, 8 etc. — Ithpeh. part. מִתְעַבֵּד; fut. יִתְעַבֵּד; *factus est* Dan. 3, 29. Esr. 4, 19 etc.

עֲבֵד נְגוֹ et עֲבֵד נְגוֹא n. pr. viri Dan. 1, 7. 3, 29 etc.

עַבְדּ m. pl. cum suff. עַבְדּוֹהִי; *servus* Dei i. e. cultor ejus Dan. 3, 26. Esr. 5, 11 etc.

עֲבִידָא f. constr. עֲבִידַת; emphat. עֲבִידְתָּא; *opera, opus* Esr. 4, 24 etc.; *negotium* Dan. 2, 49. 3, 12.

עֵבֶר *regio ulterior*, hinc עֵבֶר נַהֲרָא *regio transeuphratensis*, ex Persarum loquendi usu Esr. 4, 10 etc.

עַד nt in hebr. 1) præp. a) *inter, intra* Dan. 6, 8, 13. — b) *usque ad* de tempore, Dan. 4, 5. Esr. 5, 16. — c) *ad* de consilio et fine Dan. 4, 14. — 2) conj., hinc עַדְדִּי a) *dum, interea dum* Dan. 26, 25. — b) *usque dum* 4, 30. 7, 22.

עֲדָא et עֲדָה, f. עֲדָת; fut. יַעֲדֵא et יַעֲדֵה; *transiit, sublatus est* Dan. 7, 14; *irrita evasit* lex 6, 9, 13, *iit*, seq. בְּ *ad* aliquid, *venit* 3, 27, seq. מִן *abiit, discessit* 4, 28. — Aph. plur. הֶעְדִּיו; part. מְהַעֲדָה; fut. plur. יְהַעְדּוּן; *abstulit* 5, 20. 7, 26, *removit, abrogavit* 2, 21.

עִדָּן m. emph. עִדָּנָא; plur. עִדָּנִין; emph. עִדָּנַיָּא; *tempus* Dan. 2, 8. 3, 5 etc. spec. *annus* Dan. 4, 13. 7, 25 etc. — Rad. עָדַן q. v. in *Lexic. Hebr.*

עוֹד *adhuc* Dan. 4, 28.

עַוְלָה vel עַוְלָה f. *iniquitas*; pl. cum suff. עַוְלָתֵךְ Dan. 4, 24.

עוֹף m. collect. *aves* Dan. 2, 38 etc.

עוּר m. *glumæ* Dan. 2, 35.

עִזִּין pl. f. *capræ* Esr. 6, 17.

עִזְקָא f. constr. עִזְקַת; suff. עִזְקָתֵהּ; *annulus signatorius* Dan. 6, 18.

עֲצָה f. ut vicin. hebr. עֵצָה *consilium, prudentia* Dan. 2, 14. — Rad. עָצַם.

עַיִן c. constr. עֵין; pl. עֵינִין; constr. עֵינֵי; suff. עֵינֵי; *oculus* Dan. 4, 31. Esr. 5, 5 etc.

עִיר m. pl. עִירִין; *vigil*, nomen Angelorum Dan. 4, 10, 14.

Digitized by Google

עַל; suff. עֲלוֹהִי, עֲלֵיהוֹן, עֲלֵינָא; *super, ad, contra* prout efflagitat sententia Dan. 2, 10. Esr. 5, 17 etc. Transl. *ob, propter*, hinc עַל דְּנָה *propter hoc, propterea* Esr. 4, 15.

עֲלָא seq. מִן *super* Dan. 6, 3.

עִלָּה f. *occasio, causa* Dan. 6, 5.

עֲלָוָן pl. f. *holocausta* Esr. 6, 9.

עִלַּי m. emph. עִלָּיָא; sed Keri ubique habet עִלָּאָה; *excelsus* Dan. 3, 26. 4, 14 etc.

עֵלְיוֹן m. undè pl. עֲלִיוֹנִין id. Dan. 7, 22, 25.

עִלִּית fem. *conclave superius;* suff. עִלִּיתֵהּ Dan. 6, 11.

עֲלַל, præt. עַל, f. עַלַת in Keri sed in Chetib עֲלָלַת; part. act. pl. עָלְלִין, in Chethib sed Keri עָלֵין habet; *ingressus est, intravit* Dan. 2, 16 etc.; it. *occidit* sol 6, 15.—Aph. הַנְעַל (inserto נ); inf. הָעָלָה et הַנְעָלָה; imp. cum suff. הָעֲלִנִי; *introduxit, adduxit* Dan. 2, 24, 25 etc. — Hoph. (more hebr.) הֻעַל *introductus est* 5, 13, 15.

עָלַם m. emph. עָלְמָא; pl. עָלְמִין; emph. עָלְמַיָּא; ut hebr. עוֹלָם q. v. *tempus cujus terminus est occultus, æternitas, tempus remotissimum* tàm præteritum quàm futurum Dan. 2, 20. 3, 33. Esr. 4, 15 etc.

עִלָּמִי n. gent. ab עֵילָם q. v. in *Lexic. Hebr.;* pl. עִלָּמָיֵא *Elamitæ* Esr. 4, 9.

עֲלַע f. ut vicin. hebr. צֵלָע *costa;* pl. עִלְעִין Dan. 7, 5.

עַם m. emph. עַמָּא et עַמָּה; pl. emph. עַמְמַיָּא ut in hebr. *populus* Dan. 3, 4. Esr. 5, 12 etc.

עִם; suff. עִמָּהּ, עִמְּהוֹן; ut in hebr. *cum, apud* Dan. 2, 11. Esr. 7, 13 etc.

עָמִיק m. *profundus;* hinc *absconditus, impervius;* plur. f. emphat. עֲמִיקָתָא Dan. 2, 22.

עַמְמַיָּא, vid. עַם.

עֵמַר m. ut vicin. hebr. צֶמֶר *lana* Dan. 7, 9.

עֲנָא et עֲנָה, f. עֲנַת; pl. עֲנוֹ ut in hebr. (ubi vid. adnotata); pr. *sustulit vocem*, hinc *locutus est*, et, prout ex adjunctis intelligitur, *cepit loqui* vel *respondit* Dan, 2, 7 etc. Part. act. עָנֵה 2, 5 etc. — Spec. *clamavit, ingemuit ob afflictionem*, hinc *afflictus fuit.* Part. עָנֵה undè plur. עָנִין *afflicti* Dan. 4, 24.

עָנָן masc. *nubes;* pl. constr. עֲנָנֵי Dan. 7, 13.

עֲנַף m. *ramus;* plur. cum suff. עֲנָפוֹהִי Dan. 4, 18.

עֲנָשׁ m. *mulcta* Esr. 7, 26.

עֻנָּת vid. כְּעֻנָּת.

עֲפִי m. ut in hebr. *frons* et collect. *frondes* arboris; suff. עָפְיֵהּ Dan. 4, 9 etc.

עֲצַב, ut in hebr.; part. pass. עָצִיב *mærore affectus, tristis* Dan, 6, 21.

עֲקַר, undè Ithpeh. plur. אֶתְעֲקַרוּ *avulsi sunt* Dan. 7, 8 in Chethib, sed Keri אֶתְעֲקַרַת *avulsa fuit* exhibet.

עִקָּר m. *stirps, truncus;* constr. עִקַּר Dan. 4, 12, 20.

עָר m. *hostis;* pl. cum suff. עָרָיִךְ Dan. 4, 16.

עָרַב undè Pah. part. מְעָרַב *mixtus* Dan. 2, 43. — Ithpah. part. plur. מִתְעָרְבִין *commiscentes se*, ibid.

Digitized by Google

עָרֵד m. ut hebr. עָרוֹד *onager*; pl. emph. עֲרָדַיָּא Dan. 5, 21.

עַרְוָה f. undè constr. עַרְוַת.

עֲשַׂב masc. emph. עִשְׂבָּא; *herba adultior* Dan. 4, 22 etc.

עֲשַׂר f. עֲשָׂרָה m. *decem* Dan. 7, 7 etc. Plur. עֶשְׂרִין *viginti* 6, 2.

עֲשִׁית vel עֲשַׁת *cogitavit, intendit* Dan. 6, 4.

עֵת m. vid. כְּעֵנַת.

עָתִיד m. *paratus*; plur. עֲתִידִין Dan. 3, 15.

עַתִּיק m. ut in hebr. *antiquus* Dan. 7, 9, 13, 22.

פ

פּוּם, פֻּם m. suff. פֻּמַּהּ; *os, oris* Dan. 4, 28. 7, 5; *ostium* 6, 18.

פַּחָה m. constr. פַּחַת; pl. f. emph. פַּחֲוָתָא; ut in hebr. *præfectus provinciæ* Dan. 3, 2. Esr. 5, 3 etc.

פֶּחָר m. *figulus* Dan. 2, 41.

פַּטִּישׁ masc. undè plur. cum suff. פַּטִּישֵׁיהוֹן Dan. 3, 21 in Chethib, sed Keri פַּטְשֵׁיהוֹן habet; vulgò *petasi eorum*, Vulgat. *tiaræ*, al. *tunicæ, interulæ*, collat. syr. פַּטְשָׁא.

פְּלַג ut in hebr.; part. pass. f. פְּלִיגָה *divisum* Dan. 2, 41.

פַּלְג m. *dimidium* Dan. 7, 25.

פְּלַגָּה vel פְּלַגָּא f. ut in hebr. *classis sacerdotum*; pl. cum suff. פַּלְגָּהוֹן Esr. 6, 18.

פְּלַח; part. act. פָּלַח, pl. פָּלְחִין; fut. plur. יִפְלְחוּן; *coluit* Deum, seq. acc. et לְ Dan. 3, 12. 7, 14. Esr. 7, 24 etc. — Indè

פֻּלְחָן m. *cultus* Dei Esr. 7, 19.

פַּס m. emph. פַּסָּא; vulgò *vola*. hinc פַּס יְדָא *vola manûs* Dan. 5, 5, 24; quibusd. est *extremitas manûs*, sed absque sufficienti ratione.

פְּסַנְתֵּרִין et פַּסַנְתֵּרִין plur. m. instr. music. gr. ψαλτήριον Dan. 3, 5, 7, 10, 15.

פַּרְזֶל m. emph. פַּרְזְלָא; ut vicin. hebr. בַּרְזֶל *ferrum* Dan. 2, 33 etc.

פָּרַס, in pausâ פָּרֵס; emph. פָּרְסָיָא n. pr. *Persia, Persæ* Dan. 5, 28. 6, 9, 13, 29.

פְּרַס; part. act. pl. פָּרְסִין, pass. פְּרִיס (pro פָּרִיס), f. constr. פְּרִיסַת; *divisit* Dan. 5, 25 etc.

פָּרַק *abrupit*, ut in hebr., hinc *redemit* peccata; imp. פְּרַק Dan. 4, 24.

פְּרַשׁ ut in hebr. — Pah. part. pass. מְפָרַשׁ *distinctè, accuratè* vel *manifestè*, ut Vulgat., Syr. *fideliter*; al. *additâ translatione* scil. chaldæâ Esr. 4, 18.

פַּרְשֶׁגֶן m. hebr. et chald. *apographum, exemplar* Esr. 4, 11 etc.

פְּשַׁר undè inf. מְפַשַׁר; ut vicin. hebr. פָּתַר *interpretatus est* Dan. 5, 16. — Pah. part. act. מְפַשַּׁר *interpretans* vers. 12.

פֵּשַׁר m. emph. פִּשְׁרָא et פִּשְׁרָה; pl. פִּשְׁרִין; *interpretatio* Dan. 2, 4. 4, 3 etc.

פִּתְגָם m. emph. פִּתְגָמָא; *verbum* Dan. 3, 16, hinc *edictum*, *sententia* Dan. 4, 14. Esr. 4, 17; *epistola* Esr. 5, 7; *res negotium* Esr. 6, 11.

פְּתַח *aperuit*; præt. ex Pehil פְּתִיחוּ;

Digitized by Google

part. pass. f. pl. פְּתִיחָן Dan. 6, 11, 7, 10.

פַּתְיָי m. *latitudo*; suff. פַּתְיֵהּ Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

צ

צְבָא et צְבָה, undè 1 pers. צְבִית; part. act. צָבָא; inf. מִצְבָּא, undè cum suff. מִצְבֵּיהּ; fut. יִצְבֵּא; ut in syr. *voluit*, *cupivit*, *optavit* Dan. 4, 14. 5, 19 etc.

צְבוּ f. *voluntas*, *studium*, al. *res*, *causa* Dan. 6, 18.

צְבַע, undè Pah. *tinxit*, *intinxit*, part. plur. מְצַבְּעִין Dan. 4, 22. — Ithpah. fut. יִצְטַבַּע *tingetur* 4, 12. 5, 21, pro יִתְצַבַּע.

צַד masc. ut hebr. *latus*. לְצַד *ad latus*, *adversus*, *contra* Dan. 7, 25. מִצַּד *à latere*, *à parte* 6, 5.

צְדָא m. *consilium*, *industria*. Dan. 3, 14: הַצְדָא *num de industriâ? an certo consilio* factum est?

צִדְקָה f. *liberalitas*, *beneficentia* Dan. 4, 24, al. *virtutis studium*, quod satis aptum contextui videtur.

צַוָּאר masc. *collum*; suff. צַוְּאָרֵהּ, צַוְּאָרָךְ Dan. 5, 7, 16.

צְלָא, undè Pah. *oravit*, *precatus est*; part. act. מְצַלֵּא, pl. מְצַלִּין Dan. 6, 11. Esr. 6, 10.

צְלַח, undè Aph. הַצְלַח; partic. מַצְלַח; *prosperum effecit* Dan. 3, 30; *prosperè peregit* aliquid Esr. 6, 14; *prosperatus est* Dan. 6, 29; *prosperata est* res Esr. 5, 8.

צֶלֶם, צֶלֶם m. emph. צַלְמָא *statua*, *simulachrum* Dan. 2, 31 etc.

צְפִיר m. *hircus*; pl. constr. צְפִירֵי; Esr. 6, 17.

צִפָּרִין pl. c. emph. צִפָּרְיָא, constr, צִפָּרֵי; *aves* Dan. 4, 9, 11, 18, 30.

ק

קָאֵם, קָאֲמִין vid קוּם.

קְבַל undè Pah. קַבֵּל; fut. plur. יִקְבְּלוּן; *accepit* Dan. 2, 6 etc. — Indè קְבָל et קֳבָל pr. ut hebr. קֹבֶל, hinc cum præf. לְקֳבֵל *è regione* Dan. 5, 5; *ante*, *coram* 2, 31. 3, 3. 5, 1; *propter* 5, 10. Ers. 4, 16. Seq. דִּי *propterea quòd*, *quia* Ers. 6, 13. כָּל־קֳבֵל דִּי *eam ipsam ob causam quòd* Dan. 2, 8 etc. כָּל־קֳבֵל דְּנָה *eam ipsam ob causam* 2, 12. Esr. 7, 17 etc.

קַדִּישׁ m. pl. קַדִּישִׁין; constr. קַדִּישֵׁי; *sanctus* Dan. 4, 5 etc.

קֶדֶם et קֳדָם; suff. קָדְמוֹהִי et קֳדָמוֹהִי, קָדְמָיִךְ, קָדְמַי, קָדְמֵי, קָדְמֵיהוֹן; *ante*, *coram* Dan. 2, 7 etc.; etiam *ante* de tempore 7, 7. מִן קֳדָם *à coram* i. e. *ab*, *ex adverso* 2, 6. 5, 19 etc.

קַדְמָה f. *tempus prius*; constr. מִן־קַדְמַת דְּנָה Dan. 6, 11, et מִקַּדְמַת דְּנָא Esr. 5, 11 *ab ante hoc*, *antehàc*.

קַדְמַי m. undè pl. emph. קַדְמָיֵא; f. sing. קַדְמָאָה, emph. קַדְמָיְתָא, pl. קַדְמָיִן, undè emph. קַדְמָיָתָא; *prior*, *primus* Dan. 7, 4, 8, 24.

קוּם, undè præt. קָם; part. act. קָאֵם, pl. קָאֲמִין, emph. קָאֲמָיָא; imp. f. קוּמִי; fut. יְקוּם; ut in hebr. *surgere* Dan. 3, 24, *prodire* 2, 39 etc.; *stare*, *adstare* 2, 31. 3, 3; *durare*,

Digitized by Google

manere 2, 44. — Pah. inf. קַיְּמָה *statuere* statutum i. e. dare mandatum 6, 8. — Aph. הֲקִים, suff. הֲקִימֻהּ et אֲקִימֻהּ, 2 pers. הֲקִימְתָּ; 1 הֲקִימֹת, pl. הֲקִימוּ; part. מְהָקִים; infin. cum suff. הֲקָמוּתֵהּ; fut. יְקִים et יְהָקִים *erexit* statuam Dan. 3, 1 etc.; *constituit* regem Esr. 6, 18, seq. עַל *præfecit* Dan. 4, 14. 6, 2. — Hoph. f. more hebr. הָקִימַת *stare facta est* 7, 4.

קְטַל; part. act. קָטֵל; præt. ex Pehil קְטִיל, f. קְטִילַת; ut in hebr. *occidit*, *interfecit* Dan. 5, 19, 30. 7, 11. — Pah. קַטֵּל; inf. קַטָּלָה, intens. *occidit complures* ut in syr. et arab. 2, 14, 3, 22. — Ithpeh. inf. הִתְקַטָּלָה *interfici* 2, 13. — Ithpah. part. plur. מִתְקַטְּלִין *occisi* ibid.

קְטַר m. pl. קְטָרִין, constr. קִטְרֵי *nodi*, hinc *ligamenta* ossium Dan. 5. 6, et metaph. *quæstiones difficiles* 5, 12, 16. — Conf. vicin. hebr. קָשַׁר *ligavit*, *colligavit*.

קַיְטָא m. ut vicin. hebr. קַיִץ *æstas* Dan. 2, 35.

קְיָם m. *statutum* Dan. 6, 8, 16.

קַיָּם m. et קַיְּמָא f. *stabilis* 4, 23, 6, 27.

קִיתָרוֹס vel קִיתְרוֹס sed in Keri קִתְרוֹס m. *cithara* Dan. 3, 5, etc.

קָל m. ut. hebr. קוֹל *vox* Dan. 4, 28. 6, 21; *sonus* 3, 5, 7 etc.

קְנָא, *emit*; fut. יִקְנֵא Esr. 7, 17. — Conf. vicin. hebr. קָנָה.

קְצַף *efferbuit ira* Dan. 2, 12.

קְצַף m. *ira* Esr. 7, 23.

קְצַץ undè Pah. imp. pl. קַצְּצוּ *amputate* Dan. 4, 11.

קֵצָת f. constr. קְצַת; et קֻצָּת; *fin dierum*, *mensium* Dan. 4, 26, 31: vulgò *pars* 2, 42, sed rectiùs forsu *summa*, *totum*, undè: קֻצָּת מַלְכוּתָא ad verbum *pars summæ regni*; nam que מִן est constr. nominis q. v. in מִן; aliundè in hoc ipso Dan. versu respondet מִנָּהּ *pars ejus*, ut scite notat Gesenius.

קְרָא; part. act. קָרֵא, pass. קְרִי; inf. מִקְרָא; fut. יִקְרָא et יִקְרֵה, plur. יִקְרוּן; *proclamavit* Dan. 3, 4 etc.; *recitavit* Esr. 4, 18, 23; *legit* Dan. 5, 8, 16, 17. — Ithpeh. יִתְקְרֵי *advocetur* Dan. 5, 12.

קְרַב, קְרֵבַת, pl. קְרַבוּ; inf. cum suff. מִקְרְבָה; *appropinquavit*, *accessit* Dan. 3, 26 etc. — Pah. fut. יְקָרֵב *offeret* Esr. 7, 17. — Aph. præt. plur. הַקְרִיבוּ vel הַקְרֵבוּ; cum suff. הַקְרְבוּהִי; part. pl. מְהַקְרְבִין; *addixit* Dan. 7, 13; *obtulit* Esr. 4, 10, 17.

קְרָב m. *proelium* Dan. 7, 21.

קַרְיָא et קַרְיָה f. *emphat.* קַרְתָּא; *civitas* Esr. 4, 10 etc.

קֶרֶן c. emph. קַרְנָא; dual. קַרְנַיִן; emph. קַרְנַיָּא; *cornu* Dan. 3, 5 etc.

קְרַץ m. undè pl. cum suff. קַרְצוֹהִי; קַרְצֵיהוֹן; *frustum*, hinc *comedit frusta alicujus*, metaph. valet: *calumniatus est aliquem* Dan. 3, 8. 6, 25. Sic apud Arabes: *carnem alicujus comedere* dicitur pro: *famam lacerare*.

קְשׁוֹט et קְשֹׁט ut hebr. קֹשֶׁט *veritas* Dan. 4, 34, מִן־קְשֹׁט *ex veritate*, *verè* 2, 47.

Digitized by Google

קִיתָרוֹס, vid. קִיתָרוֹס

ר

רֵאשׁ m. emph. רֵאשָׁה; suff. רֵאשִׁי; pl. רֵאשִׁין et more hebr. רָאשִׁין; undè cum suff. רָאשֵׁהוֹם; *caput* Dan. 2, 38 etc.; Metaph. *primarius*, *princeps* Esr. 5, 10, it. *summa* rei Dan. 7, 1.

רַב m. emph. רַבָּא; f. רַבְּתָה; *magnus*, *a*, *um* Dan. 2, 31. Esr. 4, 10 etc.; subst. *magnas*, *præfectus*, *princeps* Dan. 2, 48. 5, 11.

רְבָבָא f. *myrias*; pl. רִבְבָן Dan. 7, 10 in Keri, sed Chethib habet רִבְוָן à sing. רִבּוֹ q. v.

רְבָה, f. רְבַת; 2 pers. רְבַית vel רְבַיְתָּ *auctus est*, *crevit* Dan. 4, 8, 19. — Pah. רַבִּי *magnificavit* Dan. 2, 48. — Indè רְבוֹ.

רִבּוֹ *myrias*; pl. רִבְבָן Dan. 7, 10 ubi in Keri רִבְבָן q. v. in רִבְבָא.

רְבוּ f. emph. רְבוּתָא; suff. רְבוּתָךְ; *magnitudo* Dan. 4, 19 etc. — Rad. רְבָה.

רְבִיעַי m. *quartus*; emph. רְבִיעָיָא in Chethib, sed Keri habet רְבִיעָאָה; f. emph. רְבִיעָיְתָא Dan. 2, 40, 19 etc.

רַבְרַב m. undè plur. m. רַבְרְבִין; *magnates*, *præfecti*, *principes* Dan. 3, 33 etc. Fem. רַבְרְבָן; emphat. רַבְרְבָתָא; *grandes*, *magnæ* Dan. 7, 3 et neutr. *grandia*, *superba*; hinc *grandia loqui* i. e. superbè, impiè loqui Dan. 7, 8, 11, 20.

רַבְרְבָן m, *magnas*, *princeps*; pl. cum suff. רַבְרְבָנוֹהִי, רַבְרְבָנַיִךְ, רַבְרְבָנַי Dan. 4, 33. 5, 1 etc.

רְגַז *iratus est*. — Aph. הַרְגִּזוּ *irritaverunt* Esr. 5, 12. — Indè

רְגַז m. *ira* Dan. 3, 13.

רַגְל, רֶגֶל c. *pes*; dual. רַגְלַיִן; emph. רַגְלַיָּא; suff. רַגְלוֹהִי Dan. 2, 23, 41 etc.

רְגַשׁ *tumultuatus est*. — Aph. הַרְגִּשׁוּ et הַרְגִּשׁוּ *convenerunt tumultuosè* Dan. 6, 7, 12, 16.

רֵו (pro רְאֵו) m. *aspectus*; suff. רֵוֵה Dan. 3, 25. — Rad. hebr. רָאָה.

רוּחַ c. emph. רוּחָא; suff. רוּחֵהּ; pl. constr. רוּחֵי; *ventus* Dan. 2, 35. 7, 2; *animus* 5, 20; *spiritus* Dei 4, 5. 5, 12.

רוּם *efferre se*; part. pass. רָם *elatus* Dan. 5, 20. — Pahl. part. מְרוֹמֵם *extollens* Dan. 4, 34. — Ithpahl. הִתְרוֹמַמְתָּ *te extulisti*, seq. עַל *contra* aliquem Dan. 5, 23. — Aph. part. מָרִים *extollens* 5, 19.

רוּם m. *altitudo*; suff. רוּמֵהּ Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

רָז m. emph. רָזָא; pl. רָזִין; emph. רָזַיָּא; *secretum*, *arcanum* Dan. 2, 18 etc.

רַחִיקִין vel רְחִיקִין; pl. m. *longè remoti* Esr. 6, 6.

רַחֲמִין pl. m. ut hebr. רַחֲמִים *viscera*, hinc *tenerrimus affectus* (*tendresse*) Dan. 2, 18.

רְחַץ undè Ithpeh. הִתְרְחִצוּ *confisi sunt* Dan. 3, 28.

רֵיחַ m. *odor* Dan. 3, 27.

רְמָה et רְמָא, pl. רְמוֹ et רְמִיוּ, רְמַיָּא; inf. מִרְמֵא; *jecit* Dan. 3, 21 etc.; *posuit*, *collocavit* 7, 9, *imposuit* tributum Esr. 7, 24. — Ithpeh. *projectus est* fut. יִתְרְמֵא, יִתְרְמוּן Dan. 3, 6, 15.

רְעוּת f. *voluntas* Esr. 5, 17. 7, 18

Digitized by Google

— Rad. hebr. רָעָה, conf. vicin. רָצָה.

רַעְיוֹן m. *cogitatio;* plur. constr. רַעְיוֹנֵי; suff. רַעְיוֹנָיִךְ, רַעְיוֹנָהִי Dan. 2, 29. 4, 16 etc.

רַעֲנַן m. *virens*, trop. *florens rebus secundis* Dan. 4, 1.

רְעַע, *confregit;* fut. f. תֵּרֹעַ Dan, 2, 40. — Pah. part. מְרָעֵעַ *confringens* ibid.

רְפַס *conculcavit;* part. act. f. רָפְסָה Dan. 7, 7.

רְשַׁם; part. pass. רְשִׁים; fut. יִרְשַׁם; *exaravit, consignavit* Dan. 5, 24. 6, 9.

שׁ

שָׂב m. *canus, senior;* pl. emphat. שָׂבַיָּא; constr. שָׂבֵי Esr. 5, 5, 9. — Rad. hebr. שִׂיב.

שַׁבְּכָא vid. סַבְּכָא.

שְׂגָא; undè fut. יִשְׂגֵּא *magnus sit, augeatur* Dan. 3, 31. Esr. 4, 22. — Indè

שַׂגִּיא m. plur. f. שַׂגִּיאָן; *magnus* Dan. 2, 31; *multus* 2, 48. 4, 9; adv. *valdè* 2, 12. 5, 9.

שָׁהֲדוּת f. *testimonium;* emphat. שָׁהֲדוּתָא Gen. 31, 47.

שׂוּם et שִׂים; præt. שָׂם; 1 pers. שְׂמֵת; part. pass. שִׂים, f. שְׂמַת (forma hebr. pro שִׂימַת); imp. pl. שִׂימוּ; *ponere*, sed spec. *constituere, præponere* aliquem muneri Esr. 5, 14; *dare, promulgare* edictum Dan. 3, 10 etc.; *imponere, tribuere* nomen alicui Dan. 5, 12; *dirigere, intendere* animum, seq. לְ *ad* aliq. 6, 15. — Ithpeh. part. מִתְשָׂם; fut. יִתְשָׂם; *positus, oppositus est* Dan. 2, 5. Esr. 5, 8; *constitutus est* Esr. 4, 21.

שְׂכַל, undè Ithpah. part. מִשְׂתַּכֵּל seq. בְּ *attendens ad* aliq. Dan. 7, 8.

שָׂכְלְתָנוּ f. *intelligentia* Dan. 5, 11 etc.

שְׂנָא undè part. pl. cum suff. שָׂנָיִךְ *odio te habentes, osores tui* Dan. 4, 16.

שְׂעָת m. suff. שַׂעֲרַת; *coma* Dan. 5, 27. 4, 40.

ש

שְׁאַל; part. act. שָׁאֵל; fut. cum suff. et נ epenth. יִשְׁאֲלִנְכוֹן; *petivit, postulavit* Dan. 2, 10, 11, seq. dupl. acc. Esr. 7, 21; *interrogavit* seq. לְ pers. et acc. rei Esr. 5, 9, 10.

שְׁאֵלָא f. *petitio, rogatio* emphat. שְׁאֵלְתָּא Dan. 4, 14.

שְׁאָר m. constr. שְׁאָר et שְׁאַר; emphat. שְׁאָרָה; *reliquæ, residuum* Dan. 7, 7. Esr. 4, 7 etc.

שְׁבַח undè Pah. שַׁבַּח; part. מְשַׁבַּח; *laudavit* Dan. 2, 23 etc.

שְׁבַט m. *tribus* Esr. 6, 17.

שְׁבִיב m. emph. שְׁבִיבָא; pl. שְׁבִיבִין; *flamma* Dan. 3, 22 etc.

שְׁבְעָה m. constr. שִׁבְעַת; *septem* Dan. 3, 19. Esr. 7, 14.

שְׁבַק undè inf. מִשְׁבַּק; imp. pl. שְׁבָקוּ; *reliquit* Dan. 4, 23. Esr. 6, 7 etc. — Ithpeh. fut. f. תִּשְׁתְּבֵק *relinquetur* Dan. 2, 44.

שְׁבַשׁ ut vicin. hebr. שָׁבַשׁ. — Ithpah. part. pl. מִשְׁתַּבְּשִׁין *perplexi, perturbati* Dan. 5, 9.

שַׁגְל f. *uxor regis, regina;* pl. cum suff. שַׁגְלָתֵהּ, שַׁגְלָתֵהּ Dan. 5, 2 etc.

Digitized by Google

שׁדַר, *conatus est, studuit;* Ithpah. part. מִשְׁתַּדַּר *conans* Dan. 6, 5.

שַׁדְרַךְ n. pr. viri Dan. 1, 7 etc.

שְׁוָא vel שָׁוָה ut in hebr., hinc Pah. שַׁוִּי *æquavit* Dan. 5, 21; al. legunt Pehil שְׁוִי *æquatum.* — Ithpah. fut. יִשְׁתַּוִּה *ponetur, reddetur, fiet* Dan. 3, 29.

שׁוּר m. *murus;* pl. emph. שׁוּרַיָּא Esr. 4, 13 et 12, ubi Chethib שׁוּרֵי exhibet.

שׁוּשַׁנְכָיֵא n. gent. *Susæi* Esr. 4, 9.

שְׁזַב undè Pehel. seu Pehil שֵׁיזֵב, שֵׁיזִיב; part. מְשֵׁיזֵב; inf. cum suff. שֵׁיזָבוּתָךְ; fut. יְשֵׁזִיב, cum suffix. et נ epenthet. יְשֵׁיזְבִנָּךְ; *eripuit, liberavit* Dan. 3, 15. 6, 17 etc.

שְׁחִיתָה f. vid. seq. שְׁחַת.

שְׁחַת ut in hebr.; particip. pass. f. שְׁחִיתָה *corruptum* verbum Dan. 2, 9, it. subst. *corruptela, delictum* 6, 5.

שֵׁיזֵב, vid. שְׁזַב.

שֵׁיצָא vid. יְצָא.

שְׁכַח undè Ithpeh. הִשְׁתְּכַח, fem. הִשְׁתְּכַחַת, 2 pers. הִשְׁתְּכַחְתְּ; *inventus est;* Dan. 2, 35. Esr. 6, 2 etc. — Aph. הַשְׁכַּח, 1 pers. הַשְׁכַּחַת, plur. הַשְׁכַּחוּ; inf. הַשְׁכָּחָה; fut. יְהַשְׁכַּח; *invenit* Dan. 2, 25 etc.; *nactus est* Esr. 7, 16.

שַׁכְלֵל vid. כְּלַל.

שְׁכַן undè fut. pl. f. יִשְׁכְּנָן *habitabunt* Dan. 4, 18. — Pah. שַׁכֵּן *habitare fecit* Esr. 6, 12.

שְׁלָה; part. pass. שְׁלֵה *securus, tranquillus* Dan. 4, 1.

שָׁלָה vel שְׁלָה ut שָׁלוּת q. v.

שָׁלוּ f. vid. שָׁלוּה.

שְׁלֵוָה f. *securitas, tranquillitas;* suff. שְׁלֵוְתָךְ Dan. 2, 4.

שָׁלוּת et שָׁלוּ f. *error, delictum* Esr. 4, 22. Dan. 6, 5 et 3, 29 in Keri, ubi Chethib refert שָׁלָה vel שְׁלָה.

שְׁלַח; part. pass. שְׁלִיחַ; fut. יִשְׁלַח; *misit* Dan. 5, 2 etc., seq. עַל pers. ad quam mittitur Esr. 4, 11 etc.; seq. יָד *extendit brachium* Dan. 5, 24, seq. לְ *aggressus est* aliquid Esr. 6, 12.

שְׁלֵט, pl. שְׁלִטוּ; fut. יִשְׁלַט; *dominatus est* Dan. 2, 39 etc., *potestatem habuit* 3, 27; *irruit* in aliq. 6, 25. — Aph. הַשְׁלֵט, suff. הַשְׁלְטֵהּ; *dominari fecit* aliquem, seq. בְּ *in* alium Dan. 2, 38, 48.

שִׁלְטוֹן m. *magistratus, dominus;* pl. constr. שִׁלְטוֹנֵי Dan. 3, 2, 3.

שָׁלְטָן m. emph. שָׁלְטָנָא, constr. שָׁלְטַן, suff. שָׁלְטָנְהוֹן; *imperium, dominatus* Dan. 3, 33 etc. Plur. emph. שָׁלְטָנַיָּא *regna* 7, 27.

שַׁלִּיט m. emph. שַׁלִּיטָא; pl. שַׁלִּיטִין; *potens* Dan. 2, 10. 4, 23, *potestatem habens* seq. בְּ *in* aliq. 4, 14 etc.; subst. *princeps* Dan. 2, 15. 5, 29. Esr. 4, 20; seq. לְ cum infin. *licet* aliquid facere Esr. 7, 27.

שְׁלַם ut in hebr., hinc part. pass. שְׁלִים *perfectus* Esr. 5, 16. — Aph. cum suff. הַשְׁלְמָה; imp. הַשְׁלֵם; *complevit, finem fecit* Dan. 5, 26; *reddidit, retribuit* Esr. 7, 19.

שְׁלָם masc. emphat. שְׁלָמָא, suff. שְׁלָמְכוֹן; *salus, pax* Dan. 3, 31. Esr. 5, 7 etc.

שֵׁם m. suff. שְׁמֵה, à שֵׁם; plur. f.

Digitized by Google

שְׁמַהָן; cum ה epenth.; emph. שְׁמַהְתָּא, undè constr. שְׁמַהַת; suff. שְׁמַהַתְּהוֹן; *nomen* Dan. 2, 20. Esr. 5, 1, 4 etc.

שְׁמַד, undè Aph. inf. הַשְׁמָדָה *perdere* Dan. 7, 26.

שְׁמַהָן vid. שְׁם.

שְׁמַיִן pl. m. undè emph. שְׁמַיָּא; *cœlum* et passim *cœlicolæ* Dan. 4, 8, 23. Esr. 5, 11 etc.

שְׁמַם undè Ithpoh. אֶשְׁתּוֹמֵם *obstupuit* Dan. 4, 16.

שְׁמַע; part. act. pl. שָׁמְעִין; fut. יִשְׁמַע; *audivit* seq. עַל *de* aliq. Dan. 5, 14, 16. — Ithpah. fut. pl. יִשְׁתַּמְּעוּן *audientes se præbebunt, auscultabunt* Dan. 7, 27.

שֹׁמְרַיִן n. pr. *Samaria* Esr. 4, 10.

שְׁמַשׁ undè Pah. שַׁמֵּשׁ ut in syr. *ministravit* Dan. 7, 10.

שְׁנָא, שְׁנָה plur. שְׁנוּ, suff. שְׁנוֹהִי, part. act. pl. שָׁנְיִן; f. sing. שַׁנְיָא, pl. שָׁנְיָן; fut. יִשְׁנֵא; *mutatus est* Dan. 6, 18, maximè in pejus color faciei 5, 6, 9; seq. מִן *alius, diversus fuit ab* aliq. Dan. 7, 3 etc. — Pah. pl. שַׁנִּיו *mutaverunt* mandatum regis i. e. *migraverunt* Dan. 3, 28. Part. fem. מְשַׁנְּיָה *diversa* 7, 7; fut. pl. יִשַׁנּוּן *mutabunt* cor ejus, impers. pro *mutabitur* 4, 13. Ithpah. אֶשְׁתַּנִּי, sed in Chethib אֶשְׁתְּנוּ; fut. יִשְׁתַּנֵּא; *mutatus est* Dan. 2, 9, *deformatus est* 3, 19. 7. 28. — Aph. part. מְהַשְׁנֵא; inf. הַשְׁנָיָא et הַשְׁנָיָה; fut. יְהַשְׁנֵא; *mutavit* Dan. 2, 21 etc.; *migravit* edictum Esr. 6, 11, 12.

שְׁנָא et שְׁנָה f. undè constr. שְׁנַת; pl. שְׁנִין; ut hebr. שָׁנָה *annus* Dan. 6, 1; ut hebr. שֵׁנָה *somnus* 6, 19.

שְׁעָה f. emph. שַׁעְתָּא et שִׁעְתָּא pr. *oculorum obtutus* (coup-d'œil), hinc *momentum temporis*. הַהִיא שַׁעְתָּא *eodem momento, confestim*, illis Dan. 3, 6 etc. כְּשַׁעְתָּא חֲדָא *per breve tempus* 4, 16.

שְׁפַט undè part. act. pl. שָׁפְטִין *judices* Esr. 7, 25.

שְׁפִיר m. *pulcher* Dan. 4, 9, 18.

שְׁפַל undè Aph. הַשְׁפֵל, partic. מַשְׁפִּיל; inf. הַשְׁפָּלָה; fut. יַשְׁפִּיל *depressit, dejecit* Dan. 5, 19. 7, 24 metaph. addito לִבָּא *animus dimisit, demissi fuit animi* 5, 22.

שְׁפַל m. *humilis* Dan. 4, 14.

שְׁפַר; fut. יִשְׁפַּר; *pulcher fuit*, seq. עַל vel קֳדָם *placuit* Dan. 3, 31. 4, 24 etc.

שְׁפַרְפָּרָא m. *aurora* Dan. 6, 20.

שָׁק m. ut hebr. שׁוּק *crus*; dual cum suff. שָׁקוֹהִי Dan. 2, 33.

שְׁרָא et שְׁרֵא *solvit* nodos i. e. quæstiones difficiles Dan. 5, 16; part. pass. pl. שְׁרִין *soluti* vinculis 3, 25; it. *diversatus, commoratus est, habitavit* 2, 22. Conf. gr. λύω, κατάλυμα undè κατάλυμα *diversorium*, et arab. حَلَّ *solvit* et *descendit* alicubi ex itinere *diversaturus*. Mos enim est iis qui in hospitium divertuntur, sarcinas jumentorum *solvere*. — Pah. pl. שְׁרִיו *cæperunt* Esr. 5, 2; part. מְשָׁרֵא *solvens* Dan. 5, 12. — Ithpah. part. pl. מִשְׁתְּרִין (pro מִתְּשָׁרִין) *dissoluta* Dan. 5, 6.

שֹׁרֶשׁ masc. *radix*; plur. cum suff. שָׁרְשׁוֹהִי Dan. 4, 12.

שִׁרְשׁוּ f. *eradicatio*, trop. *expulsio*

Digitized by Google

relegatio Esr. 7, 26 in Chethib ubi Keri שְׁרִשִׁי habet.

שֵׁת et שֵׁה ut vicin. hebr. שֵׁשׁ *sex* Dan. 3, 1. Esr. 6, 15. Pl. שְׁתִּין *sexaginta* Dan. 3, 1.

שְׁתָה et שְׁתָא; pl. cum א prosthet. אִשְׁתִּיו; part. act. שָׁתֵה; pl. שָׁתַיִן; fut. plur. יִשְׁתּוּן; *bibit* Dan. 5, 1, 2, 3, 4, 23.

ת

תְּבַר ut vicin. hebr. שָׁבַר *fregit*. Part. pass. f. תְּבִירָה *fragilis* Dan. 2, 42.

תְּדִירָא f. *gyratio, circuitus* (conf. rad. hebr. דוּר), hinc *periodus* temporis perpetua. בְּתְדִירָא *perpetuò, jugiter* Dan. 6, 17, 21.

תּוּב ut vicin. hebr. שׁוּב *redire, reverti;* fut. יִתּוּב Dan. 4, 31, 33. — Aph. הֲתִיב; inf. cum suff. הֲתָבוּתֵךְ; fut. pl. יְתִיבוּן et יְהַתִּיבוּן; *reddidit, retulit* Esr. 6, 5. Passim *retulit verbum* i. e. *respondit*, seq. acc. pers. Dan. 3, 16. Esr. 5, 11. *Retulit litteras* i. e. *respondit per litteras* Esr. 5, 5. Sed Dan. 2, 14: *retulit Ariocho consilium et prudentiam* i. e. opposuit; al. *retulit legem et sententiam;* verùm prius magis arridet.

תְּוַהּ ut hebr. תָּמַהּ *obstupuit, attonitus fuit* Dan. 3, 24.

תּוֹר m. ut vicin. hebr. שׁוֹר *taurus;* pl. תּוֹרִין Dan. 4, 22. Esr. 6, 9 etc.

תָּחוֹת pr. nom. plur., hinc præp. *sub* ut hebr. תַּחַת Dan. 7, 27. Cum suff. תְּחוֹתוֹהִי *sub eo* 4, 9, 18.

תַּחַת id. cum suff. תַּחֲתוֹהִי Dan. 4, 11.

תְּלַג m. ut vicin. hebr. שֶׁלֶג *nix* Dan. 7, 9.

תְּלִיתָי *tertias* (à תְּלַת *tres*); f. תְּלִיתָאָה Dan. 2, 39.

תְּלַת, f. תְּלָתָה, תְּלָתָא m. ut vicin. hebr. שָׁלֹשׁ *tres* Dan. 3, 24. Esr. 7, 20. 6, 4. Cum suff. תְּלָתֵיהוֹן *tres illi* Dan. 3, 23. Sed Esr. 6, 15: תְּלִיתָה *tertius*. — Plur. תְּלָתִין *triginta* Dan. 6, 8, 13.

תְּלַת undè emphat. תַּלְתָּא; forsan *ordo tertius*, hinc Dan. 5, 29: שַׁלִּיט תַּלְתָּא *princeps tertii ordinis*, it. vers. 16 ubi subauditur שַׁלִּיט; sed al. *princeps tertius* à rege.

תַּלְתִּי m. *tertius* Dan. 5, 7.

תַּם adv. ut vicin. hebr. שָׁם *ibi, illic;* undè cum ה locali תַּמָּה Esr. 5, 17 etc.

תְּמַהּ m. undè pl. תְּמַהִּין; emphat. תְּמַהּוּהִי; suff. תְּמַהּוּהִי; *res stupenda, miraculum* Dan. 3, 32 etc.

תִּנְיָן m. *secundus;* f. תִּנְיָנָה Dan. 7, 5. — Rad. inus. תנה ut vicin. hebr. שָׁנָה *iteravit*. — Indè

תִּנְיָנוּת *iterùm* Dan. 2, 7.

תִּפְתָּיֵא pl. m. emph. *præfecti, judices, Mufti* Arabum Dan. 3, 2, 3.

תַּקִּיף m. undè pl. תַּקִּיפִין; f. sing. תַּקִּיפָא et תַּקִּיפָה; *durus* Dan. 2, 40, 42; *validus* 3, 33. — Rad. תָּקַף.

תְּקַל ut vicin. hebr. שָׁקַל; part. pass. תְּקִיל *pensus* Dan. 5, 25; præt. ex Pehil תְּקַלְתָּ *appensus es* 5, 27.

תְּקַן ut in hebr. — Hoph. 1 pers. more hebr. הֻתְקַנַת *dispositus, restitutus* Dan. 4, 33.

תְּקַף, fem. תְּקַפַת, 2 pers. תְּקַפְתָּ; part. pass. תַּקִּיף; *fortis, validus fuit,*

Digitized by Google

evasit Dan. 4, 8, 19, trop. de animo obfirmato 5, 20. — Pah. inf. תַּקְפָּה *firmare* Dan, 6, 8.

תֹּקֶף m. emph. תָּקְפָּא; *robur, potentia* Dan. 2, 37 etc.

תַּרְגֵּם *exposuit, interpretatus est;* part. pass. מְתַרְגֵּם *expositum* Esr. 4, 26 etc.; f. תַּרְתֵּין *duæ* Dan. 6, 1; *secunda* Esr. 4, 24.

תְּרֵין m. *duo;* constr. תְּרֵי Dan. 4, 7.

תְּרַע m. ut vicin. hebr. שַׁעַר *porta, ostium*, ut fornacis Dan. 3, 26; sed *porta regis* i. e. *aula regia* 2, 49. — Indè.

תָּרָע (pro תַּרְעָא) m. *janitor;* plur. emph. תָּרְעַיָּא Esr. 7, 24.

FINIS LEXICI CHALDAICI.

Digitized by Google

INDEX LATINUS (1).

A, ab, abs 76 b. 295 a. 332 b. 333 a. 428 b. 433 b. 464 a. — *ch.* 619 b. ab, apud 307 b.
abalienari 177 b. 264 a. 390 a.
abdere 231 b. 431 b, abdere se 187 a, abdi 187 a.
abdomen 211 a.
abducere 250 a. 304 b. 368 a. 369 a. 412 b. 551 b, abduci 391 b. 429 b. 551 b.
aberrare 84 b. 197 b. 198 a. 554 b. 599 b, facere 555 a. 600.
abesse 526 a, propè ut 507 b.
abhorrere 65 b.
abi (abire) 303 a.
abigere 111 b. 141 a. 367 a. 369 a.
abire 19 b. 111 b. 166 b. 206 a. 376 a. 412 a. 429 b. 444 a. 458 b. — *ch.* 605 b. 622 b, abire cogi 429 b.
abitus, ûs 20 a.
abjectus 96 b. 152 a. 179 b. 511 b.
abjicere 138 a. 367 b. 569 b. 571 a, animum præ desperatione 575 b, abjici 138 a. 367 b.
ablactare 136 b, ablactari 136 b.
ablegare 596 b, ablegari 570 a.
abluere 148 a. 274 b, 526 a, ablui 563 a.
abnegare 279 a.
abnuere 370 a.
abolitio 590 a.
abominabilis 599 b, res abominabilis 584 a. 592 b, abominabilem facere 599 b, esse 599 b.
abominandum 584 a, habere 585 a, facere 585 a.
abominatio 157 a. 368 a. 592 b.
abominari 362 a. 588 b. 599 b.
abortare 556 a, facere 566 a.
abortatio 566 a.
abortus 385 a.
abradere 134 a. 140 b. 505 b, abradere sibi 134 a.
abripere 130 a. 141 a. 356 a. 546 a, abripi 130 a. 141 a.
abrogare, — *ch.* 622 b, abrogari 523 a.
abrumpere 471 b. 472 a. — *ch.* 624 b, abrumpi 471 b.
abscidere et abscindere 105 b. 106 a. 291 a, b. 504 a, b, 505 a, b. — *ch.* 610 a, abscindi 217 a. 292 a. 380 b. 496 b.
abscondere 187 a, 231 b. 407 a. 409 a. 431 b. 488 b, abscondere se 187 a. 231 b. 431 b. 488 b, abscondi 187 a. 231 b. 488 b.
absconditus, — *ch.* 623 b, abscondita 230 a. 346 b. 547 a. 600 a.
absinthium 304 a.

(1) Indicant notæ arithmeticæ, 1, 2, 3 etc. plagulas, tùm litteræ *a*, *b* columnas priorem, posteriorem, denique siglum *ch*, voces chaldaicas.

Digitized by Google

absis vel apis 120 a.
absistere 191 a.
absolutio 283 a. 595 a.
absolutus 572 b. 597 b.—*ch.* 616 a.
absolvere 105 b. 151 a. 283 b. 383 b, 478 a. 571 b. 572 a. 597 b, absolvi 165 a. 217 a. 282 a, b. 387 b. 512 a. 571 b. 597 b.
absorbere 136 a, absorberi in se 97 b.
absque 31 b. 295 b. 333 a.
abstergere 320 a. 401 a.
absterrere 370 a.
abstinere 373 b, se 577 a.
abstrahere 471 a.
abstrusus 435 b, abstrusum esse 435 b.
absumere 85 b. 95 b. 97 a. 104 a. 283 b, absumi 130 b. 282 a, (igne) 404 a.
abundanter *ch.* 616 b.
abundantia 178 a. 271 a. 318 b. 328 a. 407 b. 453 a. 539 b. 549 a.
abundare 456 b. 547 a. 559 b, facere 271 a. 559 b.
abundè 271 a.
abyssus 479 b. 591 a.
ac 172 b.
acacia 562 b.
accedere 166 b. 397 a, 396 b. 400 b. 507 b, —*ch.* 626 b, facere 367 a.
accelerare 88 a. 194 b. 313 a.—*ch.* 614 b, accelerari 81 b. 375 a.
acceleratus 82 a.
accendere 18 a. 104 a, b. 222 a. 260 a. 403 a.—*ch.* 605 b, accendi 104 a. 260 b. 302 a. 408 a, irâ 228 a.
accensus 104 b.
acceptio 347 b. 353 b.
acceptum 536 a, habere 558 b.
acceptus 378 a. 391 b.—*ch.* 615 a, acceptum se facere 538 b.
accersere 304 b, accersi 305 a.
accidere 74 a. 165 a. 344 a. 348 b. 506 b. 508 a.—*ch.* 621 a, alicui *ch.* 619 a.
accinctus 20 b. 210 b.
accingere 56 b. 190 b. 512 a. 579 a, accingere se 29 b. 190 b. 206 b.
accipere 225 b. 305 a. 374 a. 492 a.—*ch.* 615 b, accipi benevolè 535 b.
accipiter 386 a.
acclamare 426 b. 437 a, b. 523 a.
acclamatio 164 b.
acclinare se 580 a.
acclivis locus 312 a. 442 b.
accola 139 a. 267 b. 567 a.
accumulare 406 b.
accuratè—*ch.* 624 b.
accurrere facere 523 b.
accusatio 543 a. 591 b.
acer 220 a. 347 b.
acerbè 348 b. 598 b.
acerbus 348 b, acerbum esse 350 a, redere 352 b. 353 a.
acerbitas 332 a. 353 a. 440 b.
acerra 288 a.
acervus 209 a, 210 b. 367 a. 447 b. 477 b. 492 b. 529 b. 595 b, lapidum 132 a. 340 b.—*ch.* 615 b.
acetum 210 a.
achates 551 b.
acidum, fœni 210 a.
acies 342 b. 455 a. 458 b. 459 a. 463 b. 481 a. 596 b.
acinus 222 a.
aconitum 78 b.
acquirere 448 b. 503 a, 528 b, acqui[illegible] 344 b. 503 a.
acquisitio 503 b.
actio 67 b. 136 b, prava 419 b.
actor 366 b.
actus pravus—*ch.* 613 a.
aculeus 157 a. 494 a. 574 b.
acumen 191 a. 206 a.
acuminare 222 a.
acuminatus 220 a.
acuere 115 a. 190 b. 222 a. 302 b. 579 [illegible]
acupictor 537 a.
acutus 190 b. 220 a. 302 b. 340 a. 451 [illegible] acutum esse, fieri 190 b. 339 b.
ad 38 b. 75 b. 158 a. 294 b. 415 [illegible] 428 b.—*ch.* 617 b. 618 a. 622 b. 623 b.
adagio uti 356 b.
adamas 248 a. 574 b.

Digitized by Google

adamare 414 a.
adaquare 583 b.
addere 254 a. 394 b. 406 b. — *ch.* 610 a,
addi 254 a. 406 b.
addicere 50 a, se 299 b. 484 b, addici 148 b. 225 a.
adducere 64 a. 367 a. 369 a. 486 b. 507 b. 523 b. — *ch.* 607 b. 623 a, 626 b, adduci 84 a. 305 a. 307 a.
adeò 39 a. 56 a. 71 b, 136 a. 295 a, nùm adèo, adèo ne 56 a, adèo ut 71 b.
adeps 198 b. 202 b. 459 a, 499 b, adipe obduci, operiri 292 b.
adesse 31 b. 258 b. 344 b. 433 b. 497 b.
adhærens 144 a. 556. a.
adhærere 23 b. 143 b. 175 b. 196 b. 225 a. 299 a. 487 b. — *ch.* 610 b, adhærere facere 143 b.
adhùc 417 b. — *ch.* 622 b, magis 254 a.
adigere 602 a.
adimere 3 a.
adire 158 b. 166 b. 454 a. 462 a. 467 a. 513 a.
aditus, ûs 307 b. 313 b. 580 b, aditum habere 400 b.
adjacere 121 b.
adjudicare 248 a. 461 a.
adjungere se 254 a. 299 b. 406 b. 565 a, adjungi 595 a.
adjutor 185 a. 423 b.
adjutrix 423 b.
adjuvare 196 a, b. 269 a. 391 b. 405 a, b. 423 b. — *ch* 622 a, adjuvari 423 b.
adminiculum 358 a, b.
admirabilis 459 b, admirabilem fieri 460 a.
admirandus 262 a.
admissio, ad audiendum 357 b.
admittere 84 a. 305 a. 377 b. 492 a. 507 b.
admodium 306 b.
admonere 144 b. 176 a. — *ch.* 612 b, admoneri 176 a. 254 b.
admonitio 315 b. 338 a. 500 a.
admovere 302 a. 507 b, manum rei 369 b.
adniti 580 a.
adolere 499 b, adoleri 499 b.
adolescere 125 a. 497 a.
adolescens 125 b. 249 b. 383 b. 431 b.
adolescentia 249 b. 382 b.
adolescentula 116 b.
adorare. — *ch.* 621 b.
adstare 258 b.
adulari 279 a.
adulter 177 b. 380 a.
adulterium 361 b. 362 a, committere 361 b.
adunare 245 b, adunari 245 b.
adurere 556 a. 560 b. — *ch* 614 b, aduri 222 a. 276 a. 284 b. 452 a. 489 b.
adustio 280 a. 489 b. 500 b.
adusta pars 325 b.
advena 139 a.
advenire 365 b. 366 a. — *ch* 619 a.
adventus, ûs 307 b.
adversarius 29 a. 264 b. 477 b. 489 b. 490 a. 491 a. 527 a. 543 a. 586 b. 601 b, advesarium esse 543 a.
adversari 28 b.
adversus, a, um. Ab adverso, — *ch.* 625 b, ex adverso 16 a. 314 b. 365 a. — *ch.* 620 a. 625 b.
adversùs 38 b. 76 a. 434 a. 463 b. 464 a. — *ch.* 625 a.
advertere animum 89 b. 90 a. 108 a 293 b. 541 b. 544 a. 564 b.
advocare 84 a. 586 b, advocari, — *ch* 626 b.
advolare 449 b.
adytum 143 a. 289 b. 495 b.
ædes 91 b.
ædificare 100 b. 508 a. — *ch.* 608 b. ædificari 101 a. — *ch.* 608 b.
ædificium 101 b. 308 b. — *ch.* 609 a.
æger 53 a. 148 a, b. 203 a. 383 a. 511 b, ægrum esse 53 a.
ægrè ferre 287 a. 296 a.
ægritudo 204 b. 288 a, ægritudinem afferre 203 b, ægritude affici 373 a.
ægrotare 208 a, b, graviter 53 b.
ægrotus, ægrotum esse 292 a, fieri 293 b, se simulare 203 b.
æmulari 491 a.
æmulus 490 a.

Digitized by Google

æneum 374 a.
ænigma 199 b. 300 b. — *ch.* 605 b, proponere 192 a.
æquare 83 b. 461 b. 557 b. — *ch.* 629 a, æquari 557 b.
æquiparare 557 b, æquiparari 224 a.
æqum 358 b, esse 269 b.
ærarium 17 b. 245 a. 310 b. — *ch.* 607 a.
ærugo 202 b.
ærumna 435 a.
ærumnosus 435 a.
æs 224 b. 375 b. — *ch.* 620 b.
æsalon 29 a.
æstas 500 a. — *ch.* 626 a.
æstimare 233 b. 224 a. 446 b. — *ch.* 614 b, æstimari 223 b. 403 b, magna 125 a. 261 a.
æstimatio 446 b.
æstivare 498 b.
æstivans 481 a.
æstuare 153 b. 164 a. 210 a, b. 284 a. 426 b. 538 b.
æstus, ûs 161 b. 180 a. 183 a. 208 a, b. 210 b. 219 a. 220 a, b. 351 b. 585 b.
ætas 132 a. 149 a. 244 a. — *ch.* 611 b.
æternitas 387 b. 414 b. 419 a. 494 a. — *ch.* 623 a.
æternùm 414 b.
æternus 241 a.
ævum 132 a.
affabrè factum 451 a.
affatìm 150 a.
affectus tenerrimus 526 a. — *ch.* 627 b.
afferre 74 a. 83 b. 84 a. 304 b. 344 b. 367 a. 507 a, b, 523 b. 557 a. — *ch.* 607 b. 615 a, afferri 84 b. 235 a. 305 a.
afficere malè 431 a, male affici 53 a.
affigere 261 a. 602 a. — *ch.* 618 b.
affinis 226 b. 506 b.
affirmare 39 b.
afflare 384 a.
afflictus 148 a. 151 b. 152 a. 378 a. 379 a. 437 b. 438 a.
afflictio 437 b. 438 a, 554 a, sui 600 a, afflictioni se subjicere 437 a.
affligere 79 a. 95 b. 236 a. 291 b. 302 a. 428 a. 437 a, 440 b. — *ch.* 608 b, se 537 a b, affligi 436 b. 437 a, b. — *ch.* 625 b.
affluentia 582 b.
affluere deliciis 194 b.
age, agedùm 240 b. 303 a. 361 a. 451 b. 497 a.
ager 11 a. 65 a. 207 b. 236 a. 290 b. 453 a. 540 b. — *ch.* 609 a.
agere 369 a. 431 a. 449 a.
agger 346 a. 404 b. 439 b. 595 b, munire aggere 404.
aggerere 404 a. 582 a.
aggestus 394 a. 596 a.
agglutinare 143 b, agglutinari 143 b. 144 a.
aggravare 273 a.
aggredi 167 a. 337 b. 473 a. 369 b. — *ch.* 629 b.
aggressio inopinata 105 a.
agitare 168 b. 322 a. 369 a. 370 b. 372 a, b. 421 a. 466 a. 525 a, mente 223 b, se 370 b, agitari 370 b. 372 a, b. 401 a. 406 a. 466 a.
agitatio 177 a. 599 a, capitis 334 a.
agitatus malo spiritu insanum agere 362 b.
agmen 124 a. 316 a. 321 b. 432 b. 519 a, postremum 442 b, primum 463 a.
agna 275 a. 292 a.
agnellus 231 a.
agnitio 265 b.
agnoscere 379 b. 380 a, agnosci 379 b. 380 a.
agnus 275 a. 289 b. 292 a. 511 a. — *ch.* 606 b.
agrestis 540 b.
agricola 32 b. 36 b. 236 a.
agricultura 411 a.
ah! 13 a. 21 b. 162 b. 163 b.
ahenum 280 b. 351 a, fervens 8 b.
ala 286 a. 482 a, ala exercitûs 9 a. — *ch.* 610 a.
alacer 49 b. 206 b, alacrem esse 206 b. 222 a, alacrém se gerere 49 b, alacrem reddere 49 a. 206 b.
alatus 103 a.
albedo 297 b.

Digitized by Google

albescere 194 a. 297 b. 568 a.
albugo 500 a.
albumen 527 a.
albus 297 b. — *ch.* 613 a, album facere 297 b.
alcali sal 112 b, fossile 396 a.
ales 117 a.
alere 125 a. 200 a. 532 a. — *cb.* 612 b.
alga 400 a.
alienare 379 b.
alienigena 139 a. 177 b.
alienus 177 b. 380 a, alienum facere 379 q, simulare 379 b. 380 a.
alimentum 111 a. 551 a, suppeditare 276 b.
aliorsùm 25 b.
aliquandiù 243 b.
aliquantisper 340 a.
aliquid 50 b. 145 b.
aliquis 10 b. 22 a. 33 a. 386 a.
aliquot 22 a.
alius 25 b. 177 b. 380 a. — *ch.* 605 b. alium esse 578 a.
allidere 526 b, allidi 526 b.
alligare 55 a, b. 189 b. 336 b. 512 a. 528 b. 538 b, alligari 484 b. 512 a.
allisio 343 b.
allium 558 b.
alloqui 144 b. 145 a. 436 b.
alluere 563 a.
alluvio 407 a.
aloe 13 b.
altare 318 b. — *ch.* 618 b.
alter 21 a. 22 a. 23 a. 25 b. 32 b. 67 a. 175 b. 531 a. 532 a.
altercatio 505 b.
altercari 248 a. 449 b. 527 a.
altilia 110 a.
altissimus 428 a. 430 b.
altitudo 120 b. 350 b. 353 498 a. 523 a. — *ch.* 627 b.
altor 1 b. 48 a.
altum 350 b. 523 a.
altus 105 b. 118 a. 120 b. 391 b. 522 b, altum esse 120 a. 514 b. 522 a. 529 b. 540 a, altum facere 120 b. 25 b, in altum 350 b. 428 a. 523 a.
alumna 116 b.
alumnus 47 a. 79 b.
alveolus 327 a.
alveus 57 b.
alvum deponere 402 b.
amabilis 12 b. 239 a.
amabo 361 a.
amalecitæ 435 a.
amaranthus 148 a.
amare 12 b. 187 a. 215 a. 225 a.
amarè 598 b.
amarescere 353 a.
amaritudo 348 b. 350 a. 351 a, b. 353 a. 598 b.
amarus 348 b. 351 b, amarum esse 350 a. 325 b, reddere 352 b.
amasius 12 b. 414 a. 460 a. 531 a.
amator 177 a. 414 a.
amatus 147 b. 531 a. 532 b.
ambire 167 a. 397 a, facere 397 a.
ambitus, ûs 192 a. 208 b. 290 b.
ambo 579 a.
ambulacrum 312 q. 525 b.
ambulare 167 a. — *ch.* 612 b.
ambulatio 543 b.
amens 555 a, amentem agere 555 a.
amentia 555 a.
amethystus 25 a.
amica 403 a. 532 a, b.
amicire 56 b. 255 b. 298 a. 424 a, amiciri 290 a.
amicitia 50 b. 325 a. 596 a, amicitiam colens 572 a, habere 571 b.
amictus, ûs 56 b. 340 a.
amiculum 340 a.
amicus 12 b. 21 a. 42 a. 147 b. 239 a. 352 a. 403 a. 531 a. 532 a. 568 b. 571 b. 572 a, amicum facere 572 a.
amissus, pro amisso habuit 3 a, res amissa 3 a.
amita 147 b.
amitti 2 b.
amnis 14 b. 370 a.
amœnitas 383 a.
amœnus 382 b, amœnum esse 383 a.

Digitized by Google

amoliri 134 b.
amor 12 b. 13 a. 147 b. 11 b. 289 a. 414 a, 503 a. 526 a, objectum amoris 13 a.
amotio 336 b.
amovere 163 b. 318 a. 380 a b. 326 b. 554 a, amoveri 326 b.
amphora 117 b.
amplecti 23 b. 188 b. 196 b, amore 225 a.
amplexari 188 b.
amplificatio 349 b.
amplitudo 525 a.
ampliùs 245 a. 254 a, b. 417 b, non ampliùs 58 a.
amplus 349 b. 516 a. 521 b. 524 b.
ampulla 488 a.
amputare 106 a. 125 b. 287 a. 390 a. 405 b. 505 b. 593 b. — *ch*. 626 b, amputari 180 b.
amuletum 302 a.
amussis 496 a. 547 b.
amygdala 583 b.
amygdalatus 583 b.
amygdalus 296 b.
an 45 b. 160 b. 169 a. 280 a. — *ch*. 612 b.
anceps 459 a.
ancilla 46 b. 383 b. 581 a.
angaria 335 b.
angelus 37 b. 41 a. 100 a. 328 a. 493 a. 522 a.
angor 450 b, in angore esse 259 b.
angularis lapis 515 b.
angulus 155 b. 177 a. 348 a. 453 a. 461 b.
angustia 316 b. 490 a.
angustiæ 302 a. 346 a. 347 a. 442 a. 450 b. 480 b. 489 b.
angustus 489 b, angusta via 358 a, angustum esse, 17 a. 259 b. 491 a, fieri 184 a.
anhelans 257 b.
anhelare 257 b. 369 a. 393 a. 456 a. 550 b.
anhelitus 309 b. 393 b. 521 b.
anima 116 a. 199 a. 200 b. 246 a. 385 b. 386 a. 393 a. 522 a. — *ch*. 621 a.
animadversio 108 b. 315 b. 467 b. 468 a.
animadversum est 289 b.
animadvertere 89 a. 108 a. 239 a. 467 a. 513 b. 560 a. — *ch*. 615 b.
animal 200 a. 530 a. — *ch*. 614 a.
animans 116 a. 286 a. 393 b.
animosum esse 49 a.
animus 201 a. 274 a. 283 b. 296 b. 312 a. 339 a. 386 a. 393 a. 508 a. 522 a. 543 b. — *ch*. 618 a. 619 b. 627 b, animum abjicere 534 b, sumere 129 a, dimittere ch. 630 b.
annales 479 b.
anniversarius 244 a.
annon? 32 a. 37 a.
annona 36 a. 553 b.
annulus 134 b. 197 b. 228 a. 373 b. 414 a, signatorius 194 b. — *ch*. 612 b.
annumerare se 224 a, annumerari 223 b. 333 b.
annuntiare 192 b.
annuere 452 b.
annus 578 b. — *ch*. 622 b. 630 a.
ansula 510 a.
ante 75 b. 365 a. 379 a. 463 b. 464 a. 492 a. 493 b. 494 a. — *ch*. 623 b, ab ante 463 b, ab ante hoc, *ch*. 623 b.
anteà 19 a. 75 a. 243 b. 463 b. 397 a.
antecessor 365 b.
antehàc 515 b. 573 a. — *ch*. 625 b.
antemurale 200 b.
antequàm 233 a. 415 a. 463 b. 494 a.
anterior 304 a. 494 a. pars 463 a.
antevertere 493 b.
antiquitùs 463 b.
antiquus 419 a. 452 a, b. 494 a. — *ch*. 624 a.
antistes 398 b. — *ch*. 624 b.
antrum 194 a.
anus 230 a. 439 b. 492 a. tumores ani 230 a. 439 b.
anxius 511 a, anxium esse 414 b. 436 b.
aperire, 107 a, b. 133 a, b. 466 b. 468 a. 475 a. 524 b, aperire se 107 a. 475. 524 b. — *ch*. 624 b, aperiri 468 a. 475 a. 524 b.
apertio 344 a. 468 a. 475 a.
apertura 475 a.

Digitized by Google

apertus 136 a, b. 458 a. 588 a.
apis 143 a.
apographum 293 b. 472 b. — *ch.* 624 b.
apparare 448 b.
apparatus 446 b. 595 a.
apparere 133 a. 513 b.
appellare 50 a. 506 b, appelari 388 b.
appendere 461 b. 584 a, appendi 403 b. 584 b. 595 b. — *ch.* 631 b.
appetere 109 a 208 a. 287 b.
appetitus, ûs 5 a. 200 b. 589 a.
applicare animum 277 a.
apponere 583 a. — *ch.* 628 a, apponi 542 a.
apprecari fausta 113 a, b. 145 a.
apprecatio boni 114 a.
apprehendere 23 b 304 a. 597 b.
apprehensio 497 a.
approbari 535 b.
approbatio 536 a.
appropinquare 366 b. 367 a. 405 a. 462 b. — *ch.* 625 b, facere 507 b.
appropinquatio 508 a.
aptare 247 b. 277 a.
aptus 161 b. — *ch.* 607 a, aptum esse 276 b. 483 a. 557 b.
apud 73 b. 75 b. 304 a. 433 a 468 b. — *ch.* 618 a. 623 b.
aqua 324 a, b, locus ubi desedit aqua 359 a.
aquæductus 235 a. 486 a. 600 a.
aquarium 585 b.
aquatilia 586 b.
aquila 394 a. — *ch.* 621 b, marina 423 a.
ara 570 a.
aramaïcè, linguâ arameâ 64 b.
aranea 427 b.
arare 222 b, arari 222 b.
aratio 220 b, tempus arationis 220 b.
arator 236 a.
arbitrum esse 248 a, se interponere 564 b.
arbitrium 536 a.
arbor 68 b. 369 b. 440 a. — *ch.* 606 a.
arboretum 137 a. 290 b. 469 a.
arca 62 a. 589 b, fœderis 62 a.
arcanum 399 b. — *ch.* 622 a. 627 b.
arcanus 409 a. 488 b.
arcere 106 a. 138 b. 335 a.
arcessere 506 b. 586 b, arcessi 507 a.
arctare 480 b.
arctatio 316 b.
arturus 319 b.
arctum esse 17 a.
arcus 542 b.
ardea 53 a. 253 a.
ardens *ch.* 616 a.
ardere 104 a. 153 b. 219 b. 260 b, 298 b, — *ch.* 611 b.
ardor 220 a, b. 538 b. 585 b.
arduus 273 b. 511 b. 514 b. 522 b, intellectu 106 a, arduum esse 106 a. 459 a. 511 a. 540 a.
area 140 b. 310 a. 525 a. — *ch.* 605 a.
arefacere 235 b, arefieri 222 b.
arena 193 a. 281 a. 364 b, arenâ conspergere 439 b.
areola 309 a. 445 b.
arere, arescere 485 a.
argentum 287 b. — *ch.* 617 a.
argila 210 b. 230 b. — *ch.* 615 a.
argumentum 18 b. 441 b. 590 a.
arguere 167 b. 247 b.
arida terra, regio 481 a, b. 482 a. — *ch.* 615 a.
ariditas 481 b. 482 a. 596 a.
aridum 222 b. 236 a. — *ch.* 615 a.
aridus 235 b. 426 b. 481 a, b, locus 484 b, aridum esse 235 b. 485 a.
aries 29 b. 289 b. 320 b. 593 b. — *ch.* 611 b.
arista 4 b.
arma 20 a. 283 a. 329 b. 393 b. 596 b, bellica 170 a.
armamentarium 393 b. 596 b.
armatura 393 b.
armare 402 b, armare se 29 b. 293 b.
armatus 210 b, armati 572 b.
armentarius 85 b.
armentum 108 a. 559 b.
armilla 60 a. 485 a. 586 a. — *ch.* 612 b.
aroma 115 b. 378 b. 404 b.
aromatica herba 352 b.
arridere 542 b.

Digitized by Google

arrogans 242 a. 452 b, arrogantem esse 412 b.
arroganter agere 439 b.
ars 224 a. 283 a. 505 a.
articulus 59 b. 510 a.
artifex 48 b. 223 b. 259 b.
artificium 223 a.
arundo 3 b. 503 a.
arundinetum 3 b. 8 b.
arvum 291 a. 556 a, pingue 69 a.
arx 64 a. 91 a. 98 b. 117 a. 230 b. 345 a, 346 a. 353 b. 500 b.
ascendere 135 b. 382 b. 429 a. — *ch.* 622 a, facere 429 b. — *ch.* 621 a, fieri 429 b.
ascensio 341 a.
ascensus, ûs 340 b. 34, a. 430 a, b.
ascia 280 b.
asellus 426 b.
asina 74 a.
asinus 209 a. 421 a. 446 a, asini pullus 426 b.
aspectus, ûs 195 b. 309 b. 349 a. 514 b. — *ch.* 613 b. 627 b.
asper 140 a.
asperitas 440 b.
aspernari 307 a.
aspicere 363 a. 513 a, cum voluptate 108 a, se 514 a. 580 a.
aspirare 12 b. 463 b.
aspis 428 a. 475 b.
assare 221 a. 482 b.
assatum 483 a.
assatura bubulæ carnis 69 b.
assequi 143 b. 158 a. 221 a. 344 a. 366 a. 392 a.
asser 120 a. 510 b.
asservare 488 b. 577 a, asservari 488 b.
assiduum esse 195 b.
assignare 50 a. 253 a. 255 a. 333 b.
assimilare 154 b. 557 b, assimilare se 154 b. 155 a, assimilari 154 b.
assistere 258 b.
assuefieri 303 b. 369 a. 567 a.
assuere 230 b.
assuescere 44 b. 303 a, assuescere se 111 a.
assuetus fuit 44 b.
assumere in tutelam 54 a, assumi 291 b.
astrictio 56 b.
astringi 487 b.
astrologus 161 a. 292 a. — *ch.* 600 a. 617
astutia 379 b. 447 b. 544 a 602 b. 603 a
astutus 202 a. 280 b. 431 b. 446 a.
asylum 190 a. 306 a. 316 a. 339 a, b. 347 a. 348 a.
at verò 6 b.
atque 172 b.
atramentarium 564 a.
atramentum 150 b.
atratum esse 494 b.
atriplex 329 a.
atrium 217 a. 423 b.
atrox 34 b. 446 b.
attamen, *ch.* 609 b.
attendere 20 a. 89 b. 90 a. 463 b. 467 a. 511 a. 541 b. 544 a. 576 a. *ch.* 628 a.
attentio 511 a.
attentus 511 a, attentum esse 511 a, se exhibere 90 a.
attenuari 153 b. 314 b. 325 b. 326 a.
attenuatus 152 b. 531 b.
atterere 562 a. — *ch.* 608 b, atteri viribus 203 a.
attinere, quod attinet ad 295 b.
attingere 143 b. 320 b. 365 b. 392 a, facere 143 b. 366 a. 392 a.
attonitus 147 a. 575 a, *attenitum esse* 263 b. 575 a, b. 597 a. — *ch.* 631 a, concidere 520 a.
attrahere 140 b. 141 a. 356 a.
attribuere 207 a. 333 b.
attritus 272 b, usu et vetustate 95 b.
auceps 260 b. 261 b.
auctor 1 b.
auctoritas 36 a.
aucupari 261 b. 479 b. 498 b.
audax 34 b.
audere 234 a. 337 b.
audientia 357 b.
audire 89 b. 436 a. 576 a. — *ch.* 630 a, audire fecit 576 a (bis), audiri 576 a, audita intellexit 576 a.
auditio 357 b. 576 b.

Digitized by Google

auditus, ûs 172 a.
auferre 3 a. 54 a. 60 a. 250 a. 255 b. 294 b. 353 b. 391 b. 382 b. 388 a. 391 b. 412 b. 452 b. 501 b. 523 a. 554 a. — *ch.* 621 a. 622 b, auferri 305 a. 335 b. 370 b. 400 a. 429 b.
aufugere 111 b. 367 b. 368 a.
augere 254 a. 406 b. 416 b. 517 a. 540 a. — *ch.* 628 a, sobole 469 a, augeri 146 b. 254 a. 370 a. 516 a, b. — *ch.* 627 a, sobole 101 a.
augur 161 a.
augurari 375 b.
augurium 375 b.
augustus 262 a.
aulæa, aulæum 264 b. 291 b. 336 b. 547 b.
aulicus 408 b. 410 b.
aura 161 a. 521 b, lenis 155 b.
aurifex 490 b.
auriga 528 a.
auris 20 a, aures intentas præbere 511 a, auribus percipere 576 a.
auritum testem esse 576. a.
aurora 355 b. 562 a. — *ch.* 630 b.
aurum 175 b. 220 a. 293 b. 398 a, b. 457 a. — *ch.* 610 b.
auscultare 20 a. 576 a.
auster 157 a. 251 b. 364 b. 594 b.
australis, ventus, plaga 157 a. 251 b. 594 b.
aut 14 a. 172 b, aut potius 14 a.
auxiliares copiæ 444 b.
auxiliator 423 b.
auxilium 197 a. 238 a. 268 a. 269 a. 423 b. 424 a. 593 a 603 b. accipere 269 a.
avellere 127 a. 388 a. 395 b. 472 a. 499 a. 510 a, sibi 472 a, avelli 356 b. 540 b. — *ch.* 623 b.
aversari 176 a.
aversatio 157 a.
aversio 335 a.
aversus 355 a. 557 b, aversa pars 265 a,
avertere 370 a. 376 b. 400 b. 412 b. 557 a, oculos 580 a, avertere se 396 b. 431 b. 447 b. 462 a. 541 a. 556 b, averti 556 b. 557 a.
avia 45.
avicula 488 a.
avidus 368 a. 485 a, avidum esse 585 a.
avis 286 a. 420 a. 488 a. — *ch.* 622 b, 625 b, rapax 425 b.
avocare 400 b.
avolare 386 b. 419 b. 420 a.
avulsor 129 b.
avulsus 452 a.
avus 1 b.
axilla 59 b.
axis 237 b. 408 b.
azymus 345 a.

Bacca 139 a.
baculus 323 a. 347 b. 358 b. 461 a. 552 a.
bajulare 398 a.
bajulus 398 a.
balbus 429 a. 447 a.
balbutiens 429 a.
balista 593 b.
balsamum 115 b, frutex balsamum ferens 115 b.
balteus 7 b.
barathrum 3 b.
barba 546 b.
barbarè loquens 304 a.
barbarus 177 b. 304 a.
baro 362 b.
basiliscus 489 a.
basis 11 b. 253 b. 284 b. 325 b.
bathus (mensura) — *ch.* 609 b.
batillus 323 a.
batus 117 b.
bdellium 81 a.
beatus 72 a.
bellaria 462 a.
bellare 301 b.
bellator 121 a. 136 a. 185 a. 469 b.
bellua 300 a, marina 599 a.
bellum 66 a. 329 b, inferre 476 b, inire 139 b, gerere 139 b. 387 a. 477 a.
benè 229 a. 247 a, esse 247 a.

Digitized by Google

benedicere 113 a, b. — *ch.* 609 a, benedicere sibi 113 b, benedici 113 a, b.
benedictio 114 a.
benedictus 113 a.
benefacere 136 b. 229 a. 247 a.
benefactum 136 b.
beneficentia. — *ch.* 625 a.
beneficium 136 b. 213 a. 536 a. 590 b.
beneficus 213 b.
benevalens 568 b.
benevolentia 213 a. 536 a.
benignè 229 a.
benignitas 213 a. 229 a, b. 383 a. 478 a.
benignus 213 b. 295 a. 382 b, benignem se exhibere 213 a.
beryllus 556 a.
bestia 82 a. 178 a. 200 a. — *ch.* 614 a, aqualitis 530 a.
bibere 567 a. 587 b. — *ch.* 631 a, bibi 587 b, bibendum dare 583 b.
biduum 243 b.
biennium 578 b.
bilanx 307 a. — *ch.* 618 a.
bini 579 a.
bipennis 280 b.
bis 466 a 579 a.
bitumen 210 b. 289 b.
bituminare 210 b.
bivium 45 b. 472 a.
blandè alloqui, appellare 284 b.
blandiri 207 a. 285 a.
blanditiæ 207 b.
blandities 207 b.
blandus 207 a. 527 b, blandum esse 206 b.
blaterator 88 a.
blatta 561 b.
boare 138 a.
bona, orum 229 a, b. 343 a.
bonitas 229 a, constans 50 b.
bonum 229 a, b.
bonus 229 a. 257 b. 437 b. — *ch.* 615 a, bonum esse 228 b. 247 a, b. — *ch.* 614 b, videri 247 a. — *ch.* 616 a, existimare 296 b.
borealis ventus 319 b, plaga 545 a.
bos 42 a. 44 b. 108 a. 559 b, sylvestris 589 a.
brachium 20 b. 484 b. 503 b. — *ch.* 605 b. — *ch.* 611 b. — *ch.* 629 b, fluvii 234 b.
brevi 454 b. 508 b.
brevis 506 a, brevem esse 506 a.
brevitas 508 b.
bruchus 213 b. 250 b.
bruta (arbor) 111 a.
brutus 104 b. 105 a, brutum esse, fieri 104 b.
bubalus 514 b.
bubile 535 b.
bubo 21 b. 277 b.
bucella 474 a.
buccina 509 b.
bulla 425 b.
buttaurus 491 b.
butyrum 208 a.
buxus 589 b.
byssus 55 a. 587 a.

Cabus 491 b.
cacabus 351 a.
cacumen 122 a. 485 b.
cadaver 127 b. 128 a. 343 b. 364 a. 386 a. 454 a.
cadere 95 b. 385 a, facere 384 b. 385 a. sinere 385 a.
caducum quid 161 a.
cadus 275 b.
cæcare 420 a.
cæcitas 405 b. 421 a.
cæcus 420 b.
cædere 110 a. 125 b. 130 b. 198 b. 216 a. 291 b. 384 b. 390 a. 465 a, cædi 125 b. 126 a. 366 a, cæsum se fingere 306 a, b.
cædes 3 b. 154 a. 170 b. 227 b. 325 b. 354 a. 499 a. 536 a.
cædua silva 223 a.
cælare 502 a.
cælum (instrum.) 219 a.
cælatura 474 b.
cæmentum 210 b. 330 a. 439 b. 601 a.
cæpa 105 b.
cæsaries 471 a. 552 b.

Digitized by Google

cæsio 130 a. 322 a.
cæsura 130 a.
cætera, et cætera. — *ch.* 617 a.
calamitas 16 b. 29 a. 163 b. 265 a. 204 b. 302 a. 336 a. 247 a. 351 b. 458 b. 490 a. 532 a. 554 a. 556 b. 592 b.
calamus 424 a. 505 a.
calathus 282 b.
calcaneum tenere 442 b.
calcatus 442 b.
calceamentum. — *ch.* 617 b.
calcare 85 a. 157 b. 158 a. 275 a. 520 a. 530 a. 535 a.
calcator 519 a.
calceare 382 b.
calceus 335 b. 383 a.
calculus 543 a.
calefacere 209 b. 425 b, calefacere se 209 b, calefiere 209 b.
calere, calescere 209 b.
calidus 208 a. 481 a.
caliga 396 b.
caligatus 396 b.
caliginosus 57 b.
caligo 57 b. 161 a. 224 b. 307 b. 339 b. 410 a. 426 b. 430 b. 446 b. 447 b.
calix 69 b. 121 b. 122 b. 492 a.
callidè agere, se gerere 102 a. 447 a.
calliditas 199 b. 447 a.
callidus 202 a. 446 a, callidum facere 447 a, esse 447 a.
calor 208 a, b. 351 b.
calumnia 143 a.
calumniari 306 a, aliquem *ch.* 626 b.
calumniandi occasionem dare 362 a.
calvari 508 b.
calvities 395 b.
calvitium 121 b. 509 a, sibi inducere 508 b.
calvus 121 a. 207 a. 471 a. 508 b.
calx 442 b. — *ch.* 610 a.
calx (chaux) 132 a. 139 a. 543 a calce, oblinire 543 a.
camela 137 a, juvenca 95 a.
camelopardalus 181 a.
camelus 137 a, juvencus 94 b.
cameratum 476 b.
campestria 445 a. 540 b.
campus 109 b. 195 a. 291 a. 342 b. 455 a. 540 b. — *ch.* 609 a.
canalis 57 b. 234 b. 354 b. 486 a. 503 b. 521 a. 585 b.
cancelli 61 a. 221 a.
candelabrum 334 b.
candere, candescere 222 a.
candidus 481 a, b, candidum esse 481 a.
candor 481 b.
canere, o, is 145 a. 161 a. 181 a. 356 a. 437 b. 523 b. 543 b. 546 b. 564 a, b. 576 a, cani 564 b.
canere, eo, es, canescere 543 a.
canis 282 a, ferus 598 b. 403 b.
canistrum 232 a. 282 b. 403 b.
canities 543 a.
cana 503 b.
cantatio 564 b.
cantatrix 363 b.
cantator et cantor 564 b. — *ch.* 613 a.
cantherius 288 b.
canticum 164 b. 321 b. 365 b. 564 b.
cantio, cantionis objectum 481 a.
cantor vid. cantator.
cantus, ûs 180 b. 181 a. 365 b. 564 b, fidium. — *ch.* 613 a, magister cantûs 353 a.
canus 268 b. 270 a. 543 a. — *ch.* 628 a.
capella 124 b.
caper 595 a.
capillus 471 a. 546 b.
capere 23 b. 196 b. 221 a. 225 b. 276 b. 302 b. 304 b. 356 a. 391 b. 492 b. 502 b. 601 b, capere se 303 a, capi 303 a. 305 a. 601 b. — *ch.* 621 a, capi bello 55 b.
câpistrare 199 a.
capistrum 322 a. 530 b.
capitellum 489 b.
capparis 5 a.
capra 421 b. 540 b. 546 a. — *ch.* 622 b.
caprea 181 a.
captare 109 a. 550 b.

Digitized by Google

captivitas 551 b. 552 a.
captivus 53 b, 55 b. 551 b. 552 a. 559 b, captivum facere, agere, abducere 55 b. 551 b, fieri 55 b.
captura 303 a. 324 a. 345 b.
capulus 386 b.
caput 132 b. 154 a. 349 b. 515 a. — *ch.* 627 a, à capite, ad, juxtà caput, loca circùm caput 349 a, b.
carbasus 294 b.
carbo 134 a. 458 a. 536 a.
carbunculus 384 b.
carcer 52 b. 55 b. 85 b. 282 a. 283 b. 283 a. 324 a. 336 a. 399 a. 467 b. 482 a, subusterrane 85 b.
cardo 237 b. 294 a. 346 a. 474 a. 482 b.
cardus 157 a.
carere 214 a.
caries 536 b.
cariosum esse 536 b.
caritas annonæ 531 b.
carmen 50 a, 199 b. 349 b. 327 a. 357 a. 415 b. 544 a. 564 b. 604 a.
carminatus 348 b.
carnifex 227 b. 290 a. 292 a.
caro 115 b. 301 a. 551 a. — *ch.* 609 b.
carpere 61 b. 221 b. 247 b.
carpus 59 b.
carrago 338 b.
carus 260 b. 264 a.
casa 402 a.
caseus 121 b. 208 a. 581 a.
casia 493 a. 505 a.
castellum 91 a. 98 b. 329 a. 345 a, b.
castigare 247 b. 254 b. 255 a. 407 a. 417 b. castigari 246 a. 254 b.
castigatio 192 b. 215 b. 330 a. 347 a. 592 a. 598 b.
castigator 253 b.
castra 321 b, castrorum locus 594 a, castra movere 337 b. 382 a. 452 b, ponere, 384 b.
castrametari 211 b.
castratio 152 a.
castratus 395 b. 408 b.
castus 115 a. 596 b, castum se gerere 115 a.
casus 163 b. 343 b. 454 a. 494 a. 505 b, fortuitus 348 b.
catalogus 292 b.
catarractæ aquarum 61 a. 435 b.
catarractes avis 571 a.
catena 20 b. 192 b. 413 b. 538 b. 539 a. 586 a.
catenula 587 a, cruralis 60 a. 486 b, textilis 308 b.
caterva 188 a. 290 b. 321 b. 347 b. 484 a. 515 a. 519 a, viatorum 62 b.
cathedra 286 a.
catillus 528 a.
catinus 347 a. 430 b.
catulus 129 a. 441 a, leonis 129 a. 139 a.
cauda 42 a. 181 b.
caudex 84 b.
caulæ 326 a. 359 a.
causa 146 a. 151 a. 358 b. 537 a. 586 b. — *ch.* 600 b. 623 a, peccati, damni 317 a. causam esse 397 a, obtinere 478 a, agere 144 b. 151 a. 537 a, sine causa 212 a. 537 b. 585 b. quam ob causam 594 b.
causâ 135 a. 256 a.
causidicus 151 a — *ch.* 611 a.
cautes 306 a.
cautus 446 a, cautum esse 457 b. — *ch.* 612 b.
cavea 283 a. 399 b.
cavere sibi 457 b. 577 a.
caverna 194 b. 321 a. 334 a. 343 a. 347 a.
cavitas 288 a. 584 b.
cavare 388 b.
cavus 362 b.
cedere 317 b. 334 b, benè 228 b. 290 a. 483 a, malè 265 b, bene cedere mercibus 457 a.
cedo (imper.) 240 b.
cedrus 62 a. 67 b.
celare etc. 279 a. 286 b. 402 b. celare 279 a.
celeber 3 b.

Digitized by Google

celebrandus 167 b.
celebrare 50 a. 113 a. 161 b. 167 a. 179 a. 238 b. 370 b. 449 a. 407 b. 506 b. 530 b. 543 b. 564 b. 598 b. — *ch*. 609 a. 615 b, celebrari 125 a. 167 b. 449 a. 495 b.
celebratio 164 b. 179 b.
celer 82 a. 312 b. 317 b. 500 b, celerem esse 490 b. 501 a.
celeritas 257 a. 313. b. 592 b. — *ch*. 608 a.
celeriter 306 b. 313 b. 415 a. 500 b.
celeusma 162 a.
cella 194 b. 247 b. 305 b. 319 a. 323 b. 331 b. 393 a.
cellula 211 b. 502 b.
celsitas 533 a.
censere 467 a.
census 326 b.
centiès 206 b.
centesimus 306 b.
centum 306 b. — *ch*. 618 a.
centurio 306 b.
cera 149 a.
certamen, 508 a.
certare 542 a. 547 b.
certè 536 b.
certiorem facere 133 a.
certò, 6 b. 34 a. 48 b. — *ch*. 616 a.
certus 48 b, certum esse 48 b. 277 a. — *ch*. 616 a, certum dicere *ch*. 616 a.
cerva 30 a, b.
cervical 337 b.
cervix 343 b. 447 b. 479 a, cervicem amputare 447 b.
cervus 29 b.
cessans 191 a.
cessare 58 a. 88 b. 155 a. 191 a. 224 b. 400 a. 465 b. 554 a. — *ch*. 608 b, facere 554 a. — *ch*. 608 b.
cessatio, 191 b. 355 a. 408 b. 455 b. 554 a.
chalcedonius lapis 456 a.
chamæleon 599 b.
cherubinus 290 a.
chomer (mensura) 210 b. 290 a.
chorda, f. 271 a. 332 b. 496 a.
chorea 320 b, choream agere 542 b.
chorus 591 b.
Christus 356 a.
chrysolithus 603 a.
cibare 36 a. 233 b. 289 b.
cibus 34 b. 36 a. 79 a. 111 a. 112 a. 233 b. 304 a, b. 307 a. 319 a. 326 a. 481 b. 482 a. 511. a — *ch*. 618 a. 618 b, lautus 159 b, sapidus, delicatus 323 b. 338 b. 474 a.
cicatrix 489 b.
ciconia 213 b.
cicuratus 42 a.
cicuta 515 a.
cidaris 59 a. 346 b. 486. a. 488 b.
cilicium 547 a.
cinædus 282 a. 495 b.
cincinnus 321 a. 482 b. 498 b. 521 a.
cinctura 320 a.
cingere 20 b. 190 b. 196 a. 294 a. 397 a, b. 424 b. 438 b, cingere se 20 b. cingi 20 b. 294 a. 397 b.
cingulum 7 b. 19 b. 190 a. 224 a. 219 a. 475 b. 512 a.
cinis 59 a. 159 b, redigere in cineres 159 a, purgare à cineribus 159 a.
cinnamomum 503 b.
cippus 313 a. 344 b. 482 a.
circà 102 a. 335 b. 336 a. 397 b. 428 b.
circinare 192 a.
circinus 320 b.
circiter 271 b. 295 a.
circuire 210 a. 397 a. 401 a. 560 a. 593 a.
circuitus 149 a. 290 b. 315 a. 397 b. 602 a. — *ch*. 631 a.
circulus 134 b. 192 a. 281 a. 397 b. 461 a.
circum 335 b. 390 a. 397 b. 428 b.
circumagi 192 b.
circumcidere 314 b, se 314 b, circumcidi 314 b. 380 b.
circumcinctus 499 b.
circùm circà 390 a. 397 b.
circumcisio 315 a.
circumclusus 499 b.
circumdare 58 b. 294 a. 390 a. 397 a, 417 a 424 b.
circumducere 397 a.

Digitized by Google

circumire 167 a. 397 a, b. 401 a. 518 b, facere 397 a.
circumjacens locus 397 b.
circummunire 541 a.
circumscribere se 217 b.
circumspicere 108 a. 560 a. 579 b. 580 a.
circumvagari 210 a. 548 a.
circumvenire 294 a. 442 b.
circumvolvere 486 a.
ciseleu (mensis) 287 a.
cista 61 b. 62 a. 137 b.
cisterna 78 a. 85 b. 120 a. 290 a.
cithara 285 a. — *ch.* 626. a.
citare 255 b.
citò 58 a. 201 b. 313 b. 340 a.
citrullus 4 a.
civitas 427 a. — *ch.* 626. b.
civis 102 b. 117 a. 433 a. 540 b.
clades 204 a. 309 b. 471 b.
clàm 223 a. 299 b. 409 b, facere 214 b.
clamare 183 a. 234 b. 362 a. 436 b. 465 b. 478 b. 479 b. 487 a. 490 a. 506 b. 530 b. 558 b. — *ch.* 613 a. 623 b, cum gemitu 55 a, clamare facere 437 a, clamari 183 a. 507 a.
clamitare 487 a.
clamor 53 a. 183 a. 256 a, b. 341 b. 362 a. 438 a. 479 b. 487 a. 530 b. 549 b. 558 b. 602 b. 603 b, clamorem tollere, edere 439 a. 576 a.
clandestinus 409 b.
clangere 523 b. 602 a. clangi 602 a.
clangor 602 a, b. 576 b.
clarus 481 a.
classicum 242 b.
classis 52 b. 321 b. 343 b. 460 a. — *ch.* 619 a, sacerdotum *ch.* 624 a.
clathrus 61 a. 69 b. 221 a. 539 b.
claudere 23 b. 27 b. 128 a. 189 b. 226 a. 281 b. 382 b. 398 b. 412 a. 441 a, b. 442 a. — *ch.* 621 b. claudi 398 b. 403 a. 442 a.
claudicare 465 a. 483 b.
claudicatio 484 a.
claudus 465 a, claudum fieri 465 a.
claustrarius 336 a.
claustrum 336 a. 399 b.
clausura 398 a.
clavis 344 a.
clavus 173 b. 270 b. 337 a. 354 a.
clementia 209 b. 438 a.
cliens 488 b.
clivus 341 a. 439 b. 442 b. 581 b.
clunis 264 b.
clypeus 309 b. 401 b.
coacervare 60 a. 285 a. 477 b, coacervari 447 a.
coævus 132 a.
coagmentare 23 b. 24 a.
coagulare 504 a, coagulari 504 a. 519 b.
coarctare 480 b. 491 a, coarctari 259 b. 491 a.
coarctatio 346 a.
coccinum 291 a, coccino indutus 596 b.
coccineus 291 a, color 578 b. 592 a.
coccus 578 b.
coccyx, 441 a.
coctile 116 a. 189 b.
coctio 354 a. 600 b.
coctum 116 a. 176 b. 307 b.
coctura 600 b.
cœlicola *ch.* 630 a.
cœlum, pl. cœli 165 b. 562 a. 574 b. — *ch.* 630 a.
cœnare 35 a.
cœnum 105 a. 210 b. 230 b. 535 a.
cœpisse 234 a.
cœptum est 205 b.
coercere 138 b. 189 b. 442 a.
coercitio 282 a. 342 a.
cœtus, 200 b. 299 a. 316 a. 348 b. 415 b. 442 a. 496 a.
cogere 52 b.
cogitare 50 a. 108 a. 180 b. 223 b. 224 a. — *ch.* 612 b. 621 b. 624 a.
cogitatio 161 b. 260 a. 319 b. 322 b. 451 a. 531 a. 542 b. 543 b. 546 a. 548 a. — *ch.* pl. 612 b. 628 a.
cognatio 119 b.
cognatus 21 a. 32 b. 116 a. 119 a. 311 a. 315 a, 508 b.
cognata 23 a.
cognitio 156 a.

Digitized by Google

cognitum habere 403 a.
cognoscere 239 b. 380 a. 513 b. — *ch.* 615 b. cognosci 239 b.
cognoscendum se præbere 240 a.
cohabitare facere 267 b.
cohabitatio maritalis 419 b.
cohærere 143 b. 188 b. 303 a. 597 b. — *ch.* 610 b.
cohibere 106 a. 138 b. 189 b. 223 b. 281 b. 335 a. 370 a. 442 a. 488 b. 579 b, cohiberi 106 a. 223 b. 281 b. 335 a. 442. a, cohibere se pati 335 a.
cohibitio 106 b. 342 a.
coire 246 b. 517. b, facere 517 b.
coitus, ûs 589 a.
colchicum 188 b.
collabi 95 b. 510 a.
collare 438 b.
collaudare 167 a.
collectio 55 a. 225 b. 305 a. 492 a, b, pomorum 53 b. 55 a.
collega 285 a. — *ch.* 617 a.
collidere 385 a. — *ch.* 621 a, collidere se 536 b.
colligare 43 b. 189 b. 436 a. 480 b. 491 a. 512 a — *ch.* 626 a.
colligere 9 a. 54 a, b. 285 a. 289 a. 305 a. 492 b. 512 b, colligere se 285 a, extremum agmen 54 a, b. colligi 54 a, b. 492 b.
collis 122 a. 595 b.
collisio 152 a.
collocare 259 a. 263 b. 267 b. 371 a. 387 a. 394 b. 541 b. 564 b. 565 b. 588 a. — *ch.* 627 b, collocari 371 b. 386 b. 565 a.
colloqui 144 a. 145 a. 541 a.
colloquium 543 b.
collulum 481 a.
collum 140 a. 479 a. — *ch.* 625 a.
collustrare 176 b. 365 a.
colere 97 a. 159 a. 262 a. 410 a. 440 b. 577 a. — *ch.* 624 a, facere 410 b, ad colendum induci 410 b, coli 410 b.
colocynthis 468 a. 515 a.
coloratum 477 a.
columba 244 b.
columbarium 61 a.
columna 30 a. 49 a. 154 a. 381 a. 434 b. 595 a. 598 b.
colus 280 b.
coma 153 a. 373 b. 485 a. 552 b. — *ch.* 628 b.
comburere 104 a, b. 548 a, comburi 260 a. 548 a.
combustio 548 b.
combustor 408 b.
comedere 35 a. 110 a, b. 130 b. 301 b. — *ch.* 606 a, comedendum dare 36 a. 110 b. 252 b. 304 a.
comes 32 b. 167 a. 433 a.
comesor 35 a.
comitari 166 b. 250 a.
commeatus, ûs 36 a. 321 a. 481 b. 482 a, commeatu instrui 276 b. 479 b.
commemorare 179 a.
commendare 167 a.
commensalis 302 a.
commentarius 145 b. 312 a.
commercium 182 a. 422 b.
commessator 179 b.
comminisci 80 a.
comminuere 149 b. 156 b. 562 a. — *ch.* 611 a. comminui 140 b. 156 b. 157 a. 533 b. — *ch.* 610 b.
comminutus 156 b.
commiserari 370 b.
commiscere 402 b, commiscere se *ch.* 623 b.
commiseratio 212 a.
commissura 144 a. 189 b. 320 a.
committere 422 a. 467 b, curæ 467 a, committere se 422 a. 572 a, committi 422 b.
commodus 161 b.
commonefieri 176 a.
commorari 63 b. 129 a. 149 a. 360 a. 371 a. 407 a. — *ch.* 630 b.
commoratio 309 a.
commotio 168 b. 312 b. 518 b. 539 b.
commovere 163 b. 168 b. 177 a. 310 b. 314 a. 518 a. 519 a. 532 b. 533 b, commovere se 138 b. 314 a. 518 b,

Digitized by Google

commoveri 138 b. 177 a. 194 b. 384 a. 406 a. 428 a. 501 b. 518 a. 532 b. 533 b.
communitas 434 a.
commutare 206 a.
compactum esse 547 a.
comparare 154 b. 290 a. 357 a. 446 b. 448 b. 528 b. 564 b, sibi 344 a. 503 a, comparari 344 b. 357 a. 503 a.
comparere 513 b.
compellere 369 a.
compensare 197 b.
compensatio 597 a.
compertum habere 89 b. 195 a. 513 b.
compes 60 a. 183 a. 192 b. 274 b. 354 a. 375 b. 399 a. 427 b.
compescere 138 b. 155 b. 498 a. 552 a. 554 a. 565 b.
complanare 269 b. 404 a. 461 b. 557 b.
complecti 196 b. 304 a, — amore affectu 525 b.
complere 226 a. 327 b. 598 a — *ch.* 629 b. compleri 83 b. 327 b, completum fieri 571 b.
complicare 135 a. 188 b.
complicatio 188 b. 288 b.
complodere 320 a. 407 a. 547 a. 602 a.
componere 247 b. 557 b. componi 269 b.
compotare 587 b.
compotatio 396 b. 588 a.
comprehendere 502 b. 601 b. comprehendi 502 b. 604 b.
compressio 319 a. 325 a.
compressum 176 b.
comprimere 177 b. 302 a, mamillas mulieris 449 a, feminam, cum eâ concubare 555 a, comprimi 177 b. 340 a, b. 450 b. 555 a. 565 a.
comprobare 497 b.
computare 224 a, computari 190 b. 223 b.
computrescere 448 b.
conari *ch.* 629 a.
concatenari 589 a.
concedere 394 b. 550 a.
conceptus, us, 471 a.
concertare 387 a.
concidere 95 b. 263 a. 363 b. 384 b. 385 a. 534 b. 549 b.
concilium 55 a.
concinare 232 b. 484 b.
concio 299 a. 347 a. 415 b. 442 a. 45[illegible] a
concipere 170 b. 246 b, concipi 171 a.
concitare 129 a. 480 b, concitari 164 a.
concitatè 311 b.
concitatio 311 b.
concitatus 147 b. 150 a.
conclave 191 b. 305 b. 354 a. 393 a. 484 a. 588 b, superius 341 a. — *ch.* 623 a.
concludere 226 a. 281 b. 398 b. 469 a. 491 a. concludi 398 b.
concordia 569 a.
concrematio 354 b.
concrescere 504 a.
concretio 504 a.
concubina uxor 460 a. — *ch.* 618 a.
concubare 517 b.
concubitus 365 b.
conculcare 116 b. 149 b. 151 b. 275 a. 439 a. 530 a. 537 b. — *ch.* 618 b. 623 a.
conculcandum se præbere 85 a, conculcari 149 b. 530 a.
conculcatio 308 a. 590 a, id quod concalcatur 351 b.
conculcator 530 a.
conculcatus 85 a.
concupiscentia 5 a.
concupiscere 87 b. 208 a. 234 a.
concurrere 454 a. 457 a.
concussio 350 b. 533 b.
concutere 322 a. 472 a. 533 b, concuti 138 b. 180 a. 464 b. 501 b. 531 b. 532 b.
condemnare 538 a.
condensari 504 a.
condere 49 a. 109 b. 377 a.
condire 211 b. 537 a.
conditio 62 b. 463 a, malâ, misera 53 b. 582 b, vilis 116 b.
conditor 1 b. 481 a.
conditura 212 a. 537 a.
condocefacere 303 a, condocefieri 303 a

Digitized by Google

condolere 370 b.
condonare 286 b. 289 a. 389 b. 391 a. 404 a. 412 a. 526 b. 533 b, condonari 286 a. 404 a.
condonatio 404 a.
condonator 404 a.
conducere 599 a, mercede 403 a. 544 b, conduci 544 b.
conductio 544 a.
confectum reddere 337 a.
confederatus 103 a.
conferre 446 b. 564 b.
confessio 591 b.
confestim *ch*. 630 b.
conficere 282 b. 465 b. 555 b, confici 152 a. 165 a. 207 b. 282 a. 337 a. 561 a,
confidens 149 a, confidenti animo 88 b,
confidere 88 a. 196 b. 433 b. — *ch*. 606 b. 627 b, confidere jubere 88 b.
confirmare 277 a. 417 b. 423 a. 434 a. 497 b, confirmare se 196 b, confirmari 196 a, b.
confirmatio 197 a.
confiteri 238 b. 364 b.
conflagrare 493 a.
conflictio 345 a.
conflictus, ûs 590 b.
confligere 387 a.
confluere 369 b.
confluxus 347 b.
confodere 118 a. 205 a, confodi 205 a, b.
confortatio 197 a.
confossor 290 a.
confractus 152 a.
confringere 126 a. 140 b. 152 a. 378 b. 385 a. 533 a. 536 b. 553 a, b. — *ch*. 628 a, confringi 152 a. 227 a. 533 b.
confugere 213 b. 388 a. 418 a.
confundere 96 b, confundi 85 b.
confusio 553 a.
congerere 9 a. 477 b.
conglomerari 496 b.
congiutinari 143 b.
congregare 54 a, b. 129 a. 285 a. 239 a. 492 b. 496 a. — *ch*. 617 a, congregare se 124 a. 129 a. 466 b. 492 b 496 a, congregari 54 a, b. 128 b. 225 a, b, 305 a. 369 a. 421 a. 496 b. 500 b.
congregans 9 a.
congregatio 55 a. 225 b. 315 b. 347 a, b. 496 a.
conjicere 264 a. 571 a. 602 a, conjicere se 384 b, conjici 571 a.
conjugale debitum 419 b.
conjunctio 245 b.
conjungere 23 b. 189 a. 225 a. 366 a, conjungi 23 b. 188 b. 189 a. 190 b.
conjunctus 567 b.
conjurare 512 a.
conjuratio 512 a.
conjux 76 a.
connectere 189 a, connecti 567 b.
connexus 567 b.
connivere 431 b.
conqueri 52 b.
conquirere 512 b.
consanguinea 23 a.
consanguineus 21 a. 116 a. 119 a. 551 a.
consanguinitas 551 a.
conscribere 293 a.
conscriptor 407 b.
consecrare 221 a. 355 b. 373 b. 412 b. 459 b. 495 a, se 373 b, consecrari 221 a. 355 b. 459 a.
consecratio 328 a. 373 b.
consedere, *ch*. 616 b.
consenescre 452 b.
consentire 19 a.
consequens 470 a.
consequi 344 a. 597 b.
conserere, evi 377 a.
conserere, ui 185 b. 225 a, conseri 185 b. 225 a.
conservare 200 a. 577 a.
conservatio 358 a.
consessus 318 a. 399 b.
considerare 461 b.
considere 211 b. 267 a. 371 a. 284 b. facere 267 b.
consignare 538 a — *ch*. 628 a.
consiliarius, m. 275 a. — *ch*. 616 a.
consilium 145 b. 180 a. 283 a. 296 b.

Digitized by Google

316 a. 319 a. 342 b. 390 b. 441 a. 451 a. 593 a, b. — *ch.* 611 b. 619 a. 622 b. 625 a, eo consilio ut 431, consilium capere, inire 253 a. 257 a. 330 a, admittere 257 a, dare 257 a. — *ch.* 616 a, consilio parere 257 a.
consistere 258 b. 276 b. 497 a.
consitus locus 320 a.
consociare 189 a, se 180 a, consociari 188 b. 189 a.
consociatio 189 a.
consolari 145 a. 374 b. 375 a. 535 b.
consolatio 374 a. 599 a, consolatione affici 375 a.
consortium 207 b. 399 b.
conspectus, in conspectu 238 a. 365 a. 463 b, è conspectu 464 a.
conspergere 263 b. 372 a. 531 a, se 461 b, conspergi 184 b. 263 b.
conspicere 560 b.
conspicuus 147 a. 581 a.
conspirare 512 a.
conspiratio 528 b. — *ch.* 607 b.
constans, constantem esse 277 a.
consternari 227 a.
consternatio 204 a. 323 a. 351 b.
consternatus 225 b
constituere, is etc. 49 a. 130 b. 240 b. 253 a. 255 a. 277 a. 333 b. 386 b. 387 a. 394 b. 395 a. 434 a. 449 a. 479 b. 498 a. 541 b. 565 a. — *ch.* 619 b. 628 a, constitui 277 a. 386 b. 433 b. 498 a.
constitutio 315 a.
constringere 97 a 196 b. 491 a, constringi 195 b.
consuere 230 b. 601 b. — *ch.* 613 b.
consuescere 403 a.
consuetudo 62 b. 217 b. 218 a. 358 b. 593 a. 600 a, consuetudinem habere 83 b.
consulere 158 b, alicui 257 a. 420 a. 550 a.
consultare alter cum altero 257 a.
consultò 544 a.
consumere 35 a, h. 95 b. 104 a. 213 b. 282 b. 400 a. 524 a. 532 a. — *ch.* 621 b.
consumi 282 a. 291 b. 400 a. 597 b. 398 a.
consummare 380 b.
consummatio 282 b. 595 a.
consumptio 96 a. 590 a.
consurgere 497 b.
contabescentia 142 b.
contabescere 176 b. 279 a. 282 a. 316 b. 337 a. 384 b. 450 b, facere 282 b. 385 a.
contabulare 23 b. 407 a.
contabulatum 484 a.
contaminare 119 b. 379 b. 585 a, contaminari 119 a. 212 b, pati se contaminari 231 b.
contegere 231 a.
contemnere 84 b. 86 a. 164 a. 362 a. 384 a. 462 a. 542 b. 558 a, contemni 561 a.
contemplari 108 a. 195 a. 363 a. 540 a. 549 b. 560 a.
contemptio 86 b.
contemptus, ûs 84 b. 86 b. 179 b. 501 a.
contemptus, a, um 86 b. 362 a. 380 b. 487 a, contemptum esse 487 b.
contendere 139 b. 350 a. 527 a. 542 a. 547 b, fervidè 220 a.
contentio 306 a. 311 a, b. 449 b.
contentum reddere 535 b.
conterere 149 b. 151 b. 162 a. 227 a. 230 b. 350 b. 533 a. 538 b. 559 a. 562 a, conteri 152 a.
conterminum esse 121 b.
contestari 417 a, b.
contexere 541 b
contextus 537 b.
contignare 23 b. 407 a. 508 a
contignatio 348 b, superior 341 a.
continens (terra) 65 a 236 a.
continere 58 b. 276 b. 281 b 442 a, continere se 58 b. 305 a. 442 a.
contingere 454 a.
continuare 254 a, b. 356 a.
contorquere 413 b, contorqueri 193 a.
contortum esse 475 b.
contra (*adv.*) 6 b. (*præp.*) 36 b. 73 b. 76 a 304 a. 365 a. 428 b. 434 a. 463 b. — *ch.* 623 b. 625 b.
contractura 310 a.

Digitized by Google

contrahere 54 a. 504 b, se 549 b, contrahi 60 a.
contrarium 170 a.
contrectare 317 b. 318 a. 359 b. 449 a.
contremere 193 a, facere 193 a. 533 b.
contremiscere 219 a. 447 b. 461 b. 518 a. 526 a. 531 b. 533 b.
contribulis 21 a. 23 a.
contritio 152 a. 488 b. 536 a. 554 a. 581 b.
contritus 152 a. 350 b.
contumax 5 b. 334 a. 408 a, contumacem esse 350 a. 409 a.
contumelia 284 a. 362 a, contumeliâ afficere 364 a. 481 b, affici 283 b.
contundere 148 b. 152 a. 156 b. 168 a. 294 a, b. 536 a, b. — *ch.* 614 b, contundere se 294 b, contundi 151 a. 294 b.
conturbare *ch.* 608 a, conturbari 163 b. 406 a. 456 a.
conturbatio 428 a.
contusum 141 a. 294 a.
contusio 322 a. 343 b.
convalescere 196 a. 199 b.
conveniens 257 b, convenientem esse 357 b.
convenire 183 a. 255 a. 476 b, tumultuosè *ch.* 627 b.
conventus 315 b. 348 a. 415 b, conventûs locus 415 b.
conversio 381 a. 397 b. 557 b.
convertere 170 a. 397 a. 557 a, convertere facere 397 a, convertere se 396 b. 462 a, b, converti 170 a. 397 a, b.
convicia 124 b.
conviciari 126 a. 248 a. 283 b. 379 a.
convincere 247 b. 248 a.
convivari 587 b.
convivium 124 b. 359 b. — *ch.* 620 a.
convocare 183 a. 487 a. 496 a. 506 b, convocari 183 a. 369 a. 487 a. 507 a.
convocatio 348 b.
convolvere 135 a. 486 a, se 424 a, convolvi 56. 136 a.
copia 168 b. 274 a. 349 b. 516 a.
copiæ 9 a. 185 a. 200 b. — *ch.* 614 a.
copiosè 274 b.
copiosus 273 b. 441 a, copiosum esse 273 a.
copulare 44 b. 59 b.
copulatio 590 a.
coqua 227 b.
coquere 56 b. 116 a. 176 b. 417 a. 548 a, coqui 57 a. 116 a.
coquus 227 b.
cor 274 a. 296 b. 297 a. 339 a. 508 a. — *ch.* 608 b. 618 a, rapere 296 b, corde carere 296 b.
corallium 43 b. 464 b. 514 b.
coram 56 b. 73 b. 75 b. 238 a. 314 b. 365 a. 379 a. 463 b. 464 a. — *ch.* 625 b. à coram, *ch.* 625 b.
corbis 147 b. 232 a. 282 b. 403 b. 404 b, 486 a.
cordatus 32 b.
coriandrum 123 a.
corium 421 a.
cornu 509 b. — *ch.* 626 b, gerere 510 a, ferire 365 a, alter alterum 365 a.
cornutus 103 a.
corolla 122 b. 300 a, pensilis 302 b.
corona 294 a. 373 b. 425 a, borealis 349 b.
coronamentum 294 a.
coronare 283 b. 425 a. coronari 294 a.
corpulentia 575 b.
corpus 15 b. 116 a. 127 a, b. 128 a. 130 b. 138 b. 301 a. 386 a. 421 a. 441 b. — *ch.* 610 b. 620 b.
corrasus 141 a.
correctio 592 a. 598 b.
corrigia 547 b.
corripere 417 b. 491 a.
corroborare 49 a. 196 b, corroborare se 49 b.
corrosus locus 458 a.
corrugare 502 b.
corrumpere 3 a. 188 a. 392 b. 426 b. 544 b. 562 b. — *ch.* 613 a, corrumpi 188 a. 562 b.
corruere 292 b. 297 a. 326 a. 363 b. 364 b. 510 a. 534 b, ad corruendum impelli 292 b.
corruptela — *ch.* 629 a.
corruptio 268 a. 356 a. 562 b.
corruptus 42 a. 356 a. — *ch.* 629 a.
cortina 502 a.
corus (mensura) — *ch.* 646 b.

Digitized by Google

corvus 445 a.
costa 484 a. — *ch.* 629 a.
coturnix 544 b.
coxa 264 b.
coxendix 344 a.
crabro 490 b.
cranium 132 b.
crapula 247 b.
cras 108 b. 322 b.
crassities 411 b.
crassus 81 a. 398 a. 575 b, crassum esse 411 a.
crastinus 108 b. 322 a, b.
crater 121 b. 288 b. 320 a.
creare 109 b. 248 b. 249 a. 277 a. 465 b. 503 a, creari 110 a. 249 a. 449 a.
creata res 112 a.
creator 1 b. 109 b. 259 b.
creatura 503 b.
credere 48 b. — *ch.* 606 b.
creditor 392 b 595 a.
credulus 475 b.
cremare 104 b. 548 a.
cremium 169 a. 317 a.
crepido 29 b. 423 b.
crepusculum 125 b. 393 b.
crescere 118 a. 125 a. 254 a. 370 a. 471 b. 497 a. 522 b. 540 a. — *ch.* 627 a, facere 516 b. 522 b.
cribrum 274 b. 325 b. 384 a.
crimen 358 b. 364 a. 408 b. 419 b.
crispans 348 b.
criticus 253 b.
crocodilus 300 a. 599 b.
crocus 290 b.
cruciari 193 a.
cruciatus, ûs 222 a.
crudelis 34 b.
crudelitas 34 b.
crudus 199 a. 361 a.
crumena 280 b. 491 a.
crus 291 b. 559 b. — *ch.* 630 b.
crusta 82 b.
crustosus 81 a.
crustulum 389 a.
crystallus 121 b. 178 b. 509 a.
cubare 518 a. 565 a. 567 a.
cubatio 356 b. 517 b.
cubiculum 191 b, superius 430 b.
cubile 349 b. 356 b. 518 a. — *ch.* 629 a.
cubitus 46 b. 59 b. 136 b. — *ch.* 606 b.
cucumer 468 a, cucumeribus consitus ager 348 b.
cucumis 511 a.
cucurbita 4 a. 500 a.
cudere 294 a, b.
culex 284 b. 285 a.
culina 308 b.
culmus 122 b. 502 a. 503 b.
culpa 69 a. 358 b. 419 b, culpam contrahere 68 b, à culpâ liberare 289 a, liberari 289 a, culpâ carere 598 a.
culter 219 a. 307 a. 489 b. 545 b, mactatorius 321 a.
cultor 109 a. 213 b. 452 b.
cultrix 116 b.
cultus, ûs, 158 a. 411 a, Dei, *ch.* 624 b, idolorum 440 b.
cum (prep.) 73 b. 76 a. 173 a. 238 a. 295 a. 313 b. 428 b. 433 a. 434 a. (conj.) 46 a 279 b. 280 a. 444 b. — *ch.* 622 b.
cuminum 284 a.
cumulare 542 a.
cumulus 367 a. 592 b. — *ch.* 615 b.
cunctari 25 a, b. 86 a. 313 a.
cuniculus 582 b.
cupa 142 a. 260 a.
cupediæ 323 b. 335 b. 336 b. 474 a,
cupere 3 b. 12 b. 15 a. 87 b. 484 b. — *ch.* 625 a.
cupiditas 66 a. 163 b.
cupido 163 b.
cupidus 105 b. 215 a.
cupressina lancea 110 b.
cupressus 110 b. 139 a.
cupreus 374 a.
cuprum 374 a. 375 b. — *ch.* 620 b.
cur? 28 a. 311 a. 312 a, b.
cura 108 b. 441 a. 467 b, curam gerere, habere 159 a. 257 a, adhibere 369 b, curæ habere 108 a.
curare 89 b. 126 b. 159 a. 239 b. 399 a. 513 a. 533 b. 541 b. 560 a.

Digitized by Google

curari 513 b. 533 b. 576 a.
curatio 352 a. 602 b.
currere 374 b. 405 b. 523 b. 535 b, currere jussus 256 b.
currus 351 b. 414 b. 528 a.
cursitare 558 a.
cursor 461 b. 523 b. 535 b.
cursus 147 b. 350 b. 592 b.
curtus 501 a, curtum esse 506 a.
curvare 288 a, curvari 496 b.
curvatura 120 a.
cuspidare 115 a.
cuspis 489 b.
custodia 324 a. 357 b. 358 a. 467 b. 577 b in custodiâ tenere 55 b, teneri 55 b.
custodire 377 b. 388 b. 576 b. 577 a, custodiri 577 a.
custos 577 a.
cutis 132 b. 421 a.
cyathus 121 b.
cycnus 599 b.
cymatium, cymatii projectura 30 b.
cymbalum 346 b. 484 a. 560 a.
cynomya, æ, f.
cyparissus 110 b.

Dactylus, i, m.
dæmon 422 a. 546 a.
dæmonium 555 b.
dama 246 b.
damascus 155 b.
damnare 151 a. 581 a.
damnum 53 b. 373 b. 430 a, inferre, afferre 533 a. — *ch.* 620 b.
damno affici 523 b. — *ch.* 620 b.
dare 240 b. 337 b 338 a. 394 b. 542 a. 550 a. 565 a. 583 a. 598 b. — *ch.* 615 b. 621 b, edictum *ch.* 628 a, dari 395 a. 565 a.
daricus 12 a. 158 b.
david 147 b.
de 39 a. 76 b. 295 a. 428 b, de prope, juxtà 429 a.
deambulare 541 a.
debellare 218 b.
debilis 47 b. 156 b. 208 a. 216 a. 276 a. 424 b. 527 b. 535 a, debilem esse 203 a. 207 b. 275 b. 292 b. 528 b.
debilitari 153 b. 203 a. 224 b, 292 b. 528 b.
debilitas 42 b.
debilitatio 276 a.
debitum 192 a. 354 b. 355 a. 393 a.
decachordum 449 a.
decalogus 112 b. 145 b.
decalvare 546 b. se 508 b.
decas 449 a, b.
decaudicare 181 b.
decedere 166 b. 250 a.
decem 449 b. — *ch.* 624 a.
decens 361 b.
deceptio 354 b.
decernere 130 b. 145 a. 218 a. 253 a. 257 a. 293 a. 434 a. 463 a. 479 b. 541 b. — *ch.* 610 a, decerni 130 b.
decerpere 61 b. 499 a, decerpi 499 b.
decet 234 a.
decidere 363 b. 364 a. 393 a. — *ch.* 621 a, b, detritum 95 b.
decidere 222 a, decidi 226 a.
deciduus 470 a, decidua pars 343 a.
decima 343 a.
decimare 449 b.
decimus 449 b, decima dies 449 a, decima pars 449 b, decimam partem accipere 449 b, dare, solvere 449 b (bis).
decipere 137 b. 252 b. 392 b. 474 b. 492 a. 529 a. 600 a, decipi 392 b. 474 b. 600 a.
decipula 330 b.
decisio 220 a.
declarare 77 b. 89 b. 204 a. 247 b.
declaratio 22 b. 475 a. — *ch.* 605 b.
declinare 376 a, b. 541 a. 542 b, facere 376 b.
declivis locus 317 a.
declivitas 317 a.
decorare 162 b. 453 a.
decorticare 214 a, 466 b.
decorticatio 322 b.
decorticatus 223 a. 466 b.
decorus 361 b. 371 a, decorum esse 234 a. 361 a.
decretum 48 b. 217 b. 218 a. 222 a. 315 a. — *ch.* 610 a. 615 a.

Digitized by Google

decumbere 565 b.
decursus 242 b. 602 a.
decurtare 306 a.
decus 118 b. 162 b. 387 b. 396 b. 477 a.
decussio 390 a.
decutere 171 b. 187 b. 383 a. 395 b. — *ch.* 621 b.
dedecus 446 a.
dedere 309 b.
dedicare 212 a.
dedicatio 212 a. — *ch.* 614 a.
deditus 144 a. 572 a.
deducere 158 a. 263 a. 373 b. 569 b, deduci 263 a. — *ch.* 621 a.
deesse 197 b. 214 a. — *ch.* 614 b. 416 b, deesse sinere 416 b.
defatigare 236 b. 296 a, defatigari 236 b. 256 b. 296 a. 366 b.
defatigatio 236 b. 596 a.
defatigatus 236 b.
defectio 354 a. 355 a. 408 b. 473 b.
defectus 31 a. 96 a. 214 b. 322 a.
defendere 196 b. 211 b. 388 b. 409 b. 433 b. 577 a.
deferre 263 a. 507 b. — *ch.* 620 b, deferri 235 a. 396 b.
defessus 236 a. 257 a.
deficere 19 b. 58 a. 130 b. 137 a. 165 a. 191 a. 197 b. 214 a. 275 b. 279 a. 384 b. 394 a. 399 a. 400 a. 420 a. 424 b. 426 b. 432 b. 473 b. 534 b. 538 a, perfidè 79 a, facere, 400 a.
definire 218 a. 222 a. 472 b. 553 b. — *ch.* 619 b, definiri 226 a. 405 a. 589 b.
definitum 217 b. 222 a.
deflectere 177 b. 304 b. 376 a, b. 542 b, facere 376 b.
deflere 93 b. 94 a.
defluvium pilorum 395 b.
deformari 578 b. — *ch.* 630 a.
deformis 356 a. 531 a.
deformitas 531 b.
defraudare 130 a. 442 b. 450 b. 492 a. 529 a.
degenerare 170 a.
degenerem fieri 400 a.
deglutire 97 a. 300 b, deglutiri 299 a.
dehiscere facere, 466 b.
dehortari 176 a. 254 b.
deinceps 340 b.
dejectio 571 b.
dejicere 230 a. 263 a. 309 b. 371 a. 372 a. 383 b. 529 a. 569 b. 571 a. 582 a. — 618 b. 621 b. 630 b, dejici 263 a. 37 b. 571 a. 574 a. 582 a. — *ch.* 630 b 621 a.
delabi 163 b. — *ch.* 621.
delectari 12 b. 87 b. 208 a. 521 b. 533 535 b.
delectatio 536 a. 589 a.
delegare 479 b.
delere 3 a. 145 a. 169 a. 216 a. 219 a. 2 a. 266 b. 279 a. 292 a. 320 a, b. 390 498 b. 562 a. 574 a, deleri 2 b. 218 279 a. 289 a. 291 b. 320 b. 363 b. 573
deletio 282 b.
delibare 232 a.
delibatio 218 b.
deliberare secum 257 a.
deliberatio 399 b.
delicatè nutritus, educatus, 436 a, se h bere 436 b.
delicatè habere, enutrire 464 b.
delicatus 208 b. 416 a. 436 b. 527 b. 6 delicatum esse 528 b, se gerere 416 a
delicia 13 a. 208 b. 225 b. 321 b. 335 338 b. 414 a. 416 a. 436 b. 536 a. 580 b 600 a.
delictum 69 a. 408 b. 473 b. 567 b. — 629 a, b.
deligere 87 b. 108 b, sibi 49 a.
delineare 218 a.
delineatus 217 b.
delinquere 68 b. 554 b.
deliquium pati 420 a. 432 b.
delirare 164 b.
delubrum 99 a.
deludere 172 a.
demensum 62 b. 217 b. 360 a. 395 b.
demergere 584 b, demergi 228 a. 5
demetere 506 a.
deminutio 524 a.
demissio 376 a.

Digitized by Google

demissum 376 a.
demissus 560 b. 582 b.
demittere 263 a. 371 a. 376 a. 377 b, se 371 a. 384 b. 486 a. 566 a, demitti 263 a.
demonstratio 590 a. 592 a.
demulcere 203 b.
denegare 60 a. 223 b. 335 a. 488 b.
denigrare 279 a.
deniquè 173 a.
dens 360 a. 578 a, falcatus 219 a.
densitas 338 a. 410 a. 411 b.
densum esse 411 a.
denudare 445 b, denudari 133 b.
denudatus 223 a.
denuntiari 417 b.
denuò 417 b. 556 b.
deorsùm 323 a. 363 a.
depascere 104 a, b. 213 b. 532 a.
depastio 532 b.
depauperare 538 b.
depellere — *ch*. 615 a.
dependere 153 a.
depilare 351 a. — *ch*. 620 a.
depilatus 395 b.
depilis 317 b, locus 509 a, depilem fieri 351 a.
deplorare 406 a. 498 a.
deponere 371 a. 467 a, b. 565 b. 571 a. — *ch*. 620 b, deponi 371 b. 467 b.
deportare 133 b. — *ch*. 610 a, deportari 133 a, b. 391 b.
deportatio 134 a.
depositum 467 b. 603 b.
deprædari 579 b.
deprædatio 355 b.
depravare 418 a, b, depravari 523 b.
deprecari 109 a. 452 b.
deprecatio 593 b. 601 a.
deprehendere 302 b, deprehendi 303 a.
depressio 268 a.
depressus 151 b. 560 b. 582 b.
deprimere 285 b. 288 b. 291 b. 376 a. 420 a. 560 b. 561 a. 582 a. 584 b. — *ch*. 630 b, se 560 b, deprimi 285 b. 418 a. 558 a. 561 a. 582 a.
depsere 301 a.
depulsio 336 b.
depurare 352 b.
derelictus 44 a. 246 a. 422 a.
derelinquere 377 b, derelinqui 422 b.
deridere 524 b. 542 b.
derodere 140 a.
descendens 376 a.
descendere 262 b. 375 b. 486 a. — *ch*. 620 b, facere 263 a. 376 a. — *ch*. 620 b. 621 a.
descensus, ûs 376 a.
describere 15 a. 218 a. 293 a. 589 b, describi 589 b.
descriptio 293 b.
desecare 505 b.
deserere 79 a. 371 a. 377 b. 409 a. 422 a. 534 b, deseri 377 b. 422 b.
deserticola 482 a.
desertum 28 b. 194 a. 310 a. 264 b. 257 a. 422 a. 445 a. 481 b. 590 b.
desiderabilis 208 a, b.
desiderare 3 b. 15 a. 234 a. 391 b. 445 a. 588 b, desiderari 416 b. 467 a, b.
desiderium 3 b. 14 a. 15 a. 66 a. 208 a, b. 225 b. 306 b. 321 b. 368 b. 589 a. 603 b, objectum desiderii 215 a. 324 b, desiderio affici 287 b, elanguere 284 a.
desidia 554 a.
desidere 558 a. 566 a. 584 b, facere 584 b.
designare 15 a. 388 b. 589 a, designari 405 a.
desilire 384 b. 486 a.
desinere 137 a. 154 b. 155 a. 191 a. 282 b. 400 a. 433 b. 465 b. 554 a. 597 b. 598 a, desinere esse 58 a 191 a. 554 a, facere 554 a. 598 a.
desipere 287 a.
desistere 191 a. 234 b. 385 a. 433 b. 516 a. 534 b. 554 a. 574 a.
desolare 575 a, desolari 218 b. 387 a. 477 b. 574 b.
desolatio 268 a. 574 a, b. 575 b.
desolatum 218 a.
desolatus 574 b. 575 b.
desperare 234 b.
desperatio 535 a.

Digitized by Google

desperatus 234 b.
despicere 84 b. 513 a. 522 b.
despondere animum 275 b. 276 a, fecit ut animum desponderet 81 b.
desponsare. 65 b. 255 a. 326 b, desponsari 65 b.
desponsatus 66 a. 221 b.
destillare 377 a. 533 b, facere 377 a.
destillatio 386 a.
destinare 115 a. 248 a. 255 a. 259 b. 434 a. 487 b, destinari 259 b. 451 b.
destituere 214 a. 400 a. 534 b.
destitutus 191 a, destitutum esse viribus 454 a.
destructio 171 a, b. 554 a. 576 b.
destructor 171 b.
destruere 154 b. 162 a. 171 b. 366 a. 390 a. 395 a. 471 b. 553 b. — *ch.* 613 a, destruere se 575 b, destrui 171 b. 363 b. 395 a. 553 b. — *ch.* 613 a.
deesse 197 b.
desumere 520 a, desumi 305 a.
desuper 340 b. 428 a, b.
detergere 320 a.
determinare 121 b. 589 a.
deterere 562 a.
detestari 585 a.
detinere 442 a, detineri 414 b.
detonsum 129 b.
detrahere 35 b. 130 a. 140 b. 398 a. 415 a. detrahi 141 a.
detrudere 162 a. 263 a. 366 b. 368 a. 376 b, detrudi 149 b. 263 a. 309 b.
detruncare 505 a.
deturbare 82 a. 171 b. 364 a.
deus 37 a. 40 b. — *ch.* 606 a.
devastare 219 a, devastare se 218 b, devastari. — *ch.* 614 b.
devastus 576 b.
devertere 400 a, facere 402 b.
devolutio, — *ch.* 610 a.
devolvere 134 b. 35 a, devolvere se 135 a.
devorare 35 a. 97 a, b.
devoratio 97 b.
devotio 221 a.
devovere 221 a, devoveri 221 a.
dexter 251 b. 252 a, latus dextrum 251
dextera 251 b, dexteram petere, ad dex ram flectere 252 a, dexterâ uti 251
diabolus 543 a.
diadema 373 b. 488 b.
dialectus 546 b.
dibaphus 579 a.
dicere 49 b. 50 a. 144 b. 331 a. — 606 b, secum 50 a, dici 145 a
dicterium 300 b. 328 333 b. 357 a. 365 579 a, dicterio uti 356 b, impe 301 a.
dictum 341 b.
diducere 458 b. 466 b. 520 a. 537 b.
diductus 269 b. 537 b.
dies 243 a, b. 244 a. — *ch.* 615 b.
differre 25 b. 63 b, differri 356 b.
difficilis 273 b. 511 b, difficilem, diffici esse 261 a. 459 a. 511 a. 540 a, fa 511 b.
difficultas 273 b.
diffindere 107 a. 216 a. 472 a, diffi 107 b.
difflare 453 a.
diffluere 176 b. 307 b. 314 a. 345 a. 366 facere 250 a.
diffringere 168 a. 456 b. 472 b. 553 diffringi 456 b. 471 b. 472 b.
diffundere 377 b, se 356 a. 376 a. 377 b 445 b. 471 b. 473 a. b, diffundi 366 457 a. 377 b. 445 b. 471 b. 472 a.
diffusio 464 b.
digitus 59 b, minimus 499 a.
dignitas 261 b. — *ch.* 616 a.
digredi 258 a.
dijudicare 89 a.
dilabi 456 b.
dilacerare 107 a. 233 a. 395 b. 40 553 b, dilacerari 553 b.
dilaceratio 401 a.
dilaceratus 317 b.
dilaniare 472 a. 473 a.
dilaniatum 233 b.
dilapidare 3 a. 97 b.
dilatare 474 b. 524 b, dilatari 524 b.
dilectio 289 a.

Digitized by Google

dilectus 109 b. 239 a.
diligere 87 b.
diligenter *ch.* 605 b. 607 a.
diluculò 562 a.
diluvium 308 a.
dimetiri 553 b. 595 b.
dimicare 301 b. 365 a.
dimidiari 216 b.
dimidium 155 a. 216 b. 322 a. — *ch.* 624 a.
dimidia pars 216 b.
diminuere 35 b. 140 b, diminui 339 b.
dimissio 357 b.
dimittere 377 b. 458 b. 569 b, animum. — *ch.* 630 b, dimitti 570 a.
dimotio 314 a.
dimovere 381 a. 452 b, dimoveri 314 a. 452 b.
directio 381 a. 387 b.
dirigere 162 a. 269 b. 277 a, animum *ch.* 628 a.
dirimere 461 a.
diripere 86 b. 105 b. 130 a. 199 a. 388 a. 571 b. 579 b, diripi 579 b.
dirumpere 471 b.
diruere 171 b. 395 a. 396 a. 447 b. 471 b 538 b, dirui 171 b. 395 a. 471 b. 538 b.
discalceatus 246 b.
discedere 80 b. 210 a. 258 a. 329 b. 382 a. 412 a. 429 b. 462 a, b. 526 a, b. — *ch.* 622 b.
disceptare 151 a. 247 b. 248 a. 350 a. 387 a.
discere 44 b. 303 a. 305 a.
discernere 80 b. 90 a.
discerpere 107 a. 233 a. 473 a, discerpi 233 b.
discessus 20 a.
discindere 105 b. 470 a. 510 a. 579 b, discindi 291 b. 510 a.
disciplina 109 b. 315 b, disciplinam admittere 254 b.
discipula 116 b.
discipulus 99 b. 303 b. 596 a.
discrimen 454 b.
discumbere 136 a.
discurrere 521 a. 558 a. 585 a.
discursitare 585 a.
discursitatio 359 a.
disjicere 546 a. 571 a, disjici 385 b.
disjunctio 118 a.
disjungere 80 b.
dispellere 233 a. 368 b, dispelli 368 b.
dispendium moræ 554 a.
dispensator 91 a.
disperdere 221 a.
dispergere 3 a. 87 a. 184 a, b. 185 b. 207 a. 368 a. 377 b. 384 a. 385 a, b. 456 b. 457 b. 468 b. 471 b. 472 b. — *ch.* 608 a, se 385 a. 456 b. 468 b, dispergi 184 b. 385 a. 406 a. 456 b. 457 a, b. 468 b. 472 a, b.
dispersio 385 b. 600 b.
displicere 265 b. 528 a. 531 a. — *ch.* 608 a.
disponere 416 b. 446 b. 595 b. 602 a, se 393 b.
dispositio 342 b. 446 b. 595 a. 595 b.
dispositus est *ch.* 631 b.
dispulsus 383 b.
disrumpere 107 a. 466 b. 472 a. 510 a,
disrumpi 107 a.
dissecare 86 a. 107 a. 118 a. 130 b. 216 b. 394 a. 458 b. 460 a. 505 b. 510 a. 579 b.
dissectus 141 a.
dissilire 456 b.
dissipare 87 a. 168 b. 184 b. 368 b. 384 a. 385 b. 395 b. 457 b. 470 b.
dissipatio 385 b.
dissitus locus 351 a.
dissolutio 598 a.
dissolutus 335 b. — *ch.* 630 b.
dissolvere 205 a. 313 b. 336 a. 395 b. 470 b, dissolvi 168 a. 313 b. 471 a
distendere 466 b. 473 a.
distinctè 472 b. — *ch.* 624 b, cognovit 89 a.
distinctus maculis 231 a.
distinguere 80 b. 460 a. 472 b.
distorqueri 418 a.
distrahere 401 a, se 356 a, distrahi 356 b.

Digitized by Google

distribuere 206 b. 207 a. 374 a. 457 b. 472 a. 598 b, sibi 207 a, distribui 207 a.
distributio 321 b.
disturbare 470 b. 471 a, b.
ditare 450 b, ditari 252 b. 450 b.
ditio 332 a.
diù noctuque 244 a.
diurnus 244 a.
diuturnus 63 b.
divaricare 473 a.
divellere 388 a, divelli 261 a. 390 a. 395 b. 510 b.
diversari *ch*. 630 b.
diversorium 329 a.
diversus 282 a, diversum esse 578 a. — *ch*. 630 a.
dives 159 b. 273 b. 320 a. 450 a. 558 b, divitem esse 273 a. 450 b, se fingere 450 b.
divexare 177 a.
divexatio 177 a.
dividere 206 b. 210 b. 217 a. 394 a. 459 b. 464 b. — *ch*. 624 a, b, se 207 a, dividi 207 a. 216 b. 294 b. 459 b.
divinare 504 a.
divinatio 348 a. 504 a.
divisa pars, opinio 405 b.
divisio 454 b.
divitiæ 87 a. 164 a. 168 b. 200 b. 229 a. 274 a. 450 b. 558 b. — *ch*. 620 b.
divortium 290 b.
docere 44 b. 90 a. 176 a. 268 b. 303 a, 544 a, doceri 303 b.
doctor 1 b. 308 a. 317 a.
doctrina 262 b. 305 a. 345 b. 574 a, 593 a.
doctus 90 a, doctum esse 303 b.
documentum 18 b, miraculorum 316 a.
dolere 193 a, b. 203 a. 232 b. 272 b. 440 b. 494 a. 548 a. — *ch*. 617 b, facere 594 b.
dolor 16 b. 188 a. 272 b. 325 a. 342 a. 440 b. 441 a. 482 b, parturientium 204 a, dolore afficere, affici 272 b. 440 a, b, dolorem excitare 307 b.
dolosum esse 475 b.
dolus 447 b. 529 b. 595 a. 602 b, per dolum 570 b.
domare 276 a.
domesticus 302 a.
domicilium 174 a. 216 b. 334 a. 367 b. 502 b. 548 a. 563 b.
domina 103 b. 121 b. 123 a.
dominari 102 b. 189 b. 356 b. 520 a. 570 a. — *ch*. 629 b, facere 357 a. 520 a. 570 a. — *ch*. 629 b.
dominatio 332 a. 357 a.
dominator 332 a, b. 570 b.
dominatus, ûs 332 a. 357 a. — *ch*. 629 b.
dominium 332 a. 374 b, habere, exercere 356 b.
dominus 9 b. 10 a. 102 b. 121 b. 356 b. — *ch*. 609 a. 619 b. 629 b, factus est 570 a.
domus 13 b. 91 a. 118 a. 498 b. — *ch*. 608 b, domi, in domo 433 a. 464 a.
donare 174 a.
donatio *ch*. 620 a.
donum 68 b. 114 a. 160 b. 174 a. 334 b. 336 a. 353 b. 360 a, b. 368 a, b. 392 a. 602 b. — 603 b. — *ch*. 620 a, præstantissimum, pretiosum 308 b.
donec 98 b. 295 b. 414 b. 549 a.
doreas 154 b. 477 a.
dormire 268 b. 269 a.
dormitare 371 b.
dormitatio 371 b. 599 a.
dorsum 119 b. 126 b. 566 b. — *ch*. 619 b.
dotatio 568 b.
drachma 12 a. 158 b.
draco 300 a. 599 a, b, borealis 111 b.
dromas 290 b.
ducenti 306 b.
ducere 70 a. 235 a. 250 a. 362 a, b. 373 b. 382 b. 593 a, se 362 a, duci 70 a. 235 a. 369 a.
ductilis 561 b.
ductus, ûs 238 a.
dudum 274 b. 573 a.
dulcedo 332 b. 359 b. 360 b.
dulciarius 462 a.
dulcis 359 b. 444 a, dulcem esse, fieri 331 a. 352 b. 360 a. 444 a, reddere, facere 360 b.

Digitized by Google

dùm 34 b. 77 b. 411 b. 417 b. — *ch.* 622 b.
dumetum 192 b. 397 b. 541 a.
dumus 192 b.
duntaxat 536 b.
duo 579 a. — *ch.* 632 a.
duodecim 579 a.
duodecimus 579 a.
duplex 288 b, duplicis generis 579 a, duplicem esse 589 a.
duplicare 288 b, duplicari 288 b.
duplicatio 288 b, duplicatum 358 a.
duplum 288 b. 358 a.
durabilis 452 b
durare 193 a. 497 a. — *ch.* 625 b.
duraturus 452 a.
duritias 206 a. 511 b. 586 a. — *ch.* 621 a.
durus 34 b. 259 a. 374 a. 421 b. 486 a. 511 b. — *ch.* 631 b, durum esse 511 a.
dux 10 a. 41 b. 121 a. 167 a. 218 a. 232 b. 365 b. 452 a. 469 b. 505 a. 547 a. 563 a, duces suprem *ch.* 612 a.
dynasta 330 b.

E 333 a.
ebenus 161 a.
ebrietas 247 b. 567 b.
ebrius 565 b, ebrium agere 567 b.
ebullire 526 b, facere 102 a.
ebullitio 538 b.
ebur 578 a, b.
ecce 45 b. 46 b. 160 b. 169 a. — *ch.* 606 a, 607 a. 612 a, b.
ecclesiastes 496 a.
echo 21 b.
edax 386 a.
edere (comedere) 35 a. 36 a. 301 b.
edictum 145 b. 159 b. 307 a. 474 a. — *ch.* 615 a. 618 b. 624 a.
editus locus 340 b. 341 a. 350 b. 353 b. 364 a. 386 a. 529 a.
edocere 176 a. 240 a, edoceri 176 a.
educare 125 a. 232 b. 516 b. 522 b.
educatio 49 a.
educatus 125 a.
educere 107 a. 125 a. 258 b. 377 b. 524 a. — *ch.* 621 a, educi 256 b.
effatum 145 b. 353 a, b. 362 b. 539 b.
effectus, ûs, 470 a.
efferre 258 a. 391 a, b. 404 b. 522 b. 540 a. se 50 a. 118 a. 120 a. 391 a, b. 430 b. 522 b. 529 b. 540 a. — *ch.* 627 b, efferri 118 a. 120 a. 258 a. 391 b. 523 a,
effervere irâ *ch.* 626 a.
effigies 354 a.
effingere 80 a. 110 a.
efflare 384 a. 465 a, facere 384 a.
efflorescere 469 b. 497 a.
effluere 480 a.
effluvium 337 b. 406 b.
effodere 390 b, effodi 390 b.
effosa aquis loca 334 a.
effractor 470 a.
effugere 400 a. 547 b.
effugium 343 b.
effulgere 95 a.
effundere 183 b. 253 b. 259 a. 364 b. 366 b. 381 b. 394 b. 445 b. 456 b, 524 a. 565 b. 581 b, se 185 b. 259 a. 394 b. 445 b. 456 b. 563 a. 582 a, effundi 166 b. 250 a. 259 b. 366 b. 394 a. 408 b. 445 b. 466 b. 524 a. 582 a.
effusio 66 b. 563 a. 565 b. 582 a, b. 583 a.
effutire 88 a. 470 a.
egenus 4 b. 403 a. 446 a. 524 a, egenum esse 524 a.
egere 3 b. 214 a.
egestas 322 a. 446 a.
ego 52 a, b. — *ch.* 606 b, ego sum 52 a.
egredi 258 a.
egressus, ûs 316 b.
egressus a, um 258 b.
eheu 4 a. 13 a. 21 b.
eia 160 b.
eejicere 230 a. 266 a. 368 a. 377 b. 393 a, ejici 230 a. 383 a. 570 a.
ejulare 40 a. 250 b. 478 b.
ejulatus 250 b.
elabi 111 b. 393 a. 460 b, facere 329 b. 460 b.
elaborare 222 b. 410 a. 503 a.
elaboratus 450 a. 451 a.
elanguere 380 b. 424 b. 456 b.

Digitized by Google

elapidare 408 a.
elapsus 460 b. 548 a.
elatè 523 a.
elatio 118 b. 127 a. 340 b. 353 b. 523 a. 539 b. 543 a, vocis 350 b.
elatus 118 a. 391 b. 394 a. 596 a, res elata 118 b, elato animo 350 b.
electio 308 a.
electrum 225 a.
electus, a, um 87 a 109 b. 509 a.
eleemosyna 478a.
elementum terræ 65 a.
elephantiasis, 561 b.
elevare 522 b, se 382 a. 522 b, elevari 429 b.
elevatio 340 b. 372 b. 539 b.
elidere 395 a, elidi 395 a.
eligere 87 b. 110 b. 115 a. 303 a. 506 b. 513 a, eligi 88 a. 303 a. 507 a.
ellychnium 474 a.
elocare 569 b, se 544 b.
eloquens 89 b.
eloqui 144 b. 145 a. 331 a.
eloquium 310. a.
emaciare 524 a, emaciari 524 a.
emaciatus 156, b. 486 a.
emarcescere 502 b.
embryo 135 b.
emendare se 115 a.
emere 290 a. 313 a. 503 a (bis). 553 b.— *ch*. 612 b. et 626 a.
emergere 497 a, facere 522 b.
emigrare 133 a.
emigratio 133 b.
eminentia 271 a. 372 b. 384 a.
eminere 585 a.
emissarius hircus 422 a.
emittere 377 b. 385 a.
emolliri 528 b.
emolumentum 245 a. 271 b. 293 a.
emplastrum 600 a.
emporium 401 b.
empta res 348 a.
emptio f. 348 a. 503 b.
emunctorium 319b. 331 b.
en 45 b. 160 b. 169 a. — *ch*, 612 a.
enarrare 407 b.
enervare 443 a.
enim 172 b.
eniti 188 a.
ens animatum 199 a.
enucleatio 554 a.
enumerare 407 b, enumerari 338 a.
enumeratio 408 a.
eò 573 a.
eo quòd 31 b. 71 a, b. 77 b. 96a, b. 256 a. 279 b, 549 a. 594 b.
eousquè 275 b. 415 a.
eparchus *ch*. 622 a.
epha (mensura) 32 a.
ephippium 290 a.
ephod 57 a.
epigramma, atis, n.
epinicium 50 a.
epistola 9 a. 327 a. 394 a.—*ch*. 605 a. 621 b. 624 b.
epistylium 410 a.
epulæ 174 b. 227 b. 290 a.—*ch*. 618 a.
epulari 35 a. 290 a.
equa, æ 399 b. 529 b.
eques 472 b. 528 a.
equitare 527 b, facere 528 a.
equitatio 528 a.
equitatus 528 a.
equussi 399 b. 472 b. 528 b.
eradicare 443 a. 586 b, eradicari 443 a. 586 b.
eradicatio *ch*. 630 b.
erectè 498 a. 523 a.
ereptio 170 a.
ereptus 387 b. 557 a.
erga 391 a. 428 b.
ergo 451 b.
erigere 386 b. 434 a. 497 b. 522 b.— *ch*. 613 a. 621 b. 626 b, se 276 b, erigi 498 a.
eripere, 329 b. 330 a. 388 a. 466 b. 471 b. —*ch*. 621 a. 629 a, se 329 b, eripi 305 a. 335 b. 388 a.
erinaceus 504 b.
erogare. — *ch*. 620 a, erogari 589 a.
errare 370 b. 554 b. 599 b. 600 a, facere

Digitized by Google

232 a. 372 a. 555 a. 587 a. 600 a.
erratum 554 b.
error 355 a. 554 b. 567 b. 592 b. — *ch.* 629 b.
erubescere 86 a. 215 b.
eruca 130 a.
eructare 364 b.
erudire 255 a.
erumpere 102 a. 107 a. 131 b. 185 a. 421 a. 471 b. 549 a. — *ch.* 610 a, facere 458 b.
erui 305 a.
eruptio 337 b. 406 b. 471 b.
esca 36 a. 307 a. 319 a.
esse 31 a, b. 66 b. 163 b. 164 b. 267 a. 344 b. — *ch.* 606 a. 612 a, fortè, casu 507 a. 508 a, in eo ut 165 a. 224 a. 507 b.
esuriens 531 b.
esurire 289 a. 531 b, facere, sinere 531 b.
esus 34 b.
et 136 a. 172 b, et quidem 172 b.
etiam 56 a. 136 a. 172 b. 417 b. — *ch.* 607 a, etiamsi 56 a. 136 a.
etsi 40 b. 46 a. 71 a. 77 b. 173 a. 428 b.
eucharisticum sacrificium 591 b.
euge 160 b.
eunuchus 32 b. 408 b.
evacuare 98 a. 107 b. 445 b. 524 a, evacuari 108 a. 389 a.
evacuatio 85 a.
evadere 170 a. 329 b. 330 a. 388 a. 458 b. 460 b. — *ch.* 632 a, facere 460 b.
evanescere 2 b. 54 b. 108 a. 166 b. 206 a. 282 a. 329 a. 412 a. 420 429 b, facere 282 b.
evasio 321 a. 343 b. 460 b.
evellere 381 b. 382 a, b. 395 b. 396 a. 572 b. — *ch.* 620 b. 621 a, evelli 381 b. 382 a. 395 b. 396 a
evenire 74 a. 83 b. 165 a. 384 b. 506 b. 508 a, jubere 84 a.
eventilare 184 b.
eventus 27 a. 504 b, eventum dare 84 a.
everrere 141 a. 228 b. 462 b.
everriculum 323 a.
eversio 149 b. 311 b. 313 a. 404 418 a.
evertere 162 a. 169 b. 363 a. 396 a. 404 b. 418 a. 445 b 446 a. 493 b. 536 a. 571 a, everti 170 a. 396 a. 443 a. 448 a. 571 a.
evictio 592 a.
evigilare 261 a.
evocare 420 b. 576 a.
evomere 496 b.
evulgare 258 b. 364 b.
ex 75 b. 332 b. 333 a. 428 b. 591 b. — *ch.* 608 a. 611 a. 619 b.
exacerbare 353 a, se 353 a, exacerbari 135 b. 240 a. 352 b.
exactio 310 b.
exactor 366 b. 563 a.
exactrix 310 b.
exacuere 579 a, exacui 190 b. 579 a.
exæstuare 403 b.
exagitare 406 a. 456 b. 546 a, exagitari 370 b. 406 a.
exaltare 120 b. 522 b, exaltari 120 a. 392 a. 429 b. 522 a 523 a.
examinare 584 a. 595 b.
exanimare 87 b.
exarare 538 a. — *ch.* 628 a
exardescere 104 b. 219 b. 260 a, b 412 b. 450 a, facere 220 a.
exarescere 85 a. 156 a. 222 a. 235 b. 394 a. 393 a.
exasciare 222 b.
exaudire 20 a. 159 a. 344 b. 436 b. 675 a, facere ut exaudiat 576 a, exaudiri 437 a. 576 a.
excœcaria agalocha (genus arboris odoriferæ) 14 a.
excandescere 412 b.
excavare 388 b.
excellens. *ch.* 616 b.
excellentia 271 a. 539 b.
excellere 271 a.
excelsum 350 b. 384 a. 514 b.
excelsus 350 b. 522 b. — *ch.* 623 a, excelsum esse 522 a. 529 b. 540 a.
exceptò 335 a.
excidere 106 a. 155 b. 216 a. 279 a. 382 b. 510 a. — *ch.* 614 b, excidi 130 a.

Digitized by Google

140 a. 154 b. 155 a. 198 b. 246 a. 279 a.
excidere facere 329 b.
excidium 117 b. 283 a. 499 a. 594 b. 510 b. 554 a. 590 a.
excipere 507 b. 535 b.
excisio 3 b. 130 b. 485 a.
excitare 139 b. 420 b. 421 a. 426 b. 434 a. 519 a. 569 b, se 139 b. 424 a,
excitari 428 a.
excludere 107 a. 329 b, excludi 130 b. 140 a. 442 a.
excogitare 215 b. 223 b. 224 a. 259 b, excogitari 215 b.
excoriare 473 b.
excrementum 218 b. 387 a. 476 a. 479 a. 488 a.
excubiæ 488 b.
excussus 383 b.
excutere 171 b. 187 b. 210 a. 383 a, b. 385 a. 571 a, se 383 a, b, excuti 187 b. 283 a. 570 a.
exemplar 155 a. 358 a. 472 b. 590 a.— *ch.* 624 b.
exemplum 315 b. 544 b.
exercere 465 b.
exercitari 303 b.
exercitatus 452 a.
exercitus 9 a. 185 a. 200 b. 321 b. 476 b. — *ch.* 614 a.
exhalare 582 a.
exhalatio 161 a. 343 a. 527 a.
exhaurire 223 b. 345 a. 346 b, exhauriri 153 b. 298 b. 345 a. 597.
exhaustus, a, um 152 b. 318 b.
exhibere 394 b. 437 a. b.
exhilarare 95 a. 191 a. 229 a. 247 b. 478 b, exhilarari 369 b.
exhilaratio 308 b.
exigere 258 b. 523 a, exigi 217 a.
exiguum 576 b.
exiguus 346 b. 487 a. 499 a, exiguum esse 487 b. 499 a. 501 a.
exilis 156 b.
exilium. — *ch.* 640 a.
eximia, orum 303 b. 365 b.
eximius 87 b. 268 b. 229 a.—*ch.* 645 b, eximio modo 459 b, eximium facere 459 b.
exinanire 98 a. 107 b
exinanitus 98 a.
exire 258 a. — *ch.* 621 a, facere 251 a 457 a.
existere 165 a. 344 b. 433 b. 497 a.— *ch.* 606 a.
existimare 395 a.
exitialis 351 b, exitialem esse 261 a.
exitiosus 317 b.
exitium 3 b. 29 a. 66 a. 96 b. 97 b. 261 a. 280 a. 317 b. 457 b. 499 a. 555 b. 574 a, repentinum 82 a, exitio dare 97 b, exitium parari 97 b, locus exitii 3 b.
exitus 27 a. 316 b. 592 b.
exorari 452 b.
exordiri 475. a.
exoriri 185 a. 497 a.
exossare 441 b.
exosus 545 b.
expandere 232 a. 376 a, b. 361 b. 468 b. 472 a, b. 473 a. 537 b. 562 b, se 376 a. expandi 366 b.
expansio 332 a. 343 b. 356 a. 376.
expavere 457 b.
expedire 524 a.
expeditus 206 b. 220 a. 312 b, expeditum esse 222 a. 313 a, b.
expellere 111 b. 141 a. 162 b. 246 a, b. 368 a. 370 b. 396 a. 400 b. 569 b. expelli 141 a, b. 292 a. 368 a, b. 370 b. 384 b. 396 a.
expendere 461 b.—*ch.* 620 a, expendi jubere 258 a.
expergefacere 420 b. 421 a, expergefieri 420 b. 498 b.
expergisci 420 b. 421 a.
experiri 195 a. 239 b. 523 b, facere 513 b.
expetere 15 a. 287 b.
expiare 198 a. 289 a, expiari 289 a.
expiatio, 289 b.
explere 327 b, expleri 327 b. 582 a.

Digitized by Google

explicare 77 b. 89 b. 364 b. 376 a.
explicatio 474 a.
explorare 85 b. 87 b. 115 a. 184 b. 215 b. 218 b. 232 a. 381 b. 467 a. 490 b. 518 b. 593 a. 595 b, explorari 87 b.
explorator 87 a. 518 b.
expolire 351 a.
exponere 221 b. 541 b. — *ch.* 632 a, se 444 a, exponi 472 b.
expositio 472 b. 475 a.
exprimere 177 b. 345 a. 478 b. 542 b, exprimi 344 a.
exprobrare 221 b.
expromere 258 b. 457 a. 524 a.
expugnare 107 a, b, expugnari 107 a, b. 379 a.
expulsio 141 b. 310 a. 311 a. — *ch.* 630 b.
exquirere 593 a.
exscindere 216 a. 314 b. 485 b, exscindi 291 b. 292 a. 573 b.
exsecrari 39 b. 65 b. 113 b. 182 b. 491 b. 501 b.
exsecratio 40 a. 501 b. 589 a, exsecrationem parere 65 b.
exsequi 200 a. 448 b. 572 a.
exsibilatio 586 a.
exsiccare 219 a, exsiccari 218 b. 219 a. 235 b.
exsiccatus 233 a.
exsilire 149 a. 152 b. 403 b.
exsilium 127 b. 134 a. 370 b, in exsilium abducere, agere 133 b. 372 a, agi 291 b.
exspectans 246 a.
exspectare 201 b. 246 a, b. 267 a. 294 a. 487 b. 496 b. 549 a.
exspectatio 149 a. 308 a. 347 a. 591 b. 601 b.
exspirare 128 a. 193 a.
exspiratio 343 a.
exspuere 537 b.
exstinctio 485 a.
exstinguere 169 a. 218 b. 273 b. 288 a, exstingui 156 a. 182 b. 218 b. 273 b. 455 b.
exstirpare 3 a. 586 b.
exstare 433 b. — *ch.* 606 a.
exstruere 100 b. 497 b. 522 b.
exsufflare 384 a.
exsugere 345 a. 360 b.
exsul 127 b. 128 a. 134 a, exsules *ch.* 610 a.
exsulare 183 a. 403 b.
exsultabundus 432 b.
exsultans 430 b.
exsultare 127 b. 132 a. 149 a. 430 b. 432 b. 537 a, facere 373 a.
exsultatio 132 a. 431 a.
extemplò 519 b.
extendere 230 a. 232 a. 268 a. 289 a. 359 b. 376 a, b. 384 b. 520 a. 537 b. 569 b. — *ch.* 629 b, se 310 b. 376 a. 548 a, extendi 376 a.
extensio 310 b. 311 a. 332 a.
exterior 201 a.
exterminare 104 b. 216 a.
externus 177 b.
exterus 177 b.
extollere 256 b. 391 a, b. 522 b, se 349 a, 391 b. 392 a. 430 a. 523 a. — *ch.* 621 . 627 b, extolli 391 b. 392 a. 522 b.
extrà 37 b. 194 a.
extrahere 152 b. 206 b. 258 b. 355 a. 356 a. 393 a. 520 a. 560 a. 571 b. 572 b, extrahi 388 a. 395 b.
extraneus 331 b.
extrema pars 25 b. 27 a. 265 a. 453 a.
extremitas 58 a. 181 b. 286 a. 400 a. 453 a. 455 b. 504 b. 505 a. 546 b. 595 a. 559 a. — *ch.* 605 b.
extremum 181 b. 505 a. 599 a.
extrinsecùs 194 a.
extrudere *ch.* 615 a.
exuere 206 b. 388 a. 393 a. 473 b, se 473 b.
exul etc. vid. exsul etc.
exundare 450 b. 456 b. 480 a. 563 a.
exuri 452 a.
exuviæ 205 a.

Faba 456 a.
fabor 48 b. 223 a. 435 a.
fabricare 222 b. 465 b.
fabricatio 223 a.
fabricatus 450 a. 451 a.

Digitized by Google

fabrile opus 223 a.
fabula 601 b.
facere 395 a. 448 b. 465 b. 542 a. 557 b. 565 a. — *ch*. 622 a, magni 125 a. 446 b, benè, rectè 229 a. 247 a, ut 333 b.
facies 56 b. 462 b. — *ch*. 506 b.
facilis 270 a, facilem esse 501 a, se præbere 3 b.
facinus 121 a. 145 b. 341 a. 342 b. 431 a. 466 a, præclarum 262 a.
factum 342 b. 411 a. 466 a. — *ch*. 619 b. præclarè 431 a. 466 a, stupendum 317 a.
facultas 16 b. 200 b. 214 a. 278 b. 379 b. 528 a. 537 b.
fax 482 a. 577 a.
faliscæ 359 a. 583 a.
fallacia 591 a.
fallaciter agere 585 a.
fallax 34 b. 207 a, fallacem deprehendi 278 b.
fallere 137 b. 172 a. 278 b. 279 a. 529 a. 568 a. 585 a. 600 a.
falsitas 585 b.
falsò 585 b.
falsus 601 a.
falx 221 b. 309 a. 460 a, putatoria 319 b.
fama 183 a. 497 a. 576 b (bis).
famelicum esse 289 a.
fames 268 a. 289 a. 389 b. 531 b, fame confectus 531 b.
familia 44 b. 91 b. 186 a. 247 a. 315 a. 358 b. 415 b. 432 b. 552 a.
familiaris 42 a. 240 a. 314 a. 327 a. 403 a. 598 b. 527 a. 531 a, familiarem esse 567 a. 572 a.
familiaritatem contrahere 408 a. 532 a.
famula 581 a.
famulari 587 a.
famulitium 411 a.
farina 502 b.
farrago 90 b.
fas 270 a. 379 a. 478 a.
fascia 225 b. 226 a, longa 62 a, pectoralis 475 b.
fasciæ 226 a. 512 a, fasciis involvere 226 a.
fasciculus 8 b. 491 a.
fascinare 188 b.
fastidire 87 a. 102 b. 138 a. 176 a. 182 a. 339 b. 496 b. 498 a.
fastidium 138 a. 184 a. 499 a, fastidio affici 539 b.
fastigium 138 b.
fastuosè agere 125 a, b.
fastuosus 118 a, b. 120 b. 550 b, fastuosum esse 118 a. 120 b.
fastus 118 b. 120 b. 125 b. 127 a. 369 a. 549 b. 550 b.
fatigare 410 b.
fatigatio 236 b.
fatuitas 475 b.
fatum 451 b.
fauces 139 a. 303 b. 331 a. 338 a. 531 a.
favere 300 b.
favilla 459. a.
favor 50 b. 211 a. 213 a. 213 a. 383 a. 526 a, favorem subtrahere 409 b.
favus 257 b. 386 a. 480 a.
fax 304 a.
faxit Deus! 25 a.
febris 154 a. 220 a. 493 a.
fecundare 249 a, fecundari 186 a.
fecundum esse 469 a, reddere 469 a.
fel 353 a. 515 a.
felicitas 18 a, b. 71 b. 72 a. 114 a. 199 b. 229 b. 325 a. 390 b. 544 a.
feliciter 123 b.
felix 71 b. 72 a. 239 a. 270 a, felicem reddi 70 a, prædicare 70 a.
femella 389 a.
femen 264 b.
femina 67 a. 117 a. 389 a.
feminalia 326 a.
femur 264 b. 458 a. — *ch*. 616 b.
fenerari 393 a.
feneratio 354 b.
fenerator 392 b.
fenestra 61 a. 204 a. 320 b. — *ch*. 616 b.
fenisecia 129 b.
fenum 225 b, serotinum 305 b.
fenus 349 b. 354 b. 393 a. 602 b.
fera 82 a. 178 a. 200 a. 425 b. 470 a. 540 b.

Digitized by Google

ferculum 59 a. 176 b. 373. a.
feretrum 314 a. 323 b. 356 b.
feriari 88 b. 194 a. 554 a.
ferire 320 a. 365 b. 366 a. 378 b.
fermentari 210 a.
fermentatum 210 a.
fermentum 539 a.
ferocia, 473 a.
ferocire 123 a.
ferox, 104, b. 348 b. 468 b.
ferramentum 460 a.
ferre 235 a 276 b. 391 a. 398 a. 468 b, ferri 396, b, ferre facere, ferendum imponere 391 b.
ferrum 111 a. — *ch.* 624 b.
ferruminatio 144 a.
fertilitas 159 b.
ferus 468 b.
fervefacere 538 b.
fervere 194 b. 210 a. 284 a. 426 b. 505b.
fervor 161 b. 427 a, solis 66 a.
fessus 236 b. 426 b, fessum esse 256 b. 292 b.
festinanter arcescere 313 a.
festinare 17 a. 81 b. 82 a. 194 b. 214 b. 213 a. 371 b. 421 a. 456 a. 457 b. 489 a. 550 b.
festinatio 313 b. — *ch.* 608 a.
festinè 306 b.
festinus 313 b. — *ch.* 614 b.
festivus 166 a. 194 b.
festuca 132 b.
festum 189 b. 316 a, celebrare 190 a.
festus dies 243 a. 316 a.
fetere, 78 a, b. 182 a.
fetidum fieri 78 a, reddere 78 b.
fetor 78 b. 481 b.
fetus, ûs 100 b. 117 a. 470 a. 555 a, cum dolore editus 188 a.
fibula 197 a.
fictile opus 260 a.
ficus 453 b. 589 a, præcox 94 a, b.
fidejubere 444 a.
fidelis 47 b. 48 a. — *ch.* 606 b, fidelem esse 48 a.
fidenter 88 b.
fides 47 b. 48 b. 51 a, fidem habere 48 b.
fides, ium 332 b, fidibus canere 365 b.
fidicen 365 b.
fiducia 88 b. 149 a. 287 a. 308 b. 387 b, fiduciam reponere 213 b. 580 a.
fieri 110 a. 165 a. 395 a. 449 a. — *ch.* 606 b, fidum esse 48 a.
figere 377 a. 602 a.
figlina 221 b.
figulus 244 b. 259 b. — *ch.* 624 a.
figura 354 a.
filamenta 124 b.
filia 101 a. 116 b, adoptiva 116 b.
filius 99 a. 109 a. 249 b. 264 b. — *ch.* 609 a.
filum 80 a. 192 b. 475 b. 547 b.
fimbria 124 b. 482 b.
fimetum 69 b. 311 b.
fimus 69 b. 155 b. 472 b.
findere 81 a. 86 a. 105 b. 107 a. 458 b. 460 a. 472 a. 579 b, se 107 a, findi 107 a, b. 472 a. 549 a.
fingere 101 a. 110 a. 193 a. 232 b. 259 b. 377 a. 440 b. 465 b. 480 b.
finire 282 b. 598 a. — *ch.* 616 a, finiri 282 a, b. 597 b.
finis 27 a. 58 a. 120 b. 400 a. 504 b. 505 a. 506 a. 540 b. 595 a. — *ch.* 605 b. 622 a. 626 a, ad finem usque 442 b, finem habere 554 a. — *ch.* 621 b, facere 572 a. — *ch.* 629 b.
firmare 49 a. 196 a, b. 277 a. 356 a. — *ch.* 632 a, se 277 a.
firmè 277 a.
firmitas 33 b 447. b. 50 b. 421 b. — *ch.* 605 b. 621 a.
firmus 33 b. 47 b. 259 a. 405 a. 421 b. 434 a. 511 b. — *ch.* 616 a, firmum esse 48 a. 49 a. 193 a. 259 a. 276 b. — *ch.* 605 b, reddere 49 a. 122 b.
fissio 458 b.
fissura 81 a. 107 a. 369 b. 389 b. 390 b 405 b. 579 b.
fistula (instrum.) 204 b. 388 b. 417 a. — *ch.* 620 a.

Digitized by Google

flaccidus 47 b.
flagellum 179 b. 180 a. 558 a. 563 a, b.
flagitiosus 364 a.
flagitium 364 a.
flagrare 153 b. 503 a, amore 414 a.
flamma 18 b. 297 a. 298 b. 299 a, 304 a. 305 b. 538 b. 552 a. 568 a. — *ch.* 628 b, flammare 298 b.
flare 384 a. 392 b. 393 b. 456 a. 465 b, facere 392 b.
flatus 385 b. 393 a. 521 b, flatu abigere 392 b.
flavedo 265 b. 266 a.
flavus 478 b.
flectere 215 a. 304 b. 376 b. 421 a, se 214 b. 291 a.
flere 93 b.
fletus 93 b. 94 a, b.
flexio 376 b.
floccifacere 384 a.
florens rebus secundis *ch.* 628 a.
florere 362 a. 372 b. 469 b. 480 a, facere 469 b.
flos 386 a. 387 a. 388 a. 469 b. 482 a.
fluctuare 465 a.
fluctus 132 a. 355 a. 590 b.
fluens 199 a.
fluentum 373 a. 552 b.
fluere 143 a. 166 b. 167 a. 176 b. 185 b. 250 a. 369 b. 373 a. 563 a, facere 250 a. 373 a.
flumen 235 a. 251 a. 370 a.
fluor 143 a.
fluvius 14 b. 234 b. 370 a. — *ch.* 620 b.
fluxus, ûs, 94 b. 157 b. 167 a. 176 b. 185 b. 552 b.
fluxus, a, um 161 a. — *ch.* 620 a.
foculus 21 b. 280 b.
focus 308 b. 317 a, Dei 68 a.
fodere 215 a. 277 b. 290 a. 423 a. 498 b, fodi 290 a.
fœderatus 187 b.
fœditas 364 a. 368 a. 446 a.
fœdus, a, um, 368 a. 453 b.
fœdus, eris, 40 a. 48 b. 112 a. 195 a, b. 336 b, signum fœderis 112 b, conditio fœderis 112 b, fœdus inire 381 b.
folium 430 a.
follis 343 a.
fons 77 b. 308 a. 340 a. 347 b. 363 b. 426 a.
foramen 194 a, b. 307 a. 369 b. 389 b.
forare 388 b.
foràs 194 a.
forceps 331 b.
forensis causa 527 a.
forinsecùs 194 a.
foris 194 a. 201 a.
forma 130 b. 155 a. 349 a. 426 a. 481 a. 482 b. 483 b. 504 b. 543 b. 589 b. 590 a. 597 a.
formare 193 a. 259 b. 276 b. 277 a. 440 b. 503 a, formari 193 a. 216 a. 259 b.
formatio 130 b. 259 b. 504 b.
formica 212 a. 380 b.
formidabilis 31 a.
formidare 236 b.
formido 309 b.
formositas 229 a.
formosus 32 b. 229 a. 257 a.
fornax 275 a. 278 a. 599 a. — *ch.* 608, a. lateraria 328 b.
fornicatum opus 8 b.
fornix 119 b. 120 a. 211 b.
forsan, fortassè 15 b. 45 b.
fortis 5 a. 33 b. 34 b. 37 a. 47 b. 49 b. 57 b. 121 a. 196 b. 200 b. 213 b. 421 b. 422 b, fortem esse 49 a. 196 a. 441 b. — *ch.* 634 b, fieri, evadere 205 b. 447 b, facere 122 b, se præbere, gerere 123 a. 423 a.
fortiter 463 a.
fortitudo 30 a. 121 a. 197 a. 200 b. 421 b. — *ch.* 614 a.
fortuna 72 a. 123 b, adversa 302 b.
fortunatus 114 a.
forum 140 b. 525 a. 580 b.
fossa 120 a. 200 b. 220 a. 321 a.
fossor 36 b.
fossula 584 b.
fovea 78 a. 85 b. 120 a. 128 a. 290 a.

Digitized by Google

313 a. 327 a. 458 a. 558 a. 561 a, b. 562 b. 563 b, — *ch*. 609 b.
fovere 147 a. 187 a. 526 a.
fractio 327 a. 532 a. 553 b. 554 a.
fractura 505 b. 553 b.
fractus 225 b. 276 a, animo fracto et demisso esse 272 b.
fragilis *ch*. 631 a.
fragmen 460 a.
fragmentum 530 b. 535 b. 551 b.
fragor 152 a. 161 b. 518 b. 531 b. 533 a, b. 603 b.
frangere 125 b. 126 a. 205 b. 227 a. 285 b. 294 a. 322 a. 385 a. 457 a. 466 b. 470 a. 471 a. 472 a. 476 a. 528 b. 533 a. 536 b. 553 a, b. — *ch*. 631 a, frangi 125 b. 140 b. 227 a. 285 b. 395 a. 528 b. 536 b. 553 b.
frater 21 a. — *ch*. 605 b, uxoris 226 b.
fraternitas 22 b.
fratria 235 a.
fraudare 105 b. 252 b.
fraudulenter agere 340 b. 379 b.
fraudulentia 16 a.
fraudulentus 280 b. 319 b. 442 b.
fraus 199 b. 351 b. 354 b. 442 b. 529 b. 538 a. 556 b. 585 b. 591 a. 595 a. 600 b.
fremere 161 a. 168 b. 369 b. 519 a. 532 b.
fremitus 369 b. 375 a, b. 393 b. 518 b. 532 b.
frenare 199 a.
frendere 222 a.
frenum 359 b. 531 a.
frequentare 158 b.
fricare 350 b.
frigere eo, es 455 b.
frigere, o, is 500 b.
frigidus 506 a.
frigus 506 a. 508 a. 509 a.
frixorium 320 a.
frixus 517 b.
frondosus 107 b.
frons, dis 288 b. 439 a. 485 b. 505 b. — *ch*. 623 b.
frons 346 a. 463 a, à fronte 493 b, in fronte 515 b.
frontale 229 b. 346 a.
fructus 342 b. 470 a. 500 a, fructum ferre 469 a. — *ch*. 605 a.
fruges 36 a. 140 b. 291 a. 505 b.
frugifer 307 a.
frui 25 b, facere 513 b.
frumentum 36 a. 109 b. 140 b. 147 a. 407 a. 411 b. 558 b.
frustrà 161 a. 212 a. 527 b. 556 b. 585 b. 590 b.
frustulum 474 a.
frustum 352 b. 394 a. 464 b. 472 a. 474 b. 535 b. — *ch*. 612 a. 626 b, comedere frusta alicujus *ch*. 626 b.
frutex 543 b.
fucare 279 a. 547 a.
fucus 456 a.
fuga 215 a. 310 b. 321 a. 334 b, in fugam conjicere 87 a. 111 b.
fugare 111 b. 168 b. 367 b. 372 a. 447 b. 520, fugari 367 b.
fugax 111 b.
fugere 111 b. 169 b. 194 b. 213 b. 214 b. 367 b. 370 b. 371 b. 372 a. 378 a. 447 b. 448 a. 462 a, b. 547 b. — *ch*. 620 b, facere 372 a. 418 a.
fugitivus 111 b. 112 a. 308 b.
fulcire 48 a. 405 a, b, se 253 a, fulciri 405 a.
fulcrum 337 b. 358 a. 535 a, laterale 237 b.
fulgens 81 b. 478 b.
fulgere 176 a. 365 a.
fulgor 365 a. 591 a.
fulgur 18 a. 66 a. 86 b. 114 b. 131 a. 195 b.
fulgurare 114 b.
fullo 274 b. 519 a.
fulmen 195 b. 216 a. 457 b. 538 b.
fumans 450 a.
fumare 450 a.
fumarium 61 a.
fumus 450 a. 499 b.
funda 349 b. 354 b. 502 a, funda projicere 502 a.
fundamentum 47 a. 69 b. 68 a. 253 b.

Digitized by Google

315 a. 336 a. 346 a. — *ch.* 607 b.
fundare 253 a. 263 b. 277 a, fundari 253 a, b, 277 a.
fundatio 253 b. 315 a.
fundere 183 b. 259 a. 381 b. 480 a. 581 b, se 259 a, fundi 259 b. 394 a.
funditor 502 a.
fundus 510 b, foveæ *ch.* 607 b.
funiculus 188 a. 192 b. 271 a. 390 b. 475 b.
funis 19 b. 188 a. 271 a. 325 a. 356 a. 413 b. 496 a. 601 b.
fur 137 b.
furari 137 a.
furca 502 a.
furnus 599 a.
furor, oris 182 b. — *ch.* 614 a.
furtim se subducere 137 b.
furto auferre, surripere 137 a, aufferri 137 b, surripi 137 b, ablatum quid 137 b.
fuscina 319 a. 484 a.
fuscinula 319 b.
fuscus 193 b. 548 b.
fusilis 316 b. 465 b.
fusio 259 b. 316 b. 336 b.
fusor 490 b.
fusura 259 b. 316 b. 336 b. 347 a.
fusus 280 b. 461 a.
fusus 259 a, fusum opus 316 b.
futurum tempus 23 a. 27 a.

Galbanum, 203 a.
galea 276 a. 496 b.
garrire 470 a.
garrulus 88 a.
gaudere 190 b. 542 a.
gaudium 191 a. 354 a. 382 b. 548 b. — *ch.* 613 b.
gaza *ch.* 610 a.
gazophylacium 137 b. 378 b. — *ch.* 610 a.
gelu 504 a.
gemellipara 589 a.
gemellus 589 a.
geminus 589 a. 596 b, geminum esse 589 a.
gemere 53 a. 161 a. 362 a.
gemitus 52 a. 53 a. 161 b. 362 a. 438 a.
gemma 6 b, scintillans 60 b.
gena 301 a. 537 a.
genealogia 247 a.
gener 226 b.
generatio 149 a. — *ch.* 611 b.
generosus 185 a.
genista 538 b.
genitrix 171 a. 248 b.
genitale membrum, genitales partes 264 b. 538 b.
gens 45 a. 91 b. 117 b. 127 b. 290 a. 305 b. 358 b. 432 b.
genu 114 a. — *ch.* 607 b. 609 a, flectere 113 a. 291 a, in genua procumbere 113 a. 291 a. — *ch.* 609 a, et procumbere facere 113 b.
genus 186 a. 247 a. 358 b, hominum 433 a.
gerere se 166 b. 167 a. 431 a, prave 187 b, violenter 209 b.
germen 469 b. 476 b. 485 a. 586 b.
germinare 159 a. 469 b, facere 485 a.
gestare 48 a. 232 a. 391 a. 435 b.
gestatio 232 b.
gestatus 48 a.
gibbosus 122 a.
gibbus 119 b. 146 b.
gigas 251 b. 384 a.
gignere 110 b. 186 a. 248 b. 249 a, gigni 193 a.
gingiva 421 a.
glaber 207 a. 317 b.
glabrare 351 a, se 508 b.
glabrities 207 b.
glacies 39 b. 121 b. 509 a.
gladius 219 a. 327 a, strictus 475 b, coruscans 114 b, persicus 398 b.
gleba 129 a. 310 a. 439 b. 518 a.
globulus 276 b.
glocitare 445 a.
glomus 486 a.
gloria 163 a. 273 b. 390 b. 591 a. 600 b gloriam sibi parare 273 a.
gloriari 50 a. 162 b. 167 a, b. 252 a. 453 b. 552 a.

Digitized by Google

Gloriatio 369 a. 600 b.
glorificare 370 b.
gloriosè factum 273 a.
gloriosus 10 a. 17 b. 273 a. — *ch.* 616 a.
gluma 182 b. 316 b. — *ch.* 622 b.
gnatum esse 249 a.
gossypium 474 a.
gracilis 156 b.
gradi 124 a. 158 a. 473 a. 486 b.
gradus 339 a. 341 a. 410 a. 430 a.
gramen 159 a. 216 b. 225 b. — *ch.* 612 a, palustre 22 b.
granarium 306 a. 331 b.
granatus 11 a.
grandævus 274 a.
grandinare 110 a.
grandis 517 a. — *ch.* 627 a.
grando 39 b. 110 a. 212 a. 509 a.
granum 139 a. 469 a. 491 a. 501 a. 527 a.
grassari 107 a. 167 a. 473 b.
gratia 201 a. 211 a, b. 212 a. 213 a. 321 b. 383 a. 526 a. 536 a. 593 b, gratiarum actio 591 b.
gratificari 212 b.
gratiosus 382 b.
gratis 212 b.
gratuitò 212 a.
gratum 270 a.
gratus 270 a. 378 a. — *ch.* 615 a. 620 b, gratum esse 444 a, facere 212 b, habere 535 b, se facere 585 b.
gravatus 511 a.
graviditas 171 a.
gravidus a, um 171 a. 398 a, gravidam fieri 170 b.
gravis 196 b. 273 b. 421 b. 511 b. 516 a. — *ch.* 616a, gravem esse 272 b. 511 a, facere, reddere 273 a. 511 b.
gravitas 36 a. 273 b.
gremium 186 b. 216 b.
gressus, ûs 62 b. 67 b. 166 a. 346 q. 466 a. 486 b. 519 a.
grex 108 a. 322 a. 347 b. 352 a. 446 b.
grossulus 453 b.
grus 253 a. 414 a
gryllus 484 a, gregarius 61 a.
gubernare 532 a. 581 b, ars gubernandi 593 b.
gubernator 593 b. — *ch.* plur. 612 a.
gula 303 b.
gurges 313 a.
gustare 35 b. 232 a, gustandum dare 252 b. — *ch.* 615 a.
gustus 232 a.
gutta 348 b. 377 a. 530 b.
guttur 139 a, b.
gynæceum 191 b.
gyrare 192 b.
gyratio, *ch.* 631 a.

Habere 31 b. 165 a. . 396a 275 a, minùs habere 214 a.
habitaculum 91 b. 309 a. 339 a. 356 b. 361 b. 370 b. 567 a.
habitans 567 a.
habitare 149 a. 175 a. 211 b. 267 a. 300 a. 370 b. 384 b. 567 a.—*ch.* 610 b. 616 b. 629 a. 630 b, facere 267 b. 567 a. — *ch.* 616 b. 629 a, habitari 267 b. 567 a.
habitatio 13 b. 149 b. 174 a. 216 b. 318 a. 339 a, b. 347 b. 361 b. 371 a. 502 b. 599 a. — *ch.* 618 b.
habitatrix 371 a.
habitus, ûs 463 a. 565 a.
hactenùs 168 a.
hædus 124 b.
hæreditandum relinquere 374 a.
hæreditas 374 b, hæreditate accipere 374 a.
hærere 23 b.
hæres 266 a, hæredem instituere 266 a, fieri 266 a.
hæsitare 313 a.
haliætus 423 a.
halimus 329 a.
halitus 161 a, b. 199 a. 385 b. 393 a.
hamus 192 b. 201 b. 402 a. 485 b.
hariolari 504 a.
hariolus 240 a.
harpago 484 a.
hasta 212 a. 529 b.
hastile 552 a.

Digitized by Google

haurire 152 b, 223 b. 549 a.
haustrum 153 a.
he! 163 b.
hebes, hebetem esse, fieri 273 a. 275 b. 495 b.
hebetare 273 a, hebetari 375 b.
hebetudo 446 b.
hei! 43 b.
helluator 179 b.
herba 159 a. 264 a. 448 a, amara 353 a, fetida 78 b, tenera *ch.* 612 a, adultior *ch.* 624 a.
heri 50 b. 75 a. 597 a.
herniosus 350 b.
heros 5 a. 37 a. 60 b. 63 a. 121 a. 421 b. 441 a. — *ch.* 609 b.
hesternus 597 a.
heterogeneus 282 a. 580 a.
heu! 4 a. 21 b. 163 b.
heus! 163 b.
hiatus 471 a.
hic, hæc, hoc 38 b. 40 a. 72 b. 73 a. 160 a. 162 b. 164 b. 166 a. 175 a. 176 b.—*ch.* 610 b. 611 b.
hic 168 a. 169 a. 275 b. 455 b, hic illic 275 b. 573 a.
hiemare 221 b.
hiems 221 b. 409 a.
hieroglyphicæ scripturæ peritus 220 b.
hilaris 229 a, hilari animo 338 b, hilarem esse, fieri 95 a. 228 b. 247 a.
hilaritas 229 b. 539 b.
hinc 451 b. 455 b.
hinnire 478 b.
hinnitus 345 b.
hinnulus 440 a.
hippopotamus 82 b.
hircus 452 a. 488 b. 546 a. 595 a. — *ch.* 625 b, sylvestris 60 b.
hirsutus 546 a.
hirudo 430 b.
hirundo 157 b. 399 b. 414 a. 593 b.
historia 592 a.
historiographus 179 a.
hoc 145 b. — *ch.* 610 b, hoc est 164 b.
hodiè 243 b.
hodiernus, a, um.
holcus 150 a.
holocaustum 283 b. 430 a. — *ch.* 623 a.
homicida 536 a.
homo 40 b. 32 a. 52 a. 116 a. 131 a. 132 b. 199 a. 336 a. 515 a.—*ch.* 667 a.
homunculus 33 a.
honestè 229 a. 247 a.
honestum 229 a.
honestus 229 a.
honor 162 b. 261 b. 273 b. —*ch.* 616 a, honorem sibi parare 273 a, sibi tribuere 373 b.
honorare 162 b. 273 a. 453 a.—*ch.* 612 a, honorari 162 b. 261 a. 272 b. 273 a. 453 a.
honoratus 261 a. — *ch.* 616 a.
honorificè 274 a.
hordeum 546 b.
horrendus 262 a. 580 b.
horrere 405 a. 546 a.
horreum 17 b. 53 b. 306 a. 309 a.
horripilans 405 a.
horror 446 a. 461 b. 546 b, horrori esse 65 b. 307 b.
horsùm 169 a.
hortari 254 b. 255 a. 417 b.
hortus 137 a, b. 290 b.
hospes 139 a.
hospita 128 b.
hospitium 140 a. 329 a. 434 a.
hostia 174 b.
hostilis animus 29 a.
hostis 29 a. 34 b. 184 a. 443 b. 454 a. 489 b. 527 a. 543 a. 560 a.—*ch.* 623 b.
hùc 168 a. 169 a. 275 b. 455 b, hùc et illùc 51 b. 275 b, hucusque 168 a. 275 b. 284 b. 415 a. 416 a. 451 b. — *ch.* 616 b. 617 a.
humerale 294 a.
humerus 294 a. 566 b.
humiliare 561 a, se 437 b.
humiliatio 268 a.
humilis 486 a. 532 b. — *ch.* 630 b.
humus 11 a. 65 a. 439 b.
hyacinthus 305 b, hyacinthinus 595 b.

Digitized by Google

hyæna 477 a.
hydria 275 b.
hymnus 50 a. 180 b. 591 a. 601 a.
hyssopus 19 b.

Ianthinus 594 a.
iaspis 242 a. 269 b.
ibex 60 b. 256 a.
ibi 573 a (bis). — *ch.* 631 b.
ibis 253 a.
icere 466 a
ictus, ûs 313 a.
id 72 b. 162 b. 164 b. — *ch.* 612 a, id est 163 a. 173 a.
idcircò 19 a.
idem 21 b. 164 b.
identidem 417 b. 451 b.
ideò 19 a. 284 b, ut 146 a.
idioma 305 b. — *ch.* 618 a.
idololatra 181 b.
idololatria 182 a. 593 b, idololatriam exercere 361 b.
idolum 16 a. 31 a. 42 b. 116 b. 135 b. 260 a. 278 b. 318 a. 336 b. 343 b. 440 a, colere 361 b.
igitur 32 a. 57 a. 172 b.
ignavia 529 b.
ignis 18 b. 66 a, b. — *ch.* 607 b. 620 b.
ignitum, igne absumendum sacrificium 66 b.
ignobilis 152 b. 224 b. 500 b. 582 b, ignobilem reddere 417 a.
ignominia 116 b. 284 a. 446 a. 501 a. 576 b, ignominiâ afficere 86 a. 501 b, affici 283 b.
ignorantia 224 b. 419 a.
ilex 602 b.
ilia, ium 287 a.
illaqueare 458 a, illaqueari 261 b. 390 b.
ille, a, ud 40 b. 162 b. 164 b. 168 a. 169 a. 175 b. — *ch.* 606 a, b. 612 a.
illecebra 311 a. 327 a.
illidatus 31 b.
illiberalem esse 504 b.
illic 169 a. 275 b. 573 a. — *ch.* 631 b.
illicò 549 b. — *ch.* 630 b.
illidere se 294 b.
illinere 355 b.
illisio 152 a.
illùc 169 a. 275 b.
illucescere 17 b.
illudere 172 a. 303 b. 600 a, illudi 172 a.
illuminare 17 b, illuminari 17 b.
illuminatio *ch.* 620 b.
illusio 172 a. 313 b.
illustrare 17 b, se 433 b, illustrari 17 b.
illustris 10 a. 17 b, illustrem reddere 12 a, se præstare 273 a.
maginatio 354 a.
imago 155 a. 354 a. 465 a. 482 b. 483 b. 590 a. 597 a.
imbecillis 422 b.
imber, imbris 84 b. 141 b. 185 a, b. 399 a. 517 a.
imbuere 212 a.
immergere 227 b. 563 a, se 227 b, immergi 228 a.
immeritò 212 a. 585 b.
imminere 452 a. 585 b.
imminui 141 a. 214 a. 501 a.
imminutio 310 a.
immiscere se 97 a. 444 a.
immittere 84 a. 162 a. 230 a. 368 a. 371 a. 431 a. 569 b. 570 a, immiti 84 a. 396 b. 431 a.
immolare 174 b.
immorari 25 b.
immunditiés 231 b.
immundus 378 a, res immunda 231 b, immundum esse 231 a, declarare 231 b.
immunis 216 a. 389 b, immunem esse 389 a.
imò 6 b. 71 a, b, verò 6 b.
impatiens 506 a, impatientem esse 506 a.
impatientia 506 a.
impedimentum 274 a. 342 a. 543 a.
impedire *ch.* 608 b.
impeditus 27 b. 273 b.
impellere 36 a. 149 b. 168 b. 367 a. 368 a. 400 b. 466 a, se 150 a.
impelli 141 a, 149 b. 368 a.
imperare 479 b. — *ch.* 606 b.

Digitized by Google

imperator 505 a.
imperitus 475 b.
imperium 330 b. 332 a. 356 a. 442 a. — *ch.* 619 a. 629 b, exercere 329 a.
imperscrutabilis 435 b.
impetigo 250 b.
impertire 206 b. 233 b.
impervius *ch.* 623 b.
impetrare 457 a.
impetuosus 343 a.
impetus 343 a. 471 b.
impiè se gerere, agere 167 a. 402 b. 538 a.
impietas 16 a. 213 a. 538 a. 568 b.
impingere 262 b. 366 a, b. 454 a, facere 292 b.
impinguari 159 b.
impius 175 a. 213 a. 295 b. 364 a. 538 a. 568 b, impium esse 213 a, reddere 213 a.
implectere 397 b.
implens 328 a.
implere 211 b. 327 a, b. — *ch.* 619 a, impleri 83 b. 327 b. 449 a. — *ch.* 621 b.
impletio 328 a,
implexus 413 b, implexum esse 547 a.
implicare 397 b, se 547 b, implicari 397 b. 547 a.
implorare 183 a. 506 b. 558 b.
imploratio 558 b. 559 a.
imponere 240 b. 392 b. 405 a. 429 b. 434 a. 435 b. 528 a. 541 b. 564 b, nomen alicui, *ch.* 628 a, tributum *ch.* 627 b, imponi 412 a. 565 a.
impos 27 b.
impotens 152 b. 506 a.
imprecatio 40 a. 501 b.
imprimi 340 a.
improbus 229 a. 353 a. 450 a.
improbitas 353 a. 364 a. 538 a.
imprudenter 96 a. 156 a.
impudens 255 b. 287 b. 421 b. 511 b, mulier 570 b, impudentem esse 423 a
impudenter 463 a.
impudentia 421 b.
impulsus 150 a.
impulsio 149 b. 156 b. 311 b.
impunem manere 389 a, dimittere 389 a.
impunitas, atis f.
impurare 231 a.
impuritas 231 b. 368 a. 447 a.
impurus 119 b. 231 b, impurares 3[illegible] 453 b, impurum esse 231 a, habere [illegible]
imputare 223 b. 395 a, imputari 23[illegible]
imus, ima pars 586 b.
in 39 a. 75 b. 76 a. 294 b. 313 b. 4[illegible] 508 a. 591 b. — *ch.* 608 a. 617 b.
inaccessus 105 b. 106 a, inaccessam [illegible] 106 a. 540 a.
inane 16 a. 527 b. 556 b. 590 b.
inanis 42 b. 109 b. 527 b, res inanis [illegible] b, inanem facere 403 a.
inanitas 16 a. 81 a. 527 b. 590 b.
inaniter 161 a.
inauditus 177 b. 492 a. 380 b.
inaugurare 495 a.
inauris 373 b. 376 b. 414 a.
incalescere 153 b. 209 b. 246 b. 284 a.
incantare 189 a. 375 b.
incantatio 189 a. 302 a. 375 b.
incantator 69 b. 103 a. 302 a. — *ch.* 607 b.
incassum 150 b.
incedere 70 a. 158 a. 166 b. 167 a. [illegible] a. 369 b. 405 b. 486 b, lentè 147 a, minutis passibus 232 b, docere 518 b
incendere 260 a. 298 b. 392 a. 431 a, incendi 260 a, b. 292 a.
incendium 105 a. 353 b. 548 b. — *ch.* 616 a.
incessus, ûs 62 b. 166 a. 246 b. 486 b. 519 a.
incestus 364 a.
incidere 123 b. 198 b. 218 a, 222 a. [illegible] 547 b, se 124 a, incidi 216 a.
incidere 454 a.
incipere 205 b. 475 a.
incircumcisus 447 a.
incisio 124 a, incisionem sibi facere 124 a
incisorium 319 b.
incisura 548 a, incisuram facere 547 b.
incitamentini 327 a.
incitare 367 a. 400 b.
inclamare 506 b.

Digitized by Google

inclinare 211 b. 304 b. 376 a, b. 462 a. 486 b, se 126 b. 493 a. 560 b, inclinari 486 b.
inclinatio 211 b.
includere 442 a. 491 a, se 398 b, includi 398 b. 442 a.
inclusio 282 a.
inclusus 601 b.
incola 32 b. 99 b. 102 b. 117 a. 267 b. 318 a. 540 b. 567 a.
incolumis 199 a. 597 b, incolumen esse 571 b, permanere 199 b, præstare 571 b.
incolumitas 568 b. 596 b.
incommodum 440 b.
inconstantem esse 317 a.
incrementum 349 b, capere 429 b.
increpare 188 b.
increpatio 188 b. 309 b.
incubare 517 b. 526 a.
inculcare 579 a.
incultus locus 413 a.
incumbere 405 a. 428 b. 580 a.
incurvare 288 a. 289 a. 421 a, se 289 a. 421 b. 566 a, incurvari 418 a.
incurvatio 421 b.
incus 466 a.
indagare 115 a.
indè 455 b. 573 a, ab 333 a.
indere 431 a. 541 b.
index 293 b, in indicem referre 293 a.
indicare 192 b. 240 a. 255 a. 263 b, per legatos 569 b. — *ch.* 613 b, indicari 365 a.
indicatio 22 b.
indicere 506 b.
indicium 321 a. — *ch.* 605 b.
indigena 20 b.
indigens 214 b.
indigentia 490 a.
indignari 182 b. 425 b. — *ch.* 609 a.
indignatio 503 a.
individuus 132 b.
indoles generosa 368 b.
inducere 84 a 429 b.
induere 298 a. 415 a. 424 a, b. — *ch.* 618 a, indui 290 a. 298 a.
idumentum 283 a. 297 a. 328 b.
indurare 273 a. 511 b.
indusium 399 a.
industria *ch.* 625 a.
indutus 424 a.
inebriare 567 b, se 567 a, inebriari 396 b. 521 a.
inebriatus 565 b.
ineptus 601 a.
inertem esse 188 b.
inertia 188 b. 602 b.
infamia 143 a. 156 b. 576 b.
infans 418 b.
infelix 3 a. 205 a. 531 a, infelicem esse 2 b.
infensus 408 a.
inferi, orum 188 a.
inferior 594 b. — *ch.* 607 b, inferiorem esse 141 a. 384 b.
inferius *ch.* 607 b.
infermentatum 345 a.
infernè 323 a 594 a, b.
infernus 549 b.
inferre 84 a, inferri 84 a. 395 a. 431 a.
infestatio 354 a.
infestum esse 543 a.
infigere 377 a. 602 a, infigi 228 a. 340 a. 486 a.
infimus 594 b, infima pars *ch.* 607 b.
infirmare 203 b, infirmari 203 b.
infirmitas 216 a. 593 b.
infirmus 152 b. 527 b, infirmum esse 203 a.
inflammare 154 a. 298 b.
inflammatio 500 b.
inflari 439 a.
inflectere 288 a. 289 a.
infligere 145 a.
infortunium 16 b. 29 a. 57 b. 163 b. 380 a. 532 a.
infrà 323 a. 594 a, b. — *ch.* 607 b.
infringere animum 275 b.
infundere 406 b.
infundibulum 316 b.
ingemiscere 51 b. 52 a. 53 a. 436 b. — *ch.* 623 b.
ingens 10 a. 274 a, ingentem esse 459 a.

Digitized by Google

ingenuè 463 a.
ingenuus 194 a. 368 b. 450 a.
ingluvies 349 a.
ingredi 83 a. 157 b. 158 a. — *ch.* 623 a, facere 84 a. 158 a. 431 a.
ingressus, ûs 38 b. 307 b. 313 b. — *ch.* 619 b.
ingruere 105 a.
inguen 211 a.
ingurgitare se 102 a. 396 b.
inhiare 550 b.
inhibere 335 a.
inhonestus 86 a.
inimicitia 29 a. 599 a.
inimicus 29 a. 545 b. 586 b.
iniquitas 354 a. 418 b. 435 a. — *ch.* 622 b.
iniquus 406 a. 418 b.
inire 83 a. 412 a, b. 555 a.
initiare 212 a.
initiatio 212 a. — *ch.* 614 a.
initiatus 212 a.
initium 515 a, b. 593 b.
injungere 417 b. 497 b.
injuria 163 b. 210 a. 418 b. 430 a, injuriam inferre 209 b, injuriâ afficere 283 b, affici 284 a.
injurius 418 b, injurium esse 418 b.
injustitia 430 a.
injustus 538 a.
inniti 48 b. 405 a. 535 a. 580 a.
innocens 212 a. 597 b.
innocentia 109 b. 389 b. 596 b.
innotescere 239 b. 240 a.
innuere 524 b.
inopia 214 b. 322 a, ad inopiam redigi 266 a.
inopinatò 96 a.
inops 527 b, inopem esse 214 a.
inquam 56 a. 136 a. 173 a.
inquilinus 128 b. 139 a. 593 a.
inquinare 119 b. 232 a.
inquinatio 119 b.
inquirere 108 b. 215 a. — *ch.* 609 a.
inquisitio 108 b.
insania 163 b.
insanire 167 b. 298 b.
insanum agere 555 a.
inscribere 293 a, inscribi 218 a.
insculpere 77 b. 218 a. 222 b. 475 a.
insculptus 217 b. 223 a.
insecta 586 b.
insectari 124 a. 153 b.
insequi 520 a.
inserere 84 a, inseri 84 a.
insidiæ 60 b. 61 a. 307 b. 317 a. 319 a. 355 a. 442 b. 477 b. 562 b, insidiarum locus 61 a. 307 b, insidias struere, ponere 60 b. 145 a. 290 a.
insidiari 60 b. 109 a. 180 b. 477 b. 478 b. 487 b. 496 b. 559 a. 560 a. 577 a. 583 b.
insidiator 60 b. 307 b. 442 b. 560 a.
insignis 147 a, insignem esse 459 a. 460 a.
insilire 486 b.
insipidus 601 a.
insipiens 295 b.
insipienter 156 a.
insistere 17 a. 196 a. 454 a. 467 a. 471 b. 480 b.
insitio 328 a.
insolens 452 b. 520 b. 550 b.
insolenter 350 b. 463 a, agere 520 b. — *ch.* 612 b.
insolentia 125 b. 415 b. 520 b. 550 b.
insomnem esse 583 b.
insons 389 b, insontem esse 389 a, declarare 389 a. 478 a.
inspicere diligenter 108 a.
inspirare 384 a. 392 b.
instar 155 a. 271 b. 455 b. 463 b. 464 a.
instare 17 a. 44 b. 127 a. 452 a. 454 a. 467 a. 471 b. 480 b. 250 b.
instaurare 101 a. 196 b. 497 b. 556 b, instaurari 101 a.
insternere 189 b.
instigare 400 b.
instituere 255 a. 263 b, institui 303 b.
institutio 305 a. 315 b. 475 a. 574 a. 593 a.
institutum 238 a.
instratum 27 b.
instructio 342 b. 446 b.
instruere 90 a. 212 a. 446 b. 582 a.
instrumentum 223 a. 283 a. 422 a, [illegible] cum 110 b. 321 b. 365 b. — *ch.* 640 b.

Digitized by Google

insula 28 a.
insulsus 601 a.
insultare 432 b.
insuper 173 a. 417 b.
insurgere 497 b. 498 a.
integer 284 b. 379 a. 477 b. 568 b. 572 a. 596 b. 597 b, integra pars 360 a, integrum esse 48 a. 571 b. 597 b, facere 598 a, præstare 571 b.
integrè se gerere 598 a.
integritas 51 a. 200 b. 270 a. 478 a. 568 b. 596 b. 597 b.
intellectus 90 b. 156 a. 296 b. 386 a. 522 a. 543 b. 544 a. — *ch.* 619 b, intellectu carere 296 b.
intelligens 89 b. 544 a, intelligentem esse 89 b. 90 b, reddere 90 a. 544 a.
intelligentia 90 b. 156 a. 202 a. 224 a. 544 a. 589 b. — *ch.* 608 b. 614 a. 628 b.
intelligere 89 a, b. 90 a. 239 a. 513 b. 544 a. — *ch.* 615 b, fadere 89 b, intelligi 576 a.
intendere 109 a. 239 b. 511 a. — *ch.* 624 a, intendi 457 b.
intentum esse 165 a.
inter 39 a, b. 75 b. 90 a. 402 a. 433 b. 508 a. 591 b. — *ch.* 608 b. 622 b.
intercedere 454 a. 461 a.
intercessio 601 a.
intercessor 90 b. 301 a.
intercipere 302 b.
intercludere 395 b, intercludi 395 b.
interdictum *ch.* 607 a.
interdiù 243 a, b. 244 a.
interea 275 b, dùm, *ch.* 622 b.
interfectus 331 b.
interficere 54 a. 170 b. 227 b. 318 a, b. 499 a. 536 a. — *ch.* 626 a, interfici *ch.* 626 a.
interior 464 b.
interire 2 b. 318 a. 412 a, facere 282 b, interitus 3 b. 96 a. 323 a. 355 a. 504 b. 524 b. 549 b. 554 a. 556 b, interitui esse 65 b.
interiùs 464 a.
intermissio 169 b. 554 a.
intermittere 422 b. 554 a. 574 a.
internecio 282 b, internecioni dare 221 a.
internuncius 301 a.
interpellatio 554 a.
interpres 301 a.
interpretari 476 a. — *ch.* 624 b. 632 a.
interpretatio 474 a. 476 a. — *ch.* 624 b.
interrogare 102 a. 109 a. 550. a — *ch.* 628 b.
intersertus 553 a.
intestina 338 b.
intextus 553 a.
intimum, intima pars 89 a. 248 b. 296 b. 508 a.
intingere 227 b. — *ch.* 625 a, intingi 228 a.
intrà 75 b. 90 b. 91 b. 464 a, — *ch.* 622 b.
intrare 83 a. — *ch.* 623 a.
intrepidum esse 259 b. 276 b.
intrinsecùs 91 b. 464 a.
intrò ferre 84 a.
introducere 84 a. — *ch.* 623 a, introduci 84 a. — *ch.* 623 a.
introitus 77 b. 89 a.
introrsùm 464 a.
intueri 195 a. 363 a. 513 a. 540 a. 579 b.
intuitus, ùs 349 a.
intumescere 106 a. 210 b.
intùs 91 b. 464 a.
inundare 185 b. 563 a.
inundatio 407 a. 563 a. 582 b.
inutilis 556 b, inutilem fieri 408 b.
invadere 83 b. 105 a. 127 a. 384 b. 412 a. 454 a, b. 473 b. 483 a.
invalescens 197 a.
invalescere 122 b. 196 a, b. 423 a. 429 b. 471 b.
invasio 105 a. 471 b.
invehere 84 a. 425 b, invehi 456 a.
invenire 344 a. — *ch.* 629 a, inveniri 344 b, — *ch.* 629 a.
inversum 170 a.
invertere 169 b.
investigare 218 b. 593 a. — *ch.* 609 a.
investigatio 218 b.
inveterare et inveterari 268 b.
invicem 246 a. — *ch.* 610 b.
invidere 503 a.

Digitized by Google

invidia 508 a.
invidus 531 a, invidum esse 265 b.
invigilare 421 a. 583 b.
invisum fieri 78 a.
invitare 506 b.
invocare 118 a. 183 a. 506 b.
involucris tegere 296 a.
involvere 491 a, se 285 a. 424 a, b.
ipse, a, um. 72 b. 73 a. 140 b. 163 a. 164 b. 169 a. 386 a. 441 b. 463 a.
ira 56 a, b. 182 b. 183 a. 208 a, b. 288 a. 413 a. 427 a. 450 a. 463 a. 503 a. 518 b. — *ch.* 614 a. 626 a. 627 b, irâ ardens 220 a. 505 b, tardus ad iram 56 b. 63 b, ad iram provocare 440 b, iram concipere 440 b, irâ effervescere, *ch.* 626 a.
iracundus 56 a.
irasci 52 b. 182 b. 219 b. 450 a. 518 a. — *ch.* 609 a. 627 a, citò irascens 56 a.
iratus 182 b. 183 a, iratum se præbere 53 a.
ire 74 a. 83 b. 166 b. 250 a. 369 b. 412 a. 429 a. — *ch.* 612 a, 622 b, facere 250 a. 369 b.
iris 512 b.
irretire 458 a, irretiri 261 b.
irridere 300 b. 303 b. 316 b. 436 b. 434 b. 501 b. 542 b. 586 b. 600 a.
irrigare 263 b. 521 a, b. 583 b, irrigari 521 a. 583 b.
irriguus 521 b, locus 359 a.
irrisio 303 b. 304 b. 502 a. 542 b. 586 a, b. 600 b, irrisionis objectum 334 a. 354 a.
irrisor 300 b. 304 b.
irritare 288 a. 505 b. 518 b. — *ch.* 627 a, irritari 135 b. 139 b.
irritum facere 403 a. 471 a. 472 a, esse 314 b. 472 a, evadere, fieri 313 a. 556 b. — *ch.* 622 b, cadere 384 b.
irrumpere 124 a. 171 b. 226 b. 471 b. 486 b.
irruere 135 a. 170 a. 171 b. 172 a. 193 a. 206 a. 384 b. 385 a. 406 a, 412 a, 435 b. 454 a, b. 471 b. 478 b. 483 a. 493 b. 523 b. 546 a. — *ch.* 629 b, facere 454 a.
irruptio 471 b.
is, ea, id. 160 b. 162 b. 168 a. 169 a. — *ch.* 612 a, b.
iste a, ud 72 b. 163 a. 175 a. — *ch.* 606 a, b. 610 b. 611 b.
ità 32 a. 145 b. 275 b. 280 b. 284 b. 451 b. — *ch.* 616 b. 617 a, ut 173 a. 279 b. 295 b. 455 b, ut non 31 b. 96 a. 98 b. 333 a. — *ch.* 611 a, prorsùs 57 a.
itaque 172 b. 451 b. — *ch.* 618 a.
item 56 a.
iter 62 b. 158 a. 312 b. 337 b, facere 62 b. 382 a. 560 a.
iterare 578 a. — *ch.* 631 b, iterari 578 a.
iteratio 578 a.
iterùm 173 a. 254 a, b. 417 b. 556 b. 579 a. — *ch.* 631 b, et sæpiùs 417 b.
itio 158 a.

Jacere, io, is 230 a. 238 b. 263 b. 385 a. 529 a. 569 b. 571 a. — *ch.* 627 b, jaci 230 a. 571 a.
jactare se 167 b. 273 b, jactari 406 a.
jactatio 367 b.
jaculari 238 b. 277 a. 516 a. 529 a.
jaculatio 337 a.
jaculator 516 a.
jaculum 280 a. 516 a.
jaculus 504 b.
jàm 57 a. 451 b. — *ch.* 617 a, jampridem 274 b.
janitor 559 a. — *ch.* 632 b.
janua 152 b. 154 a. 475 a.
jaspis 242 a. 269 b.
jecur 273 b. 274 a.
jejunare 437 b. 480 a.
jejunium 480 a. 600 a. — *ch.* 615 a.
jejunus *ch.* 615 a.
jocari 481 b. 542 b.
jocus 542 b.
jubere 49 b. 144 b, 257 a. 333 b. 479 b. — *ch.* 606 b, juberi 479 b.
jubilæus 242 b.

Digitized by Google

jubilare 478 b. 523 b. 530 b, facere 530 b, jubilari 530 b.
jubilatio 162 a.
jubilum 164 b. 242 b. 530 a, b. 602 b.
jucundus 208 a. 229 a. 239 a. 382 b, jucundum esse 383 a.
judaïcè, judaïcâ linguâ 241 a.
judaïzare 240 b.
judex 41 a. 151 a. 218 a. 460 b. 505 a. 581 a, b. — *ch*. 605 a. 611 a. 630 b. 631 b, judicem agere 581 a.
judicare 151 a. 248 a. 395 a. 461 a. 581 a. —*ch*. 610 b, judicari 581 b.
judicialis 461 a.
judicium 149 a. 151 a. 220 a. 232 a. 310 a. 358 b. 461 a. 508 a, b. — *ch*. 611 a, exercere 461 a.
jugerum 484 b.
jugis 597 a.
jugiter *ch*. 631 a.
jugulare 227 b. 561 a.
jugulum 140 a.
jugum 314 a, b. 334 b. 429 a. 434 b, stateræ 503 b.
jumentum 82 a.
junctim 22 a.
junctura 59 b. 144 a. 189 b.
juncus 8 b. 22 b. 136 a. 288 b, funis junceus 8 b.
jungere 55 b. 59 b. 528 a.
juniperus 538 b.
juramentum 40 a.
jurare 39 b. 552 b, facere 552 b.
jurgari 372 b.
jurgium 345 a.
jurisdictio 341 b.
jus et jusculum 352 b. 472 a.—*ch*. 611 a.
jus 151 a. 270 a. 358 b. 379 a. 461 a. 478 a, jure 358 b, dicere 248 a. 581 a.
jusjurandum 40 a. 551 b, jurejurando astringere 40 a.
jussum 50 a.
justè 295 a. 325 a. 358 b.
justificare 478 a, se 478 a, justificari 478 a.
justitia 51 a, 325 a. 478 a. — *ch*. 611 a.
justum 358 b, 479 a,
justus 115 a. 477 b, justum esse 478 a, declarare 478 a, reddere 478 a.
juvare 196 a. 256 a. 405 b. 421 b. 423 b. 497 b.
juvenca 414 b. 469 a.
juvencula 116 b.
juvencus 414 a. 468 a.
juvenis 87 a. 99 b. 383 b.
juventus 88 a. 222 a. 382 b. 383 b. 430 a. 562 a.
juxtà 60 a. 76 b. 101 b. 238 a. 271 b. 295 a. 340 b. 428 b. 429 a. 434 a.

Labare 292 b.
labefacere 292 b.
labes 315 a, labis expers 597 b.
labium 546 b.
labi 292 b. 384 b, facere 292 b. 384 b.
labor 236 b. 411 a. 435 a. 440 b, laborem exigere 410 a, b.
laborans 435 a.
laborare 236 b. 296 a. 410 a. 434 b. 448 b. 465 b. 503 a, facere 410 b, laborari 410 b.
labrum 7 a. 9 a. 407 a.
labrusca 78 b.
lac 202 b. 208 a, b, coagulatum 121 b.
lacerare 331 a. 471 b. 510 a. 579 b, lacerari 547 b.
lacerata 209 a. 278 b. 302 a. 476 b.
lacertus 503 b.
lacinia 558 b.
lacryma 155 b.
lacrymari 153 b. 155 b.
lactare 252 b. 372 b. 418 b.
lactatus 418 b.
lactens 252 b.
lacteus verbum 321 b.
lacuna 120 a.
lacus 280 b.
ladanum 302 a.
lædere *ch*. 613 a, lædi 379 a. 553 b. — *ch*. 620 b.
læsio, *ch*. 613 a.
lætari 132 a, 432 b. 518 a. 542 a. 545 a, facere 378 a,

Digitized by Google

lætitia 545 a, lætitiâ afficere 545 a.
lætus 229 a. 430 b. 545 a, lætum esse 228 b. 247 a.
lævigare 207 a. 501 b.
lævis 207 a, b.
lævor et lævitas 207 b.
laganum 537 a.
lagena 106 b. 211 a. 364 a.
lambere 301 b. 305 b.
lamentari 250 b. 369 a. 498 a.
lamentatio 15 a. 164 b. 368 b. 377 b. 500 a.
lamentum 369 a.
lamia 302 b.
lamina 457 b. 482 a. 537 b, flammans 298 b. 299 a.
lampas 304 a. 460 a.
lana 485 a. — *ch.* 623 b.
lancea 500 a. 529 b.
languens 432 b.
languere et languescere 5 b. 47 b. 142 b. 153 b. 424 b. 426 b. 455 b.
languidus 47 b. 148 a. 424 b.
languor 148 a.
lanx 504 a.
lapicida 216 a.
lapicidina 337 a. 465 a.
lapidare 408 a. 519 a, lapidari 408 a.
lapillus 217 a. 339 a. 491 a.
lapis 6 b. 480 b. 489 b. 491 a. — *ch.* 605 a, molaris 426 a. 460 a. 528 a, dolatus 337 a, cæsus, quadratus 130 a, candefactus 536 a, lapidibus purgare 408 a, obruere, petere 408 a.
lapsus, ûs 149 b. 292 b.
laquear 406 b. 521 a, 525 b.
laqueolus 303 a.
laqueus 188 a. 317 a. 354 a. 355 b. 457 b, laqueum ponere 390 b.
largiri 394 b. 405 a. 437 a.
largitas 367 b.
largitio *ch.* 620 a.
largum esse 452 b.
larus 561 b.
lascivia 536 a.
lascivire 457 a.
lassus 236 b. 257 a. 426 b. — *ch.* 607, lassum esse 454 a.
latebra 409 b.
latens 409 a.
latere 187 a. 409 a. 431 b. 435 a. 485 b.
later 297 b, lateres formare 297 a.
latibulum 61 a. 187 b. 320 a. 338 a. 462 a, b. 409 b.
latitudo 525 a. — *ch.* 625 a.
latrare 363 a.
latrina 316 b. 322 b.
latus 524 b, latum esse 524 b, facere 524 b.
latus 59 b. 60 a 237 b. 265 a. 294 a. 412 b. 424 a. 453 a. 477 b. 484 a. 500 b. — *ch.* 625 a, à latere 314 b. 428 b. — *ch.* 625 a. ad latus *ch.* 625 a.
laudans 312 b. — *ch.* 615 b.
laudatio 312 b. 523 a.
laudare 113 a. 125 a. 167 a. 179 a. 338 b. 552 a. 593 b. — *ch.* 628 b, laudari 113 b. 167 b.
laus 421 b. 591 a.
lavacrum 280 b. 526 b.
lavare 274 b. 526 a, se 526 a, lavari 274 b. 526 a.
laxare 422 a. 534 b.
leæna 296 b. 297 a.
lebes 501 a.
lectica 59 a. 323 b. 476 b.
lectio 348 b.
lectissimum rei 308 a.
lectus, i 214 b. 259 a. 323 a. 346 b. 356 b. 448 a. — *ch.* 620 a, pensilis 319 a.
lecythus 132 b. 133 b.
legatio 328 b.
legatus 328 a. 455 a.
legere 305 a. 506 b. — *ch.* 626 b.
legislator 218 a. 445 a.
legisperitus *ch.* 612 a. 622 a.
legitimum 358 b.
legumen 186 a.
lenitas 352 a.
leniter 27 b. 296 a.
lens 417 a.
lentè 27 b.
lenticula 132 b. 133 b. 459 a.

Digitized by Google

leo 62 b. 63 a. 296 b. 297 a. 302 b. 561 b, juveis 288 b. — *ch.* 607 a, leo Dei 60 b. 63 a.
lepra 490 b, innoxia 82 b.
leprosus 490 a.
lepus 64 b.
lethalis 318 b.
levare 501 b. — *ch.* 620 b.
leviathan 300 a.
levir 235 a, leviri uxor 235 a, leviri officium præstare 235 a.
levis 500 b. 527 b, levem esse, fieri 501 a.
levita 300 a. — *ch.* 618 a.
leviter 501 a.
lex 159 b. 217 b. 218 a. 358 a, b. 415 b. 496 a. 593 a. — *ch.* 611 b, divina 112 b, eâ lege 76 b.
libare 381 b. 382 a. — *ch.* 621 a, libari 382 a.
libatio 381 b. 382 a. — *ch.* 621 a.
libellus 408 a.
libens 215 a, libenti animo 367 b.
liber, ri 134 a. 293 b. 309 b. 408 a. — *ch.* 622 a.
liber, era, erum 216 a. 389 b.
liberalis 368 b. 558 b, liberalem esse 457 b. 474 b.
liberalitas 367 b. 478 a. — *ch.* 625 a.
liberare 152 b. 205 b. 206 b. 269 a. 388 a. 454 b. 460 b. 466 b. 471 b. 524 b. — *ch.* 621 a. 629 a, liberari 206 b. 269 a. 329 b. 388 a. 454 b. 475 a.
liberator, oris, m.
liberatio 170 a. 268 a. 269 a. 318 a. 352 a. 454 b. 460 b. 468 a. 521 b. 592 b. 603 b.
liberè 463 a.
liberi, orum, 99 a, 249 b. 476 b.
libertas 157 b. 216 a, libertate donari 215 b.
libet 225 a.
libido 15 a. 536 a. 589 a. 603 b.
libra 461 b.
librare 461 b. 584 a. 595 b.
libratio 343 b.
libum 68 a. 277 b.
licere 31 b. 248 a, licet aliquid facere *ch.* 629 b.
licèt 56 a. 77 b.
licium 152 b.
ligamenta ossium *ch.* 626 a.
ligare 55 a, b. 187 b. 189 b. 196 b. 442 b, 512 a, 528 b. — *ch.* 617 b. 626 a, ligari 55 b.
lignator 216 a.
lignum 84 b. 440 a. 441 a. — *ch.* 607 a, transversum 112 a.
ligo 74 a.
ligurius 305 b.
lilium 188 b. 560 a, b.
lima 466 b.
limax, f. 552 b.
limbus 184 a. 549 b. 568 a.
limen 344 a. 406 a. 410 a.
limes 120 b. 121 a. 217 b. 265 a. 546 b.
linea, lineis distinctus 443 a.
lingere 301 b. 305 b.
lingua 305 b. 310 a. 546 b. — *ch.* 618 a, linguâ proscindere 306 a.
lingula 305 b.
linteum 80 a.
linum 194 a. 474 a. 587 a.
liquare 183 b. 490 b, liquari, 484 a. 394 b.
liquatio 172 a.
liquefacere 314 a. 336 a, 394 b, liquefieri 142 b. 307 b. 313 b. 387 a. 348 a. 394 b.
liquefactio 598 a.
liquor 387 b.
lis 151 a. 311 a, b. 351 b. 449 b. 505 b. 527 a.
litigare 151 a. 449 b. 527 a. 581 b.
litigatio 151 a.
litteræ 9 a. 408 a. — *ch.* 605 a, litteris consignare 293 a.
littus 124 b. 193 b. 281 a. 320 b.
lituus 559 b.
lixivium 109 b, sal lixivii 109 b. 112 b.
lobus 215 a.
loculus 220 b.
locus 91 b. 237 b. 284 b. 325 b. 332 b. 343 b. 347 b. 357 a. 594 a, 595 a. — *ch.* 608 a, latus, amplus 351 a, excelsus, al-

Digitized by Google

tus 98 b. 350 b, campestris 413 a, conjunctionis 320, qui calcatur 312 a, in quo convenitur 315 b, ad aquam, ubi procumbit pecus 424 b, loco (pro) 76 b. 206 a. 347 b. 594 a.
locusta 61 a. 120 a. 127 a. 190 a. 219 b. 250 b. 404 b.
longævitas 63 b.
longævum esse 63 b.
longè, ab esse 526 a. — *ch.* 627 b.
loginquitas 525 a.
loginquus 525 a, locus 351 a, è longinquo 351 a, longinquum esse 526 a.
longitudo 63 b. 516 a.
longus 63 b. 524 b, longum esse 63 a, b, facere 63 a.
loquela 546 b.
loqui 49 b. 143 a. 144 a, b. 161 a, b. 331 a. 377 a. 407 b. 474 b. 543 a. — *ch.* 606 b. 619 a. 623 b, grandia, *ch.* 627 a, barbarè 303 b, temerè 88 a. 300 b.
lorica 408 b. 586 a. 594 a.
lorum 8 b.
lotio 526 a.
lotium 515 a.
lotor 274 b.
lotus sylvestris 476 a.
lubitus 15 a.
lubricum 207 b.
lubricus 207 b.
lucere 17 b. 257 b, facere 167 b.
lucerna 378 a. 390 b.
lucidum reddere 17 b, fieri 17 b.
lucifer 165 b. 319 b.
lucrum 106 a. 401 b. 435 a. 571 b. 589 b, iniquum 106 a.
luctari 7 b. 475 b.
luctus 6 b. 52 b. 94 b. 589 b, luctum afferre 6 a.
lucus 68 b. 72 a.
ludere 481 b. 542 b.
ludibrium 172 a. 579 a, ludibrio habere 481 b.
ludificatio 600 a.
luere pœnas 439 a.
lugere 5 b. 51 b. 93 b. 94 a. 370 b. 396 a. 494 b, facere 6 a. 494 b.
lugens 6 a.
lugubris habitu 494 b.
lumbus 206 b. 287 a. 360 a. — *ch.* 614 b.
lumen 18 a. 478 b.
luminare 306 b.
luna 264 a. 297 b. 331 a. 335 a. — *ch.* 616 b.
lunula 541 a.
lupanar 492 a.
lupus 174 a.
lurco 179 b.
lustralis aqua 198 b.
lustrare 467 a, lustrari 467 b.
lustratio 345 b. 467 b.
lustrum 389 b. 356 b. 402 a, b.
lusus 542 b.
lutulentum facere 153 a.
lutum 105 a. 230 b. 244 b. 411 b. 439 b. 535 a. 604 a. lux 18 a, b. 60 b. 366 b. 370 a. 591 a, — *ch.* 620 a, b, manifesta 18 a. 408 b, lucem præbere, spargere 17 b. 257 b.
luxari 261 a.
lychnucus *ch.* 620 a.
lyra 364 a.

Macer 135 b. 156 b. 424 b. 524 a. 536 b.
maceratio 359 b.
maceria 126 a, b.
machina 224 a.
machinari 161 b. 222 b. 223 b. 224 a.
machinatio 180 b. 224 a. 319 b. 322 b. 608 b.
machinator 319 b.
macies 279 b. 524 a.
macilentus 152 b. 524 a.
mactare 174 b. 227 b. 561 a, mactari 561 b.
mactatio 4 a. 174 b. 227 b. 323 a. 561 b.
mactator 227 b.
mactatum animal 227 b.
mactra 354 b.
macula 82 b. 189 a. 306 b. 315 a, maculis respersus 389 a.
aculari 593 b.

Digitized by Google

maculosus 110 a.
madefacere 542 b.
madere 526 b.
magis 245 a. 254 b, etiam 417 b, quàm 333 a. 428 b. — *ch*. 611 a. 619 b, magis magisque 250 a.
magister 1 b. 516 a.
magistratus 183 b. 330 b. 505 a. 563 a. — *ch*. 629 b.
magnas *ch*. 627 a.
magnates 10 a. 225 a. 473 a. — *ch*. 627 a.
magnificare 540 a. — *ch*. 627 a, magnificari 12 a. 447 a.
magnificentia 12 a, b. 118 b. 120 b. 124 b. 125 b. 163 a. 261 b.
magnifius 10 a. 274 a, res magnifica 369 a.
magnificum esse 118 a, reddere 12 a.
magnitudo 124 b. 125 b. 516 a. 543 a. — *ch*. 627 a.
magnus 124 a. 125 b. 516 a. — *ch*. 627 a. 628 a, magnum esse, fieri 125 a. 272 b. 516 b. 540 a. — *ch*. 628 a, facere 125 a, se præbere, se præstare 125 b. 273 a.
magus 202 a. 292 b. 308 b. — *ch*. 614 a. 617 b.
majestas 118 b. 120 b. 124 b. 125 b. 162 b. 163 a. 274 a. 421 b. 539 b.
major natu 124 b. 516 a, majorem evadere 516 b.
majores, um 1 b. 494 a. 515 b. — *ch*. 605 a.
malè agere 78 b, haberi 523 b, esse 265 b.
maledicere 65 b. 113 b. 388 b. 491 b. 501 b. 510 a, maledici 65 b. 501 b.
maledictio 307 b. 501 b.
maledictus 65 b. 501 b.
malefacere 533 a.
malefactum 136 b. 466 a. — *ch*. 613 a.
maleficus 533 a.
malignus *ch*. 608 a, malignum 265 b. 523 b.
malitia 319 b. 531 a, b. 532 a.
malleare 302 b.
malleus 168 a. 280 b. 343 a, b. 347 a. 458 b. 593 b.
malogranatum 289 b.
malum 204 b. 435 a. 531 a. 532 a, 556 a, b, facere 533 a. — *ch*. 613 a.
malum (fructus) 600 b, malus (arbor) 600 b, punica, punicum, granatum 529 a.
malus navis 138 a. 603 a, mali nautici receptaculum 284 b.
malus, a, um 229 a. 531 a. — *ch*. 608 a. malum esse 265 b. — *ch*. 608 a, evadere 523 b, videri 265 b.
mamma 147 a. 555 a, b.
manare 373 a. — *ch*. 620 a, facere 498 b.
mancipium 10 b. 386 a. 410 b, mancipii loco habere 436 a.
mandare 49 b. 417 b. 467 b, per legatos 569 b.
mandatum 50 a. 343 b. 345 b. 455 a. 468 a, dare 479 b.
mandibula 331 a.
mandragora 148 a.
manè 108 a, b. 566 b, se conferre 566 b, discedere 489 a, surgere 565 b. 566 b.
manere 267 a. 433 b. 497 a. 551 a. — *ch*. 626 a.
manes, ium 534 a.
manifestare 475 a, manifestari 133 a.
manifestè *ch*. 624 b.
manifestus 133 b, manifestum esse 133 a.
manipulus 8 b. 44 a. 188 a. 434 b. 436 a. 477 b. 502 b.
manna 332 b.
mansio 91 b.
mansiuncula 502 b.
mansuefactus 42 a.
mansuescere 44 b.
mansuetudo 438 a.
mansuetus 437 b. 438 a.
mansus 233 b.
manubrium 288 a.
manuducere 518 b.
manumissio 157 b.
manumissus 216 a.
manus 237 a. 288 a. — *ch*. 615 b.
marcescere 95 b. 380 b. 384 b.
mare 251 a. 591 a. — *ch*. 616 a.
margarita 157 a. 464 b, margaritarum series 220 a.

Digitized by Google

margo 121 a. 184 a. 336 a.
mariscæ 230 a.
maritus 9 b. 32 a. 42 a. 102 b. 123 a.
marmor candidum 564 b. 587 a, nigrum 401 b.
marsupium 220 b. 280 b.
mas 32 a. 123 a. 178 b. 179 b. — *ch.* 611 b, ovium 611 b.
masculus 32 a. 123 a. 178 b. 179 b, masculum nasci 179 a.
massa 106 a. 446 a. 446 a, panis 281 a, ficuum 143 a, massam subigere 301 a.
mater 45 a. 171 a. 248 b.
matrimonium, in matrimonium expetere 145 a, expeti 145 a.
matrix 354 b. 355 a.
maturare 116 a. 136 b. 212 a.
maturè facere 493 b.
maturescere 116 a. 136 b.
matutinus 108 b.
maxilla 301 a. 416 a.
maximus, natu 124 b.
medicamentum 534 a.
medicari 533 b.
medicus 533 b.
meditari 154 b. 161 b. 171 a. 177 a. 180 b. 224 a. 259 b. 541 a. 543 b.
meditatio 161 b. 260 a. 298 b. 322 b. 543 b, meditullium 33 a.
medium 33 a. 126 b. 216 b. 322 a. 508 a. 591 b. — *ch.* 609 b.
medius 594 b, pars media 296 b, in medio 433 b, è medio 90 b. 433 b.
medulla 320 a.
medullatus 320 b.
medullosum reddere 159 a.
mel 146 a.
melanthium 503 a.
melo 4 a.
melongena 191 b.
membrum 79 b. 260 a. 441 a.
meminisse 179 a.
memorari 179 a.
memoria 179 b, revocare in memoriam 179 a, memoriæ prodere 179 a.
memoriale 19 b. 179 b. — *ch.* 611 b, sacrific. memor. offerre 179 a.
mendaciter 585 b.
mendacium 16 a. 80 a. 277 b. 279 b. 558 a. 556 b. 585 b, mendacii arguere 278 b.
mendax 34 b. 80 a. 278 b. 279 b. 585 b. — *ch* 616 b.
mendicare 158 b. 550 a.
mens 232 a. 543 b, mente carere 296 b.
mensa 570 a.
mensis 192 a. 264 a. — *ch.* 616 b.
menstrua 62 b. 368 a. 416 a.
menstruata 148 a. 378 a.
mensura 69 b. 281 a. 290 a. 298 a. 298 a. 310 a, b. 331 b. 353 b. 360 a. 580 b. 595 b.
mensurari 310 b.
mentiri 278 b. 279 a. 585 a.
mentum 183 b. 546 b.
mercator 285 b. 401 a, b. 528 b.
mercatrix 528 b.
mercatura 401 b. 422 b. 528 b, mercaturam exercere 401 a.
mercatus, ûs 336 b. 351 b.
mercenarius 543 b.
merces 75 a. 354 a. 442 b. 466 a. 544 b.
meretricium donum 368 a, b.
meretrix 67 a. 181 b. 495 b.
merges 44 a, mergitum acervus 125 a.
meridies 155 a. 276 b. 479 a.
meridionalis plaga 364 b.
merum, mero se obruere 396 b.
merus 34 b.
merx, 285 b. 342 a. 347 b.
Messias 41 a. 356 a.
messis 55 a. 500 a. 505 b.
messor 505 b. 506 a.
metallum 106 b, obductum 483 a.
metere 506 a.
metiri 276 b. 310 b. 595 b.
metropolis 45 a. 47 a.
metuere 142 b. 219 b. 236 b.
metus 309 a, sinè metu 88 b.
micare 13 a. 170 a. 388 a. 480 a.
migrare 206 a. 382 a. 412 a. — *ch.* 638 a.

Digitized by Google

edictum *ch.* 630 a, facere *ch.* 610 a.
migratio 127 b. — *ch.* 610 a.
miles 10 b. 32 b. 123 a. 200 b. 410 b.
militare 476 b.
militia 200 b. 476 b.
mille 44 b. — *ch.* 606 b.
millia facere, proferre, producere 44 b.
millium 150 a.
milvus 29 a. 142 b. 150 b. 514 a.
mina 333 b.
minari 444 b. 372 b.
minera 278 a.
mingere 588 a.
minister 410 b. 587 a.
ministerium 358 a. 411 a, ministerio 238 a.
ministrare 433 b. 587 a. — *ch.* 630 a.
minium 587 b.
minor, oris 487 a. 499 a.
minuere 214 a. 339 b, minui 339 b.
minutus 156 b, mirabile 459 b, mirabilim esse 459 a, mirabilibus modis 459 a, mirabilem facere 459 b, se exhibere 459 b.
mirabiliter 262 a. 459 b, factum 343 a. 459 a.
miraculum 19 a. 316 a. 459 a, b. — *ch.* 631 b.
mirari 596 b.
mirificare 460 a.
miscellanea turba 444 b.
miscere 336 b. 444 a. — *ch.* 623 b.
miser 3 a. 4 b. 148 a. 336 b. 437 b. 438 a. 531 a, miserum esse 2 b. 153 b.
miserandum esse 212 b.
miserari 212 b.
misereri 193 b. 209 a. 212 b. 374 b. 375 a. 525 b. — *ch.* 614 a.
miseria 4 a. 57 b. 58 a. 224 b. 336 b. 438 a. 442 a.
misericordia 374 a. 526 a. 593 b, misericordiam implorare 212 b. — *ch.* 614 a, consequi 525 b, misericordiâ affici 212 b.
misericors 211 b. 213 b. 525 a. 526 a.
missile 543 b. 570 a.
missilis 337 a.
missio 357 a.
missum facere 191 a. 371 a. 377 b. 534 b. 569 a, b. 574 a. 579 b.
mistio 318 b.
mistus 312 b.
mitis 437 b. 438 a. 596 b.
mitra 227 a. 308 b.
mittere 377 b, 569 a, b. 574 a. — *ch.* 629 b, mitti 569 b. 570 a.
moderari 150 b.
moderator 9 b.
modestè agere 486 a.
modestia 438 a.
modestus 437 b, modestum esse 582 a.
modicè 396 b.
modicum 182 b.
modiolus 225 b.
modius 32 a. 284 b. 358 b.
modò 34 b. 466 a.
modus 146 a. 158 a. 593 a, hoc modo 275 b, ad modum 76 b. 238 a. 271 b. 463 b. 464 a.
mœcha 95 b. 177 b.
mœchari 361 b.
mœchus 12 b. 177 b. 460 a.
mœnia 193 b. 585 b.
mœrere 51 b. 259 b. 440 b.
mœror, oris 52 b. 236 a. 288 a. 325 b. 332 a. 350 a. 351 b. 531 b. 589 b. 591 b, mœrore afficere 236 a. 288 a. 353 a. 440 a, affici 440 b. — *ch.* 623 b.
mœstitia 236 a. 591 b.
mœstus 236 a. 348 b. 494 b.
mola 230 a, b. 525 a.
molaris deus 230 b.
molere 230 b.
molestia 233 a. 273 b. 435 a. 589 b. 596 a.
molestus 236 b. 273 b, molestum esse 236 b. 272 b. 398 a.
molimen, *ch.* 607 b.
moliri 161 b. 171 a. 179 a. 180 b. 223 b 290 a. 463 a. 465 b. 565 a.
molitrix 230 b.

Digitized by Google

mollis 416 a. 527 b, mollem se gerere 416 a.
mollities 351 b. 527 b.
momentum 519 b, temporis, *ch.* 630 b, momento 476 a. 519 b.
monere 176 a. 254 b. 255 a.
monile 204 a, b. 220 a. 276 b. 438 b. — *ch.* 612 b.
mons 98 b. 164 a. 170 a, b. 171 b. 227b — *ch.* 615 a.
monstrare 133 a. 263 b. 513 b, monstrari 514 a.
montanus 171 b.
monumentum 238 a. 482 a. — *ch.* 611b.
morari 25 a, b. 68 b. 247 a. 313 a.
morbus 148 a. 204 b. 216 a. 268 a. 311 a. 321 a. 593 b, morbo afficere 203 b, affici 203 b.
mordere 393 a. 510 b.
mordices dentes 331 b. 360 a.
mori 166 b. 176 b. 318 a, facere 318 a, b.
moriens 318 a.
moriturus 318 a.
morosum esse 182 b. 265 b.
mors 146 a. 318 b. 331 b. 597 a. — *ch.* 618 b, præmatura 94 a, reus mortis 318 b, morte affici 318 b.
mortales 116 a.
mortarium 311 b. 327 a.
mortifer 318 b.
mortuus 318 a. 359 b. 534 a, mortuorum sedes, locus 318 b.
mos 158 a. 217 b. 218 a. 358 b. 593 a. 600 a, more 238 a, ad morem 76 b, morem gerere 19 a. 250 a. 576 a, perditis moribus 42 a.
molitare 501 b. 526 a.
motio 377 b.
motus, ûs 377b, vagus 367 b.
movere 367 b. 372 a. 420 a, se 177 a. 367 b, moveri 314 a. 370 b. 371 b. 372 a.
mox 108 b. 243 b. 451 b. 508 b.
mucro 455 a.
mugire 138 a.
mula 469 a.
mulcta 287 a. 439 a. — *ch.* 623 b.
mulctare 439 a, mulctari 439 a.
mulier 67 a. 116 b. 525 b, honesta 67 a. princeps, nobilis 547 b.
multiplicare 274 b. 452 b. 516 b. 517 a, se 273 b, multiplicari 146 b. 516 b. 538 a.
multiplicatio 349 b.
multitudo 47 a. 168 b. 273 b. 309 b. 328 a. 349 b. 441 b. 515 a. 516 a.
multotiès 449 b.
multùm 274 b. 516 a. 517 a, facere 517 a, habere 517 a, haud multùm abfuit quin 340 a.
multus 274 a. 516 a. — *ch.* 628 a, multum esse, fieri 452 b. 516 a, b.
mulus 27 a. 251 b. 468 b.
mundare 178 b. 198 a. 297 b. 332 b, se 178 b. 198 a. 228 b. 297 b, mundari 228 b.
mundatio 350 b. 598 b.
mundities 228 b. 389 b.
mundus, i 203 a.
mundus, a, um 214 b. 228 a, mundum esse 389 a, declarare 228 b.
munerare 560 b.
munificus 114 a, munificum esse 474 b.
munimentum 106 b. 308 b. 339 a. 345 b. 346 a. 441 b.
munire 101 a. 106 b. 126 a. 461 b. 462 b.
munitio 345 b. 346 a.
munitus 421 b, locus 308 b. 339 a.
munus 114 a. 284 b. 344 b. 569 b. 563 a. 602 b, muneribus afficere 139 a.
munusculum 353 b.
murarius faber 126 a.
murænula 593 a.
murmur 27 a.
murmurare 168 b. 300 b. 519 a.
murmuratio 596 a.
murus 101 b. 126 a, b. 151 a. 193 b. 500 a. 560 a. — *ch.* 607 b. 620 a. 629 a, murum struere 126 a.
mus 215 b. 427 b, jaculus 582 b, araneus 53 a.
musca 174 a. 444 a.
musculus 184 b.
mussitare 161 a, b. 361 b.

Digitized by Google

mussitator 27 a.
mustum 439 a. 595 a.
mutare 170 a. 206 a. 252 a. 317 a. 397 a. 411 b. 448 b. 578 a, b. — *ch*. 630 a, se 170 a. 578 b, mutari 170 a. 206 a. 215 b. 317 a. 352 b. 397 a, b. 578 a. — *ch*. 630 a.
mutatio 204 b.
mutilus 222 a.
mutuari 299 a.
mutuò 246 a.
mutulus 232 b.
mutus 43 b. 149 a, mutum esse 43 b, agere 222 b.
mutuum 354 b, dare 299 b. 392 b. 393 a. 411 b, accipere 299 a. 392 b. 411 b, exigere 392 b.
myrias 516 b. 517 a. — *ch*. 627 a.
myrica 446 a, myrmeciis laborans 235 a.
myrrha 348 b.
myrtus 162 a.

Nablium 364 a.
nam 71 a. 172 b. 280 a. 549 a.
nancisci 374 a. — *ch*. 629 a.
napellus 78 b.
narcissus 188 b.
nardus 390 b.
naris 56 b. 374 a.
narrare 407 b, narrari 407 b.
narratio 337 b. 408 a.
nasci 110 a. 249 a.
nasus 56 a, b, nasi annulus 373 b.
natales 315 a. 325 b, profiteri 249 a.
natare 542 b, facere 480 a.
natatio 487 b. 542 b.
nates 264 b. 344 a. 587 b.
nathinæi 394 a.
natio 47 a. 305 b. — *ch*. 606 b. 618 a.
nativitas 249 a, b. 315 a, nativitatis locus 315 a.
natus, i 249 b.
natus, a, um 100 a. 117 a.
nausea 184 a.
nauta 52 b. 188 a. 329 b. 593 b.
navigium 283 a. 413 a.
navis 16 b. 52 b. 407 a. 481 b.
ne 36 b. 37 a. 95 a. 96 b. 98 b. 295 b. 333 a. 462 a, ne quidem 136 a.
ne (interrog.) 160 b.
nebula 161 a. 446 b. 500 a.
necare 3 a. 526 b, necari 526 b.
necessarius (cognatus) 32 b.
necessarium *ch*. 614 b.
necesse habere, *ch*. 614 b.
necnon 56 a.
necromantes 14 b.
necromantia 14 b.
necere 55 b. 60 b. 189 a. 484 b.
nedum 53 a.
negare 279 a.
negligenter 529 b.
negligentia, æ, f.
negligere 86 b. 102 a. 377 b. 392 b. 431 b. 455 b. 462 a. 563 b.
negotiari 444 a.
negotiatio 401 b.
negotiator 285 b.
negotiatrix 401 a.
negotium 215 a. 342 b. 357 a. 411 a. — *ch*. 622 b. 624 b, facessere *ch*. 606 b.
nemo 10 b. 22 a. 31 b. 245 b.
nempè 173 a.
nemus 68 b. 72 a.
nepos 99 b. 378 b. — *ch*. 609 a, nepotes 91 b, tertiæ generationis, vid. tertius.
neptis 116 b.
nequàm 86 a. 96 b. 527 b.
neque 46 a. 173 a.
nequitia 16 a. 96 b. 163 b. 364 a. 556 b. 592 b.
nere 229 b.
nervus 131 b. 271 a. 313 a. 325 a. 393 a. 399 a, nervos succidere 443 a.
netum 20 a. 323 b.
nexus, ûs 8 b. 485 a.
nictare 510 b. 524 b. 547 a.
nidificare 503 b.
nidulari 503 b.
nidus 502 b.

Digitized by Google

nigella 505 a.
niger 193 b. 562 a, nigrum esse 562 a.
nigredo 561 a.
nigrescere 562 a.
nigricans 276 a.
nigricare 275 b.
nihil 31 a, b. 58 a. 95 a. 96 a, b. 145 b. 281 b. 306 b. 590 b. — *ch*. 618 a, nihil ad 97 b.
nihilominùs 16 a. 433 b. — *ch*. 618 a.
nihilum 31 a. 36 b. 58 a. 95 a, res nihili 36 b, ducere pro nihilo 86 b.
nil nisi 34 b.
nisi 15 b. 46 b. 98 b. 280 a. 300 a. 536 b. *ch*. 618 a, fortè 14 b, quòd 98 a.
nitere 450 b.
nitidus 452 a, b. 481 a, nitidum esse 481 a.
nitor, oris 228 b. 453 b.
nitrum 396 a.
nix 568 a. — *ch*. 631 b.
nobilia 571 a.
nobilis 5 b. 10 a. 59 b. 124 b. 368 b. 450 a, nobilem esse 125 a.
noctu 302 b.
noctua 253 a. 277 b. 593 b.
nocturnus 77 a.
nodus 485 a. — *ch*. 626 a.
nomen 179 b. 573 b. *ch*. 630 a, perdere, delere nomen alicujus 573 b.
nominare 50 a. 388 b. 506 b. nominari 507 a.
nominatim 573 b.
non 28 b. 31 a, b. 36 b. 58 a. 95 a. 96 a. 98 a. 295 b. 298 a. 299 a. 462 a. — *ch*. 618 a, non ad 97 b.
nonaginta 603 b.
nondùm 95 a. 233 a. 295 b.
nonne? 46 b. 160 b. 280 a. 295 b.
nonnemo 22 a.
nonnisi 34 a. 58 a.
nonobstante 433 b.
nonus 603 b.
norma 496 a.
nos 51 b. 52 a. 475 a. — *ch*. 606 b.
noscere 89 b. 90 a. 239 b. 380 a. — *ch*. 615 b, nosci 239 b.
nosocomium 216 a.
nota 321 a.
nothus 177 b. 331 b.
notus, i, 240 a. 314 a. 327 a.
notus, a, um, notum fieri 240 a, facere, a. 615 b.
novacula 219 a. 317 b. 600 b.
novale 378 a.
novellare 378 a.
novem 603 b.
noverca 45 a.
noviluunium 192 a.
novissimus 26 b.
novus 177 b. 192 a. 301 a. 380 b. — *ch*. 613 b.
nox 50 b. 302 b. 393 b. — *ch*. 613 a, nocte præteritâ 50 b.
noxa, 53 b. — *ch*. 613 a.
noxius 531 a, noxium esse 265 b.
nubere 102 b.
nubes 392 a. 410 a. 438 b. 477 b. 450 a. 562 a. — *ch*. 623 b, colligere 438 b.
nudare 133 a. 223 b. 445 b. 448 a. 471 a, se 445 b. 448 a, nudari 133 a. 430 b. 448 a, incolis 107 b.
nuditas 427 b. 445 b. 446 a.
nudius vid. tertius.
nudus, a, um 342 b. 427 b. 446 a. 447 a. locus, spatium, pars 342 a, b. 445 b.
nugæ 80 a. 204 a.
nullus 31 b. 281 b.
num? 37 a. 45 b. 160 b. 169 a.
numen 40 b.
numerare 287 b. 333 b. 407 b. — *ch*. 619 b, numerari 333 b. 407 b.
numeratio 407 b. 408 a.
numerosè 516 a, b.
numerosus 273 b. 441 a. 516 a, numerosum esse 441 b. 516 b.
numerus 326 b. 337 b. 406 b. — *ch*. 619 b, pro numero 337 b.
nummulus, nummus 8 b, aureus 175 b.
nunc 243 b. 451 b. 466 a.
nuncio, vid. nuntio.
nuncupare 566 b, nuncupari 507 a.

Digitized by Google

nundinæ 422 b.
nunquàm 237 b. 419 a.
nuntiare 115 b. 257 a. 364 b. 576 a, læta 115 b, nuntiari 133 a. 365 a.
nuntius (legatus) 328 a, (quod auditur) 145 b. 482 b. 574 a, lætus 115 a, lætum nuntium accipere 115 b, afferre 115 b.
nuper 243 b.
nupta 102 b.
nuptiæ 226 b.
nurus 282 b.
nutare 314 a. 338 b. 370 b. 371 b. 372 a. 421 b, facere 338 b.
nutrire 448 b. 532 a.
nutritor 1 b.
nutrix 48 a. 252 b.
nux 8 b.

Ob 256 a. 341 b. — *ch.* 623 b.
obcæcare 420 a, obcæcari 580 a.
obducere 214 b. 229 b. 429 b. 487 b. 509 b. 537 b, obduci 214 b. 229 b. 487 b. 509 b. 580 a.
obductio 56 b. 214 b. 488.
obductus 601 b.
obdurare 196 a, obdurari 273 a.
obediens 357 b, obedientem se præbere 576 a.
obedientia 260 b. 357 b.
obedire 20 a. 576 a.
obeliscus 598 b.
oberrare 367 b. 554 b. 565 b. 599 b. 600 a.
obesitas 575 b.
obesus 320 a.
obfirmare 49 a. 196 a. 423 a, se 49 b.
obfirmatus 255 b.
obire 250 a. 397 a. 558 a. 560 a.
objicere se 51 b, objici 571 a.
objurgare 138 b.
objurgatio 138 b.
oblatio 334 b. 598 a. 602 b. 603 b. — *ch.* 649 b.
oblatio hostiæ pro delicto 69 a, spontanea *ch.* 620 a.
oblectamentum 545 b.
oblectare 580 b, se 416 a. 436 b. 580 b.
oblectatio 215 a. 580 b. 600 a.
obligare 189 b, obligari 189 b.
obligatio 55 b.
oblinere 229 b. 289 a. 580 a, se 580 b, oblini 229 b. 580 a.
oblitterari 589 a.
oblivio 393 a, in oblivionem adducere 566 a, obliviscens 566 a, oblivioni tradi 392 b. 565 b. 566 a.
oblivisci 392 a, b. 565 b, facere 392 b.
obmutescere 43 b. 222 b.
obniti 196 b.
obolus 8 b.
obruere 105 a. 289 b. 412 a. 480 a. 563 a.
obscurare 224 b. 431 b. 435 a. 494 b, obscurari 224 b. 435 a. 452 a. 494 b.
obscuratio 316 a. 351 b.
obscuritas 316 a. 339 b. 351 b. 426 b. 494 b.
obscurus 224 b, obscurum esse 224 b.
obsecrare 417 b. 553 a.
obsecratio 211 b.
obsecrò 89 a. 361 a.
obsepire 402 b. 541 a.
obsequi 3 b. 19 a. 20 a.
obsequium 260 b, præstare 561 a.
obserare 382 b.
observantia 357 b.
observare 388 b. 426 a. 487 b. 535 b. 560 a. 577 a.
observatio 358 a. 577 b.
obses 609 b.
obsidere 191 b. 388 b. 480 b. 577 a.
obsidio 346 a.
obsignare 226 a. — *ch.* 644 b. obsignari 226 a.
obstaculum 543 a.
obstetricare 249 a.
obstinatus 511 b.
obstringere 187 b.
obstruere 101 a. 126 a. 189 b. 409 a. 548 b, obstrui 226 a.
obstupere 155 a. 218 b. 575 a (ter), b. 596 b. 597 a. — *ch.* 630 a. 634 a.
obtemperare 3 b. 448 b.
tenebrari 224 b.

Digitized by Google

obtestari 417 b. 553 a.
obtinere 344 a. 597 b.
obtingere 51 b, facere ut obtingat 51 b.
obtrectatio 143 a. 528 a.
obtundere 165 b, obtundi 314 b.
obturare 27 b. 213 b. 548 b.
obtusio 466 b.
obtutus 425 b, oculorum, *ch.* 630 b.
obumbrare 483 a, obumbrari 483 a.
obvallare 191 b.
obvelare se 286 b. 409 a. 424 a.
obvenire 51 b. 344 a, facere ut obveniat 51 b.
obvertere 462 a.
obversus 492 a.
obviam 463 b. 507 a, ire 493 b, 508 a, venire 454 a, b, fieri 507 a. 508 a, esse alterum alteri 454 b.
obvium, facere 508 b.
obvolvere 296 a. 299 b. 300 a, se 432 b, obvolvi 299 b.
occare 540 b.
occasio 589 a, b. — *ch.* 623 b, occasionem quærere 51 b.
occasus 251 a. 307 b, solis *ch.* 619 b.
occidens 251 a. 307 b. 352 a.
occiden alis 251 a, pars, plaga 23 a. 251 a.
occidere 170 b. 227 b. 292 a. 318 b. 378 b. 454 a. 499 a. 536 a. 561 a. — *ch.* 626 a, complures *ch.* 626 a, occidi 170 b. 221 a. 378 b. 379 a. 536 a.
occidere 83 a. 95 b. 384 b. 444 a. — *ch.* 623 a, jubere 64 a.
occisio 6 b. 170 b. 323 a. 499 a. 597 a.
occisor 536 a.
occisus 205 b. — *ch.* 626 a.
occludere 23 b. 24 a. 409 a. 504 b, occludi 409 a. 504 b.
occlusio 442 a.
occultare 187 a. 214 b. 279 a. 286 b. 299 b. 388 b. 409 a. 434 b. 488 b. — *ch.* 622 a, se 215 b. 285 b. 402 b 409 a, b.
occultatio 409 b.
occultè 409 b, agere 299 b.
occultus 299 b. 409 a, b. — *ch.* 622 a, occultæ artes 300 a, occultum esse 409 b.
occupare 23 b. 266 a. 302 b. 304 b. 375 b. 493 b, occupari 448 b.
occupatio 374 b.
occurrere 493 b. 506 b. 508 a, facere 508 b.
occursus 343 a. 509 a. 589 a, in occursum 507 a.
oceanus 591 a.
ocellatio 354 b.
ocrea 346 a.
octavus 574 b. 575 b.
octingenti 306 b.
oculus 426 a.
oculus 425 b. — *ch.* 622 b, oculorum obtutus *ch.* 630 b, ob oculos ponere 364 b.
ode 365 b.
odiosum esse, fieri 78 a, b, reddere 78 b, se facere 78 b.
odisse 29 a. 545 b. — *ch.* 628 b.
odium 354 a. 545 b, esse 545 b, odio habere, prosequi 542 b. 545 b. — *ch.* 628 b.
odor 385 b. 527 a. — *ch.* 627 b, suavis 415 b. — *ch.* 620 b.
offendere 366 a. 454 b.
offendiculum 156 b. 327 a. 457 a.
offensio 327 a. 366 b.
offerre 83 b. 84 a. 235 a. 304 b. 344 b. 367 a. 391 b. 412 b. 429 b. 493 b. 507 b. 525 a. 557 a. 560 a. — *ch.* 626 b, offerri 235 a. 367 a. 429 b.
officina 430 b.
officium 270 a. 411 a. 467 b.
olea 178 a.
oleaster 575 b.
oleum 178 b. 258 b. 575 b. — *ch.* 620 a.
olfacere 521 b.
olfactoriolum 191 b. 385 b.
olim 19 a. 463 b. 494 a.
oliva 21 b. 178 b.
olla 147 b. 492 a. 469 a. 504 a.
olus 18 b. 185 a. 265 b. 448 a.
omasum 491 b.
omen 375 b, captare 375 b, pro omine accipere 375 b.
omentum 326 b.
omittere 191 a. 377 b. 422 a. 574 a.

Digitized by Google

omninò 84 a. 246 a. 282 b. 283 b. 306 b.
omnipotens 555 b.
omnis 245 b. 281 b. — *ch.* 617 a.
omphax 222 a.
onager 445 b. 468 b. — *ch.* 624 a.
onerare 232 a.
onocrotalus 277 b. 491 b.
onus 36 a. 233 a. 316 a. 341 b. 353 a, b. 398 a, oneri esse 398 a.
onustus 273 b. 376 b. 398 a.
onyx 556 a.
opalus 305 b.
ope 238 a.
opera *ch.* 622 b, serva 335 b, operam dare 159 a, dare frustra 296 a.
operari 236 b. 448 b.
operarius 440 b.
operculum 289 b. 485 a.
operimentum 286 b. 336 b. 400 b.
operire 214 b. 286 a, b. 289 a. 402 b. 420 a. 424 a. 544 a, se 285 b, operiri 286 a.
opes 16 b. 91 b. 164 a. 168 b. 200 b. 214 229 a, b. 236 b. 278 b. 328 b. 348 a. 351 b. 379 b. 452 a. 466 a. 467 b. 488 b. 503 b. 528 a. 555 b. 558 b. 592 b. — *ch.* 620 b.
opifex 47 a.
opilio 85 b.
opinari 154 b. 239 b.
opinio 354 a. 451 a.
opitulari 269 a. 507 b.
opobalsamum 490 a.
oppidum 347 b. 509 a.
oppignerare 444 a.
opponere se 404 b.
opportunus 452 a.
oppositus 492 a.
oppressio 302 a. 310 b. 343 a. 350 b. 421 b. 437 b. 443 a. 450 a, b. 470 a. 555 b. 595 a.
oppressor 150 a. 208 b. 300 b. 304 b. 316 b. 450 a. 592 a.
oppressus 4 b. 151 b.
opprimere 79 a. 151 a. 210 a. 252 a, b. 302 a. 393 a. 437 a. 450 a. 536 b. 602 a, opprimi 152 a. 436 b. 437 b.
opprobrium 222 a.
oppugnare 211 b. 301 b.
oppugnatio 301 b.
optare *ch.* 625 a.
optimas 33 b. 124 b. 183 b.
optimè 247 a.
optimum 229 a. 308 a.
optimus, a, locus 324 b, pars 324 b.
opulentus 159 b. 558 b, opulentum esse 273 a.
opus, eris 136 b. 328 b. 341 a. 342 b. 343 b. 411 a. 466 a. — *ch.* 619 b. 622 b, facere 410 a.
opus esse *ch.* 614 b.
ora 286 a. 320 b. 453 b. 546 b. 558 b.
oraculum 145 b. 195 b. 353 a. 361 b. 504 a, falsum 278 b.
orare 452 b. — *ch.* 625 a.
oratio 305 a.
orator 455 a.
orbare 566 a, orbari 566 a.
orbatus 565 b. 566 a.
orbiculus 461 a.
orbis 149 a. 281 a. 397 b, columnæ 133, b, terræ 11 b. 65 a. 439 b. 590 a, in orbem ire, orbem conficere 390 a.
orbita 338 b.
orbitas 565 b. 566 a.
orbum reddere 566 a.
orcus 3 a.
ordinare 416 b. 446 b, se 396 b.
ordo 146 a. 230 a. 342 b. 399 a. 446 b. 540 b. 542 a. 560 a. 593 a. — *ch.* 619 a.
organum 417 a.
oriens 18 a. 316 b. 319 b. 493 b.
orientalis 494 a.
orificium 455 a.
origo 315 a. 316 b. 325 b. 494 a. 592 a.
orion 287 a.
oriri 185 a.
ornamentum 289 b. 453 b. 600 b.
ornare 162 b. 229 a. 257 b. 370 b. 415 a 438 b. 453 a, se 257 a. 415 a. 428 a, ornari 453 a.
ornatus, ûs 118 b. 162 b. 165 a. 283 a. 416 a. 565 a, aureus 293 b.

Digitized by Google

ornus 64 b.
orphanus 204 a. 270 b.
ortus, ûs 185 a. 316 b.
oryx 514 b. 589 a.
os, oris 310 a. 455 a. 458 b. — *ch.* 624 a.
os, ossis 140 a. 416 a. 441 b.
oscitare 186 b.
osculari 393 b.
osculum 393 a.
osor 545 b. — *ch.* 628 b.
ossifraga 470 b.
ostendere 518 b.
ostium 475 a. — *ch.* 624 a. 632 b.
otiari 191 a.
otiosum esse 534 b.
ovile 106 b. 326 b. 326 a.
ovis 275 a. 418 b. 476 b. 485 b. 525 b. 540 b.
ovum 90 b.

Pabulum 337 b. 352 a, præbere 96 b.
pacare 554 a, pacatum facere 572 a, pacari 572 a.
pacisci 454 a.
pactum 195 a, quo pacto 71 a. 271 b.
paganus 469 b.
pagus 192 b. 217 a. 288 b. 289 b. 469 b.
pala 255 a. 270 b. 354 b. 388 6. 600 b.
palatha 143 a.
palatium 44 a. 56 b. 64 a. 91 a. 93 b. 165 b. 171 a. — *ch.* 608 b. 612 b.
palatus 201 b.
palea 132 b. 343 a. 511 a. 590 a, paleas colligere 512 b.
paliurus 409 a.
pallescere 194 a.
palliolum 520 a.
pallium 12 a, b. 134 a. 323 b. 340 a. 404 a. 475 b. 595 b.
pallor 265 b. 266 a.
palma 193 b. 232 b. 288 a, b. 598 a. b.
palmes 153 a. 179 b. 180 a. 376 b. 400 b. 547 b. 548 a.
palmus 232 b.
palpare 142 a. 317 b. 318 a. 359 b, facere 252 a.
palpebræ 439 b. 577 b.
palpitare 401 a.
paludamentum *ch.* 617 b.
palus, udis 8 b. 105 a. 120 a.
pandere 474 a.
pangere 291 b. 454 a. 547 a.
panicum 150 a.
panis 147 a. 302 a, mucidus 389 a.
pannosus 446 a.
pannus 79 b, tenuis 156 b, serious 155 b.
purpureus 61 b, byssinus 85 a, lacerus 96 a. 510 a.
papaver 515 a.
papula 82 b, papulas habens 235 a.
papyrus 8 b. 136 a.
par 484 b, parem esse 83 b. 557 b.
parabola 199 b. 357 a, parabolam proponere 356 b, parabolis uti 357 a.
paradisus 469 a.
parare 277 a. 282 b. 333 b. 448 b. 451 b. 462 b. 465 b, se 277 b, parari 277 a. 282 a. 449 a. 451 b. 565 a.
parasitus 304 a.
paratus 452 a. — *ch.* 624 a, paratum esse 164 a.
parcè uti 209 a.
parcere 193 b. 209 a. 223 b.
pardus 384 a. — *ch.* 621 a.
parens 45 a. 164 a.
parere, io, is 131 b. 188 a. 193 a. 145 b. 329 b. 330 a. 460 a, facere 249 a.
paries 201 a. 230 a. 293 b. 464 a. 500 a. 560 a. — *ch.* 617 b. 620 a.
paritas 434 a.
pariter 245 b.
parius lapis 157 a.
paropsis 483 a.
pars 81 a. 130 b. 207 b. 237 b. 333 b. 335 b. 355 b. 412 b. 455 b. — *ch.* 614 a. 619 b. 626 b, dissecta 118 a. maxima 349 b, dura, firma 386 a, summæ *ch.* 626 b, à parte 60 a. 332 b. 506 a. — *ch.* 625 a.
particula 81 a.
partiri 206 b. 207 a. 216 b. 333 b.

Digitized by Google

partitio 207 b. 321 b.
parturire 131 b. 193 a. 491 a, facere 193a, parturiri 193 a.
parùm esse quòd 501 a, facere, colligere 339 b.
parumper 182 b. 340 a.
parvi putare 164 a.
parvitas 487 a. 499 a.
parvulum 346 b.
parvulus 232 a. 418 b. 431 a.
parvum *ch.* 613 a.
parvus 346 b. 487 a. 499 a, parvum esse 487 b. 499 a, facere 499 a.
paschalis, e. agnus 465 a, festum 465 a.
pascere 531 b. 532 a.
pasci 532 a.
pascuum 146 a. 194 a. 289 b. 310 a. 352 a. 361 b. 369 b. 370 b. 371 a.
pascuus ager 310 a.
passer 488 a.
passus 466 a. 473 a.
pastinari 416 b.
pastio 352 a. 532 b.
pastor 389 a. 531 b. 532 b. 577 a.
pastoralis 535 b.
pastus, ûs 352 a.
patefacere 524 b.
pater 1 a. — *ch.* 605 a.
patera 9 a. 320 a. 335 b. 524 a. 510 b.
patiens 56 b, patientem esse 63 b.
patienter ferre 363 a.
patientia 63 a.
patrare 431 a. 542 a. 565 a.
pátria 65 a. 315 a. 427 a.
patriarcha 92 a.
patronus 151 a.
patruus 147 b.
patulus 107 b, 108 a.
pauci 22 a. 337 b. 339 b, pauca dare 339 b.
paucissimè 340 a.
paucitas 319 b. 324 b. 339 b.
paucum 576 b.
paucus 339 b, paucum esse 339 b, facere 339 b.
paulatim 340 a.
paulisper 182 b. 319 b. 340 a.
paululùm 182 b. 319 b.
paulùm 339 b.
paulus 339 b.
pauper 4 b. 205 a. 336 b. 403 a. 438 a. 446 a. 514 b. 524 a. 537 b, pauperem esse 153 b, reddere 266 a, b, se fingere 524 a.
paupertas 4 a. 153 a. 336 b. 514 b. 527 b.
pavere 457 b.
pavidus 313 a.
pavimentum 352 b. 536 b.
pavo 530 b. 595 a.
pavor 142 b. 189 b. 351 b. 427 a. 458 a, pavorem injicere 336 a.
pax 114 a. 149 a. 325 a. 569 a. — *ch.* 629 b, pacem habere 571 b, facere, colere 572 a, colens 572 a.
paxillus 173 b. 270 b.
peccare 197 b. 340 b. 473 b. 554 b. 568 a, facere 198 a.
peccator 198 a. 473 b.
peccatrix 198 b.
peccatum 198 a, b. 419 b. 473 b. 542 a. 555 a. *ch.* 613 b.
pectorale 225 a.
pectus 195 a. 201 a. 339 a. — *ch.* 613 b.
pecuarius 389 a.
peculium 398 b.
pecunia 287 b. 375 b.
pecus, oris 102 b. 348 a. 476 a. 485 b, pingue 112 a.
pecus, udis 82 a. 328 b.
pedes, itis 519 a. 559 b.
pedica 188 a.
pediculus 284 b.
pedum 552 a.
pelicanus 491 b.
pellere 148 a.
pellicere 474 b, pellici 474 b.
pellicula 175 a.
pellis 274 a. 421 a.
pelvis 9 a. 280 b. 406 a.
penaria 326 b.

Digitized by Google

penates 603 a.
pendere, eo, es 153 a.
pendere o, is 584 a, pendi 584 a.— *ch.* 531 b.
pendulum esse 153 a. 416 b.
penè 31 b. 295 b.
penes 73 b. 238 a.
penetrale 191 b. 265 a. 296 b.
peniculamentum 482 b.
penna 8 a. 372 b. 387 a.
pensum 217 b. 360 a. 595 b.
pensus, *ch.* 631 b.
pentecoste 551 b.
peplum 487 a. 520 a. 532 b.
per 76 a, b. 102 a. 295 a. 313 b.
pera 251 a. 489 b.
peragere 483 a, peragi 282 a. 571 b. 597 b.
peragrare 558 a.
percellere terrore 81 b, percelli 81 b. 198 a. 597 a.
percipere 90 a. 232 a. 305 a.
percnopterus 525 b.
percolare 183 b.
percontari 158 b.
percoquere 598 a.
percussio 325 b. 366 a. 416 a.
percussus 378 a. 379 a, percussum se fingere 366 a.
percutere 168 a. 320 a. 332 a. 365 b. 366 a. 378 b. 407 a. 537 b. 547 a. — *ch.* 618 b, percutere manum alicui, *ch.* 618 b, percuti 366 a. 378 b.
perdere 3 a. 97 a, b. 145 a. 154 b. 155 b. 171 b. 188 a. 250 a. 252 a. 266 b. 272 b. 282 b. 320 b. 406 b. 485 b. 505 a. 524 a. 553 b. 555 b. 562 b. 571 a. 574 a. — *ch.* 605 a. 629 a. 630 a, perdi 97 a, b. 130 b. 187 b. 553 b. 575 a, perditum fuit *ch.* 605 a.
perditè agere 562 b.
perditio 3 a, b. 355 b. 574 a, perditionis locus 3 a.
perditus 527 b. 575 a, res perdita 3 a.
perdix 507 b.
perdurare 193 a.
peregrinari 128 a.
peregrinatio 309 a.
peregrinitas 380 a.
peregrinus, i 132 a. 139 a. 177 b. 330 a.
peregrinus, a, um 380 a.
perennis 33 b. 48 a.
perennitas 50 b. 387 b.
pererrare 599 b.
perfectio 326 a. 335 a. 595 a, b.
perfectus 283 b. 597 b. — *ch.* 610 a.
perficere 105 b. 137 a. 226 a. 282 b. 283 b. 285 a. 380 b. 448 b. 483 a. 571 b. 572 a. 598 a. — *ch.* 610 a. 617 a, perfici 282 a. 387 b. 449 a. 571 b. 597 b.
perfidè agere 79 a. 340 b. 379 b.
perfidia 79 b. 340 b. 379 b.
perfidus 79 b.
perflare 456 a.
perfodere 226 b. 277 b. 290 a. 299 b.
perforare 388 b. 536 a, perforari 295 a.
perfossio 323 a.
perfringere 553 b, perfringi 227 a.
perfrui 194 b.
perfundere 96 b. 381 b, perfundi 96 b.
pergere 254 b. 412 a.
peribolus 342 a.
pericardium 398 a.
periclitari 403 a.
periculum, a 562 b, facere 381 b.
periodus 149 a, temporis perpetus *ch.* 631 a.
perire 2 b. 54 b. 68 b. 81 b. 97 b. 108 a. 130 b. 154 b. 155 a. 187 b. 206 a. 250 a. 282 a. 291 b. 317 a. 318 a. 326 a. 406 b. 412 a. — *ch.* 605 a, facere 250 a. 406 b.
periscelis 427 b.
peritia 90 b. 202 a.
peritus 49 b. 90 a. 202 a. 212 a. 312 b. 451 a, peritum esse 90 a. 303 b. 313 a.
permagnus 540 b.
permanere 149 a. 300 a, facere 300 b.
permiscere 402 b.
permittere 134 b. 377 b. 394 b.
permixtio 590 a.
permulcere 232 a, permulceri 580 b.
permulsio 232 b.
permultùm 517 a.

Digitized by Google

permutare 252 a.
permutatio 204 b. 597 a.
pernicies 29 a. 96 b. 146 a, 156 b. 163 b. 165 a. 224 b, subita 95 b. 310 b. 318 b. 323 a. 355 b. 457 b. 524 b. 556 b.
perniciosum esse 264 a. 265 b. 523 b.
pernoctare 300 a, b. — *ch.* 608 a.
perpendiculum 52 b. 359 a.
perpeti 511 a.
perpetuitas 387 b. 414 b. 419 a. 597 a.
perpetuò 243 b. 244 a. 387 b. 432 a. 442 b. 597 b. — *ch.* 631 a.
perpetuus 419 a, in perpetuum 414 b. 432 a.
perplectere 541 a. — *ch.* 628 b.
perplexitas 307 b.
perplexum esse 84 b.
perquirere 158 b.
perrumpere 107 a, b. 226 b. 471 b, perrumpi 107 b.
perruptio 471 b.
perscribere 293 a, b, perscribi 293 b.
perscrutari 218 b. 558 a.
perscrutatio 215 b. 218 b.
persecutio 350 b. 520 b, persecutionem pati 520 b.
persentire 375 b.
persequi 28 b. 124 a. 143 b. 153 b. 520 a, b.
perseverare 433 b. 497 a.
persistere 433 b. 497 a, cogi 434 a.
persolvere 459 b. 535 b. 571 b. 598 a, persolvi 535 b. 571 b.
persona 56 b. 463 a.
perspicuus 481 a.
perstare 433 b.
perstillare 153 b.
persuadere 474 b, persuaderi 474 b.
perterrefacere 81 b. 82 a. 219 b.
perterrere 105 a, perterreri 81 b. 501 a.
pertica sive mensaria, sive quævis alia 225 b. 381 a. 503 b. 603 a.
pertinacia 467 a. 511 b. 586 a.
pertinax 197 a. 511 b, pertinacem esse 196 a.
pertinere 320 b. 454 a.
pertingere 344 a. 365 b. 366 a. — *ch.* 619 a.
pertransire 111 a, b. 127 a. 412 a, facere 412 b.
perturbare 163 b. 168 b. 428 a. 518 b, pertubari 81 b. 84 b. 85 b. 105 a. 466 a. 518 a. — *ch.* 608 a. 628 b.
perturbatio 307 b. 312 b. 428 a. 518 b. 553 a.
pervadere 412 a. 483 a, facere 412 b.
pervenire 83 b. 344 a. 365 b. 366 a. — *ch.* 619 a.
perversè agere 418 a. 443 b.
perversio 376 b. 418 a.
perversitas 301 a. 404 b. 419 b. 443 b. 591 a.
perversus 299 b. 406 a. 443 a, b. 475 b, perversum esse 300 b, arguere 443 b.
pervertere 170 a. 404 b. 413 b. 418 a. 421 a. 443 b, perverti 170 a. 418 a.
pervestigare 215 a, b, pervestigari 215 b. 218 b.
pervestigatio 270 b.
pervicax 5 b.
pervincere 248 b.
pes 237 a. 288 a. 466 a. 518 b. — *ch.* 627 b, ad pedes, loca circà pedes 349 b.
pessulus 335 b.
pessumdare 97 b. 272 b.
pestis 146 a. 318 b. 538 b.
petasus *ch.* 624 a.
petere 102 a. 109 a. 412 a. 550 a. — *ch.* 609 a. 628 b, sibi 550 a.
petitio 109 a. 550 b. — *ch.* 609 a. 628 b.
petitum 550 b.
petra 33 b. 288 a. 404 b.
petrosus 34 a.
petulans 458 a.
petulantia 458 a.
petulcus 365 a.
pexus 548 b.
phænomena 543 b.
pharetra 69 b. 596 a.
phiala 504 a. 510 b.
phœnix 193 b.
phrygio 537 a.

Digitized by Google

phthisis 524 a.
pictus 217 b.
pietas 213 a. 262 b. 526 a.
piger 441 a, pigrum esse 441 a.
pigmentarius 537 a.
pigmentum conficere 537 a.
pignerare 411 b. 444 a.
pignus 188 a. 411 a, b. 445 a, dare 411 b, accipere 187 b, in pignus 187 b.
pigritia 441 b.
pila 149 a. 327 a.
pilosus 546 a.
pilus 421 b. 546 b.
pincerna 359 a. 583 b.
pingere 218 a. 591 b.
pinguedo 69 a. 159 b. 202 b. 557 b. 575 b.
pinguefieri 575 b.
pinguis 111 b. 112 a. 159 b. 320 a. 351 a. 357 b. 398 a. 475 b, pinguem esse, fieri 110 b. 139 a, b. 398 a. 411 a. 575 b, pingue reddere cor alicujus i e. torpens 575 b.
pinna 405 b. 577 b.
pinus 64 b. 590 b.
pipire 130 a. 489 a.
piscari 147 b.
piscatio 147 b.
piscator 147 b. 150 b.
piscina 114 a. 120 a.
piscis 142 b. 146 b, ingens 599 b.
pistacia 89 a.
pistillum 430 b.
pistor 57 a.
pius 213 b. 262 a. 457 b. 438 a. 490 a. 544 a, pium esse 262 a.
pix 183 a. 289 b.
placamentum 287 a.
placare 289 a.
placenta 203 b. 281 a. 297 a. 305 b. 339 a. 389 a. 414 a. 462 a. 482 b. 537 a, placentas parare 296 b.
placere 87 b. 88 a. 225 a. 228 b. 234 a. 247 a, b. 269 b. 293 a. 444 a. 535 b. 583 a. — *ch.* 614 b. 616 a. 630 b.
placet 228 b. 234 a. 247 a, b. 269 b, placidè 27 b.
placidus 596 b.
placitum 270 a.
plaga (vulnus) 237 b. 309 b. 366 a, b. 517 a. lethalis 318 b, plagam infligere 575 b. plagâ affici 379 a.
plaga (regio) 453 a. 521 b, aridâ 361 b.
planctus, ûs 337 b.
planè 282 b.
planeta 319 a.
plangere 406 a, plangi 406 b.
planities 107 b. 281 a. 325 a. 342 a, b.
planta 18 b. 377 a. 588 a, pedis 283 a.
plantare 185 b. 377 a. 588 a, plantat 377 a. 386 b.
plantarium 323 b. 377 a.
plantatio 186 a. 377 a.
planus 270 a, locus 325 a, planum esse 269 b.
platanus 447 b.
platea 194 a. 525 a. 559 b.
plaudere 320 a, plaudi 602 a.
plaustrum 414 b.
plectere 60 b. 61 b. 397 b. 541 b.
pleiades 280 b.
plenè 328 a.
plenilunium 286 a.
plenitudo 328 a. 596 b.
plenus 328 a, locus 328 b, plenum esse 327 b, planâ voce 328 a, pleno numero 328 a, pleno numero congregare 328 a.
plorare 370 b.
pluere, facere 141 b.
pluma 482 a.
plumbum 52 b. 440 a, album 80 b.
plùs 340 b.
pluvia 245 a. 263 b. 328 b. 517 a, redimens 84 b. 141 b. 185 a, serotina 331 verna 331 b, pluviam demittere 325 pluviâ irrigari 323 b.
pocillator 583 b.
poculum 277 b.
podex 473 a.
pœna 198 b. 315 b. 358 b. 419 b. 567

Digitized by Google

581 a, b. 592 a. — *ch*. 611 a, pœnas facere solvere 68 b, dare, luere 68 b. 239 b, 439 a.
œnitentia 375 a.
œnitere 374 b. 375 a, facere 591 b.
oetria 368 b.
olenta 446 a. 527 a.
olire 115 a. 302 b. 352 b, poliri 339 b. 351 a.
olitus 341 a. 501 b.
ollens 103 b, opibus 121 a.
ollex 82 b.
olluere 119 b. 162 b. 205 a. 231 a, se pollui 119 a, b, pollui 119 a, b. 205 a. 231 a, b, pollutus 231 b.
olymita vestis 110 b.
olymitarius 223 b.
omœrium 201 a.
ompa 166 a. 391 a.
omum, pomus 2 b, 3 b.
onderare 584 a. 595 b, ponderari 403 b.
onderatio 359 a.
ondus 7 a. 281 a. 359 a. 376 b.
onè 22 b. 25 b. 26 a. 101 b. 518 b.
onere 240 b. 259 a. 266 b. 371 a. 376 a, 386 b. 387 a. 394 b. 519 b. 541 b. 557 b. 564 b. 583 a. 588 a. — *ch*. 615 b. 627 b. 628 a, poni 266 b. 386 b. 395 a. 565 a. — *ch*. 629 a.
opanum 277 b.
opulari 108 a.
opularis 21 a. 23 a. 315 a.
opulus (natio) 45 a. 47 a. 127 b. 186 a. 200 a. 296 a. 358 b. 432 b, — *ch*. 606 b. 618 a. 623 a.
opulus (arbor) 297 b.
orca 596 a.
orcus 195 b.
orrigere 477 a.
orrigo 139 a.
orrò 166 a.
orrum 216 b.
orta 154 a. 475 a. 580 b. 592 b. — *ch*. 632 b.
ortare 391 a. 398 a. 435 b. 436 a, portari 391 b, portandum imponere 376 b.
portatio 358 a.
portentum 316 a. — *ch*. 607 b.
porticus 15 b. 74 b. 315 a. 336 a.
portio 188 a. 207 b. 237 b. 277 b. 333 b. 335 b, 355 b. 455 b. 552 a. — *ch*. 614 a, definita 62 b.
portiuncula 465 a.
portulaca 205 b.
portus 193 b. 320 b. 343 b.
poscere 109 a. 158 b. 550 a.
posse 248 a. 442 a. — *ch*. 616 a. 616 b.
possessio 24 a. 266 b. 317 b. 348 a. 356 b. 359 a. 274 b. 503 b, è possessione expellere 266 a.
possessor 9 b. 102 b, possessorem se constituere 374 b.
possidere 102 b. 266 a. 374 a, b. — *ch*. 614 b, facere 266 a, possidendum dare 374 a.
post 25 b. 26 a, b. 101 b. 330 a. 518. *ch*. 605 b. 608 a. 609 b.
posteà 26 a, b. 254 b. 284 b.
posteri, orum 26 b. 27 a. 91 b. 99 b. 186 a. 378 b. 476 b. 592 a.
posterior 26 b, pars posterior, postica 22 b. 25 b. 265 a.
posterius 25 b.
posteritas 27 a. 592 a.
posterus 26 b, postera die 322 b, in posterum 23 a. 322 b.
posthàc 322 b, *ch*. 605 b. 611 b.
postis 30 a. 49 a. 319 a.
postquàm 26 a, b. 71 b. 272 a.
postremò 26 b.
postremum 26 b. — *ch*. 605 b.
postremus 26 b, postrema pars 27 a.
postridiè 322 b.
postulare 109 a. 158 b. 550 a. — *ch*. 628 b.
postulatum 550 b.
potare 136 a. 521 a, b.
potatio 359 b. 588 a.
potator 396 b.
potens 5 a. 10 a. 15 b. 30 a. 33 b. 121 a. 124 b. 422 b. 441 a. 469 b. 511 b. 516 a. 522 b. 570 b. — *ch*. 629 b, po-

Digitized by Google

tentem esse 125 a. 441 b. 516 b, fieri 842 b. 522 a, se præbere 243 a. 522 b, facere 425 a. 441 b. 540 a.
potentia 121 a. 184 b. 197 a. 238 a. 421 b. 502 a. — *ch.* 609 b. 614 b. 631 b.
potestas 16 a. 37 b. 238 a. — *ch.* 615 b, potestatem habere, *ch.* 629 b, habens 570 b (bis), dare 570 a.
potio 359 b.
potiri 196 b. 252 b.
potus 359 a, b. 583 b. 584 a, inebrians 567 b, mixtus 318 b, 336 b, potum dare 583 b.
præ 333 a. *ch.* 619 b.
præcedere 166 b. 250 a. 493 b.
præcentor 387 b.
præceps 313 a, præcipitem ruere 163 b, dare 264 a. 404 b.
præceptum 145 b. 146 a. 345 b. 415 b. 479 a. 600 a. — *ch.* 617 b.
præcidere 404 b. 505 b, præcidi 314 b. 496 b.
præcinere 387 b.
præcipere 144 b. 479 b.
præcipitare 264 a. 574 a, præcipitari 297 a. 313 a. 574 a.
præcipitium 312 a. 528 b.
præcipuum 515 b.
præclarè agere 125 a.
præconium 509 a.
præcordia 230 a. 500 b.
præcox, præcoces fructus ferre 94 b.
præda 36 a. 86 a, b. 105 b. 207 b. 233 b. 331 a. 345 b. 358 a. 414 b. 571 b.
prædori 86 b. 579 b.
prædatio 358 a.
prædator 579 b.
prædicare 50 a. 552 a, se 50 a.
prædicere 257 a.
prædictus 515 b.
præditus 32 b. 103 b.
prædo 226 b.
præesse 433 b.
præfectura 467 b. 468 a.
præfectus 5 b. 121 a. 333 b. 365 b. 386 b. 387 b. 458 a. 467 a, b. 468 a. 469 a. 516 a. 547 a. 563 a. — *ch.* 627 a. 631 b. provinciæ, *ch.* 624 a.
præficere 333 b. 387 b. 434 a. 449 a. 467 a, b. 479 b. — *ch.* 619 b. 628 a. præfici 467 b.
præfica 202 a.
prægnans 171 a.
prægrandis 10 a.
præire 412 a. 493 b,
prælegi 507 a.
prælium 280 a. 329 b. 568 a. — *ch.* 624 b.
prælongus 548 a.
præmaturè 451 a.
præmium 321 a. 442 b. 544 b, præmia ofici 572 a, præmia quibus aliquis corrumpitur 572 b.
præponere, o, is, etc. aliquem muneri *ch.* 628 a, præponi 386 b.
præpositus 387 b.
præpotens 446 b.
præputiatus 447 a.
præputium 447 a, præcedere, amputare 314 b. retegere 447 a.
præruptus locus 528 b.
præsagire 375 b. 521 b.
præscribere 293 a. 417 b.
præscriptum *ch.* 617 b.
præsentem facere 365 b.
præsepe 4 a. 18 b. 61 b. 535 b.
præses *ch.* 622 a.
præsidium 185 a. 201 a. 300 a. 367 b. 409 b. 424 b. 480 b.
præstans 87 b. 88 a. 229 a. 306 b. 355 b.
præstantia 271 a. 318 b. 368 b.
præstantior et præstantiorem esse, 88 a.
præstantissimum rei 229 a. 545 b.
præstare 136 b. 449 a. 497 b. 498 a.
præstigia, 223 a. 292 b. 299 a. 300 a. 302 a, præstigiis uti 292 b. 375 b. 438 b.
præstigiator 292 b. 293 a.
præstigiatrix 103 b. 292 b.
præstò esse 31 b. 344 b. 386 b.
præter 39 a. 74 a. 80 a. 97 b. 98 a. 1[illegible] a. 194 a. 245 a. 333 a. 340 b. 4[illegible] 464 a. 536 b, præterquàm quod 9[illegible]

Digitized by Google

præterea 58 a. 173 a. 417 b. 433 a, quod 245 a.
præterire 206 a. 412 a. 415 a. — *ch.* 614 a, facere 412 b.
præteritus 520 b.
prætermittere 222 b. 412 b.
prævalere 49 a. 122 b. 196 b. 248 b. — *ch.* 616 a.
prævalidus 446 b.
prævaricari 340 b.
prævaricatio 340 b.
prævidere 239 b.
prendere 35 a.
pratum 289 b, detonsum 129 b.
pravè agere 304 a. 533 a.
pravitas 304 b. 419 b. 531 a, b. 532 a. 591 a.
pravus 299 b. 300 b. 304 b. 421 b. 443 b, pravum esse 300 b, facere 418 a.
precari 109 a. 211 b. 464 a. — *ch.* 625 a.
precatio 102 b. 601 a. — *ch.* 609 a.
preces 102 b. 211 b. 302 a. 354 b. 550 b. 594 a. 601 a.
prehendere 23 b. 196 b. 304 b. 356 a. 597 b. 601 b.
prehensio 197 a.
premere 150 a. 177 b. 302 a. 366 b. 420 a. 480 b. 491 a. 559 a, se 302 a. — *ch.* 606 b, pressit alter alterum 366 b, premi 366 b. 491 a.
pressio 325 a.
pressura 346 a.
prester 548 a.
pretiosus 206 a, b. 241 b. 245 a. 229 a. 260 b. 261 a, b. 274 a. 309 a. 321 b, pretiosum esse 261 a.
pretium 261 b. 313 b. 321 a. 326 b. 331 b. 348 a. 446 b. 544 b.
pridem 75 a. 573 a.
primarius *ch.* 627 a, primaria (femina) 547 b.
primas 398 b.
primipara 94 b.
primitiæ 94 a. 515 b.
primitivus 515 b.
primogenitura 94 a.
primogenitus 94 a, b. 458 b. 515 b, primogenitum esse 94 b, facere 94 b.
primordium 494 a.
primores 15 b. 30 a.
primùm 515 b.
primus, a, um 22 a. 515 b. — *ch.* 615 b. 625 b.
princeps 5 b. 10 a. 30 a. 112 a. 262 b. 270 b. 330 b. 334 b. 357 a. 365 b. 368 b. 373 a. 381 b. 392 a. 398 b. 408 b. 415 a. 464 a. 498 a. 505 a. 524 b. 547 a. 581 b. 587 b. — *ch.* 627 a, tertii ordinis *ch.* 631 b, tertius à rege, 631 b, principem constituere 542 a.
principalia 571 a.
principalis 515 a.
principatus 16 a. 354 a, principatum tenere, gerere 542 a. 548 b, sibi sumere 548 b.
principium 258 b. 515 a, b.
prior 515 b. — *ch.* 625 b.
priscus 419 a. 494 a.
pristinus status 494 a. 515 b.
priùs 243 b. 515 b, priusquàm, 31 b. 233 a.
privare 214 a.
privilegium 358 b.
pro 76 b. 102 a. 150 b. 206 a. 238 a. 295 a. 365 a. 379 a. 411 b. 428 b. 455 b. 463 b. 594 a, pro eo quòd 280 a.
proavus 1 b.
probare 87 b. 478 a. 490 b.
probari 87 b.
probatio 87 b. 336 a.
probè se gerere 598 a.
probitas 51 a. 200 b. 270 a. 325 a. 478 a.
probrosè dictum 357 a.
probrum 213 a. 222 a, probro afficere 213 a. 221 b.
probus 109 b. 270 a. 284 b. 379 a. 477 b. 544 a. 597 b, probum esse 48 a. 478 a, reddere 478 a.
procax mulier 570 b.
procedere 153 a. 166 b. 250 a. 253 a. 412 a.
procella 406 a. 546 b 549 b. 556 b.

Digitized by Google

procellosum esse 546 a.
proceres 10 a. 124 b. 183 b. 473 a. 587 b.
proceritas 120 b. 489 a.
processio 591 a.
procidere 126 b.
proclamare 183 a. 497 a. 566 b. 564 b. — *ch.* 617 b. 626 b.
proclamatio 509 a.
proclivem esse 3 b. 277 a.
procreare 541 b.
procreatrix 45 a.
procul 365 a. 526 b, à 333 a, abesse 526 a.
procumbere 126 b. 291 a. 398 a. 595 a.
adorandi causâ *ch.* 621 b, facere 291 a.
procurare 513 a.
prodere 133 b. 364 b.
prodesse 256 a. 293 a. 403 a.
prodigium 316 a.
prodire 135 b. 258 a. 497 a. — *ch.* 625 b, in aciem 476 b, facere 497 b.
producere 109 b. 131 b. 235 a. 249 a. 258 b. 370 a. 448 b. 465 b, produci 249 a.
profanare 182 b. 205 a, b. 213 a. 231 a, se 205 a, profanari 205 a, b. 212 b.
profanus 177 b. 202 a. 205 b. 213 a, profanum esse 213 a, habere 447 a.
profectio 158 a. 337 a.
profectò 6 b. 34 a. 36 a. 49 a. 536 b.
proferre 381 a. 446 b. 448 b. 469 a.
proficere 256 a. 403 a. 483 a.
proficisci 166 b. 250 a. 337 b. 382 a. 463 a. — *ch.* 605 b, facere 382 a.
profiteri 238 b. 364 b.
profligare 181 b. 294 b, extremum agmen 181 b.
profluvium 143 a.
profugus 368 a.
profundere 394 b. 524 a.
profunditas 345 b. 436 a.
profundum 218 b. 345 b. 479 b.
profundus 435 b. — *ch.* 623 b, locus 341 b, profundum esse et facere 435 b.
progenies 315 a. 602 b.
progenitus 264 b.
progerminare 370 a. 484 b, facere 370 a.
prognati 476 b.
progredi 158 a. 166 b. 250 a. 258 a. 412 b. 486 b, facere 412 b.
progressus, ûs 166 a.
prohibere 276 a. 281 b. 335 a, prohibere 281 b.
prohibitio 342 a.
projectio 231 a.
projectura 585 a.
projicere 230 a. 238 b. 263 b. 366 b. 554 b. 571 a. — *ch.* 621 a, se 335 a, projici 366 b. 571 a. — *ch.* 627 b.
prolabi 570 a.
proles 88 b. 91 b. 173 b. 315 a. 378 a. 451 a, prole carens 446 b.
prolongare 63 a, b. 356 a.
prolongatio vitæ 62 a.
prolo qui temerè 250 b.
prominentia 89 a.
promicare 480 a.
prominere 102 a.
promissio 50 b. 112 b. 145 b.
promissum 145 b.
promittere 125 a. 144 b. 434 a. 552 b capillum 569 b.
promptitudo 367 b.
promptuarium 8 b. 17 b. 319 a.
promptus 270 a. 452 a, fuit *ch.* 630 a.
promulcere 203 b.
promulgare 258 b, edictum *ch.* 625 a.
promus 331 a.
pronepotes, vid. tertius.
pronum esse 3 b.
propago 285 a. 476 b. 570 a (bis).
propè 60 a. 73 b. 161 b. 304 a. 340 a. 426 b. 429 a. 433 a. 434 a, abesse 277 a.
propellere 156 b. 232 b. 367 a. 377 a. 400 b. 602 a, propelli 141 a. 363 a. 570 a.
propemodùm 31 b.
propensio 211 b.
propensum esse 3 b.
properare 150 a.
propheta 133 b. 195 a. 328 b. 363 a. 497 b. 514 a. — *ch.* 620 a, prophetæ uxor 363 b prophetam agere 362 a.
prophetare 362 b. — *ch.* 620 a.

Digitized by Google

prophetia 363 a.—*ch*. 620 a.
prophetiam munus explere 362 b.
prophetissa 363 b.
propinquitas 119 b.
propinquus 119 a. 508 b, propinquum esse 507 b.
propitiatorium 289 b.
propitium esse 212 b.
proponere 394 b. 541 b, proponere sibi 180 b. 277 a. 463 a.
proportio 360 a.
propositio 462 b.
propositum 593 a.
propter 14 b. 39 a. 71 b. 76 b. 101 b. 135 a. 146 a. 256 a. 295 a. 341 b. 411 b. 428 b. 442 b. 464 a. 549 a.—*ch*. 623 b. 625 b, hoc *ch*. 623 a.
propterea 19 a. 284 b. 299 a. 312 b.—*ch*. 611 b. 623 a, propterea quòd 71 b. 146 a. 279 b. 280 a. 312 b. 333 a. 428 b. 442 b. 464 a.—*ch*. 623 b.
propugnaculum 119 b. 230 b. 577 b.
proripere se 330 a.
prorogatio temporis, *ch*. 607 a.
prorsùm 463 b, prorsùs 32 a. 34 a. 282 b. 283 b. 306 b. 387 b. 493 b.
prorumpere 107 a. 131 b. 471 b.—*ch*. 610 a, facere 107 a. 458 b.
prosapia 91 b.
proscindere 510 a.
prosequi 569 b.
prosilire 182 b. 330 a. 373 a.
prospectare 487. b. 560 a. 565 a. 585 a.
prospectus, ûs 488 a. 585 a.
prosper 270 a, status 390 b, res prosperas facere 100 b.
prosperare 293 a. 483 a, prosperari 113 b. —*ch*. 625 a.
prosperatus 114 a.
prosperè gerere 544 a, peragere aliquid. ch. 620 a.
prosperitas 114 a. 199 b. 278 b. 325 a. 335 a. 544 a. 596 b.
prosperum efficere ch. 625 a.
prospicere 369 b. 467 a. 543 a. 555 a. 585 a.
prosternere 162 a. 207 b. 291 a. 384 b. 526 b. 533 b. 565 b, se 384 b. 385 a. 486 b. 535 a. 560 b, prosterni 230 a. 401 a. 565 b.
prostrare *ch*. 621 a.
prostratus 216 a.
protectio 214 b. 286 a.
protector 129 b.
protegere 137 b. 138 a. 402 b.
protendere 63 a. 376 a. 569 b, protendi 376 a.
protensus 548 a.
protervè se gerere, agere 301 a.
protervia 175 a. 182 b. 304 b.
protervus 175 a. 300 b. 304 b.
protrahere 356 a, protrahi 356 b.
protrudere 258 b.
prout 455 b.
provectus ætate 516 a, provectum ætate esse 452 b.
provenire copiosè 586 a.
proventus 84 b. 141 b. 186 a. 234 b. 377 b. 411 a. 485 a. 589 b. 599 a.
proverbium 357 a.
providere 108 a. 239 b. 513 a, sibi 195 a, provideri 513 b.
provincia 311 b.—*ch*. 618 b.
provocare 139 b. 221 b. 421 a. 532 b.
provolvi 560 b.
proximus 119 a.
prudens 89 b. 202 a. 446 a. 544 a, prudentem esse 89 b, evadere 544 a.
prudenter agere, se gerere 447 a. 544 a.
prudentia 90 b. 224 a. 232 a. 441 a. 447 b. 544 a. 589 b. 593 a.—*ch*. 622 b.
pruina 212 a. 288 b.
pruna 131 a. 458 a. 536 a, prunarum receptaculum 323 a.
psalterium 319 b.—*ch*. 624 b.
pubertas 469 b.
pubes 469 b.
pudefacere 235 b, pudefieri 85 b.
pudenda 222 a 308 b. 339 b. 342 a. 364 a. 445 b. 458 a, virilia 116 a. 474 a. 501 a, facere comittere 86 a. 235 b.
pudere 85 b. 283 b.

Digitized by Google

pudor 86 a. 116 a, b, pudore afficere 85 a. 284 a, suffundi 215 b. 283 b. 284 a.
puella 116 b. 249 b. 383 b. 525 b. 526 a.
puer 99 b. 249 b. 383 b. 418 b. 431 a.
pueritia 382 b. 383 b.
puerulus 418 b. 600 a.
pugillus 465 a. 502 b. 580 a.
pugna 301 b. 329 b. 386 a.
pugnare 301 b.
pugnus 9 a. 215 a.
pulcher 229 a. 257 b. 361 b. 452 b. — *ch.* 630 b, pulchrum admodum esse 228 b. 234 a. 257 b. 361 a. 583 a. — *ch.* 630 b.
pulchritudo 178 a. 211 a. 258 a. 453 b. 477 a. 583 a, summâ pulchitudine esse 257 b.
pulex 471 a.
pullulare 370 a.
pullus 59 a. 127 a. 249 b, pullo colore esse 494 b.
pulmentum 373 a.
pulsare 156 b. 365 b. 466 a. 537 b. 601 a. — *ch.* 621 a.
pulsatio (fidium) 365 b.
pulsus, ûs 345 a.
pulvillus 337 b.
pulvinar 335 b.
pulvinus 287 b.
pulvis 7 b. 59 a. 452 a. 489 b. 562 a.
pulvisculus 156 b.
pumilio 501 a.
punctum 389 a.
pungere 378 b, 472 b, pungi, 579 a.
punire 108 a, 151 a. 249 a. 248 a. 254 b. 467 a. 581 a, puriri 467 b.
punitio 572 b.
pupilla 33 a. 78 b.
pupillus 270 b.
purè 115 a.
purgamentum 399 b. 401 a.
purgare 115 a. 148 a. 183 b. 228 a. 274 b. 462 b. 490 b, se 115 a (bis), purgari 490 b.
purgatio 358 a. 598 b.
purgatus 457 a.
purificare se 495 a.
purificatio 228 b.
puritas 109 b. 228 a. 389 b. — *ch.* 615 a.
purpura 61 b.
purpurâ infectus 61 b.
purus 109 b. 115 a. 178 b. 214 b. 235 a. 457 a, b. 490 b. — *ch.* 621 a, purum esse 178 b. 228 a. 389 a, facere 153 b. se gerere 115 a.
postula 7 b. 82 b. 561 b.
putare 180 b. 198 b. — *ch.* 621 b.
putationis tempus 180 b.
puteus 77 b. 91 a.
putor 481 b.
putredo 536 b. 562 b.
putrefieri 562 b.
putrescere 536 b.
pyropus 275 b.
pygris unguentaria 53 b.

Quadraginta 61 a.
quadrans 517 b.
quadratus 517 b.
quadrupes 82 a.
quadruplum 61 a.
quærere 102 a. 108 b. 158 b. 159 a. 215 b. 562 a, quæri 102 a. 109 a. 159 a. 215 b.
quæso 89 a. 361 a. — *ch.* 609 a, ab quæso 51 b.
quæstiones difficiles, *ch.* 626 a.
quæstor *ch.* 609 b.
quæstus, ûs, 236 b. 245 a. 491 b. 122 b. 589 b, meretricius 75 a.
qualis 271 b. 312 a.
quàm 29 b. 271 b. 312 a.
quamobrem *ch.* 618 a.
quamvis 173 a. 428 b.
quandiù 51 a, b. 96 b. 98 b. 312 b. 360 a. 415 a. 433 a.
quandò 46 a. 272 a. 279 b. 360 a, quando quidem 46 a. 361 a.
quanquàm 46 a. 56 a. 280 a. 428 b.
quantò magis 56 a, minùs 56 a.
quantoperè 312 a. — *ch.* 618 b.
quantùm 272 a, quantùm est in 159 a.
quantumvis 567 b.
quantus 312 b.
quarè 28 a. 341 a. 312 a, b. — *ch.* 614 b.
quartani 517 b.

Digitized by Google

quartus 61 a. 517 a. — *ch.* 627 a, quarta pars 517 b.
quasi 272 a. 295 a.
quassare 322 a. 383 a. 536 b.
quatuor 61 a. — *ch.* 607 a.
quemadmodùm 271 b. 272 a. 549 a.
quercus 40 a. 41 b.
querela 543 b.
queri 543 b.
qui, æ, od 70 a. 160 b. 175 b. 176 b. 279 b. 324 a. 549 a. — *ch.* 611 a.
quia 71 a, b. 98 b. 173 a. 256 a. 272 a. 279 b. 280 a. 295 b. 333 a. 411 b. 428 b. 442 b. 464 a. 549 a. 594 b. — *ch.* 611 a. 625 b.
quicunque 324 a. — *ch.* 617 a. 619 a.
quid 312 a. — *ch.* 618 b. 619 a, ad quid *ch.* 618 b.
quidam 44 a. 386 a. 461 a. — *ch.* 613 b.
quidquam 306 b.
quidnam 312 a.
quidquam 312 a.
quidquid 312 a. — *ch.* 618 b.
quies 149 a. 155 a. 169 b. 334 a. 371 b. 376 a. 584 a, locus quietis 334 a. 349 b. 350 a, quietem habere 371 a, dare 371 a. 584 a, dari 371 a.
quiescere 154 b. 155 a. 191 a. 222 b. 224 b. 370 b. 371 a. 567 a. 584 a. 588 a, facere 371 a. 565 b. 584 a.
quietus 221 a. 261 b. 506 a. 519 b, quietum reddere 519 b, esse 222 b. 519 b. 584 a, se continere 223 a. 584 a.
quilibet 67 a. 123 a.
quin, etiam et imò 59 a.
quinquaginta 214 a.
quinque 211 a.
quintare 211 a.
quintatus 210 b.
quintus 209 a, quinta pars 209 a. 211 a.
quiritari 52 b.
quis 27 b. 324 a. — *ch.* 619 a.
quisque 33 a.
quisquis 324 a.
quivis 128 a. 281 b, alius 21 a.
quò (*adv.*) 54 a, 71 a, b. 243 b. 573 a (bis).
quò (*conj.*), ex quò 243 b. 333 a. 418 a.
quocumque 71 a, b.
quod (*pron.*) 312 a, id quod *ch.* 618 b.
quòd 70 b. 173 a. 272 a. 279 b 280 a. 549 a. — *ch.* 618 a, b, quòd non 98 b, — *ch.* 611 a.
quomodò 29 b. 32 a. 71 a. 165 b. 271 b. 312 a, b.
quoniàm 279 b.
quorsùm 54 a, b. 312 b.
quot 312 b.
quotidianus 145 b. 244 a.
quotannis 246 a. 578 b.
quotiosè 243 b. — *ch.* 615 b.
quotiès 150 b. 312 b.
quousquè 312 b. 360 a. 415 a.
quùm 46 a. 71 a. 77 b. 243 b. 271 b. 272 a. 279 b. 295 b. — *ch.* 614 a.

Racemari 431 a.
racematio 431 b.
racemus 68 a.
radere 134 a. 448 b, se 134 a, radi 134 a.
radiare 510 a.
radius 225 b. 439 b, textorius 61 b.
radix 335 a. 586 b. — *ch.* 630 b, montis 66 b, radius facere 586 b. 587 a.
ramosus 438 b.
ramus 50 a. 79 b. 153 a. 180 a. 199 a. 288 b. 323 a. 388 b. 405 b. 406 a. 408 b. 438 b. 453 b. 505 b. — *ch.* 623 b, perplexus 414 a. 541 a, b.
ramusculus 485 b.
rana 489 b.
rapere 79 a. 86 a, b. 405 b. 430 a. 141 a. 199 a. 226 b. 356 a. 388 a, rapi 130 a, rapidus 405 b.
rapina 79 b. 195 b. 130 a. 472 a.
raptare 401 a.
raptum 130 a.
raptus, ûs, raptum asportare 86 b.
rarus 261 b, rarum facere 261 a.
rastro findere 423 a.
ratio 146 a. 224 a. 232 a. 593 a. — *ch.* 615 a,

Digitized by Google

vivendi, agendi 62 b. 136 b. 158 a. 166 a. 338 b. 342 b. 358 b. 466 a, pro ratione 455 b, rationem habere ad 363 a. 564 b. 579 b.
ratis 146 a. 413 a. 535 a.
ratus *ch*. 616 a, ratum esse, fieri 497 a, b. 498 a, facere 497 b. 498 a.
reatus 198 a.
rebellare 350 a. 473 b.
rebellio 350 a. 351 a. 473 b. — *ch*. 607 b. 619 b.
rebellis 349 a. 351 a. 355 a. 408 a. 557 b. — *ch*. 620 a, rebellem esse 350 a.
recalcitrare 102 a.
recalvus 121 a.
recedanea 401 b.
recedere 177 b. 253 b. 299 b. 317 b. 367 a. 381 a. 399 a. 400 a. 444 a. 526 a. 542 a. 556 b, facere 392 a. 400 b. 507 b.
recens 192 a. 199 a. 233 a, b. 301 a.
recensere 407 b, recenseri nominatim 83 b. 247 a. 467 a.
recensio 247 a. 343 b. 467 b.
receptaculum 8 b. 91 b.
recessus 265 a. 322 a. 409 b.
recipere 54 a, b. 305 a. 492 a, b, animam 385 b, se 54 b. 406 b. 518 a, recipi 54 b.
recitare 506 b.—*ch*. 626 b, recitari 507 a.
recitatio 348 b.
reclinare 486 b, se 535 a.
reclinatorium 535 a.
recogitare 550 b.
reconciliare, se 289 a.
reconciliatio, onis, f.
recondere 60 a. 226 a. 488 b, recondi 214 a. 284 a. 488 b.
recordari 154 b. 161 b. 179 a.
recreare 17 b. 405 a, b. 587 a, se 405 b, recreari 199 b. 385 a. 521 a.
recreatio 199 b. 385 a. 521 a.
rectà, antè 413 a, ducere 70 a.
rectè 229 a. 284 b. 477 b, procedere 269 b.
rectitudo 270 a. 325 a. 379 a. 478 a.
rectulus 270 a.
rectum 270 a. 379 a. 478 a.
rectus 270 a. 284 b, rectum esse, videre 70 a. 269 b. 276 b. 478 a. 535 b. 602 a, facere 269 b. 602 a, habere 269 b.
recumbere 518 a. 561 a. 565 a. 581 a, facere 518 a.
recusare 307 a. 370 a.
redarguere 247 b. 248 a.
reddere 465 b. 557 a. 565 a. 571 b. — *ch*. 629 b. 631 a, reddi 557 b. — *ch*. 629 a.
redemptio 118 b. 119 b. 454 b, redemptionis jus 119 b, pretium 119 b. 454 b, objectum 119 b.
redigi ad nihilum 95 b.
redimere 119 a. 454 b. 455 a. 583 a. — *ch*. 612 b, peccata *ch*. 624 b, se 119 a, redimi 119 a. 454 b.
redire 556 b. —*ch*. 631 a, facere 557 a.
reditus 557 b. 603 b.
redivivus 199 a.
reducere 84 a. 373 b. 556 b. 557 a, reduci 557 b.
redundans 245 a. 408 b.
redundantia 407 b. 408 b.
redundare 408 b. 416 b. 456 b. 480 a. 547 a. 559 b, facere 559 b.
redux 563 b.
refectio 197 a.
referre 364 b. 429 b. *ch*. 631 a, rerum, litteras, etc., *ch*. 631 a, referri 129 b.
reficere 17 b. 49 a. 196 a. 485 b. 557 a.
refocillare 200 a, refocillari 199 b.
refractarius 307 a. 408 a, refractarium esse 350 a. 409 a.
refrigerium 348 b. 485 b.
refugium 213 b. 322 a. 334 b. 336 a. 339 a. 353 b. 421 b. 480 b.
regere 150 b. 582 a. 581 b.
regia *ch*. 608 b.
regimen, inis, n.
regina 121 b. 330 b. 331 a. 555 a. — *ch*. 619 a. 628 b.
regio 11 b. 65 a. 134 b. 188 a. 311 b. 453 a. — *ch*. 618 b. 622 b, plena 131 a. 590 a, ulterior 413 a, sterilis 310 a.

Digitized by Google

445 a, remota 28 a. 265 a, maritima 28 a, transmarina 26 a. transeuphratensis, *ch.* 622 b. è, regione 304 a. 314 b. 365 a. 379 a, b. 413 a. 567 a. — *ch.* 625 b.
regius, ornatus 330 b, regia dignitas 329a. — *ch.* 619 a.
regnare 329 a. 330 a, facere 330 a.
regnum 329 a. 330 b. 332 a. — *ch.* 619a, adipisci 330 a.
regula 305 b. 496 a.
regulus 489 a.
rejicere 102 b. 138 a. 182 a. 362 a. 364 a. 403 b, regici 307 b.
relatio 408 a.
relativè ad 295 a.
relaxare 422 a, relaxari 377 b.
relaxatio 521 b. 522 a, datur 521 b.
relegatio, *ch.* 631 a.
religio 158 a.
religiosus 262 a.
relinquere 140 a. 271 a. 387 a. 422 a. 467 a. 551 a. 565 b. — *ch.* 628 b, relinqui 271 a. 371 b. 387 a. 416 b. 570a.
reliquiæ 271 a. 551 a.
reliquum 245 a. 271 a. 551 a. — *ch.* 628 b.
reliquus 271 a, reliquum esse 550 b. 551 a, habere 551 a, facere 271 a. 371a. 551 a, factum 371 b.
remanere 271 a. 416 b. 551 a, jubere 371 a.
remediari, or, aris, etc.
remedium 352 a.
remex 558 a.
remigare 226 b.
remissio 276 a. 455 b. 522 a. 529 b. 535a. 574 a, annus remissionis 574 a.
remissus 535 a, remissum esse 534 b, remissa agendi ratio 352 a.
remittere 371 a. 377 b. 385 a. 412 b. 422 b. 501 b. 534 a, b. 574 a (bis), remitti 377 b.
remotus 166 a. 452 a. longè remotus, *ch.* 627 b. remotum esse 526 a.
removere 104 b. 162 a. 236 a. 255 b. 317 b. 367 b. 368 a. 370 a. 381 a. 392 a. 400 b. 412 b. 415 a. 462 b. 507 b. 526 b. 598 a. — *ch.* 622 b, è conspectu hominum, *ch.* 622 a, removeri 381 a. 400 b.
remunerare, remunerari 557 a. 571 b.
remuneratio, onis
remus 355 a, b. 563 b.
renes 230 a. 283 b.
renovare 191 b, se 192 a.
renuens 307 a.
renuere 307 a.
repagula 112 a.
repagulare 412 a.
reparare 196 a. 533 b. 534 a.
repellere 162 a. 182 a. 376 b. 557 a.
rependere 136 b. 535 b. 571 b, rependi 572 a.
repentè 22 a. 340 a. 474 a. 476 a. 519 b.
repere 177 b. 530 a. 586 a.
reperire 344 a.
repetere 158 b, pœnas 119 a, repeti 159 a.
replere 327 a.
repletus 328 a.
reponere 60 a. 407 a, reponi 60 a.
reposcere 158 b.
reprehendere 247 b.
reprimere 552 a.
reprobum esse 307 b.
reptare 143 a. 530 a. 586 a.
reptile 530 a. 586 b.
repudiare 141 a. 307 a. 368 a. 557 a. 569 b, repudiari 307 b.
repudium 568 b.
reputare 179 a. 223 b. 224 a. — *ch.* 614 b, reputari 223 b.
requies 369 a.
requiescere 584 a.
res 50 b. 91 b. 145 b. 215 a. 328 b. 343 a. 357 a. — *ch.* 619 a. 624 b, primaria, præcipua, 94 a, ventura 74 a, familiaris 91 b, gesta 145 b, vacua et inanis 81 a, adversa 66 a, labore porta 435 a. 440 b, iniquè parta 419 b, vi ablata 450 b; res memorabiles *ch.* 611 b, pretiosæ *ch.* 616 a.

Digitized by Google

resarcire 106 b. 230 b. 536 a.—*ch.* 613 b, resarciri 231 a.
resoindere 557 a, rescindi 556 b.
rescire 239 a.—*ch.* 645 b.
resecare 105 b. 448 b. 593 b.
reservare 60 a. 223 b. 224 b. 488 b. 577 a, reservari 223 b. 284 a.
residere 371 a. 567 a.
residuum 271 a. 551 a.—*ch.* 628 a.
residuus, residua pars 551 a.
resistere 196 b. 404 b. 433 b. 497 a, resistendi facultas 604 b.
respectu habito ad 295 a.
respicere 363 a. 467 a. 543 a. 560 a. 579 b, respici 576 a.
respirare 385 b. 521 b. 557 a.
respondere 437 a. 557 a.—*ch.* 629 b.
responsio 341 b.
responsum 341 b. 603 b.
respuere 138 a. 182 a. 307 a. 403 b.
restaurare 191 b. 200 a. 533 b. 557 a.—*ch.* 613 b.
restauratio 197 a.
restis 271 a. 325 a.
restituere 49 a. 101 a. 417 b. 497 b. 533 b. 557 a. 571 b, restitui 557 b.
restitutio 352 a.
restitutus, *ch.* 631 b.
retardare 25 a. 442 b.
retè 221 a. 326 a. 345 b. 457 b. 538 b. 539 b.
retegere 133 a. 223 b, se 133 b, retegi 133 a, b.
retentio, onis, f.
reticula 498 b. 539 b. 552 b.
reticulatum opus 61 a. 538 b, facere 553 a.
reticulus 245 a.
retinere 196 b. 284 b. 442 a. 551 a, retineri 195 b. 535 a.
retortus 560 b.
retrahere 54 a. 492 b. 501 b. 557 a.
retribuere 136 b. 557 a.—*ch.* 629 b.
retributio 136 b. 572 a, b. 597 a, voti 572 a.
retributor 129 b.
retrò vertere se 306 b.
retrongi 556 b.
retrocedere 299 b.
retrorsum 22 b. 27 a.
rem 69 a. 298 a. 539 a, rem esse, fa 297 b. 538 a, facere 192 a, decline 196 a. 538 a, se agnoscere 68 b.
revalescere 199 b.
revelare 133 a, b. 475 a.—*ch.* 619 a, 133 b. 240 a, revelari 133 a.
revelatio 18 a. 195 b.
revellere 395 b.
reverà 49 a.
reverentia 262 b. 317 a. 356 a, objectu reverentiæ 317 a.
reverens 262 a, b.
reveritus 219 b.
reverti 169 b. 396 b. 489 a. 538 b.—*ch.* 631 a.
revirescere 306 a. 526 b, facere 101 a.
reviviscere 199 b.
revocare 400 b. 557 a.
revolutio 602 a.
rex 330 a. 366 b.—*ch.* 619 a, regem ere fieri 330 a, constituere 330 a, constitu 330 a.
rhamnus 27 b.
ricinus 500 a.
ridere 461 b. 542 b.
rima 81 a. 197 a. 405 b, rima agere 51 a reparare 81 a.
ripa 124 a. 134 b. 237 b. 281 a.
risus 481 b. 542 b.
ritus 558 a.
rivus 57 b. 235 a. 374 b. 459 b.
rixa, f. 345 a. 354 b. 527 a.
rixari 387 a.
roborare 49 a. 196 a, se 447 b.
robur 16 b. 30 a, b. 35 b. 97 b. 49 b. a. 164 b. 197 a. 200 b. 306 a. 238 a. b. 421 b. 422 b. 441 b. 496 a. 602 a. *ch.* 609 b. 614 a, b. 632 a, addere 273 robustus 57 b. 200 a. 223 b. 356 b. 357 441 a. 542 a. 602 a.—*ch.* 606 b, robu tum esse 198 a. 428 a. 441 b. 542 a. *ch.* 606 b, evadere 205 b, facere 12 b.
rodere 149 a. 448 a.
rogare 109 a. 559 a.—*ch.* 609 a.
rogatio 550 b.—*ch.* 628 b.

Digitized by Google

rogus 149 a. 344 a. 347 a.
ronchus 375 a, b.
ros 230 b.—*ch.* 645 a.
rota 7 a. 17 a. 132 b.—*ch.* 640 a.
rotundus 414 a.
rotunditas 309 a.
rubedo 11 a.
rubefacti coloris esse 210 a.
rubere 10 a. 210 b.
ruber 11 a, rubrum esse 10 a.
rubicundus 201 b.
rubigo 265 b.
rubinus 11 a.
rubrica 547 b. 587 b.
rubus 405 a.
rudera 349 a. 425 a. 454 a.
rudere 369 b.
ruere 384 b. 405 b. 563 a.
rufus 11 b. 548 b.
rugire 87 a. 383 a. 549 a.
rugitus 21 b. 549 b.
ruina 68 a. 132 a. 156 b. 219 a. 323 a. 327 a. 343 b. 355 a. 425 a. 530 b. 549 b. 550 a. 551 a; ruinæ 575 a.
ruminare 141 a.
ruminatio 139 b.
rumor 145 b. 183 a. 497 a. 574 a. 576 b (bis).
rumpere 395 b. 466 b. 471 b. 472 a, facere 553 b, rumpi 107 a. 395 b. 472 a.
runcina 547 b.
rupes 33 b. 288 a. 346 a. 404 b. 480 b. 489 b.
rupicapra 181 a.
ruptura 471 b.
rursùs 254 b. 556 b.
rus 109 b. 469 b. 540 b.
rusticus 540 b.
rutilare 10 a.
rutrum 322 b.

Sabbatum 554 b, celebrare 554 a.
saccus 51 a. 489 b. 547 a.
sacellum 99 a.
sacer 493 a, locus 347 a, sacrum esse 494 b.
sacerdos 32 b. 276 a. — *ch.* 616 b, sacerdotem esse, fieri 276 a.
sacerdotium 276 a, sacerdotio fungi 276 a.
sacrarium 347 a. 495 b.
sacratus 493 a, sacrata res 347 a.
sacrificare 174 b. — *ch.* 610 b.
sacrificium 174 b. 489 b. 493 b. 326 a. 384 b. 436 a. 602 b. — *ch.* 610 b, pro penato 69 a. 198 a, b. 474 a. — *ch.* 613 b.
sacrificuli idol. 284 b.
sacrum 411 a. 495 b.
sæpènumerò 449 b.
sævitia 34 b.
sævus 34 b. 421 b.
saginare 7 b. 110 a, se 110 a.
saginarium 349 b.
saginatorium 4 a.
saginatus 7 b. 112 a. 177 a. 334 a, saginatæ aves 110 a.
sagitta 183 a. 216 a, b. 217 a. 335 a. 512 b. 516 a. 538 b, sagittis confici 263 b.
sagittarius 103 a. 216 a. 317 a. 339 a. 263 b. 542 b. 546 a.
sal 329 b. — *ch.* 649 a, salem comedere *ch.* 649 a, sale aspergere 329 a, sale conspersus, lotus 329 b.
salarium accipere *ch.* 649 a.
salire (sale condere) *ch.* 649 a.
salire (saltare) 152 b. 395 b. 504 b. 587 a, facere 533 b.
salitum 329 a.
saliva 527 b.
salivare 524 a.
salix 444 b. 489 a.
salsus 329 a.
saltare 190 a. 193 a. 205 a. 294 b. 465 a. 527 a, in orbem 192 b. 543 b.
saltem 14 b.
saltitare 465 a.
saltus 465 a.
salubrem esse, fieri 534 a, b, reddere 534 a.
salus 199 b. 268 a. 269 b. 478 a, b. 568 b. 593 a. 603 b. — *ch.* 629 b.

Digitized by Google

salutare 113 b. 550 a.
salvator 488 b.
salvus 268 a. 568 b. 597 b, salum esse 269 a. 571 b.
sambuca, *ch.* 621 b.
sanare 126 b. 196 a. 533 b. 534 a, b, se 534 a, sanari 533 b. 534 b.
sanatio 62 a. 126 b. 349 a. 352 a. 534 a. 602 b.
sancire 497 b.
sanctitas 495 b.
sanctus, a, um 493 a. — *ch.* 625 b, sanctum esse 494 b, habere et declarare 495 a, se gerere 115 a, se præstare 495 a, agnosci 495 a.
sandalus 44 a.
sanè 36 a.
sanguinolentus 82 b.
sanguis 154 a.
sanitas 62 a.
sannio 304 a.
sanus 568 b, sana pars 360 a, sanum esse 386 b.
sapere 89 b. 90 a. 201 b. 239 b.
sapiens 89 b. 90 a. 202 a. 239 b. — *ch.* 614 a, sapientem esse 201 b, reddere 201 b. 202 a, se præbere 90 a.
sapere 89 b. 90 a. 201 b. 239 b.
sapientia 156 a. 202 a. 441 a. 593 a. — *ch.* 614 a. 620 b, sapientiam largiens 317 b.
sapor 232 a. — *ch.* 615 a.
sapphirus 407 a.
saraballum *ch.* 622 a.
sarcina 285 b.
sarcire 232 b.
sarculum 322 b. 338 b.
sardius (lapis) 11 a.
sardonyx 556 a.
sarmentum 505 b.
sarrire 416 b, sarriri 416 b.
sartago 320 a. 354 b.
sarynx 417 a.
satelles 227 b. 290 a. *ch.* 615 a.
satiare 521 a, b. 539 b, satiari 521 a. 539 b.
satiatus 521 b. 539 b.
satietas 540 a.
satio 186 a.
satis 150 a. 164 a. 516 a.
satisfieri 557 b.
satrapa 27 a. — *ch.* 606 a.
satum 185 a. 396 a, sata oram 185 a. 186 a.
satur 539 b, saturum esse 539 b.
saturitas 539 b.
saturnus 280 b. 330 b.
saxetum 33 b.
saxosus 34 a.
scabellum 162 a. 275 a.
scabere, se 139 b.
scabies 139 a. 221 b. 250 b.
scala 337 a. 404 b, cochleata 300 a.
scalprum 220 a. 348 a. 600 b.
scandere 429 a.
scapus 265 a. 503 b.
scatere 530 a. 586 a, b.
scaturiens 199 a.
scaturigo 132 a. 133 b. 308 a. 340 a. 347 b.
scaturire 364 b, facere 364 b. 496 b.
scelestè agere 176 b.
scelestus 249 b. 450 a.
scelus 16 a. 163 b. 180 a. 319 b. 361 a. 556 b. — *ch.* 613 a.
sceptrum 552 a. 585 b.
scientia 156 a. 305 a. 212 a. — *ch.* 619 b.
scindere 105 b. 470 a. 579 b.
sciriphes 284 b.
scintilla 280 a. 378 a.
scintillare 154 a. 388 a.
scipio 358 b. 461 a. 552 a.
scire 89 b. 90 a. 239 b. 380 a. — *ch.* 611 b, facere 240 a.
scitè 544 a.
scopæ 323 a.
scopulus 346 a. 578 a.
scopus 324 a.
scoria 65 a. 399 b. 401 b.
scorpio 443 a.
scortari 181 b, facere, pati 182 a.
scortatio 182 a. 593 b.
scortum 181 b.

Digitized by Google

scriba 407 b. 563 a. — *ch.* 622 a, hieroglyphiæ peritus 220 b.
scribere 293 a. — *ch.* 617 b, scribi 293 b.
scriptum 293 b. 327 a. — *ch.* 617 b.
scriptura 293 b. 327 a. 408 a. — *ch.* 617 b.
scrupulus 327 a.
scrupus 217 a. 339 a.
scrutari 215 b. 218 b.
sculpere 475 a. 502 a.
sculptile 465 a, b.
sculptor 223 a.
sculptura 223 a. 348 a. 474 b.
scurra 304 a.
scutilla 504 a.
scutica 443 a. 558 a. 563 a.
scutum 485 b. 570 a.
scyphus 121 b.
secare 124 a. 130 b. 222 a. 291 b. 331 a. 464 b. — *ch.* 610 a.
secedere 468 b.
secernere 258 a.
secessio 543 a.
secludere 80 b, secludi 80 b. 395 b.
secretum 399 b. 5[illegible] b. — *ch.* 627 b.
sectari 109 a. 159 a. 166 b. 520 b. 562 a. 593 a.
sectator 32 b.
secundarius 358 a.
secundinæ 570 b.
secundum 39 b. 76 b. 271 b. 295 a. 304 a. 428 b. 455 b.
secundus 25 b. 358 a. 579 a. — *ch.* 634 b. 632 b, ordo, locus 358 a.
securè 88 b. 295 a.
securis 140 a. 219 a. 292 b. 309 a. 342 a. 508 a.
securitas 47 b. 88 b. 308 b. 568 b. — *ch.* 629 b.
securus 550 b. 568 b. — *ch.* 629 a, securum esse 86 a. 566 a, facere 88 b.
sed 43 b. 46 b. 136 a. 172 b. 290 a. — *ch.* 609 b. 618 a.
sedare 169 b. 224 b. 553 a. 557 a, b. 566 a. 584 a, sedari 556 b. 566 a.
sedere 267 a, 370 b. — *ch.* 616 b, facere 267 b.
sedes 270 b. 286 a, 318 a. 595 a, fixan concedere 160 b.
sedile 351 b.
seditio 182 a.
seducere 568 a. 392 b. 474 b. 555 a, 568 a.
seduci 172 a, seduci se pati 366 a.
seductio 314 a.
sedulò *ch.* 605 b, facere 566 b.
sedulus 220 a.
seges 186 a. 502 a.
segmentum 130 b. 220 b. 460 a.
segnem esse 534 b.
segniter 529 b.
segnitia 582 b. 599 a.
segregare 80 b. 258 b, segregari 130 b. 338 a. 460 a.
sejungere 80 b. 115 a. 395 b, se 80 b. 468 b, sejungi 80 b. 395 b. 471 b.
selectus 543 a.
seligere 80 b. 115 a, seligi 80 b.
sella 286 a. 290 a. 318 a, parturientium, figulorum 7 a, gestatoria 59 a. 323 b.
semel 22 a. 466 a.
semen 186 a. — *ch.* 613 a, genitale 324 b.
sementis 186 a. 320 a. 401 a.
semicorus 306 a.
seminare 185 b.
semita 158 a. 394 a. 552 b.
senatores *ch.* 605 a.
senatus. — *ch.* 611 a.
senectus 143 a. 183 b. 283 a. 416 a. 543 a.
senescere, senere 183 b.
senex 183 b. 268 b. 270 a, 543 a, senem esse, fieri 183 b.
senior 183 b. — *ch.* 628 a; seniores 183 b.
sententia 145 b. 479 b. 199 b. 232 a. 353 a. 357 a. 358 b. 474 a. — *ch.* 616 a. 615 a. 624 b.
sententiosè dictum 357 a.
senticetum 383 a.
sentire 89 b. 195 a. 232 a. 543 b. 521 b.
sentis 405 a.
seorsum 79 b. 80 a.
separare 80 b. 115 a. 161 b. 373 b.

Digitized by Google

468 b, se 373 b. 468 b, separari 395 b. 460 a. 468 b.
separatim 79 b.
separatio 79 b. 118 a. 216 a.
sepelire 492 b, sepeliri 492 b.
sepes 336 b. 353 b. 543 b.
sepimentum 336 b.
sepire 399 a. 402 b. 541 a.
seponere 60 a. 140 a.
septem 553 a. — *ch.* 628 b.
septentrio 488 a. 545 a.
septentrionalis 488 a.
septies 553 a.
septimana 551 b.
septimus 552 b. 553 a.
septuagesies 553 a.
septuaginta 553 a.
septum 106 b. 126 a. 216 b. 280 a. 402 b, tecti 342 a.
septuplum 553 a.
sepulcrum 85 b. 94 b. 148 b. 440 a. 492 a, b. 562 b.
sepultura 492 a.
sequens 25 b.
sequi 143 b. 166 b. 250 a. 412 a. 482 b. 520 a. 395 a.
sera 335 b.
seraphim 548 a.
serenitas 111 b.
serenus 481 a.
serere 185 b. 541 b, seri 185 b. 186 b.
sericum 155 b. 356 a.
series 230 a. 540 b. 560 a. 598 a.
sermo 50 a, b. 145 b. 303 b. 310 a. 328 b. 543 b. — *ch.* 619 a, impius 504 a.
serotinus 57 b, serotinos fructus colligere 305 b.
serpens 300 a. 379 b. 599 b, aeneus 375 b.
serpere 177 b.
serra 309 b. 353 b.
serrare 542 a.
sertum 300 a. 302 b.
serva 46 b. 383 b.
servare 140 a. 223 b. 269 a. 377 b. 388 a. 577 a. — *ch.* 620 b, se 388 a, servari 269 a. 577 a.
servatus 268 a. 387 b. 434 b.
servire 410 a. 433 b. 440 b, facere 410 b, serviri 410 b.
servitus 411 a.
servitutem exigere, in servitutem redigere 410 b.
servus 383 b. 410 b. 411 a. 433 a. 434 b. — *ch.* 622 a.
severè 197 a.
sex 587 a, b. — *ch.* 631 a.
sexaginta 587 a. — *ch.* 631 a.
sexcenti 306 b.
sextus 587 a, b, sexta pars 587 b, sextam partem dare 587 a.
si 14 a. 40 b. 71 a. 77 b. 169 a. 272 a. 280 a. 299 a. — *ch.* 612 b, 299 a, fortè 14 a. 361 a, o si 299 a, nisi autem 14 a.
sibilare 465 b. 586 b, sibilari 586 b.
sibilus 586 a, b, serpens 581 b.
sic 275 b. 280 b. 284 b. — *ch.* 617 a.
siccitas 106 b. 219 a. 596 a.
siccum 219 a.
siccus, 219 a. 235 b, sicca terra 99 a, sicco pede 256 a.
siclus 584 b, dimidius 107 b, argenteus 287 b.
sicut 71 a. 77 a. 148 b. 155 a. 171 a. 271 b. 313 b. 433 a. 455 b. — *ch.* 607 b, hoc *ch.* 606 b.
sidere 584 b.
sigillum 194 b, sigillo signare 226 a.
signare 15 a. 226 a. 591 b.
signifer 382 a.
signum 18 b. 346 a. 321 a. 353 b. 359 a. — *ch.* 607 b, facere 591 b.
silens 149 a. 224 a.
silenter 223 a.
silentium 43 b. 148 b. 149 a. 153 b. 403 b.
silere 43 b. 154 b. 155 a. 163 b. 212 b. 224 a, b. 371 a. 403 b. 563 a, facere 155 b. 224 b.
silex 206 a. 480 b.
silva 223 a. 257 a, b. 409 a. 440 a.
simia 403 a.

Digitized by Google

sīmila 404 b.
sīmilago 404 b.
sīmilis 324 b. 357 a. — *ch*. 611 b; similem esse, fieri 154 b. 357 a. 557 b. — *ch*. 611 b.
similiter 284 b.
similitudo 154 b. 155 a. 357 a; similitudinem proponere 356 b;
simplex 474 b. 475 b.
simplicitas 475 b. 596 b.
simpulum 407 a.
simul 22 a. 235 b. 488 a. 466 a. — *ch*. 613 b, simul atque 272 a.
simulacrum 57 b. 72 a. 180 b. 344 b. 381 b. 382 a. 392 a. 465 a. 440 b. 441 a. 465 b. 482 b. 483 b. 590 a. 597 a. — *ch*. 628 a.
simulare 279 a, se alium 215 b.
simus 221 a.
sincerè 325 a.
sinceritas 51 a. 276 b. 325 a. 387 b. 596 b.
sincerus 276 b. 490 b, sincerum esse 276 b.
sinè 31 b. 58 a. 26 a. 97 b. 98 a. 333 a.
sinere 311 a. 294 b.
singularem esse 459 a, facere 459 b.
singulatim 22 a.
singuli 38 a. 132 b.
singultare 53 a.
sinister 545 a, sinistrum latus 544 b, ad sinistrum latus deflectere 545 a.
sinistra 545 a, sinistrâ uti 545 a.
sinopis 587 b.
sinus 494 a. 201 a. 216 b. 305 b.
siquidem 175 a. 324 a.
sistere 387 a, se 258 b. 390 b.
sistrum 335 b.
sitibundus 485 a.
siticulosus 484 b.
sitire 484 b.
sitis 484 b.
situla 153 a.
situs, ûs 318 a.
sive 44 a. 46 a. 172 b. — *ch*. 612 b.
smaragdites 81 a.
smaragdus 114 b. 458 b.
smegma 112 b.
soboles 88 b. 91 b. 186 a. 334 a. 349 b. 378 a. 451 a. 470 a. 485 a. 602 b, sobolem amittere 566 a.
sobolescere 371 b.
socer 208 a. 226 b.
socia 23 a. 189 b. 532 a, b.
sociare 44 b.
societas 189 a. 434 b.
socius 21 a. 42 a. 185 a. 189 a. 352 a. 423 b. 434 b. 444 b. 527 a. 531 a. 532 a. — *ch*. 613 b, socium sibi adjungere 532 a.
socordia 568 b.
socors 550 b. 568 b.
socrus 209 a. 226 b.
sodalis 189 a. 352 a.
sodalitium 189 b.
sol 18 a. 208 b. 221 b. 577 b.
solares status 209 b.
solari 183 b.
solatium 375 a. 377 b, invenire 375 a.
solla 383 a.
solere 403 a.
solater excogitatum opus 322 b.
solertia 319 b.
solitariè 80 a, b.
solitarius 80 a. 246 a. 446 b, solitaria (non maritata mulier) 575 a; solitarium esse 575 a, vivere 270 b.
solitudo 28 b. 80 a. 268 a. 346 b. 590 b.
solium 286 a. — *ch*. 617 b.
sollicitudo 142 b. 219 b.
sollicitum esse 203 a, b. 219 b. 436 b. 491 a.
solum 65 a. 510 b.
solùm 80 a. 245 b.
solus 34 b. 79 b. 80 a, b. 297 b.
solutio 554 a, voti 572 a.
soluere 205 a, b. 364 b. 395 b. 475 a. 535 b. 585 b. — *ch*. 630 b, solvi 475 a. 535 b.
somniari 164 b. 205 b.
somnium 205 b. 578 b. — *ch*. 614 a.
somnus 578 a, b. — *ch*. 636 a, somno obrui 520 a.

Digitized by Google

sonitus 161 b. 580 a.
sonus 71 b. 496 a. 497 a. 576 b. — *ch.* 626 a, sonum edere 576 a.
sopor 602 b.
sorbere 136 a, 300 b, 432 b, sorbendum dare 304 a.
sorbitiuncula 297 a.
sordere 231 b.
sordes 387 a. 401 a. 479 a.
sordidus 479 a.
soror 28 a.
sororiantem esse 276 b.
sororiare 276 b.
sors 62 b. 129 a. 158 a. 207 b. 277 b. 333 b. 348 b. 374 b. 457 a.
sospitem esse 269 a.
spargere 184 a, b. 185 b. 186 a. 356 a. 372 a, b. 373 a. 456 b. 468 b, spargi 184 b. 186 a. 373 a.
spatha 270 b. 288 a. 405 b. 596 b.
spatiosus 521 b. 524 b, spatiosum facere 524 b.
spatium 521 b. 525 a.
spatula 405 b.
species 155 a. 181 a. 195 b. 324 b. 349 a. 426 a. 463 a. 543 b. 597 a, — *ch.* 613 a, b.
spectabilis 195 b. 581 a.
spectaculum 514 b.
spectare 363 a. 462 b. 513 a. 555 a. 579 b.
spectrum 302 b.
specula 87 a, b. 151 a. 346 b. 488 a. 490 a.
speculari 60 b. 87 b. 487 b.
speculatio 488 a, b.
speculator 487 b.
speculum 134 a. 349 a. 514 a.
spelta 287 b.
spelunca 342 a.
sperare 246 a. 540 a. — *ch.* 621 b, facere 246 a.
spernere 84 b. 86 a, b. 307 a. 362 a. 403 b. 501 b, sperni 307 b. 362 a.
spes 88 b. 287 a. 308 a. 347 a. 368 b. 540 a. 591 b. 601 b, spem ponere 363 a, seo destituere 234 b.
sphærula 239 b.
spica 4 b. 330 a. 398 a. 552 b.
spicilegium 305 a.
spigulum 552 a.
spina 192 b, 402 a, 404 a. 495 b. 496 a. 498 b, dorsi 441 a. 543 b. 565 a. 571 b.
spinula 197 a.
spirare 52 b. 364 a. 393 a, b. 456 a.
spiritus 161 a. 393 a. 521 b. — *ch.* 627 b.
spitiama 186 b.
splendens 452 a. 478 b.
splendere 13 a. 176 a. 258 a. 365 a. 388 a. 480 a. 519 a, splendere facere 167 b. 257 b. 365 a.
splendidus 81 b. 261 a. 274 a.
splendor 18 b. 66 a. 118 b. 163 a. 176 a. 228 b. 229 b. 258 a. 274 a. 365 a. 387 b. 477 a. 600 b. — *ch.* 613 a.
spoliare 86 b. 107 b. 130 a. 296 b. 384 a. 473 b. 492 a. 571 b, spoliari 86 b. 571 b.
spoliatus 558 b.
spolium 571 b.
sponda 448 a.
spondere 444 a.
sponsa 282 b.
sponsalia 283 a.
sponsio 445 a. 600 b, sponsionem facere 444 a.
sponsus 226 b.
spontaneus 368 b, spontaneum donum, sacrificium 367 b.
spontaneitas 367 b.
spontè 367 b, dare, *ch.* 620 a, offerre 367 a, b, se offerre 367 a.
spuere 265 b. 537 b.
spuma 505 b.
spurius 331 b.
sputum 536 b.
squama 82 b. 511 a.
squameus 81 a.
stabilire 277 a. 285 a. 387 a. 434 a, 477 a.
stabilis 434 a. — *ch.* 626 a, stabilem esse 48 a.
stabilitas 50 b.

Digitized by Google

stabulum 4 a. 18 b. 61 b. 359 a. 535 a.
stacte 377 a.
stadium 275 a.
stagnum 8 b. 114 a.
stamen 33 b. 588 a.
stannum 80 b.
stare 258 b. 276 b. 386 b. 433 b. 497 a. — *ch.* 625 b, facere 386 b. 387 a. 434 a. 497 b. — *ch.* 626 a, cogi 434 a.
statera 461 b.
statim 243 b. — *ch.* 605 a.
statio 337 b. 341 b. 344 b. 387 b. 434 a.
statua 280 b. 344 b. 387 b. — *ch.* 625 a.
statuarium opus 487 a.
statuere 49 a. 216 a. 233 a. 277 a. 293 a. 377 a. 386 b. 387 a. 434 a. 497 b. 522 b. 541 b. 564 b. — *ch.* 610 a. 613 a, statutum *ch.* 626 a, se 417 b.
statui 210 a. 277 a. 434 a, inter 89 b.
statura 498 a, procera 310 b. 311 a.
statutum 48 b. 217 b. 358 b. — *ch.* 626 a.
stella 276 b, veneris 72 a.
stellio 53 a. 302 a. 545 b.
stercus 135 a. 143 a. 155 b. 218 b. 220 b. 399 b. 472 b. 476 a.
sterilis 135 b. 448 a. 486 a, sterilem esse 566 a.
sternere 189 b. 258 b. 259 a. 516 b. 534 a.
sterni 259 a.
sternutare 186 b.
sternutatio 424 b.
sterquilinium, *ch.* 620 b.
stibium 456 a.
stigma 389 a. 504 a.
stilla 8 b. 348 b.
stillare 153 b. 377 a. 447 b. 459 a. 533 b, facere 533 b.
stillatio 94 b. 153 b.
stillicidium 153 b.
stillatorium 459 a.
stimulus 157 a. 331 a.
stipula 132 b. 169 a. 474 a. 511 a.
stirps 186 a. 344 b. 586 b. — *ch.* 623 b.
stola 310 a. 595 b.
stoliditas 475 b.
stolidus 287 a. 474 b.
strages 204 a. 280 a. 471 b. 576 b.
stragula 79 b. 133 a. 274 a. 310 a, 325 b. 351 b. 545 b.
stramen 359 b. 590 a.
strangulare 213 a, se 213 a.
strangulatio 322 a.
stratio 216 a.
stratum 259 a. 346 b. 349 b, facere 259 a.
strenuus 22 a. 121 a. 200 b. — *ch.* 609 b, strenuum esse 196 a. 206 b.
strepere 168 a, b. 519 b. 549 b, facere 168 b.
strepitus 151 b. 168 b. 497 a. 533 b. 549 b. 580 a. 603 b.
stridere 222 a. 530 a.
stridor 484 a.
strigilis 598 b.
stringere 475 a. 524 a. 572 b.
structura 446 b. 590 a. 595 a, b, separata 130 b.
struere 253 a. 446 b. 508 a. 564 b.
strues 342 b. 446 b. 529 b, lignorum 149 a.
strathio 530 b.
struthio camelus 256 b.
strix 21 b.
studere 159 a. 166 b. 577 a. — *ch.* 629 a.
studiosè agere 220 a. — *ch.* 607 a.
studiosum esse 195 b. 220 a.
studium 219 b. 358 a. 466 a. 477 b. 503 a. 532 a, b. — *ch.* 625 a., conferre 583 b, litterarum 298 b, virtutum, *ch.* 625 a.
stultè agere 402 b. 403 a.
stultitia 16 a. 163 b. 287 a. 364 a. 403 a. 544 b.
stultus 15 a, b. 287 a. 362 b. 364 a. 403 a, stultum esse 234 a. 287 a, reddere 167 b. 403 a.
stuppa 383 b.
stupefacere 575 a.
stupefactus 147 a. 575 a.
stupendus 262 a, res stupenda *ch.* 631 b.
stupidus 105 a, stupidum esse 232 b.
stupor 357 b. 574 a. 575 b. 597 a, objectum stuporis 574 a.
stuprare 231 a, stuprari 450 b.
stuprum, ad stuprum seducere, 182 a.
stylobates 11 b.

Digitized by Google

stylus 220 b. 424 a. 547 b.
styrax 297 b.
suasio 305 a.
suavis 229 a. 378 a. 382 b. 444 a. — ch. 615 a.
suavim esse, fieri 228 b. 334 a. 360 a. 386 a. 444 a, facere, reddere 360 b.
suavitas 244 a. 289 a. 360 b. 378 a. 383 a.
sub 562 b. 594 a, b. — ch. 634 a.
subacidus 209 a.
subactus 523 a.
subducere, se 206 b, se furtim 437 b.
subflavus 266 a.
subigere 145 a. 520 a, penitus 66 a.
subitò 22 a. 474 a. 476 a.
subjectus 99 b.
subjicere 145 a. 207 b. 265 a. 275 a. 520 a, sibi 375 a, subjici 275 a.
sublevare 394 b. 522 b.
subligaculum 490 a.
sublime 350 b.
sublimis 350 b. 514 b, sublimem esse 540 a.
sublimitas 148 b.
sublimiter agere 540 a.
submergi 228 a.
submissè se gerere 285 b. 486 a, loqui 364 b.
submissus 486 a.
submittere se 285 b. 437 a. 564 a.
subniger 562 a.
subornare 554 a.
subparvum 346 b.
subripere 137 a. 340 b, subripi 137 b.
subrubidus, subrufus 44 a.
subsannare 303 b. 346 b.
subsannatio 303 b.
subsidere 517 b. 558 a. 564 a. 567 a.
subsidium 358 b.
subsilire 395 b. 457 b. 539 a, facere 537 a.
subsistentia 434 a.
subsistere 155 a. 386 b. 433 b. 434 a, facere 493 a, quod subsistit 260 b.
substantia 140 b. 500 a.
substernere 534 a.
substitui 252 a.
substructio 259 a.
subtegmen 444 b.
subter 594 b.
subtrahere 60 a. 292 a. 433 b, se 47 a. 3[illegible] b, subtrahere se 47 a.
subula 352 b. 547 b.
suburbium 468 b.
subversio 170 a.
subvertere 162 b. 395 a. 418 a.
subviridis 266 a.
succedere 266 a.
succendere 287 a.
succensere 505 b.
successus prosper 293 a, successum habere, successus uti 433 a, successum dare 433 a. 544 a.
succidere 128 b. 257 a. 344 b. — ch. 6[illegible] b, succidi 125 b. 380 b.
succosus 159 b. 526 b.
succurrere 421 b. 498 b.
succus 155 b. 359 b. 387 b. 537 b, vinosus 305 b.
sudor 182 b. 245 b.
sufferre 376 b.
sufficere 344 a. 516 a.
sufficiens 150 a. 344 b, esse 344 a.
sufficientia 150 a.
suffimentum 499 a, b.
suffire 499 b.
suffitus, ûs 347 b. 452 b.
sufflare 384 a. 456 a, suffla[illegible] 5[illegible] a.
suffodere 498 b.
suffulcire 405 b.
suffurator 137 b.
suffusus 201 b.
sugere 252 b. 345 a. 346 b, sugendum dare 252 b.
suggestus 280 b. 309 a. 344 a. 434 b.
sulcare 460 a. 475 a.
sulcus 124 a. 341 b. 596 a.
sulphur 139 a.
sumere 304 b. 394 b. — ch. 621 a, sumere 305 a.
summa 281 a. 505 a. 515 a. — ch. 6[illegible]
summum 515 a.
summus 428 a. 430 b.

Digitized by Google

sumptus, ûs 62 a.
supellex 20 a. 283 a. 471 a.
super 75 b. 76 a. 340 b. 428 a. 429 a. 464 a. —*ch*. 623 a.
superare 196 a. 248 b. 254 b. 429 b. 435 a. 538 a. — *ch*. 616 a.
superans *ch*. 621 a.
superba *ch*. 627 a.
superbè incedere 457 a, agere *ch*. 612 b.
superbia 118 b. 120 b. 127 a. 175 a. 418 b. 473 a. 520 b. 525 a. —*ch*. 609 b.
superbire 118 a. 123 a. 167 a. 176 b. 252 a. 457 a. 486 b.
superbus 118 a, b. 120 b. 121 a. 124 b. 175 a. 178 a. 242 a. 300 b. 452 b. 520 b. 522 b. 524 b, superbum esse 120 a. 412 b, reddere 520 b.
supercilium 120 a.
superesse 550 b. 551 a.
superficies 123 a. 426 a. 463 a.
superfluere 563 a.
superfluus esse, fieri 408 b. 416 b, colligere 416 b.
supergredi 530 a.
superior 430 b.
superliminare 29 b. 359 a. 585 a.
supernè 340 b.
superstes 548 a. 551 a.
superstruere 48 b.
supervenire 74 a. 83 b. 194 b.
suppeditare 337 b. 437 a, b. 457 a.
supplantare 442 b.
supplicatio 601 a.
supplicare 461 a. — *ch*. 614 a, facere 454 a.
supputare 224 a. 287 b. 333 b, supputari 223 b.
suprà 340 b. 428 a, b. 429 a. —*ch*. 611 a.
supremus 428 a. 430 b.
surculus 244 b. 252 b. 285 a. 347 b. 388 b. 548 a. 586 b. 588 a. 570 a.
surdus 223 a, surdum esse 222 b, agere 222 b.
surgere 139 b. 258 b. 433 b. 497 a. 518 b. 522 b. —*ch*. 625 b, facere 497 b.
surrectio 500 a.
sursùm 340 b. 428 a, ferre 429 b.
sus 195 b.
susupere 391 b, in se 497 b.
suscitare 421 a. 497 b. 498 b.
suspendere 261 a. 596 a, suspendi 596 a.
suspensus 261 a. 595 b.
suspirare 52 a. 257 b. 369 a.
suspirium 52 a. 161 b, suspiria ducere 51 b.
sustentare 48 a. 276 b. 356 a. 405 a. 421 b. 597 b.
sustinere 276 b.
sustollere 125 b. 381 a. 522 b. —*ch*. 620 b. 621 b. 622 b.
susurrare 302 a.
susurrus 302 a. 576 b.
sycomorus 584 b.
symphonia (instrum.) *ch*. 621 b.
syrma 552 b. 558 b.
syrupus 146 b.

Tabefacere 348 a.
tabescere 142 b. 348 a.
tabernaculum 165 b. 356 b. 402 a, b.
tabes 142 b. 283 a. 347 a. 524 a. 561 b, tabem injicere 147 b.
tabescens 282 b.
tabula 120 a. 134 a. 299 b. 510 b. 561 b.
tabulare 23 b. 407 a.
tabulatum 259 a. 348 b. 510 b.
tacere 155 a.
tacitè 149 a. 169 b.
tæda 460 a.
tædere 296 a.
tædium, tædio habere 498 a, afficere 296 a. 498 b, affici 539 b.
tænia 568 a.
talaris tunica 464 b.
talentum 281 a. — *ch*. 616 b.
talis 271 b.
talpa 203 a. 215 b. 599 b.
talus 58 a. 510 a.
tàm—quàm 136 a. 271 b.
tamen 58 b. 136 a. 172 b. — *ch*. 618 a.
tandem 57 a 173 a. — *ch*. 605 b.
tangere 365 b. 378 b. 580 a, facere 366 a, tangi 379 a.

Digitized by Google

tanquàm 448 b. 271 b. 295 a. — *ch.* 616 b.
tantùm 34 a. 272 a.
tantummodò 34 a. 80 a. 536 b.
tapes 216 a.
tardare 63 b.
tardus 63 b.
tardus 468 a. 559 b. — *ch.* 631 a.
taxare 446 b.
taxatio 446 b.
taxus 594 a.
tectorium 230 b. 561 b.
tectum 123 a.
tegere 214 b. 215 a. 286 a, b. 289 a. 399 b. 402 b. 420 a. 435 a. 544 a, pe 286 b. 402 b. 432 b, tegi 286 a, b. 289 a. 424 b. 482 b.
tegmen 406 b.
tegumentum 286 a, b. 289 b. 309 b. 326 b. 336 b.
tela 498 b, textoris 336 b.
telum 178 a. 337 a. 543 b. 570 a.
temerarius 313 a, temerarium esse 284 a.
temerè 156 a. 527 b, pronunciatum 308 a.
temetum 567 b.
tempestas 315 b, sævit 546 a.
tempestivus 452 a.
templum 91 a, b. 165 b. 315 b. 356 b. — *ch.* 612 b.
tempus 58 a. 203 a. 243 b. 244 a. 451 a. — *ch.* 613 a. 622 b, posterum 23 a. 27 a, statutum definitum 180 b. 217 b. 315 b. 316 a, — *ch.* 613 a, opportunum 451 a. priscum 494 a. 516 b, remotissimum *ch.* 623 a, cujus terminus est occultum *ch.* 623 a, pius, *ch.* 625 b, ex eo tempore 19 a. 451 b, hoc tempore 451 b.
tempus (capitis) 537 a.
temulentia 603 a.
tendicula 317 a. 330 b. 485 a, tendiculam ponere 261 b. 390 b. 498 b.
tendere 356 a. 376 a, b. 463 a, tendi 376 a.
tendo 131 b. 393 a.
tenebræ 50 b. 58 a. 67 a. 69 a. 224 b. 322 b. 393 b. 483 b. — *ch.* 614 b.
tenebricosus locus 322 b.
tenebrosus locus 322 b.
tener 416 a, 527 b, a teneris 88 b.
tenere 23 b. 58 b. 356 a. 374 b. 388 b 597 b. 601 b, se 303 a. 325 a. 597 b teneri 597 b.
tentare 381 a, b.
tentatio 336 a.
tentorium 13 b. 91 a, tentoriarum serie 230 b, tentoria movere 13 a, figere, po nere 13 a. 211 b.
tenuis 162 b. 156 b. 536 b. tenuum esse fieri 314 b. 153 b. 456 b.
tenuitas 153 a. 156 b.
ter 466 a. 572 b.
terebinthus 30 a. 40 a. 41 b.
tenebrare 388 b.
terere 95 b. 149 b. 350 b.
tergere 351 a. 352 b. 501 b, tergi 332 b.
tergum 126 b. 566 b, a tergo 22 b. 25 b. 26 b. 518 b, tergum vertere 447 b. 462 a, b. 566 b, termes 552 b.
terminare 121 b.
terminus 120 b. 121 a. 217 b. 546 b.
terra 11 a. 65 a. 236 a. 311 b. 439 b. 540 b. 590 a. — *ch.* 607 b. 618 b, sterilis 329 b, solitaria 130 b.
terre partes (scoriæ metalli) 65 a.
terrere 95 b. 105 a. 219 b. 227 a. 262 a. 275 b. 447 b. 457 b. 526 b. 533 b. — *ch.* 608 a. 611 a, terreri 227 a.
terribilis 31 a. 262 a. 448 a. — *ch.* 611 a.
terriculum 31 a.
terrificus *ch.* 606 b.
territorium 120 b. 540 b.
terror 31 a. 47 a. 82 a. 95 b. 177 b. 225 b. 226 a. 227 a. 323 a. 342 b. 458 a. 482 b. 539 a. 554 a. 597 a, terrorem injicere 448 a.
tersorium 598 b.
tertius 504 b.
tertias — *ch.* 631 b.
tertio fecit 573 a.
tertius, a 571 a. 572 b. — *ch.* 631 b, tertiæ ordo *ch.* 631 b, annus, dies 571 a, nudius tertia pars 571 a, tertiæ generationis nepotes 573 a, tertia vice 571 a.

Digitized by Google

tertiâ die fecit 573 a.
tessellare 536 a.
tesselatio 354 b. 603 b.
tesselatum opus facere 553 a.
testa 222 b, argillacea *ch*. 614 b.
testaceus 222 b.
testari 364 b. 417 a, b.
testiculus 68 a. 458 a.
testificari 417 b.
testimonium 316 a. 415 a, b. 541 a. — *ch*. 628 a, testimoni locus 415 b.
testis 415 a, b. 540 b, testim advocare 417 b.
testudo 476 b.
tetricum esse 182 b.
texere 60 b. 61 b. 402 b.
textor 61 b. 537 b.
textorium jugum 61 b.
textura 61 b. 224 a. 547 b.
thalamus 191 b.
thermæ 251 b.
thesaurarius 129 b. — *ch*. 609 b.
thesaurus 17 b. 137 b. 214 a. 245 a. 323 b. 326 a. 488 b. 592 b. — *ch*. 607 a. 610 b, thesauro preponere 60 b.
thronus 286 a. — *ch*. 617 b.
thuribulum 347 b.
thus 297 b.
thyane ligna 43 b.
tiara 227 a. 346 b. 453 b. 486 a.
tibia 204 b. 374 a, tibiâ canere 205 a.
tignum 498 b.
timere 128 b. 142 b. 178 a. 227 a. 261 b. 262 b. 447 b. 448 a. 457 b. 498 a. — *ch*. 611 a. 613 a.
timens 262 a.
timendus 262 a. 447 b.
timidus 219 b. 236 b. 262 b. 527 b, timidum esse 276 a. 457 b. 528 b.
timor 142 b. 262 b. 309 a, 317 a, b, timoris objectum 317 a.
tinctum 477 a.
tinea 405 b. 450 a,
tingere 227 b. — *ch*. 625 a.
tinnire 483 a.
tintinnabulum 346 a. 466 a.
titio 14 b.
titubare 138 b. 456 b. 554 b. 599 b, facere 600 a.
titubatio 459 a. 603 a.
tolerare 391 a.
tollere 104 b. 353 b. 376 b. 391 a. 404 a. 421 a. 429 b. 433 b. 522 b. 523 a, se 391 a.
tolli 305 a. 400 b. 429 b. 523 a.
tollere, è medio 54 a. 472 a.
tonare 497 a. 532 b.
tondere 129 b. 287 b. 504 b.
tonderi 129 b.
tonitru 497 a. 533 a.
tonsio, onis f.
tonsor 132 b.
topazius 458 b. 603 a.
torcular 142 a. 260 a. 437 a.
tormentum, i, n.
tormina 188 a. 222 a. 482 b.
tornare, o, as, etc.
tornatilis, e, opus 348 b.
tornatura, æ, f.
tornus, i, m.
torpefacere, io, is, etc.
torpere 455 b.
torpinus, a, um.
torpor, oris, m.
torquere, eo, es, etc.
torqueri 193 a.
torques, 220 a. 438 b. 517 a. 598 a.
torrefacere, io, is, etc.
torrens 57 b. 374 b.
torrere 221 a. 500 b.
torris 14 b.
torridus, a, um.
tortilis, opus, catenula 122 a. 413 b.
tortor, oris, m.
tortula, æ, f.
tortuositas, atis, f.
tortuosus 170 a. 448 a, esse 476 b.
tortuosa vice 443 a.
tortura, æ, f.
torus 214 b.
torvus, a, um.

Digitized by Google

tostum 482 b, 501 a.
tostus, a, um.
tot,
totiès.
totum 281 a. 283 b. 441 b. — *ch.* 626 b.
totus 34 b. 281 b. 597 b. — *ch.* 617 a.
toxicum, i, n.
trabs (bis) f. 292 a. 398 b.
tractabilis, e.
tractare 410 a. 448 b. 601 , mali durè violenter 431 a. 511 b. 536 b.
tractatio, onis, f.
tractator, onis, m.
tractio 356 b.
tractus 134 b. 188 a. 281 a. 461 a.
tradere 309 b. 326 b. 344 b. 366 b. 398 b. 399 a. 403 a, se 326 b. 572 a. — *ch.* 615 b.
tradi 338 a. 395 a. 571 a.
traditio, onis, f.
traditor, oris, m.
traducere, 412 b.
traductio, onis, f.
tradux 443 a.
tragœdia, æ, f.
traha 317 a.
trahere 141 a. 355 a. 356 a. 401 a.
trahi 366 b.
trajectus, iri, m.
trajicere 206 a. 411 b. 412 b. 483 a.
trajici 412 a.
trama 444 b.
trames 394 a.
tranare, o, es, etc.
tranquillè 570 b, vivere 550 b. 568 a.
tranquillare 371 a.
tranquillitas, f. 568 b. — *ch.* 629 b.
tranquillus 550 b. 567 b. 586 b, esse 550 b. 568 a. 584 a. — *ch.* 629 a.
trans 413 a.
transactio, onis, f.
transcendere, o, is, etc.
transcribere 452 b.
transferre 381 a. 392 a. 397 a. 452 b,
transferri 397 a. 452 b.
transfigere 118 a. 157 a. transfigi 157 a.
transfodere 157 a. 205 b. 206 a. 378 b,
transfodi 157 a. 205 a, b. 232 a.
transfossio 312 a.
transgredi 486 b, facere 412 b.
transigere 449 a.
transilire 465 a.
transire 74 a. 111 a, b. 127 a. 400 a. 411 b. 415 a. — *ch.* 614 a. 622 b, facere 412 a, b. 415 a.
transitus 204 a. 338 a. 412 b.
transmittere 412 a.
transportare 127 a.
transvehere 127 a.
tredecim 449 b.
tremere 177 a. 193 a. 219 b. 265 a. 395 b. 532 b. — *ch.* 613 a.
tremor 179 b. 189 b. 204 a. 219 b. 461 b. 518 b. 531 b. 532 b. 533 a. 533 b.
trepidare 81 b. 132 a. 214 b. 219 b. 395 b. 457 b. 518 a, facere 395 b.
trepidatio 219 b.
trepidè fugere 81 b. 214 b, *trepidi* accurrere, festinare 219 b.
trepidus 219 b. 518 b.
tres 572 b. — *ch.* 631 b, divisit in tres partes 573 a.
triangulum (music.) 570 b.
tribuere 136 b, 344 b. 542 a.
tribula 114 b. 220 a, b. 317 a.
tribulus 114 b. 157 a.
tribunal 286 a. 358 b.
tribunus 407 b.
tribus 41 b. 296 a. 323 a. 358 b. 432 b. 553 a. — *ch.* 628 b.
tributum 310 b. 326 b. 334 b. 335 b. 336 b. 350 a, b. — *ch.* 608 b. 618 b, transeuntium viam regiam *ch.* 612 b.
trichordium (music.) 570 b.
triclinium 335 b.
triens 570 b.
triennis 573 a.
triental 570 b.
trigesimus 573 a.
triginta 272 b. — *ch.* 631 b.
triplex 573 a.
tripudiare 190 a. 205 a.

Digitized by Google

tripudium 320 b.
tristæ 570 b.
tristis 8 b. 148 a. 272 b. 348 b. 494 b. 531 a, tristem esse 47 b. 182 b. 265 b, 414 b, 533 a. — *ch*. 623 b.
tristitia 224 b. 348 b. 531 b.
triticum 198 b. 302 a. — *ch*. 614 a.
triturare 12 b. 149 b, triturari 149 b.
trituratio 151 b. 311 a.
trochlea 132 b.
trucidare 378 b. 454 a. 561 a, trucidari 379 a.
trudere 148 a. 149 b. 150 a. 156 b. 162 a. 232 b. 233 a. 368 a.
truncus 84 b. 130 a. 455 a. — *ch*. 623 b.
truo 277 b.
trutina 307 a. — *ch*. 618 a.
tu 72 b. 74 a, b. — *ch*. 607 a.
tuba 217 a. 559 b, tubâ clangere 217 a.
tubus 57 b. 486 a.
tudicula 311 b.
tueri 276 b. 388 b. 409 b. 577 a. 581 a.
tuguriolum 329 a.
tugurium 402 a, b.
tùm (*adv.*) 19 b. 26 a. 573 a.
tùm (*conj.*) 279 b.
tumefacere 102 a. 176 b. 477 a.
tumens 178 a. 477 a.
tumere 175 b. 177 a.
tumidus 524 b, tumidum esse 439 a.
tumor 175 a. 439 b. 539 b.
tumultuari 168 b. 169 a. 519 b. — *ch*. 627 b.
tumultuosè convenire *ch*. 627 b.
tumultus 312 b. 531 a. 533 a. 587 b. 599 a. 603 b.
tumulus 99 a. 125 a. 210 b. 439 b. 595 b.
tunc 19 a, b. 173 a. 243 b. 284 b. 573 a. — *ch*. 605 a.
tundere 148 b. 168 a. 537 b. 601 a.
tunica 293 b. 323 b. 340 a.
turba 47 a. 168 a. 328 a. 402 a. 432 b. 519 b, miscella 55 a.
turbare 153 a. 428 a. 535 a.
turbatus 352 a. 494 b.
turbo 132 b. 400 a. 499 a. 556 b.
turma 8 b. 124 a, viatorum 62 b.
turpis 86 a. 96 b.
turpiter agere 86 a. 599 b.
turpitudo 446 a. 501 a.
turris 87 a. 151 a. 309 a. 399 a. 464 a, 490 a.
turtur 157 b. 593 a.
tusus 293 b.
tutamen 286 a.
tutela 49 a. 409 b. 421 b.
tutò 88 b.
tutor 48 a.
tutus, in tuto collocare 418 a. 522 b, tutum præstare 225 b. 522 b. 540 a. 584 a, præstari 540 a.
tuus 74 a.
tympanum 600 b.
typus 483 b.
tyrannus 121 a. 357 a. 366 b. 368 b. 446 b.

Uber plenum 178 a.
ubertas 159 b. 522 a.
ubi 13 a. 27 b. 28 a. 29 a, b. 32 a. 51 b. 70 b. 71 a, b. 573 a (bis). — *ch*. 611 a.
ubicunque 71 b.
ubinam 175 b.
ulcisci 159 a. 375 a. 389 b.
ulcus 561 b.
ullus 281 b. — *ch*. 617 a, ullo modò 306 b.
ulmus 590 b.
ulna 46 b. — *ch*. 606 b.
ulteriùs 166 a. 254 a. 340 b.
ultimus 26 b. 500 a.
ultio 390 a. 471 a. 599 a, ultionem, sumere 375 a.
ultrà 166 a. 413 a. 428 b.
ulula 21 b. 253 a.
ululare 87 a. 250 b.
ululatus 21 b. 250 b.
ulva 22 b.
umbilicus 227 b. 585 b. 586 b.
umbo 119 b.
umbra 482 b. 483 b. 534 a, umbram captare *ch*. 615 a.
umbraculum 402 a.
umbrosus locus 346 b.
unà 22 a. 245 b. — *ch*. 613 b, cum 39 a. 295 a. 428 b.

Digitized by Google

uncinus 173 b. 402 a. 510 a.
unctio 355 b.
unctus 356 a. 381 b.
unda 590 b.
undè 28 a. 32 a. 51 a. 70 b. 573 a.
undecim 449 b. 451 a.
undecimus 449 b. 451 a.
undenam 28 a.
undique 413 a.
ungere 159 a. 355 b. 381 b. 399 b. 406 b, se 399 b, ungi 355 b. 382 a.
unguentarium vas 352 b.
unguentarius 537 a.
unguentum 352 b. 537 a. 575 b, conficere 537 a, unguenti confectio 352 b.
unguis 489 b.—*ch.* 615 a, adoratus 561 b.
ungula 442 b. 470 b. 579 b. — *ch.* 615 a, fissam, divisam habere 470 b. 579 b.
unicornis 514 b.
unicus 22 a. 246 a.
unigenitus 246 a.
unire se 22 b, uniri 245 b.
unitio 245 b.
unitus 22 a.
universitas 245 b. 281 a. 283 b. 505 a.
unus 21 b. 175 b. 190 b.—*ch.* 613 b.
unusquisque 33 a. 67 a.
upupa 148 b.
urbs 117 b. 427 a. 443 b. 509 a. 510 b, munita 346 a, perfugii 316 a.
urcens 364 a.
uredo 556 a.
urere 548 a. 560 b, uri 276 a.
urgere 17 a. 44 b. 52 b. 127 a. 196 a. 366 b. 467 a. 471 b. 480 b. 520 b, alter alterum 366 b, urgeri 375 a.
urina 518 b. 564 a.
urna 486 a.
ursa 142 b, major 450 a.
ursus 142 b. 147 b.—*ch.* 610 b.
urtica 220 a. 409 a. 502 b.
usquè 414 b, ad 39 a. 83 b. 90 b. 379 a. 414 b.—*ch.* 622 b, dùm 46 a. 71 b. 280 a. 414 b. 549 a.—*ch.* 611 a. 622 b, non 98 b.
ustio 276 a. 280 a. 548 b.
ustus, usta pars 276 a.
usura 393 a, usuram exigere 393 a.
usus 411 a.
ut (*conj.*) 71 a. 173 a. 256 b. 271 b. [illegible] b. 411 b.—*ch.* 618 a, ut non 98 b, [illegible] si 272 a.
uter 14 b. 211 a. 361 a. 364 a.
uterus 88 b. 338 b. 354 b. 525 b. 526 a.
uti, or, eris familiariter 166 b.
utilem esse 255 b.
utinàm 25 a. 46 a. 299 a. 361 a. 394 b.
utique 136 a.—*ch.* 612 b.
utrinque 175 b.
utrùm 45 b. 160 b.—*ch.* 612 b.
uva 68 a. 404 b. 436 a, acida et immatura 101 b, passa 484 b.
uxor 67 a. 189 b. 297 a. 555 a, b, concubina 460 a, regis *ch.* 628 b, uxorem fieri 102 b. ducere 102 b.

Vacare pœnâ 389 a.
vacillare 138 b. 314 a. 338 b. 372 a. [illegible] b, facere 372 a. 434 a.
vacillatio 338 b. 459 a.
vacuè 527 b.
vacuare 107 b.
vacuatas 31 a. 81 a. 85 a.
vacuus 371 b. 527 b. 336 b, culpâ 369 b. vacuum esse 389 a, relinquere 524 a.
vade 303 a.
vadimonium 445 a. 600 b.
vadere, o, is, etc.
vadum 338 a.
væ 15 a. 28 b. 43 b. 163 b. 164 b.
vagari 367 b. 370 b. 372 a. 521 a, facere 370 b. 372 a.
vagatio 370 b.
vagina 368 b. 600 b.
vagire 530 b.
vagitus 530 b.
valdè 271 a. 306 b.—*ch.* 616 b. 628 a.
vale 568 b.
valens 199 a.
valere 122 b. 199 b. 423 a. 442 a. 497 b. —*ch.* 616 a. 616 b, benè 228 b. 358 b.
valeria 423 a.

Digitized by Google

validus 5 a. 10 a. 33 b. 121 a. 196 b. 199 a. 356 b. 357 b. 421 b. 441 a. 575 b. 602 a. — *ch.* 606 b. 631 b, validum esse 49 a. 352 a. 423 a. — *ch.* 606 b. 631 b.
vallis 57 b. 107 b. 118 b. 131 a. 374 b. 435 b. — *ch.* 609 a.
vallum 329 a.
valvæ 152 b. 154 a. 299 b. 484 a. 502 a.
vanè 161 a, agere, loqui 160 b.
vanitas 16 a. 42 b. 161 a. 585 b.
vannus 526 b.
vanus 41 b. 42 b. 527 b, vanum facere 161 a. 403 a, in vanum 16 a. 527 b. 556 b.
vapor 9 a. 161 a. 392 a. 446 b. 452 b. 500 a.
vappa 42 a.
vapulare 379 a.
variare 578 b.
variegatus 537 b.
vas 283 a. 288 a. 320 a. 323 a. 364 a. 440 a, b. — *ch.* 618 b, vasculum 486 a. 509 b, fusorium 347 a.
vastare 3 a. 97 b. 154 b. 188 a. 291 a. 294 b. 555 b. 557 b. 574 a. 575 a, seipsum 575 b, vastari 68 b. 155 a. 218 b. 219 a. 268 b. 387. a. 477 b. 549 b. 555 b. 573 b. 574 b. 575 a, b.
vastatio 117 b. 155 a. 219 a. 355 a. 357 b. 549 b. 550 a. 551 a. 555 b. 574 a, b. 575 b. 590 a.
vastator 96 b.
vastatus 107 b. 219 a. 574 b. 575 a, locus 355 a. 575 a, b (bis).
vastitas 268 a. 355 a.
vastus 516 a.
vates 195 a. 514 a.
vaticinari 362 b. 377 a.
ve (*conj.*) 14 a.
vecordia 214 b.
vecors 214 b.
vectigal *ch.* 612 b.
vectis 79 b. 112 a. 314 a. 323 b.
vectura 333 b. 528 a.
vehemens 34 a. 196 b. 274 a. 421 b. 511 b. 516 a, vehementem esse 272 b. 352 a, facere 352 b.
vehementer 197 a. 306 b, vehementius 254 b. vehementia 197 a. 273 b. 306 a. 421 b. 422 a. 425 b.
vehere facere 369 a. 528 a, vehi 527 b.
vehiculum 528 a, cameratum 476 b.
vel 14 a. 172 b.
velamen 287 a. 300 a. 336 b.
velare 214 b. 409 a, se 286 b.
vellicare 97 a.
velle 3 b. 215 a. 234 a. 535 b. — *ch.* 625 a.
vellus 129 b.
velociter 500 b.
velox 500 b, velocem esse 190 b. 504 a.
velum 264 b. 287 a. 291 b. 336 b. 343 b. 381 a. 470 a. 484 b. 502 a.
venalis res 326 b. 331 b.
venalia 347 b.
velut, 271 b, veluti 272 a.
venari 479 b.
venatio 481 b.
venator 481 b.
vendere 326 b. 553 b, se 326 b, vendi, 326 b.
venditio 331 b. 332 a.
venditus, vendita res 331 b.
venenum 208 b. 353 a. 515 a.
venerabilis 262 a. 493 a.
venerandus 493 a.
venerans 262 a.
venerari 113 a. 561 a. 577 a.
venire 74 a. 83 b. 129 b. — *ch.* 607 b. 619 a. 622 b.
vener 88 b. 130 b. 291 b. 338 b. — *ch.* 619 b.
ventilabrum 319 b. 384 a. 526 b.
ventilare 184 a, b.
ventriculus 472 b. 491 b.
ventriloquus 14 b.
ventus 521 b. — *ch.* 627 b.
venustas 201 a. 211 a. 257 b. 321 b.
vepretum 383 a.
veracitas 47 b.

Digitized by Google

verax 115 a. 270 a.
verberari 379 a.
verbum 50 a, b. 145 b. 146 a. 328 b. 341 b. 546 b. — *ch.* 619 a. 624 b.
verè 48 b. 49 a. 477 b. — *ch.* 626 b.
verenda 458 a.
vereri 178 a. 262 a.
veridicus 270 a.
veritas 48 b. 51 a. 387 b. 511 b. 596 b. 597 b. — *ch.* 626 b, ex veritate *ch.* 626 b.
vermiculus 592 a.
vermis 529 a. 586 b. 592 a.
verna 91 a. 249 b.
verò 36 a. 43 b.
verrere 401 a.
verruca, virrucis laboram 235 a
versare 169 b, se 397 b.
versatilis 134 b.
versicolor 537 b.
versùs 38 b. 158 a. 294 b. 314 b. 365 a. 379 a. 413 a. 428 b. 464 a, — *ch.* 617 b.
versutia 319 b.
versutum esse 170 a. 475 b.
vertex 47 b. 345 a, b. 494 b. 509 b.
vertere 169 b. 397 a. 462 a, b, se 169 b. 170 a. 210 a. 396 b. 397 a, b. 462 a, b.
verticillum 280 b.
vertigo 419 b. 532 b. 553 a, vertigine corrigi 190 a.
verùm 16 a. 36 a. 172 b. — *ch.* 609 b. verùm enim verò 16 a.
verum 48 b. 270 a. 478 a. 597 b, verum est 49 a, verum dicere *ch.* 616 a.
verumtamen 16 a. 58 b. 172 b.
verus 48 b. — *ch.* 616 a, verum esse 48 a, b. 276 b, agnosci confirmari 48 b.
vesanus 458 a. 555 a.
vesirus 2 a.
vespera 444 b. 521 b.
vesperare 444 a.
vespere 444 a, b.
vespertilio 424 b.
vespillo 408 b.
vestiarium 331 b.
vestibulum 15 b. 217 a.
vestigium 442 b.
vestimentum 326 b.
vestire 298 a. 424 q, se 424 b, vestiri 424 b
vestis 79 b. 283 a. 287 a. 297 a. 310 a, b. 311 a. 328 b. 401 a. 544 b. 545 b. 547 a. — *ch.* 618 a, linteæ 80 a, pellicida 134 b, splendida 321 a, scissa 329 b
vestitus, ûs, 596 a.
vestitus malè 446 a.
veterascere facere 95 b.
vetus 268 b.
vetustas 493 a.
vexare 95 b. 252 b. 393 a. 494 a. — *ch.* 608 b, vexari 366 b.
vexatio 182 b, 302 a. 346 a, 592 a. 595 b. 600 a.
vexator 530 a, 595 a.
vexillum 147 a. 381 a, erigere 146 b, vexillis instruite copiæ 147 a.
via 62 b. 158 a. 166 a. 312 b, 337 a. 535 b. 552 b. — *ch.* 607 a, tortuosa 342 a.
viaticum dare 439 a, sumere 479 b.
viator 62 b. 167 a.
vibex 187 a, b.
vibrare 420 a.
vice 206 a. 466 a.
vicesimus 449 b.
vicinus 128 b. 397 b. 567 a.
vicis 333 b. 451 b. 466 a. 519 a.
vicissitudo 204 b. 451 b.
victima 174 b. 189 b. 316 a.
victor 269 a.
victoria 121 a. 268 a. 329 b. 603 b. victoriam dare 269 a.
victus, ûs 199 b. 321 a.
victus, a, um, 523 a.
vicus 192 b. 347 b.
videns 514 a.
videre 89 a. 195 a. 363 a. 513 a. 567 b. — *ch.* 613 b, facere 363 a, videri 513 a
vidua 44 a. 67 a.
viduitas 44 a.
viduus 44 a.
vigil 577 a. — *ch.* 622 b.
vigilare 420 b. 421 a. 426 b. 583 b.
vigilia 69 a.
viginti 449 b. 450 a. — *ch.* 624 a.

Digitized by Google

vigor 200 b. 301 a. 305 b. 368 b.
vilipendere 177 a. 180 a. 501 a, b.
vilis 179 b. 380 b. 487 a. 500 b. 502 a. 582 b, vilem esse fieri 487 b. 499 a. 500 b, habere 221 b.
vilitas 96 b. 179 b.
villa 217 a.
vimen 220 b.
vincere 207 b. 269 a. 378 b. 538 a.
vincire 55 a. 188 b. — *ch*. 617 a, vinciri 55 b. 539 a.
vinctus 55 b.
vinculum 8 b. 19 b. 20 b. 53 b. 183 b. 222 a. 315 b. 338 a, b. 356 a. 375 b. 413 b. — *ch*. 607 a.
vindemia 105 b.
vindemiare 106 a.
vindex 119 a. 151 a.
vindicare 119 a. 151 a. 159 a, se 389 b, vindicari 390 a.
vindicta 390 a, vindictæ cupidus 390 a, vindictæ cupido 390 a, vindictam sumeri 389 b.
vinea 290 b, non amputate 373 a.
vinitor 106 a. 290 b.
vinum 210 b. 247 b. 332 a. 396 b. 567 b. — *ch*. 614 a.
violare 209 b. 412 a. 585 a, violari 210 a.
violentia 185 a. 210 a. 342 b. 450 b. 472 a. 555 b.
violenter 197 a, tractari 210 a, agere 210 a. 450 a. 471 b.
violentus 446 b. 450 a. 470 a.
vipera 58 b. 475 b. 489 a.
viperina proles 489 a.
vir 10 b. 32 a. 123 a. 359 b.—*ch*. 609 b, virum se præstare 33 a.
virens 301 a. 533 a. — *ch*. 628 a.
virere 265 b. 533 a.
vires 16 b. 184 b. 278 b. 307 a. 600 b, addere 196 b.
virga 199 a. 323 a. 347 b. 443 a. 552 a.
virginitas 117 b. 430 a.
virgo 117 b. 432 a.
virgultum 543 b.
viridis 233 b.
viride 18 b. 264 a. 265 b.
virilem 123 a.
viror 2 b. 265 b.
virtus 200 b. 478 a.
vis 197 a. 200 b. 278 b. 496 a, vim facere, injicere 44 b. 365 b. 536 b, sibi facere 58 b.
viscera 338 b. 339 a. 424 a 508 a. 525 b. 526 a. — *ch*. 627 b.
visio 195 b. 320 b. 349 a. 514 a.—*ch*. 613 b.
visere 513 a.
visitare 467 a. 513 a.
visum 349 a. — *ch*. 613 b.
visus, ûs, 514 b.
vita 199 a. 200 b. 203 a. 244 a. 321 a. 385 b. 421 a. — *ch*. 614 a, vitæ ratio 337 a, in vitam revocare 200 a.
vitellus ovi 206 a.
vitis 138 b. 548 b. 556 a, flos vitis 405 a.
vitium 315 a.
vitrum 178 b.
vitta 192 b. 486 a.
vitula 414 b.
vitulus 108 a. 414 a, saginatus 351 a.
vivens 199 a. — *ch*. 614 a.
vivere 35 a. 83 a. 166 b. 167 a. 199 b. 200 b. 250 a. — *ch*. 614 a, diù 63 a, pravè 533 a, vivere facere, finire 199 b. 200 a.
vividus 199 a. 200 a.
vivificare 200 a.
vivus 199 a. — *ch*. 614 a.
vix 95 a.
vindùm 34 b.
vocare 50 a. 84 a. 183 a. 497 a. 506 b. 576 a (bis), vocari 507 a.
vocatus 509 a.
vociferari 234 b. 479 b. 523 b. 530 b. 558 b.
vociferatio 531 b.
vola 288 a. 580 a. — *ch*. 624 b, manûs *ch*. 624 b.
volatilia 420 a.
volare 8 a. 142 b. 230 a. 419 b. 420 a, altè 120 b. 469 b, facere 420 a.
volitare 142 b, facere 420 a.

Digitized by Google

volubilis 134 b.
volumen 134 a. 309 b.
voluntarius 368 b.
voluntas 3 b. 14 a. 66 a. 215 a. 296 b. 534 a. — *ch.* 625 a. 627 b.
voluptas 338 b. 416 a, b. 545 b. 600 a.
volutare se 135 a. 464 b.
volutatus 135 a.
volvere 134 b. 135 a, animo 50 a, se 170 a, volvi 135 a.
vomens 260 b.
vomer 322 b.
vomere 499 b.
vomitus 491 b. 499 b. 500 a.
vorago 33 b. 594 a.
vorare 35 b. 36 a. 130 b. — *ch.* 606 a.
vorax 179 b.
vos 74 b. 75 a.
votum 368 b, abstinentiæ 55 b, res voto promissa 368 b.
vovere 368 b.
vox 145 b. 497 a. — *ch.* 626 a, vocem tollere 436 b, sustollere *ch.* 623 b.
vulgaris 52 a.
vulgus 52 a. 433 a.
vulnerare 466 b. 472 b, vulnerari 105 b. 553 b.
vulnus 216 a. 322 a. 325 b. 466 b.
vulpes 559 a.
vultur 29 a. 394 a, 525 b, niger 150 b.
vultus 56 b. 462 b.
vulva 492 a.

Zea 287 b.
zelotes 503 a, b.
zelotypia 503 a, zelotypiam concitare 502 b. 503 a.
zelotypum esse 494 a. 502 b.
zodiacus 319 a, b.
zona 319 a. 475 b.

Digitized by Google

MONITUM.

Præ defectu caracterum minusculæ litteræ בגדכפת, ubi sunt initiales, punctulo Daghesch haud insignita sunt.

ERRATA.

Pag.	Col.	lin.	
2	1	27	*lege* Eliu.
4	1	25	l. אַבְחַת.
ib.	2	12	l. Ex. 13, 14.
7	2	18	l. Jos. 19, 20.
10	1	9	l. אָדֹנָי.
11	1	31	l. subrubidus.
15	2	5	l. אֲוִילִי id.
16	1	17	l. Gen. 36, 11.
32	1	29	l. אֱנוֹשׁ in אֱנוֹשׁ.
41	2	19	l. אַלָּה.
45	2	9	l. Job 1, 21.
56	2	28	l. argenteisve.
71	1	30	l. לָאמוֹר.
72	2	8	l. Jos. 15, 33.
74	2	23	l. 2 Sam. 23, 29.
80	1	19	l. בְּרוּחִים.
86	1	29	l. אַרְצוֹ.
116	2	16	l. (contr. ex.
123	2	22	l. nullus alius.
124	2	20	l. גְּדוּפוֹת *convicia.*
127	1	20	l. גֵּוָה
131	2	21	l. גִּיחַ et גִּיחַ.
176	2	26	l. *fluxus.*
183	2	24	l. זִקְנָתוֹ; id.
192	2	14	l. הוֹדִי.
248	2	18	l. רַת.

Pag.	Col.	lin.	
250	2	15	*lege* מַרְוֵחַ.
260	1	14	l. Jes. 9, 17.
265	2	18	*dele* 15, 9.
266	2	17	l. וַיִּשָּׂם.
290	2	9	l. רכב pro כרב.
317	2	15	l. Keri מוֹרָא.
329	2	5	l. m. *sal.*
342	1	5	l. f. *sulcus.*
352	2	20	l. *frustum.*
357	2	21	l. מַשְׁמַנִּים.
359	1	10	l. quâ.
393	2	11	l. *crepusculum.*
480	1	10	l. *jejunium.*
520	1	29	l. רוֹנִים.
553	2	13	l. שָׁבַר.
562	1	8 ab infrâ l.	*niger, nigra.*
567	2	5 ab infrâ l.	*connexæ.*
583	1	3 ab infrâ l.	שִׁפְתֵיהֶם.
ib.	2	ultim. l.	שִׁקּוּיַי.
606	1	10 l.	אֹנְבָה.
609	1	penultim. l.	בֶּרֶךְ, בֶּרֶךְ.
612	2	2 l.	הֵיכָלָה.
681		23 ab infrâ l.	*apposuit.*

Cæterùm alia sunt tàm in latinis quàm in hebraïcis vocibus, quæ lector vel leviter attentus deprehendet facilèque emendabit.

Digitized by Google

COMPENDIARIORUM VOCABULORUM EXPLICATIO.

1° *Hebræorum.*

פ' vel "פ pro פְּלֹנִי *aliquis*, *quidam;* quod usurpatur, in sententiis generalibus, ubi nomina propria referre scriptori non expedit.

וגו' vel "וגו pro וְגוֹמַר *et complementum;* quo scribendi compendio frequenter utuntur Rabbini pro *et cætera.*

2° *Latinorum.*

ac. vel accus., pro accusativus.
affin. affine (vocabulum) alii.
al. alii (interpretes).
Arab. arabs interpres.
arab. arabica lingua.
Chald. chaldæus interpres.
chald. chaldaïca lingua.
cogn. vel cognat. cognatum (vocabulum) alii.
collat. collato, â.
c. commune, utriusque sexûs nomen.
comp. compositum.
conf. confer.
constr. status constructus.
contr. contractum.
dat. dativus.
denom. denominativa, à nomine deducta.
deriv. derivata (nomina).
emph. vel emphat. status emphaticus.
f. vel fem. feminimum.
gen. genitivus.
i. e. id est.
inus. inusitatus, a, um.
m. vel masc. masculinum.
n. gent. nomen gentilitium.
n. patron. nomen patronymicum.
n. pr. nomen proprium.
pers. persica lingua.
præf. præfixum, præfixa (particula).
prob. probabiliter.
pr. propriè.
q. v. quem, quam, quod vide.
rad. radix.
suff. suffixum (pronomes).
Syr. syrus interpres.
syr. syriaca lingua.
targ. targum seu versio chaldaica.
vicin. vicinum (vocabulum) alii.

Digitized by Google

LEXICON

MANUALE

AICUM ET CHALDAICUM

IN QUO

IBRORUM VETERIS TESTAMENTI
DINEM ALPHABETICUM DIGESTA, NECNON
OMATA EXPLANANTUR, TANDEM LOCA SACRI
FICILIORA SCOLIIS SEU BREVIBUS
MENTARIIS ILLUSTRANTUR,

CE LATINO VOCABULORUM.

IO VIRO **QUATREMÈRE** DEDICATUM.

Auctore

J. B. GLAIRE,

ioturæ sacræ Professore in sacrâ Facultate Theologiæ Parisiensi.

A MULTISQUE MODIS EMENDATA, AUCTA ATQUE LOCUPLETISSIMA.

PARISIIS,

JUNIOR ET J. LEROUX,

ATIS THEOLOGIÆ BIBLIOPOLAS.

1843.

Digitized by Google

PRINCIPES

DE

GRAMMAIRE HÉBRAÏQUE ET CHALDAÏQUE,

Accompagnés d'une Chrestomathie hébraïque, chaldaïque avec une traduction française et une analyse grammaticale;

PAR J. B. GLAIRE,

DOYEN ET PROFESSEUR D'ÉCRITURE SAINTE A LA FACULTÉ DE THÉOLOGIE DE PARIS.

Troisième Edition.

OUVRAGE DÉDIÉ A M. QUATREMÈRE. In-8°, (PROPRIÉTÉ.)

Dans cette troisième édition, M. Glaire s'est efforcé de faire entrer, autant que les limites de son livre pouvaient le lui permettre, une multitude d'observations de philologie, qui donnent à son enseignement en Sorbonne un si haut prix, et qui prouvent jusqu'à l'évidence que la langue hébraïque, telle que nous la présente le texte massorétique, et qu'elle est enseignée par tous les hébraïsans dignes de ce nom, est un vrai chef-d'œuvre de linguistique, par son admirable simplicité.

Imprimerie de Wittersheim, rue Montmorency, 8.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google